

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR

MANDAT

VI

SEJA

23

SEJNI ZAPISI DRŽAVNEGA ZBORA 23. SEJA

(26., 27., 28. in 31. marec ter
2., 3. in 4. april 2014)

SLOVENIJA JE DEMOKRATIČNA REPUBLIKA. SLOVENIJA JE PRAVNA IN SOCIALNA DRŽAVA.
SLOVENIJA JE DRŽAVA VSEH SVOJIH DRŽAVLJAN IN DRŽAVLJANOK.
V SLOVENIJI IMA OBLAST LJUDSTVO DRŽAVLJANKE IN DRŽAVLJANOV.
PO NAČELU DEJELNE OBLASTI NA ZAKONODAJNO, IZREKALNO IN SODNO.
PRAVICI SLOVENSKEGA MARGODA DO SAMOODLOČBE
V IN
PRAVICI SLOVENSKEGA MARGODA DO SAMOODLOČBE
V IN
PRAVICI SLOVENSKEGA MARGODA DO SAMOODLOČBE
V IN

UVOD

Državni zbor kot najvišja predstavniška in zakonodajna institucija v Republiki Sloveniji, ki opravlja tudi vse ostale funkcije sodobnega parlamenta, izvaja večji del svojih pristojnosti na rednih in izrednih sejah. Seje javnost lahko spremlja v dvorani ali preko televizijskih in spletnih prenosov.

Vsebina sej pa postane pregledno dostopna v obliki sejh zapisov.

Državni zbor vsako sejo zvočno posname. Simultano ob zvočnem zajemanju nastaja besedilo, ki je na spletu dostopno s približno polurnim zamikom. V uredništvu sejh zapisov se ob poslušanju zvočnega posnetka preveri avtentičnost zapisanega, besedilo pa se uredi v skladu s strokovnimi merili prenosa govorjene besede v zapisano. Takšno preverjeno in jezikovno urejeno besedilo na spletnem naslovu zamenja prvi zapis.

Besedilo celotne seje se izda tudi v publikaciji Sejni zapisi Državnega zbora. Sejni zapisi vsebuje dnevni red, sprejet na seji Državnega zbora, kazalo, iz katerega je razviden potek seje in v katerem so točke dnevnega reda in govorniki, osrednji del je besedilo seje, zapisano v prvi osebi, na koncu pa je dodan še indeks govornikov.

Sejni zapisi so zgodovinski dokument in vir za preučevanje parlamentarne zgodovine, tradicije, predstavniške demokracije in jezikovne kulture.

Sejni zapisi Državnega zbora. 23. seja (26., 27., 28. in 31. marec ter 2., 3. in 4. april 2014)

ISSN 2385-9490

Pripravi: Dokumentacijsko-knjižnični oddelek

Urednici: Tatjana Mirt Kavšek, mag. Vesna Moličnik

Izdajatelj: Državni zbor

Naslov: Šubičeva 4, 1102 Ljubljana

Telefon: +386 1 478 94 00

Leto izida publikacije: 2016

www.dz-rs.si

DNEVNI RED 23. SEJE

1. točka dnevnega reda: VPRAŠANJA POSLANK IN POSLANCEV
2. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O MNOŽIČNEM VREDNOTENJU NEPREMIČNIN (ZMVN-B), NUJNI POSTOPEK, EPA 1803-VI
2. A točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH ZAKONA O DAVKU NA NEPREMIČNINE, (ZDavNepr-C), NUJNI POSTOPEK, EPA 1857-VI (EPA 1795-VI)
3. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBI ZAKONA O FINANČNEM POSLOVANJU, POSTOPKIH ZARADI INSOLVENTNOSTI IN PRISILNEM PRENEHANJU (ZFPIPP-G), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 1743-VI
4. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O PRENEHANJU VELJAVNOSTI ZAKONA O BIOCIDNIH PROIZVODIH (ZPVZBioP), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 1774-VI
5. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O VOZNIKIH (ZVoz-A), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 1784-VI
6. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBI IN DOPOLNITVAH ZAKONA O POSTOPNEM ZAPIRANJU RUDNIKA TRBOVLJE HRASTNIK IN RAZVOJNEM PRESTRUKTURIRANJU REGIJE (ZPZRTH-D), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 1816-VI
7. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O PREVZEMIH (ZPre-1F), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 1785-VI
8. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O STARŠEVSKEM VARSTVU IN DRUŽINSKIH PREJEMKIH (ZSDP-1), TRETJA OBRAVNAVA, EPA 1524-VI
9. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O PREPREČEVANJU DELA IN ZAPOSLOVANJA NA ČRNO (ZPDZC-1), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 1680-VI
10. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O FINANČNI UPRAVI (ZFU), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 1584-VI
11. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SLOVENSKEM DRŽAVNEM HOLDINGU (ZSDH-1), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 1640-VI
12. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ODVZEMU PREMOŽENJA NEZAKONITEGA IZVORA (ZOPNI-A), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 1602-VI
13. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O OSNOVNEM BIVANJU (ZO_s-Biv), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 168-VI
14. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O DRŽAVNEM GEODETSKEM REFERENČNEM SISTEMU (ZDGRS), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 1749-VI
15. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O KMETIJSTVU (ZKme-1B), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 1699-VI
16. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O TUJCIH (ZTuj-2A), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 1759-VI

17. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O LASTNINSKEM PREOBLIKOVANJU LOTERIJE SLOVENIJE (ZLPLS-F), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 1601-VI

18. točka dnevnega reda: PREDLOG RESOLUCIJE O NACIONALNEM PROGRAMU ŠPORTA V REPUBLIKI SLOVENIJI ZA OBDOBJE 2014–2023 (ReNPŠ14–23), EPA 1719-VI

19. točka dnevnega reda: PREDLOG RESOLUCIJE O NACIONALNEM PROGRAMU NA PODROČJU PREPOVEDANIH DROG 2014–2020 (ReNPPD14–20), EPA 1756-VI

20. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O RATIFIKACIJI SPORAZUMA MED REPUBLIKO SLOVENIJO IN JERSEYJEM O IZMENJAVI INFORMACIJ V ZVEZI Z DAVČNIMI ZADEVAMI (BGBIIDZ), EPA 1791-VI

21. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O PREPREČEVANJU PRANJA DENARJA IN FINANCIRANJA TERORIZMA (ZPPDFT-D), PRVA OBRAVNAVA, EPA 1815-VI

22. točka dnevnega reda: INTERPELACIJA O DELU IN ODGOVORNOSTI MINISTRA IZOBRAŽEVANJE, ZNANOST IN ŠPORT DR. JERNEJA PIKALA, EPA 1767-VI

23. točka dnevnega reda: INTERPELACIJA O DELU IN ODGOVORNOSTI MINISTRA ZA NOTRANJE ZADEVE DR. GREGORJA VIRANTA, EPA 1796-VI

24. točka dnevnega reda: MANDATNO-VOLILNE ZADEVE

Obvestilo Okrožnega sodišča v Mariboru, Preiskovalni oddelek, o dovoljenju za začetek kazenskega postopka zoper poslanca mag. Ivana Vogrina, EPA1833-VI

Obvestilo predsednice Vlade o odstopu dr. Alenke Trop Skaza s funkcije ministrice za zdravje, EPA 1878-VI

VSEBINA

Določitev dnevnega reda	23
JOŽE TANKO	23
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	24
FRANC BOGOVIČ	24
JANI MÖDERNDORFER	25
JOŽEF HORVAT	25
JOŽE TANKO	25
JOŽE TANKO	25
JOŽE TANKO	26
JOŽE TANKO	26
JOŽE TANKO	26
JOŽE TANKO	26
1. točka dnevnega reda: VPRAŠANJA POSLANK IN POSLANCEV	27
MIHAEL PREVC	27
FRANC PUKŠIČ	27
FRANC PUKŠIČ	28
FRANC PUKŠIČ	28
FRANC PUKŠIČ	28
JOŽE TANKO	29
JANI MÖDERNDORFER	29
JOŽE TANKO	30
JOŽE TANKO	30
JOŽE TANKO	30
JOŽE TANKO	31
FRANC BOGOVIČ	31
SREČKO MEH	31
FRANC BOGOVIČ	32
FRANC PUKŠIČ	32
MAG. MATEJ TONIN	33
MAG. ALENKA BRATUŠEK	33
MAG. MATEJ TONIN	34
MAG. ALENKA BRATUŠEK	34
MAG. MATEJ TONIN	34
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	35
MAG. ALENKA BRATUŠEK	35
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	36
MAG. ALENKA BRATUŠEK	36
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	37
FRANC BOGOVIČ	37
MAG. ALENKA BRATUŠEK	38
FRANC BOGOVIČ	38
MAG. ALENKA BRATUŠEK	39
FRANC BOGOVIČ	39
FRANC JURŠA	39
MAG. ALENKA BRATUŠEK	40
FRANC JURŠA	40
ROMAN JAKIČ	41
ROBERT HROVAT	41
ROMAN JAKIČ	42
ROBERT HROVAT	42
ROMAN JAKIČ	42
JANEZ RIBIČ	43

ROMAN JAKIČ	43
JANEZ RIBIČ	44
ROMAN JAKIČ	44
SONJA RAMŠAK	45
ROMAN JAKIČ	45
SONJA RAMŠAK	45
DR. GREGOR VIRANT	46
DR. GREGOR VIRANT	46
ROMANA TOMC	47
DR. ANJA KOPAČ MRAK	48
ROMANA TOMC	48
DR. ANJA KOPAČ MRAK	49
ALENKA PAVLIČ	49
DR. JERNEJ PIKALO	49
ALENKA PAVLIČ	50
DR. JERNEJ PIKALO	50
MAG. ANDREJ VIZJAK	50
IVA DIMIČ	51
DR. UROŠ GRILC	51
IVA DIMIČ	52
DR. UROŠ GRILC	52
MAG. MAJDA POTRATA	52
DR. JERNEJ PIKALO	53
MAG. MAJDA POTRATA	53
DR. JERNEJ PIKALO	53
MAG. BRANKO GRIMS	54
METOD DRAGONJA	54
MAG. BRANKO GRIMS	55
METOD DRAGONJA	55
MAG. BRANKO GRIMS	56
ALENKA JERAJ	56
TANJA ŠARABON	56
ALENKA JERAJ	56
TANJA ŠARABON	57
MAG. KATARINA HOČEVAR	57
DR. ANJA KOPAČ MRAK	57
MAG. KATARINA HOČEVAR	58
DR. ANJA KOPAČ MRAK	58
FRANC BREZNIK	58
DANIJEL KRIVEC	59
METOD DRAGONJA	59
DANIJEL KRIVEC	60
METOD DRAGONJA	60
DANIJEL KRIVEC	60
JANEZ RIBIČ	61
MAG. DEJAN ŽIDAN	61
JANEZ RIBIČ	61
MAG. DEJAN ŽIDAN	62
MARIJAN POJBIČ	62
DR. ANJA KOPAČ MRAK	62
MARIJAN POJBIČ	63
DR. ANJA KOPAČ MRAK	63
MARIJAN POJBIČ	64
MARIJAN POJBIČ	64
MARIJAN POJBIČ	64
ZVONKO ČERNAČ	64
MAG. DEJAN ŽIDAN	65
ZVONKO ČERNAČ	66

MAG. DEJAN ŽIDAN	66
ZVONKO ČERNAČ	66
JOŽEF JEROVŠEK	67
DR. UROŠ GRILC	67
JOŽEF JEROVŠEK	68
DR. UROŠ GRILC	68
JOŽEF JEROVŠEK	69
ZVONKO LAH	69
TANJA ŠARABON	69
ZVONKO LAH	69
TANJA ŠARABON	70
ZVONKO LAH	70
JOŽE TANKO	70
JOŽEF HORVAT	71
SAMO OMERZEL	71
JOŽEF HORVAT	72
SAMO OMERZEL	72
DR. VINKO GORENAK	72
TANJA ŠARABON	73
DR. VINKO GORENAK	73
TANJA ŠARABON	73
SAMO BEVK	73
DR. VINKO GORENAK	74
BRANKO KURNJEK	74
MAG. DEJAN ŽIDAN	74
BRANKO KURNJEK	75
MAG. DEJAN ŽIDAN	75
BRANKO KURNJEK	75
ROBERT HROVAT	75
MAG. DEJAN ŽIDAN	76
ROBERT HROVAT	77
MAG. DEJAN ŽIDAN	77
JOŽE TANKO	77
SONJA RAMŠAK	78
SAMO OMERZEL	78
SONJA RAMŠAK	79
SAMO OMERZEL	79
LJUBO ŽNIDAR	80
MAG. ŠTEFAN TISEL	80
SAMO BEVK	81
DR. JERNEJ PIKALO	81
SAMO BEVK	82
DR. JERNEJ PIKALO	82
JANEZ RIBIČ	82
METOD DRAGONJA	83
JANEZ RIBIČ	83
METOD DRAGONJA	84
JANEZ RIBIČ	84
IVA DIMIČ	84
DR. JERNEJ PIKALO	85
IVA DIMIČ	85
DR. JERNEJ PIKALO	85
JOŽEF HORVAT	86
JOŽE TANKO	86
TANJA ŠARABON	87
JOŽE TANKO	87
TANJA ŠARABON	88
JOŽE TANKO	88

MAG. MAJDA POTRATA.....	88
DR. UROŠ GRILC.....	89
MAG. MAJDA POTRATA.....	90
DR. UROŠ GRILC.....	90
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ.....	90
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ.....	91
JOŽEF JEROVŠEK.....	92
JOŽEF JEROVŠEK.....	93
SONJA RAMŠAK.....	94
DR. ANJA KOPAČ MRAK.....	94
SONJA RAMŠAK.....	95
DR. ANJA KOPAČ MRAK.....	95

3. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBI ZAKONA O FINANČNEM POSLOVANJU, POSTOPKIH ZARADI INSOLVENTNOSTI IN PRISILNEM PRENEHANJU (ZFPPIPP-G), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 1743-VI.....	96
--	-----------

MIRKO BRULC.....	96
RIHARD BRANISELJ.....	96
JANEZ RIBIČ.....	97
MARIJA PLEVČAK.....	97
IVA DIMIĆ.....	97
MAŠA KOCIPER.....	98
DR. VINKO GORENAK.....	98

12. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ODVZEMU PREMOŽENJA NEZAKONITEGA IZVORA (ZOPNI-A), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 1602-VI.....	99
---	-----------

TINA BRECELJ.....	99
MAG. BRANKO GRIMS.....	99
DR. VINKO GORENAK.....	100
TINA BRECELJ.....	100
DR. VINKO GORENAK.....	100

10. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O FINANČNI UPRAVI (ZFU), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 1584-VI.....	101
---	------------

MAŠA KOCIPER.....	101
-------------------	-----

17. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O LASTNINSKEM PREOBLIKOVANJU LOTERIJE SLOVENIJE (ZLPLS-F), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 1601-VI.....	101
--	------------

JOŽEF KAVTIČNIK.....	101
MATEJA PUČNIK.....	102
MAG. MAJDA POTRATA.....	103
JOŽEF KAVTIČNIK.....	103
JOŽEF JEROVŠEK.....	103
ALJUŠ PERTINAČ.....	104
MAG. MAJDA POTRATA.....	104
MAG. BRANKO GRIMS.....	105
JOŽEF KAVTIČNIK.....	105
ALJUŠ PERTINAČ.....	106
MAG. BRANKO GRIMS.....	106
JOŽEF KAVTIČNIK.....	106
JOŽEF JEROVŠEK.....	106
MAG. MAJDA POTRATA.....	106

LJUBO ŽNIDAR.....	107
ALJUŠ PERTINAČ	107
ALJUŠ PERTINAČ	107

2. A točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH ZAKONA O DAVKU NA NEPREMIČNINE, (ZDavNepr-C), NUJNI POSTOPEK, EPA 1857-VI (EPA 1795-VI).....	107
--	-----

MATEJA VRANIČAR.....	107
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	108
BOJAN STARMAN	109
MARKO PAVLIŠIČ	110
FRANC BOGOVIČ	110
MARIJA PLEVČAK	111
JOŽEF HORVAT	111
ALEKSANDRA OSTERMAN.....	112
ROMANA TOMC.....	112
MATEVŽ FRANGEŽ	113
ROMANA TOMC.....	114
JAKOB PRESEČNIK.....	114
SONJA RAMŠAK	115
MATEJA VRANIČAR.....	115
LJUBO ŽNIDAR.....	116
MATEVŽ FRANGEŽ	116
FRANC PUKŠIČ	117
JOŽEF HORVAT	118
IVA DIMIC	118
LJUDMILA NOVAK	119
MIHAEL PREVC	120
ANDREJ ČUŠ	120
FRANC BREZNIK	121
ROBERT HROVAT	122
MATEJA VRANIČAR.....	122
ZVONKO ČERNAČ	123
ZVONKO ČERNAČ	123
ZVONKO LAH.....	123
MATEVŽ FRANGEŽ	124
MAG. BRANKO GRIMS	124
MAG. ANDREJ VIZJAK	125
ZVONKO ČERNAČ	126
FRANC BOGOVIČ	127
MARIJAN POJBIČ.....	127
TOMAŽ LISEC	128
ALENKA JERAJ	129
MAG. MARKO POGAČNIK	130
JOŽE TANKO	130
JOŽEF JEROVŠEK	131
MAG. STANKO STEPIŠNIK.....	131
JOŽEF HORVAT	132
BRANE GOLUBOVIČ	133
MAG. BRANKO GRIMS	133
ZVONKO ČERNAČ	134
MARKO PAVLIŠIČ	135
LJUBO ŽNIDAR.....	135
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	136
JANI MÖDERNDORFER	136
MAG. STANKO STEPIŠNIK.....	137
MAG. STANKO STEPIŠNIK.....	137

FRANC BREZNIK	138
MAG. STANKO STEPIŠNIK	138
TOMAŽ LISEC	139
MATEJA VRANIČAR	139
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	140
JANI MÖDERNDORFER	140
JOŽE TANKO	140
MAG. MELITA ŽUPEVC	141
ZVONKO ČERNAČ	141
JOŽE TANKO	141
MAŠA KOCIPER	142
ZVONKO ČERNAČ	142
ZVONKO ČERNAČ	142
LJUBO ŽNIDAR	143
MAG. BRANKO GRIMS	143
MAG. BRANKO GRIMS	143
TOMAŽ LISEC	144
FRANC JURŠA	144
TOMAŽ LISEC	145
MARKO PAVLIŠIČ	145
ZVONKO ČERNAČ	146
MARKO PAVLIŠIČ	146
ZVONKO ČERNAČ	147
MARKO PAVLIŠIČ	147
ZVONKO ČERNAČ	147
MARIJAN POJBIČ	147
MARIJAN POJBIČ	148
MARIJAN POJBIČ	148
BRANE GOLUBOVIČ	148
MARIJAN POJBIČ	149
MATJAŽ HAN	149
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	149
BRANE GOLUBOVIČ	150
JOŽE TANKO	150
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	150
MARIJAN POJBIČ	151
JOŽE TANKO	151
JOŽE TANKO	151
FRANC BREZNIK	152
FRANC BREZNIK	152
FRANC BREZNIK	153
SONJA RAMŠAK	153
SONJA RAMŠAK	153
ROBERT HROVAT	153
ZVONKO LAH	154
MATEJA VRANIČAR	154
FRANC BOGOVIČ	155
MAG. MATEJ TONIN	155
MAG. ANDREJ VIZJAK	156
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	157
ROMANA TOMC	158
MATEJA VRANIČAR	158
MATEVŽ FRANGEŽ	159
JOŽEF HORVAT	159
MIRKO BRULC	160
JOŽE TANKO	160
MAG. MARKO POGAČNIK	161

12. točka dnevnega reda: NADALJEVANJE	162
JAKOB PRESEČNIK	162
JOŽEF HORVAT	163
ANDREJ ČUŠ	163
MATEVŽ FRANGEŽ	164
ANDREJ ČUŠ	164
ANDREJ ČUŠ	164
DARKO JAZBEC	164
DARKO JAZBEC	164
FRANC BOGOVIČ	165
FRANC PUKŠIČ	165
FRANC PUKŠIČ	165
IVAN SIMČIČ	165
DANIJEL KRIVEC	165
MATJAŽ ZANOŠKAR	166
MATEVŽ FRANGEŽ	166
JAKOB PRESEČNIK	166
MAG. BARBARA ŽGAJNER TAVŠ	166
ANDREJ ČUŠ	167
ANDREJ ČUŠ	167
DANIJEL KRIVEC	167
JOŽE TANKO	168
SONJA RAMŠAK	168
FRANC PUKŠIČ	168
MATEVŽ FRANGEŽ	169
ALEKSANDRA OSTERMAN	169
JOŽEF HORVAT	169
MATJAŽ HAN	169
MATJAŽ HAN	169
JANI MÖDERNDORFER	169
MAG. BRANKO GRIMS	170
MAG. BRANKO GRIMS	170
JAKOB PRESEČNIK	170
MATEJA VRANIČAR	170
MATJAŽ ZANOŠKAR	171
17. točka dnevnega reda: NADALJEVANJE	171
MATEJA PUČNIK	171
2A. točka dnevnega reda: NADALJEVANJE	172
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	172
ROMANA TOMC	172
ROMANA TOMC	172
FRANC BOGOVIČ	173
MAG. MATEJ TONIN	173
JOŽE TANKO	173
MAG. MATEJ TONIN	174
MIHAEL PREVC	174
MATEVŽ FRANGEŽ	174
BOJAN STARMAN	175
1. točka dnevnega reda: NADALJEVANJE	175
MAG. MATEJ TONIN	175
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	175

FRANC BOGOVIČ	176
ROBERT HROVAT	176
JANEZ RIBIČ	177
SONJA RAMŠAK	177
MAG. BRANKO GRIMS	178
DANIJEL KRIVEC	178
MARIJAN POJBIČ	179
ZVONKO ČERNAČ	179
JOŽEF JEROVŠEK	180
ZVONKO LAH	180
JOŽE TANKO	181

2. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O MNOŽIČNEM VREDNOTENJU NEPREMIČNIN (ZMVN-B), NUJNI POSTOPEK, EPA 1803-VI	182
---	-----

MATEJA VRANIČAR	182
BOJAN STARMAN	183
FRANC BOGOVIČ	183
MARIJA PLEVČAK	184
JOŽEF HORVAT	184
ALEKSANDRA OSTERMAN	185
ROMANA TOMC	186
MATEVŽ FRANGEŽ	187
MARKO PAVLIŠIČ	187
JOŽEF HORVAT	188
MATEJA VRANIČAR	188
MARKO PAVLIŠIČ	189
ROMANA TOMC	189
JOŽEF HORVAT	190
MARKO PAVLIŠIČ	191
ROMANA TOMC	191
JOŽEF HORVAT	192
ROMANA TOMC	192
MAG. MITJA MAVKO	193
JOŽEF HORVAT	193
MAG. MITJA MAVKO	193
JOŽEF HORVAT	193
MAG. MITJA MAVKO	193
JAKOB PRESEČNIK	193
JOŽEF HORVAT	193
MAG. BRANKO GRIMS	194
MAG. BRANKO GRIMS	194
ALEKSANDRA OSTERMAN	194
IVAN GRILL	195
ALENKA JERAJ	195
MAG. BRANKO GRIMS	195
ROMANA TOMC	196

11. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SLOVENSKEM DRŽAVNEM HOLDINGU (ZSDH-1), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 1640-VI	196
--	-----

MAG. MITJA MAVKO	196
BOJAN STARMAN	196
JAKOB PRESEČNIK	197
JOŽEF HORVAT	197
MAG. MARKO POGAČNIK	198
MAG. MARKO POGAČNIK	198

MAG. MITJA MAVKO	198
MAG. MARKO POGAČNIK	199
MAG. MITJA MAVKO	199
MAG. MARKO POGAČNIK	200
MAG. MITJA MAVKO	200
JAKOB PRESEČNIK	200
MAG. MARKO POGAČNIK	201
JOŽEF JEROVŠEK	201
JOŽEF JEROVŠEK	201
MAG. MITJA MAVKO	202
JOŽEF JEROVŠEK	202
MAG. MARKO POGAČNIK	202
FRANC PUKŠIČ	202
MAG. MITJA MAVKO	203
MAG. MARKO POGAČNIK	204
MAG. KATARINA HOČEVAR	204
MAG. MARKO POGAČNIK	204
JOŽEF KAVTIČNIK	204
LJUDMILA NOVAK	205
MAG. KATARINA HOČEVAR	205
BRANE GOLUBOVIČ	206
JOŽEF KAVTIČNIK	206
IVAN GRILL	206
JOŽEF HORVAT	207
BRANE GOLUBOVIČ	208
MAG. MATEJ TONIN	208
MATEVŽ FRANGEŽ	208
MATEVŽ FRANGEŽ	210
MAG. MARKO POGAČNIK	211
SREČKO MEH	212
MAG. ANDREJ VIZJAK	212
SREČKO MEH	213
FRANC BOGOVIČ	213
FRANC JURŠA	214
MAG. MARKO POGAČNIK	215
MAG. MARKO POGAČNIK	215
MAG. MARKO POGAČNIK	216
MARIJA PLEVČAK	216
MAG. MARKO POGAČNIK	216
MAG. MARKO POGAČNIK	217
MAG. MITJA MAVKO	217
MAG. MARKO POGAČNIK	217
MAG. MARKO POGAČNIK	217
SREČKO MEH	217
2. točka dnevnega reda: NADALJEVANJE	218
11. točka dnevnega reda: NADALJEVANJE	218
MAG. MARKO POGAČNIK	218
JAKOB PRESEČNIK	219
IVAN VOGRIN	219
MAG. MITJA MAVKO	220
MAG. MARKO POGAČNIK	220
IVAN VOGRIN	221
JOŽEF HORVAČ	221
JAKOB PRESEČNIK	221
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	221

SREČKO MEH	222
SREČKO MEH	222
MARIJA PLEVČAK	222

22. točka dnevnega reda: INTERPELACIJA O DELU IN ODGOVORNOSTI MINISTRA IZOBRAŽEVANJE, ZNANOST IN ŠPORT DR. JERNEJA PIKALA, EPA 1767-VI.....	222
---	-----

JOŽE TANKO	222
JOŽE TANKO	223
JOŽE TANKO	223
MAG. ALENKA BRATUŠEK	226
DR. JERNEJ PIKALO	227
JOŽE TANKO	229
JOŽE TANKO	229
MARIJA PLEVČAK	229
LJUDMILA NOVAK	230
JOŽEF KAVTIČNIK	231
MATEJA PUČNIK	231
MAG. MAJDA POTRATA	234
BRANKO KURNJEK	235
MIHAEL PREVC	236
JOŽE TANKO	237
DR. JERNEJ PIKALO	240
MAG. KATARINA HOČEVAR	241
JAKOB PRESEČNIK	241
JOŽEF HORVAT	242
DR. LJUBICA JELUŠIČ	243
JOŽE TANKO	245
JOŽE TANKO	246
DR. LJUBICA JELUŠIČ	247
DR. LJUBICA JELUŠIČ	247
DR. JERNEJ PIKALO	247
RIHARD BRANISELJ	248
MAG. BRANKO GRIMS	248
DR. JERNEJ PIKALO	250
MIRKO BRULC	251
IVAN VOGRIN	252
IVAN VOGRIN	252
MAG. MAJDA POTRATA	253
BRANKO KURNJEK	254
JOŽEF JEROVŠEK	254
JOŽEF JEROVŠEK	256
DR. JERNEJ PIKALO	257
DR. JERNEJ PIKALO	257
JOŽEF JEROVŠEK	257
JOŽEF JEROVŠEK	258
JOŽEF JEROVŠEK	258
JOŽE TANKO	258
DR. JERNEJ PIKALO	259
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	260
DR. JERNEJ PIKALO	261
JOŽEF HORVAT	261
JOŽEF HORVAT	261
JOŽEF HORVAT	261
DR. JERNEJ PIKALO	261
SREČKO MEH	262
RENATA BRUNSKOLE	262

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	262
RENATA BRUNSKOLE.....	262
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	262
RENATA BRUNSKOLE.....	262
DR. JERNEJ PIKALO.....	262
IVAN GRILL	262
RENATA BRUNSKOLE.....	264
DR. JERNEJ PIKALO.....	264
RENATA BRUNSKOLE.....	264
IVAN GRILL	264
RENATA BRUNSKOLE.....	264
DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ.....	264
SREČKO MEH	265
SONJA RAMŠAK	266
MAG. MAJDA POTRATA.....	267
SONJA RAMŠAK	267
ALENKA JERAJ	267
DR. JERNEJ PIKALO.....	269
ALENKA JERAJ	270
SAMO BEVK.....	270
MAG. MATEJ TONIN.....	270
MIHAEL PREVC	271
DR. JERNEJ PIKALO.....	271
MATJAŽ HAN	272
MATEJA PUČNIK	272
BRANKO KURNJEK	274
JOŽEF KAVTIČNIK	274
JOŽEF JEROVŠEK	275
JOŽEF KAVTIČNIK	275
DR. JERNEJ PIKALO.....	276
JOŽEF JEROVŠEK	276
JOŽEF JEROVŠEK	277
JOŽEF JEROVŠEK	277
JOŽE TANKO	277
JOŽE TANKO	278
JOŽEF KAVTIČNIK	279
MIRKO BRULC.....	279
JERKO ČHOVIN.....	280
MARKO PAVLIŠIČ	280
MARKO PAVLIŠIČ	281
DR. VINKO GORENAK	281
SREČKO MEH	281
FRANC BREZNIK	282
JOŽEF JEROVŠEK	283
MAG. MAJDA POTRATA.....	283
DR. LJUBICA JELUŠIČ	284
DR. JERNEJ PIKALO.....	285
JOŽE TANKO	285
JOŽE TANKO	285
12. točka dnevnega reda: NADALJEVANJE	286
10. točka dnevnega reda: NADALJEVANJE	286
JAKOB PRESEČNIK.....	286
MAG. ANDREJ VIZJAK	286
MATJAŽ ZANOŠKAR	287
JOŽE TANKO	287

IVAN HRŠAK	288
JOŽEF JEROVŠEK	288
SREČKO MEH	288
ALENKA JERAJ	288
JOŽEF JEROVŠEK	289
JOŽEF JEROVŠEK	289

13. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O OSNOVNEM BIVANJU (ZOs-Biv), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 168-VI	289
---	-----

SAMO BEVK	289
JAKA BITENC	290
MAG. BOJAN BABIČ	290
IVA DIMIC	291
ALJOŠA JERIČ	291
DANIJEL KRIVEC	292
SAMO BEVK	292
KRISTINA VALENČIČ	293
JASMINA OPEC	293
MARJANA KOTNIK POROPAT	294

5. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O VOZNIKIH (ZVoz-A), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 1784-VI	294
--	-----

MAG. BOJAN BABIČ	294
SAMO BEVK	295
JOŽE VELIKONJA	296
LJUBO ŽNIDAR	296
SAMO BEVK	296
KRISTINA VALENČIČ	297
JAKOB PRESEČNIK	297
MARJANA KOTNIK POROPAT	297
IVA DIMIC	298

14. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O DRŽAVNEM GEODETSKEM REFERENČNEM SISTEMU (ZDGRS), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 1749-VI	298
---	-----

MAG. BOJAN BABIČ	298
SAMO BEVK	299
DANIJEL KRIVEC	300
SREČKO MEH	301
KRISTINA VALENČIČ	301
MARJANA KOTNIK POROPAT	302
IVA DIMIC	302
JOŽE VELIKONJA	303

6. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBI IN DOPOLNITVAH ZAKONA O POSTOPNEM ZAPIRANJU RUDNIKA TRBOVLJE HRASTNIK IN RAZVOJNEM PRESTRUKTURIRANJU REGIJE (ZPZRTH-D), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 1816-VI	303
--	-----

MAG. BOJAN BABIČ	303
SAMO BEVK	303
SREČKO MEH	304
MAG. KATARINA HOČEVAR	305
JAKOB PRESEČNIK	305
IVAN HRŠAK	306

IVA DIMIC	306
JOŽE VELIKONJA	307
DANIJEL KRIVEC	308

7. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O PREVZEMIH (ZPre-1F), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 1785-VI.....	308
---	-----

MAG. JANKO BURGAR.....	308
ALENKA PAVLIČ	309
MARKO PAVLIŠIČ	309
JANEZ RIBIČ	310
IVAN HRŠAK	310
IVA DIMIC	310
ALENKA PAVLIČ	311
FRANC BREZNIK	312

21. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O PREPREČEVANJU PRANJA DENARJA IN FINANCIRANJA TERORIZMA (ZPPDFT-D), PRVA OBRAVNAVA, EPA 1815-VI.....	313
--	-----

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	313
MATEJA VRANIČAR.....	314
JASMINA OPEC	315
MARIJA PLEVČAK	315
JOŽEF HORVAT	316
SAŠA KOS.....	316
IVAN GRILL	317
MATEVŽ FRANGEŽ	318
MARKO PAVLIŠIČ	318
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	318
MATEJA VRANIČAR.....	319
IVAN VOGRIN.....	320
ROMANA TOMC.....	320
FRANC PUKŠIČ	321
IVAN GRILL	322
MATEJA VRANIČAR.....	323
ROMANA TOMC.....	323
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	324
JOŽEF JEROVŠEK	325
JOŽEF HORVAT	325
MATEJA VRANIČAR.....	326
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	326

4. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O PRENEHANJU VELJAVNOSTI ZAKONA O BIOCIDNIH PROIZVODIH (ZPVZBioP), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 1774-VI.....	327
--	-----

NINA PIRNAT	327
ALENKA JERAJ	327
IVAN HRŠAK	328
IVA DIMIC	328
DARKO JAZBEC	329
MAG. ŠTEFAN TISEL	329
DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ	329

19. točka dnevnega reda: PREDLOG RESOLUCIJE O NACIONALNEM PROGRAMU NA PODROČJU PREPOVEDANIH DROG 2014–2020 (ReNPPD14–20), EPA 1756-VI	330
NINA PIRNAT	330
ALENKA JERAJ	331
IVA DIMIC	331
DARKO JAZBEC	332
MAG. ŠTEFAN TISEL	333
DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ	334
MARKO PAVLIŠIČ	334
JASMINA OPEC	335
IVAN HRŠAK	335
18. točka dnevnega reda: PREDLOG RESOLUCIJE O NACIONALNEM PROGRAMU ŠPORTA V REPUBLIKI SLOVENIJI ZA OBDOBJE 2014–2023 (ReNPŠ14–23), EPA 1719-VI	336
ALJUŠ PERTINAČ	336
JOŽEF KAVTIČNIK	337
ALENKA BIKAR	337
TOMAŽ LISEC	338
MAG. MAJDA POTRATA	338
BRANKO KURNJEK	339
JANEZ RIBIČ	340
MARIJA PLEVČAK	340
LJUDMILA NOVAK	341
MAG. MAJDA POTRATA	342
JOŽEF JEROVŠEK	342
MAG. MAJDA POTRATA	343
BRANKO KURNJEK	343
JOŽEF KAVTIČNIK	343
JOŽEF JEROVŠEK	343
ALJUŠ PERTINAČ	344
MAG. MAJDA POTRATA	344
JOŽEF JEROVŠEK	345
BRANKO KURNJEK	345
ALJUŠ PERTINAČ	346
MAG. MAJDA POTRATA	346
JOŽEF KAVTIČNIK	346
LJUDMILA NOVAK	347
ALENKA BIKAR	347
BRANKO KURNJEK	349
MIRKO BRULC	349
JOŽEF KAVTIČNIK	349
JOŽEF JEROVŠEK	349
MIRKO BRULC	349
ALENKA BIKAR	350
JOŽEF JEROVŠEK	350
ALENKA BIKAR	350
MAG. MAJDA POTRATA	350
JOŽEF KAVTIČNIK	350
ALENKA BIKAR	351
JOŽEF JEROVŠEK	351
13. točka dnevnega reda: NADALJEVANJE	351
5. točka dnevnega reda: NADALJEVANJE	352

14. točka dnevnega reda: NADALJEVANJE	352
6. točka dnevnega reda: NADALJEVANJE	352
7. točka dnevnega reda: NADALJEVANJE	352
21. točka dnevnega reda: NADALJEVANJE	352
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	352
JOŽEF HORVAT	353
JOŽEF JEROVŠEK	353
4. točka dnevnega reda: NADALJEVANJE	353
19. točka dnevnega reda: NADALJEVANJE	354
18. točka dnevnega reda: NADALJEVANJE	354
JOŽEF KAVTIČNIK	354
JOŽEF KAVTIČNIK	355
15. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O KMETIJSTVU (ZKme-1B), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 1699-VI.....	355
MAG. DEJAN ŽIDAN	355
JAKOB PRESEČNIK	356
ROBERT HROVAT	356
MIRKO BRULC	357
MAG. KATARINA HOČEVAR	357
JAKOB PRESEČNIK	358
MAG. JANA JENKO	359
IVA DIMIC	359
BRANKO FICKO	360
16. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O TUJCIH (ZTuj-2A), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 1759-VI.....	360
BOŠTJAN ŠEFIC	360
JERKO ČHOVIN	361
MAG. MAJDA POTRATA	362
KRISTINA VALENČIČ	363
JASMINA OPEC	364
IVAN HRŠAK	364
JOŽEF HORVAT	365
JERKO ČHOVIN	366
JOŽEF JEROVŠEK	366
8. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O STARŠEVSKEM VARSTVU IN DRUŽINSKIH PREJEMKIH (ZSDP-1), TRETJA OBRAVNAVA, EPA 1524-VI	367
DR. ANJA KOPAČ MRAK	367
BRANKO KURNJEK	368
JAKOB PRESEČNIK	368
MAG. JANA JENKO	368
IVA DIMIC	369

MAJA DIMITROVSKI.....	370
MAG. ŠTEFAN TISEL	371
DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ.....	372
MAG. KATARINA HOČEVAR	373
LJUDMILA NOVAK	373
IVA DIMIC	374
DEJAN LEVANIČ.....	375
MAG. MAJDA POTRATA.....	376
JAKOB PRESEČNIK.....	377
DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ.....	377
MAG. ŠTEFAN TISEL	378

9. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O PREPREČEVANJU DELA IN ZAPOSLOVANJA NA ČRNO (ZPDZC-1),DRUGA OBRAVNAVA, EPA 1680-VI	379
---	-----

DEJAN LEVANIČ.....	379
DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ.....	380
ROMANA TOMC.....	381
IVAN VOGRIN.....	381
DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ.....	381
ROMANA TOMC.....	381
DRAGAN BOSNIĆ	381
MARKO PAVLIŠIČ	382
KRISTINA VALENČIČ	383
DRAGAN BOSNIĆ	384
MARKO PAVLIŠIČ	384
DR. ANJA KOPAČ MRAK.....	384
MAG. KATARINA HOČEVAR	386
DR. ANJA KOPAČ MRAK.....	386
ROMANA TOMC.....	387
DR. ANJA KOPAČ MRAK.....	389
ROMANA TOMC.....	389
IVAN VOGRIN.....	390
MAG. JANA JENKO	390
ROMANA TOMC.....	390
MATEVŽ FRANGEŽ	391
ROMANA TOMC.....	392
TOMAŽ LISEC	393
TOMAŽ LISEC	393
DR. ANJA KOPAČ MRAK.....	394
DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ.....	395
SONJA RAMŠAK	396
MARKO PAVLIŠIČ	396
DEJAN LEVANIČ.....	398
MARKO PAVLIŠIČ	399
DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ.....	399
DARKO JAZBEC	399
TOMAŽ LISEC	399
KRISTINA VALENČIČ	400
DARKO JAZBEC	400

16. točka dnevnega reda: NADALJEVANJE	401
---	-----

8. točka dnevnega reda: NADALJEVANJE	401
--	-----

9. točka dnevnega reda: NADALJEVANJE	401
--	-----

ROMANA TOMC.....	402
------------------	-----

KRISTINA VALENČIČ	402
JOŽE TANKO	402
MATJAŽ HAN	402
DR. ANJA KOPAČ MRAK.....	403
20. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O RATIFIKACIJI SPORAZUMA MED REPUBLIKO SLOVENIJO IN JERSEYJEM O IZMENJAVI INFORMACIJ V ZVEZI Z DAVČNIMI ZADEVAMI (BGBIIDZ), EPA 1791-VI	403
24. točka dnevnega reda: MANDATNO-VOLILNE ZADEVE.....	403
Obvestilo Okrožnega sodišča v Mariboru, Preiskovalni oddelek, o dovoljenju za začetek kazenskega postopka zoper poslanca mag. Ivana Vogrina, EPA1833-VI	403
Obvestilo predsednice Vlade o odstopu dr. Alenke Trop Skaza s funkcije ministrice za zdravje, EPA 1878-VI	404
23. točka dnevnega reda: INTERPELACIJA O DELU IN ODGOVORNOSTI MINISTRA ZA NOTRANJE ZADEVE DR. GREGORJA VIRANTA, EPA 1796-VI	404
IVAN VOGRIN.....	404
MAG. ALENKA BRATUŠEK	407
DR. GREGOR VIRANT	408
JASMINA OPEC	411
IVAN HRŠAK	412
JOŽEF HORVAT	413
SAŠA KOS.....	414
MAG. BRANKO GRIMS	416
MAG. MAJDA POTRATA.....	418
RIHARD BRANISELJ	420
IVAN VOGRIN.....	422
LJUBO ŽNIDAR.....	425
KRISTINA VALENČIČ	426
IVAN VOGRIN.....	427
KRISTINA VALENČIČ	428
JAKOB PRESEČNIK.....	428
JOŽE TANKO	429
MAG. MATEJ TONIN.....	429
DR. GREGOR VIRANT	432
JOŽE TANKO	435
MAG. MATEJ TONIN.....	435
DR. GREGOR VIRANT	435
JOŽE TANKO	436
DR. GREGOR VIRANT	436
JOŽE TANKO	436
RIHARD BRANISELJ	437
JOŽE TANKO	437
JOŽE TANKO	437
RIHARD BRANISELJ	437
JOŽE TANKO	438
DR. GREGOR VIRANT	438
BRANKO KURNJEK	438
MAG. BRANKO GRIMS	440
BRANKO KURNJEK	440
FRANC BREZNIK	440
FRANC BREZNIK	442
FRANC PUKŠIČ	443
FRANC PUKŠIČ	444

FRANC PUKŠIČ	444
ALENKA JERAJ	447
DR. LJUBICA JELUŠIČ	448
EVA IRGL	449
KRISTINA VALENČIČ	451
KRISTINA VALENČIČ	451
IVAN VOGRIN	451
LJUDMILA NOVAK	452
IVAN SIMČIČ	453
MAG. KATARINA HOČEVAR	453
IVAN SIMČIČ	454
SONJA RAMŠAK	455
MARIJAN POJBIČ	457
MARIJAN POJBIČ	458
MARIJAN POJBIČ	459
MARIJAN POJBIČ	459
MARKO PAVLIŠIČ	459
MARIJAN POJBIČ	461
MARIJAN POJBIČ	461
SONJA RAMŠAK	461
FRANC BREZNIK	461
FRANC BREZNIK	462
FRANC BREZNIK	462
MARKO PAVLIŠIČ	462
DANIJEL KRIVEC	462
ZVONKO LAH	464
RIHARD BRANISELJ	465
TOMAŽ LISEC	466
FRANC JURŠA	467
MAG. BRANKO GRIMS	468
DR. GREGOR VIRANT	471
DR. GREGOR VIRANT	471
MAG. BRANKO GRIMS	473
MAG. BRANKO GRIMS	473
MAG. BRANKO GRIMS	473
FRANC PUKŠIČ	473
FRANC PUKŠIČ	473
IVAN VOGRIN	473
MAG. BRANKO GRIMS	475
JOŽEF HORVAT	476
RIHARD BRANISELJ	476
MATJAŽ HAN	477
FRANC PUKŠIČ	477
FRANC PUKŠIČ	477
FRANC JURŠA	477
MATEVŽ FRANGEŽ	477
TINA KOMEL	477
JOŽEF KAVTIČNIK	478
MAG. STANKO STEPIŠNIK	478
BORUT AMBROŽIČ	478
BRANKO FICKO	479
MAG. BARBARA ŽGAJNER TAVŠ	479

Državni zbor VI. mandat

23. seja

26., 27., 28. in 31. marec ter 2., 3. in 4. april 2014

Predsedujoči: Janko Veber.....predsednik Državnega zbora
Polonca Komar.....podpredsednica Državnega zbora
Renata Brunskole..... podpredsednica Državnega zbora
Romana Tomc..... podpredsednica Državnega zbora

Seja se je začela 26. marca 2014 ob 12. uri.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Začenjam 23. sejo Državnega zbora, ki je bila sklicana na podlagi prvega odstavka 57. člena Poslovnika Državnega zbora. Obveščen sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednje poslanke in poslanci: dr. Andreja Črnak Meglič, Irena Tavčar, Janja Napast, Dragutin Mate, Ivan Hršak in Bojan Starman.

Na sejo sem vabil predsednico Vlade, ministrici in ministre ter generalno sekretarko Vlade k 1. točki dnevnega reda, predstavnika 5 tisoč volivk in volivcev k 13. točki dnevnega reda, ministra za izobraževanje, znanost in šport dr. Jerneja Pikala k 22. točki dnevnega reda, ministra za notranje zadeve dr. Gregorja Viranta k 23. točki dnevnega reda ter predstavnike Vlade k vsem točkam dnevnega reda. Vse prisotne lepo pozdravljam!

Prehajamo na **določitev dnevnega reda** 23. seje Državnega zbora.

Predlog dnevnega reda ste prejeli v sredo, 19. marca 2014, s sklicem seje. O predlogu dnevnega reda bomo odločali v skladu z drugim odstavkom 64. člena Poslovnika Državnega zbora.

Predlogov za umik posamezne točke z dnevnega reda nisem prejel, zato prehajamo na obravnavo in odločanje o predlogu za širitev dnevnega reda. Odbor za finance in monetarno politiko predlaga Državnemu zboru, da dnevni red 23. seje razširi z obravnavo Predloga zakona o spremembah Zakona o davku na nepremičnine, nujni postopek, EPA 1857-VI. Predlog za širitev dnevnega reda ste prejeli v torek, 25. marca 2014.

Želi besedo predstavnik predlagatelja širitve? Predsednik Odbora za finance in monetarno politiko se je za to sejo opravičil, podpredsednik pa ni najavljen, da bi predstavil poročilo. Zato sprašujem, ali želi besedo predstavnik Vlade kot predlagateljice predloga zakona? Ne želi. Želi besedo predstavnik predlagatelja predloga zakona, skupine poslank

in poslancev, s prvopodpisanim Jožetom Tankom? Želi.

Gospod Tanko, imate besedo.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo. Spoštovani predsednik Državnega zbora, spoštovana Vlada, kolegice poslanke in kolegi poslanci!

Mi nasprotujemo, da se ta točka dnevnega reda uvrsti na to sejo Državnega zbora. Gre za zakon, ki ga je po neobičajnem postopku, z ignoriranjem vse civilne družbe, vseh tistih, ki so bili prizadeti z zakonom, in kljub nasprotovanju celotne opozicije v Državnem zboru, Vlada sprejela z rešitvami, ki so asimetrično prizadele številne gospodarske družbe, kmete, podeželje in tudi številne družbene skupine. Ta zakon je na Ustavnem sodišču na osnovi pobud oziroma zahtev številnih pobudnikov. In glede na to, da bo jutri ustna razglasitev odločitve Ustavnega sodišča, bi bilo modro, da bi Vlada in ostali počakali vsaj toliko, da bi vedeli in videli, kakšna bo odločitev Ustavnega sodišča in kje je predlog, ki ga je Vlada sforsirano sprejela, ustavno sporen. Šele na osnovi tega bi bilo smiselno pristopiti k noveli zakona. Vlada je očitno drugačnega mnenja. Žal predsednica Vlade ni pojasnila svoje odločitve, zakaj prihaja po nujnem postopku v Državni zbor z novelo zakona. Ampak tudi v tem postopku ni bilo upoštevano praktično popolnoma nič, nobene pripombe iz predhodne obravnave zakona, to se pravi tistega, ki je na Ustavnem sodišču, niso se upoštevala nobena dodatna mnenja, ignorirale so se pripombe Slovenske demokratske stranke in tudi drugih predlagateljev amandmajev. Sedaj smo tukaj, kjer smo, v situaciji, ko bomo lahko sprejeli zakon z določenimi rešitvami celo na člene, ki bodo morda v postopku razveljavljeni. Morda celo na člene, ki bodo v ustavnorevizijem postopku razveljavljeni.

Zato predlagamo, da se ta zakon ne uvrsti na dnevni red. Je pa problem pravzaprav v tem, da Vlada deluje zelo arogantno, ne upošteva nobenih mnenj, podobno ravna tudi

koalicija v Državnem zboru. Velike besede, kar zadeva upoštevanja civilne družbe in javnosti na eni strani, ko pa pride do konkretnih predlogov na drugi strani, se pravzaprav ne upošteva nič. Moram reči, da smo tudi pri obravnavi tega zakona na odboru sejo na odboru obstruirali prav iz razlogov, ki sem jih povedal. To se pravi, da se počaka odločitev Ustavnega sodišča in pa tudi zato, ker niso bili sprejeti naši amandmaji. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

V nadaljevanju sprašujem, če želite predstavniki poslanskih skupin besedo. Ugotavljam, da želi besedo v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke mag. Andrej Šircelj. Izvolite, gospod Šircelj..

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani predsednik. Spoštovana predsednica Vlade, ministri in ministrice!

Zakon o davku na nepremičnine je bil predlagan s strani Vlade po nujnem postopku, brez splošne razprave v Državnem zboru. Državni zbor je tista inštitucija, ki ima vlogo, da sistemski zakon, kakršen je Zakon o davku na nepremičnine, presodi tudi s tega zornega kota. To se ni zgodilo in zaradi tega je bil ta zakon sprejet po nočni razpravi v zgodnjih jutranjih urah, sprejet na način glasovalnega stroja koalicije in ob neupoštevanju amandmajev opozicije in tudi neupoštevanju amandmajev Slovenske demokratske stranke. Opozarjali smo in še vedno mislimo, da je zakon neustaven, zato smo dali pobudo na Ustavno sodišče. Ustavno sodišče bo v petek razglasilo svojo odločitev. Danes smo dejansko v neki zakonodajnopравни praznini, ki je tudi s spremembo tega zakona po predlogu Vlade ne moremo rešiti. Ni v čast Državnemu zboru, da ne spoštuje Ustavnega sodišča v tolikšni meri, da bi počakal na odločitev Ustavnega sodišča. Ustavno sodišče ima v vsaki državi posebno vlogo in skrbi predvsem za to, da se ustava uresničuje. Na Ustavnem sodišču je šest pobud za to, da se ta zakon razglasi za neustavnega. To z drugimi besedami pomeni, da če se razglasi za neustavnega ali cel zakon ali del zakona, potem dejansko zakon ne bo veljal. In prav bi bilo, da Državni zbor spoštuje tudi pobude predlagateljev in ta zakon ne uvrsti na dnevni red danes oziroma jutri, da bi se obravnaval jutri.

Naredili bomo zakonodajnopravni kaos in Slovenska demokratska stranka pri ustvarjanju tega kaosa ne želi sodelovati, zaradi tega predlagamo, da se ta zakon ne uvrsti na dnevni red in tudi ne obravnava na tej seji, ampak po odločitvi Ustavnega sodišča.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Naslednji bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke

Franci Bogovič, potem pa sledi še stališče Poslanske skupine Pozitivne Slovenije. Izvolite, gospod Bogovič.

FRANC BOGOVIČ (PS SLS): Hvala lepa. Lep pozdrav spoštovani predsednik parlamenta, kolegice in kolegi, predsednica Vlade in pa celotni ministrski zbor!

Tudi v Slovenski ljudski stranki smo podobnega stališča, da bi pri tem zakonu, ki mislim, da resnično že postaja prava nočna mora ne samo Vlade, ministrov, parlamenta, ampak tudi Slovencev in Slovencev, končno vzeli razum v roke in ta zakon sprejemali po postopku, ki bi ne povzročal novih zmed. Povedano je že bilo, da bo do konca marca Ustavno sodišče razsodilo o tem zakonu. Kot smo v ponedeljek po hitrem postopku na izredni seji umaknili z dnevnega reda predlog kolegov iz Nove Slovenije, kjer so želeli reševati gasilski problem, so se proceduralno očitno sprostili pogoji, da je Vlada, parlament zopet posilil Odbor za finance, da smo sprejemali neke čudne odločitve, poskušali narediti hibrid med dvema zakonoma, med zakonom, ki so ga vložili kolegi iz SDS, in pa vladnim zakonom, ki je v postopku po nujni proceduri. Bil je samo manever, da se z dnevnega reda umakne ta predlog opozicije, in da se na tej seji po nujnem postopku obravnava zakon, ki ga je predlagala Vlada. V Slovenski ljudski stranki se strinjamo z rešitvami, ki so v tej noveli, se pravi, da se izenačijo nerezidenčna in rezidenčna stanovanja. To smo konec koncev želeli tudi z amandmiranjem doseči. Prav tako se strinjamo s tem, da bo treba roke podaljšati, kajti vidimo, da so se nam sesuli vsi rokavniki pri tem zakonu. Nikakor se pa nismo strinjali, in se tudi danes ne strinjamo s tem, da se o tem odloča prej, preden razsodi Ustavno sodišče. Med vami je zadnji, ki je prišel v to ekipo med ministri, minister Dragonja, ki ima predloge glede obrtništva, kjer je treba rešitve narediti, da ne bo ta obdavčitev skoraj dva in polkrat večja, kot je bila v preteklosti. Predlogi so zagotovo tudi še glede drugih stvari na področju kmetijstva in podobno. Zato bi bilo prav, modro in tudi dostojno do Ustavnega sodišča, predvsem sedaj, ko imamo v rokah vabilo na ustno razglasitev odločitev v postopku za oceno Zakona o davku na nepremičnine s strani Ustavnega sodišča za v petek ob pol dvanajstih, da danes ne uvrstimo na dnevni red tega zakona. V samem rokovniku imamo terek predviden za izredno sejo, ko bomo imeli arhivsko zakonodajo, izkoristimo ta datum in dajmo na izredno sejo tudi ta zakon o davku na nepremičnine. In v torek, ko bomo imeli znano že odločitev Ustavnega sodišča, ko bomo več vedeli, kaj nam sporočajo ustavni sodniki, sprejmimo zakon, ki bo veljal. Jaz sem trdno prepričan ali mislim, da bo zakon vrnjen v neko drugo fazo, če bo pa potreben popravek, popravimo ga po nujnem postopku, da bo lahko zakon sprejet. Sicer se bomo še enkrat ukvarjali s tem zakonom.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala. Stališče poslanske skuine pozitivne Slovenije bo predstavil gospod Jani Möderndorfer.

JANI MÖDERNDORFER (PS PS): Hvala lepa, predsednik.

Glede na to, da v resnici tisti, ki nas gledajo, v resnici ne vedo, kaj pravzaprav predlaga gospod Tanko in o čem razpravlja opozicija. Gre v resnici za tako imenovani popolnoma legitimni korak, katerega ste se vi gospod Tanko večkrat poslužili takrat, ko ste bili v moji vlogi. Naj vas spomnim na primer eno leto in pol nazaj, ko smo vložili novelo zakona o upravljanju s premoženjem oziroma s kapitalom Republike Slovenije, ste vi oziroma takratni minister Šuštaršič je po istem postopku kot danes vložil novelo, pardon, ne novelo ampak zakon o SDH in s tem tudi naredil hibrid. Ne glede na to, kako pravzaprav vi to gledate, je pa ena naloga, ki je posebna in pomembna pri tej celi zadevi. Izvršna oblast ima vso pravico, da reagira hitro takrat, kadar gre za zadeve, pri katerih je treba odločati. Ne glede na to, kaj pravzaprav ste predlagali, da je treba počakati na Ustavno sodišče, vi veste, da je Ustavno sodišče danes objavilo, da bo javna ustna razglasitev v petek ob 11.30, vendar zraven tega pa so dodali naslednje, kar je zelo pomembno, da morebitno predhodno sprejetje novele Zakona o davku na nepremičnine v Državnem zboru objave odločbe po navedbah Ustavnega sodišča ne bo zamaknilo. Torej naša naloga je, da čim prej in hitro ukrepamo v Državnem zboru. Vse, kar pa bo Ustavno sodišče odločilo, bo tako in tako veljavno. Če pa bo naložilo še dodatne popravke, pa bo seveda ukrepalo še naprej. Zato ne vidim nobenega razloga.

V poslanski skupini bomo zato takšen predlog podprli. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

V imenu Poslanske skupine Nove Slovenije ima besedo gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala lepa, gospod predsednik. Drage kolegice, dragi kolegi, spoštovana gospa predsednica Vlade, spoštovani ministrski zbor!

Poslanska skupina Nove Slovenije – krščanski demokrati bo glasovala proti širitvi dnevnega reda. Razlogi so več kot preprosti. Najbrž predsednik Ustavnega sodišča, ko javnosti nekaj sporoči, ima nek namen, kaj sporoča. In pred dnevi je sporočil, da bo Ustavno sodišče do konca meseca, sedaj vemo že bolj točno, v petek, objavilo svojo odločitev glede zakona o davku na nepremičnine. Na Odboru za finance, ko smo obravnavali hibridizacijo dveh predlogov novel zakona o davku na nepremičnine, smo na to opozarjali, a nismo bili uslišani. Celotna opozicija je govorila enotno v en glas, bili smo enostavno povoženi. Zaradi tega smo potem tudi sejo obstruirali. Zato res apeliram na zdrav razum, kolegice in kolegi, vklopimo razum in

počakajmo na petkovo odločitev, objavo odločbe Ustavnega sodišča. Potem bomo vedeli nekoliko več in potem gremo vsi skupaj v neko izboljšavo, ki bo gotovo potrebna, zakona o davku na nepremičnine.

Mi glasujemo proti.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Ugotavljam, da smo ... Prosim? Postopkovno. Gospod Jože Tanko, izvolite.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa, gospod predsednik.

Sedaj sicer ne vem, kdo sejo vodi, ampak predpostavljam, da ...

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Jaz sem vam dal besedo. Izvolite.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala.

Spoštovani predsednik, jaz bi vam predlagal, da tokrat naredite eno izjemo in da daste predsednici Vlade, ki sicer redko pride v Državni zbor, pride enkrat na mesec, pa predvsem ob interpelacijah, da le pojasni razloge, zakaj je Vlada predlagala novelo Zakona o davku na nepremičnine po nujnem postopku. To mislim, da je ključno vprašanje. Sedi vsa vlada tukaj, vključno s predsednico Vlade in se vlada ne potruzi tudi takrat, ko ima možnost, da obrazloži predlog, zakaj je predlagala to novelo zakona, tik preden bo Ustavno sodišče razglasilo presojo osnovnega zakona, ki ga je vložila Vlada prav tako na nek čuden način v zakonodajni postopek. To je odgovornost Vlade, to je dolžnost Vlade, da pojasni razloge nam vsem. In predsednica Vlade bi morala biti zagotovo bolj zgovorna. Ni to, bom rekel, situacija, pozicija, ko bi lahko samo kimali in odkimavali, bomo ali ne bomo. Dolžni ste pri tako zablodeli zadevi, ki je uvedba davka na nepremičnine, pojasniti razloge, in to vlada, ker je izvorni predlagatelj novele zakona. Vlada je tista. Sedi vsa vlada tukaj, razen oboje ministrice, ki je v odstopu. V tej vladi ni nihče sposoben obrazložiti razloge, zakaj je predlagala zakon po nujnem postopku, ki ga je treba takoj sedajle uvrstiti na sejo in odločati o njem. Dva dni za tem je pa razglasitev sodbe Ustavnega sodišča, glede na zakon, ki je bil predhodno vložen. Predlagam, gospod predsednik, da predsednico Vlade, najvišjega predstavnika izvršne oblasti, pozovete, da končno pove tri, štiri stavke argumentov za to, kar je predlagala njena vlada z njenim podpisom, z njeno avtoriteto v zakonodajni postopek in s tem diskreditira postopek na Ustavnem sodišču. To mislim, da je primerno oziroma bi bil primeren odziv. Ampak očitno je vlada bolj za protokolarne zadeve v tej državi, nekaj na silo sprejme in potem se rešuje, kar se rešiti da. Tudi lahko pojasni razloge, zakaj ista skupina strokovnjakov, ki je zavozila prvi zakon o davku na nepremičnine, popravlja sedanji zakon o nepremičninah. In zakaj ga popravlja samo v enem ali dveh delih, ne pa v vseh

ostalih, ki so bili tudi sporni in so tudi v ustavni presoji. Te razloge, to je minimalni standard v Državnem zboru, da predsednica Vlade odgovori na vprašanja in na priložnosti, ki so ji ponujene tukaj. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala, gospod Tanko.

Vaš predlog je v nasprotju s poslovníkom, zato ne morem spraševati predsednice Vlade, da pojasni te razloge. Je pa Vlada in tudi v imenu predsednice Vlade pojasnila razloge za nujni postopek na Kolegiju, kjer smo sprejemali to odločitev. Takrat je potekala kar obširna razprava, tako da ne držijo trditve, da se Vlada ni opredelila in ni povedala, zakaj gre za nujni postopek. Ne nazadnje je tudi matično delovno telo tisto, ki tehta vsebino in tudi razloge za in proti sprejetju tega zakona. Odbor je tudi predlagal, da danes razširimo dnevni red, tako da je glede tega vprašanja bilo resnično zelo veliko in jasno spregovorjeno na odboru.

Predlagam, da preidemo na odločitev o predlogu za širitev dnevnega reda s Predlogom zakona o spremembah Zakona o davku na nepremičnine, nujni postopek, EPA 1857-VI. Preden glasujemo, vas želim samo opozoriti, da preverite delovanje glasovalnih naprav.

Postopkovno še kakšen drug predlog, gospod Tanko?

Imate besedo, gospod Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa, gospod predsednik.

Ne vem, očitno je tudi raven razprav oziroma obnašanja v Državnem zboru padla precej nizko. Če kot tisti, ki sem dobil besedo, ne more v miru obrazložiti in povedati, kaj želimo s tem proceduralnim predlogom, potem je ...

PRESEDNIK JANKO VEBER: Imate besedo, popoln mir je v dvorani, gospod Tanko. Izvolite.

JOŽE TANKO (PS SDS): Spoštovani predsednik!

Vi ste v uvodu prebrali, če želijo besedo predstavniki predlagateljev in eden izmed predlagateljev točke dnevnega reda oziroma izvorni predlagatelj je Vlada. Vlada je obrazložitev za uvrstitve te točke dnevnega reda po postopku, naknadnem, na sejo Državnega zbora zavrnila oziroma odklonila. Razprava na Kolegiju je razprava na Kolegiju. Razprava na Odboru za finance je razprava na Odboru za finance. Po Poslovníku Državnega zbora pa ste prebrali ...

PRESEDNIK JANKO VEBER: In kakšen je vaš postopkovni predlog, gospod Tanko? Ker to, da se Vlada odpove možnosti razpravljati, je v skladu s Poslovníkom Državnega zbora.

JOŽE TANKO (PS SDS): Po Poslovníku Državnega zbora, gospod predsednik, pa je Vlada bila zaprosena oziroma pozvana, da

obrazloži, zakaj predlaga zakon, da se uvrsti na dnevni red te seje Državnega zbora. In jaz sem vas prosil samo zato, da naredite izjemo, glede na to, da se Vlada brani kakršnikoli pojasnil, da bi predsednica Vlade ali pa kdorkoli drug, dobil besedo naknadno in pojasnil, zakaj pri tem vztraja. Ampak očitno je, da to, bi rekel, molčeče nasilje, ki ga dela koalicija v Državnem zboru nad vsemi poslanci, se bo pač nadaljevalo. Nekaj se naredi, ne da bi kdorkoli ustrezno pojasnil, ne da bi kdorkoli pojasnil, zakaj se je to tako zgodilo in zakaj je to tako nujno. Če predsednica Vlade ne zmore pojasnila, lahko predstavnik Ministrstva za finance ali kdorkoli drug pove, zakaj je to tako nujno, da to ravno sedaj popravljamo, čez dva dni bo pa odločba Ustavnega sodišča, ki bo marsikaj lahko popravila, razveljavila, odpravila itn. In tisto, kar je bilo prej povedano ...

PRESEDNIK JANKO VEBER: Ali je še kakšen drug postopkovni razlog, gospod Tanko, ker ne govorite zdaj več o postopkovnem razlogu?

JOŽE TANKO (PS SDS): Gospod predsednik, je kar v kontekstu. In tisto, kar je prej napovedal vodja največje poslanske skupine, da bomo spet popravljali in ponavljali z novelo zakona, je nesprejemljivo. Koalicija si sama meče špice oziroma polena pod noge. Zato predlagam, da predsednica vsaj ustrezno pojasni, ker to sprenevanje presega že vse meje. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala, gospod Tanko.

Ampak še enkrat vas moram opozoriti, da ste tokrat zlorabili poslovník, ker sem vam na isto temo razložil, da ni mogoče kršitve poslovníka dovoljevati v tej fazi, pa tudi v poznejših ne, tako da je vaš postopkovni predlog bil dejansko v nasprotju s poslovníkom, ker sem vam vnaprej že povedal, da tega, kar predlagate, ni mogoče izvesti. Predlagam, da odločimo o predlogu za širitev dnevnega reda.

Glasujemo. Navzočih je 77 poslank in poslancev. Za je glasovalo 41, proti 35.

(Za je glasovalo 41.) (Proti 35.)

Ugotavljam, da je predlog za širitev sprejet.

Hkrati vas obveščam, da bo zbor predlog zakona kot 2.A točko dnevnega reda, obravnaval v četrtek, 27. marca 2014.

Prehajamo še na glasovanje o določitvi dnevnega reda v celoti. Zboru predlagam, da za današnje sejo določi dnevni red, ki ste ga prejeli s sklicem in s sprejeto dopolnitvijo. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 77 poslank in poslancev. Za je glasovalo 49, proti 23.

(Za je glasovalo 49.) (Proti 23.)

Ugotavljam, da je dnevni red 23. seje zbora določen.

Prehajamo na 1. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA VPRAŠANJA POSLANK IN POSLANCEV.

V zvezi s to točko dnevnega reda sem v poslovniškem roku prejel pisne prijave 41 poslanskih vprašanj. Vrstni red postavljanja poslanskih vprašanj je določen na podlagi dogovora z vodji poslanskih skupin in v skladu z 244. členom, drugim odstavkom 245. ter 247. členom Poslovnika Državnega zbora. Na prva tri vprašanja poslancev opozicije in na poslansko vprašanje poslanca vladajoče koalicije bo odgovorila predsednica Vlade. Vsak poslanec oziroma poslanka ima za postavitev vprašanja na voljo tri minute. Predsednica Vlade, ministrica in ministri ter generalna sekretarka Vlade odgovorijo na vprašanja o največ 5 minutah. Če je vprašanje postavljeno več ministrom, imajo vsi skupaj na voljo 5 minut za odgovor. Poslanec, ki ne bo zadovoljen z odgovorom, lahko zahteva dopolnitev odgovora, ne more pa postaviti dodatnega vprašanja. Poslanke in poslance prosim, da ste na to pozorni.

Obrazložitev zahteve za dopolnitev odgovora poslanec predstavi v dveh minutah, dopolnitev odgovora pa sme trajati največ tri minute. Poslanec, ki je postavil vprašanje, lahko zahteva, da se na naslednji seji opravi razprava o odgovoru predsednice Vlade, ministrice, ministra ali generalne sekretarke Vlade. O tem odloči Državni zbor brez razprave. V primeru, da poslanec na postavljeno vprašanje danes ne bo dobil odgovora, mu morajo predsednica Vlade, ministrica, minister in generalne sekretarka Vlade v 30 dneh predložiti pisni odgovor. Poslanec, ki je postavil vprašanje, na katerega ni bilo odgovorjeno, lahko izjavi, da vztraja pri ustnem odgovoru. V tem primeru bom vprašanje uvrstil na naslednjo redno sejo Državnega zbora.

Obveščam vas tudi, da so se v zvezi s to točko danes opravičili dr. Uroš Čufer, minister za finance, dr. Alenka Trop Skaza, ministrica za zdravje, ter gospod Roman Jakič, minister za obrambo od 16.20. Na e-klopi je objavljen pregled poslanskih vprašanj, na katera v poslovniškem roku ni bilo odgovorjeno. Preden pa preidemo na postavitev poslanskih vprašanj, želi postopkovni predlog podati gospod Prevc.

MIHAEL PREVC (PS SLS): Hvala za besedo, spoštovani predsednik. Spoštovane ministrice in ministri, spoštovane kolegice in kolegi! Veste, da nisem eden tistih poslancev, ki bi prav pogosto postavljaj in podajal postopkovne predloge, tokrat pa se vendarle moram oglasiti. Prvič zaradi tega, ker se mi je že včeraj na samem Kolegiju šokiran nad vodenjem Kolegija, ko je predsednik Državnega zbora na vsak način hotel časovno omejiti predlagatelje interpelacije. Nazadnje mu je to na koncu tudi uspelo, pa vendar sem hvaležen, da je upošteval naš predlog, da smo prvotni predlog, da bi obe interpelaciji obravnavali 26 ur v enem dnevu in

eni noči, razdelili na dva dela. Drugič sem bil pa šokiran danes, ko v vrstnem redu postavljanja vprašanj ministrom nisem zasledil poslanskega vprašanja, ki ga je v roku posredoval naš poslanec gospod Franc Pukšič. Potem sem dobil obrazložitev z vaše strani, gospod predsednik, da ste to vprašanje našega poslanca zavrnil in ga niste poslali ministru, in sicer z obrazložitvijo, da je razlog za zavrnitev tega poslanskega vprašanja v tem, da se ne nanaša na področje delovanja ministrstva. Kljub temu menim, da ste s tem kršili poslovnik, da ste s tem ne nazadnje omejili pravico govora poslanca, omejili pravico instituta postavljanja poslanskih vprašanj. Mislim, spoštovani predsednik, da ste tu naredili napako, zato vam predlagam, da to vprašanje poslanca gospoda Pukšiča vendarle upoštevate in ga vključite v vrstni red postavljanja poslanskih vprašanj. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Naj še enkrat pojasnim. Ko ste govorili o tem, da naj bi na vsak način želel preprečiti zadosten čas za razpravo pri interpelacijah, ni šlo za to, pač pa ima Kolegij pristojnost, da odloči o tem, koliko časa bo predlagatelj, Vlada ali poslanska skupina imela pri posamezni točki. Gre za pristojnost Kolegija. Kolegij je odločil tako, kot sem predlagal. Žal pa pri tej odločitvi ni bilo predstavnika Slovenske ljudske stranke v tem primeru, ker ste pač postavili to vprašanje.

Glede poslanskega vprašanja gospoda Franca Pukšiča ste ravno tako pravilno ugotovili, da smo ga pisno obvestili o tem, da iz vprašanja, ki ga je postavil gospod Franc Pukšič, ne izhaja, da se le-to nanaša na področje delovanja ministrstva, zato nimam podlage za njegovo posredovanje ministru. Če bi ravnal drugače, bi kršil Poslovnik Državnega zbora. Tako vašega predloga, da uvrstim to vprašanje med ostala poslanska vprašanja, dejansko ni mogoče upoštevati, ker se to vprašanje resnično ne nanaša na delovno področje ministrstva. V skladu s Poslovníkom Državnega zbora imam kot predsednik Državnega zbora tudi pristojnost, da o tem obvestim poslanca in da se tudi držim poslovnika.

Gospod Franc Pukšič, želite postopkovno? Izvolite, gospod Pukšič.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Hvala lepa, gospod predsednik.

Prvič, to, kar ste zdaj na koncu povedali, da se vprašanje ne nanaša na delo ministrstva, ni res. Da boste vsi vedeli, bom prebral, kaj sem zahteval in kaj ste vi odpisali. Odpisali ste popolnoma nekaj drugega. V najavi mojega ustnega poslanskega vprašanja ministru je bilo, da me zanima, kako komentira nedavne medijske objave, ki prikazujejo komuniciranje ministra Viranta z vodjo prodaje, torej z gospodom Tomažem Kostajnskom. Vi, gospod predsednik – dopis sem dobil danes na mizo, torej ne včeraj, danes – pa ste zapisali, da v

zvezi z medijskimi objavami o pridobivanju popusta pri nakupu letalskih kart ... Nikjer ne pišem o nobenem popustu in nič ga ne bi spraševal, kako je prišel do popusta pri nakupu letalskih kart, ampak bi ga vprašal samo tisto, kar sem najavil. To pomeni o komunikaciji med gospodom Virantom in med komercialnim direktorjem Tomažem Kostajnskom. Iz odgovora ministra na zadnjo interpelacijo, iz poročila protikorupcijske komisije je razvidno, da je minister eno govoril enkrat, pokazalo se je pa nekaj drugega. Običajno je, če želiš kupiti avionsko karto, da to narediš preko agencije. Če želiš nekaj ...

PRESEDENIK JANKO VEBER: Gospod Pukšič, kakšen je vaš postopkovni predlog?

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): A lahko dokončam, pa povem svoj postopkovni predlog?

PRESEDENIK JANKO VEBER: Zagotovo je nujno potrebno v tej fazi to narediti.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Absolutno bom to naredil in ne jemljite mi teh sekund, ki so mi na razpolago. Če želiš dobiti privilegij za sebe ali podjetju, potem pišeš uradno nekemu direktorju, direktorju komerciale. V nasprotnem primeru, če pa želiš ekstra popust, ki ga pa lahko dobiš samo, če se z nekom osebno poznaš, potem pa si pišeš takole, kot sta si pisala komercialni direktor Tomaž Gregi, pa Grega Tomažu. To narediš takrat in samo takrat, ko pričakuješ posebne ugodnosti in v tem primeru seveda na račun davkoplačevalcev, ker je podjetje v večinski državni lasti.

Moj postopkovni predlog je, gospod predsednik, ker ste se zlagali v odgovoru glede na mojo pisno poslansko vprašanje, da moje poslansko vprašanje uvrstite na današnji tok seje in da imam možnost gospodu Virantu postaviti svojo ustno poslansko vprašanje.

PRESEDENIK JANKO VEBER: Hvala, gospod Pukšič.

Še enkrat bom zelo jasno pojasnil in kar izhaja ne nazadnje tudi iz vaše razlage. Šlo je za zasebno komunikacijo v času, ko gospod Virant ni opravljal ministrske funkcije. Prebral vam bom tudi razlago 240. člena Poslovnika, ki govori natančno o tem. Skladno z določbo odstavka 240. člena Poslovnika lahko Vladi, posameznemu ministru ali generalnemu sekretarju Vlade vsak poslanec postavi vprašanje ali poda pobuda, s katero predlaga ureditev posameznih zadev oziroma predlaga sprejetje določenih ukrepov, ki se nanašajo na delovno področje Vlade, posameznega ministra ali vladne službe, ki ga urejata ustava in zakon. Tukaj resnično ne obstaja prav noben dvom glede tega, ali gre za pristojnost pri zasebni komunikaciji za delo Vlade, ali gre za zasebno komunikacijo.

Vaše vprašanje pa, dovolite, da tudi za javnost povem natančno, kako se glasi vaše vprašanje, gospod Pukšič, ker tega niste storili v času vašega postopkovnega predloga, se pa glasi: "Spoštovani minister! Zanima me, kako komentirate nedavne medijske objave, ki prikazujejo vaše komuniciranje z vodjo prodaje pri letalskem prevozniku v zvezi s pridobivanjem popustov pri nakupu letalskih kart za vas in za vaše družinske člane." Torej pogledajte, gre za komuniciranje z vodjo prodaje pri letalskem prevozniku v času, ko gospod Virant ni bil minister. Upam, da se vsi strinjamo, da tudi to ni naloga, ki bi bila v okviru Ministrstva za notranje zadeve. To so razlogi, zaradi katerih menim, da je poslovnik zelo jase in zaradi katerih tega vprašanja nisem mogel uvrstiti na sejo Državnega zbora, sicer bi dejansko kršil poslovnik in v nadaljevanju postavljanja poslanskih vprašanj ne bi veljali nobeni kriteriji več, kakšno vprašanje se lahko postavi kateremu od ministrov. Bil bi porušen popoln sistem delovanja Državnega zbora in mislim, da sem kot predsednik več kot dolžan ravno na tej točki spoštovati poslovnik.

Postopkovno še enkrat gospod Pukšič. Imate kakšen drug postopkovni predlog?

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Gospod predsednik, moj postopkovni predlog je, da mi daste možnost, da danes postavim ustno poslansko vprašanje, zato ker ste zavajali že v odgovoru, ki sem ga navedel, in ker ste zavajali tudi zdaj slovensko javnost.

Gospod predsednik, ne gre za zasebno komunikacijo, ki je bila opravljena, ko ni opravljal ministrske funkcije. Gospod predsednik, ni res to, kar ste rekli. Gre za komunikacijo, ki jo je dajal gospod minister prav zdaj in tukaj v tem času in v tem prostoru, ko je minister za notranje zadeve. In ni res, da ni koristil uslug Adrie Airways, ko je bil minister. Tudi takrat je bil minister. KPK je ugotovila, prebral bom: Ugotovljeno je bilo, da je v času funkcije ministra za javno upravo med drugim letel 4. 4. 2008 s soprogo in 29. 10. 2008 z družino. Torej je bil takrat minister in komunikacijo, ki jo je zdaj izvajal po izbruhu te aфере, mimogrede, predsednici Vlade smo postavili oziroma sam sem postavil pisno poslansko vprašanje lanskega leta maja, in ni bila tako arogantna, da bi napisala, ne bom na to odgovorila, ker se to nas ne tiče, ampak je odgovorila tudi na dopolnjeno poslansko vprašanje. Danes pa želim od gospoda ministra Viranta jasno in glasno, da se opredeli, ali se je zlagal, ko je odgovarjal na interpelacijo, ali se je zlagal, ko je govoril na KPK in njegovo jasno opredelitev. Dejstvo je, da tako v poročilu kot tudi v časopisju, tudi v Dnevniku so napisali ugotovitve in njegove odgovore. Vendar tisto je v medijih, tukaj v Državnem zboru je pa pred slovensko javnostjo, je pod zaprisego ministra in tukaj bi moral govoriti resnico.

Gospod predsednik, imam pravico, da postavim ministru poslansko vprašanje, tako kot sem ga zastavil. Ni res, da sem pisal karkoli o popustu pri nakupu letalskih kart. Ni res. Govorim samo o komunikaciji, ki jo je gospod minister izvajal, sicer takrat ko je zanikal, da ni bilo pisne komunikacije med komercialnim direktorjem, zdaj pa to komunikacijo kot minister izvajal med njim in slovensko javnostjo. Jaz nisem tukaj zaradi sebe, ampak mene so tukaj izvolili. In naši ljudje imajo pravico vedeti, zakaj smo plačali 50 milijonov v Adrio Airways.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Gospod Pukšič, namenoma sem prebral razlago Poslovnika in 240. člena, da boste razumeli, da se poslansko vprašanje mora nanašati na področje delovanja ministrstva, za katerega je dotični minister odgovoren. Tukaj je poslovnik več kot jasen.

Hkrati pa upam, da vas ni treba spomniti, da imamo na tej seji Državnega zbora tudi interpelacijo proti dr. Gregorju Virantu, kjer se pa lahko tudi dejansko nekoliko širše govori o vseh teh zadevah. Pri poslanskem vprašanju pa je poslovnik zelo jasen, tako da vašega postopkovnega vprašanja nikakor ni mogoče upoštevati.

Postopkovni predlog je imel pred tem še gospod Tanko, potem pa mislim, da še gospod Möderndorfer.

Izvolite, gospod Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo, gospod predsednik.

Poslanci predhodno najavimo ustna poslanska vprašanja. Vsa poslanska vprašanja pridejo v službe Državnega zbora in tam v primeru, da gre za neprimerno poslansko vprašanje, po navadi službe opozorijo tistega, ki je poslansko vprašanje predlagal in ga pozovejo k spremembi ali popravku poslanskega vprašanja. V tem mandatu ste tudi meni to že storili, ko sem pač nekaj hotel vprašati predsednico Vlade in je generalna sekretarka Vlade zavrnila moje poslansko vprašanje.

Zanima me, zakaj se poslanca, ki je vložil poslansko vprašanje, recimo na po vašem mnenju neprimeren način, ne opozori pravočasno. Na prejšnji seji Državnega zbora se je podobno zgodilo mojemu poslanskemu kolegu Lahu. Vi takrat, ko je prepozno, opozorite poslanca, da je vložil poslansko vprašanje na neprimeren način ali pa ni pravilno oblikovano. Zakaj tega vi ali vaše službe Državnega zbora ne storijo takrat, ko bi lahko poslanec, za katerega domnevate, tako kot ste povedali, da ni postavil poslanskega vprašanja v skladu s poslovníkom, to popravil in to pomanjkljivost odpravil, saniral. To se mi zdi nekorektno ravnanje vas, kot predsednika Državnega zbora in služb Državnega zbora, ki jih vodi generalna sekretarka Državnega zbora. To je pač primer, ko se zlorablja institut zadnjega v vrsti, tako da se onemogoči poslanca pri postavljanju

poslanskega vprašanja. Te pomanjkljivosti ste nekoč odpravljali, opozorili poslance, sedaj očitno je to postala praksa in uživajo tisti v službah Državnega zbora, in očitno tudi predsednik, ko se poslanec tako na javni seji onemogoči in diskreditira. Tak način dela, gospod predsednik, pomeni diskreditacijo poslanca. Če ste v službah pravočasno ugotovili, in tudi vi osebno, da poslansko vprašanje ni primerno, ste po mojem mnenju, proaktivno dolžni poslanca opozoriti, da naredi vprašanje tako, da bo poslovniško skladno. Če pa vi to počakate in naslednji dan preberete, da teh in teh vprašanj na tej seji ne bo ali pa da poslanec postavi vprašanje ministru, na katerega se naj ne bi nanašalo, potem pa pomeni to diskreditacijo. Služb Državnega zbora in tudi predsednika nimamo zato, da bo to počel.

Predlagam, da se take stvari uredijo. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala, gospod Tanko. Ampak tudi vam želim zelo jasno še enkrat pojasniti, da tako za vas kot tudi za vse kolege in kolege velja, da morajo spoštovati poslovnik. Tudi gospod Pukšič, ko je pripravljal poslansko vprašanje in se sklicuje na 240. in 242. člen Poslovnika Državnega zbora, pričakujem, da bo prebral te določbe poslovnika.

Ker me že opozarjate glede tega, da bi morali opozoriti. Jaz sem že večkrat opozoril v dosednji praksi poslanca, da naj dopolni vprašanje, ker je bilo vprašanje nejasno zastavljeno. 240. člen v tretjem odstavku zelo jasno govori o tem, da poslansko vprašanje ali pobuda morata biti kratka in jedrnata ter izražena tako, da je njuna vsebina jasno razvidna. Če izhaja iz poslanskega vprašanja, da vsebina ni jasno razvidna, to vedno naredimo v službah, in tudi jaz, da se opozori poslanca, da poskuša jasneje oblikovati vprašanje. Iz vprašanja gospoda Pukšiča pa je jasno razvidno, da se ne nanaša na področje delovanja ministrstva, za katerega je odgovoren dr. Virant. Poslovnik je tukaj zelo jasen. Poslansko vprašanje se mora nanašati na področje delovanja. Zato je prejel tudi gospod Pukšič obvestilo, da tega vprašanja ni mogoče uvrstiti na dnevni red.

Postopkovno ima še gospod Jani Möderndorfer.

JANI MÖDERNDORFER (PS PS): Spoštovani predsednik, glede na to, da smo imeli ta amaterski dramaturški vložek glede teh vprašanj, je seveda vprašanje oziroma proceduralni predlog predvsem namenjen vam. Vi veste, da kar naprej, in to zavestno, dopuščate zlorabo vseh proceduralnih postopkov, ker nihče na začetku ne pove, kaj je njegov predlog. Zato je prav, da vam predlagam, to pristojnost imate, da kot predsednik vedno pozovete na začetku, ne glede na njihovo mantro, da bodo tri minute razlagali in na koncu

povedali predlog, da povedo, kaj je njihov proceduralni predlog.

Predlagam vam pa tudi, da dopustite to poslansko vprašanje gospodu Pukšiču in če se bo zgodilo to, kar on sam predlaga, ker tako ceni priporočila KPK, da potem tudi sam odstopi, ker je dobil tudi on svoje mnenje od KPK in bomo zadostili in videli, koliko daleč ta iskren njegov odgovor tudi seže. Hvala lepa.

PRESEDENIK JANKO VEBER: Hvala, gospod Möderndorfer, ampak ponovno moram tudi vas opozoriti, da triminutni čas, ki je določen za postopkovno vprašanje, omogoča, da lahko na začetku teh treh minut postavi jasen postopkovni predlog in potem izkoristi ostali čas za obrazložitev tega postopkovnega predloga ali pa v obratnem vrstnem redu. Poslovnik tukaj žal ni tako jase, da bi bila obvezna postavitev prav na začetku in potem obrazložitev tega postopkovnega predloga.

Glede vašega postopkovnega predloga, da bi pa uvrstil vprašanje gospoda Pukšiča na dnevni red, pa enako pojasnilo, kot sem dal že tudi kolegu Pukšiču, Tanku, gospodu Prevcu. Žal je to vprašanje v nasprotju s poslovnikom in ga ne morem uvrstiti na dnevni red.

Postopkovni predlog ima gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa. Spoštovani predsednik!

Po Poslovniku Državnega zbora je lahko minister s seje Državnega zbora odsoten v primeru, ko opravlja evropske obveznosti. Tako nalaga 235. člen Poslovnika Državnega zbora. Tukaj pa imamo opravičilo gospoda Romana Jakiča, ki je napisal v obrazložitvi odsotnosti, da bo odsoten od 16.20 dalje, ker bo spremljal predsednika Republike Slovenije na obeležitvi 20. obletnice združenja Sever. Sedaj pa sprašujem. Ali je ta obveznost evropska obveznost ali je to lokalna, državna obveznost. In drugič. Ali združenje Sever sodi v resor obrambe ali notranjih zadev, bom rekel po funkciji, ker združenje Sever je pač policijsko združenje? Glede na to, da se v zvezi s tem tudi črtajo nekatera poslanska vprašanja ali pa poslansko vprašanje, ki bo se moralo postaviti ministru za notranje zadeve, ga sprašujem: Kaj je pomembnejše, ali to, da je butler predsednika republike, ali to, da odgovori poslancu na postavljeno poslansko vprašanje na seji Državnega zbora pri točki Poslanska vprašanja, ki je samo enkrat na mesec?

Menim, gospod predsednik, da toleriranje tovrstnih odsotnosti, ki si jih privoščijo ministri mimo Poslovnika Državnega zbora, ko niso odsotni zaradi evropskih obveznosti, ampak zaradi drugih obveznosti, ki se jih dogovorijo s predsednikom ali komerkoli drugim, in to na področjih, ki niso njihova izvorna področja, pomeni to zavestno ignoriranje točke dnevnega reda in ignoriranje poslancev in se na ta način

izogibajo odgovorom na postavljena poslanska vprašanja. Ta praksa, ki si jo je privoščil minister Jakič, je nedopustna.

Predlagam, gospod predsednik, da uporabite institut predsednika Državnega zbora in ugotovite ali gre pri butlerstvu predsednika republike na proslavi združenja Sever za mednarodno dejavnost ali gre za kakšno drugo dejavnost. In če ne gre za mednarodno dejavnost, potem predlagam, da minister ostane v dvorani Državnega zbora in odgovarja na postavljeno poslansko vprašanje. In tako tudi v vseh nadaljnjih primerih, dokler bo ta sklic Državnega zbora deloval. Hvala lepa.

PRESEDENIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Lahko samo še enkrat ponovim, da sem vas obvestil o tem, da je minister najavil svojo odsotnost od 16.20 dalje in tudi navedel razloge za to.

Postopkovni predlog ima gospod Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa, gospod predsednik.

Prej, ko ste zavrnilo gospoda Pukšiča, ste se sklicevali na poslovnik. Jaz sem se v tem konkretnem primeru tudi skliceval na določbo Poslovnika Državnega zbora, 235. člen. Predlagam, da v tem konkretnem primeru odločite enako, kot ste v primeru gospoda Pukšiča. To, kar si je dovolil minister te vlade, gospod Jakič, ni mednarodna dejavnost, in gre na proslavo, ki ne sodi v njegov delokrog. To je ljubiteljski del, osebni del, ni pa to področje, ki bi sodilo v resor ministra Jakiča, sodi v resor kolega gospoda Viranta. Predlagam, da upoštevamo poslovnik tako pri gospodu Pukšiču kot pri gospodu Jakiču. Nobene razlike ni. In poglejte, saj ste lahko neresni. Neresni ste že ... / nemir v dvorani/ Ali lahko predsednik?

PRESEDENIK JANKO VEBER: Imate besedo, gospod Tanko, izvolite.

JOŽE TANKO (PS SDS): Ja, očitno ne, ker Jakič in ostali tukaj komunicirajo, ne da bi poslušali, za kaj gre. Mislim, da bi gospodje, ko načrtujete sejo Državnega zbora, ko sprejemate razna obvestila ministrov in ostalih, dolžni bili to preveriti. Zato imamo službe Državnega zbora, zato ste predsednik Državnega zbora in zato imate tukaj vse tiste specialiste v Državnem zboru v okviru koalicije, ki poslovnik najbrž poznajo. Tudi tisti, ki so ministri z dolgoletno parlamentarno prakso, bi najbrž morali to poznati. To pa je očitno podrejeno samo službenim potovanjem in nekim kameram, delo v Državnem zboru ali v Vladi pa je sekundarnega pomena. Predlagam, gospod predsednik, da zadevo uredite tako, da bo skladna s poslovnikom. Hvala lepa.

PRESEDENIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam, gospod Tanko.

Poglejte, če bi me pozorno poslušali, sem v svojem uvodnem nagovoru prebral naslednji tekst, ki ga bom še enkrat prebral in se glasi: V primeru, da poslanec na postavljeno vprašanje danes ne bo dobil odgovora, mu morajo predsednica Vlade, ministrica, minister ali generalna sekretarka Vlade v 30 dneh predložiti pisni odgovor. Poslanec, ki je postavil vprašanje, na katerega ni bilo odgovorjeno, lahko izjavi, da vztraja pri ustnem odgovoru. O tem govori poslovnik. V vsakem primeru se poslansko vprašanje lahko postavi ministru. Če danes poslanec ne dobi odgovora, ima pravico zahtevati, da dobi ustni odgovor na naslednji seji. Ravno zato je tudi ta določba Poslovnika Državnega zbora.

Lahko preidemo na postavljanje poslanskih vprašanj? Postopkovno. Gospod Tanko, izvolite.

JOŽE TANKO (PS SDS): Poglejte, gospod predsednik, to, kar ste prebrali, je v primeru opravičene odsotnosti s seje Državnega zbora, ki je napisana v 235. členu Poslovnika Državnega zbora. To, da pa nekdo zavestno ignorira sejo Državnega zbora, da se zavestno izogiba odgovorom na poslansko vprašanje, pa ne sodi v to kategorijo. 235. člen Poslovnika Državnega zbora ima tam določbo v petem odstavku, ki natančno ureja, kdaj je lahko minister s seje Državnega zbora odsoten. Pri poslanskem vprašanju ni nadomestila. In udeležba na združenju Sever ni mednarodna dejavnost. Če predsednik Državnega zbora tega ne more ugotoviti, potem ne potrebujemo v Državnem zboru nobenih pravil več. Nič več. Bo pač teklo tako, kot teče, kaotično, da bomo petkrat isti zakon sprejemali v treh mesecih. Vmes bo trikrat odločalo Ustavno sodišče in tako naprej. Predlagam, gospod predsednik, da jasno ugotovite, da razlog za opravičilo s seje od 14.20 ni poslovniški razlog ministra za obrambo gospoda Jakiča, ampak je pač neka osebna odločitev. In gre v tem primeru za očitno izigravanje pravil Državnega zbora. Očitno gre za to. Če boste vi to tolerirali, potem ne vem, zakaj sklicujete točko ena mesec dni vnaprej, poslanska vprašanja in odgovore. Vsi so vnaprej obveščeni. Edina okoliščina, ki lahko spremeni to dejstvo, je mednarodna dejavnost. Gospoda Čuferja ni, ker ima mednarodne obveznosti, išče denar po evropskih prestolnicah za naslednjo zadolžitev. Ampak gospoda Jakiča tam ni zraven.

Predlagam, da uredite ravnanje oziroma odgovore in prisotnost vladnih predstavnikov, tako da bodo skladni s Poslovníkom Državnega zbora.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala, gospod Tanko.

Poglejte, sedaj bom pa še enkrat prebral ta peti odstavek 235. člena Poslovnika, na katerega se sklicujete, in opozoril na tisto določbo, ki ste jo v svojem nastopu, žal, izpustil, kar pa je seveda

nekorektno, ker se zavlačuje sejo po nepotrebnem. Peti odstavek 235. člena Poslovnika govori o tem. Če sta minister in državni sekretar zadržana zaradi obveznosti v institucijah Evropske unije ali zaradi mednarodnih obveznosti, ju lahko na seji delovnega telesa nadomešča generalni direktor direktorata v ministrstvu, tako nadomeščanje pa je na seji Državnega zbora mogoče le, če tako odloči Kolegij predsednika Državnega zbora. Poskušali ste opozoriti na problem, ampak na nekorekten način, ker niste prebrali do konca te določbe. Povedal sem vam, kaj govori poslovnik o tem, če minister na seji ni prisoten, in dejansko poslanec lahko postavi vprašanje, če ne dobi odgovora, pa bo na njegovo zahtevo takšen odgovor dobil v ustni obliki na naslednji seji.

Gospod Bogovič, potem gospod Meh. Bil Bogovič prej, sem ga zasledil takoj za gospodom Tankom, in potem je bil gospod Srečko Meh. Vsaj tako sem jaz zasledil. Izvolite, gospod Bogovič.

FRANC BOGOVIČ (PS SLS): Hvala za besedo. Zelo enostaven poslovniški predlog. Vi ste pri vprašanju kolega Pukšiča odločili, da zadeva ne sodi na sejo Državnega zbora. Prepričan sem, da sta tako kolega Prevc kakor tudi kolega Pukšič pojasnila, kaj želita vprašati in da se to nanaša na čas, ko je minister za notranje zadeve določene zadeve izjavil, da se želi okoli tega govoriti. Zato predlagam, da ne tratimo časa, ker smo ga že za troje teh vprašanj, da enostavno Državni zbor glasuje o tej vaši odločitvi, se pravi da se Državni zbor opredeli do tega, ali bo to poslansko vprašanje danes prišlo na dnevni red ali ne, da torej o tem odloči Državni zbor.

Upam, da se ne bodo začele res neke nove navade v Državnem zboru, ko se bodo jemale besede poslancem oziroma pravica do govora, kar je naša osnovna pravica pa tudi dolžnost v tem Državnem zboru.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala, gospod Bogovič.

Poglejte, vaš predlog ne morem dati na glasovanje, ker je dejansko v nasprotju s poslovnikom in je potem tudi popolno, bom rekel, ignoriranje vsega, kar imamo zapisano v poslovniku. Poslovnik zelo jasno govori, če se poslansko vprašanje ne nanaša na področje delovanja ministrstva, tega vprašanja ni mogoče postaviti. Če bi danes Državni zbor izglasoval ali če bi sploh dal to na glasovanje, potem bi dejansko dopustil to možnost, da kdorkoli kadarkoli postavlja vprašanja, ki ne sodijo v področje delovanja ministrstva. Tako da vašega vprašanja v skladu s poslovnikom ne morem dati na glasovanje.

Postopkovni predlog ima gospod Srečko Meh. Izvolite, gospod Meh.

SREČKO MEH (PS SD): Gospod predsednik, gospe in gospodje!

Moj postopkovni predlog je, da s to glumo, farso nehamo. Ni v čast Državnemu zboru, da ravnate, gospe in gospodje, tako, da izigravate poslovnik, da izigravate tudi poslušalce in slovensko vlado. Državo Slovenijo dajete s tem v slabo luč.

Predlagam, predsednik, da spremenimo poslovnik, tako ni možno delati, ne verjamem, da je kakršenkoli občinski svet takšen, kot je danes tukaj, izrabljen poslovniško, kot je danes bil tukaj izrabljen. Če mislite, da bomo s tem, ko bomo danes slovensko vlado držali eno uro in tri minute tukaj, da nima kaj bolj pametnega delati, kot da posluša napenjanje mišic in nastope pred kamerami, potem se mi zdi, da to ni prav.

Prekinimo, gospod predsednik, na kakršenkoli način s tem izigravanjem poslovnika. In še podlo se mi zdi. Meni pa se zdi zelo pomembno, da je obrambni minister na združenju Sever. Da je to izjemno pomembno, da dajemo tistim, ki so v preteklosti vodili osamosvojitveno vojno, da jim dajemo pravi pomen. Ne da nekomu rečemo, da je to nepomembno dejanje. 20. obletnica je izjemno pomembno dejanje.

Gospe in gospodje, prekinimo s tem, ni prav, ni v duhu! Sicer pa, če mislimo nadaljevati, predlagam predstavnikom Vlade in tudi predsednici, pojdite ven, ni vam treba tega poslušati in ni treba dajati legitimitete temu, kar se tukaj dogaja, ker se mi zdi res izpod kakršnegakoli nivoja poslancev Državnega zbora. Zato vas pozivam, nehajte, postavite vprašanja. Mogoče bi ministru za obrambo edino vprašanje lahko postavili že zdavnaj. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala, gospod Meh.

Jaz upam, da ste razumeli postopkovni predlog gospoda Meha. Hkrati pa moram tudi še enkrat zelo jasno opozoriti, da glede spremembe poslovnika si tukaj ne predstavljam, kako bi lahko jasneje zapisali v poslovnik, kot je ravno v tem primeru zelo jasno zapisano, tako da predlogi, s katerimi se srečujemo, gredo dejansko v smer, da naj predsednik Državnega zbora krši Poslovnik Državnega zbora. Mislim, da resnično po nepotrebnem zapravljamo čas.

Gospod Bogovič, imate še postopkovni predlog.

FRANC BOGOVIČ (PS SLS): O kršenju poslovnika govorimo in zlorabi poslovnika. V ponedeljek, ko smo govorili o davku na nepremičnine, smo ga ta teden prvič. Po svoje smo si ga razlagali in pa tudi kreativno ustvarili ta hibrid, ki je danes. Drugič se je zlorabil in poskušal zlorabljati in tudi interpretirati po svoje na Kolegiju, kot je danes dejal gospod Miha Prevc. In tretjič sedaj, ko se poskuša na tak način jemati besedo, kot ste sami dejali, saj boste o tem govorili pri interpelaciji, zakaj bi sedaj. Prenehajmo s to farso. Naj se postavljajo vprašanja, zato so poslanci tu, in predlagam, da naredimo drugače. Oglašam se pa zadnjič pri tej točki.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala za razumevanje, gospod Bogovič, da prenehamo s temi postopkovnimi predlogi. Gospodu Prevcu sem pojasnil, da dejansko je pristojnost Kolegija, da odloči o času, in to je tudi naredil, ni šlo za kršenje poslovnika. Pri vseh ostalih vprašanjih pa, vsaj upam tako oziroma v odgovorih sem bil dovolj jasen, za kaj gre pri tem in da ni mogoče uvrstiti vprašanja gospoda Pukšiča na dnevni red današnje seje.

Mogoče bi bilo smiselno, da gospoda Pukšiča, ker želi postopkovno, opozorite na vaš predlog, da prenehamo s tem, ampak gospod Pukšič vztraja.

Imate postopkovni predlog, gospod Pukšič, izvolite.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Ne bom nesramen, pa bi z veseljem nekaj povedal kolegu Mehu, ampak ne bom.

Gospod predsednik, dejstvo je, da pri vodenju seje Državnega zbora razlagate poslovnik vi, prvič. Drugič, redkokdaj se zgodi, ampak resnično redkokdaj, da opozicija in del koalicije mislita približno v isti smeri. Gospod Möderndorfer je rekel, dajte to na glasovanje in dajte možnost. Vi razlagate poslovnik in vi mislite, če bi jaz imel besedo pri postavljanju poslanskega vprašanja gospodu ministru, bi vi kršili poslovnik. Če bo Državni zbor drugače odločil, je to odločitev Državnega zbora. Gospod predsednik Državnega zbora, nobene napake, nobene kršitve poslovnika ne naredite v trenutku, če daste odločanje Državnemu zboru. Državni zbor se bo odločil. In naj se odloči kakorkoli. Kako se bo odločil, to bom sprejel. To, kar pa vi delate, je pa aroganca, politična aroganca, ki si jo privoščite s pozicije predsednika Državnega zbora. Gospod predsednik, te pravice vam pa poslovnik ne daje. Imate pravico razlagati poslovnik in če vidite, da v Državnem zboru tako opozicija kot del koalicije želi o nečem odločiti, morate to možnost dati. Ni v nasprotju, ni v nasprotju. Vi samo razlagate poslovnik, ne odločate pa o tem, kaj je prav in kaj ni. Res pa je, da je to precej vroča tema in o tej temi so že bila poslanska vprašanja, takšna ali drugačna. Ampak jaz želim ministra vprašati, ker njegove izjave še kako vplivajo na integriteto dela ministrstva, tako pomembnega, kot je notranje ministrstvo. Kaj pa nam ostane opozicijskim poslancem? Samo to. Samo mikrofona. Razlika med mano in katerimkoli državljanom in državljanko je samo v tem, da imam enkrat na mesec možnost javno vprašati predsednico Vlade ali kateregakoli ministra. In te pravice, predsednik Državnega zbora, ne morete mi vzeti, nimate pravice, da jo kršite. Državni zbor naj odloči, ali je bilo moje poslansko vprašanje napačno ali ne.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala, gospod Pukšič.

Ne bom še enkrat ponavljal odgovora, ki sem ga, mislim, da vsaj že trikrat ali štirikrat danes

podal, zato prehajamo na postavitev poslanskih vprašanj predsednici Vlade. Na prva štiri vprašanja bo odgovarjala predsednica Vlade mag. Alenka Bratušek.

Prvi bo postavil vprašanje mag. Matej Tonin, Nova Slovenija.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSI): Spoštovana predsednica Vlade, drage kolegice in kolegi! Po več kot uri proceduralnih zapletov bom poskušal postaviti poslansko vprašanje, za katerega mislim, da je v tem trenutku bistveno za Slovenijo.

Upam, da se v tej dvorani vsi strinjamo, da je od števila ljudi, ki imajo delo, odvisen nivo socialne države. Od števila zaposlenih ljudi je odvisno, ali bodo imeli mladi, ki so bili prej na balkonu, še brezplačno univerzo. Od števila zaposlenih je odvisno, kakšne bodo pokojnine. Ne od glasnosti Karla Erjavca, ne od tega, kolikokrat bo DeSUS zagrozil z izstopom, pač pa je od števila zaposlenih ljudi je odvisna pokojnina. Od števila zaposlenih ljudi je odvisno tudi, kakšno zdravstveno varstvo bomo imeli. Zato je prav, da bi se v parlamentu zavedali, da z vsakim novim delovnim mestom država pridobi dvakrat. Najprej, ker ni treba več plačevati socialnih nadomestil, in drugič, ker zaposleni ljudje vplačujejo v najrazličnejše državne blagajne.

Številni strokovnjaki pravijo, da je za nova delovna mesta predvsem ključna sanacija bančnega sistema in razdolžitev slovenskih podjetij. Če se lahko strinjamo, da sanacija bančnega sistema kakorkoli že, na nek način že teče, je pa druga stvar bolj ključna in problematična: razdolžitev slovenskih podjetij. Ker kaj nam pomaga, če vložimo milijarde evrov v sanacijo bančnega sistema, če pa nimamo zdravih podjetij, ki bodo gospodarstvo zagnala. Vsi trdijo, da so hrbtenica slovenskega gospodarstva mala in srednje velika podjetja, da s temi Slovenija pade ali zraste. In da je največji problem, s katerim se Slovenija danes sooča, ta, da so ta mala podjetja prezadolžena. Prezadolžena pa niso zaradi tega, ker bi mali pleskarji, obrtniki in drugi tako negospodarno ravnali, ampak predvsem zaradi plačilne nediscipline, ker so propadla velika podjetja, kjer so bili podizvajalci. In ker so ta podjetja prezadolžena, ne morejo dobiti kreditov, ker ne morejo dobiti kreditov, ne morejo iti v nove projekte, ker nimajo denarja, ne morejo vlagati v razvoj. Na nek način je Slovenija polna klinično mrtvih podjetij.

Zato vas sprašujem, spoštovana predsednica Vlade:

Kaj boste vi in vaša vlada storili za to, da se bodo slovenska podjetja lažje in hitreje razdolževala?

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo dajem predsednici Vlade.

MAG. ALENKA BRATUŠEK: Najlepša hvala.

Upam, da vsi poznamo star slovenski pregovor Čas je denar. In mi je res žal za tole uro farse, ki smo jo v Državnem zboru izgubili, preden smo lahko šli k vsebinskim vprašanjem in odgovorom.

Spoštovani poslanec, gospod Tonin, lahko rečem, da se v celoti strinjam s tem, kar ste povedali. Prvi korak k boljšemu stanju našega gospodarstva je bila in je sanacija bančnega sistema. Se pa zavedam, in to sem vedno poudarjala, da samo sanacija bank nikakor ne bo dovolj. Je pa treba povedati, da so se pravzaprav tudi problemi v naših bankah ustvarili zato, ker so podjetja prezadolžena. Ta prezadolžena podjetja so se znašla v težavah in niso mogla več vračati kreditov, krediti so postali slabi krediti in zdaj moramo to reševati z davkoplačevalskim denarjem. Včeraj je potekala v Državnem zboru – mislim, da ste tudi sami sodelovali pri tem – seja Odbora za gospodarstvo prav tako na temo razdolževanja podjetij. Lahko vam povem, da je to absolutno naša prioriteta. Povedala vam bom samo, kdaj je bil Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju sprejet. To je bil 7. december 2013. Lahko vam povem, da je pri pripravi tega zakona sodelovalo veliko deležnikov, med njimi tudi veliko ali pa kar nekaj tujih strokovnjakov iz IMF, EBRD in ECB. Tudi moja želja je, da bi postopki pri razdruževanju podjetij lahko tekli hitreje. Lahko vam povem, da je Družba za upravljanje terjatev bank aktivno udeležena v 43 večjih primerih razdolževanja podjetij in devetih manjših. 43 večjih pomeni tam, kjer je ta družba izpostavljena za več kot 10 milijoni evrov. Skupna izpostavljenost v teh 43 podjetjih je ena milijarda evrov. Verjamem pa, da se oba strinjava, da je treba te postopke peljati tako, da se napake iz preteklosti ne bodo ponavljale. Če bomo to fazo izpeljali slabo, netransparentno, se nam čez nekaj let lahko zgodi, da se bomo ponovno ukvarjali z istimi težavami. Verjamem, da si tega ne želiva ne jaz in ne vi. Kar pa se tiče ostalih ukrepov za zagon gospodarstva in nova delovna mesta, vam lahko povem in prepričana sem, da bo v kratkem predstavljen tudi, vsaj na Odboru za gospodarstvo, program, ki ga je pripravil minister za gospodarstvo gospod Dragonja. To je program ukrepov za zagon gospodarstva in nova delovna mesta, ki vključuje poleg razdolževanja in celovitega prestrukturiranja, upravljanja podjetij in odprodajo državnega premoženja, skladno s strategijo, ki bo po moji oceni zelo kmalu na vaših mizah, tudi zagotavljanje dostopnosti do ugodnih virov, vlaganja v raziskave in razvoj, povečanje, kolikor se seveda da, investicij največ iz evropskih sredstev, izobraževanja in zaposlovanje, priprava analize reforme trga dela, da ugotovimo, kaj je bilo na tem področju narejeno dobro, kaj je bilo narejeno malo manj dobro in bo mogoče treba popraviti. Pospešeno pripravljamo dokument za novo programske obdobje črpanja evropskih sredstev za leto 2014

in do leta 2020. Tudi v naslednjih mesecih bomo nadaljevali z aktivnim bojem proti sivi ekonomiji.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Zahtevo za dopolnitev odgovora ima mag. Tonin.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSI): Spoštovana predsednica, dejali ste, da ne smemo ponavljati starih napak. S tem se strinjam. Če pogledate, da mala podjetja v Sloveniji ustvarijo večino BDP, potem je osnovno in ključno, da naredimo vse, da ustvarimo kot politika pogoje, da bodo ta mala podjetja čim prej in čim bolj zaživela. V javnosti se govori o dveh orodjih, ki naj bi prispevala k razdolževanju teh malih podjetij. Eno je insolventna zakonodaja in drugo je slaba banka.

Ne pozabite, da smo pri insolventni zakonodaji oziroma ste pri insolventni zakonodaji namerno in načrtno izključili iz tega zakona prav mala podjetja. Moje vprašanje je - zakaj?

Primer slabe banke. Obstajajo podjetja, ki so jim banke zasegle deleže. Ta podjetja se iz bank prenašajo na slabo banko in ti deleži so vredni 100 enot, na slabo banko so se pa prenesli po 30 enot. Teh 70 enot, ki vmes manjkajo, pa plačujemo davkoplačevalci. To so vprašanja, ki nas zanimajo, to so vprašanja, ki terjajo zelo jasne odgovore, da iz te slabe banke ne bo nastala za nekoga zelo dobra banka.

In samo še zadnja stvar. Banka Slovenije je rekla, da potrebujejo mala podjetja več lastniškega kapitala. Do več lastniškega kapitala pa lahko pridejo samo, če jih odprodajo, torej s privatizacijo ali pa z davčno razbremenitvijo, da jim po obračunanih davkih ostane več za razdolževanje in za vlaganje v razvoj.

Zato vas sprašujem predsednica Vlade: Kaj boste naredili za davčno razbremenitev, ker prav to je ključno za razdolževanje malih podjetij in za njihov prihodnji razvoj?

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Želi predsednica dopolniti odgovor?

Predsednica Vlade, imate besedo.

MAG. ALENKA BRATUŠEK: Me sprašujete o razdolževanju ali davčni razbremenitvi? Razumela sem, da je vprašanje davčna razbremenitev in najprej želim povedati, da ni res, da so ta podjetja, mala podjetja, o katerih govorite, bila izključena iz zakona. Za njih smo poenostavili postopek prisilne poravnave. Res pa je, da v spremembi zakona o kateri sem govorila, je bil velik pomen ali pa glavna točka na podjetjih, na večjih podjetjih, ker konec koncev so ta bila z vidika države, z vidika slabe banke tudi v znesku ko govorimo, največji problem. Če bo treba zakon spreminjati, in tukaj vse deležnike, ki sodelujejo v postopkih, prosimo, da takoj, ko ugotovijo, da je v zakonu karkoli pomanjkljivo urejeno, sporočijo, se bomo

usedli, pogledali in zakon po potrebi tudi spremenili.

Še enkrat pa želim poudariti, da postopki mogoče res ne tečejo tako hitro, kot bi si jaz in vi, pa verjetno še kdo v naši državi želeli, ampak meni je ključno, da postopki tečejo tako, kot morajo teči, in da bo rezultat tega razdolženost naših podjetij, od velikih do malih, in na koncu tudi rezultat, o katerem ste govorili na začetku, to je povečanje števila delovnih mest. Jaz sem prepričana, da cilj, ki smo si ga zadali, ta je seveda srednjeročni, čeprav včasih želite obračati, da je to napisano za eno leto. Srednji rok, verjamem, da vemo, kaj je, in to je 60 tisoč delovnih mest. In se strinjam z vsem, kar ste prej povedali, samo nova delovna mesta bodo posledično zagotavljala tudi socialno državo, tudi vzdržnost pokojninske blagajne. Tato ukrepe, ki jih izvajamo, ne vodimo skozi, bom rekla, brezglavo varčevanje, kot je bilo to v letu 2012, kjer smo z vsem, kar smo lahko, od investicij do potrošnje še dodatno zniževali gospodarsko rast. Verjamem, da lahko pogledate, v kakšni situaciji je takrat bila država.

Kar pa se tiče davčne obremenitve, sta pa dve stari. Eno je DDV, ki nikakor, in to se tudi kaže, ni obremenil gospodarstva, to je davek na potrošnjo. In drugo je davek na nepremičnine, kjer sem pa že nešteto povedala, da bo gospodarstvo v povprečju obdavčeno popolnoma enako, kot je bilo z nadomestilom za uporabo stavbnega zemljišča.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Zahtevo za razpravo o odgovoru ima mag. Tonin.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSI): Poglejte, jaz v skladu s poslovníkom predlagam, da o odgovoru predsednice Vlade ta parlament, ta hiša opravi razpravo. Dober razlog za to je tudi včerajšnja razprava na odboru, kjer so vsi, ki so sodelovali pri tej razpravi, poudarjali, da je razprava nujna, da je pogovor o teh temah pomemben, da se vsi te problematike zavedamo in da vsi iščemo rešitve, kaj bi naredili, da bi se gospodarsko kolesje v Sloveniji čim prej zavrtelo. Predsednica Vlade, sami ste dejali, da če so se pokazale kakšne napake v obstoječi zakonodaji, potem je treba to povedati in odpraviti. Včeraj so na odboru predstavniki Obrtne zbornice jasno povedali, da za mala podjetja in obrti jih je insolventna zakonodaja izključila, zaradi tega imajo težave pri razdolževanju, in da je ključno, da se jih na nek način v to insolventno zakonodajo tudi vključi. Se pravi, en konkreten predlog, ki ga ni dala Poslanska skupina Nove Slovenije, ampak podjetnik iz terena, ki bi ga veljalo upoštevati.

Druga stvar, na kar nas tudi opozarja Evropska komisija, če hočete, opozarja vašo vlado, da smo na nek način plafon, ko lahko povišujemo davke, zdaj presegle, in da bo potrebno tudi marsikaj narediti na odhodkovni strani. Banka Slovenije, spet institucija države,

opozarja, da je treba narediti vse, da bodo mala podjetja prišla do več lastniškega kapitala. To se sliši zelo učeno, pomeni pa to, kako bodo prišla ali pa kako jim bo ostalo več svojega lastnega denarja. To lahko storijo samo z dvema stvarima. Eno je, da dobijo strateškega partnerja, da v lastništvo podjetja še nekoga povabijo, da se na nek način sproži proces privatizacije, ki vem, da ji vaša vlada zelo nasprotuje, in če bi jo želela iskreno izvajati, bi bilo treba ustvariti tudi kakšne pogoje, da bi bilo naše okolje zanimivo za kakšne tuje partnerje. In druga, še bolj pomembna in ključna stvar pa je davčna razbremenitev. En primer, ki ga vedno ponavljam in ga bom zdaj tudi ponovil, da če delavcu daste neto plačo v Sloveniji tisoč evrov, mora delodajalec zanj plačati tisoč 950 evrov. Na Slovaškem za delavca, ki mu daste tisoč evrov plače, delodajalec plača tisoč 300 evrov. To je tista razlika, ki nam v Sloveniji onemogoča, da bi iz te krize izplavali hitreje. Namesto da bi imeli več delovnih mest, več tistih, ki vi vplačevali v državni proračun, imamo zaradi visoke obdavčitve več tistih, ki delajo na črno oziroma tistih, ki dobijo minimalno plačo na račun, preostali del plače pa v kuverto. Na takšen način potekajo ogromne količine denarja mimo državnega proračuna.

Predlagam, da v skladu s poslovníkom o teh stvareh, ki se mi zdijo ključne in bistvene za Slovenijo, opravimo tudi širšo razpravo, seveda s konkretnimi zaključki, ne tako, kot imamo včasih prakso, da imamo sejo brez konkretnih sklepov.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Tonin, samo toliko bi dopolnil. Vaše vprašanje se je dejansko nanašalo na vprašanje razdolževanja v podjetjih, tako da davčna razbremenitev je druga tema. Tudi če bi prišlo do izglasovanja, da Državni zbor odloči o tej razpravi, se ne more opraviti razprava o tem, za kar ni bilo postavljeno vprašanje.

O vašem predlogu bo pa Državni zbor odločil v četrtek, 27. marca 2014, v okviru glasovanj.

Drugi bo postavil vprašanje mag. Andrej Šircelj, Slovenska demokratska stranka.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa.

Spoštovana predsednica Vlade! Moje vprašanje se nanaša na stanje v javnih finančah. Oba veva, da je tukaj več področij in vsekakor je eno izmed področij zadolževanje države, drugo izmed področij je primanjkljaj države in tretje področje je sanacija bančnega sistema.

V zvezi z zadolževanjem bi vas rad spomnil na vaše besede decembra 2012, ko ste rekli: Pokojninsko blagajno rešujete z izčrpanjem Kapitalne družbe. Obseg zadolževanja je določen v višini 4 milijarde evrov. Kje so zdaj vaša dejanja, ene same besede, ampak dejanja o koncu zadolževanja? Država bo po zaključku vašega mandata zadolžena s 70 % BDP. Ja, 70 %. Ko ste si vzeli vlado v roke, je bila naša

država zadolžena s 46,9, v štirih letih boste to povečali za 50 %. Govorili pa ste o tem, da bo zadolževanja konec.

To so vaše besede in danes ugotavljajo mednarodne institucije, da pod vašo vlado ne bo zadolžitev Slovenije le 70 %, ampak 75 % bruto družbenega proizvoda. To seveda pomeni, da bo še posebej nevarno leto 2016. Takrat bo treba ogromno vračati. In ne samo to. V letu 2015 nastopi uredba, določba uredbe o tem, da bo morala vsaka država, ki je zadolžena več kot 60 %, vračati neto, zmanjševati neto ta dolg. Kje smo danes pri tem?

Drugo vprašanje se nanaša na primanjkljaj v državnem proračunu. Odhodki po naših informacijah so na letni ravni za 500 milijonov večji, kot bi smeli biti. To seveda pomeni, da bo primanjkljaj med 4,7 do 5 % bruto družbenega proizvoda. Kaj se dogaja tukaj?

Kje so ukrepi na odhodkovni strani?

Kako bomo prišli do tega, kar ste obljubili Državnemu zboru s proračunom 2014 in proračunom 2015 ter tudi Evropski komisiji, čeprav vem, da ne daste veliko na mnenje Evropske komisije?

Sanacija bančnega sistema. Davkoplačevalci smo plačali 3,2 milijardi, vendar 6 milijard slabih terjatev je ostalo na državnih bankah. Po mnenju Umarja celo 8,2. To seveda hromi bančni sistem, še posebej ker se bo povečala večja kapitalska ustreznost. To pomeni, da nas skrbi.

Zaradi tega, spoštovana predsednica, predlagam, da nam nalijete čistega vina v vašem odgovoru, kje smo na področju javnih financ in kako jih vodite.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo dajem predsednici Vlade.

MAG. ALENKA BRATUŠEK: Najlepša hvala, spoštovani poslanec. Z vso odgovornostjo in ponosom še vedno stojim za besedami, ki sem jih takrat povedala, ker nisem bila jaz tista, ki sem ljudi zavajala, da bo z vašo vlado zadolževanja konec, ampak vaš predsednik in vi. In verjamem, da kot poznavalec javnih financ dobro veste, da zadolževanja čez noč ne more biti konec. Vam bom ob koncu odgovora nanizala, kaj bi se naredilo, kaj bi se moralo narediti, da v letošnjem letu ne bi imeli proračunskega primanjkljaja, in to jasno in glasno povejte tudi svojim ljudem oziroma našim ljudem.

Konsolidacija javnih financ poteka skladno s priporočilom Sveta Evropske unije za odpravo presežnega primanjkljaja do leta 2015. Proračunski primanjkljaj se brez upoštevanja dokapitalizacij bank in drugih izjemnih odhodkov, ker se skladno s pravili Evropske unije to odšteva iz primanjkljaja, znižuje s 3,8 % v letu 2013 na 3,3 % v letu 2014 in v prihodnjem letu se je vlada zavezala k znižanju primanjkljaja na 2,5 %. In na tem še vedno stojimo.

Konsolidacije pa se nismo lotili z brezglavim varčevanjem za vsako ceno, ki je ob koncu kratkega mandata vaše prejšnje vlade pustil Slovenijo v katastrofalni makroekonomski situaciji. Investicije ste uspeli znižati za 20 %, minus 20, zasebno potrošnjo ste z neprestanimi grožnjami našim državljanom uspeli znižati, obrestno mero na naše zadolževanje pa uspešno dvignili na 7 %. Posledično ste uspeli tudi gospodarsko aktivnost spustiti na minus 2,5. V takšnem stanju sem in smo prevzeli vodenje slovenske vlade.

Konsolidacija javnih financ, ki je definitivno potrebna, po našem scenariju poteka z ukrepi na odhodkovni in prihodkovni strani. Odhodkovno kategorijo, veliko, to so javni uslužbenci, ki jih tudi vi večkrat žalite s tem, da ne priznavate, da so bili deležni ukrepov, v dogovoru z njimi, v dogovoru z javnimi uslužbenci smo na letni ravni prihranili 200 milijonov evrov. Socialni transferji in pokojnine se ne valorizirajo, varčujemo tudi pri materialnih stroških, pri investicijah pa želimo varčevati čim manj, zato spodbujamo gospodarsko rast. Kar se tiče prihodkov, sem že prej omenila dvig DDV, ki kljub kritikam tudi z vaše strani ni prizadel gospodarstva, ni prizadel tistega dela gospodarstva, ki je gonilna sila našega gospodarstva, to so izvozniki. Tudi potrošnje ni prizadel tako, kot ste nas opozarjali, in to se kaže v številkah, ne samo v mojih besedah. Davek na nepremičnine, o katerem je veliko besed povedanih, jaz želim še enkrat jasno in glasno povedati, da je to pravzaprav najbolj pravična odločitev, ki smo jo lahko sprejeli. Ne gre za novo dajatev. Nadomestilo za uporabo stavnega zemljišča v Sloveniji obstaja 20 let in veliko ljudi, veliko ljudi je bilo nezadovoljnih tudi s tem, pa se nihče ne bori za njihove pravice. Ustavne prisoje, pritožbe na Durs kažejo to in boj proti sivi ekonomiji, ki smo se ga pravzaprav z lanskim letom lotili prvič resno in ne samo v številkah.

Lahko vam povem, da v prvih dveh mesecih letošnjega leta, pa bom uporabila samo davčno kategorijo prihodkov, so za nekaj več kot 7,5 % višji, kot so bili v lanskem letu. Tako da ne vem, od kod vam izračuni o 5-odstotnem primanjkljaju, ker to preprosto ne more biti res.

Absolutno smo pri oceni javnofinančnih prihodkov, ko smo pripravljali proračun, delovali konzervativno, in to kažejo tudi številke, ki so v proračunu upoštevane. Ostalo pa še potem v dopolnitvi.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Za dopolnitev odgovora ima besedo gospod Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Želim dopolnitev odgovora, kajti mislim, da poleg tega, da predsednica zelo pogosto analizira vlado Janeza Janše, dejansko ne daje odgovora na to, kaj bo s prihodnostjo, kako se bomo razdolžili

kot država in kakšen je program razdolževanja. Zaenkrat se samo zadolžujemo.

Drugo, kar bi rad povedal. Nikakor mi ne žalimo javnih uslužbencev. Glede dviga DDV bi rad povedal naslednje, spoštovana predsednica. Maj 2012: "Ta nemoralni in mislim, da je bil omenjen pritlehni davek boste vi dvigovali s sklepom vlade. Naslednji korak je samo še ta, da spremenite zakon o javnih financah." To so vaše besede. Vi ste pa ta pritlehni davek dvignili maja lanskega leta in začel je delovati. Kar pomeni, nekaj so besede, gospa predsednica, nekaj so dejanja. Mi si v Slovenski demokratični stranki želimo odgovor na to, kako boste razrešili javne finance, še posebej ker tudi nimate točnih podatkov glede prihodkov. Niso prihodki bili večji za 7 % v prvih dveh mesecih, ampak za 4, 8 %, in so na ravni leta 2012. Tukaj imate podatke o prihodkih, ki jih pobira Durs. Se pravi, vi nimate točnih podatkov ali pa vam kdo ne daje točnih podatkov. Še enkrat, imamo primanjkljaj, odhodki se ne zmanjšujejo. Če bo šlo s takim tempom naprej, gremo proti 5 % primanjkljaja. Imamo zadolževanje, se ne razdolžujemo, gospa predsednica. Vedno večje zadolževanje pomeni vedno večje plačevanje obresti, ki jih bodo plačevali prihodnji rodovi. Te moralne pravice nimate, zato prosim ... / izklop mikrofona/

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo za dopolnitev odgovora dajem predsednici Vlade.

MAG. ALENKA BRATUŠEK: Najlepša hvala.

Sem prav vesela, da imam možnost dopolniti odgovor. Gospod Šircelj, ker ste sedaj jasno in glasno povedali, da je že vaša vlada nameravala dvigniti DDV, in bi to tudi naredila, če ne bi s svojim mandatom predčasno zaključila. S to razliko, da smo mi to naredili z zakonom, vi ste pa želeli to narediti s sklepom Vlade. In na to so se nanašale moje besede. Hvala, da ste to tudi jasno in glasno sedaj povedal v Državnem zboru in tudi ljudem, ki nas gledajo.

Kar se tiče razdolževanja, sem povedala, da je naš glavni cilj, da dolg, ki je nastal s sanacijo bančnega sistema, pokrijemo z upravljanjem in odprodajo deležev, pa bom uporabila termin premoženja, ki je na slabi banki. Naša velika zaveza je, da z dobrim upravljanjem zagotovimo, da se bo celoten dolg, to je nekaj manj kot 15 % BDP, zmanjšal z odprodajo velikega dela slovenskega premoženja, ki je v tem trenutku na Družbi za upravljanje. Če to želimo, se ne to ne da narediti čez noč. To je prva stvar.

Druga stvar, kar se tiče zadolževanja. Poglejte, tudi če to ni všečno, mislim, da je pošteno, da ljudem povemo, da se tega čez noč ne da odpraviti. Prej sem obljubila, da bom povedala, kaj pomeni, če bi v letošnjem letu želeli imeti proračun brez primanjkljaja, to je eno milijardo nižje odhodke. To pomeni, da bi morali za 40 % odpustiti ljudi ali znižati plače. Za

približno 24 % znižati pokojnine in praktično ukiniti to, čemur rečemo socialni transferji. Gospod Šircelj, tega filma v vladi Alenke Bratušek ne boste videli. Jaz upam, da tudi v prihodnosti nihče ne bo dobil možnosti, da iz naše države naredi to. Absolutno se strinjam, postopna javnofinančna konsolidacija. Zavedamo se tega in to peljemo. Podatki, ki ste jih dobili z Dursa, so mogoče podatki, ki se jim reče po tako imenovanem obračunskem principu in z denarnim tokom nimajo nujno enakih števil ali pa dosti skupnega. Tako da številka 7,5 definitivno drži.

Še en podatek bom dodala, čeprav pravite, da se prevečkrat oziram v preteklost. Veste, v katerem letu je bil strukturni primanjkljaj v naši državi največji od leta 2000 do leta 2013? V letu 2008, ko je bil 5,1 %.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Zahtevo, da se opravi razpravo o odgovoru, ima gospod Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS):

Spoštovani predsednik, želim, da se v Državnem zboru opravi razpravo o stanju na področju javnih financ. To, kar nam je povedala predsednica Vlade, enostavno ne zadostuje za to, da bi se lahko počutili finančno varne. Ne le mi, ampak tudi državljanke in državljani v tej državi. Kot prvo se naše zadolževanje povečuje. Kot drugo, nobenega načrta ni bilo, kako naj bi se zmanjševalo to zadolževanje. Imamo samo uredbo Evropske komisije o tem, da bo treba vsako leto zmanjšati dolg za eno dvajsetino od leta 2015 naprej. In to bo zneslo nekaj 100 milijonov, ki jih bo morala država dati posebej samo za to, da se bo razdolžila. Ob tem, da se povečuje primanjkljaj, ker se ne zmanjšujejo odhodki. Seveda to pomeni, da bo slej ko prej prišlo na področju javnih financ do stanja, ko bo enostavno denarja zmanjkalo, denarja za pokojnine, denarja za socialne transferje, denarja za nujno delovanje države. To nas vodi na to pot. Na to nas na nek način opozarja tudi Evropska komisija, ki govori o makroekonomskih neravnosteh. Po kriterijih in merilih Evropske komisije se uvrščamo med države, kot sta Hrvaška in Italija, ki imata edini makroekonomska neravnovesja. Tudi področje, ki ga je predsednica omenila, prodaja premoženja preko Družbe za upravljanje terjatev bank ali preko holdinga, ne bo dalo tako hitro rezultatov. Pravzaprav holding niti še ne deluje, niti ni strategije, niti ni načrta, katera državna podjetja naj bi se privatizirala. Mislim, da se v tem letu na tem področju ne bo kaj dosti zgodilo, vsaj ne zgodilo, da bi to imelo dejansko nek vpliv na državne finance. Bojim se, da bodo državne finance kolapsirale zaradi nenehnega zadolževanja in zaradi prekomernega trošenja. Preveč odhodkov je v državnem proračunu glede na prihodke, ki so na ravni leta 2012, kljub povečanju stopnje davka na dodano vrednost, kljub zamrznitvi lestvice za dohodnino, kljub

zamrznitvi stopnje davka od dohodkov pravnih oseb.

Spoštovani predsednik, predlagam, da se opravi javna razprava o javnih finančnih sedaj, kajti če bomo to delali jutri, bo prepozno.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

O vašem predlogu, gospod Šircelj, bo Državni zbor odločil v četrtek, 27. marca 2014, v okviru glasovanj.

Tretje poslansko vprašanje predsednici Vlade bo zastavil gospod Franc Bogovič, Slovenska ljudska stranka.

FRANC BOGOVIČ (PS SLS): Še enkrat dober dan, gospa predsednica Vlade, kolegice in kolegi!

Prvi odgovor ste pričeli z rekom Čas je denar. Nekoč ste dejali We need time. Naj tudi jaz začnem svoje vprašanje z rekom, da je smeh pol zdravja. Vendar to, kar se žal dogaja na področju zdravstva, o čemer želim povprašati, nas nič kaj ne navdaja s tem, da bi bilo smešno, kvečjemu postaja žalostno, včasih na trenutke že tragikomično.

Stanje v zdravstvu v Republiki Sloveniji je iz dneva v dan bolj nevdržno. Mislim, da ni nikogar v tej dvorani, ki ne deli tega mnenja, da bi bilo nujno treba odgovoriti na odprta vprašanja na področju zdravstva, izpeljati zdravstveno reformo, na katero nas opozarjajo zdravniške organizacije, zavarovalniške organizacije na področju zdravstva, bolniki, vsi deležniki na področju zdravja. Dogaja se nam to, da nam mladi zdravniki odhajajo na delo v tujino, v zadnjem tednu pa smo doživeli dva ekscesa. Prvi je bil, kaj se je zgodilo v urgentnem oddelku v Kliničnem centru, ko so se zgodile te velike vrste. Drugi pa je tudi odstop ministrice. Če lahko z eno besedo rečem, kar se kadrovske zadeve tiče, je kadrovska politika ena ključnih politik, ki jih mora voditi predsednica vlade, in mislim, da je zelo času primerno, da lahko rečem, da se vam je kadrovska politika skazila. V zadnjem letu je iz vaših vrst izstopilo oziroma je bilo zamenjanih pet ministrov. Trije ministri so deležni interpelacij. Zagotovo ni v čast kadrovske politiki to, kar se je dogajalo v Luki Koper, zgodil se je kadrovske prevzem Soda s strani Pozitivne Slovenije, ki upravlja z državnim premoženjem v času, ko nimamo državnega holdinga.

Na področju zdravstva se vrstijo ti problemi, zato vas sprašujem:

Kako boste rešili probleme v zdravstvu?

Kako boste zakrpalili luknjo v zdravstveni blagajni?

Kako boste rešili vrste v Kliničnem centru?

Ali bomo zopet čakali tri mesece na novega ministra ali ministrico?

Kako boste rešili zaplet v Kliničnem centru, kjer je očitno tudi pri samem kadrovanju cela vrsta zapletov?

Navsezadnje pa dovolite, da postavim tezo, da politike na področju zdravstva v Sloveniji očitno ne vodite več vi, vaša vlada, ampak to politiko

očitno vodijo korupcijske mreže in pa lobiji v slovenskem zdravstvu.

Kaj bomo naredili vsi skupaj, da popravimo to področje?

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Besedo za odgovor dajem predsednici Vlade.

MAG. ALENKA BRATUŠEK: Najlepša hvala, spoštovani poslanec.

Absolutno se zavedamo problemov na področju zdravstva, ki pa so se na žalost v tej naši mladi državi nalagali skozi obdobje 20 let. Alenka Bratušek in moja vlada težko vse napake preteklosti popravi v enem letu. Glejte, zavedamo se, da celovite reforme v času, ki nam je ostal do konca mandata, ne moremo pripraviti. Smo se pa takoj, takoj se je nova ministrica, za katero mi je žal, da je omagala tako hitro, a se ne bom danes še enkrat spuščala v razloge, lotila reševanja določenih zadev, in vam bom tudi na koncu povedala, kaj je v tem enem mesecu bilo pripravljeno in kaj je bilo že narejeno.

Naj na tem mestu omenim še to, da smo kot vlada imenovali strateški svet za vprašanja v zdravstvu, da smo se 5. marca na temo problemov že sestali in da smo se vsi, ki smo sedeli za tisto mizo, v tem svetu so pa tudi eminentni strokovnjaki in zdravniki, strinjali, da je situacija tako akutna, da je treba takoj začeti z majhnimi koraki in pravo smer. In točno tako se bomo tega lotili.

Se pa lahko, pa bom to pustila za konec. Absolutno je prioriteta stabilizacija financiranja zdravstvenega sistema, ki jo pa lahko odpravimo tudi z odpravljanjem korupcijskih tveganj v zdravstvu in premišljenimi ukrepi tako glede zdravstvenega zavarovanja kot organiziranja in financiranja zdravstvenih zavodov. Med prioriteta so na kratek rok izvedba projekta skupnih javnih naročil v zdravstvu – tukaj na Ministrstvu za zdravje ocenjujejo možnost prihranka v zdravstveni blagajni med 70 in 100 milijoni evrov; sprejetje ukrepov za krepitev primarne ravni zdravstvene dejavnosti, uvajanje učnih ambulant, nadaljnje uvajanje referenčnih ambulant in ostale aktivnosti, ki so na tem področju potrebne; sprememba na področju financiranja zdravstvenega sistema, tukaj govorimo predvsem o dodatnem zavarovanju, kjer verjamem, da se vsi skupaj strinjamo, da preveč denarja ostane izven zdravstvenega sistema, čeprav je namenjen zdravstvu; racionalizacija delovanja zdravstvenega sistema, bolj pregledno poslovanje bolnišnic, spremembe v organizaciji, upravljanju in vodenju so nujno potrebne, cilj pa je seveda večja optimizacija procesov, finančna racionalizacija, avtonomija in odgovornost menedžmenta. Tukaj je treba povedati, da so razlike pri poslovanju med posameznimi bolnišnicami še vedno velike, prevelike. Se pravi, se da, se da tudi s toliko denarja, kot ga je v tem trenutku za zdravstvo namenjeno, delovati bolje, kot deluje večina

bolnišnic v tem segmentu. In ne nazadnje tudi področje investicij, kjer moramo z denarjem, ki nam je na voljo in predvsem z evropskimi sredstvi zagotoviti izgradnjo urgentnih centrov, in to kar je bilo v preteklosti začeto.

Se bom tudi sama na koncu ustavila še pri korupciji in problemih, povezanih s tem v zdravstvu. Sama, kljub temu da povem in za tem trdno stojim, da bomo z vsem tem, kar smo začeli in se lotili, nadaljevali, včeraj sem rekla, in še enkrat povem, tudi za ceno še kakšnega odstopa, nadaljevali. Verjamem pa, da je kje kdo, ki je zaradi tega, ker bomo v zdravstvu privarčevali tudi do 100 milijonov, rahlo živčen. Žal mi je, da ministri, ki odhajajo, ne želijo govoriti o pritiskih, ki so jih deležni, ampak jaz verjamem, in včeraj sem se sestala s Policijo in Nacionalnim preiskovalnim uradom, da bodo stvari tukaj še pospešili. Absolutno, absolutno pa je na teh organih preganjanje tega dela korupcije in gospodarskega kriminala velika prioriteta. Ker brez tega, sem pa tudi sama vedno bolj v to prepričana, ne bomo naredili reda.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Zahtevo za dopolnitev odgovora ima gospod Bogovič.

FRANC BOGOVIČ (PS SLS): Pred štirimi meseci je gospod Gantar odstopil in v svoji odstopni izjavi je navedel, da ima vaša vladna koalicija vse preveč različne poglede na sodobno, razvitim državam primerljivo zdravstvo in da se brez uveljavitve načel korporativnega upravljanja z jasno opredeljeno odgovornostjo nikakor ni možno spopasti z največjim problemom slovenskega zdravstva – korupcijo.

To, kar ste povedali, kaj je treba storiti, ste tudi zapisali na slabo stran teksta, ki ga imam v roki, ki se nanaša na koalicijsko pogodbo, ki jo je sprejela vaša vlada. Kaj je zapisano, je odgovoril gospod Gantar, ki je obupal po osmih mesecih. Nič. Napisane so floskule in neka načela, ki jih boste spoštovali pri bodočem delu. Bojim se, spoštovana predsednica Vlade, da bo katerikoli minister, ki ga boste izbrali, ali ministrica, na tem mestu zelo težko kaj naredil, če se bo nadaljevalo to, kar je jasno povedal gospod Gantar. Ko je govoril v vladi, katere član sem bil sam, je imel večkrat v ustih besede, ki so govorile o določenih ljudeh, ki so na področju farmacije opravljali pomembne naloge. Danes jih več ne opravljajo v raznih lekarniških organizacijah in podobno. Mogoče je tudi tam kaj treba poiskati ali pa še kje drugje. Zato, spoštovana predsednica, sem trdno prepričan, da je nujno, da naredite to, da ti ljudje, ki odhajajo, kot ste dejali, povedo vam, povedo organom, ki so za to pristojni, kaj je najbolj moteče v slovenskem zdravstvu, da pa se vlada končno poistoveti s tem, da sprejme načela oziroma ukrepe reforme, ki bo izvedljiva. Čas se počasi izteka tudi tej vladi, v tem letu, ko ste bili ... / znak za konec razprave/... mesece

brez ministra, se, verjamem, ni dalo kaj veliko narediti. Upam pa, da boste poiskali ministra ali ministrico, ki bo ločil, kaj je javno in kaj je družinsko.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo za dopolnitev odgovora dajem predsednici Vlade.

MAG. ALENKA BRATUŠEK: Hvala.

Verjetno ste mislili javno in zasebno, ne javno in družinsko. Družinsko? Prav. Jaz verjamem, gospod Bogovič, da se strinjate, da vseh stvari, ki so bile narejene v preteklosti napačno, še enkrat, se ne da popraviti v enem letu. 20 let so se nalagale stvari in veliko večino časa, gospod Bogovič, je tudi Slovenska ljudska stranka sodelovala pri kreiranju politike v tej državi. Mislim, da samo v obdobju 2008–2011, niste bili člani vlade. Se zavedam, treba je, poprijeli smo za delo, strinjam se in jasno in glasno sem povedala, da je bilo ne samo v zadnjem letu, ampak tudi v zadnjih dveh letih narejeno premalo na področju ... Lahko nadaljujem? Premalo narejeno na področju ... Ni res, da gospod Gantar ne bi imel podpore za reformo ali pa spremembe v zdravstvenem sistemu. Pravzaprav jih nikoli na koalicijo kot končnih rešitev nismo dobili. Jaz sem prepričana, da tako kot smo se vse stvari do sedaj dogovorili v dobro naše države, bi se in se bomo dogovorili tudi za zdravstvo. In jaz vas prosim, da nam daste samo še malo časa. Tako kot smo ga želeli za sanacijo bančnega sistema, ga dobili, gospod Bogovič, in obrestna mera na današnji dan za zadolževanje naše države je 3,7 %. Veste, koliko je to manj kot takrat, ko smo prevzeli vlado? Vsega se ne da narediti v takih časovnih okvirih kot vi z opozicijskih klopi pač radi določate. Zavedamo se in bomo in samo z rezultati, tako kot smo vam z makroekonomskimi kazalci, ki si jih lahko pogledate vsak dan, dokazali, da so stvari, ki jih delamo, prave, tako vam bomo tudi na področju zdravstva dokazali, da bomo stvari v zelo kratkem času postavili na pravo pot.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Zahtevo, da se opravi razprava o odgovoru, ima gospod Bogovič.

FRANC BOGOVIČ (PS SLS): Glede na to, da se predsednica v svojih odgovorih vedno zateka v preteklost, včasih tudi kakšne podatke malce na pamet reče o kakšnih letih sodelovanja v vladi, in ker žal v tem času, ki nam je na razpolago, ne dobimo dovolj odgovorov, in predvsem vprašanja so bila postavljena za prihodnost, ne za preteklost, predlagam, da o tem vprašanju Državni zbor opravi razpravo. Jaz bi želel tudi to, da bi pri tako akutnih problemih sodelovali lahko tudi člani opozicije in koalicije skupaj in kakšen problem poizkušali skupaj rešiti. Nekajkrat smo vam že to roko, s katero želimo kreativno sodelovati tudi kot opozicija pri

razvoju te države, ponudili, vendar žal ni sprejeta, kvečjemu nam postrežete s kakšnimi podatki, ki jih izvzamete iz konteksta in želite utemeljevati svojo politiko na teh področjih. Jaz sem trdno prepričan, da vam na področju zdravstva zmanjkuje časa. Področje zdravstva hitreje razpada, kot si mogoče sami mislimo. Imamo zelo odgovorne ljudi, ki delajo v zdravstveni zavarovalnicah, govorijo in razlagajo nam tudi po poslanskih skupinah, kakšno je stanje, kako kričeče je to stanje na področju zdravstva, da bomo morali vsi skupaj v nekatere probleme enostavno zagristi in začeti te probleme reševati. Jaz vem, katere so bile prioritete Vlade. Žal je bil minister, ki je bil eden redkih, ki bi lahko držal kontinuiteto v vladi, eden tistih, ki je omagal v vaši ekipi, ni pač, glede na to, da je imel boljše izhodišče od ostalih, da je bil skozi cel mandat oziroma da je bil skoraj dve leti v vladi, bi dejansko pričakoval tudi od njega, da bi že prišel s temi predlogi, ne zgolj, da skrušeno na koncu prizna, da so ga pritiski koruptivnih mrež zlomili, kakor so zlomili očitno medijski in pa drugačni pritiski vašo ministrico. Pri tistem delu pa samo v pojasnitvah. Ja, jaz sem resno mislil, da je treba pri kadrovskih stvareh ločevati med javnim in družinskim. Sam sem tudi bil funkcionar in sem že vrsto let in sem krepko vedel, preden je kdorkoli zapisal kakšen zakon o integriteti ali pa protikorupcijska komisija, kako se mora funkcionar obnašati. Očitno je bilo v tem primeru, v zadnjem primeru po enem mesecu poleg teh medijskih pritiskov pomembno predvsem družinsko podjetje. Popolnoma razumem gospo, še bolj njenega moža, in mislim, da se je pač tudi iz teh razlogov odločila, kakor se je.

Da bo stanje v zdravstvu bolje, resnično predlagam, da opravimo o tej pereči problematiki resno, odgovorno debato in da ne porabimo zgolj nekajkrat po nekaj minut za to, da pač neko breme preložimo na bodoče čase. Tega časa v zdravstvu enostavno ni več.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala, gospod Bogovič.

O vašem predlogu bo Državni zbor odločil v četrtek, 27. marca 2014, v okviru glasovanj.

Prehajamo na četrto vprašanje za predsednico Vlade. Postavil ga bo gospod Franc Jurša, Demokratska stranka upokojevencev Slovenije.

FRANC JURŠA (PS DeSUS): Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Lep pozdrav vsem! Da je situacija v zdravstvu zaskrbljujoča, če že ne kar alarmantna, lahko ugotavljamo vsi. Da so reforme nujno potrebne in da je bilo treba k reševanju zdravstva v Sloveniji pristopiti že včeraj oziroma predvčerajšnjim, je s svojim odstopom opozoril prav naš minister za zdravje Tomaž Gantar. Kljub njegovi jasni viziji, ustrezno zasnovanim začrtanim ciljem ter trdi volji je ugotovil, da v trenutnih okoliščinah v našem zdravstvu pravzaprav nič ni mogoče spremeniti,

in to iz dveh osnovnih razlogov: prvič zaradi korupcije in drugič zaradi pomanjkanja politične volje za dejanske spremembe. V Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev smo prepričani, da je bil ravno Tomaž Gantar kot strokovnjak s področja zdravstva eden najbolj sposobnih in pogumnih ministrov, kateremu so ne samo zdravstveni lobiji, temveč tudi preostali deli sedanje koalicije zavezali roke pri njegovem boju zoper korupcijo. Tudi vi, spoštovana predsednica Vlade, niste imela posluha za njegove predloge. Iz tega razloga se čudimo vaši včerajšnji izjavi, da je imenovanje Tomaža Gantarja za ministra za zdravje bila vaša napaka. Sedaj so nam znane informacije o razlogih za odstop trenutne ministrice. Gre za poslovanje njenega podjetja oziroma podjetja njenega partnerja z javnim sektorjem. Izgovarjanje na grožnje in pritiske je zgolj zamegljevanje ključnega razloga. Gospa predsednica, prosim za vaš odgovor:

Ali dejansko še vedno verjamete, da pri njenem imenovanju niste naredili napake?

Na vsesplošne težave v zdravstvu, pomanjkanje zdravnikov, čakalne vrste, slabe a preplačane gradnje in obnove, prisotnost tako imenovane mafije v zdravstvu, se v Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev sprašujemo, kam ja zašlo naše zdravstvo.

Kdo je na prvem mestu: bolnik ali plenjenje denarja?

Koalicija je prav zato v novi koalicijski pogodbi vključila zavezo, da se bo borila proti korupciji v zdravstvu in da bo racionalizirala poslovanje. A vendarle vas sprašujem:

Ali se Vlada zaveda resnosti položaja?

Kaj je po vašem mnenju prioriteta v zdravstvu?

Kako komentirate dejstvo, da se na Ministrstvu za zdravje ministri menjajo hitreje kot kjerkoli drugje?

Kako je mogoče v zdravstvu uvesti potrebne spremembe, če pa imamo očitno na drugi strani močne lobije, ki takim spremembam nasprotujejo in so očitno močnejši od vsakršnega ministra?

So lobiji res močnejši od Vlade oziroma od vsakokratne politike vladajočih strank?

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala. Prosim za mir v dvorani, gospod Jerovšek.

Besedo dajem predsednici Vlade za odgovor.

MAG. ALENKA BRATUŠEK: Hvala, gospod Jurša.

Bom na koncu v dopolnitvi, če boste še želeli enkrat izpostaviti prioritete, ampak mislim, da je bila teža vašega vprašanja namenjena vašemu bivšemu ministru za zdravje. Bom zelo iskrena. Kot opozicijska poslanka nikakor nisem bila zadovoljna z njegovim delom. V enem letu, v mandatu prejšnje vlade, se opravičujem, da jo spet omenjam, ni naredil praktično nič. Vse, kar smo naredili, smo združili, ste združili nekaj

javnih zavodov v dve enoti. To je bilo vse. In zato sem prepričana, če bi se takrat skupaj z DeSUS-om potrudili najti kandidata, ki bi takoj, ko smo prevzeli vodenje vlade, v popolnosti zagrizel v probleme v zdravstvu, bi danes situacija bila boljša in drugačna. To je razlog za mojo včerajšnjo izjavo. In prepričana sem, da bi res bilo tako. Poudarjam, skupaj bi lahko poiskali drugega kandidata. Kot gospod Gantar v letu 2012, ne vem, ni našel dovolj volje ali pa tudi političnega soglasja za spremembo, je bilo enako na žalost tudi v letu 2013. Z eno resno spremembo ali pa z enim resnim predlogom gospod Gantar enkrat samkrat ni prišel k Alenki Bratušek, predsednici vlade ali predsednici največje stranke, z enim samim resnim konkretnim predlogom. Edina stvar, ki smo jo uspeli uskladiti tudi po moji intervenciji, je bil tako imenovani intervencijski zakon, kjer smo nekoliko razširili osnove.

Kar se tiče korupcije in gospodarskega kriminala na področju zdravstva, jaz več, kot sem povedala, ne morem povedati in tudi narediti. Policiji, NPU-ju smo zagotovili dodatna sredstva, da se lahko kadrovske okrepiti in se krepi. In še enkrat, zagotavljajo, da bodo problemi na področju zdravstva prva prioriteta. Bi pa morali kot družba, kot politika vsi v en glas podpirati pravno državo, spoštovati odločitve organov, ne pa pred sodnimi stavbami vpiti, da Slovenija ni pravna država. Kdo se sploh lahko potem boji, da bo kaznovan, če najvišji politični predstavniki ene stranke blatijo in žalijo pravosodni sistem? Na takšen način gospodarskega kriminala in korupcije v tej državi resnično ne bomo izgnali iz naše države. In mogoče ali pa, bom rekla, kar očitno je to komu tudi v interesu. Alenki Bratušek pač ne.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Predlog za dopolnitev odgovora ima gospod Jurša.

FRANC JURŠA (PS DeSUS): Spoštovana predsednica, ne strinjam se v celoti z vašim odgovorom, kajti tudi sam sem osebno pri vas posredoval na sestanku predsednikov koalicijskih strank in v imenu ministra Tomaža Gantarja zaprosil za razgovor na temo reform v zdravstvu. Tudi sem bil večkrat prisoten, ko je bil na sestanku tudi sam Tomaž Gantar. Še enkrat, obžalujemo vašo včerajšnjo izjavo, da je bila izbira Gantarja za ministra za zdravje napake. Prepričani smo, da je vaša izjava posledica vašega razočaranja, glede na to, da se je naš minister Tomaž Gantar vseskozi trudil narediti zdravstveno reformo in je vztrajal pri tem dve leti. Pa je odstopil zato, ker ni imel podpore. Zato se nam zdi ta izjava v celoti neprimerna, sploh glede na dejstvo, da vaša ministrica ni zdržala niti en mesec. V stranki DeSUS, in tudi v poslanski skupini smo prepričani, če ne bo prišlo do obračuna s korupcijo v zdravstvu, ga ni junaka, ki bi lahko izpeljal zdravstveno reformo. Da to drži pa kaže, da v zadnjih 15 letih noben

minister ni uspel storiti reformnega koraka v zdravstvu.

Spoštovana predsednica, želimo vam srečno roko pri izbiri novega ministra oziroma ministrice za zdravje.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Želi dopolniti predsednica? Ne želi. Gospod Jurša, imate mogoče postopkovni predlog? Ne. Hvala.

V tem trenutku se seveda tudi predsednici Vlade zahvaljujem za podane odgovore. Prehajamo na odgovore na poslanska vprašanja, ki so bila postavljena na 22. Seji Državnega zbora.

Minister za obrambo Roman Jakič bo odgovoril najprej na vprašanje gospoda Roberta Hrovata v zvezi z ureditvijo statusa prostovoljnih gasilcev in ostalih reševalcev.

Gospod minister, imate besedo.

ROMAN JAKIČ: Najlepša hvala za besedo, spoštovani predsednik. Seveda tudi najlepša hvala kolegu Hrovatu za vprašanje, ki ga je postavil.

Vsi vemo, da zadnja naravna nesreča, s katero smo bili soočeni, je pokazala na nenadomestljivo vlogo gasilcev ter ostalih prostovoljnih reševalcev v sistemu zaščite in reševanja, hkrati pa je izpostavila vprašanje urejanja njihovega statusa. Ministrstvo za obrambo si je vzporedno z izgrajevanjem sistema varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami prizadevalo cel čas postopno urediti tudi statusna vprašanja tako prostovoljnih gasilcev kot tudi vseh ostalih reševalcev, ki so kot prostovoljci vključeni v sistem varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami. Ocenjujemo, da je njihov status urejen primerljivo z državami s podobno ureditvijo s tega področja, pri čemer pa moramo nedvoumno poleg samega statusa gasilca oziroma prostovoljnih reševalcev upoštevati tudi urejanje odnosa do njihovih delodajalcev ter tudi urejanje statusa prostovoljnih organizacij, ki sodelujejo v sistemu zaščite in reševanja.

Področje, samo da spomnim, sem pa prepričan, da veste, da je po našem mnenju področje nadomestila plač prostovoljnim gasilcem že ustrezno urejeno z Zakonom o gasilstvu in Zakonom o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami. Vemo tudi postopek, da prostovoljnemu gasilcu za čas izobraževanja ali pa za čas udeležbe na intervenciji pripada nadomestilo plače. Se pravi nadomestilo plače z vsemi prispevki in davki, ki bremenijo plače, izplača delodajalec, ki potem zahteva povrnitev od organov ali države ali lokalne skupnosti, odvisno od tega, kdo je gasilca vpoklical na izobraževanje ali pa na intervencijo. Ob tem pa delodajalec lahko poleg tega nadomestila za plačo zahteva tudi povračilo izpada dohodka, in sicer v višini do 20 % nadomestila plače, vključno s pripadajočimi prispevki in davki, ki ga je izplačal za čas odsotnosti pripadnika ali

državljana z dela. Nadomestilo plače v teh primerih delodajalcu povrne občina iz občinskega proračuna ali pa država iz državnega proračuna. Na enak način je urejeno tudi denarno nadomestilo pripadnika, ki prejema pokojnino ali denarno nadomestilo za primer brezposelnosti, pripadnika, ki nima dohodka, in pa pripadnika, ki samostojno opravlja svojo dejavnost.

Kar se tiče zavarovanja, ne bom našteval členov, ampak je zavarovanje urejeno vsaj v treh zakonih, Zakonu o gasilstvu, Zakonu o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami in Zakonu o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju.

Vprašanje, ki ste ga naslovili, tudi ne bom govoril o zdravstvenih pregledih, čeprav se o tem pogovarjamo, da ne bi bili duplirani zdravstveni pregledi tako za gasilce, ki morajo biti zdravstveno pregledani, ker so zaposleni pri delodajalcu, istočasno pa morajo imeti še dodatni zdravstveni pregled narejen, in na tem področju bomo morali nekaj narediti. Ampak v vsakem primeru gledamo tudi to.

Gasilska zveza Slovenije vsako leto, kar se tiče zavarovanja, vsako leto v mesecu januarju sklene posebno pogodbo z Zavodom za zdravstveno zavarovanje Slovenije, ki določi enoten pavšal in s tem višino zavarovalnine. Na podlagi tega lahko dobi prostovoljni gasilec, ki se poškoduje ali zboli pri izvajanju gasilske službe, stoprocentno plačano bolniško, v določenih primerih, najmanj 20-procentna okvara organizma, pa je po predpisih o vojnih invalidih oziroma posledic bolezni možna tudi enkratna denarna pomoč.

Bom v nadaljevanju še odgovoril na konkretno vprašanje, kaj mislimo glede spremembe zakonodaje.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa.

Dopolnitev odgovora. Izvolite, gospod Hrovat.

ROBERT HROVAT (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Spoštovani minister, jaz sem pričakoval, da mi boste v tem delu odgovorili na moje vprašanje. Jaz sem vam na zadnji seji postavil vprašanje, ko ste bili odsotni, kdaj in na kakšen način boste pripravili spremembo zakonodaje, ki ureja status gasilca oziroma status gasilcev in ostalih reševalcev v sistemu zaščite in reševanja. Zdaj ste mi našteali vse tisto, kar že obstaja, kar je. Ampak spomnil bi vas na sestanek, ki ste ga imeli s predsednikom in poveljnikom Gasilske zveze Slovenije, mislim, da novembra, kjer ste potem na tiskovni konferenci obljubili, da boste pripravili spremembo zakonodaje v smislu izboljšav statusa prostovoljnih gasilcev oziroma tudi ostalih reševalcev, seveda posledično. Od takrat so pretekli 4 meseci. V vmesnem času se je zgodil žledolom, za katerega vsi vemo, kdo je

opravi gro dela na terenu, torej prostovoljni gasilci in ostali reševalci.

Zdaj me resnično zanima predvsem ureditev statusa v relaciji z delodajalci, kot motivacija za delodajalce, da bodo zaposlovali prostovoljne gasilce. To je tisto, kar je glavni kamen spotike oziroma glavna želja prostovoljnih gasilcev, da se končno uredi status tudi na tem področju. Sami se spomnite, mislim, da ste bili skupaj s predsednico Vlade pri tem žledolomu, ko je predsednica Vlade sama klicala delodajalce, da naj pustijo fante na teren, da bodo opravili svoje delo. Od takrat naprej se ni zgodilo nič. Sprašujem vas zaradi tega, ker je bilo takrat veliko obljub, kaj vse se bo storilo, kako se bo status gasilcev uredil. Zdaj je spet minil mesec, pravzaprav dva, pa še vedno ni nič. Zato vas sprašujem:

Kdaj, kako in na kakšen način?

Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Izvolite, gospod minister.

ROMAN JAKIČ: Hvala za dodatno vprašanje.

Oba z gospodom Hrovatom, glede na to, da je zelo aktiven v gasilski zvezi oziroma gasilskem društvu, veva, da je bila tudi odločitev Gasilske zveze, da v letošnjem letu naredimo detajlno analizo in na osnovi te analize ugotovimo, ali so spremembe in kje so te spremembe pomembne ali pa potrebne. Ne samo z Gasilsko zvezo, ampak tudi z vodstvi ostalih reševalnih služb in prostovoljnih reševalcev bomo preverili in predlagali morebitne dopolnitve zakonodaje. Kar trdim, je, da tisti očitki, ki so se tudi v času žleda ali pa takoj po žledu, po tej nesreči nanašali, češ, da ni urejen status, da morajo prostovoljni gasilci vzeti dopust, ko gredo na teren, in da nimajo refundirane svoje plače za čas vpoklica, pač ne držijo. To je urejeno in je bilo skozi ta postopek urejeno. Naj samo dokončam. Osebnostno mislim, da ni samo stvar teh dveh zakonov ali pa treh, ki sem jih naštel, ampak da si bomo, in Ministrstvo za obrambo je to že večkrat naredilo, prizadevali, da bi določene stimulacije, o katerih govorite, za prostovoljne gasilce dosegli tudi pri drugih resorjih ali pa spremenili druge resorne zakone, predvsem na področju davčne, pokojninske in delovne zakonodaje. Tudi sam sem zagovornik stimulacije delodajalca, da v primeru, ko ima na izbiri dva enakovredna kandidata za zaposlitev, uporabi tako imenovano pozitivno diskriminacijo in zaposli poklicnega gasilca. Vendar je treba preveriti, katero zakonodajo je treba spremeniti in kakšne so posledice glede tega. Kot veste, pa je na področje privatnega sektorja toliko težje poseči, če že v javnem sektorju lahko zagotovimo določene ugodnosti, kar se zaposlovanja na tej točki tiče.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Izvolite, gospod Hrovat.

ROBERT HROVAT (PS SDS): Hvala.

Spoštovana podpredsednica, v skladu s poslovníkom predlagam, da Državni zbor opravi razpravo o odgovoru ministra. Zakaj je to potrebno? V Slovenski demokratični stranki smo takoj po tem žledolomu, ki je bil pred dvema mesecema v Sloveniji, napovedali, da bomo vložili predloge za spremembo zakonodaje na tem področju. Ta zakonodaja je z naše strani pripravljena, je pa nismo vložili samo zaradi tega, ker ste vi oziroma vaši sodelavci zagotovili, da boste proučili skupaj z Gasilsko zvezo in potem našli neko rešitev. Zaradi tega mi tega predloga zakona nismo vložili. Od takrat sta minila dva meseca, od prve vaše obljube pa že štiri mesece, ko ste se o teh stvareh pogovarjali, vendar se ni zgodilo nič. Zato mislim, da je zdaj resnično napočil čas, da se stvar ne bo preveč ohladila, da se ne bo preveč odmaknilo od same te katastrofe, ki je doletela Slovenijo, kjer so prostovoljni gasilci in ostali reševalci odigrali glavni vloga, da se te stvari uredijo. Poglejte, eden izmed osnovnih predlogov, ki prihaja iz gasilskih vrst ali pa iz vrst reševalcev sistema zaščite in reševanja, je, da bi v davčno zakonodajo uvedli spremembe oziroma olajšave za delodajalce pri zaposlovanju prostovoljnih gasilcev in ostalih reševalcev, podobno kot je urejeno za delodajalce, ki zaposlujejo invalide ali pa tiste, ki iščejo prvo zaposlitev. To so konkretni ukrepi, konkretni koraki, ki bi resnično lahko pripomogli k temu, da bi se uredil ta status gasilca v tem segmentu na relaciji prostovoljni gasilec, reševalec pa delodajalec. To je tisto, kar je po mojem mnenju glavna stvar, ki jo je treba urediti. In res ne želimo kakorkoli nagajati ali pa vlagati zakone, za katere vnaprej vemo, da jih koalicija ne bo sprejela, zato bi rad, da se opravi ta razprava, da se poslanke in poslanci tukaj na seji Državnega zbora dogovorimo, kako in na kakšen način bomo to stvar rešili, ne z nekimi solo akcijami, ampak z nekimi usklajenimi delovanjem. Zato mislim, da resnično ne bi bilo slabo, da jutri ta moj predlog za splošno razpravo oziroma za razpravo o odgovoru ministra tudi podprete. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

O vašem predlogu bo Državni zbor odločil v četrtek, 27. marca 2014, v okviru glasovanja.

Prehajamo na naslednji odgovor. Na poslansko vprašanje gospoda Janeza Ribiča v zvezi z ukrepi na področju prostovoljnega gasilstva bo odgovoril minister za obrambo gospod Roman Jakič.

ROMAN JAKIČ: Tudi gospodu Ribiču se zahvaljujem za vprašanje. Ne bom ponavljal tistega, kar sem že v predhodnem odgovoru govoril glede statusnih vprašanj. Vsekakor se strinjam z vami in pridružujem vaši ugotovitvi,

gospod Ribič, glede nenadomestljive vloge prostovoljnega gasilstva v sistemu zaščite in reševanja, s katerim ste začeli svoje vprašanje. Ocenjujem podobno, kar se tiče statusa, da je dobršen del že narejen, se pa strinjam tudi s tem, kar je kolega Hrovat na koncu povedal, da tukaj ni prestižne igre, da gre za to, da se v resnici usedemo in z Gasilsko zvezo najdemo ustrezen jezik, predvsem pa rešitve, ob upoštevanju, kar je zguljena fraza, ampak kljub vsemu upoštevanju gospodarske situacije in upoštevanju dejstva, da ne bi s tem na nek način odprli Pandorino skrinjico in potem bi vsi poskušali najti primerno rešitev tudi v drugi zakonodaji, se pravi pokojninski, davčni in tako naprej, ker sem jaz zagovornik, da se uredi na način, da je delodajalec stimuliran. Tudi pravilno ugotavljate, da urejanje statusa gasilstva ne more biti samo stvar krovnega zakona, na področju varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami oziroma gasilstva, ampak to sega tudi na področje, kot ugotavljamo vsi skupaj, davčne, delovne in pa tudi pokojninske zakonodaje.

Edino, kar sem želel ob tem vašem vprašanju dodatno povedati, na kar prej nisem odgovoril, je, da je treba dodatne ukrepe v resnici dobro premisliti in doseči konsenz znotraj gasilske organizacije in tudi drugih prostovoljnih reševalnih služb. To je zelo pomembno, ker jaz sem že bil v teh diskusijah z njimi in sem bil tudi z njihove strani opozorjen, da s hitrimi, morda tudi všečnimi rešitvami lahko povzročimo, da bo nehoti prišlo do delitve prostovoljnega članstva na operativno in neoperativno oziroma na tiste z določenim statusom in tiste brez njega, kar ima lahko za prostovoljstvo nepopravljive posledice.

Spremembe se je treba lotiti dolgoročno, zato bomo v okviru analize tega preseka stanja na področju varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, ki ga izdelujemo v letošnjem letu skupaj z Gasilsko zvezo Slovenije in vodstvi ostalih reševalnih služb, status prostovoljnih reševalcev ponovno preverili in pa predlagali, kot sem že rekel, morebitne dopolnilne predloge zakonodaje. Ob tem pa se je treba zavedati, da pri nobeni rešitvi ne bo šlo brez povečanja finančnih sredstev. To pa nam je popolnoma jasno že zdaj. Hvala.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Gospod Ribič, imate zahtevo za dopolnitev odgovora.

JANEZ RIBIČ (PS SLS): Hvala. Spoštovana ministrica, ministrica, spoštovane gospe in gospodje!

Tako bom začel. Ko srečaš gasilca, se primeš za gumb, kot da bi srečal dimnikarja, kajti tudi gasilec, ko ti prihaja pomagat v sili, ti želi srečo. Vem, spoštovani minister za obrambo, ste samo eden v vladi. Interesov takšnih ali drugačnih je veliko, ampak moja vprašanja so zelo dobronamerna, kajti vemo, kako močna je gasilska organizacija v Sloveniji in želja je, da bi

nekako vsi pomagali to izboljšati. Zato me zanima konkretno:

Kaj menite o opredelitvi statusa operativnega prostovoljnega gasilca? To so ljudje, ki imajo praktično enake naloge kot profesionalni gasilci, ki intervenirajo v vseh mogočih nesrečah, ki so visoko usposobljeni za zaščito in reševanje. Večkrat letno so v življenjski nevarnosti, številni se soočajo tudi z razmeroma stresnimi situacijami pri svojem delu.

Nihče ne govori, da bi jim bilo treba karkoli plačevati, toda mar se vam ne zdi, da bi jim lahko pomagali vsaj kako drugače. S posebno dohodninsko olajšavo mogoče, z dodatnim pokojninskim zavarovanjem mogoče, z urejenim posebnim statusom, ki bi omogočil normalno delo, ki bi tistim terencem, ki nimajo drugih dohodkov, pokrtil tudi kakšen del prispevkov, morebiti tudi kakšno leto beneficiranega delovnega staža. Skratka, da bi skupaj iskali možnosti, kako najbolj pomagati tem ljudem, ki nam pomagajo v sili. Prosim za odgovor.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Izvolite, gospod minister.

ROMAN JAKIČ: Vaša razmišljanja so na mestu in jih popolnoma podpiram, da je treba videti. Še enkrat opozarjam na to nevarnost, na katero me opozarjajo tudi v Gasilski zvezi Slovenije, da je treba biti zelo previden, ko delimo operativnega in tako imenovanega neoperativnega prostovoljnega gasilca, da ne bi tukaj naredili razlike, da ne bi šli v smeri profesionalizacije prostovoljnih gasilcev. Ker potem se pa moramo za dva koncepta odločiti: ali koncept, ki ga imamo v Sloveniji 140 let in bazira na prostovoljstvu, ali na profesionalnosti, nekatere države to imajo, ampak potem se je treba zavedati, to pomeni en nov sektor, kreiranje enega novega sektorja z vsemi finančnimi posledicami, istočasno pa po moji oceni zmanjševanju odzivnosti samega gasilstva. Če gledate države, kjer imajo izključno profesionalno gasilstvo, boste videli, da na kraj nesreče prihajajo kasneje. V Sloveniji je, in tukaj se strinjam z vami in kapo dol slovenskim gasilcem, ki so vedno prvi in v trenutku tam, ker je sistem postavljen na ta način, da prostovoljno gasilstvo kliče po tem, da so vpeti v delo, v lokalno skupnost ali pa v okolje, in so tudi tisti, ki znajo najhitreje odreagirati. So pa seveda na mestu vsa ta vaša priporočila ali pa razmišljanja. In še enkrat pravim, da z Gasilsko zvezo Slovenije točno v tej smeri iščemo variante. Ne nazadnje smo eno vmes našli tako za profesionalne kot tudi operativne, da smo na primer ponudili vsaj iz Slovenske vojske psihološko pomoč predvsem za tiste gasilce, ki grejo na kraj, govorim seveda o prometnih nesrečah ali pa nesrečah, kjer vidijo zelo hude prizore, da bomo tudi psihološko pomoč, ki jo sicer imamo za Slovensko vojsko in slovenske vojske, ko se vračajo z misij v tujini, ponudili tudi

gasilstvu, da bi lahko šli skozi travme, ki jih doživljajo s tem, ko prvi pridejo na prizorišče nesreče, in ta ogled je včasih tudi tak, da pušča neke določene psihološke posledice tudi pri samih gasilcih.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa.

Izvolite, gospod Ribič, predvidevam, da imate zahtevo za razpravo.

JANEZ RIBIČ (PS SLS): Hvala za besedo.

Zahvaljujem se za odgovore. Če je kaj ali ne, o čemer bi se lahko pogovarjali tukaj v tem Državnem zboru vsi, vsi nekako zagovarjamo gasilce, to ni neka politična stvar, se mi zdi prav, da bi slišali od vseh poslancev neka stališča, neke usmeritve in bi se na osnovi tega lažje naredil en dober zakon. Zato upam, da bi v Državnem zboru v skladu s poslovníkom opravili razpravo in v luči te razprave seveda lahko potem pripravimo izhodišča, ki bi jih potem vnesli v zakonske rešitve.

Ne dvomim, da bo do določenih sprememb zakonodaje prišlo, kot ste tudi sami napovedali. Konec koncev je zadnja izkušnja predragocena, da bi izpustili iz rok možnost za odpravo določenih pomanjkljivosti v tej službi. V Državnem zboru smo se že večkrat pogovarjali in strinjali, da naravna nesreča ne sme biti poligon za politično prerekanje in nabiranje političnih točk, in iskreno, gospod minister, vam v Slovenski ljudski stranki ponujamo roko za to sodelovanje. Kot vemo, imamo primere, ko imajo tudi gasilci težave v svojih službah, nekaj ste o tem že odgovorili, in razumljive težave, ko imajo delodajalci prevelik izpad delovne sile, ostanejo pa prepuščeni sami sebi, sploh je to na podeželju, kjer je podjetje, ki ima, ne vem, 20 ljudi, pa je od tega 5 gasilcev, se cela proizvodnja ustavi, in težko je to meriti, kako to poravnati.

Zato mislim, da tudi kakršnikoli prihodki iz zavarovalnin in tako dalje predolgo trajajo, predolgo to mlini meljejo za tiste posameznike, ki imajo morda espe, pa so se na takšni delovni akciji ali pri takšni pomoči poškodovali, zato se mi zdi prav, da bi se o teh stvareh pogovarjali tukaj v Državnem zboru in upam, da bodo jutri, ko bomo glasovali o tej razpravi, to tudi poslanci razumeli in mojo pobudo in moj predlog podprli. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa.

V skladu z vašim predlogom bo Državni zbor odločil v četrtek, 27. marca 2014, v okviru glasovanj.

Gospa Sonja Ramšak bo prejela odgovor na vprašanje v zvezi z nepravilnostmi v Slovenski vojski.

Izvolite, gospod minister.

ROMAN JAKIČ: Hvala za vprašanje poslanki Ramšakovi.

Kljub intenzivnemu dialogu s sindikati, kateremu posvečamo posebno pozornost, je bilo v zadnjem obdobju na različne naslove poslano kar nekaj pisem teh sindikatov, v katerih opozarjajo na po njihovem različne nepravilnosti predvsem v Slovenski vojski. Eno od teh je tudi ta skupna izjava, na katero referirate, treh sindikatov, ki jo omenjate in v kateri opozarjajo na po njihovem mnenju nepotizem in kronizem. Takšna opozorila, da ne bo nesporazuma, kot minister in ministrstvo jemljemo z vso resnostjo, čeprav formalno izjava na Ministrstvo za obrambo sploh ni bila naslovljena, smo primere, ki jih navajate, tudi proučili, pri čemer pa se žal nekatere navedbe, ki so se že pred časom pokazale za neresnične v navedenem pismu, tudi ponavljajo, in se poskuša na nek način ustvariti vtis o alarmantnem stanju na kadrovskega področju v Slovenski vojski.

V zvezi s tem je ena ključnih trditev sindikatov povezana s t. i. podelitvijo kadrovske službe ministrstva Slovenski vojski, ki naj bi omogočala nepravilnosti, na katere opozarjate. Prenos kadrovske funkcije v Generalštab Slovenske vojske v delu, ki se nanaša na pripadnike Slovenske vojske, je bil izvršen že v letu 2007. Seveda ni bil prenesen niti v mojem mandatu, niti v mandatu mojega predhodnika, ampak v letu 2007. Po mojem mnenju je vodenje kadrovske politike ena temeljnih funkcij vsake organizacije in je bila takšna odločitev v določenem delu tudi upravičena in ima podlago v zakonu o obrambi. Vprašanje pa je, ali ne bi bilo smotno kadrovske funkcije v celotnem ministrstvu v večji meri poenotiti in racionalizirati, pri čemer je določene dele, ki se neposredno vežejo na delovanje Slovenske vojske, treba v Slovenski vojski tudi ohraniti. In tako je moje mnenje. Tudi moja želja je bila, da se določene funkcije kadrovske službe znotraj ministrstva na nek način združijo, seveda pa se vse ne morejo. Predlog glede tega je s strani pristojnih služb v pripravi znotraj ministrstva in se bomo o tem odločali v kratkem. Sicer pa ima Slovenska vojska s predpisi in drugimi pravnimi akti natančno določene in razmejene pristojnosti na kadrovskega področju.

S kadrovskim načrtom Slovenske vojske pa so določena tudi temeljna izhodišča kadrovske politike ter načela za uveljavljanje kompetentnega modela na področju zaposlovanja in štipendiranja, razporejanja, napredovanja, povišanja, službovanja v tujini, vojaškega izobraževanja in usposabljanja, tudi podeljevanja priznanj, podaljševanja pogodb in odhoda iz Slovenske vojske. Se pravi, kadrovska politika mora skozi pregledne kadrovske procese in postopke ter naloge upravljanja s kadri zagotoviti razvoj organizacije in karijerne poti pripadnikom Slovenske vojske in izboljšati s tem strukturo Slovenske vojske ter zagotoviti ustrezno popolnjenost zlasti vitalnih zmogljivosti vojske.

Na očitke glede nadzora Slovenske vojske pa bi rad pojasnil, da se v Slovenski

vojski redno, v primeru izrednih dogodkov pa tudi izredno izvajajo tako notranji nadzori nad procesi dela. Nadzor nad delom Slovenske vojske v skladu z zakonom izvajata tako inšpektorat za obrambo kot tudi notranja revizijska služba. Poleg tega pa kot vsi organi v sestavi Vlade Republike Slovenije in sama vlada pa izvajajo te nadzore, tudi Inšpektorat za javno upravo, seveda Računsko sodišče in Inšpektorat za delo. Glede konkretnih primerov pa vam lahko pojasnim v nadaljevanju tega odgovora. Hvala.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Gospa Ramšakova, želite še dopolnitev odgovora?

SONJA RAMŠAK (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani minister za ta del odgovora.

Jaz moram reči, da nikakor nisem z njim zadovoljna. Res je pismo bilo naslovljeno na poveljnika oboroženih sil oziroma na predsednika države in na poslanke in poslance. Iz tega pisma izhaja ogromno stvari, na katere smo vas v Slovenski demokratični stranki v okviru sej Odbora za obrambo že večkrat seznanjali. Tudi na seji, ko smo obravnavali socialni položaj pripadnic in pripadnikov Slovenske vojske, so bili ti problemi izpostavljeni s strani sindikata in tudi s strani poslancev. Kolikor je meni znano s strani predstavnikov sindikatov, ste z vsebino teh obtožb seznanjeni. Mi pa niste odgovorili na konkretna vprašanja oziroma navedbe, če gre za nezakonito napredovanje častnikov in vojaških uslužbencev v višje plačilne razrede, če gre za kronizem, nepotizem, za diskriminacijo poklicnih pripadnic in pripadnikov ter civilnih oseb v Slovenski vojski, če gre za subjektivno izražanje službenih ocen, navaja celo, da si je vojaška elita podredila celoten ustroj in pravni red Republike Slovenije nas mora vse skupaj zelo skrbeti. Tako vas kot ministra kot predsednika države in ne nazadnje poslanke in poslance. Glede na zadnje dogodke v naši bližini, v Ukrajini in na Krimu je izredno pomembno, kakšno vojsko imamo, ali lahko poveljujoči še vedno računajo na stoodstotno podporo pripadnic in pripadnikov Slovenske vojske. Jaz sem v to prepričana, da še vedno velja zavest in ljubezen do domovine, ne glede na vse to, kar se dogaja. Ampak jaz bi vas res prosila, da se usedete s sindikati, da razčistite te zadeve in da končno pridemo do nekega skupnega imenovalca.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Izvolite, gospod minister.

ROMAN JAKIČ: V resnici gremo točno v tej smeri. Jaz sem, ne glede na to, da nismo bili naslovnik tega pisma in poziva teh treh sindikatov, ko ste povedali, kam je bilo

naslovljeno in poslano, smo sprožili vse mehanizme, da se preveri, ali te trditve držijo, in če držijo, da se sankcionirajo, da pa seveda nosijo tudi odgovornost tisti, če so v teh procesih naredili kaj narobe. Načelniku Generalštaba Slovenske vojske in Generalštabu sem takoj predal vse te očitke, ki so navedene v tem pismu. Moram reči, da do klientelizma, do vsega tega, kar je navedeno, imam ničelno točko tolerance. Jaz tudi sam ne kadiram, je pa res, da se tudi ne spuščam v kadrovske politiko, kot sem rekel, Slovenske vojske na ta način, da bi posegel v vsako njihovo imenovanje, na vsako njihovo spremembo formacije ali pa na vsak njihov izbor določenih kandidatov za določena mesta znotraj Slovenske vojske. Jaz sem sprožil vse mehanizme in pričakujem od Generalštaba Slovenske vojske, da bodo imeli zelo jasne odgovore.

Kot sem pa rekel, s sindikati, z vsemi štirimi reprezentativnimi sindikati pa vodimo definitivno permanenten dialog in mislim, da znotraj tega dialoga bomo našli rešitve, predvsem pa odgovore na vprašanja. Nimam nič proti, če je kaj narobe, če se je kaj narobe naredilo, da se ta napaka popravi in poišče odgovornost znotraj sistema, ali je do te napake prišlo nenamerno, če pa je prišlo namerno, pa se za to odgovarja. Hvala.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Izvolite, imate zahtevo za razpravo, gospa Ramšak.

SONJA RAMŠAK (PS SDS): Hvala lepa.

V skladu z 246. členom Poslovnika Državnega zbora bi predlagala, da se o tej problematiki opravi širša razprava. Minister, vi zelo dobro veste, da smo že večkrat na Odboru za obrambo obravnavali tudi formacije, da v bistvu v skladu z zakonodajo ni, da imamo neke začasne formacije, na katere se premeščajo vojaki in se jim v bistvu s tem krni njihova plača, če se lahko tako izrazim na kratko, in da prihaja tukaj seveda do kršitev delovnopravne zakonodaje. Ko govorite o tem, da permanentno vodite dialog s sindikati, bi jaz rekla, da intenzivirajte to zadevo. Glede na to, da po tem pismu je še kar nekaj pisem, ki je dejansko zaokrožilo strani sindikatov, ne samo teh treh, ki so pač v bistvu naredili skupno izjavo, ampak tudi Sindikata vojakov Slovenije in mislim, da dejansko se na tem področju nekaj dogaja in da bi bilo res prav, da morda se vsi skupaj, tudi zopet na Odboru za obrambo srečamo in poskušamo najti konstruktivne rešitve.

Vsekakor je nedopustno, da vojak, ki ima 10 let pogodbo v Slovenski vojski, v desetih letih ne napreduje, v činu govorim, zato ker vem, da tistih klasičnih napredovanj žal zaradi nekaterih sklepov glede napredovanj v javni upravi seveda ni. Ampak kar se pa tiče znotraj samega ustroja vojske, pa mislim, da je nedopustno in tudi nemotivacijsko za ljudi, da v

desetih letih nimajo možnosti napredovanja, ne glede na to, da vemo, da pripadniki in pripadnice Slovenske vojske dejansko po formacijah odstopajo v stopnji izobrazbe, vsaj kolikor je meni znano, zahtevana je četrta stopnja, pa mislim, da ima velika večina peto stopnjo izobrazbe, pa morda tudi še šesto ali sedmo, kar ni ovira za zaposlitev. Seveda je pa potem demotivacijsko, in če držijo navedbe, da se potem pa iščejo razlogi, da se takšne ljudi pa odpusti s subjektivnimi službenimi ocenami ali pa s pomočjo nepravilno ugotovljenega zdravstvenega stanja in podobnih zadev, da to pa je tisto, kar nas mora skrbeti. Policija in vojska sta dve državni inštituciji, in je treba te zadeve res primerno urediti. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

O vašem predlogu bo Državni zbor odločil v četrtek, 27. marca 2014, v okviru glasovanj.

Prehajamo na naslednje vprašanje, na katero bo odgovoril minister za notranje zadeve dr. Gregor Virant, in sicer na vprašanje gospoda Dragutina Mateja v zvezi s postopanjem organov policije v primeru izvajanja nalog inšpekcijskega nadzora mestnega inšpektorata. Izvolite, gospod minister.

DR. GREGOR VIRANT: Hvala lepa. Lepo pozdravljeni!

Žal mi je, da kolega Mateja ni tu, ker gre za zelo specifično, konkretno vprašanje in me ne bo mogel slišati. Upam, da gleda TV-prenos ali pa si bo kasneje prebral magnetogram. Njegovo vprašanje se nanaša na konkretne aktivnosti policije na območju Mestne občine Koper, pa bom najprej konkretno povedal, kaj je policija v tem primeru delala, potem pa pojasnil širši kontekst tega dogajanja.

Policija je na zakonit način in skladno s svojimi pooblastili v sklopu opravljanja svojih temeljnih nalog 5. februarja 2014 pridobila in evidentirala informacije o okoliščinah, ki so kazale na sumljivo zadrževanje neznanih oseb v neposredni bližini naslova, kjer biva delavec policije, ki ga skladno z določbami Zakona o organiziranosti in delu policije policija obravnava kot ogroženega delavca, konkretno gre za vodjo Sektorja kriminalistične policije. Skladno s svojimi pooblastili je policija takoj pristopila k preveritvi sum vzbujajočih okoliščin, z namenom, da se od njega oziroma njegovih bližnjih odvrne morebitno nevarnost. Glede na stopnjo ogroženosti in vlogo ogroženega – kot sem rekel, gre za vodjo Sektorja kriminalistične policije – ter zaradi dejstva, da identiteta sumljive osebe, ki se pojavlja na naslovu ogroženega in je fotografirala njegovo hišo, ni bila potrjena, je policija takoj pristopila k ugotavljanju identitete ter izvedbi prvih nujnih ukrepov. Skladno s pristojnostmi je preveritev prvih sumov prevzela Uprava kriminalistične policije, posebna delovna skupina, skladno s Pravilnikom o varovanju ogroženih uslužbencev

policije. Po prvih zbranih obvestilih je policija ugotovila, da bi lahko bila sumljiva oseba zaposlena na Mestni občini Koper. Uslužbenca policije sta se z uslužbencem Mestne občine Koper po telefonu dogovorila za informativni razgovor, ki se ga je brez ugovora udeležil. Ob tem srečanju mu je bilo pojasnjeno, da v razgovoru sodeluje prostovoljno, da ni osumljen nobenega kaznivega dejanja in da je namen razgovora samo pojasnilo, ali ve, kdo je bil na kraju in s kakšnim namenom. Oba uslužbenca policije sta se pred razgovorom tudi izkazala s službeno izkaznico policije. Uslužbenec je bil povabljen na razgovor izključno z namenom, da policija izključi kakršenkoli sum, da gre za kaznivo dejanje oziroma druge sum vzbujajoče okoliščine, ki bi lahko kazale na ogrožanje delavca policije in posameznika, ki policiji pomaga, kar mu je bilo na začetku pogovora korektno pojasnjeno. V razgovoru je delavec Mestne občine Koper tudi sam ponudil, da bo policiji predložil dokaze o upravičenosti svojega ukrepanja. V konkretnem primeru torej policija ni izvajala nadzora nad upravo Mestne občine Koper oziroma nad drugim organom javne uprave, ampak je zgolj izvajala svoja pooblastila in naloge s področja ogroženih delavcev policije.

Še malo statistike. V letu 2013 je policija obravnavala 87 primerov ogroženih, od tega 8 primerov srednje stopnje ogroženosti, 1 primer visoke ogroženosti. V vseh primerih je šlo za policiste. Za zagotavljanje varnosti uslužbencev policije in njihovih bližnjih je skladno z že omejenim pravilnikom v veljavi vrsta ukrepov, od tistih najmilejših pa do ukrepov fizične zaščite oziroma preselitve v drug kraj kot skrajni ukrep.

Zelo natančno in konkretno so v policiji pripravili poročilo o tem dogodku. Ob tem bi pa zadevo postavil še v širši kontekst. Mislim, da je popolnoma jasno in iz podatkov razvidno, pa tudi iz tistega, kar lahko spremljate v medijih, da policija že kar nekaj časa narekuje tempo boja proti gospodarskemu kriminalu in korupciji. In v takih situacijah se lahko pojavijo tudi številni pritiski na uslužbenca policije in zato ima policija razvit sistem, ki te pritiske ali ogroženost zaznava in tudi nemudoma takoj ukrepa. Mora ščititi svoje ljudi, ko opravljajo zakonito svoje dolžnosti. In tudi sam kot minister bom vedno, vedno policijo pred kakršnimkoli pritiski ščitil. Seveda pa gre policija marsikomu tudi na živce, zlasti tistim, ki jim diha za ovratnik oziroma osumljencem za kazniva dejanja.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Glede na to, da gospoda Mateja ni v dvorani, je opravičen, verjetno ni dopolnitve.. Naslednji je postavil vprašanje gospod Borut Ambrožič v zvezi z upokojevanjem v javnem sektorju in lokalni samoupravi. Izvolite odgovor, gospod minister.

DR. GREGOR VIRANT: Hvala lepa.

Vprašanje se nanaša na poenostavljeno rečeno upokojevanje javnih uslužbencev, ki izpolnijo vse zakonske pogoje za pridobitev pravice do starostne pokojnine. Če smo pa nekoliko natančnejši, pa dejansko ne gre za upokojevanje, ampak gre za to, da jim v tem primeru preneha delovno razmerje oziroma preneha veljavnost pogodbe o zaposlitvi. Ali se bodo upokojili ali se bodo morda zaposlili pri kakršnem drugem delodajalcu, to je njihova stvar, njihova odločitev. Gre za to, da ZUJF, Zakon o za uravnoteženje javnih financ določa, da takemu javnemu uslužbencu delovno razmerje preneha, razen če v roku dveh mesecev v obojestranskem interesu sklene dogovor o nadaljnjem sodelovanju s svojim delodajalcem. Gre za ukrep, ki se je v praksi obnesel, ki olajšuje zmanjševanje števila zaposlenih v javnem sektorju, ki po drugi strani tudi odpira vsaj nekaj prostora za zaposlovanje mlajših, mladih diplomantov, prvih iskalcev zaposlitve v javnem sektorju, in gre za ukrep, ki ga je pred kratkim obravnavalo tudi Ustavno sodišče in ga načeloma označilo kot skladen z ustavo, je pa naložilo zakonodajalcu, da izenači pogoje med javnimi uslužbenkami in javnimi uslužbenci. Se pravi, ista doba mora biti izpolnjena, da se ta ukrep uporablja tudi pri javnih uslužbenkah. Mi bomo šli v spremembo zakona, ampak še preden se zakon spremeni, že danes delamo skladno z odločbo Ustavnega sodišča, ki je določilo način izvrševanja svoje odločbe tako, da se tudi javne uslužbenke upokojujejo oziroma jim preneha pogodba ob izpolnjevanju istih pogojev, kot veljajo za javne uslužbenke, moške.

Statistiko teh prenehanj delovnega razmerja čisto natančno vodimo za državno upravo, potem lahko to ekstrapolirate na celotni javni sektor. Od 31. maja 2012 do 28. februarja 2014 je bilo takih primerov nekaj čez 400 v državni upravi, sklenjenih dogovorov o nadaljevanju pa 142. To je bil sigurno eden od razlogov, da smo v lanskem letu uspeli preseči ciljno zmanjšanje števila zaposlenih v državni upravi, če sem konkreten, za 2,6 % se je ponovno zmanjšalo število zaposlenih v državni upravi, pa ga zmanjšujemo že od leta 2006. V širšem javnem sektorju je slika nekoliko drugačna, ampak vseeno tudi v širšem javnem sektorju je prišlo do zmanjšanja števila zaposlenih. Natančnejše podatke si lahko pogledate na Ajpesu, zmanjšanje v celem javnem sektorju je minus 0,3 % vendar se ta procent nanaša na vse, tudi na tiste, ki se financirajo iz evropskih sredstev, iz tržne dejavnosti in tako naprej, pri katerih pa ne zaviramo zaposlovanja. Kar pomeni, ocena je, da se je število zaposlenih, ki se financirajo iz javnih sredstev, znižalo blizu ciljnemu minus 1 %. V državni upravi pa za minus cela 2,6 %. Niso pa vsi deli javnega sektorja enako dosledni glede tega. Je treba kar povedati, najbolj problematično je zdravstvo. Ko se govori recimo o problemih, konkretno urgence na UKC, je

treba zelo jasno povedati, če bi bil v zdravstvu menedžment v sodelovanju z Ministrstvom za zdravje sposoben zaposlovati po prioritetah, potem se nam taki problemi pač ne bi pojavljali, kajti v lanskem letu se je število zaposlenih v zdravstvu povečalo za 2,5 %. In kako lahko potem nekdo reče v konkretnem primeru, da ni mogel zaposliti zdravnika tam, kjer je to nujno potrebno. Treba je zaposlovati po prioritetah, tam, kjer je res nujno potrebno. Pravzaprav kaj dosti več ni treba. Če potegnem črto, ZUJF ukrep se je izkazal kot dober, kot koristen. Olajšuje nam zmanjševanje števila zaposlenih in bomo s tem tudi nadaljevali.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Prehajamo na vprašanja poslank in poslancev, prvi krog. Prva bo postavila poslansko vprašanje gospa Romana Tomc, in sicer ministru za finance dr. Urošu Čuferju, ki je danes službeno odsoten, ministrici za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti dr. Anji Kopač Mrak, ki je tukaj prisotna, ter ministrici za zdravje dr. Alenki Trop Skaza, ki je odsotna.

Izvolite, gospa Romana Tomc.

ROMANA TOMC (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana predsedujoča, za besedo. Nasloвила sem svoje poslansko vprašanje na kar 3 ministre, ker se nanaša na delovanje na vseh 3 področjih. Gre za obračunavanje in plačevanje prispevkov za socialno varnost, s poudarkom na prispevke za pokojninsko zavarovanje in prispevke za zdravstveno zavarovanje, ki spadajo v 2 različni ministrski področji. Zakaj pa ministru za finance? Ker je ministrstvo oziroma Durs, ki je v sestavi oz. pristojnosti ministrstva, zadolženo za pobiranje prispevkov. Moje mnenje je, da ne glede na to, za kaj je kdo zadolžen, morajo vsi trije resorji sodelovati pri reševanju problematike neplačevanja prispevkov. Pred časom sem zastavila ministru za finance vprašanje glede tega, kako se obračunavajo in plačujejo prispevki po posameznih vrstah zaposlitve oziroma pogodbah, kajti sistem je v Sloveniji postal izjemno zapleten. In dobila sem odgovor, ne boste verjeli, na dvajsetih straneh. Na dvajsetih straneh! Toliko različnih načinov obračunavanja in plačevanja prispevkov poznamo, da je odgovor tako zelo obsežen. Najbolj skrbi pa tisto, kar je zapisano na zadnji strani, in zato tudi moje vprašanje. Na zadnji strani je zapisan razkorak med tem, koliko prispevkov v Sloveniji obračunajo tisti, ki so zavezanci, in koliko jih dejansko plačajo. Naj poenostavim. Približno za 5 milijard 300 je vsako leto obračunanih prispevkov. Za pokojnine, za zdravstvo, za porodniško varstvo, skratka vseh skupaj. Medtem ko je bilo v letu 2011 neplačanih za 50 milijonov, je bilo v letu 2012 neplačanih že 108 milijonov. In v letu 2013 se je ta številka

povzpela na neverjetnih 240 milijonov evrov obračunanih, vendar neplačanih prispevkov.

Spoštovane kolegice in kolegi! Mi smo poslušali danes predsednico Vlade, ki se je zelo pohvalila z ukrepi Vlade, kaj so storili v preteklem letu; ampak moja ocena je, da so predvsem dvigovali davke ter prispevke in se dodatno zadolževali. Zaradi tega bi bilo nujno potrebno, da vsaj tam, kjer zakonske podlage obstajajo, Vlada oziroma pristojna ministrstva poskrbijo, da so te obveznosti tudi plačane, pa morda pritiski na nekih drugih področjih ne bodo ... / znak za konec razprave/

Ker je danes z nami samo ministrica za delo, sprašujem:

Kaj boste storili z vaše pristojnosti, z vašega vidika, da bo zadeva boljša?

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Izvolite ministrica dr. Anja Kopač Mrak.

DR. ANJA KOPAČ MRAK: Hvala za vprašanje.

Kot ste v vprašanju navedli, gre za področje tako v pristojnosti ministrstva za zdravje, našega ministrstva in predvsem ministrstva za finance, kjer v osnovi Durs tisti, ki je odgovoren za pobiranje prispevkov in davkov. Vseeno je vsak prispevek, ki je obračunan in ni plačan, problem. Številke, ki ste navedli, so zaskrbiljujoče, predvsem ker gre za trend. Vsekakor je pa treba dati v kontekst, ker ste na začetku povedala, da se obračuna 5 milijard 300 milijonov, in ste potem povedala številki, kjer je obračunano in neplačano. Tukaj so številni problemi, povezani tudi s stečajni podjetij. Problematika je nekje objektivna, nekaj pa je tudi problemov izigravanja same zakonodaje. Na splošni ravni ugotavljam, da je pri nas na področju Ministrstva za zdravje in njegove pristojnosti pomembna ta uvedba, kar je bilo tudi sprejeto s spremembami Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, da ni možen odlok in kakršnokoli manevriranje s prispevki, ki se plačajo za pokojninsko in invalidsko zavarovanje. Hkrati pa je tudi zaradi osveščenosti nas vseh o vplačanih prispevkih pomembna uvedba osebnih informativnih izračunov, kjer bomo imeli državljani na podlagi povezave med Dursom vpogled v plačane prispevke vsak dan in s tem tudi večjo možnost posega v to. Hkrati pa je tukaj, kar ste izpostavili v svojem vprašanju, tudi problem različnih zavarovalnih osnov. Eden izmed mojih ciljev ali velikih želja je, da bi pripravili še v tem mandatu nov zakon, kjer bi na enem mestu uredili vprašanje zavarovalnih osnov. Tukaj moramo spremeniti koncept zgolj plačevanja prispevkov iz pogodbe iz zaposlitve, da je potrebno širše – vsako delo šteje, ampak na nek celovit način, ker smo v preteklosti velikokrat to parcialno urejali, ko smo urejali posamezno obliko dela. To je ena izmed stvari delovne skupine. Vi ste tudi postavili pisno vprašanje glede različnih obremenitev dela, različne oblike dela. Jaz

mislim, da sem včeraj podpisala ta odgovor, ker ste vi dobili našo tabelo, kjer je bila ta analiza že opravljena. In na podlagi te analize bo tudi delovna skupina, ki je že imenovana, določene predloge morala dati. Vsekakor je 5 milijard 300 velika vsota pobranih, obračunanih in plačanih prispevkov. Problem je, če se ta delež povečuje. Vendar glede na situacijo v gospodarstvu je tudi vprašanje oziroma v tem deležu bi bilo treba pogledati, koliko je teh prispevkov, ki so bili obračunani, neplačani zaradi stečajev podjetij in drugih problemov. Vsekakor pa je o tem treba govoriti in naloga zakonodajalca je, da naredi sistem učinkovit z vidika pobiranja davkov in tudi zaščite posameznikov, da so ti prispevki tudi plačani. Vemo, da je predvsem v pokojninskem in invalidskem zavarovanju tudi vedno bolj odvisna višina pokojnine, torej individualna pravica od plačanih prispevkov. Seveda pa je v ZPIZ-2, tako kot je bilo v preteklosti, še vedno logika, da tudi če so bili obračunani in neplačani prispevki, se prizna pokojninska doba; seveda se pa to, da niso bili plačani, pozna pri pokojninski osnovi. Vsekakor je potrebno na tem storiti več. In vsak evro neplačanega prispevka je problem. Je pa treba tudi gledati v objektivnem merilu v celoti in deleže glede na celoto pobranih prispevkov. Jaz sedaj ne bom, to bo minister za finance, če bo naslednji mesec dopolnil, ampak jaz imam nekako v glavi, da je 97 % vseh prispevkov, ki so obračunani, tudi pobranih. To v tej celotni masi nekaj pove. Za posameznika, ki pa se sooča s tem problemom, da so mu bili obračunani neplačani prispevki, pa je to problem.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Gospa Tomc, želite zahtevo za dopolnitev odgovora? Izvolite.

ROMANA TOMC (PS SDS): Bi rada še eno dopolnitev, predvsem komentar, ker minister za finance v svojem odgovoru izraža določene pomisleke rešitvam, ki gredo v smeri enake obravnave vseh oblik dela z vidika prispevkov za socialno varnost, ki bi zahtevale celovito reformo; in potem problematizira tudi za vašo idejo – vsako delo šteje. Bi bilo dobro, da se z ministrom za finance uskladi glede pogledov, kako rešiti to zadevo. Ampak ne glede na vse, da ste vi želeli nekako relativizirati ta podatek o 240 milijonih evrov, ki naj ne bi predstavljal tako zelo velikega deleža. V primerjavi s tem, da si Vlada obeta od prihodkov iz naslova pobranega davka na nepremičnine 200 milijonov evrov in da je s tem zakonom zrevoltirala praktično celo Slovenijo, potem je najbrž 240 milijonov ogromno denarja. In seveda tudi ne drži samo to, da posameznik ni prizadet, ker se mu pokojninska doba šteje, če prispevki niso plačani. Narobe gledamo. Poglejte, pokojninska blagajna mora biti izravnana. Kar denarja zmanjka, mora pokriti proračun. Če mora pokriti proračun, mora iti to iz nekih davkov. In ker

nekdo ne plačuje oziroma ker država ni sposobna pobrati tistega, kar bi lahko pobrala, je stalen pritisk na dvigovanje prispevkov in davkov. In to je bil eden izmed razlogov, spomnite se, ne vem kdaj je bilo, oktobra lanskega leta ste povišali prispevke za zdravstveno zavarovanje, za avtorske, za samostojne podjetnike in tako naprej. To vse – nesposobnost države, da pobere tisto, kar državi pripada – dviguje pritisk na ostale zavezance oz. zavarovance.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Izvolite, ministrica.

DR. ANJA KOPAČ MRAK: Mislim, da ni potrebno, da tukaj polemizirava, ker se strinjava. Jaz mislim, da sem povedala dovolj jasno za tiste, ki so poslušali, želeli tako slišati, nisem poskušala relativizirati, ali da je problem 240 milijonov nepobranih napram 5 milijardam 300 milijonov. Nikoli nisem rekla, da ni problem to, da posameznik nima plačano. Dejstvo je, da v pokojninskem sistemu delamo za to, tudi z osebnimi informativnim izračunom, da bi šlo v smeri, da se to ne bi dogajalo, da je zelo pomembna osveščenost in tudi nesprijemljivost s strani širše družbe od tega, da se prispevki ne plačujejo, ker je s tem kršena ena temeljnih pravic delavcev.

Kar se tiče ZPIZ, kar ste omenili prej, da dvigujemo prispevke. Dejstvo je, da je na avtorske in podjemne pogodbe vpeljal ZPIZ dva prispevka in z interventnim zakonom je bila samo navezava na te zavarovalne osnove. Naša zakonodaja tako poteka, da je večina osnov za plačilo prispevkov določena s pokojninskim in invalidskim zavarovanjem in se zdravstveno varstvo in plačilo zdravstvenih prispevkov veže na osnove, ki so določene v pokojninskem in invalidskem zavarovanju. Plačevanje ali neplačevanje prispevkov je debata, o kateri smo veliko govorili predvsem v krizi. V letu 2008, 2009 je bila velika problematika delavcev v Rogaški. Veliko je bilo narejenega, dejstvo pa je, da je sistem še vedno tak, da se prizna pokojninska doba, ne glede na to, da niso bili plačani prispevki. In če bi šli v smeri, kot je bilo večkrat predlagano z vaše strani, v smeri osebnih izračunov, to ne bi bilo mogoče. Zakaj ne? Ker potem se zmanjša solidarnost v sistemu. Prav to, da imamo v sistemu še vedno to, da se pokojninska doba prizna, je element solidarnosti. Vsekakor pa je potrebno tudi jasno povedati, da je potrebno v sistemu zagovarjati odgovornost, solidarnost in da mora vsak prispevati v skladu s svojimi zmožnostmi v naš skupen sistem. Edino tako bomo lahko – tudi naši zanamci, naši otroci – uživali pridobitve na medgeneracijski solidarnosti temelječega pokojninskega sistema in tudi uživali pravice iz zdravstvenega varstva. Hvala.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Prehajamo na naslednje poslansko vprašanje, ki ga bo postavila gospa Alenka Pavlič ministru za izobraževanje, znanost in šport dr. Jerneju Pikalu.
Izvolite, gospa Pavlič.

ALENKA PAVLIČ (PS PS): Hvala lepa.

Spoštovani minister, Srednja šola Jesenice, Jeseničanom poznana pod imenom ŽIC – Železarsko-izobraževalni center, ima dolgoletno tradicijo izobraževanja železarskih poklicev, v novejšem času pa izobražuje tudi za druge poklice: administrator, medicinski tehnik, mehatronik. Šola je že od lanskega leta spomladi brez ravnatelja. Šolo s 680 dijaki in dijakinjami ves čas vodi vršilec dolžnosti. Prvi razpis za ravnatelja je svet šole objavil junija 2013, na katerem ni bil izbran nihče, novi razpis je bil objavljen oktobra 2013, na katerem prav tako ni bil izbran nihče, saj noben od kandidatov ni dobil večine glasov članov sveta zavoda. Te dni se je zaključil tretji razpis za ravnatelja. Današnje srednje šole se soočajo z mnogimi novimi zahtevami in izzivi, pri čemer pomembno vlogo igra tudi ravnatelj, na katerem sloni zahtevno vodenje javnega zavoda. Stanje na Srednji šoli Jesenice ni dobro. Primanjkuje razvojne strategije, vse to pa vpliva na dolgoročno kvaliteto dela.

Zato vas, minister, sprašujem:

Kako mislite ukrepati, če sploh, in preprečiti nadaljnje nastajanje škode na tej srednji šoli?

Poleg tega me zanima:

Ali se boste v okviru obiska Vlade na Gorenjskem ogledali to ustanovo?

S to sem se tematiko obračala že na vašega predhodnika, ministra Turka, ker šola tudi infrastrukturno zelo zaostaja za drugimi šolami: slabi pogoji za praktične vaje, slabe garderobe, stavba je energetske nevarna, slabo vzdrževana. Ponekod se izobražuje v nemogočih razmerah, zato ne čudi, da vpis v poklicno izobraževanje iz leta v leto pada. Izobraževanje za poklicno stroko, predvsem tehnične poklice, je tako rekoč zastalo, pa čeprav si vsi močno želimo uvajati medpodjetniške izobraževalne centre, se pravi centre uporabnih znanj.

Zanima me, če jih boste obiskali in kako boste reagirali?

Hvala.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Izvolite, minister dr. Jernej Pikalo.

DR. JERNEJ PIKALO: Hvala lepa in hvala, da sem lahko danes tudi tule v Državnem zboru.

Treba je nekaj stvari reči. Šola ni brez ravnatelja, šola ima vršilca dolžnosti – ravnatelja, ki svoje delo opravlja v skladu s pooblastili, tako da ne bomo govorili o kakršnikoli brezmenedžerski poziciji, skratka ima. In po mojih podatkih je bil ravnatelj imenovan 7. septembra 2013 za eno leto, torej

do 7. septembra 2014. Zakonodaja iz tega področja omogoča, da je imenovan dvakrat za vršilca dolžnosti za dobo enega leta. To je, kar se tiče tega konkretnega ravnatelja.

Kar se tiče samih pooblastil, ki jih minister ima, vi dobro veste, da v skladu s 53.a členom Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja minister sam neposredno ne posega v imenovanje ravnateljev. To dela svet šole oziroma svet zavoda in tako se mi tudi vedemo. Je pa res nekaj drugega, in sicer kot ste rekli, sedaj je tretji razpis. Jaz bom vsekakor, tudi če ta razpis ne bo uspešen, pozval člane sveta šole, da odgovorno ravnajo v skladu z vsemi tistimi pooblastili, ki jih kot člani sveta šole imajo. Ni naloga ministra, da nastavlja ravnatelja. Mislim, da bi to bilo celo slabo, ne samo za ta primer, ampak še za kakršenkoli drugi primer. Vemo, da moramo balansirati na eni strani med učinkovitostjo vodenja, da šola ne ostane brez pedagoškega in siceršnjega vodje, in na drugi strani političnim nevmešavanjem v to, kdo bi ta oseba lahko bila. Če bi bil minister tisti, ki bi nastavljal ravnatelje, potem verjamem – ne samo zdaj, ampak kadarkoli prej in tudi kadarkoli kasneje – da bi prihajalo do očitkov o političnem vmešavanju na to, kdo bo vodil neko določeno šolo, pa ne samo to vašo šolo oziroma šolo, o kateri sprašujete.

Odgovornost članov sveta šole – na članih sveta šole je, da v skladu s svojo odgovornostjo, jaz tudi upam, da se bodo lahko dogovorili, primerno izvedejo in pridejo do nekoga s polnimi pooblastili. Če pa temu ne bo tako in bodo vse ostale zakonske možnosti izčrpane, potem pa ima minister v skladu s 54. členom tega istega zakona, ki sem ga prej citiral, možnost, da vendarle postavi nekoga za ravnatelja, s tem da je treba takoj začeti postopek tudi v iskanju novega. Kajti ni prav, kot rečeno in to je tudi v skladu z mojimi načeli, da bi minister politično nastavljal kogarkoli.

Kar pa se obiska Vlade na Gorenjskem tiče, vam bom pa čisto po pravici povedal, da za drugi dan obiska še ne vem natančno urnika. Prvi dan, za jutri pa tega ni v urniku zato, ker smo na Bledu na različnih lokacijah. Mi imamo šport, visoko šolstvo, srednje šolstvo in tako naprej in bomo v okviru tega obiska primerno obiskali vse inštitucije. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Izvolite, gospa Pavlič. Zahteva za dopolnitev odgovora.

ALENKA PAVLIČ (PS PS): Minister, kako pa bi zgledalo, če ne bi bilo nikogar, ki bi vodil. Oba se morava strinjati, da vršilec dolžnosti ni isto kot biti ravnatelj. To je eno. Drugo, kar je, kar sem poudarila v svoji razpravi, je to, da eno so tekoči posli. Glede na prejšnje vodenje prejšnjega ravnatelja smo lahko na Jesenicah izredno razočarani, da ni bilo že do takrat nobene razvojne strategije, zato z visokim

pričakovanjem čakamo novega ravnatelja, ki bo v svoji obrazložitvi podal neko razvojno strategijo tega centra. To se nam zdi izredno pomembno. Vemo pa, da je tudi za samo stabilnost vodenja pomembno, da je imenovanje, in da ni samo vršilec dolžnosti. Vsekakor pa se mi zdi, da kljub vsemu vem, da ne smete politično posegati, ampak nekaj prav gotovo ni v redu s tisto izbirno komisijo, člani sveta, da po dveh, tudi po treh razpisih, vprašanje, če so izbrali koga. Nekaj mora biti narobe, da ne morejo izbrati ravnatelja. Mogoče samo v razmislek.

Kar se tiče vašega obiska v petek, bi vam samo sporočila, če bi vam čas dopuščal, da si na tej srednji šoli želijo vašega obiska. Mogoče lahko še kljub vsemu v to komponirate.

Ko pa sva ravno pri ravnateljih, bi vas vprašala, če boste želeli odgovoriti, lahko odgovorite, ker tega nisem najavila.

Sprašujejo:

Kdo nasprotuje oziroma če vi nasprotujete odobritvi delovne uspešnosti ravnateljev za delo v šolskih razvojnih timih na šolah v okviru projekta posodobitve gimnazijskih programov? Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Izvolite, minister, dopolnitev odgovora.

DR. JERNEJ PIKALO: Hvala lepa, gospa podpredsednica.

Ne, nisem jaz tisti, ki nasprotujem. Vam lahko povem, da sem že dvakrat uradno na Vlado Republike Slovenije vložil gradivo za to, ampak odziva ni bilo glede tega. Kar pa se tiče obiska, če bo le mogoče, bomo seveda opravili tudi ta obisk. Mislim, da je pomembno, da to naredimo in da ugotovimo to situacijo. Ampak, kot rečeno, odgovornost je na članih sveta in jaz jih tudi iz tega mesta pozivam, da opravijo svoje delo in tudi upravičijo svoje članstvo v svetu šole. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Prehajamo na naslednje poslansko vprašanje, ki ga bo postavil mag. Andrej Vizjak ministru za finance dr. Urošu Čufarju, ki je danes službeno odstoten.

Izvolite, mag. Vizjak.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Hvala lepa, predsedujoča.

In naj že na tem mestu in v tem trenutku povem, da pričakujem od ministra ustni odgovor na moje poslansko vprašanje na naslednji seji. Želim mu zastaviti vprašanje ne toliko glede zadolževanja naše države, ki je enormno in presega zdrav razum, temveč v smislu, kako se bomo razdolžili. Danes smo poslušali veliko o razdolžitvi podjetji. Tudi podjetja v Sloveniji so zelo zadolžena in če želijo funkcionirati naprej, morajo znižati svoj dolg glede na denarni tok oziroma glede na

poslovanje, da lahko sploh poslujejo naprej. Zelo podobno velja za državo, država se je v zadnjih 6 letih zadolžila za preko 50 % bruto domačega proizvoda oziroma tega, kar ustvarimo. To je največ v Evropski uniji, nobena druga država se ni s takim tempom zadolževala. To je skrb zbujujoče. Zadolžili smo se za preko 17, 18 milijard v zadnjem 6-letnem obdobju. Za obresti bomo plačevali že letos preko 1 milijarde evrov oziroma okrog 15 % tega, kar z davki in ostalimi prihodki v državni proračun sploh pobereмо. Samo za obresti bomo plačevali približno 15 % tega, kar pobereмо v proračun. Krepko čez milijardo evrov! Kaj je pa najhuje? To, da bomo plačevali obresti v tujino, saj smo so zadolževali v tujini. Ta denar, ki ga bomo pobrali od slovenskih podjetij, od slovenskih davkoplačevalcev, bomo nakazovali v tuje banke in ta denar bo šel iz države in bo kasneje krožil v drugih ekonomijah. To je najbolj neugodna okoliščina in zaradi tega tudi dodatno skrb vzbujajoča. Jaz imenujem zadolževanje države kot sposojanje denarja od mlade generacije, od tistih, ki prihajajo za nami. Če se mi zadolžimo, bodo to vračali bodoči rodovi in to je neke vrste sposojanje denarja od teh mladih ljudi. Če pa se brezglavo zadolžujemo, še posebej če se zadolžujemo za tekočo uporabo, pa je to kraja mladih generacij. Se pravi, krademo mladi generaciji denar, kajti ne vem, kako in kdaj bodo ti to lahko vrnili. Ministra za finance sprašujem o načrtu:

Kako se bomo v tej državi razdolžili? Kako bomo proračun uravnotežili najprej, to se pravi, da bomo sploh na nuli? In kdaj bomo to dosegli? Kdaj bomo in s kakšno dinamiko bomo zniževali naš dolg na 60 % BDP?

In še posebej me zanima:

S katerimi in kdaj uveljavljenimi konkretnimi ukrepi se bomo začeli razdolževati v tej državi?

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

V skladu z vašo zahtevo, mag. Andrej Vizjak, bo minister dr. Uroš Čufer na vaše vprašanje odgovoril ustno na naslednji redni seji Državnega zbora.

Gospa Iva Dimic bo postavila poslansko vprašanje ministrici za zdravje dr. Alenki Trop Skaza, ki je odsotna; ter ministru za kulturo dr. Urošu Grilcu, ki je tukaj prisoten.

IVA DIMIC (PS NSi): Hvala lepa, spoštovana predsedujoča, za besedo. Spoštovani minister!

Imam poslansko vprašanje, ki je namenjeno dvema ministroma, tako ministrici za zdravje, ker sem pričakovala, da bo tudi prisotna, in ministru za kulturo.

Spoštovani minister! Iz prispevkov različnih časopisnih medijev izhaja, da naj bi vodstvo Univerzitetnega kliničnega centra za včeraj, to je 25. marca 2014, prepovedalo obhajanje svete maše za nerojene otroke in njihove starše v kapeli Kliničnega centra iz razloga, citiram, "ker naj bi z molitvijo za umrle

med postopkom umetne prekinitve nosečnosti lahko bile prizadete osebe, ki so se v skladu z njihovo ustavno pravico odločile za umetno prekinitve nosečnosti zaradi kakršnihkoli osebnih razlogov". V primeru resničnosti teh informacij bi to pomenilo, da je bilo s strani UKC poseženo v svobodo vesti oziroma veroizpovedi, ki je v skladu z 41. členom Ustave Republike Slovenije temeljna človekova pravica. Ta ima poseben ustavni položaj, saj je skladno z Ustavo prepovedana celo njenačasna razveljavitev ali omejevanje. Tako ravnanje UKC pomeni kršitev 2. člena Zakona o verski svobodi. Ustavno sodišče je v zadevi iz leta 2010 jasno zavzelo stališče, da je ključni element za pravico do verske svobode izražanje notranjih osebnih odločitev navzven. Citiram: "Izpovedovanje pomeni ustno ali pisno izražanje vere navzven, vključno z namenom širjenja vere. Poleg verskega nauka so namreč za vero bistveni bogoslužje oziroma obredje, druga pravila ravnanja, ki izhajajo iz njenega nauka, pa tudi povezovanje v skupnosti. Svoboda izpovedovanja in izvrševanja vere je zagotovljena posameznikom in tudi verski skupnosti ali združenjem ne glede na to, ali so pravne osebe ali ne." S takim ravnanjem UKC je nedopustno kršena ustavna določba 7. člena o svobodi delovanja verskih skupnosti, ki se še zlasti nanaša na verske obrede in verske zadeve oziroma ustavno načelo ločitve države in cerkve, ter določba 4. člena Zakona o verski svobodi.

Zato nas, minister, zanima naslednje:

Ali se je vodstvo posvetovalo s pristojnim ministrstvom, ko je pripravilo odgovor? Kako boste v skladu s svojimi zakonskimi pristojnostmi ukrepali, da se nemudoma odpravi to neustavno stanje, vključno s pričetkom ustreznih postopkov ugotavljanja odgovornosti vodstva Univerzitetnega kliničnega centra? Kako boste v skladu s svojimi pristojnostmi ravnali v prihodnje, da ne bo prihajalo do takih in podobnih protipravnih dejanj?

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Izvolite, minister dr. Uroš Grilc, imate besedo.

DR. UROŠ GRILC: Spoštovana poslanka gospa Iva Dimic, spoštovana predsedujoča, spoštovani poslanci in poslanke!

Hvala lepa za vprašanje. Moram takoj odgovoriti, da je UKC kot samostojni javni zavod tisti, ki skrbi za duhovno oskrbo v bolnišnicah suvereno, in da se v tem smislu z nami ni posvetovalo. Moram tudi reči, da moj odgovor temelji na podatkih, ki smo jih uspeli pridobiti tudi od resornega ministrstva. Želel bi si, da tukaj odgovori tudi resorna ministrica, to bi bil potem garant, da boste dobili čim bolj popoln odgovor. Duhovno oskrbo v bolnišnicah omogoča izvrševanje človekove pravice do svobode vesti oziroma veroizpovedi posameznikom, ki zaradi hospitaliziranosti ne morejo realizirati

veroizpovedi sami izven prostorov bolnišnice. Še enkrat poudarjam, gre za to, da se zagotovi duhovno oskrbo tistim posameznikom, ki te pravice zaradi hospitaliziranosti ne morejo realizirati izven prostorov bolnišnice. V tem delu država z Ustavo in s področnim zakonom zagotavlja pogoje za izvajanje duhovne skrbe, podobno, kot veste, zagotavlja tudi duhovno oskrbo zapornikom, vojakom in policistom na tujih misijah. Konkretno v dotičnem primeru potekajo verski obredi v kapeli Univerzitetnega kliničnega centra v Ljubljani. Ti obredi so namenjeni verski duhovni oskrbi hospitaliziranih bolnikov, njihovih svojcev, opravljajo pa jih verski uslužbenci verskih skupnosti.

Iz korespondence med UKC in bolnišničnim duhovnikom, ki jo je pridobilo ministrstvo, je razvidno, da vodstvo UKC ni problematiziralo niti verskega obreda, niti dela bolnišničnega duhovnika, niti duhovne oskrbe hospitaliziranih bolnikov in njihovih svojcev. Kaj je torej problematiziralo? Problematiziralo je samo namero, da se s posredovanjem in sodelovanjem organizacije, ki pa ni verska skupnost, ampak je zasebni zavod, ter v imenu verske svobode odpira polemiko o neki drugi človekovi pravici, ki je prav tako zapisana v Ustavi, in sicer v 55. členu. Govorimo o pravici do svobodne prekinitve nosečnosti. Iz korespondence izhaja, da je vodstvo UKC s tem, da se je poskusilo izogniti tovrstni polemiki, zaščitilo nazorsko nevtalnost, ki je v razmerah ustavne ločitve predpisana vsem javnim ustanovam. Na Ministrstvu za kulturo ne najdemo argumentov za trditev, da bi odločitev vodstva UKC posegla v svobodo vesti oziroma veroizpovedi. Tudi ne najdemo argumentov za trditev, da bi posegla v svobodo delovanja verskih skupnosti. Mislimo, da s to odločitvijo ni nastopilo niti neustavno stanje, niti kakšno protipravno stanje, ki bi terjalo iskanje neke odgovornosti. Si pa kot pristojni minister vendarle umišljam, da je pri celotni zadevi verjetno prišlo do umanjkanja dialoga med vsemi zainteresiranimi, to, kar je žal v tej državi zelo pogosto. Dialog je tudi edini način, da se v prihodnosti takšne izredno občutljive zadeve za vsakega posameznika tudi preprečijo.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Zahtevo za dopolnitev odgovora ima gospa Dimic.

IVA DIMIC (PS NSi): Hvala lepa.

Univerzitetni klinični center oziroma vodstvo ne more posegati v omejevanje namena verskega obreda, s kakšnim namenom. Mislim, da je to poseganje v versko svobodo. Ne glede na vse skupaj so tudi nerojeni otroci ljudje, zato imamo vsi pravico, da s tem sočustvujemo in da opravljamo tudi mašne namene v ta namen. Ne vem, če imate vi drugo razlago, ampak zaradi tega se nam je ta tema zdela vredna poslanskega vprašanja. Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa.

Izvolite, minister.

DR. UROŠ GRILC: Hvala lepa.

Še enkrat se opravičujem, povem to, kar vem. Žal nam tu manjka še en zelo pomemben sogovornik. Mogoče bi k temu dodal samo to, da obstaja še dodaten argument, ki ga niste omenili in ki smo ga tudi iz medijev zasledili. Podobna maša je potekala večkrat, vendar ne na takšen način, kot se je to zgodilo ali naj bi se zgodilo v letošnjem letu. Doslej takšna maša ni bila organizirana v sodelovanju s civilno družbo, tako trdi vodstvo UKC, in tudi ni bila oglaševana v javnih medijih. Kot minister zato predlagam in pozivam, apeliram, da se izognemo vprašanju in nevarnosti mešanja dveh ustavnih pravic, ustavne pravice do duhovne oskrbe in ustavne pravice do prekinitve nosečnosti; in da vodstvo UKC skupaj z izvajalci duhovne oskrbe in tudi s civilno družbo vzpostavi ustrezen dialog ter najde rešitev, ki bo dobra za to, čemur je duhovna oskrba prvotno namenjena. Apeliram na dialog in želim, da iz tega ne nastane neka velika politična tema. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa.

Naslednje poslansko vprašanje bo postavila mag. Majda Potrata ministru za izobraževanje, znanost in šport dr. Jerneju Pikalu.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovana ministra in generalna sekretarka, poslanke in poslanci!

Naj kar takoj povem, kakšno je moje vprašanje, kratko in jasno, kot smo danes slišali, da mora biti. In sicer je tako: S katerimi ukrepi Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport zagotavlja dostopno in kakovostno javno šolstvo?

Najprej avktorialni okvir k temu. 20. marca je poteklo leto, kar ste, spoštovani minister, prisegli v Državnem zboru, da bo javno dobro, javna korist vaša temeljna skrb. Socialni demokrati smo zagovorniki kakovostnega javnega šolstva, zato smo bili z vašim predhodnikom v marsičem nezadovoljni, zato smo tudi sestavili interpelacijo zoper njega. Naj spomnim, katere stvari v njegovem ravnanju so nas najbolj motile. V ZUJF – mislim, da je kratica vsesplošno znana – je bilo kar več kot ena petina članov posvečenih izobraževanju in vzgoji. Tako je ZUJF pripravljala neko majhno reformo na področju izobraževanja, ne da bi to napovedoval in ne da bi spremembe uvajal v za to odgovornih ali pristojnih krovnih področnih zakonih. Te spremembe, ki so bile v ZUJF zapisane, sicer čisto vse niso bile uresničene, zlasti tiste ne, ki so zadevale zniževanje normativov in standardov, ker niso imele te

spremembe podpore v socialnih partnerjih. Vendar se je napovedovalo, da bo tudi po sprejetem ZUJF varčevanje usmerjeno v nesorazmerno poseganje ravno v izobraževanje, znanost in šport.

Zato me zanima:

Kaj lahko po enem letu svojega delovanja postavite pred javnost kot tiste ukrepe, ki so v tem letu vendarle tisti, ki zagotavljajo dostopno in kakovostno javno šolstvo?

To je za nas bistvenega pomena, ker se razmere, zlasti finančne, v velikem delu še niso popolnoma konsolidirale. Hvala za odgovor.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Izvolite, minister.

DR. JERNEJ PIKALO: Hvala lepa, gospa podpredsednica.

Hvala gospe poslanki za to vprašanje. Jaz bom na začetku odgovoril v nekaj grobih obrisih zato, da bi dal oris vsega tistega, kaj smo počeli zato, da smo zagotavljali dostopno in kakovostno javno šolstvo. Vsekakor je prva stvar to, da smo uspeli obrniti trende, ki so se v tej državi nakazovali in so šli v smeri privatizacije, so šli v smeri poslabšanja kakovosti šolstva, skozi slabšanja normativov in standardov, ki jih imamo in veljajo že dolga leta v naši državi. Normativi in standardi niso samo zato, ker Socialni demokrati menimo, da morajo ostati, ampak so temelj kakovosti šolstva, so temelj kakovosti tistega, da se lahko danes na določenih segmentih vsekakor pohvalimo, da je naš šolski sistem verjetno med dvajsetimi najboljšimi, ne v Evropski uniji, ampak na svetu. Ob izjemni globalni konkurenci je verjetno naš sistem med dvajsetimi najboljšimi na svetu. Vseskozi pri svojem delu, v enem letu, kot ste sami omenili, izhajamo od podmene dostopnega, kakovostnega šolstva, šolanja in raziskovanja za vse. Obenem pa želimo tenkočutno, ampak vendarle delati korake naprej, torej korake v smeri modernizacije, korake v smeri tega, kajti še vedno je možnost napredka in vedno se da stvari izboljšati. Naša maksima je, da smo eno od verjetno najpomembnejših ministrstev, kar se tiče, grdo rečeno, strateške surovine, ki se ji reče naši ljudje. Državljeni Republike Slovenije so izjemen strateški vir in prav je, da te človeške vire razvijemo do absolutnega potenciala, torej njenih ali njegovih sposobnosti. Ob upoštevanju vseh individualnih in siceršnjih posebnosti vsakega posameznika. Konkretno lahko povem, da smo v tej smeri na eni strani okrepi tripartitni dialog z ravnatelji, s sindikati, ker mislimo, da je to smer delovanja, ki vodi v primerne spremembe. Zagotovili smo ustrezno financiranje celotnega šolskega sistema po vertikalni. Lahko rečem, da smo realizirali tisti sklep, ki ga prejšnja vlada ni želela realizirati, torej 16 milijonov za visoko šolstvo v prejšnjem letu. Gre za sklep, ki ga je sprejel Državni zbor.

In seveda 16 milijonov, dodatnih 16 milijonov denarja za znanost v letošnjem letu. K temu smo dodali tudi 6,1 milijona za drugo stopnjo bolonjskega študija, ker je dosedanja druga stopnja bolonjskega študija neprimerno financirana in potrebuje ta dodatek. K temu moram reči, da smo rešili oz. rešujemo vprašanja glede fiktivnih vpisov. Ni prav, da se ljudje vpisujejo v šole, potem izkoriščajo socialne in druge ugodnosti, ki gredo skupaj s šolanjem, obenem pa ne nadgrajujejo tistega potenciala, o katerem sem govoril prej.

Lahko rečem, da smo med vsemi temi ukrepi oziroma stvarmi tudi umirili šolski prostor. Danes ni več vprašanja normativov in standardov, ampak gre za vprašanje nadgrajevanja kakovosti šolstva. In če smem, še eno stvar smo naredili, preprečili smo – in to je tudi sodišče kasneje ugotovilo – zlorabo proračunskih sredstev pri podeljevanju koncesij za visokošolske zavode. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Izvolite, mag. Potrata.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala lepa, minister, za ta del odgovora.

Verjetno vam je tudi poznano, da sem se s posebnim poslanskim pisnim vprašanjem obrnila na Vlado in da sem spraševala po tem, kako bo z normativi in standardi v prihodnje, ker zahteve po zmanjšanju obsega javnega sektorja ne potihnejo. Različne izjave je mogoče zaznavati in ni se mogoče izogniti razmisleku o tem. Ampak tisto, kar je mene posebej zanimalo, je bilo to, ali obstajajo načrti o tem, da je treba pripraviti strokovne podlage za to, da bi preprečili negativne vplive, če bo prišlo do sprememb, kakršnihkoli že, v prihodnje zaradi sprejetega fiskalnega pravila. Obseg sredstev, namenjenih izobraževanju, bo treba vendarle kakorkoli zmanjševati. To je ena stvar, ki me zanima.

Druga stvar, ki me zelo zanima, pa je ta, da je pri uporabi ali črpanju evropskih sredstev in pri komentiranju tega, kako uspešni smo pri tem, mogoče zaznati tudi opozorila, da ni vedno jasno zarisana meja med javnim in zasebnim. V zadnjem delu svojega odgovora ste o tem tudi govorili, ko ste omenjali, kako ste preprečili netransparentno ali negospodarno porabo javnih sredstev, ki se naj bi pretakala v zasebni sektor. Vsekakor me zanima, kako to dvojje združevati, ker zapirati oči pred dejstvi, da če proračunskih sredstev ne bo, bo treba nekaj vendarle v tej smeri tudi storiti. Hvala še za ta del odgovora.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Izvolite, minister.

DR. JERNEJ PIKALO: Hvala lepa.

Najprej načelno. Mislim, da bi bilo zelo slabo za to državo, da bi se odpovedala oziroma da bi zmanjševala sredstva na tistem delu, za

katerega verjamem, da je daleč najbolj vitalen del te družbe in ki pomeni tako rekoč prihodnost te družbe. Če bomo tule zmanjševali sredstva, potem nam čez 20 let, ne bom rekel, bog pomagaj, ampak kaj podobnega. Kajti gre za vprašanje napredka, gre za vprašanje razvoja. Jaz tudi ne vidim, pa ne samo na tej deklarativni ravni, ampak tako tudi delujem, ne gre za vprašanje stroška, ampak vprašanje naložbe, ki se nam bo nekoč v prihodnosti lahko zelo bogato obrestovala. Pa ne gre samo za to. Gre za to, da imamo kot družba dolžnost, da pri vsakem posamezniku razvijemo njegove ali njene sposobnosti do maksimuma.

Kar se tiče vašega vprašanja glede normativov in standardov, zaenkrat tovrstnih analiz ne pripravljamo. Imamo pa stalen dialog s socialnimi partnerji, kot sem rekel že prej, in tam te majhne popravke, s katerimi se socialni partnerji strinjajo, tudi poskušamo uveljaviti. Mislim, da je prav, da delamo, ampak ne na horuk in ne povprek in počez, ampak zelo tankočutno in z veliko vpogleda v to, kaj to pomeni za prihodnost.

Kar pa se tiče EU sredstev oziroma zgodbe o pretakanju iz javnega v zasebno, je pa treba biti posebej občutljiv. Mislim, da je naša primarna skrb, skrb kot države, za javno. Če kdo želi dopolnjevati z zasebnim, je to njegova ustavna pravica in prav je tako. Ampak to naj počne za svoj denar in s svojimi sredstvi. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa ministru.

Naslednji je z vprašanjem na vrsti mag. Branko Grims, in sicer ima vprašanje za ministra za gospodarski razvoj in tehnologijo gospoda Metoda Dragonjo.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Vsem prav lep pozdrav.

Spoštovani minister, ena od osrednjih točk vašega programa, ki ste ga predstavili ob nastopu, so bila vlaganja v raziskave in razvoj v slovenskem gospodarstvu oziroma v podjetništvu. Kadar govorimo o raziskavah in razvoju, s tem dejansko govorimo tudi o znanosti v širšem pomenu besede. Zato bi vam za začetek dal en predlog, in sicer na osnovi tega, kar smo danes slišali v parlamentu. Predsednica Vlade je dejala, da dvig DDV "nikakor ni obremenil slovenskega gospodarstva". Vse doslej je v učbenikih pisalo, da dvig DDV vsestransko obremeni gospodarstvo, ki je zaradi višjega DDV dolgoročno manj konkurenčno na svetovnem trgu. To epohalno odkritje predsednice Vlade vsekakor zasluži vso pozornost in predlagam vam, da v okviru Vlade proučite možnost, da jo predlagate za Nobelovo nagrado za ekonomijo, kajti odkrila je nekaj, kar je enako perpetuum mobile. Dviguješ DDV in s tem, ko to, kot citiram gospo Alenko Bratušek, "nikakor ne obremenjuje gospodarstva", zbereš čedalje več davkov, gospodarstvo pa ni

obremenjeno. To je v bistvu perpetuum mobile, res nekaj izjemnega in zasluži za to Nobelovo nagrado za ekonomijo.

Ko gre za vprašanje raziskav in razvoja, pa sem želel opozoriti na naslednje, kako se to dogaja v praksi. Kontrolno nad temi vlaganji izvaja Davčna uprava, ko odredi, kaj lahko podjetje uveljavi kot olajšavo in kaj ne. Spomnil bi, da so bile te olajšave pred časom nižje in morda kontrola takrat ni bila tako stroga, ker so bile 40 %. Potem je vlada Janeza Janše oziroma koalicija pod vodstvom SDS izglasovala, da so za vlaganja v raziskave in razvoj 100 % olajšave. Od takrat pa so se stvari precej spremenile in zlasti v zadnjem obdobju je to vprašanje zelo pereče za marsikatero podjetje, ki mu enostavno črtajo te olajšave oziroma zahtevajo, da se samo ovadi in da jih pač poravna. Ko gre za odločanje o tem, za strokovno oceno, kaj so raziskave in razvoj, je bistvena usposobljenost, saj najvišja znanost je prav to, ko odločaš, kaj znanost sploh je, kaj torej so dejanska vlaganja v raziskave in razvoj.

In zato me zanima vaša ocena:

Ali je Davčna uprava Republike Slovenije dovolj usposobljena, da odloča o tem, kaj so vlaganja v raziskave in razvoj in kaj ne; oziroma ali so ti mehanizmi po vašem prepričanju ustrezni, da delujejo v smeri cilja, da bi bilo vlaganj v raziskave in razvoj čim več? Kajti to je tisto, kar dela konkurenčno gospodarstvo na dolgi rok. Če ni vlaganj v raziskave in razvoj, vsako gospodarstvo stagnira ali celo nazaduje in to velja za katerokoli podjetje na kateremkoli področju.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Izvolite, minister.

METOD DRAGONJA: Spoštovani gospod poslanec, spoštovane poslanke, poslanci!

Dne 5. 10. 2012 je bil v Uradnem listu Republike Slovenije objavljen Pravilnik o uveljavljanju davčnih olajšav za vlaganje v raziskave in razvoj, ki je določil nov način uveljavljanja davčnih olajšav na tem področju ter določil, da lahko zavezanec uveljavljanja zmanjšuje davčno osnovo v višini zneska vlaganj v raziskave in razvoj. Pravilnik je v svojem 5. členu natančno opredelil, kaj se šteje za raziskave in razvoj. Ta pravilnik je nastajal v sodelovanju s takratnim Ministrstvom za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo, ki je bilo v tem trenutku zadolženo za področje znanosti in tehnološkega razvoja. Opredelitve so bile oblikovane na podlagi v Evropi veljavnih pravil za opredeljevanje raziskav in razvoja. Davčna uprava je že v preteklosti presojala o upravičenosti uveljavljanja olajšave za raziskave in razvoj, s sprejetjem zgoraj omenjenega Pravilnika pa je prišlo do natančnejše opredelitve, kaj raziskave in razvoj so in kaj lahko zavezanci uveljavljajo za zmanjšanje davčne osnove. Razlog za natančnejšo

opredelitev je bilo tudi dejstvo, da Durs v določenih mejnih primerih lahko zaprosi ministrstvo za mnenje ali v konkretnem primeru, gre za raziskave in razvoj ali ne. Ministrstvo je zato ob sprejemanju novega pravilnika predlagalo jasna merila, na podlagi katerih bo odločanje v teh primerih jasno določeno in bo zagotovljena učinkovitost ukrepa, ki jo je mogoče zagotoviti le tako, da se uporablja za upravičene zavezanke, ki dejansko vlagajo v raziskave in razvoj in s tem povečujejo dodano vrednost. Potreba po jasnejši opredelitvi je nastala tudi s povišanjem stopnje olajšave, o čemer ste tudi sami govorili. Ker je dejstvo, da so opredeljene raziskave in razvoja v primeru državnih pomoči jasno začrtane in se uporabljajo že vrsto let, je bilo smiselno, da se tovrstne opredelitve uporabljajo tudi za ukrep olajšav. To je za davčne inšpektorje predstavljalo nov način opredeljevanja, zaradi česar se je večkrat pojavila potreba po sodelovanju med ministrstvom in konkretnimi inšpekcijskimi službami. Potrebno je tudi poudariti, da je sodelovanje med ministrstvom, pristojnim za tehnološki razvoj ter finance, in Davčno upravo Republike Slovenije na temu področju do sedaj potekalo intenzivno in konstruktivno. Vsi deležniki so sodelovali pri pripravi in izvedbi informativnega dne za zavezanke, na katerem so bile predstavljene nove določbe pravilnika in podlage za uveljavljanje olajšav, ter tudi s postopki, ki jih v zvezi s tem vodi Davčna uprava. Prav tako pa je ministrstvo, pristojno za tehnološki razvoj, izvedlo več izobraževanj za inšpektorje na temo opredeljevanja raziskave in razvoja. Zagotovitev strokovne usposobljenosti davčnih inšpektorjev je v pristojnosti Ministrstva za finance in Dursa; lahko pa zagotovimo, da se po naši oceni njihovo strokovno znanje v temu segmentu nadgrajuje in da so deležni stalnega usposabljanja.

Na podlagi vsega navedenega lahko ocenjujemo, da so v danem trenutku inšpektorji solidno strokovno usposobljeni, da lahko ustrezno in strokovno odločajo o upravičenosti do uveljavljanja davčne olajšave glede na to, ali gre za raziskave in razvoj ali ne. Delo s tem še ni končano, ministrstvo bo v sodelovanju z Dursom še naprej sodelovalo pri konkretnih programih usposabljanja davčnih inšpektorjev in dajalo tudi ustrezna pojasnila davčnim zavezancem, da se bo praksa lahko ustrezno dopolnjevala. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.
Izvolite, mag. Grims.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Spoštovani minister.

To, kar ste povedali, vsekakor drži. Stvari zdaj ureja podzakonski akt iz leta 2012, že iz časa naslednje vlade. Osrednji problem, ki ga tukaj vidim, je ta, ko govorimo o vlaganju v

raziskave in razvoj, govorimo – še enkrat poudarjam – o znanosti. Najvišja znanost je tista, ki pravzaprav odloča o vsem, je tista znanost, ki reče, kaj sploh znanost je. Ta ima največjo moč. In danes smo v podjetništvu, ko gre za raziskave in razvoj, v nenavadnem položaju, da je najvišja znanost v Sloveniji Davčni urad oziroma davčne inšpekcije, ki lahko odločajo o tem, ali nekaj je raziskava in razvoj, ali ni. In prihaja do zelo nenavadnih primerov, enega od njih lahko povem, ko razvije neko podjetje tehnologijo, ki jo pridejo pogledat iz največjega slovenskega inštituta, iz Inštituta Jožef Štefan v okviru svojih učnih programov, ker je nekaj tako posebnega, unikat na svetu. Naslednje leto pa pride Davčna uprava in zahteva od tega istega podjetja, naj se samo prijavi, da je napačno uveljavljalo davčno olajšavo; in da tiste drage aparature in vsa tehnologija, ki so jo razvili, sploh ni vlaganje v znanost in razvoj; in da morejo zato takoj in v celoti plačati davek, pa ne samo davek, ampak še obresti za nazaj, od tistega minulega leta. In to v podjetju povzroči – vemo, da delamo danes v slovenskem gospodarstvu v okolju, ko so stvari zelo otežene zaradi razmer, v kakršnih smo – praktično nerešljive probleme. / znak za konec razprave/ ... pospeševanje vlaganja v raziskave in razvoj.

Ali ste res prepričani, da so ljudje zadosti usposobljeni in da so te metode, ki se v praksi uporabljajo na tem področju, ustrezne?

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Izvolite, dopolnitev.

METOD DRAGONJA: Ja, hvala za dodatno konkretizacijo.

Stoodstotnega zagotovila, da vsi enoznačno in v popolnosti uporabljajo Pravilnik na ustrezen način, vsekakor ni možno dati. To je proces izobraževanja, oblikovanja prakse na osnovi standardov, ki jih sicer tudi računovodska stroka in računovodski standardi še dodatno delno opredeljujejo. Vsekakor, če so v konkretnih problemih težave – in manipulacije so vedno možne – je treba vedno presojati po različnih kriterijih in po metodologijah, ki so dodatno specificirane. V glavnem gre zato, da se priznajo vlaganja, ki predstavljajo osnovo za nov, za nov dodatni promet, za novo dodatno realizacijo na trgu. Ključna ločnica je, kaj pomeni vzdrževanje tekočih aktivnosti podjetja, kaj pa so novi proizvodi, nova vlaganja v nove storitve, v nove produkte in v nove tehnologije, ki bodo kreirali novo dejavnost – novo realizacijo na trgu. To je tista ločnica, ki je po moji oceni najbolj ključna za to, ali gre za ustrezna vlaganja in za ustrezno uveljavljanje davčne olajšave, ki je ena največjih v Evropi. Mislim, da bo tudi statistika pokazala, že v lanskem letu je pokazala deloma, sigurno pa bo pokazala na osnovi obdelave podatkov zaključnih računov gospodarskih družb, da so se vlaganja v

raziskave in razvoj v privatnem sektorju, v gospodarskih družbah znatno povečale v zadnjih 2 letih, kar kaže na to, da najbrž ta vlaganja v preteklosti niti niso bila ustrezno evidentirana v sistemu zajemanja finančnih izkazov podjetji. S tem ko podjetja v večjem obsegu koristijo te davčne olajšave, in obseg tega koriščenja bi lahko tudi konkretizirali skozi konkreten odgovor, da tukaj prihaja do tega, da se pri vlaganju v raziskave in razvoj razmerje med javno sfero in med privatno sfero zdaj izrazi preveča tudi v dodaten velik pospešek, ki ga je davčna olajšava dala za obseg raziskovalno razvojne dejavnosti v zasebnem sektorju ... / znak za konec razprave/.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Izvolite, gospod Grims.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Saj prav zato gre. Dejstvo je, da se je v minulih 2 letih pokazalo, da je bil zakon, ki ga je sprejela Vlada Janeza Janše in koalicije pod vodstvom SDS, pravi ukrep na pravem mestu in v pravem trenutku. Vlaganja v raziskave in razvoj so bila v Sloveniji izjemno nizka, to je treba poudariti, in so odstopala že v negativni smeri v preteklosti od siceršnjih razmer znotraj Evropske unije. Tudi sedaj, tudi s to olajšavo še vedno niso taka, kot bi si verjetno vsi želeli, zlasti glede na razmere, v katerih smo, ko bi bilo treba storiti vse, da bi se doseglo prav ta cilj, o katerem ste, minister, tudi sami govorili. To je, da se odpira nova visoko produktivna delovna mesta, da se doda vrednost, da se odpira nove trge z novimi proizvodi z novimi tehnologijami. Skratka, da ta del čim bolj zaživi in da postane naše gospodarstvo kar najbolj konkurenčno.

In prav zaradi pomena, ki ga imajo vlaganja v raziskave in razvoj – saj je od tega na strateški ravni odvisna prihodnost slovenske ekonomije, prihodnost slovenskega gospodarstva, podjetništva in s tem Slovenije kot celote, blaginje vseh –, predlagam, da se o odgovoru ministra in o problematiki vlaganja v raziskave in razvoj ter davčnih olajšavah na tem področju opravi razprava v Državnem zboru Republike Slovenije.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

V okviru glasovanj bomo odločali o vašem predlogu.

Naslednja je na vrsti gospa Alenka Jeraj, ki bo zastavila vprašanje Tanji Šarabon, generalni sekretarki Vlade.

ALENKA JERAJ (PS SDS): Hvala za besedo. Lep pozdrav vsem.

Slovenska obveščevalno-varnostna agencija je samostojna služba Vlade. Vodi jo direktor, ki je za njeno delo odgovoren Vladi. Zato generalno sekretarko vlade Tanjo Šarabon sprašujem v zvezi z navedbami, ki jih lahko beremo iz

medijev, predvsem s strani raziskovalca gospoda Romana Leljaka, ki govorijo o tem, da je Milan Dorić – Hanzi, ki je bil nekdanji sodelavec nekdanje Službe državne varnosti, kasneje sodeloval tudi s Sovo. Po poročanju medijev naj bi ga Sova vodila pod imenoma Sivi in Beli Viator.

Zanima me:

Kakšna je bila narava sodelovanja oziroma ali je bil zaposlen? V kakšni funkciji je sodeloval, ali je bil takrat v Nemčiji, kot je še danes, zakaj ter za kakšna dela je bil zaposlen v Sovi?

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Generalna sekretarka gospa Šarabon, izvolite.

TANJA ŠARABON: Hvala lepa za vprašanje.

Kot generalna sekretarka Vlade lahko odgovarjam na poslanska vprašanja, ki se nanašajo na področje delovanja Generalnega sekretariata Vlade in vladnih služb, ki spadajo v pristojnost generalne sekretarke Vlade. V preteklosti sem že prejela 2 poslanski vprašanji s področja delovanja Sove. Zdaj že tretjič pojasnujem, da za odgovor na to vprašanje nisem pristojna. 4. člen Zakona o Sovi namreč določa, da Agencijo vodi direktor, ki je za svoje delo odgovoren Vladi. Sova je kot samostojna služba Vlade agencija, ki je za svoje delo odgovorna Vladi in predsednici Vlade. Kot generalna sekretarka torej nimam pooblastila za odgovore na vprašanja s tega področja. Poslanka bi to vprašanje lahko postavila kvečjemu predsednici Vlade oziroma bi lahko zastavila pisno vprašanje Vladi. Glede na vsebino pa bi bilo primerno, da bi na to vprašanje odgovarjal kar predstojnik Agencije na za to pristojnem delovnem telesu Državnega zbora v skladu z zakonom.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Vseeno bi pokomentirala. Spoštovana generalna sekretarka, v skladu s Poslovníkom je najbrž predsednik Državnega zbora odločil, da je vprašanje poslanke Jerajeve naslovljeno pravilno in na pravi naslov. Zato me je vaš odgovor malce presenetil. Dobro bi bilo, da v bodoče razčistite takšne zadeve s predsednikom Državnega zbora. Tokrat pa lahko samo ugotovim, da niste odgovorili na zastavljeno vprašanje, ki je bilo, očitno po mnenju predsednika Državnega zbora, postavljeno v skladu s pravilnikom Državnega zbora. Želite še besedo, gospa Jeraj? Izvolite.

ALENKA JERAJ (PS SDS): Saj v bistvu ste povedali to, kar sem želela tudi sama. Kot rečeno, ker spada Služba pod Vlado oziroma jo vodi direktor, ki je odgovoren Vladi, ocenjujem, da bi nekdo le moral odgovoriti na to vprašanje. Verjetno je res malce neprijetno, ampak kljub temu – bomo videli v nadaljevanju, ali bomo

potem to vprašali predsednico Vlade, čeprav jaz ocenjujem, da ste vi tisti, ki bi morali odgovoriti na zastavljeno vprašanje.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Izvolite, generalna sekretarka.

TANJA ŠARABON: Dejstvo je, da za nadzor nad delom Sove prvotno odgovarja Komisija za nadzor obveščevalnih in varnostnih služb. Nadzor pa vsak na svojem področju opravljajo tudi Računsko sodišče, informacijski pooblaščenec, inšpekcija za delo, inšpekcija za javni sektor, inšpekcija za notranje zadeve, kamor sodi tudi inšpekcija za tajne podatke. Zato kot generalna sekretarka ne morem in ne smem komentirati podanih navedb o podatkih Sove glede posameznih konkretnih zadev. Slovenska obveščevalno-varnostna agencija je dolžna svoje naloge opravljati v skladu z drugim odstavkom Zakona o Sovi, ki med drugim določa, da Agencija pridobiva in vrednoti podatke iz tujine, ki so pomembni za zagotavljanje varnostnih, političnih in gospodarskih interesov države, ter podatke o organizacijah, skupinah in osebah, ki s svojo dejavnostjo iz tujine ali v povezavi s tujino ogrožajo ali bi lahko ogrozili nacionalno varnost države in njeno ustavno ureditev. Dejavnosti, ki jih Agencija izvaja v ta namen, so označene z ustrezno stopnjo tajnosti, v skladu z veljavnimi predpisi. Zato jih v javnosti ni mogoče komentirati ali dajati podrobnejših pojasnil.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Bomo nadaljevali z naslednjimi vprašanji. Naj zaključim, predsednik Državnega zbora je očitno menil, da ste prava oseba, ki bo odgovorila na to vprašanje.

Mag. Katarina Hočevar ima vprašanje za ministrico za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti dr. Anjo Kopač Mrak.

MAG. KATARINA HOČEVAR (PS DL): Hvala za besedo. Spoštovana ministrska ekipa, kolegice in kolegi, lepo pozdravljeni!

Moje današnje poslansko vprašanje se nanaša na institut skrbništva, ki je urejeno v Zakonu o zakonski zvezi in družinskih razmerjih. Glavni razlog je v tem, da imamo v tem zakonu to področje enako urejeno vse od daljnega leta 1977, to je leto, v katerem sem rojena tudi sama. Verjamem, da se je od takrat marsikaj spremenilo in da mora tudi zakonodaja slediti spremembam in razmeram v družbi.

Zato me zanima:

Ali na ministrstvu na tem področju načrtujete kakšne spremembe?

Vem, da je sam institut skrbništva preširoka tematika za poslansko vprašanje, zato bi se omejila oziroma vas opozorila na to, da se centri za socialno delo v praksi srečujejo s tem, da težko dobijo ljudi, ki bi želeli biti skrbniki, ker je po zakonu ta dolžnost častna in prostovoljna.

Kot pa opozarjajo v praksi, čedalje več ljudi to potrebuje. Nekako bi sama to primerjala s tem, da če nekdo zagreši kaznivo dejanje, mu po zakonu pripada odvetnik oz. zagovornik. Če se državljan znajde v situaciji, ko potrebuje skrbnika, pa njegovi sorodniki ali bližnji to ne želijo biti, pa v praksi lahko nastane problem in se centri soočajo s težavo, da se morajo sami znati. Če v ožjem družinskem krogu ne dobijo nekoga, ki bo to funkcijo pripravljen sprejeti, je zdaj velikokrat ta naloga na zaposlenih uslužbencih centrov za socialno delo. To v praksi, kot me opozarjajo, predstavlja probleme.

Zato me zanima:

Ali na ministrstvu na tem področju pričakujete oziroma načrtujete spremembe in ali mogoče razmišljate v smeri profesionalizacije tega instituta. Hvala za odgovor.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Ministrica, izvolite.

DR. ANJA KOPAČ MRAK: Hvala za vprašanje.

Vsekakor je skrbništvo eno izmed področij, ki potrebujejo prenovo. Vendar moram povedati, da je bilo v Družinskem zakoniku – ki je bil sprejet leta 2011 in potem zavrnjen na referendumu, zdaj je ravno okrogla obletnica, 25. marca se je to zgodilo – skrbništvo tudi predvideno kot častna in prostovoljna funkcija. Smo se že takrat v razpravi veliko pogovarjali o tem, da bo nujno potrebno narediti celovitejšo analizo skrbništva, vendar je bilo takrat ob sami pripravi in sprejemu Družinskega zakonika, ki je tako celovito urejal celotno področje družinske materije, nemogoče še vse te posamezne segmente urediti do popolnosti. To je bilo že v prejšnjem mandatu dogovorjeno, da se opravi analiza o funkcijah skrbništva, kako poteka. Organiziran je bil tudi delovni obisk v Zagrebu, kjer so naši sosede uvedli plačljivo funkcijo skrbništva. Vendar, prav zadnjič smo se na kolegiju pogovarjali, ugotavljajo in analize kažejo, da tudi ta mehanizem ni najbolj učinkovit. Do vsake spremembe je potrebno celovito opraviti analizo in se potem odločiti. Vsekakor je Družinski zakonik v planu te Vlade, novembra naj bi bil na Vladi sprejet. In ob tem, zakaj je ta rok? Ker Družinski zakonik ne bo identičen tistemu, ki ga je Državni zbor sprejel pred dvema letoma, zdaj že pred tremi leti. Skrbništvo je tudi eden izmed instrumentov, kjer bo ponovni premislek, na kakšen način te stvari urediti.

Bi pa dodala, da skrbnik ne more biti oseba, ki je v konfliktu interesov z interesi varovanca, torej tistega, za katerega naj bi bila postavljena kot skrbnik. Zato je vedno večkrat problem, da svojci ne morejo biti skrbniki, ne da ne bi želeli, dejansko ne morejo biti. Po podatkih, ki jih imamo s strani centra za socialno delo, je center za socialno delo oz. zaposleni na centru za socialno delo opravljajo funkcijo skrbnika od 15 do 20 % celotnega skrbništva.

Ko to pogledamo, ne predstavlja znotraj koncepta skrbništva velikega problema, je pa problem predvsem v posameznih primerih, ko skrbniki niti nimajo dovolj znanja, da bi lahko delovali v najboljše korist. Ne da ne želijo, enostavno nimajo znanj. Treba je pregledati sistem s tega vidika, ali ima posameznik, ki to funkcijo opravlja, častno in prostovoljno, in je na nek način s strani CSD postavljen, da to opravlja, ali ima res vse kompetence, ali mu država, ki vzpostavlja ta institut, nudi dovolj suporta, da lahko opravlja to funkcijo. Plačilo je samo eden izmed elementov samega vprašanja ureditve tega instituta, vsekakor pa bomo na tem delali. Ne morem vam v tem trenutku reči, da bo v zakonu kakršnakoli bistvena novost nad tem, ker je enostavno naš obseg dela v tem trenutku na ministrstvu z zakonskimi in drugimi materijami tak, da novih nalog ne morem sprejemati; bomo pa delali strokovno in bodo pripravljene podlage tudi za spremembe, če se bo izkazalo, da so nujno potrebne. Tudi če ne bo v tem letu, bo pa malce kasneje.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospa Hočevnar, izvolite.

MAG. KATARINA HOČEVAR (PS DL): Hvala za ta del odgovora.

Želela sem opozoriti na to, kar je prišlo do mene s strani uslužbencev oziroma zaposlenih na centrih za socialno delo. V konkretnem primeru so uslužbenke povedale, s kakšnimi težavami se srečujejo v primeru, ko nekdo od ožjih članov družine ne želi oziroma ne more biti skrbnik in so potem prisiljeni za skrbnika določiti nekoga, ki je zaposlen na centru za socialno delo. V okviru te funkcije morajo recimo prispevati podpis, ali bo državljan, ki rabi skrbnika, šel na kemoterapijo oziroma ali dovoljujejo operativni poseg. Ti uslužbenci centra za socialno delo želijo povedati, da so to zadeve, ki po njihovi presoji presegajo naloge in dolžnosti pogodbe o zaposlitvi oziroma dolžnosti uslužbenca, uslužbenke na centru za socialno delo. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Ministrica, izvolite.

DR. ANJA KOPAČ MRAK: Vsekakor, kot sem omenila, ni samo vprašanje profesionalizma, torej plačila za to delo, kjer vseeno v sistemu je nagrada za opravljeno delo in tudi povrnitev stroškov, torej obstaja že znotraj sistema, ni popolnoma brezplačno delo, ampak imaš povrnjeno in tudi nagrado lahko dobiš. Problem je predvsem znanje in morda tudi v povezavi z reorganizacijo centrov za socialno delo, da se vzpostavijo timi. Jaz vseeno težko komentiram, bi pa si želela. Normalno bi bilo, da ima skrbnik, ki je pred tako težko nalogo postavljen, nek tim, s katerim se lahko posvetuje, nek suport, tudi

supervizija znotraj sistema centrov za socialno delo bi morala biti, da se lahko opre na širši kolektiv pri tako pomembnih in zahtevnih nalogah, ki jih mora opravljati. Znotraj sistema je treba dati možnost, da lahko ljudje, ko ocenjujejo, da njihovo znanje in vedenje ni zadostno za to, da bi lahko opravljali določene storitve, da je znotraj sistema to jasno, na kaj naj se obrnejo, kakšni so podporni mehanizmi. Tukaj znotraj je v tem trenutku tudi večja vloga skupnosti socialnih zavodov. Jaz verjamem, da bi moralo biti. Sigurno obstajajo razlike med centri za socialno delo, med temi 62. Lahko je nek primer tak, drug drugačen; ampak verjamem, da v dobro delujočih centrih za socialno delo je to le možnost, da te stiske posameznik v takih primerih, da je nek sistem, kjer se lahko več ljudi usede in pogovori in se najde neko rešitev, da se s tem zmanjša pritisk prav na dotičnega delavca, ki ima to vlogo skrbništva. So pa centri za socialno delo s temi vlogami velikokrat zelo kritizirani. Ko pa vidimo vsebino posameznih nalog, pa je tako, kot ste povedali. So zelo težki primeri in včasih resnično opravljajo delo, kjer se ostali sploh ne zavedamo, kako pomembno in težko delo opravljajo.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Naslednji je na vrsti gospod Franc Breznik, ki ima vprašanje za ministra za finance dr. Čuferja, ki je sicer odsoten, ampak vprašanje boste verjetno zastavili.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Najlepša hvala.

Na žalost ministra danes ni, bom pa vseeno postavil svoje ustno poslansko vprašanje. Moje ustno poslansko vprašanje je podobno, kot je bilo pred kratkim. Gre po mojem mnenju za neverjetno situacijo, neverjeten splet okoliščin in afero, ki nima primerjave zadnjih 10 let na področju financ v Republiki Sloveniji. Gre za zgodbo, ki smo jo v medijih lahko zasledili že v januarju in februarju, da se slovenska podjetja v zadnjih tednih soočajo še z enimi izrazitimi težavami. Na dan prihajajo novice o reprogramiranju kreditov nekaterim podjetjem. Podjetjem, ki so v času debelih krav zelo slabo, predvsem pohlepno ravnala s premoženjem, s prihodki in nasploh s poslovno politiko podjetja. Gre spet za menedžerje, za dva konkretna primera. Na slabo banko so prenesli slabe kredite 2 pomembnejših slovenskih podjetij, govorim o podjetju ACH in podjetju DZS. Prenesenih je bilo več slabih kreditov, omenjeni podjetji pa izpostavljam zaradi posebnega vzroka. Ta vzrok je, da je slaba banka prevzela slabe terjatve, ki sta jih podjetjema dodelili Nova Ljubljanska banka in Nova KBM. Obema podjetjema je slaba banka odpisala enoletni moratorij na odplačevanje glavnice dolga. Obe podjetji, gre za holdinga, ki segata na različna gospodarska področja, sta rešeni vsaj še za eno leto, kljub temu da skupaj premoreta dolg v višini

280 milijonov evrov. Rešeni pa so predvsem menedžerji v ACH, glavna sta gospod Herman Rigelnik in gospod Bojan Petan, ki je glavni lastnik DZS. Oba sta glavno besedo v svojih finančnih imperijih dobila z menedžerskim prevzemom, od koder izhaja tudi večji del dolga obeh družb. Moratorij na odplačevanje kreditov pomeni v prvi vrsti reševanje tistih menedžerjev, ki so brez počenega groša v žepu izvedli prevzeme. Pri tem naj povem, da si je gospod Petan v letih, ko je Slovenija prihajala v krizo, pa tudi njegova podjetja, izplačeval plačo v višini 50 tisoč evrov bruto mesečno. Govorim o letih 2009, 2010, 2011 in 2012, ko se je njegova letna bruto plača gibala v razmahu med 600 tisoč do milijona evrov.

Zato ponovno sprašujem ministra za finance:

Kdo je odobril in po kateri metodologiji moratorij na te kredite?

To je pomembno zato, ker je minister za finance tista oseba, ki je v slabo banko tudi predlagal tri neizvršne direktorje. Po eni strani skrbi za nadzor v slabi banki, po drugi strani pa ga sprašujem kot nekoga, ki mora imeti tudi nadzor nad našim bančnim sistemom, predvsem v dveh bankah v državni lasti, torej v Novi KBM in NLB. Verjamem, da bom na naslednji seji dobil odgovor. Najlepša hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Ministru bomo naročili, naj pripravi ustni odgovor za naslednjo sejo.

Na vrsti je Danijel Krivec, ki ima vprašanje za dva ministra, in sicer za ministra za finance ter ministra za gospodarski razvoj in tehnologijo gospoda Dragonjo.

DANIJEL KRIVEC (PS SDS): Hvala za besedo, spoštovana predsedujoča. Lep pozdrav vsem ministrom, še posebej ministru Dragonji, ki je prisoten!

Vprašanje se res nanaša na obe ministrstvi, predvsem na Ministrstvo za finance. Gre za problematiko glede razdolževanja podjetij, ki smo jo včeraj obravnavali tudi na Odboru za gospodarstvo. Prodaja državnega premoženja nemoteno poteka brez jasnih in transparentnih postopkov. Seznam podjetij, ki bodo naprodaj, se je v javnosti že pojavil, nič pa ni jasnega o konkretnih argumentih Vlade pri odločitvi za prodajo posameznih podjetij. Vlada je dopolnila besedilo Predloga sklepa Državnega zbora o soglasju k prodaji naložb Republike Slovenije, Kapitalske družbe, Soda, Modre zavarovalnice, DSU in Posebne družbe za podjetniško sodelovanje. Jasno je bil opredeljen cilj prodaje državnega premoženja, ki je: doseganje čim višje kupnine in s tem proračunskih prihodkov, doseganje trajne in stabilne rasti gospodarstva, nadaljnji obstoj in razvoj družbe, nove investicije, odpiranje novih trgov ter ohranitev in povečanje delovnih mest v domačem gospodarstvu. Razlogi za prodajo so različni, kot razberemo iz pojasnil Ministrstva za

finance, največkrat zaradi finančnih težav v družbah, pa tudi zaradi stečajnih postopkov. Minister za finance je izjavil, citiram: "Če želimo to izpeljati čim bolj kakovostno in tudi maksimizirati ceno, je pomembno, da ne kredibilnosti zmanjšamo in se postopka res lotimo transparentno in profesionalno." Sedaj prehajam na vprašanje, ki je na nek način posledica vseh časopisnih člankov v zadnjem obdobju in ki se nanaša na podjetje Letrika d. d., kjer so v postopku prodaje kar nekatere okoliščine, ki kažejo, da je ta izjava ministra za finance pod vprašanjem.

Zato sprašujem v povezavi s postopkom prodaje deležev v podjetju Letrika d. d.:

Kako poteka postopek prodaje državnih lastniških deležev v Letriki d. d., ki jih prodaja konzorcij, ki je bil ustanovljen? Ali kot minister menite, da postopek prodaje poteka transparentno glede na vse, kar se bere v resnih časopisih, kot je Delo, Finance in podobno? Kateri ukrepi, postopki zagotavljajo to transparentnost? Kako bo zagotovljeno, da davkoplachevalci ne bodo izigrani s prenizko kupnino zaradi prijateljskih navez? Ali so naročene cenoitve s strani vseh državnih institucij in bank, v katerih ima država delež in so v tem trenutku v fazi prodaje?

Hvala za odgovor.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Izvolite, minister.

METOD DRAGONJA: Hvala lepa, gospa predsedujoča. Spoštovane poslanke in poslanci!

Za upravljanje s kapitalskimi naložbami je bila leta 2010 z Zakonom o upravljanju kapitalskih naložb Republike Slovenije ustanovljena Agencija za upravljanje kapitalskih naložb ali AUKN. Ta je s kapitalskimi naložbami v skladu z omenjenim zakonom upravljala do sprejetja Zakona o Slovenskem državnem holdingu v letu 2013, z uveljavitvijo katerega je Zakon o upravljanju kapitalskih naložb prenehal veljati. Trenutno je skladno z Zakonom o Slovenskem državnem holdingu za upravljanje kapitalskih naložb v imetništvu Republike Slovenije in tistih, katerih imetnica je Slovenska odškodninska družba, pristojna Slovenska odškodninska družba. Ta pa se bo, kot je to določeno v prehodnih določbah Zakona o Slovenskem državnem holdingu, preoblikovala v SDH. To konkretno pomeni, da se glede vprašanja prodaje državnega lastniškega deleža v imenovanem podjetju Lektrika postopki ne izvajajo v okvirju organa, ki je v pristojnosti delovanja Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo, in bo konkretne odgovore v tem delu v pisni obliki posredovalo Ministrstvo za finance. Dodatno bi pojasnil še to, da Vlada posreduje Državnemu zboru mesečno poročilo Slovenske odškodninske družbe o upravljanju kapitalskih naložb. Zadnje poročilo, ki se nanaša na januar 2014, je bilo posredovano Državnemu zboru 14.

marca. V tem poročilu sicer še ni statusnega poročila o aktivnosti Soda o tej konkretni družbi. Vlada vsekakor mora zagotoviti, da bo Sod oziroma kasneje preoblikovan Slovenski državni holding prevzel vse postopke prodaj, da bodo vodeni pregledno, učinkovito, z jasnim ciljem maksimizacije kupnine in s še drugimi kriteriji, ki se bodo od primera do primera postavili, če so potrebni za to, da bodo zagotavljali kvalitetni nadaljnji razvoj podjetja.

Še enkrat rezimiram, ker se tiče MGRT, po trenutni medresorski delitvi vprašanje / nerazumljivo/ pokriva področje delovanja ministrstva. Bomo pa skupaj s kolegi iz Ministrstva za finance in Soda dali konkretne odgovore v pisni obliki.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Krivec, izvolite.

DANIJEL KRIVEC (PS SDS): Zahvaljujem se ministru za gospodarstvo za odgovor.

Verjamem, da je tisti del, na katerega je lahko odgovoril, tudi pojasnil. Mislim, da bo v nadaljevanju mogoča še kakšna dopolnitev. Glede na včerajšnjo razpravo, kjer smo ugotavljali, da je pri razdolževanju podjetij kar nekaj vprašanj in anomalij. Tudi v zvezi z mojim vprašanjem glede prodaje lastniških deležev v Lektriki pridemo do nekaterih nerazumljivih števil. Verjamem, da bo Ministrstvo za finance lahko dalo kakšno pojasnilo. Kajti prenos 10 % deleža Letrike, ki ni družba v težavah ali v stečaju, ampak družba, ki kotira na borzi in ki zelo dobro posluje v zadnjih letih. Bila je prenesena na DUTB – Družbo za upravljanje terjatev bank po vrednosti 10,5 evra v trenutku, ko je bila borzna vrednost teh delnic 31 evrov. To nas lahko vse navaja z nekim dvomom v transparentnost. Na današnji dan je ta delnica vredna 42 evrov. Vsi razlogi, ki govorijo o prenosih na slabo banko kot pogoj, da je družba v težavah, v tem primeru odpadejo. Nihče do sedaj ni pojasnil, zakaj se prenos delnic izvede po tako nizki ceni, ki je bistveno nižja od borzne cene. Da vse ni v redu, kažejo zadnji članki v Financah in dopisi, ki jih dobivamo poslanci iz strani malih delničarjev, ker je skrb za to, da v tem primeru ne bi prišlo do oškodovanja in tudi do prodaje deležev dobre firme pod mizo, ampak da bi se postopek transparentno odvil v korist davkoplačevalcev, malih delničarjev in tudi v korist same družbe, ki v temu trenutku dobro posluje in dobro kotira na borzi.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Minister, komentirajte, izvolite.

METOD DRAGONJA: Včeraj zvečer je bilo to vprašanje postavljeno na seji parlamentarnega Odbora za gospodarstvo. Državni sekretar iz Ministrstva za finance je dal dovolj konkreten odgovor, da je prenos kreditov oziroma pozicij

premoženja iz poslovnih bank, ki so deležne ukrepa, na Družbo za upravljanje terjatev bank potekal po ocenjeni vrednosti, to se pravi notranja transakcija med bankami in Agencijo za sanacijo bank je potekala po vrednosti, ki je bila predmet metodologije za prenos terjatev na slabo banko in ki je bila tudi predmet pregleda in odobritve Evropske komisije. To še ne pomeni, da bodo v naslednjem koraku, če in ko bo prišlo do nadaljnje prodaje oziroma do privatizacije tega paketa delnic, te delnice po isti vrednosti prodane. To je naslednji korak in v naslednjemu koraku je potrebno zagotoviti pošteno vrednost oziroma realno tržno ceno. Sigurno pa se v primeru prodaje paketa združijo ponudbe institucionalnih lastnikov, ki so pod okriljem države, tako da se prodajajo večji paketi in se določijo enotni pogoji za to, kako se postavi ponudba za prodajo paketov delnic.

Kot sem rekel prej, konkretno bodo vsa vprašanja pisno odgovorjena, delno pa so bila dana pojasnila že na včerajšnji seji parlamentarnega Odbora za gospodarstvo.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

DANIJEL KRIVEC (PS SDS): Hvala za besedo.

V skladu s Poslovnikom predlagam, da se o odgovoru ministra in kasneje ministra za finance opravi razprava v Državnem zboru. Bi rad opozoril na znake, da se je kot netransparenten proces prodaje državnih lastniških deležev v Lektriki, d. d., začel kazati že na zadnji skupščini delničarjev, ko predstavniki državnega prodajnega konzorcija, ki je bil oblikovan s strani Modre zavarovalnice, NLB in ostalih, niso podprli kandidata za nadzorni svet Lektrike. Kako je to mogoče, je drugo vprašanje. O tem se ni nihče kaj dosti pogledil, niti raziskovalni novinarji, gre pa na nek način za potencialno nevarnost, da bo prišlo do oškodovanja za državo in druge delničarje. Mislim, da bi bili na nek način naivni, če ne bi razumeli, da je jasno, da obstaja močno izražen konflikt interesov med kolektorji, ki se v tem primeru postavlja kot izpostavljen kupec, ki želi kupiti delnice po čim nižji ceni na eni strani; ter na drugi strani odgovorno državo in drugimi delničarji, ki želijo, da je prodajna cena delnic najvišja možna in tudi na nek način poštena.

Zato predlagam, da se o tem vseeno opravi v nadaljevanju razprava in se te čudne okoliščine razjasni. Bilo je pa včeraj precej razprav glede razdolževanja. Poslance nas lahko skrbi dejstvo, da tudi včeraj nismo dobili odgovora, ali so podobne prakse v drugih državah enake kot v Sloveniji. Se pravi, da se banke rešujejo z enakimi upravami, kot so zavozile bančni sistem, ali je v tujini praksa, da se nekatere ljudi, vsaj v tistem delu, ko se rešuje slabe kredite, umakne iz faze odločanja, in v tistem delu, ko prehajajo na slabo banko. Ne pa da imajo isti ljudje, ki so pripeljali do slabih kreditov, sedaj možnost, da vplivajo tudi na to, kaj bo prenešeno. In ne samo

to, kaj bo prenešeno, ampak tudi na to, po kakšni vrednosti je prenešeno. In tu se lahko pojavi dvom v dejansko transparentnost in gospodarnost takih rešitev. Včeraj tega odgovora nismo dobili niti s strani tujih predstavnikov Družbe za upravljanje terjatev bank; bi bil pa po mojem mnenju zelo koristen za nadaljnjo obravnavo te tematike. Prakse v Evropi so po naših informacijah take, da se vsaj tisti del, ki je najbolj odgovoren za slabe naložbe, umakne. Ne govorimo o krivdni odgovornosti, ampak ne sodelujejo pri sodelovanju in se vsaj ta del postopka prenosa na slabo banko opravi z neko korektno ekipo. Dokler to ni izvedeno, je lahko v nas nek dvom, ali so te stvari transparentne, ali niso.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

O vašem predlogu, da o odgovoru ministra opravimo splošno razpravo, bomo odločali jutri v okviru glasovanj. Zdaj pa je na vrsti gospod Janez Ribič, ki ima vprašanje za ministra za kmetijstvo in okolje mag. Dejana Židana.

JANEZ RIBIČ (PS SLS): Hvala za besedo. Spoštovana ministra, ministrica, spoštovani.

Vsi si, vsak po svoje, verjetno prizadevamo, da bi se stanje na področju dimnikarstva v naši državi uredilo tako, da bi bili zadovoljni izvajalci, predvsem pa uporabniki. Najmanj 5, 6 let dajem poslanska vprašanja in sem sedaj nekako začutil, da se verjetno neke stvari le premikajo. Spoštovani minister, lani oktobra ste ob robu sprejemanja novele Zakona o varstvu okolja v Državnem zboru javno napovedali, da si bo vsak občan lahko prosto izbral dimnikarja. Ob tem ste poudarili tudi, da je za prehod na tržni sistem z licencami doseženo politično soglasje, velik napredek. Zakon o varstvu okolja smo v tem delu popravili že oktobra lani, verjetno je s tem omogočeno, da se gre v spremembo in to tudi ljudje širom Slovenije nestrno čakajo, pričakujejo. Od takrat je minilo 5 mesecev in mene pa tudi druge poslance ljudje po cesti včasih pocukajo za rokav in sprašujejo, kaj je sedaj s tem? V javnosti se ne ve, če so pri vzpostavljanju tega novega sistema morda kakšne prepreke.

Zato vas sedaj javno sprašujem, da bodo vsi ljudje lahko slišali:

Kdaj bodo dejansko lahko sami izbrali svojega dimnikarja?

Saj smo zakon že pred skoraj pol leta popravili, zakaj se v praksi to še ni spremenilo.

Sprašujem tudi:

Ali so kakšne ovire na ministrstvu?

Drugih niti ne more biti, ker je bila ureditev dimnikarske službe doslej itak v celoti urejena kot državna javna služba. Če imate tu kakšne ovire, bi prosil, da poveste, ne samo meni, ampak vsaj slovenski javnosti, katere so te ovire in kako jih rešujete.

Sprašujem vas to, kar ljudi najbolj zanima, na nek način je bila vaša obljuba, da bodo lahko po novem sami izbirali svojega dimnikarja. Sedaj tu povejte, da bomo vsi iz prve roke slišali vaš odgovor, kdaj se bo to v resnici zgodilo in ali bo to še v času vašega mandata. Hvala.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Izvolite, minister.

MAG. DEJAN ŽIDAN: Hvala lepa, spoštovana predsedujoča. Spoštovane poslanke in poslanci. Zlasti vam hvala, gospod poslanec, za to aktualno vprašanje. Tudi na ministrstvo prihaja dosti tovrstnih vprašanj in nanje odgovarjamo. Kakor ste sami povedali, spoštovani poslanec, je s sprejetjem novele Zakona o varstvu okolja prišlo do dokončnega premika, ki ga je zakon na nek način predpisal, to je da se dimnikarstvo kot obvezna državna gospodarska javna služba opravlja samo še do 31. decembra 2015. Takrat je bil dan dvoletni rok za prehod na nov sistem, ki je napisan v zakonu. Takrat smo se veliko pogovarjali, ali je prekratek, pravilen ali predolg. Mi smo imeli primere, ker smo kontaktirali nekatere druge države, ki so šle iz t. i. cehovskega na liberalni sistem, kako so one to počele. Primer Nemčije, ki nam je na nekaterih področjih vzgled. Oni so si dali 3 leta časa, da pridejo iz enega na drug sistem. Edina resna omejitev je bila, da ni bil vzpostavljen sistem oziroma register kurilnih naprav, kar je osnova. Tudi v bodoče, ko bo ta tržni sistem, pa velja, da uporabnik, torej mi kot kupci storitev čiščenja ali vzdrževanja smo dolžni zato, ker moramo varovati ne samo sebe, ampak tudi premoženje drugih, opravljati z dimnikarskim podjetjem, ki ga sami izberemo. V tem trenutku poteka polnjenje registra. Register je vzpostavljen in se polni. To je osnova. Koncesijske pogodbe, ki se nekatere že iztekajo, se podaljšujejo samo do izključno do 31. decembra, datuma, ki ste ga poslanke in poslanci uzakonili. Ali bom jaz to dočakal kot minister, tega pa res ne vem. Hvala.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Ribič, izvolite.

JANEZ RIBIČ (PS SLS): Hvala za odgovor v tem delu.

Rad bi dejal, da je Računsko sodišče Republike Slovenije zelo dobro ocenilo stanje na tem področju. Še veliko pred tem je zelo dobro ocenila stanje na tem področju Civilna družba iz Malečnika pri Mariboru na čelu z Jožetom Škofom in Ivanom Šarferjem. Ti ljudje so v to vložili veliko truda in vztrajnosti, se jim zahvaljujem, saj so na nek način sami odgovarjali ljudem, jim pomagali iskati rešitve. Razumem, da so sklenjene koncesijske pogodbe in da se ob različnem času iztečejo. Pravite sami, da jih do konca leta 2015

podaljšujete. Seveda so ljudje pričakovali ali pa smo pričakovali, da bo to takoj ali, v nekem krajšem času 3 mesecev.

Boste za vsako območje, za vsako občino ob izteku koncesijske pogodbe ločeno uvajali licenčni sistem? Ali boste to vmes reševali?

Kaj bo s tistimi pogodbami, če seveda so, ki se ne bodo iztekle do tega datuma?

Kolikšni bodo potem morebitni penali za tiste pogodbe, ki se do takrat ne bodo iztekle?

Kaj bo medtem z drugimi sklepi glede oskrbovalnih standardov in cenikov, ki so bili sprejeti na Odboru za okolje, ko ste bili še vi predsednik tega odbora? „Ne vem, če je to že urejeno.“

Ali res rabite za urejanje državnih evidenc kurilnih naprav toliko časa, do konca leta 2015?

„Če prav razumem, če bo to šele konec leta 2015, to pomeni, da bo to šele potem, ko ne bo več vaše vlade, pa upamo, da ne bo ostalo samo pri besedah. Hvala.“

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC:
Minister, izvolite.

MAG. DEJAN ŽIDAN: Na pamet ne vem, kdaj so točno volitve. Vem, da so konec leta 2015, naslednje leto. Ali bomo potem dočakali že novi sistem – kot ministri v odhajanju bomo čakali na prevzem nove vlade – ali ne, tega dejansko ne znam sedaj oceniti, kakor nobeden od nas verjetno v politiki.

Takrat je bil datum dogovorjen znotraj Državnega zbora, zakon je nad uredbo, zakon je nad pravilniki. Ministrstvo in minister se mora zakona in roka, ki je bil takrat v Državnem zboru sprejet, držati in to bomo v vsakem primeru naredili. Najtežje je dejansko bilo narediti register, ampak to je narejeno in to smo tudi financirali, zato je narejeno. Standardi se že izdelujejo, poleg tega imamo v končni fazi standarde v sosednjih državah, s katerimi prijateljsko sodelujemo, tako da tukaj nekega straha ni.

Zavedam se, gospod poslanec, da verjetno podobno kot do mene prihajajo, tudi do vas prihajajo različni ponudniki, ki še znajo opravljati dimnikarske storitve in bi želeli iti takoj na liberaliziran sistem, ampak kakor midva, tako se morajo tudi oni držati zakona.

Mi tudi na nepravilnosti, ki smo jih ugotavljali, odreagiramo preko inšpekcijskih služb, se pa vsi skupaj zavedamo, da je sedanji sistem v izteku. Verjamem, da bo novi za stališča uporabnikov, torej nas, boljši in cenejši – in to je skupni cilj. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa ministru za dopolnilni odgovor.

Na vrsti je gospod Marijan Pojbič, ki ima vprašanje za ministrico za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti dr. Anjo Kopač Mrak.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana gospa podpredsednica.

Moje vprašanje je po vsebini takšno, da se malo navezuje na gospodarsko področje in tudi na področje dela in družine. Ker je bil tukaj minister za gospodarstvo, sem pričakoval, če bi bilo potrebno, da bi delno pomagal odgovarjati ministrici za delo, družino.

Spoštovana ministrica, sprašujem:

Kako si predstavljate, da bo Slovenija izšla iz krize in da se bo znižala brezposelnost? Na področju za nova delovna mesta se ne zgodi popolnoma nič, razen dodatnih obremenitev z novimi davki in obveznostmi delodajalcem. Gospodarstvo še naprej propada, vsakih 160 minut se zapre en samostojni podjetnik. Sprejeti davki, tukaj mislim na nepremičninski davek, zvišanje DDV, kolikor slišim, da se pripravlja tudi nov krizni davek in tako dalje. Zraven tega ste še povišali cene vinjet in še bi lahko našteval. Vse to ima še kako pomemben vpliv na povečanje brezposelnosti, ki je po neuradnih informacijah prebila številko 130 tisoč brezposelnih.

Zato, spoštovana ministrica, ne morem razumeti, kako lahko mirno sedite v Vladi, ki pelje to državo v totalni kolaps oz. bankrot, in ne storite praktično ničesar, da bi se stanje na tem področju spremenilo. Prepričan sem, da se še kako zavedate izjemno resnega problema in položaja, pred katerim se nahaja Slovenija in naši ljudje, ki z veliko težavo povezujejo konec s koncem, iz meseca v mesec in na robu revščine trpijo in se borijo za preživetje. Vlada si pa veselo sposoja denar in ga namenja tistim, ki živijo v izobilju, torej privilegirancem, stricem iz ozadja; na drugi strani ubogi pa pustite narod na samem robu revščine.

Zato vas, spoštovana ministrica, sprašujem:

Kakšne kratkoročne in dolgoročne ukrepe boste sprejeli, kdaj jih boste predlagali, da se bo pričela brezposelnost zniževati oziroma da bodo začela nastajati nova delovna mesta z višjo dodano vrednostjo in s tem tudi posledično nižanje brezposelnosti?

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa za vprašanje.
Ministrica, izvolite.

DR. ANJA KOPAČ MRAK: Hvala za vprašanje.

Glede na pristojnosti bi verjetno boljši odgovor dobili s strani mojega kolega, če bi ministru za gospodarstvo to vprašanje postavili. Jaz bom odgovorila, kar je v moji pristojnosti. Kot ministrica za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti imam predvsem predstojnost na aktivno politiko zaposlovanja. Aktivna politika zaposlovanja je v osnovi namenjena zmanjševanju stopnje brezposelnosti, predvsem je usmerjena k zmanjševanju ovir, ki jih imajo brezposelne osebe na trgu dela, manj pa je v funkciji kreiranja delovnih mest. Če pogledamo aktivno politiko zaposlovanja, je ukrep kreiranja

zaposlitve samo in zgolj javna dela. Če pogledate od takrat, ko sem nastopila to funkcijo, javna dela samo povečujemo. V letošnjem letu bo rekordno, če gledate v zgodovini Slovenije, namenjeno 43 milijonov za javna dela, v katera bodo vključene dolgotrajno brezposelne osebe, predvideno 9 tisoč ljudi. Znotraj aktivne politike zaposlovanja je ukrep, s katerim MDDSZ neposredno kreira delovna mesta, zgolj javna dela. Poskušamo z vsemi sredstvi prerazporejanj, da dobimo dodatna sredstva, da to lahko naredimo. In naredimo ter omogočimo za čim večje število najranljivejših brezposelnih oseb, zato smo javna dela fokusirali in usmerili predvsem za dolgotrajno brezposelne osebe. Če pogledamo druge ukrepe aktivne politike zaposlovanja, imate usposabljanje in izobraževanje, kjer gre za to, da poskušate usposobiti ali izobraziti brezposelne osebe, ki nimajo primerne stopnje usposobljenosti ali izobrazbe, po drugi strani pa imamo na trgu dela prosta delovna mesta in poskušamo zmanjšati to vrzel, to strukturno brezposelnost. Potem imamo ukrepe subvencioniranja zaposlovanja, ki so eden najpomembnejših. Zakaj? Ti subvencije daš ranljivi skupini zato, da je ona bolj zanimiva z vidika zaposlovanja s strani delodajalca. Ampak kot je bilo včeraj tudi v oddaji povedano, da bo delodajalec odprl prosto delovno mesto, mora biti potreba po tem delovnem mestu. Ko ima potrebo, on seveda razmišlja o tem, koga bo zaposlil kot najprimernejšo osebo za to prosto delovno mesto. Tukaj znotraj pridejo subvencije v okviru aktivne politike zaposlovanja do izraza, ker zmanjšujemo stroške delovne sile. In tukaj znotraj lahko zdaj povemo – Jamstvo za mlade kot tak ključen ukrep znotraj aktivne politike zaposlovanja, kjer, mimogrede, letos dodajamo 44,3 milijona. Torej v dveh letih bo približno 200 milijonov za to namenjeno, da bomo povečali aktivno politiko zaposlovanja. Jamstva za mlade pa so strnjeni ukrepi aktivne politike zaposlovanja in tudi drugi sistemski ukrepi, ki kažejo na jasno prioriteto usmerjenosti k mladim. Vem, da mi težko izrečemo pohvale, tudi preden se določeni učinki pokažejo na trgu. Vsekakor pa ni zanemarljivo, da je Evropska komisija naš dokument izvedbenega načrta Jamstvo za mlade pohvalila kot enega najboljšega med državami članicami. Tudi sredstva, ki smo jih za to namenili, pa ni lahko, če po drugi strani vemo, s čim se soočamo, s tiskami ljudi, da smo zagotovili v naslednjih 2 letih 157 milijonov samo skoncentrirano za mlade. V lanskem letu je bil že sprejet interventni zakon, s katerim smo oprostili plačilo prispevkov za delodajalce, ki zaposlijo mlado brezposelno osebo v starosti do 30 let, ki je vsaj 3 mesece prijavljena na zavodu za zaposlovanje. Po podatkih, ker zakon velja od novembra dalje, do februarja se je na ta račun zaposlilo 700 mladih oseb. Zanimiv je pa tudi podatek, imam zdajle v glavi, da se je 20 tisoč 800 in še nekaj mladih lansko leto zaposlilo. Od tega se jih je 42 % mladih, ki so bili

prijavljeni na zavodu, zaposlilo s pomočjo zavoda za zaposlovanje preko 3 ukrepov: s subvencijo zaposlitve, s subvencioniranjem usposabljanja na delovnem mestu in tudi s posredovanimi prostimi delovnimi mestom.

To so torej naše pristojnosti. Jaz verjamem, da veliko na področju aktivne politike zaposlovanja delamo. Je pa potrebno povedati, da brez gospodarske rasti – na žalost tudi ko bo gospodarska rast nekaj višja, bo še vedno zamik do delovanja na trgu dela, ker vedno, ko se gospodarstvo pobere, se na žalost situacija na trgu dela z določenim zamikom odzove. Bodo pa ljudje sodili o tem, koliko smo dali za socialo, kaj delamo in kakšna so naša ravnanja. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Pojbič, izvolite.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Spoštovana ministrica.

Od kar je ta vlada na oblasti, poslušam na tisočine velikih besed, ne vem kakšnih velikih stavkov, kaj vse dajemo za to, da bi storili, stopili kakšen korak naprej. Vendar rezultatov ni. Brezposelnost se povečuje, prebili smo številko, magično mejo 130 tisoč. In ne razumem, absolutno ne razumem, kar ste zdaj povedali, da praktično nima nobenega učinka, po vsem tem, kar se dogaja v naši družbi. Ocenjujem, da je ta politika, ki jo peljete, so nekateri ukrepi, s katerimi se absolutno strinjam in so dobri, ampak sama politika celotne vlade na tem področju pa je napačna. Definitivno napačna, ker če ne bi bila, se nam to ne bi dogajalo, kar se nam dogaja. In vsi skupaj v tej državi se zavedamo in tudi ta vlada bi se morala zavedati, da brez tega, da bomo v realnem sektorju ustvarili nova delovna mesta, nimamo nobene možnosti. Tudi sami ste to povedali, da brez novih delovnih mest, ampak morate povedati – v glavnem v realnem sektorju. Oni so tisti, ki plačujejo državno upravo in vse tisto, kar lahko tudi ministrstvo za socialo deli tistim socialno ogroženim in tako naprej. In če mi v realnem sektorju ne bomo storili tistega, kar je nujno potrebno, da zagotovimo boljše gospodarsko okolje, da znižamo davke, da znižamo obremenitve na gospodarstvo, ne bomo mogli stopiti koraka naprej. In ni šanse, da zmanjšamo na tak način brezposelnost. Ni nobene možnosti. Ministrica, še enkrat vas sprašujem:

Kaj boste storili na tem področju, da bo gospodarstvo lahko zadihalo oziroma da boste tudi vi kot resorna ministrica znotraj te vlade pomagali, da bo boljše okolje za gospodarstvenike?

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala za dodatno vprašanje. Izvolite, ministrica.

DR. ANJA KOPAČ MRAK: Hvala za besedo.

Vseeno je treba, ko se govori o tem, kako katastrofalno stanje je v tem trenutku, malce pogledati nazaj, koliko je bila gospodarska rast 2011. Koliko ste uspeli gospodarsko rast v nulo dati leta 2012 in pogledati 2013 – zadnje četrletje, kjer smo imeli 2,1 % gospodarsko rast. Če pogledamo iz 2012 pa prej iz 2011, kaj veliko kritik, verjetno neki učinki drastičnega varčevanja, ki ste ga sprejeli v letu 2012, če bi to peljali naprej, vprašanje, če bi imeli v zadnjem četrletju leta 2013 gospodarsko rast. Tudi za letošnje leto je predvidena 0,5 gospodarska rast, podatki za januar letošnjega leta so spodbudni. Za 4,4 % se je povečala industrijska proizvodnja in kar za 13,2 % na področju kmetijstva. Kot sem pa prej povedala, stvari na trgu dela so z zamikom, tako kot se leta 2008, ko je nastopila kriza, ni takoj odrazila v stopnji brezposelnosti, če gledate številke, se je z zamikom, tako bo na žalost tudi oživiljanje. Vas pa lahko vseeno razveselim, da 130 tisoč ni več. Če ne bi bili ukrepi aktivne politike zaposlovanja tako pojačani v letu 2013, bi bile verjetno številke še slabše. Samo tako mimogrede, leta 2012 je bila tako nizka vključenost brezposelnih oseb v ukrepe aktivne politike zaposlovanja, da smo dobili posebno priporočilo Evropske komisije, v lanskem letu 2013 pa je bilo v primerjavi z 2012 število vključenih v ukrepe aktivne politike zaposlovanja za približno 38 % več. To so številke; lahko rečete, da ljudje, brezposelne osebe ne potrebujejo ukrepov aktivne politike zaposlovanja, lahko menite, da so neučinkoviti. Jaz ne menim tako, tudi rezultati so drugačni. Glede subvencij, ki jih damo za zaposlovanje mladih ali starejših "Zaposli me", podatki kažejo, da 60 % tistih, ki se na podlagi subvencije zaposlijo – torej s temi ukrepi aktivne politike zaposlovanja – ostanejo zaposleni pri istem ali drugem delodajalcu tudi po prenehanju trajanja subvencije. In to so rezultati! V aktivni politiki zaposlovanja ni vse perfektno, kot v nobeni stvari ni, ampak vseeno v primerjavi z drugimi podatki drugih evropskih držav so naši ukrepi primerljivi z drugimi.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Gospod Pojbič, še postopkovni predlog imate.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Tako je.

Spoštovana gospa podpredsednica, predlagam, da o tem vprašanju opravimo širšo obravnavo v Državnem zboru iz naslednjih razlogov. Z vso odgovornostjo trdim, da sem nezadovoljen z odgovorom ministrice, predvsem zato, ker je nisem spraševal, kaj je bilo leta 2011, 2012, 2013. Sprašujem, kako bomo reševali situacijo v naprej. Res pa je, da je bila ministrica zelo kreativna, ko je razlagala, kako so zadeve tekle 2012, ni pa povedala, kaj je naredila Pahorjeva vlada 2011, ko je bil BDP minus 8 % točk. Potem pa 2010.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Dobro. Smo pri postopkovnem predlogu.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Se pravi, Pahorjeva vlada. Ministrica, mislim, da iz stranke, iz katere prihajate tudi vi in gospod Židan, vi ste, to ste ekipa, ki ste takrat kreirali minus 8 % BDP. To ste uspeli. To je uspeh Pahorjeve vlade, v kateri ste sedeli vsi, ki sedite sedaj na tej strani, razen podpredsednice in strokovnih sodelavcev. In kako si potem upate govoriti, kaj se je dogajalo leta 2012, če ste takrat že naredili take strateške napake in pripeljali Slovenijo v skrajno situacijo, jo je potem Vlada Janeza Janše poskušala to smer spremeniti in je sprejela prave rešitve. To sem prepričan. Gospa ministrica! Sami boste videli, prišel bo trenutek, ko se boste zavedali vaših besed. Pa veste, na kakšen način se jih boste zavedali? Ko boste ugotovili, da je poleg vseh ostalih ukrepov nujno potrebno tudi varčevanje. In lepo vas prosim, pojdite med slovenski narod pa vam bodo povedali, da niti eno gospodinjstvo doma ne more 30, 40 % več porabiti kot pridelava. Vi kot resorna ministrica bi se morala tega zavedati in potem ne govoriti tega, kar ste govorila pred tem in na tak način poskušati zavajati slovensko javnost. Morali bomo varčevati. Vsi, vsak posameznik. Žalostno pa je, da bo morala velika večina ljudi, ki je na robu propada, zategovati pasove in na račun privilegirancev, stricev iz ozadja in teh barab, ki so pokradli naš sistem. To pa je nekorektno, nepošteno in neodgovorno. In zato tudi mi vse skozi poskušamo terjati, da se te barabe, te lopove polovi. Ne kot danes berem v časopisu, da dobi gospod Praprotnik mesto direktorja v NLB. Pa kaj je ta Vlada čisto znorela. Ali ste čisto izgubili kompas?

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Postopkovni predlog pa je?

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Sem že povedal, da se o mojem vprašanju opravi razprava.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: O odgovoru ministrice opravimo splošno razpravo. O tem bomo odločali v okviru glasovanja.

Gospod Zvonko Černač ima vprašanje za ministra za kmetijstvo in okolje mag. Židana. Izvolite.

ZVONKO ČERNAČ (PS SDS): Hvala lepa. Spoštovani vsi prisotni!

Na ministra Dejana Židana sem naslovil vprašanje v zvezi s koriščenjem evropskih kohezijskih sredstev. Smo namreč leto in 9 mesecev pred zaključkom sedanje finančne perspektive. Vemo, da je približno polovica sredstev še neizkoriščenih. S pogodbami skoraj vsa sicer zavezana, vendar se soočamo s problemi optimalnega koriščenja, optimalne uporabe in z vprašanji, kako preprečiti možnosti, da bi ta sredstva na koncu celo ostala neporabljena oziroma neizkoriščena. Že v začetku leta 2012 se je druga Janševa Vlada soočila z izredno slabim koriščenjem teh

sredstev, predvsem na področju okoljske in prometne infrastrukture. Takrat ta stopnja koriščenja ni dosegala niti 10 %. Ukrepi, ki so bili sprejeti v prvi polovici leta 2012, so v relativno kratkem času stanje izboljšali, predvsem je to stanje izboljšala vključitev novih nadomestnih projektov v okviru t. i. "overcommitment" in to je predstavljalo garancijo, da bo Slovenija v tej perspektivi počrpala vse, kar je bilo s trudom izpogajano v času prve Janševe Vlade sredi leta 2006. V zadnjih mesecih pa se ponovno soočamo z nasprotujočimi si informacijami. Na eni strani poslušamo informacije o tem, da imamo pogodbeno zavezana skoraj vsa sredstva, nekje na ravni 98 % tistega, kar je na voljo v tej finančni perspektivi. Na drugi strani pa se administrativno blokirajo projekti, ki imajo že več kot pol leta pravnomočno izbrane izvajalce, pridobljena vsa dovoljenja, so torej projekti, ki jim pravimo "ready to go" projekti, ki se bi lahko začeli izvajati že nekje od avgusta lanskega leta dalje. S tem se delajo nepotrebni dodani stroški, saj morajo izvajalci podaljševati bančne garancije, ker Ministrstvo za kmetijstvo in okolje ter Služba za kohezijo že več kot pol leta ne izdaja upravnih odločb, ki so pogoj za začetek izvajanja teh projektov.

Iz tega razloga ministra Židana sprašujem:

Kaj bo kot pristojen, predvsem pa kot odgovoren za učinkovito porabo kohezijskih sredstev za področje projektov vodooskrbe in ostalih projektov okoljske infrastrukture iz sedanje finančne perspektive storil, da se bodo projekti, ki že imajo vso dokumentacijo in celo izbrane izvajalce, lahko končno pričeli izvajati?

Kajti ta škoda, ki zdaj nastaja vsak dan, je enormna. Z vsakim dnem odlašanja se pa tudi postavlja pod vprašaj možnost dejanske izvedbe teh projektov do konca leta 2015.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala za vprašanje.

Minister Židan, izvolite.

MAG. DEJAN ŽIDAN: Še enkrat pozdravljeni, gospe in gospodje!

Hvala, gospod poslanec, za aktualno vprašanje, tudi v luči sklepov, ki jih je včeraj sprejel Odbor za zadeve Evropske unije. Ampak da bodo ostali razumeli, kar midva razumeva, moram pa to povedati. Okoljska kohezija je imela na razpolago 545 milijonov evrov evropskega denarja za projekte, ki pač so. Ta denar je bil že razdeljen z odločbami občin pač v nekih drugih časih, nimam jaz prstov vmes, tudi vi ne, ampak je bil razdeljen z občinami na način, da ga ne moremo odvzeti. Janševa Vlada, kakor ste sami rekli, je na srečo – če tega ne bi bilo, bi bil denar izgubljen – šla v overcommitment, mislim da, konec leta 2012 v velikosti 180 milijonov evrov. Sicer se bo ta overcommitment končal drugače, kakor je bilo verjetno takrat pričakovano, ker pa je prišlo do "ready to go" projektov – projektov, kjer so občine že vložile denar za pol milijarde. Prišlo je za pol milijarde projektov in prvi paket

overcommitment – torej 180 milijonov. Jasno, Ministrstvo za kmetijstvo in okolje je samo tehnični, mi ne izdajamo odločb do delitve denarja, mi nismo ta pristojni organ, mi samo pregledamo in damo naprej. Za teh 180 milijonov evrov so bile izdane tudi odločbe o dodelitvi denarja. Jaz moram reči, da je to dobra informacija, da so bila ravno danes zagotovljena dodatna sredstva Ministrstvu za kmetijstvo in okolje. Tako da bomo lahko že v tem tednu pričeli in upam, da v naslednjih tednih, mogoče celo 2 tednih podpisali še vse ostale manjkajoče pogodbe. V tem trenutku imamo več projektov kakor je denarja na razpolago. Še enkrat poudarjam, denarja je 545 milijonov evrov, za 545 milijonov evrov je že bilo izdanih odločb v preteklosti in te odločbe veljajo do leta 2013 oziroma do 2015, ne moremo jih odvzeti. Občine pa očitno v tem času pred volitvami, ki bodo letos, tudi prostovoljno tega ne morejo, nočejo preklicati te odločbe. Ni pa pravnega sredstva, ker te odločbe nimajo pravne možnosti, da bi se odvezle. Kljub vsemu se je šlo v dodatnih 180 milijonov, ne more pa se iti v pol milijarde, ker jaz razumem, da država ne more izdajati odločbo do delitvi sredstev, če teh sredstev ni na razpolago.

Kaj v tem trenutku počnemo? Kot prvo, še vedno potekajo zelo intenzivni pogovori z občinami, zlasti skušamo kakšne projekte potegniti v naslednjo perspektivo. S tem se sprostijo sedanja sredstva in to bi nam omogočalo sklenitev še dodatnih pogodb iz t. i. overcommitment 2 – to je iz ostalih 300 milijonov, ker 200 milijonov je sedaj že rešenih. To je prva zadeva. Druga zadeva, kar moram povedati, so projekti – bolj ali manj gre za vodo, za oskrbo s pitno vodo in za čiščenje umazane vode, ki so prioriteta v naslednji perspektivi, ki se tako in tako pričinja že sedaj. Vendar tehnični del nove perspektive bo znan takrat, ko bo podpisan partnerski sporazum. Poznate načrte Vlade, to ... / nerazumljivo/ ... nekje v polletju, tako da pričakujem, da se bodo lahko nove pogodbe že iz novega obdobja 2014–2020 podpisovale že konec tega leta. Tisto, česar pa ne vem, ker niso znane tehnične specifikacije, ampak to ni stvar Slovenije, to je stvar Evropske komisije, ali so vloge, ki so bile takšne za obdobje 2007–2013 identične za naslednje obdobje, ali pa se bodo celo poenostavile, kar je tudi najava Evropske komisije. To je v temu trenutku odprto vprašanje.

Tisto, kar pa lahko povem, te pogodbe oziroma projekti, kar so prišli na Ministrstva za kmetijstvo in okolje in kar smo jih tudi večinoma že poslali naprej na pristojni organ, so takšni, da so že v duhu nove perspektive. Vendar v temu trenutku, razumite, spoštovani poslanec, da pristojni organ ne more izdajati zagotovil o sredstvih, dokler ni podpisan sporazum z Evropsko komisijo. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa za ta del odgovora. Gospod Černač.

ZVONKO ČERNAČ (PS SDS): Spoštovani minister, to, kar smo zdaj slišali, poslušamo že zadnje pol leta dni. Ni bil samo včeraj Odbor za zadeve Evropske unije. Februarja je bil tudi odbor, ki je obravnaval to tematiko, o kateri jaz sprašujem, včeraj je bilo nekaj drugega na mizi. Vse pa govori o tem, da že pol leta ni nobene odločitve. Od avgusta lanskega leta, ko imamo pripravljene projekte Porečje Ljubljane brez Ljubljane, kamor spada cela Pivška dolina, ki mimogrede predstavlja tudi rezervni potencial enkrat v perspektivi za Obalo, 30 milijonov vreden projekt. Gradbeno dovoljenje, izbrani izvajalci, od avgusta naprej se vsak mesec podaljšujejo garancije, kar pomeni nekaj 40 tisoč evrov vsak mesec dodatnih stroškov. Dolenjska vodooskrba 15 milijonov, porečje Drave 30 milijonov, Domžale – Kamnik 9 milijonov, Suha Krajina 20 milijonov, Kočevje – Ribnica – Sodražica 22 milijonov, čiščenje odpadnih voda Domžale – Kamnik 23 milijonov in čiščenje odpadnih voda Ljubljana 48 milijonov. To so projekti, ki imajo vso pripravljeno dokumentacijo že pol leta, izbrane izvajalce že pol leta in ki ne dobijo odgovorov, kaj bo s temi projekti, že od novembra lanskega leta. Tukaj imam dopis ene izmed občin, od novembra naprej ni več komunikacije. Ni več komunikacije! Res je, da je za to komunikacijo pristojno neko drugo ministrstvo, vendar ste vi član Vlade in Vlada je tista, ki mora to presekat. In vi kot pristojni minister za področje vodooskrbe ste tisti, ki mora to iniciativo na Vladi posredovati in to nemudoma.

Druga okoliščina, ki vam govori v prid; smo na presečišču dveh perspektiv, letošnje leto in naslednje je presečišče sedanje in naslednje finančne perspektive. In popolnoma jasno je, če boste čakali zdaj še odobritve za naslednjo perspektivo, sprejem nekih programov in tako naprej, bodo vsi ti projekti padli v vodo tako ali drugače. Škoda, ki bo nastala, bo enormna, velikanska, nepotrebna. Najhujše pa je, da vam bo na koncu leta 2015 ostalo kakšnih 200 milijonov neizkoriščenih sredstev, kajti zavezanih pogodb bi morali imeti v temu trenutku za 110 %, 120 %; ne pa za 98 %, ker bodo gotovo nekateri projekti odpadli.

In me zanima:

Kaj boste konkretno storili in v kakšnem času, da boste to razrešili?

PODPREDSNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Minister, izvolite.

MAG. DEJAN ŽIDAN: Jaz ne vem povedati, ali je bila odločitev leta 2012 pravilna, ali je bilo mogoče zavajanje, ampak še enkrat, spoštovani poslanec, dovolite, da malo ponoviva matematiko.

Na razpolago je 545 milijonov evrov evropskih sredstev, samo 545 milijonov evrov in to je edini denar, ki ga imamo iz evropske kohezije za okolje, drugega denarja ni. Ves čas,

ko govorimo o okoljskem denarju, 545 milijonov. Teh 545 milijonov oziroma celo nekaj več – 580, ker se lahko tukaj naredi nekaj rezerve, je bilo že podeljenih od leta 2007 in naprej. Ker se je pravilno ugotovilo, da enostavno vsi projekti ne bodo izvršeni, ne ve pa se – pa tudi takrat pod vašo vlado se ni vedelo – kateri, ker marsikatera občina čaka čisto na konec perspektive, se je šlo v dodatno rezervo 180 milijonov. Šlo se je v 180 milijonov dodatnega denarja, denarja pa je bilo samo 545 milijonov, prišlo je pa pol milijarde. Če to seštejemo, kaj se je zgodilo: 545 milijonov denarja je na voljo, govorimo samo o evropski koheziji, ready to go projektov iz overcommitmenta je pa pol milijarde. Potem pa imamo projekte, ki se večinoma že izvajajo, za 545 milijonov. Jasno, da se ta računica ne izide in da je nemogoče overcommitment pol milijarde pokriti s staro kohezijo.

Tisto, kar počnemo, je pa naslednje – ves čas potekajo pogovori z občinami. Rad bi še enkrat povedal, občine v fazi se enostavno nočejo odpovedati projektom, tudi lansko leto smo imeli ponovno sestanke z vsemi občinami. Velika večina občin vztraja, da bo svoje projekte pripeljala do konca, ni pa pravne osnove, da se njim jemlje projekte z neko določbo Vlade, ker enostavno ni pravne osnove nazaj.

Ali lahko v bistvu brez tega, da se pomemben del denarja od občin vrne nazaj, preko tega, da se pogodbe oziroma odločbe vrnejo, zagotovi v koheziji, ki se dejansko izteka N+2, v neki izjemi celo N+3. Druge osnove ni, torej edini denar, ki je na voljo, je nova kohezija. Za novo kohezijo pa se ne morejo pogodbe sklepati, dokler se ne sklene partnerski sporazum. Če bi se sedaj sklepale pogodbe, to pomeni, da se sklepajo pogodbe na način, da se namerava v celoti denar zagotavljati iz slovenskega integralnega proračuna, kar pa mislim, da vsi, ki smo v Državnem zboru, poznamo, da v tem proračunu ni nobene rezerve. Hvala.

PODPREDSNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Černač, izvolite.

ZVONKO ČERNAČ (PS SDS): Če je o katerem vprašanju res potrebna razprava v Državnem zboru, je pa o tem vprašanju – in to čimprejšnja razprava. Če bi jo bilo mogoče sklicati že v okviru te seje na podlagi 246. člena Poslovnika ali katere druge določbe, bi bilo potrebno storiti čim prej. Ampak ne glede na to, predlagam, da to storimo na naslednji seji, ki bo tako ali tako v par tednih, pred koncem aprila. Kajti v nasprotnem primeru je moje mnenje, da se bo zgodilo – projekti, ki so pripravljene, da bi lahko bili izvedeni, ki imajo že vsa dovoljenja pridobljena, izbrane izvajalce, ne bodo izvedeni. Na drugi strani pa bo ostal denar pri projektih, ki imajo ta sredstva zavezana z nekimi odločbami, pa niso pripravljene, da bi bili izvedeni. Na koncu perspektive boste imeli ostanek denarja, kako

boste pojasnili, da ni bilo izvedenih projektov za 100 ali 200 milijonov evrov zaradi teh razlogov. To bo nemogoče pojasniti. In že pol leta se ne sprejme nobena odločitev. Gre za vodooskrbo, ne gre za katerokoli stvar, voda je strateška surovina. Sami, spoštovani minister, govorite o tem, kako je pomembna, da se ne sme privatizirati. Kaj se bo zgodilo, če ti projekti ne bodo izvedeni z evropskim denarjem? Župani bodo iskali druge možnosti, bodo iskali koncesionarje. Preko koncesij, ki bodo zagotavljale izvedbo teh projektov za čisto pitno vodo, se bo voda sprivatizirala. To se bo zgodilo. To bo posledica vaše politike. Privatizacija čiste pitne vode, za katero vemo, da bo čez 50 let strateška surovina na tem planetu, pomembnejša od nafte. In tega si ne smemo dovoliti. Jaz bi želel, da pridete v Državni zbor s seznamom vseh teh projektov, da se v tabelah točno prikaže vrednost teh projektov, časovnica, kdaj so bili izbrani izvajalci, kdaj so bila pridobljena gradbena dovoljenja, koliko je denarja, ki ga je še mogoče iz ostalih projektov, ki niso operativni, prerazporediti; in koliko ga lahko namenite iz naslednje finančne perspektive za drugo fazo izvajanja teh projektov. Zaradi tega polletnega zavlačevanja je že tako in tako večina teh projektov takih, ki jih bo potrebno izvajati tudi v letu 2016 in jih ne bo mogoče izvesti do konca leta 2015, ker so prezahtevni, da bi jih izvedli v letu in pol. Ampak škoda, ki nastaja vsak dan tega odlašanja, je pa enormna. In kar lahko v končni fazi rezultira kot najhujša posledica tega zavlačevanja, je pa tisto, kar sem omenil na začetku. Privatizacija čiste pitne vode, kajti občine, ki imajo projekte pripravljene, bodo te projekte na tak ali drugačen način bile dolžne izvesti. Včeraj je bil članek objavljen v Slovenskih novicah. Pivška voda je že nevarna za otroke. To je bilo včeraj objavljeno, pivška voda je že nevarna za otroke. Gre za enega izmed teh projektov, ki zagotavlja čisto pitno vodo, ki je tudi strateško pomemben, ne samo za območje, na katerem bo ta voda zagotovljena, ampak tudi kot potencial, rezervni potencial za vodooskrbo obalnega območja. Glede na to, da je nek drugi projekt, ki je bil prvotno predviden, na nek način nasedel, da bo zagotavljal potencialni sekundarni vir.

Predlagam, da opravimo razpravo o tem vprašanju in da pripravite konkretne aktivnosti, kako boste ... / izklop mikrofona/.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa za predlog, o katerem bomo odločali v okviru glasovanj.

Naslednji je na vrsti gospod Jožef Jerovšek, vprašanje ima za ministra za kulturo dr. Uroša Grilca.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa, gospa predsedujoča. Spoštovani minister, kolegice in kolegi.

V mesecu novembru ste predložili v sprejetje Resolucijo o nacionalnem programu za

kulturo. V to resolucijo ste takrat protiustavno vnesli in poimenovali 2 novi manjšini v poglavju 15, pod naslovom Višja raven področne kulturne dediščine manjšin. Vpeljali ste namreč srbsko in nemško manjšino, čeprav gre za srbsko in nemško etično skupino, kot je v skladu z Ustavo pravilno poimenovanje. Že takrat sem opozarjal, da gre za nevaren prejudic manjšin, zato sem vložil amandma, ki bi to neustavnost preprečil. Po vložitvi resolucije o priznanju nemške manjšine v odboru avstrijskega parlamenta takoj po Krimskih dogodkih, ki jih je nemudoma izkoristila sosednja država, je to vztrajanje pri prejudicu 2 novih manjšin postalo ravnanje z možnimi resnimi posledicami. Ob tem se slišijo informacije, da tako ravnanje ni bilo slučajno ali posledica neznanja, ampak naj bi posamezniki to naredili z namenom, nemara usklajeno, s potezami drugih, ki se sedaj kristalizirajo. Sprašujemo se o obsegu te usklajenosti. Ker omenjeni etnični skupini živita razpršeno po ozemlju Slovenije, so posledice lahko obsežne. Sam se zavzemam za čim večjo podporo etničnim skupinam, vendar se zavedam, kakšne materialne posledice bi prineslo statusno povišanje etničnih skupin v manjšine.

Sprašujem:

Ali ste raziskali ozadje zapisa neustavnega statusa v resolucijo?

Kako boste postopali, da se ustavne in druge posledice ter nejasnosti odpravijo?

Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Dr. Grilc, izvolite.

DR. UROŠ GRILC: Spoštovani gospod Jerovšek, spoštovana predsedujoča, kolegi poslanci! Hvala lepa za vprašanje.

Danes je bilo precej govora o tem, da naj bi bila poslanska vprašanja jasna in nedvoumna. Žal vaše vprašanje ni. Govori o nemški manjšini, govori o povezavah in predhodnih prizadevanjih, dasiravno je res, da Ministrstvo za kulturo že vrsto let skrbi za kulturne potrebe različnih družbenih manjšin, ki jim je zaradi takšnih ali drugačnih razlogov dostop do kulturnih dobrin otežen. Mednje poleg invalidov, ustavno priznanih narodnih skupnosti in Romov, sodijo tudi pripadniki drugih etničnih skupnosti, ki živijo v Sloveniji. Maloštevilni pripadniki nemško govoreče etnične skupine so ena izmed njih. Zato smo v resolucijo o Nacionalnem programu za kulturo pozornost namenili tudi njim, že prej pa tudi v Resoluciji o nacionalnem programu za jezikovno politiko.

Prva zmeda, ki prihaja iz vašega vprašanja, gospod Jerovšek, se nanaša na termin "nemška manjšina". Tega termina v nacionalnem programu ne boste našli. Dosledno uporabljamo izraz "nemško govoreča etnična skupina", ki izhaja iz Sporazuma o sodelovanju v kulturi, izobraževanju in znanosti med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Avstrije.

Takšna dikcija torej ne more biti prejudic za priznanje te etnične skupine za nacionalno manjšino. Torej govorite o prejudici, ki ga ni. Res pa je, da Ministrstvo za kulturo od leta 2008 objavlja poseben ciljni razpis za nemško govoreče etnične skupine, da na leto podpre med 8 do 15 tovrstnih projektov in nameni sredstva, ki v zadnjih 2 letih niso na letni ravni preseгла 22 tisoč evrov. Tolikšna je skrb države za ta segment kulturnih izvajalcev.

Gospod Jerovšek, že ob razpravi o Nacionalnem programu za kulturo ste povsem narobe razumeli naslov drugega cilja v poglavju Človekove pravice in varovanje kulturne raznolikosti. Zato ste edini v celotnem Zboru glasovali proti Nacionalnemu programu za kulturo. V tem cilju govorimo o kulturni integraciji manjšin, cilj ima naslov Višja raven področne in območne kulturne integracije manjšin. Ta cilj vključuje 5 zelo različnih ukrepov. Prvi se nanaša na podporo kulturni raznolikosti in dediščini pripadnikov nemško govoreče etnične skupine na območju Slovenije, pri čemer posebno pozornost namenja eni izmed teh skupin – Kočevarjem, staroselcem, ki, kot veste, so pred izumrtjem. Naslednji ukrep se nanaša na podporo izraženim kulturnim potrebam pripadnikov narodnih skupnosti, ki so opredeljene v Deklaraciji Republike Slovenije o položaju narodnih skupnosti pripadnikov narodov nekdanje SFRJ v Republiki Sloveniji. In potem so 3 ukrepi, ki se nanašajo na dvigovanje zaposljivosti pripadnikov ranljivih družbenih skupin na področju kulture in podporo o njihovi socialni vključenosti kot element kakovostne integracije. Še en ukrep, dvig medkulturne kadrovske kompetence v javni infrastrukturi in državni upravi na narodnostno mešanem območju in usposabljanje zaposlenih v kulturi za pomoč ljudem z različnimi invalidnostmi. V tem cilju torej govorimo o kulturni integraciji manjšin, zato naj vam znova pojasnim, da na tem mestu uporabljamo izraz manjšina kot generični in sociološki pojem. V nobenem trenutku pa ne govorimo o nemški manjšini. Ta generični pojem zajema zelo različne kolektivne entitete, ne govori o njihovem formalnopravnem statusu. Tega Nacionalni program za kulturo pač ne more storiti in tudi na nobeni točki ni storil. O ukrepih k temu cilju pa so te entitete poimenovane v skladu s statusom, kakršnega imajo v naši zakonodaji. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Gospod Jerovšek, izvolite.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa. Spoštovani minister, presenečate me in sem razočaran, da resno državotvorno ravnanje označujete kot nejasno in nedvoumno vprašanje. Gre za slabšalno sprenevedanje in govorite, da takšne dikcije in prejudica v tekstu ni. Zavedam se, da je naša poslanska skupina dala amandma na takšno dikcijo – spreminjevalni. Seveda sem sedaj ponosen, ko

je izstavljen račun v obliki resolucije v dunajskem parlamentu, da sem to takrat storil. Presenečen pa sem, da se slovenski minister spreneveda. Povem vam, na kateri strani je ta prejudic in ta dikcija, govori o integraciji manjšin, v nadaljevanju pa govori pravilno o etičnih skupinah. V naslovu pa je poudarjena "manjšina – manjšini".

Nadalje me zanima, minister:

Ali je točno, da so korist omembe obeh etničnih skupin kot manjšin v tem tekstu posredovali zelo vplivni posamezniki znotraj Pozitivne Slovenije, stranke, ki ji tudi sami pripadate?

Ali se zavedate posledic glede na razpršeno bivanje pripadnikov teh etničnih skupin?

Materialne posledice, če bi dobile isti status kot avtohtone manjšine. Apeliram, da zavestno ne zmanjšujete resnosti tega vprašanja in te situacije. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa za dodatno vprašanje. Izvolite, gospod Grilc.

DR. UROŠ GRILC: Spoštovani gospod poslanec, 2 sporazuma o sodelovanju v kulturi, izobraževanju in znanosti imata podpisani Vlada Republike Slovenije in Vlada Republike Avstrije. Prvi iz 30. aprila 2001. Na podlagi obvez in sporazuma je bil oblikovan delovni program o sodelovanju v kulturi, izobraževanju in znanosti med obema vladama, ki je pravna podlaga za izvajanje programa, ki ga že vrst let izvaja tudi Ministrstvo za kulturo. Tretji delovni program o sodelovanju v kulturi, izobraževanju in znanosti med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Avstrije je bil podpisan 17. 12. 2013. To je edina pravna podlaga, ki ji sledimo. Druge ne more biti. Noben račun do mene ni prišel in tudi nima nobene podlage, da pride. Formulacije, o katerih govorite, nikakor ne moremo interpretirati v smeri kakršnegakoli prejudica za priznanje nemške etične skupine ali kakšne druge manjšinske skupine za nacionalno manjšino. Naj vas ob tem, gospod Jerovšek, spomnim, da je pravica vseh državljanov Republike Slovenije do uporabe svoje kulture, jezika in pisave ter do izražanja pripadnosti svoji narodni skupnosti zapisana v Ustavi Republike Slovenije. Poleg tega smo se k temu zavezali tudi z ratifikacijo številnih konvencij s področja človekovih pravic. Vse to, sprejem Ustave, ratifikacija mednarodnih konvencij, ki sem jih omenil, pa tudi sklenitev sporazumov o sodelovanju s sosednjimi državami, kjer smo nase med drugim prevzeli tudi skrb, ki nam jo očitata, je sprejel Državni zbor, se pravi tudi vi, spoštovane poslanke in poslanci. Ministrstvo, ki ga vodim, bo te zaveze tudi spoštovalo. Prav zato v okviru Ministrstva za kulturo deluje tudi služba za kulturne raznolikosti in človekove pravice. Služba, ki ima ne zgolj v državni upravi, ampak v strokovni javnosti velik ugled, ki skrbi za uresničevanje kulturnih pravic etičnih skupnosti in drugih ranljivih skupin. Skrb za

pravico do kulturnega izražanja te maloštevilne in ogrožene etične skupine, o kateri danes govorimo, nikakor ne izhaja iz odločitev avstrijskega parlamenta. Izhaja iz naših lastnih zavez in iz prepričanja, da nas kulturna raznolikost bogati in krepi. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Postopkovni predlog ima gospod Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa.

Ker se minister pretvarja ali dejansko ne razume, kaj so kulturni sporazumi, kaj so ustavne pravice, ki jih jaz absolutno podpiram in spoštujem ter jih je potrebno spoštovati, da ne bo kakšnega nesporazuma. Vem, kaj so kulturni sporazumi pri ratifikacijah, v katerih sem sodeloval in v času sprejemanja, ampak gre za dvoplatnost. Čisto drugačno vprašanje in gre tudi za vprašanje diverzije, zakaj se je to pojavilo v nacionalnem programu kulture.

Minister, ker očitno ne želite ali se nočete zavedati, za kaj gre, da so to zelo resna državotvorna vprašanja, ravnanje pa nedržavotvorno, da ne uporabim kakšnega drugega izraza, je potrebno, da o tem opravimo resno razpravo, obširno razpravo na podlagi 246. člena Poslovnika Državnega zbora. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

O tem bomo odločali v okviru glasovanj.

Na vrsti je gospod Zvonko Lah, vprašanje ima za generalno sekretarko Vlade, gospo Tanjo Šarabon.

ZVONKO LAH (PS SDS): Hvala lepa, predsedujoča, za besedo. Spoštovana generalna sekretarka, spoštovani ministri!

Žal je gospod Židan odšel iz dvorane. Upam, da pride nazaj, ker se vprašanje deloma tiče tudi njega. Postaviti sem hotel vprašanje ministru za gospodarstvo, pa je med tem časom odgovornost za črpanje evropskih sredstev prišla v vladno službo. Tudi državna sekretarka, odgovorna za to, se je preselila iz prejšnjega ministrstva. Zato bom postavil poslansko vprašanje glede črpanja, predvsem iz projektov iz področja varstva okolij, operativnega programa, razvoj okoljske in prometne infrastrukture. Že prej je kolega Černač postavil vprašanje ministru Židanu glede črpanja teh sredstev in izvajanja projektov v naboru overcommitment. Gre za približno 200 milijonov projektov, ki so pripravljene, imajo izbrane izvajalce in za katere denarje ni, čeprav je bilo obljubljen, da bodo tudi ti projekti šli v izvedbo. Kot je že prej minister Židan rekel, da je 540 milijonov sredstev za te projekte in da je potem še dodatnih overcommitment 180 milijonov, za katere so tudi sredstva zagarantirana, ostalo pa je 200 milijonov iz drugega overcommitment. Pričela se je pa že nova finančna perspektiva z

letošnjim letom, kjer je 250 milijonov namenjenih za takšne projekte. Problem je v tem, da večino teh projektov – ki so dobili odločbe že v letu 2009 in nimajo še podpisane sofinancerske pogodbe, čeprav se projekti že izvajajo, kar je velika težava – ne bo izvedenih v roku do konca novembra 2015, da bi lahko črpali še evropska sredstva iz te finančne perspektive. Ti projekti se lahko nadaljujejo tudi v letu 2016, vendar občine z lastnimi sredstvi, ki jih nimajo. Če pa ti projekti niso končani do konca 2016, pa morajo občine vrniti vsa počrpana evropska sredstva do tedaj, z obrestmi. In to je težava. Menim, da bi bilo treba vključiti novo finančno perspektivo, iti v faznost izvedbe, kar je možno po naših informacijah, vendar se tako ministrstvo, prejšnje in vladna služba mora angažirati v Bruslju, da se to spelje.

Zato vas sprašujem:

Ali so aktivnosti v tej smeri, da bi se fazno šlo v izvedbo, da se izognemo vračanju evropskih sredstev?

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospa Šarabon, izvolite.

TANJA ŠARABON: Hvala lepa za vprašanje.

Kriterijev, na podlagi katerih predsednik Državnega zbora odloči, ali določeno poslansko vprašanje izpolnjuje poslovniški pogoj, pristojnosti, sama sicer ne poznam. Kot generalna sekretarka ponovno pojasnujem, da lahko odgovarjam samo na tista poslanska vprašanja, ki se nanašajo na področje delovanja generalnega sekretariata Vlade in služb, ki sodijo v pristojnost generalne sekretarke Vlade. Za delovni področji razvoja in evropske kohezijske politike, kot ste sami tudi pravilno ugotovili, je bila ustanovljena Služba Vlade Republike Slovenije za razvoj in evropsko kohezijsko politiko, katere predstojnik za svoje delo in delo vladne službe odgovarja predsednici Vlade in ne generalni sekretarki Vlade. Generalni sekretariat Vlade vsebine teh gradiv drugih resorjev ne more pojasnjevati, saj bi s tem posegel v pristojnosti resornih ministrstev in vladnih služb. Če pa poslanec vendarle vztraja, da sama na vprašanje odgovorim, bom to storila v nadaljevanju po mojih najboljših močeh.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Gospod Lah, izvolite.

ZVONKO LAH (PS SDS): Očitno nimam sreče. Enkrat je že minister Židan rekel, "ne bom odgovarjal", ker se mi je zdelo to tipično vprašanje zanj. Potem sem naslovil vprašanje glede katastrskega dohodka na ministra Čuferja, pa sem ugotovil, da kaj veliko ne pozna te snovi, pa mi je na hitro odgovoril. Danes spet nimam sreče.

Jaz sem hotel poslansko vprašanje postaviti ministru za gospodarstvo, ker bolj pritiče njemu, ker gre za pomembne gospodarske stvari. Zdaj

pa ne vem. Sami ste se dodelili, da boste odgovarjali za to področje oziroma na to vprašanje, čeprav jaz vem, da je v tem kratkem času tudi težko priti noter in odgovarjati. Verjetno bi bilo bolj primerno, če bi bila državna sekretarka, ki je to počela že na prejšnjem ministrstvu. Jaz bi vseeno rad odgovor. Upam, da boste lahko če ne odgovorili, pa vsaj postorili v naprej, da se bo kaj naredilo na tem področju. Namreč imamo projekte, ki so zelo pomembni, ki so pripravljeni, kjer je bilo že veliko stroškov porabljenih za pripravo teh projektov. Izvajalci imajo bančne garancije, ki jih morajo podaljševati. Obljubljalo se je, kako bodo pogodbe vsak čas in se bo začelo delati, pa nič od tega. Nakar izvemo, da sploh ni denarja in da ni na spregled nikjer tega denarja. Niti v tej finančni perspektivi do 2020. Kaj zdaj narediti? Jaz mislim, da se bo storila velika gospodarska škoda. Če bo teh 200 milijonov šlo v realizacijo, koliko gradbincev bo imelo delo, koliko bo DDV nazaj, koliko bo prispevkov za delavce. Mislim, da se kargro tega denarja potem vrne nazaj posredno v proračun. Zato bi se bilo smiselno potruditi, možno je iti v faznost gradnje, s tem se izognemo, da se tisti projekti, ki bodo vprašljivi, ne bodo končani, izvedejo v novi finančni perspektivi in ti začnejo, pa se da vse urediti.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Jaz razumem, da želite odgovor. Ko se naslavljajo vprašanja, če niso naslovljena na pravi naslov, bi bilo primerno, da predsednik Državnega zbora, ki o tem odloča, primerno prerazporedi ta vprašanja na tistega, ki bo ustrezno odgovarjal. Upam, da bo do tega dogovora med predsednikom Državnega zbora in Vlado prišlo in da v bodoče teh zadreg ne bo. Imate pa besedo za kratek odgovor.

TANJA ŠARABON: Predstojnica Službe Vlade za razvoj in evropsko kohezijsko politiko me je seznanila, da je organ upravljanja pripravil metodologijo za razdelitev posameznih projektov faze in jo tudi že usklajeval z Evropsko komisijo. Odgovor na vprašanje torej je, da načeloma je možna razdelitev kohezijskih projektov v faze, pri čemer pa je ključno, da je posamezna faza pripravljena v skladu z naprej določeno in s strani Evropske komisije potrjeno metodologijo. Med drugim je ključno, da vsaka posamezna faza predstavlja funkcionalno zaključeno celoto. Ali je možnost tudi dejansko izvedljiva v konkretnem primeru, pa je odvisno od sredstev, ki so za perspektivo 2007–2013 sploh še na voljo. Glede na navedeno zato predlagam, da predmetno vprašanje pisno naslovite na Vlado, ki vam bo na vprašanje tudi bolj podrobno odgovorila.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Dobro.

Gospod Lah, še postopkovni predlog, predvidevam.

ZVONKO LAH (PS SDS): Vesel sem tega odgovora, očitno se je začelo v pravo smer tudi delati, ne samo na odborih. Ko smo kar na parih odborih razpravljali o tej tematiki, ni bilo čutiti te pripravljenosti, da bi ministrstva, ki so tako posredniško telo kot za to odgovorni organ, delala v smeri, da poskušamo zadevo rešiti, ampak bolj v smeri "se ne da". Zato sem vesel tega odgovora, da se dela v tej smeri, ker smo dobili informacijo tudi s strani Evropske komisije, da je to možno. Res pa je, da je tehnično zelo zahtevno velike projekte deliti na zaključene celote in razdeliti v faznost. Tukaj je precej tehničnega dela in tudi občine morajo pristati na to.

Ker je kar nekaj vprašanj, tako gospoda Černača, mislim, da bo še o tej tematiki, bi predlagal, da se opravi razprava tukaj, da se po Poslovniku v Državnem zboru tudi ta ministrstva uskladijo med sabo. Tako Ministrstvo za finance, ki mora zagotoviti lastni delež, mora zagotoviti tudi delež iz evropskih sredstev pri izvedbi, ker se kasneje to povrne. In če sredstev ni, potem je treba ta čas od plačila izvajalcu pa do vračila iz Bruslja čim bolj skrajšati, da se ta sredstva čim prej povrnejo. Jaz bi predlagal, da se opravi razprava v Državnem zboru. Mislim, da je zelo pomembno, ker tudi nekatere občine, ki so izvajalke teh velikih projektov, so dobile potrditev projektov šele v lanskem letu, pa so več 10 milijonski projekti. Občine je strah, da jih ne bodo uspele dokončati. In s tem je tudi velika bojazen, da bo potrebno z obrestmi ta evropska sredstva vrniti. Jaz mislim, da je veliko tudi gospodarskega pomena, da se ti dodatni projekti vključijo. Saj slišimo pozive tudi po medijih, recimo hidravlične izboljšave vodooskrbe Dolenjske, kjer županstvo trdi, koliko časa bo moralo še 60 tisoč prebivalcev prekuhavati pitno vodo. Projekt je pripravljen, je težak čez 20 milijonov in mislim, da bi bila velika škoda, tudi gospodarska, ker so tudi gospodarski subjekti priključeni na to vodooskrbo. Veljalo bi ta napor narediti in tudi te vse pripravljene projekte čim prej dati v realizacijo. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Lah, jaz se strinjam, da je problematika, ki jo odpirate in so jo že pred vami, zelo pereča. Rada bi vas spomnila, da mi glasujemo oziroma bomo glasovali o odgovoru ministra, o katerem se opravi oziroma ne opravi razprava. Ker pa odgovora pravzaprav sploh nismo dobili, smo v rahlih težavah. Jaz verjamem, da se bodo Vlada in predsednik Državnega zbora v nadaljevanju okoli tega pomenili. Če pa vas povzamem, vi želite, da se o odgovoru generalne sekretarke opravi razprava. Bomo na glasovanju odločali o tem.

Postopkovno, gospod Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Generalni sekretariat Vlade ima opredeljena nekatera delovna področja. Med

drugim je zadolžen za organizacijo in delovanje vladnih služb, katerih predstojnik je generalni sekretar Vlade Republike Slovenije. In generalni sekretar Vlade Republike Slovenije je po novem pristojen za kohezijsko politiko in za Sovo. In v okviru teh nalog opravlja tudi nekatera strokovna dela. Mislim, da je tako ignoriranje oz. izigravanje ureditve, ki sledi iz opredelitve delovnih področij, neodgovorno, nekorektno do poslancev Državnega zbora. Generalni sekretar Vlade pač mora v skladu s to opredelitvijo in s temi razdelitvami nalog opraviti tudi nekatera strokovna opravila s teh področij. Med drugim tudi recimo informacijsko in dokumentacijsko dejavnost. In če so nekatere stvari prenesene v okviru vladne službe, za katero je odgovorni Generalni sekretariat Vlade, predstojnik je generalni sekretar Vlade, pač mora generalni sekretar Vlade ustrezno odgovoriti. In mislim, da je povsem neodgovorno in tudi nekorektno, da se tukaj pogovarjamo tisti, ki damo vprašanja in pričakujemo odgovore, z nekom, ki noče odgovarjati in se izgovarja na nepristojnost. Jaz mislim, da je čas, da te stvari Vlada pripravi. Ni to prvič, da se je minister ali predstavnik Vlade izgovoril na nepristojnost. Imeli smo že primer, ko minister, pristojen za sivo ekonomijo, ni hotel odgovarjati o področju sive ekonomije, češ da je to področje financ, ampak tako je bilo. In jaz mislim, da je treba te zadeve urediti. In tisti, ki pridete v imenu Vlade odgovarjati na poslanska vprašanja, to ste pa ministri in generalni sekretar Vlade, pač morate pripraviti ustrezne odgovore. To tudi za ljudi ni dobro, da generalni sekretar Vlade pravi, da za to ni pristojen, da o tem nič ne ve, da ne vem kaj. Ko pa je plačilni dan, tam pa vse ve, kje se napiše datum in podpis, da je dvignil plačilno listo. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Generalna sekretarka v okviru postopkovnega predloga ne more odgovarjati. Na vaš predlog se pa strinjam, da je zelo nerodno, da se vladni predstavniki opredelijo kot nepristojne za odgovore na poslanska vprašanja, ki jih je predsednik Državnega zbora uvrstil na dnevni red.

Nadaljujemo z vprašanji. Na vrsti je gospod Jožef Horvat. Minister za finance naj bi odgovarjal na vaše vprašanje, a je odsoten, ter minister za infrastrukturo in prostor gospod Samo Omerzel. Izvolite, gospod minister.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, podpredsednica. Spoštovane kolegice in kolegi! Spoštovani ministri, generalna sekretarka Vlade, posebej minister za infrastrukturo in prostor gospod Samo Omerzel.

V Zakonu o davku na nepremičnine, ki ga je Državni zbor sprejel v zgodnjih jutranjih urah 15. 11. 2013, gasilske organizacije, ki imajo tak status po Zakonu o gasilstvu, niso oproščene plačevanja davka na nepremičnine,

ki jih imajo v lasti. Povsem logično je bilo pričakovati, da bodo gasilske organizacije dobile informativne izračune davka na nepremičnine, kasneje bodo dobile odločbe in seveda položnice. Informativni izračuni so bili gasilskim organizacijam že poslani in gasilci so na nogah. V glavi teh informativnih izračunov piše Ministrstvo za infrastrukturo in prostor, ki ga poosebljate vi, spoštovani minister. Želeli smo, da bi bile gasilske organizacije oproščene davka na nepremičnine in da bi bila oprostitev v Zakonu o davku na nepremičnine jasno zapisana. Davčna zakonodaja – midva sva tehnika – mora biti jasna, še posebej oprostitev morajo biti zelo jasne. Poslanci Nove Slovenije - Krščanski demokrati smo 23. januarja letos vložili Predlog zakona o dopolnitvi zakona o davku na nepremičnine, ki pa ga je koalicija na Odboru za finance zavrnila, čeprav ga je pred negativnim vladnim stališčem branila Zakonodajno-pravna služba Državnega zbora, pristojna komisija Državnega sveta pa je naš zakon podprla z 10 proti 0.

Spoštovani gospod minister, glede na to, da nekateri vladni predstavniki, razen seveda predsednice Vlade in ministrov, v zadnjem času izjavljajo, da gasilske organizacije ne bodo plačevale davka na svoje nepremičnine, kljub temu da so informativne izračune za davek že prejele, vas sprašujem:

Kako boste realizirali oprostitev, če bo res oprostitev, ko pa za oprostitev plačevanja davka na nepremičnine v lasti gasilskih organizacij ni pravne podlage v Zakonu o davku na nepremičnine?

Prosim vas za res natančna pojasnila postopka; vi razumete – algoritem:

Kakšen bo algoritem in jasne pravne podlage?

Bilo bi tudi korektno, gospod minister, da bi se gasilcem opravičili – torej, da bi se Vlada opravičila, ne vi osebno –, če je seveda nastala napaka, ampak informativni izračuni so bili gasilcem poslani, ker tako piše v zakonu. Lepo prosim za vašo pojasnila.

Ustni odgovor ministra dr. Čuferja pa pričakujem na naslednji seji, gospa podpredsednica.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Sprejemamo že zdaj ta vaš predlog.

Gospod minister, izvolite.

SAMO OMERZEL: Spoštovana predsedujoča, hvala za besedo. Spoštovani gospod poslanec, gospod Horvat, najlepša hvala za vprašanje.

Februarja letos, torej leta 2014, je Geodetska uprava Republike Slovenije poslala informativne izračune vsem lastnikom nepremičnin in davčnim zavezancem in na tem obvestilu je poleg vseh podatkov o nepremičninah tudi posplošena tržna vrednost, informativni izračun davka, ki se bo plačal na to, in davčna stopnja. In drži, da so popolnoma vsi, ki so lastniki teh nepremičnin, te informativne izračune dobili iz enega enostavnega razloga.

Ko se je pripravljala ta informativni izračun, osnova za to je register nepremičnin, v katerem so popisani popolnoma vsi lastniki teh nepremičnin. Osnova, o kateri govorimo, torej oprostitev plačila davka na nepremičnine za gasilce, je v Zakonu o davku na nepremičnine, in sicer vam bom citiral drugi odstavek 8. člena, ki pravi: "Za nepremičnine v lasti humanitarnih organizacij oprostitev prizna davčni organ ob odmeri davka na podlagi razvida humanitarnih organizacij pri ministrstvu, pristojnem za zdravstveno varstvo, in ministrstvu, pristojnem za socialno varstvo."

Torej, če pogledava algoritem, o katerem ste govorili: Geodetska uprava naredi informativne izračune in pošlje obvestilo o vseh podatkih nepremičnine. Na osnovi podatkov, kjer se pripravi ta informativni izračun, se ne more identificirati, ali je lastnik te nepremičnine humanitarna organizacija ali ne. Pozneje je ministrstvo, pristojno za finance, tisto, ki izda odločbo o odmeri davka, na osnovi tega potem pride tudi oprostitev plačila davka za humanitarne organizacije. Ko bo poslana odločba, bo – v tem primeru tudi gasilec – poslana odločba, kjer se oprosti plačilo davka na nepremičnine.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.
Gospod Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Gospod minister, hvala za vaša pojasnila. Želim pa, da stopiva skupaj in oba poveva, vi Vladi, jaz sem Državnemu zboru že, da gasilske organizacije nimajo statusa humanitarne organizacije. V tem je problem. Pobrsajte po spletni strani, najdete razvid humanitarnih organizacij, dva sta, enega vodi Ministrstvo za zdravje, drugega vodi Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti. Niti ene gasilske organizacije ne najdete v tem razvidu, čeprav ima Gasilska zveza Slovenije kot društvo odločbo z 9. 8. 2010 od Ministrstva za zdravje, vendar je v tem razvidu ne najdete. V tem je problem! In jaz to vpijem in kričim na odborih, v Državnem zboru in nihče me ne sliši! Lepo vas prosim, vi ste inženir, vsaj vi me slišite in na Vladi recite, da se naredi dejansko po principu kopiraj-spusti-prilepi, copy-paste, četrti odstavek 8. člena, ki pravi, da so oproščene humanitarne organizacije, ki imajo tak status po Zakonu o humanitarnih organizacijah, mi pa z našim zakonom Nove Slovenije dodajamo, da so oproščene tudi gasilske organizacije, ki imajo tak status – torej gasilski, da so gasilske – po Zakonu o gasilstvu. Danes, v tem trenutku, nobena gasilska organizacija, gospod minister Samo Omerzel, nima statusa humanitarne organizacije; in v tem je problem. Zato danes, če bo Vlada, ali ministrstvo, ali Durs, ali kdor koli pisal odločbe, ne bodo gasilske organizacije oproščene.

Lepo vas prosim, vi se poglobite, vi ste zdaj še moj edini adut, poglobite se v to zadevo. Mi bomo še enkrat zakon vložili, kar napovedujem, in ko bo na Vladi, ko boste sprejemali mnenje, bom pozoren, kako boste vi razpravljali. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Še enkrat minister Omerzel.

SAMO OMERZEL: Najlepša hvala za tole opozorilo.

Kot minister, pristojen za ta del, kjer smo bili kot Geodetska uprava zadolženi za informativne izračune, lahko pojasnim in komentiram algoritem, zakaj v tem delu ni mogoča oprostitev za gasilce; torej iz enostavnega razloga, ker v registru nepremičnin ni navedeno, kdo je humanitarna organizacija, ali pa kakšen drug tip organizacije, kot uporabnik.

Vendar tisto, kar vam lahko obljubim, je, da seveda bom ministru, ki je pristojen za ta zakon, prenesel najino današnjo debato, opozoril na problem in glede na to, kaj je bilo v javnosti obljubljen, sem prepričan, da bo tudi odziv temu primeren.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Naslednji je na vrsti dr. Vinko Gorenak, vprašanje za generalno sekretarko Vlade gospo Tanjo Šarabon in ministra za finance, ki je odsoten, dr. Čuferja.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): Hvala lepa.

Gospa generalna sekretarka, prej sem poslušal prenos, ko ste odgovarjali na vprašanje, ne vem že več koga, ki se je nanašalo na Sovo, malo prej pa tudi gospodu Lahu, ki je imel podobno vprašanje kot jaz. Moram reči, da nisem mogel verjeti, kaj ste odgovorili! Poglejte, zakon je popolnoma jasen. Mislim, da se predsednik Državnega zbora ni zmotil, namreč zakon pravi, "v razmerju do predstojnikov vladnih služb" – kar pa te službe so, od Sove do te nove službe – "ima generalni sekretar enaka pooblastila kot minister". To je v zakonu zapisano in to je popolnoma jasno. Zdaj, ne vem, ali vi to poznate ali ne, predlagam vam, da to pogledate, če tega ne poznate; tako da ste vi dolžni odgovarjati na vsa poslanska vprašanja, ki se tičejo vladnih služb, v vsakem primeru, ker potem, če bi bila razlaga taka, kot jo postavljate vi, za nekatere vladne službe nikoli ne bi mogli postaviti ustnega poslanskega vprašanja. To ni točno. Torej, vi ste ministrica v razmerju do vladnih služb, to pravi zakon.

Zato vam v tem kontekstu postavljam zelo jasno poslansko vprašanje, ki je razdeljeno na dva dela; en del je namenjen vam, en del pa je namenjen ministru za finance, ki ga danes ni. Gre za vsa ta sredstva, o katerih je govoril gospod Lah, gre za sredstva, o katerih je govoril

gospod Černač, jaz tega dela ne bom ponavljal, bom pa postavil vprašanje, ki se nanaša na konkreten projekt, in sicer oskrba s pitno vodo v porečju Sotle.

Namreč, tam je šlo – za kaj? Poglejte. Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo je že iz kohezijskih sredstev 29. 11. 2012 – poudarjam 2012, to je skoraj dve leti nazaj – izdalo sklep za sofinanciranje v višini 9 milijonov 800 tisoč. Ministrstvo za kmetijstvo in okolje pa je izdalo sklep 9. 7. 2013 v višini 1 milijon 700. Danes je pa mesec marec – nič ni narejenega na to temo s strani Vlade. Skratka, sredstev ni, dela pa tečejo, ker dela morajo biti končana do septembra oziroma do konca letošnjega leta, sicer to financiranje ne bo mogoče.

Sprašujem vas v kontekstu tudi seje Odbora za evropske zadeve in sprašujem vas v kontekstu današnjega sklepa Vlade:

Kaj ste danes sprejeli?

Ali lahko rečemo, da bo ta projekt sfinanciran?

Ali bodo izdani ustrezní sklepi, zlasti glede na današnje sklepe Vlade, ki ste jih sprejeli?

Prosim za odgovor. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala.

Gospa Šarabon.

TANJA ŠARABON: Ponovno lahko opozorim, da kriterijev, na podlagi katerih predsednik določa, ali določeno vprašanje sodi v pristojnost nekega resorja ali službe, ne poznam. Poznam pa svoje pristojnosti in vem, da postavljeno vprašanje ne sodi v mojo pristojnost.

Naj povem, da obstajata dve vrsti vladnih služb, in sicer vladne službe iz pristojnosti predsednice Vlade. To so Slovenska varnostno-obveščevalna služba, Statistični urad Republike Slovenije, Urad za makroekonomske analize in razvoj, Urad za narodnosti in Služba Vlade za razvoj in evropsko kohezijsko politiko. Druga vrsta vladnih služb pa sodi v pristojnost generalnega sekretariata Vlade. To pa so Urad za komuniciranje, Protokol Republike Slovenije in Urad za varstvo tajnih podatkov.

Torej lahko ponovno pojasnim, da je iz prijave ustnega poslanskega vprašanja razvidno, da gre za poslansko vprašanje o zadevah, ki se nanašajo na delovno področje Ministrstva za kmetijstvo in okolje in ne na delovno področje GSV. Generalni sekretariat Vlade tako ne more odgovarjati na vprašanja s tega področja, kljub temu pa, če želite, da vam odgovor podam, se bom o tem vprašanju pozanimala in vam lahko v nadaljevanju podam kratek odgovor na vaše vprašanje.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Dr. Gorenak.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): Imeli sta tri minute časa, da bi kaj povedali, zdaj pa vidim, da ne boste nič povedali.

Ponovno poudarjam: zakon ne loči med a pa b vladnimi službami – zaboga, preberite si ga!

Zakon je popolnoma jasen: v razmerju do predstojnikov vladnih služb ima generalni sekretar enaka pooblastila kot minister. Konec koncev, kdo pa potem podpisuje naloge za službena potovanja teh predstojnikov in tako dalje? Ali jih predsednica Vlade? Verjetno jih podpisujete vi, zakon je jasen in vi ste dolžni odgovarjati in ne vidim nobenega razloga, zakaj se temu izmikate.

Prosim vas za konkreten odgovor:

Ali lahko v lokalnemu okolju, od koder tudi sam izhajam, na podlagi podatkov, ki sem jih prej omenil – podpisi so bili s strani Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo že v letu 2012, podpisi so bili s strani okoljskega in kmetijskega ministrstva konec leta 2013, zdaj pa smo v letu 2014 –, lahko računamo v kontekstu današnjih sklepov Vlade, da bodo ti sklepi podpisani in da bo denarni krog tudi stekel?

Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospa Šarabon.

TANJA ŠARABON: Poslanska vprašanja, ki se nanašajo na vprašanja vladnih služb, ki sodijo v pristojnost predsednice Vlade, je seveda treba zastaviti ali predsednici Vlade oziroma Vladi kot taki.

Kar se pa tiče vašega vsebinskega vprašanja, bi pa podala sledeči odgovor. Vlada Republike Slovenije je na današnji dopisni seji Ministrstvu za kmetijstvo in okolje že zagotovila dodatne pravice porabe v skupni višini 103 milijone 379 tisoč 206 evrov za izvajanje projektov kohezijske politike iz operativnega programa za razvoj okoljske in prometne infrastrukture tako imenovan OP ROPI. S tem sklepom je Vlada zagotovila sredstva za 19 projektov, ki so upravičeni do sofinanciranja iz evropskih kohezijskih sredstev, in s tem tudi za projekte, ki jih v poslanskem vprašanju navaja poslanec. S tem se zagotavlja, da bodo evropska sredstva OP ROPI za leto 2014 v celoti izkoriščena. Prav tako bo s tem omogočena izvedba projektov, ki jih Republika Slovenija mora izvesti v skladu z direktivami EU s področja urejanja odpadnih voda.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa za odgovor.

Postopkovno, izvolite.

SAMO BEVK (PS SD): Hvala lepa, gospa podpredsednica.

Glede na te zaplete, ki so nastali pri poslanskih vprašanjih generalni sekretarki Vlade, predlagam, da se Komisija za poslovnik opredeli do prvega odstavka 240. člena Poslovnika Državnega zbora, ki govori o tem, da lahko na vprašanja poslanca odgovarja tudi generalni sekretar oziroma generalna sekretarka.

Namreč, kaj je njeno delovno področje več ali manj vemo, če pa pogledamo organigram Generalnega sekretariata Vlade, pa vidimo, kaj spada pod delovno področje generalne sekretarke oziroma generalnega sekretarja. Tukaj imamo Kabinet generalne sekretarke, imamo Sektor za pripravo in izvedbo sej vlade, Sektor za sodelovanje z državnim zborom in za evropsko in mednarodno sodelovanje, Sektor za delo delovnih teles in svetov vlade, Sektor za podporo dela Komisije Vlade Republike Slovenije za administrativne zadeve in imenovanja, Sektor za sodelovanje in podporo Kabinetu predsednika Vlade, potem imamo naprej še Sektor za splošne zadeve, Sektor za informatiko, Skupna notranjerevizijska služba, Služba za obrambne priprave in varnost, Sektor za tehnične zadeve, Sektor za prevajanje in Glavno pisarno.

Tako predlagam, da se do teh vsebinskih vprašanj opredeli Komisija za poslovnik, da bo generalna sekretarka, v temu mandatu imamo generalno sekretarko, pač vedela, na katera vsebinska vprašanja se bo odgovarjalo, prav tako pa tudi poslanke in poslanci, v kakšnem smislu lahko postavljajo poslanska vprašanja generalni sekretarki. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala lepa, gospod Bevk. Postopkovno vprašanje ima še dr. Vinko Gorenak.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): Hvala lepa.

Ne vem, res ne potrebujem ponovnih bralnih / nerazumljivo/. Zadovoljen sem s tem, kar ste vsebinsko povedali, da bo ta projekt financiran oziroma da bo zadeva stekla. Glede na to, predsednik, da sta vsebinsko popolnoma enak predlog podala že gospod Černač in gospod Lah, bi želel samo še odgovor s strani, ker sem naslovil tudi na finančnega ministra, finančnega ministra na naslednji seji, ker ga danes ni. Dobro bi pa bilo, da se res razčisti ta zadeva, ker mislim, da ste vi prav ravnali, vendar je zakon s tega vidika popolnoma jasen. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. S tem zaključujemo s tem vprašanjem.

Prehajamo na vprašanje, ki ga bo zastavil gospod Branko Kurnjek, in sicer ministru za kmetijstvo in okolje mag. Dejanu Židanu. Izvolite, gospod Kurnjek.

BRANKO KURNJEK (PS DL): Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Spoštovana gospa generalna sekretarka, spoštovani ministri, kolegice in kolegi!

Gospod minister Židan, meni je žal, prej je že kolega poslanec Ribič postavil podobno vprašanje, kot ga bom sam, in sicer na podlagi tega, kar je govoril gospod Ribič, torej dimnikarske storitve. Sami poslanci ne moremo

vedeti, ko vlagamo vprašanja, da bo nek drug poslanec ali poslanka postavil podobno vprašanje.

Govoril bom o zadevi ki je bila deset let pereča tema tako na strani civilne javnosti kakor tudi na strani določenega dela strokovne javnosti. Oktobra lanskega leta smo sprejeli novelo Zakona o varstvu okolja, in sicer je ta novela prinašala tudi takšno spremembo, da smo dimnikarske storitve izvezli iz seznama obveznih državnih gospodarskih javnih služb varstva okolja. Z isto novelo smo določili tudi to, da tisti, ki imajo koncesije, dodeljene za obdobje po 31. 12. 2015, da se te koncesije v bistvu nekako zaključijo. Za tiste koncesionarje, ki bi jim pa koncesija potekla pred tem datumom 31. 12. 2015, pa je bilo v noveli zapisano, da se jim lahko z odločbo podaljša koncesija za eno leto oziroma maksimalno do 31. 12. 2015.

Zanima me:

Ali ste za tiste koncesionarje, ki jim koncesija poteče prej in so vložili že vlogo za podaljšanje te koncesije, na ministrstvu že pripravili odgovore, da se te odločbe lahko oziroma se bodo podaljšale?

Namreč, če se to ne bo zgodilo, se lahko zgodi že v kratkem, da se bodo določeni koncesionarji znašli v brezpravnem položaju. Prav tako bi vas želel vprašati tudi to:

Kako potekajo priprave glede systemske ureditve, ki sledijo noveli Zakona o varstvu okolja, ki ureja dimnikarske storitve? Prosil bi vas v prvem delu za vaš odgovor na to vprašanje. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo dajem ministru Židanu. Izvolite.

MAG. DEJAN ŽIDAN: Hvala, gospod predsednik. Lep pozdrav vam, Še enkrat, spoštovane poslanke in poslanci, lep pozdrav!

Gospod poslanec, zahvaljujem se za vprašanje, da je to danes drugo podobno, je samo znak za naše ministrstvo, da je to preče vprašanje in da je obdobje dolgo let, ko se ni urejalo in mogoče preslabo nadziralo, je pač pustilo javnost dodatno senzibilizirano, kako se ureja. Takrat, ko se je spreminjal v Državnem zboru Zakon o varstvu okolja, smo se mi odločili za načelo, da ima vsak od nas pravico, da sam izbere tistega, ki nam bo opravil dimnikarsko storitev, seveda mora biti pa ustrezno usposobljen, kar dokazuje z licenco. Dva primera sta se morala rešiti. Prvi primer je, kaj narediti, če koncesije trajajo dlje kot do 31. 12. 2015. Zakon je to razrešil na ta način, da tudi takrat prenehajo veljati in ker se je to pravočasno naredilo, pričakujemo, da ne bo v bistvu nekega pričakovanega poslovnega rezultata še kasneje, ker je to zakon dve leti naprej napovedal. Drugo pa je, kaj narediti, če posamezne koncesije predčasno prenehajo, pa nočemo iti v ponovni postopek ponovne izbire, ker ni razumljen, ki je dosti zapleten. Zakon omogoča možnost, da vsem koncesionarjem, ki

opravljajo in delajo v skladu z zakonom, ostalimi pravnimi akti, da se jim na njihovo prošnjo koncesija podaljša do konca prehodnega obdobja, to je do 31. decembra 2015. V tem trenutku opažam, da posamezne prošnje prihajajo. Na Vladi, ki odloča o teh zadevah, potem tudi sprejemamo podaljšanja do 31. 12. 2015. Do mene kot ministra ni prišla do tega trenutka nobena informacija, da bi si pri tem podeljevanju kar koli zamujalo. Če pa se slučajno dogodi, da pride kakršna koli podobna informacija tudi do vas, mogoče spoštovani gospod poslanec, pa prosim, da me takoj obvestite, da preverimo, ali se koncesije podeljujejo na ta način, da ne pride na nek način do praznine.

V vsakem primeru imamo to namen urediti na ta način, da bo javna gospodarska služba delovala do takrat, kakor nalaga zakon, istočasno pa se polni register kurilnih naprav, ki bo več kot 400 tisoč, ki bo osnova potem za izvajanje na nek način licenčne ureditve; torej vsak, ki bo pridobil licenco ali drugačno dokazilo, da obvlada to dejavnost, bo lahko na našo pobudo delal z našimi kurilnimi napravami. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Zahtevo za dopolnitev odgovora ima gospod Kurnjek. Izvolite.

BRANKO KURNJEK (PS DL): Hvala gospod, minister za odgovor.

V Državljanski listi smo bili iniciatorji spremembe v tem delu zakona in so nam tudi v koalicijskih strankah pri tem sledili, nas podprli in tudi na ministrstvu so nas podprli. Jaz bi pa vseeno želel, čeprav vsi želimo, da se zadeva okrog dimnikarskih storitev uredi čim prej – torej, da se bodo zadeve uredile do 13. 12. 2015 –, ampak kljub vsemu morate imeti v vidu to, da do 31. 12. 2015 službe morajo delovati še v skladu z zakonom, ki je veljal oziroma ki odreja ta končni datum. Težko vam na ministrstvo posredujem podatke, kateri koncesionarji so morebiti posredovali vloge za podaljšanje koncesije. Mislim, da bi ministrstvo moralo imeti te podatke pri sebi. Me pa resno zanima:

Kaj se bi zgodilo lahko s tistimi, ki so dali vlogo, pa jim je ne bi podaljšali?

Če teh podatkov nimate, ali so se izgubili, ali službe ne delajo pravočasno, da se res ne bi znašle te službe v nezavidljivem položaju. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Želi minister dopolniti odgovor? Izvolite.

MAG. DEJAN ŽIDAN: Hvala, spoštovani poslanec za podvprašanje.

Na ministrstvu seveda imamo podatke, kdo je zaprosil. Po meni dostopnih podatkih tudi izdaja teh dodatnih – oziroma dodatnega roka do konca prehodnega obdobja poteka nemoteno. Moje vprašanje je samo bilo, če mogoče ima kdo kakršno koli drugačno informacijo, da lahko preverimo. Ampak tudi na podlagi te današnje

pobude, če želite, vam tudi pripravimo pisni odgovor, iz katerega bo jasno, koliko pobud je že prišlo in v kakšnem časovnem roku odgovarjamo na posamezna podaljšanja. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Zahtevo za razpravo o odgovoru ima gospod Kurnjek.

BRANKO KURNJEK (PS DL): Hvala.

Ne bi dal postopkovno, bi pa pritrdil temu, kar je gospod minister rekel, da bo podal pisno obrazložitev. Samo to bi želel. Ne bi pa želel razpravljati, v skladu s poslovníkom, da se razpravlja o tej temi. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Robert Hrovat bo zastavil vprašanje ministru za kmetijstvo in okolje magistru Dejanu Židanu.

ROBERT HROVAT (PS SDS): Hvala za besedo. Spoštovani minister!

Nekaj dni nazaj je bil v Financah komentar v povezavi z vladnim načrtom, kjer je komentator govoril o romantičnem socializmu. Naj bi Vlada za odpravo posledic ujme predvidevala ustanovitev gospodarske družbe, ki bo v 100-odstotni lasti države. Ta naj bi odkupovala presežni les iz poškodovanih gozdov. Potem se v nadaljevanju sprašujejo, zakaj se mora s prodajo lesa ukvarjati država. V Sloveniji imajo specializirana gozdna gospodarstva, ki vedo, kako les bolje spraviti na trg. Ali tega ne znajo? Je morda cilj vsega skupaj državna pomoč, Vlada pa jo želi prikriti s takšnimi ukrepi?

Kot jaz to razumem, bo cilj te družbe po čim višji ceni kupovati les od lastnikov, ga skladiščiti in potem poceni prodati domači lesni industriji. Najnovejše informacije so, da naj bi v to državno družbo prezaupovali celo javne uslužbenke Zavoda za gozdove in Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov. Ustanovljeno naj bi bilo to podjetje kar na podlagi posebnega zakona, hkrati pa naj bi uravnavalo cene sečnje in spravila. Zdaj, če je temu res tako, bi rekel, da je to dejansko v stilu romantičnega socializma. Prava katastrofa pa bo, če boste za 100-milijonski kredit, kot ga opisujejo, pri EBRD kot jamstvo dali hipoteko na državne gozdove, ker na ta način državna družba lahko ustvarja le izgubo, kar posledično pomeni nezmožnost plačila kredita in tako izgubo državnih gozdov. Lahko pa, da nekdo želi poceni privatizirati še državne gozdove. Kaj takega še niso naredili nikjer, saj bi s takim pristopom uničili privatni sektor, ki odkupuje les iz gozdov. Kaj pa bo potem, ko se bo država umaknila? Kdo bo potem odkupoval les? Prav gotovo država, zagotovo, nima boljših komercialistov kot privatni sektor.

Praden bo taka družba ustanovljena, bo minilo vsaj 3 do 4 mesece, to je poleti, rok za podrte iglavce pa je 15. 5. Dejstvo je, da doma

nimamo lesne industrije, ki bi lahko v realnem času ta les predelala. Večina bo šla tako za les za kurjavo in lesne plošče ter celulozo. Zanimiva je le hlodovina smreke, ki pa je ni več kot 800 tisoč kubikov, kar za lesno predelavo v Avstriji ne predstavlja nobenih težav. Problem je prodati bor, kar pa tudi državna firma najbrž ne bo zmogla.

Zato vas sprašujem, spoštovani minister:

Ali je res, da se ustanavlja novo državno podjetje za odkup lesa iz privatnih gozdov po žledolomu, katero naj bi se financiralo s kreditom, ki bo dan pod hipoteko državnih gozdov?

Hvala lepa.

PRESEDNİK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Besedo za odgovor dajem mag. Dejanu Židanu.

MAG. DEJAN ŽIDAN: Hvala, gospod predsednik.

Hvala tudi vam, spoštovani poslanec za aktualno vprašanje in me tudi veseli, da vam lahko podam nekaj bolj točnih informacij, kot se mogoče kje da prebrati.

Verjetno tudi vi poznate, da je koalicija, ko je sklepala novo koalicijsko pogodbo, se odločila tudi, da spremeni upravljanje državnega gozda na ta način, da upravljanje v bodoče prevzame ne več koncesionarji, ker poznate, da je z vseh političnih strani, tudi z vaše, prihajalo zelo dosti očitkov, ampak da upravljanje opravlja enovito podjetje. Ne vem, če je to romantični socializem ali ne, je pa to sistem, ki ga imajo v veliki večini vseh držav, kjer mislim, da ne gojijo romantičnega socializma. Nazadnje, leta 1996, je šla tudi sosednja država, kjer govorijo nemško, ker so se našli v neki podobni tiskini so osnovali s posebnim zakonom tudi gospodarsko družbo, ki upravlja javni gozd, zato ker so ugotovili, da preko tega lahko lažje sledijo, država, pričakovanim učinkom, kot je pričakovani dobiček, in morajo iti v gozd nazaj. Tudi nekatere druge, tudi nam primerljive države, ki so nam vzor, imajo podobno organizirano. Recimo, taka je Finska; zanimiv je primer Baden-Württenberga, Bavarske, Švice in tako naprej. Imajo pa tudi nekatere druge države, recimo primer, v sosednji državi so to hrvatske šume.

Sam žledolom, ki se je zgodil, je dejansko, kakor ste ugotovili, povzročal višek lesa, ta se ne bo kazal samo v prvih nekaj mesecih, tega lesa iglavcev bo 31 odstotkov, od teh silnih 7 milijonov kubikov in nekaj. Tega lesa je še več in ta višek bo kar nekaj časa prihajal, ker je pričakovati, da bodo velike ali hude težave na trgu. Prve težave so se takoj zaznale takrat, ko je prišlo do žledoloma, takrat so začeli nekateri veliki tuji kupci odpovedovati slovenskim lastnikom gozdov pogodbe, s katerimi so jim dobavljali les, takrat je tudi država napovedala, da ne bo ljudi pustila na cedilu, takrat se je tudi stanje potem umirilo.

Moram pa povedati, da ima država v osnovi dve možnosti, da intervenira, obe sta v skladu z evropsko zakonodajo, to bi rad povedal. Prva možnost je, da se za obdobje 6 plus 6 mesecev predpiše minimalno ceno, to je v skladu z evropsko zakonodajo, se pa ta možnost, v bistvu, izredno redko uporablja, zato ker ko država predpiše neko minimalno ceno – kaj se zgodi? Minimalna cena je seveda višja kakor pričakovana cena, takrat, če trg razpade, je pa nižja kakor trenutna nižja cena. Če se z uredbo določi minimalna cena, se trg avtomatsko spusti na neko nižjo raven. Če pa slučajno država predpiše neko minimalno ceno, ki pa je višja, kakor se v nekem trenutku sploh lahko na trgu odkupi, pa na legalen način zaustavi ves legalen promet – kaj se potem dogaja na črno, je pa druga stvar. Lahko pa v podobnih primerih, ko gre za naravno katastrofo, ko gre za interventne razmere in ko gre za potrebe čiščenja gozda, na ta način vskočijo državne družbe, ki skrbijo za državni gozd. Tako se je tudi dogajalo v primeru krize v nekaterih drugih državah in to je tudi ideja tega zakona, ki zdaj nastaja.

Ker imam še toliko časa, dovolite, da vam povem, kako zakon nastaja. Pregledala se je primerljiva pravna ureditev, recimo v Avstriji na Finskem pa v nekaterih drugih državah zahodne Evrope, kjer nimajo – kako ste rekli? – prijaznega socializma. Kolikor vem, ga nimajo, hkrati se je potem pričel pripravljati poslovni načrt, katerega osnutek bo še ta teden končan. Istočasno na podlagi tega, ko smo pregledali zunanjo zakonodajo, v neki ekspertni skupini nastaja osnutek slovenskega zakona, ki bo koaliciji predstavljen naslednji teden in takrat se bodo sprejemale, mislim, da politične odločitve znotraj koalicije. Kaj bo garancija za morebitni kredit, koliko kredita potrebujemo, je seveda odvisno od poslovnega načrta, ki se sedaj končuje, ali je potrebnih 10 milijonov, 20 ali pa nekoliko več, bo znano konec tedna, res pa je, da bo za ta kredit treba dobiti neko kontra garancijo.

Kontra garancije so vsaj tri. Ena garancija, recimo, kakor so nekatere države šle, je ta, da so adekvatni delež gozda, ko so potrebovale denar za najetje kredita, prenesle na družbo, ki je v stoddostni državni lasti, in tudi s prepovedjo prodaje. Druga možnost je, da se gre v garancijo preko Državnega zbora, tretja možnost pa je, da se koristi garancijski potencial preko nekaterih drugih virov, ki so državi že odobreni, pa niso izkoriščeni. V tem trenutku ni odločitve, katera od teh treh možnosti – tudi jaz nimam nobene preference, verjamem, da se bo odločilo za tisto varianto, ki je za državo najbolj ugodna.

Kakšna je časovnica? Časovnica ustanavljanja tega podjetja je takšna, da v naslednjem tednu opravimo koalicijske razgovore, vsaka koalicija najprej opravi, razgovore znotraj sebe in potem, ko dobimo

soglasje, gremo pa s tem osnutkom zakona v medresorski razgovor. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Zahtevo za dopolnitev odgovora ima gospod Hrovat.

ROBERT HROVAT (PS SDS): Hvala.

Spoštovani minister, to pomeni, da če sem prav razumel, boste kupovali iz državnih gozdov in ne iz privatnih, od privatnih lastnikov. Tako ste na začetku pač povedali. Ampak dejstvo je, da je treba odreagirati čim prej. Zelo pomembna dejstva pa so, da je cene sečnje in spravila zelo težko tržno regulirati, zelo težko. V Sloveniji je zagotovo bistveno premalo izvajalcev za to maso lesa. Ta trenutek ni niti dovolj transportnih zmogljivosti za prevoz, ne kamionov, ne vagonov, pa se sanacije še pravzaprav sploh ni resno začela. Ta trenutek sicer nekateri že pospravljajo svoje gozdove, ampak po mojih ocenah je to kvečjemu šele 10 %. Torej, glavno nas še čaka. Ampak še to se dela po lažjih terenih. Tisto, kar je zelo zelo globoko, je kar problem. Več kot 90 odstotkov sanacije se v privatnih gozdovih sploh še ni začelo.

Sedaj pa ukrepi. En ukrep je to, kar ste prej povedali, ampak mislim, da prvi ukrep vsake normalne države bi bil, da bi zagotovila sredstva in organizacijo odpiranja gozdnih cest, kar nam do sedaj še ni uspelo, saj so nekatere gozdne ceste še vedno zaprte zaradi podrtega drevja. Prav tako bi do sedaj lahko prerazporedili morebitna sredstva za najnujnejše subvencije prizadetim lastnikom, pa do sedaj na MKO, se mi zdi, da še niste ugotovili niti tega, kaj bi bili najnujnejši ukrepi za vzpostavitev sanacije, kaj šele za prerazporeditve sredstev. Se mi zdi, da se to sploh še ni začelo dogajati. Spomnite se leta 2008, v Kamniku je bil vetrolom, in takrat so subvencije, se pravi izplačila subvencij bile izvedene že v dveh mesecih. Sedaj je dva meseca mimo. Nekih pravih ukrepov ni. Bi vas prosil tudi za ta dodaten odgovor ... / izklop mikrofona/

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala. Upam, da je minister razumel kontekst dodatnega vprašanja.

Gospod minister, izvolite.

MAG. DEJAN ŽIDAN: Hvala, gospod predsednik. Hvala, spoštovani poslanec, tudi za ta zanimiva podvprašanja.

Odkup lesa velja za les na poškodovanih delih Slovenije. To se razume. Tam je generalno gledano podobno razmerje, kakor je generalno v slovenskem gozdu. Približno slabih 20 odstotkov gozda je državnega, nekaj malega občinskega, vse ostalo je v privatni lasti. Tisto, ker sem pa povedal za upravljanje, to je družba za upravljanje in gospodarjenje z državnim gozdom, ki bo prevzela upravljanje v skladu s koalicijsko pogodbo, ko bodo koncesije potekle,

to je leta 2016. Les pa se odkupuje povsod tam, kjer so tržni viški – kot sekundarni kupec.

Kako se v bistvu cene oblikujejo? Tudi ta model bo deloval tako, da se pojavi rezervni kupec. To je treba vedeti. Prvič, nekaj lesa uporabljajo tisti, ki so umetniki, nekateri imajo predelavo, nekateri ga tudi skladiščijo. Moram reči, da marsikatera tržna povezava je ostala. Tudi tako javljajo v tem trenutku, čeprav za posamezne asortimente pa so cene padle tudi v tem trenutku, pri nekaterih pa tudi ne. Tu povsem pravilno ugotavljate, da je to trg in država potem pač preko tega podjetja skuša zagotavljati oziroma ga bo skušala zagotavljati kot sekundarnega kupca.

Tisto, kar je država delala v prvih tednih, ste verjetno tudi vi, spoštovani poslanec, opazili, imeli smo fokusirano delovanje na dveh področjih. Prvo področje je bilo odpiranje gozdnih cest – kakor koli, šest tisoč in nekaj kilometrov je bilo zaprtih. Pomemben del tega je bil odprt s pomočjo lokalne skupnosti – ki je v osnovni odgovorna –, lastnikov, civilne zaščite, gasilcev in podobno, ni pa še vsa odprta, to drži. Drugo, kar je pa bilo kot fokus delovanja, so bili vodotoki. Zunaj smo imeli 51 ekip tudi zato, da ne pride ob tem še do poplav. Tudi to smo delali preko ministrstva.

Kako je z zagotavljanjem sredstev? Sredstev ne more zagotavljati ministrstvo s prerazporejanjem, ker ministrstvo sredstev nima. Sredstva se prerazporejajo preko proračunske rezerve, to je 15 milijonov – razen nekaj tistega denarja, kar je namenjeno sanaciji gozda, če to mislite mogoče. Jasno, ta denar se bo namenil v predele Slovenije, kjer so bile poškodbe, za potrebe, kar bo pač najbolj urgentno.

Kako bo potekala sama sanacija? Na podlagi sanacijskega načrta. Sanacijski načrt pa ne dela samo ministrstvo, ampak organ, v bistvu naš državni organ, to je Zavod za gozdove, ki ga bo naredil v prvem tednu oziroma prvi dveh tednih aprila. To je le nek postopek.

Edino to informacijo bi še rad podal. Jutri bo na Vladi ocena škode, tokrat uradna, ker se bodo združili podatki tako iz AJDE, to je iz državnega sistema, ki ga upravlja Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje, in dodatni popis škode, ki ga ocenjuje posebna komisija, in gre za škodo na energetski in prometni infrastrukturi. To je osnova za razdelilnih teh 15 milijonov, kolikor ste sami poslanci namenili preko ... / znak za konec razprave/ rezerve. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi ministru.

S tem zaključujemo to vprašanje.

Gospod Jože Tanko bo postavil vprašanje ministru za finance dr. Urošu Čuferju, ki je sicer danes odsoten.

Imate besedo, gospod Tanko, izvolite.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Vlada Alenke Bratušek nas je v samo enem letu zadolžila za 8 milijard evrov, torej za

en državni proračun, kar je svetovni rekord. Nobeni vladi na svetu to še ni uspelo v tako kratkem času. In v posmeh vsem, to Vlada šteje kot poseben uspeh, da se še vedno lahko zadolžuje, in to vladno zadolževanje je za Vlado poustvarjanja. Minister ponovno zbira sredstva po evropskih prestolnicah in spet išče vire, ker se ne zna usmeriti na to pravo pot vzdržnih javnih financ. Večino denarja je Vlada vložila v bančno luknjo, ki je v največji meri nastala zaradi slabega, nezakonitega, klientelističnega ali koruptivnega ravnanja in zaradi dogovornega usmerjanja sredstev, tudi za zgrešene politične projekte, ali je šel denar tudi na skrite račune. Kot slišimo, bo za banke treba še več denarja, samo za Banko Celje novih 160 milijonov evrov, v tej banki je bil eden izmed nadzornikov tudi sedanji minister za finance. Kljub vsemu je v bankah ostalo še več kot polovica slabih terjatev, lahko rečemo privilegiranih terjatev, ki niso bile prenesene na slabo banko. In kljub vsemu temu se znotraj te bančne elite ni zgodilo nič. Vsi so ostali na svojih mestih.

Praktično nič denarja pa Vlada ne namenja za državne investicije, za sanacije najnevarnejših odsekov, za odpravo ozkih grl obvoznic, za obnovo železniškega omrežja. Prav tako se ne namenja denar za splošno blaginjo državljanov ali za investicije v pomembne objekte družbenega standarda, kot so na primer šolski objekti, komunala, blokiranje črpanja evropskih sredstev. V zdravstvu so razmere še bolj tragične, saj se zaradi blokade zaposlovanja zdravnikov in drugega osebja ne zmore zagotoviti niti tehnoloških, niti kadrovskih, niti prostorskih kapacitet. Ko se na eni strani za banke najde vedno dovolj denarja, pa Vlada ne more, ali ne zmore, ali noče financirati na urgenci zaposlitev nekaj zdravnikov. In ... / znak za konec razprave/ ... hudo poškodovani ali hudo bolni brez razloga trpijo ure in ure. Vlada pa ne odloči.

Sprašujem:

Kakšne so prioritete razporejanja proračunskih sredstev, če na eni strani Vlada po nepotrebnem daje milijarde sredstev ali poroštev za povsem privatne naložbe ali privatne banke, na drugi strani pa Vlada ne izvaja svojih nalog na področju zdravstva, šolstva in še kje, saj ne more ali noče zagotoviti nekaj milijonov sredstev za urgenco in zaposlitve novih zdravnikov? Želim ustni odgovor.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Na podlagi vaše izjave, da želite ustni odgovor, bom zaradi odsotnosti ministra na današnji seji vprašanje uvrstil na naslednjo redno sejo Državnega zbora.

Gospa Sonja Ramšak bo zastavila vprašanje ministru za infrastrukturo in prostor gospodu Samu Omerzelu.

SONJA RAMŠAK (PS SDS): Hvala lepa. Spoštovani ministri, spoštovani predsednik, poslanke in poslanci!

Posledice finančne, gospodarske in socialne krize so posebej močno prizadela nekatere regije, predvsem Koroško, Savinjsko-šaleško, Zasavsko, Spodnjėsavsko in belokranjsko regijo. Zato projekt tretje razvojne osi za ta območja ne predstavlja le vprašanja izgradnje infrastrukture in povezanosti države, temveč predstavlja pomemben pogoj celovitega razvoja teh območij ter odpiranja novih delovnih mest. Dokler te ceste ne bo, bodo te regije prav gotovo manj privlačne za tuje investicije, nekatera podjetja že razmišljajo tudi o selitvi svoje proizvodnje, prav tako pa je kakovost življenja v teh regijah nižja. Te regije že zdaj stagnirajo, predvsem Koroška, Zasavska in belokranjska, in če se ne bodo odprle navzven, bodo ostale še bolj zaostale. Mladi v teh regijah praktično nimajo perspektive, ne vidijo svoje priložnosti, saj ni delovnih mest niti stanovanj. Tretja razvojna os torej bi torej predstavljala izredno pomembno možnost oživitve gospodarske aktivnosti. Omenjena razvojna os je opredeljena že v strategiji prostorskega razvoja Republike Slovenije iz leta 2004 in predstavlja pomembno medregijsko povezavo ter navezavo predvsem na Avstrijsko in Hrvaško prometno omrežje. Prvič je bila kot glavni medregijski koridor določena že v slovenskem regionalnem prostorskem načrtu leta 1974.

Spoštovani minister:

Kdaj bo ministrstvo začelo uresničevati projekt tretje razvojne osi – pri tem mislim na severni in južni del?

Kdaj bo zagotovljena ustrezna mobilnost prebivalstva?

Kdaj bodo odpravljena ozka grla?

Kdaj bo omogočeno izkoriščanje razvojnih in drugih potencialov?

Hvala za vaš odgovor.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala za vprašanje.

Besedo ima gospod Omerzel.

SAMO OMERZEL: Spoštovani predsednik, hvala za besedo. Spoštovana gospa poslanka, najlepša hvala za vprašanje.

Že ko sem nastopil oziroma kandidiral za ministra, je bila ena od pomembnejših tem tretja razvojna os in moram priznati, da danes popolnoma v drugi luči gledam tudi na vprašanje tretje razvojne osi, kot sem jo takrat. Pa verjetno bi bilo nekaj narobe, če ne bi po enem letu gledal malce drugače na ta projekt. Predvsem se mi zdi pošteno in fer do vseh, da ko govorimo o tretji razvojni osi, da jasno povemo, da je tretja razvojna os razdeljena v kar nekaj etap; in prav je tako, ker imamo opravka z različno problematiko, z različnimi aktivnostmi. Na ministrstvu smo glede na celotno delitev tretje razvojne osi tudi poskrbeli, da imamo po posameznih etapah zelo jasen pregled, kje potekajo kakšne aktivnosti, v kateri fazi smo – seveda vse tisto, kar je v pristojnosti našega ministrstva. Tudi vam z veseljem pošljem

gradivo v pisni obliki na temo tretje razvojne osi, zaradi lažjega razumevanja in večjega pregleda smo dali na ministrstvo narediti tudi grafični pregled tretje razvojne osi s komentarji in z lepo barvno lestvico, da se točno vidi, v kakšni fazi je katera etapa tretje razvojne osi, tako da to vam z veseljem pošljem.

Če pa gremo pogledat konkretno po posameznih odsekih, kje smo, pa bi glede na aktivnosti šel kar s severnega dela proti južnemu. Torej, če gledamo Otiški vrh do maloobmejnega prehoda Holmec tu je bil leta 2012, konkretno 25. 10., sklep Vlade o mirovanju tega dela, predvsem zaradi tega, ker se je pojavil problem neekonomičnosti te variante. Tu je predlog izdelave nove študije in v nadaljevanju odločitev, kako zdimenzionirati v začetku do pozneje same izvedbo tega dela. Pri odseku Slovenj Gradec jug do Dravograda z obvoznici je bil ravno tako 25. 10. 2012 sklep Vlade o mirovanju tega dela. Ravno tako je tukaj predlog izdelave nove prometne študije. Na tem odseku je predvsem ključni problem nasprotovanje lokalnih skupnosti glede na študije variant, ki so bile v preteklosti pripravljene pred sklepom Vlade z dne 25. 10. 2012. Pri odseku Velenje jug do Slovenj Gradec jug je bila uredba o državnem prostorskem načrtu sprejeta 29. avgusta 2013. Investitor v DPN je družba Dars. Potem priključek AC A2 pri Podlogu do Velenja; tu imamo v tem trenutku dopolnitev študije variant in izdelavo predloga izvedljivosti variant. Ključni problem, ki ga imamo na tem območju, je povezan predvsem s poseganjem v naravo in soočanje z nadomestnimi habitati in varovanjem okolja.

Na srednjem delu, torej med avtocesto A1 Celje–Lopata in avtocesto A2 proti Novemu mestu, imamo ravno tako v fazi dopolnitve študije variant, torej izdelava nove predloge. Tu se ravno tako srečujemo z neekonomičnostjo prve variante, kjer moramo dejansko zopet pogledati, kaj je tisto, kar je ekonomično upravičljivo na tem območju.

Potem gremo pa na južni del tretje razvojne osi, imamo pa odsek avtocesta A2 torej od Novega mesta do priključka Maline, tu imamo sprejet državni prostorski načrt z dnem 20. 12. 2012. Tu sta bila investitorja – en del Ministrstvo za infrastrukturo in prostor in v drugem delu DRSC. Potem imamo odsek Maline do mednarodnega mejnega prehoda Metlika in Črnomelj jug. Na temu območju imamo v fazi priprave stališč in pripomb do sprejema uredbe DPN – državnem prostorskem načrtu. Predvidevamo, da bo državni prostorski načrt sprejet v juliju 2014 in potem imamo zadnjo fazo na tretji razvojni osi, torej govorimo o odseku Črnomelj jug do mejnega prehoda Vinica. Na tem območju pa zaradi pomanjkanja finančnih sredstev in v pripravi državnega prostorskega načrta je ta odsek trenutno v mirovanju.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Zahtevo za dopolnitev odgovora ima gospa Sonja Ramšak, izvolite.

SONJA RAMŠAK (PS SDS): Hvala, minister.

Ne da ne bi bila zadovoljna z vašim odgovorom, seveda sem. Vem, da ste v zadnjem času dobil že več vprašanj na to temo, tudi razumem, da gre za izredno zahtevno območje, tudi konfiguracijsko, pa vendar mislim, da na eni strani se v teh regijah srečujemo z izredno visoko brezposelnostjo oziroma s propadom gospodarskih družb, na drugi strani pa imamo izredno uspešna podjetja, ki pa ravno zaradi pomanjkanja te ustrezne infrastrukture imajo sedaj težave. Če se navežem tudi na to regionalno cesto Pirešica–Velenje, moram reči, da se verjetno tudi Gorenje in nekatera druga podjetja, kjer so lastniki tudi tujci, soočajo v teh dneh tudi s težavami. Veste, da tam pri odcepu za Šentilj se dejansko obnavlja most oziroma je polovična zapora in da vse to tudi povzroča dodatne stroške gospodarstvu.

Upam, da bo država čim prej našla ustrezne rešitve in da bodo tudi ta območja, ki sicer imajo izreden potencial, tako turistični kot tudi gospodarski in industrijski – da boste to čim prej uresničili in zagotovili tudi ustrezna finančna sredstva. Seveda se pa zavedam, da del problema leži tudi na lokalnih skupnostih, in upam, da bodo lokalne skupnosti sledile predvsem interesu gospodarstva in prebivalstva, ne pa mogoče posameznim parcialnim interesom.

Res bi vas prosila – ne bom zahtevala splošne razprave, ampak da mi dostavite to dokumentacijo, za katero ste rekli, da razpolagate z njo. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Želite dopolniti še odgovor?

Minister, imate besedo.

SAMO OMERZEL: Hvala za besedo.

Spoštovana gospa poslanka, zahvaljujem se vam za to razpravo in razumevanje pomena infrastrukture za gospodarstvo. Dejansko zavedanje, da je gospodarstvo tisto, ki je uporabnik te infrastrukture, je temeljno. Prepričan sem, tudi v sodelovanju z našim novim ministrom za gospodarstvo, da bomo ne samo midva kot resorna ministra za ti dve področji, ampak tudi na nivoju celotne Vlade in seveda Državnega zbora razumeli, kako pomembna je investicija v infrastrukturo. Ne nazadnje smo na nekem drugem delu infrastrukture to videli ob temu dogodku žledoloma, ki smo ga imeli letos v državi. Dejansko tisto, kar je v nekih normalnih razmerah samo po sebi umevno, da imamo, šele v tistem trenutku, ko ni na razpolago, vidimo, kaj to pomeni za slovensko gospodarstvo. Prepričan sem, da smo se ob tej naravni nesreči, ki smo jo imeli v Sloveniji, vsi zavedali, kako pomembna je infrastruktura, da slovensko gospodarstvo

normalno funkcionira in da je lahko konkurenčno.

Vsekakor se vam zahvaljujem za to razpravo in seveda upam tudi na podporo pri naših idejah in razvoju infrastrukture. Seveda, zavedajoč se na našem ministrstvu, da je ta infrastruktura namenjena gospodarstvu in da mora služiti gospodarstvu in razvoju slovenskega gospodarstva.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala ministru za dopolnitev odgovora.
S tem zaključujem to vprašanje.

Prehajamo na vprašanje, ki ga bo zastavil gospod Ljubo Žnidar, in sicer ministru za obrambo gospodu Romanu Jakiču, ki je odsoten od 16.20.
Imate besedo, gospod Žnidar.

LJUBO ŽNIDAR (PS SDS): Spoštovani predsedujoči, spoštovani ministri, kolegice in kolegi!

Rekel bi, da je prav nedostojno od strani ministra za obrambo gospoda Romana Jakiča, da ne opravlja svojega dela oziroma da ni danes prisoten v Državnem zboru in da ne odgovarja na resna in pomembna vprašanja poslancev. Raje se udeleži oziroma obiskuje društva po Sloveniji. Skratka, gre za neresen pristop k njegovemu obsegu dela, ki ga mora izvrševati. S tem se seveda izogiba neprijetnim vprašanjem. Verjamem, da je to zanj neprijetno, ampak to je njegova služba, to je njegovo delo, ki ga mora opravljati.

Ko sam gledam delo aktualne vlade, bi lahko ugotovil, da se Vlada izjemno trudi; Vlada se izjemno trudi, kako najhitreje spraviti državo v propad. Lahko rečem, da ni niti enega korenitega ukrepa, ki bi zmanjšal javno porabo, po drugi strani pa gospodarstvu, ki edino ustvarja in polni proračun, krepko meče poleno pod noge. Pa ne samo z davki, z višjimi obremenitvami, ampak kar na vse mogoče načine.

Navedel bom en takšen primer, in to je primer Ministrstva za obrambo, ki je v letošnjem letu zaradi vojaških letalskih vaj dvakrat bolj zaprlo slovenski zračni prostor kot po navadi. Kaj to pomeni? V mesecu marcu je napoved zračnega prostora za 25 dni, v mesecu aprilu za 16 dni zapore zračnega prometa, za mesec maj še ministrstvo ni podalo predloga zapore. Ali se res nobeden na ministrstvu ne vpraša, kakšna škoda je s tem povzročena gospodarstvu? Če pogledam statistiko iz lanskega leta: bilo je 26 tisoč potnikov, ki so porabili v Sloveniji 4 milijone in pol prihodkov, ki so prileteli z lastnimi avioni. Tukaj ne gre samo za izpad s strani letališče pristojbine, tako da sprašujem ministra:

Kolikšno škodo povzroča gospodarstvu občutno povečan obseg zapor zračnega prostora zaradi vojaških letalskih vaj?

Sam nisem zasledil, da bi v Sloveniji bile izredne razmere. Nisem zasledil, da bi bili vojaško ogroženi, da bi bila potrebna tako

obsežna zapora prostora in s tem škoda ... / izklop mikrofona/

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa. Odgovor boste dobili ustno na naslednji seji.

Naslednji bo zastavil vprašanje mag. Štefan Tisel, in sicer ministrici za zdravje dr. Alenki Trop Skaza, ki pa je opravičeno odsotna.

MAG. ŠTEFAN TISEL (PS SDS): Vsem lep pozdrav, spoštovana podpredsednica Državnega zbora, spoštovani ministri, poslanke in poslanci!

Imam poslansko vprašanje za ministrico za zdravje – ali če bo nov minister –, ker danes ne bom dobil odgovora, ker je odsotna. Zato bom tudi prosil za ustni odgovor na naslednji seji. In sicer v zvezi z razvojem informacijskega sistema v zdravstvu.

Dober zdravstveni sistem temelji na kvalitetnem kadru, se pravi izobraženih, usposobljenih in motiviranih ljudeh, ustreznih prostorih in opremi ter zadovoljnem oziroma zadovoljivem dotoku finančnih sredstev. Informacijski sistem v zdravstvu je v veliko pomoč tako pri organizaciji dela, njegovi kvaliteti in dostopnosti do storitev, izvidov, kakor tudi v skrajševanju časa od diagnoze do zdravljenja, pa tudi za nadzor kakovosti, ne nazadnje za vrednotenje opravljenega dela oziroma pri zaračunavanju storitev. Najprej se je razvil informacijski sistem ravno na področju obračunavanja in tega ima še danes najbolj razvitega Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije. V zdravstvenih zavodih se je informacijski sistem razvijal zelo razdrobljeno in stihijsko. Še danes je UKC Ljubljana – obstajajo štirje informacijski sistemi znotraj na osnovi ravni in vsaka bolnišnica ima v glavnem svoj sistem. Zadnja leta pa Ministrstvo za zdravje izvaja nadgradnjo informacijskih sistemov tudi na področju shranjevanja, prenašanja in ponovnega predvajanja slikovnega materiala. Večino od 26 bolnišnic v Sloveniji uporablja aparature za diagnostiko: rentgen, magnetno resonanco, CT, ultrazvok, endoskopijo in vse te naprave delujejo na digitalni ravni in jih je mogoče med seboj povezovati. Cilj projekta E-zdravje Ministrstva za zdravje je bil vzpostaviti sodoben informacijski sistem, ki bo omogočal varno elektronsko povezovanje in učinkovito obvladovanje zdravstvenih in z zdravstvom povezanih podatkov in informacij.

V nadaljevanju projekta naj bi se informacijsko povezali vsi zdravstveni zavodi in Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije. Cilj je, da bodo vsi zdravstveni in drugi podatki zbrani in dostopni na enem mestu in da bo lahko zdravnik s kartico dostopal do teh podatkov povsod po Sloveniji ... Moram malo skrajšati, izgleda.

Računsko sodišče je revidiralo uspešnost izvajanja projekta E-zdravja in rezultati so porazni. Odzivnega poročila ministrstva še ni,

gre pa za to, da lahko obstaja sum, da zadeve porabijo več denarja in da se razdrobljenost še povečuje, tako da bo treba .../ izklop mikrofona/

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa za vprašanje. Seveda boste dobili odgovor na naslednji seji. Ali želite pisno? Na naslednji seji dobite ustni odgovor. Hvala lepa.

Naslednji bo poslansko vprašanje zastavil gospod Samo Bevk, in sicer ministru za izobraževanje, znanost in šport, dr. Jerneju Pikalu.

SAMO BEVK (PS SD): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani zbor!

Pred samim letom dni sem vam, gospod minister, zastavil vprašanje o poteku gradnje Nordijskega centra Planica, ki je zaradi obsega del in višine vloženih javnih sredstev aktualno že več let. K postavitvi poslanskega vprašanja, ki je zelo podobno lanskemu, pa sta me tokrat spodbudila dva neločljivo povezana dogodka. V začetku februarja je namreč minilo 80 let, odkar so na takrat ravnokar zgrajeni Bloudkovi velikanki v Planici organizirali prvo mednarodno tekmovanje v smučarskih skokih. Drugi medijsko odmevnejši dogodek pa je zaključek svetovnega pokala v smučarskih skokih v ženski in moški konkurenci. Minuli konec tedna smo lahko zopet s ponosom zrl v dolino pod Poncami, preizkus nove Bloudkove velikanke, tokrat tudi s tekmo v moški konkurenci, je uspel ne le v organizacijskem, ampak tudi v tekmovalnem smislu. Slovenski skakalci so nadaljevali z razvijanjem množice navijačev in poskrbeli so za popoln konec izjemno uspešne sezone.

Gospod minister, slike iz Planice nakazujejo, da Slovenija počasi, a vztrajno izgrajuje modern nordijski center. Dobršen del skakalnega dela je pod streho. Glede na rekordno zgodovino smučarskih poletov pa se zdi, da vsi skupaj z nestrpnostjo pričakujemo zlasti zaključek prenove letalnice. Kot smo lahko včeraj prebrali, je konstruktor največjih letalnic na svetu Janez Gorišek napovedal, da bo po prenovi v Planici mogoče leteti kar 250 metrov in več. Ob tem se je z navdušenjem odzval na prenovno Bloudkove skakalnice in tekmo in dejal, da si z razvijanjem takega centra več, kot ljubitelj smučarskih skokov, ne moreš želeči.

Spoštovani gospod minister, dr. Pikalo, glede na navedeno vas sprašujem:

Kakšna je predvidena dinamika dokončanja Nordijskega centra v Planici?

Najlepša hvala za odgovor.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa.

Izvolite, minister, imate možnost za odgovor.

DR. JERNEJ PIKALO: Gospa podpredsednica, spoštovani gospod poslanec in seveda vsi ostali prisotni!

Dovolite mi, da svoj odgovor strukturiram v treh delih. Prvi del se bo dotaknil vprašanja zemljišč v Nordijskem centru Planica, potem pa, kot veste, je projekt razdeljen na dva dela: na tisti smučarski del, kot mu rečemo, in potem na tekaški del oziroma na skakalni del in na tekaški del.

Kar se tiče vprašanja odkupa zemljišč, lahko rečemo, da je z Agrarno skupnostjo zadeva realizirana, v teku je parcelacija ter seveda odkup zemljišč v višini 60 tisoč evrov, postopek razglasitve je zaključen, smo na tem, da v zemljiško knjigo vpišemo 184 pogodb ter urejamo služnost za tekaške proge. To je, kar se tiče zemljišč.

Potem pa Center za smučarske skoke in polete Planica. Pa mi dovolite, da grem po posameznih objektih, ker bo tako najbolj racionalno. Bloudkova velikanka. Torej, skakalnica, na kateri so bile ta minuli teden tekme, je trenutno v fazi tistega, kar imenujemo faza odprave pomanjkljivosti. Uporabno dovoljenje za poskusno obratovanje je bilo izdano 12. oktobra 2012. Do julija 2014, torej julija tega leta, morajo biti odpravljene vse pomanjkljivosti, da bo podano tudi dokončno uporabno dovoljenje. Potem imamo druge objekte, veste, da imamo otroške in mladinske skakalnice, tehnični pregled le-teh je bil opravljen 7. januarja 2014. Odpravljajo se še posamezne pomanjkljivosti, med drugim je treba izvesti meritve na vitlih. Izdaja uporabnega dovoljenja za te otroške skakalnice se predvideva v aprilu 2014. Potem imamo v sklopu tega rekonstrukcijo in premostitev hudournika, kjer so dela zaključena, uporabno dovoljenje bo izdano skupaj z otroškimi in mladinskimi skakalnicami. Potem imamo servisni objekt Čaplja, kjer je objekt zaključen ter je uporabno dovoljenje bilo izdano 19. marca 2014.

Potem je pa tisto, kar ste posebej spraševali, torej, letalnica bratov Gorišek. Z izbranim izvajalcem, kot veste, je bila 23. 8. 2013 podpisana pogodba za rekonstrukcijo letalnice in novogradnjo spremljevalnih objektov, višina pogodbe je 3,6 milijona evrov brez DDV – smo v zamudi, vendar glede na začrtan terminski plan lahko rečem, da so se najbolj zamude pojavile v novembru, nadaljevale pa tudi v decembru. Razlog je na eni strani v problemih z betoniranjem in na drugi strani v zemljini, ki zaradi razmočene zemlje v novembru in decembru ni bila dovolj varna za nadaljevanje gradnje. Potem se nam je še 9. 1. 2014 zgodil stečaj družbe SGP Tehnik d. d., ki je bila izbrana na tem razpisu, a vendarle je stečajni upravitelj Zavod Planica obvestil, da bomo lahko nadaljevali gradnjo s podizvajalcem, tako da pričakujemo, da se bodo dela nadaljevala v aprilu in naj bi bila tudi zaključena do oktobra 2014.

Naslednji objekt je izvedba celovitega sistema za oskrbo z vodo – tu so dela v teku; potem izgradnja poševnega dvigala, kjer so dela ravno tako v teku, kupuje se oprema za objekt

Čaplja in za vetrno zaščito. Torej, celoten ta del, kar se tiče skakalnega centra, naj bi bil dokončan do oktobra 2014.

Drugi del je pa tisti tekaški del, kjer je bilo gradbeno dovoljenje izdano 6. februarja 2014, javni razpis je bil objavljen 10. 1. 2014 in pričakuje se, glede na ponudbe, da bo sklep o izbiri izdan nekje sredi aprila. Iz tega bodo sledili razpisi za tekaške proge, nogometno in otroško igrišče, adrenalinski park, opremo za organizacijo tekmovanj ter seveda osrednji objekt. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Želite dopolnitev odgovora? Izvolite.

SAMO BEVK (PS SD): Hvala za vaš odgovor, gospod minister.

Spodbudno je dejstvo, da bo lahko po stečaju glavnega izvajalca gradbenega podjetja Tehnik dela lahko nadaljevalo podizvajalsko podjetje oziroma podizvajalci in tako prenova letalnice ne bo vprašljiva. Sedaj je najbrž zelo pomembno, da nastopijo ugodni vremenski pogoji za nadaljevanje gradbenih del in to čim prej, da bodo lahko ulovljeni roki, o katerih ste prej spregovorili.

Že v uvodnem vprašanju sem seveda nakazal, da je zelo pomembno vprašanje tudi izgradnja tekaškega dela Nordijskega centra, namreč izganja tega tekaškega dela je tudi zelo pomembna z vidika kandidature za svetovno nordijsko prvenstvo. Zato me zanima:

Ali bo lahko to v roku zgrajeno?

Kakšni so roki za porabo evropskih sredstev?

S tem v zvezi me zanima:

Kako ministrstvo sodeluje pri kandidaturi za svetovno prvenstvo v nordijskih disciplinah leta 2019?

Kot je vsem nam znano, bo organizator izbran že letos, v prvem tednu junija v Barceloni. Po zelo uspešni izvedbi evropskega prvenstva v košarki, kjer je bila bilanca pozitivna, bi lahko s temi izkušnjami, ki jih imajo športni organizatorji v Sloveniji, tudi nordijsko prvenstvo lahko zelo dobro speljali. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Gospod minister, izvolite, imate možnost za odgovor.

DR. JERNEJ PIKALO: Hvala lepa. Hvala tudi za ta del.

Če smem, bom začel tam na koncu, kjer ste omenjali kandidacijo za svetovno prvenstvo leta 2019. Vlada Republike Slovenije je 16. aprila 2013 dala soglasje Smučarski zvezi Slovenije, da lahko kandidira na tistem omenjenem kongresu FIS v Barceloni junija 2014 za kandidacijo za nordijsko svetovno prvenstvo leta 2019. Mi te odločitve nismo sprejeli, za to odločitvijo stojimo, smo v navezavi, vsaj jaz osebno, s Smučarsko zvezo

Slovenije, dogovarjamo se za aktivnosti, za našo pomoč, če bo potrebna Smučarski zvezi pri temu projektu pridobivanja svetovnega prvenstva v nordijskem smučanju leta 2019 v Planici.

Ampak tukaj bi rad rekel eno stvar; Nordijski center Planica sam po sebi ni namenjen zgolj in samo temu svetovnemu prvenstvu. Mi ne gradimo nordijskega centra z vsemi skakalnicami, tekaškimi programi, tekaškim centrom in tako naprej, zato da bi organizirali svetovno prvenstvo. Ideja je v tem, da mora biti ta center vse dneve v letu v uporabi. Tudi ne bo Nordijski center Planica tisti, ki bo organizator svetovnega prvenstva, Nordijski center bo dal te objekte v najem Smučarski zvezi, ki bo organizatorica. Je pa seveda naloga Nordijskega centra, da jih vzdržuje v primernem stanju, zato da lahko skozi celo leto na teh objektih potekajo aktivnosti.

Kar se tiče roka, je rok jasen: 31. 12. 2015, ampak mi imamo nekako interni rok, to je avgust 2015, da so vse gradnje vseh objektov, vključujoč opremo, v Nordijskem centru Planica tudi končane. Mislim, da bo to velika zadeva, če mene vprašate, bo verjetno najboljši nordijski center, kar jih bo trenutno v Evropi, verjetno tudi eden najbolj opremljenih; in prav je, zato ker je to tudi ena najlepših dolin ne samo po naravnih lepotah, ampak tudi po tradiciji in zelo bogati zgodovini smučarskih skokov. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Nadaljujemo z drugim krogom vprašanj poslank in poslancev. Kot prvi v temu krogu bo zastavil vprašanje gospod Janez Ribič ministru za gospodarski razvoj in tehnologijo gospodu Metodu Dragonji.

Izvolite, gospod Ribič.

JANEZ RIBIČ (PS SLS): Hvala za besedo, spoštovana podpredsednica Državnega zbora, spoštovani gospod minister!

Za vami je prvi mesec ministrovanja. Glede na to, da ste nekoč že bili gospodarski minister in ker ste tudi sami bili direktor večjega podjetja, v zadnjem času tudi v tujini, predvidevam, da dobro poznate obe plati zgodbe.

Zahteven gospodarski resor ste prevzeli v času, ko se situacija v gospodarstvu poslabšuje iz dneva v dan; ko smo vsak dan priče novim stečajem, ko iz meseca v mesec narašča brezposelnost in ko se povečujejo obremenitve gospodarstva tudi z novimi ali novim nepremičninskim davkom, ki mu, kolikor vem, sicer nasprotujete, a vas žal Vlada pri vašem predlogu znižanja davčne stopnje ni podprla. In danes kot slišim, se vam že napovedujejo protesti obrtnikov. Verjamem, da se strinjate, da je potrebno hitro ukrepanje, zato me zanima:

Kakšne ukrepe načrtujete v teh prvih mesecih vašega mandata?

Ker časa za naštevane seveda ni veliko, vas bom prosil, če nam danes predstavite morda tri

najpomembnejše ukrepe za zagon gospodarstva, ki jih na kratek rok načrtujete v okviru vašega resorja. Prosil vas bom tudi, da nam predstavite tudi konkretne številke, ki jih pričakujete s temi ukrepi:

Za koliko se bo zmanjšalo število brezposelnih? Konkretno, koliko bodo ti ukrepi izboljšali gospodarsko rast v letošnjem letu?

Zanima me tudi:

Ali podpirate subvencije za gospodarstvo?

Boste še naprej podpirali subvencije podjetjem ali se morda bolj nagibate k nižji obdavčitvi podjetij?

Z morebitnim ukinjanjem subvencij, za katerega se tudi sam zavzemam, in zniževanjem davkov bi na tak način veliko pomagali podjetnikom. Tisto razliko, kolikor pa zdaj dajemo teh subvencij, pa bi lahko s temi sredstvi nadomestili znižanje davkov v državnem proračunu.

Prosim za odgovore.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa.

Gospod minister, imate možnost za odgovor. Izvolite.

METOD DRAGONJA: Hvala lepa, gospa podpredsednica. Spoštovane poslanke in poslanci!

Naj povem, da smo zaključili pripravo programa ukrepov za gospodarsko rast in nova delovna mesta v okviru Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo in ga predali v obravnavo Vladi Republike Slovenije, ki ga bo obravnavala naslednji teden in potem posredovala delovnim telesom Državnega zbora, predvsem Odboru za gospodarstvo, Odboru za delo, družino, socialne zadeve in invalide, da ta program tudi predstavimo in da ga lahko tudi pristojni parlamentarni odbori dopolnijo oziroma predlagajo še dodatne ukrepe, če bodo ocenili, da so ti potrebni. Tukaj je pripravljenih 9 ukrepov, od katerih se nekateri praktično že izvajajo in so bili sprejeti v okviru reform, predvsem sanacije bančnega sistema in potem iz te sanacije izhajajočih aktivnosti, ki so vezane na to sanacijo.

Kar pa se tiče mojih poudarkov ali mojih konkretnih prednostnih nalog. Na prvo mesto postavljam ukrepe za spodbujanje izvoza, na drugo mesto ukrepe, ki prispevajo k razdolžitvi podjetij in njihovem prestrukturiranju ter zagotavljanju dostopa do virov financiranja, in na tretje mesto bi postavil ukrepe za izboljšanje konkurenčnosti slovenskega gospodarskega okolja in pogojev za delovanje gospodarstva.

Če te tri prioritete ukrepe nekoliko konkretiziram. Zakaj je na prvem mestu izvoz? Ker izvoz v tej situaciji glede na omejitve v domači potrošnji, ki izhajajo iz javnofinančne konsolidacije, pravzaprav lahko najhitreje in največ prispeva h gospodarski rasti. Tukaj predvidevamo na prvem mestu dodatne programe oziroma povečanje potenciala, ki jih za spodbujanje izvoza izvaja SID banka. To je

predvsem povečanje potenciala za zavarovanje izvoznih tveganj in povečanje potenciala za financiranje izvoznih poslov. V tem delu je predvideno, da predvsem povečamo varnostne rezerve in skozi te varnostne rezerve potem omogočimo tudi večji obseg programov, ki jih izvaja SID banka, vezano na podporo izvoznikom. Nadalje sodijo v ta ukrep še ukrepi za podpiranje internacionalizacije gospodarstva, usklajenih nastopov v tujini in ukrepi za spodbujanje turizma, bolj učinkovito promocijo turizma in osamosvojitvev STO kot specializirane agencije, ki bo bolj osredotočena na promocijo turističnega nastopa Slovenije v tujini.

Na drugem mestu so ukrepi za razdolžitev in prestrukturiranje podjetij. Ti ukrepi se že izvajajo v okviru sanacije bank in prenosa slabih terjatev na Družbo za upravljanje terjatev bank. O tem smo bolj obširno razpravljali včeraj popoldan in zvečer na seji Odbora za gospodarstvo, kjer smo dali nekaj pojasnil, kakšna bo dinamika, koliko projektov je že začelih in kakšne učinke lahko pričakujemo in v kakšnih časovnih rokih. No, v ta sklop poleg tega segmenta podjetij, ki se razdolžujejo po metodah slabe banke, sodi dodatno še sklop ukrepov, ki imajo namen olajšati dostop do virov financiranja in pocenitev virov financiranja. V prvi vrsti so to povečanje potenciala Slovenskega podjetniškega sklada in sklada za regionalni razvoj in razvoj podeželja ter tudi novega inštrumenta, ki ga pripravljamo, to je sklada podrejenega kapitala.

Kot tretja prioriteta konkurenčno okolje in pa izboljševanje pogojev za konkurenčnost gospodarstva. Bom pa v nadaljevanju .../ izklop mikrofona/

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa.

Gospod Ribič, imate še možnost za dopolnitev vprašanja.

JANEZ RIBIČ (PS SLS): Hvala za odgovore na prva vprašanja.

Zanimalo bi me še:

Ali lahko napoveste kakšen čisto konkreten ukrep?

Kakšne konkretne rezultate pričakujete od teh ukrepov in v kakšnem času?

Mene veseli, da ste povedali, da jih je devet, od tega ste tri izpostavili:

Ali to pomeni, da bo konec letošnjega leta manj brezposelnih in za koliko se bo zmanjšalo njihovo število? Morda vaša prognoza.

Ali ti ukrepi pomenijo, da bomo imeli že v letu 2014 gospodarsko rast? Kdaj jo pričakujete? Kolikšno?

Bi pa tudi še enkrat izpostavil nepremičninski davek. Glede na to, da je ta trenutek to pereča tema, da nepremičninski davek spravlja v stisko obrtnike in podjetnike in, kot vemo, že ogroža številna delovna mesta. Kot smo slišali, so prav danes obrtniki in podjetniki že napovedali tudi pohod na ulice, če davek ne bo znižan. Zato me zanima:

Kakšni so vaši predlogi glede teh nižjih stopenj nepremičninskega davka v gospodarstvu?

Še posebej me zanima:

Ali imate pri teh predlogih podporo Vlade in koalicije?

Zanima pa me tudi, recimo, reprogramiranje kreditov podjetji. Namreč, podjetje, ki mesečno plačuje, ne vem, 10 tisoč evrov, če bi to lahko spremenili na 5 tisoč evrov na daljši čas, bi obdržali veliko delovnih mest, bi obdržali veliko podjetij nekako pri življenju, če pa tega ne bomo storili, pa bo tudi marsikatero podjetje zopet šlo v stečaj in ljudje na borzo in tako naprej. Zanima me:

Ali tudi razmišljate kaj v tej smeri?

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Izvolite, gospod minister.

METOD DRAGONJA: Učinki bodo predvsem izraženi v pričakovanju dodatni rasti izvozu skozi pridobivanje novih poslov oziroma skozi obvladovanje tveganj pri novih poslih. Tako računamo, da bi rast izvoza v letošnjem letu povečali za dve dodatni odstotni točki. Kar se tiče gospodarske rasti, prognoze sicer dela Umar, Umar do konca leta v spomladanski prognozi še ne predvideva na letni ravni znatnega preobrata v letošnjem letu, ampak v naslednjem letu, če bodo ukrepi dobro izvajani in učinkovito upravljani, se lahko nadajamo rahle pozitivne rasti oziroma vsaj tega, da pogledamo tudi na letni ravni nad vodo. V zadnjem kvartalu lanskega leta smo to dosegli, na letni ravni je bila rast še nad odstotek negativna, če bomo dosegli nullo stopnjo rasti v letu 2014, mislim, da bo to uspeh, v letu 2015 pa 0,4-odstotno, 0,5-odstotno rast.

Kar se tiče rasti delovnih mest, bo v dokumentu natančneje predstavljeno, na katerih segmentih jih ocenjujemo. Tukaj so ocene oziroma prognoze najbolj nevhvaležne, ampak računam, da bi s temi ukrepi morali vsaj 20 tisoč delovnih mest ustvariti v kombinaciji z ukrepi Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti.

Kar se pa tiče politike ministrstva direktno v segmentu spodbud in pomoči, se stališče tako mene osebno kot zdaj tudi Vlade nagiba v tej smeri, da nepovratne oblike pomoči, to se pravi subvencije, pretežno ukinemo in preidemo na vračljive oblike pomoči, nepovratne pa uporabimo samo v tistih primerih, kjer so tudi v drugih državah to nepovratne spodbude, kot je na primer promocija turizma ali pa delno promocija internacionalizacije.

Kar se tiče obdavčitev in razbremenitev, je to, bi rekel, zelo občutljiva tema. V pogojih davčne konsolidacije velikih razbremenitev ne moremo pričakovati. Zato je tudi iz koalicijske pogodbe zelo jasna usmeritev, da ne bomo dodatno obremenjevali gospodarstva v celoti z davčnimi ali drugimi oblikami bremen. Problemi, ki so vezani na implementacijo zakona o obdavčitvi

nepremičnin, bolj negativno delujejo v segmentu malega gospodarstva, zato v tem segmentu kot minister za gospodarstvo še vedno predlagam, da se tukaj v tem delu prisluhne malemu gospodarstvu.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Imate proceduralni predlog. Izvolite, gospod Ribič.

JANEZ RIBIČ (PS SLS): Hvala.

Gospod minister, želim vam, da bi vam uspelo, da bi imeli naprej še veliko modrosti pri razreševanju te najbolj pereče problematike v državi, saj na takšen način bomo vsi imeli nekaj od tega.

V skladu s poslovníkom predlagam, da o odgovoru ministra in sploh o ukrepih za zagon gospodarstva opravimo širšo razpravo, ker nam bo lahko minister predstavil tudi bolj detajlno svoje načrtovane ukrepe. Tudi se bomo potem lažje vključevali na odborih, kot smo slišali, kjer bomo o teh stvareh lahko tudi razpravljali. In da se tu, v Državnem zboru odprto pogovorimo o tem, kateri ukrepi so najbolj potrebni, da bomo gospodarstvu postavili nazaj na noge. Najbrž se pa vsaj o tej temi vsi strinjamo, koalicija in opozicija, da so prav nova delovna mesta ključnega pomena za nadaljnjo usodo Slovenije. Pričakujem, da se bodo tudi poslanke in poslanci tu v Državnem zboru strinjali z mojim predlogom, ko bomo jutri o njem glasovali. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam. Tako kot ste ugotovili, bomo o vašem predlogu glasovali jutri, v četrtek, 27. marca.

Naslednja bo vprašanje zastavila gospa Iva Dimic, in sicer ministru za izobraževanje, znanost in šport dr. Jerneju Pikalu.

IVA DIMIC (PS NSi): Spoštovana predsedujoča, hvala za besedo. Spoštovani gospod minister!

Zdravje otrok in mladostnikov je v veliki meri odvisno tudi od zdravega in pravilnega prehranjevanja in poseben pomen v tem okviru ima urejenost šolske prehrane. Z vidika normiranosti je šolska zakonodaja pri nas, lahko rečem, zgledno urejena. Poseben Zakon o šolski prehrani ureja in zagotavlja šolsko prehrano za učence in dijake v osnovnih in srednjih šolah. Cilj urejanja področja Zakona o šolski prehrani je bil zagotoviti zdrave obroke prehrane za vse učence in dijake, ne glede na premoženjski status učencev oziroma dijaka in njegove družine. Zakon namreč ureja tudi področje subvencioniranja šolske prehrane za učence in dijake, ki izhajajo iz družin z nižjimi dohodki.

Obdobje krize pa je prineslo tudi pojav neplačevanja šolske prehrane. Starši učencev in dijakov subvencionirane malice ali kosila ne zmorejo plačati. Razlog je najpogosteje v izgubi

službe enega ali obeh staršev, njihovi boleznin, na katere starši nimajo vpliva. Prepričana sem, da vsi starši želijo plačevati račune, vendar nimajo vedno objektivnih možnosti za to. V medijih v zadnjem času beremo, da se odstotki neplačnikov šolske prehrane večajo. V nekaterih šolah beležijo tudi do 30 odstotkov neplačnikov. Očitno je problematika neplačevanja šolske prehrane že dobilo obseg, ki nalaga ministrstvu, da razmislijo o ukrepih, s katerimi bodo razrešili vprašanje poravnavanja zapadlih in neplačanih obrokov šolske prehrane.

Zato, gospod minister, vas sprašujem:

Kako boste razrešili to perečo problematiko neplačevanja šolske prehrane za učence in dijake, katerih starši ne zmorejo plačati že zapadlih računov?

Zahvaljujem se vam za odgovor.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo dajem ministru dr. Pikalu.

DR. JERNEJ PIKALO: Gospod predsednik, hvala lepa.

Gospa poslanka, prav imate in tu vam dam absolutno prav. Res, tu med nami ni razlik glede zdrave prehrane in vloge zdrave prehrane pri odraščajoči mladini in otrocih. Mi si želimo – seveda mislim, da je naša skupna odgovornost, da socialni položaj ne bi pripeljal do tega, da bi kdo ostal brez. Ko se pogovarjam z ravnateljicami – in verjemite, v preteklih tednih sem se veliko pogovarjal z ravnateljicami –, je bilo vedno zagotovilo, da ne glede na socialni status, je malice dovolj. Tako otrok ali mladostnik načeloma brez malice v šoli ne sme oziroma ne ostane. Večina mi celo reče, da je, kar se tiče količine, preveč oziroma dovolj, tako da lahko vsi dobijo malico.

Nekaj drugega pa je vprašanje plačevanja, ki ste ga sami izpostavili. Vi dobro veste genezo te zgodbe. Zakon o uravnoteženju javnih financ je nekaj omejil, potem smo z zakonom iz leta 2012, Zakonom o šolski prehrani s konca leta 2012, to pravico ponovno razširili, tako da je sedaj več dijakov in učencev upravičencev do subvencije. Kot verjetno veste, imamo različne razrede subvencij za malico, tudi različne cenzuse in enako velja za kosilo v osnovni šoli in nekaj podobnega, čeprav spet z različnimi vstopnimi kriteriji, za malico v srednji šoli.

Zdaj pa k tistemu, kar ste vprašali, oziroma tistemu, kar se nakazuje kot velika problematika; torej, vprašanje neplačevanj. Naše mnenje je, da s sankcioniranjem otrok oziroma z označevanjem, piskanjem, kar koli že, tega problema ne bomo rešili. Sam sem že večkrat rekel, da otroci v tem smislu niso nič krivi, zato ker ne znajo ne plačati položnice – moj otrok v prvem razredu niti ne ve, kaj je položnica, kaj šele, kako se položnico plača. To je torej odgovornost staršev. Pri starših pa seveda imamo, na žalost, vedno slabšo socialno

situacijo in tako kot ste sami opisali situacijo, se zgodi, da starši ne samo, da nočejo, pozabijo itn., ampak preprosto ne morejo. Tu nastopimo mi s svojimi ukrepi in lahko rečem, da smo zdaj v fazi zbiranja informacij, kako velik obseg, dejanski obseg tega neplačevanja, zares je. Tisti nesrečni celjski primer nas je pač navedel na to, da smo začeli zbirati tudi te podatke. Prej teh podatkov, po pravico povedano, nismo zbirali. Sedaj te podatke zbiramo in jih bomo tudi kot nadaljnje ukrepe usklajevali z Ministrstvom za delo, družino in socialne zadeve.

Mi sami menimo, da sam Zakon o šolski prehrani tega vprašanja neplačevanja ne bo rešil. Zakon o šolski prehrani rešuje neke druge stvari. Menimo, da imamo na eni strani neke druge instrumente, od izvršbe in tako naprej, ki bi jih seveda morali čim bolj uspešno uporabljati. Ampak po drugi strani pa se moramo zavedati, da je to neplačevanje računov, kakršnih koli že, ne samo fenomen v šoli, ampak splošen družben fenomen, na žalost, in da te zadeve in plačevanje ne teče tako, kot bi moralo, in da je na vseh nas, da tudi z vidika sistemskih ukrepov zagotovimo, da denar teče oziroma da so ti računi, vsaj pri tistih, ki jih lahko poravnajo, da so poravnani. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Zahtevo za dopolnitev odgovora ima gospa Iva Dimic.

IVA DIMIC (PS NSI): Hvala še enkrat.

Tukaj bi poudarila pomen humanitarnih in drugih nevladnih organizacij, ki s svojimi prispevki in zlasti s projektom Botrstvo veliko prispevajo k blaženju socialnih stisk na tem področju. Vendar takega obsega, kot se sedaj kaže, verjetno ne obvladujejo več in ne morejo.

Zato, gospod minister, res je, rekli ste, da ste v fazi zbiranja, ampak vseeno mislim, da bo treba tukaj sistemsko pristopiti in reševati, da se bodo tudi v bodoče zagotovili obroki šolske prehrane vsem učencem in dijakom, ne glede na premoženjski status družine, iz katerih učenci in dijaki izhajajo. Ne nazadnje, verjetno ste seznanjeni, da se otroci, učenci in dijaki zaradi težkih materialnih in socialnih razmer v družinah sami odpovedujejo obrokom prehrane v šoli, ker se poskušajo izogniti, da bi bili izpostavljeni ali pa stigmatizirani, da so dejansko socialni problem in da so neplačniki. Mislim, da prihaja sedaj do drugega, ko otrok tudi ne spregovori več, da potrebuje pomoč ali da bi pojedel obrok hrane, ker se boji, ker ve, kakšno je doma socialno stanje.

Mislim, da je treba to na nek način pa rešiti. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Želite dopolniti odgovor?

Dr. Pikalo, imate besedo.

DR. JERNEJ PIKALO: Hvala lepa.

Poglejte, dve stvari se mi zdita tukaj pomembni poudariti. Lanska, grdo temu rečemo, realizacija na področju šolske prehrane iz državnega proračuna je približno med 24 in 25 milijoni evrov. Letos imamo planiranih 30 milijonov evrov. Torej, vsaj v takem obsegu oziroma v večjem obsegu lahko financiramo te obroke oziroma jih subvencioniramo. Letos imamo samo na šolsko malico prijavljenih 98,9 odstotka šolarjev. Torej, tako rekoč so vsi prijavljeni na šolsko malico. Tisti problem, ki je pa sistemski in ki ga vi izpostavljate, delno rešujemo s tistim zakonom, ki ni naš zakon, ampak je zakon Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve in je iz decembra 2013. Gre za Zakon o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev, katerega namen je, da se zagotovi pravičnejši način dodeljevanja javnih sredstev, posledično pa gre za upravičenost do šolske prehrane. Vem, da humanitarne organizacije storijo veliko, ampak mislim, da je bolj prav, da se mi na sistemski ravni potrudimo, in sami ste ugotovili, mislim da, zelo podobno, da se mi na sistemski ravni potrudimo zato da: prvič, se ne dogaja, da kdo "pade" skozi sistem. In drugič, da imamo zagotovljenih dovolj sredstev za to, da lahko za vse tiste, ki so upravičeni, realiziramo tiste naše zaveze, za katere mislim, da so vsem nam v temu parlamentu skupne. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Zaključujemo s tem vprašanjem.

Naslednji bo postavil vprašanje gospod Jožef Horvat, in sicer ministru za finance dr. Urošu Čuferju, ki je danes odsoten. Imate besedo, gospod Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala, gospod predsednik. Spoštovane kolegice, spoštovani kolegi, spoštovani gospodje ministri!

Svoje poslansko vprašanje naslavljam na danes odsotnega ministra za finance dr. Uroša Čuferja. Vlada je napovedala, zaenkrat smo samo pri napovedi, zmanjševanje števila zaposlenih v javnem sektorju. Ta cilj podpiramo tudi mi, krščanski demokrati Nove Slovenije. Vendar pa je do nas prišla informacija, da je Vlada s spremembo Zakona o izvrševanju proračuna in s sprejemom uredbe, predvsem Uredbe o načinu priprave kadrovskih načrtov posrednih uporabnikov proračuna in metodologiji spremljanja njihovega izvajanja za leti 2014 in 2015, določila, da se med zaposlene v javnem sektorju ne šteje zgolj tistih, katerih plače se financirajo neposredno iz državnega proračuna, temveč tudi vse zaposlene, katerih plače se financirajo iz evropskih sredstev ali celo iz tržne dejavnosti.

Tako bo odslej tudi število zaposlenih, katerih plače ne obremenjujejo državnega proračuna, podvrženo načrtu zmanjševanja zaposlenih v javnem sektorju. Kaj mene skrbi? Mene skrbi izvajanje evropskih projektov. Vemo, da se evropskih projektov brez dobrih kadrov ne da izvajati, vemo tudi, da je znaten delež prilivov

v proračunu Republike Slovenije načrtovan prav iz virov Evropske unije.

Sprašujem gospoda ministra za finance:

Kako si Vlada predstavlja črpanje evropskih sredstev, če bodo zaposlitve vezane na ta sredstva, podvržene zmanjševanju zaposlenih v javnem sektorju?

Ali ni državi v interesu, da s pomočjo virov, ki ne bremenijo državnega proračuna – viri Evropske unije, tržna dejavnost – omogoči potrebne zaposlitve za izvajanje programov, financiranih iz evropskih sredstev?

Vprašanje postavljam zato, ker so do nas že prišle informacije o konkretnih primerih programov, ki se ne bodo mogli več izvajati, ker zaposlitev na teh programih ne bo smelo biti. Gre za milijone evrov, ki ne bodo izkoriščeni, prav tako pa gre tudi za zaposlene, ki bodo zaradi izgube zaposlitev v celoti postali strošek države, gre namreč za nadomestila za brezposelnost, socialne pomoči in tako dalje.

Ministra za finance dr. Čuferja torej sprašujem:

Ali se problemov zaveda?

Kako in kdaj jih namerava rešiti?

Njegov ustni odgovor pričakujem na naslednji seji Državnega zbora in se mu že vnaprej zahvaljujem. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

In na podlagi vaše izjave, da vztrajate pri ustnem odgovoru, bom vprašanje uvrstil na naslednjo sejo Državnega zbora.

Prehajamo na naslednje vprašanje, postavil ga bo Jože Tanko, in sicer generalni sekretarki Vlade Tanji Šarabon.

Izvolite, gospod Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

V najavi sem zapisal, da bom generalno sekretarko Vlade spraševal v zvezi s hrambo magnetogramov, zvočnih in drugih gradiv, ki so povezani s postopki javnih razpisov ali javnih pozivov.

Mislil, da z odgovorom generalne sekretarke Vlade na to ne bi smelo biti nobenih težav, kajti generalna sekretarka Vlade je med drugim zadolžena za informacijsko in dokumentacijsko dejavnost v okviru Vlade in vladnih služb. To vprašanje postavljam zato, ker je bila generalna sekretarka Vlade s sklepom Vlade imenovana v izbirno komisijo za izbor senata Komisije za preprečevanje korupcije. Vemo, na kakšen način so se tam dogodki dogajali; tako z razgovori, tako z zaslišanji kandidatov kot tudi z odločitvami, z izborom in kasnejšimi odločitvami kandidatov, kajti nekateri so potem že po imenovanju odstopili.

To vprašanje pa postavljam zato, ker se je izbirna komisija odločila, da bo magnetograme in zvočne zapise uničila. Generalno sekretarko Vlade, ki je bila v tej komisiji in ki je sodelovala pri tej odločitvi, sprašujem:

Kaj so bili razlogi za takšno odločitev, da so se ti dokumenti, ki sodijo med arhivsko gradivo, pomembno za kogar koli, uničili? Kaj so bili razlogi za tako odločitev?

Zakaj je tako odločitev tudi podprla glede na to, da se v vseh drugih primerih hranijo tako zvočni zapisi, tako magnetogrami kot tudi potem povzetki oziroma zapisniki takih javnih zadev?

Zagotovo ima zainteresirana javnost, tudi osebe, ki so bile v postopkih, pravico vpogleda v ta gradiva, po sklepu te komisije – državna sekretarka Vlade je, kot je razvidno iz zapisnikov, podprla tako rešitev – pa so ti dokumenti uničeni. Prosim za odgovor.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Preden dam besedo, bi samo opozoril, gospod Tanko, da ste razširili vprašanje na konkretno temo postopka imenovanja Komisije za preprečevanje korupcije, za katero vemo, da je v pristojnosti Urada predsednika države. Seveda bom pa državni sekretarki dal besedo, ker se v osnovi vprašanje nanaša na magnetograme, zvočne in druge zapise in gradiva, povezane s postopki javnih razpisov in s področja Vlade najbrž lahko odgovori. Če pa bo lahko tudi na tisto, ki ste ga postavili, pa dajem besedo generalni sekretarki. Opozarjam pa, da je to v Uradu predsednika Republike.

Izvolite, gospa Šarabon.

TANJA ŠARABON: Hvala lepa za vprašanje.

Mogoče bi uvodoma povedala nekaj stvari v zvezi z magnetogrami, kako v bistvu poteka snemanje in hranjenje zvočnih postopkov teh, ki jih pač v grobem poznamo. Pravila postopkov javnih razpisov določa Zakon o javnih uslužbencih, pravila hrambe magnetogramov zvočnih in drugih gradiv, povezanih s postopki javnih razpisov ali javnih pozivov, pa ureja med drugim tudi Poslovnik o delu posebnih natečajnih komisij. Ta med drugim določa, da se razgovor s kandidatom praviloma snema, za kar mora kandidat podati predhodno soglasje. Pred začetkom snemanja predsednik posebne natečajne komisije opozori kandidata, s kakšnim namenom se snema razgovor. Po izdaji sklepa o primernosti oziroma neprimernosti kandidata se posnetek razgovora s kandidatom uniči. Prav tako Poslovnik o delu posebnih natečajnih komisij določa, da se ocenjevalni list po izdaji sklepa o primernosti oziroma neprimernosti kandidata uniči.

V zvezi s tem vprašanjem je že tudi odločalo Upravno sodišče, in sicer v sodbi z dne 4. 3. 2014 v zvezi s tožbo kandidata za neko položajno delovno mesto. V tem primeru je sodišče v svoji obrazložitvi navedlo, da zvočnega posnetka razgovora s kandidatom ni mogoče enačiti z zapisnikom, ki se narekuje v elektronski nosilec zvoka. Skladno z navedenim je snemanje razgovora v poslovniku urejeno kot neobvezno in hkrati pogojeno s predhodnim soglasjem kandidata. Določba, po kateri se po pripravi sklepa o primernosti oziroma

neprimernosti kandidata posnetek razgovora s kandidatom uniči, zato ni neskladna z zakonom in sama po sebi ne predstavlja posega v ustavne pravice.

Če se dotaknemo vašega vprašanja v zvezi z uničevanjem dokumentarnega gradiva. Če bi poseben zakon oziroma nek drug splošen akt določal, da je v nekem izbirnem postopku magnetogram obvezno pripraviti in ga hraniti kot del spisovne dokumentacije, bi šlo za dokumentarno gradivo, ki bi sčasoma lahko postalo tudi arhivsko gradivo. Če pa se magnetogram predvidi zgolj kot delovni pripomoček zaradi priprave druge splošne dokumentacije, na primer zapisnika, pa tak magnetogram ne predstavlja dokumentarnega gradiva.

V zvezi s tem obstaja tudi ena odločitev informacijskega pooblaščenca, ravno tako je šlo za izbirni postopek enega od položajnih delovnih mest v državni upravi, kjer je kandidat zahteval posnetek razgovora pred komisijo. Tudi v tem primeru je informacijski pooblaščenec ugotovil, da ima zvočno snemanje razgovora s kandidatom le en namen, in sicer da služi kot pripomoček za pripravo sklepa o primernosti oziroma neprimernosti kandidata. Drugega razloga, da bi bilo dopustno zvočne posnetke hraniti in nadalje obdelovati povsem neodvisno od volje posameznikov, katerih osebni podatki so na posnetku in ne da bi bili ti posamezniki vnaprej seznanjeni z nameni hrambe in druge obdelave osebnih podatkov na posnetih, pooblaščenec ni našel.

Nadalje lahko navedem tudi določila Zakona o varstvu osebnih podatkov, predvsem 3. člena, ki govori o načelu sorazmernosti, in sicer da morajo biti osebni podatki, ki se obdelujejo, ustrezni in primerni glede na namene, za katere se zbirajo in nadalje obdelujejo. Sklepanje po nasprotnem – to pomeni, da se osebni podatki ne smejo obdelovati, ko namen obdelave preneha.

Na podlagi vsega tega, kar sem vam navedla, se pravi, tako odločbe Upravnega sodišča, prakse Uradniškega sveta in še posebej natečajnih komisij, informacijskega pooblaščenca, je bilo sprejeto takšno stališče, da je takšno ravnanje najbolj ustrezno, najbolj primerno, najbolj primerljivo z ostalimi postopki.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Dopolnitev odgovora zahteva gospod Tanko.
Izvolite.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo. Kar zadeva dokumentarno in arhivsko gradivo, urejajo tudi nekateri drugi akti, med drugim tudi Zakon o arhivskem in dokumentarnem gradivu ter arhivih. Prav tako ureja to Uredba o varstvu dokumentarnega in arhivskega gradiva in seveda Uredba o poslovanju organov javne uprave z dokumentarnim gradivom. To so akti, ki urejajo to področje.

Glede na to, da te zakonske norme veljajo in da so zvočni zapisi pomemben sestavni del tudi tovrstnih dokumentarnih gradiv in se tudi omenjajo v teh dokumentih, je na nek način neobičajno, da se za tako pomembne funkcije v državni upravi, kjer se vodijo ti izbirni postopki, da se zvočni zapisi pogovorov in magnetogrami pogovorov po sklepu neke komisije uničijo. Mislim, da je to precej neobičajno, ne glede na to, kaj ste tam citirali, tisto tako ali tako je treba preveriti, ampak dokumentacija oziroma pravne podlage, ki so močnejše od poslovnika izbirne komisije, tega ne omogočajo.

Mnenja sem, da bi dokumentarno gradivo, to se pravi zvočni zapisi in magnetogrami, morali biti dostopni in hranjeni. Navsezadnje je informacijska pooblaščenka razkrila zvočni zapis zaslišanja nekaterih predsednikov parlamentarnih strank. Se pravi, da to ni nič neobičajnega. Tisti del gradiva je mnogo bolj obremenjujoč kot ta ... /znak za konec razprave/. Navsezadnje bi morebiti bile kršene tudi mogoče komu pravice v teh izbirnih postopkih, če bi se pritožil in bi želel nekatere zadeve dokazovati.

Skratka, sprašujem, zakaj se to ... /izklop mikrofona/

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Želite dopolniti odgovor, gospa Tanja Šarabon?

Imate besedo.

TANJA ŠARABON: Mogoče bi zgolj ponovila to, kar je bilo podlaga za odločitev izbirne komisije.

Kar se tiče same narave magnetogramov, vemo, da obstajajo zelo različni načini, kako se z nekim zvočnim zapisom ravna. Zvočni zapis je lahko ali podlaga za pripravo dobesednega zapisa, se pravi, da se vsaka beseda posebej zapiše, drug način je, da se, recimo, povzamejo bistvene ugotovitve, tretji način je, da se samo sklepi zapišejo, in četrti način je, da se pač enostavno nič ne zapiše in se zvočni posnetek izbriše – odvisno od namena, čemu služi sam magnetogram, za kaj je pripravljen, za kakšen namen in na kakšen način je tudi stranka, ki je deležna, se pravi, ki se jo snema, obveščena o tem snemanju.

V tem primeru je na podlagi vseh teh primerov, ki sem jih navedla, pa jih ne bi ponovno ponavljala, bila odločitev izbirne komisije, da se ji zdi ta odločitev ustrežna, da se kandidate obvesti, da se bodo posnetki po koncu snemanja uničili in to je bilo tudi potem upravičeno pričakovanje kandidatov, ki so pač kandidirali na tem delovnem mestu.

Mogoče bi ponovno ponovila distinkcijo med magnetogramom v smislu dokumentarnega gradiva ali pa nedokumentarnega gradiva. Se pravi, če splošen akt določa, da je v nekem izbirnem postopku magnetogram obvezno pripraviti in ga hraniti kot del spisovne dokumentacije, potem v tem primeru gre za dokumentarno gradivo in potencialno arhivsko

gradivo. Če pa se magnetogram predvidi zgolj kot delovni pripomoček zaradi priprave druge splošne dokumentacije, na primer zapisnika, pa tak program ne predstavlja dokumentarnega gradiva.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Zahtevo za razpravo o odgovoru ima gospod Tanko. Izvolite.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa.

Moram reči, da odgovor generalne sekretarke Vlade ne zadovoljuje. Sedaj smo v situaciji, ko se dejansko arhivi uničujejo ali pa zapirajo, imamo težave oziroma se koalicija ne odloča, da bi na primer odprli stare dosjeje bank, bankirjev, pa so vsi podpisani, imamo težave z arhivskim zakonom, ki se ga zlorablja in s katerim se omejuje dostop do določenih arhivskih podatkov, na novo se to zapira in na novo imenuje. In tu smo zdaj v tem izbirnem postopku bili priča ponovno nekemu dejanju, ki zagotovo ne vzbuja nekega optimizma v transparentnost, če so se pomembni dokumenti uničili. V tej situaciji, v kateri smo, imamo pravzaprav resne težave; nekateri, ki sodelujejo v nekaterih postopkih, pač imajo neko paranojo, neko preganjavico in hočejo za sabo uničiti vse sledi o svojem delu.

Zato predlagam, gospod predsednik, da zaradi odgovora, s katerim nisem zadovoljen, in tudi zaradi splošne situacije, ki se je v teh zadnjih mesecih pojavila, opravimo o tem odgovoru generalne sekretarke Vlade tudi razpravo v Državnem zboru. Kajti, vse to, kar se dogaja z različnimi dosjeji, z raznim dokumentacijskim gradivom, vodi samo v neko smer zapiranja, prikrievanja, skrivanja in ne odpiranja in transparentnosti. Meni je žal, da se je to zgodilo v tako pomembnem postopku, kot je imenovanje Komisije za preprečevanje korupcije. Da je tudi v tem postopku prišlo do brisanja sledi za tem, kaj se je dogajalo in dejansko razen zapisnika ali pa poročila, ne obstaja ničesar. Vse tiste stvari, ki so razlikovale kandidate med sabo, so se pravzaprav s tem magnetogramom in zvočnim zapisom uničile. To zagotovo ne more dvigovati kredibilnosti, transparentnosti dela javne uprave in vseh tistih, ki v takih izbirnih postopkih delujejo. Zato predlagam, da o odgovoru generalne sekretarke opravimo razpravo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala lepa.

O vašem predlogu bo Državni zbor odločil v četrtek, 27. marca 2014 v okviru predvidenih glasovanj.

Prehajamo na naslednje vprašanje. Mag. Majda Potrata bo postavila vprašanje ministru za kulturo dr. Urošu Grilcu.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovana ministrica, generalna sekretarka in ministri, poslanki in poslanci!

Uvodoma bom postavila vprašanje tako, kot sem ga zapisala:

Katere aktivnosti načrtuje Ministrstvo za kulturo v zvezi z opredelitvijo sestave, vloge in načina delovanja strokovnih komisij pri javnih razpisih?

Moje vprašanje raste iz številnih medijskih zapisov o tem, kako so prijavitelji na posamezne razpise reagirali, ko so ugotovili, da jih razpisne komisije niso točkovale tako visoko, da bi bili deležni sredstev na razpisu.

Zavedam se, da smo lani ob koncu leta sprejemali Zakon o uresničevanju javnega interesa za kulturo, resda z manjšimi popravki in da ministrstvo načrtuje tudi obsežnejše popravke tega zakona, s tem je pravzaprav zvezano tudi moje vprašanje, in v sprejeti noveli – decembra 2013, kot rečeno, smo jo sprejeli – je bilo tudi nekaj določil, ki povezujejo delovanje komisij z vlogo ministra pri njihovem delovanju. Tako je spremenjeno pooblastilo ministra po interventnem financiranju projektov, kakšna naj bo vloga ministra takrat, kadar je nek razpis že potekal, pa je mogoče uporabiti interventna sredstva; kakšna je ministrova pristojnost za uskladitev postopka javnega poziva oziroma razpisa do izdaje odločb; kakšna je ministrova pristojnost za zavrnitev predloga komisije, ki poroča o vlogah in ji vrne predlog v ponovno presojo. Zanimivo pa je, da minister ne more sprejeti drugačne odločitve, lahko pa, recimo, zahteva ponovno presojo. Minister lahko za odločanje v javnih razpisih pooblasti tudi drugo osebo, zaposleno na ministrstvu.

Te stvari sem posebej omenila zaradi tega, ker je v enem primeru, na katerega se bom v nadaljevanju še sklicevala, bilo ravno spodbijano eno od teh določil. Zanima me, gospod minister: Ali nameravate kaj v zvezi s sestavo, vlogo in načinom delovanja strokovnih komisij pri javnih razpisih v obsežnejši spremembi Zakona o uresničevanju javnega interesa za kulturo kaj spremeniti?

Hvala za odgovor.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Besedo dajem dr. Grilcu.

DR. UROŠ GRILC: Hvala. Spoštovana gospa poslanka, spoštovani poslanki in poslanci, predsedujoči! Hvala lepa za vprašanje.

Res je to vprašanje, o katerem smo v zadnjem obdobju veliko razpravljali, veliko mnenj prejeli s strani stroke in javnosti. Ampak naj za začetek vendar poudarim, da je krovni zakon v kulturi, ki od leta 2002 naprej zelo natančno ureja javne postopke oziroma postopke redistribuiranja javnih sredstev, dokaj natančno in, upam si reči, zelo uspešno določil način, kakšna je vloga države, kakšna je vloga pristojnega ministra, kakšna je vloga politike in kakšna je vloga strokovnih komisij. Naš sistem kulturne politike je po tem krovnem zakonu nekakšen hibrid, ko sicer redistribucija javnega denarja preko javnih razpisov in na sorazmerno visok transparenten način se resda dogaja v okviru ministrstva kot

državnega organa, pa vendar na način, da je izredno velika vloga podeljena strokovnim komisijam kot zunanjim posvetovalnim telesom.

Novela ZUJIK, ki ste jo sprejeli pred nekaj meseci, je naredila še pomemben korak naprej; dejansko je potegnila zarezo. O vsebinah minister ne odloča, politika ne odloča, ampak svoj predlog podajo strokovne komisije, minister lahko podvomi v katero od teh odločitev, zahteva od strokovne komisije, da ponovno utemelji, ne more pa odločati drugače. Sam zelo zagovarjam to rešitev, ker mislim, da je dosledna in ker prinaša tudi jasno odgovornost stroke v sistemu odločanja. Na eni strani imamo strokovne komisije, ki so zunanja posvetovalna telesa, njihove odločitve so avtonomne, imamo transparenten način razdeljevanja javnih sredstev, od strokovnih komisij pričakujemo transparentnost in imamo seveda sedaj tudi neko dosti jasno odgovornost, ki se je prej seveda tudi lahko zamegljevala pri tem, da se je ministru pripisovalo takšno ali drugačno diskrecijo, in te zgodbe sedaj ni več.

Naj povem, da na ministrstvu na zelo različnih področjih od umetnosti – za vsako umetniško področje posebej, od glasbe, gledališča, do filma, knjige, uprizoritvenih umetnosti, intermedijskih umetnosti – in potem knjižničarstva, kulturne dediščine, arhitekture, oblikovanja in tako naprej, delujejo posebne strokovne komisije. Teh je 18, v njih sodeluje 77 strokovnjakov. Podobno ureditev imajo potem tudi paradržavni organi, se pravi obe javni agenciji, Slovenski filmski center in Javna agencija za knjigo, ki imata tudi področne komisije. Do zdaj je bila logika zelo takšna – zdaj tukaj že malce odpiram vprašanje, kako v prihodnje, da smo šli zelo podrobno razdelitev na ozko področno omejitev delovanja strokovnih komisij.

Kaj bi tukaj veljalo izpostaviti? Mislim, da se je dosedanja javna razprava osredotočila zlasti na nekatere zelo velike razpise, zlasti na razpis za javne kulturne programe, kjer gre za večletne programe in naloge strokovnih komisij so vedno nevhvaležne. V temu primeru so imele strokovne komisije naloge, da od 77 prijaviteljev skupaj zberejo 32 tistih prijaviteljev, ki bodo dobili status izvajalcev javnega kulturnega programa in tudi večletno financiranje. Seveda je tukaj konkurenca huda, tukaj moramo razumeti, da kar je ministrstvo storilo glede na določene očitke javnosti, stroke, medijev in podobno, je, da je zagotovilo absolutno transparentnost postopkov. Za razliko od prej se niso objavili samo rezultati razpisov, objavile so se v celoti vse obrazložitve strokovnih komisij, obrazložitve obravnave prijav, obrazložitve pritožb prijaviteljev, obrazložitve strokovnih komisij, ko so še enkrat preverile pravilnost svojih odločitev, nato končno odločitev. Samo pri tem enem razpisu imamo 90 strani obrazložitve, ki so dostopne na spletni strani ministrstva.

V temu trenutku se je določena javna razprava umirila in ta transparentnost je

pomembna. Naredili smo pa še dva koraka naprej. Prvič, pri strokovnih komisijah smo že pred postopkom vpeljali obveznost, da vnaprej povedo, pri katerih projektih eventualno sodelujejo člani strokovnih komisij.

In tretjič, za najbolj občutljive razpise, konkretno tudi za tega, smo vpeljali tudi to, da se strokovne ... / znak za konec razprave/ odločitve pojasnjujejo na novinarski konferenci.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Zahtevo za dopolnitev odgovora ima mag. Majda Potrata.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala lepa.

Seveda se zavedam, da je prijaviteljev veliko, sredstev pa malo in da prijavitelji iskreno verjamejo v to, da so njihovi prijavljeni programi najboljši. Dobre ustvarjalnosti in umetnosti brez takšnega prepričanja ni. Ampak, vendarle. Razumem, da minister upošteva odločitve izbirnih komisij, nastane pa problem tisti hip, ko minister uporabi to vlogo, da lahko pripomni kaj na postopek izbire, mislim na čisto konkretno stvar in Upravno sodišče je tukaj pritegnilo prijavitelju, mislim na Pokrajinski muzej Maribor. Za takšne primere me zanima:

Kaj se bo zgodilo?

Sama namreč menim, da se popolni odgovornosti, četudi je politični funkcionar, minister izogniti ne more, zlasti tedaj ne, kadar je v izbirnih postopkih, zaradi konflikta interesov, bi rekla, kljub izločitvi na videz postopek zelo objektivni. Kako je pa s temi izločitvami, pa bom spet mariborski primer na lokalni ravni citirala, pa vzbujajo dvome, ali se take izločitve izkažejo kot najboljša možnost pri odločanju strokovnih komisij.

Opozorila bi še na en detalj. V pripravi ali v razpravi je tudi Zakon o Slovenskem avdiovizualnem centru, javni agenciji Republike Slovenije in tam, se mi zdi, je Nacionalni svet za kulturo pripomnil, po moje zelo upravičeno, kakšna pa je predvidena funkcija direktorja. Direktor ima tudi posvetovalna telesa, komisije, ki odločajo, ampak na koncu je pa odgovornost vendarle njegova. In tu vidim neke vrste vzporednico med direktorjem in ministrom, ko svoj pogled na to stvar razlagam. Hvala lepa tudi za ta del odgovora.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Za dopolnitev odgovora dajem besedo ministru.

DR. UROŠ GRILC: Hvala lepa.

Zdaj bomo govorili o prihodnosti. Žal sem moral samo začetno stanje orisati. V zadnjem obdobju smo odkrili kar nekaj zelo šibkih točk v delovanju ministrstva na različnih področjih razpisov. Zlasti dvoje izpostavljam: razpisi za evropska sredstva, kjer so po pravilu, ne vem, od nekdanj, bili člani komisije zgolj uradniki, ni bilo zunanjih članov. Mislim, da je to velika pomanjkljivost, zlasti nesrečni mariborski primer je tudi takšen primer, ki je dal zelo veliko

mislimi in je tudi z naše strani potegnil zelo jasne ukrepe tako glede sankcioniranja uslužbencev glede nepravilnosti, ki so bile ugotovljene, kot tudi glede konsekvenc za vse naslednje razpise. Takoj za naslednji razpis za karijerne perspektive smo oblikovali strokovno komisijo, ki v večini vključuje zunanje neodvisne strokovnjake in ne uslužbencev ministrstev. Podoben korak smo storili tudi pri kadrovskih razpisih. Tudi tukaj so izborne komisije bile vedno sestavljene zgolj s strani uslužbencev. To prakso smo na tej ravni prekinili.

Zakon o Slovenskem avdiovizualnem centru, ki je v javni razpravi, prinaša en del odgovora, ki bo tudi odgovor v spremembah krovnega zakona o kulturi, se pravi ZUJIK. Namreč, eno zelo pomembno ločnico: pristojnost pri ocenjevanju programov in projektov za pristojne uslužbence, ki se bo nanašala na zgolj merljive kriterije ali merila razpisa, in tisti del kriterijev, ki pa zahteva estetsko, tudi subjektivno presojo – v umetnosti seveda govorimo tudi o subjektivni presoji – in ki bo pa dejansko poverjena strokovnim komisijam. S tem bomo določili jasno razmejitev med tem, kaj je vloga uslužbencev v nekem postopku in kaj je vloga strokovne komisije. Javna razprava o Slavcu – ne o najbolj znanem slovenskem volku, ampak seveda o Zakonu o Slovenskem avdiovizualnem centru – je izpostavila še eno rešitev, ki je tudi v ZUJIK zelo resno debatiramo in ki jo tudi komisija, ki pripravlja spremembe, zelo resno tehta. Namreč to, da sistem številnih strokovnih komisij nadomestimo s svetom za umetnost kot nekim večjim kolektivnim organom, ki bi pokrival celotno področje umetnosti, svetom za dediščino in v tem primeru, o Slavcu, tudi s svetom za avdiovizualno kulturo. S tem bi dobili večjo kolektivnost odločanja, s tem padejo nekatere meje na ravni umetnega razmejevanja, denimo sodobne umetnosti, kaj je to intermedijsko, kam to spada, bolj na vizualno, bolj na uprizoritveno in podobno. S tem dobimo seveda vendarle tudi neko morda bolj vizionarsko odločanje ... / znak za konec razprave/ ... programov in projektov in mislim, da je to tista prihodnost, na katero bomo stavili ne samo pri Slavcu, tudi pri ZUJIK.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko zaključimo s tem vprašanjem.

Naslednje vprašanje bo postavil mag. Andrej Šircelj, in sicer ministru za zunanje zadeve Karlu Erjavcu.

Izvolite, gospod Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani predsednik, spoštovani ministri, ministrica, kolegi in kolegice!

Po današnjih novicah iz Ukrajine lahko rečem, da se dogodki v Ukrajini dogajajo s svetlobno hitrostjo, če vzamemo politični del, če vzamemo verjetno vojaškega, potem ne moremo reči, da gre to tako hitro, kajti verjetno se vojaške zadeve dogajajo hitreje. S tem ko je prišlo do tega, da je del Rusov oziroma da so

Rusi, živeči na Krimu, zaprosili Moskvo oziroma Putina za zaščito in da je kasneje bil izveden referendum ter da je predsednik Putin dejansko tudi podpisal odločbo o tem, da razglasi Krim za ruskega, je prišlo do nekega precedensa, ki se v zadnjih 20, 25, tudi 30 letih dejansko ni zgodil.

Danes lahko rečemo, da je prišlo do informacije, po kateri v vseh 193 vojaških objektih na Krimu visijo ruske zastave in tudi s strani ukrajinskega predsednika, da se boji oziroma da meni, da Rusija želi nadaljevati zasedbo južnega in vzhodnega dela Ukrajine. To seveda pomeni, da gre za neko novo obdobje tudi v Evropi, da gre v bistvu za to, da se odpre ponovno vprašanje hladne vojne med Američani in Rusi in da seveda pomeni, da je dejansko ena izmed držav, ki je relativno blizu Slovenije, izgubila ozemeljsko celovitost. V zvezi s tem, se postavljajo tudi gospodarska vprašanja, in sicer vprašanja zaščite interesov Slovenije tako na ruskem trgu kot na ukrajinskem trgu.

V zvezi z navedenim, glede na to, da poznamo tudi že izjave Ministrstva za zunanje zadeve o tem, me predvsem zanima:

Kako bo Vlada Republike Slovenije zaščitila interese gospodarstva v teh dveh državah?

Zanima me:

Kakšno je stališče – verjetno bi ga bilo treba ob teh novih dogodkih ponoviti ali razširiti – glede na to, da je kršena ozemeljska celovitost Ukrajine?

Kakšne bodo sankcije, ki jih pripravljajo? Navsezadnje danes je Obama izjavil, da naj bi Ruse osamili.

In seveda:

Kaj s strateškega vidika to pomeni za Slovenijo in tudi za Evropsko unijo, katere del je Slovenija?

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo dajem ministru Karlu Erjavcu.

KARL ERJAVEC: Hvala lepa poslancu za to vprašanje. Tudi lep pozdrav vsem poslancem, ki ste še tukaj in vztrajate po sedmih urah in pol seje Državnega zbora in poslanskih vprašanj!

Moram se strinjati z vašo analizo. Pravilna je vaša analiza, dokaj točna. Moram reči, da sem zelo zaskrbljen, kaj se bo v prihodnje dogajalo. Pri tem naj še enkrat poudarim, da Slovenija zastopa suverenost in teritorialno celovitost Ukrajine in da je stališče Slovenije, ne samo Vlade, ampak tudi Odbora za zunanjo politiko, kjer smo imeli dokaj temeljito razpravo, zlasti potem na zaprtem delu razprave na Odboru za zunanjo politiko. Mi ne priznavamo referenduma, ki se je zgodil 16. marca, ker je v nasprotju z ukrajinsko ustavo in tudi z mednarodnimi sporazumi, pogodbami. Naj omenim budimpeški memorandum in še nekatere druge pogodbe, ki so bile sklenjene kasneje. Pri tem naj tudi omenim, da Beneška komisija, to je komisija, ki deluje v okviru Sveta Evrope in ki vključuje najvidnejše pravne

strokovnjake, je tudi mnenja, da je bil ta referendum nezakonit. Tudi pravilna vaša ugotovitev, da vojašnice v tem delu Ukrajine, to se pravi na Krimu, so vse pod zastavo Ruske federacije in tudi ukrajinski začasni predsednik Turčinov je pozval ukrajinske vojake, da se umaknejo s tega območja zlasti zato, da bi preprečil nadaljnjo eskalacijo nemira, nasilja.

Kar se tiče slovenskih gospodarskih interesov, se je treba zavedati, da Ruska federacija, tudi Ukrajina, sta zelo pomembni gospodarski partnerici. Z Rusko federacijo je bila lanska blagovna izmenjava nekje milijardo 700 milijonov evrov, po ruskih podatkih celo že 2 milijardi evrov, v letošnjem letu, če ne bi bilo teh dogodkov in če bi poslovanje potekalo normalno, smo pričakovali najmanj 2 milijardi evrov blagovne izmenjave z Rusko federacijo. Kar se tiče Ukrajine, je bilo v lanskem letu blagovne izmenjave za 250 milijonov evrov, s tem da smo pričakovali velik porast te blagovne izmenjave tudi zato, ker smo imeli kar zelo intenzivne stike. Ministrstvo za zunanje zadeve je v lanskem letu pripravilo tudi posebno srečanje nekaterih slovenskih gospodarstvenikov, ki izvažajo na te trge, tudi sestanek s podpredsednikom takratne ukrajinske vlade. Ne smemo pozabiti, da naj bi Ukrajina tudi 2015 pripravila evropsko prvenstvo v košarki, ki pa je zdaj seveda odpovedano in tukaj so zlasti želeli pridobiti naše znanje na tem področju, glede na to, da je bilo zadnje košarkarsko prvenstvo v Sloveniji in je bilo dokaj uspešno tako po organizacijski plati in tudi finančno vidimo, da ni prineslo nobene izgube, kar je redko za takšne športne prireditve.

Moram reči, da se Evropska unija na Evropskem svetu, ki je bil prejšnji teden, ni odločila za nobene gospodarske sankcije, povečala je tisto listo, ki smo jo že sprejeli zunanji ministri.

Upam, da bom imel tudi možnost dopolnilnega vprašanja, da bom lahko nadaljeval in da vam bom poskušal v celoti odgovoriti, kaj nameravamo in kako vidimo situacijo glede gospodarskega sodelovanja tako z Ukrajino kot tudi z Rusko federacijo.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Gospod Šircelj, ima zahtevo za dopolnitev odgovora.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa, minister, za ta odgovor.

Vsekakor se postavlja tudi verjetno strateško vprašanje, poleg gospodarskega, za Slovenijo, za slovensko gospodarstvo, tudi: Ali se je pričela nova era hladne vojne? Ali dejansko to pomeni tudi nek način oblikovanja, če želite tudi novih držav, novih meja, predvsem v tistih državah, kjer navezadnje živi veliko Rusov? Vemo, da tudi v nekaterih drugih evropskih državah še živi ruska manjšina; skratka, da je močna.

Ali to pomeni, da če bo Putin na takšen način deloval – zdi se mi, da on deluje veliko hitreje kot nekatere evropske ali svetovne organizacije, kjer je vseeno treba poiskati nek konsenz; on seveda to lahko dela precej na lastno pest, da ne bom rekel samovoljno, in te reakcije so včasih nekoliko pozne ali pa nekoliko kasne, tudi teh organizacij, od Nata do ostalih, Evropske komisije in tako naprej.

Kako je Evropa pripravljena, in v okviru Evrope tudi Slovenija, na nek nov geostrateški moment, na nek nov politični moment?

Kot sem omenil, v zadnjih desetletjih – verjetno 30, 40 let, da se malo popravim – takšnih primerov nismo poznali. Vsaj v Evropi ne.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Besedo za dopolnitev odgovora dajem ministru.

KARL ERJAVEC: Hvala lepa za to dopolnilno vprašanje.

Kar se tiče same politične situacije in če to pomeni spremembe meja v tem prostoru, to bo čas pokazal, kaj se bo zgodilo. Mi smo v okviru Evropske unije ostro obsodili kakršno koli spremembo meja. Menimo, da to ne pride v poštev, ker se bi tudi podrl nek red, ki je bil vzpostavljen zlasti v prejšnjem stoletju, ko je padel tudi Berlinski zid in ko so nekatere države, ki so včasih bile članice Varšavskega pakta, postale članice zveze Nato, tudi članice Evropske unije. Mislim, kar se tega vidika tiče, da je zelo pomembno, da se začne dialog med Rusko federacijo in Ukrajino. Danes ste lahko že prebrali, da je prišlo do prvega takšnega sestanka med zunanjim ministrom Sergejem Lovrovom in ukrajinskim zunanjim ministrom. Mislim, da je to tisti pravi korak, ki bo pripeljal do neke rešitve, ki bo ustrezna tako za ukrajinsko stran kot tudi za rusko stran. Ne bi pa želel špekulirati, kaj se bo še dogajalo v zvezi s tem. Mi pač podpiramo dialog med obema stranema, ki sta v tej situaciji.

Rad bi pa nadaljeval tisti gospodarski del, ki je tudi izjemno pomemben, zlasti za naše gospodarstvo in tudi za prebivalce Slovenije. Ne nazadnje, danes smo ves popoldan lahko poslušali, kako je pomembno, da se gospodarstvo okrepi, da pride do novih delovnih mest, ker to je edini načini, da bomo lahko rešili velik del problemov, ki so povezani s finančno situacijo in socialnim položajem našega prebivalstva. Moram reči, da zaenkrat gospodarskih sankcij ni, tako da ta kriza zaenkrat še ni povzročila kakšne gospodarske škode. Kot rečeno, v Evropskem svetu ni bila sprejeta nobena odločitev glede tega, razen da so razširili krog oseb, s katerimi ni teh kontaktov.

Tako upam, da gospodarsko sodelovanje zaradi te krize ne bo moteno, jaz sem predsedujoči te mešane gospodarske komisije med Rusijo in Slovenijo. Moram reči, da je načrtovan obisk v mesecu maju oziroma juniju, da pripravimo zopet program in

pregledamo vse tiste projekte, ki jih delamo skupaj s slovenskim gospodarstvom.

Upam tudi, da ... / znak za konec razprave/ Ukrajine, da bo deležna te finančne pomoči, ki jo nujno potrebuje; 3 milijarde evrov bo šlo zdaj iz evropskega proračuna in še 11 milijard evrov dodatnih pomoči. Če bo do tega prišlo, potem mislim, da bo tudi varno poslovati z ukrajinsko stranjo. Ker treba je vedeti ... / izklop mikrofona/

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Minister, moram vas opozoriti, da je mikrofona izklopljen, tako da ... Hvala tudi vam.

Lahko zaključimo s tem vprašanjem? Hvala.

Prehajamo na naslednje vprašanje, ki ga bo postavil Jožef Jerovšek, in sicer ministru za zunanje zadeve Karlu Erjavcu ter ministru brez resorja, odgovornemu za Slovence v zamejstvu in po svetu Gorazdu Žmavcu. Izvolite, gospod Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa. Spoštovani gospod predsednik, ministrica, oba ministra, kolegice in kolegi!

7. marca se je pri odpiranju slovenskega konzulata v Melbournu zgodil hud incident, škandal, ki je prizadel in naredil veliko škodo državi Sloveniji in slovenski skupnosti v Avstraliji. Slovenski veleposlanik dr. Milan Balazič, v Avstraliji veleposlanik, je namreč na prireditvi povabil obsojenega pedofila, iskanega v več državah, ob tem pa ni povabil kar nekaterih zelo uglednih Slovencev, ki živijo v Avstraliji. Na ta škandal se slovenska vlada in zunanje ministrstvo odzivata zelo medlo, nejasno, z namenom pometanja pod preprogo.

Zanima me:

Zakaj Vlada oziroma ministrstvo ravna na ta način?

Ali minister za Slovence po svetu in zamejstvu ne zaznava ogorčenja in odzivov ostalih živečih Slovencev?

Ali Vlada nima namena zaščititi ugleda Slovenije in slovenske skupnosti v Avstraliji?

Enostavno me zanima:

Zakaj Vlada ne ukrepa?

Takšen način pa takšno ravnanje Vlade je enostavno nesprejemljivo.

Zanima nas tudi:

Na katerem področju sodeluje oziroma trguje razvpiti Nicholas Oman z veleposlanikom oziroma slovensko vlado?

Glede na njegovo preteklost, politične povezave in mahinacije v preteklosti se vsiljuje vprašanje: Česa se lahko bojimo ob očitnem mižanju Vlade?

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo dajem najprej ministru Karlu Erjavcu. Izvolite.

KARL ERJAVEC: Hvala lepa poslancu za vprašanje.

Moram reči, da je ta dogodek tudi mene močno prizadel, zlasti zato, ker je iz lepega dogodka nastal škandal, kot vi sami ugotavljate. Gre za to, da smo pač v Canberri oziroma v Melbourneu odprli konzulat, ambasado imamo v Canberri. Moram pa reči tako. Takoj, ko sem izvedel za ta dogodek, sem odredil izredni nadzor, ker bi želel pridobiti točno informacijo. Gre za vprašanje, ali je gospod Nicholas Oman prejel vabilo s strani slovenske ambasade v Avstraliji ali tega ni prejel. Po mojih informacijah ni prejel takšnega vabila in ni bil povabljen. Vendar zato, ker je zadeva nejasna in ker se še vedno vztraja, da naj bi prejel vabilo, sem pač odredil izredni nadzor, tako da bo pregledana vsa dokumentacija, in sem prepričan, da bomo izvedeli, kaj je resnica v zvezi s tem. 121 vabil je bilo danih, dano je bilo tudi vabilo hčerki gospoda Nicholasa Omana. Po mojih informacijah hčerka ni prišla na to otvoritev, medtem ko se je pa očitno oče, verjetno preko tega vabila, tega udeležil.

Morate pa vedeti, da tu ne gre za zaprt dogodek, ne gre za interni dogodek, gre za dogodek, ki je odprt. Seveda je zelo težko sedaj preprečevati nekemu, ali se udeleži takšnega dogodka ali ne. Se pa strinjam, da bi bilo zelo neprimerno, če je res bilo izdano vabilo na ime gospoda Nicholasa Omana. Sicer pa je zelo težko preprečiti. Tudi tukaj v parlamentu vemo, da imamo javni del in verjetno je zelo težko preprečiti nekemu, ki je bil obsojen za kakšno kaznivo dejanje, ki je nevedno, verjetno je nemogoče mu preprečiti udeležbo na javni seji Državnega zbora. Res pa je, da zame bo problem, če je bilo izdano vabilo s strani veleposlaništva v Canberri glede gospoda Nicholasa Omana. Zato sem takoj odredil izredni nadzor in tam bomo, vsaj upam, dobili točno poročilo, kaj se je pravzaprav zgodilo.

Moram pa reči, da sem zelo žalosten zaradi tega dogodka, ker to je bil lep dogodek, ki bi pripomogel k ohranitvi slovenske skupnosti in tudi novi konzulat bo gotovo nudil ustrezne konzularne usluge. Bi pa prepustil še ministru za Slovence po svetu in v zamejstvu, da me dopolni, zlasti v tistem delu, ki se nanaša na slovensko skupnost in na reakcijo na ta dogodek.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo dajem ministru Gorazdu Žmavcu. Izvolite.

GORAZD ŽMAVC: Spoštovani predsednik, hvala za besedo. Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci, lep pozdrav tudi vam!

Poslancu Jožefu Jerovšku pa se iskreno zahvaljujem za to vprašanje, ker to vprašanje in ta dogodek je res vplival na razmere, ki so se dogajale v Avstraliji, predvsem pa na Slovence, ki so častni ljudje v tem delu sveta. Moram reči, da smo prve reakcije na ta dogodek dobili predvsem iz naše avstralsko-slovenske skupnosti, kjer so na ta dogodek izredno hitro

reagirali, so se zavedali te soodgovornosti, ki se dogaja s tem dogodkom. Istočasno moram reči, da smo jim sporočili, da razumemo prizadetost Slovencev v Avstraliji in da obžalujemo, da je prišlo do tega dogodka, vendar pa vsi skupaj upamo, da ta sam dogodek ne bo vplival na nadaljnje delo te naše skupnosti, za katero mislim, da je trdoživa in da bo dejansko delovala s svojim ugledom tudi v nadaljevanju.

Vendar pa, kot je tudi že minister za zunanje zadeve sporočil, pričakujemo, da bo posredovano pojasnilo z Ministrstva za zunanje zadeve, ker to pojasnilo in opravičilo bi bilo verjetno neka dobra osnova, da se te zadeve umirijo.

Sicer pa moram reči, da so se posamezniki, generalni konzul Brežnik in duhovnik pater Božič, od tega tudi javno distancirali. Tako tudi sam mislim, da je tudi reakcija same skupnosti bila dosti pozitivna. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Ali se lahko izklopite, minister? Hvala.

Zahtevo za dopolnitev odgovora ima gospod Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa.

Drži, ugledni Slovenci so se distancirali od dogodka, ni se pa distancirala slovenska vlada, notranje ministrstvo. Informacije, ki so na razpolago, kažejo, da je vabilo Nicolasu Omanu bilo izdano. Seveda mi gospod minister tudi ni odgovoril na vprašanje:

Na katerem področju sodeluje oziroma trguje Nicolas Oman z veleposlanikom – baje je večkrat viden – oziroma s slovensko vlado?

Česa se lahko Slovenija slabega nadeja, ker poznamo zgodovino njegovega trgovanja?

Sprašujem tudi:

Zakaj Slovenija ni odreagirala tako, kot ob takšnih škandalih odreagirajo druge države, da se veleposlanika odpokliče?

Tako je ne nazadnje pred leti odreagirala tudi Slovenija, ko je veleposlanika v Pekingu gospoda Tita Turnška, zdaj predsednika Združenja za vrednote narodnoosvobodilne borbe, zaradi povzročene škode in sramote tudi odpoklicala z veleposlaniškega mesta.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Želi kdo dopolniti odgovor?

Besedo dajem ministru Erjavcu, izvolite.

KARL ERJAVEC: Hvala.

Zame je zelo pomembna resnica. Ugotoviti moram, ali je bilo vabilo res izdano s strani veleposlaništva. Če se je to res zgodilo, da je dobil gospod Nicolas Oman takšno vabilo s strani veleposlaništva, je povsem jasno, da je to odgovornost veleposlanika, in verjemite, da bom tudi ustrezno ukrepal. Če pa tega vabila ni bilo, da se je pač gospod Nicolas Oman tam pojavil, pa lahko samo obžalujem, ker je naredil veliko škodo slovenski skupnosti in tudi veliko škodo

veleposlaništvu, Ministrstvu za zunanje zadeve in tudi naši diplomaciji.

Tako lahko od mene pričakujete, da bom na podlagi izrednega nadzora pridobil vse podatke, in vam tudi zagotavljam, da v zvezi s to zadevo, ne glede na to, kakšen bo rezultat izrednega nadzora, da bom tudi poročal o tem na Odboru za zunanjo politiko. Tako glede tega ni nobenega dvoma, bom ustrezno ukrepa.

Glede namigovanj, da naj bi Ministrstvo za zunanje zadeve oziroma veleposlanik Balažič posloval z Nicholasom Omanom in glede na njegove izkušnje v devetdesetih letih, pravijo, da je bil trgovec z orožjem, moram reči, da o tem nič ne vemo; ampak bomo tudi to pogledali v okviru izrednega nadzora. Lahko vam pa zagotavljam, kar se tiče slovenske vlade, pa po mojem vedenju ni nobene trgovine, najmanj ne z orožjem, najmanj pa ne z gospodom Nicholasom Omanom. Kakor sam poznam situacijo, kar se tiče proračuna, mislim, da v Ministrstvu za obrambo tudi nimajo sredstev, da bi lahko v tem trenutku sploh poslovali s kakšnim trgovcem z orožjem. Dvomim pa tudi, če bi imeli sredstva, da bi to počeli mimo zakonov, ki veljajo v Sloveniji; to se pravi, mimo razpisov in mimo utečenih postopkov.

Če menite, da se to res dogaja, bi vas prosil, da mi posredujete ustrezne dokumente, dokaze, da bomo lahko zadevo obravnavali in bomo tudi ministra za obrambo vprašali, če držijo te vaše navedbe.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala. Smo zaključili s tem vprašanjem? Hvala.

Gospa Sonja Ramšak bo postavila vprašanje ministrici za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti dr. Anji Kopač Mrak.

SONJA RAMŠAK: Hvala lepa. Spoštovani predsednik, spoštovana ministra, poslanki, poslanec, spoštovana ministrica!

Ob obisku poslanske skupine v Podravski regiji smo obiskali tudi zavod svetega Lenarta v Lenartu, to je Dom svetega Lenarta, in ob tej priložnosti smo skupaj z vodstvom bili seznanjeni z nekaterimi problemi, s katerimi se srečujejo koncesionari na temu področju. Teh vprašanj in pobud je bilo veliko več, zato sem vam danes že pripravila pisno poslansko vprašanje, ki vam bo poslano jutri.

Mi pa dovolite, da se dane sv temu ustnem poslanskem vprašanju dotaknem samo enega področja, to pa je področje zaposlovanja invalidov. Vemo, da so zavezanci za poslovanje oziroma zaposlovanje invalidov delodajalci, tako fizično kot pravne osebe, ki imajo zaposlenih več kot dvajset zaposlenih. Da so nekatera podjetja oziroma agencije in konzularna predstavništva in veleposlaništva oproščeni, mislim, da niso zajeti v teh kvotah. Prosila bi vas pa, če mi lahko odgovorite na konkretno vprašanje v zvezi s tem, in sicer:

Kdaj lahko izvajalci javne službe institucionalnega in drugega varstva starejših

pričakujejo izenačitev pogojev pri zaposlovanju delovnih invalidov oziroma odpravo razlik pri zagotavljanju kvot zaposlovanja delovnih invalidov med zdravstveno in socialnovarstveno dejavnostjo – se pravi skupino Q, ki mora zagotavljati 6 odstotkov kvot – ter s finančno in zavarovalniško dejavnostjo oziroma ostalimi dejavnostmi, ki morajo zagotavljati 2 odstotka kvot?

Namreč, predstavniki zavoda so opozorili ravno na to dejavnost zavarovalništva, da bi bilo bolj smiselno pričakovati, da bi bile v tej dejavnosti lahko višje kvote, medtem ko pa pri njih nižje. Tako da vas bom prosila za ta odgovor. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala. Besedo dajem ministrici, izvolite.

DR. ANJA KOPAČ MRAK: Hvala za besedo. Spoštovani predsednik, poslanke, večinoma, da ne bom delala izjem!

Hvala za vprašanje, v odgovor bi morda vseeno malce več pojasnila, kaj določa sam zakon. Zakon o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov je bil sprejet leta 2004 in ta zakon je uzakonil kvotni sistem zaposlovanja invalidov. V 62. členu je določilo, da je višina kvote odvisna od dejavnosti delodajalca ter znaša najmanj 2 do največ 6 odstotkov. Ko se je prva uredba naredila, se je naredila tako, da so delodajalci v posebnih obrazcih označili, koliko invalidov imajo na tisti trenutek zaposleni, in na podlagi tega je bila potem sprejeta prva uredba, ki je določila to višino kvote od 2 do 6 odstotkov glede na posamezne skupine znotraj standardne kvalifikacije dejavnosti.

Pomembno je tudi, da zakon določa, da predlog določitve višine, za ta predlog je pristojen Ekonomsko-socialni svet, Vlada pa potem sprejme uredbo. Junija 2013 je na podlagi podatkov Javnega jamstvenega, preživninskega in invalidskega sklada Republike Slovenije Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti ponovno predlagalo Ekonomsko-socialnemu svetu uskladitev višine kvot po dejavnostih z dejanskim odstotkom zaposlenih invalidov po dejavnostih, vendar so temu predlogu, ki je bil posredovan, delodajalska združenja nasprotovala. Torej, vedno je na nek način tako, da je na Ekonomsko-socialnem svetu predvsem pri teh vprašanjih potrebno soglasje socialnih partnerjev. Tega ni bilo zaradi nasprotovanja, tako da bo Vlada verjetno jutri sprejela to uredbo, vendar gre za manjše popravke, predvsem v višini izplačane nagrade, ne posegamo pa v kvotni sistem. V tem predlogu so bile razlike, za nekatere dejavnosti je ostala ta višina kvotnega sistema nespremenjena, pri nekaterih se je spremenila. Za to skupino dejavnosti Q, ki jo vi navajate, pa dejansko predlog uredbe ni prinašal sprememb.

Če se zdaj spustimo, zakaj je v zavarovalništvu tako, kot je na tem področju Q,

ki pokriva socialnovarstveno in zdravstveno dejavnost, je predvsem zaradi tega, ker je bilo stanje takrat leta 2004 pač tako. Ob tem je pa treba tudi javno povedati, da lahko z zaposlovanjem invalidov zadostiš kvoti, lahko pa vplačuješ v sistem javnega sklada in s temi vplačili tistih, ki ne izpolnjujejo kvot, potem Javni jamstveni, prežिवninski in invalidski sklad, zdaj združen, plačuje nagrade tistim, ki presegajo. Zato je potrebna tudi ta uskladitev ...

Ocene delovanja našega kvotnega sistema so dobre, verjamem pa, da so te, ko pogledamo posamezno klasifikacijo in skupino, ki določa na ravni črke, da znotraj Q lahko tudi izstopajo nekatere dejavnosti oziroma področja, kjer težje dosežajo to kvoto, vendar smo tudi preigravali, na kakšen način bi drugače postavljali to kvoto, ampak nikoli niso vsi zadovoljni, zato je zelo težko pa bolj natančno drobiti, da bi znotraj posameznih črk standardne klasifikacije delili stvari. Tako vseeno mislim, da je dovolj možnosti tudi s to izvedbo nadomestne kvote, torej, da imaš pridržana javna naročila, da daš invalidskemu podjetju, da ti opravlja določene storitve in s tem lahko tudi izpolniš kvoto. Tako sistem vseeno ni tako rigid, da moraš dejansko samo zaposliti, je dovolj fleksibilen, da imaš tudi druge možnosti.

Bomo še nadaljevali s temi pogovori, je pa ena od stvari, ki se je tudi pojavilo na Ekonomsko-socialnem svetu, tudi vprašanje invalidskega zavarovanja kot sistema. Tako je tudi to ena izmed stvari, ki bodo nujno potrebne tudi v predlogu zakonskih sprememb na tem področju in tudi potem s tem povezana diferencirana stopnja zavarovanja. Skratka, dela nam ne bo zmanjkalo. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Zahtevo za dopolnitev odgovora ima gospa Sonja Ramšak. Izvolite.

SONJA RAMŠAK (PS SDS): Hvala lepa.

Spoštovana ministrica, moram reči, da sem z vašim odgovorom seveda zadovoljna, morda zaradi tega, ker nisem pojasnjevala na dolgo in široko, zakaj je bil izpostavljen tudi ta problem. Vem, da v Sloveniji imamo kar precej invalidov in je prav, da tudi poskrbimo, da imajo možnost zaposlitve. S tem absolutno podpiram ta vaša prizadevanja. Je pa na drugi strani problem pri koncesionarijih, bom pa rekla, to, kar boste videli tudi iz samega pisnega poslanskega vprašanja.

Namreč, veste, da je bil ravnokar sprejet Zakon o davku na nepremičnine, da so domovi oziroma zavodi obremenjeni z 0,5 odstotkom po sedaj veljavnem zakonu, ki je v ustavni presoji; da, recimo, ti zavodi nimajo možnosti sodelovanja pri nekaterih razpisih. Tako je to kar širša problematika. Vsi ti stroški, ki jih imajo koncesionarji na eni strani napram javnim zavodom, gre nekako tudi za to problematiko vzpostavljanja cen storitev, na drugi strani pa – normalno – koncesionarji gledajo, kako potem

tudi te stroške nekako vkalkulirati, ki gredo pa v bistvu vedno praktično v breme teh oskrbovancev.

Res se vam zahvaljujem, ne bom postavljala zahteve za javno razpravo, bom pa vesela tudi vašega odgovora na pisno poslansko vprašanje. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Za dopolnitev odgovora dajem besedo gospe ministrici.

DR. ANJA KOPAČ MRAK: Vsekakor bomo tako kot vedno odgovorili na pisno poslansko vprašanje. Je pa problematika koncesionarjev in javnih zavodov, ki vsi opravljajo javno službo, nekako izpostavljena, predvsem v zadnjem obdobju, ko so to pritiski na ceno. Seveda imamo kar nekaj koncesionarjev v sistemu, ki pomembno dopolnjujejo javno službo, je pa predvsem cena, ki je pri koncesionarijih praviloma kar 10 do 20 odstotkov višja kot v javnih zavodih. Je več razlogov, vendar je predvsem pomemben ta, da imajo možnost amortizacije vložka, ki so ga vložili. Zaradi tega, ker je ta cena v osnovi višja, kot je pri javnih zavodih, je v krizi, v kateri danes smo, vsak evro zelo pomemben, pa pri dnevni oskrbi pridejo potem druge manjše stvari, ki morda prej, pred krizo niso bile tako pomembne, toliko bolj v ospredje.

Mislim, da treba predvsem celovito urediti področje dolgotrajne oskrbe, brez te bomo težko zagotavljali nek nivo dobre oskrbe v institucionalnem varstvu za vse tiste, ki to potrebujejo. Tudi analiza kaže, da se povečuje ta delež sredstev, ki jih posamezniki zagotavljajo za dolgotrajno oskrbo, in ta je že približno tam 0,30 odstotkov BDP, javni imajo še vedno tam blizu 1 odstotka. Ampak, vsekakor treba je narediti sistem, kjer bomo omogočili vsem, da se lahko vključijo v zavarovanje in si na stara leta privoščijo primerno oskrbo. Ne samo v domovih, predvsem je pomembna tudi pomoč na domu; torej, da razvijemo nek sodoben sistem storitev in tudi posameznikom damo možnost prejema denarja, zato da si bodo lahko to storitev plačali. Moja vizija je, da bi spodbudili, da bi te storitve izvajala tudi socialna podjetja, da bi skratka širili ta polja socialne ekonomije in to predstavlja tudi pomemben delež možnosti novih zaposlitev pri nas – če prirejamo z Evropo, ki to že ima, vsaj bolj razviti del, zahodni del, Nemčija je takšna, tudi Luksemburg – zelo veliko.

To so vse stvari, ki nas čakajo, in si želim, da bomo izbrali, da bo ministrica za zdravje ali minister čim prej, in da bomo te stvari lahko tudi uredili.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

S tem zaključujem tudi to poslansko vprašanje.

Potem smo izčrpali vsa najavljena poslanska vprašanja in se tako predsednici Vlade, ministrici in ministrom ter generalni sekretarki Vlade zahvaljujem za podane odgovore.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda, ki jo bomo nadelavali v četrtek, 27. marca 2014, ko bo Državni zbor v okviru glasovanj odločal o predlaganih sklepih.

Prekinjam pa tudi 23. sejo Državnega zbora, ki jo bomo nadaljevali jutri ob 9. uri. Hvala za danes in na svidenje jutri.

(SEJA JE BILA PREKINJENA 26. MARCA 2014 OB 20.34 IN SE JE NADALJEVALA 27. MARCA 2014 OB 9. URI.)

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Začenjam nadaljevanje 23. seje Državnega zbora.

Obveščam sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednji poslanki in poslanec: dr. Andreja Črnak Meglič, gospa Irena Tavčar in gospod Dragutin Mate.

Vse prisotne lepo pozdravljam!

Prehajamo na **3. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBI ZAKONA O FINANČNEM POSLOVANJU, POSTOPKIH ZARADI INSOLVENTNOSTI IN PRISILNEM PRENEHANJU.**

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložil Državni svet. Predlog zakona je na 18. seji 12. 3. 2014 obravnaval Odbor za pravosodje kot matično delovno telo. Ker po končani razpravi odbor členov predloga zakona ni sprejel, je bila druga obravnava predloga zakona na seji delovnega telesa končana.

Besedo dajem predstavnikom poslanskih skupin za predstavitev stališč, in sicer bo dobil najprej besedo gospod Mirko Brulc, ki bo predstavil stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov.

MIRKO BRULC (PS SD): Spoštovani, dober dan, dobro jutro!

Državni svet v zakonodajni postopek vlaga predlog novele Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju z namenom, da črta novelo, novo določbo 473.a člena, v kateri je opredeljen jezik sodelovanja, in sicer za zadeve, opredeljene v 471. in 472. členu. Domačim sodiščem in domačim upraviteljem se v posameznih, zakonsko določenih zadevah od danes nadalje omogoča uporabljati poleg slovenščine tudi angleški jezik. Uporaba angleškega jezika je po določbi 473.a člena omejena glede na postopke zaradi insolventnosti s čezmejnimi elementom in ne predstavlja širitve opcijsko določenega jezika na vse postopke zaradi insolventnosti. Ureditev velja le za sodelovanje v razmerju med domačim sodiščem in upraviteljem, torej v razmerju med državnimi organi oziroma organi sodnega postopka in ne v razmerju med organom

postopka in stranko postopka. Ne gre prezreti, da je predlagatelj v obrazložitvi novele zakona novembra 2013 sprejel in navedel, da lahko domača sodišča in upravitelji sodelujejo s tujimi sodišči in upravitelji pri sodelovanju po uredbi 1346/2000 v angleškem jeziku. Državna sekretarka nam je na matičnem delovnem telesu pojasnila, da smo z implementacijo uredbe tokrat pohiteli, kajti končni osnutek navedene uredbe bo predvidoma na mizi šele junija letos. V tej uredbi pa bodo poleg uporabe angleškega jezika za učinkovitejši mednarodni stečajni postopek uvedeni še nekateri drugi mehanizmi. Morda pa bo na podlagi te, s strani Državnega sveta izpodbijane določbe, kakšen mednarodni insolventen postopek hitreje končan.

V Sloveniji je slovenščina uradni jezik in bo tako tudi ostalo. Res pa je, da je v mnogih delovnih okoljih, predvsem v zasebnem sektorju, angleški jezik kar pogosteje tudi že delovni jezik. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Gospod Rihard Braniselj bo predstavil stališče Poslanske skupine Državljske liste.

RIHARD BRANISELJ (PS DL): Dober dan spoštovane kolegice, kolegi, državna sekretarka, ekipa z Ministrstva za pravosodje!

Državni svet je v svoji zakonski pobudi želel razveljavitev 473.a člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju iz razloga zaščite slovenskega jezika. Obravnavani člen uzakonja le izjemoma možnost uporabe slovenskega ali angleškega jezika kot jezika sodelovanja domačega sodišča ali domačega upravitelja s tujim sodiščem ali tujim upraviteljem v postopkih zaradi insolventnosti, in sicer v primerih, ko pride do čezmejnih učinkov. Določba uporabe angleškega jezika v teh izjemnih primerih tega ne nalaga, temveč le dopušča in je odločitev o tem prepuščena sodiščem in upravitelju, če smatrajo, da je to smiselno in operativno. Takšna izbirna možnost lahko bistveno prispeva k bolj neposrednemu, učinkovitemu in ekonomičnemu poslovanju v teh postopkih.

V Republiki Sloveniji že leta in leta govorimo, da je težava insolventnih postopkov njihova togost, zapletenost in dolgotrajnost, zaradi česar ti postopki izgubljajo učinkovitost, s tem pa izgubimo veliko zdravih jeder v podjetjih in delovnih mest, ki bi jih s hitrejšimi postopki lahko uspeli rešiti. Temeljna načela insolventnega postopka so ravno načelo hitrosti, načelo ekonomičnosti in načelo ohranitve zdravih jeder v podjetjih. Ko pa v zakonodajo vnesemo takšno praktično rešitev, ki brez kakršne koli škode za udeležence sledi omenjenim načelom, pa se v Državnem zboru najdejo absolutni varuhi slovenskega jezika, ki slednjemu dajejo prednost pred interesi vseh udeležencev v postopku in pred javnim interesom ohranitve zdravih podjetij in delovnih

mest. In tako škodljiv zakon je treba zavrnuti že v začetku zakonodajnega postopka. Hvala lepa.

PRESEDNİK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Gospod Janez Ribič bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke.

JANEZ RIBIČ (PS SLS): Dober dan, spoštovane gospe in gospodje! Hvala za besedo, predsednik Državnega zbora.

Najprej naj poudarim, da kot Slovenska ljudska stranka zagotovo zagovarjamo uporabo slovenskega jezika in si želimo, da slovenski jezik obstane in živi.

Kar se tiče predlaganega zakona, s katerim naj bi se črtalo določbo 473.a člena, po katerem lahko domača sodišča in domači upravitelji pri mednarodnem sodelovanju uporabljajo uradni jezik domačega sodišča ali angleški jezik, pa lahko izrazimo določeno mero zaskrbljenosti. V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke razumemo skrb predlagatelja, ki navedeno ureditev ocenjuje kot nepotrebno in škodljivo. Prav tako se strinjamo z oceno, da so navedbe Vlade, da je angleški jezik splošno uveljavljen v mednarodnem gospodarskem prostoru, neutemeljene. Res je, da smo v Evropski uniji, da imamo prost pretok blaga, storitev, oseb in kapitala, vendar pa imamo tudi pravila, po katerih je naš jezik enakopraven drugim. Ni nam treba favorizirati angleščine, saj bi lahko uporaba angleškega jezika celo otežila ali onemogočila sporazumevanje v določenih postopkih. Hkrati pa slovenska podjetja zagotovo veliko poslujejo tudi s podjetji z območja nemško govorečih držav, potem pa smo spet pred vprašanjem, zakaj le angleščina. V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke menimo, da bi bilo bolje, da za zadevne postopke ohranimo le slovenščino oziroma še druga dva uradna jezika v Sloveniji, saj že tako ali tako naš jezik vsakodnevno izgublja vlogo, ki bi jo kot materni jezik moral imeti, predvsem če pogledamo na pogosto neutemeljen in nesorazmeren razmah uporabe angleškega jezika v znanosti in izobraževanju.

Poslanska skupina Slovenske ljudske stranke obžaluje, da na matičnem delovnem telesu člani predlaganega zakona niso bili sprejeti in da je na tak način zakonodajni postopek končan. Hvala.

PRESEDNİK JANKO VEBER: Hvala.

Marijana Kotnik Poropat. Sprememba. Gospa Plevčak, boste predstavili stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije?

Izvolite, gospa Plevčak.

MARIJA PLEVČAK (PS DeSUS): Lep pozdrav vsem prisotnim.

V Poslanski skupini DeSUS ocenjujemo, da je predlagana sprememba

Državnega sveta nesprejemljiva, zato bomo poslanci in poslanke Poslanske skupine DeSUS glasovali proti.

Predlog, ki ga imamo pred seboj, seveda po mojem mnenju tudi smisel in v smislu, da se odločimo, da bodo naša sodišča in upravitelji lahko pri sodelovanju v mednarodnem merilu uporabljali poleg uradnega, to je slovenskega, tudi angleški jezik. Na to nepotrebno člena je opozorila tako Zakonodajno-pravna služba lani novembra kot tudi Komisija za državno ureditev Državnega sveta. Zavedamo se, da je ta, 473. člen v neskladju z Zakonom o javni rabi slovenščine in Ustavo Republike Slovenije, ki določa, da je uradni jezik v Republiki Sloveniji slovenski jezik oziroma pripadajoči jezik manjšin. Prepričana sem, da je slovenski jezik uradni in delovni jezik v naši državi in Evropski uniji, pa vendar se moramo zavedati, da se v mednarodnem okolju uporabljajo EU pravila, ki dopuščajo sodelovanje tudi v angleškem jeziku.

Zanimiva je bila utemeljitev vladnega predsedstva Ministrstva za pravosodje na seji Državnega sveta, citiram, "da se bo zaradi tega člena povečalo število vlaganj oziroma tujih naložb v Republiki Sloveniji", se pravi, ker bodo tuji vlagatelji prepričani, da bo manj ovir pri stečajnem postopku, bodo vlagali kapital v Slovenijo. Zares neverjetna utemeljitev!

V Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev se pridružujemo mnenju Vlade, ki temu predlogu ni naklonjena, ker je angleški jezik splošno uveljavljen v mednarodnem gospodarskem prostoru. Drži, da uporaba angleškega jezika ni obvezna, temveč le dovoljena, saj je poslovanje oziroma uporaba angleškega jezika v medsebojnem mednarodnem prostoru ugodnejše, učinkovitejše in bolj ekonomično.

Glede na to, da Vlada nasprotuje takšnemu predlogu in da v naši poslanski skupini ugotavljamo, da potem slovenski jezik v takšnih oblikah mednarodnega sodelovanja sodišč in upraviteljev v okviru postopkov zaradi insolventnosti s čezmejnim elementom ni ogrožen, še najmanj pa izrinjen iz evropskega prostora, predloga ne bomo podprli.

PRESEDNİK JANKO VEBER: Hvala.

Gospa Iva Dimic bo predstavila stališče Poslanske skupine Nove Slovenije.

IVA DIMIC (PS NSi): Spoštovani predsednik, spoštovane kolegice in kolegi!

Predlog danes obravnavane novele zakona o finančnem poslovanju v postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju posega v področje rabe in uporabe slovenskega jezika v insolventnih postopkih. Konkretno gre za dopustno alternativno rabo angleškega jezika v postopkih izmenjave podatkov naših sodišč in upraviteljev s tujimi sodišči in upravitelji. Ta novost je bila v našo zakonodajo vnesena na podlagi zadnje novele insolventnega zakona, ki

je bila v Državnem zboru sprejeta 27. novembra 2013 z novim 473.a členom.

V Novi Slovenijo menimo, da je Državni svet utemeljeno opozoril na problematičnost uvajanja dopustnosti alternativne rabe angleškega jezika v sodne postopke, ki je po našem mnenju sporana z vidika ustavne ureditve. Ustava Republike Slovenije namreč v 11. členu jasno določa, da je v Sloveniji slovenščina edini uradni jezik, razen na območjih, kjer živita narodnostni manjšini in kjer sta uradna jezika tudi italijaniščina in madžarščina. Z vidika ustave je torej jasno, da so v slovenščini kot uradem jeziku dolžni poslovati vsi organi v Sloveniji tako pri ustnem kot pri pisnem poslovanju, torej tudi slovenska sodišča in upravitelji pri izmenjavi podatkov s tujimi upravitelji in tujimi sodišči. Rada bi poudarila tudi dejstvo, da je s pristopno pogodbo k Evropski uniji postala slovenščina ena izmed uradnih jezikov Evropske skupnosti in povsem enakopravna drugim uradnim jezikom Evropske skupnosti.

Pravno gledano ni prav nobene potrebe, da se kot enega izmed jezikov izmenjave podatkov s tujimi sodišči in upravitelji v insolventnih postopkih uporablja angleščina. Vidik praktičnosti, ki naj bi ga prinašala možnost uporabe angleškega jezika, na katerega se v svojem mnenju sklicuje Vlada, pa prinaša s seboj tudi svojevrstne pasti. Pri razumevanju posameznih tujih izrazov pogosto prihaja do nesporazumov in o čemer imamo v Sloveniji že slabo izkušnjo. Spomnimo se sporov glede razumevanja izraza junction pri mednarodni arbitraži o urejanju morske meje s Hrvaško. Zakonsko določilo 473.a člena bo torej po nepotrebem zapletlo in ne olajšalo insolventne postopke. Iz tega razloga smo krščanski demokrati na seji matičnega delovnega telesa predlog novele insolventnega zakona, ki črta možnost uporabe angleščine pri izmenjavi podatkov naših sodišč in upraviteljev s tujimi sodišči in upravitelji, podprli, saj menimo, da je to zakonsko določilo ne le neustavno, pač pa tudi nepotrebno in celo škodljivo z vidika insolventnih postopkov.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospa Maša Kociper bo predstavila stališče Poslanske skupine Pozitivna Slovenija.

MAŠA KOCIPER (PS PS): Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovana državna sekretarka, spoštovane kolegice in kolegi!

Novembra lani sprejeta novela Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju, kot rečeno, vsebuje tudi novi 473.a člen, ki se nanaša na uporabo jezika v postopkih zaradi insolventnosti in črtanje tega člena je predlagal Državni svet. Konkretno je Državni svet predlagal črtanje člena, ki določa, da se lahko pri sodelovanju s tujimi sodišči in tujimi upravitelji domača sodišča in domači upravitelji poslužijo

uporabe jezika, ki je pri domačem sodišču v uradni rabi ali angleškega jezika. Kot razlog za črtanje tega člena predlagatelji navajajo, da je takšna določba nepotrebna in škodljiva ter da se nanaša na sodne postopke, ki morajo teči v uradnem jeziku, po potrebi s sodelovanjem sodno zapriseženih tolmačev. Po mnenju predlagateljev bi lahko takšna določba celo otežila ali onemogočala sporazumevanje v omenjenih postopkih.

V Pozitivni Sloveniji predlogu Državnega sveta na matičnem delovnem telesu nismo izrekli podpore, saj menimo, da se s to določbo v zakon le prenesla že obstoječa sodna praksa oziroma sploh obstoječa praksa na tem področju in da ta določba ne more biti škodljiva za stranke. Kar se nam zdi pomembno, je namreč to, da se uporaba angleščine navaja samo kot alternativa, se pravi druga možnost poleg domačega jezika, in je dopustna samo v teh postopkih čezmejnih učinkov, pa še to le v primerih, ko gre za sodelovanje med sodiščem in upraviteljem, ne kadar gre za poslovanje med organi in strankami v postopku. Takšna določba torej za stranke nima nobenih posledic in tudi ne prinaša zanje nobene spremembe. Uporabe, kot rečeno, ne nalaga, ampak jo zgolj dopušča. Poleg tega takšna možnost pomeni tudi bistveni prispevek k bolj praktičnemu, učinkovitemu in bolj ekonomičnemu sodelovanju, ni pa spregledati tudi dejstva, da podobne ureditve obstajajo tudi na drugih področjih, če omenim samo zakon o sodelovanju v kazenskih zadevah med članicami EU.

Ker gre torej za alternativno ureditev in ker se nanaša zgolj in samo na poslovanje med organi, ne pa tudi za poslovanje med strankami, menimo, da je obstoječa ureditev primerna in nikakor ne posega ne v pravice strank in niti v ustavno določeno razmerje glede slovenskega jezika. Vsekakor pa omogoča učinkovitejše in hitrejše delovanje. Zaradi vsega povedanega tega predloga v Pozitivni Sloveniji ne bomo podprli. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Dr. Vinko Gorenak bo predstavil stališče Poslanske skupine SDS.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): Hvala lepa.

V Sloveniji je pač slovenščina uradni jezik, poleg italijanščine in madžarščine, koalicija je lansko leto vnesla v ta zakon določilo, da je lahko v insolventnih postopkih tudi angleščina v določenih primerih. To je storila brez naše volje. Državni svet je vložil zakon, po katerem hoče ta člen črtati in ga spraviti v okviru ustave in zakona, koalicija je temu nasprotovala brez naše volje. Danes glasovali ne bomo, zato je vsakršna razprava na to temo v bistvu nesmiselna. Verjamem pa, da bo prej ko slej ali Državni svet ali kdor koli to vprašanje sprožil tudi pred Ustavnim sodiščem in takrat bo verjetno odločitev drugačna. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

S tem smo končali predstavitev stališč poslanskih skupin. V skladu z razlago Komisije za poslovnik z dne 9. decembra 2009 Državni zbor ugotavlja, da je zakonodajni postopek o predlogu zakona končan.

S tem zaključujem to točno dnevnege reda.

Prehajamo na **12. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA DRUGO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ODVZEMU PREMOŽENJA NEZAKONITEGA IZVORA V OKVIRU REDNEGA POSTOPKA.**

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada in za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavnici Vlade Tini Breclj, državni sekretarki Ministrstva za pravosodje. Izvolite.

TINA BRECELJ: Hvala lepa, gospod predsednik, za besedo. Lep pozdrav vsem spoštovanim poslankam in poslancem!

Tokrat je na vrsti že druga obravnava predloga novele Zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora. Za uvod bom čisto na kratko še enkrat navedla cilje, ki jih novela zasleduje. Prvi od njih je zagotovitev večje učinkovitosti in čim bolj nemotenega sodelovanja in boljše koordinacije vseh organov, ki v postopku odvzema premoženja nezakonitega izvora sodelujejo. Drugi cilj je zagotovitev tudi čim bolj nemotenega mednarodnega sodelovanja, tretji pa odprava pomanjkljivosti, ki so se v enoletni uporabi zakona pokazale v praksi.

Rada bi rekla, da smo novelo pripravljali v delovni skupini, katere člani so bili vsi tisti, ki se s postopkom odvzema premoženja nezakonitega izvora ukvarjajo, tako da nam je bilo, bom rekla, iz prve roke predstavljeno, katere so vse tiste ovire in pomanjkljivosti, ki jih pri svojem delu zaznavajo.

Podrobneje rešitve, ker gre, kot rečeno, za drugo obravnavo, danes zaenkrat ne bom še enkrat predstavljala, bi se pa rada opredelila do podanih amandmajev. Amandma koalicijskih poslanskih skupin Vlada podpira, saj gre le za nomotehnični popravek, ker se je po amandmiranju 4. člena med obstoječe odstavke vrnil nov odstavek, zato je potrebno drugače urediti sklicevanje v tretjem odstavku istega člena. Žal pa Vlada ne more slediti amandmajem Poslanske skupine SDS. Na kratko bom razloge pojasnila.

Amandma k 5. členu predvideva, da državni tožilec finančne preiskave ne bi mogel odrediti v primeru kazenske oprostilne sodbe, ustavitve kazenskega postopka oziroma zavrženja obtožnice, temveč le v primeru kazenske obsodilne sodbe. Glede tega je treba pojasniti, da je po veljavnem ZOPNI pogoj za uvedbo finančne preiskave, torej da je ta pogoj,

podanost razlogov za sum, da je bilo storjeno kataloško kaznivo dejanje. Razlogi za sum so namreč najnižji dokazni standard, ki mu mora biti zadoščeno, da se začnejo opravila oziroma aktivnosti predkazenskega postopka in so bili na začetku tega postopka podani tako v primeru, ko se je postopek nato zaključil z obsodilno ali z oprostilno sodbo. Torej gre za tisti najnižji podani standard, da se aktivnosti pristojnih organov začno. Zlasti je, ko razlagamo naše stališče do tega amandmaja, potrebno še enkrat poudariti, da gre pri ZOPNI za civilni postopek, torej za civilni odvzem, kavtele tega postopka pa so drugačne kot tiste kazenskega postopka. Postopek po ZOPNI je tudi popolnoma ločen od kazenskega postopka. Edina povezava med njima je zgolj podanost razlogov za sum na začetku predkazenskega postopka, ki so torej pogoj za uvedbo finančne preiskave, potem pa se postopka ločita.

Glede amandmaja k 8. členu v zvezi z oblikovanjem finančne preiskovalne skupine poslanska skupina tukaj predlaga še nekoliko širšo diktico. Predlagajo namreč, da bi se dodale besede, da so v finančno skupino lahko vključeni tudi drugi. Menimo, da taka sprememba ni potrebna, ker že iz prvotno predlagane diktice jasno izhaja, da državni tožilec oblikuje predlog sestave finančne preiskovalne skupine bodisi v celotni sestavi bodisi le iz določenih predstavnikov. Ker je nabor predstavnikov, ki jih skupina lahko vključuje, po naši presoji dovolj široko zastavljen, menimo, da bi še dodatno širjenje vnašalo le negotovost; negotovost za preiskovanca, kdo vse bo sedel v skupini, ki ga, če malce poenostavim, preiskuje.

Naj na koncu ponovno poudarim, da je učinkovit odvzem premoženja nezakonitega izvora v javnem interesu, saj izhaja iz 2. člena Ustave, ki določa, da je Slovenija pravna država, zato predlagam, da predlog podprete. Predlagam tudi, da se na tej seji Državnega zbora opravi tudi tretja obravnava predloga zakona, če bodo izpolnjeni pogoji iz 138. člena Poslovnika Državnega zbora. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Predlog zakona je obravnaval tudi Odbor za pravosodje kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila dajem besedo predsedniku mag. Branku Grimsu.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Hvala za besedo. Vsem prav lep pozdrav!

Odbor za pravosodje je obravnaval Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora na svoji 18. seji dne 12. marca 2014. Predstavnica predlagatelja je predstavila stvari enako kot v tem uvodnem delu, zato bi to izpustil.

Opozoril bi, da je predstavnik Vrhovnega tožilstva, vrhovni državni tožilec Aleš Butala povedal, da postopek odvzema

premoženja nezakonitega izvora po njihovem mnenju v nobenem delu ni kazenski, temveč civilni postopek, in predlagal tudi podaljšanje 72-urnega roka začasno prepoved razpolaganja s premoženjem, kar je bilo tudi predmet amandmaja.

V razpravi je bilo izpostavljeno, da zakon v praksi ne učinkuje, da do sedaj ni bilo odvzetega še nobenega premoženja nezakonitega izvora, izražena je bila tudi bojazen, da novela te učinkovitosti ne bo povečala. V drugih evropskih državah je sicer ta sistem dokaj uspešno uveljavljen, zato je pri nas precej prisotnega občutka krivice, nepravilnosti, nezaupanja v pravno državo. Koalicijski poslanci so menili, da je treba zadostiti pravičnosti z odvzemanjem premoženja nezakonitega izvora in da naj bi ta predlagana novela to tudi omogočala.

Pri glasovanju, tako kot je v zadnjih letih v parlamentu običajno, so bili sprejeti amandmaji poslanskih skupin koalicije in zavrnjeni amandmaji Poslanske skupine SDS, ki so bili vloženi k štirim ključnim členom zakona. Na koncu so bili skladno s poslovnikom sprejeti vsi člani zakona in glede na sprejete amandmaje je bilo pripravljeno prečiščeno besedilo z vključenimi amandmaji, ki je sestavni del tega poročila, in odbor predlaga, da se ga sprejme.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala za poročilo.

Ker je Državni zbor na 21. seji opravil splošno razpravo o predlogu zakona, predstavitev stališč poslanskih skupin ni mogoča, zato prehajamo na razpravo o členih in vloženi amandmajih, ki jo bomo opravili na podlagi pregleda vloženi amandmajev z dne 26. 3. 2014.

V razpravo dajem 4. člen ter amandma poslanskih skupin koalicije. Želi kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne, zato zaključujem razpravo.

V razpravo dajem 5. člen in amandma Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. Želi kdo razpravljati? (Ne.) Zaključujem razpravo o 5. členu.

V razpravo dajem 8. člen in amandma Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. Želi kdo razpravljati? (Da.)
Dr. Vinko Gorenak, imate besedo.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): Hvala lepa.

Samo 8. člen, ampak dva stavka, zgolj dva stavka o celem zakonu, potem pa tudi 8. členu. Mi smo že na odboru ocenili, da te spremembe zakona na nek način niso škodljive, bom rekel. Res pa je tudi nekaj drugega, da imamo po dveh letih veljavnosti tega zakona tri civilne tožbe za 4 milijone na vseh slovenskih sodiščih, ob tem da nam manjka 5, 6 ali več milijard, tako da menimo, da je to problematična zadeva.

K 5. členu se namenoma nisem oglasil, gospa državna sekretarka, ker se mi je zdela,

bom rekel, vaša obrazložitev smiselna pri 5. členu.

Kar pa se tiče 8. člena, pa jaz zakona ne razumem tako, kot sva se malo prej tam pri vas pogovarjala. Namreč, o 8. členu mi menimo, da je obligatorno to zapisano. Namreč, da tožilec to skupino sestavi, da mora sestaviti to skupino iz vseh tistih, ki so tam naštetih. Namreč, samo pri zadnjem je besedica "ali" uporabljena; samo pri zadnjem je besedica "ali", in mislim, da je torej obveznost, da ta tožilec sestavi to skupino iz vseh teh ljudi, da samo zadnji, to mislim, da je Računsko sodišče, podleže tej alternativni "ali". Zdaj, če vas motijo pri tem določilu, pri 8. členu, pri našem amandmaju, zadnje tri besedice "ter drugi", če vas to moti, lahko zaradi mene tudi to ven damo, ampak v osnovi pa menim, da ni nič narobe, če imamo mi v tem 8. členu besedico "ali". Torej, če rečemo, da lahko tožilec sestavi skupino, "lahko sestavi iz", pa potem naštejemo, ker s tem bo tožilec imel možnost, da sestavi iz vseh teh, lahko pa sestavi iz manj teh organov, lahko pa pritegne še koga drugega. Po moji oceni bi bil člen bistveno boljši, bistveno bolj razumljiv in bistveno bolj jasen, zato mislim, da bi kazalo amandma k 8. členu podpreti.
Razmislite. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Želi mogoče Vlada besedo ali ne? Ne želite razpravljati? (Da.)
Besedo dajem Tini Brecelj.

TINA BRECELJ: Hvala lepa.

Samo eno kratko pojasnilo. Saj vsi želimo isto, tako da se strinjam z gospodom Gorenakom, torej naša intenca je bila zapisati alternativno: tožilec ima možnost ali iz vseh sestaviti skupino ali le iz nekaterih izmed naštetih. Mi sicer menimo, da prav s tem zadnjim delom zadnjega stavka, ko rečemo, ko se konča naštevanje, torej še s člani Računskega sodišča, potem je pa zapisano "v skladu s predlogom pristojnega državnega tožilca ...". Mi to razumemo tako, da pač ta predlog je odločilen in predlog lahko vključuje vse, ki so kot člani preiskovalne skupine navedeni, ali le nekatere izmed njih. Drugače pa, kot rečeno, željo oziroma cilj, ki ga vi zasledujete in pojasnujete, smo ga želeli doseči tudi mi. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo želi še dr. Vinko Gorenak.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): Hvala lepa.

Saj v bistvu oba govoriva isto. Ampak, še vedno mislim, da je naša dikcija bolj jasna, za vsakogar. Če vi tega ne boste sprejeli, je meni tudi prav, nimam s tem kakšne posebne težave, zdi se mi pa, da bi res bilo bolj jasno – ampak kakor koli, kakor želite. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Želi še kdo razpravljati o amandmaju k 8. členu? Ugotavljam, da ne, zato zaključujem razpravo.

O amandmajih bomo v skladu s časovnim potekom seje Državnega zbora odločali danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 2.a točki dnevnega reda. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na 10. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA DRUGO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O FINANČNI UPRAVI V OKVIRU REDNEGA POSTOPKA.

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada. Dopolnilno obrazložitev predloga zakona bi lahko podal predstavnik Vlade. Ta hip ni prisotnih predstavnikov Vlade, ki bi lahko to vsebino predstavili. Nekoliko hitri smo v obravnavi zakonov, ampak nimamo informacije, da bi ta hip se nam lahko kdo pridružil. Zato prehajamo na poročilo odbora.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za finance in monetarno politiko kot matično delovno telo. Predstavitev poročila odbora bi lahko podal predsednik, ga pa ta hip ni v dvorani, zato nadaljujemo z delom.

Ugotavljam pa, da je zbor na 21. seji opravil splošno razpravo o predlogu zakona, zato predstavitev stališč poslanskih skupin ni možna. Prehajamo na razpravo o členih in vloženi amandmajih, ki jo bomo opravili na podlagi pregleda vloženi amandmajev z dne 26. 3. 2014.

V razpravo dajem 9. člen ter amandma Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke, amandma Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke in amandma poslanskih skupin koalicije. Želi kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne., zato zaključujem razpravo.

V razpravo dajem 43. člen ter amandma poslanskih skupin Pozitivne Slovenije in Državljske liste. Želi kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne, zato zaključujem razpravo. Prosim? Je interes? Ne. Ker ni nihče prijavljen, zaključujem razpravo.

V razpravo dajem 43. člen ter amandma poslanskih skupin Pozitivne Slovenije in Državljske liste. Želi kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne, zato zaključujem razpravo. Prosim? Je interes? Ker ni nihče prijavljen, zaključujem razpravo.

V razpravo dajem 79.a člen ter amandma poslanskih skupin Pozitivne Slovenije in Državljske liste. Želi kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne, zato zaključujem razpravo.

V razpravo dajem 104. člen ter amandma poslanskih skupin Pozitivne Slovenije in Državljske liste in amandma poslanskih skupin koalicije. Želi kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne, zato zaključujem razpravo. Prosim? Postopkovno, gospa Maša Kociper, se opravičujem. Izvolite.

MAŠA KOCIPER (PS PS): Predsednik, hvala za besedo.

Sprašujem se, če ne bi bilo mogoče smiselno za pol ure prekiniti sejo. Kot vidite, za več kot 3 ure prehitavamo ustaljeni urnik oziroma predlagani urnik, in očitno je, da ljudje, ki naj bi pri določenih točkah razpravljali in celo predstavniki Vlade niso prisotni. Predlagam kratko prekinitev, vi jo lahko odredite, da se naberejo vsi, ki morajo biti pri teh točkah, sicer bomo točko sicer hitro končali, ne bo pa vsebinsko obravnava na način, kot je potreben. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Ta hip smo v fazi, ko smo opravili razpravo o vseh amandmajih k vloženi članom, tako da pri tej točki ni smiselno prekinjati razprave, ker smo jo pravzaprav že opravili. Res da ni bilo priglašeni k razpravi, vendar v skladu s poslovnikom se ne moremo vračati nazaj in ponovno odpirati členov.

Tako bomo o amandmajih v skladu s časovnim potekom seje zbora odločali danes, v okviru glasovanj, pol prekinjeni po prekinjeni 2a. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na 17. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA DRUGO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O LASTNINSKEM PREOBLIKOVANJU LOTERIJE SLOVENIJE V OKVIRU REDNEGA POSTOPKA.

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada. Tudi pri tej točki bi lahko dal besedo predstavniku Vlade ... Ta hip se nam predstavnik ... sicer za točko, ki smo jo že končali. Bomo samo trenutek prerili, ali je mogoče kdo v pisarni oziroma prostorih Vlade v Državnem zboru. V skladu s poslovnikom tako ali tako ne moremo prikinjati dela pri tej točki, če ni prisoten predstavnik Vlade, tako da bomo nadaljevali z delom do amandmajev.

Torej, glede na to, da predstavnika Vlade ni v dvorani, gremo na poročilo odbora, in sicer predlog zakona je obravnaval Odbor za izobraževanje, znanost, šport in mladino kot matično delovno telo in za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku Jožefu Kavtičniku. Izvolite.

JOŽEF KAVTIČNIK (PS PS): Hvala lepa, predsednik. Lep pozdrav državni sekretarki na Ministrstvu za finance, lep pozdrav, spoštovane kolegice in kolegi!

Odbor za izobraževanje, znanost, šport in mladino je na 13. redni seji 11. marca 2014 obravnaval Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije.

Zakonodajno-pravna služba je predlog zakona proučila z vidika njegove skladnosti z ustavo. O predlogu zakona je bila na podlagi

122. člena Poslovnika Državnega zbora opravljena tudi splošna razprava.

Komisija Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport je v svojem mnenju predlog zakona podprla. Med drugim je podprla prizadevanja, da se sredstva Fundacije za šport, ki se pridobivajo s koncesijskimi dajatvami za igre na srečo, ne bi več zmanjševala – kot vemo, so se v tem letu zmanjšala za skoraj eno tretjino – in se strinja s tem, da se v bodoče potrebne razprave opravijo glede dodatnih in stalnih virov financiranja športnih dejavnosti.

Pri delu odbora so sodelovali državni sekretar na Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport, generalni direktor Direktorata za šport, predstavnik Izvršnega odbora Olimpijskega komiteja Slovenije – Združenje športnih zvez in sekretar OKS, vodja Centra za integriteto in preventivo na Komisiji za preprečevanje korupcije, direktor CNVOS, direktor FIHO, predstavnik Državnega sveta ter predstavnica Zakonodajno-pravne službe.

Predstavnica Zakonodajno-pravne službe je ob predstavitvi njihovega mnenja povedala, da se v amandmajih koalicijskih poslanskih skupin ni upoštevalo vseh njihovih pripomb.

Državni sekretar na Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport Aljuš Petrinač je uvodoma povedal, se se s predlogom zakona spreminja sestava Sveta Fundacije za financiranje športnih organizacij v Republiki Sloveniji, uvaja usposabljanje za delo v svetu fundacije, ponovno vzpostavi direktor kot poslovodni organ fundacije in eksplicitno določijo organi, ki nadzorujejo delovanje in poslovanje fundacije.

Razprava je potekala v večini in predvsem o sestavi Sveta Fundacije za financiranje športnih organizacij in omejevanju članstva v svetu fundacije.

Predstavnica KPK je povedala, da je predlagatelj upošteval kar nekaj njihovih pripomb, vendar določena opozorila še vedno ostajajo odprta. Pri tem je izpostavila opozorilo sistemske narave, da je področje obeh fundacij, Fundacije za šport in Fundacije za invalidske in humanitarne organizacije, čim prej potrebno urediti v posebnem zakonu, saj je Zakon o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije z dokončanjem lastninskih preoblikovanj uresničil namen zakonodajalca in je vsaj v tem delu prenehal veljati, ker nima več kaj urejati. S tem so se nekako strinjali tudi poslanke in poslanci in o tem je tekla razprava.

V nadaljevanju je predstavnik Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport in mladino tudi dejal, da bodo v šestih mesecih do enega leta, pripravili tak zakon. Nekaj razprave je bilo med drugim glede financiranja fundacije in imenovanje vsrčila dolžnosti direktorja. Po končani razpravi so bili sprejeti amandmaji poslanskih skupin PS, SD, DL in DeSUS k 6. in 11. členu ter poslanke Marije Plevčak k 7. členu. Niso bili sprejeti amandmaji Poslanske skupine

SDS. Odbor je na podlagi osmega odstavka 131. člena Poslovnika Državnega zbora oblikoval in sprejel amandma tudi k 3. členu, to je bil amandma odbora. Odbor je v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o vseh členih predloga zakona in jih sprejel.

Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga zakona, v katerega so vključeni sprejeti amandmaji. Dopolnjeni predlog zakona je sestavni del tega poročila. Hvala lepa za pozornost.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam za predstavljeno poročilo odbora.

Ker je Državni zbor na 21. seji opravil splošno razpravo o predlogu zakona, predstavitev stališč poslanskih skupin ni mogoča, zato prehajamo na razpravo o členih in vloženi amandmajih, ki jo bomo opravili na podlagi pregleda vloženi amandmajev z dne 26. 3. 2014.

V razpravo dajem 7. člen in amandma Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. Vabim vas k prijavi za razpravo. Besedo ima gospa Mateja Pučnik.

MATEJA PUČNIK (PS SDS): Hvala lepa za besedo. Spoštovani predsednik Državnega zbora, spoštovane kolegice in kolegi!

V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke smo že na splošni obravnavi sprememb tega zakona povedali, da zakona, kakršen je pred nami, žal, ne moremo podpreti in sprejeti, ker v šport ne prinaša dovolj transparentnosti in že vnaprej ne preprečuje kakršna koli koruptivna ali druga kazniva dejanja pri razdeljevanju loterijskih sredstev.

Že za drugo obravnavo na matičnem odboru smo vložili amandmaje k vsem členom, ki se spreminjajo, in sicer v smislu, da se ti členi črtajo in da se ohrani obstoječa ureditev, kakršna je, za katero menimo, da je športu najbolj v korist. Opozarjali smo tudi na tiste dele sprememb tega zakona, na katere je dala opozorila in negativna mnenja tudi protikorupcijska komisija, tudi Zakonodajno-pravna služba, pa so bili s strani koalicije naši amandmaji zavrnjeni in tudi predlogov Komisije za preprečevanje korupcije koalicija ni upoštevala v celoti. Tako smo danes za to drugo obravnavo vložili amandma k edinemu odprtemu členu, to je k 7. členu, ki govori o tem, da fundacija sredstva uporablja izključno za financiranje invalidskih in humanitarnih oziroma v tem primeru športnih organizacij na podlagi Pravilnika o merilih in pogojih, ki pa ga naj bi po tem novem predlogu predlagal svetu fundacije kar Olimpijski komite Slovenije, kar je dejansko neprimerno in nesprejemljivo tudi zato, ker je Olimpijski komite največji prejemnik teh sredstev in kar sam sebi ne more določati kriterijev in meril, po katerih se bodo ta sredstva razdeljevala.

Res je, da je bil na matičnem odboru predlagan in tudi v tej drugi obravnavi sprejet amandma gospe Plevčak iz DeSUS, ki prinaša zelo podobno, skoraj identično ureditev, kot je že sedaj v obstoječem zakonu, kar samo potrjuje dejstvo, da sprememba tega člena že v samem začetku ne bi bila potrebna. In ne moremo se znebiti občutka, da je bil naš amandma zavrnjen samo zato oziroma zgolj zato, ker smo ga vložili s strani opozicijske, tokrat Slovenske demokratske stranke. To ni prav, tako se v Državnem zboru ne bi smelo delati. In ko se toliko govori o podajanju roke in o konsistentnem ter nekem transparentnem sodelovanju, pa vendar v takšnih primerih potem tega razumevanja s strani koalicije ni. Zato smo, kot sem že rekla, v poslanski skupini še enkrat vložili amandma k 7. členu, ki prinaša takšno rešitev, da se pravila in kriteriji sprejemajo v svetu fundacije in jih kasneje potrdi Državni zbor. Tako je najbolj transparentno in tudi športnikom najbolj v korist. Glede na to, da je bila zelo podobna rešitev sprejeta tudi z amandmajem, menim, da tudi koalicija s podporo temu amandmaju ne bi smela imeti težav. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Želi še kdo razpravljati o 7. členu in amandmaju k temu členu?
Mag. Majda Potrata, izvolite.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala lepa.

Predlog za črtanje 7. člena je samo nadaljevanje tistega, kar smo pravzaprav obravnavali tudi na seji odbora, ko so bili predlagani podobni postopki za vse člene novele. To pomeni, da je predlagatelj amandmaja sedaj ob tem odprtem členu skušal odpreti prostor za razpravo o zadevi, za katero nam je vnaprej popolnoma jasno, da ne soglašajo s spremembo zakona, ki vendarle skuša urediti stvari tako, kot je bilo pri predlogu zakona dogovorjeno tudi s predstavniki civilne družbe, sklicujem se na CNVOS, in kot je bila želja predlagateljev novele, da bi se odločanja o temeljnih vprašanjih, ki zadevajo šport, prenesla na tiste, ki se s športom dejansko ukvarjajo in bi se polje delovanja politike v športu zmanjšalo. Manever je bil, seveda, popolnoma razpoznaven, tudi v zvezi s tem, kako so kar naenkrat na dnevni red prišla pravila Fundacije za šport, po tistem, ko so lani aprila bila sprejeta, pa do sedaj ni bilo pravega veselja pravila predati.

Gre preprosto za to, da tega amandmaja za črtanje 7. člena ni mogoče podpreti. Vse, kar je bilo v vsebinskem pogledu treba povedati pri noveli zakona, pa se je odvijalo na seji odbora. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Želi še kdo razpravljati? (Da.) Gospod Kavtičnik.

JOŽEF KAVTIČNIK (PS PS): Hvala lepa.

Mene veseli, da je tudi kolegica Pučnik prepoznala, da smo v sami razpravi popravili ta 7. člen tako, da Olimpijski komite ni več tisti, ki odloča o teh kriterijih, ampak da to določa svet in da se potem potrdi v Državnem zboru.

Ta zakon o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije, seveda ni najboljši. Na to smo opozorili tako tukaj v Državnem zboru kot tudi na sami razpravi in pričakujem od Vlade, da bo pripravila sistemski zakon za obe fundaciji. Vlada je to tudi potrdila in se je s tem strinjala. Korak naprej je pa boljši zaradi tega, ker loči fundacijo iz ministrstva, v katerem je sedaj, in je daje v obravnavo civilne sfere in tiste športne sfere. In to je prav. Na to je opozorila KPK. To je lahko vprašljivo in zato je zame to toliko bolj sprejemljivo.

Seveda je sestava sveta fundacij vedno lahko vprašljiva in vedno se lahko pogovarjamo o tem, če seveda dvomimo o ljudeh, ali delajo prav ali ne. Če je preveč tega dvoma, potem vedno pride pod vprašaj, ali je nekaj koruptivno ali nekaj ni koruptivno. Prepričan sem, da z ne vem kakšno zakonodajo, ne vem kakšnimi predpisi, ne vem s kakšnimi kriteriji nikoli ne moremo preprečiti koruptivnosti. Za to so ljudje. In sem prepričan, da takrat ko imenujejo ljudi in ko se imenuje ljudi v svet fundacije, da je takrat potrebno biti pozoren in takrat lahko tisti, ki o tem odločajo, seveda tudi prave ljudi izberejo. In če kdo, potem so to športne organizacije; potem so tisti, za katere so ta sredstva namenjena. Ta zakon bom podprl v želji, da bo v nekem doglednem času ministrstvo pripravilo sistemski zakon. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Želi še kdo besedo? (Da.)
Gospod Jerovšek, imate besedo.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa.

Kot smo ugotovili že sedaj, se je v tem členu spremenilo to, da bi absolutno monopolna merila za delitev teh sredstev imel Olimpijski komite, kot se je pa žal zapisalo v predlogu zakona. To je pomembno, kakšna je intenca tega zakona, kako se bodo delila sredstva. Državni zbor je sedaj naredil mali popravek na tem področju, tudi na podlagi mnenja protikorupcijske komisije, ki pravi, da s tem ko se moč in vpliv odločanja prenaša v roke enega združenja, pa čeprav krovne organizacije, se predlog odmika od demokratičnega načela, torej temeljnega ustavnega načela, zapisanega v 1. členu Ustave Republike Slovenije. Ampak ravno to je bila intenca. Tisto, kar pride v Državni zbor in tukaj moramo vprašati, kakšne interese ščiti Vlada, ko prinese tak predlog zakona v Državni zbor. Ali mi takšni vladi lahko zaupamo? Kajti vemo, da je Olimpijski komite velikokrat paradržava, predvsem na področju športa, in da se tam obračajo ogromna sredstva. Pri teh delitvah sredstev se opravljajo izjemna lobiranja in tudi tam, ko se ta sredstva dodeljujejo, so navadno posvečeni ljudje in ravno to se je hotelo

povečevati – nepreglednost, netransparentnost. Gospa predsednica Vlade kar naprej govori o transparentnosti, njeni ministri pa nosijo v Državni zbor zakone, ki to zmanjšujejo in ki pravzaprav pospešujejo korupcijo, kot tudi pravi korupcijska komisija. Verjamem, da je tukaj notri nastavljenih še ne vem koliko takšnih stvari, da se bo o denarju odločalo iz enega centra od ljudi, ki so že večno na teh položajih. In gre za korupcijo in za nič drugega. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Želi še kdo razpravljati? Najprej dam besedo predstavniku Vlade.

Gospod, državni sekretar Aljuš Pertinač, imate besedo.

ALJUŠ PERTINAČ: Spoštovani predsednik Državnega zbora, spoštovane poslanke in poslanci! Najprej globoko opravičilo za zamudo pa hvala lepa za besedo.

Poglejte, Zakon o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije gotovo ni zakon, ki bi na nek popolnoma nov način urejal neko področje, ki do sedaj ni bilo urejeno. To vsi vemo in okrog tega ni potrebno izgubljati besed. Je pa hkrati tudi res, da zakon, ki je trenutno veljaven v praksi, ni izvedljiv in je pomanjkljiv. Zato Vlada je kot predlagatelj predlagala nujne spremembe obstoječega zakona, zato da bi sploh lahko razdeljevali sredstva po načelih, kot – če prav razumem predstavnike opozicije – si tudi oni želijo, da bi se razdeljevala. Ta hip se namreč ne. Ta hip se namreč ne in to je ključen problem pri obstoječem zakonu. Popravki, ki so predlagani, so bili izboljšani v postopku sprejemanja zakona, kar mi pozdravljamo, in verjamemo, da so rešitve, ki so sedaj zapisane, tiste prave, ki bodo omogočile, da v prihodnjem obdobju zakon deluje. Da se izognemo korupcijskim tveganjem, za katere sem prepričan, da si vsi prizadevamo, da jih ne bi bilo ali da bi se jim izogibali, in da lahko v miru potem pripravimo sistemsko rešitev za obe fundacije.

Poleg tega predlog zakona, kakršen je sedaj, tudi poenoti nekatera določila, ki prej niso bila poenotena glede obeh fundacij, tako Fundacije za šport kot tudi fundacije FIHO. Glede tveganja, da bi določila, ki so predlagana, povečala korupcijska tveganja, ker seveda, bom rekel, en del odločanja prenašajo na Olimpijski komite Slovenije, sem prepričan, da je ta bojazen odveč. Poglejte, večkrat je bilo že poudarjeno, Olimpijski komite Slovenije je zveza panožnih športnih zvez, v katere so vključene vse športne zveze v Sloveniji, razen dveh – ena si prizadeva za članstvo – in je najširši gremij civilnodružbenih športnih organizacij. Kot veste, se je vmes, ko je bil ta zakon v postopku sprejemanja, spremenil tudi statut Olimpijskega komiteja Slovenije, tako da zdaj na skupščini imajo glasovalno pravico vse športne zveze, ki so članice Olimpijskega komiteja. Skratka, najširši organ najširšega gremija

civilnodružbenih športnih organizacij bo odločal o namenskosti teh sredstev. Mislim, da če res vsi resno mislimo, ko govorimo o tem, da želimo šport vrniti civilni sferi in da želimo omejiti vplive politike ali jih izločiti iz športa, potem lahko takšno rešitev samo podpremo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Besedo ima v nadaljevanju mag. Majda Potrata.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala za besedo, gospod predsednik.

Poglejte, črtanje členov predlagane novele bi ohranilo staro stanje, staro stanje pa je urejalo stvari za dve fundaciji, ki razdeljuje ta sredstva iz Loterije Slovenije na različen način, in mislim, da je to nedopustno. Če se sklicujemo na mnenje protikorupcijske komisije, se pravi Komisije za preprečevanje korupcije, je temeljna pripomba te komisije, da je treba oblikovati nov zakon zaradi tega, ker je lastninsko preoblikovanje Loterije Slovenije končano. Ni pa urejeno, in to ustrezno urejeno na primerljiv način; se pravi, ali enako urejeno vodenje, odločanje in vse drugo v obeh fundacijah. Zato bi bilo prav, da bi obe fundaciji uredili v posebnem zakonu in pričakujem, da bo to v prihodnje urejeno, čeprav tudi nisem preslišala mnenja predstavnika FIHA na seji odbora, ki je rekel, da pa trditi, da so vsi člani Zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije že konzumirani, da tako rečem, da so že brezpredmetni, da pa tega tudi ni mogoče zadrževati. Ampak, mi se ves čas ukvarjamo s tem, kateri organ je tisti, ki odloča o razdeljevanju sredstev. Socialni demokrati smo tudi pri FIHU vedno zagovarjali dejstvo naj bo civilna sfera tista, ki odloča o teh rečeh.

Če ima kdo težave s priznavanjem Olimpijskega komiteja, zveze športnih zvez, kot krovne organizacije v športu, je pa to njegov problem. Ampak dejstvo je, da deluje v tem združenju večinski del, skoraj cela športna sfera. Še enkrat povem, če ima kdo s tem težave, je tem težavam nemogoče odpomoči, dokler ima takšno veliko podporo v svoji sferi. Tu je, kot rečeno, tudi popolnoma nerazumljivo, kako SDS kot bodisi tista politična stranka, ki je v preteklosti tudi že vodila Ministrstvo za šolstvo, šport, znanost in tako dalje, kako spreminja stališča v zvezi s tem. V resnici je bilo vplivanje politike na določanje ali odločanje v okviru fundacije za šport popolnoma spolitizirano. Mislim, da je ta rešitev trenutno boljša do te mere, da omogoča vsaj razdeljevanje sredstev tako, da ne bodo ta sredstva, ki žal se tako ali tako že zmanjšujejo, ker so pritoki denarja iz Loterije Slovenije zmanjšani, potrebe v športu pa vedno večje, in mi bi tudi želeli, da šport bolje sofinanciramo glede na športne dosežke.

Zato tega amandmaja seveda ni mogoče podpreti. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima mag. Branko Grims.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Hvala za besedo.

Slovenija ima nekaj res čudovitih športnikov in športnic, s Tino Maze ta trenutek na čelu, in že zaradi njih in zaradi silnih uspehov slovenskega športa v preteklosti in mladih upov, ki jih je zelo veliko, je dobro to stvar urediti na najboljši možen način. Moram pa reči, da bi pri tem, vsaj dolgovali tem ljudem eno pošteno razpravo. Zelo zanimivo je, zdaj ko gospa Potrata očita SDS politizacijo športa, danes pa razpravljamo o amandmaju in razprava je bila v preteklosti še bolj intenzivna, ker je šlo izključno za Olimpijski komite, o amandmaju, ki se posredno dotika tudi ureditve, v kateri je Olimpijski komite. In seveda kot vedno se potem vrnemo na začetek: kaj pravzaprav je v Sloveniji temeljni problem – da tranzicija ni uspela. In Slovenijo se je razparcialo na take majhne kupčke gnoja, kamor se je postavilo kakšnega političnega petelina in potem se je to razglasilo v nekaterih primerih za civilno sfero, v nekaterih primerih za neodvisne, nevtralne, apolitične, strokovne institucije in se pri tem spreneveda, kot da se ne bi vedelo, da ljudje, ki so bili nekoč na vrhunskih političnih funkcijah, seveda svoje politično prepričanje, svoje politične zveze, svoj politični vpliv in svoje politično odločanje prinesejo s seboj in da je vsakršno drugačno govorjenje seveda samo delanje megle. In v danem primeru, kot pravi Murphyjev zakon, kar koli vam že govorijo v politiki, vam govorijo o denarju.

Zakaj je problem športa v tem primeru tako pereč? Zato ker gre za zelo velike količine denarja, ki se ga lahko usmerja tako ali drugače. Če se v danem primeru pogovarjamo o vplivu Olimpijskega komiteja, je seveda popolnoma jasno, za kaj tam v resnici gre – ker je na njegovem čelu bivši predsednik Združene liste oziroma predhodnice Združene liste, gospod Janez Kocjančič. Se pravi, gre za očitno popolnoma politično figuro in kadar se v tej zvezi uporabi beseda civilna družba, se seveda jaz začnem smejeti in vsak normalen človek se začne smejeti. Dajmo se vsaj odkrito pogovarjati, za kaj pri teh stvareh gre. Se pravi, da je treba stvari oblikovati le tako, da se čim bolj približaš športnikom, ob upoštevanju stanja, ki je žal danes tako, kot po mojem trdnem prepričanju, ne bi smelo biti. En bivši predsednik ene stranke na čelu Olimpijskega komiteja – oprostite, ni ravno, kako bi se temu reklo, depolitizacija slovenskega športa, ampak točno nasprotno. In če potem iz iste stranke prileti še kakšen očitek na drugo stran, je pa zadeva že tragikomična oziroma to je spet tista stara finta: napad je najboljša obramba.

Zaradi tega menim, da je sedaj sprejeti amandma že na seji odbora boljši, kot je bilo prvotno besedilo, bistveno boljši, in naj bo sram tistega, ki je tisto prvotno besedilo pripravil, da pa seveda amandma, ki ga ponuja SDS, to

besedilo še izboljšuje. Kot sem dejal, gre za slovenske športnike in zaradi njih bom ta amandma tudi podprl.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Besedo ima še gospod Kavtičnik.

JOŽEF KAVTIČNIK (PS PS): Hvala lepa.

Vidim – saj ni problem ta amandma. Zakon, ki je zapisan in v katerem smo popravili ta 7. člen, zadevo dokaj dobro ureja, tako da ni noben problem. Prepričan sem tudi, da za SDS ni problem, da je tako, kot piše, ampak danes smo pač odprli in amandmirali ta 7. člen zato, da lahko nekaj govorimo o tem Zakonu o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije.

Poglejte, o športu se zadnje čase pogovarjamo tudi v Državnem zboru in je to dobro. Mi bomo eno od naslednjih točki imeli resolucijo o nacionalnem programu in tako naprej. Sedaj jo imamo v obravnavi in na odboru tudi predlog zakona o premostitvenem zavarovanju poklicnih športnikov in tako naprej, tako da nam je kar nekaj mar tukaj, v Državnem zboru za športnike.

Vendar bi rad samo na to opozoril. Če je morda za koga ali za katero stranko kaka oseba sporna, ni dobro, da se jemlje kredibilnost instituciji. To ni dobro, kajti takrat pokažemo s prstom na kompletno institucijo oziroma na vse, ki jih ta institucija pokriva. Olimpijski komite Slovenije – Združenje športnih zvez, vključuje več kot 98 % vseh društev, vseh tistih, ki se s športom ukvarjajo. In če mi rečemo, da je morda za nekoga sporna ena oseba in zaradi tega je ta institucija zanič oziroma koruptivna in slaba – to ni dobro. Enako velja za vlado. Če nekdo, kak posamezni minister v vladi ne deluje dobro, je treba povedati, zakaj ne deluje in kdo ne deluje in on ne deluje, ne pa vlada. Ker s tem zbirajo kredibilnost tej državi. Vlada je ena, ali druga, ali tretja, ko pride, in če mi govorimo čez vlado, med ljudmi pride prepričanje, da je na splošno vlada slaba, katera koli, tudi ko bo vaša prišla, ali naša, ali katera tretja. In ko govorimo ... Kolega Jerovšek, jaz te spoštujem in sem vedno tiho, kadar govoriš, in prosim, če me lahko pustiš pri mojem razmišljanju.

Zato vam povem, da ni dobro, kadar govorimo kar tako, počez in tolčemo po institucijah in dajemo v slabo luč vlado, institucijo ali kogar koli zaradi nekaterih posameznikov, ki jih seveda nekdo spoštuje, jih ceni ali pa ne ceni. Tako je. V življenju je pač tako. Nekdo ti je bližje, nekdo ti ni blizu, nekdo ti je po razmišljanju podoben, nekdo ni podoben, ampak s tem ni rečeno, da je slab.

Se opravičujem, ker sem malo izkoristil to priložnost, tako kot so tudi drugi, da sem povedal še kaj več, vendar tega amandmaja ne bom podprl, zaradi tega ker že 7. člen, tak kot je, vse to vsebuje. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo dajem Vladi, in sicer sekretarju gospodu Aljušu Pertinaču.

ALJUŠ PERTINAČ: Hvala lepa ponovno za besedo, gospod predsednik.

Želel bi samo pojasniti spoštovanemu Državnemu zboru, da predsednika Olimpijskega komiteja Slovenije, zveze športnih zvez ne nastavlja vlad, še manj politične stranke, ampak je izvoljen na tajnih volitvah, na katerih ima vsaka športna zveza, ki je članica Olimpijskega komiteja Slovenija, zveze športnih zvez, najmanj en glas, v skladu z ustanovno listino Mednarodnega olimpijskega komiteja pa imajo športne zveze, ki so hkrati tudi olimpijske, olimpijske discipline, nekoliko več glasov. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Besedo je želel še mag. Branko Grims.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Hvala.

Če pravite, kritika zmanjšuje ugled institucije. Veste, to je dvakrat nerodna zadeva, če govorite to v parlamentu. Najprej, kar se tiče vlade. Vlada sama skrbi za to, da znižuje svojo kredibilnost. Včeraj je predsednica Vlade v parlamentu izjavila, da dvig DDV nikakor ni obremenil gospodarstva. To je za Nobelovo nagrado za ekonomijo, lahko pogledate v magnetogram, če je res, če pa ni res, pa lahko samo rečemo, da je slovensko podjetništvo izjemno odporno, da ob taki vladi sploh še preživi.

Tisto, kar je pa narobe v celotni vaši razpravi; glejte, to je star trik. Če nekdo opozori, da neke stvari niso tako urejene, kot bi bilo treba, in jaz sem rekel, da bi optimalno ureditev dolgovali slovenskim športnikom, potem ni kriv tisti, ki opozori na nek problem, ampak tisti, ki je ta problem povzročil. In ko bomo prišli do tega v tem parlamentu, bo to že kar lep uspeh.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Želel bi vas samo opozoriti, da smo pri 7. členu, in gospod Kavtičnik, nekoliko ste v prejšnji razpravi razširili razpravo in je prišel tudi odgovor, tako da vas bi rad opozoril, da ostanimo pri vsebini 7. člena, ki govori o fundaciji za financiranje invalidskih, humanitarnih in športnih organizacij in kako ravnamo s sredstvi iz presežka prihodkov nad odhodki.

Gospod Kavtičnik, imate besedo.

JOŽEF KAVTIČNIK (PS PS): Hvala lepa.

Saj je prav, da ste me malo okarali, zato ker sem sam priznal in povedal, da sem razširil razpravo. Vendar, predhodno so razširili razpravo tudi kolega Jerovšek in tudi kolega Grims, jaz sem se samo navezal na to razpravo, sem pa priznal. In nič hudega!

Ni problem in o tem, da se pokaže in pove, da nekaj ne gre v pravo smer. Jaz sem vedno za vsako kritiko, vendar ne smemo takrat dati v slabo luč in zbijati kredibilnost celi instituciji. Če je nekdo, vemo, kdo je, vemo, kdo za tem stoji in

poimenujmo, ima ime in priimek in so to osebe. Ne pa govoriti o instituciji.

Drugače pa največji problem pri Loteriji Sloveniji oziroma pri tem zakonu in dodeljevanju sredstev je ta, da vsako leto pride v šport manj sredstev. O tem se moramo pogovarjati, da bi iz Športne loterije šlo več sredstev za namen športa, kot gre sedaj. Nekako 20 % gre samo iz naziva Športne loterije za šport. Prepričan sem, in o tem bi se morali pogovarjati, da bi bilo treba več sredstev nameniti. In to je tisto vsebinsko razmišljanje in razprava, ki bi jo morali opraviti. In da bi morali vključiti tudi tiste igre, ki se po spletu dogajajo, ki nič ne participirajo za šport in denar iz teh iger gre direktno v žepe organizatorjev oziroma lastnikov. O tem bi se morali pogovarjati in to je bistvo problema. Ko bomo to rešili, sem prepričan, da bomo rešili tudi vse anomalije, ki se dogajajo danes in o katerih se pogovarjamo pri športu in pri zagotavljanju zadostnih sredstev za šport. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo je želel še gospod Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Ja, ker me je kolega Kavtičnik omenjal, pa kako je treba pravi problem poimenovati, ne pa česa drugega.

Sam sem storil ravno to, v svoji razpravi v zvezi s tem 7. členom sem povedal, da je problem, da je Vlada hotela z osnutkom zakona narediti netransparenten sistem, ki omogoča korupcijo, ki bi dal vso moč tistemu, ki denar porabi, Olimpijskemu komiteju. Tudi protikorupcijska komisija in druge institucije so opazile, da se koncentrira moč in s tem pospešuje korupcija. To je Vlada naredila in jaz sem to omenil. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Želi še kdo razpravljati o tem členu? Mag. Majda Potrata, izvolite.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala za besedo, gospod predsednik.

Omenila sem, ko sem prvič razpravljala, da je pravzaprav presenetljivo, da je vložen amandma k 7. členu, ki je v vsebinskem pogledu glede tistega, kar je predlagatelj amandmaja hotel doseči, to pa je izničenje novele zakona, popolnoma prazen. Razprava zdaj kaže na to, da se uporablja mnenje protikorupcijske komisije za to, da se hoče predlogu obesiti nekatera hotenja, ki jih ta predlog nima. Še enkrat poudarjam, jedro mnenja protikorupcijske komisije je, da je treba pripraviti nov zakon, ki bo na enak način uredil FIHO in športno fundacijo, Fundacijo za šport. To je bilo na odboru, pa tudi poprej obljubljen, da se bo storilo. Tisto, kar je pa v tem členu še govora, je pa pravzaprav povezano s pravili Fundacije za šport. Manever, ki je bil izpeljan na seji odbora, je bil pa take vrste, da je bila v obravnavo ponujena različica pravil Fundacije za šport, ki bi bila popolnoma neskladna s sprejeto novelo in ki je bila, še enkrat poudarjam, že iz

aprila lanskega leta in se je zdaj kot meteor pojavila. Državni zbor pa potrjuje pravila Fundacije za šport samo v oblikovani različici. Se pravi, da Državni zbor ne more z ničimer v pravila posegati in mu je bila zaprta možnost, da bi predlagana pravila prilagodil sprejetemu zakonu. To je ves manevar. Danes se pogovarjamo o stvareh, ki smo jih premleli in za katere športna sfera ugotavlja, da je zdaj ta rešitev dobra.

Amandmaja ni mogoče podpreti. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo je želel še gospod Ljubo Žnidar.

LJUBO ŽNIDAR (PS SDS): Spoštovani predsedujoči, spoštovane kolegice in kolegi!

Tudi sam menim, da predlog Zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije ni najboljši. Dva dni nazaj sem razpravljal o protikorupcijski komisiji, ker se mi je postavljalo vprašanje, ali mi tako institucijo sploh potrebujemo. Pa bi rekel, da iz dneva v dan dobivam potrditev, da je bilo to moje razmišljanje zelo na mestu, kajti to je dober primer, kjer se vidi, da se dejansko mnenje protikorupcijske komisije sploh ne upošteva in potem se res postavlja vprašanje, ali mi tako institucijo sploh rabimo.

Drugače pa, spoštovani kolegi, predlagatelji dopolnitve zakona, sploh nisem ljubosumen, da ste povzeli naš predlog in ga na matičnem odboru že popravljenega vnesli v zakon. Nič nisem ljubosumen, če je sedaj to, bi rekel, vaš dopolnjeni predlog. Zadovoljen sem, da mi kot opozicija opozarjamo, dajemo pripombe in sugestije, da se stvari zakonsko izboljšajo. Sam pa nisem obremenjen, ali je to naša opozicijska stranka ali je to koalicijska stranka. Zame je pomembno, da je zakon dober. To ste na odboru sprevideli, naše predloge upoštevali in s tem tudi izboljšali sam predlog.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Ugotavljam, da želi razpravljati še državni sekretar Aljuš Pertinač.

ALJUŠ PERTINAČ: Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Zelo na kratko, če mi dovolite, da ne bi ostalo neodgovorjeno. Seveda ne drži, da v predlogu zakona ni upoštevano mnenje Komisije za preprečevanje korupcije. Velika večina njihovega mnenja je upoštevana v predlogu zakona, razen v tem delu, na katerega je bilo že opozorjeno, da je potrebno pripraviti sistemski zakon, ki bo urejal področje in delovanje obeh fundacij. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Ugotavljam, da trenutno ni prijavljenih k besedi. Zaključujem razpravo k 7. členu.

V razpravo dajem 14. člen ter amandma poslanskih skupin koalicije. Želi kdo

razpravljati? Ugotavljam, da ne, zato zaključujem razpravo.

Preden popolnoma prekinemo to točko pa me je državni sekretar opozoril, da želi tudi izraziti voljo glede postopka sprejemanja zakona.

Imate besedo, gospod Aljuš Pertinač.

ALJUŠ PERTINAČ: Hvala lepa za besedo.

Ker amandma, sprejet v drugi obravnavi, obsega manj kot desetino členov predloga zakona, Vlada predlaga, da se v skladu s 138. členom Poslovnika Državnega zbora tretja obravnava opravi na tej seji Državnega zbora. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

O amandmajih bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora odločali danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 2.a točki dnevnega reda.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **2.A TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O DAVKU NA NEPREMIČNINE PO NUJNEM POSTOPKU.**

V zvezi s to točko sta bila v zakonodajni postopek vložena dva predloga zakonov, in sicer Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na nepremičnine, prva obravnava, EPA 1795-VI, katerega predlagatelj je skupina poslank in poslancev s prvopodpisanim Jožetom Tankom, ter Predlog zakona o spremembah Zakona o davku na nepremičnine, nujni postopek, EPA 1857-VI, katerega predlagateljica je Vlada.

Odbor za finance in monetarno politiko je v razpravi o navedenih predlogih zakonov odločil, da ju bo obravnaval v skladu s tretjim odstavkom 117. člena Poslovnika Državnega zbora, hkrati je tudi sklenil, da bo nadaljnji postopek v skladu s 127. členom Poslovnika Državnega zbora vodil na podlagi predloga zakona, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada po nujnem postopku. V skladu s četrtem odstavkom 117. člena Poslovnika Državnega zbora dajem besedo predlagateljem obeh predlogov zakonov za dopolnilno obrazložitev.

Besedo dajem predstavnici Vlade mag. Mateji Vraničar, državni sekretarki.

MAG. MATEJA VRANIČAR: Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovane gospe poslanke, gospodje poslanci!

Z novelo Zakona o davku na nepremičnine želimo uveljaviti dve bistveni spremembi, za katere Vlada ocenjuje, da jih je nujno sprejeti čim prej in s tem zagotoviti jasno informacijo in pravno varnost zavezancem za davek na nepremičnine. S prvo spremembo želimo izenačiti obremenitev vseh stanovanjskih nepremičnin, tako da se v 6. členu davčna stopnja 0,5 % za nerezidenčne stanovanjske nepremičnine črta in določi, da se za vse

stanovanjske nepremičnine uveljavi enotna davčna stopnja 0,15 %. Ob tem se iz zakona črtajo tudi merila za določitev nerezidenčnega statusa stanovanj, to je zahtevo stalnega prebivanja ali oddajanja v tržni oziroma neprofitni najem. Sprememba zahteva tudi nekaj drugih redakcijskih uskladitev. S tem Vlada izvršuje zavezo, da bo odpravila različne davčne stopnje za stanovanjske nepremičnine, saj se je po informativnem izračunu davka pokazalo, da delitev na rezidenčne in nerezidenčne nepremičnine povzroča težave pri razumevanju in spodbuja zavezance k številčnemu spreminjanju stvarnopравnih in lastniških razmerij.

Druga vsebinska sprememba pa posega v 27. in 28. člen zakona, torej v prehodno obdobje prve odmere davka v letu 2014. Obvestila Geodetske uprave z informativnimi izračuni so povzročili množični odziv lastnikov in bodočih davčnih zavezancev, ki želijo v registru nepremičnin popraviti podatke oziroma jih uskladiti z dejanskim stanjem. S ciljem, da se vsem lastnikom nepremičnin, ki to želijo oziroma menijo, da je to potrebno, omogoči popraviljanje podatkov o njihovih nepremičninah, Vlada predlaga, da se v 27. členu rok za urejanje podatkov, ki bi sicer potekel 31. marca, podaljša za en mesec, to je do 30. aprila. Posledično je treba tudi v 28. členu zamakniti rok za izdajo odločbe, ta se zamika na 15. julij 2014, ter roke za obročno plačilo davka. Zamiki datumov še vedno omogočajo, da vsi davčni zavezanci v letu 2014 davek lahko plačajo v dveh do največ štirih obrokih, roki pa se zamikajo na konec septembra, oktobra, novembra oziroma konec decembra 2014.

Izenačitev davčne stopnje za stanovanjske nepremičnine bo imela za posledico nižje davčne prihodke za državo od načrtovanih, in sicer se ocenjuje, da to pomeni v letu 2014 za okoli 20 milijonov evrov manj prihodka. Vendar prva ocena Geodetske uprave nakazuje na večji obseg skupne davčne osnove od tiste, ki jo je v analizah ob pripravi zakona upoštevala Vlada, zato se ocenjuje, da prvotno načrtovani obseg prihodkov iz naslova davka v višini 368 milijonov evrov je še vedno realen. Občinam predlagana sprememba v letih 2014 do 2016 ne bo vplivala na obseg njihovih prihodkov, saj se v skladu z zakonom občinam v teh letih zagotovi enak prihodek, kot je znašal znesek odmere nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč za leto 2012.

Vlada meni, da je nujno predlagane spremembe uveljaviti čim prej in po možnosti še pred iztekom rokov, ki jih določa osnovni zakon, zato je predlagala sprejemanje zakona po nujnem postopku. Vsekakor pa Vlada načrtuje tudi morebiti potreben odziv na odločbo Ustavnega sodišča in pripraviti spremembe zakona v tem primeru na način, da bo mogoče te spremembe upoštevati že pri izdaji odmernih odločb za letošnje leto. Torej po potrebi bo Vlada pripravila še eno novelo zakona.

V zvezi z novelo zakona, ki sem jo obrazložila, pa predlagam, da jo Državni zbor potrdi. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

V nadaljevanju dajem besedo predstavniku predlagatelja poslanskega predloga zakona mag. Andreju Šircelju.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa. Spoštovani predsednik, spoštovana državna sekretarka s sodelavkama, kolegi in kolegice!

Neko jutro pred dvema mesecema, tremi, smo sprejeli Zakon o davku na nepremičnine. Po celonočni razpravi je Slovenska demokratska stranka obstruirala ta zakon, zato ker je škodljiv; škodljiv za podjetnike, škodljiv za kmete, škodljiv za državljane in državljanke. Takrat smo opozarjali na bistvene slabosti, ki jih ta zakon prinaša, to je premajhno pravno varnost, to je nedelovanje lokalne samouprave zaradi tega, ker ne bo imela denarja, to je seveda tudi netransparenten postopek, prevelika obdavčitev predvsem podjetnikov, kmetov in ne nazadnje tudi dejanja davčni zavezancev zaradi škodljivih določb, kjer se rezidenčna nepremičnina obdavčuje z eno stopnjo, nerezidenčna pa z drugo stopnjo. Zaradi tega so ljudje izgubili ogromno časa in denarja, da so urejali svoj pravni status in to zaradi rešitev, ki jih je v Državni zbor poslala Vlada Alenke Bratušek.

V Slovenski demokratski stranki smo ocenili, da kljub temu da je bil zakon sprejet na neprimeren način, poskušamo popraviti nekatere določbe in to predvsem tiste določbe, ki se nanašajo na pravno varstvo davčnih zavezancev, zato smo v predlogu zakona predlagali, da se lahko davčna osnova določi tudi s ceničvijo. In kot drugo, predlagali smo, da se kmetijstvo in podjetništvo oprosti plačila davka na nepremičnine.

Tudi vlada Alenke Bratušek je predlagala svoj zakon, vendar to takrat, ko je bila že opravljena javna razprava na Ustavnem sodišču, medtem ko je Slovenska demokratska stranka poskušala popraviti to zelo kmalu po sprejetju tega zakona. Na Odboru za finance je bil predlagan tako imenovani hibrid oziroma združitev obeh zakonov, kjer pa so bili amandmaji oziroma rešitve Slovenske demokratske stranke s strani koalicije preglasovani.

Poleg tega je odločitev Ustavnega sodišča jutri; jutri je napovedana odločitev Ustavnega sodišča o tem zakonu in v Slovenski demokratski stranki menimo, da je neprimerno, da danes pred odločitvijo sprejemamo ta zakon. Nastal bo zakonodajno-pravni kaos. Državni zbor s tem daje vedeti Ustavnemu sodišču, da ga ne spoštuje, ker ne počaka na to, da sprejme rešitev in odločitev. Ob tem pa Vlada Republike Slovenije že napoveduje nove spremembe

zakona, če bo Ustavno sodišče morebiti razveljavilo katero koli določbo.

In gospe in gospodje, gotovost davčnih zavezancev je ob tem minimalna. Gotovost in transparentnost sta pojma, ki sta tujca za ta zakon. Ta zakon se sprejema kljub opozorilom stroke, kljub opozorilom podjetnikov, kmetov, kljub temu da je bilo narejeno, po podatkih Vlade, 400 tisoč popravkov od nekaj milijonov podatkov. 400 tisoč popravkov! Ali to pomeni tudi, da je 400 tisoč davčnih zavezancev imelo napačen podatek in dobilo napačen informativni izračun v katerem koli delu tega izračuna? Kar pomeni, da tudi operativno Vlada ni pripravljena, tudi če je bilo teh napak pol manj, in ljudje dejansko izgubljajo svojo dostojanstvo pred Geodetsko upravo Republike Slovenije, ob tem pa nimajo zagotovljene pravne varnosti.

S tem zakonom se na nepremičninskem področju ustvarja anarhija in zaradi tega smo v Slovenski demokratični stranki obstruirali odločitev oziroma odločanje o tem zakonu. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Predlog zakona je obravnaval Odbor za finance in monetarno politiko kot matično delovno telo. Besedo dajem predsedniku Bojanu Starmanu za predstavitev poročila odbora.

BOJAN STARMAN (PS DL): Hvala lepa za besedo, gospod predsednik, in lep pozdrav vsem skupaj!

Odbor za finance in monetarno politiko je na svoji 87. nujni seji dne 24. marca 2014 na podlagi tretjega in v povezavi s prvim in drugim odstavkom 117. člena ter 127. člena Poslovnika Državnega zbora v okviru iste točke dnevnega reda, kot matično delovno telo obravnaval dva predloga zakonov. In sicer, Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na nepremičnine (EPA 1795-VI) skupine poslancev SDS s prvopodpisanim Jožetom Tankom ter Predlog zakona o spremembah Zakona o davku na nepremičnine (EPA 1857-VI), ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada.

Prejeli smo mnenje Vlade, Zakonodajno-pravne službe, mnenje Komisije Državnega sveta, dopis Skupnosti socialnih zavodov Slovenije ter amandmaje poslanskih skupin koalicije k 1. in 7. členu.

V okviru razprave o odločanju, ali bo odbor na isti seji v okviru iste točke dnevnega reda obravnaval oba zakona, je bilo s strani poslank in poslancev iz vrst opozicijskih poslanskih skupin izraženo nasprotovanje spreminjanju veljavnega Zakona o davku na nepremičnine pred izdajo odločbe Ustavnega sodišča o postopkih, ki še tečejo glede veljavnega zakona. Izraženo je bilo tudi nasprotovanje sprejemanju Predloga zakona o spremembah Zakona o davku na nepremičnine po nujnem postopku. Opozorjeno je bilo na negativne posledice predlaganih rešitev za slovensko gospodarstvo. Na podlagi

navedenega predloga zakona urejata isto družbeno razmerje, zato je odbor na podlagi tretjega odstavka 117. člena Poslovnika Državnega zbora sprejel sklep, da Odbor za finance in monetarno politiko na isti seji v okviru iste točke obravnava oba zakona.

Po sprejetju navedenega sklepa sta predstavnik predlagateljev obeh predlaganih zakonov v okviru dopolnilnih obrazložitev k členom predstavila namen in vsebino rešitev obeh predlaganih zakonov, ki smo ju predhodno že slišali od predlagateljev. Odbor je na podlagi 127. člena Poslovnika Državnega zbora sprejel sklep, da se dopolnjeni predlog pripravi na podlagi Predloga zakona o spremembah Zakona o davku na nepremičnine, nujni postopek, (EPA 1857-VI), ki ga je v obravnavo predložila Vlada.

V nadaljnji razpravi smo odločali še o sklepu, in sicer da se v predlog zakona, na podlagi katerega bo pripravljen dopolnjen predlog zakona, ne vključi nobenega izmed členov iz Predloga zakona o spremembah Zakona o davku na nepremičnine (EPA 1794-VI) skupine poslank in poslancev SDS s prvopodpisanim Jožetom Tankom. Ko smo izglasovali ta sklep, so članice in člani odbora iz poslanskih skupin SDS, SLS in Nove Slovenije v skladu s 65. členom Poslovnika Državnega zbora napovedali obstrukcijo in zapustili sejo.

Glede na predhodno sprejete sklepe na podlagi 117. in 127. člena Poslovnika Državnega zbora je odbor opravil drugo obravnavo Predloga zakona o spremembah Zakona o davku na nepremičnine, nujni postopek, (EPA 1857-VI), ki ga je Državnemu zboru predlagala Vlada. Odbor je v skladu z drugim odstavkom 130. člena Poslovnika Državnega zbora obravnaval in sprejel tudi amandmaje poslanskih skupin koalicije k 1. in 7. členu. Na koncu je odbor glasoval o vseh členih skupaj in jih sprejel.

Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopoljenega predloga zakona, v katerega sta vključena sprejeta amandmaja, dopolnjeni predlog zakona pa je sestavni del tega poročila. Nadalje pa je odbor, kot je bilo že povedano, sprejel še sklep, da Odbor za finance in monetarno politiko predlaga, da se dnevni red 23. seje Državnega zbora razširi z naslednjo točko dnevnega reda: Predlog zakona o spremembah Zakona o davku na nepremičnine, nujni postopek (EPA 1857-VI). Sprejel je tudi sklep, da Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na nepremičnine vlagatelj skupine poslank in poslancev ni primeren za nadaljnjo obravnavo. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam za podano poročilo.

Prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin.

Gospod Marko Pavličič bo predstavil stališče Poslanske skupine Državljske liste.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala za besedo. Spoštovani gospod predsednik, spoštovana državna sekretarka s sodelavkama, spoštovane kolegice, spoštovani kolegi!

Novela zakona prinaša dve pomembni spremembi; prva je izenačitev obdavčitve rezidenčnih in nerezidenčnih nepremičnin. Na tej točki smo jasno videli, kaj se zgodi, če damo prednost ideološki pravičnosti pred praktičnostjo izvedbe. V praksi se je to pokazalo s tem, da so ljudje začeli množično urejati služnosti samo z namenom, da se izognejo davku. Začeli so se dogajati prenosi stalnega prebivališča, čeprav za to ni bilo realne osnove, in začele so se sklepati fiktivne najemne pogodbe z namenom izogibanja davka. Takšne rešitve niso ustrezne, zato je prav, da jih spremenimo.

Druga sprememba, ki jo uvaja ta novela zakona, pa je rok, do kdaj se lahko urejajo ti podatki. In ravno ta sprememba je razlog, zakaj je treba s to novelo pohiteti pred odločitvijo Ustavnega sodišča o tej temi. Namreč, rok v dosedanem zakonu je postavljen na konec tega meseca, in če bo Ustavno sodišče jutri odločilo, da so potrebne večje spremembe zakona, bi se potem po tem roku znašli v neki časovni luknji, kjer ljudje ne bi vedeli, ali lahko še urejajo te podatke ali jih ne morejo več.

V Državljski listi bomo predlog novele zakona podprli. To je prva sprememba tega zakona, par sprememb, povezanih, je pa predvidenih tudi v že predlaganem Zakonu o množičnem vrednotenju nepremičnin, ki ga bomo ravno tako obravnavali v kratkem.

V Državljski listi bomo tudi jutri prisluhnili mnenju Ustavnega sodišča, njegovo odločbo bomo resno obravnavali in jo brezpogojno spoštovali.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Franc Bogovič bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke.

FRANC BOGOVIČ (PS SLS): Lep dober dan, predsednik. Spoštovane kolegice, kolegi, predstavnice Ministrstva za finance!

Naj v uvodu takoj povem, da se v Slovenski ljudski stranki strinjamo z obema intencama zakona, ki sta zdaj na dnevnem redu; se pravi, da se obdavčitev nerezidenčnih in rezidenčnih stanovanj izenači. To smo poskušali na tisti znameniti nočni seji urediti takrat, ko je bil čas za to, z amandmajem, vendar ga žal koalicija, vlada nista sprejeli. Potem ko pa se je zgodilo ravno to, kar smo napovedovali, da si bodo ljudje s tem delali nove stroške, da se bo praktično onemogočilo normalno delo Geodetske uprave, zdaj koalicija prinaša ta predlog pred nas v Državni zbor.

Prav tako se strinjamo, da so roki nenormalni, s tem pa mislimo, da so nenormalni za bistveno več, kot vi predvidevate v tej noveli, in da bi moral biti ta zakon, tako kot se spodobi za sistemski zakon, sprejet na tak način, da bi se

uveljavil najprej s 1. 1. 2016 in da bi si tako državljanke kot državljani, naši organi, kot je Geodetska uprava, lahko vzeli primeren čas za ureditev evidenc, zato da se stvari uredijo in da se na dostojen način sprejme ta zakon. Vendar pri tem zakonu ni bilo doslej upoštevanе nobene dostojnosti, dostojanstva, in koalicija je, za moje pojme, skupaj z vlado pri tem zakonu popolnoma padla na zrelostnem izpitu in te neumnosti, ki se kažejo v aroganci vlade, aroganci koalicije, ki je bila najprej izražena do opozicije, podobno kot pri ostalih stvareh, se je v nadaljevanju pokazalo, da je ta aroganca tudi do strokovne javnosti, aroganca do ustavnopravnih strokovnjakov, aroganca do ljudi, ki so z 80 tisoč podpisi pod peticijo, ki smo jo zbirali v tistem času, jasno povedali, kaj si mislijo o tem zakonu, aroganca je bila do obrtnikov, brezposelnih, praktično do slovenstva. Kaže se sovražen odnos do lokalne samouprave in enostavno koalicija s temi stvarmi nadaljuje.

Ustavnopravna stroka je opozorila na neustavnost tega zakona. Zakon je bil doslej že v začetku leta deležen, takoj ko je stopil v veljavo, šestih zahtev za ustavno presojo, tako s strani občin, Državnega sveta, obrtnikov, političnih strank. Ustavno sodišče je zelo odgovorno videlo, da je to zelo velik problem, v februarju je že izdalo odločbo o zadržanju zakona v enem delu, omogočilo, da se je v praksi videlo, kaj ste pravzaprav v koaliciji sprejeli, da je Geodetska uprava razdelila te odmerne izračune in da se je dejansko videlo, kaj v praksi ta zakon pomeni. Žal tisti, ki smo znali to predvideti, najprej nismo bili slišani takrat, ko je bil čas za to. V zadnjem tednu vidimo, da se je tem šestim zahtevam za ustavno presojo pridružila tudi varuhinja človekovih pravic. Ustavno sodišče še naprej odgovorno deluje na tem področju in nas jutri ob 11.30 vabi v svoje prostore na ustno predstavitev odločitve Ustavnega sodišča okoli tega zakona. Mi to vse vemo. Če še v ponedeljek, ko so imeli na Odboru za finance samo ta podatek, da bo do konca meseca Ustavno sodišče predstavilo odločitev, smo imeli včeraj, kolegice in kolegi, ko smo sprejemali dnevni red, že tudi ta podatek, da je jutri, ob 11.30, ta odločitev. Sam sem še enkrat včeraj apeliral na razum, na dostojanstven odnos in dostojen odnos Državnega zbora do Ustavnega sodišča, da počakamo, da to najvišjo instanco države poslušamo – zagotovo jo bomo upoštevali, gospod Pavlišič, ker jo pač moramo upoštevati pri takem zakonu; in to ni naša volja ali pa nevolja, ampak to je naša naloga – in da bi po jutrišnjem dnevu, ko bi imeli odločitev Ustavnega sodišča v rokah, odgovorno odločali, kako naprej. Sam še vedno verjamem in upam v to, da bo Ustavno sodišče prepoznalo v številnih elementih neustavnosti dovolj razlogov, da bo ta zakon zadržan, da se boste predvsem tisti, ki vztrajate na njem, končno streznili in da stopimo skupaj in pripravimo kvaliteten zakon, mu damo čas, naredimo evropskega, ne takšnega, ki ima

edini in enostaven cilj polnitev luknje v državnem proračunu.

V Slovenski ljudski stranki nasprotujemo temu postopku, ker je nedostojen za parlament Republike Slovenije. Z rešitvami, ki so pa na koncu ostale v zakonu, pa kot sem v uvodu dejal, se vsekakor strinjamo, kajti na njih smo vas opozarjali takrat, ko je bil še čas za to.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospa Marija Plevčak bo predstavila stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokoencev Slovenije.

MARIJA PLEVČAK (PS DeSUS): Hvala za besedo in še enkrat vsem lep pozdrav!

Dejstvo je, da se je novi sistemski zakon na področju obdavčitve nepremičnin sprejemal prehitro, brez celovitih analiz in na podlagi neuskkljenih javnih evidenc ter neurejena stanja nepremičnin v naši državi. To smo v Poslanski skupini Demokratične stranke upokoencev vseskozi ponavljali in našo trditev potrjujejo vložene zahteve na Ustavno sodišče, takojšnje noveliranje osnovnega zakona in, ključno, odzivi ljudi, ki v vrstah čakajo na termin na Geodetski upravi. Tudi Vlada sama je priznala to napako. Ta novela predstavlja nek poskus ublažitve vseh teh napak. Izenačitev davčne stopnje za rezidenčna in nerezidenčna stanovanja na 0,15 % ter odmik roka za popravo podatkov o nepremičninah se je poskušalo vnesti že v novelo Zakona o množičnem vrednotenju nepremičnin. Na podlagi izjemno negativnega mnenja Zakonodajno-pravne službe do glasovanja tovrstnega amandmaja sploh ni prišlo. Naj na tem mestu omenimo, da se v poslanski skupini z ravnanjem predsednika odbora povsem strinjamo.

Kar se pa tiče izenačitve obdavčitve rezidenčnih in nerezidenčnih stanovanj, pa smo v naši poslanski skupini razpravljali tudi v smeri, da ravno to razlikovanje davčnih stopenj predstavlja edini instrument za obdavčitev luksuza, ki ga sedaj veljavni zakon vključuje. Zakaj? Preprost. Ljudje, ki imajo v lasti več stanovanj, v enem živijo, drugega pa oddajo v najem. To pomeni, da imajo dodaten dohodek iz tega premoženja, bodisi prijavljen ali neprijavljen, kar pa pomeni, da imajo dodatna sredstva za preživljanje in ne zapadejo tako hitro v rizično skupino tistih, ki se komajda preživijo v mesec v mesec. Na drugi strani pa so ljudje, ki imajo, če že – nekateri ga sploh nimajo in to je izjemno zaskrbljujoče –, zgolj eno stanovanje, v katerem živijo. In nobenega dodatnega dohodka. Res da se tem z novelo ne poslabšuje položaj, njihovo stanovanje bo obdavčeno enako, a vendarle se nam zastavlja vprašanje, ali se tudi s to izenačitvijo obdavčitve oziroma znižanjem stopnje obdavčitve za drugo, tretje, četrto in več stanovanj zopet postavlja v ospredje kapital in tisti sloj oseb, ki ima več premoženja.

Kakor koli v Poslanski skupini Demokratične stranke upokoencev temu predlogu ne bomo

nasprotovali. Zaradi vseh teh nepreglednosti, anomalij, napak pa bi vseeno morebiti le kazalo ta davek uvesti kasneje, ko bodo evidence popolne in poenotene. Sicer pa, počakajmo na jutrišnjo odločitev Ustavnega sodišča.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Sledi predstavitev Poslanske skupine Nove Slovenije. Podal ga bo gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovana gospa državna sekretarka s sodelavkama, drage kolegice in kolegi!

Toliko razprav je že bilo o tem nesrečnem Zakonu o davku na nepremičnine, tako da bom začel tudi sam s slovenskim pregovorom. Namreč, pravijo, da ima noč svojo moč. Res je, tista med 14. in 15. novembrom 2013 je imela izredno veliko, žal, negativno moč za slovenske državljanke in državljane. Takrat smo obravnavali, in koalicija je sprejela Zakon o davku na nepremičnine, ki danes ni vreden tega imena. To ni zakon, to je fiasko davku na nepremičnine.

V uvodu se ne morem izogniti kritikam na račun načina sprejemanja vladne novele zakona o davku na nepremičnine. Naj spomnim, Ustavno sodišče je Državni zbor obvestilo, in seveda tudi slovensko javnost, da bo sodbo glede ustavnosti Zakona o davku na nepremičnine, glede katere je bilo vloženi kar šest pobud za ustavno presojo, ustno razglasilo jutri, 28. marca 2014. Od te presoje Ustavnega sodišča bo jasno, ali in v kakšni meri bodo potrebni posegi v sedanjem Zakonu o davku na nepremičnine. Kakšen smisel ima sprejemati novelo Zakona o davku na nepremičnine en dan pred izrekom sodbe Ustavnega sodišča glede ustavnosti zakona v celoti in posameznih delov tega zakona? To vladno hitenje z obravnavo novele tega zakona, ki se sprejema po nujnem postopku, je po mnenju krščanskih demokratov Nove Slovenije skrajno nerazumljivo in neracionalno. Krščanski demokrati ne podpiramo vsebine predlaganih novosti, ki jih prinaša danes obravnavani Predlog zakona o spremembah Zakona o davku na nepremičnine, in bo zaradi premalo domišljenih rešitev preneslo še dodatne nezaželene in negativne učinke.

Bistvena novost tega zakona je ukinjanje razlikovanja med rezidenčnimi in nerezidenčnimi stanovanjskimi nepremičninami in uvajanje enotne 0,15% davčne stopnje za vse stanovanjske nepremičnine. Druga novost je podaljšanje roka za urejanje evidenc za en mesec, to je do 30. aprila letos. Edini razlog za ukinjanje razlikovanja davčnih stopenj glede rezidenčnosti stanovanjskih nepremičnin je neurejenost evidenc in predstavlja pravzaprav gasilski ukrep Vlade, da bo možna odmera davka na nepremičnine že v letošnjem letu. Ob tem pa Vlada zanemarja dejstvo, da morajo imeti davki poleg fiskalne tudi druge funkcije, tudi stimulativne.

Ugotavljamo namreč, da se z ukinitvijo povečanja davčne stopnje za prazne nepremičnine spodbuja oddajanje nepremičnin na sivem trgu. S tem ukrepom Vlada pravzaprav deluje v nasprotni smeri, kot je preprečevanje sive ekonomije. Spodbuja tudi banke, ki so lastnice številnih praznih nepremičnin, da tako stanje ohranjajo še naprej, saj jih z nizko davčno stopnjo ne spodbuja h gospodarnemu ravnanju z njimi, torej bodisi k prodaji ali oddajanju v najem. In končno, enotna davčna stopnja za vse stanovanjske nepremičnine ne pomeni pravično porazdelitev davčnih bremen med vse sloje, ali z drugimi besedami, novela zakona zmanjšuje davčno obremenitev premožnejših slojev, ki ima v lasti več nepremičnin, ki so praviloma tudi nadstandardne oziroma luksuzne. Njim se z današnjim predlogom novele zakona davčno obremenitev zmanjšuje in to ne le za nekaj odstotkov, pač pa za več kot 300 %. Davčna razbremenitev bogatejših državljanov pa, vsaj upamo tako, ni bil cilj Vlade pri spreminjanju Zakona o davku na nepremičnine. Tudi enomesečno podaljšanje roka za urejanje nepremičninskih evidenc je po našem mnenju prekratek čas za vse potrebne popravke v obstoječih evidencah in bi za te popravke potrebovali nekajmesečni rok.

Poslanci Poslanske skupine Nove Slovenije – krščanski demokrati zaradi teh razlogov Predloga zakona o spremembah Zakona o davku na nepremičnine ne bomo podprli.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospa Aleksandra Osterman bo predstavila stališče Poslanske skupine Pozitivna Slovenija. Izvolite.

ALEKSANDRA OSTERMAN (PS PS): Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovani vsi prisotni!

O samem davku na nepremičnine je bilo že veliko povedanega in še več zapisanega. Upam, da vsi vemo, zakaj je bil ta zakon potreben. Razlogi se do danes niso spremenili. Na eni strani so obstajale dolgoletne želje po poenotenju obdavčitve nepremičnin na celotnem ozemlju Slovenije, torej poenotenju, nikakor ne uvedbi novega, da do danes neznanega davka. Na drugi strani pa se je pokazala potreba po javnofinančnem prihodku, za katerega smo se odločili, da ga naj prispevajo tisti, ki premoženje dejansko imajo; in nepremičnina je premoženje, pa čeprav še tako majhno, je premoženje.

Nadalje smo v duhu tako imenovane pravičnosti želeli, da tisti, ki imajo tega premoženja več, naj več prispevajo. V koaliciji smo sprejeli odločitev o različni obdavčitvi rezidenčnih in nerezidenčnih stanovanjskih nepremičnin. Vsem nam so znani dogodki zadnjih nekaj mesecev, ko so se začeli zavezanci z množičnim urejanjem in spreminjanjem stvarno pravnih razmerij. Priča smo bili velikemu porastu služnostnih pravic,

prišlo je do spreminjanj stalnih in začasnih naslovov, tudi ločitev na premoženju. Vsekakor posledic, ki jih Vlada ni želela, in posledic, ki bi v prihodnosti lahko povzročile še veliko več težav tem istim zavezancem.

Odločitev Vlade, da se stopnja obdavčitve za rezidenčne in nerezidenčne stanovanjske nepremičnine izenači, je bila zato logična, pričakovana in tudi napovedana. Na GURS pa se je prav tako povečal obseg aktivnosti, kjer so ljudje množično urejali, preverjali in popravljali podatke o stanju svojih nepremičnin. Obseg teh aktivnosti je bil tako velik, da je bilo nemogoče pričakovati, da bi GURS vse podatke uredil do konca meseca marca 2014. Z omenjenim zakonom se tako predlaga zamik obdobja, s čimer se zagotovi vsem lastnikom nepremičnin dovolj časa, da preverijo in popravijo podatke, to je do 1. maja 2014. Zaradi te spremembe je potrebno za mesec in pol zamakniti tudi rok za izdajo odmernih odločb, ki jih bo DURS odposlal v letošnjem letu, in to na sredino junija 2014. Seveda je prav zaradi te spremembe potrebno tudi podaljšati roke za plačilo davka v letu 2014. Naj omenim, da DURS, ne glede na to, kdaj bodo uveljavljene spremembe Zakona o množičnem vrednotenju nepremičnin in Zakona o davku na nepremičnine, od 14. aprila 2014 v registru nepremičnin izkazuje podatke za zemljišča za gradnjo stavb, da so ta vredna kot nezazidana stavbna zemljišča. Torej stopnjo 0,15% in to velja za letošnje leto.

V Poslanski skupini Pozitivna Slovenija bomo zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na nepremičnine po nujnem postopku vsekakor podprli. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Gospa Romana Tomc bo predstavila stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

ROMANA TOMC (PS SDS): Hvala lepa za besedo, spoštovani predsednik, kolegice in kolegi!

Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke od vsega začetka nasprotuje uvedbi Zakona o davku na nepremičnine. Namreč, ta ta zakon, ki naj bi bil po mnenju Vlade in koalicije sistemski zakon, po našem mnenju nima drugega motiva kot to, da napolni z 200 milijoni evrov naš ububožan proračun. To je bilo jasno razvidno tudi iz samega postopka sprejemanja. Namreč, naj ob tem omenim še, da je predsednica Vlade vezala celo svojo zaupnico na omenjeni zakon, ki je povezan s proračunom. Torej to ni sistemski zakon, katerega namen bi bilo urejanje področja, kajti če bi bil to, potem bi bilo dovoljeno dovolj dolgo prehodno obdobje, da bi ljudje lahko uredili svoje podatke o nepremičninah.

Napačen motiv, ki je vodil k sprejemanju tega zakona, je seveda pripeljal v situacijo, kakršno imamo danes: popoln kaos na tem področju,

vrste pred uradi GURS in seveda mnogo mnogo tudi finančnih posledic, ki so jih utrpeli ljudje, k so želeli popraviti svoje podatke. Kljub vsemu temu, kar beremo po časopisih, kar vidimo sami, pa Vlada vztrajno zanika, da bi bilo na tem področju kar koli narobe. Ampak vendarle, najbrž nekaj je narobe, nekaj je hudo narobe, če je na Ustavnem sodišču šest zahtev za presojo ustavnosti in če Vlada sama že danes, ob tem ko predlaga spremembe, napoveduje že nove spremembe.

Tem spremembam, ki naj bi popravljale obstoječi zakon in jih imamo danes na mizi, nasprotujemo tudi iz razloga, da smo v Slovenski demokratični stranki predlagali svoje popravke tega zakona, ki so šli predvsem v smeri, da se zniža obremenitev za gospodarstvo. Gospodarstveniki so zelo močno opozarjali na to, da se njihovo breme z nepremičninskim davkom močno povečuje. Mi smo jim prisluhnili in predlagali ustrezne spremembe. Z nekim pravno-formalnim, sicer pravilnim, pa vendarle spornim postopkom delanja hibrida na matičnem zakonu je Vlada oziroma koalicija pripravila zakon, ki naj bi združeval rešitve iz obeh zakonov; iz njihovega in iz našega. Ampak ne boste verjeli, nobene od naših rešitev ni v tem hibridu! Zato seveda je to osnovni razlog, poleg tega, da vseskozi nasprotujemo temu zakonu, ker je nepravilčen, nesistemičen, razlog je seveda tudi ta, da noben od predlogov opozicije ni bil upoštevan. Pričakujemo, da bo v nadaljevanju prišlo na tem področju do bistvenih sprememb. Mi ne nasprotujemo obdavčitvi nepremičnin. Vemo, da moramo to področje urediti, in vemo, da je to zahtevna naloga, ki zahteva določen čas. Treba je narediti ustrezne analize, treba je pustiti ljudem čas, da lahko uredijo svoje evidence in seveda treba je prisluhniti tudi tistim, ki jih ta davek neposredno zadeva, kaj o njem menijo in na kaj opozarjajo.

Ravno to je bil razlog in še vedno se trudimo za to, tudi z ustreznim amandmajem, da zmanjšamo obveznost slovenskemu gospodarstvu in da znižamo ekstremno visoko stopnjo obdavčitve nepremičnin, ki služijo za poslovne in industrijske namene. Namreč, iz nepojasnjenega razloga in ne vidimo nobenega razloga za razlikovanje, da so na drugi strani energetske nepremičnine, tiste, ki so v energetske sektorju, obdavčene skoraj pol nižje kot ostalo gospodarstvo. Naš predlog gre seveda v smeri, da se gospodarstvo, ki je v zelo težki situaciji, razbremeni. Hkrati pa pričakujemo tudi, da bo zakon zagotovil, potem ko bomo enkrat prišli do systemskega zakona, mnogo mnogo boljšo pravno varnost za vse zavezance, kajti ta, ki ga imamo danes pred nami, niti s spremembami ne zagotavlja zavezancem nobene pravne varnosti.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Stališče poslanske skupine Socialnih demokratov pa bo predstavil gospod Matevž Frangež.

MATEVŽ FRANGEŽ (PS SD): Spoštovane in spoštovani!

V tej državi je pač potrebno sprejemati ukrepe; potrebno je sprejemati ukrepe zato, da stabiliziramo državo, uresničimo zaveze po javnofinančni konsolidaciji, prebudimo in okrepimo gospodarsko rast in zaženemo nov cikel zaposlovanja. Kdor misli, da je mogoče na to pot stopiti tako, da sprejemaš ukrepe, ki jim bodo vsi ploskali, se globoko poti. V lanskem letu, pred letom dni se je Slovenija zadolževala po obrestni meri 7 %. To je tista psihološka meja, ko pravzaprav dostop do mednarodnih finančnih virov državi ni več omogočen in je prepuščena samo še špekulativnemu kapitalu. Danes se Republika Slovenija na mednarodnih trgih zadolžuje na ravni 4 %. V tem času je bil torej narejen določen napredek; v tem, da se je povečala kredibilnost države in v tem, da je Vlada Republike Slovenije pokazala, da s sprejemanjem ukrepov povečuje odgovornost, da bo svoje obveznosti država sposobna tudi poplačati. Zaradi tega se danes Sloveniji zmanjšuje zahtevani donos na dolg.

Zakon o davku na nepremičnine je bil v tem pogledu en kamen, ampak izjemno pomemben v sklopu ukrepov, ki jih je Vlada predlagala, in ki jih je Državni zbor sprejel. Spomnimo, da je Zakon o davku na nepremičnine bil de facto del proračunskega paketa in da smo ga Socialni demokrati, kljub temu da smo v celotnem postopku od javne obravnave do koalicijskih usklajevanj in ne nazadnje tudi parlamentarne procedure imeli o zakonu vrsto pomislekov. Nekateri izmed teh pomislekov so, resnici na ljubo, ubesedeni tudi v pobudah za presojo ustavnosti. Naj spomnim, kateri so bili ti zadržki. Namembnost davka – tudi mi smo soglašali, da mora biti ta davek v celoti namenjen lokalnim skupnostim. Menili smo, da so obremenitve v davčnih stopnjah previsoke. Pri tem se posebej zavzemali tudi za zmanjšanje obremenitve gospodarstva, skupaj še z dvema drugima koalicijskima strankama, ampak na koncu je bilo potrebno reševati fiskalno vrzel. V tem pogledu so bili sprejemani tudi kompromisi. Socialni demokrati smo predlagali razdelitev stanovanjskih nepremičnin na rezidenčne in nerezidenčne, ampak naša intenca ni bila ta, ki se je na koncu izkazala pri implementaciji zakona, pač pa dejstvo, da imamo v tej državi 175 tisoč praznih stanovanj in mi smo želeli pravzaprav z ukrepom davčne politike prispevati k spodbujanju legalizacije najemnih razmerij. Če ne legalizacije najemnih razmerij, pa pravzaprav to, da lastniki svoja prazna stanovanja dajo na trg; na trg po ceni, ki jo trg prenese v preseku med ponudbo in povpraševanjem.

Danes sem vesel, da nekateri kolegi hvalijo to rešitev in se postavljajo za največje zagovornike progresivnih davkov, ampak hkrati

je potrebno ugotoviti, da človeška iznajdljivost pač ne pozna meja in da so ljudje množično spreminjali formalne statuse svojega premoženja, zato da bi se izognili višjim davčnim obremenitvam. Ampak ne pozabimo, da je v tej državi eden odd ključnih problemov to, da imamo previsoko obremenjene aktivne prihodke in premalo obremenjene pasivne prihodke oziroma premoženje. Zakon o davku na nepremičnine bi moral biti pomemben premik k tej smeri, zato da tam, kjer smo res nekonkurenčni – in to je stroškovna, torej davčna obremenitev dela –, lahko v perspektivi naredimo kaj več in se v svetovni vojni za delovna mesta postavimo na stran bolj konkurenčnih.

Spoštovane in spoštovani! Ustavno sodišče bo jutri predstavilo javnosti svojo odločitev. Socialni demokrati bomo seveda odločitev spoštovali, v vmesnem času poskušali popraviti zakon tako, da bi bil čim hitreje operativen. V nasprotnem primeru, če bi pa Ustavno sodišče se odločilo za to, da razveljavi zakon v celoti, pa bo treba seveda iskati druge alternativne rešitve, zato da konsolidiramo javne finance in prispevamo k temu, da Slovenija nadaljuje pot k okrevanju. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Tako smo končali s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Prehajamo na razpravo o členih in vloženi amandmajih.

Kot prvega oziroma edinega trenutno vloženega dajem v razpravo 1. člen ter amandma Slovenske demokratske stranke. Prosim za prijavo in bom kar odprla možnost, da se prijavite. Trenutno imamo prijavljene tri razpravljavce.

Prva je prijavljena gospa Romana Tomc.

ROMANA TOMC (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica!

Dovolite, da predstavim naš amandma, ki smo ga vložili z namenom, da poskušamo pomagati gospodarstvu.

Vi ste pred dnevi oziroma vsak dan lahko zasledili v medijih, kako gospodarstveniki opozarjajo na to, da je davčno breme, ki ga za njih uvaja nepremičninski davek, izjemno škodljiv za njihovo poslovanje. Že tako slabi pogoji poslovanja se jim bodo še poslabšali, zato so že vseskozi apelirali na Vlado, da se davčna stopnja za poslovne objekte zniža. Vendar, kljub vsem napovedim in kljub številnim besedam, ki jih imajo vedno na zalogi predstavniki Vlade, tudi gospa Alenka Bratušek, da je prisluhnila vsem tistim, ki bi jim bilo treba prisluhnuti, in kljub nekim ocenam, kako se povprečna obremenitev gospodarstva ne bo povečala, pa slišali smo tudi, da ko je predsednica Vlade govorila s petimi podjetniki oziroma velikimi podjetji, njihovimi direktorji, člani oziroma predsedniki uprav, so vsi povedali,

da bo za njih obremenitev nižja. Ampak, mali podjetniki menijo popolnoma drugače. Najbrž morajo že imeti nekako prav, kajti, poglejte, če bi obveljalo to, da je za vse obremenitev nižja – ja kako pa potem boste zbrali 200 milijonov več evrov iz naslova tega davka, če bodo vsi plačali manj? To se enostavno ne izide. To je enostavno zavajanje. Morda bo res kdo plačal manj, prepričana sem, da bodo manj plačali veliki trgovski objekti, veliki trgovski centri, vendar bodo na ta račun plačali tisti, ki jim mi pravimo, da so tista populacija podjetij in podjetnikov, ki jih je treba spodbujati in na katerih Slovenija gradi svojo prihodnost. To so mala in srednja podjetja. 98 % podjetij v Sloveniji spada v kategorijo malih in srednjih podjetij. 100 tisoč jih je. Zaposlujejo številne delavce, ki spadajo tako v družinske kroge, to se pravi vzdržujejo še mnogo mnogo več od samih sebe. Vsi ti so dodatno obremenjeni s tem davkom, vsi ti so apelirali na to, da jih Vlada razbremeni, pa vendar v ničemer, ampak prav v ničemer niso bili uslišani.

Ob tem še enkrat opozarjam, ker vedno opozarjam na to, zakaj je predlagatelj ločil davčne stopnje za poslovne objekte, bom rekla, splošne narave, in za tiste, ki jih ima v lasti energetika. Zakaj?! Če se spomnim nekega pojasnila, ki so ga dajali predstavniki Vlade, je šlo v smeri, veste, da so energetske objekti zelo veliki in bi pač potem tukaj plačali zelo veliko davka. Ja, seveda! Saj tu se ustvarjajo tudi največji dobički! Skratka, razlikovanje je nepotrebno in nepravilno.

V Slovenski demokratični stranki pa znamo prisluhnuti malim in srednjim podjetnikom, tako kot sicer gre naša politika v smeri razbremenjevanja davčnih olajšav, investicijskih olajšav. Zagovarjamo to, da bo gospodarsko rast prineslo znižanje davkov, ne povišanje davkov. Seveda tudi tu s svojim amandmajem predlagamo, da se stopnje za poslovne objekte – ker pa nas je Vlada opozorila, da ne moremo ločiti malih, srednjih in velikih, ampak za vse, torej za celotno slovensko gospodarstvo, da se stopnje za poslovne objekte znižajo.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Naslednji ima besedo gospod Jakob Presečnik.

JAKOB PRESEČNIK (PS SLS): Hvala lepa za besedo, gospa podpredsednica. Gospa državna sekretarka s sodelavkama, kolegice in kolegi!

Jaz in kolegi iz poslanske skupine nismo nikoli trdili, da Zakon o davku na nepremičnine ni potreben, da ga ni treba sprejeti, konec koncev nadomešča nekatere zakone, ki določajo podoben davek na nepremičnine. Vendar smo vseskozi poudarjali, tudi sam osebno, da je najprej treba urediti evidence, ampak to smo govorili že takrat, ko se je zakon sprejemalo, da je treba urediti evidence in na podlagi urejenih evidenc pripraviti

domiseln, pameten zakon, ki ne bo nepravilčen za posamezne kategorije.

Imam pa nekaj pripomb na mnenja poslanskih skupin. Sicer se strinjam, da je težnja zakona ali pa motiv zakona napolniti proračun. Torej, vsi davčni zakoni gredo v to smer, vendar mora biti to polnjenje proračuna pravično za vse davčne zavezance. Zaskrbljujoče je to, da je predsednica Vlade dobila zaupnico z zakonom, ki je povzročil, po mojem trdnem prepričanju, zmešnjavo desetletja, po vseh geodetskih upravah, po upravnih enotah, po zemljiških knjigah, na zemljiški knjigi in tako dalje. Dokler nimamo teh evidenc urejenih, in še drugo, seveda, kar je bilo jasno razvidno iz nekaterih mnenj poslanskih skupin, dokler nimamo odločitve Ustavnega sodišča, to bo pa čez en dan, je popolnoma nesmiselno, da kar koli sprejemamo, kakršne koli spremembe.

Sicer bom podprl amandma, ki so ga vložili kolegi iz Poslanske skupine SDS, čeprav trdim, da je to sicer malenkostna sprememba, zakona pa s posameznimi amandmaji, posameznimi manjšimi korekturami enostavno ni možno narediti takega, ki bo pravi, ki bo uporaben, ki bo pravičen. Eden od kolegov je ob predstavitvi mnenja poslanske skupine rekel, da je v tem času prihajalo do nepotrebne spreminjanja stalnih bivališč in nepotrebne vpisa osebnih služnosti. Ja, takrat sem na seji Državnega zbora rekel, da bo Slovenija država s svetovnim rekordom po številu vsaj uradno ločenega življenja zakoncev ali partnerjev, ki sicer živijo skupaj. Torej, uradno so ločeni. Teh sprememb prijav stalnega bivališča je ogromno, ne strinjam se pa s tem, da je bilo to nepotrebno za nekatere, saj so si s tem zagotovo zmanjšali davek pri marsikateri družini, ki komaj shaja iz meseca v mesec. Seveda se strinjam, da je treba obdavčiti luksuz, vendar pri teh rezidenčnih in nerezidenčnih stanovanjih ne gre sao za luksuz. Gre preprosto za to, da mnogih stvari, žal, nimamo

urejenih in zaradi tega bi bilo potrebno dati moratorij na izvajanje tega zakona, ta čas uvesti nazaj nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča in vse tiste zakone, ki so veljali do sedaj in ki smo jih povozili s tem zakonom, in nato s prečiščenim besedilom, z urejenimi evidencami priti z zakonom v Državni zbor in takega sprejeti. Zavedam se, da kakršen koli že ne bi bil priljubljen, vendar bi bil vsaj pošten do velike večine državljanek in državljanov. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

Gospa Sonja Ramšak, imate besedo.

SONJA RAMŠAK (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica, državna sekretarka s sodelavkama, poslanke in poslanci!

Žalostno je, da je vladajoča koalicija skupaj s premierko v bistvu Sloveniji močno zašibila kolena z zadolževanjem in novimi davki, z

davkom na nepremičnine pa dejansko spravljate na kolena celotno slovensko gospodarstvo. Vsekakor podpiram amandma Slovenske demokratske stranke, kajti menimo, da če kaj, potem lahko Slovenijo pripelje iz krize razvoj gospodarstva in odpiranja novih delovnih mest z dodano vrednostjo. Vendar ne na način, da jih bremenimo z davkom na nepremičnine, kajti 0,75 odstotni davek na nepremičnine za poslovne prostore gospodarskih subjektov pomeni, da se bodo njihovi stroški povečali za 2,5-krat.

Meni je žal, ker v tej dvorani je tudi nekaj podjetnikov, ki zelo dobro veste, kaj to pomeni za podjetja, in da kljub vsemu zagovarjate rešitve, ki ste jih pač sprejeli že ob sami noveli zakona in ko sedaj ne podpirate amandmaja Slovenske demokratske stranke, kjer predlagamo, da se pač ne obdavčijo kmetijske stavbe, poslovne, energetske in industrijske nepremičnine, predvsem pa, da tudi stranka upokojencev oziroma demokratična stranka upokojencev ne podpira znižanja za domove za ostarele. Takrat, ko je potrebno govoriti na govornici seveda govorite eno počnete pa drugo. Stisnili boste tipke ... In veste, kaj pomeni, da so domovi za starejše obdavčeni z 0,5 odstotno stopnjo? To pomeni, da vsi tisti, ki so v domovih za starejše, bodo to ceno plačali zelo drago. Se pravi lastniki, to je država, in pa zasebniki, ki imajo koncesijo, da opravljajo to dejavnost, bodo seveda prevesili, vse breme tega davka na uporabnike teh storitev. Jaz apeliram na vse vas, poslanke in poslance, da še enkrat zelo dobro premislite in ko boste glasovali o amandmaju Slovenske demokratske stranke, da ta amandma podprete.

Seveda pa verjamem, da bo Ustavno sodišče v petek sprejelo odločitev, ki bo postavila tudi nekatere druge temelje, in žal mi je, da danes sprejemamo to spremembo zakona, kjer ščitite dejansko tiste premožnejše, ščitite kapital, medtem ko državljanke in državljane, ki komaj v bistvu dan preživijo ali pa mesec, jih pa seveda ne poslušate in jim ne prisluhnete. Ko govorite, ko ste nekateri razpravljali o tem, da je prav, da se rezidenčne in nerezidenčne nepremičnine obremenjene z 0,15, seveda pozabljate na to, da marsikdo od tistih ta bogatejših Slovencev ima več kot 10 ali pa celo 20 nepremičnin in da niste sposobni pobrati davkov tam, kjer je premoženje. Jemljete pa tam, kjer premoženja ni. Hvala.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

K besedi se je prijavila tudi predstavnica Vlade magistrica Mateja Vraničar. Izvolite, gospa Vraničar, imate besedo.

MAG. MATEJA VRANIČAR: Hvala lepa za besedo.

Rada bi pojasnila posledice predlaganega amandmaja, vendar naj začnem s tem: davek na nepremičnine je davek na premoženje in če

premoženja ni, tudi davka ne more biti. Se pravi, najprej mora biti, najprej, premoženje in govorimo o davčnih stopnjah v višini 0,15 ali 0,75 % od vrednosti premoženja.

Posledice predlaganega amandmaja, ki pomenijo oprostitev plačila davka na kmetijske stavbe, poslovne, energetske, industrijske stavbe in stavbe, ki se uporabljajo za oskrbo starejših, ter hkrati tudi oprostitve na zemljišče, na kmetijska in gozdna zemljišča in zemljišča za poslovno in industrijsko rabo ter zemljišča za namene energetike, pomeni izpad davka v višini ca 175 do 180 milijonov evrov davka. To v prehodnem obdobju pomeni izpad za državni proračun, vendar to je predlagana sistemsko določba in ta sistemsko določba pomeni izpad 120 milijonov evrov davka za občinske proračune. Od teh nepremičnin se je namreč do lanskega leta oziroma v letu 2012, podatke smo uporabili za leto 2012, v občinske proračune nateklo za 120 milijonov evrov davka. To pomeni v bistvu ogrožanje proračunov lokalnih skupnosti po poteku prehodnega obdobja.

V obrazložitvah za amandma je bilo govora o tem, da veljavni zakon podpira izključno kapital, vendar če pogledamo predlagani amandma, pomeni, da se celotno breme davka, kolikor ga pač preostane po upoštevanju amandmaja, prevale na posameznike in na negospodarske dejavnosti. Iz nepojasnjene razloga se iz obdavčitev drugih stavb izvemajo izključno in samo nepremičnine za oskrbo starejših ljudi. Vse ostale nepremičnine, ki se uporabljajo za različne negospodarske ali socialne aktivnosti, ostanejo obremenjene. Ne razumem v bistvu, v čem je tukaj utemeljena razlika v višini obremenitve oziroma v oprostitvi in obremenitvi na drugi strani.

Kar se tiče luksuza, naj opozorim na trenutno veljavni četrti odstavek, ki bo postal po novem tretji odstavek, in nepremičnine, stanovanjske nepremičnine večje vrednosti obremenijo z dodatno povečano davčno stopnjo.

Ne nazadnje, odzvala bi se rada tudi še na trditve glede tega, da naj bi po trditvah Vlade vsi gospodarski subjekti plačali manj davka, tega nismo nikdar trdili. Trdili smo, da v povprečju se za področje poslovnih in industrijskih nepremičnin ohranja obdavčitev na nivoju, kakršnega smo poznali z nadomestilom za uporabo stavbnega zemljišča. Dejstvo pa je, da so po dosedanem sistemu razlike med občinami precejšnje, zaradi tega bodo gospodarski subjekti znotraj posameznih občin lahko nekateri obremenjeni znatno manj, kot so bili do zdaj, ali pa tudi več. Enako velja tudi, če primerjamo različne občine med seboj.

Glede energetskih nepremičnin, pa je bilo tudi v redni zakonodajni obravnavi večkrat poudarjeno, da gre za isti princip, kakršnega smo ubrali pri drugih poslovnih in industrijskih nepremičninah, ohraniti obremenitev približno na nivoju, kakršno so poznali po nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča, upoštevati je treba pa pri energetskih nepremičninah tudi, da plačujejo

druge premoženjske dajatve v povezavi z izrabo naravnih virov. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Ker sem videla še željo po razpravi, bom odprla naslednji krog in vas prosim za prijavo. Prijava teče. Prijavljenih imamo 10 razpravljalcev. Prvi je na vrsti gospod Ljubo Žnidar.

LJUBO ŽNIDAR (PS SDS): Spoštovana podpredsednica, kolegice in kolegi!

Predlog amandmaja Zakona o davku na nepremičnine s strani Slovenske demokratske stranke je izrazita podpora gospodarstvu. V tem prostoru velikokrat slišimo, da je potreben zagon gospodarstva, ustvariti nova delovna mesta. To je veliko lepih besed, a dejanj v praksi, v gospodarstvu tega gospodarstveniki ne začutijo. Naš amandma je pa dejansko konkreten primer in podpora gospodarstvu, da dobi gospodarstvo tisti zagon, ki ga v tem momentu absolutno potrebuje. Če izvemem, dejansko gre za davek, kjer se popolnoma oprosti dajatev tistim gospodarstvenim institucijam, ki dejansko res proizvajajo in polnijo naš proračun tako za področje kmetijstva, ker tudi kmetijstvo je zelo pomembna gospodarska panoga, in seveda za vse poslovne, industrijske nepremičnine, dodane so tudi nepremičnine, domovi za ostarele. Tudi te nepremičnine so tukaj zajete, katere se popolnoma oprostitjo, in tista glavnina, ki pa so v gospodarstvu, so pa mala in srednja podjetja, ki so v vladnem predlogu najbolj udarjena oziroma najbolj obremenjena. Te so po našem predlogu popolnoma oproščene. Tudi za sama zemljišča, kjer gre za zemljišča, skratka za zazidljiva zemljišča, ki so obremenjena z 0,5 % za gradnjo stavb, in tukaj se oprostitjo vsa kmetijska, tudi gozdna zemljišča in zemljišča za potrebe gospodarstva. To se pravi, za poslovno, industrijsko gradnjo, za gradnjo raznih energetskih objektov, skratka za celoten segment podpore gospodarstva.

To je konkreten ukrep, zelo direktno nakazilo, kako pomagati gospodarstvu v tej situaciji, v kakršni si gospodarstvo danes nahaja. In kdor tega ne sprevidi, da je v današnjem času potrebno pomagati gospodarstvu, potem bi rekel, so za Slovenijo pisani zelo težki časi. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala tudi vam.

Besedo ima Matevž Frangež.

MATEVŽ FRANGEŽ (PS SD): Naj interpretiram predlagan amandma na naslednji način. Predstavljajte si neko visoko profitabilno poslovno institucijo. Recimo, zavarovalnico. Po tem amandmaju zavarovalnica z nekaj milijoni evrov dobička za svoje poslovne nepremičnine v državi ne bo plačala niti enega samega evra davka. Celotno davčno breme bomo prepustili

prebivalcem. Razumem marsikateri očitek davku na nepremičnine, da ni pravičen. Moram reči, da imam dopisovalko, ki je iskrena in zelo vztrajna kritičarka tega davka. Nepravičnost tega davka pravzaprav povezuje s sistemom, kako se davek izračunava. Ta amandma k tej nepravičnosti ne prispeva prav nič, pravzaprav jo še dodatno zaostrojuje. Poglejte, jaz ne maram davkov, tako kot nihče od vas in tako kot nihče od naših sodržavljanov. Vsi razumemo davke kot breme. V tej državi pač s kakovostjo javnih storitev, s standardi socialne država, s kakovostjo infrastrukture ne znamo oceniti, da je za vse to pač potreben denar in da za plačani davek državljan dobi tudi neko ustrežno protivrednost. Očitno v Sloveniji ne cenimo te protivrednosti in menimo, da je primež davkov previsok glede na protivrednost, ki jo v nekih javnih dobrinah dobimo v zameno. To je ena od naših težav. Očitno bomo morali več storiti za to, da z racionalno organiziranostjo javnega sektorja, vitko državo po predstavi nekaterih ustvarimo prostor za znižanje davkov, zato da se morebiti ta ekvivalent vrednosti med plačanim davkom na eni strani in na drugi strani neko javno koristijo, ki jo dobi s tem posameznik ali podjetje, uravnoteži.

Ampak pogledajte, kje je naša težava; mnogi smo lahko zelo pametni, ko govorimo o racionalizaciji javnega sektorja, ko govorimo o tem, da imamo preveč socialne države in podobnih idejah. Ampak, vas želim opozoriti na to, da nivo socialne države, kot ga imamo danes v Sloveniji, ne onemogoča dostojnega preživetja posamezniku, ki se zaradi različnih razlogov znajde v stiski. Ali ni naša ideja o tem, kaj je socialna država, pravzaprav to, da se vsi skupaj trudimo ustvarjati, trdo delati, ampak ko se nam zalomi, obstaja neka skupnost, ki nam predstavlja, vsaj za nek čas, neko zavetje, da se postavimo na noge in da v tem času ne trpimo hujše škode na našem socialnem standardu. To se lahko zgodi zaradi brezposlenosti, zaradi bolezni, zaradi vrste razlogov. Ko posameznika torej zadene ta nesreča, mora biti država sposobna, da za določen čas ta manjko v prihodkih na ustrezen način uravnoteži. Pri nekaterih, recimo trajnih invalidih in podobnih stvareh, podobnih kategorijah ljudi, seveda mora socialna država poskrbeti to za zelo dolgo časovno obdobje. In ta socialna država je seveda odvisna od denarja in zato je na drugi strani potrebno poskrbeti za to, da ima država dovolj prihodkov.

Podobno je z javnim sektorjem. Mnogi vihtite zastave in terjate, da je javni sektor v tej državi prevelik porabnik denarja. Strinjam se, da je na marsikateri točki v javnem sektorju še mogoče zagotoviti pametno racionalizacijo, predvsem pa z debirokratiziranjem države, s tem da malo ustavimo konje pri nadaljnjem procesu prenorminiranja države. Prepričan sem, da nihče v tej dvorani, se pravi ljudi, ki smo plačani za to, da sprejemamo zakone, da ustvarjamo pravila v teh državi, teh pravil že zdavnaj ne obvlada več. In to so naši procesi, to so naši problemi,

prezapleteni procesi, ki ustvarjajo naloge in te naloge ustvarjajo tudi bohotnost državne administracije. Ne pozabite, obstajajo v tej državi težave z gumami policijskih avtomobilov, kar kaže na to, da imamo tudi v javnem sektorju vrsto potreb, ki niso zadovoljene. Zakaj ne? Zato ker je premalo denarja!

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Gospod Franc Pukšič, imate besedo.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Hvala lepa. Kologice in kolegi, državna sekretarka s sodelavkami!

Za začetek, amandma bom podprl. Dejstvo pa je, da je ta zakon, tako kot smo že nekajkrat povedali, pač prinesel novo nacionalizacijo slovenskega podeželja. Še tisto kar je, se želi v tej fazi dobesedno pokrasti in spraviti v roke parim posameznim tajkunom. Žal je tako.

Uboga zavarovalnica, če bo imela ogromno milijonov profita, pa ne bo plačala davka, res se mi smisli, ampak v glavnem so to državne, če pa ne, pa plačajo tako ali tako davek na dobiček, država vzame toliko, kolikor tam želi. Torej v tem ni problem. Pa sploh ne govorimo o tem.

Res pa je, da je državi potrebno zagotoviti prihodke. To je pa res in s tem se seveda absolutno strinjam, vendar ne na način zadolževanja, ker z večjim zadolževanjem prihajajo večji davki; z večjimi davki prihaja nižji standard in upokojenci bodo na ta način – ne da se jim bodo zniževale pokojnine, ampak preko davkov jih bodo imeli manj, ker bodo pač morali dodatno plačevati davke.

Sedaj bom zelo konkreten. Gospa mag. državna sekretarka Vraničarjeva, vi ste povedali, da če ni premoženja tudi ni davka. No, pa greva h konkretnemu, potem vam bom predal tudi dokumentacijo in želim na to dobiti odgovor, z imeni in priimki. V nedeljo ob pol desetih dopoldan pride družina k meni s solzami v očeh in pravi: "Nič več ne moremo, samo na vas se lahko še obrnemo." Danes imam to priložnost javno predstaviti, z imeni in priimki: "Sem Darja Slekovec in nimam v lasti nobenih nepremičnin, kljub temu pa mi je Geodetska uprava RS poslala informativni izračun za parcele v Mali Nedeli 22, katere solastnika sta Stanislava Slekovec in Miroslav Slekovec, oče in mati. Jaz pa na tem naslovu niti ne stanujem, niti ne izvajam gospodarske dejavnosti. Imam pravico šele po smrti solastnice, torej mame Stanislave Slekovec, ob prihodu na krajši dopust prebivati v stanovanjskem delu stavbe 359, uporaba ene sobe in kopalnice. Izračunali pa so mi davčno stopnjo 0,50 na celi stanovanjski del. V gostinskem delu stavbe pa sem lahko samo kot gost, za njo so zaračunali davčno stopnjo 0,75 ..." in seveda še na ostala zemljišča in tako dalje. No, in kaj je najbolj zastrašujoče – takšnih imamo v državi na tisoče. "Z informativnim

izračunom sem se oglasila 18. 3. 2014 na Geodetski upravi Republike Slovenije v Ljutomeru pri gospodu Rajku Mlinariču, pa nisem ničesar uspela urediti, saj so mi dejali, da se tega informativnega izračuna ne da spreminjati ali popraviti." Torej, to se dogaja našim ljudem, to se dogaja navadnim državljanom in državljanom. Tako se z ljudmi ne dela, na ta način! Je nepošteno, nekorektno, ne samo da bo prišlo do nacionalizacije slovenskega podeželja, da bomo s tem uničili še tiste, ki nosijo v to državo malho, ki plačujejo davke, tudi ogromno krivic bomo naredili. Ogromno krivic! Zato smo v Slovenski ljudski stranki že zdavnaj predlagali, večkrat ponovili in dejali, naj davek začne veljati s 1. 1. 2016, ta čas pa se naj zakonodaja pripravi tako, kot je treba. Prepričan sem, da bi ob sposobnosti državne sekretarke, ki jo zelo visoko cenim, lahko pripravili tako zakonodajo in vse uredili, če bi imela dovolj časa. Žal, žal je vladna koalicija po hitrem postopku stisnila ta zakon skozi proceduro in zdaj vidimo, v kakšni štali smo. Pa ne v kakšni štali smo mi kot Državni zbor, pa bo Ustavno sodišče o tem razsojalo in tako dalje, ampak državljanke in državljanji na konkretnih primerih. In to ni pošteno, tako se z ljudmi ne dela. Tako se še v svinjaku ne dela, kaj šele z ljudmi.

To vam bom predal in prosim, da daste odgovor Slekovec Darji in tudi meni.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Gospod Jožef Horvat, imate besedo.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, gospa podpredsednica. Spoštovane kolegice in kolegi, gospa državna sekretarka s sodelavkami!

Poskušal se bom izogniti opozicijski retoriki. Eden temeljev krščanske politike je osebna odgovornost, zato govorimo o tem, da je seveda treba davke plačevati. In tako kot nekoč, ko je nastal stavek, da daj bogu, kar je božjega, in cesarju, kar je cesarjevega, Tudi danes vzamem v roko sicer evrski, naš kovanec, na katerem piše lepo slovensko "Slovenija", je relief Primoža Trubarja in njegov citat "stati inu obstati". Vse to nas zavezuje, da davke plačujemo, ker gre za Slovenijo. Seveda pa morajo biti davki, kot sem že prej povedal, tudi stimulativen. In če kaj in če katerega zakonodaja, potem davčna zakonodaja mora biti kristalno jasna s pravnega vidika in kristalno jasne morajo biti davčne stopnje in seveda tudi olajšave oziroma oprostitve.

Kar zadeva amandma kolegic in kolegov iz SDS, razumemo, da gre za razmislek o podpori slovenskemu gospodarstvu, predvsem malemu gospodarstvu. Tukaj moram kolegico Romano majčkeno popraviti, ko je rekla, da malo gospodarstvo predstavlja okrog 98 % vsega slovenskega gospodarstva. Malo več. Skoraj 99 % vsega gospodarstva slovenskega predstavlja malo gospodarstvo. Glede na to, v kakšni

situaciji se to gospodarstvo nahaja, ko je na intenzivni negi, je najbrž ta trenutek treba pomagati. Kako mu lahko pomagamo? Ja gotovo ne z visokimi davki! Če kdo razume in misli, da se razvoj gospodarstva zažene z dvigovanjem davkov, z davčnimi obremenitvami, potem je to, tako kot je nekoč že gospod Churchill povedal, da je spodbujanje gospodarstva z davki, tako kot če hočeš dvigniti vedro vode, v kateri stojiš. To ne gre. Zaenkrat to ne gre, dokler bodo veljale sile gravitacije.

Poglejte, mi imamo podatke danes, zahvaljujoč informativnim izračunom. Na dan 18. marec je Obrtno-podjetniška zbornica objavila rezultate ankete. Spraševala je in odgovorilo je okrog tisoč obrtnikov, torej predstavnikov malega gospodarstva, in rekli so, da je njihova povprečna obremenitev približno za 244 % večja kot dosedanja NUSZ in da bo več kot 95 % malih gospodarstvenikov plačalo več davka na nepremičnine, kot je plačevalo do sedaj nadomestilo za uporabo stavnega zemljišča. Glejte, to ni dobro. Ne pravim, da takrat, nekoč, ko bo spet gospodarski razcvet, ko bo konjunktura, da pa morda takrat davčne stopnje popravimo, se pravi, dvignemo. Ne pa danes za božjo voljo, ko je konkurenčnost slovenskega gospodarstva dramatično padla, ko potrebujemo gospodarsko rast, delovna mesta, da danes, ko vemo – ponavljam –, da je gospodarstvo, predvsem malo gospodarstvo na intenzivni negi, na cevkah, da damo še dodatni žebelj v krsto. Zato ob tem amandmaju velja, da razmislek, da vendarle prizanesemo gospodarstvu, ker edino gospodarstvo, gospe in gospodje, bo Slovenijo potegnilo iz krize in edino gospodarstvo bo tisto, ko bo v razcvetu, bo skrbelo za to, da bomo mi in tudi mlajše generacije, da bodo imele penzije, ne samo sedanji penzionisti, da bomo imeli boljši zdravstveni sistem, boljši šolski sistem in tako dalje. Zato naj ponovim tudi tukaj izrečene besede predsednika Evropskega parlamenta gospoda Martina Schulza, ki je govoril z retoriko Evropske ljudske stranke, je povedal, mala podjetja, mala in srednja podjetja so gibalna razvoja Evrope. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Gospa Iva Dimic, imate besedo.

IVA DIMIC (PS NSi): Hvala lepa, predsedujoča. Spoštovana državna sekretarka, kolegice in kolegi!

Sama bom amandma Poslanske skupine SDS podprla, ker je dejansko podpora malemu gospodarstvu in podeželju, kmetijstvu. Vse skupaj mislim, da na nek način to dvoje ali pa ta dva subjekta rešujeta trenutno Slovenijo ne samo pred nekim finančnim ali pa gospodarskim zlomom, ne nazadnje tudi nekoliko pred lakoto. Ravno zaradi tega pričakujem neko razumevanje s strani Vlade, da pa vendarle prisluhne, ker smo imeli že toliko razprav, kako se bo, po kakšnih stopnjah se bo obdavčilo

gospodarstvo, gospodarske objekte in infrastrukturne objekte. Nerazumno je, še enkrat ponavljam v tem državnem zboru, da je na primer podjetja Gorenje obdavčeno po stopnji 0,75, čez cesto pa Termoelektrarna Šoštanj z 0,40. V istih krajih, na isti rodovitni zemlji ali nerodovitni, kakor boste rekli, boste verjetno našli neko razlago, ampak očitno je, da tukaj notri so prišli določeni lobiji, ampak o tem smo govorili že na eni izmed preteklih sej.

Pričakovala bi, ne nazadnje, tudi neko usklajeno delovanje vladajoče ekipe, tudi ministrov. Tri tedne nazaj smo imeli v Logatcu srečanje z gospodom Židanom in z gospodom Dragonjo, žal, ni bilo nobenega predstavnika s področja financ. Tam je bilo sto gospodarstvenikov, malih lokalnih gospodarstvenikov iz poljanske in notranjske regije. Eno izmed vprašanj je bilo tudi gospodu Dragonji, če se bo stopnja obdavčitve na gospodarska poslopja znižala. Gospod Dragonja je rekel, da ja. Vprašali so, koliko se bo znižalo. Gospod Dragonja je rekel, da toliko, kolikor so obdavčena kmetijska poslopja. Se pravi, da bo šlo z 0,75 na 0,30. Istočasno, ko sem to novico pričakovala, sem zasledila, ne vem iz medijev, da zadeva, predlagana s strani gospoda ministra Dragonje, na Vladi ni šla skozi. Se pravi, da ste nekako neuskklajena ekipa, ki ne gre z istimi informacijami med ljudi, med obrtnike, male gospodarstvenike in nimate istih informacij. Mislim, da je to neuskklajeno – ne da je neuskklajeno, to je neodgovorno! Ljudje so tam pričakovali, dobili zavezo najvišjega, ki jim lahko da neko obljubo in nekaj razsvetli, in to je bil minister Dragonja, dejansko vidim po vseh teh korespondencah, da zadeva ni šla nikamor naprej.

Pa še na eno stvar bi tu želela opozoriti, kar tudi ureja amandma SDS. To pa so mrtve kmetije. Ali se je kdo vprašal, kaj bo s temi mrtvimi kmetijami? Spet bom rekla, mogoče po Prekmurju je več, ko so imeli prašičje farme in enostavno so potem zadeve zaprli in imajo postavljene hleve. Kdo bo sedaj to plačal? Nekdo z minimalno plačo! Ali naj naročil nekoga, da jim bo podrl? Veste, saj tudi to je 10 tisoč evrov, sanacija nekega objekta. Mislim, da je vsa zadeva ušla izpod nadzora, da se je preveč hitelo. Opozarjali smo na to, da se dogovorimo, upoštevajmo vse probleme, vse specifikke. Verjetno je bila želja po polnjenju državne blagajne prevelika in se je na nek način vse te zadeve povozilo.

Zato pozivam še enkrat: prisluhnimo malim gospodarstvenikom, ki vpijejo, pa žal je velikokrat glas vpijočega v puščavi, da vendarle razumite in znižajte te stopnje – ne otepajo se plačil davkov, da se razumemo, nihče. Ampak naj bodo bremena pravično porazdeljena in jim dajmo možnost, da se postavijo na noge, saj z večjim obsegom, ki ga bodo imeli, bodo več prispevali v davčno blagajno.

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Gospa Ljudmila Novak, imate besedo.

LJUDMILA NOVAK (PS NSI): Spoštovani, lepo pozdravljeni!

O tem zakonu, o davku na nepremičnine, smo govorili veliko; veliko in veliko preveč. Ta zakon je ustvaril tudi veliko nezadovoljnih, veliko skrbi, veliko težav, spet bom rekla veliko, veliko, veliko. Hkrati pa imam vtis, da bo od njega zelo malo koristi. Imam tudi vtis, da smo s tem zakonom ali da so s tem zakonom zaposlili državljane, da se sedaj ukvarjamo sami s seboj. Vsak misli na svojo težavo pri tem zakonu, pri tem pa manj gledamo pod prste tistim, ki dejansko obračajo ali zapravljajo ali nepravilno uporabljajo veliko večje vsote denarja.

K besedi me je pravzaprav spodbudila državna sekretarka, ko je rekla, da ta amandma črta prihodke občinam. Morda trenutno, ampak država bo z uveljavitvijo tega zakona čez nekaj let vzela izvorni prihodek občinam. Torej bo vzela vse! Sama menim, da to nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča, izvorni prihodek občin, je bil veliko bolj urejena dajatev oziroma prihodek za občine in ta denar, ki ga dajemo občinam, se tudi zelo namensko uporablja. Potem bomo imeli še en argument več, da je treba občine ukiniti, ker imajo manj prihodkov. Seveda, če jim bomo nalagali nove obveznosti in jemali prihodke, potem zagotovo ne bodo zmogle več vseh teh obremenitev. In kaj je glavna naloga občine oziroma kaj je glavna naloga države? Ustvarjati pogoje, da bodo ljudje lahko delali, da bodo z večjim veseljem delali, tako pa s temi novimi davki, imamo občutek, da so kaznovani tisti, ki so bili delovni, ki so skozi rodove nekaj ustvarili, po drugi strani pa s tem zakonom, ki ga danes spreminjamo, prekličemo obdavčitev luksuza. Hkrati pa ne želimo uvideti, da so vendarle obrtniki, podjetniki, družinska podjetja, da imajo objekte, v katerih zagotavljajo delovna mesta, v katerih se dela, zaradi teh objektov lahko tudi imajo zaposlene, plačujejo prispevke, zaradi tega je manj brezposelnih. To bi morala biti glavna naloga države, da take ljudi spodbuja, da bodo lahko še naprej delali.

Tudi, ko obiskujemo različna majhna družinska podjetja – kaj slišimo? Inšpekcije! Seveda, veliko je dela na črno, veliko je prikrivanja in tako naprej, ampak tukaj gre za nesorazmerne kazni. Nekdo je imel nekaj evrov več v blagajni, kot so kazali računi – in 800 evrov kazni! Kontrolirajmo velike, tam, kjer dejansko niso plačani prispevki, kjer se da veliko stvari skriti, medtem ko te majhne pa spodbujamo, da bodo še naprej delali z veseljem, da bodo vedeli, za kaj delajo, da bodo lahko zagotavljali sebi delovna mesta, svoji družini in tudi drugim.

Glede na to, da bo jutri Ustavno sodišče sporočilo svojo odločitev glede tega zakona, sem prepričana, da moramo zakon napisati na novo, da toliko težav, toliko nesmislov, kot je v tem zakonu, je težko popraviti z vedno novimi

popravki. Ampak takrat se je treba poslušati, poslušati je treba tiste, ki imajo tudi praktične izkušnje, ne samo gledati, kako bomo čim bolj napolnili državno blagajno, ker to je kratkoročen dobiček, dolgoročno pa je narejena velika škoda.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa.

Gospod Mihael Prevc, imate besedo.

MIHAEL PREVC (PS SLS): Hvala lepa za besedo, spoštovana podpredsednica! Spoštovana državna sekretarka, kolegice in kolegi!

Ko je bil pred dobrim mesecem, mogoče nekoliko več, ustoličen minister Dragonja, minister za gospodarstvo, in ko je kmalu po tem imenovanju začel s svojimi nastopi, je zelo jasno povedal, da je ena možnost za to, da se razbremeni gospodarstvo, nazadnje tudi ta sprememba Zakona o nepremičninah. Verjetno je minister Dragonja vendarle predlagal na vladi to, da bi se davčna stopnja za mala podjetja zmanjšala, pa očitno tam ni bil uslišan. Podjetniki so vendarle upali, da se bo nekaj zgodilo na tem področju, a žal se ni. Vlada kot takšna ni imela tega posluha in seveda normalno je, normalno je, da je potem Slovenska demokratska stranka s tem amandmajem, ki ga seveda podpiramo tudi ostali opozicijski poslanci, da je vendarle skušala na nek način podjetništvu pomagati. Kajti vsi v tej dvorani – polna usta so nas, kako je treba razbremeniti gospodarstvo, da je edino gospodarstvo tisto in pa predvsem to malo podjetništvo, ki je pravzaprav srž našega gospodarstva, kako, na kakšen način mu je treba pomagati. Mislim, da prav pri tem Zakonu o nepremičninah smo dejansko zamudili veliko priložnost oziroma v Vladi ste zamudili veliko priložnost, da tu, s tem zakonom pomagate malemu gospodarstvu in ne nazadnje, da s tem pripomorete velik delež k izhodu iz krize.

Verjamem, tako kot ste rekli gospa državna sekretarka, da ta amandma krepko ogroža prihodke, ki ste jih seveda načrtovali. To se pravi sredstva, ki ste jih načrtovali, da jih boste pač s tem davkom dobili. Verjamem, da je to problem. Poglejte, prav zaradi tega smo vam v Slovenski ljudski stranki takrat, ko smo sprejemali Zakon o nepremičninah, ponudili roko sodelovanja. Rekli smo, to je tako pomemben zakon in tudi jasno smo povedali, da rabimo ta zakon o nepremičninah, ampak to je tako pomembna materija, da vendarle pri tem projektu tako koalicija kot opozicija morata stopiti skupaj in to zgodbo vendarle zapeljati skupaj. Ampak, seveda, nikakršnega posluha ni bilo z vaše strani in seveda rezultat tega je pa potem pač takšen amandma. To se pravi, kar se tiče amandmaja.

Kar se pa tiče drugih stvari: še enkrat vas opozorim, spoštovana državna sekretarka, tisto noč smo vas večkrat opozorili, da je treba

izenačiti rezidenčna, to se pravi davčno stopnjo rezidenčnih in nerezidenčnih stanovanj. Niste nas poslušali. Tokrat v to vašo novelo zakona to vnašate, ker je bil vihar, ki se je zgodil, prehud. Ne nazadnje mnogi lastniki takšnih in drugačnih objektov, ki so bili prazni, predvsem bom rekel starih kmečkih objektov, ki so bili prazni, za katere bi morali plačati bistveno višjo davčno stopnjo kot za nov objekt, v katerem bivajo, so se poslužili takšnih in drugačnih rešitev. Služnosti so si šli vpisovati, normalno, to je bila pač takšna možnost, in veste, na ta račun so spet ogromno zaslužili pravniki. Ker vpis služnosti preko notarske pisarne ni tak poceni zadeva. Žal so bili v to prisiljeni.

Mogoče še nekaj; jasno smo vas opozorili, da kar se tiče evidenc, da zamrznimo zakon za kakšno leto ali pa dve, da se v teh letih, da se v tem času ... / znak za konec razprave/... Vendar tudi tu ni bilo posluha. Tako smo danes resnično razočarani. Ne nazadnje tudi zaradi tega, ker vemo, da bomo jutri dobili stališče Ustavnega sodišča.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa.

Gospod Andrej Čuš, imate besedo.

ANDREJ ČUŠ (PS SDS): Spoštovana gospa predsedujoča, hvala lepa za besedo.

Davek na nepremičnine. Meni se zdi, da ko smo v Državnem zboru, samo še poslušam kadrovske menjave, pa davek tisti, davek tisti, pa bremena tista. Pa kazni seveda, hvala za popravek. Takrat smo imeli to famozno sejo do sedmih zjutraj. Moram reči, da nas niste pretirano poslušal in mnenja sem, da nas ne boste poslušali niti danes. Sam bi lahko davek na nepremičnine označil za največji eksperiment, neuspeli seveda, v času samostojne Republike Slovenije. Danes so nekateri tukaj tudi v izvajanju predstavitev stališč poslanskih skupin govorili, da je za ta davek kriv slovenski narod. Dame in gospodje, za ta davek je kriva vlada Alenke Bratušek in izključno vlada Alenke Bratušek!

Ko malo razmišljamo o samih namenih tega zakona, bi nas sam zakon najbolj spomnil na model sovjetske nacionalizacije premoženja v prejšnjem stoletju in sami vemo, kaj je to prineslo: kup revežev in eno peščico bogatašev. Tudi gospod Prevc je dobro omenil problematiko neurejenih evidenc in v bistvu ste to, kar bi morala narediti javna uprava, javni servis, da ima sproti urejene evidence, prenesli na vse Slovenke in Slovence, ki so zdaj mesece in tedne urejali svoje evidence. V končni fazi nekateri so celo dobivali odmero o tem, kakšen znesek bo treba plačati, pa jih ni med nami že več kot deset let. To se ne dogaja v nobeni drugi državi na svetu, v to me ne bo nihče prepričal. Davek bo pa prizadel vse Slovenke in Slovence. Ko poslušam stališča nekaterih strank, se mi res zdi, da neverjetno, da se imajo za socialne in

liberalne. Mogoče so te stranke socialne v tem, da bomo vsi enako revni.

Ko danes govorite na dolgo in široko o gospodarski rasti, če si prizadevate za to, boste podprli naš amandma, če ne, pa me boste še naprej spominjali na voditeljico s severnokorejske televizije, ki govori, da je Severna Koreja svobodna država. Ja zakon ni potreben, zato raje vzemite svojim bankirjem, režite neupravičene privilegije, so pa, kot je tudi gospod Frankež povedal, rezerve tudi v širšem javnem sektorju in še bi lahko o tem se pogovarjali. Naš amandma Poslanske skupine SDS gre izrazito v smeri razbremenitve kmetijskih stavb, stavb za poslovne, energetske in industrijske nepremičnine ter nepremičnine, ki se uporabljajo za oskrbo starejših ljudi. V tem pogledu lahko rečem, da je ta amandma tudi medgeneracijsko usmerjen in podpora DeSUS bi morala biti nekako samoumevna. Ko je državna sekretarka govorila, da ta davek ne bo prizadel tistih, ki nimajo nepremičnin – ne vem. Kup študentov in mladih živi v najemniških stanovanjih in lastniki teh stanovanj bodo to prenesli, seveda plačilo tega davka, na nas mlade.

Zato seveda apeliram na čim širšo podporo temu amandmaju ne samo zaradi medgeneracijske solidarnosti in gospodarstva, ampak zato, da ta vlada vsaj enkrat naredi nekaj v stilu ali pa smislu razbremenitve slovenskega naroda.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Gospod Franc Breznik imate besedo.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Najlepša hvala. Verjamem spoštovane kolegice in kolegi, da se zavedate, da pri 130 tisočih brezposelnih ne more biti manjših korakov, ampak morajo biti konkretni, dejanski koraki in konkretno znamenja trgu, predvsem ljudem, podjetnikom, tistim, ki se bodo odločali za podjetništvo, tujim vlagateljem, ki imajo nameravati, vsaj mislijo priti na območje Slovenije, da je Slovenija pripravljena iti v neko novo paradigmo, v kreiranje nekega novega ugodnega poslovnega okolja. To je naloga nas, politikov in te naloge se moramo zavedati. V Slovenski demokratični stranki se tega zavedamo ves čas nastanka te države, tako kot tudi v Ljudski stranki, kot tudi pri kolegih iz Krščanskih demokratov, seveda pa tisti, ki ste nasledniki nekih bivših strank ali pa sateliti bivših komunističnih strank, se tega pač nikoli niste zavedali in tega vam tudi ne zamerim. Problem je pa tistih 130 tisoč brezposelnih. Treba je to danes povedati, da 130 tisoč brezposelnih je 130 tisoč registriranih brezposelnih. Cele vrste ljudi, ki danes dela čez mejo v Avstriji – seveda jih nimamo v posebnih evidencah. Ko se srečujem z avstrijskimi politikami, so dokaj žalostni – v bistvu nam pomagajo v tem trenutku; pomagajo našim ljudem, zato da lahko določene

družine preživijo. Predvsem tiste na obrobju Slovenije.

Poglejte, kreiranje dobrega ali pa ugodnega poslovnega okolja v eni državi, ki je na izredno pomembni geostrateški legi, je pa tisto, kar bi se morali zavedati. Kreiranje ugodne ekonomske politike ni kreiranje samo nekih enostranskih davkov, ampak na družbo morete pogledati celovito: njen pravni sistem, delovanje pravnega sistema preko sodstva; potem morate pogledati na tako imenovano zgodovino družbenih odnosov v tej državi, morate si pogledati celo vrsto socio dejavnikov, kamor štejemo tudi vero ali razlike vere, in vse to vpliva na razvoj podjetništva. Ljudje se dnevno odločajo v nekih svojih pisnih ali ustnih pogodbah – kako se bodo odločili? Torej, človek je homo economicus, se odloča; in pri takšnih davkih se človek pač drugače odloča. Torej, kaj smo napovedali? Napovedali smo nično stopnjo – eden izmed prvih pogojev, da tukaj lahko postavimo neko resno podjetniško okolje. Za vse tiste, ki se bodo ukvarjali s podjetništvom, z industrijo, je nujno potrebno, da jih ne obdavčimo. To je nujno potrebno. In ne samo da ga sprejememo, ali recimo, da se zgodi čudež, da bodo to sprejeli, to mora ostati kot neke etiketa Slovenije, da ne obdavčuje vsaj z nepremičninskim davkom resnih podjetnikov in industrije.

Naslednja zadeva, ki bo – priti mora do temeljite spremembe šolskega sistema. Naslednja, ki bo, pa moramo temeljito prevetriti sodni sistem. To so trije ključni dejavniki, v kolikor hočemo vzpostaviti resno poslovno okolje v Sloveniji. Poglejte, jutri bo petek. Jutri bodo vsi tisti, ki so sedaj mali podjetniki, ki so po dosedanji zakonodaji obdavčeni z 0,75-odstotno stopnjo, kmetije na podeželju, v Slovenskih goricah z 0,3-odstotno stopnjo. Torej tisti, ki imajo kmetije 7 hektarjev, ki se komaj preživljajo, ki so si zraven majhne kmetije tudi mnogi postavili več objektov, da so lahko postavili hleve, da so si lahko postavili celo vrsto objektov za svoje stroje ... Tiste bi jutri dopoldan prosil, da pridejo v Ljubljano, da si pogledajo to drugo, to razliko med patriciji in plebejci. Lahko si bodo ob 11. dopoldne pogledali polne kafiče, polne gostilne raznih profesorjev, ki že dopoldan delajo razne politične stranke, celo vrsto študentov, celo vrsto državnih javnih uslužbencev, vse je polno, okoli druge ure pa bodo nekateri že počasi šli do svojih vikendov v Gozd Martuljek, v Piran, v Portorož – vsi tisti, ki so obdavčeni z 0,15-odstotno stopnjo. To je ta zgodba te slovenske države, teh slovenskih velikih razlik, te slovenske nesocialne države, v katero štejejo še postopači, lenuhi, ljudje, ki čakajo, da v njihovo življenje pripeljejo veliki vlaki. To je ta velika razlika. Zato ljudje odhajajo; odhajajo podjetniki, drugače se odločajo in to je okolje, ki je samozadostno in ki je samozadostno na tujih kreditih. Kako dolgo bodo? Tako bo to okolje samozadostno in nekateri si bodo lahko peli: "Na Slovenskem

smo mi gospodar." Ko bodo ti krediti ... / znak za konec razprave/, potem bo prepozno. Verjamem, da boste ta amandma podprli, ker je to eden izmed prvih stebrov za boljše, bolj ugodno podjetniško okolje. Najlepša hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.
Gospod Robert Hrovat, imate besedo.

ROBERT HROVAT (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

V Slovenski demokratični stranki smo že zelo jasno napovedali, da bomo takoj po volitvah ta zakon ukinili. Zakon o davku na nepremičnine bomo ukinili. To je naša zaveza. Dejstvo je, da smo danes vložili amandma, ki nakazuje smer priprave novega zakona, kajti tega zakona, takšnega kot je, v takšni obliki, se ne da več popravljati z nobenimi amandmaji. To je dejstvo. Dejstvo je, da niste poslušali nas, opozicije, niste poslušali obrtnikov, niste poslušali podjetnikov, niste poslušali kmetov, niste poslušali nikogar. Mislili ste, da vse veste. Sprejeli ste zakon, ki ga že po nekaj mesecih popravljate. Jutri bo odločitev Ustavnega sodišča, lahko predvidevamo, glede na količino vloženih zahtev na Ustavnem sodišču, da bodo zagotovo potrebne kakšne spremembe, morda celo nov zakon. To bi bilo daleč daleč najboljšje za vse.

Reševanje proračunskega primanjkljaja na ramenih davkoplačevalcev je enostavno nepravilno. Pa ne samo nepravilno, to je nedopustno. Prava smer reševanja proračunskega primanjkljaja je nadzorovana prodaja državnega premoženja in denar nameniti v državne blagajne, med drugim tudi v pokojninsko blagajno, seveda tisti določen znesek od državnega premoženja, ki bo potem zagotavljal tudi stabilnost te blagajne. Kaj se nam približuje – spet nova pokojninska reforma. In videli boste, tudi to bo najbrž prišlo na vrsto.

V letu 2013 je bilo za 250 milijonov evrov nepobranih prispevkov. To je tisti manko, ki ga želite pobrati z davkom na nepremičnine. Zakaj se tega najprej ne pobere? Zakaj se na tem ničesar ne naredi?

Naše davčne stopnje se znižujejo, tu gremo v smeri želja obrtnikov, podjetnikov, kmetov in tako naprej. Verjamem, da ta amandma ne bo sprejet. Škoda, da ne bo, verjamem pa, da bomo v Slovenski demokratični stranki, ko pridemo ponovno v koalicijo oziroma na oblast, ta zakon popolnoma na novo napisali. Meni se zdi nenormalno, da je bilo 400 tisoč popravkov do sedaj v evidencah – 400 tisoč! Ali veste, kaj to pomeni? To je nenormalna številka. In zdaj podaljšujete to še za en mesec. Glejte, realni sektor vam govori eno, vi delate drugo. Pa še na nekaj bi opozoril, na kar so mene opozorili iz realnega sektorja in česar ne razumejo, teh popravkov in teh neurejenih evidenc in tako naprej. Glejte, če nek obrtnik izdeluje kovinske izdelke in jih želi prodati, pa če jih želi prodati

10, 100, tisoč ali pa milijon – če ga želi prodati, mora biti ta kovinski izdelek brezhiben. Če ni brezhiben, če ni dober, ga ne more prodati, tako je v realnem sektorju. Kako je pa v javnem sektorju, ko bi morale biti te evidence urejene – niso urejene. Kdo je odgovarjal? Kdo bo zaradi tega izgubil službo? Ali bo zaradi tega letel minister? Ali bo zaradi tega letel kdo drug? Prav bi bilo, če mene vprašate. Prav bi bilo, ker kakor koli gledamo, je to ena velika šlamparija, zakon kot tak, evidence kot take in vse ostalo, kar zraven paše.

Pa še nekaj. Davek na nepremičnine, kakršen koli že, v kakršni koli obliki, bi moral biti prihodek občin. Vedno je tako bilo, povsod je tako, samo pri nas se maši tisto ogromno proračunsko luknjo z davkom na nepremičnine. To ni prav. Zato predlagam, če že ne drugega, da podprete vsaj ta naš amandma, ki gre v smeri pomoči obrtnikom, podjetnikom, kmetom in vsem tistim, ki temu zakonu tako ali drugače ... / izklop mikrofona/

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Mag. Mateja Vraničar, imate besedo.

MAG. MATEJA VRANIČAR: Hvala lepa za besedo.

Nekaj besed v zvezi z evidencami in popraviljem podatkov. Ja, 400 tisoč podatkov je bilo v registru nepremičnin popravljenih v preteklih dveh mesecih, od 100 milijonov podatkov, kar pomeni, da se je popravilo za 0,4 % podatkov, ki se nahajajo v registru nepremičnin. Na Geodetski upravi se je oglasilo približno 60 tisoč oseb in teh 60 tisoč oseb je popravljalo približno teh 400 tisoč podatkov, 60 tisoč oseb od milijona 100 tisoč lastnikov. Zaradi tega ocenjujemo, da v masi to sicer predstavlja veliko številko, vendar ko pogledamo razmerje do vseh podatkov in do vseh lastnikov, je to, lahko rečemo, obvladljiv in pričakovan obseg popravkov, ki jih je treba opraviti. Žal smo lastniki nepremičnin naravnani tako, da nismo od leta 2010, ko so bili izdani prvi informativni izračuni, do zdaj, ko smo vedeli, da bo zaradi tega v bistvu prišlo do odmere na podlagi podatkov iz registra nepremičnin do odmere davka na nepremičnine. nismo podatkov uredili. In ja, do določene mere so nekatere probleme povzročili tudi neustrezni prenosi podatkov med posameznimi državnimi institucijami in te pomanjkljivosti, ki so bile zaznane tudi s pomočjo informativnih izračunov, so bile na podlagi informativnih izračunov odpravljene, ne da bi bilo zaradi tega treba lastnikom kar koli posegati. Dejstvo pa je, da tistih podatkov, s katerimi razpolagajo zgolj in samo lastniki, noben državni organ ne more po uradni dolžnosti popravljati oziroma spreminjati v registru nepremičnin.

Še nekaj besed v zvezi z davkom kot virom lokalnih proračunov. V sistemskih določbah Zakona o davku na nepremičnine je davek na

nepremičnine deljeni vir, deljeni prihodek: v enem delu pripada državnemu proračunu, v enem delu pripada lokalni skupnostim in v tem delu to ostaja v bistvu izvorni oziroma ostaja lastni prihodek občinskih proračunov. Na zahtevo občin po triletnem prehodnem obdobju, pa v tem triletnem prehodnem obdobju pripadajo prihodki od tega davka državnemu proračunu in državni proračun v bistvu daje transfer občinam v višini v letu 2012 odmerjenega nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč, s čimer se zagotovi v bistvu stabilnost prehoda iz ene ureditve v drugo. Pri čemer, pa sem že prej omenila, da predlagani amandma pomeni po prenehanju oziroma po prenehanju veljavnosti prehodnega obdobja 120 milijonov primanjkljaja za občinske proračuna – ne za državnega, za občinske! Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa tudi vam. Proceduralni predlog. Izvolite, gospod Černač.

ZVONKO ČERNAČ (PS SDS): Hvala lepa. Torej, želel bi, da pred nadaljnjo razpravo eno stvar razčistimo, sicer mislim, da iz tega, kar je bilo zdaj povedano, že to sledi, ker je predstavnica ene od predlagateljic zakona govorila že drugič, pomeni seveda, da se lahko vsi večkratno prijavljamo k razpravi. Predlagal bi, da to s strani predsedujoče tudi potrdite zaradi tega, da bodo kolegice in kolegi to vedeli in razumeli. Tematika je pomembna. Tukaj v tem razporedu imamo napisano: razprava o amandmajih, sprotne prijave poslank in poslancev ter predlagateljev: Vlade in seveda skupine poslank in poslancev iz Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke s prvopodpisanim poslancem Andrejem Šircijem. Glede na to, da je državna sekretarka kot predstavnica ene od predlagateljic zakona govorila že drugič, domnevam, da je s tem seveda dana možnost večkratne prijave tudi vsem ostalim predstavnikom predlagateljic, in bi prosil, predsedujoča, da to javno poveste, zaradi tega da se bomo znali ravnati pri naših nadaljnjih razpravah v skladu s tem, kar se je nekako tudi zgodilo in potrdilo v tej prijavi predstavnice ene od predlagateljic Vlade Republike Slovenije.

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa, gospod Černač za ta proceduralni predlog, ampak iz poslovnika vsekakor izhaja, da se vsak lahko prijavi v vsakem krogu, ki ga odprem. Razen v primeru, če bi jaz kot predsedujoča dala na glasovanje, da se vsak oglasi samo enkrat, česar pa nisem. To pomeni, da vsi, ki želite besedo, dobite besedo v vsakem krogu. Vsekakor pa predlagatelj lahko dobi besedo tudi kadar koli, čeprav ... V vsakem krogu se lahko prijavite.

Gospod Černač, želite proceduralni predlog? (Da.)

ZVONKO ČERNAČ (PS SDS): Hvala lepa za te besede.

S tem nekako ste potrdili moje razmišljanje, tako da glede na tematiko, ki jo imamo danes na mizi, to je Zakon o davku na nepremičnine, verjamem, da bo ta razprava široka in če bo krogov za prijavo 20, se pravi, se lahko 20-krat prijavimo. Hvala lepa. Jaz se prijavljam k nadaljnji razpravi.

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR: Za zdaj ni nihče nakazal želje, da bi zadevo omejevali. Tako odpiram naslednji krog razprave, prosim za prijave. Prijavljenih imamo devet razpravljavcev.

Kot prvi je gospod Zvonko Lah.

ZVONKO LAH (PS SDS): Hvala lepa za besedo, predsedujoča.

Naš amandma gre v smer razbremenitev kmetijskih zemljišč, kmetijskih poslopij, gospodarskih stavb, poslovnih stavb in seveda tudi tistih za domove starejših občanov. Naj obrazložim še jaz po svoje.

Kmetijska zemljišča so obremenjena že s katastrskim dohodkom, to se pravi, so že obdavčena. Sedaj jih obremenjujejo še z davkom na nepremičnine in tudi ne samo kmetijska zemljišča, tudi kmetijska poslopja. Tukaj je bilo že povedano, da je kar veliko teh kmetijskih poslopij zapuščenih, da tisti, ki niso bili konkurenčni kot kmetje, so pustili kmetovanje in sedaj bodo visoke davke plačevali za te objekte. Imamo situacijo v kmetijstvu tako, da nam se kmetijska zemljišča zaraščajo, da nam samooskrba pada, mi pa to dejavnost dodatno obdavčujemo. Vemo, da pridelava hrane v Sloveniji mora biti subvencionirana, da mora gospodarstvo sofinancirati pridelavo hrane, da so kmetje konkurenčni in zdaj smo se spravili z dodatnim davkom nad to dejavnost. Potem gospodarske stavbe. Tukaj je predsednica Vlade povedala, da bodo nekatere gospodarske družbe plačale sedaj manj, kot so do sedaj plačevale. Res je! Predvsem v večjih mestih, mestnih občinah, kjer je bilo nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča visoko, višje kot pa bo sedaj davek na nepremičnine.

Živ primer je to občina Velenje, ki je pobirala sedem milijonov NUZ, sedaj bo pa štiri milijone davka. Se pravi, skoraj pol manj. Dobila pa bo nazaj šest milijonov pa pol v treh letih davka, čeprav je pobrala samo štiri milijone, in vsi ti gospodarski subjekti bodo plačevali manj davka, kot so NUSZ. To je prav. Samo, od kod bo pa ta razlika, če bodo pobrali štiri milijone sami, dobili bodo pa šest pa pol? S podeželja! V teh mestih so tudi cene storitev določenih obrtnikov višje, ker je tudi višji standard, in bodo plačevali zdaj manj, kot so do sedaj. Za njih pa bodo plačevali tisti obrtniki, mala podjetja s podeželja, kjer komaj preživijo, in se bo davek pretakal v te večje občine. Tukaj je nepravilno in zato mi mislimo, da je potrebno te gospodarske subjekte oprostiti tega davka, ker tako in tako plačujejo

davek na dobiček in tudi druge dajatve; in tega mislim, da plačujejo zadosti.

Potem stavbe, ki se uporabljajo, recimo, na podeželju ali pa v turističnih krajih za neko dopolnilno dejavnost, sobodajalstvo, so obdavčene z 0,75 do sedaj. Zakaj? In isto hoteli. Ti gospodarski subjekti ne bodo preživel, nikakor! Imamo pa primer, recimo, nekdo ima pet stanovanj vrednosti po 300 tisoč, bo plačal 0,15 ... /znak za konec razprave/, nekdo ima pa eno stavbo, vredno več kot 500 tisoč, bo plačal 0,25 več; zato ker je ena stavba, jih ni pet. Ni prav.

Potem imamo še domove za ostarele. Poslušal sem po radiu oddajo, niso lastniki nepremičnine, ... / znak za konec razprave/... plačevali davek preko oskrbnine. Ni res, da če ni nepremičnine, ni davka. Zato to ni prav. In upam, da če amandma ne bo sprejet, ... / izklop mikrofona/

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Gospod Matevž Frangež, imate besedo.

MATEVŽ FRANGEŽ (PS SD): V bistvu se oglašam zato, ker me je prej tistih 5 minut malo presenetilo in v bistvu nisem zaokrožil svoje misli. Skratka, govoril sem o tem, da davke plačujemo zato, ker pričakujemo, da imamo nasproti neko protivrednost v kakovosti javnih storitev, funkcionirajoči javni, torej socialni državi, kakovostni infrastrukturi in tako dalje.

Mislim, da je treba v Sloveniji narediti premik od tega, da v večji meri obdavčimo premoženje, zato da bomo lahko razbremenili davčno obremenitev prejemkov, še posebej plač. Če pogledamo razloge za nekonkurenčnost slovenskega gospodarstva, gospod Tonin je včeraj govoril in primerjal plačo slovaškega in slovenskega delavca. Če hoče delodajalec dati enemu in drugemu tisoč evrov neto prihodka, bo na Slovaškem z obremenitvami plača tisoč 300 evrov bruto, medtem ko v Sloveniji tisoč 900 evrov. Soglašam z intenco njegovega vprašanja, da je to v Sloveniji problem, ampak če želimo zagotoviti ne nazadnje tisto, na kar nas opozarja tudi Evropska komisija, namreč da smo stroškovno nekonkurenčni pri vprašanju plač in zaradi tega je prišla tista ideja Evropske komisije o tem, da moramo v Sloveniji ponovno razmisliti o minimalni plači – sam trdim, da pri minimalni plači ni rezerv, da pa je treba ustvariti rezervo pri naši bruto obremenitvi plač, zato da bomo z zmanjšano obdavčitvijo pravzaprav lahko postali cenovno konkurenčnejši in, kot rečeno, v tej svetovni bitki za delovna mesta na strani tistih držav, ki bodo lahko investitorjem ponudile ugodnejše pogoje. Ampak, to, kot rečeno, je treba na drugi strani uravnotežiti, tudi s tem, da v Sloveniji premaknemo obdavčitev od prihodkov iz aktivnega naslova, iz dela, k premoženju. To je ne nazadnje tudi sistemski razlog za Zakon o davku na nepremičnine.

Ta amandma govori o tem, da bi poslovne nepremičnine v celoti razbremenili, že prej sem dejal, to pomeni, da zavarovalnica, ki ustvari nekaj milijonov evrov dobička na leto, ne bi za svoje poslovne nepremičnine plačala niti evra davka. V tem pogledu tudi ta predlog ni pravičen. Sem pa sam zelo odprt za razpravo o tem, da znižamo obremenitev gospodarstva. Že prej je bilo rečeno, da smo se pravzaprav v fazi usklajevanja tri koalicijske stranke zavzemale za to, da bi 0,75 % dodatno znižali, Vlada je trdila, da izračuni kažejo, da takšna obremenitev ustreza obremenitvi iz dosedanjega nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč, na drugi strani pa poznamo ankete, ki kažejo, da se je ta obremenitev nekajkrat povečala.

Soglašam s tistimi, ki menimo, da bi tukaj morali narediti dodaten napor. Kolega Brane Golubovič je zadnjič v tem kontekstu dejal, da država in vlada ki ne najde v 8 milijardah 30 milijonov evrov rezerve, da to obremenitev nekoliko zmanjšamo, ima resen problem. V tem pogledu absolutno soglašam in podpiram amandma v njegovi intenci, da obremenitev gospodarstva znižamo, menim pa, da bi bilo nepravilno v celoti odpraviti to obremenitev, ker bi se potem državljani na eni strani in na drugi strani gospodarstvo znašli v neenakopravnem položaju. V tem pogledu pozdravljam pobudo ministra ali pa zavezo ministra Dragonje, da bo po ustavni presoji to vprašanje dodatno preiščeno, lahko pa povem, da je po moji presoji obremenitev neke na ravni pol odstotka tista obremenitev, kjer bi ustvarili dodaten kisik ali znižali to obremenitev gospodarstva na znosnejše ravni, Vlada pa mora seveda povedati, kakšni so fiskalni učinki in kje bi lahko poiskali rezerve za tako znižanje.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Gospod Branko Grims, imate besedo.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Spoštovani! Vsem prav lep pozdrav!

Najprej; ste opazili, kaj danes pravzaprav popravljamo? Zakon o davku na nepremičnine je točno tisti in edini davek v tem mandatu, na katerega je predsednica Vlade Republike Slovenije Alenka Bratušek vezala zaupnico. Dejansko je Alenka Bratušek z vezavo zaupnice izsilila, da se je zakon na horuk porinilo skozi parlament in to kljub silovitemu nasprotovanju opozicije, strokovne javnosti, ob dobronamernih opozorilih tistih, ki naj bi ga izvajali, in na koncu kljub obstrukciji, se pravi protesti z odhodom iz dvorane s strani opozicije. Vsa odgovornost za ta zakon je torej na strani vladajoče koalicije in v prvi vrsti Vlade z njeno predsednico na čelu, ki je očitno vezala zaupnico, ker se ji zdi sprejem tega zakona izjemno pomemben, celo simbolne narave za sedanjo koalicijo. Zdaj se vidi, ko se je začelo ta zakon izvajati, kaj ta zakon v resnici je.

Vladi Republike Slovenije lahko v zvezi z Zakonom o davku na nepremičnine namenimo iste besede, kot jih je izrekel veliki Paganini, ko mu je samozvani skladatelj prinesel svoje note pokazati, pa mu jih je Paganini vrnil z besedami: "Čestitam, močnejši ste od boga, bog je iz kaosa ustvaril red, vi pa ste ustvarili sam kaos." In točno tako tudi v resnici je pri tem zakonu; ustvarili ste kaos na davčnih uradih, ustvarili ste kaos v gospodarstvu, ustvarili ste kaos vrednot.

Ljudje so si lahko ogledali v časopisih nepremičnine v več nadstropjih prekrasne vile, ocenjene po tem zakonu na 50 tisoč evrov. Poznam primer zgradbe z lesenimi stropi, stare 150 let, ki je bila že goba notri, ocenjena na 450 tisoč evrov. Pa primerjajte to, če morete! Poznam primer, ko je prišla odločba otrokom, glasila se je na njihovo mamo kot lastnico nepremičnine, z 0,5 davčno obremenitvijo z obrazložitvijo, da so preverili in da mama ne živi več na tem naslovu. Tista mama je več let že mrtva, dedovanje je bilo pa vpisano pravnomočno v zemljiško knjigo že tudi nekaj let nazaj.

To ste vi ustvarili s tem zakonom, s tem da za povrhu vsega je bilo tragikomično poslušati nekoga, ki je celo svoj podpis dal v podporo Pozitivni Sloveniji na zadnjih volitvah in se je izpostavil zanjo in jo financiral, pa se je, ko je dobil tisto odločbo na občini v Kranju, pridružen in sem imel to na lastna ušesa priliko slišati, da prej je plačeval okoli 20 tisoč evrov prispevka za uporabo stavbnega zemljišča, zdaj je pa, ko je preračunal že do četrta milijona evrov, nehal seštevati in je prišel samo vprašati, kako bo vsa svoja podjetja zaprl in ukinit vse dejavnosti, ki jih ima, ker toliko denarja on v pol leta nameni za plače vseh svojih zaposlenih. To je pač tako, če pojmujete gospodarstvo samo kot molzno kravo in ste spregledali, da s tem ko jo zadušite, pač neha dajati mleko. S tem boste uničili davčne prihodke, boste pa povzročili nove nezaposlene in nove vrste, ki bodo seveda hoteli denar iz sociale – spet iz žepa davkoplačevalcev. Pa katerega boste vzeli? Še z nadaljnjim zadolževanje, saj samo to znate! In ta zakon danes popravljamo.

Ta zakon je podel, proti razvoju in nepošten. Ni čudno, da je gospa Bratušek nanj vezala zaupnico, ker je očitno res simbolne narave za to vlado. Treba je spremeniti ta zakon v celoti in mi smo že povedali zavezo, da ga bomo ukiniti takoj, ko nam bodo za to volivci dali zadosti zaupanja. Takoj. Do takrat pa je potrebno vsaj narediti izenačitev in za gospodarstvo, za vse gospodarske dejavnosti trdim, popolno oprostitev davka v največji možni meri.

Amandma, ki smo ga predlagali, gre v tej meri. Gre v razvojni smeri, kajti danes je slovensko gospodarstvo, slovensko podjetništvo preobremenjeno in teh izgubljenih priložnosti, izgubljenih delovnih mest nihče več ne more vrniti, potrebno pa je ukrepati takoj. Ne moremo čakati več do volite! Podprite vsaj ta amandma, da se vsaj v tem delu nekoliko razbremenijo

gospodarstvo, da bo prav zato lahko odprlo še kakšno delovno mesto ali pa ga vsaj ohranilo in da bo zato država v resnici deležna večjih davčnih prilivov, kot bi jih bila sicer, kajti sicer na dolgi rok sami žagate vejo .../izklop mikrofona/

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Gospod Andrej Vizjak, imate besedo.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Hvala lepa.

Več stvari je ob tem nepremičninskem davku za poudariti. Torej, Vlada Republike Slovenije je s tem predlogom in s to novelo, ki je danes v obravnavi, tudi jasno sporočila, koga bo največ ožela s tem davkom oziroma koga bo manj prizadela kot doslej. Mislim, da je to na nek način zelo signifikantno in kaže odnos te vlade do kapitala in do tistih, ki ustvarjajo v tej državi.

Vlada se je odločila, da daleč največ obremeni, davčno bremeni gospodarstvo; mala, srednje velika in velika podjetja; tiste, ki ustvarjajo, tiste, ki plačujejo davke in tiste, zaradi katerih sploh lahko funkcionirajo podsistemi v tej družbi. Zato v Slovenski demokratski stranki temu nasprotujemo in predlagamo nižjo, drastično nižjo obdavčitev le-teh.

Še nekaj drugega Vlada s to novelo sporoča, kar je pa še bolj problematično. Vlada bo s to novelo davčno razbremenila najbogatejše. Tiste nepremičnine, vredne nad 500 tisoč evrov, bodo poslej manj davčno obdavčene, manj obdavčene, kot so bile doslej. Skratka, tiste, ki ustvarjajo, je treba davčno bolj obremeniti, tiste, bogataše, ki imajo mrtve nepremičnine, vikende z nad 500 tisoč evrvi, pa je treba manj obdavčiti, saj bo kot nerezidenčna stavba obdavčeno z 0,15 in s pribitkom 0,25. Doslej je bila pa 0,5! To je ena stvar, ki jo želim povedati, in s tem se zelo jasno kaže odnos do slovenskega gospodarstva in prazne besede, floskule in zavajanje vseh v tej vladi, še posebej pa premierke in finančnega ministrstva, da je absolutna prioriteta, kot premierka rada reče, gospodarstvo in ustvarjanje novih delovnih mest. V taki državi lahko potem delovna mesta ustvarja samo javni sektor, kajti gospodarstvo, obremenjeno s temi davki, ne more ustvarjati delovnih mest. Zato predlagamo ta amandma, s katerim želimo razbremeniti gospodarstvo.

Naravnost smešne so besede ministra Dragonje, da se bo pri poslancih zavzel za to, da bomo podprli nižjo obdavčitev gospodarstva. Kje je danes spoštovani gospod Dragonja? Kje je ta borec za gospodarstvo? Doma ali kjer koli, jaz ne vem. V glavnem, v parlamentu, kjer se sprejema obdavčitev gospodarskih nepremičnin, ga ni. Pri kom se je boril gospod Dragonja? Ali se je pri nas boril, ko smo vložili edini amandma, da se znižajo obdavčitve gospodarstva? Pri nas ga ni bilo. Mi bi to vložili tako ali tako. Ali je vložila katera koli druga koalicijska stranka tak amandma? To se pravi, totalno nesupešen je bil pri vseh koalicijskih strankah, saj ni nihče vložil amandma na to absolutno previsoko obdavčitev

gospodarstva z 0,75. Pozivam ministra Dragonjo, da odstopi, ker ni uspel nič narediti, zgolj prazne besede. Ni uspel prepričati vlade, ni uspel prepričati koalicijskih poslancev. Takega ministra, ki govori, tako kot govori še kdo izmed poslancev, češ da bi bilo dobro, da je drugače, vendar je pač tako – glejte, tega pač ne potrebujemo v tej državi in v tej vladi.

Tudi ne nazadnje obdavčitev, razbremenitev gospodarstva v celoti tega davka, je lahko seveda začasen ukrep v času gospodarske krize. Gotovo je potrebno vzpostaviti pravičnejši sistem obdavčitve, tudi gospodarskih subjektov. Nekatero gospodarske panoge, še posebej turizem, ki so zelo močne po nepremičninah, tako kot energetske objekti, veljajo biti obravnavane drugače, tako kot so energetske objekti. Skratka, iz predloga Vlade izhaja totalna nekorektnost, totalno ignoriranje tistih, ki v tej državi ustvarjajo plačujejo davke. Prej smo slišali, da se davke plačuje zato, da funkcionirajo pod sistemi, ne nazadnje, da lahko v tej državi dobro živimo. Veste, zakaj se tudi plačujejo davki? Zato da ima gospod Praprotnik službo v Novi Ljubljanski banki. Zato da se – to je pa tipična politična korupcija –, da se zahvalni kader zaposli v banko, ki je znatno pomagala z davkoplačevalskim denarjem in sanirana z davkoplačevalskim denarjem. Zato plačujejo gospodarski subjekti davke v tej državi, da se tistim, ki so politično delo odigrali, ki so onemogočili politične nasprotnike, nagradi z dobrimi službami v državnih podjetjih. Sramota, spoštovani!

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa.

Gospod Zvonko Černač, imate besedo.

ZVONKO ČERNAČ (PS SDS): Spoštovani vsi prisotni!

V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke vemo, da samo s tem amandmajev tega slabega Zakona o davku na nepremičnine ne moremo bistveno popraviti. Tega se zavedamo, vendar nekaj bi pa lahko vseeno storili. To, kar je bilo zdaj že večkrat povedano, in te ambicije, ki naj bi jih imel minister, pristojen za gospodarstvo, bi lahko preko sprejema tega amandmaja uresničili. Zakon, vemo, da je slab, da je neustrezen in bi ga bilo treba seveda že zdavnaj zavrniti oziroma odpraviti s sveta. Na posledice uveljavitve zakona in na to, kar se je potem kasneje tudi zgodilo, smo večkrat opozarjali. Ne nazadnje zelo intenzivno v fazi sprejemanja zakona, kljub temu da so bile onemogočene neke normalne možnosti za razpravo in za predstavitev vseh argumentov in stališč, je bilo v tej razpravi, v tej nočni razpravi vseeno predstavljeno vse tisto, kar bo postal problem in kar se tudi danes kaže kot največji problem tega zakona. Povzročil je eno velikansko zmedo, na drugi strani pa ne bo imel tistih finančnih učinkov, za katere se je na začetku predvidevalo, da jih bo imel. Kar je pa

najslabše, bil je sprejet izključno iz tega razloga, da bi se zagotovila neka mašitev proračunske luknje, ne pa zato, da bi se ta sredstva, tako kot je to povsod v vseh drugih državah, namenjala dodatnemu razvoju in nadgradnji lokalne in širše infrastrukture. Teh škodljivih posledic, ki so že nastale, se ne da v celoti odpraviti; tega, da so desetisoči ljudi po nepotrebem izgubljali svoj čas in urejali tisto, kar bi morali urediti za njih dobro plačani uradniki, se tudi s sedanjo odpravo tega zakona ne bo dalo sanirati. Vendar kljub temu. Glede na to, da je šest ustavnih presoj plus ena, glede na to, da smo predlagali tudi v preteklih mesecih, da opravimo neko razpravo o tem, kako in na kakšen način naj se koncept obdavčitve nepremičnin v tej državi v prihodnje odvija, pa je bilo vse to zavrnjeno, je danes še zadnji trenutek, ko bi lahko s sveta odpravili ta nesrečen zakon. Ocenjujemo, da je treba ta zakon zavrniti in seveda potem čim prej pripraviti ustrezne rešitve za prenovo obdavčitve nepremičnin. Škoda, ki nastaja, nastaja pa tudi neposredna na finančnem področju.

Če tega zakona ne bi bilo, bi v tem obdobju že tekle odmere dosedanjega davka na nepremičnine, tako imenovanega nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč, občine bi od naslednjega meseca naprej že pričele dobivati prve prilive iz naslova te lokalne obdavčitve. Ti prilivi niso nepomembni, so pomemben vir za zagotavljanje likvidnostnih občinskih proračunov, še posebej v luči dejstva, da so trenutno občine največje investitorke na javnem področju v Republiki Sloveniji, če recimo zanemarimo investicijo v TEŠ 6. Na vseh ostalih področjih so zadnji generator in glavni motor tega investicijskega impulza občine. Če teh sredstev, likvidnih sredstev v podporo temu področju ne bo, se bo tudi ta cikel ustavil. Skratka, dela se velikanska škoda na različnih segmentih. Pridemo lahko v situacijo, glede na to, da je že april, da letos ne bo ne davka na nepremičnine ne NUSZ. Od kje bo potem ta dodaten vir za zapolnitev finančne vrzeli Vlada našla? Namesto da bi se že pred dvema ali tremi meseci o tem resno pogovorili, kar smo predlagali na Odboru za finance, je bilo vse to zavrnjeno. Zdaj smo na točki, ko spreminjamo zakon dan pred tem, ko bo o njegovi ustreznosti ali neustreznosti odločalo Ustavno sodišče.

Teh neprimernih odločitev Vlade Alenke Bratušek je iz dneva v dan več. Situacija očitno ni konfuzna samo na tem področju, kar se tiče upravljanja javnih financ, ki je sicer zelo pomembno področje, ampak je konfuzna tudi pri izbiri kadrov, ki naj bi zagotavljali upravljanje na posameznih resorjih. Ta situacija je konfuzna tudi na področju upravljanja zdravstva, menedžiranja ostalih zadev; skratka, soočamo se z nekim kaosom, ki se iz vladnih vrst prenaša na celotno državo. Pika na i je ta Zakon o davku na nepremičnine, ki ga je treba odpraviti s sveta čim prej. Več pa v nadaljevanju. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Gospod Franc Bogovič, imate besedo.

FRANC BOGOVIČ (PS SLS): Hvala za besedo.
Lep pozdrav, kolege in kolegi!

V Slovenski ljudski stranki že od vsega začetka nasprotujemo takšnemu zakonu, kot ga je pripravila vlada gospe Alenke Bratušek in koalicija. Zavedamo se, da je treba vzpostaviti sodoben, evropsko primerljiv zakon tudi v Sloveniji, vendar ta zagotovo ni, kar imamo zdaj v slovenskem pravnem redu. To ni zaradi tega, ker obremenjuje tiste, ki so delali v preteklosti, se odrekli raznemu luksuzu in podobno in si vzpostavili elementarne pogoje za delo – danes uživajo nizke pokojnine. In tisti, ki govorite, da si prizadevate za socialno državo, pomislite na upokoјence, ki so v 70., 80. letih gradili svoje domove, danes pa dobivajo izračune, po katerih bodo 300, 400 evrov, se pravi eno pokojnino, plačali davščin za svoje domove. Nasprotujemo zato, ker so slovenski kmetje v letošnjem letu pridobili 30 milijonov evrov novih davkov. Tudi s tega mesta sprašujem kmetijskega ministra, če misli, da bo na takšen način zagotovil večjo samooskrbo v Sloveniji. 30 milijonov novih davkov, od tega polovica iz tega davka, ostalo iz ostalih davščin, je 3 % bruto realizacije slovenskega kmetijstva v Sloveniji. Nasprotujemo temu zakonu, ker obrtniki dobivajo 2,5-krat večji davek, več kot tisoč se jih je prijavilo v anketo, kjer je ta zadeva razvidna. Zato upravičeno napovedujejo protest, če ne bo sprememb. Temu protestu se bodo pridružili tudi kmetje. Tako kot smo vam povedali za neumnost tega davka, vam povemo tudi to, da so tisti, ki delajo, popolnoma vznemirjeni in nejevoljni nad takšno oblastjo, ki ljudem enostavno ne dopusti več osnovne dejavnosti, dela in zaslužka za njihove domove, kvečjemu bi jim radi pobrali to, kar so v preteklosti ustvarili.

Vsi predsedniki strank smo dobili s strani direktorja Skupnosti slovenskih naravnih zdravilišč, gospoda Iztoka Podbregarja, danes zopet apel: "Ustavite to norost!" Turizem je dejavnost, kjer so čez 80 % vseh osnovnih sredstev neopredmetena osnovna sredstva – beri: premoženje, ki ga obdavčujete. Posamezne turistične organizacije, tudi zdraviliške, dobivajo novo davščino v višini 2 % od bruto realizacije. Ali se vam ti ljudje, ki delajo v turizmu za 600, 700, 800 evrov, nič ne smilijo, ker bodo izgubili delovno mesto? Ali se tako gradi socialna država v tej državi?

Prejšnji teden sem bil s kolegi iz Ljudske stranke na študijskem obisku v Baden-Württembergu. Ogledali smo si organiziranost te dežele, kjer je 10 milijonov ljudi, najbolj razvitega dela Nemčije – poleg Bavarske. Kaj jih krasi: bruto družbeni prihodek na podeželju je enak v mestih. To je dežela, kjer izdelujejo mercedese, porscheje pa še kaj drugega, kjer je skoraj polovica otrok v dualnem sistemu in dobivajo "fachmanne" – tiste, ki delajo. Pri njih je davek na nepremičnine

uveljavljen, približno od 300 do 400 evrov so obdavčene stanovanjske hiše, ob 2- do 3-krat večjih prihodkih, ki jih imajo nemški delavci. Niso mogli verjeti, kako to, da želi država v Sloveniji pobrati pol tega davka. Potem sem razložil osnovno intenco, da je to zaradi krpanja finančne luknje. Še bolj debelo so me pa pogledali, ko sem povedal, da bodo v bodoče slovenske občine plačevale davek za svoje premoženje in pol tega davka dajali za državo. Ni bilo nič jasno. Ni jim jasno okoli te naše nepremičninske evidence. Veste, na kateri evidenci temelji davek na nepremičnini v deželi Baden-Württemberg? Na evidenci, vzpostavljeni leta 1921! To je predvidljivo davčno okolje, ne pa to, kar počnemo pri nas, ko se najvišji državni uradniki ne zavejo, v kateri državi živijo, da je vse tako neurejeno, kot je. Ne bom vam bral še enkrat amandmaja okoli nerezidenčnih stanovanj, kjer smo vas iz Slovenske ljudske stranke opozarjali točno na vse pasti, ki jih tu nastavljate in ste prisluhnili SD, ki je želel igrati neko demagoško vloga na tem področju.

Govorili smo o slovenskih občinah. Državna sekretarka jih še enkrat omenja, da so zahtevale, da bo tri leta enak davek. Veste, zakaj so zahtevale? Zato, ker tisti, ki smo se z lokalno samouprav ukvarjali, smo vedeli, kaj boste povzročili. Ker so točno vedeli, da bo tak kaos, da se iz tega ne bo dalo nič pobrati, in želijo to, kar so imeli v preteklosti. Zato so to; ne zato, ker bi se z davkom strinjali. Točno so se zavedali, da bo izpad teh 200 milijonov, to je 10 % prihodkov občin, pomenil približno tretjino investicijskega potenciala slovenskih občin. Enostavno zaradi tega so slovenske občine to povedale. Se bom prijavil še enkrat, ker imam še kaj povedali o tem davku.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Gospod Marijan Pojbič.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica.

Najprej moram uvodoma povedati, da je ta davek na nepremičnine, ki ga je pripravila vlada Alenke Bratušek, sem prepričan, absolutno najslabši, najbolj krivičen in izjemno škodljiv davek za vse in vsakogar, ki živi v Sloveniji, tako za upokoјence, tako za socialno ogrožene, tako za delavce, tako za delodajalce, tako za kmetstvo – torej za vse in vsakogar. Neverjetno je, da si vlada Alenke Bratušek v stanju, v kakršnem se nahaja naša država, dovoli ljudi obremeniti s takimi novimi obremenitvami. To je skrajno nedopustno, neodgovorno in ne vem, kaj bi še človek sploh lahko temu dodal. Vlada, ki si v takem stanju, kot je naša država, privoščiti predlagati tak zakon, tako materijo, mora biti res: ali je z njo kaj narobe, ali živi v drugem svetu ali se že pelje z Lune proti Marsu, ker sicer nobena razumna vlada v nobeni državi na svetu si ne more privoščiti v takem stanju, kot je naša

država, tako skrajno neodgovorno obdavčitev. Ne more si tega dovoliti!

Prav zato, da poskušamo v tej zablojeni situaciji rešiti, kar se rešiti da, smo v Slovenski demokratični stranki pripravili amandma, ki bi vsaj delno poskušali preprečiti agresijo te vlade na slovensko gospodarstvo. Čisto vse smo poskušali doslej narediti, ko je bil ta zakon v proceduri, da preprečimo to agresijo. Upam trditi, da je to tudi agresija na slovenskega človeka, na slovensko gospodarstvo, na slovensko podeželje in tako dalje. Koliko časa bo še ta vlada potrebovala, da bo to razumela? Pozivam vso slovensko javnost, da se zoper stavi agresiji na lasten narod, ki jo povzroča ta vlada. Tukaj imam dokument, in sicer 27. 3. 2014, Delo, zapisal ga je Aleš Strgar, bom citiral del stavka: "Minister Dragonja je na seji Vlade neuspešno zagovarjal nižjo davčno stopnjo za malo gospodarstvo, očitno pa še ni obupal..." In tako naprej. Se pravi, niti gospodarski minister, ki je pred kratkim vstopil v to vlado, ne more doseči ničesar. Se pravi, da je brezpredmeten, da je boljše, da ga nimamo. Da je boljše! In ga tukaj pozivam, s tega mesta, da takoj odstopi. Takoj. Zato, ker ne izvaja tistega, kar je zapisano v protokolu, ki ga mora izvajati minister za gospodarstvo, da mora skrbeti in tako naprej, da se ne bo gospodarstvo v Sloveniji živo potopilo, ker smo že tako pred popolnim potopom.

Prebral tudi bi še eno zadevo, ki mi jo je poslal eden izmed državljanov in državljanov in bi prosil, da si to zapišete in mi na to vprašanje tudi odgovorite. Torej, izračun davka za nepremičnine, vključno z davčno stopnjo, je dobil bivši lastnik, ki je navedeno nepremičnino predal dediču s pogodbo o preužitku. Sedanji lastnik, dedič oziroma preužitkodajalec, je sedaj zemljiškoknjižni lastnik nepremičnine že cirka 30 let in je do sedaj tudi plačeval nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča. Sedanji lastnik je prejel v vednost samo vrednost nepremičnine, brez izračuna davčne stopnje in višine davka. Po poizvedbi na GURS je pojasnjeno od strokovnega sodelavca, da je zadeva pač tako zakonsko regulirana. Če je bivši lastnik preužitkojemalec, kot sedaj novi zavezanec ne plača davka, se mu bremeni prihodek, če obstaja na primer v obliki pokojnine oziroma drugi vir. Gre torej lahko za grob poseg v lastnino, na katero pa kot lastnik ne moreš vplivati, če nimaš pravočasno ustreznih informacij. Preužitkarji so običajno starejši ljudje in so lahko tudi že senilni oziroma opravilno manj sposobni, da bi razumeli javnosti veleumno pogruntavščino, ki se imenuje davek na nepremičnine.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Gospod Tomaž Liseč, imate besedo.

TOMAŽ LISEČ (PS SDS): Hvala, predsedujoča, za besedo.

Celotna razprava pri tem zakonu, najsibo za prvotni zakon ali pa za to novelo zakona, neka rdeča nič je aroganten odnos, rekel bom celo hinavski, včasih tudi uhmepešovski odnos tako predstavnikov Vlade kot na žalost tudi predstavnikov koalicije v Državnem zboru, ker se še enkrat več kaže, kako se govori eno, dela pa drugo. Pa tudi, če se govori, kako naj bi nekaj poskušali, ampak ne bodo. Argumentov za to pa nimajo. Nekaj v tem smislu, kar je tudi včeraj rekla predsednica Vlade, kako dvig DDV ne bo obremenil gospodarstva. Včeraj sem poslal twitt na Obrtno zbornico in na Gospodarsko zbornico; zgroženi so spet nad to vlado. In to, kar se dela s tem nepremičninskim davkom – spet so zgroženi. Verjamem, da podpirajo ta naš amandma. Gre pa za amandma, kjer se predlaga ničelno stopnjo – upam, da so vsaj predstavniki vseh ministrstev prebrali –; ničelna stopnja za kmetijske stavbe, za poslovne, energetske, industrijske nepremičnine in nepremičnine, ki se uporabljajo za oskrbo starejših ljudi, ter za kmetijska in gozdna zemljišča, zemljišča za poslovno in industrijsko rabo in zemljišče za namen energetike. Tudi to vlado in to koalicijo so polna usta o tem, kako bodo naredili vse za svoje volivcev. Pa s tega mesta javno pozivam kolege iz Državlanske liste in predvsem kolege iz Pozitivne Slovenije, ki so celo v evropski skupini liberalnih strank – kje vas čevelj žulji, da ne podprete ničelne stopnje za poslovne, energetske, industrijske nepremičnine? Ena prvih nalog vaše koalicijske pogodbe je, zagnali bomo gospodarstvo. Ubijate ga, kamenček na kamenček, žebelj na žebelj, s tem davkom ga pa tudi selite kam drugam. Skratka, še enkrat eno govorite, drugo pa delate.

Zakaj smo se predvsem v Poslanski skupini SDS odločili za to nulto stopnjo pri teh nepremičninah? Poglejte, minister Dragonja je še včeraj rekel obrtnikom: "Trudil se bom za to, da bo davčna stopnja nepremičninskega davka za malo gospodarstvo nižja od sedaj predlagane." In zgodilo se ni nič. Nič! Nada, nula, kako naj vam povem?! Nič. Ali ste mu koalicijski poslanci izvili roke, ali mu je predsednica vlade zvila roke, ali pa je očitno še en minister v tej vladi, ki ni dorasel svojemu poslu.

Še enkrat bom spomnil. Sedanji minister za kmetijstvo je leta 2011 rekel, da bi bila stopnja 0,03 polom za slovensko kmetijstvo. Kaj pa je v obstoječem zakonu? In mi to saniramo na tisto skoraj nič, ki jo je on predlagal in spet niste zadovoljni! Skratka, živa katastrofa, tako od zakona kot od delovanja.

Morda sem prej pozabil povedati, ta nultra stopnja za objekte, ki se uporabljajo za oskrbo starejših ljudi, domovi za ostarele. In tudi DeSUS je popolnoma tiho. DeSUS – polna usta starejši, onemogli in ne vem kaj, naši ubogi penzionisti ... Zagotovo ne bodo podprli tega amandmaja, ker eno govorijo, drugo pa delajo in danes s pritiskom tipko na ta amandma, se bo

pokazalo, kaj delajo in kaj govorijo. In kdo bo po tem vašem predlogu zakona, za katerega ste rekli, kako ste poslušali ljudi, plačal manj? Najbogatejši! Prejšnji vikend sem bil malo na terenu in kaj pravijo vinogradniki? Pripravljen sem plačati 50 evrov več kot nerezident za svojo vikendico, če lastniki vil in apartmajev na Primorskem, na Bledu, v Kranjski Gori plačajo tistih tisoč, dva ali tri tisoč evrov več. Z lahkoto bodo našli 50 evrov, če bodo tisti, ki imajo največ, plačali toliko več. Ne! Ampak ta vlada daje odpustke najbogatejšim, ta socialna vlada, še enkrat, daje odpustke najbogatejšem; kmete, obrtnike, gospodarstvenike, vse od majšnih do največjih, pa dajmo opaliti po denarnicah in po žepih.

Skratka, s podporo temu amandmaju boste vsaj malo rekli, da ste vsaj še malo liberalni in vsaj še malo skrbite za kmete, gospodarstvenike, obrtnike in tudi za najstarejše, ki prebivajo v domovih za ostale, kajti njim se bo ta cena poznala, ko bodo oni ali njihovi svojci plačevali oskrbnino za domove ostarelih. Ampak eno delate, drugo govorite in verjamem, da amandmaja ne boste podprli. Sramotno!

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Alenka Jeraj.

ALENKA JERAJ (PS SDS): Hvala lepa za besedo. Lep pozdrav vsem!

Od predsednice vlade, pa tudi drugih koalicijskih poslancev, poslušamo kar naprej šlager o tem, da rabimo nova delovna mesta, zdaj ste nekje celo objavili, da jih bo 60 tisoč. Ne vem od kje, ker z vsakim novim ukrepom gospodarstvo dodatno obremenjujete in prav v posmeh je že, ko reče gospa predsednica vlade, da gospodarstvo minimalno občuti nove davke in nove obremenitve. To je norčevanje iz ljudi.

Kolikor vem, gospa Bratušek z ekipo hodi po terenu, hodi po regijah in se slika z gospodarstveniki. Naj mi pove enega gospodarstvenika, ki ji je povedal, da novi davki ne vplivajo na njihovo delo in jo je pohvalil celo, zato ker se vsake dva mesca izmisli en nov davke, dvigne DDV, zdaj nepremičninski in še cel kup drugih stvari! To je norčevanje iz ljudi. Prepričana sem, da ji vsakič, ko pride v kakršno koli podjetje v tej državi, povedo, da so davčno preobremenjeni, da so nekonkurenčni, to, kar govorijo tudi nam, ko hodimo po terenu, da se pod takimi pogoji ne morejo iti gospodarstva, ne morejo biti boljši od drugih, ker so preobremenjeni z davki, prispevki in tako naprej. Zato najbrž tudi ena najnižjih ocen predsednici vlade, ker pač njenim pravljam čedalje manj ljudi verjame, kljub temu da jo medijsko zelo dobro podpirajo in tako naprej; ampak ljudje čedalje bolj občutijo te njene pravljice tudi v svojih žepih, sploh tisti, ki so ostali brez zaposlitev ravno zaradi takih obremenitev gospodarstva. Kako naj gospodarstvo ustvarja nova delovna mesta? Kako naj zaposluje ljudi,

če pa praktično vsak dan povedo, da komaj, komaj še živijo, dihajo na škrge in bodo ravnokar propadli oziroma morali zapreti podjetje?

Da je Zakon o davku na nepremičnine nepremišljen, nedomišljen in slabo pripravljen, da je danes tako, jutri drugače, zdaj se tukaj pogajamo oziroma barantamo s stopnjami obdavčitve, čeprav smo vas na čisto isto stvar opozorili v času postopka sprejemanja zakona – niste želeli poslušati, najbolj pametni ste bili, tako kot vedno, samo vi vse veste, nihče drug nima nobenega pametnega predloga – in je bil že v osnovi zakon nepošten. Vsako spremembo – sedaj vsak mesec že spreminjamo zakon, da bi bil boljši, pa je vsakič slabši pa še manj pošten, niti tega ne želite počakati, da bi Ustavno sodišče povedalo, kje je vse tudi neustaven. Mi smo prepričani, da je neustaven, zato smo tako kot mnogi drugi tudi dali predlog Ustavnemu sodišču oziroma pobudo Ustavnemu sodišču, da pregleda, ali je zakon ustaven ali neustaven. To je neodgovorno! Tako se ne dela! Če ste želeli nekaj urediti, kar ves čas govorite, bi potrebovali bistveno daljši prehodni čas. Ljudje verjetno tudi se še čisto ne zavedajo, da to, kar so dobili kot informativne izračune, je šele prva stopnja v tej vaši obdavčitvi, kajti sedaj se obračunava, se bo obračunal davek od 80 % vrednosti, naslednje leto od 90 % in leta 2016 šele od 100. Povejte ljudem, da to, kar so sedaj dobili – in je že to trikrat večje od tistega, kar so plačevali prej –, ni zadnja številka. Da bodo naslednje leto bistveno več plačali in leta 2016 še več.

Gospa Vraničar, rekli ste, da smo ljudje krivi sami, ker nismo popravili podatkov na podlagi informacijskih izračunov, ki smo jih dobili že leta 2010, da niso šli ljudje urediti. Ali berete kakšne maile? Mi imamo cel kup sporočil, da so ljudje šli urediti, ko so dobili informativni izračun leta 2010, pa so danes dobili iste podatke, čeprav so bili takrat na GURS, že takrat čakali, že takrat vlagali spremembo in popravke itn., pa kot da jih ni bilo, kot da niso naredili ne vem koliko poti na Geodetsko upravo. Danes ena gospa piše, da je dobila davek na moža, ki je že pokojni nekaj let, dobila že leta 2010, da je lastnik lokala, katerega nikoli ni bil lastnik, je šla to povedati na GURS in danes je ponovno dobila za lokal, kjer nikoli niso bili lastniki ne njen mož, ki itak je že pokojni, saj niti ne more sam urejati teh stvari.

Skratka, zmanjšuje se število kmetov, obdelovalne zemlje, minister Židan se gre kampanjo za domačo hrano itn., slovensko hrano, tam vlaga denar za to, po drugi strani bomo pa te kmete seveda udarili, da jih bo ja še manj in da bo še manj slovenske hrane itn. Skratka, popolnoma nekonkistentna politika, popolnoma nefokusirana, nobenih ciljev nimate. Ne vem, samo da preživite ta mandat, pa tudi če potem ... /izklop mikrofona/

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Čas je potekel, tudi razpravljavci v tem krogu. Verjamem, da je še želja za razpravo. Odpiram možnost za prijavo. Prijavljenih v tem krogu je osem razpravljavcev. Prvi je na vrsti gospod Marko Pogačnik.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Spoštovana predsedujoča, hvala za dano besedo. Spoštovana državna sekretarka, kolegice, kolegi!

Davek na nepremičnine je velik fiasko, ponoven, vlade Alenke Bratušek. Narediti moramo par korakov nazaj in iti v mesec november 2013. Ključen cilj tega zakona je bil seveda polnjenje državnega proračuna. To se je dejansko videlo. In predsednica Vlade je vse koalicijske stranke stisnila v kot, s tem da je na proračun vezala svojo zaupnico. In vam bolj kot interes za gospodarstvo, za državljanke in za državljane Republike Slovenije je bil obstoj na oblasti. Ne glede na opozorila opozicijskih strank in tudi strokovne javnosti, ste vse zadeve preslišali izključno zaradi tega, ker je bila vezana zaupnica Vlade na ta dokument oziroma predsednice Vlade.

V stranki SDS smo že takrat opozarjali, da je ta zakon neživiljenjski. Zakaj? V Sloveniji imamo eno nesorazmerje med vrednostjo nepremičnin po lastniškem delu in med prihodki, ki jih ti lastniki imajo. Ampak vaša ključna zadeva je bila, napolniti proračun z več kot 250 milijoni evrov. Nič drugega! Opozarjali smo vas tudi, da je velika verjetnost, da bo Ustavno sodišče ta zakon zavrnilo – niste nas tega poslušali! Dejansko ta vlada obremenjuje gospodarstvo in obremenjuje davkoplačevalce in ni variante, da se Slovenija na tak način izpelje iz te krize. Mislim, da bi pri tem zakonu morale takrat sodelovati vse stranke in poslušati naše predloge in pripombe. V Slovenski demokrati stranki smo bili pripravljeni skupaj iti, smo dali svoje predloge, vendar koalicijski poslanci SD, Pozitivne Slovenije, DeSUS in Državlanske liste niti en naš predlog niste takrat podprli. Ključna vam je bila zaupnica predsednice Vlade. Ustavno sodišče je že dalo svoje mnenje, jutri bo še eno. Predlagam, ne pozabimo vsi: na proračun in na ta zakon je predsednica Vlade vezala svojo zaupnico. Ta zakon je po eni strani že padel – kaj to pomeni? Mislim, da bi bilo smiselno, da pride predsednica Vlade in pojasni te zadeve, kako namerava zdaj zadevo narediti naprej. Danes, verjamem, da niti enega našega amandmaja ponovno ne boste potrdili. Delate nekaj, kar ni dobro za Slovenijo, ni dobro za slovensko gospodarstvo, ni dobro za državljanke in za državljane Republike Slovenije. In ta zakon je dejansko neživiljenjski. Hvala.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa.

Včeraj smo, videli kako se je lotila Vlada reševanja problema davka na nepremičnine in zablode, ki jo je naredila s tistim zakonom, ki je bil sprejet lansko leto. Tu je sedela cela Vlada Republike Slovenije, razen oboje ministrice, in niti eden od predstavnikov Vlade, vključno s predsednico Vlade, ni bil sposoben obrazložiti razlogov za novelacijo tega zakona, ki je na Ustavnem sodišču po nujnem postopku. Kljub večkratnim pozivom ni ne predsednica Vlade ne kateri koli minister, ki je bil tukaj prisoten, hotel obrazložiti in argumentirati, zakaj je novela zakona, ki je na Ustavnem sodišču, potrebna; in to po nujnem postopku. Tega ni storil tudi nobeden od tistih, ki so predlagali širitev dnevnega reda, nihče od koalicijskih poslancev, noben od vodij poslanskih skupin se ni oglasil k obrazložitvi argumentov, da bi povedal argumente, zakaj je to potrebno. To pove vse o tem, kako se Vlada loteva reševanja problemov slovenske družbe – brez besed, brez ustreznih pojasnil, na silo, na hitro, če ne gre prvič, gre drugič, če gre zadeva na Ustavno sodišče, bomo prehiteli Ustavno sodišče z novo novelo, z nekaj redakcijskimi popravki in s tem misli Vlada, da je opravila svojo nalogo. Daleč od tega! To je samo znak, da se reševanje problemov od imenovanja te predsednice vlade in naprej ne lotevate sistemsko, ampak nesistemsko, ad hoc, na horuk, na hitro.

Razumem, da so tu nekateri koalicijski poslanci, ki so morda tudi podjetniki podporniki Zakona o davku na nepremičnine. Ampak, oni to kompenzirajo preko razpisov na ministrstvih in dobijo velike subvencije, nekajkrat večje, kot je davek na nepremičnine, in oni so lahko potem zagovorniki uvedbe tega davka, ker se to poplača na drug način, za drug projekt sicer, ampak to je kompenzacija tudi podpori takšnim zadevam; tako ali drugače, ne glede, kaj si kdo misli.

Mislim, da je to, kar si je dovolila Vlada, da gre mimo Ustavnega sodišča, da ne more počakati en dan ali nekaj dni še, da bi dobili izrek sodbe Ustavnega sodišča o vloženih zahtevah za presojo ustavnosti, da je to izigravanje ustavne ureditve brez primere. Brez primere! Tega v dosedanji parlamentarni praksi še nismo doživeli. To je prvič, da je zakon, ki je tik pred razglasitvijo izreka sodbe Ustavnega sodišča, Vlada novelirala in niti sama ne ve, ali je zadela bistvo ali ne, zato ker izreka sodbe še ni.

Predsednica Vlade se je nekoč v Državnem zboru pred poslanci v enem izmed odgovorov na poslansko vprašanje pohvalila, da njena vlada pa že ne bo sprejemala zakonov, ki bodo neustavni. To boste lahko poiskali po magnetogramih, da ne bo sprejemala zakonov, ki so neustavni. Torej, za ta zakon je najbrž velika verjetnost, da bo razglašen za neustavnega v pomembnih delih, v ključnih delih. Kaj bo storila predsednica vlade potem, ko bo razglašen zakon v določba za neustavnega? Vehemenca brez primere, nadutost brez

primere! In kot rečeno, predsednica Vlade je na ta zakon vezala zaupnico. V primeru, da bo prišlo do razveljavitev pomembnih določb zakona, bi morala predsednica Vlade priti po novo zaupnico v Državni zbor. Zagotovo. Ker temeljna rešitev oziroma temeljna podlaga, proračun, pač nima več konsistentnih rešitev. Nima več konsistentnih rešitev. Že s popravki se je proračun spremenil. Že s tem, da niste vključili v proračun vseh obveznosti, ki so bile sprejete, recimo, za izbrisane in tako naprej, proračun ni stal. Že s tem, da ste predimenzionirali nekatere prihodke, proračun ne stoji. Zavestno ste to storili. Sedaj pa še ta, lahko rečemo, sramota s tem davkom na nepremičnine. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Jožef Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa. Spoštovani!

Davek na nepremičnine, kot si ga je zamislila naša vlada, je seveda izjemno nepošten, nepravičen. Saj je Vlada razumela odmev, kakšen odmev je povzročil v slovenski javnosti, kakšne reakcije smo bili deležni, ker pač zakon dejansko posega v tisto osnovno pravičnost, ki naj bi morala biti, katero bi morala zagotavljati vlada. Zdaj pa nam državna sekretarka na začetku pove, da s temi spremembami Vlada izvršuje zavezo. Moram reči, da ta vlada zaveze do slovenskega ljudstva še ni pokazala; neke trde zaveze, da bo vladala v imenu ljudstva. K temu je Vlada prisiljena, ker rešuje lastno kožo in ne izvršuje svoje zaveze. Njena zaveza, te vlade, je, da čim bolj izčrpa očitno vse tisto, kar je vitalnega v slovenskem narodu, v slovenskem ljudstvu. Glejte, kaj je značilnost slabe vlade, značilnost, ki jo direktno občuti ljudstvo v neki državi? Značilnost je, da namesto da bi sprejemala ukrepe, ki bi bili v stanju pospeševati blaginjo, da enormno povečuje davke. In ravno to se dogaja v Sloveniji.

To seveda ni svetovna novost. Mi vemo, da je turški imperij kot vladar v svojih podjarmljenih deželah uvedel tako imenovani haladž. Haladž je bil namenjen temu, da avtohtono prebivalstvo uničuje; da ga obdavči z davčnimi stopnjami, ki jih ni mogoče plačati. Na tak način so jemali premoženje Srbom, recimo, v Srbiji in teh balkanskih državah, ti ljudje so se morali odseljevati, na njihova mesta so prihajali pravoverni Turki in drugi prekrščeni prebivalci. Kajti tudi eden od kriterij je bil, da je bil tega haradža oproščen tisti, ki je prestopil v islam. Naj Vlada pove, kam morajo naši prebivalci prestopili, v kako vero, da bodo njim po godu, da jih ne bo obremenjevala s tem haradžem na takšen način. Glejte, tu se obdavčuje, recimo, podeželje na vsak način z enormnimi stopnjami skozi te obdavčitve. Recimo, obdavčeni so – oziroma hočem reči, naše podeželje, naše vasi, so v zadnjih 30 letih, da se ne bo začelo tam, kmetje s svojo pridnostjo marsikje zgradili nove

hiše, kajti stare so bile 200, 300 let stare kočure, ponekod tudi lesene in se preselili v te novozgrajene domove. Starih pa niso podprli, ker pač nekaj je nostalgija, nekaj je izgled, nekaj je tudi računanja, da še nekaj prav pride, ampak večinoma so to postale ropotarnice. In sedaj so obdavčene. Sedaj so obdavčene, te stavbe nimajo nobenega ekonomskega pomena za kmetijo, vendar so pa obdavčene, Vlada si je našla način, na kak način pridnost kmečkega prebivalstva v preteklosti obdavči.

Tu je bilo prej kolegica rekla, da minister Židan se gre kampanje za domačo hrano. Oprostite, ne gre se kampanje. Minister Židan se gre zadnjega pol leta samo kampanje in populizma za svojo popularnost in pravzaprav govori o domači hrani, ampak nabira popularnost v mestih, uničuje pa podeželje in kmetstvo, kajti ve, da je v mestih dosti več volivcev in tam nabira politične točke in to je nedopustno. Nedopustno!

Teh primerov v kmetijstvu, zdravstvu in na vseh področjih te vlade je ... /izklop mikrofona/

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Gospod Stanko Stepišnik.

MAG. STANKO STEPIŠNIK (PS PS): Hvala lepa za besedo, gospa predsednica. Spoštovani, spoštovane!

Davek o nepremičninah, sem že velikokrat rekel, da je zelo dobro, pozitivno, ciljno naravnano, davčne stopnje so pa tisto, o čemer mora parlament skupaj s stroko najti soglasje in skupno zadovoljstvo. Ta davek na nepremičnine zamenjuje štiri davke. Istočasno nam ureja register nepremičnin. Toliko let, toliko denarja, kot smo dali za urejanje tega registra oziroma nepremičnin in ko danes ugotavljamo, je še vedno izredno izredno veliko napak. Mislim, da je prav, da smo uvedli ta davek, da uvajamo ta davek, ker bomo vsaj prišli do urejenega registra nepremičnin. Seveda davčne stopnje, to je pa stvar trenutnih razmer, če hočete stroke, politike in tudi finančnega stanja. Na drugi strani pa, koliko si želimo socialne države. Proračun je tisto, kar parlament sprejme. Proračun ima odhodke in prihodke in takrat, ko sprejemamo proračun, sprejemamo tudi socialo: javno šolstvo, javno zdravstvo in tako naprej. Vedno se moramo vprašati, kje bomo dobili denar, da si bomo zagotovili takšen javni sektor, kot si ga želimo, takšno javno zdravstvo, takšno javno šolstvo, družbene dejavnosti, vojsko, policijo in tisto, kar pač mora biti v neki državi, da lahko normalno dela. Seveda na drugi strani si želimo čim več prihodkov. Čim več prihodkov dobimo iz gospodarstva in gospodarstvo mora imeti takšne pogoje, da lahko ustvarja novoustvarjeno vrednost in ta nova ustvarjena vrednost, dodana vrednost ali drugače pravimo družbeni bruto produkt, znaša pač v Sloveniji 35,5 milijard. To imamo na razpolago, da lahko

razdelimo potem med vse te dejavnike, kateri so pomembni za delovanje države.

Če pogledamo, da ima Avstrija trikrat večjo dodano vrednost na zaposlenega, 96 tisoč evrov na zaposlenega, Slovenija pa 37 tisoč 500 evrov na zaposlenega, potem vidimo, da lahko trikrat manj damo tudi za javni sektor, za vse socialne transfere in tako naprej, zato se moramo zelo truditi, da bi to dodano vrednost v gospodarstvu povečali. To pomeni, da bi imeli gospodarsko rast.

Ob prevzemu te vlade Alenke Bratušek, 20. marca lansko leto, je bila gospodarska rast minus 4,7 v primerjavi s tromesečjem prejšnjega leta. Konec drugega kvartala je bila minus 1,5%, konec tretjega kvartala je bila minus 0,6%, konec četrtega, zadnjega kvartala, zadnjega tromesečja lansko leto pa je bila gospodarska rast plus 2,1%. Jasno, če hočemo reči, da je ta država nekako iz recesije, mora ta gospodarska rast dve, tri četrletja biti pozitivna, da lahko rečemo, da je iz recesije. Jasno, da se vedno vprašamo potem, in sploh opozicija nabija, kaj pa imamo državljani zdaj od tega. Ja, državljani bomo imeli nekaj od tega z zakasnitvijo, vsaj pol leta, če ne eno leto. In da bi povečali to dodano rast, dodano vrednost v gospodarstvu, potem moramo prilagajati tudi davčne stopnje. Ta davčna stopnja je mogoče res nekoliko, bi rekel, prevelika za obremenitev gospodarstva, zato se tudi jaz strinjam kot gospodarstvenik, kot dolgoletni direktor, kot manjšinski solastnik v podjetju, ki ima 200 zaposlenih, 100 inženirjev in dobiva tudi kakšno subvencijo za nakup novega stroja, nove vrednosti, od katere država dobi nazaj v 3 mesecih preko poslovanja vse to, kar vloži, ker taka subvencija, ki se vlaga v podjetje, je nekoliko drugačna kot tista, ki jo nekateri dobijo za pisanje papirjev in se izgubi v teh papirjih, zato je to treba tudi razlikovati. Ne režimo si veje, na kateri sedimo, in vračamo nazaj nekaj tega denarja, ki ga pobere skozi visoko dodano vrednost podjetij, ki so izvozno usmerjena in visoko razvojno naravnana in imajo visoko zahtevne tehnološke proizvode. Ne režimo si te veje, dajmo to podpirati.

Gospod Tanko, vi velikokrat narobe razlagate, in to je zelo napačno, da se usmerja slovenski narod v napačno smer. Ta davek na nepremičnine je pravilno naravnana, ker združuje tri, štiri davke, uredil bo register nepremičnin, o davčnih stopnjah se bomo pa verjetno še morali pogovarjati, uskladiti in iskati nek kompromis, da bomo vsi zadovoljni. In tudi pri amandmajih, ki ste jih vi vložili, bo verjetno treba ... /izklop mikrofona/

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Stepišnik.

Na vrsti je gospod Jožef Horvat. Izvolite.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, gospa podpredsednica. Kologice in kolegi, gospa državna sekretarka!

Nadaljeval bom tam, kjer je zaključil spoštovani kolega mag. Stanko Stepišnik, glede davčnih stopenj. Povedal je in vse nas je pozval, da se moramo oziroma da se mora parlament glede davčnih stopenj uskladiti. Mi smo ponujali roko pred nekaj meseci, ko je prišel ta zakon v parlament, pa nismo bili uslišani, niti pri eni vejici ne. Seveda se strinjam in dodajam to, kar pravimo Krščanski demokrati, da je najboljša socialna politika tista politika, ki ustvarja dobro poslovno okolje za razvoj gospodarstva. In še nekaj, glede povečane gospodarske aktivnosti od 20. marca lani do konca lanskega leta. Gospo predsednico Vlade sem spraševal nekako takole: "Gospa Alenka Bratušek, povejte, kateri so ukrepi vaše vlade, ki so prispevali k povečanju te gospodarske aktivnosti." Niti enega razloga, niti enega ukrepa ni znala povedati! Torej je vse skupaj slučaj ali pa morda, ker tako radi govorimo o prejšnji vladi, so k temu botrovali ukrepi prejšnje vlade. In, kologice in kolegi, če logično sklepam, ugotavljam, da je šlo oziroma da gre za rekordno število zahtev za ustavno presojo Zakona o davku na nepremičnine in da je to gotovo zelo huda zadeva za to vlado in to koalicijo, in če potem vzpostavim korelacijo oziroma povezavo med Zakonom o davku na nepremičnine, proračunom Republike Slovenije za leto 2014 in zaupnico Alenke Bratušek, potem lahko logično zaključim in nadaljujem, da jutrišnja odločitev Ustavnega sodišča lahko razumemo tudi kot zaupnico ali nezaupnico Alenki Bratušek – posredno. Vemo, da se o zaupnici ali nezaupnici glasuje tukaj, da o tem ne odloča Ustavno sodišče, posredno pa ja. In če govorimo o moralnih normah, potem bo morala se odzvati tudi Alenka Bratušek na odločbe Ustavnega sodišča.

Kako naj razumem, kologice in kolegi, na eni strani razdolževanje podjetij – o tej vsebini smo na veliko govorili v torek na večerni seji na iniciativo Nove Slovenje – krščanskih demokratov, na drugi strani pa imamo vklop Zakona o davku na nepremičnine, ki hromi razvoj slovenskega gospodarstva, predvsem malega gospodarstva. In v današnjem tiskanem časopisju smo lahko prebrali odprto pismo časti vrednega slovenskega podjetnika in lastnika z naslovom Našo državo ubijamo. To si preberite! Ne želim delati reklamo nobenemu časopisu, ampak gospod Franci Pliberšek je gotovo časti vreden podjetnik in to, kar je zapisal, bi moralo dati misliti slovenski vladi. Moj poziv in moja želja je, da dejansko stopimo skupaj, tako koalicija kot opozicija – najbrž tudi opozicija kaj ve in najbrž tudi opozicija kaj sliši v poslanskih pisarnah in na terenu. Edino skupaj lahko naredimo zakon o davku na nepremičnine, ki bo sprejemljiv, ki bo tudi stimulativen, ponavljam, davki so in morajo biti tudi stimulativeni.

Kar se tiče turizma, pri meni, to sem že povedal na odboru, se je v poslanski pisarni oglasil gospod iz Moravskih Toplic. Skupaj z ženo imata štiri apartmaje. Naj spomnim, daje

nočitev z zajtrkom, bruto seveda, 18 evrov na noč. Dobila sta informativni izračun davka, vsak po tisoč 300 evrov. Toliko o stimuliranju razvoja turizma.

In še nekaj, da če stopimo skupaj, se nekaj da narediti, je dokaz tudi torkova seja Odbora za zadeve EU, ko so se sicer veliki ministri skrili za državne sekretarke, gospo Vraničarjevo, gospo Jerinovo in gospo Kertovo. Odbor za zadeve EU pa je soglasno sprejel sklepe in pritisnil na Vlado, da je zagotovila sredstva za kohezijske projekte. Torej, se da!

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Horvat.

Želim vas obvestiti na tem mestu, da smo ravnokar dobili obvestilo, da je koalicija vložila amandma, ki je tudi objavljen na e-klopi.

Nadaljujemo razpravo. Na vrsti je gospod Brane Golubović.

BRANE GOLUBOVIĆ (PS PS): Lep pozdrav vsem skupaj.

Če povzamem tisto, kar je kolega pred menoj rekel, da ubijamo našo državo, naj rečem, da smo leta 2005, ko smo vstopili v EU, izgubili vso vizijo. Slovenija je imela vizijo, da vstopi v EU, Nato, prevzame evro. Ko smo to uresničili, vizije ni bilo več, vsak je lahko delal, kar je hotel, imeli smo na nek način kreditno evforijo bibličnih razsežnosti, kako se je tudi slovensko gospodarstvo zadolževalo, vse vlade pa so na nek način brezciljno tavale. Ko se že govori o zaupnici predsednice Vlade, ki jo je vezala na proračun, takrat je predsednica Vlade tudi verjela, da bo zahtevani donos na slovenske obveznice, ki je bil leto dni nazaj 7 %, celo malo več, padel pod 4 %. In danes govorimo o tem, da je zahtevani donos na slovenske obveznice pod 4 %. In ja, tudi to je uspeh te vlade. Nekateri pravite, da ne, da je to samo od sebe prišlo, ampak je uspeh te vlade. Če nič drugega je umirila razmere.

Sedaj pa k amandmaju kolegic in kolegov iz SDS. Vaš amandma bi osebno podprl, če bi šli samo v področje gospodarstva in če bi šli na 0,50 ali 0,60 %. Ker pa ste taktično naredili amandma takšen, da se ga enostavno ne da podpreti, ker z vašim sprejetim amandmajem bi občine celo manj dobile, kot so dobivale iz nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča iz leta 2012. Verjamem, da ta amandma, ki je bil zdaj omenjen, da ga je koalicija vložila, je tisti amandma, ki govori o tem, da se bo gospodarstvo znižalo na 0,60 % – davčna ..., ampak ga nisem videl, vem pa, kaj smo zahtevali nekateri znotraj koalicije, tako Matevž Frangež, jaz, Alojz Potočnik, Stanko Stepišnik, ko smo se zavzemali za to spremembo.

Naj glede davkov še nekaj povem. Na žalost smo v teh 20 letih naredili tudi to, da Slovenke in Slovenci gledamo na davke kot nekaj, kar nas davi, ne kot nekaj, kar nam lahko da, neko dobrino, s katero zagotavljamo javne storitve in

javno infrastrukturo. Na žalost ne gledamo na davke tako in krivda je na nas vseh; tistih, ki smo 11 mesecev v tem parlamentu, in tistih – ki ga ni –, ki so že 18 let v tem parlamentu in to brez sramu povejo, kljub temu v kakšnem stanju se je država marca 2013 znašla ... Meni je všeč, da me poslušajo, ker potem tudi komentirajo stvari. V glavnem, moral sem malo spremeniti svoj nastop, zato ker sem bil prepričan, da preprečevanja tistih najbolj odgovornih ne bodo uspela glede znižanja davčne stopnje, tako da sem v končni fazi vesel, da nam je to uspelo. Naj pa samo še to dodam. Ko pravite, da nam skupaj nič ne more uspeli. Se spomnite, kakšne so bile davčne stopnje na začetku in ko smo nekateri skupaj z opozicijo opozarjali, da so tudi na področju kmetijstva bistveno previsoke? Kmetijske stavbe so bile opredeljene po 0,50 %, danes so na 0,30. Gozd in kmetijska zemljišča 0,50 %, danes so 0,15 in 0,7 – 0,07 gozd. Se pravi, nekatere stvari nam je uspelo skupaj narediti in nekatere stvari smo tudi priznali, da smo naredili napako in njih poskušali popraviti. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Branko Grims, izvolite.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Ja hvala še enkrat.

Tale amandma sem si pravkar pogledal, vaš zajema samo poslovne, industrijske nepremičnine, znižanje je pa zanemarljivo. Se pravi, gre za lepotni popravek, za katerega bi lahko rekli, da je Alenčica dala malo botoksa; ampak zaradi tega botoksa slovensko gospodarstvo ne bo prav nič bolje živelo. Žal, gospe in gospodje, treba bo stvari bistveno, bistveno več.

Prej sem dejal, da ste ustvarili kaos in naštel dva elementa. No, še tretji je, ki je bistven. Ustvarili ste tudi pravni kaos s tem zakonom. Pri tem zakonu in njegovem izvajanju je toliko zapletov, da je popolnoma jasno, da ne državna uprava, ne Vlada, ne tisti, ki jih pač to zadeva, na noben način niso bili pripravljeni na njegovo izvajanje in na to ste bili opozorjeni. To je nekaj, kar bi bilo treba upoštevati tudi z vidika ustavnopravne ocene ob sprejemanju tega zakona.

Zdaj še bistven hec. Na njega je že delno opozoril moj kolega, jaz bom bolj direkten. Jutri bo Ustavno sodišče, to upam staviti, in kot Gorenjec še nisem ene stave izgubil, razveljavilo vsaj kakšen člen tega zakona. Razveljavilo ga bo delno ali pa v celoti. To bo zelo zanimiv dogodek, gospe in gospodje, kajti spet vas moram spomniti, to je zakon, na katerega je predsednica Vlade vezala svojo zaupnico. Je z zaupnico izsilila njegov sprejem, valjar koalicije pa je slepo povozil vse, kljub totalnemu nasprotovanju in obstrukciji opozicije. Kar pomeni prevedeno v pravni jezik, da bo jutri na ustavnopravni ravni Ustavno sodišče Republike Slovenije izreklo nezaupnico Vladi Republike

Slovenije z Alenko Bratušek na čelu in celotni koaliciji, ki je ta zakon izglasovala, ker ste bili na vse te stvari pravočasno opozorjeni. Upam, da se vsi zavedate tega, kar se bo jutri zgodilo. Moram reči, da ne razumem tistih, posebno ne kolega, ki sam dela tudi v gospodarstvu oziroma je delal, ki vendarle zagovarjata tak zakon, kot je. Zakon, tak kot je, je za gospodarstvo razvojno uničujoč. In noben lepoten popravek, zlasti ne to, kar ste vi sedajle predlagali, ne more tega bistveno spremeniti. Treba bi bilo iti v smeri, da vse, kar se uporablja za gospodarstvo, za gospodarske namene, s čimer se gospodari, da je v celoti oproščeno tega davka; iz preprostega razloga, ker s tem odpirate delovna mesta, ker s tem ustvarjate druge prihodke, ki so potem predmet davka. Tukaj gre dejansko za nek način dvojne obdavčitve, ki potem prizadene vse tiste, ki želijo pač ustvarjati dodano vrednost in s tem postaja Slovenija kot celota, vse podjetništvo manj konkurenčno v primerjavi s tujino. Zaradi enega brezveznega davka, ki ga boste enkratno pobrali, bo kup podjetij zaprlo svoja vrata, izgubljenih bo še in še delovnih mest, ljudje pa bodo končali na zavodu za zaposlovanje in bodo prišli k vam, da sedaj pa dajte tisto vašo socialno pomoč, če ste tako socialno občutljivi, in boste šli spet v najemanje kreditov, pa bo začarana spirala še huje in še huje in še hitreje se bo vrtelo. Kot tornado. Ker približno tak status kot tornado tudi ima tale vlada pri svojem ravnanju, ko gre za gospodarstvo.

Iz tega razloga moram reči, da je prav hecno, ko tisti, ki ste sami imeli stik z gospodarstvom, rečete, da razbremenimo gospodarstvo, in v isti sapi rečete, da nasprotujete amandmaju, ki smo ga ni predlagali, ki pa bi v res veliki meri razbremenil gospodarstvo vsaj tega davka. Saj ste ga že tako obremenili, ljudje božji, da gospodarstvo dihati več ne more. Sploh ne vidite, kakšni so trendi v slovenskem gospodarstvu. Vsa Evropa je zdajle že zajela pljuča, povsod ekonomsko napredujejo, zelo hitro, v Sloveniji pa ne gre nikamor. In če je en mesec malo pozitivnega, potem pa že skačejo, zdaj smo pa ven iz krize. Nismo, ljudje božji, naša hitrost napredovanja je bistveno nižja od tistih, ki so pred nami, pa imajo že oni boljše štartno osnovo! To pa zato, ker pošljete na gospodarski šprint, ker danes podjetništvo je, ljudi, podjetnike, tako da jim na noge navežete nove in nove uteži v obliki novih in novih pretiranih davkov. Tukaj je treba narediti konec in pravi trenutek je danes. Kajti tisti, ki zagovarjate ta zakon, in govorite, da je kvaliteten in pravilen, pravilno usmerjen, se hudo motite. Upam, da se pri tem vsaj počutite božansko, skladno s tistim rekom Mae West, ki je rekla: "Motiti se je človeško, ampak počutiš se pa božansko!" In danes je bilo zmot pri tem zakonu in tudi takrat, ko je bil predlagan in sprejet, že veliko veliko preveč. Ta zakon je treba ukiniti.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Vam še enkrat sporočam, da predvidoma bo prišlo do popravka tega amandmaja.

Sedaj pa je na vrsti v tem krogu še gospod Zvone Černač.

ZVONKO ČERNAČ (PS SDS): Hvala lepa.

Ta seja ne bo danes zaključena, bo trajala še jutri in tudi še naslednji teden. Včeraj nihče s strani vladnih predstavnikov, ne minister pristojen za finance ne predsednica Vlade, ni želel javno pojasniti, zakaj je potrebno o tej spremembi zakona razpravljati in odločati danes, kar je – najmanj, kar je –, neprimerno, nehigienično, glede na to, da bo o njegovi ustavnosti svoje reklo jutri na javni seji Ustavno sodišče. Kot da bi želela Vlada na nek način vplivati na odločitev ustavnih sodnikov, pa tega ne želi javno povedati. Najmanj, kar je, je to neprimerno, ker se bodo vedno lahko pojavljale take ali drugačne špekulacije. Ampak ne glede na to, kako bo Ustavno sodišče odločilo, ta zakon je potrebno odpraviti, in če ga ne bo odpravila ta vlada, ga bo odpravila vlada, ki jo bo vodila Slovenska demokratska stranka, ker s temi popravki, ki sedaj prihajajo, dodatno še bolj konfuzno na mizo, se dokazuje, da je zmeda v njem popolna.

Vi s tem, ko popravljate neke dele zakona, ko med samo razpravo o amandmaju vlagate neko znižanje obremenitev za gospodarstvo z 0,75 na 0,59 % in pravite, da boste še to sedaj popravili, dokazujete, da je zmeda popolna. Popolna! Kako naj se izvaja zakon, kjer Vlada sama ne ve, kaj želi? Kjer do včeraj govori, da tega ni mogoče storiti, danes med samo sejo, po tistem, ko je kolega Vizjak javno izpostavil odgovornost sedanjega ministra za gospodarstvo, da naj vendar se zaveda, kaj govori in če javno govori, da je treba te obremenitve znižati, potem pa nič ne naredi, naj odstopi, po tistem pa prileti amandma, ki kar naenkrat pa to obremenitev zniža. Do tega trenutka pa ni bilo mogoče storiti nič. Ko smo razpravljali ure in ure o tem, da je sistem obdavčitve neprimeren in opozarjali na to razlikovanje rezidenti – nerezidenti, ni bilo mogoče storiti ničesar. Po tistem, ko so stotisoči ljudi dobili v roke informativne izračune, po tistem, ko se je pokazalo, kakšna je pravzaprav ta zmeda in ta konfuznost, pa se je dalo čez noč popraviti in uvesti stopnjo z 0,50 na 0,15. In do danes nismo dobili jasnega odgovora ministra za finance, kakšni so finančni učinki in posledice tega dejstva! Kot nismo do danes dobili verodostojnega odgovora, kolikšen je končni izplen oziroma izračun informativno obračunanega davka po vrstah zavezancev oziroma obdavčitev. Se pravi, koliko pride z 0,40, koliko pride z 0,15, koliko pride z 0,50 po vrstah nepremičnin. Tega ni bilo! Bila je povedana številka, ki govori o 400 in nekaj milijonih evrov, ki jo osebno postavljam pod velik vprašaj in ji ne verjamem. In ne verjamem, kajti

laži, ki jih je bilo izrečenih s strani pristojnega ministra, predsednice Vlade, doslej je bilo že nešteto. Dokler ta številka ne bo utemeljena v javnih evidencah in javno predstavljena javnosti in Državnemu zboru, ji ne bomo verjeli, ker ni mogoče reči, da bo zdaj sprememba zakona z 0,50 na 0,15 pa pomenila nekih 15 ali pa 20 milijonov evrov razkoraka. Pri tako pomembnem vprašanju vse to kaže na to, da Vlada nima jasne usmeritve, kaj in na kakšen način odpraviti to zmedo, ki jo je povzročila z Zakonom o davku na nepremičnine. V tej situaciji je edina pametna rešitev odpraviti ta zakon in v letošnjem letu ohraniti v veljavi dosedanje nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča in ostale davščine, ki so pa v finančnem smislu gledano na razkorak na deficit v državnem proračunu praktično nepomembne.

Danes je bilo izpostavljenih tudi nekaj konkretnih primerov, ki govorijo o tem, kakšna je zmeda pri tem davku. V moji poslanski pisarni so se tudi oglašali ljudje. Recimo, prišla je starejša gospa, ki je prinesla pokazat ta izračun, kjer je bil izračunan davek za trafo postajo po 0,40. Danes je bilo rečeno, da nekdo, ki si z lastnim delom služi kruh z oddajanjem apartmajev, je dobil davek v višini 2-krat po tisoč 300 evrov. Koliko pa bo dobila turistična kmetija Bužekijan, ki je bila ocenjena na 32 tisoč evrov po GURS evidencah, vas vprašam, pa je nanjo vpisanih pet milijonov evrov hipotek po tem istem zemljiškopravnem vložku? Ta vlada se dobesedno igra s tem ljudstvom pri tem davku, več pa v nadaljevanju.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Ta krog razprav je s tem zaključen. Verjamem, da glede na vse dogajanje bo razprava tekla naprej. Odpiram možnost za prijavo. Izvolite. V tem krogu je 6 prijavljenih razpravljavcev. Prvi je na vrsti gospod Marko Pavličič.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala za besedo. Veseli me, da je v koaliciji končno dozorela misel, da so visoki davki problem te države in da moramo tukaj narediti končno korak naprej okoli tega. ... /aplavz/... Hvala za aplavz.

Nekateri smo o tem govorili že davno, recimo, ob predlogu sprejema dvignjenega DDV smo takrat pač o tem zelo jasno in glasno tukaj govorili, vendar nismo bili uslišani. Naslednji takšen dogodek je bil davek na srečke, tudi takrat smo zelo jasno povedali, da višji davki, kam nas peljejo in kam nas ne peljejo, pa tudi takrat pač s tem nismo uspeli. O tem smo govorili že na odboru, pa bomo še na tem zasedanju govorili v primeru vrednotnic, kjer znova uvajamo neke nove prispevke, in upam, da bo tudi tam tokrat malce več posluha, kot ga je bilo tukaj. Vsekakor koalicija s tem jasno kaže, da se je začelo gibati v pravo smer in da moramo narediti nekaj za to, da bo naše okolje bolj konkurenčno. Vsekakor pa se moramo ob

tem zavedati tudi posledic, ki jih takšna odločitev prinaša.

Namreč, če režemo davke in hkrati ne posegamo na odhodkovno raven, se nam samo povečuje proračunski primanjkljaj in s tem povečujemo zadolževanje. Ravno s tem imamo v zadnjem času v tej državi največje probleme. Povečuje se zadolževanje in povečujejo se obresti, ki jih potem plačujemo za to zadolževanje; in več obresti, ko plačujemo, manj denarja ostaja v proračunu za ostale nujno potrebne zadeve, o katerih so govorili kolegi pred mano in zakaj sploh pobiramo davke. Skratka, če bomo danes samo rekli hop, skočili pa ne bomo, in to, da bomo skočili, pomeni, da bomo morali nujno sprejeti reforme, da bomo morali nujno nekaj narediti tudi na odhodkovni ravni, če tega koraka ne bomo naredili, potem je danes šlo samo za poceni piar.

Zato upam, kolegi, da se zavedamo, kaj bomo s tem amandmajem naredili, kaj bomo potrdili, in ko bomo naslednjič govorili o tem, kje moramo še poseči na odhodkovni ravni, da bomo tudi to soglasno sprejeli. V Državlanski listi smo absolutno pripravljeni na to; upam, da ste tudi vi. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Pavličič.

Na vrsti je gospod Ljubo Žnidar.

LJUBO ŽNIDAR (PS SDS): Spoštovana podpredsednica, predstavnice Vlade, kolegice in kolegi!

Tudi sam sem zelo zadovoljen, tako kot je moj predhodni govornik, ki je poudaril, da je vladna koalicija dozorela. Jaz bi rekel, da danes zelo hitro dozoreva; dozoreva zelo hitro ob triurni razpravi opozicijskih poslancev, da je ta zakon neprimeren, obremenjujejoč za gospodarstvo in da so po treh urah doumeli in tako znižali stopnjo obdavčitve za gospodarstvo za 0,26 %. Rekel bi, da naj ta seja še kar traja. Pa upam, da boste v naslednjih treh urah dozoreli za najmanj toliko odstotkov, kot ste zdaj v teh treh urah. Zato predlagam, da ta seja traja dolgo in to bo velik doprinos slovenskemu gospodarstvu, da se to gospodarstvo res razbremeni.

Tudi sam menim, da ta zakon ustavne presoje, o kateri naj bi bila dana informacija v petek, ne bo preživel, kajti zakon izpostavlja pravo tiho nacionalizacijo slovenskega podeželja. Vemo, da so kmetijske površine po vladnem predlogu precej, nekajkrat, desetkrat, nekatere tudi več kot stokrat več obdavčene, kot so bile sedaj. In vemo, da na podeželju ni toliko kapitala na kmetijskih gospodarstvih, ni toliko sredstev, da bi bili zmožni plačevati vse te dajatve. Slovensko gospodarstvo, podjetništvo in obrt ne živijo v slovenskem okviru, živijo v evropskem, v evropski skupni državi, živijo na evropskem trgu in išče svojo priložnost tako v Evropi kot povsod v svetu. S takšnimi obremenitvami, kot z njimi prihaja Vlada, so

slovensko gospodarstvo, podjetništvo in obrt nekonkurenčni na svojem poslovnem trgu.

Zakon ogroža mirno starost starejšim lastnikom nepremičnin, za katere vemo, da imajo nizke prejemke, pa če rečemo, da so sami gradili, seveda tudi plačali davke tako za material, tako za delo, bi rekel, da so v vsem tem dolgem obdobju z davki že kar mogoče enkrat, dvakrat ali celo večkrat preplačali svoje nepremičnine. Tu gre za izjemno obremenitev starejših občanov, ki se bodo morali v prihodnje resno vprašati, kakšna bo njihova pot, kakšna bo njihova usmeritev z nepremičninami v prihodnosti.

Zakon tudi odvzema veliko mero avtonomije občinam. Vemo, da so občine v Sloveniji zelo različne: so velike, so majhne, so tudi zelo odvisne od svoje geografske lege; skratka, diferenca je izjemno velika. Občine so imele svoje avtonomije, da so uravnale s sredstvi, ki so jih pobirale oziroma ki so bila prihodki v sam proračun, in uravnale, občine, svojo strategijo svojega razvoja po svoji meri, po svojem okolju in po svoji viziji nadaljnega razvoja. S tem vladnim predlogom Zakona o davku na nepremičnine je dejansko občina ta avtonomija odvzeta.

Nadalje tudi zakon vzpostavlja grobo centralizacijo Slovenije. Vemo, kje je skoncentriran kapital; kapital je skoncentriran tam, kjer so delovna mesta, to je predvsem v samih slovenskih centrih, tu se združuje kapital in to je načrtno umeščanje centraliziranja kapitala v same slovenske centre.

Kot zadnje bi pa še omenil, da zakon tudi ogroža družine, predvsem govori o velikih družinah, ki jih neenakomerna ne obravnava glede na velikost stanovanjskih površin. Govorim za večštevilske družine, ki jih je ta zakon nekako obšel in nimajo določenega pravega statusa, kot bi si ga družine z večjim številom otrok tudi zaslužile. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Žnidar.
Gospod Andrej Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica, kolegi in kolegice, državna sekretarka!

Saga o Zakonu o davku na nepremičnine se nadaljuje in učinki tega davka, če bi bil slučajno sprejet, in tudi, če bi šel preko Ustavnega sodišča, bodo za nekaj časa verjetno nepopravljivi. Kolega Jože Jerovšek je govoril o prekomerni obdavčitvi, tudi zgodovinsko o davku, ki se je imenoval haradž in če davčni zavezanci s svojim normalnim delovanjem ali s svojimi normalnimi dohodki takega davka ne morejo plačati, potem morejo ta davek dejansko plačati, da tako rečem, iz svojih prihrankov, iz svojega premoženja, prodati morajo premoženje, zmanjšati morajo prihranke in tako naprej. Glede na to, na kakšen način so bile zgrajene nepremičnine v Sloveniji v drugi

polovici prejšnjega stoletja, glede na dohodke, ki jih imajo danes ljudje, ki živijo v teh nepremičninah, in seveda glede na vrednost teh nepremičnin, potem lahko ugotovljamo, da imamo slovenski haradž danes pred sabo, ki ga je spisala vlada Alenke Bratušek in kateri protagonisti tega davka nas stalno spremljate v Državnem zboru.

To seveda pomeni naslednje: ne bo imelo le socialnih učinkov, imelo bo tudi ekonomske in finančne učinke. Finančne učinke v povezavi tudi tega, da ljudje davka ne bodo mogli plačati, da podjetniki ne bodo mogli plačati davka, da kmetje ne bodo mogli plačati davka in bodo zaradi tega nekateri premoženje tudi odtujili oziroma ga morali odprodati. To pomeni, da bo cena v nekem krajšem obdobju za te nepremičnine nizka in da bo dejansko padla. Vprašanje je, kdo bo kupil te nepremičnine, kdo bo pokupil slovensko podeželje, kdo bo pokupil slovenski kmečki turizem. Verjetno ali pa zna se zgoditi, da bo ta kapital prišel tudi iz tujine, tudi iz morda davčnih oaz in pokupil vso to zadevo. Lastništvo v Sloveniji se bo spremenilo in morda je ravno to cilj te vlade, da ima enostavno ta vlada pa ta davčna uprava pa ta GURS preveč dela s tolikim številom davčnih zavezancev – vemo, da v Sloveniji je 90 % ljudi, državljanek in državljanov polnoletnih tudi lastnikov nepremičnin. V drugih državah je to popolnoma drugače. Morda je to, da se te nepremičnine prodajo, da se ljudje vselijo v neke druge nepremičnine, tukaj, ali v tujini, ali kjer drugje in da se enostavno skoncentrira lastništvo nad nepremičninami nad majhno skupino ljudi, ki bo imela moč, imela denar in ki bo verjetno, ko bo prišla do poceni nepremičnin, te nepremičnine dejansko lahko uporabljala tako, da bo med drugim tudi naredila tak vpliv, najbrž na vlado Alenke Bratušek, in enostavno bo ta vpliv takšen, da tega davka ne bo več in celoten projekt, sistem bo dejansko realiziran v Sloveniji. Morda je to intenca tega zakona tudi zaradi tega, ker navsezadnje sam zakon določa, da za tiste, ki pa ne morejo plačati nepremičnin, bodo te prenesene na državo oziroma občino, občina bo morala spet s tem upravljati, verjetno jih bo prodajala in tako naprej in tako naprej.

Skratka tudi želim opozoriti, da s takšno prekomerno obdavčitvijo, dejansko vplivate tudi na celotno premoženjsko situacijo v državi, ne glede na nasmeške predstavnic Vlade, ker zadeve so verjetno še precej resne. v zvezi s tem je seveda treba obravnavati tudi to, tudi pravne zadeve in seveda tudi zaupnico; skratka, to pa v nadaljevanju.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Möderndorfer, proceduralno. Izvolite.

JANI MÖDERNDORFER (PS PS): Hvala lepa, predsedujoča.

Imam proceduralni predlog, glede na to, da ste jasno opazili, da gre za ene in iste razpravljavce, da gremo že večkratni krog in da v resnici govorimo o enih in istih stvareh in to eni in isti poslanci, je več kot očitno, da gre za zavlačevanje. Zato predlagam proceduralni sklep, da se dogovorimo, meni je vseeno, lahko vsi še enkrat vse ponovimo, ampak da zelo jasno damo vedeti, da bomo razpravljali in potem tudi zaključili te kroge razprav. To seveda vi lahko omogočite, nimam nobenega problema s časom, zaradi mene je lahko to do dveh zjutraj, samo bi želel, da seveda ne ponavljamo enih in istih stvari na eni in isti temi. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Res je, spoštovani gospod Möderndorfer, vaš predlog je v skladu s poslovníkom. Če vas prav razumem, ste dali predlog, da glasujemo o tem, da vsak razpravljavec razpravlja o tem amandmaju oziroma tej vsebini samo enkrat. Je tako? Potem bom seveda dala to na glasovanje, ampak potem ko bo izčrpana ta lista razpravljavcev. Zaenkrat imamo še tri prijavljene in dajem najprej besedo gospodu Stanku Stepišniku, nato še ostalima dvema, potem pa glasujemo.

MAG. STANKO STEPIŠNIK (PS PS): Gospa predsednica, hvala lepa za besedo. Spoštovane in spoštovani!

Gospodu Jožetu Horvatu bi rad ogovoril na tisto vprašanje, ko je rekel, kako je nastala gospodarska rast. Saj to vse zanima – ali ne? Bolj malo jih pa stori kaj za to in upam, da poslušata to po radiu. Naša predsednica Alenka Bratušek je to večkrat ponovila, vendar se ni tako eksaktno usmerila na to, je pa zelo jasno povedala, da gre za zasebno potrošnjo, državno potrošnjo, za izvoz investicije v Sloveniji in to so tisti po neki metodi dejavniki, ki določajo družbeni bruto produkt v Sloveniji. Jasno, če hočeš nekaj dvigovati, tudi gospodarsko rast, moraš zelo dobro obvladati strukturo in potem tudi matematiko, koliko je to v tej strukturi.

Zasebna potrošnja se je dvignila nekoliko, posledično zaradi tega, ker so bili dvigi investicij za 20 %, javna potrošnja je nekoliko negativna, izvoz se je dvignil za 4,7 % in vseskozi raste, zato je bilo tudi veliko podpor vloženi v ta del gospodarstva – kot veste, izvoz znaša v Sloveniji 26 milijard, 21 milijard izdelčni, 5 milijard storitveni, predvsem se je treba v bodoče boriti, da bo ta storitveni dosti večji, nekaj malega pa vplivajo tudi zaloge. In gospodarska rast je nastala prejšnje leto, posledično zaradi velike aktivnosti te vlade. Podpisala je več kot tisoč pogodb iz evropskih sredstev v višini 800 milijonov evrov za razne projekte, vodovod, čistilne naprave in tako naprej, 600 milijonov evrov je bilo dano v podporo gospodarstva, za 500 milijonov evrov je bil narejen posojilni sklad pri SID banki za kredite vseh podjetij, obratna sredstva, tehnološka prenova, razvoj in raziskave, in tudi

precej poroštev in garancij je bilo dano predvsem za obresti za mala in mikro podjetja. Drugo, zmanjšanje davčne stopnje – to ni posledica govorov. To je posledica izračunov. In ko se je preračunalo na hitro, pač ljudje, strokovnjaki, preračunajo, da lahko nekaj prihranimo na odhodkovni strani, nekaj moramo pa pridobiti na prihodkovni strani. Poglejte, če dodana vrednost v Sloveniji zraste za 1 %, davek na dodano vrednost pri prihodku države znaša 3 milijarde. To pomeni, da pridobimo 30 milijonov. Za to se moramo vsi boriti, da bo dodana vrednost večja, ampak ne samo v podjetjih, ne samo v bolnici, ne samo v šolstvu, ampak tudi v parlamentu. V parlamentu moramo ustvarjati dodano vrednost, ne pa negativno vrednost, in neko govorjenje, ki ne povzroča nič. Zato je od vseh odvisno, ali bomo v tej državi dvignili družbeni bruto produkt preko dodane vrednosti. Mislim, da ga lahko, saj zato smo tudi bili izvoljeni, nismo bili izvoljeni za kaj drugega. Mislim, da ta davek na nepremičnine, tudi uravnavanje davčnih stopenj mora biti posledica strokovnih odločitev ...

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC:... Samo malo pozornosti, prosim. Spoštovani kolegi, samo malo pozornosti. Izvolite.

MAG. STANKO STEPIŠNIK (PS PS): ... in jasnih izračunov. Saj verjetno bi lahko še kaj več rekel okoli tega, da se zelo trudimo, ko govorimo, kako je strošek dela pri nas v Sloveniji prevelik. Narobe govorimo vsi, tako kot smo govorili varčevanje, namesto gospodarska rast. Sedaj, ko govorimo gospodarska rast, se moramo vsi osredotočiti na dodano vrednost. In ne, da so previsoki stroški dela. Stroški dela so dodana vrednost. Mi imamo na prenikih tehnološki ravni proizvode, produkte. Ko bomo to dvignili, bo strošek dela v proizvodih zrasel, bo notri več znanja inženirjev, doktorjev znanosti in tako naprej, in bo dodana vrednost skokovito zrasla in bo dosti več denarja na razpolago tudi za socialo. Če se bomo pa trudili, da bo ta strošek dela – vemo, da je previsok – zmanjševal, bomo zmanjšali število ljudi po podjetjih – ja, saj na koncu nam ne bo nič ostalo, bo družbeni produkt namesto 35 milijard 20 milijard. Družbeni produkt pa raste, če strošek dela raste. Ampak ne strošek dela na osnovi kreditov, ampak strošek dela na osnovi realne vrednosti, realno ustvarjanje vrednosti.

To, kar se je pa zgodilo leta 2008, se je pa v javnem sektorju zgodilo, da je za milijardo masa plač zrasla na osnovi kreditov, ne pa na osnovi realno ustvarjen vrednosti. In to plačujemo še danes.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Stepišnik. Na vrsti je gospod Franc Breznik ... Ali lahko spoštovane kolege prosim za malce pozornosti?

FRANC BREZNIK (PS SDS): Zahvaljujem se, gospod Stepišnik, mislim, da je to bil enkratni govor. Predlagal bom svojim kolegom na zahodu, da vas Nemčija vzame za gospodarskega ministra, pa da kompletno floto FDV pa vse skupaj vzamete zraven, pa boste naredili novo šolsko reformo njim, ker menim, da je to bilo totalno zavajanje. Pa gremo kar po vrsti.

Prva zadeva, poglejte prve rezultate Umarja, o čem govorijo. Kdo je generalni gospodarski rast, o kateri sedaj razpravljate? Vsi tisti, ki so bili v Nemčiji, Avstriji, Italiji, ki je naša druga največja izvozna partnerica, pridni, izpeljali so reforme, dvignili so svojo proizvodnjo in naši podizvajalci sedaj dobivajo večja naročila, spoštovani gospod Stepišnik. Ti so bili neodvisni od vas. Niso bili od vas pa od gospoda Mišiča, ko sta delila denar kot ministranta po slovenskih podjetjih, ki so iz vaših logov. Poglejte, na račun tistih je bilo to.

Druga zadeva, ki vas bo morda zanimala, ker šlo je za totalno zavajanje. Umar je dejansko dal vedeti samo izvoz. Sedaj pa poglejmo, kaj se je zgodilo v času vaše vlade. Prvo, dvig stopnje spodnjega in zgornjega DDV. Poglejte rezultate v zadnjem kvartalu, kompletnega zadnjega leta, čemu je botroval dvig zgornje in spodnje stopnje DDV. Kljub agresivni politiki Davčne uprave smo lani pobrali 5 % manj davkov in trošarin. 5 % manj, spoštovani kolegi! Zaradi česa? Govoril sem o Lafferjevi krivulji, govoril sem o tako imenovani točki preloma, govoril sem o zmanjšani kupni moči Slovencev in Slovenk, in govoril sem, da se bodo tujci obrnili. Tujci so začeli v slovenskih, tudi trgovskih centrih manj kupovati, manj se je kupovalo goriv, manj trošarin smo potrošili pri cigaretah, pri alkoholu in tako naprej. To je tisti lahki denar, ki bi ga Slovenci dobili, brez da smo kreirali nova mesta. Samo z optimizirano davčno politiko, spoštovani kolega Stepišnik. In nič niste naredili za gospodarsko rast! Temu se imate zahvaliti, lahko greste v Evropo in se zahvalite Merklovi, pa avstrijskemu predsedniku vlade, prejšnjemu, pa italijanskemu in vsem ostalim, ki so reforme izpeljali. Na to je vezana tudi stopnja slovenskih obveznic. Ljudje se zavedajo, in vlagatelji, da imamo vseeno izvozno gospodarstvo in relativno smo tu dobri. Ampak, naš izvoz je vedno podrejen temu, ali bodo tujci okrog nas, naše največje partnerice naredile določene reforme in da bo naš izvoz lahko rasel na področju tega. Mi te lastne absorpcije nimamo, ker nimamo te kupne moči, tudi botruje temu, kolega Stepišnik. Ko zdaj govorite še o 130 tisoč brezposelnih – kaj ste naredili za 130 tisoč brezposelnih? Avstrijci nam rešujejo vsaj 15 tisoč brezposelnih; vsaj 15 tisoč, glejte! In letos, ko ste zdaj govorili o dodani vrednosti v svojem govoru – dodana vrednost! Povejte mi, kakšno veljavo imajo slovenski inženirji in tehniki v tej družbi? So komentatorji v javnih razpravah? Na kakšnem mestu so? Kdo je komentator vsem? Točno pod to vlado, kljub temu da imamo 20 tisoč mladih z

družboslovno izobrazbo, z visokošolsko izobrazbo na borzi, je ta vlada ponovno razširila, povečala vpis v družboslovne študije. S tem bomo mi dodali dodano vrednost, na ta račun?! Nemčija vedno pravi: mi smo hvaležni našim inženirjem, 150 let tradicije, hvaležni smo našim inženirjem in tehnikom. Mi smo jim hvaležni, da so dodali vrednost, in hvaležni smo delu vrhunskih družboslovcev, ki so dodali blagovne znamke, vrhunskih prodajnikov, ki so to zapakirali v resnično izdelke, kjer, recimo, firma Porsche ima največjo dodano vrednost v Nemčiji, recimo, na en izdelek. Avtomobil, Carrera 911, recimo, proizvodna vrednost 12 tisoč evrov, prodajna vrednost z davkom, ne pri nas 22, ampak v Nemčiji je nekje 105 tisoč evrov. To so potem produkti, ampak tu zadaj stoji 80 let težkega inženirskega dela. Težke evolucije, ne družboslovne, ampak predvsem naravoslovja, predvsem v tem delu.

Kolega Stepišnik, nič niste naredili! Edini ukrep, ki ga mi poskušamo danes ustvariti, je nična stopnja, zato da postavimo vsaj prvi steber nekega normalnega poslovnega okolja in da damo vsem ostalim partnericam v naši bližini, da jim damo vedeti: imamo nično stopnjo za poslovne objekte, pridite in začnite vlagati v državo. Nimamo svojih lastnih sredstev, imamo celo vrsto tajkunov, ki so ravno v tem času dobili moratorije za 280 milijonov dolga. Tudi o tem bi lahko govorili, ampak mi je časa zmanjkalo, tako da – nič niste naredili. Nič niste naredili. Še enkrat.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Seveda, gospod Stepišnik zdaj pa res ste upravičeni do replike.

MAG. STANKO STEPIŠNIK (PS PS): Gospod Breznik, saj vas je fino poslušati; samo, veste, v življenju sem se s toliko neumnostmi srečeval, res. Zelo všeč pa mi je, če kdo pravilno govori, ker to le poslušajo slovenska javnost. In govorite o dodani vrednosti. Kaj pa je dodana vrednost, saj ste vse narobe povedali. Dodana vrednost je ustvarjalnost, inovativnost, iznajdljivost, izdelava produkta, to je izdelek ali storitev, ki je na trgu zaželen, prodajljiv in konkurenčen. Zato je pa treba vložiti v produkt veliko inovativnosti, znanja, raziskav in razvoja in zato je naša vlada lansko leto predvsem usmerila tretji sistemski ukrep, kako povečati znanje v končnih produktih. Slovenija prodaja končne produkte in končne produkte moramo narediti tehnološko na višjem nivoju: bolj prodajljive, bolj zanimive za končne kupce. To pa lahko narediš samo, če daješ več denarja v razvoj in v raziskave. Tudi s subvencijami, tudi s subvencijami in Slovenija inovira komaj 15 % svojih produktov in ker ne inovira ostalih produktov, pada konkurenčnost Slovenije na svetovni lestvici. Tudi zaradi drugih vzrokov, okolja in tako naprej.

Kaj se nam bo zgodilo, če ne bomo pospešili, bi rekel, podpore tudi države v podjetja, da jih bomo motivirali preko njihovih razvojnih

raziskovalnih skupin, da bodo bolj inovirali produkte? Vedno bomo imeli slabšo konkurenčnost, slabšo dodano vrednost in vedno manj denarja v proračunu za življenjske funkcije in tiste funkcije, ki so potrebne, da se normalno živi od sociale, zdravstva, šolstva in tako naprej. Zato se moramo vsi truditi, da predvsem znanje spravimo v končne produkte. Pri nas smo pa ogromno zelo lepo razvojno-raziskovalno infrastrukturo v zadnjih desetih letih naredili, od centrov odličnosti, raznih laboratorijev, podjetniških centrov, con in tako naprej, ampak to je prazno. Vlagamo znanje notri za lastni pogon, namesto da bi dobili končne dobre, prodajljive produkte. Zato morate tudi vi gospod Breznik, ker ste predvsem v tujini delali in to dobro razumete, pravilno povedati slovenski javnosti in vsi se moramo boriti za to, da je večja dodana vrednost, da pride več znanja v končne produkte, ne pa, da to znanje nekje obvisi. Slovenija daje 2,7 odstotka od družbenega bruto produkta za razvoj in raziskave, nekaj javnega denarja, precej zasebnega denarja in tukaj moramo vsi vztrajati, da gre tega denarja več v razvoj in raziskave. Ampak to mora priti v končne produkte, ki jih prodajamo, ne pa na zalogo, ali da obvisi na zraku, ali pa v laboratorijih, ali pa v papirjih, ki se zlagajo do stropa, pa še luknjo lahko narediš, da gre čez. Proti temu se moramo boriti. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Stepišnik.

Preden dam besedo še zadnjemu razpravljavcu v tem krogu, vas obveščam, da imamo na eklopi že vloženo spremembo amandmaja, kot je bilo prej najavljeno.

Gospod Lisec, izvolite.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Hvala, predsedujoča. Najprej dovolite, da izrečem globoko dobro jutro 90 % poslancem te koalicije. Pred eno uro so bili samo trije koalicijski poslanci, ta stran je bila prazna, tako da: "Dobro jutro." Je pa žalostno, da za dobro jutro pridete s takšnim amandmajem, s katerim ste prišli, predzadnjo verzijo, zadnje na žalost še nisem videl. To pa je 0,59-odstotna za poslovne in industrijske nepremičnine, razen energetskih nepremičnin. Zakaj ne 0,593333? Če se delate norca, se pojdite polno črto tega norčevanja, ne samo iz slovenskih ljudi, ampak tudi iz slovenskih obrtnikov in iz slovenskih gospodarstvenikov. Očitno pa je, da je DeSUS očitno spet najšibkejši člen v tej vladi. Kajti to, kar smo mi predlagali, nulta stopnja za domove za ostarele, DeSUS očitno ni imel toliko moči v tej koaliciji, da bi tudi nekaj za domove za ostarele pa le zmanjšali, in se norčevali, tako kot se očitno vsi ostali norčujejo iz te stopnje 0,59. Skratka, gre za barantanje te vlade, ki spominja na čudno hinavščino. Moram reči, ko na eni strani obžalujem, da tukaj ni ministrov Omerzela, Židana, Viranta, gospoda Dragonjo, ki bodo

verjetno jutri dobili uro resnice prek Ustavnega sodišča, pa imamo na žalost tukaj našega kolega, bivšega ministra, ki je v preteklem letu naredil za gospodarstvo – kaj? 0,75-odstoten davek na nepremičnine za poslovne in industrijske objekte in za površine ter dvig DDV! Ja, slovensko gospodarstvo in slovenski gospodarstveniki, pa verjetno ne samo slovenski, verjetno tudi tuji gospodarstveniki, kot je rekel predhodnik, si želijo takšne ministre.

Skratka, zanima me, gospa državna sekretarka, če prihajajo iz vrst vaših koalicijskih partnerjev takšni – še enkrat si bom dovolil reči – zmazki, me zanima, glede na to, da je danes oziroma ko pride opozicija s kakršnim koli predlogom, rečete, da ne, ne gre, finančna konstrukcija se nam podre. Zanima me, ko ste vedno govorili, kako se kaj podre, če kar koli predlagamo, pa me zanima, kje boste dobili denar oziroma koliko denarja potrebujete, da z 0,75 zmanjšate obdavčitev za poslovne in industrijske nepremičnine na 0,59. Bomo jutri lahko brali v kakšnem mediju, da ne bo ponovno zadolževanja za 1,5 milijarde, ampak bo za dve milijardi, ker vas itak ne briga prihodnost, ker vas tudi ne briga niti sedanost.

Skratka, jaz se veselim jutrišnjega dneva, odločitve Ustavnega sodišča in s tega mesta sprašujem predsednico, Vlado in njene ministre: če jutri celoten zakon pade na Ustavnem sodišču – glede na to, da so na to vezali proračun in zaupnico –, ali lahko pričakujemo eno uro po razgrnitvi odločitve Ustavnega sodišča odstop celotne vlade ali pa lahko pričakujemo v naslednjih urah, potem ko bo zelo verjetno Ustavno sodišče določene člene razveljavilo, odstop ali ministra za gospodarstvo, ministra za lokalno samoupravo, ministra za kmetijstvo, ministra za infrastrukturo, ker verjamem, da minister za finance verjetno nima niti resnega namena hoditi v Državni zbor in v Slovenijo. Raje išče v tujini zadolževanje na račun vseh tistih moje generacije in še mlajših, ki bomo neumnosti tega zakona in neumnosti te vlade plačevali. Spoštovana državna sekretarka, imate finančno pokritje tega amandmaja? Če je vse ostalo nemogoče, je tudi to nemogoče. Tako kot je nemogoč ta zakon.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospa državna sekretarka.

MAG. MATEJA VRANIČAR: Pri obravnavi amandmaja, ki ga je vložila Poslanska skupina SDS, sem opozorila na finančne posledice, ki znašajo 177 milijonov evrov oziroma 120 milijonov manka v občinskih blagajnah po poteku prehodnega obdobja. S predlagano ureditvijo bo izpleten davka glede na oceno nižji za 32 milijonov evrov, tudi ta primanjkljaj bo treba v prehodnem obdobju pokriti v okviru državnega proračuna.

Glede na to, da se je Vlada zavezala, da zvišanja davčnih obremenitev ne bo, bo treba

poiskati možne prihranke. Gre za znesek, ki je v okviru pristojnosti razporejanja oziroma varčevanja, ki ga Vlada ima in je na nek način bolj obvladljiv kot pa znesek 177 milijonov. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Replika? ... Samo trenutek, repliko imate na izvajanje državne sekretarke? Izvolite. Očitno je razpravljaj o vsebini, o vsebini in ... Spoštovana gospa Župevčeva, če si boste prebrali člen poslovnika, potem boste vedeli, da poimensko omenjene ni nujno za repliko. Izvolite, gospod Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Seveda, o vsebini se pogovarjamo in o vsebini finančnega učinka tega davka in dejstvo je, da je motiv tega davka in vzrok sploh za to, da se uvede ta davek, to, da imajo državljani in državljanke boljše in večje storitve na lokalni ravni. Večje storitve na lokalni ravni seveda pomenijo, da lokalne skupnosti dobijo več denarja in na celem svetu vse države uporabljajo ta davek za financiranje lokalne skupnosti. Razen v Sloveniji; v Sloveniji pa hočemo nekaj več, v Sloveniji pa hočemo še 200 milijonov za državni proračun. Ta davek ni vir državnega proračuna in to ni strokovno, da bi bil vir, ker je edini razlog za to, da se ga uvede, povečana storitev, boljša storitev na ravni lokalne skupnosti. Poglejte si države OECD, kaj financirajo s tem davkom – ko se tako izgovarja Vlada pogosto na mednarodne primerjave. Poglejte, kaj Avstrijci financirajo s tem davkom – lokalno skupnost!

Tudi v primerjavi, da bi bil sprejet amandma Slovenske demokratske stranke, bi lokalne skupnosti dobile še vedno več denarja, kot ga dobijo z nadomestilom za uporabo stavbnega zemljišča. Kajti zdaj naj bi ga dobili 410 milijonov, omenili so 170 milijonov, z nadomestilom pa sedaj dobijo, mislim da, med 190 in 200 milijonov evrov. Kar pomeni, da za 10, 20 % več bi lokalne skupnosti dobile denarja in zaradi tega bi lahko imeli državljani in državljanke bolj kvalitetne storitve na ravni lokalne skupnosti. Če pa se ta davek uporablja kot fiskus, kot fiskus za to, da se bo polnil državni proračun, kar je seveda napačno in je nestrokovno in tega ni v drugih državah, potem pa preidemo do teh težav, v katerih smo. Imamo težave danes, ker nimamo pokritega proračuna na prihodkovni strani in imamo težave danes, ker nimamo pokritega proračuna na odhodkovni strani. Predsednica Vlade je vezala zaupnico na ta proračun, ki je danes že razpadel. Na letni ravni imate 500 milijonov več odhodkov, če gledamo na letni ravni. 500 milijonov več jih imate danes, prihodke imate pa na ravni leta 2012. Zaradi tega bo seveda proračun – samo čakamo, kdaj pridete z rebalansom proračuna v Državni zbor; s tistim, s katerim ste trdili, da je alfa in omega in da je vezana zaupnica predsednice Vlade na ta proračun.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Postopkovno, gospod Möderndorfer.

JANI MÖDERNDORFER (PS PS): Gospod Tanko, saj veste, da morate malo počakati. Vrtni red je jasen.

Poglejte, predsedujoča, po 70. členu je več kot jasno, kaj je replika. Vaša obrazložitev ni bila najbolj na mestu, ker to ni bil odgovor na napačno razumljeno razpravo in zato predlagam, da v nasprotnem primeru, ker vidim, da se bo to zdaj pojavljalo, jaz sem že dal en predlog, da nehajmo s tem zavlačevanjem, da upoštevate poslovnik. To velja seveda vam – ta predlog. Za vse ostale pa, ker ne razumejo, jim pa ni pomoči. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa za vaše opozorilo, gospod Möderndorfer.

Tudi zadnja replika gospoda Stepišnika, ki je bila namenjena gospodu Brezniku, je bila bolj polemika. Me veseli, da je razprava tako vsebinska in želela bi si, da bi bilo v Državnem zboru vedno takšno število poslancev in poslank prisotnih, kot jih je sedaj, tik pred glasovanjem.

Je še kakšna želja pred glasovanjem? Replika. Izvolite, gospod Tanko. Replika. Povejte, komu replicirate. Gospe državni sekretarki. Izvolite.

Gospod Tanko, imate besedo.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa.

Upam, da sem poslanec istega sklica kot gospod Stanko Stepišnik in da se lahko replicira tudi državni sekretarki, ker ni ministra. Državna sekretarka je pač povedala prej o nekaterih učinkih spremenjenih rešitev, ki prihajajo sedaj na mizo.

Včeraj smo poslušali odgovor predsednice Vlade, ki je lepo dejala, da kar zadeva javni sektor in posegov v javni sektor in predsednica oziroma državna sekretarka je povedala, da bo treba pač poseči v proračun in če razumem prav, proračun pokriva javni sektor, je predsednica Vlade zelo nedvoumno dejala: tega filma vi v mojem času ne boste videli. Sedaj pa sprašujem državno sekretarko, katera trditev drži: ali včerajšnja predsednica Vlade, ko je dejala, da ne bo nobenih posegov v javni sektor, ker če hočemo kompenzirati, najprej tisto, kar ste predlagali z izenačitvijo rezidentov in nerezidentov oziroma lastnikov teh nepremičnin, in sedaj dodatno še to, kar ste dali olajšav za poslovne objekte, potem to pomeni 50, 70 milijonov evrov. Sedaj sprašujem, ali včerajšnja trditev predsednice Vlade drži, da ne bo nobenih posegov v javni sektor in tisto, kar pokriva proračun. Ali drži to, kar je povedala državna sekretarka, da bo treba najti prihranke tudi v tistem delu, ki jih pokriva proračun? Torej predsednica Vlade govori o tem, da varčevanje ni več možno, državna sekretarka ta trenutek izreče točno tisto, kar je povezano z interventnimi ukrepi pri izvrševanju proračuna

oziroma rezanju pravic proračunskih uporabnikov.

Poglejte, če se Vlada gre nek sistem, neko politiko, potem mora biti konsistentna in jaz razumem, da nižji uradniki, ki prihajajo v Državni zbor zagovarjat rešitve, govorijo isto kot predsednica Vlade, da imajo isto stališče kot predsednica Vlade do istega državnega proračuna. Nedopustno je, da danes državna sekretarka na Ministrstvu za finance popravi večerajšnje izjavo predsednice Vlade, brez da se je kar koli vmes zgodilo, razen amandma koalicijskih poslanskih skupin, za katerega ne vem, če je sploh usklajen z Vlado. Na tak način, kot se sprejemamo rešitve v Državnem zboru, rešitve niso usklajene in me prav zanima stališče državne sekretarke, ali je ta amandma tudi usklajen z Vlado ali ... /znak za konec razprave./... mimo. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Odpri ste zanimivo vprašanje v okviru replike, kar je bilo nekako preseganje replike, vendar vam repliko na repliko ... /oglašanje iz dvorane/... Lahko, spoštovani poslanci, malce pozornosti? Težko.

Želite besedo gospa Župevc? Imate proceduralni predlog? Izvolite.

MAG. MELITA ŽUPEVC (PS PS): Gospa podpredsednica, to, kar si vi privoščite, je res čista zloraba poslovnika. Trikrat ste zdaj pojasnili, kaj je replika, zato bom prebrala 70. člen Poslovnika Državnega zbora. "Vsak razpravljavec ima pravico do odgovora na razpravo drugega razpravljavca, v kolikor se ta razprava nanaša na njegovo razpravo." In gospa državna sekretarka ni govorila ne o gospodu Širclju ne o gospodu Tanku in oba sta replicirala njej. In vi dobro veste, da to ni replika!

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Lahko umirimo zadevo? Sta pa oba poslanca govorila o finančnih posledicah amandmaja. ... /oglašanje iz dvorane/... Lahko, spoštovani poslanci, preidemo na glasovanje o predlogu, ki ga je imel gospod Möderndorfer? Postopkovno še pred tem gospod Černač.

ZVONKO ČERNAČ (PS SDS): Hvala lepa.

V tistem času, ko je kolega Tanko repliciral, nikogar s strani vladnih predstavnikov, ki lahko govorijo v Državnem zboru, ni bilo prisotnih in bi bilo korektno, da bi se v tistem obdobju seja Državnega zbora prekinila za pol ure ali eno uro, da bi se nekdo od vladnih predstavnikov lahko pojavil, da bi lahko potem po vsebini obrazložil stvari, ki so bile izpostavljene. Še posebej glede na ta predlog, ki prihaja s strani gospoda Möderndorferja, glede katerega bi bilo dobro, da ga nekdo, predvidevam, da bo to storila predsedujoča, malo bolj razjasni, glede na to, da ni bil najbolj jasno podan.

Razumel sem ga na ta način, da nam ta predlog, ki ga boste izglasovali, zapira usta in preprečuje nadaljnjo razpravo. Ni pa popolnoma jasno, ali to pomeni, da nam tudi ne omogoča, da se večkrat prijavimo k razpravi, pa lahko samo enkrat govorimo ali ne. Prav bi bilo, da formalno, predsedujoča, to pojasnite v izogib kakšnim nesporazumom.

Je pa pri tem predlogu, ki nam zapira usta in preprečuje nadaljnjo razpravo o zelo pomembni temi, dobro vsaj to, da ga je gospod Möderndorfer podal po nekaj urah razprave, kajti če temu ne bi bilo tako, bi bila razprava že zaključena in potem koalicija ne bi mogla vložiti tega amandmaja, ki znižuje obremenitev z 0,75 na 0,59 za gospodarske subjekte. Tako je vsaj eno dobro delo, s tem ko je malo pozno prišel danes v dvorano, storil gospod Möderndorfer za gospodarstvo. Predlagal bi v okviru tega proceduralnega predloga, da še kdaj kaj podobnega ponovi, da bo vsaj neka korist od tega, čeprav moram reči, da gospodarstvo verjetno zaradi tega predloga, še posebej glede na to, kako je oblikovan, ne bo preživelo. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Bom poskušala obrazložiti, gospod Černač. V bistvu dve vaši ideji sem zaznala tukaj notri glede prisotnosti ... /oglašanje iz dvorane/... Ali lahko, spoštovani poslanci? Lahko tudi prekinemo sejo do umiritve. Mislim, da to ne bi bilo pametno. Pojasnjujem, da je Vlada najavila pri tej točki tri predstavnike: ministra Čuferja, gospo državno sekretarko, ki je tukaj, Vraničarjevo, in tudi gospoda Mavka, drugega državnega sekretarja. Razumem, da če je samo gospa Vraničarjeva tukaj prisotna, da ji pač moramo zagotoviti vsaj 5, 10 minut, da lahko odide iz te dvorane in v tem času seje ne bom prekinjala. Lahko pa bi, seveda, Vlada zagotovila tiste predstavnike, ki jih je tu navedla, da bi bili vseskozi z nami.

Druga zadeva, kar ste imeli, gospod Černač, pa je vprašanje nadaljnjega dela v Državnem zboru, če bo predlog gospoda Möderndorferja izglasovan, to pomeni, da bom ponovno odprla možnost za razpravo, pri čemer se bodo lahko poslanci, ne glede na to, ali so že razpravljali ali ne, prijavili k razpravi. In potem o tem ne bo več novih krogov razprav. Torej, možna bo samo enkratna prijava. Tisti, ki se prijavijo, bo lahko razpravljali, potem ne bo novih krogov razprav o tej vsebini, o tem členu. Je pa samo ta odprt.

Lahko preidemo na glasovanje? Gospod Tanko, postopkovni predlog? Izvolite, gospod Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana predsedujoča!

Moram povedati, da v poslanski skupini tega predloga ne bomo podprli. Zdi se nam neprimerno, da koalicijski poslanci, razen

nekaterih zelo zelo redkih izjem, pri tej razpravi o vloženih amandmajih niso niti sodelovali in sedaj so prileteli v dvorano izključno samo zato, da bodo onemogočili razpravo poslancev. V poslanski skupini smo nad takim načinom dela zgroženi; zgroženi tudi zato, ker včeraj niti eden od predstavnikov Vlade, ne predsednica Vlade, ne ministri, razen zdravstvene ministrice, ki je menda upravičeno na bolniški, ni bil sposoben obrazložiti, zakaj je ta točka sploh potrebna na dnevnem redu. Sedaj, ko ste to točko sforsirali na dnevni red seje Državnega zbora po nujnem postopku, preprečujete tistim, ki bi radi o teh vsebinah govorili in o vloženih amandmajih – da o tem ne govorimo. Nedostojno! Ni znala predsednica Vlada pojasniti, zakaj je točka na dnevnem redu, ni znal to povedati minister za finance oziroma državna sekretarka, ki je nadomeščala, ni znal to povedati minister Dragonja, ni znal to povedati minister Židan, niti eden od drugih predstavnikov Vlade, pa so bili večkrat pozvani. In sedaj, ko ste to točko forsirano uvrstili na dnevni red, boste storili vse, da se o tem niti govorilo ne bo več, tako kot je bilo predvideno z načrtom dela Državnega zbora. Kaj naj si mislimo poslanci Slovenske demokratske stranke, ki smo se na točko resno pripravili, pri razpravi sodelovali ves čas, ko je točka tekla in sedaj prileti prvič danes v dvorano eden izmed koalicijskih poslancev in predlaga procesni predlog?

Poglejte, norčevanje iz državljanov, norčevanje iz vseh je doseglo s takim ravnanjem višek. Predlagam, spoštovana podpredsednica, da nekaj naredite v tem smislu v Državnem zboru, tudi glede opozorila Vladi in tudi ostalim. Če se točka uvrsti na dnevni red in časa je načrtovanega dovolj, Kolegij predsednika Državnega zbora je na njegov predlog odredil čas za razpravo in je napovedal 5 minut na prijavo in to teče, se sedaj ta scenarij povsem podre samo zato, ker nekateri poslanci, koalicijski poslanci, ki jim je očitno zelo veliko, da se ta zakon in davek uveljavi, preprečujejo razpravo poslancev Slovenske demokratske stranke in tudi drugih, ki tej enormni uvedbi davčne obremenitve.../ znak za konec razprave/ Glasovali bomo proti temu predlogu.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Še gospa maša Kociper, postopkovni predlog.

MAŠA KOCIPER (PS PS): Hvala lepa.

Glede na to, da ste, gospa podpredsednica, dovolili, da je gospod Tanko zlorabil postopkovni predlog in razložil glas, kar se izrecno po poslovniku ne sme, boste tudi meni dovolili, da obrazložim glas in bom povedala, zakaj bom glasovala za predlog, ki ga je dal naš vodja poslanske skupine. Zato, ker sem bila ob malo čez polenajsto uro prisotna v dvorani, ko je gospod Černač s širokim nasmeškom povprašal takrat vodilno seje gospo Polonco Komar, ali prav razume, da lahko pri tej točki in pri tem amandmaju vsak razpravlja 5 minut v vsakem

krogu prijave, in ko je ona rekla, da prav razume, zaenkrat še ni bilo predloga, da se to skrajša, se je gospod Černač – bom uporabila domač izraz – zarežal in rekel: "Če prav razumem, imamo 20 krogov, da razpravljamo o tem amandmaju, in sem prepričan, da jih bomo tudi uresničili." To je bilo ob pol enajstih. Zdaj je ura skoraj tri, imamo dva amandmaja, v katerih smo prisluhnili opoziciji, opozicija, ki smo ji dovolili, da ni bila omejena v teh urah pri svojem razpravljanju o amandmajih, se pa zdaj norčuje iz nas in iz celotne javnosti, iz državljanov in državljanek Republike Slovenije in izrablja proceduro, kljub temu da smo bili več kot benevolentni.

Glasovala bom za predlog gospoda Möderdorferja.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Gospa Kociper, bojim se, da ste s svojo obrazložitvijo glasu izzvali kar nekaj težav. Bom dala najprej besedo gospodu Černaču, ker mislim, da je bil tukaj res omenjen neprimerno. Izvolite, gospod Černač.

ZVONKO ČERNAČ (PS SDS): Ja, danes nisem v nobenem delu razprave zlorabil tega poslovnika. Razpravljal sem v skladu s poslovníkom, tudi v skladu z vsebino, ki je danes na dnevnem redu. Gospa Maša Kociper pa je poslovník zlorabila in to tudi jasno priznala, tudi s širokim nasmeškom je to priznala, zaradi tega bo tudi razumela, če ji boste izrekla v skladu s poslovníkom opomin. Verjamem, da za kakšno hujšo sankcijo še ni primerna, ampak ne bi škodila tudi odstranitev iz dvorane. Glede na način razprave je pa prav, da je povedala jasno, za kaj gre v koalíciji. Tej koalíciji ne gre za Zakon o davku na nepremičnine in za ljudi.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Samo trenutek, gospod Černač. Ustavite uro, prosim. Spoštovane kolegice ...

ZVONKO ČERNAČ (PS SDS): Tako kot se na nek način izživljajo nad ljudstvom in nad tem narodom z ukrepi, ki jih sprejemajo, na neka način se s tem proceduralnim predlogom izživljajo nad poslanci opozicije, ko nam s predlogom, ki je neprimeren glede na to, da je vsebinske razprave še veliko, zapirajo usta. Ampak to je ta koalícija. To je ogledalo tega dela ljudstva. Verjamem, da vas ljudstvo vidi in da razume, kaj počnete. Maščevalni ste, zlobni in ne želite razpravljati o vsebini in ne želite iskati dobrih rešitev za to državo.

Glede na to, da je Maša Kociper zlorabila določila poslovnika, verjamem, da boste ravnali v skladu z določili in ji izrekli opomin. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Gospod Černač, hvala za vaše izvajanje.

Ne bom izrekla opomina gospe Maši. Verjamem, da se zaveda, je tudi sama povedala, da krši poslovník. Mislim, da so ga kršili tudi nekateri

pred njo. Upam, da bomo umirili razpravo, da bomo prišli končno do glasovanja o predlogu. Dajem tokrat še besedo, ste se prijavi že prej, gospod Ljubo Žnidar, izvolite. Postopkovni predlog. Prosim postopkovni predlog.

LJUBO ŽNIDAR (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Imam postopkovni predlog. Svojega spoštovanega poslanskega kolega gospoda Janija Möderndorferja bi poprosil, da umakne svoj proceduralni predlog, o katerem naj bi glasovali in s tem omejili razpravo, kajti to je velika škoda gospodarstvu. Rekel bi, dajmo si poslanci danes pogledati, kaj je naša produktivnost. Produktivnost je, da smo po treh urah zmanjšali obremenitev za nepremičnine, naslednjo uro smo zmanjšali še obremenitev za zemljišča, in verjamem, da z dolžino razprave bomo še tudi kaj več doprinesli slovenskemu gospodarstvu.

Tako prosim, da se ta predlog umakne in da vsi skupaj naredimo nekaj več za slovensko gospodarstvo, kajti naša dolžina razprave je za slovensko gospodarstvo izjemno produktivna. Ne vem, če smo že bili kdaj v Državnem zboru tako produktivni, kot smo danes. Tako prosim za doprinos s slovenskemu razvoju.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Roke gospoda Möderndorferja ne vidim, tako da predvidevam, da ne bo umaknil svojega predloga, zato dajem predlog na glasovanje. Predlog pa, kot sem že prej razložila, je v skladu s 67. členom, petim odstavkom, in v nadaljevanju bodo lahko razpravljavci dobili besedo samo enkrat k temu členu. Samo trenutek.

Odpiram glasovanje o tem predlogu. Navzočih je 82 poslank in poslancev, za je glasovalo 48, proti 31.

(Za je glasovalo 48.) (Proti 31.)

Predlog gospoda Möderndorferja je izglasovan.

V tem trenutku prehajamo na možnost prijave k razpravi za nadaljevanje. Kdor želi razpravljati, naj se prijavi. Prijavljenih je 12 razpravljavcev.

Prvi je na vrsti gospod Branko Grims, izvolite.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Hvala.

Zakon, na katerega je ...

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Samo trenutek, če počakate, da se poslanci odstranijo.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): No, lep pozdrav poslancem koalicije, ki očitno spet ne delajo svojega posla. Delajo pa obremenitev za gospodarstvo, dodatno, tako kot edino, kar žal v tej državi znajo.

Tisto, kar je ključno pri tem zakonu, je, da je nanj predsednica Vlade vezala zaupnico. To se pravi, gre za zakon z izjemnim pomenom; gre pa za

zakon, ki je povsod, če boste pogledali po Evropski uniji, zakon, ki ureja to področje na povsem drugačen način, kot je to v Sloveniji. Namreč, povsod po Evropi so prihodki iz davka na nepremičnine prihodki posameznih občin in občine to potem kot svoj lasten prihodek tudi same lahko regulirajo, s tem uravnavajo svoj lasten razvoj. V Sloveniji se je pa pod koalicijo tranzicijske levice pod vodstvom Alenke Bratušek postavilo zdaj princip tako, da se jemlje občinam denar celo za občinske stavbe in se ga pelje na državno raven, kjer se ga bo seveda veselo porabilo. Zakon je izrazito nepošten, napisan je tako, da če nekdo ne bo zmozel plačila, bo prišlo do nove nacionalizacije, pri čemer bodo pa stavbe oziroma nepremičnine ostale kot breme občin, že itak ubožanih, ker jim bo gospa Bratušek pobrala denar in ga odpeljala na državo, oni pa bodo seveda potem dvakrat prikrajšani. Ljudje bodo jezni najbrž na občino, ker bodo mislili, da jim je občina nekaj vzela – vzela jim je tranzicijska levica. Kdor bo danes še volil tranzicijsko levico, naj se spomni na tisti stari rek, da mora biti neumnost vedno obdavčena, in ravnanje te vlade pravzaprav to staro pravilo lepo prenaša v prakso. Problem je samo, ker to potem plačujemo vsi, tudi tisti, ki jih nikoli nismo volili.

Danes je možnost ob sprejemu amandmaja, ki smo ga predlagali v SDS, da bi bistveno znižali obremenitve gospodarstva, ki je že itak preobremenjeno z mnogimi davki in davščinami vseh vrst; z vsem, kar ste kot domislice sprejemali v tem parlamentu v minulem letu dni. Ob tem nobena ekonomska vratolomnost nič ne pomaga. Tudi včerajšnja izjava gospe Alenke Bratušek, da dvig DDV nikakor ni dodatno obremenil gospodarstva, zelo veliko pove. Ali je za Nobelovo nagrado za ekonomijo, kar sem predlagal že včeraj, če je resnična, če se izkaže, da gre za novo znanstveno spoznanje, ali pa za, blago rečeno, nezadostno oceno in takojšen odstop, ker odraža popolno ekonomsko neznanje tistih, ki v resnici odločajo o usodi ljudi. Bojim se, da gre za drugo, gospe in gospodje!

S tem kar je izjavila gospa Bratušek, pa ni bila prva tovrstna neumnost, pred časom je izjavila, da je davek DDV najbolj socialen davek in da so ga zato dvignili. DDV je najbolj nevtralen davek, gospe in gospodje, če bi kdaj gospa prebrala kakšen učbenik ali pa vsaj tisti, ki govore piše, saj jih itak samo prebere. Ampak, najbolj nevtralen davek, je pa tudi najbolj asocialen v resnici, ker najbolj udari tiste, ki živijo iz rok v usta, tiste, ki že sicer imajo najmanj. DDV obremeni gospodarstvo dvakrat: neposredno ob uvedbi, saj zato pa ste zdaj zbrali več denarja, in potem še enkrat posredno, ker je vse dražje, ker denar manj kroži, ker se manj porablja, ker znižuje potrošnjo. Če lahko nekdo, prosim, to pove predsednici Vlade, da bo vsaj vedela, kaj dela! Kajti jaz se samo še tega bojim, da se bo izkazalo – po tistem načelu, ali je sploh pilot v letalu –, da se danes nihče več čisto dobro ne zaveda v vladajoči koaliciji, kaj dela. Vsi samo

še računajo, kje bodo vzeli in nekemu po robinhoodovsko dali in se s tem prsili, nihče pa ne pomisli, da zaradi tega ubijate tisto, na čemer temelji samostojnost in sploh državnost Slovenije. To pa je slovenska ekonomija, slovensko podjetništvo, ki po eni strani beži v tujino, po drugi strani doma hira, nazaduje, propada, zapirajo se delovna mesta. Danes je priložnost, da vsaj en majhen korak naredite h koncu te agonije, da znižate predvideno obremenitev gospodarstva in ... /znak za konec razprave/ ... Sami ste sprejeli ta zakon, jutri vam bo Ustavno sodišče izreklo ustavnopravno nezaupnico; danes se lahko še popravi, kar se rešiti da – jutri bo prepozno.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Tomaž Liseč.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Hvala.

Verjetno današnja razprava, vse ceremonije ne bi bile potrebne, če bi v tistih poznih večernih in zgodnjih jutranjih urah koalicija vsaj malo prisluhnila opoziciji in bi naredili vsaj kolikor toliko življenjski zakon in verjetno bi imeli danes ne 6, ampak samo 4 ustavne pritožbe na Ustavnem sodišču, ampak o teh bo odločalo jutri Ustavno sodišče in vam bo pokazalo ogledalo.

Mislím, da lahko edini, ki z lahkoto oziroma z mirno vestjo glasujejo tako pri tem amandmajih kot tudi pri tem zakonu, so kolegi iz SD, kajti njihova ideologija, naj mi oprostijo, je socialna država in pač po njihovo najlažje to socialno državo in javni sektor plačuje gospodarstvo. Zato pri njih ne vidim nobenega problema, da glasujejo proti našemu amandmaju, pri vseh ostalih pa se sprašujem, kakšno politiko zastopajo iz dneva v dan. Kolegi iz Pozitivne Slovenije, vidimo, kakšno zastopajo – dol jim visi za vse skupaj, tako kot predsednici Vlade; polna usta o gospodarstvu, na drugi strani pa, ko govorimo o gospodarstvu, zbežijo ven, ko pa začnejo kaj delati v gospodarstvu, pa itak delajo samo škodo. Potem imamo tak vuhmepiševski odnos kolegov iz Državlanske liste, ker mislijo, da bodo z amandmajem z 0,75 na 0,59 rešili slovensko gospodarstvo. Kolegi, ne boste ga! Potem imamo tukaj stranko DeSUS, ki je danes brez glasu, brez razprave o tem, ko smo predlagali nullo stopnjo za domove za ostarele; torej tista stranka, ki je polna besed za ostarele, za upokojeince, je danes tiho. Zelo žal mi je, resnično mi je žal, da v tej koaliciji ni kolegov iz Slovenske ljudske stranke, ker verjetno bi pri tem amandmaju koalicije bil pa tudi kakšen stavek oziroma kakšen odpustek na področju kmetijstva. Ampak tega odpustka verjetno ne bodo dočakali, kajti iz razprav tistih redkih koalijskih poslancev, ki so sploh razpravljali, je očitno, da amandmaja SDS ne bodo podprli, amandma koalicije pa vse slovenske kmete, torej slovensko podeželje, še enkrat daje v popolni nič. Dajmo ga obdavčiti,

tako kot so rekli, tudi če kmetom nič ne bo ostalo, še vedno bo tako butast, da bo pridelal kakšno kilo krompirja in ga bo lahko prodal. Takšno je pač verjetno razmišljanje te vladne koalicije.

Skratka, veselim se jutrišnje odločitve Ustavnega sodišča, kajti prepričan sem, da ne bo samo kakšen delček razveljavljen – ne pričakujem sicer, da bo celoten zakon razveljavljen –, kajti potem, kot sem že rekel, pričakujem nemudoma odstop predsednice Vlade, ki je na ta davek na nepremičnine vezala in proračun in zaupnico. Pričakujem pa odstop posameznih ministrov, ki so skozi debato pri nepremičninskem davku zagovarjali vsak svoj resor. Jutri jim bo Ustavno sodišče dalo ogledalo: ali minister Židan je res skrbnik za kmetijstvo ali pa dela proti kmetijstvu; ali minister Omerzel skrbi za energetiko ali pa skrbi samo za svoj lonček pri energetiki; ali minister Dragonja sploh lahko še dela kot gospodarski minister ali pa tudi njega različni lobiji, interesi vodijo in ali minister Virant resnično zastopa lokalno samoupravo ali je ne zastopa.

Kateri koli segment davka na nepremičnine bo jutri dobil "stop" s strani Ustavnega sodišča, je "stop" tudi za tega ministra. Ne pa, da bomo potem v ponedeljek prišli zopet v Državni zbor z nekim zakonom in bomo rekli, da spet bomo nekaj malo zbarantali, malo hinavsko, veliko se bomo hvalili, kako smo naredili in, kot mi pravimo v Posavju, Sava bo še vedno tekla navzdol in ne navzgor.

Skratka, politika te vlade: eno govorijo, na žalost pa popolnoma drugo delajo, se nadaljuje. Pričakujemo od tistih kolegov, ki so jih polna ust skrbi za gospodarstvo, za kmetijstvo, za ostarele, da podprejo amandma kolegov iz SDS. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa.

Postopkovno ima gospod Franc Jurša, izvolite.

FRANC JURŠA (PS DeSUS): Hvala lepa za besedo, podpredsednica.

Če bi v tej dvorani vsaka poslanska skupina, vsaka stranka skrbela za sebe in za svoje razprave, bi imele vse poslanske skupine dovolj dela. Nekateri se tukaj postavljajo v funkcijo profesorjev in druge učijo, kako početi in na kakšen način početi. Veste, tako na oni strani kakor tudi na tej strani, ali pa če gledamo levo, desno, so vse stranke bile že v vladi in v opoziciji. In biti v opoziciji je verjetno – tudi mi smo bili, če želite, gospodje, pa dovolite mi, da svoje mnenje povem, v opoziciji, več pa smo bili v vladah, enih in drugih. In vedno je bilo eno in isto. V glavnem, takrat ko si v vladi, imaš pač posebno nalogo, pa tudi tisti, ki ste delali na lokalnih ravneh tako kot svetniki kot tudi mogoče župani ali podžupani dobro veste, da je potrebno proračun na nek način oblikovati in zagotoviti sredstva, da imaš potem sredstva za potrebe, katere ima pač lokalna skupnost ali pa država.

Zato vam moram reči, da ni dobro, da vsečno – pravzaprav za nekoga je dobro, da vsečno govori, ampak vedno moraš pri tej zadevi imeti na umu, da je to vloga vlade, v opoziciji pa si lahko všečen. In mi smo bili in smo jasno in glasno v začetku povedali, da nam ta zakon o davku na nepremičnine ni všeč in smo imeli ogromno pripomb in imeli smo tudi alternativni predlog. Glede na to, da se je pa večina takrat v koaliciji odločila, da bo peljala ta zakon naprej, smo potem z nekaterimi korekcijami tudi ta zakon podprli. Seveda, mi bi želeli bistveno drugačnega, kot je. Najlepše pa bi bilo, da bi vse državljane oprostili vseh dajatev, seveda denar za potrebe proračuna pa za funkcioniranje države pa bi verjetno morali iskati nekje drugje.

Moj proceduralni predlog je, da se poslanci omejijo in najprej poskrbijo za stvari v svoji poslanski skupini, potem pa gledajo čez plot in druge učijo pameti. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa, gospod Franc Jurša.

V povezavi z vašim postopkovnim predlogom, mislim, da vsak od poslancev in poslank dobro pozna Poslovnik Državnega zbora. Bila je sprejeta odločitev, da vsak lahko razpravlja pet minut. Prvi krog razprave prijavljenih razpravljalcev je sedaj, potem bo možen še en krog. Vsak lahko razpravlja pet minut.

Tudi jaz se strinjam, da se predvsem razpravlja o točki, ki je na dnevnem redu; torej tudi vi, gospod Jurša.

Se je pa prijavil k postopkovnemu predlogu gospod Tomaž Lisec, izvolite.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Hvala, predsedujoča.

Če ni vsebinska razprava, da kot opozicijski poslanec pozivam večino k podpori našim amandmajem, vsebinskim amandmajem, potem res ne vem, kaj sem. Kot opozicijski poslanec sem bil vsebinski, za razliko od velike večine koalicijskih poslancev, skupaj z ministri, ki pa ste všečni, delate pa popolnoma drugo, pa si izberite besedo, ki manjka tam.

Skratka, predsedujoča, predlagam, da tisti, ki hočejo biti vsebinski, naj bodo vsebinski. S tega stališča še enkrat proceduralno predlagam kolegom iz DeSUS, če imate probleme, ali pa iz drugih strank, če nočete biti všečni, bodite vsebinski in všečni in podprite amandma SDS. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Predlagam, tako kot sem rekla, tisti, ki ste že razpravljali, ste to možnost imeli, kateri še boste, se osredotočite na točko.

Naslednji je na vrsti za razpravo gospod Marko Pavlišič.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala za besedo, predsedujoča.

Ne vem, če res Socialni demokrati najlažje glasujejo o tem zakonu. Rekel bi, da najlažje glasuje opozicija, ker jim je odgovornost do države sedma briga. In v bistvu je prav tako. Koalicija je prevzela odgovornost za to vlado in zato smo prevzeli tudi odgovornost za predloge zakonov, za reforme, za ostalo in se te odgovornosti zavedamo. Lepo bi bilo, če bi se te odgovornosti zavedal še kdo drug, ampak pač na to ne računamo in prav je tako.

Na nebuloze se ponavadi ne odzivam, ampak danes, in tudi sicer, v tej razpravi o nepremičninskem davku jih je bilo že toliko izrečenih, da je pa kaj tudi treba povedati o tej temi. Predvsem bi se tukaj navezal na te ocene pravičnosti in sorazmernosti tega davka, kako zdaj obdavčimo nekoga, ki si tega ne more privoščiti in podobno.

Poglejmo enkrat resnici v oči in si jasno povejmo, da imajo naši starejši občani zagotovljene pokojnine, zagotovljene pokojnine. Ne pravim, da so visoke, ne pravim, da so previsoke; še več, marsikatera je močno prenizka, ampak so pa zagotovljene za razliko od mnogih mladih, ki nimajo zagotovljenih plač. Sezidali so si hiše, velike hiše, v času Jugoslavije, ko je inflacija pojedla kredite, ki so jih najeli za to, da so jih lahko sezidali. Privoščim jim to, vendar zavedajmo se tega dejstva, da so prišli do tega na lažji način, kot lahko pride marsikdo dandanes do tega.

Srednja generacija ima zaščitene stalne zaposlitve in stanovanja na podlagi Jazbinškovega zakona. Nič ni narobe s tem. Vsakemu bi to privoščil, vendar zavedajmo se tega dejstva, da pa dandanes mladi nimajo te možnosti. In žal je tukaj še eno dejstvo. Ko govorimo o mladih, ne govorim o mladih 15 let, 18 let, govorim o mladih do 40 let. Žal. To so ti, ki nimajo služb in nimajo od kje kupiti stanovanja, od katerega bi potem plačevali davke, in ne dobijo niti kredita, zato ker pač nimajo redne zaposlitve; in to je pač problem te države. In ko govorite o pravičnosti in sorazmernosti tega davka, pomislite, lepo prosim, tudi na mlade v tem kontekstu.

Zato smo se v Državljanski listi zavzemali in smo tudi uspeli s tem, da smo v koalicijsko pogodbo zapisali tako imenovano davčno stabilizacijo, kar z drugimi besedami pomeni, nobenih povišanj davkov in nobenih novih davkov. Ob tej navezi in zlatem fiskalnim pravilu, ki smo ga zapisali v ustavo – vsi vemo, kdo je bil prvopodpisani pod ta predlog, prihaja iz Državljanske liste – in ob tem zlatem fiskalnim pravilu je jasna tudi pot, kako lahko to rešimo, da na eni strani ne dvigujemo davkov in da uravnotežimo proračun. Ta pot je prek učinkovitejše javne porabe in racionalizacijo javne porabe. Upam, da bomo pri teh korakih imeli podporo vseh; vseh, ki mislijo, da so odgovorni in to niso, in bodo imeli takrat priložnost, da to svojo odgovornost do države pokažejo tudi s podporo ustreznim ukrepom. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Besedo ima gospod Zvonko Černač.

ZVONKO ČERNAČ (PS SDS): Hvala lepa.

Ja, številna srednja generacija je uredila stanovanjski problem po Jazbinškovem zakonu pa tudi nekateri funkcionarji, recimo, bivši predsednik države gospod Kučan z nekaj čez 60 tisoč mark oziroma nekaj čez 30 tisoč evrov je prišel do ureditve stanovanjskega vprašanja oziroma do atrijske hiše v Murglah. Ampak to ni še razlog, da bi take posamične primere imeli v oziru pri tej materiji, ki jo imamo danes na vrstnem redu. Tudi marsikdo od tistih, o katerih je govoril gospod Pavličič, je dobesedno z lastnim delom si zgradil svoj dom. Številni med vami v tej dvorani lahko poveste, da poznate primere, in tudi sam poznam ljudi, ki so dobesedno ravnali cveke, da so si svoj dom zgradili. In kako bomo zdaj tem ljudem razložili, da bo zdaj za to hišo plačal trikrat višji davek, kot je plačeval do zdaj tega nadomestila? Pa to bi nekako še požrl; za sadovnjak zraven te hiše, kjer rastejo češplje, dva tisoč kvadratnih metrov velik, pa desetkrat toliko, kot bo plačal za to hišo, ki si jo je sam zgradil! Kako? In tega tudi ta vaša novela ne odpravlja; odpravlja 0,50, 0,15 rezidenčnost, ne odpravlja pa tega dela davka. Še vedno bo 0,50 sadovnjak po ceni za stavbno zemljišče. In sprevrženo je, da so za to odgovorne občine, ki so v plane to postavljale. Saj v urbanističnem smislu ni mogoče izvzeti iz planov sredi naselij posameznih posesti.

Tako ta rešitev, ki je danes tukaj na mizi, odpravlja en del problema, ki ste ga povzročili sami, ne bo pa odpravila vsega tistega, kar ta zakon prinaša, zaradi tega bi ga bilo potrebno seveda odpraviti. Žal nekaterim tudi 20 krogov razprav, gospa Maša Kociper, ne bi pri tem pomagalo, da bi to razumelo. Tudi če bi bilo 21 krogov, tudi če bi jih bilo 30 ali pa 100, mi bi jih radi naredili, če bi to imelo potem nek vpliv na to, da bi vašo odločitev spremenili. Zaradi tega sem uvodoma rekel, da dobro, da se je gospod Möderndorfer malo kasneje zbudil pa je po nekaj urah prišel v to dvorano, da nam je zaprl usta in da več ne moremo razpravljati, ker v tem vmesnem času ste rodili amandma, ki je gospodarstvu dal sicer z 0,75 na 0,59, ne vem kaj bistvenega – tudi ne vem, od kje 0,59, očitno je bil na delu nek marketinški strokovnjak, ki je prej delal v trgovini, ker če je 0,59, zgleda bistveno manj, kot če je 0,60, tako da tu bi bilo tudi dobro pojasniti, zakaj ta številka. Dobro bi bilo tudi pojasniti, če prej ni bilo moč narediti nič nekaj mesecev, ker finančna vzdržnost proračuna tega ni dopuščala, kako je sedaj mogoče, da se bo iz drugih virov lahko nateklo 50 milijonov evrov. Tega tudi ni bilo danes nikjer pojasnjenega.

Gospod Pavličič je govoril o tem, da so v Državljanski listi zadovoljni, da se zdaj ta davek znižuje. To je, moram reči, malo perverzna razprava bila, ampak pustimo to ob strani, ker se

ta davčna stopnja poenoti z 0,50 na 0,15. Bili ste zraven, tako Državljanska lista, kot DeSUS, kot Socialni demokrati, zraven Pozitivne Slovenije in vi ste izglasovali vse te nove davke v zadnjem letu dni. Vsi. Vsi; od prvega do zadnjega ste izglasovali višje davke na nepremičnine, ste izglasovali višji DDV, ste izglasovali povečanje dohodnine na nek perfiden način, povečanje katastrskega dohodka in številna ostala dodatna davčna bremena. Vsi! In DeSUS, ko je bilo prej govora s strani vodje poslanske skupine o vsečnem govorjenju. Vaša odgovornost je enaka kot odgovornost vseh ostalih in ne morete na eni strani leporečiti pred kamerami, kako se zavzemate za tiste z najnižjimi prejemki, če jih na drugi strani z vašimi odločitvami prizadevate na vsakem koraku, namesto da bi prizadevali tajkune in tiste, ki so pokradli slovenske banke! In gospodarstvo obremenjujete; tisto gospodarstvo, ki zagotavlja denar zdaj za vse te tajkune, ki bo v bistvu zagotavljalo denar za gospoda Praprotnika na Novi LB, kjer je delovno mesto, očitno, umetno ustvarjeno, popolnoma nepotrebno, vrh sistemske korupcije pred očmi vseh.

Se pravi, to je nekako politika te koalicije in tudi pri tem nepremičninskem davku ni nič drugače. Predlagamo, da se vsaj v enem delu ta zakon omili, predlagamo, da se ne odloča o tem danes, ker je to nespodobno, da se en dan pred odločitvijo na Ustavnem sodišču ta zakon spreminja. To odločanje bi bilo potrebno odložiti na prihodnji teden. Najbolje pa bi bilo, seveda, da bi se ta Zakon o davku na nepremičnine odpravil v celoti.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa

Za repliko je prosil gospod Marko Pavličič, ki je bil večkrat imenovan. Izvolite.

MARKO PAVLIČIČ (PS DL): Hvala za besedo. Hvala za imenovanje.

31. maja lansko leto – ne, dve leti nazaj, leta 2012, ko je bila naša vlada na oblasti, sem na svojem blogu objavil zapis z naslovom Neoliberalne vladne reforme. Tam sem zapisal, "poglejmo si te ključne neoliberalne točke, ki jih je vlada takrat sprejela ..." – naša vlada, da ne bo pomote, čeprav mene takrat ni bilo prav veliko zraven – "... uvede se 50 % dohodninski razred; stopnja dohodnine iz obresti in dividend se dvigne z 20 % na 25 %; stopnja davka od dobička od osvojitve in izvedenih finančnih instrumentov se za čas imetništva in izvedenih finančnih instrumentov od drugega do konca petega leta z 20 % dvigne na 25 %; uvede se dodatne obveznosti iz davka na motorna vozila za avtomobile nad 2 tisoč 500 kubičnih centimetrov ... " – in tako dalje. "Uvede se dodatni davke za plovila; uvede se nov davek na dobiček zaradi spremembe namembnosti zemljišča, 25% če prodaj v prvem letu in tako dalje; uvede se davek na nepremičnine, vredne več kot milijon evrov ... " In tako dalje.

Skratka, kaj želim povedati? Tudi naša, prejšnja vlada, je marsikatero davčno omejitev sprejela. Morda je bila bolj smiselna, morda je bila drugačna, ampak pogledajte, vse vlade so pač morale delovati tudi v tej smeri. To verjetno gospod Černače ve, če pač ni pozabil; če pa je pozabil, ima pa tu zapisano, pa si gre lahko še enkrat prebrat.

In ko je že omenjal tajkune v bankah, pet glasov Slovenske demokratske stranke je manjkalo, ko smo glasovali o tem amandmaju, ki bi to odprl. Pet iz Slovenske demokratske stranke! En glas je manjkal, pa bi bilo to izglasovano.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.
Postopkovno ima gospod Zvonko Černač. Izvolite.

ZVONKO ČERNAČ (PS SDS): To, kar smo sedaj slišali, sicer ni bila replika, pa tudi malo sem zmeden po tistem, kar sem sedaj slišal. Verjamem, da toliko časa ste že v Državnem zboru, gospod Pavličič, da ste doumeli, da odločitve v tej dvorani sprejema večina. Vaša večina. Večina Pozitivne Slovenije, Državlanske liste, Socialnih demokratov in DeSUS. Če je kateri od vaših poslance manjkal, ko ste ta zakon sprejemali, je to vaš problem. Opozicijski poslanci pri sprejemanju ali negiranju odločitev, ki jih vi sprejemate, ne morejo imeti vpliva in se ne morete nanje sklicevati.

Pri vsem tistem, o čemer ste prej govorili, pa po vsebini nisem čisto razumel, kaj ste želeli povedati. Vsekakor prejšnja vlada, druga Janševa vlada, ni obremenjevala tistih, ki jih obremenjujete vi. Se pravi, ni obremenjevala tistih z najnižjimi dohodki in sprejemala je ukrepe, ki bi obremenili tiste, ki imajo največ, predvsem pa tiste, ki so si nekaj nezakonito pridobili.

Pozabili ste povedati bistveno zadevo. Minister za finance v času, ko so se ti ukrepi sprejemali, je bil vaš podpredsednik dr. Janez Šušteršič. Verjamem, da je predlagal in sprejemal dobre ukrepe.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.
Postopkovni predlog se je glasil? Glede na to, da ste imeli postopkovno, bilo je kar nekaj ... /oglašanje iz klopi/ Glede na razpravo, ki se je razvila med enim in drugim, spoštovani, tako gospod Černač kot gospod Pavličič, predlagam, da se v zvezi s tem res pogovorita sama, in tudi zadeve razčistita.

Naslednji je na vrsti ... /oglašanje iz dvorane/ ... Gospod Černač se je prijavil za proceduralno, vendar ne boste dobili besedo, ker se je pred vami prijavil gospod Marko Pavličič, zatem boste vi lahko na vrsti. Izvolite, gospod Pavličič.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Glede na to, da je gospod Černač pozabil podati svoj postopkovni predlog, bi mu pomagal pri tem. Postopkovno predlagam, da se Državni zbor zahvali za uspešno in kvalitetno delo bivšemu ministru za finance gospodu Janezu Šušteršiču.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.
Izvolite, gospod Zvonko Černač, postopkovni predlog.

ZVONKO ČERNAČ (PS SDS): Prej sem podal proceduralni predlog. Očitno ga niste slišali. Povedal sem, da to ni bila replika, kar je govoril gospod Pavličič, in sem pričakoval, da boste vi kot predsedujoči na to opozorili; tako kot sem pričakoval, da ga boste sedaj opozorili oziroma mu povedali, da to, kar je zdaj povedal ob zaključku, tudi ni bil noben proceduralni predlog. To je moj proceduralni predlog, da poslancu poveste, da je ravnal v nasprotju s poslovnikom. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Danes je resnično razprava k 1. členu, spremembe oziroma k dopolnjenemu predlogu zakona o spremembah Zakona o davku na nepremičnine ter razprava k 1. členu ter obema vloženi amandmajema zelo pestra. Tudi prej, pri prejšnji razpravi nisem ustavila, ko je bila razprava tudi o drugih ljudeh, ki niso imeli konkretno s tem zakonom ravno konkretno neposredne zveze, zato tudi pri vajinih proceduralnih predlogih nisem toliko ocenjevala tega, koliko sta bila oba umestna. Bi pa predlagala, da v bodoče se poskušate skoncentrirati na zakon.

Gospod Marijan Pojbič ima besedo.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Spoštovana gospa podpredsednica!

Ta zadeva v okviru te zakonske materije, o kateri danes govorimo, je preveč resna, da bi se lahko zabavali v Državnem zboru. Po vsem tem, kar sem sedajle poslušal, v zadnjem času, moram reči, da so nekatere stvari presegle vse meje dobrega okusa tukaj v parlamentu.

Danes in že kar nekaj časa nas poskuša Vlada Republike Slovenije in Alenka Bratušek prepričevati, kako je ta davek na nepremičnine eden izmed ključnih davkov, s katerim bi Vlada poskušala zaključiti javne finance. In pogledjte zlomka! Tukaj sedita dve osebi, ki zastopata Vlado Republike Slovenije. To je res precedens, to je, bom rekel, izjemno izjemno – ali pa, celo nimam besed za to – neodgovorno od Vlade Republike Slovenije, da si dovoli na eni strani govoriti, kako je ta davek pomemben za našo državo, državljanke in za naš proračun, na drugi strani pa nimaš nikogar od predstavnikov Vlade v parlamentu. Ali pa dve oziroma tri osebe. Tukaj moram izvzeti državno sekretarko in se ji

opravičujem, ker res zelo veliko časa prebije tukaj med nami. Ampak poglejte, če je to projekt Vlade Republike Slovenije, o katerem se na veliko postavlja pred slovensko javnostjo predsednica Vlade, imamo danes tukaj samo gospo in še dve osebi, ki sta tukaj zbrani s strani Vlade, mislim, da preseže vse meje dobrega okusa.

Na drugi strani, zanimivo, pred nekaj minutami smo imeli tukaj celotno Jankovičevo listo in ena gospa z Jankovičeve liste si je dovolila povedati, da kako si mi dovolimo – oziroma da so nam oni bili toliko prisrčni, da so nam dovolili razpravo! Opoziciji. Tako približno je dejala ena gospa iz Državlanske liste, Maša Kociper. Oni so nam ...

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Gospod Pojbič, predlagam, da se na zakon ... Gospa Kociper ni v Državlanski listi. Pomota.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Ne govorim Državlanski listi, govorim Jankovičevi listi, to je nekaj drugega. Lepo prosim, saj ni velika razlika, ampak vseeno, Jankovičeva lista pa Virantova lista je podobno. To vsi vemo; vse državljanke in državljani Republike Slovenije vedo točno, kdo so ti ljudje. In zakaj jih danes in sedaj ni tukaj v parlamentu? Zakaj jih ni? Zaradi tega, ker celotna večina, celotna večina, to si pa upam trditi, zelo dobro živi v Republiki Sloveniji, vseh poslank in poslancev, ki tukaj sedijo in seveda niso obremenjeni s tem zakonom. Ta zakon pa obremenjuje tiste, ki živijo na robu preživetja v tej državi. In tukaj začnem s Socialnimi demokrati, Lukšičem, seveda naj bi sedaj prevzel vodenje te stranke Židan, da bi rešil to stranko iz stanja, ko pada, pada, pada na javnomnenjskih. Ampak oni govorijo o socialni državi. Dragi moji, kaj pa delajo s tem zakonom socialno ogroženim skupinam? Dodatno jih maksimalno obremenjujejo! Potem nadaljujem po tej liniji, in se ustavim pri DeSUS. Dovolite, ...

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Govorimo o zakonu, ne o strankah, gospod Pojbič!

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Podpredsednica, imam pravico obrazložiti, zakaj je ta zakon takšen, kakršen je.

Poglejte, imamo DeSUS, ki bi moral skrbeti za to – in trdi in govori, da skrbi za to, da bodo upokojenci lahko normalno preživeli svoje življenje, ki jim je ostalo. Ampak s takšnim načinom, z novimi obdavčitvami tistih ljudi, ki dobivajo pokojnine tristo, štiristo, petsto evrov in jih obremenjujejo s takšnimi novicami, ki izhajajo iz tega zakona!

Če nadaljujem z Državljansko listo, ki govori o neki sredini, to je spet način državljan ali pa bomo rekel neka sredina državljan in državljanov, ki so ponovno izjemno obremenjeni s tem davkom in tako dalje, za Jankovičevo listo sem pa že tako in takoj na začetku povedal.

Zdaj se še malce vrnem k tem amandmajem. Poglejte, Slovenska demokratska stranka je vložila amandma, s katerim je ničelno davčno stopnjo predlagala za kmetijske stavbe, za poslovne, energetske, industrijske nepremičnine in nepremičnine, ki se uporabljajo za oskrbo starejših, to so torej domovi za ostarele. V temu času smo dobili amandma, ki ga je predlagala koalicija, in sicer pravi, da se ta davčna stopnja zniža s 75, ko gre za neka določena področja, na 59 ... Mislim, da je to norčevanje iz Državnega zbora in vseh državljanek in državljanov Republike Slovenije.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Besedo ima gospod Brane Golubović.

BRANE GOLUBOVIČ (PS PS): Lep pozdrav vsem skupaj, pozdrav tudi državni sekretarki s svojima sodelavkama, državni sekretarki, ki je v teh mesecih, ko smo imeli javne razprave in obravnave okoli nepremičninskega davka, vseskozi sodelovala pri tem in je edina prava in kompetentna oseba, da danes tukaj sedi, ker zakon pozna podrobno.

Rekel bom, da nimam časa, da bi analiziral vse stranke opozicije ali koalicije in se ukvarjal z njimi, ker svoje delo jemljem zelo resno in odgovorno, niti se nimam časa šaliti tukaj notri in svojih pet minut zapravljati za bedastoče, ki jih nekateri govorijo.

Nepremičninski davek kljub vsemu, kakšno mnenje imamo o njem, je davek, ki je potreben in ki nadomešča tri druge davke. Naj še enkrat povem, da v vsej tej razpravi smo mi znižali davčno stopnjo v sodelovanju z opozicijo za kmetijska zemljišča, gozdove, kmetijske stavbe in sedaj, kar mi je všeč in za kar sem se tudi javno zavzemal s kolegom Frangežem, Stepišnikom in še kom, Alojzom Potočnikom, da se je osnova za gospodarstvo znižala z 0,75 na 0,59 %. Ne glede na to, kaj bo jutri reklo Ustavno sodišče, pa je prav, da smo to osnovo že danes znižali.

Glede amandmajev in mi, kolikor razumem, govorimo o 1. členu, ki ima dva amandmaja, bi amandma kolegic in kolegov iz SDS za sto dvajset milijonov znižal prihodke, ki jih občine sedaj dobijo iz nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča. Tega enostavno ne morem podpreti. Tako kot sem že prvič povedal, če bi kolegice in kolegi že na odboru dali amandma, ki bi zniževal stopnjo na področju podjetništva, bi ga podprl. Druga stvar, o kateri je bilo govora tudi o tem, da če Ustavno sodišče zadrži ali celo razveljavi Zakon o davku na nepremičnine, ker je bila vezana zaupnica predsednice na proračun, da bi morala predsednica čez eno uro priti v ta parlament in ponuditi svoj odstop, je za mene nonsens.

Davek na nepremičnine je 2 % celotnih prihodkov, 2 % celotnih prihodkov, znotraj je DDV, davek od dobička, trošarine, dohodnina itd., itd., itd... Se pravi, zakaj bi morala ponuditi

odstop? Bistvo vsega skupaj je pa to, da smo vsi skupaj v razpravi, ki je trajala mesece glede nepremičninskega davka in je sigurno na nek način škodovala koaliciji, po drugi strani jo je pa tudi združila, ta, da imamo neke stopnje, ki so nekako

primerljive in še vzdržne in ne glede, kaj bo jutri Ustavno sodišče reklo, imamo podlago, da s tem davkom tudi v prihodnje nadaljujemo. In verjamem, ne glede, katera vlada bo prišla, davek na nepremičnine bo veljal. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Repliko ima gospod Marijan Pojbič.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Seveda, spoštovana gospa podpredsednica!

Torej, gospod Golobič je govoril o tem, da sem jaz govoril bedastoče. Bedastoče! Če bi znal slovenski jezik, bi moral povedati – ali pa jaz mislim, da je pravi izraz za to neumnosti. In moram reči, da sem izjemno izjemno žalosten, da sedijo v našem parlamentu taki ljudje. Da si dovolijo na tak način diskreditirati poslanca Marijana Pojbiča v tem parlamentu. To je skrajno neodgovorno in nesramno. In gospa podpredsednica, najmanj, kar pričakujem, je, da se mi tukaj opraviči zato, ker nisem govoril nobenih bedastoč, ampak sem govoril o realnih zadevah. Čisto vse, kar sem povedal, je realnost v tej državi in če to ni res, kar sem govoril, bodo taki gospodje, kot je gospod Golubović, lahko spoznali, ko bo prišel pravi trenutek.

Še nekaj. Gospod Golobič, Golubović – ja, ne gre mi preveč, na žalost, ne morem pomagati, pa nisem nič kriv zaradi tega, da ta priimek ... Vas pa prosim, vem, da živite v Kamniku, da se pripeljete na obrobje Slovenskih goric, Koroške, Pomurja, Štajerske, Kočevske in tako dalje in tako dalje, pa boste videli, o čem jaz govorim. Gospod Golubović, prav bi bilo, da pridete v to okolje in ugotovite, o čem sem govoril. Kaj je prava slovenska realnost. Slovenska realnost ni to, kar se dogaja v Ljubljani in v najbližjih krajih okrog Ljubljane. Prava realnost je to, kar se godi v Sloveniji in zadnji čas je, da bo Jankovičeva lista in vsi njegovi podporniki ugotovili, da Slovenija ni samo Ljubljana: da so Slovenija tudi Slovenske gorice, Koroška in tako dalje. Ko boste to doživeli, občutili in ugotovili, da to, o čemer zdajle govorite, nimate prav.

Zato pričakujem, da se mi opravičite. Opravičite zaradi tega, ker s tem žalite tudi vse te ljudi, ki živijo na obrobju Republike Slovenije in so v vsakem primeru sestavni del te domovine in nimate pravice tako o njih govoriti. Nimate pravice! To je naš slovenski narod! Ne glede na to, kje kdo živi, ima enake pravice do življenja v tej republiki, enake pravice, ne glede na to, ali so v Ljubljani, ali so v Šentilju, Kungoti, Pesnici in tako dalje, Apačah in tako dalje. To je bilo žalitev zame in za moj narod.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Spoštovani gospod Marijan Pojbič, glede na vašo zahtevo v tej repliki, če se malo navežem na vašo razpravo, nisem tukaj dolžna kakor koli polemizirati in tudi ne smem, vendar tudi gospod Golubović – tako se piše! – bo sam ocenil, ali se rabi opravičiti oziroma se bo, ko bo za to čas. Izvolite, postopkovno imate, gospod Matjaž Han.

MATJAŽ HAN (PS SD): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica.

Marijan, narod oba zastopava, ti in jaz, tako da ni samo "moj" in "tvoj".

Gospa podpredsednica, zdaj pa bi prosil vas, da govornike, ki tako na glas govorijo, opozorite, da imamo v dvorani tehniko, ki omogočajo mirnejše razprave, tako da lahko smo malo tišji. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa. Seveda se strinjam z vašim predlogom, gospod Han.

Mag. Andrej Šircelj, replika, vendar v tem krogu niste bili omenjeni. Niste bili omenjeni, tako da ne vem, potem česa bi vi imeli repliko. Resnično ne. Po vaši razpravi, če bo potreba, seveda se bom strinjala. Prosim, da se držite postopkovnega predloga. Izvolite, mag. Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS):

Spoštovana podpredsednica, predlagam, da si pogledate določbo poslovnika, ki določa repliko.

Ta določba ne določa, da je treba človeka v razpravi imenovati z imenom in priimkom, ampak je dovolj, da se razprava kolega poslanca nanaša na mojo razpravo, ki sem jo imel, in tako je do sedaj bil razlagan poslovník. Vi tega ali ne veste ali pa ne znate. Preberite si to, gre za vsebino in zdaj vam bom povedal vsebino.

Govoril sem o finančnem učinku davka na nepremičnine, govoril sem o našem amandmaju, kjer je spoštovana državna sekretarka rekla, kakšen finančni učinek naj bi amandma Slovenske demokratske stranke imel. Gospod Golubović je govoril ravno tako o finančnem učinku in zakaj ne bo podprl tega amandmaja in je navajal tudi določene številke. To je vsebina, gospa podpredsednica. Če ne znate poiskati vsebine v dveh razpravah o finančnem učinku in mi zaradi tega niste dali replike, potem bi se dejansko vprašal o poznavanju te tematike in o poznavanju poslovnika.

Zaradi tega predlagam, gospa podpredsednica, da si še enkrat preberete in razložite poslovník in da mi dovolite repliko.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa, mag. Andrej Šircelj. Zelo vas sprašujem, spoštujem vašo strokovnost in sem jo zelo dobro spoznala, ko ste bili državni sekretar na Ministrstvu za finance, kot opozicijska poslanka. Tako ne bi ocenjevala glede tega, kdo pozna finance, in tudi vi verjetno ne, ali jih jaz poznam, sem prepričana.

Kar pa se tiče Poslovnika Državnega zbora, vljudno prosim, da ne zavlačujemo s sejo, si preberete 70. člen Poslovnika, ki govori o repliki, moram pa vam povedati, da ko sem poslušala vašo razpravo o finančnih učinkih, so me tudi drugi kolegi in kolegice razpravljavke, nekateri še bolj prepričali o finančnih učinkih v povezavi z zakonom, ne samo vi. Zatorej ne bi na ta način in tako žaljivo nastopala do predsedujoče, kot to počnete vi že kar nekaj časa. Menim, da to ni produktivno. Samo toliko.

Izvolite, gospod Brane Golubović ima postopkovni predlog.

BRANE GOLUBOVIĆ (PS PS): Se opravičujem, sem že prej roko dvigoval. »Bedastoča«, "bedarija" in še tako naprej so v Slovarju slovenskega knjižnega jezika – slovenske besede. Priimek Golubović, neslovenski priimek, slovenski državljan. Go-lu-bo-vi-ć. "-vi-ć" imajo po navadi po vašem čefurji na koncu, ki so ravno tako slovenski državljani in mnogo Slovenk in Slovencev, ki plačujemo tukaj davke, imamo priimek na -vi-ć in zato nismo manj vredni. Pika.

In še nekaj. Majda Marija Capuder Cankar – moja mama; Brane Golubović – moj oče. S 16. leti je prišel v Slovenijo, delal, se izučil za mesarja, umrl v prometni nesreči, ko ga je pijan voznik – čistokrvni Slovenec, po vašem – ubil. In ne pustim se žaliti, da se norca delate iz mojega priimka, ga desetkrat narobe poveste in potem mene obtožite, ko vas sploh nisem obtožil, da ste govorili bedastoče. Rekel sem, da "nekateri poslanci govorijo bedastoče" – lahko pomeni tudi iz koalicije. Toliko me pa že poznate, da povem za vsakega, če je treba. In ne bom se vam opravičil, ker vas nisem žalil, niti pa ne zahtevam od vas opravičila, ker ste vi mene žalili, moj priimek, ker mi ne bi nič pomenilo. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa.

Spoštovane poslanke in poslanci, naj vas obvestim, da sem prejela še en vloženi amandma k 1. členu, vložila ga je Poslanska skupina Nove Slovenije in naj tudi poudarim, da razpravljamo tudi o tem vloženi amandmaju.

Nadaljevali bi z razpravo in na vrsti je gospod Franc Breznik. Predlagam, če se strinjate, spoštovani kolegi, da se postopkovnih predlogov in replik odrečete v tem trenutku, če je to mogoče, namreč sama ocenjujem, da je bilo do kolega Golubovića resnično izrečenih kar nekaj žalitev, tudi do mene, in menim, da bi bilo korektno, da se tudi poslanci, ki ste to izvajali, na nek način v tem trenutku odrečete, stopimo skupaj korak nazaj in nadaljujemo z razpravo.

Gospod Tanko, o čem bi vi želeli? Postopkovni predlog, izvolite.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana predsedujoča.

Menim, da si napačno tolmačite 70. člen Poslovnika Državnega zbora. V temu delu

poslovnik ne govori o nobenih krogih razprav, ampak govori o razpravi. In razprava teče od takrat, ko ste razpravo o amandmaju odprli, do zaključka razprave o amandmaju. Vsak poslanec, ki misli, da je narobe razumljen ali pa narobe citiran, kakor koli, ima pravico do replike, tako jo ima tudi gospod Šircelj. To vam je prej poskušal dopovedati, pa s tem ni uspel. To je en del tega mojega proceduralnega predloga.

Drugi del se pa nanaša na to, da so z vloženim amandmajem Nove Slovenije nastale tudi nove okoliščine. S tem dajem tudi proceduralni predlog, da se spremeni odločitev Državnega zbora glede omejitve razprave. Ker je nemogoče, da se na takšen birokratski način pri tej točki dnevnega reda, ko je mogoče, da se amandmaji vlagajo tudi pri sami obravnavi točke, da se v neki fazi razprava prekine, z novovloženimi amandmaji pa se pojavi nova okoliščina, o kateri je treba tudi voditi račun.

Predlagam, da Državni zbor odloča tudi o tem, da se omejitev, ki je bila izglasovana, da se lahko poslanec javi samo enkrat k razpravi, odpravi. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa.

Gospod Tanko, vašega postopkovnega predloga ne morem sprejeti, že cel čas razpravljamo o 1. členu k dopolnjenemu predlogu zakona oziroma o 6. členu Zakona o davku na nepremičnine, ki govori o davčnih stopnjah. Naj tudi povem, da o tem govori tudi vaš vloženi amandma, ki konkretno navaja davčne stopnje, tako kot tudi sedaj vloženi amandma Poslanske skupine Nove Slovenije.

Zatorej nadaljujemo z razpravo oziroma v povezavi z repliko, katero je prosil mag. Andrej Šircelj ... O čem želite vi, gospod Marijan Pojbič? / oglasanje iz dvorane/ Mag. Andrej Šircelj ima repliko, izvolite.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa.

Spoštovana gospa podpredsednica, jaz: prvič, v svoji razpravi mislim, da nisem nikogar žalil. Skliceval sem se samo na poslovnik, ki ne določa nobenega priimka, in vesel sem, da ste sprejeli to razlago in mi dali repliko.

Namreč, ko je gospod Golubović govoril o finančnih učinkih tega davka, predvsem amandmaja Slovenske demokratske stranke, je omenjal številko 120 milijonov, če se ne motim, drugo številko je omenjala gospa državna sekretarka. Jaz sem bil narobe razumljen v temu smislu, da ni bilo zraven povedano tisto, kar sem povedal, to pa je, da se s tem davkom financirajo lokalne skupnosti in po celem svetu se financirajo lokalne skupnosti in v celi Evropi se financirajo lokalne skupnosti. Zaradi tega bi moral imeti davek na nepremičnine enak ali podoben fiskalni učinek, kot ga imajo sedanji davki, s katerimi se obdavčujejo nepremičnine. V tem je seveda razlika tudi med, če želite,

opozicijskimi poslanci oziroma poslanci Slovenske demokratske stranke in med koalicijskimi poslanci, kjer seveda želite dodatnih 200 milijonov zagotoviti za proračun Republike Slovenije. In tudi mnenje velikih strokovnjakov je, tudi pravnikov, tudi pravnikov, ki se ukvarjajo z ustavo, da takšen davek ne more biti fiskalni instrument neke politike, ampak je to sistemski davek. In v tem sem bil, gospod Golubović – spoštovana podpredsednica, če me lahko poslušate –, v tem sem bil napačno razumljen. Potegnjena je bila samo ena izjava, samo en del izjave, ne pa celotna. Zaradi tega je tudi – še enkrat – mislim da, replika upravičena.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Postopkovni predlog ima gospod Marijan Pojbič.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Hvala, spoštovana gospa podpredsednica.

Najprej bi želel, da vi, ki ste izrekli s tega vašega mesta zelo težke besede, povedali ste v vaši razpravi, ko ste poskušali umiriti zadevo, da je bilo na račun Golubovića izrečenih veliko žalitev. To bo iz magnetograma jasno razvidno. Lahko vam povem: jaz nisem izrekel niti ene same žalitve na račun gospoda Golubovića. Če sem pa se zmotil pri pravilni interpretaciji njegovega priimka, pa to nima nikakršne zveze z žalitvijo, ker to se lahko vsakemu zgodi. Kolikokrat smo v Državnem zboru slišali zamenjan priimek Hrovat in Horvat, pa ni bilo nobene težave pa nobeden ni rekel, da je to kakšna žalitev!

In še gospa podpredsednica, ko sem v svoji razpravi govoril o tem, da ljudje izjemno težko živijo na periferiji naše države, pa mi naj gospod Golubović pove, če to ni res. In da jih na novo obremenjujemo s tem nepremičninskim davkom! Mi naj kdo v tem parlamentu reče, da to ni res, da si izmišljujem, da lažem! To je skrajno neodgovorno in neokusno. Dejstva so jasna. Ta vlada Alenke Bratušek in ta koalicija ponovno obremenjuje slovenski narod in to najbolj tistega, ki najbolj trpi v tej družbi. In to je resnica in s to resnico upam iti ne vem kam in stojim za to resnico! In prosim, če to počenjate, Vlada in koalicija, potem se dajte zavedati tudi, da boste morali za to prevzeti pred slovenskim narodom in pred poštenostjo tudi pravično sodbo. Upam, da se bo to zgodilo na pravi način.

Tisti, ki govorite o socialni državi, da boste počasi začeli razmišljati, kaj pravzaprav sploh socialna država je. Da socialna država ni tista, ko deliš ljudem socialno pomoč, ampak je socialna država tista, v kateri imajo ljudje službo, v kateri ljudje pridelajo svojo plačo in s to plačo preživijo svojo družino. To je socialna država. Ni socialna država, ko ljudem deliš 250 evrov, da ne morejo umreti pa ne preživeti. Po mnenju Socialnih demokratov je to socialna država. Lepo vas prosim, kje živite! Stopite enkrat v neko realnost pa v neko evropsko zgodbo, da boste razumeli, kaj pravzaprav sploh socialna država je.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Spoštovani gospod Marijan Pojbič, razumela vsem vaš proceduralni predlog, da boste pogledali magnetogram itd. Vendar se strinjam s proceduralnim predlogom, ki ga je pred nekaj časa izrekel gospod Matjaž Han. Imamo v Državnem zboru mikrofone, tako da je naš ton razprave lahko nekoliko nižji. Verjamem pa, da v tistem žaru razprave, da je ton višji.

Gospod Tanko, imate postopkovni predlog? Izvolite.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Najprej bi prosil, spoštovana predsedujoča, da se do vloženih amandmajev Nove Slovenije, Slovenske ljudske stranke in Pozitivne Slovenije opredeli Vlada. Mi smo sedaj dobili na mizo neke amandmaje in Vlada o teh vloženih amandmajih ni povedala še niti besede. Če Vlada pač ne zmore v tem delu komentirati in obrazložiti amandmajev in tudi povedati stališča in tudi argumentacije, zakaj nekatere amandmaje, ki so vloženi, podpira, drugih ne ali pa nobenega ne podpira itn., potem je treba sejo prekiniti in dobiti tudi uradno stališče Vlade.

Tudi sicer, glede na to, da govorimo o pomembni temi, spoštovana predsedujoča, o pomembni temi, ki je tudi predmet materije, tudi predmet presoje Ustavnega sodišča, bi bilo smotno, da se zagotovijo pogoji za argumentirano razpravo in tudi ne samo pred odločanjem, ampak pred nadaljevanjem razprave, da se zagotovi tudi to, da se uskladijo stališča poslanskih skupin.

Zato bi predlagal, da razmislite o tem, ali bi bilo morda modro, da se v tej fazi prekine razprava, se da pol ure pavze poslanskim skupinam, da proučijo te naknadno prispele amandmaje in se do njih opredelijo. Glede na to, da gre za pomembno materijo, bi bilo to po mojem zelo smiselno.

Spoštovana predsedujoča, kar pa zadeva način razprave poslancev je to stvar njihove subjektivne presoje. Tukaj imamo poslance, ki govorijo tako, da kljub mikrofonom ne slišimo popolnoma nič, imamo druge poslance, ki pač govorijo nekoliko glasneje, imamo tretje poslance, ki govorijo drugače. Vendar če boste opominjali ... Prosim za posluš, no, ker govorim predsedujoči. /oglašanje iz dvorane/ Ne poslušate ne, ker očitno ne morete ...

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Vas cel čas slišim, sedaj govorite o vrstah razpravljavcev in tonu glasu ...

JOŽE TANKO (PS SDS): ...Samo ne veste, kaj govorim.

Bi pa pričakoval, da se ne spuščate v to, ali nekdo govori tako ali drugače, sicer predlagam, da montirate tam števec, ga naštimate na, ne vem, 75 decibelov, ali 42, ali pa 35 decibelov in bodo razpravljavci govorili v skladu s temi decibeli. Vse tisto, kar vi slišite, da

nekdo preglasno govori, je vaše osebno dožemanje. Če hočemo, da bo zadeva merljiva in objektivna tako kot ura, tudi merilec glasnosti ali pa tihosti pri nekaterih. Pa še morda kakšno drugo vsebino bi lahko merili pri kakšnih razpravah.

Torej predlagam, da odredite pavzo za posvete v poslanskih skupinah.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa, za vaše postopkovne predloge.

Sedajle ste imeli prav iz vaše stranke največ postopkovnih predlogov, naj pa povem, da je bil vložen pred nekaj minutami tudi amandma Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke, ravno tako k 1. členu in ravno tako h krovnemu zakonu o davku na nepremičnine in k njegovemu 6. členu, ki govori o davčnih stopnjah.

Glede na to, da pri vseh vloženih amandmajih, tako koalicije – Pozitivne Slovenije, Socialnih demokratov, Državlanske liste in Demokratične stranke upokojencev Slovenije – kot tudi pri vloženem amandmaju Slovenske demokratske stranke, vloženem amandmaju Nove Slovenije in vloženem amandmaju Slovenske ljudske stranke, govorimo o 1. členu, o davčnih stopnjah, zato je potrebna prekinitve seje zaradi stališča vlade. Gospa državna sekretarka se je odločala, da bo po zadnjem razpravljavcu, ki je sedaj prijavljen, podala obrazložitev oziroma tudi še mnenje.

Nadaljujemo razpravo, na vrsti je gospod Franc Breznik.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Hvala za besedo.

Vsaj na začetku bi se rad zahvalil nekaterim kolegom, ki so danes omenili spoštovanega kolega dr. Šušteršiča, moram priznati, da je dr. Šušteršič v drugi Janševi vladi nekako nasledil vlogo, težko mesto kvalitetnega finančnega ministra, ki je pred tem pripadala pokojnemu dr. Andreju Bajuku.

Moram priznati, da je moj predsednik stranke imel, kar se tiče finančnih ministrov, vedno dobro roko, dober občutek in da se je obdal z najboljšimi ljudmi; in to je njegovo načelo kot perfekcionista. Žalostno je pa, da se poslanec hvali s tistimi ukrepi, ki jih je neka stranka v neki drugi vladi izpeljala. Poglejte, dr. Šušteršič, ko je ta neverjeten premik gospoda Viranta z njegovo stranko, ko ga je spremljal, je ugotovil, da to nima več nobene zveze z liberalno politiko, z liberalno stranko. Visoki davki, vzdrževanje monopolov, privilegijev te države, ki uničuje vsako konkurenco, je tisto, kar nima nobene osnovne stopnje liberalizma. To je nek produkt slovenskega liberalizma. Do tega liberalizma, s katerim se danes istoveti ta stranka, je ostalo samo liberalen pogled na uživanje marihuane. To je edini liberalni pogled, ki so ga imeli v tej vladi. To je edini liberalni pogled.

Poglejte, v tem času, ko se mi ukvarjamo z nepremičninskimi davki, ko je nastal v bistvu,

lahko rečem, cel kaos, ki je točno v času te vlade, v času finančnega ministra, ki ga imate, so bili moratoriji sprejeti dvema največjima tajkunom: gospodu Rigelniku in gospodu Petanu. Eden, gospod Petan, obvladuje Dnevnik, gospod Petan obvladuje golf igrišče v Mokricah, obvladuje marino v Portorožu, obvladuje Terme Čatež in tako naprej. O gospodu Rigelniku in njegovem – ne rabim razlagati. Oba sta dolžna 280 milijonov evrov. Torej dolžna sta več, kot je ves izplen v bistvu tega nepremičninskega davka v eni smeri. Poglejte, ta dva gospoda med tem časom, ko se je država zadolževala med 5 in 6 %, sta dobila moratorije na same glavnice, na teh 280 milijonov, z enoprocentno obrestno mero, spoštovani državljani in državljanke. Torej, vsi tisti boste preko davka subvencionirali tudi obrestno mero tem gospodom, zato da ostanejo pravi. Da ostanejo pravi lastniki! Tisti, ki so svoje politične privilegije leta 1992. začeli vnovčevati v družbeno lastnino. Vsi iz Foruma 21! In ti imajo enoprocentno obrestno mero v tem trenutku. Poglejte, tu so branitelji te politike; tu so branitelji. Nekateri so tu bili direktno nastavljeni od teh ljudi v Državni zbor in ti branijo vse te ljudi.

Drugi del tako imenovanih plebejcev – torej tistih, o katerih je prej gospod Pojbič govoril in vsi ostali –, tisti pa, glejte, bodo delali naprej. Ne morejo iti v petek iz Ljubljane z luksuznim avtomobilom na vikend v Gozd Martuljek ali v Piran. Tisti pač delajo, čež soboto in nedeljo morajo po naših Slovenskih gorah delati. In njihovo delo je obdavčeno z nepremičninskim davkom, na kmetijske objekte z 0,3, tiste male obrtne delavnice pa bodo z 0,75 procentov. In sedaj, ker smo vas prepričali, boste zaradi nerazumljivih vzrokov to zmanjšali – po nekih avstrijskih kriterijih bi jaz temu rekel, ker psihološko mejo ste določili 0,59. Poglejte, to je stanje te države. Torej, ne obdavčite, ne posegati v privilegije bivših komunističnih veljakov, ne posegati – prosim lepo, ker jaz jih razumem. Če celo življenje živiš z najmanj tisoč 700 evrov penzije, če imaš tu v bližini parlamenta 5-6-sobna stanovanja ...

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Prosim za pozornost.

FRANC BREZNIK (PS SDS): ...ki so bila ukradena bivšim slovenskim elitam, ki so bile pobite po drugi svetovni vojni, potem jaz verjamem, da jim je težko. Ker ko imaš enkrat polno rit, je problem ljudem vzeti, ko imajo tisoč 700 evrov. Če človek ima 500 evrov, še zna prišparati tudi 50. In poglejte, to so te zahteve, to je ta nepravilnost v tej naši državi, in to so te stranke, ki se imenujejo socialne. To so te stranke, ki se imenujejo pozitivne in to so te stranke, ki bi naj bi bili neki liberalni, to je neka liberalna stranka. To je žalostno. Verjamem, da bo narod to končno spoznal.

Glejte, jaz sem imel govor, nisem imel postopkovno. Glejte, prvič, če že vodite, gospa podpredsednica, morate vedeti, da sem čakal več kot 20 minut za vse postopkovne predloge, vsa prepiranja in na koncu imam jaz normalno svojih pet minut. Vsaj prosim, če ste malo bolj pozorni ... /znak za konec razprave/... Glejte zdaj bi zahteval tudi, da mi daste še mojih 15 sekund, ki sem jih izgubil.

Zaradi tega smo mi sklenili, da je nič ...

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Še enkrat se boste prijavi in boste dobili 15 sekund. Še enkrat bi v tem času, dokler se boste lahko za 15 sekund še prijavi, gospod Franc Breznik, poudarila, da govorimo o prvem členu in o vloženi amandmaji k dopolnjenemu Predlogu zakona o spremembah Zakona o davku na nepremičnine in prosim, da se v razpravah vse poslance in poslanci osredotočate na zakon.

Izvolite, gospod Breznik. Da ne bo pomote, od zadnjega vašega javljanja, gospod Breznik, mora miniti ena minuta. Mislim, da bo to v roku nekaj sekund že mogoče, zato niste mogli vklopiti mikrofona. Poskusite, prosim.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Uspelo nam je, super!

Ni nam uspelo ničelna stopnja, mogoče nam bo, ampak uspelo nam je vsaj se vklopiti nazaj v eter. To je, kar smo hoteli povedati. Vsi tisti, ne samo mislim iz Slovenske demokratske stranke, tudi iz ostalih .../znak za konec razprave/... pomladnih strank si želimo, da damo neko možnost tistemu najbolj produktivnemu delu Slovincem, malim obrtnikom, ki jih je skoraj 98 %, in srednjih podjetji. In seveda tistih ljudi na podeželju, ki skrbijo za našo samooskrbo.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Naslednja je na vrsti gospa Sonja Ramšak.

SONJA RAMŠAK (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica.

Meni je izredno žal, da se je s postopkovnim predlogom gospoda Möderndorferja prej nekajurna, zelo strokovna in poglobljena razprava dejansko prelevila v burlesko, ki ni v čast nobenemu od nas.

Danes poteka razprava o spremembi in dopolnitvi Zakona o davku na nepremičnine in glede na vložene amandmaje tudi koalicija, ker očitno je triurna razprava opozicijskih poslank in poslancev le imela nekakšen učinek, pa vendar, ko pogledamo vse amandmaje, lahko ugotovimo, da zopet dejansko opozicijske poslanke in poslanci vemo, da je gospodarstvo tisto, ki mu moramo dati novega vetra v jadra. Namreč, gospod Stepišnik kot poslovnež, kot podjetnik je sicer govoril o dodani vrednosti in gospodarski rasti – ja, saj kdo pa govori v teh klopek že tako dolgo o gospodarski rasti?! Na tej

strani cel čas, tudi ko smo bili v vladi, smo govorili, da je najbolj pomembno, da zagotovimo pogoje za delovanje gospodarstva in da zagotovimo gospodarsko rast in s tem tudi delovna mesta z dodano vrednostjo. S tem se z vami, gospod Stepišnik, absolutno strinjam. Seveda pa je potrebno, zdaj ste v vladi, narediti korake naprej, potrebno je narediti to, da preidete od besed k dejanjem. Bili ste minister in ste imeli priložnost. Vem, da ste jo imeli premalo časa, da je v tem kratkem času ni možno narediti veliko, pa vendar. Ko ste danes govorili o tem, da so učinki na izvozu – seveda, samo treba je pogledati strukturo izvoza. Zakaj? Zato, ker se je zelo povečal izvoz na farmacevtske produkte in to je res nas glavni izvozni produkt. Jaz si bom pa želela, da boste vi imeli orodjarno, ki bo imela 600 zaposlenih in boste izdelovali orodja z dodano ...

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Gospa Ramšak, ne govorimo o podjetju gospoda Stepišnika ali o njem, temveč o zakonu.

SONJA RAMŠAK (PS SDS): A v tem državnem zboru sploh lahko kdo še normalno govori, da ga ne prekinjate? Mislim, žalostno! Dovolite svojim poslankam in poslancem, da govorijo, nas žalijo in vse naprej, a mi ne smemo povedati dva stavka normalno. Pa to ni res!

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Naslednji je na vrsti gospod Robert Hrovat.

ROBERT HROVAT (PS SDS): Hvala za besedo.

Kolegice in kolegi, preveč resna tema je, da bi se na tak način prekinjalo, kot se to dogaja zadnje – ne vem – pol ure. Dejansko gre za izredno občutljivo tematiko in se resnično sprašujem, ko poslušam to današnjo razpravo, če se koalicija sploh zaveda, kakšno stisko povzroča s sprejetjem takšnega zakona nekaterim ljudem v Sloveniji. Pa verjemite, da to ni manjšina v Sloveniji!

Že ob sprejemanju zakona na tisti nočni seji sem govoril o tem, da se takrat ljudje pravzaprav sploh niso zavedali, o čem smo tukaj v Državnem zboru glasovali in kaj je koalicija sprejela. Sploh se niso zavedali posledic. Sedaj, v tem trenutku so dobili informativne izračune. Ta informativni izračun je marsikoga šokiral, ampak še ni usoden. V roku dveh, treh mesecev se predvideva, da bodo dobili položnico. Takrat bo pa šok. Predstavlja si ljudi z roba, predstavljajte si ljudi, ki živijo z nizkimi plačami, nizkimi pokojninami, ki štukajo, pa sem grdo rekel, mesec z mesecem, da komaj preživijo, in bodo dobili čestitko junija s strani te vlade, za v povprečju 150 evrov dodatnega davka. Kakšen šok bo to pomenil za te ljudi? Tega se je treba zavedati, ko stiskamo tipke tukaj v državnem

zboru. In to vsi. Vsak, sem prepričan, da je vsak od poslank in poslancev imel koga v poslanski pisarni, ki mu je prišel potožiti z informativnim izračunom. Mislim, da nisem bil edini. Jaz sem jih imel kar nekaj. Verjemite mi, zelo težko je ljudem dopovedati, da mi kot opozicija, jaz kot član Slovenske demokratske stranke nimam vpliva na to, kaj se bo tukaj v državnem zboru sprejemalo. Enostavno nimam vpliva. Želel bi si, da ko govorimo, se poslušamo, da bi se na koncu tudi slišali, pa se ne. Se ne slišimo. Resnično se je treba zavedati, da s tem zakonom smo marsikoga spravili v stisko, če ne že sedaj, dokončno, pa takrat, ko bodo dobili končno položnico.

Poglejte, ko smo se mi v letu oziroma v mandatu 2004–2008 pogovarjali o množičnem vrednotenju in o ideji o davku na nepremičnine, smo govorili o davku na luksuz, ne o davku na podjetja, o davku na nepremičnine, ki jih imajo gospodarstveniki, obrtniki in tako naprej. Mi smo se pogovarjali o luksuzu– drugo, tretje, četrto, peto stanovanje. Kaj ste sedaj naredili? Sedaj ste obdavčili gospodarstvenike, obdavčili ste kmete, obdavčili ste rezidente. Tiste, ki imajo drugo, tretje, četrto, peto stanovanje, tiste ste pa izločili. Tisti imajo pa enako kot tisti, ki živijo kot rezidenti v stanovanju. Se vam zdi to pravično? Se vam zdi to prav? Pa še to, ta davek oziroma ves ta denar, ki se ga bo nabralo iz tega davka, jaz upam, da bo jutri Ustavno sodišče to norost ustavilo, ta denar bo šel v državni proračun, v tako ogromno luknjo bo kapnilo toliko. Ampak koga smo obremenili? Obremenili smo navadne ljudi; tiste, ki komaj shajajo iz meseca v mesec, tiste, ki še ustvarjajo, obrtnike, privatnike, govorim o gospodarstvenikih, o kmetih in tako naprej. Ustavimo se tukaj! Zresnimo se! Enostavno ni prav to, kar počnemo. Pa bom drugače rekel: ni prav, kar počnete, ne počnemo. Dejansko Slovenska demokratska stranka nima nobenega vpliva, da bi vas prepričala, da bi lahko glasovali drugače, kot ste se namenili; in namenili ste se, da boste obdavčili na tak način, kot ste se odločili. To ni prav, sploh za tiste ljudi ne, ki komaj shajajo iz meseca v mesec. In takih je veliko, verjemite mi! Res jih je veliko največ!.../izklop mikrofona/

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Gospod Zvonko Lah ima besedo.

ZVONKO LAH (PS SDS): Hvala lepa za besedo, predsedujoča.

Tudi jaz bi se dotaknil tistega, kar je bilo večkrat nam očitano, da je tudi naša vlada razmišljala o davku na nepremičnine. Res je, o davku, ki naj bi nadomestil nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča. In ta davek naj bi bil približno v taki višini kot do sedaj nadomestilo, nič več! S tem, da ne bi obdavčili več stavbna zemljišča samo, ampak da bi obdavčili tisto, kar bo najbolj boleče za naše državljane, to je luksuz. Ne vse kar počez. Sedaj pa je ta davek

še enkrat višji, kot je NUSZ bil pobran, več kot še enkrat višji in obdavčujete kmetijska zemljišča, kmetijske stavbe, gospodarske objekte, gospodarska zemljišča, kar seveda ni prav. Nekateri obrtniki bodo plačevali tudi desetkrat več, kot so do sedaj, tisti na periferiji. Tisti v velikih centrih, v mestih, kjer je bil NUSZ visok, pa manj, celo manj. To ni pravično.

Tudi jaz sem slišal veliko obrtnikov, ki so se pritoževali, koliko morajo plačati in da tega ne bodo več zmogli v teh časih, obrtna zbornica napoveduje državljansko nepokorščino oziroma proteste. Verjetno čakajo samo še Ustavno sodišče, kaj bo odločilo. Povem vam, če pogledate statistiko, koliko malih gospodarskih subjektov se ukinja, ljudje so obupali, dodane vrednosti od teh ne bo več, ampak bodo pričakovana samo socialne podpore, ker se verjetno to bolj splača, kot pa delati in plačevati take davke, zato bom vztrajal kljub amandmaju koalicijskih poslanskih skupin, ki malo omejujejo ta davek na gospodarske subjekte. To premalo je, bistveno premalo. Mi vztrajamo, da se tega ne obdavčuje, ker vsi tej subjekti plačujejo že drugih davkov dovolj, to ne pomeni spodbudo gospodarskemu razvoju ampak obratno: uničevanje še tega malega gospodarstva.

Prepričan sem, da bo jutri Ustavno sodišče razveljavilo, ustavilo vsaj izdajo odločb, da se naredijo boljše evidence, da si vzame država čas, da se to izvede mnogo bolje in dobro premisli, kaj se splača obdavčiti, in nazaj omogoči, da občine pobirajo še letos NUSZ, ker je bistveno bolj pravičen. Še najbolj pa je nepravilno to, da prva tri leta pobira država, čeprav naj bi bil to izvorni prihodek občin, in vrača nazaj nepravilno v višini pobranega NUSZ tudi tistim občinam, ki bodo pobrale bistveno manj sedaj davka, kot so do sedaj z NUSZ. Mislim, da je tudi Ustavno sodišče že reklo, da je to nepravilno in neustavno in eden od največjih razlogov, da bo ta zakon na Ustavnem sodišču padel.

Zato gospodje ... Gospe in gospodje v poziciji, razmislite še enkrat, pa podprite naš amandma, da vsaj oprostimo teh visokih davkov tisto malo gospodarstvo, ki ustvarja največ dodane vrednosti pri nas in tudi v celi Evropi in da se nove kalkulacije napravijo, nova izhodišča, ne množično vrednotenje nepremičnin, ampak bolj pošteno in uvede bolj pošten davek, ki pa je seveda potreben, je sistemski, je evropski, ampak ne tak, kot ste ga sedaj pripravili.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

K besedi je prijavljena magistrica Mateja Vrničar, državna sekretarka na Ministrstvu za finance. Izvolite.

MAG. MATEJA VRANIČAR: Hvala lepa še enkrat za besedo.

Pozvana sem bila, da povem, kakšni so finančni učinki posameznih vloženih amandmajev.

Prvi amandma Poslanske skupine SDS, kot sem že omenila, pomeni 177 milijonov negativnega učinka oziroma manjše prihodke za državni proračun in praktično pomeni izničenje finančnega učinka za državni proračun. Koalicijski amandma pomeni 32 milijonov manj, kot je bilo ocenjenega izplena ob sprejetju zakona. Amandma Poslanske skupine NSi, ki znižuje za poslovne in industrijske nepremičnine stopnjo na 0,4 %, pomeni izpada 71 milijonov evrov in predlog Poslanske skupine SLS, ki znižuje davčno bremenitev poslovnih in industrijskih nepremičnin na 0,3 % znižuje obdavčitev kmetijskih stavb na 0,15 % in oprošča plačila davka kmetijska in gozdna zemljišča, pomeni dobrih 107 milijonov davka manj, kot je bilo načrtovanega ob sprejetem proračunu.

Kaj to pomeni za izvrševanje proračuna, verjetno ni treba pojasnjevati posebej. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati, ki sedaj ni razpravljal? Še želi. Torej, odpiram prijavo na razpravo. Prijava poteka. Za vse tiste, ki še niste, govorimo pa o 1. členu in vloženi amandmajih. Prijavljeni so štiri razpravljavci. Prvi ima besedo gospod Franc Bogovič.

FRANC BOGOVIČ (PS SLS): Hvala za besedo, podpredsednica.

Ja, govorimo o temu amandmaju in tudi prav, da pojasnimo amandma, ki ga je vložila Slovenska ljudska stranka. Finančni izračun je bil s strani državne sekretarke že narejen. Naj v uvodu povem, da v Slovenski ljudski stranki smo predvsem pričakovali – in še zdaj verjamemo –, da bo red na temu področju naredilo Ustavno sodišče z jutrišnjo razsodbo. Podpiramo amandma, ki so ga vložili kolegi iz SDS, smo pa tudi politični realisti, kaj se dogaja v slovenskem parlamentu in nismo imeli kaj dosti upanja, da bi bil ta amandma sprejet.

Presenetili ste nas na nek način v koaliciji, ko ste pričeli s to licitacijo in ste sami potem vložili amandma, s katerim ste predlagali spremembo pri poslovnih industrijskih nepremičninah, po vašem predlogu se stopnja z 0,75 % zniža na 0,59 %. V Slovenski ljudski stranki smo prepričani, da v kolikor ste začeli danes popravljati te stopnje, nimate več namena, da po sprejemu Ustavnega sodišča še enkrat temeljito razmislite, kaj to pomeni za slovensko obrt, za slovensko turistično dejavnost, za slovensko kmetijstvo. Zato smo se odločili, da potem vložimo amandma, ki je na nek način kompromisen amandma, in mislimo, da še vedno tudi z javnofinančnih vidikov, pa tudi sicer iz vsebinskih, to kar se je pokazalo v temu postopku, rešuje ključne probleme tega zakona.

Naj grem po vrsti, pri kmetijskih objektih nismo vztrajali več na tem, kot smo pri začetku,

da tukaj naj ne bi bilo obdavčitve, ampak izenačujemo stopnjo s sedaj stanovanjskimi nepremičninami. Mislim, da je to tudi s finančnega vidika ni velik izpad, je pa zagotovo nesprejemljivo, da je bila ta stopnja doslej 0,30 % zato jo znižujemo na 0,15 %.

Ključna stvar, kar se tiče stopnje pri stavbah, je znižanje te stopnje za poslovne energetske in industrijske objekte na 0,30. S tem smo želeli predvsem slediti obrti in tudi turizmu. Zdravilišča so se obrnila na nas, prav tako tudi obrtniki. Pri temi izračunu in anketa, ki je bila narejena v drobnem gospodarstvu, je bilo, da je faktor za prejšnje stavbno zemljišče približno 2,5, 2,44, če to zdaj pretvorimo s tistih 0,75, ki je bila do sedaj stopnja, pridemo z deljenjem 2,5 približno na 0,30. To je tudi stopnja, s katero obrtniki – vsaj v pogovoru tudi z vodstvom obrtne zbornice so mi tako zatrili –, s katero se v obrti strinjajo, to je stopnji, ob kateri tudi ne napovedujejo izvedbe tega protesta, ki je s strani obrti sicer napovedan. Mislim, da je tudi prav, da se obrti, gospodarstvu ne zvišuje stopnje in da se na tem področju približno toliko denarja pobere, kot se ga je do zdaj.

Kar se tiče zemljišč in stavb, pa še enkrat več utemeljujemo to, da v slovenskem kmetijstvu, ki je obdavčeno s katastrskih dohodkom, ta odločitev že narejena in da je prav, da se stopnja, ki je bila doslej določena, stornira in da je nična odločitev za gozdna zemljišča in kmetijska zemljišča. Po podatkih, ki ste jih doslej navedli, je to, mislim –, s nekje 13 milijonov evrov izpada za državni proračun, predvsem pa omogočimo, da se ne bo slovensko podeželje še naprej praznilo oziroma da ne bodo lastniška posest se spreminjala zaradi tega, ker enostavno ljudje ne bodo več teh davkov plačevali.

Apeliram na kolege iz koalicije, ki ste ključni pri tej zadevi, da razumnemu amandmaju prisluhnite in da poskušamo na nek način ta problem rešiti. Sam sem, tudi meni in Slovenski ljudski stranki nam ni domač ta način te licitacije, ki jo sedaj odvijamo tu, v državnem zboru, toda spoštovani kolegi, to je bila vaša volja, mi smo apelirali na to, da bi se po odločbi Ustavnega sodišča enostavno usedli skupaj in rešili ta problem na takšen način, da bi lahko pri eni stvari vsaj rekli, da smo se v slovenski politiki dogovorili.

Upam, da je ta amandma sprejemljiv in da bi takšna odločitev bistveno razbremenila predvsem tiste, ki bodo morali v Sloveniji z ustvarjanjem nove vrednosti ta voz iz tega blata izpeljati na bolje. Prosim za podporo temu amandmaju.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima mag. Matej Tonin.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSi): Spoštovane kolegice in kolegi!

Če pogledamo nekoliko okoli sebe in se ozremo po drugih evropskih državah, potem lahko ugotovimo, da niti eni državi ni uspelo gospodarsko okrevanje z zviševanjem davkov. Jaz takega primerna ne poznam, so pa številni drugi primeri, ko kažejo, da z zviševanjem davkov so se gospodarske situacije še celo bolj zaostrole. Da vsi ugotavljajo, da je slovensko gospodarstvo že preobremenjeno in da bi morali kaj narediti, da ga razbremenimo, ne pa še dodatno obremenimo. In ko smo že v krizi, smo zdaj številnim malim in drugim podjetnikom naložili še plačevanje davka na nepremičnine, ki bo v njihovih proračunih zarezal ne na sto evrov, ampak na tisoče evrov.

Če se nekoliko dotaknem turizma in turistične panoge. Veste, da je to gospodarska panoga, ki operira z velikim številom nepremičnin, z velikim številom površin in zaradi tega prav njih ta davek najbolj prizadene. Da ne bom govoril na pamet, bom govoril zelo konkretno, tisti, ki ste govorili o tem, kako je ta davek na nepremičnine v isti ravni kot nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča, vam lahko povem primer naših Term Snovik, term, ki so v mojih domačih krajih, torej v Tuhinjski dolini. Terme so pred uveljavitvijo davka na nepremičnine plačevale 8 tisoč evrov nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča. Po informativnem izračunu pa so dobile 60 tisoč evrov davka na nepremičnine. Razlika je gromozanska. Če vam številke konkretno nič ne povedo, potem vam naj pove to, da bo ta davek Termam Snovik vzel tri delovna mesta. In če bi se v tem parlamentu zavedali, da z vsakim izgubljenim delovnim mestom država izgublja dvakrat; najprej izgublja tam, ko mora tistim brezposelnim izplačevati določena nadomestila, grejo stvari iz proračuna, na drugi strani ponovno izgublja, ker ti ljudje, ki so izgubili delo, ne plačujejo v državni proračun, skratka, izguba je dvakratna.

Tekom današnjega dne in tekom današnje razprave smo v Poslanski skupini Nove Slovenije dobili prošnjo, zaprosilo Turistično-gostinske zbornice, da naj vendarle vložimo amandma, ki bi ki bi ta davek z 0,75 znižal vsaj na 0,40. Mi smo to naredili in je neka logika v tem, da se vse gospodarske družbe tako tiste v energetiki kot tudi tiste v turizmu in še kje drugje izenačijo in imajo isto davčno stopnjo. Državna sekretarka je rekla, ampak ta vaš amandma bo pomenil izpada 71 milijonov evrov. Veste, to je kako gledate na stvar in kakor jo interpretirate: ali jo vidite kot napol poln ali pa polprazen kozarec. Mi teh 71 milijonov tudi lahko interpretiramo kot pomoč, razbremenitev gospodarstva, da bi s tem amandmajem za 71 milijonov evrov razbremenili gospodarstvo oziroma na drugi strani, če spet govorim konkretno, bi to pomenilo, da bi Terme Snovik plačale manj davka na nepremičnine in s tem ohranile kakršno koli delovno mesto več. Prepričan sem, da, če bomo delali v smeri, da si bomo prizadevali ohranjati delovna mesta, bo to

dolgoročno pomenilo večji priliv v proračun kot pa zdaj kratkoročni preliv iz davka. Ne želim govoriti na pamet, ne želim govoriti v tri dni, ampak hočem operirati s konkretnimi številkami. Samo za eno majhno podjetje, za ene majhne terme ta davek pomeni izgubo 3 delovnih mest.

Torej, ko bomo poslanci danes zvečer odločali o popravkih tega davka na nepremičnine, bomo imeli 4 različice. Če smo na začetku dneva začeli s stopnjo 0,75, smo že prišli do 0,59 – en napredek je in, tako kot so kolegi rekli, to pomeni smo slovensko gospodarstvo za pomembne milijone razbremenili. Prepričan sem, da se bo to preko državnega proračuna, preko prispevkov vrnilo nazaj državi, ampak smo naredili nekaj pomembnega. Ampak imeli boste na izbiro še 3 druge amandmaje: 0,40, 0,30 in na koncu tisti, ki bomo hoteli, bomo seveda podprli tudi popolno oprostitev. Manevrskega prostora je na današnji seji ogromno, potrebno se bo samo odločiti in na nek način dati priložnost gospodarstvu.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima mag. Andrej Vizjak.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Torej, spoštovani, osnovna ideja amandma Slovenske demokratske stranke je ta, da je prva prioriteta v času krize razbremeniti gospodarstvo in s tem omogočiti gospodarski zagon in nova delovna mesta. Gospodarstvo, zlasti mala in srednje velika podjetja so zelo jasno povedala, da se z novim davkom nepremičnine njihovo davčno breme tudi nekajkrat povečuje. Zlasti določene panoge so prizadete, tu je bil že izpostavljen turizem. Torej gospodarstvo, gospodarski subjekti bi bili z novim davkom na nepremičnine bistveno, nekajkrat bolj obremenjeni kot doslej in od takega gospodarstva vi pričakujete še več davkov in nova delovna mesta: kar 60 tisoč. To je seveda nemogoče pričakovati in zato se tudi čudim vašemu amandmaju, da boste sedaj za nekaj popustili in mislili, da bo pa vse drugače. Ne bo! Kljub odpustu je to gospodarstvo še vedno preobremenjeno, da bi lahko doseglo tiste cilje, ki jih od njega pričakujete.

Pa morate vedeti še eno stvar, da je to zgolj 80 % končnega davka, da v naslednjih dveh letih sledi še dodatnih 20 %, saj imamo zdaj samo 80 % osnove. In še nekaj, sledi tudi to, da bodo z indeksacijo cen oziroma tudi z indeksacijo te posplošene tržne vrednosti lahko v prihodnih letih ovrednotene te nepremičnine bistveno več in tudi davek bo zaradi tega višji. In še tretja negotovost je, da bodo lahko občine po lokalnih volitvah veselo navile ta davek za marsikoga. Skratka menim, da je stvar nesprejemljiva v taki obliki. In še ena stvar je, ki je postala nepojasnjena.

Naravnost ne znam si predstavljati te logike in teh arbitrarno določenih davčnih stopenj. Še enkrat vas sprašujem, kako je možno, da luksuzne nepremičnine, luksuzne vile, tudi

nerезidenčne ali rezidenčne, bodo poslej s tem davkom manj obdavčene kot doslej. Namreč, doslej so bile z 0,5, poslej bodo pa z 0,4 – ne glede na to, ali je to rezidenčna ali nerезidenčna. Ali je to pravično? Ali je pravično, da se gospodarstvu nekajkrat dvigne davek, da se pa luksuzne nepremičnine, tiste vredne nad pol milijona evrov, pa se jih davčno razbremenijo in se poslej manj davka plačuje za te. Da ne govorimo o nepremičninah, ki so vredne nekaj milijonov evrov, tem se bo pa za nekajkrat znižal davek, saj je zdaj predviden kar, če prav vem, 2 odstotni točki.

Torej, razložite mi vaše kriterije za te arbitrarno določene davčne razrede! Zakaj se najbolj bogate nepremičnine, vredne nad pol milijona evrov, ki jih ima mogoče res nekaj Slovencev, obdavči zdaj manj kot doslej. Ja seveda je res! Po ZUJF je sedaj obdavčeno 0,5, poslej pa bo 0,15 + 0,25, je 0,40 skupaj. Kako, da ni res? Res je. Gospodarstvo torej za nekajkrat dodatno obdavčite, luksuzne stvari pa razbremenite. In vi pravite, da podpirate socialno državo in da vam je za ustvarjanje – in da je treba luksuz razbremeniti očitno, pravite tudi.

Glejte, to, kar sem vam zdaj povedal, je dokaz, da so bile te davčne stopnje določene ponoči ali v pavzi, ko noben niti pošteno prebral in premislil tega ni. Kajti verjamem, da večina, vsaj toliko vas poznam, poslanke in poslanci, tega niste želeli, kar ste naredili. Ste razbremenili luksuz oziroma nepremičnine nad pol milijona evrov, vredne nad pol milijona evrov. Skoraj ne vem, če ima kdo izmed nas tu takšno ... Poznam pa nekaj tajkunov, ki to imajo in ti bodo sedaj pravzaprav razbremenjeni.

Torej, spoštovani! Tudi to, če ste gospodarstvu sedaj nekaj popustili, je to še vedno nekajkrat preveč, kot zmore. To je tako, kot da bi tekaču na 100 metrov dali najprej nahrbtnik s 70 kilogrami ali pa 75 kilogrami, potem bi mu pa 10 kilogramov vzeli, pa bi rekli: zdaj si pa razbremenjen, zdaj boš pa lahko tekel. Ampak še vedno ima nahrbtnik s 60 ali pa 59 kilogrami na sebi. To je pravzaprav ena fikcija, ena stvar, ki jo boste poskusili prodajati kot odpustek, vendar je še vedno nesprejemljiva. Tudi nemogoče bo s takimi davčnimi stopnjami določiti cilje, ki jih imate do tega gospodarstva, to je rast in nova delovna mesta.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima mag. Andrej Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa.

Res je, veliko je nelogike v strukturi davčnih stopenj in res je, da so te davčne stopnje predvsem osredotočene na obdavčitev gospodarstva in kmetijstva in ta pa vemo, da navadno nepremičnine uporabljajo za to, da sploh lahko ustvarijo dodano vrednost. Ne glede na to, če se jim bo to odštelo od katerega koli

drugega davka, je danes in gospodarstvo in kmetijstvo v takšni situaciji, da dejansko tega ne bo moglo narediti, ker je enostavno preveč izgub v tem gospodarstvu in v tem kmetijstvu.

Poleg tega, da so te davčne stopnje neracionalne in neracionalno postavljene, je naslednja težava, naslednji problem za zavezance davčna osnova. Posplošena tržna vrednost je neka imaginarna vrednost, ki je zmodelirana na podlagi različnih modelov, narejena v kabinetih, narejena tako, da se pač celotna Slovenija razdeli na 19 okrožij, da se v teh okrožjih poiščejo določene nepremičnine, ki so si podobne ali si pa niso podobne, in se potem njihove lastnosti vrže v modele. Pri tem se upošteva na eni strani lahko model primerjave cen, če primerjave cen ni, se pravi, da ni prodaj na nekem območju teh nepremičnin, potem se upošteva dohodkovna metoda. Se pravi, koliko bi od tega dobili na primer nekih dohodkov iz naslova te nepremičnine. Če še te ni, je stroškovna metoda in seveda zmeda je popolna in zmeda je tudi bila popolna v teh izračunih, ki so jih ljudje dobivali domov.

Še več, mislim tudi, da je ena največjih težav ta, da zakon na nesprejemljive davčne osnove, kjer ni možna osebna cenitev ali pa posebna cenitev posamezne nepremičnine, na neracionalne stopnje davčni zavezanci ne bodo imeli možnosti pritožbe na odločbo oziroma bo ta možnost izredno omejena. Izredno čudno je in pravno nestrokovno, da se bo pritožba urejevala v nekem tretjem zakonu, ne bo se urejevala niti v Zakonu o davčnem postopku, kjer je že urejena, v Zakonu o upravnem postopku, kjer je tudi že del te pritožbe urejen, niti se ne bo urejala v Zakonu o davku na nepremičnine, ampak se bo urejala ta pritožba v Zakonu o množičnem vrednotenju nepremičnin. Zakaj? Če nima ta zakon z odločbo Davčne uprave, ki jo izda na podlagi Zakona o davku na nepremičnine ali ki je izdana na podlagi Zakona o davčnem postopku, zakaj bo ta pritožba urejena posebej v Zakonu o množičnem vrednotenju nepremičnin?

To je dejansko strokovno nesprejemljivo in zaradi tega mislim, da tudi tak zakon pravno ne more iti preko ocene Ustavnega sodišča. Namreč, davčni zavezanci nimajo možnosti učinkovite pritožbe v skladu s 26. členom Ustave. Takšnega zakona seveda v Slovenski demokratični stranki ne moremo podpreti. Ne moremo ga podpreti: zaradi tega ker ne daje pravne varnosti, zaradi tega ker prekomerno obdavčuje gospodarstvo in podeželje, zaradi tega ker ni nobene logičnosti v sami višini obdavčitve na posamezne nepremičnine, zaradi tega, ker dejansko nimam nikakršnega socialnega karakterja ta zakon. Socialni karakter ni določba, ki določa, da lahko nekdo del premičnine prenese na občino ali državo ali na DURS.

V Slovenski demokratični stranki smo od vsega začetka nasprotovali takšnemu

zakonu. Menimo tudi, da od nepremičnin ne bi smeli pridobiti več denarja v državi – oziroma v katere koli proračune, predvsem v občinske proračune, kot smo prejeli od sedanje obdavčitve. Seveda menimo, da je zakon kot takšen nesprejemljiv. Zaradi tega ga je treba ukiniti. Treba ga je ukiniti, treba je zbrati strokovne in tudi politične moči in začeti s pripravo novega zakona, na novih temeljih, ki bo pravičnejši in tudi strokovnejši ter seveda pravno sprejemljiv. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati, ki še do sedaj ni? Želi. Torej odpiram prijavo na razpravo. Prijavljeni so trije razpravljavci, prva ima besedo gospa Romana Tomc.

ROMANA TOMC (PS SDS): Hvala lepa za besedo, spoštovana podpredsednica.

Poglejte, mi v Slovenski demokratični stranki od vsega začetka, ko se je začelo govoriti o tem zakonu, še pred sprejemom proračuna, opozarjamo na to, da je to slab zakon, nepremišljen zakon in nepotreben zakon. Vlada in koalicija sta nas nasprotno želeli prepričati, da gre za sistemsko urejanje tega področja, da bo s tem v Sloveniji zavladal na področju obdavčevanja nepremičnin nek red in da seveda je to edini razlog, zakaj ta zakon sprejemamo.

Sedaj se je bolj kot že na začetku pokazalo, da temu ni tako in da je Vlada ves čas zavajala z napačnimi podatki, da ne rečem prirejenimi podatki in da je ves čas v ozadju samo to, kako bomo napolnili proračunsko luknjo, na katero in na proračun je predsednica Vlade vezala tudi zaupnico.

Danes nimamo samo, bom rekla, slabega stanja ali pa slabe slike, danes imamo tukaj popoln kaos. Seveda je zmeda in panika v vladnih vrstah in med koalicijo zelo velika. Kako bi si sicer razlagali te številne spremembe, ki so se dogajale na tej poti, ko se je zakon kar naprej spreminjal, vmes smo malce še naredili na Zakonu o množičnem vrednotenju nepremičnin – kar bi morali že na začetku –, danes dobivamo iz ure na mizo druge amandmaje, in ob tem bi opozorila na finančne posledice teh amandmajev in teh obljub in izračunov, ki jih je Vlada dajala takrat, ko smo zakon sprejemali.

Če ste pozorno poslušali državno sekretarko na začetku, je omenila, da so bili izračuni, koliko bo nepremičninski davek prinesel v proračun, narejeni tako, malce celo za rezervo in da tudi ta manko – ni uporabila točno teh besed, ampak iz njenih besed je izhajalo, da tudi ta manko –, ki naj bi prišel zaradi sprememb tega zakona, ne bo ogrozil proračuna, kajti planirano je bilo, da bo malce več prihodkov, kot je dejansko bilo nam na odborih in v Državnem zboru predstavljeno. Kako ste se, spoštovana Vlada, lahko tako zelo zmotili v vaših izračunih, če ste bili pred par minutami sposobni oceniti finančne

posledice amandmajev, ki smo jih različne stranke vložile zdaj v proceduro na en milijon natančno? To se pravi, ali ste z izračuni pri predstavitvi tega zakona zavajali? Najbrž boste odgovorili tudi na to, ampak sprašujem se, če pa niste zavajali, kje boste vzeli to razliko.

Seveda tega sprenevedanja in zavajanja je dovolj. Mislim, da bi bilo prav, da čim prej ta zakon ukinemo in da sprejmemo nek zares sistemski zakon, ki bo uredil obdavčitev nepremičnin pravično in tako, da bodo vsi državljani in državljanke, pa tudi gospodarstveniki na nek način sprejeli to breme, ker vedo, da nepremičnine pač morajo biti obdavčene.

Da zaključim s tem, ko nisem zadovoljna s temi vašimi finančnimi izračuni, v katere zelo težko verjamem, enkrat so zelo natančni, drugič so tako zelo pavšalni, pa vas sprašujem še nekaj – upam, da boste odgovorili. Zakaj ste se odločili – zdaj ne vem, ali bo na to Vlada odgovorila ali koalicija – ravno za stopnjo 0,59? Zakaj se niste odločili za 0,57 ali pa 0,61? Najbrž morajo biti takšni predlogi, ki vplivajo na tako zelo veliko število gospodarstvenikov, v tem primeru natančno pretehtani, za njimi morajo stati kakšne analize. Ampak, edina analiza, ki je tukaj narejena, je nek program, v katerega ste vstavili številke, ste izračunali, koliko milijonov levo ali desno imate še manevrskega prostora, in tako je nastala stopnja. Če lahko po vsem tem še trdite, da gre za pravično obdavčitev nepremičnega premoženja, potem se res lahko vprašamo, kje smo.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Za repliko je prosila mag. Mateja Vraničar, državna sekretarka. Izvolite.

MAG. MATEJA VRANIČAR: Hvala lepa.

Če ste me res dobro poslušali, ko sem govorila o finančnih učinkih, sem omenila, da so finančni učinki izračunani tudi za te amandmaje na podlagi enakih vhodnih podatkov, kot smo jih imeli pri pripravi zakona novembra lanskega leta.

Dejstvo pa je, da na podlagi informativnih izračunov danes razpolagamo z bolj podrobnimi podatki, kot so bili tisti podatki, s katerimi smo razpolagali ob pripravi zakona, zaradi tega je mogoče oceniti, da to, kar je bilo predlagano s strani Vlade v prvotnem predlogu zakona, lahko oziroma to znižanje davčnega izplena ne bo tako veliko, kot bi bilo, če bi podatki ostali enaki, kot so bili ob prvih ocenah, ko smo pripravljali predlog zakona. Zato ne gre za nikakršno zavajanje, ampak gre za uporabo podatkov, ki smo jih imeli novembra na razpolago. Če danes ocenjujemo učinek na prihodke proračuna, moramo v bistvu ocenjevati na isti bazi podatkov, vemo pa, da je ocena v bistvu ena zadeva, dejanska realizacija pa druga številka,

in vedno stremimo h temu, da sta si čim bolj enotni.

Kar pa se tiče predloga amandmaja, Vlada ni predlagateljica amandmaja in ne morem komentirati stopnje.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Gospod Matevž Frangež ima besedo.

MATEVŽ FRANGEŽ (PS SD): Mislim, da imamo resno težavo. Slovenska demokratska stranka predlaga amandma z ničelno obdavčitvijo poslovnih nepremičnin, morda tudi zaradi tega koalicija ponovi razmislek in reče O. K., znižajmo obremenitev z 0,75 na 0,59, pokaže se nek korak in dobra volja, zato da morda stališča in poglede nekoliko zblížamo, ampak že v tistem trenutku je problem že to, da smo ta korak naredili. Vidite, na ta način bomo v tej državi prišli težko z mrtve točke.

Moram ponoviti, da je bila nižja obdavčitev gospodarstva pravzaprav neko zavzemanje, ki ima korenine v koalicijskih usklajevanjih, še predem smo osnovni Zakon o davku na nepremičnine sploh sprejeli. Žal takrat predvsem fiskalni razlogi, zelo trmasto vztrajanje finančnega ministrstva niso tega dovoljevali. Danes smo soočeni, bom rekel, z neko novo situacijo. Vemo, da ankete, ki so bile opravljene v gospodarstvu, kažejo na to, da obdavčitev ni približno enaka, kot je bila po dosedanjem sistemu z nadomestilom za uporabo stavbnega zemljišča, to je bil podatek, ki nam je bil do tedaj predstavljen, ampak da obrtniki in podjetniki, podjetja ugotavljajo, da bo njihova obremenitev po sprejetju davka na nepremičnine nekajkrat večja. Nekateri trdijo tudi desetkrat večja. Mislim, da je to logičen argument, na katerega se mora seveda politika trezno in racionalno odzvati. Zato sem vesel koalicijskega amandmaja, vesel trme nekaterih poslank in poslancev, zato da smo danes do tega amandmaja prišli. Prepričan sem, da ga bo koalicija, verjetno pa tudi kolegi iz opozicije podprli, ker predstavlja osnovo za neko vzdržnejšo obdavčitev.

Nedvomno je, da bo Ustavno sodišče jutri predstavilo rezultate svoje ustavne presoje tega zakona. Zdaj težko je danes špekulirati, po spletu že krožijo namigi in informacije o tem, kakšna je odločitev. V vsakem primeru se bo po objavi odločitve Ustavnega sodišča treba soočiti z neko novo realnostjo; bodisi z zahtevkom, da je potrebno posamezne dele zakona popraviti, ali zakon in to ureditev v celoti premisliti na novo. Vse poti so mogoče. Soglašam z nekaterimi kolegi, da bi bilo mogoče z današnjimi spremembami zakona počakati še nekaj dni, počakati na odločbo Ustavnega sodišča. Hkrati pa tudi ugotavljam, da ni nič narobe, če mi zakonodajni proces teh sprememb opravimo danes, pa seveda jutri na novo ugotovimo, kaj bo potrebno še opraviti. Ta čas smo investirali v to, mislim, da ta čas ni vržen stran, in če bo prispeval h temu, da bo

ureditev boljša in – upam si trditi – tudi pravičnejša, potem smo nekaj pametnega danes naredili.

Predlagam, da torej rešitve – veste, davkov nihče ne sprejema zaradi tega, ker bi jih bil sam vesel; davki so potrebni, zato da celotna družbena infrastruktura deluje. Tisti, ki pa imamo odgovornost in pooblastila, da sprejemamo takšne odločitve, ki bodo jutri obremenjevale ljudi in gospodarstvo, pa se moramo zavedati na eni strani, da morajo ti davki biti pravični, in na drugi strani, da sredstva, ki jih iz tega naslova pridobimo, racionalno uporabljena za naše skupne razvojne potrebe. A vendarle je treba ugotoviti, da je tudi ta davek na nepremičnine, kakor je že nepriljubljen, vendarle kot del širšega paketa prispeval k temu, da se je zaupanje v Slovenijo okrepilo in da danes plačujemo bistveno nižje obresti, kot smo jih plačevali pred enim letom.

Zato trdim, da je ta davek eden od tistih ukrepov, ki je prispeval k temu, da lahko danes po nekaj spodbudnih rezultatih, ki pa so še prešibki za to, da bi jih ljudje čutili in zato cenili, vendarle utirajo Slovenijo na neko žal počasno, pa vendarle zanesljivo pot okrevanja.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Besedo ima gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, gospa podpredsednica, kolegice in kolegi!

Amandma, ki so ga podpisale koalicijske poslanske skupine, še vedno predvideva za poslovne in industrijske nepremičnine, razen energetskih nepremičnin, praktično še vedno dvakrat večjo davčno stopnjo, kot to pričakuje Obrtno-podjetniška zbornica, ki je reprezentant malega gospodarstva, ki predstavlja, kot sem že danes enkrat povedal, približno 99 % slovenskega gospodarstva. Zato je naš amandma poslancev Nove Slovenije boljši. Naša stopnja je 0,4 % za poslovne in industrijske nepremičnine ter za zemljišča za poslovno in industrijsko rabo. Genezo našega amandmaja je razložil kolega Matej Tonin, ne bom ponavljal.

Turistično-gostinska zbornica Slovenije pa se je najbrž na našo poslansko skupino obrnila zato, ker smo pri obravnavi proračuna Republike Slovenije za leto 2014, prav tako na njihovo iniciativo vložili amandma, ki je bil sprejet v Državnemu zboru in je povečal postavko za turistično promocijo, mislim da za tri milijone evrov. Turizem je zelo pomembna dejavnost, nekaj številka za leti 2012, 2013: 3,3 milijona prihodov, 9,5 milijonov prenočitev, 61 % tujih, povprečna doba bivanja 2,9 dni, dve milijardi evrov deviznega priliva, slabih 13 % BDP, 40 % izvoznih storitev Slovenije, 250 petdeset milijonov DDV in še dodatno 180 milijonov prispevkov, davkov na plače in tako naprej in dobrih 13 % zaposlenih v slovenskem gospodarstvu.

Zakaj govorim zdaj o hotelski in nastanitveni dejavnosti? Zato, – to je pa pomemben podatek, ker o tem še danes nismo govorili, je treba vedeti, da je delež opredmetenih osnovnih sredstev v gospodarstvu v povprečju slabih 37 %. V dejavnosti hotelov in nastanitvenih obratov pa je 81,5 % delež opredmetenih osnovnih sredstev. Danes sem že govoril tudi o primeru lastnikov, ki imajo deset sob, to se pravi, dvajset postelj v Moravskih Toplicah, vendar sem navedel napačen podatek, ker sem povedal davek samo za lastnika, ki je lastnik polovice teh kapacitet. Torej, je treba 2 tisoč 300 evrov pomnožiti z dva; se pravi, za dvajset postelj, torej deset sob, bodo po informativnem izračunu plačali 4 tisoč 600 evrov na letni ravni.

Povedal sem tudi že in ponavljam, da je povprečna cena nočitve z zajtrkom osemnajst evrov, in če poenostavim, če so vsi stroški, materialni in stroški za plače, samo osem evrov, potem je potrebno 460 nočitev, da državi plačate davek na nepremičnino. Gospe in gospodje, ne boste našli naslednika, ki bi prevzel to dejavnost, mi se ukvarjamo v temu obdobju tudi z nasledstvom, tako na kmetijah kot v obrtnih obratovalnicah – ta fenomen nekako pozabljamo in je zelo pomemben. Mladi se ne bodo pri takšnih obremenitvah odločali, da bi prevzeli bodisi kmetijo, bodisi turistično dejavnost, bodisi neko proizvodno dejavnost. In to je problem. To je problem v tem času.

Mislím, da razbremenitev gospodarstva daje seveda možnost za hitrejši razcvet gospodarstva, daje večjo možnost za hitrejše polnjenje proračuna in daje večjo možnost za zmanjšanje hitrosti slovenskega zadolževanja. Kolikšna je ta trenutek hitrost slovenskega zadolževanja, gospe in gospodje? En milijon evrov na uro! En milijon evrov na uro je hitrost slovenskega zadolževanja in ta traja že celo leto, to je 8 tisoč 760 ur. To je točen podatek! Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati, ki ni razpravljaj? Želi, odpiram prijavo k razpravi.

Imamo dva prijavljena, prvi ima besedo gospod Mirko Brulc.

MIRKO BRULC (PS SD): Hvala lepa. Zelo na kratko.

Res je, pričakovanja so vedno drugačna, kot je realnost. Tudi jaz pričakujem, da ne bi plačeval davkov. Obrtna zbornica pričakuje, da ne bi bilo davkov in to predlaga tudi opozicija, kar je zelo zelo všečno. Vaša napoved, da ko boste vi na oblasti, ne bo davkov, je fantastična reč. Poglejte, ničelna stopnja za vse poslovne, industrijske, kmetijske objekte in zemljišča in tako dalje – ja kam pa pridemo?! Tudi vlada je pričakovala, da bo iz davka na gospodarske objekte in tako dalje dobila 177 milijonov, zdaj jih

bo dobila 32. Ampak, davek, zapomnimo si, ni kazen.

Pa samo za intermezzo, toliko imamo besed okrog urgentnih centrov, urgence na Kliničnem centru in tako dalje. Ne more biti drugače, če davka, če ni proračunskih sredstev za to, da ko bom rabil urgentna sredstva – kako, da ne? Lahko zaposlimo 10, 15 zdravnikov samo na enem oddelku bolnišnice, UKC; seveda lahko, če pridemo do rezerv in tako dalje, to je druga zgodba. Ali pa lahko imamo ta standard, ki ga želimo imeti, in nobenemu ne želím, da bi rabil pomoč na urgentnem centru, ampak če ni davkov, ni tega standarda, zato so pač davki. S tem pa, da ga je v preteklosti bilo veliko, je odtekalo sem in tja, da rešujemo banke, da zato banke jemljejo bankomate neke v hribih in podobno – to je druga zgodba, o tem se je tudi treba pogovarjati. Bankirjem ne zaupam, nobenemu več – da grem z imeni ven! Ampak sedaj je situacija taka, te davke bo pač treba pobrati in jih pošteno nameniti za to, da preživimo, da zaženemo gospodarstvo in da tudi ta sektor družbenih dejavnosti, sociale in tako dalje, ohranimo oziroma izboljšamo, ker to je želja.

Tudi obrtnik gre kdaj k zdravniku, pa šola svoje otroke, pa tudi dobiva štipendijo, pa je subvencioniran, pazite, subvencioniran pri plačevanju vrtcev, vam povem primere, ampak vseeno se pelje z BMW v vrtec po otroka in tako dalje. Bo že občina plačala. Iz česa? Iz davkov! Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Prej se je za gospodom Möderndorferjem usula koalicija, prišla kot vihar, odglasovala proceduralni predlog in jo je potem vzela meгла. Nikogar več skoraj ni tukaj od koalicije, da bi obrazložil amandma. Gospod Möderndorfer, prvopodpisani pod amandma koalicije, vsaj toliko bi bil, da bi obrazložil smisel amandmaja. Pa ga ni niti tukaj niti obrazložitev ni naredil.

Sicer pa lahko na splošno ugotovimo. Zdaj v tem zadnjem obdobju, pa naj gre to za bivšo Pahorjevo vlado ali za sedanjo vlado Alenke Bratušek. V obeh obdobjih se je izjemno veliko govorilo o pravičnosti in se je vse kompenziralo samo z dodatnimi obremenitvami ali pa z rezanjem pravic. Čisto nič drugega se v tem obdobju ni dogajalo, ne v enem ne v druge. Tudi sedaj smo pravzaprav na istem. Postavljajo se izredno visoke ovire pri mnogih zakonih, recimo tudi pri Zakonu o gozdovih, pri prevoznih, pri omejitvah količin prevozov. Pojavljajo se dodatne omejitve pri vrednotnicah, pojavljajo se dodatne administrativne ovire, kajti, če hoče ta vlada kaj storiti, mora z nekim administrativnim ukrepom nekaj zajeti in z drugim administrativnim ukrepom nekaj

prerazporediti. In počnete izključno samo to! Ves koncept tega leta vlade Alenke Bratušek se ukvarjate samo s to zadevo; z zajemanjem tam, kjer lahko vzamete, in prerazporejanjem. Pod krinko socialne pravičnosti! Vendar vse tisto, kar ta vlada potrebuje, bi lahko dobila že samo z neko primerno odločitvijo, da ne bi plačala bančne luknje privatnih bankirjev, ker gre za milijardo in 30 milijonov evrov poroštev in še nekaj 100 milijonov evrov gotovine ob tem, in bi tisti denar, ki ga je tam vrgla v tisto bančno luknjo Faktor banke in Probanke, namenila za vse druge potrebe v tej državi, za vse druge potrebe. Marsikaj od tega bi ostalo, tudi za namene, o katerih zdaj razpravljate, tudi za urgentne bloke, veliko tega denarja bi ostalo za urgentne bloke, za zdravnike, za investicije in tako naprej. Samo ti dve banki, povsem privatni, sta pobrali ali pa bosta pobrali milijardo evrov proračunskega denarja, in to od ljudi, ki jih sedaj obremenjujete z davkom na nepremičnine. Čisto nič drugega niste storili v tem delu.

Pravzaprav bi bilo treba vprašati, kje je zdaj ta socialna pravičnost, kje je sociala. Ali je sociala to, da obremenjujemo z dohodnino, z davkom na nepremičnine, z omejitvami pri mnogih drugih zadevah pa drugih zakonih osebe, ki so na minimalni plači ali nekoliko višje, in ta denar, ki se zbere v proračunu namenimo za Faktor banko in Probanko in pokrivanje tistih tajkunskih zgodb tam? Je to? Je to, kar počne koalicija v tem obdobju? Zagotovo tudi uvedba davka na nepremičnine ni bila preiščena. Če bi bila uvedba davka na nepremičnine preiščena, potem bi bile davčne obremenitve ali pa predvidena davčna stopnja drugačna.

V postopku sprejemanja zakona tam lansko leto jeseni smo predlagali marsikatero rešitev, kar zadeva davčno stopnjo – nemogoče je bilo doseči kar koli! Sedaj, ko grozi, da bo Ustavno sodišče razveljavilo pomembne določbe zakona ali pa morda cel zakon, se ukvarjamo z novelo zakona, ki je pravzaprav blokiran. Če se bo jutri zgodilo kar koli na Ustavnem sodišču od tega, kar sem povedal, bo zakon, iz katerega se bo še kadilo, ker ga bomo danes sprejeli pa še objavljen ne bo – bo že brezpredmeten. Že tisti trenutek bo brezpredmeten. In tisti koalicijski poslanci, ki govorite o tem, da se dajmo ukvarjati s pametnimi stvarmi v Državnem zboru, bi danes lahko odločili drugače; tudi na kolegiju bi lahko vaši predstavniki odločili drugače. Da ne bi obremenjevali Državnega zbora, bi lahko izglasovali, da se točka ne uvrsti na dnevni red, da se počaka odločitev Ustavnega sodišča in da se potem pristopi k reševanju tega problema. Tako pa forsirano razpravljamo tukaj nekaj ur za nič. Na koncu bo treba vso to štorijo ponoviti. Hvala lepa.

PRESEDENIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Ugotavljam še je interes za razpravo. Tako predlagam, da se prijavite k razpravi. Besedo ima mag. Marko Pogačnik, izvolite.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Spoštovani predsednik, hvala za dano besedo, kolegice, kolegi!

Koalicija s temi amandmaji, ki jih je predlagala, mene ta zadeva spominja na nizozemsko dražbo, nizozemska dražba pa je, ko se od osnovne cene začne cena zmanjševati. Ampak ta dražba se na Nizozemskem uporablja za ovenelo cvetje. In oveneli zakon je verjetno tudi tale nepremičninski, ki ste ga vi spravili skozi in ki ga bo, po vsej verjetnosti, jutri, verjetno vsaj enega izmed členov, Ustavno sodišče zavrnilo.

Mislim, da je prišel čas streznitve in da bi se koalicija morala zavedati, da vse ukrepe in vse zakone, ki jih je sprejela v svojem obdobju, sprejema v škodo predvsem gospodarstva. Ta nepremičninski zakon, verjamem, da marsikdo tudi od poslancev pozicije, koalicije je težko stisnil tipko. Vendar vas je predsednica Vlade stisnila v kot in vezala na proračun zaupnico.

Spoštovana državna sekretarka, zanima me, na kakšen način boste nadomestili izpad tega prihodka, ki ga nameravate dati, če bo ta amandma danes izglasovan. Po nekaterih informacijah vam proračun za leto 2014 striže že za več kot 500 milijonov evrov. Ali se bodo uresničile potem tiste besede na hearingu, ki ga je imel minister za gospodarstvo, ki je dejal, da podpira dvig DDV? Ali lahko sedaj v kratkem pričakujete, da boste zadevo tukaj malo ublažili, na drugi strani boste pa začeli poviševati ponovno DDV? Bi pričakoval od vas odgovor, na kakšen način boste te zadeve zapolnili. Treba se je zavedati, da je predsednica Vlade vezala zaupnico in da je bil ključni polnilec proračuna za leto 2014 davek na nepremičnine. Res skrajno obžalujem, da ste koalicijski poslanci tako trdi, da ne poslušate ne opozicije, pri tem zakonu pa niste poslušali tudi strokovne javnosti. Vsa strokovna javnost je v glavnini nasprotovala temu zakonu, ne zakonu v celoti, ampak posameznim določbam. Kdaj bo za vas prišla streznitev? Kakšno obremenitev lahko gospodarstvo in davkoplačevalci pričakujemo še pod to vlado? Treba se je zavedati, da v letošnjem letu in v naslednjem letu se plačuje samo 80 % od ocenjene vrednosti in da se bodo te obremenitve v naslednjih letih še povečale, ne glede na to vaše zmanjševanje. Na kakšen način boste vi zagotovili, da bo ta davek dejansko pobran in da bo prišlo do priliva? Povejte, spoštovana gospa državna sekretarka, kakšen je na današnji dan ali na prejšnji mesec davčni dolg? Verjamem, da je krepko čez milijardo. Čez milijardo nepobranega davka! Ali ne bi bilo bolj smiselno, da pospešite izterjavo tega davka in da s tem dopolnite proračun, ne pa da so nove nove obremenitve. In da tukaj prihaja še do določenih izjem, določenih popustov in da določenim ljudjem ponovno ne bo treba tega davka plačevati, ali pa ga ne bo plačal, pa potem tudi do te izterjave ne bo prišlo. Mislim, da bi bilo to bolj smiselno in kvalitetnejše, predvsem pa to, če želimo, da

gospodarstvo okreva. Niti enega amandmaja, niti ene pripombe Slovenske demokratske stranke niste upoštevali, ne sedaj, ne meseca novembra, ko se je ta zakon izglasoval v poznih jutranjih urah. Mislim, da za ta fiasco, s tem nepremičninskim davkom in z vsem skupaj mora na koncu nekdo sprejeti odgovornost.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Glede na to, da je predstavnica Vlade že izkoristila čas, ki ga je imela na razpologo, seveda ne more odgovoriti na zastavljena vprašanja, in tudi sicer bi predlagal, da to upoštevati pri razpravah.

Ugotavljam pa, da ni prijavljenih k razpravi, tako da zaključujem razpravo.

O amandmajih bomo v skladu s časovnim potekom seje Državnega zbora odločali čez pol ure v okviru glasovanj. Torej bomo ob 17.40 pričeli z glasovanji.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda in prekinjam tudi 23. sejo Državnega zbora, ki jo bomo z glasovanji nadaljevali, kot sem povedal, ob 17.40.

(Seja je bila prekinjena ob 17.10 in se je nadaljevala ob 17.41.)

PRESEDNIK JANKO VEBER: Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje! Nadaljujemo prekinjeno sejo zbora.

Prehajamo na glasovanje zbora o predlogih odločitev. Prosim vas, da preverite delovanje glasovalnih naprav.

Nadaljujemo s prekinjeno 12. točko dnevnega reda, to je z drugo obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora v okviru rednega postopka.

Prehajamo na odločanje o vloženi amandmaji, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda vloženi amandmaje z dne 26. 3. 2014.

Odločamo o amandmaju poslanskih skupin koalicije k 4. členu. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih 80 poslank in poslancev, za je glasovalo 79, proti nihče.

(Za je glasovalo 79.) (Proti 0.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Ali mora še kdo preveriti delovanje glasovalne naprave, ker sem vmes ...? Je v redu? Nadaljujemo z odločanjem, in sicer odločamo o amandmaju Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k 5. členu. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih 80 poslank in poslancev, za je glasovalo 30, proti 47.

(Za je glasovalo 30.) (Proti 47.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k 8. členu. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih 82 poslank in poslancev, za je glasovalo 31, proti 48.

(Za je glasovalo 31.) (Proti 48.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Zaključili smo z odločanjem o amandmajih in s tem zaključujem drugo obravnavo predloga zakona.

Ker so bili v drugi obravnavi sprejeti amandmaji k manj kot desetini členov dopoljnega predloga zakona in je predlagatelj predloga zakona že v uvodni predstavitvi predlagal, da Državni zbor na podlagi prvega odstavka 138. člena Poslovnika zbora, še na tej seji opravi tretjo obravnavo predloga zakona, prehajamo na odločanje o navedenem predlogu. Sklep ne bo sprejet, če mu bo nasprotovala več, kot tretjina navzočih poslancev. Lahko odločimo o tem predlogu?

Glasujemo. Navzočih 78 poslank in poslancev, za je glasovalo 78, proti nihče.

(Za je glasovalo 78.) (Proti 0.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Državni zbor bo tretjo obravnavo predloga zakona opravil v ponedeljek, 31. 3. 2014. Službe zbora bodo pripravile pregled, v katerega bo vključen sprejeti amandma in člen, h kateremu je bil amandma sprejet. Amandmaje k temu členu lahko predlagatelji vložijo do začetke tretje obravnave predloga zakona na seji zbora.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 10. točko dnevnega reda, to je z drugo obravnavo Predloga zakona o finančni upravi v okviru rednega postopka.

Prehajamo na odločanje o vloženi amandmaji, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda vloženi amandmaje z dne 26. 3. 2014. Prehajamo k 9. členu in pod točko 1, odločamo o amandmaju Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke k 9. členu. Pri tem vas želimo opozoriti, če bo ta amandma sprejet, postaneta amandmaja pod točkama dve in tri brezpredmetna.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke, gospod Jakob Presečnik.

JAKOB PRESEČNIK (PS SLS): Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Kolegice in kolegi, gospa državna sekretarka!

Ugotavljam že kar nekaj časa, že kar nekaj let, da se dobesedno korak za korakom siromaši dostopnost do institucij države na lokalnem nivoju. Mi smo na primer, samo za primer bom dal, na našem področju imeli sestanek pred približno letom dni, kjer smo ugotavljali, da dobesedno vse institucije oziroma, če po domače rečem, izpostave ministrstev ukinjajo svoje izpostave na lokalnem nivoju in s tem –razumem, da s tem na nek način zmanjšujemo stroške države, vendar po drugi strani onemogočamo ljudem, državljanom in državljanom, da bi z neko normalno

dostopnostjo lahko opravljali svoje posle; in davčni uradi so eden od teh uradov, kjer to počnemo že kar nekaj časa.

Bom za primer navedel, minister dr. Gregor Virant je kot minister za javno upravo pred približno sedmimi leti odpiral en tak upravni center, konkretno v Mozirju, in takrat rekel, da je to vzorčni primer organizacije države na lokalnem nivoju. To isto besedo, ta isti stavek je uporabil tudi na predstavitvi za ministra za notranje zadeve in javno upravo – in veste, kam gre ta vzorčni primer? Ta vzorčni primer gre v to, da počasi postaja, če malo pretiravam, hiša strahov. Posamezna predstavništva se počasi ukinjajo. Bom povedal primer Geodetske uprave, kjer je umrl eden od sodelavcev, je nadomestilo za tega sodelavca dobila centrala Geodetske uprave v Ljubljani. Davčna uprava pomeni vložiče, enkrat ali dvakrat na dan z eno sodelavko.

Zdaj bomo isto naredili še podobno z nekaterimi davčnimi uradi, konkretno mislim, da Velenje, Ptuj, ne vem, še eden, se opravičujem – Kočevje. Se opravičujem, predsednik, ker mi je iz glave ušlo, kateri je predviden. Zagotovo to ni v smeri približevanja države in uradov države državljanom in državljanom.

Zato predlagam, da podpremo ta naš amandma, ker vsaj sedanjo organizacijo zadržujemo.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo? Še obrazložitev glasu v imenu poslanskih skupin? Potem predlagam, da se prijavite za obrazložitev glasu v imenu poslanskih skupin.

Gospod Jožef Horvat bo obrazložil stališče Poslanske skupine Nove Slovenije, izvolite.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala lepa, gospod predsednik, spoštovane kolegice, spoštovani kolegi!

Naj povem, da bo Poslanska skupina Nove Slovenije podprla ta amandma k 9. členu, ki ga predlaga Slovenska ljudska stranka. Praktično lahko nadaljujem z razmišljanjem kolega Jakoba Presečnika in dejansko njegove navedbe apliciram na statistično regijo Pomurje. Mi smo v zadnjih letih v Pomurju izgubljali kar nekaj pomembnih poslovnih subjektov; začeni s Pomursko banko, delniško družbo, ki je danes več ali manj en malo večji bančni šalter. Upoštevajoč, da gre za 100 % državno lastnino, pomurski poslanci se borimo za oziroma proti ukinitvi se borimo, proti ukinitvi bančnih poslovnih enot Nove Ljubljanske banke, danes v 100 % državni lasti – nismo uspeli; borimo se proti ukinjanju poštних poslovalnic – tu smo delno uspeli in najbrž samo začasno in dobro je, da ostane tudi finančni urad Murska Sobota s sedežem v Murski Soboti, ki bo obsegal območje upravnih enot Gornje Radgone, Lendava, Ljutomer in Murska Sobota.

Predvsem zaradi dostopnosti državljanov do tovrstnih storitev moramo skrbeti, da bo ta mreža dovolj gosta in nikakor ne smemo dovoliti,

da bi nekatere regije, predvsem seveda tiste, ki so daleč od Ljubljane, izgubile morda kdaj potrebne pogoje za ustanovitev pokrajin, ko bo dovolj visoka politična volja za to, da v Sloveniji pokrajine tudi ustanovimo. Takrat bodo morda zahtevani potrebni pogoji, da pokrajina lahko nastane, če ima to in ono in če, recimo, pokrajina Pomurje tem pogojem ne bo zadoščala, enostavno ne bo mogla postati pokrajina.

Tako ta amandma k 9. členu kolegice in kolegov Slovenske ljudske stranke je vsekakor vreden podpore.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke bo predstavil gospod Andrej Čuš, izvolite.

ANDREJ ČUŠ (PS SDS): Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovani kolegi, kolegice! Sam bi sicer predlagal, da davke ukinemo, potem se o davčnih uradih sploh ne bi rabili pogovarjati. Ampak glede na to, kakšno davčno politiko pa izvaja vlada Alenke Bratušek, pa sem prepričan, verjetno ste tudi vi, da bi potrebovali veliko več davčnih uradov po Sloveniji.

Na matičnem delovnem telesu je bil sprejet amandma, ki ukinja davčne urade na Ptuj, Velenju in Kočevju. Sami v Poslanski skupini SDS podpiramo amandma naše poslanske skupine kot seveda tudi poslanske skupine Slovenske ljudske stranke, ki gredo v smeri ohranjanja trenutne razdelitve pristojnosti tako krajevnih kot občinskih in da se ohrani trenutna organiziranost davčnih uradov po Sloveniji, dokler se ne definira statusa regij v Republiki Sloveniji. S tem bi se sicer moral ukvarjati minister za notranje zadeve dr. Virant, ampak očitno se je dan danes raje ukvarja z iskanjem poceni letalskih kart.

Dovolite mi, da vam tudi sam kot predstavnik Mestne občine Ptuj povem, da delovanje Davčnega urada na Ptujju zajema območja pravnih enot Ptuj in Ormož, kar pomeni skupaj 19 občin oziroma 90 tisoč prebivalcev in prebivalcev Slovenije. Veliko davčnih uradov, ki bi po tem amandmaju še ostali v delovanju, je manjših, pa jih ne bom našteval, ker se zavedam pomena teh institucij. Izpadli bi pa samo trije davčni uradi; torej Ptuj, Velenje in Kočevje. V samem sprejetem amandmaju, ki ga takrat predlagal kolega Hršak, pa ni moč zaznati pozitivnih učinkov zelenih ciljev po optimizaciji stroškov in poenotenju služb. Predlog zakona pa ne vsebuje niti ocene vzdrževanih stroškov teh služb po Sloveniji. Glede na dozdajšnje pokrivanje Davčnega urada Ptuj, iz katerega območja tudi jaz prihajam, ocenjujem, da gre za nedopusten poseg v spodnje Podravje in rob spodnjega Podravja kot regije. Ob tem pa ne razumem nekaterih predstavnikov ljudstva z območja Ptujja in okolice, ki so v sklopu koalicije dopustili sprejetje takšnih odločitev. S takšno spremembo Zakona o finančni upravi nas Vlada

Alenke Bratušek, posebej Ptujčane, vrača v čase dvajset let nazaj, ko si se moral za vsako stvar zapeljati v Maribor. To bo povzročilo dodatne stroške vsem, našo državo pa še bolj centraliziralo.

Dovolite mi, da vam tudi preberem mnenje predsednika Obrtne zbornice Ptuj Vladimirja Janžekoviča: "Če se bo davčni urad dejansko preselil v Maribor, bo to imelo za naše člane, ki za svoje nemoteno delo dnevno potrebujejo potrdila davčne uprave o plačanih davkih in še čem, dodatne stroške in izgubo časa. Četudi je poslovanje bolj ali manj že elektronsko, je treba včasih marsikaj razčistiti."

Zato seveda pozivam vse, predvsem pa vas iz teh območij ... /izklop mikrofona/

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Matevž Frangež bo predstavil stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov.

MATEVŽ FRANGEŽ (PS SD): Kot veste, je to vprašanje sprožilo kar nekaj odzivov iz nekaterih lokalnih okolij. Predvsem soglašam, da je vprašanje umeščenosti posameznih organizacijskih enot pomembnih državnih institucij potrebno urejati celovito in da ne morejo ena merila veljati za finančne urade, se pravi, nove izpostave finančne uprave Republike Slovenije, druga za upravne enote in podobno in da je potrebno tudi v kontekstu racionalizacije na eni strani, na drugi strani pa najširše dostopnosti občanov in gospodarstva, da dostopno urejajo svoja upravna, davčna in druga vprašanja, premisliti celovito.

Tudi zato bomo Socialni demokrati podprli koalicijski amandma, ki ohranja člen odprt, zato da v tretji obravnavi za nadaljnji čas ohranimo obstoječe stanje, hkrati pa damo zelo jasno nalogo, da mora država premisliti celovit koncept organiziranosti državne uprave in skladno s tem celovitim konceptom umestiti posamezne naloge v prostor.

Pri tem pa naj spomnim, da v Državnemu zboru govorimo o racionalizaciji, o potrebi po javnofinančni konsolidaciji in potrebi po tem, da bi naš javni sektor bil cenejši. Še posebej predstavniki opozicije pri tej temi izrazito prednjačijo. Ampak takoj, takoj ko pridemo do vprašanja, kje je mogoče kaj racionalizirati, se takoj ustavimo pri vprašanju: ne, enote tega in tega urada v našem kraju ne damo!

In tukaj bo potrebno v prihodnje nekaj več zmernosti in uravnoveženosti v stališčih. Mislim, da je pomembno, da imajo državljani dostop do torej različnih opravil, ki jih imajo v stiku z državo, ampak hkrati, na drugi strani, je treba upoštevati to, da je potrebno tudi organizirati delo teh institucij na kar se da racionalen način.

Socialni demokrati bomo torej podprli koalicijski amandma.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala. Lahko odločimo, ali je interes za obrazložitev glasu v

osebnem imenu? Vabim vas k prijavi za obrazložitev glasu.

Besedo ima gospod Andrej Čuš.

ANDREJ ČUŠ (PS SDS): Hvala za besedo.

Te besede seveda gospoda Frangeža so me precej razveselile ...

PRESEDNIK JANKO VEBER: S tem, da moram takoj na začetku opozoriti, da dajmo povedati svoje stališče, ne polemizirati z ostalimi, ker potem pridemo v tisto fazo prezahtevnih razprav ...

ANDREJ ČUŠ (PS SDS): V bistvu sem vas želel pohvaliti, tako da boste vi imeli škodo, ne jaz.

Ko je gospod Frangež govoril o amandmaju, ki govori o koalicijskem, govori, da se vse določi v uredbi, kar seveda je primerneje tovrstno vsebino urejati s podzakonskim predpisom. Torej bo zdaj Vlada – čez noč, si bo nekdo nekaj izmislil in bo rekel, potem pa spremenilo to.

Spoštovane gospe in gospodje, jaz pa mislim, da tako pomembno področje, ko govorimo o delovanju Davčne uprave Republike Slovenije, je treba zapisati v zakon. In če ste tukaj nekateri poslanci vladne koalicije pri tem bili toliko bolj uspešni, saj lahko pogledamo občine, kjer se je to do zdaj definiralo, vseeno predlagam, da sprejmemo enega od amandmajev tako Slovenske ljudske stranke kot Slovenske demokratske stranke in v zakonu definirajmo, kje bodo davčni uradi, kje pa ne. To, kar se pa danes sprenevedate in politizirate, ker verjamem, da marsikateri poslanec iz tega območja potem ne bo upal po teh okoljih nekaj časa hoditi, nalijmo si čistega vina in priznajmo, da delujem za interese vlade, ne pa za interese svojega okolja. Pa srečno!

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Naslednji ima besedo gospod Darko Jazbec.

DARKO JAZBEC (PS PS): Hvala za možnost obrazložitve glasu.

Načeloma niti ne bi bilo potrebno, če ne bi kolega Čuš z mano polemiziral dvakrat, tako da zdaj pač jaz moram ...

PRESEDNIK JANKO VEBER: Gospod Jazbec, enako velja – samo vaše ...

DARKO JAZBEC (PS PS): Seveda, ampak ravno v ta namen bom obrazložil svoj glas, da bom lahko hodil po Ptujju dalje.

Namreč, ni nobene potrebe podpreti ta amandma, ker je v nadaljevanju že urejeno tako, da vse ostane po starem – čisto preprosto povedano –, tako da davčni uradi, tudi na Ptujju, ostanejo in potem ni nobene potrebe ta amandma podpreti. Mene veseli, da je ta vlada imela posluš tudi za te regije in oddaljene manjše kraje in ni ravnala tako kot prejšnja vlada, ki je ukinila regijske centre za obveščanje,

kjer je pa dejansko šlo za življenje, ne samo za plačevanje davkov. Ta vlada je vrnila te regijske centre nazaj in s ponosom bom hodil dalje po Ptuj. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Besedo ima gospod Franc Bogovič.

FRANC BOGOVIČ (PS SLS): Pri tem amandmaju, ki smo ga vložili v Slovenski ljudski stranki, želimo slediti temu, da ne bo mogoče, da bo vsak minister posebej krojil ustroj Republike Slovenije in upravno razdelitev Republike Slovenije.

Pri interpelaciji gospodu ministru Virantu smo predlagali, tudi že na odborih prej, da naredimo skupno skupino, kjer bi se vse poslanske skupine usedle in dogovorile, na kakšen način bomo imeli organizirano upravo v bodoče. Sam sem pristaš, da imamo Slovenijo policentrično razvito. Temu primerno je prav, da so policentrično razvite in razdeljene tudi te upravne funkcije, in s tem amandmajem, ki ga vlagamo, želimo ravno to, kar je zdaj omenil tudi poslanec, da ostane stanje takšno kakršno je. Ne želimo, da se venomer to spreminja, nismo želeli niti tega, da se spremeni tako, kot je bilo na odboru sprejeto, ko je prišel na sam odbor amandma, ki je porušil neko podobno vsebino, kot jo zdaj predlagamo v Slovenski ljudski stranki; se pravi, da se ohranja obstoječe stanje. Zato mislim, da je res najbolje da podpremo ta prvi amandma, s tem amandmajem tudi ohranjamo takšno strukturo in ne vznemirjamo po nepotrebnem različnih okolij po Sloveniji.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala. Besedo ima gospod Franc Pukšič.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Hvala lepa.

Torej, če ima koalicija namen obdržati zadevo takšno, kot je, potem ne more mimo tega, da ne bi podprla našega amandmaja. V svojem koalicijskem amandmaju ste zapisali, da se vsebina ureja s podzakonskim predpisom. To pomeni daleč stran od poslancev, nekje v pisarnah posameznega ministrstva; razen seveda, če mislite potem v tretjem branju ta svoj lastni amandma popraviti, nadgraditi, v bistvu nekako tako, v tej smeri, kot ga imamo mi. To pomeni, da bo to zapisano v zakonu, pa če ne vsaj do regionalizacije, dokler v tej državi ne bomo izpeljali regionalizacije. Kako racionalizirati delovanje državnih organov, uprav po celotni državi? Odgovor na to je regionalizacija. Če bi to imeli, bi imeli danes pokoriščena evropska sredstva, če bi imeli regionalizacijo bi bilo slovensko gospodarstvo na bistveno boljšem položaju, v bistveno boljši kondiciji, vi pa seveda centralizirate. Še več! Pobrli ste izvirne prihodke občinam in tudi to centralizirate. Skratka, svojega poslanskega kolega Jazbeca zelo spoštujem, ampak ne morem pa mu verjeti, ker seveda ne bo on odločal v imenu koalicije, ampak drugi – njegov je samo en glas –, zato je

najbolj korektno, da se to podpre – po eni strani; po drugi strani, kolegice in kolegi iz SD, vaš državni sekretar nam je pisal pismo. Ja pa dobro, pa kaj boste sedaj nastopili tudi proti tem ...? Vaša stranka na Ptuj se zavzema za ohranitev in to v zakonu zapisano ...

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Gospod Pukšič, enako velja za vas. Obrazložitev glasu ne dovoljuje polemiziranja.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): To so dejstva, ker povem po resnici, povem to, kar imam na mizi. Jaz bom seveda naš amandma podprl.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala. Besedo ima gospod Ivan Simčič.

IVAN SIMČIČ (PS NeP): Spoštovani navzoči, spoštovani predsednik, lepo pozdravljeni!

Nekoliko se preselimo i vzhodnega dela države v južni del. Nam se nič ne ukinja, ker je že vse ukinjeno, tam se nič ne spreminja. Čisto nič! Vzeli so že Geodetsko upravo, davčno, sodišče gre, zgradili so nam sodobne avtoceste, viadukte, nadvoze, podvoze, v načrtu je samo do roba občine, naprej pa – ne vemo še. Ampak to je vse na papirju. To je realnost. Slučajno je moja občina druga največja po obsegu v občini. In racionalizacija – ta je pa dobra, veste! Neka delavka se vozi v službo pet kilometrov, deset. Danes je ta prostor računalniško obljuden, z internetom, s telefonom – zdaj se bo pa ta delavka vozila 50 kilometrov! Racionalizacija. Ne moreš verjeti! In to delamo podeželju. Glasoval bo za amandma, hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Besedo ima gospod Danijel Krivec.

DANIJEL KRIVEC (PS SDS): Hvala za besedo. Amandma bom podprl. Glede na dosedanje izkušnje, ki jih imamo s sprejemanjem zakonodaje in tudi s podzakonskimi akti, vsi vemo, da je to samo pobožna želja, da se to v naslednjem koraku z uredbo ne bo spremenilo in je odvisno samo od dobre volje nekega uradnika. Mi pa smo zakonodajni del in moramo stvari, če želimo, da ostanejo, take kot je bilo zaslediti iz razprave, uzakoniti. Sam načeloma ne pristajam na take racionalizacije, kot so predlagane, kajti vse racionalizacije, ki so predlagane glede državne uprave, gredo vedno v smeri, da se s periferije neka stvar preseli v center. Ko bom prvo racionalizacij videl na tak način, da se bo v Ljubljani pa v nekih centrih zmanjšalo število zaposlenih, bom mogoče razmislil, da to podprem. Do takrat, ko pa vse racionalizacije, ki jih državni uradniki prinesejo, gredo samo v smeri, da se neke službe s periferije selijo v centre pa nič dodanega ne prinašajo, ampak celo povečajo stroške, ob vsem govoru o velikem uvajanju e-uprav in dostopa prek interneta in dokaza, da lahko ljudje tudi na periferiji dostopajo do določenih

informacij, mi pa zdaj želimo s takimi racionalizacijami vse stvari centralizirati in spraviti v eno stavbo, kot da bi bilo to nujno, da so ljudje na enem mestu. Ob vsej komunikaciji, ki jo premoremo!

Če pristajate na take teze, ki jih pred nas prinašajo določeni ministri in ministrstva, da je racionalizacija samo v primeru, ko se s podeželja neka služba, ki je s strani države plačana in so tudi delovna mesta za to zagotovljena, preseli v nek večji center, smo na zelo slabi poti. Ta amandma bom absolutno podprl.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Besedo ima gospod Matjaž Zanoškar.

MATJAŽ ZANOŠKAR (PS PS): Hvala za besedo.

Da se v javnosti ne bi ustvaril občutek, da koalicijske poslanke in poslanci ne sprejemamo stvari, kot so regionalna in prostorska pokritost državnih uradov in uprav, zato da bi to čim bolj približali državljanom in državljanom, naj povem, da kljub temu da bomo zavrnili in osebno bom zavrnil amandma Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke zaradi tega, ker imamo svoj amandma, koalicija ima svoj amandma, ki ga bomo podprli in s tem pustili odprt prostor in odprt člen za tretje branje, za katero je že kolega Frangež napovedal, da se bo modificiral v tretjem branju. Seveda, mi smo za to, da se storitve državnih organov približajo in nismo za to, da bi nekdo iz Kočevja hodil v Ljubljano urejevati stvari, pa niti ne iz Velenja v Celje, pa niti ne iz drugih krajev, zato bomo v tem delu, za katerega mislim, da je zakon nekoliko šibak, poskrbeli, da bomo uredili tudi teritorialno pokritost finančnih uprav na tak način, da bo zadostovalo državljanom in državljanom.

Torej, tega amandmaja ne bom podprl, bom pa podprl amandma koalicije. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Lahko odločimo?

Gospod Frangež v lastnem imenu, izvolite.

MATEVŽ FRANGEŽ (PS SD): Prvič, se spomnite, ko smo v Državnem zboru odločali o energetskega zakonu ali pa, denimo, o zakonu o investicijah v železniško infrastrukturo? V obeh primerih je šlo za institucije s sedežem v Mariboru, za Agencijo Republike Slovenije za energijo na eni strani in na drugi strani za Direkcijo za vodenje investicij v javno železniško infrastrukturo. V obeh primerih je prevladala ocena, zelo formalistična ocena, da sedež teh državnih institucij, ki je bil sicer že prej v Mariboru in je tudi danes, ne sodi v zakon, da to ni zakonska materija. Zdaj pa naj sam pristanem na logiko, da bomo v zakon napisali ne sedeže institucij, ampak sedeže petnajstih izpostav posameznih institucij! Trdim, da to pač ni zakonska materija; po enakem kriteriju, kot je

pomemben del državnega zbora pri sprejemanju dveh zakonov trdil, da sedež institucij v Mariboru ni zakonska materija.

Drugič; da, državni sekretar Levanič je napisal eno pismo; da, velenjski župan Kontič je zelo glasno reagiral in da, tudi predsednik Državnega zbora, iz Kočevja, je opozoril, da po sprejetem amandmaju Davčni urad v Kočevju ne bo več obstajal, pa opozorila Ivana Hrška, pa Matjaža Zanoškarja in Andreja Čuša so zalegla za to, da smo se odločili, da situacijo zaenkrat zamrznemo, ti uradi ostanejo tam, kjer danes so, da pa je treba celovito premisliti in to ne pomeni, da bo na koncu obveljal amandma, ki ga bomo sedaj dejansko podprli, ampak tisti amandma, ki ga bomo sprejeli v tretji obravnavi.

Gospod Čuš, hvaležen bom, če boš naslednjič pozorneje poslušal.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Glas želi obrazložiti še gospod Jakob Presečnik, izvolite.

JAKOB PRESEČNIK (PS SLS): Strinjam se s tem, kar je prej kolega Simčič rekel, tudi jaz se ne borim za svoj volilni okraj, ker kot sem prej rekel, v naših krajih je že itak večina stvari ukinjena. V tem primeru se borim za to, da ta dostopnost ostane kolikor toliko dobra za ljudi in primerjava z različnimi agencijami in direkcijami seveda ne vzdrži. Mi urade, izpostave posameznih ministrstev potrebujemo zaradi ljudi in zaradi firm, zaradi gospodarstva. Seveda pa nimam tega podatka, kaj so se eventualno pod mizo dogovarjali in izločevali in tako naprej, vendar rešitev, ki je v koalicijskem amandmaju pomeni, da lahko brez tega, da mi kar koli v naprej razpravljamo, da Vlada oziroma kateri koli minister sam določi – torej Vlada na predlog ministra sama določi, kje bodo sedeži davčnih uradov oziroma kam se bodo državljanke in državljanji in predstavniki gospodarstva nadalje lahko obračali po svojih problemih na področju davkov, konkretno.

Zaradi tega sem prepričan, da mora o tem odločati Državni zbor in samo na ta način, če sprejmemo prvi ali drugi amandma, torej naš amandma ali amandma SDS, bo to omogočeno. Zato še enkrat, kot poslanec bom podprl naš amandma.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo? Obrazložitev glasu, še naprej, tako da predlagam, da se prijavite k prijavi.

Besedo ima mag. Barbara Žgajner.

MAG. BARBARA ŽGAJNER TAVŠ (PS PS): Hvala lepa, predsednik, za besedo.

Niti se nisem želela oglašati, pa vendarle mislim, da je prav, da tudi z moje strani pojasnim, kako bom glasovala pri tem in obeh naslednjih amandmajih, ki sta vložena k 9. členu.

Dejstvo je, da če govorimo o tem, kaj se je dogajalo v preteklosti, pa najsibo pod levo ali desno vlado, si upam trditi, da je Zasavska regija šolski primer centralizacije te države, kjer smo izgubili vitalne institucije. Pa bom dala primer, ki ga je omenil kolega Jazbec pred menoj. Prejšnja vlada, desna vlada, je z lahkoto podprla sistem regijskih centrov za obveščanje pod pretvezo racionalizacije in vitke države, pa je ena izmed najbolj pomembnih vitalnih institucij, od katere so odvisna življenja ljudi. Takrat, tisti, ki danes ugotavljate, kako pomembne so institucije, ki jih bojda naša vlada ukinja, ne vem, takrat vam temu ni bilo mar.

Pa vendarle, upam in želim, da bo ministrstvo držalo besedo, ne nazadnje je to tudi ena od zavez, ki je bila dosežena skupno s koalicijskimi poslanci na koalicijskem usklajevanju, in to je tudi ena od tistih točk, na katerih smo vztrajali koalicijski poslanci, ki prihajamo iz oddaljenih, če hočete, ogroženih regij. Jaz enostavno zakona ne morem podpreti, v kolikor ne bo obveljal dogovor; kar pomeni, da bodo davčni uradi oziroma davčne uprave ostale tam, kjer so danes. Tudi zato prvih dveh amandmajev ne bom podprla, podprla bom koalicijski amandma. Še enkrat; v tretji obravnavi bo, in to si upam povedati naglas in upam, spoštovano ministrstvo, da boste spoštovali obljubo, drugače bomo pripravili amandma poslanci – skratka, da ne bo Vlada s posebno uredbo spreminjala davčnih uradov, ampak bomo to storili poslanci v Državnem zboru ... /izklop mikrofona/

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo? Glasujemo o amandmaju Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke k 9. členu pod točko 1. Glasujemo. Navzočih je 81 poslank in poslancev, za je glasovalo 33, proti 47.

(Za je glasovalo 33.) (Proti 47.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Pod točko 2 odločamo o amandmaju Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k 9. členu.

Obrazložitev glasu v imenu poslanske skupine ima gospod Andrej Čuš.

ANDREJ ČUŠ (PS SDS): Hvala lepa, gospod predsednik.

V bistvu je naš amandma zelo podoben predhodnemu, ki je bil vložen s strani Slovenske ljudske stranke, katerega smo tudi podpirali. V bistvu gre v ohranjanje trenutne sestave in organizacije dela Davčne uprave Republike Slovenije in glede na to seveda, kako je bilo izpeljano prvo glasovanje predlagam, da zapišete, da je samo en davčni urad v Mestni občini Ljubljana. Tukaj nam danes prodajate to zgodbo o spremembah v tretjem branju kot obljubo predsednice Vlade o novih 60 tisoč delovnih mestih. In oprostite, ne verjamem vam in mislim, da vam upravičeno ne verjamem.

Danes sta tukaj dva amandmaja, s katerimi bi definirali število davčnih uradov v Republiki Sloveniji, vi pa zdaj nekaj pametujete, si izmišljujete in iščete izhod iz krize. Dajte Raje predlagajte, pa zdaj sprejmemo, pa gremo potem z mirno vestjo na tretje branje, če ste tako, ne vem, tako upate ali pa prosite ne vem koga vse.

Skratka, v opoziciji si upam reči, vsaj v Poslanski skupini SDS, tem obljubam ne verjamemo, posebej zaradi dvoličnosti. Tukaj imam prebrano tudi stališče. "Ukinjanje Davčnega urada na Ptujju je spet ena izmed zгодb, ko se na Ptujju želi nekaj odvzeti brez slehernih argumentov. Da bi ukinitvev treh uradov, Ptuj, Velenje in Kočevje prinesla racionalizacijo, pa je nekaj, kar zagotovo ne pije vode. V Mestni občini Ptuj si nekaj takega ne moremo dovoliti," poudarja Dejan Levanič, predsednik SD Ptuj in državni sekretar. Vedite pa seveda, spoštovane kolegice in kolegi, da to dvoličnost slovenski narod vidi, jo spremlja, se do nje opredeli ...

PRESEDNIK JANKO VEBER: Gospod Čuš, polemizirate ...

ANDREJ ČUŠ (PS SDS): Ja, zaključujem, gospod predsednik. Nisem pohvalil vašega kolega, zato moram seveda zaključiti. Bom pa tako rekel. Na Ptujju imamo svetovno znano kurentovanje in srčno upam, da če se bo kdo od poslancev koalicije naslednjic tega udeležil in danes ne bo podprl tega amandmaja – ne vem ... Upam, da bo raje šel kam drugam.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo? Želi še kdo v imenu poslanskih skupin obrazložiti glas? Ne. Prehajamo na obrazložitev glasu v lastnem imenu in predlagam, ker vas je več, da se prijavite k obrazložitvi.

Besedo ima gospod Danijel Krivec.

DANIJEL KRIVEC (PS SDS): Hvala za besedo.

Tako kot prejšnji amandma, bom tudi tega našega podprl. Pojasnil sem že, da ne verjamem v to, da bo uredba zagotovila, da ostane število uradov nespremenjeno. Tudi izkušnje iz okolja, iz katerega izhaja je ukinitvev urada; in to je pomenilo, tako kot v vseh primerih, ko se državne službe odmaknejo od državljanov, da s tem neminovno povečamo stroške državljanom. Tega nikoli v nobenem izračunu noben minister, nobeno ministrstvo, noben urad ne upošteva. Vedno se prikazujejo neki prihranki državi oziroma proračunu, nikoli nihče ne izračuna, koliko dodatne škode povzročimo državljanom, ki morajo zaradi takega ukrepa za določen urad porabiti bistveno več časa kot prej, bistveno več goriva, ker gredo s svojimi vozili ali pa tudi z javnim prevozom. Tega nihče ne vračuna, pa so ravno tako davkoplačevalci, za katere mi sprejemamo odločitve.

Upam, da se vsi zavedate, kaj delamo s takimi ukrepi. In nihče do zdaj še ni prinesel ob takih spremembah nekega korektnega izračuna, koliko dejansko prihranimo državnemu proračunu. Največkrat se izkaže, da so vsaj v začetni fazi stroški celo večji in v teh uradih, kjer se pridružijo posamezne enote, se število zaposlenih celo povečuje. Mi lažemo državljanom, da s tem zmanjšujemo stroške. Komu? Niti samemu sebi ne, ker smo tudi mi davkoplačevalci.

Tako ta amandma, ki ga vlagamo, absolutno podpiram in se zavzemam za to, da te institucije ostanejo razpršene po državi, ker s tem nič ne povečujemo in ne zažiramo državnega proračuna. Ključni odhodki so bistveno drugje.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Besedo ima gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Amandma, ki ga je predlagala naša poslanska skupina, bom podprl. Zdi se mi prav, da ostane davčni urad tudi v Kočevju. Imam slabe izkušnje iz dosedanjega dela Državnega zbora, kar zadeva realizacije obljub. Predlagali smo na primer amandma 70 milijonov evrov za državne ceste, kjer je tudi vključen bil projekt nadaljevanje izgradnje tretjega pasu – koalicija ga je zavrnila. Predlagali smo 70 milijonov evrov za železnice, ker je bilo tudi predvideno nadaljevanje obnove železniške proge proti Kočevju – koalicija ga je zavrnila. Rečeno je bilo, da bodo koalicijski poslanci zagotovili nadaljevanje izvajanja obeh projektov na nek drug način – oba projekta pa stojita. Nadaljevanja obnov se ne nadaljuje. Zdi se mi, da je pravzaprav sedaj pravi trenutek, da s tem napenjanjem in blefiranjem počasi prekinemo. Prav je, da tudi v območju, kot je Kočevje, kot je ribniško-kočevski del, kjer gre za enormne probleme tudi z zaposlitvijo, zaposlovanjem, tudi z razvojem predvsem v kočevskem delu, ta urad tam ostane, in da ostane tako, kot je predvideno, se pravi v okviru zakonske rešitve.

Ne zdi se mi pa logično in primerno, niti dostojno ne, da pa koalicija pravi, da bodo najprej podprli neko uredbo, potem pa vrnili rešitev na to, kar predlagamo v opoziciji, tako v Ljudski stranki ali Slovenski demokratični stranki. Zakaj takoj tega ne podpremo? Zakaj delo zaradi dela, če boste na koncu sprejeli rešitev, ki smo jo predlagali? Če bi bili dobri nameni, če bi imeli cilj, kot ga imamo mi, potem bi ta amandma podprli. Če pa rabite samo blef, korak, da se bo zadeva prevalila in premaknila in da se ne bo nič zgodilo, potem pa tej državi bog pomagaj. Amandma bom podprl.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Besedo ima gospa Sonja Ramšak.

SONJA RAMŠAK (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani predsednik. Kolegice in kolegi!

Amandma Slovenske demokratske stranke bom seveda podprla, tako kot sem podprla tudi amandma Slovenske ljudske stranke. Namreč, dokler ne bomo rešili regionalizacije oziroma tega nivoja lokalne samouprave, se mi zdi, da je vsako ukinjanje državnih institucij v bistvu nedopustno. Zakaj pa sploh davčnih uradov? Poglejte, ko država ni sposobna pobrati 950 milijonov nepobranih davkov, 250 milijonov prispevkov, je to absurd, da sedaj pa ukinjamo tri urade, predvsem pa tudi na območju Ptuja, Kočevja ali Velenja! Nedopustno je tudi, da državljanke in državljani morajo dejansko vzeti pot pod noge in iti v drug kraj ali v drugo občino. To se je izkazalo tudi ob nedvanem pobiranju podpisov za referendum. Tisti, ki smo bili na terenu, smo videli, s čim se naše državljanke in državljani soočajo, ko nimajo krajevnih uradov upravnih enot. Tukaj nekatere velike občine sploh nimajo krajevnih uradov, druge občine imajo samo enkrat na teden in lahko vam povem, da glede na to na socialno stisko ljudi, ko nimajo niti denarja, da bi imeli za potne stroške, da bi lahko šli urejat svoje dokumente v svoji občini oziroma v svojem območju, je nedopustno, da te institucije ukinjamo!

Kar pa se tiče primerjave z regijskimi centri in ukinjanjem regijskih centrov, pa tukaj ne more biti primerjave, ker na upravne enote oziroma davčne urade prihajajo ljudje urejat zadeve. Medtem ko regijski centri pa pomenijo klic na številko 112, to pa bi lahko delovalo tudi iz enega močnega centra, strokovno in tehnično dobro usposobljenega. To je tista bistvena razlika pri tej zadevi.

Seveda amandma Slovenske demokratske stranke podpiram.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Besedo ima gospod Franc Pukšič.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Hvala lepa.

Tako kot prej bomo tudi ta amandma podprli. Dejstvo je, da v zakonu in v amandmaju, ki ga je vložila koalicija in govori, da bo ostalo vse enako kot do sedaj, ni res. Namreč, tu se sedaj združujeta carinska in davčna uprava. Zakon je na novo napisan. V 9. Členu, v drugem odstavku boste naredili piko, in sicer tam, kjer piše » ... finančnih uradov in razmejitev nalog med njimi določi Vlada z uredbo.« Pika. Črtali boste samo »v okviru 12 statističnih regij, kot jih določajo predpisi o državni statistiki«. Torej, Vlada določi z uredbo. Če ne boste tega v tretjem branju nadgradili, kar vam pa seveda človek težko verjame, potem ste ukinili te davčne urade, pa mogoče še katerega, ker bodo to lahko delali arbitrarno ministri samostojno. Vemo, kakšne anomalije se dogajajo, so se dogajale, ko je minister Virant samo zamenjeval načelnike upravnih enot, kjer je lahko delal arbitrarno. Da pa je davčna uprava Ptuj s svojim delovanjem komu trn v peti, pa ne na našem območju, ampak ljubljanskem območju, pa seveda tudi vemo. Vemo, da so pripeljali primer od 2008 do

2010 že leta 2011 do konca, ko bi se moral zaključiti, se ga je vzelo in se ga pripeljalo v Ljubljano. Kako že? Danes smo 2014, do danes se še ta zadeva ni razjasnila, pa je šlo za milijonsko utajo davkov.

Zato, drage kolegice in kolegi, amandma SDS je treba podpreti.

PRESESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Preden bomo odločili o tem amandmaju, želim samo prebrati opozorilo: Če bo ta amandma sprejet, postane amandma pod točko tri brezpredmeten.

Je pa še interes za obrazložitev glasu, tako da predlagam, da se prijavite za obrazložitev glasu.

Besedo ima gospod Matevž Frangež.

MATEVŽ FRANGEŽ (PS SD): Amandma govori o tem, da situacija ostane enaka do sprejema nove organiziranosti lokalne samouprave. Drži? Drži! Organiziranost finančne uprave, upravnih enot in drugih državnih institucij pa je resnici na ljubo z lokalno samoupravo nima nič skupnega. Zato govorimo o tem, da bo situacija ostala enaka do celovite reorganizacije državne uprave. Državna uprava je tisto, na kar se je treba pri tem sklicevati.

Poudariti velja še to, da ta določba, ki je prehodnega značaja, ne sodi v 9. Člen, zato bomo, kot rečeno že prej s strani mene in nekaterih drugih koalicijskih kolegov, takšno dopolnilo v tretji obravnavi predlagali k 104. členu Zakona, tako da bo to vprašanje prehodne narave urejeno na tistem mestu v zakonu, kamor to tudi sodi.

Torej, amandmaja Poslanske skupine SDS ne bom podprl, ker je tudi vsebinsko neustrezen.

PRESESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima gospa Aleksandra Osterman.

ALEKSANDRA OSTERMAN (PS PS): Hvala za besedo, gospod predsednik.

Sama opozicijskega amandmaja ne bom podprla, ga ne morem podpreti. Podprla bom pa amandma k 104. členu, ki pušča člen odprt. In dobila sem zagotovilo, da se v Kočevju z upravo ne bo popolnoma nič spremenilo.

Sama bom, tako kot je rekla tudi kolegica Žgajner Tavš, bdela nad obljubami ministrstva, tako da bo izpeljalo svoje obljube in poskrbelo s tem, da se za Kočevje popolnoma nič ne spremeni. Hvala.

PRESESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa.

Podprl bom amandma Slovenske demokratske stranke, ki ostaja še kot neko edino upanje, ker ste vi, kolegice in kolegi iz koalicije, zavrnili amandma Slovenske ljudske stranke.

V vašem amandmaju, koalicijskem, pa je past; govorite o dvanajstih statističnih regijah, kar pomeni, da najbrž bo vsaka statistična regija imela samo normalno en urad. Če pa pogledate amandma kolegov Slovenske ljudske stranke, jih je na seznamu štirinajst, se pravi, najmanj dva se ukinjata.

PRESESEDNIK JANKO VEBER: Besedo ima gospod Matjaž Han.

MATJAŽ HAN (PS SD): Gospe in gospodje, vendarle smo že tri leta skupaj in si na nek način moramo zaupati ... Čuš, bi bilo dobro, če bi se mogoče v treh letih ali pa dveh letih, odkar si v Državnem zboru, vsaj eno minuto ne bi smejal ... /oglašanje iz dvorane/

PRESESEDNIK JANKO VEBER: Gospod Han, polemiziranje ne bo dovoljeno ...

MATJAŽ HAN (PS SD): ... Ja, ampak ena stvar. Jaz, če Jože Tanko nekaj reče, Jožetu Tanku zaupam in zaupam, če se dogovorimo. Vsi mi prihajamo iz neke lokalne skupnosti, eni prihajate iz nekih lokalnih skupnosti ki boste, hvala bogu, nekatere državne organe in institucije še obdržali, nekateri pa prihajamo iz občin, ki žal nimamo nobenih upravnih enot, nimamo nobenih institucij in tako naprej in za nas ta moment to ni pomembno.

Ampak, če smo se v koaliciji odločili, da bomo obdržali davčne urade, takšne kot so, nam verjemite, da bomo takšne davčne urade tudi obdržali. Meni ne Virant, ne Čufer ne bosta govorila, kaj bomo mi naredili, dokler so Socialni demokrati v vladi. In mi smo upravne enote obdržali takšne, kakršne želimo, bomo tudi davčne organe in tako naprej. In ne dovolim več, da nam govorite, da nam ne zaupate, ker vsi mi prihajamo iz nekih lokalnih skupnosti, ki imamo za sabo tudi neke volivke in volivce. Tako vas lepo prosim, zaupajte vsaj en dan, da bomo naredili tako, da vsem prav. Hvala lepa.

PRESESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima gospod Jani Möderndorfer.

JANI MÖDERNDORFER (PS PS): Hvala lepa, predsednik.

Saj, če že govorimo o zaupanju, je res neverodostojno, da poslušam to nezaupanje s te strani. Poglejte, točno devet dni je minilo od tega, ko je prejšnja vlada, ko ječasno opravljal Janez Janša funkcijo ministra za finance, Andrej Šircelj je bil državni sekretar, Marko Pogačnik pa je bil isto na tem ministrstvu, ko so predlagali ta isti zakon, o katerem mi danes govorimo. In v devetem členu so predlagali – kaj? To, o čemur danes zdaj z velikimi usti, tukaj pred ekрани, govorijo, da tega nočejo. Seveda se smejejo, ker prekleto dobro vejo, kaj so predlagali. Naloge, krajevno pristojnost, območje, sedež generalnega

finančnega urada ter finančnih uradov določi vlada. Ne se sprenevedati in delati norca iz nas. Mi bomo to spremenili v 104. členu in to zelo jasno in glasno povemo. Imeli boste pa časa točno pol ure, da to doživite, pa počakajte vsaj pol ure.

Hvala lepa in tega predloga ne bom podprl.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Obrazložitev glasu, mag. Branko Grims.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Hvala.

Vsekakor ste me prepričali, da so še drugi razlogi, ki govorijo za to, da bom glasoval za naš amandma, poleg tistih, ki smo jih sami napisali ob obrazložitvi amandmaja.

Namreč, če govorite vi o zaupanju, veste, se spomnite samo en teden nazaj, ko je predsednica Vlade dejala, da sploh ne pozna novega predsednika KPK in naslednji dan so časopisi objavili sliko, kjer se prav milo gledata skupaj na eni skupni seji. Toliko o tem zaupanju in o tem, da ...

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Gospod Grims, ostanemo pri tem, ali boste podprli amandma ali ne.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): ... se dobro poznamo.

Kot je dejal Winston Churchill, v politiki je pač tako, da zaupanje je dobro, ampak kontrola je še boljša. In zaradi tega bom vsekakor glasoval za naš amandma.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Ja, se opravičujem.

Še gospod Jakob Presečnik, obrazložitev glasu.

JAKOB PRESEČNIK (PS SLS): Hvala lepa.

Saj se nisem mislil več oglasiti, ker sem že prej povedal, da bom glasoval za naš amandma, če pa ne bo sprejet, pa za amandma kolegov iz SDS, vendar me je spodbudila beseda "zaupanje".

Že zelo dolgo sem v državnem zboru, danes je sicer nekdo rekel, da tisti, ki smo že dolgo, da nas je lahko celo sram, jaz ne vem, mene ni, mislim, da smo že marsikaj naredili tudi v tem državnem zboru – vendar zaupanje. Seveda, jaz moram vedeti, v kaj naj zaupam oziroma kaj je dogovorjeno. To, kar ste se vi dogovarjali, se opravičujem, ker sem prej rekel, da pod mizo, zagotovo ste se na mizi ali pa ob mizah o tem pogovarjali, vendar te informacije mi nimamo, če mi to potrjujete ali ne. Zaradi tega nimam kaj zaupati, če mi boste jasno razložili, kakšen je dogovor, vam bom tudi zaupal in bom v to seveda verjel. Vendar, če je pa dogovor, kakšna bo rešitev v tretji obravnavi, pa enostavno ne razumem, zakaj te rešitve že ni v drugi obravnavi. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo? Torej, odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k 9. členu in kot sem prej opozoril, če bo ta amandma sprejet, postane amandma pod točko 3 brezpredmeten.

Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za je glasovalo 28, proti 46.

(Za je glasovalo 28.) (Proti 46.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Pod točko 3 odločamo o amandmaju poslanskih skupin koalicije k 9. členu. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za je glasovalo 51, proti 18.

(Za je glasovalo 51.) (Proti 18.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo na odločanje o amandmaju poslanskih skupin Pozitivne Slovenije in Državlanske liste k 43. členu. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 77 poslank in poslancev, za je glasovalo 52, proti 2.

(Za je glasovalo 52.) (Proti 2.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo na odločanje o amandmaju poslanskih skupin Pozitivne Slovenije in Državlanske liste k 79a. členu. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 78 poslank in poslancev, za je glasovalo 52, proti nihče.

(Za je glasovalo 52.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo k 104. členu in pod točko 1. odločamo o amandmaju poslanskih skupin Pozitivne Slovenije in Državlanske liste k 104. členu. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 80 poslank in poslancev, za je glasovalo 50, proti nihče.

(Za je glasovalo 50.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Pod točko 2 odločamo o amandmaju poslanskih skupin koalicije k 104. členu. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 80 poslank in poslancev, za je glasovalo 51, proti nihče.

(Za je glasovalo 51.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Zaključili smo odločanja o amandmajih in s tem zaključujem drugo obravnavo predloga zakona. Besedo dajem v tem trenutku predstavnici Vlade kot predlagateljici predloga zakona, ker želi podati predlog za nadaljevanje obravnave. Besedo ima mag. Mateja Vraničar.

MAG. MATEJA VRANIČAR: Hvala lepa, gospod predsednik.

Glede nato, da v drugi obravnavi so bili sprejeti amandmaji k manj kot eni desetini členov, predlagamo, da se tretja obravnava opravi še na tej seji. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Na podlagi tega predloga bo Državni zbor na podlagi prvega odstavka 138. člena Poslovnika Državnega zbora še na tej seji opravil tretjo obravnavo predloga zakona.

Prehajamo na odločanje o navedenem predlogu. Opozarjam, da sklep ne bo sprejet, če mu bo nasprotovala več kot tretjina navzočih poslancev. Lahko odločimo? Glasujemo. Prosim? Obrazložitev glasu, proceduralni predlog?

Za kaj gre, gospod Zanoškar? Za proceduralni predlog.

MATJAŽ ZANOŠKAR (PS PS): Proceduralni; v tem smislu, tako kot je bilo že napovedano, bomo v tretji obravnavi vložili amandma. Torej v imenu predlagateljev predlagamo, da se opravi tretja obravnavna še na tej seji, vendar ne danes.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Gospod Zanoškar, smo trenutno pri odločitvi o tem, da se na tej seji opravi tretja obravnavna in ko bomo opravili to glasovanje, bom tudi sam vas pozval k temu, da se vloži amandma k temu členu oziroma k odprtim členom. Torej odločamo o tem, da se opravi tretja obravnavna še na tej seji. Glasujemo. Navzočih je 81 poslank in poslancev, za je glasovalo 51, proti 25.

(Za je glasovalo 51.) (Proti 25.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Državni zbor bo tako tretjo obravnavo predloga zakona opravil v ponedeljek, 31. 3. 2014. Službe zbora bodo pripravile pregled, v katerega bodo vključeni sprejeti amandmaji in člani, h katerim so bili amandmaji sprejeti. Amandmaje k tem členom lahko kvalificirani predlagatelji vložijo do začetka tretje obravnave predloga zakona na seji zbora.

S tem tudi prekinjam to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 17. točko dnevnega reda, to je z drugo obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije v okviru rednega postopka.

Prehajamo na odločanje o vloženi amandmaji, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda vloženi amandmajev z dne 26. 3. 2014.

Prehajamo k 7. členu in odločamo o amandmaju Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k 7. členu. Lahko odločimo?

Obrazložitev glasu v imenu poslanske skupine ima gospa Mateja Pučnik.

MATEJA PUČNIK (PS SDS): Hvala lepa za besedo, spoštovani predsednik. Spoštovane kolegice in kolegi!

V poslanski skupini bomo amandma k 7. členu zagotovo podprli, saj smo ga tudi sami vložili. Že v razpravi o tem amandmaju smo povedali, da želimo s tem črtanjem 7. člena doseči, da bi bil ta predlog zakona vsaj v tem

delu bolj transparenten in da bi prinašal manj možnosti za kakršna koli koruptivna dejanja ali pa ostala ne transparentna dejanja pri razdeljevanju loterijskega denarja.

Mi želimo ohraniti ureditev, ki je zapisana v tem obstoječem zakonu, in sicer da se pravila in merila za razdeljevanje loterijskega denarja oblikujejo znotraj Sveta Fundacije za financiranje športnih dejavnosti in ne na predlog skupščine Olimpijskega komiteja Slovenije, ki že tako in tako ima v svetu fundacije zagotovljeno absolutno večino.

Glede na to, da je bila na matičnem odboru že izglasovana podobna rešitev, skoraj identična, torej, da se ta pravila razdeljevanja denarja postavljajo znotraj Sveta Fundacije za šport, smo očitno vsi enakega mnenja in se nam vsem zdi ta rešitev primerna. Tako menimo, da tudi koalicija s podporo temu amandmaju ne bi smela imeti težav. Mi bomo ta amandma podprli. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo? Glasujemo o amandmaju Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k 7. členu.

Glasujemo. Navzočih 80 poslank in poslancev, za je glasovalo 32, proti 45.

(Za je glasovalo 32.) (Proti 45.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na 14. člen in odločamo o amandmaju poslanskih skupin koalicije k 14. členu. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih 77 poslank in poslancev, za je glasovalo 47, proti 3.

(Za je glasovalo 47.) (Proti 3.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

S tem smo zaključili odločanje o amandmajih in s tem tudi zaključujem drugo obravnavo predloga zakona.

Ker so bili v drugi obravnavi sprejeti amandmaji k manj kot desetini členov dopolnjenega predloga zakona in je predlagatelj zakona predlagal, da zbor na podlagi prvega odstavka 138. člena Poslovnika Državnega zbora še na tej seji opravi tretjo obravnavo predloga zakona, prehajamo na odločanje o navedenem predlogu. Sklep ne bo sprejet, če mu bo nasprotovala več kot tretjina navzočih poslancev.

Glasujemo o tem sklepu. Navzočih 80 poslank in poslancev, za je glasovalo 48, proti 29.

(Za je glasovalo 48.) (Proti 29.)

Ugotavljam, da je bil sklep ... Se opravičujem, več kot tretjina navzočih poslancev je temu nasprotovala. Ker predlagani sklep ni bil sprejet, bo zbor tretjo obravnavo predloga zakona opravil na naslednji seji.

Na podlagi tretjega odstavka 137. člena Poslovnika predlagam Državnemu zboru, da sprejme naslednji sklep: Predlog zakona za 3. obravnavo pripravi Vlada.

Lahko odločimo o tem sklepu?

Glasujemo. Navzočih je 82 poslank in poslancev, za je glasovalo 76, proti eden oziroma ena.

(Za je glasovalo 76.) (Proti 1.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 2. a točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o spremembah Zakona o davku na nepremičnine, nujni postopek.

Nadaljujemo z **drugo obravnavo**, to je z odločanjem o vložnem amandmaju, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda vloženi amandmajev z dne 27. 3. 2014, ki je objavljen na e-klopi.

Prehajamo k prvemu členu in na odločanje o amandmaju pod točko 1. Predlagatelj je Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke. Tukaj opozarjam, če je amandma pod točko 1 sprejet, so amandmaji pod točkami 2, 3 in 4 brezpredmetni.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke ima magister Andrej Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani predsednik. Spoštovana državna sekretarka, kolegi in kolegice!

V Slovenski demokratski stranki smo, kljub temu da nasprotujemo takšnemu načinu sprejemanja zakona in tudi takšni vsebini zakona želeli omiliti uničujoče določbe tega zakona za slovensko gospodarstvo in slovensko podeželje, zato smo predlagali, da se tiste nepremičnine, ki služijo ustvarjanju nove dodane vrednosti, oprostitjo davka oziroma se ne obdavčijo. To so nepremičnine, ki jih koristijo podjetniki, ki jih koristijo kmetje, ki jih koristijo kratka vsi, ki ustvarjajo dodano vrednost in ki so navsezadnje tudi obdavčeni posledično na to dodano vrednost oziroma na dobiček oziroma dohodek pravnih oseb.

S takšno rešitvijo bi vsaj deloma omilili izredno slabe učinke, ki jih ima ta zakon na slovensko gospodarstvo in na slovensko kmetijstvo. Če želi Vlada in če želi koalicija dejansko narediti pogoje gospodarstvu in kmetijstvu za ustvarjanje novih delovnih mest, potem bodo takšen predlog zakona oziroma ta amandma podprli. Če ne, potem je to neka druga zgodba, potem bo ta zakon imel predvsem fiskalni učinek, predvsem bo obremenil gospodarstvo in kmetijstvo prekomerno. Mi ocenjujemo, da v tolikšni meri, da marsikateri podjetnik in marsikateri kmet takšne obremenitve ne bosta zdržala. To seveda pomeni več stečajev, več prisilnih poravnjav, manj delovnih mest in tudi manjšo gospodarsko rast.

V Slovenski demokratski stranki smo bili ves čas v zadnjih mesecih, ko smo obravnavali ta zakon, konstruktivni, predlagali smo številne spremembe, predlagali smo predloge, ki so bili konstruktivni, tudi v smeri večje pravne varnosti

davčnih zavezancev in tudi v smeri večje operativnosti samega zakona. Žal koalicija ni sprejela nobenega našega predloga, izglasovala je zakon takšen, kakršen je. Zakon je pred Ustavnim sodiščem, jutri bo odločitev in videli bomo, kaj bodo naslednji koraki Ustavnega sodišča, Vlade in seveda tudi premierke Alenke Bratušek, ki je vezala zaupnico na proračun, katerega del je tudi Zakon o davku na nepremičnine.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo o amandmaju pod točko ena? Obrazložitev glasu, v lastnem imenu?

Gospa Romana Tomc, izvolite.

ROMANA TOMC (PS SDS): Hvala lepa za besedo, spoštovani predsednik.

Seveda bom podprla amandma, ki smo ga vložili v Slovenski demokratski stranki. Namreč, gremo v smeri, ki jo zagovarjamo ves čas, tudi sicer v naši politiki; v smer razbremenitve davčnih obveznosti tistih, ki v tej državi ustvarjajo novo dodano vrednost in nova delovna mesta. Zato smo predlagali oprostitve plačila davka na nepremičnine za poslovne objekte, poslovne zgradbe, kajti s tem želimo povzročiti, da bo slovensko gospodarstvo bolj konkurenčno. Prisluhnili smo jim, opozarjali so ves čas na to, da te dodatne obremenitve močno škodujejo njihovemu gospodarstvu.

Pa ne samo to, predlagali smo tudi, da bodo oproščeni plačila tega davka domovi za starejše. To bo bistveno vplivalo, če bo ta davek v tej obliki, kot je predlagan, sprejet, tudi na ceno storitev domov za starejše. Predlog, ki ga imamo danes na mizi, ne boste verjeli, bolj obdavčuje domove za starejše kot energetske objekte. To je preprosto neverjetno. Seveda to, kar se je danes dogajalo v državnem zboru in to, kar se dogaja že ves čas, to, spoštovani kolegi in kolegice, je navadna licitacija. To ni sistemski pristop, to ni sistemski davek, kot ves čas poslušamo, da naj bi bil. Naša smer in naše rešitve,...

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Gospa Tomc, ne polemizirati z ostalimi, obrazložite, zakaj boste podprli ali ne boste podprli.

ROMANA TOMC (PS SDS): Samo želela sem napovedati stavek, da naša smer in naše rešitve ne gredo na to licitacijo, ampak so ves čas iste, v smeri razbremenitve gospodarstva.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo? Glasujemo o amandmaju pod točko ena k 1. členu, predlagatelj Poslanska skupina Slovenska demokratske stranke.

Glasujemo. Navzočih je 82 poslank in poslancev. Za je glasovalo 32, proti 48.

(Za je glasovalo 32.) (Proti 48.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na odločanje o amandmaju pod točko dve, predlagatelj amandmaja Poslanska skupina Slovenske ljudske stranke in tukaj opozarjam, če bo amandma pod točko 2 sprejet, sta amandmaja pod točkama 3 in 4 brezpredmetna.

Lahko odločimo?

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke ima gospod Franc Bogovič.

FRANC BOGOVIČ (PS SLS): Kolegice in kolegi, v Slovenski ljudski stranki danes nismo nameravali vlagati amandmajev, dokler ni to storila koalicija in s čimer smo se prepričali, da se očitno danes želijo narediti neke spremembe v smeri korekcije na področju gospodarstva.

Ocenjujemo, da je to, kar je predlagano v zadnjem amandmaju, ki bo očitno danes izglasovan, kjer se stopnje z 0,75 znižuje na 0,59 premajhen korak; korak, ki ne sledi potrebam drobnega gospodarstva, turizma, ki opozarjata najbolj v sklopu gospodarstva na velika bremena, ki bodo zahtevala tudi padec delovnih mest, ki jih tako potrebujemo v teh pomembnih panogah. Poleg tega pa smo tudi predlagali, da se obdavčitev za kmetijske objekte zmanjša z 0,30 na 0,15 ter da se kmetijska zemljišča in gozdovi, ki so bili doslej neobdavčeni, po noveli Zakona o nepremičninah pa povsem na novo obdavčeni, oprostijo te dajatve.

Manj zbranega davka je po oceni državne sekretarke za 107 milijonov od tistega, ki je bil prvotno predviden, kljub temu pa to pomeni za 50 % povišanje dajatev, ki so bile v preteklosti na nivoju 200 milijonov, s takšnim amandmajem pa bi bile nekje na višini 300 milijonov. Poskušamo pa predvsem sanirati stanje na tistih področjih, ki mislimo, da so za rast, za to, da bo več delovnih mest, najbolj problematične. Zato vas pozivamo, prosimo, da podprete ta amandma in da vsaj delno saniramo to situacijo. Sicer pa, upamo še vedno, kljub vsemu temu da danes o tem povsem po nepotrebem odločamo v Državnem zboru, da ključna odločitev pri nepremičninskem davku jutri sprejelo Ustavno sodišče.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo o amandmaju pod točko 2, predlagatelj amandmaja Slovenska ljudska stranka.

Glasujemo. Navzočih je 83 poslank in poslancev, za je glasovalo 32, proti 48.

(Za je glasovalo 32.) (Proti 48.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na odločanje o amandmaju pod točko 3. Predlagatelj amandmaja je Poslanska skupina Nove Slovenije. Tudi tukaj opomba, če je amandma pod točko 3 sprejet, je amandma pod točko 4 brezpredmeten.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Nove Slovenije ima mag. Tonin.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSi): Amandma na nek način izenačuje celotno gospodarstvo, gre na raven obdavčitve, ki jo ima energetika, torej da bi imelo celotno gospodarstvo isto davčno stopnjo, to je 0,40. Nismo si tega izmislili mi, ampak smo to delali na prošnjo gostinsko-turistične zbornice.

Prej sem vam povedal primer, da samo za ene majhne terme se bo davek povečal z 8 tisoč evrov na 60 tisoč evrov, da to pomeni 3 delovna mesta manj. Prej je državna sekretarka rekla, da če bi bil ta amandma sprejet, bi to pomenilo 71 milijonov manj za državni proračun. Morda kratkoročno ja, ampak potrebno je teh 71 milijonov gledati kot spodbudo za gospodarstvo, da bomo za teh 71 milijonov slovensko gospodarstvo razbremenili, da bo zaradi teh 71 milijonov lahko več delovnih mest, ki pa bodo vplačevala v državne proračune, in konec koncev prinašala v državno blagajno.

Zdaj, dva amandmaja ste že zavrnili, mislim, da če bi ta amandma potrdili, da bi kljub vsemu tudi koalicija ostala konsistentna, ker bi zgolj davčno stopnjo za celotno gospodarstvo izenačili.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo o amandmaju pod točko 3?

Glasujemo. Navzočih je 82 poslank in poslancev, za je glasovalo 32, proti 48.

(Za je glasovalo 32.) (Proti 48.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na odločanje o amandmaju pod točko 4, predlagatelj amandmaja poslanske skupine koalicije. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 82 poslank in poslancev, za je glasovalo 51, proti nihče.

(Za je glasovalo 51.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Končali smo glasovanje o amandmajih in drugo obravnavo predloga zakona v okviru nujnega postopka.

Ugotavljam, da je Državni zbor v drugi obravnavi sprejel amandmaje k 1. členu dopolnjenega predloga zakona in sprašujem kvalificirane predlagatelje, ali nameravajo k temu členu vložiti amandmaje. Ugotavljam, da ni priglasih k besedi.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona. Ponovno ugotavljam, da k predlogu zakona za tretjo obravnavo ni bilo vloženih amandmajev.

Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista obvestili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih v drugi obravnavi, predlog zakona neusklajen. Zato prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Lahko odločimo? Obrazložitev glasu. Obrazložitev glasu v imenu poslanskih skupin in prosim vas za prijavo.

Besedo ima gospod Jože Tanko v imenu Poslanske skupine SDS.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo, spoštovani predsednik, spoštovani kolegi!

V imenu poslanske skupine napovedujem obstrukcijo poslanske skupine pri glasovanju o zakonu v celoti. Mi ne bomo sodelovali zaradi tega, ker zakon prinaša prekomerne obremenitve, in to osebnega premoženja državljanov, prekomerne obremenitve poslovnega premoženja, gospodarskih subjektov. Ne bomo sodelovali pri glasovanju zato, ker ohranja dvojno obdavčitev kmetijskih zemljišč, kljub temu da ste sprejeli Zakon o davku na nepremičnine, ohranjate Zakon o katastrskem dohodku.

Potem ne bomo sodelovali pri tem, zato ker niso iz obdavčitve izvzeti oziroma po ničelni stopnji obdavčeni socialni objekti, predvsem domovi za starejše občane. Zakon ohranja zaplembo premoženja v primerih, ko davčni zavezanec ne more plačevati svojih obveznosti, in v temu primeru gre za posebno diskriminacijo teh davčnih zavezancev, kajti v tistih primerih, ko je prišlo do premoženja nezakonitega izvora, ta vlada, ta koalicija ni uspela na temu področju storiti nič. V temu primeru, ko gre za davčni postopek, pa bo prišlo do obremenitve oziroma do plombe na premoženje.

Prav tako pa ne želimo sodelovati pri glasovanju zato, ker koalicija ni upoštevala prav nobenih predlogov ne v jesenski obravnavi zakona, ki je sedaj predmet razsodbe na Ustavnem sodišču, ne v tej obravnavi, ko smo predlagali dobronamerno rešitev, ki bi postavila davčne obremenitve bolj sorazmerno, bolj pravično.

Ustavno sodišče bo o zakonu odločalo jutri. Menimo tudi, da je neprimerno, da je Vlada prišla z novelo zakona tik pred razglasitvijo sodbe Ustavnega sodišča, in glede na to, da ta zakon še sedem dni ne bo mogel biti razglašen, pomeni, da bo sodba Ustavnega sodišča tista, ki bo v marsičem lahko podrla temelje temu zakonu še pred razglasitvijo.

Skratka, zaradi številnih razlogov poslanska skupina pri glasovanju ne bo sodelovala. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima mag. Matej Tonin, Poslanska skupina Nova Slovenija.

MAG. MATEJ TONIN (PS SDS): Spoštovane kolegice in kolegi iz koalicije!

Mislím, da smo vas kršćanski demokrati že od ranih jutranjih ur prosili dve stvari; najprej smo vas uvodoma prosili, da bi vendarle odložili obravnavo tega davka na čas po odločitvi Ustavnega sodišča. Ta naša želja ni bila uslišana. Potem ko smo vendarle praktično celoten današnji dan posvetili temu, da ta zakon obravnavamo, smo se posvećali in vlagali ogromne napore v to, da bi vendarle z odločitvami čim bolj razbremenili slovensko gospodarstvo in tako kar najveć prispevali, kar lahko naredimo, da ohranimo čim večje število delovnih mest in na koncu koncev tudi čim večje število plaćnikov v državni proračun.

Predlagali smo amandmaje, vse te naše stvari niso bile uslišane, tako da tudi v Poslanski skupini Nove Slovenije ne vidimo popolnoma nobenega razloga, da sodelujemo pri odloćanju o temu zakonu, ker ničesar nismo mogli doseći, legitimnosti temu procesu pa ne želimo dati.

Tako tudi mi napovedujemo obstrukcijo tega glasovanja.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima gospod Mihael Prevc, Poslanska skupina Slovenska ljudska stranka. Izvolite.

MIHAEL PREVC (PS SLS): Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Spoštovane kolegice in kolegi!

Tudi poslanke in poslanci Slovenske ljudske stranke ne bomo sodelovali pri glasovanju o tem zakonu iz preprostega razloga, predvsem iz spoštovanja do instituta Ustavnega sodišča. Ustavno sodišče bo jutri odloćalo o dokončni usodi tega zakona in žal ni bil v ponedeljek upoštevan naš predlog, da bi bilo vendarle smiselno, da o tem zakonu odloćamo še le potem, ko bo znana usoda tega zakona s strani Ustavnega sodišča.

Moram reći, da vendarle po današnji razpravi tudi s strani vloženega amandmaja koalicije in ne nazadnje tudi ta novela prinaša vendarle nekaj manj obremenitev za gospodarstvo, za podjetnike, pa vendarle v Slovenski ljudski stranki smatramo, da je to še mnogo, mnogo premalo.

Tako še enkrat: tudi za Slovensko ljudsko stranko napovedujem v tem trenutku obstrukcijo.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko preidemo na odloćanje?, Še je interes za obrazložitev glasu. V imenu poslanskih skupin? V lastnem imenu?

V imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov ima besedo. gospod Matevž Frangež.

MATEVŽ FRANGEŽ (PS SD): Mi bomo, vedno, ko je treba sprejemati težke odloćitve, ostali v dvorani in danes sprejeli pomembne spremembe Zakona o davku na nepremičnine. Z njimi bomo odpravili zmedo, ki je nastala zaradi razlikovanja med rezidenćnimi in nerezidenćnimi nepremičninami, zagotovili več časa za urejanje evidenc in odmero davka umestili v kasnejši čas. Predvsem pa bomo po sprejetem koalicijskem amandmaju danes poskrbeli tudi za to, da se bo obremenitev gospodarstva z davkom na nepremičnine nekoliko zmanjšala z 0,75 na 0,59 odstotka.

Zato menimo, da je pomembno ostati tukaj in glasovati za sprejem zakona.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

V lastnem imenu, obrazložitev glasu, gospod Bojan Starman.

BOJAN STARMAN (PS DL): Hvala lepa.

Tudi jaz ne razumem opozicije, ki je zapustila dvorano. Mislim, ne glede na to, kaj bo odločilo Ustavno sodišče, da ta novela zakona, kjer smo slišali, kot da govorimo o zakonu, je bistveno boljša za naše državljane, saj bodo nerezidenti plačevali namesto 0,50, 0,15, bomo podaljšali roke za ureditev evidenc in tudi več kot 20 procentov so se znižali ti davki za gospodarske subjekte.

Mislim, da je to bistvena olajšava in da bodo bistveno lažje zadihali naši državljani s tudi to novelo. Mislim, da je prav, da jo potrdimo. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo?

Glasujemo o zakonu. Navzočih je 51 poslank in poslancev, za je glasovalo 49, proti nihče.

(Za je glasovalo 49.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

Pri tem imamo še obveznost do drugega zakona, zato prehajamo na zaključitev zakonodajnega postopka za predlog zakona, ki ni bil osnova za pripravo dopolnjenega predloga zakona.

Odbor za finance in monetarno politiko predlaga Državnemu zboru, da sprejme naslednji sklep: Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na nepremičnine, prva obravnava, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila skupina poslank in poslancev s prvopodpisanim Jožetom Tankom, ni primeren za nadaljnjo obravnavo.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 54 poslank in poslancev, za je glasovalo 47, proti 4.

(Za je glasovalo 47) (Proti 4.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prehajamo na prekinjeno 1. točko dnevnega reda, to so Vprašanja poslank in poslancev.

Pod točko 1 bo v skladu s predlogom poslanca mag. Mateja Tonina zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru predsednice Vlade mag. Alenke Bratušek, na poslansko vprašanje mag. Mateja Tonina v zvezi z razdolžitvijo slovenskih podjetij.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Nove Slovenije ima mag. Matej Tonin.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSi): Če besede kaj držijo, potem sem prepričan, da bi moral biti ta predlog brez večjih težav sprejet. Vsi vladni predstavniki na seji Odbora za gospodarstvo so zatrjevali v en glas, da je to nujna in potrebna razprava, in verjamem, da bo tudi Državni zbor to ocenil kot naš pomemben prispevek, k temu, da naredimo kaj konkretnega za to, da se bodo slovenska podjetja lažje razdolževala. Imamo

dve orodji; eno je insolventna zakonodaja, drugo je slaba banka. Pri obeh se pojavljajo določene težave, nepravilnosti oziroma potrebujeta obe orodji izboljšave.

Prepričan sem, da razprava lahko k temu pomembno prispeva, zaradi tega vas prosim, da prispevate svoj glas za to razpravo.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za je glasovalo 26, proti 48.

(Za je glasovalo 26.) (Proti 48.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

Pod točko dve v skladu s predlogom poslanca mag. Andreja Šircelja bo zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru predsednice Vlade mag. Alenke Bratušek na poslansko vprašanje mag. Andreja Šircelja v zvezi s finančno situacijo države.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke ima mag. Andrej Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani predsednik, kolegi in kolegice!

Odgovor premierke Alenke Bratušek ni bil na ravni predsednice Vlade. Nismo dobili odgovora ne o tem, kako se bomo razdolžili, nismo dobili odgovora o tem, kako bomo zmanjšali primanjkljaj, nismo dobili odgovora o tem, kako bomo sanirali bančni sistem, če vemo, da je v bankah še vedno 6 milijard slabih terjatev. Skratka, situacija v državi je taka, da se nestabilnost na področju finančnega sistema odraža predvsem v stečajih, prisilnih poravnava, v vedno večjem številu nezaposlenih, v vedno večji izgubi delovnih mest in da navsezadnje niti ne vemo, kako bo vlada Alenke Bratušek zasnovala, začrtala politiko v letu 2015 in v letu 2016, ki sta ključni za to, da Slovenija dejansko izide iz krize.

Finančni sistem je osnova za delovanje gospodarskega sistema, socialnega sistema, šolskega sistema, kulturne politike; skratka, osnova za to, da je v državi blagostanje; od stabilnosti finančnega sistema so odvisne tudi vse ostale politike države. Predsednica Vlade nam tega odgovora ni dala. Ker nam ni dala odgovora predsednica Vlade, predlagam, da se o tem naredi v Državnem zboru splošna razprava, v kateri bomo dobili odgovore na ta ključna vprašanja, ki so pomembna za samobitnost naroda, ki so pomembna za vse državljane in državljanke in ne nazadnje tudi za finančno neodvisnost te države, katero je večkrat poudarila predsednica Vlade. Neodvisnost predvsem zaradi tega, ker visoke obrestne mere, po katerih se Slovenija zadolžuje in po katerih se je zadolževala, dejansko vplivajo na življenje, razvoj prihodnjih rodov. Mi, naša generacija nima moralne pravice, da začrta življenje prihodnjih rodov, tako da bodo plačevali

naše obresti; naše obresti za dolgove, ki so v zadnjem trenutku, ki v zadnjem času, v zadnjem letu znašajo 8 milijard in za katere se ne ve, kdaj in kako jih bomo plačali.

Zato seveda predlagam, da se opravi javna razprava.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala. Lahko odločimo o sklepu?

Glasujemo. Navzočih 75 poslank in poslancev, za je glasovalo 26, proti 48.

(Za je glasovalo 26.) (Proti 48.)
Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

Pod točko 3 bo v skladu s predlogom poslanca Franca Bogoviča zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru predsednice Vlade mag. Alenke Bratušek, na poslansko vprašanje Franca Bogoviča v zvezi s stanjem in ukrepi v zdravstvu.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke ima gospod Franc Bogovič. Preden pa dam gospodu Bogoviču besedo, vas prosim za mir v dvorani.

Izvolite, gospod Bogovič.

FRANC BOGOVIČ (PS SLS): Smeh je pol zdravja, sem včeraj dejal pri tem vprašanju. Vidim, da so poslanke in poslanci nasmejani in hvala bogu, da je tako. Ni pa stanje v zdravstvu takšno, da bi se lahko temu smejali. Prav tako tudi odgovori, ki sem jih včeraj dobil, so bili predvsem odgovori, ki so se ukvarjali z zgodovino, ne s prihodnostjo, kar sem premierko spraševal.

Stanje v zdravstvu je, kot vsi vemo, zelo problematično. Cela vrsta je težav, ki so akutne narave, od primerov, ki so bili prejšnji teden na Kliničnem centru na urgentnem oddelku, do samega stanja na kadrovskem področju, tako zaradi odstopa ministrice, ki je s čudnimi pojasnili obrazložila, zakaj je po slabem mesecu omagala. Problemi nastajajo na Kliničnem centru na kadrovskem področju, kar je ključno, pa nastajajo vedno večji problemi s financiranjem področja zdravstva. Sama zdravstvena blagajna je sedaj v takšnem stanju, da v njej zeva že več kot 100-milijonska luknja in takšno stanje je pravzaprav nevzdržno.

Včeraj dobimo poročilo protikorupcijske komisije, ki opozarja na, naj uporabim besedo, šušmarjenje zdravnikov, ki so delno javni, delno zasebni, zato sem trdno prepričan, da je odgovorno od poslancev, od vseh nas, da v Državnem zboru temeljito spregovorimo o tej problematiki in da področju zdravstva tudi namenimo potrebno pozornost. Zato predlagam, da podprete ta sklep, da na naslednji seji opravimo poglobljeno vsebinsko razpravo, kam z zdravjem naprej, in da dobimo vse odgovore, ki so bili včeraj izpuščeni.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala. Lahko odločimo o sklepu?

Glasujemo. Navzočih 76 poslank in poslancev, za je glasovalo 28, proti 47.

(Za je glasovalo 28.) (Proti 47.)
Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

Pod točko 4 bo v skladu s predlogom poslanca Roberta Hrovata zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za obrambo Romana Jakiča na poslansko vprašanje Roberta Hrovata v zvezi z ureditvijo statusa prostovoljnih gasilcev in ostalih reševalcev.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke ima gospod Robert Hrovat.

ROBERT HROVAT (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Moje vprašanje se je dejansko nanašalo na obljubo ministra Jakiča o spremembi zakonodaje v zvezi s statusom prostovoljnih gasilcev in ostalih reševalcev v sistemu zaščite in reševanja. Že v mesecu novembru je na tiskovni konferenci minister Jakič obljubil, zagotovil predstavnikom Gasilske zveze Slovenije, da bo še v tem mandatu prišlo do spremembe zakonodaje na tem področju. Govorimo predvsem o spremembi zakonodaje na področju zaposlovanja gasilcev in motivacije delodajalcev za zaposlovanje prostovoljnih gasilcev in ostalih reševalcev v sistemu zaščite in reševanja. Vmes, v tem času se je zgodila tudi naravna katastrofa, govorimo o žledolomu, ki je pokazal, da so ravno ti prostovoljni gasilci, prostovoljni reševalci znotraj sistema tisti, ki so odnesli glavno breme, oziroma tisti, ki so naredili glavno delo pri tej ujmi, ki je prizadela večji del Slovenije.

Zdaj, takrat so nas bila – vseh nas tukaj v parlamentu – polna usta, kako so ti reševalci, prostovoljni gasilci opravili veliko delo. Zdaj smo na točki, ko je treba narediti korak naprej. Minister mi je v odgovoru povedal, da se strinja, da je treba nekaj narediti. Razumel sem ga, da ne ve čisto točno, kako bi to naredil. Tukaj je krasna priložnost nas, poslank in poslancev, da skupaj s stroko, govorimo o gasilski zvezi, govorimo o vseh zvezah ostalih, ki sodelujejo v sistemu, da bi se pogovorili, dogovorili, kako bomo ravnali v prihodnje pri spremembi zakonodaje, predvsem v smislu motivacije zaposlovanja prostovoljnih gasilcev in ostalih reševalcev seveda.

Najbrž se spomnite vsi, ko je predsednica Vlade, mislim, da drugi dan po temu žledolomu, klicala delodajalce, da naj pustijo prostovoljne reševalce na intervencije, da je pač situacija takšna in takšna ... Ampak seveda, veste, delodajalci, če nimajo neke satisfakcije v smislu tega, da imajo zaposlene gasilce in reševalce, je to zelo težko. In tukaj je lepa priložnost, da preidemo od besed k dejanju.

Kot sem rekel na začetku, polna usta so nas bila takoj po žledolomu, da uredimo ta

status. Zdaj je priložnost, da to res naredimo. Če boste podprli naš predlog, se bo razvila debata in sem prepričan, da bomo skupaj, brez prestiža – brez prestiža! – uredili to situacijo. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo?

Glasujemo o sklepu. Navzočih je 73 poslank in poslancev, za je glasovalo 25, proti 47.

(Za je glasovalo 25.) (Proti 47.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

Pod točko 5 bo v skladu s predlogom poslanca Janeza Ribiča zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razprav o odgovoru ministra za obrambo gospoda Romana Jakiča na poslansko vprašanje Janeza Ribiča v zvezi z ukrepi na področju prostovoljnega gasilstva.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke ima gospod Janez Ribič.

JANEZ RIBIČ (PS SLS): Hvala za besedo, spoštovani predsednik Državnega zbora.

No pa smo le čakali, je prišel tisti čas, ko se lahko zopet pogovarjamo o gasilcih, ne samo takrat ko pridejo na pomoč, ko so težave, ko so elementarne nesreče. Zato je bilo moje vprašanje in moj poziv, da bi se o tej temi tudi pogovarjali tukaj, v Državnem zboru, da bi na nek način poskušali vsak po svoje doprinesiti k temu, da bi se lahko napravil čim boljši zakon, ki bi tem ljudem pomagal.

Morda bi lahko pomagali s posebno dohodninsko olajšavo, tudi o tem bi se lahko pogovarjali; morda z dodatnim pokojninskim zavarovanjem – morda, ne vem; z urejenim posebnim statusom, ki bi omogočil normalno delo, ki bi tistim terencem, ki nimajo drugih dohodkov, pokrilo tudi kakšen del prispevkov, morebiti tudi kakšno leto beneficiranega delovnega staža. Pogovarjali bi se lahko tudi o ustanovitvi posebnega sklada za gasilce, ki bi ga ustanovila država in iz katerega bi se črpala premostitvena pomoč za gasilce, ki so se bodisi poškodovali na delu bodisi se soočajo s kakšnimi drugimi težavami zaradi svojega dela v okviru gasilstva, ki bi tudi nadomeščal tiste najnujnejše pri izpadu dohodkov za gasilce, ki so se udeležili kakšne intervencije.

Pogovarjali bi se lahko tudi morda o oprostitev davka na dodano vrednost za vso opremo, ki jo gasilci potrebujejo; pogovarjali bi se lahko o konkretnjših olajšavah in manj administracije za delodajalce, ki zaposlujejo prostovoljne gasilce, in s tem na nek način tudi sami prispevajo k delovanju sistema, kajti ni vseeno, ali imaš v podjetju zaposlenih 5 ali 10 operativnih gasilcev, ali pa nobenega, sploh je to pomembno na podeželju, kjer so manjša podjetja, kjer tudi zaradi tega, če je 20 zaposlenih, pa jih 5 gre na neko akcijo, se proizvodnja zaustavi.

V Slovenski ljudski stranki ponujamo roko sodelovanja pri tem. Pripravljeni smo sodelovati pri pripravi, podpreti napore o tem, kako pomembno je vzdrževanje tega sistema prostovoljstva. Vsi vemo, da če se nam sesuje ta sistem, se nam bo naslednjič, ob naslednji večji nesreči, sesula država. Če bo vsak skrbel samo zase, če ne bo več solidarnosti, medsebojne pomoči, neverjetne želje pomagati bližnjemu, potem je konec vsega. Zato bo res zanimivo, kdo bo glasoval proti takšnemu predlogu, da se pogovarjamo, da mi enkrat pomagamo gasilcem, ne samo gasilci nam. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Lahko odločimo o sklepu?

Glasujemo. Navzočih je 73 poslank in poslancev, za je glasovalo 25, proti 47.

(Za je glasovalo 25.) (Proti 47.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

Pod točko 6 bo v skladu s predlogom poslanke Sonje Ramšak zbor odločil o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za obrambo Romana Jakiča na poslansko vprašanje Sonje Ramšak v zvezi z nepravilnostmi v Slovenski vojski.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke ima gospa Sonja Ramšak.

SONJA RAMŠAK (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Moje poslansko vprašanje na prejšnji seji ministru za obrambo je izhajalo iz izjave treh reprezentativnih sindikatov Ministrstva za obrambo, ki so ga naslovili tako na predsednika države kot tudi na poslanke in poslance. V tem pismu so predstavniki sindikatov zapisali, da poslanke in poslance in vrhovni poveljnik Slovenske vojske ne naredimo nič za razrešitev težav, s katerimi se soočajo v Slovenski vojski. Zato mislim, da bi bilo prav, da bi poslanke in poslanci opravili širšo razpravo o tem, kaj se dejansko dogaja v Slovenski vojski.

Namreč, sindikati opozarjajo na kronizem, nepotizem in diskriminacijo, na kršenje delovnopravne zakonodaje in tudi Zakona o obrambi, njihovega systemskega zakona. Nedavno tega smo na Odboru za obrambo imeli nujno sejo, na kateri smo se seznanili s socialnimi stiskami pripadnic in pripadnikov Slovenske vojske, in tudi takrat smo nekako pozvali, da je zadnji čas, da se razmere v Slovenski vojski uredijo, zato je tudi tukaj priložnost, da poslanke in poslanci podprete to razpravo, da opravimo skupaj to razpravo z vodstvom Ministrstva za obrambo, Generalštaba Slovenske vojske, s sindikati in da najdemo skupne rešitve v razrešitev tega vprašanja.

Zavedati se moramo namreč, da je varnost v svetu z dogodki na Krimu izredno izpostavljena in da je nedopustno, da se vojakinje in vojaki v Slovenski vojski srečujejo s

temi težavami. Le zadovoljen vojak lahko tudi uspešno opravlja vse svoje dolžnosti, ki izhajajo iz njegovega poklica. Zato še enkrat apeliram na vse, da dejansko opravimo to širšo razpravo in da podprete ta predlog. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Lahko odločimo?

Glasujemo o sklepu. Navzočih je 71 poslank in poslancev, za je glasovalo 23, proti 47.

(Za je glasovalo 23.) (Proti 47.)
Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

Pod točko 7 bo v skladu s predlogom poslanca mag. Branka Grimsa zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za gospodarski razvoj in tehnologijo Metoda Dragonje na poslansko vprašanje mag. Branka Grimsa v zvezi z olajšavami za raziskave in razvoj.

Lahko odločimo?

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke ima mag. Branko Grims.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Vsem prav lep pozdrav!

Vlaganje v raziskave in razvoj so temelj obstoja in konkurenčnosti slovenske ekonomije, slovenskega podjetništva. Zato so te olajšave izjemno pomembne, ker se je izkazalo prav v zadnjih dveh letih. Spomnili se boste, da do pred 2 leti nazaj so bile olajšave 40-odstotne, potem je pod vlado Janeza Janše bilo sprejet zakon o 100-odstotnih olajšavah za vlaganje o raziskave in razvoj. Tudi minister, gospod Dragonja, ki je bil včeraj tukaj, je potrdil, da so se potem vlaganja v raziskave in razvoj bistveno povečale, kar je dobro. Vendar je treba vedeti, da so še vedno nižje od primerljivih evropskih držav, zlasti pa od tistih držav, kjer prav z vlaganjem v raziskave in razvoj pospešujejo odpiranje novih, visoko produktivnih delovnih mest, ki so potem trajen vir blaginje za vse; in to bi moral biti tudi v Sloveniji trajen prvi cilj!

Da je še veliko razlogov za to, da se opravi razprava o vlaganju raziskave in razvoj, se je pravzaprav pokazalo tudi včeraj, ko je predsednica Vlade izjavila, da pač dvig DDV nikakor ni obremenil slovenskega gospodarstva. To je epohalno odkritje, to je za Nobelovo nagrado za ekonomijo, kar sem predlagal že včeraj, če se izkaže, da je resnično. Če pa se izkaže, da ni resnično, pa še toliko bolj dokazuje, da je potrebno uspešnim podjetjem, uspešnim podjetnikom omogočiti, da se čim bolj oprejo na lastne sile. Ko bo jutri dobila Vlada ustavnopravno nezaupnico, ker bo Zakon o davku na nepremičnine padel na Ustavnem sodišču, kar je danes že sporočila osrednja televizija – za tiste, ki morda niste gledali –, potem bo seveda jasno, da je s temi improvizacijami in neznanjem konec in da bi lahko to razpravo porabili tudi za to, da bi jasno

izrazili namen, da tako prihranjen denar uspešnih podjetnikov ostane njim in da naj ga z ustrezno davčno olajšavo in z ustrezno politiko davčne uprave, ki v zadnjem času z določenimi metodami in odločitvami ne deluje ravno v tej smeri – po podatkih, ki sem jih predstavil – omogočimo tem podjetnikom hitrejši razvoj in odpiranje novih delovnih mest.

To bi moral biti temeljni cilj, da se enkrat za vselej zaključi ta postsocialistični, birokratski, robinhudovski sindrom, ki ga imamo, ko se jemlje uspešnim in se daje manj uspešnim. Zato uspešni ne morejo vlagati v raziskave in razvoj, manj uspešni pa tako in tako nekonkurenčni prej ali slej shirajo. To pač državo ne vodi nikamor; zaradi tega cela Evropa v tem trenutku že napreduje, Slovenija pa je nekje tam nad nulo ali tik pod njo, vsekakor pa je zamudila že cel razvojni cikel.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo?

Glasujemo o sklepu. Navzočih je 69 poslank in poslancev, za je glasovalo 22, proti 46.

(Za je glasovalo 22.) (Proti 46.)
Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

Pod točko 8 bo v skladu s predlogom poslanca Danijela Krivca zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za gospodarski razvoj in tehnologijo Metoda Dragonje na poslansko vprašanje Danijela Krivca v zvezi s prodajo državnega lastniškega deleža v Letriki d. d.

Obrazložitev glasu ima gospod Danijel Krivec v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

DANIJEL KRIVEC (PS SDS): Hvala za besedo.

Predlagam, da podprete predlog, da se opravi razprava. Odgovor je bil posredovan samo s strani ministra za gospodarstvo, samo vprašanje pa se je glasilo tudi na ministra za finance. In v primeru, da izglasujemo predlog, da se ta razprava opravi, bomo slišali tudi odgovore ministra za finance. Gre za pereč problem razdolževanja podjetij, prenosa na Družbo za upravljanje terjatev bank in ti prenosi za nekatera podjetja, ki so bila javno objavljena, že potekajo. Potekajo pa v veliki meri tudi za podjetja, za katere nihče v tem parlamentu ne ve. Ta transparentnost je v tem trenutku zelo vprašljiva.

To temo smo na pobudo Nove Slovenije obravnavali tudi na Odboru za gospodarstvo, kjer je potekala kar dolga razprava, vendar na koncu nekkih zaključkov in odgovorov s strani vladnih predstavnikov ni bilo. Še več! Skozi celotno razpravo se je odprlo kar veliko vprašanj, na kakšen način in pod kakšnimi kriteriji se ti deleži prenašajo na Družbo za upravljanje terjatev bank, kakšni so pogoji tega razdolževanja. Ugotovljeno je bilo, da niti slaba

banka v teh primerih nima nekih pristojnosti, ampak se ti deleži jasno prenašajo na osnovi komisije, ki pa je sestavljena v bančnem sektorju iz ljudi, ki so te slabe kredite tudi podeljevali. Ni bilo tudi odgovorjeno na vprašanje, ali je v tujini enaka praksa, kot je trenutno v Sloveniji, da v bankah isti ljudje, ki so podeljevali slabe kredite, v tem trenutku tudi rešujejo te kreditne mape. Mislim, da je ta odgovor pomemben za nadaljnje postopke v teh primerih, in verjamem, da bi razprava v Državnem zboru dala odgovore tudi na taka pomembna vprašanja. Tako predlagam, da podprete razpravo.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala. Lahko odločimo o sklepu?

Glasujemo. Navzočih 67 poslank in poslancev, za je glasovalo 20, proti 46.

(Za je glasovalo 20.) (Proti 46.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

Pod točko 9 bo v skladu s predlogom poslanca Marijana Pojbiča zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministrice za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti dr. Anje Kopač Mrak na poslansko vprašanje Marijana Pojbiča v zvezi z brezposelnostjo.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke ima gospod Marijan Pojbič.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Hvala, spoštovani gospod predsednik.

V Slovenski demokratični stranki oziroma v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke se zavedamo, kako pomembno je vprašanje brezposelnih v naši družbi, kako pomembno je gospodarsko stanje v naši družbi, kako pomembna je finančno-gospodarsko-socialna kriza v naši državi. Prav zaradi tega smo predlagali, da se o tem vprašanju, ki sem ga postavil, opravi širša obravnava v Državnem zboru. Mislim, da ga ni poslanke in poslanca in niti ministrske ekipe, ne predsednice Vlade, ki se ne bi zavedala tega stanja in te situacije in da bi nasprotovala razpravi o tako pomembnem vprašanju, za katerega se upam trditi, da je to vitalnega pomena, vprašanje vitalnega pomena za našo družbo, za prihodnost te države, za prihodnost naših državljanov in državljanov.

Zato prosim in apeliram na vse poslance in poslanke, vse poslanske skupine, ne glede na barvo, ne glede na politično prepričanje, ne glede na koalicijo in opozicijo, da podprejo razpravo o tem vprašanju. Mislim, da v tem trenutku ni pomembnejšega vprašanja, kot to, da imamo 130 tisoč brezposelnih! To je za slovensko gospodarsko, za slovensko državo izjemno izjemno velik problem! Za tako majhno gospodarstvo, za 2 milijona ljudi, imamo poleg 130 tisoč brezposelnih tam med 500, 600 tisoč upokojevcem in toliko in toliko državnih in javnih

uslužbencev samo eno, še majhno število ljudi, ki celoten ta aparat preživlja. Torej, kaj pomeni? To vprašanje je vitalnega pomena za prihodnost te države in mislim in še enkrat povem, da ga ni v Državnem zboru človeka, ki bi glasoval, da ne opravimo javne razprave o tem tako problematičnem vprašanju.

Drage kolegice in kolegi, spoštovani gospod predsednik, prepričan sem, da se vsi še kako zavedamo, da brez razcveta gospodarstva v realnem sektorju na eni strani in varčevanja v državnem sektorju nimamo nobene možnosti prebiti stanja, v katerem smo. In ne glede na to, ali smo DeSUS, SDS, Pozitivna Slovenija, Slovenska demokratična stranka, Ljudska stranka, Nova Slovenija in tako naprej – vsi se zavedamo, da imamo samo eno možnost: da stopimo skupaj in poiščemo rešitev, kako zmanjšati brezposelnost in izboljšati stanje za razvoj gospodarstva v naši državi. Zato prosim .../izklop mikrofona/

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo o sklepu?

Glasujemo. Navzočih je 69 poslank in poslancev, za je glasovalo 22, proti 47.

(Za je glasovalo 22.) (Proti 47.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

Pod točko 10 bo v skladu s predlogom poslanca Zvonka Černača zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za kmetijstvo in okolje magistra Dejana Židana na poslansko vprašanje Zvonka Černača v zvezi s projekti vodooskrbe.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke ima gospod Zvonko Černač.

ZVONKO ČERNAČ (PS SDS): V Slovenski demokratični stranki bomo podprli razpravo o tem vprašanju. Smo dobro leto pred zaključkom sedanje finančne perspektive, ki se je začela 2007. Počrpana je dobra polovica, komaj dobra polovica sredstev, torej obstaja velika verjetnost, da vsi projekti ne bodo izvedeni tako, kot so bili načrtovani, in obstaja velika nevarnost, da bo kar nekaj denarja, ki je bil težko izpogajan v letu 2006 v času prve Janševe vlade, ostalo nepočrpanega. Zaradi tega je nerazumljivo, zakaj pristojni, Vlada, ministri zadržujejo oziroma blokirajo izvajanje projektov, ki so zelo pomembni z infrastrukturnega vidika pa tudi z vidika zagotavljanja čiste pitne vode in čistega okolja. Vsi ti projekti so imeli pridobljene vse potrebne odločbe, gradbena dovoljenja, celo izbrane izvajalce že pred dobrega pol leta, podaljšujejo se garancije – ti izbrani izvajalci morajo podaljševati bančne garancije, kar vse stane pri vsakem od teh projektov nekaj deset tisoč evrov mesečno. Skratka, nastajajo nepotrebni stroški, odlaša se z izvedbo teh projektov, namesto da bi pristojni čim prej izdali odločbe.

Gre za projekte vodooskrbe v porečju Ljubljane, gre za vodo na območju celotne Pivške doline, kar predstavlja tudi rezervni potencial za Obalo, gre za projekte dolenske vodooskrbe, porečje Drave, vodooskrbo v Domžalah, Kamnik, v Suhi krajini, na območju Kočevja, Ribnice, Sodražice. Gre za projekt čiščenja odpadnih voda na območju Domžal, Kamnika, čiščenje odpadnih voda na območju Ljubljane. To so vsi projekti, ki več kot pol leta že imajo izbrane izvajalce, gradbena dovoljenja in stojijo zato, ker ne dobijo odločbe organa upravljanja, zdaj po novem službe, ki je pristojna v okviru kabineta predsednice Vlade.

Čim prej bi bilo potrebno te klešče razkleniti in omogočiti, da ti projekti lahko stečejo. Ker kaj se bo zgodilo, če do tega ne bo prišlo? Župani imajo te projekte pripravljene, ne morejo kar tako od njih odstopiti, se pravi, da bodo nadomesten način za realizacijo teh projektov. Nadomestni način je iskanje zasebnih partnerjev – koncesije. Posledično se bo zgodilo, da bo politika okoljskega kmetijstva ministra Dejana Židana povzročila privatizacijo vode v Republiki Sloveniji. To se bo zgodilo pod politiko te vlade in pod politiko ministra Dejana Židana. Zaradi tega predlagamo, da se opravi razprava o tem vprašanju, da se to prepreči in da v okviru te razprave minister jasno in nedvoumno pove, zakaj te odločbe že pred nekaj meseci niso bile izdane. To, da ni sredstev, ni argument, ker smo na presečišču stare in nove perspektive in če je Vlada včeraj sklenila, da te lahko za kadrovske vire, za reševanje brezposelnih uporabi projekte iz nove perspektive, čeprav program ni sprejet, bi lahko tudi na tem področju to storila.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala. Lahko odločimo?

Glasujemo o sklepu. Navzočih je 66 poslank in poslancev, za je glasovalo 22, proti 42.

(Za je glasovalo 22.) (Proti 42.)
Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

Pod točko 11 bo v skladu s predlogom poslanca Jožefa Jerovška zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za kulturo dr. Uroša Grilca na poslansko vprašanje Jožefa Jerovška v zvezi s prejudicom formalnega statusa nemške manjšine v Resoluciji o Nacionalnem programu za kulturo 2014–2017.

Obrazložitev glasu ima imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke gospod Jožef Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa.

Gospod predsednik, moram vas opomniti, ta prejudic se je zgodil za dve etični skupini, ki sicer živita v Sloveniji, ki pa nista manjšini po naši ustavi – ne samo za nemško tudi za srbsko. Ministra sem spraševal, kdo je odgovoren, da se je zgodil ta prejudic, ki je

postavljen sedaj, kar se je Evropi zgodilo, in potem ko je bila vložena resolucija o priznanju nemške manjšine na odboru avstrijskega parlamenta, v popolnoma novi luči. Poleg tega se je izvedelo, da je to očitno bilo načrtovano, koordinirano morda, da so bili tukaj zadaj silni lobisti. Ministra sem spraševal, kdo so bili lobisti, baje visoki, vplivni politiki Pozitivne Slovenije, ki so lobirali za to, da se to vnese v Resolucijo o Nacionalnem programu kulture, da se ti dve manjšini, nemška in srbska, vneseta v ta nacionalni program.

Gre seveda za protiustavno ravnanje, ki s seboj prinaša dolgoročno silne materialne posledice, če ne drugega. Kajti, ti dve manjšini živita razseljeno – nista manjšini, etnični skupini po naši ustavi – živita razseljeno in pomislite, da bi bili dvojezični napisi v cirilici in v drugem jeziku še po celi Sloveniji. Seveda, gospod minister se je delal brezbriznega, gre pa za zelo hudo resna vprašanja, ki jih moramo v temu parlamentu izdiskutirati, se do njih opredeliti in seveda ministru prepričati, da skupaj s svojimi lobisti – verjetno, ne vem, kaj vse je še tukaj zadaj, zelo resne stvari – nadaljuje to igro prejudiciranja manjšin, ki so po naši ustavi etnične skupine. Minister nima pravice do tega prejudica, to so sicer legitimna vprašanja, da pa minister to prejudicira v uradih dokumentih države, pa je seveda protiustavno ravnanje. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala. Lahko odločimo?

Glasujemo o sklepu. Navzočih je 68 poslank in poslancev. Za je glasovalo 22, proti 45.

(Za je glasovalo 22.) (Proti 45.)
Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

Pod točko 12 bo v skladu s predlogom poslanca Zvonka Laha zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru generalne sekretarke Vlade Tanje Šarabon na poslansko vprašanje Zvonka Laha v zvezi z izvedbo kohezijskih projektov.

Obrazložitev glasu ima v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke gospod Zvonko Lah.

ZVONKO LAH (PS SD): Hvala lepa, predsednik, za besedo.

No, tudi jaz sem vprašal generalno sekretarko, ker ni bilo drugega, kaj je s črpanjem teh kohezijskih sredstev. Namreč, nekajkrat smo že na odborih razpravljali o tem in iz tega je bilo zaznati, da ni prave volje, da bi se ti projekti, ki so se pripravljali več let, skoraj deset let, izvedli do konca te finančne perspektive. Namreč, 540 milijonov je na voljo za te kohezijske projekte s področja varstva okolja, vendar nekaj teh projektov je v takem stanju izvedbe, da ne bodo dokončani do konca novembra prihodnjega leta, ko je zadnji rok, ko je mogoče še črpati finančna

sredstva iz stare finančne perspektive, vendar nihče od teh občin, od županov noče odstopiti od teh projektov. Zato je velika nevarnost, da projekti ne bodo končani in bodo občine morale vračati evropska sredstva z obrestmi. Po drugi strani pa imamo za 200 milijonov tako imenovanih overcommitment projektov, ki so pripravljene, izbrani so izvajalci, pa za njih ni denarja. Nova finančna perspektiva se je že pričela in za take projekte je rezervirano 250 milijonov in bi lahko, če bi šli v faznost gradnje tistih projektov, ki ne bodo dokončani, in vključili nove projekte, dokončali vse. S tem bi pripravljene projekti tudi bili realizirani in ne bi bilo treba vračati sredstev, ne bi bilo treba hiteti z izvedbo teh projektov in ogromno gradbenih podjetij bi imelo delo. Ta denar bi se nazaj vračal državi preko DDV, preko prispevkov, preko dohodkov podjetij, vendar očitno te volje ni.

Ko smo pa vprašali Evropsko komisijo, ali je mogoče fazno, so rekli, da je mogoče – vse bi lahko bilo izpeljano, samo politične volje ni. Kdo bo odgovarjal, če se bo to zgodilo zaradi šlamarje ali pa nesposobnosti tako posredniškega telesa kot organov upravljanja? Še je čas, da se Vlada izpogaja za to faznost, da se razdelijo projekti po fazah in realizirajo. Če tega ne bo, pa bo velika gospodarska škoda. Občine imajo za svoj lastni delež rezervirana sredstva v proračunu, ki bodo propadla. Lahko samo ugotavljamo, da je Vlada neodgovorna do tega in zato je treba, da se opravi razprava.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala. Lahko odločimo o sklepu?

Glasujemo. Navzočih je 65 poslank in poslancev, za je glasovalo 19, proti 45.

(Za je glasovalo 19.) (Proti 45.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

Pod točko 13, v skladu s predlogom poslanca Janeza Ribiča bo zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za gospodarski razvoj in tehnologijo Metoda Dragonje na poslansko vprašanje Janeza Ribiča v zvezi z ukrepi za zagon gospodarstva.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 46 poslank in poslancev, za je glasovalo 19, proti 44.

(Za je glasovalo 19.) (Proti 44.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

Pod točko 14 bo v skladu s predlogom poslanca Jožeta Tanka zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru generalne sekretarke Vlade Tanje Šarabon na poslansko vprašanje Jožeta Tanka v zvezi s hrambo magnetogramov.

Lahko odločimo?

Obrazložitev glasu ima v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke gospod

Jože Tanko. Nekdo ima prižgan mikrofona. Gospod Lah.

Izvolite, gospod Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo. Spoštovani kolegi!

Arhivsko gradivo je pomembna materija; hrambo arhivskega arhiva in ravnanje z arhivskimi arhivi ureja Zakon o varstvu dokumentarnega in arhivskega gradiva ter arhivih, prav tako ureja podrobneje poslovanje s tem gradivom uredba z istim naslovom in dodatno še Uredba o poslovanju organov javne uprave z dokumentarnim gradivom.

Podlaga za to vprašanje je bila odločitev ad hoc komisije za izbiro članov senata KPK, ki se je odločila v nasprotju s temi akti, ki to urejajo, za uničenje magnetogramov in zvočnih zapisov postopka izbire članov KPK. Proces poznate, veliko zapletov, neprijetnih tako z imenovanjem predsednika kot potem naknadno z odstopi in ad hoc komisija, v kateri je tudi predstavnica Državnega zbora in seveda generalna sekretarka Vlade, se je v nasprotju s podlagami, ki urejajo to področje, odločila za uničenje magnetogramov in zvočnih zapisov. Menimo, da gre za dejanje, ki pomeni kršitev zakona in uredb, in to ni bilo primerno ravnanje po našem mnenju oziroma tudi kaznivo dejanje.

Zdaj očitno so v tem mandatu težave z gradivom vsake vrste; na eni strani imamo problem, ki ga je storila Vlada s spremembo zakona, ko se zapirajo arhivi Udbe, na drugi strani imamo problem z bančnimi dosjeji, to se pravi tudi z arhivskim gradivom bank, in to v tistem delu, ko gre za slabe arhive bank. Tudi v tem primeru je koalicija preprečila kakršno koli razkritje tako po Zakonu o bančništvu kot po Zakonu o dostopu do informacij javnega značaja. V tem konkretnem primeru pa je komisija, ki je zavozila v celoti postopek imenovanja KPK, izbrisala sledi z uničenjem tega gradiva.

Gre za neprimerno dejanje in glede na to, da generalna sekretarka Vlade ni odgovorila praktično v nobenem pomembnem delu na to vprašanje, predlagam oziroma zahtevam, da se o tem opravi razprava v Državnem zboru. Kot povem še enkrat, ta arhivska zgodba ima širok kontekst. Gre za arhive Udbe, ki se zapirajo, za arhive bank, ki se nočejo odpreti in obstajajo, in za uničenje arhivskega oziroma dokumentarnega gradiva v postopku izbire senata KPK.

Predlagam, da našo zahtevo podprete.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala. Lahko odločimo?

Glasujemo o sklepu. Navzočih je 63 poslank in poslancev, za je glasovalo 18, proti 44.

(Za je glasovalo 18.) (Proti 44.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Članice in člane Odbora za kulturo obveščam, da se bo čez 10 minut v veliki dvorani na Tomšičevi začela 10. nujna seja odbora, torej ob 20.13 bo seja Odbora za kulturo.

S tem prekinjam 23. sejo zбора, ki jo bomo nadaljevali jutri ob 10. uri. Hvala. Lahko noč!

(SEJA JE BILA PREKINJENA 27. MARCA 2014 OB 20.03 IN SE JE NADALJEVALA 28. MARCA 2014 OB 10.10.)

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Spoštovani kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Opričujem se za kratko zamudo, ker se je Kolegij zavlekel nekoliko dlje, kot smo predvidevali. Prosim za razumevanje.

Začenjam z nadaljevanjem 23. seje Državnega zбора.

Obveščam sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednje poslanke in poslanci: gospa Eva Irgl, dr. Andreja Črnak Meglič, gospa Irena Tavčar, gospa Janja Klasinc, gospa Jasmina Opec, gospod Dragutin Mate, mag. Matej Tonin od 14. ure dalje, gospod Janez Ribič od 14. ure dalje, dr. László Göncz do 13. ure, gospod Jerko Čehovin do 14. ure in gospod Jakob Presečnik po 16. uri ter Alenka Pavlič do 15. ure.

Vse prisotne lepo pozdravljam!

Prehajamo na **2. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O MNOŽIČNEM VREDNOTENJU NEPREMIČNIN PO NUJNEM POSTOPKU.**

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavnici Vlade mag. Mateji Vraničar, državni sekretarki Ministrstva za finance.

MAG. MATEJA VRANIČAR: Spoštovani gospod predsednik, spoštovani poslanke in poslanci!

Vlada je pripravila predlog zakona, s katerim se v sistem množičnega vrednotenja z nekaj rešitvami, ki bodo omogočile preglednejše izvajanje nalog sistemov evidentiranja, vrednotenja in obdavčitve nepremičnine, zagotovile prave podatke o zemljiščih; glavni cilj pa je urediti možnost spreminjanja posplošene tržne vrednosti v primeru posebnih okoliščin. Vlada je predlog zakona napovedala že ob sprejemanju Zakona o davku na nepremičnine. Vsebinsko zakon ureja štiri sklope. V 1. členu se za namene evidentiranja množičnega vrednotenja in obdavčitve precizneje določa javno dobro. S predlagano rešitvijo se kot javno dobro določajo vse nepremičnine, ki se lahko v skladu s stvarno pravnim zakonikom in drugimi predpisi, predvsem z Zakonom o graditvi

objektov, dejansko obravnavajo kot javno dobro in jasno ureja način njihovega določanja v registru nepremičnin. Tako se kot javno dobro določajo nepremičnine, ki so po samem zakonu v javno dobro. To so ceste, železnice in njihova spremljajoča infrastruktura ter vode, nekatere vrste stavb, ki predstavljajo del javne infrastrukture, ter vsa zemljišča brez stavb, ki so kot javno dobro evidentirana v zemljiški knjigi. Druga vsebinska rešitev predloga zakona se nanaša na dopolnitev postopka določanja zemljišč za gradnjo stavb. Ta se nadgrajuje z obveznostjo občin, da ob določitvi zemljišč za gradnjo stavb javnost o tem seznanijo in ji omogočijo dajanje pripomb. Obenem se uredi nadzor nad določanjem zemljišč za gradnjo stavb, ki bo v pristojnosti Ministrstva za infrastrukturo in prostor. Najpomembnejše spremembe zakona se nanašajo na novo poglavje, ki ureja možnost spreminjanja posplošene tržne vrednosti v primeru posebnih okoliščin. Zakon kot posebne okoliščine določa objektivne okoliščine, ki se navezujejo na posamezno nepremičnino, in zaradi posebnosti niso upoštevane v modelu vrednotenja. Zahteva pa tudi, da gre za okoliščine, ki na vrednost vplivajo za več kot 40 %. Določa se, da vpliv posebnih okoliščin lastniki lahko uveljavijo kadarkoli z vlogo pri geodetski upravi, ki bo o predlogu odločila v skladu s pravili splošnega upravnega postopka. V primeru upoštevanja predloga se bo vrednost nepremičnine ustrezno spremenila, lahko se bo povečala ali zmanjšala in se evidentirala v registru nepremičnin, kar pomeni, da se bo upoštevala za vse namene, za katere se taka vrednost uporablja. Spremenjena vrednost bo veljala do spremembe podatkov, ki vplivajo na posebne okoliščine. V večini primerov bo predlog pripravil in predložil lastnik sam, le za nepremičnine večje vrednosti se zahteva, da oceno velikosti vpliva posebne okoliščine izdela cenilec. Posebej se ureja tudi možnost, da geodetska uprava v primerih naravnih nesreč spremeni vrednost nepremičninam tudi po uradni dolžnosti, in sicer na podlagi ocene škode, ki jo za potrebe ocene škode po naravnih nesrečah izdelajo posebne komisije. V četrtem sklopu sprememb se jasneje ureja vsebina evidence trga nepremičnin. Predvsem se jasneje določa vrste najemnih poslov, ki so bili do sedaj podrobneje urejeni v podzakonskih aktih. Med amandmaji, ki so bili vneseni v zakon v času druge obravnave na Odboru za finance in monetarno politiko, želim posebej izpostaviti tiste, ki se nanašajo na poglavje o spreminjanju posplošene tržne vrednosti. In sicer se je črtala določba o obveznem elektronskem vlaganju predlogov za spremembo. Prag vrednosti nepremičnine, za katero je treba predlogu predložiti oceno velikosti vpliva, ki jo izdela cenilec, se je dvignil s 50 tisoč evrov na 500 tisoč evrov. Vlada te spremembe zakona podpira.

V skladu z vsem povedanim Vlada predlaga Državnemu zboru, da predlog zakona podprete

tako v drugi kot tudi v tretji obravnavi. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za finance in monetarno politiko kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila Odbora dajem besedo predsedniku gospodu Bojanu Starmanu.

BOJAN STARMAN (PS DL): Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Lep pozdrav vsem skupaj!

Odbor za finance in monetarno politiko je na svoji 86. nujni seji 13. 3. 2014 kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o množičnem vrednotenju nepremičnin, EPA 1803-VI, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo in sprejem po nujen postopku predložila Vlada. Kolegij predsednika Državnega zbora je na svoji 84. seji 24. 2. 2014 sklenil, da se predlog zakona obravnava po nujnem postopku. Odboru je bilo posredovano mnenje Zakonodajno-pravne službe z dne 10. 3. 2014, mnenje Komisije Državnega sveta za gospodarstvo, obrt, turizem in finance, ki predlog zakona podpira. Predlog je bil posredovan na podlagi 145. člena Poslovnika tudi lokalnim skupnostim, rok za oddajo njihovega mnenja je bil 8. 3. 2014. Odbor je v roku prejel mnenje naslednjih lokalnih skupnosti: dopis Občine Domžale z dne 6. 3. 2014, dopis Mestne občine Ljubljana – mestna uprava z dne 7. 3. 2014, dopis Mestne občine Ljubljana – oddelek za urejanje prostora z dne 7. 3. 2014 ter dopis Skupnosti občin Slovenije z dne 7. 3. 2014. Podani so bili amandmaji koalicije k 1., 2., 3., 6., 7., 10., 12., 14. za novi 14.a člen in k 15. za novi 15.a člen predloga zakona. Vložila je amandmaje tudi Poslanska skupina SDS in Poslanska skupina Nove Slovenije k 6. členu.

V uvodni dopolnitvi je državna sekretarka Ministrstva za finance pojasnila poglavitne rešitve tega predloga zakona, ki zajema štiri vsebinske sklope, in sicer jasno opredelitev, kaj je javno dobro, jasno določitev tako imenovanih zemljišč za gradnjo stavb, možnost, da se v model vrednotenja upoštevajo tudi posebne okoliščine, ki jih lahko uveljavlja lastnik nepremičnine, ter spremembe, ki se nanašajo na evidentiranje trga nepremičnin. Predstavnica Zakonodajno-pravne službe je pojasnila, da poleg pisnega mnenja, ki je bilo že dano, lahko potrdi, da vloženi amandmaji sledijo mnenju službe, razen amandmaja za 15.a člen. Kasneje v obravnavi omenjenega amandmaja za novi 15.a člen je predstavnica službe pojasnila, da gre za zelo resna opozorila, in sicer ustavnopravne, pravno-sistemske ter poslovniške narave, ki jih je v nadaljevanju podrobno obrazložila.

Odbor je v skladu z drugim odstavkom 130. člena Poslovnika Državnega zbora obravnaval in sprejel amandmaje poslanskih

skupin, in sicer k 1., 2., 3., 6. členu, amandmaje k 19.a, 19.b, 19.c, 19.d, 19.f in 19.g členu osnovnega zakona, k 7., 10., 12., 14., za novi 15. člen in k 15. členu. Ni pa sprejel amandmajev Poslanske skupine SDS k 1., 2., 3., 4., 6., 8. in 11. členu ter amandmajev Poslanske skupine Nove Slovenije. Odbor ni glasoval o amandmaju poslanskih skupin koalicije za novi 15.a člen, glede na opozorila Zakonodajno-pravne službe in glede na to, da ni bil vložen v skladu s tretjim odstavkom 129. člena. Gre za to, da bi se popravil koeficient v tem zakonu in izenačil rezidente in nerezidente. To smo kasneje storili s spremembami Zakona o nepremičninah. Odbor je v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o vseh členih predloga zakona in jih sprejel. Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga zakona, za katerega predlagamo, da ga sprejme tudi Državni zbor. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin.

Gospod Franc Bogovič bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke.

FRANC BOGOVIČ (PS SLS): Lep dober dan, spoštovani predsednik, kolegice in kolegi, predstavnice Ministrstva za finance!

Ura je 10.20, se pravi, da je še slaba ura do takrat, ko smo povabljeni na Ustavno sodišče, da končno izvemo, kako se je odločilo glede zakona, ki obremenjuje slovenski politični in tudi siceršnji prostor že zadnjega dobrega pol leta. Vendar se je parlament odločil, da v svoji maniri, v maniri koalicije, nadaljuje z izkazovanjem moči glasovalnega stroja, tako kot to počne že cel teden, tako kot to počne že zadnjih nekaj mesecev, in izkazuje še naprej aroganco do Ustavnega sodišča in aroganco do ljudi. To se je zelo dobro pokazalo tudi na odboru pri zakonu, ki ga danes obravnavamo. Kot je pojasnil predsednik odbora, smo tudi tam dobili podtaknjen 15.a člen, s katerim se je poskušalo enostavno v nekem drugem zakonu urejati davčno materijo, na kar smo bili zelo jasno opozorjeni s strani Zakonodajno-pravne službe, da tako enostavno ne gre in da se parlament s tem zakonom spušča v novo pustolovščino in novo neustavnost v tem delu. Vesel sem, da je predsednik odbora to na koncu prepoznal in odstopil od prvotnega stališča ter dejal, da se do tega ne bo opredelil oziroma da tega ne bo podprl. Končno je naredil tudi odločno potezo in ta amandma enostavno umaknil z dnevnega reda oziroma o njem nismo glasovali.

Od lanske jeseni se že vleče burleska okoli tega zakona, kjer se poskuša – tako kot je bilo danes že povedano in napovedano ob sprejetju tega zakona – sestavljati neke črepinje,

ki enostavno ne gredo skupaj. Lansko leto smo v Slovenski ljudski stranki opozarjali, v opoziciji, in temu opozorilo se je pridružilo tudi 80 tisoč ljudi, da s takšnim Zakonom o vrednotenju nepremičnin in s takšnim Zakonom o davku na nepremičnine ne moremo sprejeti poštenega davka – davka, ki ne bo krivičen, davka, ki ne bo spravljal v obup številnih ljudi. Danes je tu zopet popravek tega zakona, s katerim se zdaj poskuša, ko so praktično že vsi roki prekršeni oziroma onemogočajo normalno izpeljavo takšnega zakona v letošnjem letu, vstavljati neke popravke, ki bi jih naj geodetska uprava zdaj upoštevala. Zamikajo se roki tudi za izdajo teh odmer in ne nazadnje tudi pričakovanje, da bodo še v letošnjem letu pobrane davščine iz naslova davka na nepremičnine. Sam polagam veliko upanja v Ustavno sodišče, v modrost Ustavnega sodišča, da bo zavarovalo ljudi pred temi neumnostmi, ki jih ta siamski dvojček zakonov o nepremičninah – davka na nepremičnine in Zakona o množičnem vrednotenju – prinaša. Verjamem, da bo danes koalicija, kot počne to že ves čas, zopet uveljavljala, tako kot včeraj, znamenitih 48 glasov. Upam, da boste vmes sledili tudi, kaj bo sprejelo Ustavno sodišče; in da bo končno prišel čas, da se bo vlada ter koalicija streznila na tem področju in da bomo dali glave skupaj in enostavno poskušali poiskati rešitev za to državo. Gre za nestrokoven pristop, gre za pristop, ki terja tudi po odgovornosti. Upam, da se tisti, ki ste kreatorji te zmede, ki jo vršimo zadnje pol leta, tega tudi zavedate.

V Slovenski ljudski stranki smo na odboru enostavno obstruirali ta odbor, ker enostavno nismo smatrali, da je dostojno sedeti za to mizo in sprejemati te popravke. Sedaj so vsebinski popravki takšni, da približno sledijo nekim vsebinam, ki so sprejemljive. Sicer pa še enkrat več polagam vse upe v Ustavno sodišče in to, da se bo ta zmeda, ki ste jo ustvarili v zadnje pol leta, rešila iz slovenskega političnega in siceršnjega prostora.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospa Marija Plevčak bo predstavila stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije.

MARIJA PLEVČAK (PS DeSUS): Hvala za besedo in lep pozdrav vsem prisotnim!

Pred sabo imamo v javnosti precej odmevno novelo Zakona o množičnem vrednotenju. Še zlasti odmeven je bil tisti del, ki se nanaša na spremembo višine stopnje za nerezidenčnost na 0,15 procenta oziroma izenačitev davčne stopnje tako za rezidenčnost kot nerezidenčnost. Naj na kratko povzamem, da novela vnaša poglobljene rešitve v štirih vsebinskih sklopih, in sicer definiranje javnega dobra, določitev tako imenovanih zazidljivih zemljišč, to je zemljišč za gradnjo stavb, možnost, da se ob modelu vrednotenja upoštevajo tudi posebne okoliščine, ki jih lahko

uveljavlja lastnik nepremičnine, ter spremembe, ki se nanašajo na evidentiranje trga nepremičnin.

V Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev smo ugotavljali in tehtali, ali gre to le za izrazito davčno vsebino, ki sodi izključno le v davčno zakonodajo, ali pa se uvršča v skupno nepremičninsko zakonodajo. Tudi mnenje Zakonodajno-pravne službe izkazuje, da je ta določba izjemno sporna tako s sistemskega, upravno-pravnega kot tudi poslovniskega vidika. Naj samo spomnim, da smo lani potrdili prepoved referendumov o zakonih z davčno vsebino, in po našem vedenju gre za morebitno kršitev Ustave in s tem neizvedljivost referendumov. Seveda ob takšnih opozorilih strokovne službe naše hiše člani parlamentarnega Odbora za finance in monetarno politiki prejšnji teden nismo sprejeli amandmaja o izenačitvi davčnih stopenj za nerezidenčna stanovanja. In ravno to je vlada uredila v noveli o davku na nepremičnine. Podprli pa smo izenačitev zemljišč za gradnjo s preostalimi nezazidanimi stavbnimi zemljišči. V okviru tega smo prejeli tudi mnenja nekaterih lokalnih skupnosti občin, te so bile že našete v poročilu predsednika Odbora za finance ter Komisije Državnega sveta za gospodarstvo, obrt, turizem in finance, ki predlog zakona podpira. V Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev ugotavljamo in menimo, da ogromno problemov oziroma težav izvira iz neurejenih evidenc pristojnih ustanov in ne le Gursa, ki je te izvedence združil. Kot smo obveščeni, gre le za tri procente lastnikov nepremičnin, ki bi želeli spremeniti podatke glede svojih nepremičnin. Podoben podatek je tudi pri ugotavljanju tržne vrednosti za davčne in druge namene ter pri ugotavljanju katastrskega dohodka.

Povem lahko, da bomo poslanke in poslanci Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev glasovali za dopolnjen predlog zakona, sprejetem na matičnem delovnem telesu; v dobri veri, da bo tako zagotovljena pravna varnost občanov, javnofinančna vzdržnost in vsesplošna upravno-pravna javna sprejemljivost.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Jožef Horvat bo predstavil stališča Poslanske skupine Nove Slovenije.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, gospod predsednik. Dober dan, spoštovane kolegice, spoštovani kolegi; lep pozdrav gospe državni sekretarki!

Danes obravnavamo pomembne spremembe Zakona o množičnem vrednotenju nepremičnin, ki je podlaga za ugotavljanje vrednosti nepremičnin, od katerih bomo plačevali davek na nepremičnine, najbrž po Zakonu o davku na nepremičnine številka 2. Vlada je predlagala obravnavo tega zakona po nujnem postopku in pri tem navaja razlog, da se

bodo predlagane spremembe zakona upoštevale že pri odmeri davka na nepremičnine za letošnje leto. Krščanski demokrati Nove Slovenije menimo, da tako pomembnih sistemskih zakonov, kot sta Zakon o davku na nepremičnine in tudi Zakon o množičnem vrednotenju nepremičnin, ni dopustno sprejemati po nujnem postopku. Pri sprejemanju sistemskih zakonov je potreben daljši redni postopek, v katerem se zagotavlja tako poslancem kot tudi širši strokovni javnosti izmenjati mnenja, stališča in predloge, ki pripomorejo h konsistentnim in pravičnim rešitvam. Na podlagi eksaktnih evidenc lahko izdelamo tudi eksaktne matematične simulacije na podlagi matematičnih modelov, tako da lahko vnaprej vidimo, kako bi in kako bo zakon deloval. Že pri sprejemanju Zakona o davku na nepremičnine smo poslanci Nove Slovenije opozarjali na težave pri izvajanju zakona zaradi neurejenih evidenc nepremičnin, kar se je potem, ko so občani in drugi zavezanci pretekli mesec prejeli informativne izračune, izkazalo za točno. Prepričani smo, da bi za ureditev evidenc potrebovali daljši čas, da bi najprej uredili na državnem nivoju medsebojno povezovanje baz podatkov, potem pa tudi ustrezen sistem rednega ažuriranja evidenc, saj se podatki glede nepremičnin praktično dnevno spreminjajo. Ker temelji sistem obdavčitve nepremičnin na sistemu množičnega vrednotenja, so potrebne spremembe in dopolnitve tega zakona. Gre za natančnejše definiranje statusa javnega dobra, uredite evidenc v zvezi z namensko rabo zemljišč oziroma zemljišč za gradnjo stavb, jasnejše definiranje poslov, ki se evidentirajo v evidenci trga nepremičnin. Posebej pomembno področje, ki je predmet urejanja tega zakona in ga želimo Krščanski demokrati posebej izpostaviti, pa je ureditev postopka korigiranja vrednotenja nepremičnin. Ugotavljamo namreč, da so pri vrednotenju nepremičnin neupravičena in visoka odstopanja. Že pri vrednotenju medsebojno primerljivih nepremičnin, kot so na primer tipske montažne ali vrstne hiše, je v več primerih odstopanje v posredovanih informativnih izračunih vrednosti dveh povsem enakih nepremičnin tudi 100 ali več odstotkov. Še večje nepravilnosti ugotavljamo pri luksuznih nepremičninah, ki so po podatkih geodetske uprave ocenjene nerealno nizko. V danes obravnavanem predlogu zakona daje Vlada možnost popravkov vrednosti nepremičnin, ki niso realno ocenjene, vendar predlog zakona daje možnost vložitve takšnega predloga le osebam, ki imajo položaj zavezanca za davek na nepremičnine, torej lastniku posamične nepremičnine, najemniku in služnostnemu upravičencu. V Novi Sloveniji smo opozorili na dejstvo, da s tako ozkim krogom oseb, ki so upravičene do predloga za popravke vrednosti nepremičnin, ne bomo dosegli cilja, ki mu zakonodajalec najbrž sledi – torej cilja pravilne posplošene oziroma kjer je podano večje odstopanje nepremičnine od te vrednosti od

dejanske tržne vrednosti vsake nepremičnine. Urejenost nepremičninskih evidenc mora biti ne le interes lastnikov in drugih imetnikov stvarnih in obligacijskih pravic na nepremičninah, pač pa predvsem interes države, ki je obdavčila nepremičnine in je odmera davkov odvisna od njihove vrednosti. Številne luksuzne nepremičnine, od stanovanjskih hiš, vil in dvorcev, imajo po podatkih geodetske uprave v evidenci označene nekajkrat nižje vrednosti od njihove dejanske tržne vrednosti, kar bo imelo za posledico nekajkrat nižjo višino odmerjenega in posledično pobranega davka na nepremičnine. Zaradi pravičnih nepremičninskih evidenc mora imeti vsak, ki ugotovi večje odstopanje vrednosti posamične nepremičnine od njegove dejanske tržne vrednosti, možnost podati pobudo geodetski upravi, da ugotovi njegovo pravilno oziroma dejansko tržno vrednost. Postopek ugotovitve spremembe vrednosti nepremičnine pa mora geodetska uprava začeti in izvesti po uradni dolžnosti.

V tej smeri smo zato v Novi Sloveniji vložili amandma k 6. členu predloga zakona. Če bo ta amandma sprejet, bomo poslanci Poslanske skupine Nove Slovenije – krščanski demokrati Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o množičnem vrednotenju nepremičnin tudi podprli.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospa Aleksandra Osterman bo predstavila stališče Poslanske skupine Pozitivna Slovenija.

ALEKSANDRA OSTERMAN (PS PS): Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovani vsi prisotni!

Zakon o množičnem vrednotenju nepremičnin se je sprejel leta 2006. Leta 2010 se je izvajalo vrednotenje nepremičnin na terenu. Takrat smo vsi dobili domov podatke z informativnimi izračuni vrednosti naših nepremičnin in bili pozvani, da uredimo stanje naših nepremičnin. Danes pa obravnavamo novelo zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o množičnem vrednotenju nepremičnin, ki je podlaga za odmero davka od nepremičnin. Za množično vrednotenje je značilno, da upošteva enake metode za določitev tržne vrednosti na posameznih območjih Slovenije. Razlogi za sprejem novele so jasna ureditev definicije javnega dobra za namen evidentiranja, vrednotenja in obdavčitve nepremičnin, potreba po bolj operativni ureditvi evidentiranja zemljišča za gradnjo stavb, potreba po nadgraditvi postopkov govora na posplošeno tržno vrednost v primeru posebnih okoliščin, potreba po jasnejši opredelitvi vrste poslov, ki se evidentirajo v evidenci trga nepremičnin, in po določitvi merila za preverjanje tržne najemnine.

Javno dobro je v skladu s Stvarnopravnim zakonikom stvar, ki jo v skladu z njenim namenom ob enakih pogojih lahko uporablja vsakdo. Vlada želi jasno omejiti pojem javnega

dobra le na javno dobro, na katerem nedvoumno obstoji pravica splošne rabe, zato predlaga, da se v skladu z ureditvijo tretjega odstavka 8. člena Zakona o davku na nepremičnine – ki določa, kako se upošteva oprostitev za javno dobro, ki ni evidentirano v zemljiški knjigi, če gre za zemljišča pod kategoriziranimi cestami, gozdnimi zemljišči, železnicami ter vodna zemljišča – določi enoten način opredeljevanja javnega dobra za zemljišča brez stavb na podlagi enotne evidence, ne glede na to, ali so navedena zemljišča evidentirana v zemljiški knjigi kot javno dobro ali ne. Kot javno dobro se določijo tudi druga zemljišča brez stavb, ki so kot javno dobro vpisana v zemljiško knjigo. Stavbe, ki se štejejo za javno dobro, so prostori za pristanišča, letališča, železniška postaja, avtobusna postaja, cestninska postaja, mejni prehod, stavbe železniške infrastrukture in stavbe cestne infrastrukture.

Z novelo predmetnega zakona je namen jasno določiti javno dobro za namen evidentiranja, vrednotenja in obdavčenja nepremičnin. Povečanje operativnosti evidentiranja zemljišč za gradnjo stavb nadgradi postopek za posplošeno tržno vrednost nepremičnin, ki bo omogočal ustrezno zvišanje ali znižanje vrednosti nepremičnin ob upoštevanju posebnih dokaznih okoliščin; in jasneje določiti vrste poslov, ki se evidentirajo v evidenci trga nepremičnin, ter za namere davka za nepremičnine urediti merilo za presojanje, kdaj se najemni prostor lahko šteje za oddajanje na prostem trgu. Z novelo zakona o množičnem vrednotenju želi Vlada med drugim uvesti možnost ugovora na posplošeno tržno vrednost nepremičnin v primeru posebnih okoliščin; opredeliti, da v primeru naravnih nesreč znižanje vrednosti večjega števila nepremičnin ugotavlja geodetska uprava po uradni dolžnosti. Poleg tega naj bi z novelo določili, da se za leto 2014 zemljišča za gradnjo stavb vrednotijo enako kot ostala nezazidana stavbna zemljišča, s čimer bi se znižala njihova vrednost in s tem tudi davek. Po navedbah geodetske uprave lahko lastniki pri izračunavanju višine davka računajo na povprečno devetkrat nižjo vrednost. Predmetna novela tudi določa, katere vrste najemnih pogodb se morajo evidentirati v evidenci trga nepremičnin, značilnosti poslov in način ocenjevanja tržne najemnine za potrebe določitve, kdaj se najemni posel šteje kot oddajanje na prostem trgu.

V Poslanski skupini Pozitivna Slovenija bomo novelo predlaganega zakona podprli. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Gospa Romana Tomc bo predstavila stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

ROMANA TOMC (PS SDS): Hvala lepa za besedo, spoštovani predsednik. Dejstvo je, da je zmeda na področju obdavčitve nepremičnin v Sloveniji v tem trenutku izjemna.

Pravzaprav nihče ne ve, kaj, koliko, na kakšen način bo obdavčeno njegovo premoženje oziroma njegove nepremičnine. Danes spet sprejemamo nek zakon na silo po nujnem postopku, namesto da bi se resnično usedli, premislili, naredili analize in se potem odločili, kakšne so najboljše možnosti. Vlada zanika probleme, ki so nastali na okencih Gursa. Pravi, da je bilo relativno malo popravljanja podatkov. Ampak veste, to je približno podobno, kot trdi tudi, da v Sloveniji poberejo za 5 milijard 300 prispevkov za socialno varnost in da ni tako hudo, če jih 250 milijonov od tega na leto ne poberejo. Če bi jih pobrali, nam ne bi bilo treba uveljaviti nepremičninskega davka. In Vlada tudi neprimerno posplošuje. Spomnimo se ocen, kako bo neka povprečna družina za povprečno stanovanje plačala 3 evre davka več na mesec. Izračuni, ki so jih naši državljani in državljanke dobili na dom, kažejo popolnoma drugače. S tem, kar delamo danes, delamo samo še večjo zmedo. S tem ne bomo rešili problemov. Lahko bomo morda nekatera področja malce popravili, vendar še daleč od tega, da bi bilo področje sistemsko in dobro urejeno. Cilj te spremembe naj bi bila tudi možnost, da se ljudje pritožijo na posplošeno tržno vrednost. Spoštovane gospe in gospodje, ni samo problem to, da se lahko pritožijo; problem je, kako se lahko pritožijo. Problem je, da posplošena tržna vrednost, ki jo ocenjuje Gurs s svojimi metodami – znanstvenimi ali kakršnimi koli že –, bistveno odstopa od dejanske tržne vrednosti nepremičnin v Sloveniji. In to je naš glavni problem. Zato pa so nekatere nepremičnine na Obali, ki smo jih lahko videli tudi v medijih, ocenjene izjemno nizko, nekatera zemljišča nekje na periferiji na drugem koncu Slovenije pa neprimerno več. Nekaj je hudo narobe, spoštovane gospe in gospodje, s temi cenitvami. In tukaj se še enkrat pokaže velik razkorak med teorijo in prakso. Mi imamo zakon, vendar je bila izvedba tega zakona zanič. Upam, da bodo kdaj tisti, ki ne izvajajo zakonov, ki jih sprejemamo v Državnem zboru, kot bi bilo treba, za to tudi odgovarjali.

Kot rečeno, s tem zakonom hitimo, naredili ne bomo nič dobrega, naredili bomo še večjo zmedo. Če bi se v tem postopku sprejemanja zakona o obdavčitvi nepremičnin in tega zakona malce bolj poslušali in upoštevali kakšne pripombe, ki smo jih bronamerno predlagali tudi v opoziciji, potem bi imeli lahko danes drugačen in boljši zakon. Naj zaključim z besedami, ki jih je izrekla predsednica Vlade takrat, se spomnite, ko smo sprejemali rebalans proračuna za leto 2014. Rekla je: "Povezovanje, dialog in sodelovanje. To so bila moja vodila doslej in takšna bodo tudi naprej." In sprašujem vas, kje v postopku sprejemanja tega zakona ste videli uresničitev te zaveze. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Matevž Frangež bo predstavil stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov.

MATEVŽ FRANGEŽ (PS SD): Spoštovane in spoštovani!

Danes je pred nami novela zakona o množičnem vrednotenju nepremičnin, s katerim želi Vlada urediti področje in odpraviti napake, na katere smo bili poslanke in poslanci opozorjeni že v fazi sprejemanja Zakona o davku na nepremičnine. Pa je takrat prevladala ocena, da je potrebno tovrstne napake reševati in urejati v tem zakonu, kot tudi na napake, ki so postale zelo očitne potem, ko so državljanke in državljani, davčni zavezanci dobili informativne izračune, ki naj bi predstavljali orientacijo za odmero davka na nepremičnine v letošnjem letu. Iz teh informativnih izračunov je postalo jasno, da v evidencah Geodetske uprave Republike Slovenije obstoji večji obseg napak in da za te napake ni mogoče izključno kriviti zgolj lastnike nepremičnin. Še posebej ne zato, ker je očitno, da je v posameznih registrih – denimo v registru evidence nepremičnin in denimo upravnem registru – bilo vrsto odstopanj. Geodetske uprave Republike Slovenije bi lahko že pred časom v primerih, ko je prišlo do razlikovanj med podatki, na ta razlikovanja zavezancev ustrezno opozorila, pa tega ni storila.

Zakon o množičnem vrednotenju nepremičnin, kot je danes pred nami, omejuje status javnega dobra le na nepremičnine, na katerih obstaja pravica splošne rabe. Po sprejemu Zakona o davku na nepremičnine je postalo jasno, da nekatere lokalne skupnosti v izogib večjih davčnih obveznosti prekategorizirajo nekatera zemljišča in objekte ter jim dajejo funkcijo javnega dobra. Zakon tako to vprašanje ureja na način, da morajo nepremičnine, ki so evidentirane kot javno dobro, imeti tudi dejansko lastnost javnega dobra. Zakon prav tako tudi dopolnjuje postopek ugovora na posplošeno tržno vrednost na način, da je mogoče vrednost nepremičninam v primeru dokazanih posebnih okoliščin pomembno in primerno povišati ali znižati. Ureja pa se tudi možnost, da v primeru naravnih nesreč spremembo vrednosti izvede geodetska uprava po uradni dolžnosti. Da pa bi bilo mogoče institut uporabiti za morebitno odmero davka tudi v tem letu, je pomembno, da se zakon uveljavi čim prej. Glede določanja osnove za obdavčitev zemljišč morajo biti lastniki nepremičnin, katerim se je vrednost zvišala zaradi določitve njihovih zemljišč za zemljišča za gradnjo stavb, s spremembo vrednosti nepremičnin seznanjeni, zato mora občina v primeru takšnih sprememb lastnike teh zemljišč o tem obvestiti in jim dati tudi ustrezno možnost ugovora. Velja poudariti, da je bil ta zakon – mislim, da sprejet 2006, 2007 – že v osnovi mišljen, da z zelo drago operacijo ocenjevanja, popisovanja, evidentiranja nepremičnin ustvarimo podlago za uvajanje davka na

nepremičnine. Takrat je bil izbran model množičnega vrednotenja in so kasnejše zakonodajne rešitve, kot recimo v Zakonu o davku na nepremičnine, dotedanjo namero zgolj uzakonile. To kaže na to, da je bilo uvajanje nepremičninskega davka zelo dolg proces, s katerim se je ukvarjalo več vlad, in je zgolj epilog doživel ob koncu lanskega leta v sklopu sprejemanja proračunskih dokumentov.

V tem pogledu bi veljalo resno povprašati o odgovornosti in nameri tistih, ki se danes kažejo kot veliki borci zoper davek na nepremičnine, pa so pravzaprav s sprejemanjem tega zakona in procesov, ki jih je država takrat izpeljala in zanje plačala na desetine milijonov evrov, orali ledino in ustvarjali podlago za odločitve, ki smo jih sprejeli.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Marko Pavličič bo predstavil stališče Poslanske skupine Državljske liste.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovana državna sekretarka s sodelavkama, spoštovane kolegice, spoštovani kolegi!

Novela Zakona o množičnem vrednotenju nepremičnin dopolnjuje možnost ugovora na vrednost nepremičnin v primeru dokazanih posebnih okoliščin. Vrednost se lahko na pobudo lastnika primerno zniža, lahko pa tudi zviša. Kot posebne okoliščine se smatrajo okoliščine, ki sicer niso vključene v model vrednotenja in na katere lastnik ni mogel vplivati, imajo pa zelo občuten vpliv na vrednost nepremičnine. Te posebne okoliščine so med drugim javnopravne omejitve, degradacije zemljišč in objektov zaradi naravnih nesreč in podobno. Če povem bolj konkretno – če nekomu pogori hiša, bo sprememba vrednosti, ki zaradi tega nastane in je očitna, na osnovi tega dejstva lahko lastnik poda predlog za spremembo vrednosti nepremičnine in to brez dodatnih stroškov cenilca. V obravnavi na odboru je bila namreč sprejeta tudi sprememba, ki omogoča, da bo večino teh predlogov za spremembo vrednosti lahko vložil lastnik ali njegov pooblaščenec, brez cenitve pooblaščenega cenilca. To seveda ni prepovedano. Vsekakor pa je ta način enostavnejši in predvsem cenejši za same lastnike nepremičnin. V Državljski listi se zavzemamo za rešitve blizu državljanov in ne takšne, ki so pisane na kožo raznim lobijem. Novela zakona tudi natančneje določa, kaj se šteje za javno dobro, predvsem iz vidika davka na nepremičnine, ter natančneje opredeljuje postopke, povezane s postopki občin glede določanje zemljišč za gradnjo stavb. Določa se obveza seznanitve javnosti ter omogoča lastnikom in občanom, da ustrezno odreagirajo in se po potrebi pritožijo.

V Poslanski skupini Državljske liste napovedujemo podporo Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o množičnem vrednotenju nepremičnin. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

S tem smo končali s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. In prehajamo na razpravo o členih in vloženi amandmajih.

V razpravo dajem 1. člen ter amandma Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. Želi kdo razpravljati? Ne želi. Zaključujem razpravo.

V razpravo dajem 2. člen in amandma k 2. členu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. Želi kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne. Zato zaključujem razpravo.

V razpravo dajem 3. člen in amandma Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. Želi kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne. Zato zaključujem razpravo.

In v razpravo dajem 6. člen in amandma Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke ter amandma Poslanske skupine Nove Slovenije k 6. členu. Želi kdo razpravljati?

Gospod Horvat, imate besedo.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Najlepša hvala, gospod predsednik. Še enkrat vsem, tudi iz tega mesta številka 90, vsem prav lep pozdrav!

Mi smo v stališču poslanske skupine napovedali, da bomo vladni predlog zakona podprli, vendar pa kot pogoj postavljamo dopolnitev 6. člena; in sicer novi 19.b člen omejuje krog oseb, ki pri Geodetski upravi lahko podajo predlog za spremembo vrednosti nepremičnine zaradi posebnih okoliščin. V ta krog oseb sodi lastnik nepremičnine ali druga oseba, ki je v skladu z Zakonom o davku na nepremičnine evidentirana kot davčni zavezanec, najemnik, služnosti upravičenec itn. S tako zakonsko dikcijo bodo ostale evidence vrednosti nepremičnin še vedno neurejene. To je pač naše prepričanje. Lastniki posamičnih nepremičnin na območju Slovenije so pogosto starejše in bolne osebe, ki formalnega predloga za spremembo vrednosti nepremičnine ne znajo in ne zmorejo vložiti. Velik delež nepremičnin je vpisan na osebe, ki prebivajo v tujini, pa se ne ve, ali so sploh še žive, in tudi ne za naslov njihovega prebivališča. Nadalje – številne nepremičnine so vpisane na ime pravnih oseb, kjer je bil postopek njihovega prenehanja že zdavnaj pravnomočno zaključen, po zemljiškoknjižnih podatkih pa so še vedno lastniki teh nepremičnin. Za vse te našete primere spremembe vrednosti nepremičnine ne bo mogoče urediti, čeprav obstajajo za to dejanske podlage oziroma posebne okoliščine, saj ne bo podanega predloga upravičenega predlagatelja. To so primeri iz realnega življenja in o tem bi morali – verjamem, da bomo – opraviti v nadaljevanju tudi razpravo. Urejenost nepremičninskih evidenc mora biti ne le interes lastnikov in drugih imetnikov stvarnih in obligacijskih pravic na nepremičninah, pač pa in predvsem interes države, ki je obdavčila nepremičnine in je odmera davka odvisna od njihove vrednosti. Mi zdaj tukaj ne govorimo

samo o tem, da mora biti vrednost nižja, da se razumemo. V stališču poslanske skupine sem opozoril na po dosedanjih evidencah v mnogih primerih prenizko ovrednotenje raznih nepremičnin. Se pravi, zagovarjamo interes države in najbrž nam tukaj nihče ne more oporekati zagovarjanja interesa države. Številne luksuzne nepremičnine, od stanovanjskih hiš, vil in dvorcev, imajo po podatkih geodetske uprave v evidenci označene nekajkrat nižje vrednosti od njihove dejanske tržne vrednosti, kar bo imelo za posledico nekajkrat nižjo višino odmerjenega in posledično pobranega davka na nepremičnine. S tem argumentiram, da zagovarjam interes države. Zaradi pravih nepremičninskih evidenc mora imeti vsak, poudarjam – vsak, ki ugotovi večje odstopanje vrednosti posamične nepremičnine od njene dejanske tržne vrednosti, možnost podati pobudo geodetski upravi, da ugotovi njihovo pravilno oziroma dejansko tržno vrednost. Postopek ugotovitve spremembe vrednosti nepremičnine je geodetska uprava dolžna začeti in izvesti po uradni dolžnosti. Tudi v tem postopku bo o spremembi vrednosti nepremičnine izdana odločba, zoper katero bo mogoče vložiti pravno sredstvo. Stroški postopka spremembe vrednosti nepremičnine bodo bremenili proračun Geodetske uprave, če je postopek tekel po uradni dolžnosti.

Kolegice in kolegi, mislim, da sem dovolj široko in argumentirano predstavil, zakaj je Poslanska skupina Nove Slovenije vložila amandma na 6. člen. Seveda pričakujem tudi vašo razpravo in na koncu tudi podporo. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Želi še kdo razpravljati? S strani Vlade dajem besedo najprej mag. Vraničarjevi.

MAG. MATEJA VRANIČAR: Hvala lepa.

V zvezi z vloženi amandmajem bi rada pojasnila stališče Vlade oziroma opozorila na nekatere težave, ki jih predlagani amandma povzročata.

Dopustiti, da se podatki v registru nepremičnin spreminjajo na zahtevo kogarkoli, ki opazi ali ki meni, da vrednost nepremičnine v registru ni zabeležena v pravi višini, lahko pomeni znaten poseg v pravice oziroma upravičenja lastnika nepremičnine. Zaradi tega je treba biti pri določanju možnosti za izvedbo tega postopka izredno previden. Ne nazadnje je treba upoštevati tudi pristojnosti občin po Zakonu o evidentiranju nepremičnin, ki lahko popravljajo oziroma zahtevajo popravilo določenih podatkov, za katere tudi same občine na nek način odgovarjajo oziroma jih lahko nadzirajo, vendar je treba tu zelo natančno paziti na lastninska upravičenja lastnika nepremičnine.

V zvezi z dopolnitvijo člena, ki se predlaga, glede stroškov postopka in glede načina odločanja o spremembi vrednosti nepremičnine pa ocenjujemo, da dopolnitvi nista potrebni, ker je že tako ali tako določeno, da se

posebne okoliščine uveljavljajo v okviru postopka, ki se vodi po Zakonu o splošnem upravnem postopku. Zaradi tega je način zaračunavanja stroškov oziroma način delitve stroškov med predlagatelja in upravni organ določen s pravili Zakona o splošnem upravnem postopku. Besedilo devetega odstavka 19.b člena se nanaša samo na stroške, ki nastanejo v zvezi z vložitvijo predloga za spremembo vrednosti nepremičnine, ne pa na stroške, ki nastanejo tekom postopka ugotavljanja posebnih okoliščin. Ker se o posebnih okoliščinah odloča v upravnem postopku, posebna ureditev v tem smislu v 19.c členu niti ni potrebna. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Besedo ima gospod Marko Pavlišič.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala za besedo.

Želel bi si, da se motim, ampak žal se ne morem motiti. Ko pogledam amandma, ki ga je predlagala Poslanska skupina SDS, je v osmem odstavku zelo jasno zapisano: "Za nepremičnine, katerih vrednost presega 50 tisoč evrov, mora oceno velikosti in utemeljitev velikosti vpliva posebne okoliščine na vrednost nepremičnine oziroma oceno bistvenega odstopanja vrednosti nepremičnine od primerljivih nepremičnin izdelati cenilec." Skratka, za uveljavljanje praktično vsake posebne ocene vrednosti ali neke posebne okoliščine mora to izvesti cenilec. To je predlog Slovenske demokratske stranke. Žal tega ne morem drugače razumeti, kot da je ta predlog zlobiralo društvo cenilcev ali pa cenilci sami. Ker mi smo to na odboru že spremenili, sprejeli smo amandma, ki to vrednost dviga na pol milijona evrov, kar je vsekakor bistveno bolj razumna vrednost. Zdaj pa želi SDS skozi zadnja vrata ponovno uvesti v ta zakon to idejo, od katere bodo profitirali zgolj in samo cenilci. To je bilo tudi v osnovnem predlogu sprememb zakona, ki ga je pripravila Vlada, vendar smo takrat to na odboru popravili, tako da smo to bistveno sanirali. Sprejetje tega amandmaja Slovenske demokratske stranke bi pomenilo neko absurdno situacijo, ko bi nekemu do tal pogorela družinska hiša, ocenjena recimo na 100 tisoč evrov. Vsi vemo, koliko je potem takšna nepremičnina še vredna. Potem bi moral ta, ki mu je hiša pogorela, to uveljavljati skozi naročanje cenitve pri cenilcu, kar stane recimo 300 evrov, in šele potem bi lahko uveljavljal to zmanjšanje.

Zato predlagam, dragi kolegi iz Slovenske demokratske stranke, da se oglasite s postopkovnim predlogom in umaknete ta amandma, ki je dejansko v škodo vsem državljanom Slovenije. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala. Besedo želi gospa Romana Tomc.

ROMANA TOMC (PS SDS): Hvala za besedo, spoštovani predsednik.

Ne bomo umaknili tega amandmaja. Bi pa rada pojasnila nekaj v zvezi z vložitvijo tega amandmaja in postopkom na Odboru za finance, ko smo sprejemali ta predlog zakona oziroma te spremembe. Namreč, zakon ni tako vsebinsko enostaven, če se ga želi kdo lotiti in ga resno preštudirati. Nekateri smo to naredili, pripravili amandmaje, se poglobili v zadevo in potem na odboru doživeli, da je prišla Vlada oziroma koalicija z amandmaji na skoraj vsak člen oziroma s tako številnimi amandmaji, da je bilo skoraj nemogoče slediti, kaj imamo v tistem hipu na mizi. Naj ob tej priložnosti še enkrat spomnim. Prišla je celo s tako pritlehnim amandmajem oziroma predlogom, da so želeli urediti davčno stopnjo kar v Zakonu o množičnem vrednotenju nepremičnin. Slediti razpravi in tej vsebini je bilo izjemno težko. Me pa veseli, da ste že sami – ko sem razpravljala, sem bila opozorjena, da so mnogi naši predlogi že vsebovani v amandmajih koalicije. Očitno ste videli, da ste ga res močno okronali, in ste bili potem v nekem čudnem stanju, ko ste morali sami popravljati svoje napake. Na podlagi tega, kar smo mi predlagali. Meni je ob tem sicer v redu, da so bile določene nepravilnosti oziroma napake ali kakorkoli že temu rečemo popravljene. Ampak še vedno se človek ne more znebiti neprijetnega občutka, da ima koalicija strašne težave, da bi kdaj morda poskušala sprejeti tudi kakšen konstruktiven amandma opozicije. Če bi bilo še karkoli za popraviti pri tem amandmaju, se tudi to v nadaljevanju lahko naredi. Odločno pa zavračam, spoštovani kolega Pavlišič, da bi tukaj zadaj karkoli imeli cenilci, karkoli. Jaz odločno nasprotujem lobističnim načinom pridobivanja poslov, ko si nekdo v nekem zakonu uzurpira neko licenco, neko pravico, in potem lahko to počne zato, ker mu je zakon nekako zagotovil posel. Odločno zavračam vaše navedbe, nobenih cenilcev ni bilo tukaj zadaj. Če se spomnite, sem jaz na odboru sama opozarjala na to, da bi bilo zelo nerodno, če bi morali ljudje klicati cenilce za vsako malenkost, kot je 50 tisoč evrov – pa ste, kot ste rekli, že sami popravili, ko ste videli, da je to neumnost. In moje mnenje je, da bi morala geodetska uprava to narediti po uradni dolžnosti. Tako pa pridemo v situacijo, zdaj je zadrega malce manjša. Ampak ko bi moral nekdo, ki meni, da je njegova nepremičnina ocenjena previsoko, to bi morala ta oseba v naprej vedeti, za koliko previsoko je ocenjena. Kajti če bi potem najel cenilca in bi cenilec ocenil, da njegova vrednost ne odstopa več kot 40 %, bi praktično ta strošek za cenilca vrgel stran. Seveda, tako je. Jaz temu v načelu nasprotujem, zato menim, da bi moral to početi Gurs po uradni dolžnosti. Ampak problem, s katerim se srečujemo pri ocenjevanju vrednosti nepremičnin, je mnogo globlji od tega, ali zdaj to dela cenilec ali ne dela cenilec. Problem je v tem, da je posplošena tržna vrednost v Sloveniji v osnovi močno drugačna od dejanske tržne vrednosti. In cilj je, da se posplošena tržna

vrednost čim bolj približa dejanski tržni vrednosti. Ampak v situaciji, v kakršni smo, ko trg nepremičnin v Sloveniji ne deluje optimalno, če sploh deluje – nekaj se vendarle prodaja in kupuje, ampak daleč od tega, da bi deloval optimalno –, so te razlike izjemno velike. In zdaj bomo ljudi obremenjevali s tem, da bodo morali sami prositi za to, da se jim nepremičnina oceni tako, kot naj bi dejansko bila že v osnovi ocenjena. Narobe svet. Jaz mislim, da bi morali sistem zagotoviti tako, da bi šlo za avtomatizem. In seveda to, kar je predlog za spremembo, da lahko nekdo ugovarja posplošeni tržni vrednosti samo, če gre za neke poseben okoliščine, ki so zmanjšale to tržno vrednost, prav. Recimo primer, če neka hiša pogori ali če se nekaj groznega s tem zgodi. Ampak mene zanima, kako ta zakon rešuje. Ker ne rešuje enega velikega problema – to pa je, če nekdo ugotovi, da je vrednost njegove hiše, ki je po obliki, po velikosti, po gradnji, po kvaliteti zelo podobna sosedovi hiši, po Gursu pa je ocenjena čisto drugače. Kako v takem primeru? Kajti v takem primeru, spoštovane kolegice in kolegi, ta zavezanec ne more nič. Ne more nič! In to je tisti problem, ki ga imamo. Pa da ne omenjam samo dve sosednji hiši. Največji problem je enaka hiša na Primorskem pa enaka hiša na Štajerskem, recimo. Med njimi so enormne razlike. Najbrž bi na trgu dosegle tudi približno enako ceno. Ampak množično vrednotenje nepremičnin je pokazalo takšen in takšen rezultat. In o tem rezultatu, o tej vrednosti se zavezanec oziroma tisti, ki je lastnik nepremičnine, ne more pritoževati. To je bila naša osnovna poanta oporekanja temu, da ne govorim potem o tem, kakšen zapleten, izjemno zapleten je ta postopek, da se lahko nekdo pritoži. Mene prav zanima, kako bo potekala ta komunikacija med nekom, ki bo ugotovil, da je njegova vrednost nepremičnine ocenjena previsoko. Vzemimo primer, da bo to sporočil Gursu in Dursu, pa Durs nazaj Gursu, pa Gurs ne vem komu. Skratka, to je tako zapleten postopek, ki bo časovno zelo dolg, ampak v tem času se moramo vsi zavedati, da pritožba ne zadrži izvršitve in da bo moral naložen davek zavezanec plačati. Zanima me, kaj se bo zgodilo potem, če bo dejansko prišlo do ugotovitve, da je bila ocenjena vrednost previsoka. Kdo bo za to odgovarjal? Na to sem opozorila tudi v uvodnem mnenju oziroma v stališču poslanske skupine. Ta cel zakon najbrž ne bo nikoli perfekten. Ampak problem, ki ga imamo v zvezi s tem zakonom, je njegova izvedba. Je izvedba množičnega vrednotenja nepremičnin. Ne to, da imamo v zakonu zapisano, da se uporabljajo take in take metode ter tak in tak način. Način, na katerega se je to izvajalo v preteklih letih in za katerega je bil zadolžen Gurs, je pokazal grozne rezultate. Mnogo stvari je narobe in treba jih je popraviti. In šele po tem, ko bi te stvari popravili, spoštovane kolegice in kolegi, potem bi se mi zdelo razumljivo in upravičeno, da

rečemo – pogledjte, na tem delu je zakon še nepopoln in ga je treba popraviti.

Spoštovani gospod Pavličič, ste opozorili na pomemben problem, ampak upam, da je jasno tudi moje načelno stališče. Vse, kar bodo zdaj delali cenilci, bi moral delati Gurs.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Besedo ima gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala, gospod predsednik.

Pozdravljam državnega sekretarja, ki se nam je pridružil! Spoštujem mnenje državne sekretarke mag. Vraničar, ki ga je povedala v zvezi z amandmajem Nove Slovenije k 6. členu. Sem tudi zadovoljen, da državna sekretarka ni problematizirala moje skrbi za državni interes, za interes države. Interes države je, da pobere na pravičen, pošten način in transparenten način čim več davkov. In mi v tem amandmaju to zagovarjamo. Vi ste boste vsi spomnili, da je nekdo od kolegov kazal, ko smo obravnavali Zakon o davku na nepremičnine, fotografijo ene vile – baje je lastnica neka sodnica – in da je bila tista vila prenzko ocenjena. Na spletnem portalu je prostor, kjer lahko pogledate vrednost vsake nepremičnine. In mislim, da je bila tista vila ocenjena na okrog 70 tisoč. In mi vsi smo se strinjali, da je to prenzko. Lastnik oziroma lastnica gotovo ne bo protestirala pri Gursu ali pri Dursu, da je njena vrednost nepremičnine prenzka. Spoštujem, še posebej Krščanski demokrati spoštujemo privatno lastnino. To je svetinja in jaz nimam pravice stopiti na sosednjo parcelo, ker gre za motenje posesti, ne smem parkirati kjerkoli, to spoštujem. Ampak, saj tisti, ki bo zahteval pri Gursu ugotovitev realne vrednosti nepremičnine, ne bo to zahteval anonimno. Bo pokazal svoj obraz, bo zahteval in bo rekel: Tista in tista nepremičnina na tisti in tisti parcelni številki v katastrski občini tej in tej je po mojem mnenju prenzko ocenjena, recimo samo 70 tisoč vila. Zahtevam, da se izvede postopek pravilne, natančne, realne cenitve. Kaj je tu narobe?! Saj jaz mislim, da teh zahtevkov ne bo kar na enkrat pol milijona, ne bo jih. Bo pa interes države večji, bo zadoščeno interesu države, če bo strokovno in realno, podčrtujem realno, nepremičnina ocenjena in posledično realno tudi odmerjen davek. Glede samih postopkov, kdo plača postopek, kdo ne plača, je treba še domisliti.

Kolegice in kolegi, apeliram na vas, če se res z detajli tega našega amandmaja ne strinjate, da amandma podpremo, da 6. člen ostane odprt in da potem poskušamo vsi skupaj, vlada in Državni zbor, natančneje definirati besedilo 6. člena. Jaz se enostavno ne upam odreči interesu države, torej interesu državljanek in državljanov, da bo bolj jasno razumljeno. In ne moremo tu kar tako iti mimo. Če na eni strani lahko pogledam v vrednost nepremičnine, katerekoli v Sloveniji, in vidim, da je prenzko ocenjena, kako naj potem odreagiram kot

odgovoren državljan. Moram nekje najaviti, da je moja ocena ta, da je nepremičnina pre nizko ocenjena in država dobi premalo davka. Ne da bi zdaj nekemu nagajal, nekemu na Primorskem, na morju ali ne nazadnje tudi sosedu. Bog ne daj. Kot poslanec pa moram zagovarjati interes državljanek in državljanov. In tu me pač nihče ne bo prepričal drugače. Zato mi prosimo za podporo temu amandmaju in smo seveda še kako pripravljeni sodelovati pri izboljšavi 6. člena. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

K besedi se je ponovno prijavil Marko Pavlišič.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala za besedo. Ja, na odboru je bilo kar zanimivo, če temu tako rečem, kar je povsem normalno, če gre za zakon, ki ga sprejemamo po nujnem postopku. In določene spremembe je pač treba v državi speljati po nujnem postopku. Odbor je bil, se mi zdi, 14 ali 13 dni nazaj. In takrat vam tega nisem očitil, če je bila prehitro ta cifra zapisana z vaše strani. Sem bil popolnoma tiho, kar se tega tiče, ampak danes, več kot en teden po tistem, pa težko verjamem, da je tukaj kaj drugega zadaj, kot resen namen, da se zrihta službo in posel cenilcem. Ne vem, kako boste to pojasnili. Mogoče z malomarnostjo ali čim drugim. Saj veste, koliko dni je minilo od takrat, še posebej zato, ker ste vi takrat na odboru izpostavili ravno teh 50 tisoč, ki so bili v originalnem predlogu zakona, pa smo vam takrat pojasnili, da se je to že dvignilo na pol milijona. Zdaj me res preseneča, da se je v tem amandmaju SDS ponovno znašlo to tukaj. To pa težko razumemo kot neko naključje, ne glede na vse lepe besede, ki ste jih povedali. In če se tukaj znova obrnem na tisti problem, ko imamo dve primerljivi hiši zelo različno ovrednoteni. Če imata ti dve nepremičnini enake parametre, bo tudi vrednotenje enako. Razlog za to, da sta vrednoteni drugače po modelu vrednotenja nepremičnin – pa me prosim popravite iz ministrstva, če se motim –, razlog je lahko samo v tem, da imata različne parametre. In če je razlog v tem, potem se te parametre lahko že po veljavni zakonodaji spreminja in se lahko vložijo predlog za spremembo teh parametrov nepremičnine in bo potem tudi vrednotenje ustrezno. Zaradi načina, kako se je gradila osnovna baza, je prišlo tudi do tovrstnih napak. Verjetno jih je potrebno odpraviti, tu se absolutno strinjamo. Verjetno je pa tudi vsakemu izmed nas jasno, kateri so glavni tri parametri pri vrednosti neke nepremičnine. Sej poznate, malo da ne vic, ampak je veliko resnice v tem. Trije glavni parametri za vrednost nepremičnine so lokacija, lokacija in lokacija. Tukaj se navezujem na to, kar ste rekli, gospa Tomčeva, da je enaka nepremičnina na Štajerskem ali na Primorskem zelo različno vrednotena. Seveda. Saj je tudi tržna vrednost zelo različna. Neka hiša na Primorskem, v centru Portoroža, oprostite, ima

pa res popolnoma drugačno tržno vrednost kot neka primerljivo velika hiša na Štajerskem, kot ste sami dejali.

Še enkrat vas pozivam, da ta amandma umaknete, ker drugače bomo morali o njem glasovati in tudi obrazložiti glas o tem. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Romana Tomc ima ponovno besedo. Izvolite.

ROMANA TOMC (PS SDS): Zdaj počasi prehajamo na bistvo problema, spoštovani gospod Pavlišič. Moja poanta o tem je bila, ko sem omenjala hiše, ne bom izpostavljala tukaj konkretnih primerov hiš, ki jih poznam tudi iz moje bližnje okolice, sosednjih hiš, primerljivih hiš, enako kvalitetnih hiš, grajenih v enakem obdobju, da ne rečem v enakem letu, nerazumljivo ocenjenih drugače. Nerazumljivo. Pa sta na praktično isti lokaciji.

Jaz sem govorila o tistih primerih, spoštovani gospod Pavlišič, ko je recimo hiša na Štajerskem, ki je bila prodana včeraj, dosegla 150 tisoč evrov tržne vrednosti, nekdo jo je prodal za 150 tisoč evrov. In tudi včeraj je nekdo na Primorskem prodal hišo za 150 tisoč evrov. To se pravi, da je tržna vrednost teh dveh hiš enaka. Ko boste pa pogledali njihovo posplošeno tržno vrednost v evidencah Gurs, je pa popolnoma različna – in v tem je problem. V tem je problem, ker očitno ti modeli množičnega vrednotenja, jaz jih v detajle ne poznam, niso prilagojeni, niso narejeni tako, ali se niso prilagajali tako, da bi sledili realni situaciji na trgu, niso. In zato prihaja do tako zelo različnih situacij, ko dve nepremičnini na različnih koncih Slovenije imata enako tržno vrednost, nimata pa enake posplošene tržne vrednosti. To je problem. Naša intenca je vedno bila, da lahko nekdo, ki to ugotovi, da je tista hiša, ki jo je uspel prodati – dobro, zdaj jo je že prodal, pa najbrž ni več problem – ampak jo je prodal za 150 tisoč evrov, v Gursovih evidencah je pa ocenjena za 320, da lahko nekdo ugovarja temu in reče poslušajte, moja nepremičnina je sicer po uradnih evidencah ocenjena toliko in toliko; ampak, spoštovani državni uradniki, jaz jo vam takoj za ta denar prodam, pa še skonto vam dam, ker na trgu ni prodajljiva za to ceno. Pika. In to ni problem ene hiše, enega stanovanja in enega zemljišča, to je splošen problem. In če je to splošen problem, potem to ni več težava posameznika, ampak je to težava države. Zato bi morala država poskrbeti, da bi prilagodila svojo metodologijo vrednotenja tako, da bo bolj sledila dejanskim tržnim razmeram – samo to je naš glavni problem. No, ne samo to, naš velik problem je tudi to, da ta zakon ne zagotavlja dovolj velike pravne varnosti, ampak o tem ne bom v tem kontekstu.

Skratka, to je poanta. Mi ne moremo kot zavezanci ugovarjati na našo vrednost, mi lahko ugovarjamo na parametre, na metodologijo in na te vhodne instrumente, ki

določajo posplošeno tržno vrednost. Spoštovani, to je zelo naporno delo in ne verjamem, da bo kdo pri tem kaj zelo uspešen, ne verjamem. Če pa bi bila možnost ugovarjati na dejansko tržno vrednost, dokazano s ceniitvijo – nek cenilec pride, če že sedaj omenjamo cenilce, nekdo ga pokliče, reče, a veste kaj, jaz menim, da je moja nepremičnina ocenjena previsoko. Pokliče cenilca, sodno zapriseženega, kakršnegakoli hočete, mednarodnega, celo dva lahko pokliče, da ne bo kakšnih razlik, in oba ocenita, da njegova vrednost nepremičnine dejansko ni takšna, kot je po Gursu. In kaj lahko ta oseba naredi? Nič, nič. Oziroma lahko. Lahko se pritoži na to, da metodologija, ki jo je uporabil Gurs, da je ocenil njegovo nepremičnino, ni dobra. In ko bo Durs spremenil metodologijo, bodo iz tega ven prišli tudi drugačni podatki. In šele ko bodo prišli drugačni podatki, bo zadeva sanirana. Ampak cenitev na eni strani, Gursova vrednost na drugi strani – nobene variante, da obstane cenilec in njegova vrednost. Obstane Gurs, pravilno ali nepravilno, obstane Gurs in to ni prav.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo želi še gospod Jožef Horvat. Izvolite.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Seveda, to ni prav, da ostane vrednost Gursa, ker ni rečeno, da je ta absolutno pravilna. Jaz bi le želel, da se predstavniki Vlade še enkrat in dokončno opredelijo do našega amandmaja. Predhodno pa vse nas sprašujem, kolegice in kolegi, ali mi želimo v tej državi odgovorno in aktivno državljanstvo. Če je odgovor ne, če ne želimo in ne podpiramo odgovornega in aktivnega državljanstva, potem mi ta amandma umaknemo, če je večina za to. Najbrž pa ni, najbrž pa mi želimo odgovorne državljanke in tudi aktivne državljanke. Aktivni so tisti, ki tudi gledajo spletni portal E-prostor ali kaj drugega in ugotovijo, da je neka nepremičnina hudo pre nizko ovrednotena. Odgovoren državljan mora zagovarjati interes države, torej interes državljanek in državljanov. In mora sprožiti postopek, da geodetska uprava določi realno vrednost neke nepremičnine. Tista vila, ki smo jo lani novembra na fotografiji gledali in ugotavljali, da je hudo pre nizko ovrednotena, o tem govori ta amandma. Mi smo pripravljene na adaptacije tega amandmaja v tretji obravnavi, če vlada meni, da postopki niso ravno eksaktno definirani. Mi sicer mislimo v tej fazi, da so, tu gre za to, da država več iztrži in da so davki, da so davčne obremenitve bolj pošteno porazdeljene. A smo mi za to, ali nismo? Zato bi prosil odziv s strani Vlade. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo želi gospa Romana Tomc.

ROMANA TOMC (PS SDS): Hvala lepa.

Jaz bi še opozorila še na eno drugo stvar. Jaz upam, da bo potem, če nas kdo gleda, morda bolje razumel, kje je problem, to je zdaj moj namen. Načeloma naj bi veljalo tako, da se za eno stvar uporablja v vseh postopkih obdavčitve enaka davčna osnova, ampak v tem primeru pa ni tako. Če se vrnem nazaj k tisti hiši, ki se je prodajala. Ta hiša, ki se prodaja, ima za potrebe obdavčitve prometa z nepremičninami, to se pravi tisti davek, sigurno bodo ljudje vedeli, 2 % davek, ki ga plačamo ob prodaji nepremičnine, lahko drugačno vrednost, drugačno davčno osnovo, kot jo ima za potrebe obdavčitve premoženja. Ko je ta hiša obdavčena kot premoženje, kot nepremičnina s premoženjskim davkom, velja osnova posplošena tržna vrednost – tista, ki jo določijo Gurs. Ko se ta hiša dejansko prodaja, pa se 2 % plača od prodajne cene. In to prodajno ceno pa lahko Durs – verjetno ste že imeli tako izkušnjo, ko pridete na davčno upravo, reče Durs, mi se pa s to vrednostjo ne strinjamo. In potem zavezanec prenese cenitev in s ceniitvijo dokazuje, kakšna je dejanska prodajna vrednost. To stanovanje, ta hiša, ena in ista nepremičnina, ima v tej državi za potrebe obdavčitve – ampak za dva različna davka – dve različni osnovi. Lahko ima tudi slučajno enako, ampak zgolj slučajno. Vam povem, da bo teh slučajev zelo malo. Če pa zadevo še malo zakompliciramo, obstaja še en davek zraven. Če ti prodaš nepremičnino pred potekom določenega roka, se ugotavlja tudi davek od dobička iz kapitala. Če si ustvaril nek dobiček v času medtem, ko si nepremičnino pridobil, in zdaj, ko nepremičnino prodajaš, če je v tem času vrednost narasla, boš plačal še davek na dobiček iz kapitala. No, katera vrednost se bo pa tukaj upoštevala? Tretja. Saj to je popoln kaos. In tudi zaradi teh razlogov, ker bi se morala upoštevati za eno nepremičnino ena in ista vrednost, naj se imenuje posplošena tržna, katerakoli, pravilno bi bilo, da bi bila to dejanska tržna vrednost, ker edina tista je prava. Dokler temu ni tako, potem bo tukaj veljala velika zmeda. Ob tem, ko bo veljala velika zmeda, pa jaz mislim, da prihaja tukaj do velike nepravilnosti, nepravilne obdavčitve. Jaz sem tudi na odboru rekla, da bi lahko namesto posplošena tržna vrednost uporabljali naziv ali pojem knjigovodska vrednost. Ker to ni nič drugega kot neko knjigovodsko stanje, kot ga imajo podjetja v svojih bilancah, pa vsake toliko časa delajo prevrednotovalne popravke, ko ugotovijo, da cena oziroma vrednost ne ustreza. Enako je tukaj. To ni nobena posplošena tržna vrednost, to je enostavno knjigovodska vrednost. Ne glede na to, kaj se bo danes zgodilo, jaz verjamem, da se bo danes zgodilo to, da bo koalicija povzela naš amandma, kar se običajno zgodi – oziroma ne običajno, vedno se zgodi. Torej se bo zgodilo to tudi danes. Ne glede na to, kakšno usodo bo doživel ta zakon, za katerega verjamem, da bo sprejet. Sedaj je že štiri minute čez pol dvanajsto, ravnokar na

Ustavnem sodišču ugotavljajo, kako je z nepremičninskim davkom. Ne glede na vse to, spoštovane kolegice in kolegi, dajmo se enkrat usesti, pametno razmisliti, narediti dobre analize in na podlagi tega sprejeti ustrezno zakonodajo. In sem ter tja sprejeti tudi kakšen dobronameren predlog opozicije, pa bomo imeli boljšo zakonodajo.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo je želel že prej državni sekretar mag. Mitja Mavko. Izvolite.

MAG. MITJA MAVKO: Hvala lepa za besedo.

Ker je bilo izredno vprašanje gospoda Horvata v zvezi z aktivnim državljanstvom. Naše mnenje je, da na vrednost nepremičnine lahko – in menimo, da zakon to ustrezno naslavlja – vpliva tisti, ki ima pravni interes. To je lastnik ali davčni zavezanec, tisti, ki je zavezanec za plačilo davka. Na vhodne podatke v zvezi z neko nepremičnino pa lahko vpliva kdorkoli. Lahko je to občina, lahko je to sosed, lahko je to neka tretja oseba, ki ima pravico sporočiti, da so vhodni podatki v zvezi z neko nepremičnino dejansko drugačni od teh, ki jih vodi GURS. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo želi gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Zahvaljujem se mag. Mavku za odgovor.

Bi pa res želel, če nam lahko, gospod državni sekretar, simulirate, kako naj zdaj recimo občina lahko vpliva na vhodne podatke neke nepremičnine, za katero oceni, da je preizkušena. Hvala lepa v naprej.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Besedo dajem mag. Mitji Mavku.

MAG. MITJA MAVKO: Ja, zelo enostavno, 100. člen Zakona o evidentiranju nepremičnin določa način, kako se vhodni podatki lahko spremenijo. In to je naloga geodetske uprave, da to preverja.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo želi še Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Gre za pomembne zadeve. Ali lahko poveste, kaj natančno so vhodni podatki, ker javnost, ki nas spremlja, tega seveda ne ve, ne razume.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Besedo ima gospod Mitja Mavko.

MAG. MITJA MAVKO: Hvala.

Vsi podatki, ki se vodijo v registru nepremičnin, so vhodni podatki. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Besedo ima gospod Jakob Presečnik.

JAKOB PRESEČNIK (PS SLS): Hvala lepa.

Sem se moral oglasiti, ker se mi zdi razprava izredno zanimiva. Mislim, da se moramo mi kot člani Državnega zbora ali poslanci ter Vlada zavedati oziroma zavzemati, da pride država do poštene vrednosti nepremičnin na kakršen koli način, samo da je ta vrednost poštena. Zaradi tega je treba omogočiti, da na različne načine do te vrednosti pride posameznik, ki jo poskuša uveljavljati naprej, ali pa država, ker je zainteresirana, da ima prave podatke. Tržna vrednost ali dohodkovna vrednost ali kakorkoli, katerakoli metoda se že uporablja pri kakšni nepremičnini – zagotovo se ne uporabljajo več stroškovne metode, kar pomeni, koliko je dejansko objekt stal takrat, ko se je gradil ali obnavljal. Ker to v naših tržnih časih ni več zanimiv podatek, ni merodajen podatek. Ampak ta vrednost je za popolnoma enako nepremičnino, da ne bi bilo tukaj nejasnosti, za popolnoma enako nepremičnino na različnih koncih Slovenije lahko različna. To je jasno. Ampak za enako tržno vrednost na dveh različnih koncih Slovenije, pa sta sicer nepremičnini različni, pa mora biti na kakršen koli način ocenjena določena vrednost nepremičnine enaka. In zavedati se moramo, da je to spremenljiv podatek, da se s časovno komponento ta podatek tudi spreminja. Ne vem, podatki iz leta – si bom kar izmislil – iz leta 2007 ne morejo biti enaki, kot bodo podatki za leto 2015, ker so tržne razmere bistveno drugačne. Zato se zavzemam za to, da mora obstajati mehanizem, na podlagi katerega bo te vrednosti možno tudi dokazovati. Ali iz ene ali iz druge strani. Zdaj bom šel pa na splošno, je malo nerodna zadeva, da o teh stvareh na široko razpravljamo, ko preko ceste poteka predstavitev mnenja Ustavnega sodišča na isto temo. Mislim, da bi bilo bistveno boljše to, kar smo poskušali doseči na začetku tedna, pred dvema dnevoma, da bi ta razprava potekala kvečjemu drug teden, v torek, ko bodo ti izsledki znani. Z mojimi nič slabimi nameni, ampak osnovo za razpravo bi imeli zagotovo boljše. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima ponovno gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Se opravičujem, res imam izključno dobre namene. Najprej bom nadaljeval, kjer je kolega Jakob Presečnik zaključil. Pravkar je na spletnem portalu RTV Slovenije objavljena novica, da je Ustavno sodišče razveljavilo nepremičninski zakon. Ampak to ne pomeni, da je naša domača naloga zaključena. Nasprotno! Dobili smo vsi skupaj, kolegice in kolegi, popravni izpit, ki ga moramo narediti v interesu te države, v interesu državljanov in državljanek.

Ja, gospod državni sekretar, vi ste govorili o vhodnih podatkih, ampak vhodne podatke in 100. člen. Mislim, da ste omenjali Zakon o evidentiranju nepremičnin, nekaj takšnega, tako

se namreč imenuje. Mi imamo danes na mizi Zakon o množičnem vrednotenju nepremičnin. Zato je resnično ključnega pomena, da se davek odmeri na eksaktno določeno davčno osnovo. Se opravičujem vsem, nikogar ne mislim prizadeti, ampak tukaj bom povedal to, kar zasledujem po medijih, kjer so že objavili določene nepremičnine, vile, graščine, dvorce in tako naprej, ki so si jih ljudje ustvarili. Hvala bogu, da jih imamo, sploh pa hvala bogu, če so si ustvarili to na pošten, pravičen način, z lastnim delom in znanjem. Moj občutek je, da so tistim lastnikom, ki so bližji tej vladi, nepremičnine z visokimi realnimi vrednostmi, ampak da so le-te ocenjene prenizko. To je moj občutek. Še enkrat se opravičujem, da tukaj svoje občutke širim, ampak to so pač dejstva. In res prosim za podporo k 6. členu in v tretjem branju lahko vlada, koalicija, vsi skupaj naredimo izboljšave, če so potrebne.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala. Želi še kdo razpravljati?

Mag. Branko Grims, izvolite.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Spoštovani! Tako kot sem napovedal že včeraj, je bila danes pravkar na ustavnopravni ravni izrečena popolna nezaupnica vladi Alenke Bratušek. Ta sklep je še toliko bolj pomemben, ker je bil sprejet popolnoma soglasno, za vse tiste, ki bi iskali taka ali drugačna politična ozadja ...

PRESEDNIK JANKO VEBER: Ampak, gospod Grims, z vsem spoštovanjem, smo pri tem amandmaju. In o zaupnici vlade in o teh zadevah ni mogoče govoriti v okviru tega amandmaja.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Spoštovani gospod Veber!

S tem se boste morali tudi vi soočiti odgovorno in resno, kajti ta zadeva je sedaj izjemno pomembna. Pomembna je tudi zaradi tega, kar mi danes obravnavamo, saj se neposredno na to nanaša. Mislim, da bi bil sedajle čas, da se vzame čas za premislek, da se potrdi tudi amandmaje, ki jih je dala v tem primeru opozicija, in da se stvari zastavi povsem drugače, kot so bile. Kajti vse v zvezi s hitenjem na vrat na nos, ki ga je s svojo zaupnico, vezano prav na ta zakon, izsilila Alenka Bratušek kot predsednica Vlade, se sedaj izkaže za protiustavno, soglasno protiustavno. In tukaj se odpira vprašanje vsega tistega, o čemer smo govorili že v zadnjih dneh in kar neposredno zadeva točno ta zakon in točno ta amandma, gospod Veber. Vprašanja realnosti teh cenitev, ki so bile izvedene, vprašanja tega, da smo lahko gledali vile – tudi sam nekaj takih primerov poznam, recimo na Bledu –, ki so ocenjene na 150 ali 200 tisoč evrov po teh cenitvah; zdaj jih pa prodajajo po tri milijone in pol evrov. Po drugi strani pa poznam 150 let staro hišo nekje med stolpniciami v nekem mestu, za katero ne

verjamem, da bi ta trenutek nekdo dal 200 tisoč evrov, ki je ocenjena na 450 tisoče evrov. In nekaj je hudo narobe. In ta čas, ta premor, ki ga je zdaj omogočilo s svojo presojo Ustavno sodišče, bi bilo treba vzeti za to, da se te stvari zastavi povsem na novo. Da se danes potrdijo tisti amandmaji, ki jih je dala tudi opozicija – mislim, da bi svoj razum lahko koalicija danes pokazala prav na ta način, tudi svoje spoštovanje do sodbe Ustavnega sodišča. Konec koncev, včeraj smo opozarjali, kako je neokusno hiteti s spreminjanjem Zakona o davku na nepremičnine tik pred presojo Ustavnega sodišča. Nismo samo mi na to opozarjali. Če bi pogledali samo na spletne strani, je tudi profesor ustavnega prava dr. Kerševan govoril o tem, pa še kdo. In danes se spet odpira ista tema – tema, ki je tako ali tako v tem trenutku politično aktualna, da bolj ne bi mogla biti. Po časovnem razporedu pa zdaj ni več tako bistvena, kajti zdaj je dejstvo, da v doglednem času, vsaj letos, tega davka na bo. Kar pomeni, da je spet čas, da se vendarle te stvari uredijo in da se vzpostavi tisto, kar bi moral biti temelj vsakega pravnega akta, kajti pravo izvira iz besede pravičnost. In nič v zvezi s temi cenitvami in nič v zvezi z davkom na nepremičnine ni izpolnjevalo tega temeljnega pogoja – pravičnosti. Pravičnost pa je vrednota. Zato, gospe in gospodje, potrdite vsaj tiste amandmaje, vsaj danes, ki jih je dala opozicija.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Želi še kdo razpravljati?

Gospa Osterman, imate besedo.

ALEKSANDRA OSTERMAN (PS PS): Hvala za besedo, gospod predsednik.

No, kakorkoli že, zdaj je odločeno. Naj povem, da je Zakon o množičnem vrednotenju nepremičnin začel veljati leta 2006. Leta 2010 se je začelo popisovati vrednosti nepremičnin po terenu in to so delali ljudje, neusposobljeni za to stroko, študentje, skratka ljudje, ki niso imeli ustreznih znanj, da bi lahko ocenili pravilno vrednost nepremičnin; ampak so jih ocenjevali glede na pripombe lastnikov nepremičnin. Vemo pa, da so lastniki nepremičnin, če so želeli v tistem obdobju prodati nepremičnino, navedli višji znesek nepremičnine in tudi drugačne karakteristike nepremičnine. Če pa niso želeli nepremičnine v tem obdobju prodati in plačati nižje nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča, so navedli nižjo vrednost nepremičnine.

Tega amandmaja v nobenem primeru ne bi podprla in ga tudi ne bom podprla, kajti koalicijsko smo se zedinili, da je tista vrednost nepremičnine, za katero potrebuje lastnik nepremičnine cenilca, 500 tisoč evrov. V tem primeru lahko govorimo, da smo lastniku nepremičnine privarčevali strošek cenilca. Je pa tako, da se to upošteva v posebnih okoliščinah, ko se vrednost nepremičnine spremeni. Če pa so določene karakteristike napačno navedene,

niso pa navedene zaradi uvedbe tega davka, ampak zaradi napačnih podatkov od leta 2010, pa lahko lastnik nepremičnine te podatke sam spremeni, recimo če gre za izolacijo ali vodovod, seveda ob ustreznih dokazilih. Naj povem tudi, da je bil poslan zgolj informativni izračun nepremičnin in da na Gursu na 14 dni osvežujejo podatke nepremičnin, ki so vidni na spletni strani Gursa. In tudi vsak posameznik jih lahko osebno preveri na Gursu ali upravni enoti.

Kot sem rekla, tega amandmaja ne morem podpreti. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo je želel gospod Ivan Grill.

IVAN GRILL (PS SDS): Hvala lepa.

Poglejte, ker je Ustavno sodišče razveljavilo zakon oziroma davek na nepremičnine, bi bilo modro in seveda tudi v korist državi Sloveniji, predvsem pa vsem lastnikom nepremičnin, da se ravno ta zakon, ki ga zdaj spreminjamo, naredi takšnega, da bo bil kolikor toliko korekten in tudi pravičen. Obstajajo tudi zakoni, morajo biti, kjer bi bilo smiselno, da se doseže soglasje pozicije in opozicije. Ni razloga, da bi tukaj na kakršenkoli način drug drugega "prepucavali". So določene teme, ki imajo nek ideološki predznak, kjer vemo, da se pač politike razlikujejo, in tam ima človek mogoče tudi razumevanje. Ampak ta zakon o množičnem vrednotenju je pa povsem tehnični zakon in ni razloga, da se tudi v koalicijsko pogodbo kakršnekoli zaveze noter zapisuje. Naj bo takšen, da odraža dejansko stanje. In številne neumnosti, ki so se izkazale, potem ko se je v praksi ta zakon izvajal, se je skušalo s to spremembo zdaj tudi odpraviti, ampak žal vas s strani opozicije ves čas opozarjamo, da so te neumnosti še vedno prisotne in ne bodo odpravljene. In zato vas prosim in pozivam, dajmo si vzeti čas, dajte tukaj te naše amandmaje, dobronamerne, ki so, sprejeti, da so člani odprti in da se do naslednje obravnave lahko zadeva tudi še korigira, kajti na hitro se lahko določene odločitve potem izkažejo, da so nesmiselne in tudi ne dosegajo tistega rezultata, kakršen je. In bojim se, da bo lahko tudi ta zakon končal, mogoče pritožbo ali pobudo na Ustavnem sodišču, da bo bil še celo tam razveljavljen. Kajti toliko nepravilnosti, nepoštenosti, kolikor je v tem zakonu bilo že do zdaj prisotno, jih redkokdaj srečamo. In res je, da je bil ta zakon sprejet v letu 2007 in da je bil tisti prvi informativni izračun dokazano zelo konfuzen; in ves čas se je opozarjalo, kakšne nepravilnosti so tukaj. Ampak v tem času se je naredilo premalo ali skorajda nič, da bi se vse te nepravilnosti odpravile.

Zato še enkrat poziv, dajmo skupaj poiskati tiste rešitve, da bo na koncu ta zakon imel kolikor toliko soglasno odločitev.

Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Besedo ima ... Se odpoveduje.

Torej dajem besedo gospe Alenki Jeraj.

ALENKA JERAJ (PS SDS): Hvala.

Mogoče je ta trenutek čas, da bi se vsi skupaj vprašali, kaj res delamo, ker vsa stvar se je začela takrat, ko je Ustavno sodišče ugotovilo, da je neustavno pobiranje nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča in naložilo državi, da na nek drugačen način to uredi. In zato se je sprejel takrat Zakon o vrednotenju nepremičnin in v nadaljevanju tudi spremembe tega zakona. Kolegica Ostermanova je povedala, da se je leta 2010 na podlagi tega zakona začel popis, kar je res, vendar je vlada Boruta Pahorja v letu 2011 zakon spreminjala in to ravno v teh točkah, kjer se zdaj govori o tem, da je neustaven. Kajti Ustavno sodišče pravi tudi za ta zakon, da je neustaven. Verjetno bi morali ustavni sodniki tudi sugerirati, kaj naj naredimo, ker očitno vse, kar naredimo, je videti neustavno. Zgodba ima dolgo brado in mogoče se stvari res lotevamo na napačnem koncu.

Če pa je z Zakonom o vrednotenju nepremičnin bilo kaj narobe oziroma to, kar zdaj ugotavljamo, bi morala ta vlada, preden je šla v zakon o uvedbi davka na nepremičnine, torej sprejetje Zakona o davku na nepremičnine, najprej popraviti ta zakon in ga urediti, ne pa da to delamo zdaj, póst féstum, in popravljamo nekaj, kar se je izkazalo v postopku nekega drugega zakona, da je problem. To kaže na to, kar so povedali že nekateri kolegi, da se je vlada lotila zakona samo zato, da napolnimo proračun, da zapremo proračun; ne pa z namenom, da bi želela zadeve urediti.

In predsednik je prej rekel, da se ne bi pogovarjali o zaupnici ali nezaupnici vlade. Jaz mislim, da se je treba točno o tem pogovarjati, ker stvar ni bila pripravljena tako, kot bi morala biti. In če bi vse te stvari pogledali prej, tako kot je treba, poslušali opozorila, tudi nas in strokovne javnosti, danes najbrž ne bi bili v takšni situaciji. Če pa se gre na vrat na nos, se pa zgodi to, kar je včeraj nekdo na Twitterju zapisal, da se bo očitno vladni avion zaletel v steno. Predsednica vlade pravi, da ga je rešila pred tem, da pade dol, zdaj se je pa očitno zaletel v steno, to je pa spregledala.

Jaz bom podprla naš amandma, čeprav bo verjetno treba zakon popolnoma na novo – oziroma se bo treba pač dogovoriti, kaj bomo naredili.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Želi še kdo razpravljati?

Ugotavljam, da želi besedo mag. Branko Grims.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Spoštovani, če neke geste dobre volje ni, potem pa mislim, da bi koalicija vsaj do večernega glasovanja morala zelo dobro pretehtati, ali sploh nadaljuje karkoli na tem področju, kajti tako, kot se zdaj kaže, bo treba verjetno itak vso zadevo speljati od začetka. In potem je veliko vprašanje, kaj je

zdaj ustavnopravno korektno in kaj ni. Ker sodbe Ustavnega sodišča v tem trenutku v pisni obliki še nimamo v rokah, v tem trenutku imamo pač samo poročila, ki prihajajo v živo preko medijev. Toliko z moje strani. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo želi še gospa Romana Tomc.

ROMANA TOMC (PS SDS): Hvala lepa še enkrat.

Saj se nekako sprotно odzivamo na tisto, kar se dogaja na Ustavnem sodišču, kar se da spremljati, tudi to odločitev Ustavnega sodišča po medijih, zato bi vas na tem mestu opozorila ali pa sporočila tudi to, kaj je bil razlog oziroma eden izmed razlogov. Nepremičninski zakon naj bi bil v nasprotju z Ustavo v delu, ki zagotavlja pritožbo, tudi v tem delu, najbrž še kje drugje. To je točno to, na kar mi skozi opozarjamo. In glede na to, da je pritožba na nek način urejena tudi v tem zakonu, Ustavno sodišče postavlja pod vprašaj tudi ustavnost tega zakona, to se pravi zakona, ki ga danes obravnavamo – o množičnem vrednotenju nepremičnin; v delu, ki se nanaša na pritožbo. Pa to vse skozi govorimo, vseskozi. In lepo prosim, pogledjte, ustavite se že enkrat. Ustavite se že enkrat, dovolj je te arogance in dovolj je tega nesodelovanja in dovolj je tega sprenevedanja. Tega ne pravi zdaj samo nepridiprav-opozicija, ampak, pogledjte, to je presodilo Ustavno sodišče. In jaz mislim, da je res čas, da temu naredimo konec. Mislim, da je tudi ta razprava, zdaj, v tem trenutku, o tem zakonu, res prava farsa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Želi še kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne, zato zaključujem razpravo.

O amandmajih bomo v skladu s časovnim potekom seje zboru odločali danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 11. točki dnevnega reda. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na 11. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA PREDLOG ZAKONA O SLOVENSLEM DRŽAVNEM HOLDINGU V DRUGI OBRAVNAVI.

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada, za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavniku Vlade, državnemu sekretarju.
Mag. Mitja Mavko, imate besedo.

MAG. MITJA MAVKO: Hvala lepa, gospod predsednik, lep pozdrav vsem prisotnim!

Kot omenjeno, pred vami je druga obravnava Predloga zakona o Slovenskem državnem holdingu, ki v vmesnem času obravnave od prvega branja obravnava amandmaje k 38 novim členom, od tega na podlagi mnenja Zakonodajno-pravne službe k 15 členom. Sprejeti amandmaji posegajo v cilj

centralizacije upravljanja naložb Republike Slovenije in določilom v zvezi s pristojnostjo SDH za upravljanje kapitalskih naložb Kada, Kapitalske družbe. V skladu s predlogom novega 50.č člena namreč Kad kot samostojna pravna oseba opravlja svoje naložbe samostojno in neodvisno, razpolaganje in izvrševanje glasovalnih pravic pri družbah s kapitalsko naložbo države pa v imenu in za račun Kad izvaja SDH. Takšna rešitev je z vidika koncepta centralizacije upravljanja naložb po našem mnenju sprejemljiva in tudi smiselna z vidika zavez, ki jih je Državni zbor sprejel v okviru obravnav pokojninske reforme, in sicer glede oblikovanja demografskega rezervnega sklada, ki ima enak namen kot kapitalska družba. Nov 76. člen zakona tako določa, da se Kad do konca leta 2015 preoblikuje v demografski rezervni sklad. V zakonu tudi ostaja še vedno obveza, da Kad vsako leto zagotavlja 50 milijonov evrov Zavodu za pokojninsko in invalidsko zavarovanje. Ostali amandmaji, ki so bili vloženi, bolj natančno določajo posamezne postopke glede upravljanja naložb, glede organov SDH, glede aktov upravljanja, glede krepitve preglednosti poslovanja. Razširjajo pa tudi pristojnost Računskega sodišča za dogodke pred samo uveljavitvijo SDH.

Ob koncu bi se dotaknil še nekaj vloženi amandmajev glede na to sejo Državnega zbora. Vlada ugotavlja, da je od 17 amandmajev večina oziroma kar 13 vsebinsko enakih amandmajev, o katerih je že odločalo matično delovno telo. Glede na to bi Vlada predlagala Državnemu zboru, če bodo izpolnjeni poslovniški pogoji, da opravi tretjo obravnavo zakona še na tej isti seji Državnega zbora. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za finance in monetarno politiko kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku gospodu Bojanu Starmanu.

BOJAN STARMAN (PS DL): Hvala lepa, gospa podpredsednica.

Odbor za finance in monetarno politiko je na svoji 25. seji, 11. 3. 2014, kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o Slovenskem državnem holdingu, druga obravnava, EPA 1640-VI, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo in sprejem predložila Vlada. Odboru je bilo posredovano mnenje Zakonodajno-pravne službe, ki je podala pripombe k 55 členom predlagane spremembe. Posredovano je bilo tudi mnenje Državnega sveta z dne 26. 2., ki predlog zakona podpira. V skladu z 129. členom Poslovnika Državnega zbora so amandmaje k predlogu zakona vložile poslanske skupine koalicije, in sicer k 41. členu zakona; Poslanska skupina SD k 39. členu zakona ter Poslanska skupina SDS k 33. členu zakona in Poslanska skupina DeSUS k 83.

členu. Članicam in članom odbora sta bila na seji predložena tudi predloga za amandma odbora poslanskih skupin koalicije, in sicer k 41. in 83. členu, ki ju je odbor v razpravi sprejel. V uvodni obrazložitvi je državni sekretar na Ministrstvu za finance pojasnil cilj predloga in poglavitne rešitve predlagatelja zakona. Ob tem je poudaril, da je ključni cilj centralizacije transparentno upravljanje vseh naložb, ki so v državni lasti, doseganje bolj stabilnega lastništva, zniževanje stroškov upravljanja ter povečanje donosnosti naložb ob zmanjševanju zmožnosti vpliva interesnih in političnih skupin ter korupcijskih tveganj; ter kratko predstavil vsebino predloženih amandmajev. V razpravi so člani izpostavili nujnost odbora, da bi bila strategija kot eden najpomembnejših dokumentov upravljanja državnega premoženja tudi časovno opredeljena. Nekateri pa so poudarjali tudi pomembno vlogo sodelovanja delavcev pri upravljanju. Odbor je v skladu z drugim odstavkom 130. člena Poslovnika Državnega zbora sprejel amandmaje koalicije k 40. členu zakona. Odbor pa ni sprejel 28 amandmajev skupine SDS. Štirje so pa postali brezpredmetni. Odbor tudi ni sprejel amandmaja Poslanske skupine SD k 39. členu, umaknjen pa je bil tudi amandma Poslanske skupine DeSUS k 83. členu, in sicer z dne 5. 3. 2014. Po opravljeni razpravi je odbor v skladu z osmim odstavkom 131. člena Poslovnika Državnega zbora na predlog poslanskih skupin koalicije sprejel amandmaja k 41. členu ter amandma poslanskih skupin koalicije k 83. členu. Odbor je potem v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o vseh členih predloga in jih sprejel. Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopoljenega predloga zakona, v katerega so vključeni sprejeti amandmaji. Tak zakon predlagamo, da sprejme tudi Državni zbor. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Ker je zbor na 21. seji opravil splošno razpravo o predlogu zakona, predstavitev stališč poslanskih skupin ni možna. Prehajamo na razpravo o členih in o vloženih amandmajih, ki jo bomo opravili na podlagi pregleda vloženih amandmajev z dne 27. marca 2014.

V razpravo dajem 27. člen ter vložen amandma Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke. Želi kdo razpravljati k vloženemu amandmaju? Želi.

Besedo dajem gospodu Jakobu Presečniku.

JAKOB PRESEČNIK (PS SLS): Hvala lepa za besedo.

Saj bom kratek. V teh spremembah zakona SDH, kot je znano, ne bo več lastnik državnih naložb, temveč bo zgolj upravljal naložbe Republike Slovenije. Zato moramo po našem prepričanju, če bo SDH upravljal naložbe

Republike Slovenije, je korektno, da sicer po predhodni ureditvi razmer med, kot pišemo v drugem odstavku 27. člena, med SDH in Republiko Slovenijo s pogodbo, ki jo na predlog ministra, pristojnega za finance, sklene Vlada. Predlagamo in mislimo, da je to zagotovo prav, da to stori Vlada po predhodni potrditvi v Državnem zboru. In da z odločitvijo Državnega zbora Vlada dobi pooblastila za sklenitev te pogodbe. To je v bistvu na kratko smisel našega predloga amandmaja. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati? Želi.

Gospod Jožef Horvat, imate besedo.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Najlepša hvala, gospa podpredsednica. Kolegice in kolegi, spoštovani državni sekretar mag. Mavko!

Mi smo ves čas problematizirali in kazali na to, da imamo Zakon o Slovenskem državnem holdingu, ki je bil sprejet in uveljavljen konec leta 2012, in da ga pač ta vlada ne izvaja. V redu, ta država oziroma ta vlada si je zastavila nek svoj koncept upravljanja z državnim premoženjem, kolikor je še pač vredno. In to na nek način tudi sprejemamo. Nekoliko ponesrečen je že naslov zakona – Zakon o Slovenskem državnem holdingu, ker pravzaprav sploh ne gre za holding. Vsakdo, ki je zaključil srednjo ekonomsko šolo, ve in pozna, kakšna je definicija holdinga. Ampak recimo, da tudi tega ne problematiziramo v nedogled in tudi to sprejmemo. Najbrž bo Zakon o Slovenskem državnem holdingu kmalu uveljavljen in skrajni čas je. Ker največji problem je v tem, da nimamo enotnega, enovitega upravljanja z državnim premoženjem. Koliko bo zdaj to upravljanje enovito, je spet drugo vprašanje. Če ta vlada misli resno z upravljanjem državnega premoženja, potem mora vzeti time out, celotna koalicija, poudarjam celotna koalicija, ki ima ta trenutek največjo odgovornost za upravljanje državnega premoženja, in si postaviti vprašanje, kdo so ti ljudje, ki naj sedijo na ključnih pozicijah, ki bodo najbolj odgovorni za upravljanje državnega premoženja oziroma Slovenskega državnega holdinga. Po našem prepričanju krščanskih demokratov – Nove Slovenije bi bilo dobro za državo in tudi za to koalicijo, če bi enkrat zbrali ta pogum in korajžo in rekli, da se bomo vsi skupaj odločili, da bodo s Slovenskim državnim holdingom upravljali tuji in to najboljši menedžerji na svetu. Najboljši menedžerji na svetu! Tisti, ki nimajo prav nobenih povezav z vsakodnevnim družbenopolitičnim dogajanjem v tej državi. Če bodo to spet neki ljudje, ki so nekoč že bili na, ne vem, na Sodu, na Kadu ali pa so danes tam, bo šlo zgolj za neke premestitve, potem verjemite, ne bo nobenega izplena iz tega Slovenskega državnega holdinga. Mi imamo v svetu nekaj znanih institucij, ki razpolagajo z imeni, ki jih svetovna ekonomija pozna in so cenjeni na nivoju

svetovne ekonomije. Zakaj tudi mi favoriziramo tuje strokovnjake? Tudi zato, ker – kot rečeno – ti nekaj pomenijo v svetovni ekonomiji, uživajo ugled, so vredni zaupanja in to je ključno. Ker so vredni zaupanja in ker bi oziroma bodo, če bi bilo po naše, upravljali, imeli ključne pozicije v Slovenskem državnem holdingu, bi prav na podlagi zaupanja lahko pridobili tuje investitorje. Ker danes jih ni. Mi si jih vsi tako zelo želimo. Zakaj že nočejo priti k nam? Zakaj že? Mislim, da bi bil dober razmislek, najprej seveda vlada, potem koalicija, da o tem razmisli. Vem, da pogovori na tej relaciji že tečejo, torej pogovori o ideji, da bi tuji – in še enkrat pravim – najboljši menedžerji na svetu upravljali s Slovenskim državnim holdingom, da so te teme že, kolikor vem, bile razpravljane v vladnih krogih, v krogu Banke Slovenije. Kolikor vem, se celo predsednica Alenka Bratušek nekako nagiba k tej rešitvi. Sedaj je samo vprašanje, kako bo premierka, ki ima največjo politično moč v tej državi, uspela te ideje uskladiti znotraj koalicije. Ker če bo kako drugače, potem bom jaz naslednji dan si upal javno reči, da iz tega državnega holdinga ne bo nič, ne bo nič. Danes dobivamo iz tega državnega premoženja zgolj nek drobiž v državni proračun. Ni učinkovitega, ni korporativnega upravljanja in tudi ni interesa. Izgleda, da ni interesa. Ko pa bi najeli najboljše menedžerje – menedžerji so pravzaprav mezdni delavci, so v nekem mezdnem odnosu z lastnikom oziroma bolj točno z nadzornim svetom. In iskali bi jih lahko preko razpisov pri najeminentnejših časopisih. To je ključni razmislek. Seveda, saj vsi pravimo, da je človeški faktor tisti najpomembnejši faktor. Lahko napišemo še tak dober zakon, pa ne bo učinkovit, se ne bo izvajal, ne bo dajal rezultatov za davkoplačevalce, za državljanke in državljane, če niso pravi ljudje na pravem mestu. Postavimo, gospe in gospodje, prave ljudi na pravo mesto. Nas tudi ne bo bolela glava, če bodo na podlagi rezultatov, podčrtujem – na podlagi rezultatov, ti menedžerji dobili dobre plače oziroma nagrade. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati k 27. členu in vloženi amandmaju? Ne želi, torej zaključujem razpravo k 27. členu. Prehajamo ter dajem v razpravo 28. člen ter vloženi amandma Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. Želi kdo razpravljati? Želi. Besedo ima mag. Marko Pogačnik.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Ja, spoštovana predsedujoča, hvala za dano besedo. Spoštovani državni sekretar, kolegice, kolegi!

Slovenska demokratska stranka je vložila k 28. členu amandma, in sicer ocenjujemo, da strategija upravljanja državnega premoženja je verjetno najbolj pomemben dokument. Dokument, iz katerega bo dejansko

potem tudi izhajalo upravljanje, s katerim bo tako strokovna javnost kot širša javnost seznanjena, kaj se namerava z upravljanjem državnega premoženja, ki pa seveda do sedaj ni bilo učinkovito. In sicer predlagamo, da se dodata dve alineji in da strategija upravljanja državnega premoženja vsebuje še politiko upravljanja naložb in kodeks korporativnega upravljanja družb s kapitalsko naložbo države. Predvsem pomembna se nam zdi politika upravljanja naložb. Iz tega mislim, da bi zadeva postala bolj transparentnejša. Ker pa tudi 31. člen Zakona o Slovenskem državnem holdingu vsebuje člen in vsebinsko, kaj je naloga politike upravljanja naložb, jaz mislim, da ne bi smelo biti težav, da bi koalicijski poslanci ta naš predlog podpri. Mislim, da bi s tem dobili še kvalitetnejši dokument in zožili tveganja, da ne bi prihajalo do nepravilnosti; oziroma da bi ta privatizacija, ki je vsaj po oceni Slovenske demokratske stranke nujno potrebna, potekala na transparentnejši način. Seveda bi mogoče ob tem uvodu tudi povedal, da obžalujemo, da niti en izmed amandmajev Slovenske demokratske stranke na Odboru za finance ni bil sprejet. Jaz sem prepričan, da večina teh amandmajev, ki jih je že na odboru Slovenska demokratska stranka vložila, bi doprispevali k boljšemu zakonu; predvsem pa k boljšemu upravljanju državnega premoženja. Mogoče še kaj več v samem nadaljevanju. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati k 28. členu? Če ne želi, zaključujem razpravo.

In prehajamo na 31. člen. Dajem v razpravo ta člen ter vloženi amandma Poslanske skupine SDS. Želi kdo razpravljati? Želi.

Mag. Marko Pogačnik ima besedo.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS):
Predsedujoča, hvala.

Tukaj gre samo zdaj, da smo politiko upravljanja, da se pripravi najkasneje v roku enega meseca po imenovanju nadzornega sveta. Jaz mislim, da je to pomembno in spada tudi v kontekst strategije. Pričakujemo od poslancev koalicije oziroma poslancev in poslank Državnega zbora, da bodo takšen predlog potrdili. Bi pa mogoče tukaj izzval tudi državnega sekretarja iz Ministrstva za finance, če pove svoje mnenje tako prej pri 28. členu kot pri 31. členu, ali je ta člen za Vlado oziroma za Ministrstvo za finance moteč; ali ocenjujejo, da bi ga bilo smiselno podpreti. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Mag. Mitja Mavko ima besedo, izvolite.

MAG. MITJA MAVKO: Hvala lepa za vprašanje. Prejšnji predlog amandmaja k 28. členu zakona po našem mnenju presega namen 28. člena zakona. Strategija po predlogu zakona naj

vsebuje klasifikacijo samih naložb v skladu s tem zakonom in opredeljuje strategijo predvsem za tiste naložbe, kjer država, kjer bo Državni zbor opredelil posamezno naložbo kot strateško naložbo, ter cilje, ki jih mora Republika Slovenija uresničevati v zvezi z vsako naložbo posebej. Ta dokument dodatno obremenjevati z nekaterimi postopki, ki so dosti bolj interne narave, ki izhajajo bodisi iz kodeksa, bodisi iz politike naložb, bi bilo po našem mnenju prekomerno. Oba ta dva dokumenta določata dosti bolj detajlno, kako naj SDH interno ravna pri svojem lastnem upravljanju oziroma kako naj SDH ravna do družb, ki so v njegovem portfelju. Ni po našem mnenju primerno, da bi s tem obremenjevali celovito strategijo upravljanja naložb.

Predlog amandmaja k 31. členu, s katerim bi terjali, da se politika upravljanja naložb sprejme najkasneje en mesec po imenovanju nadzornega sveta – po našem mnenju je to razmeroma kratek rok. Pustimo raje družbi, da to sprejme na način in v rokih, ki bodo z njihovega vidika zagotavljanja učinkovite politike upravljanja naložb smiselni. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati k 31. členu ter vloženem amandmaju? Ne. Torej zaključujem razpravo.

V razpravo dajem 40. člen ter vložena amandmaja Poslanske skupine SLS in amandma Poslanske skupine SDS. Želi kdo razpravljati? Želi. Najprej mag. Marko Pogačnik, za njim gospod Jakob Presečnik. Izvolite, gospod Pogačnik.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS):
Spoštovana predsedujoča, hvala za dano besedo.

40. člen Zakona o Slovenskem državnem holdingu govori o nadzornem svetu. Po predlogu, ki ga imamo na mizi, lahko ocenjujemo, da je vlada Alenke Bratušek s predlogom, da vlada sama imenuje petčlanski nadzorni svet, dejansko sprivatizirala ta holding in državno premoženje. V Slovenski demokratični stranki bi radi poudarili, da vemo, da je za državno premoženje odgovorna vlada, vsekakor pa državno premoženje ni v lastništvu vlade in ocenjujemo, da bi bilo korektno, da vlada oziroma poslanke in poslanci vladajočih koalicij podprete ta naš predlog. Naš predlog gre, da bi nadzorni svet imel šest članov, od tega bi štiri člane predlagala vlada, dva pa bi bila na predlog Komisije za nadzor javnih financ. Seveda bi ti tako imenovani opozicijski poslanci morali izpolnjevati enake pogoje, kot jih izpolnjujejo ostali člani nadzornega sveta, da se tukaj ne more govoriti o političnem vplivu; ampak samo, da bi bil kvaliteten nadzor in da bi dejansko šlo to za premoženje državljanek in državljanov Republike Slovenije.

Pri tem bi pa radi poudarili, da obstoječ Zakon o Slovenskem državnem holdingu, da je bilo s takratno opozicijo usklajeno, da ima opozicija enega predstavnika v nadzornem svetu. Pri tem bi rad tudi poudaril, da je takrat Pozitivna Slovenija pri sprejemanju tega zakona vložila referendumске podpise. Ena izmed zahtev sedanje predsednice Vlade, ki je takrat sodelovala v delovni skupini, je bil pogoj za umik referendumskih podpisov, da ima opozicija v nadzornem svetu tri člane, kljub temu, da so enega imeli. Sedaj je pa predlog vlade, Ministrstva za finance in koalicije, da nadzorni svet sestavlja samo vlada s petimi člani. Mislim, da to jasno govori o dvoličnosti sedanje koalicije. Mislim, da bi nadzor morala imeti tudi opozicija. In korektno se mi zdi, da je bilo s strani naše prejšnje vlade ponujeno to mesto. Poudarjamo še enkrat. Ne gre tukaj za politični vpliv ali kakšen drug vpliv, kajti ti člani, ki bi jih predlagala Komisija za nadzor javnih financ, bodo morali izpolnjevati iste pogoje kot ostali člani nadzornega sveta.

In še enkrat bi rad poudaril. Vlada je odgovorna za upravljanje državnega premoženja, ni pa to premoženje vlade. Mislim, da bi bilo korektno, da danes podprete naš amandma, kajti mislim, da je v interesu vseh tukaj v Državnem zboru, da je to premoženje upravljano učinkovito, transparentno. In seveda se mi zavedamo tega. Vlada je odgovorna, zato mora imeti tudi vlada večino v nadzornem svetu; in pri tej sestavi bo vlada še vedno imela večino v nadzornem svetu in bo lahko sprejela katero koli odločitev, na katero ta dva predstavnika ne bosta imela vpliva. Vendar zaradi higiene in odnosa mislim, da je potrebno, da se ta predlog podpre. Žal na odboru ta predlog ni bil podprt. Mislim, da je danes nova priložnost, ko lahko to naredite. In bi tudi za mnenje vprašal državnega sekretarja. Zakaj ste tako suvereno zavrnila ta naš predlog?

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Izvolite, mag. Mitja Mavko.

MAG. MITJA MAVKO: Hvala lepa za besedo. Mi se vsekakor strinjamo, da je neka oblika nadzora s strani Državnega zbora primerna. Da je neka oblika sodelovanja tudi opozicije primerna. Ravno zato v predlog zakona, v 41. člen, uvajamo predlog rešitve, po kateri je, tako kot je na seji nadzornega sveta vabljen minister za finance v vlogi opazovalca, vabljen tudi predsednik Komisije za nadzor javnih financ. Zakaj tega ne želimo sankcionirati skozi 40. člen predloga zakona? Ker 40. člen po našem mnenju zelo robustno postavlja sistem izbora nadzornega sveta SDH. Postavlja pravila in postavlja pogoje, ki jih mora izpolnjevati posamezen kandidat individualno, in tudi, kako naj bo sestavljen nadzorni svet kot kolektiven organ. Torej ni dovolj, da zgolj individualno nekdo izpolnjuje kriterije, pomembno je, da se kolektivno medsebojno dopolnjujejo predstavniki

v nadzornem svetu. Hkrati je na zelo pregleden način vzpostavljen postopek predlaganja kandidatov in tudi zapisana obveza, če pride do odstopa, do odklona od tega postopka, primerna sankcija.

Po mnenju Vlade se ustrezen angažma Komisije Državnega zbora za nadzor javnih financ zagotavlja skozi 41. člen predloga zakona, po katerem je predsednik komisije vabljen na seje nadzornega sveta in je hkrati deležen vseh gradiv, ki jih nadzorni svet prejme v obravnavo. Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Imate repliko, mag. Marko Pogačnik? Ali želite še razpravljati? Replika. Izvolite, gospod Pogačnik.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Hvala za besedo, spoštovana predsedujoča.

Mislím, da je bil to odgovor s strani državnega sekretarja neresen. Izgovarjate se na naslednji člen, da je predsednik Komisije za nadzor javnih financ lahko prisoten na seji nadzornega sveta, vendar ste pozabili omeniti, da brez glasovalnih pravic. Kaj bo, če ne bo imel glasovalne pravice? Samo, da se bo seznanil s papirjem. To verjetno lahko kot predsednik Komisije za nadzor javnih financ samo z enim dopisom napiše, da se predložijo dokumenti, in jih mora dobiti ali pa skliče sejo na določeno temo. Mislím, da je to neodgovorno in nehigienično, da si vlada res na takšen način podreja in privatizira državno premoženje. Še enkrat poudarjam, premoženje ni v lasti Vlade Republike Slovenije. Vlada Republike Slovenija je pa odgovorna. Dejali ste še, da je potrebno gledati nadzorni svet v celoti, ne samo individualno. Seveda Komisija za nadzor javnih financ lahko poskrbi, da bo tudi v celoti kompetenten, ali bo imel pravna znanja, ali bo imel finančna znanja, ali bo imel ekonomska znanja, kjer bo potrebno. Jaz mislím, da s tem še enkrat dokazujete to dvoličnost koalicije, ki jo že ves čas izvajate. Še enkrat bi poudaril, da za umik referendumskih podpisov kljub temu, da je takrat opozicija imela enega predstavnika v nadzornem svetu, ste zahtevali Pozitivna Slovenija oziroma sedanja predsednica Vlade tri člane. Zakaj vam je tako težko dati enega oziroma dva člana, da bi imela opozicija v tem nadzornem svetu? To je premoženje državljanek in državljanov Republike Slovenije. Ni to premoženje vlade. Kaj hočete skrivati? Jaz bom tako vprašal: Kaj hočete s tem skrivati? Kakšni so nameni te vlade pri tej privatizaciji?

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Izvolite, mag. Mavko.

MAG. MITJA MAVKO: Hvala lepa. Vprašanje, kaj želimo skrivati? Nič ne želimo skrivati, zato je zraven vabljen predsednik Komisije za nadzor javnih financ. Obrazložitev

predlaganega amandmaja navaja: pomembno je, da ima opozicija predstavnika v nadzornem svetu. Predsednik Komisije za nadzor javnih financ bo lahko sodeloval na vseh sejah nadzornega sveta, na voljo bo imel vsa gradiva in lahko bo izvajal popoln demokratični nadzor nad upravljanjem SDH. Po našem mnenju je na ta način omogočena vloga tudi opoziciji v nadzornem svetu SDH.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Repliko imate, mag. Pogačnik. Oziroma drugače je za razpravo prijavljen gospod Jakob Presečnik.

JAKOB PRESEČNIK (PS SLS): Ja, hvala lepa za besedo.

Saj ta izmenjava je že zdaj trajala, mislím, je že bila opravljena. Sicer glede na to, da je naš amandma silno podoben amandmaju kolegov iz Poslanske skupine SDS. Gre samo za razliko, da smo mi v tem predlogu predlagali enega člana, ki ga imenuje Državni zbor, torej člana v nadzorni svet, ki ga imenuje Državni zbor na predlog Komisije za nadzor proračuna; kolegi predlagajo dva. Torej, to seveda ni bistvena razlika. Gre preprosto za uveljavljanje nekega načela učinkovitega upravljanja državnega premoženja, ali pa če bi rekel, če bi razširil to učinkovito upravljanje tudi na izraz pošteno upravljanje državnega premoženja; zato smo seveda zainteresirani vse državljanke in vsi državljani Republike Slovenije. Saj že takrat, ko se je sprejemal osnovni zakon – mislím, da je bilo to septembra 2012, torej pred letom in pol – je bila podobna diskusija, samo na drugi strani, kjer ste se v takratni opoziciji zavzemali za to, da mora Državni zbor pri imenovanju teh ljudi imeti večjo besedo. Po osnovnem zakonu je seveda ta sestava nadzornega sveta drugačna. Zdaj ste šli v spremembo, v sestavno nadzornega sveta s kandidati, ki jih na predlog – mislím, da prav razumem – na predlog ministra za finance oziroma Ministrstva za finance imenuje vlada. Res, da so tam napisane potrebne strokovne kompetence in tako dalje. Piše, mislím, da tudi v petem odstavku, da v primeru, če člane nadzornega sveta imenuje vlada, ne na predlog ministra za finance, da je potrebno to javno razkriti in tako dalje. Vendar jaz ne razumem, zakaj se v vsej te razpravi branimo vsi skupaj tega, da Državni zbor na predlog Komisije za nadzor javnih financ imenuje enega svojega človeka, ki bo direktno lahko z enim glasom vplival na odločitve nadzornega sveta. Zagotovo je to bistveno več, kot ste rekli, gospod državni sekretar, kot to, da predsednik komisije sedi oziroma je vabljen na sejo nadzornega sveta.

Zaradi tega, glede na to, da sta ta dva amandmaja kolegov iz SDS in naš amandma zelo podobna, kar se nas tiče, nimamo problemov z nobenim, ali sprejmete – predvsem v koaliciji – enega ali drugega. S tem seveda

nimamo težav, apeliram pa resnično na to, da enega od teh dveh pa le sprejmemo. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Mag. Marko Pogačnik ima besedo.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Ja, predsedujoča, hvala za dano besedo!

O tej razlagi, ki jo je dal državni sekretar, se jaz osebno ne morem strinjati. Mislim, da gre tukaj za eno določeno zavajanje, da bo imel pač iste pristojnosti kot vsi ostali člani nadzornega sveta. Temu ni res. Ali bo ta član oziroma predsednik Komisije za nadzor javnih financ lahko tudi član komisij nadzornega sveta, kot so revizijske, kot je komisija za tveganja, kot je kadrovska. To me zanima. Če pravite, da je na istem, samo da nima glasovalnih pravic, in da bo imel isti nadzor. Ne bo imel. In sigurno ne bo mogel biti član teh komisij. S tem že določen del prikrivate. In ne bo transparentno. Povejte, ali bo lahko tudi prisostvoval oziroma bo član teh komisij – ne bo, ker bo vabljen samo na te seje. In jaz res ne vem, zakaj. Mislim, da tudi pristojnosti verjetno ne bo imel, da bo predlagal, recimo, da se kakšno določeno dokumentacijo pregleda, dodatno, ki ni na dnevnem redu. On bo imel vpogled samo v zadeve, ki so na dnevnem redu seje nadzornega sveta. Ne bo imel pa ostalih pristojnosti. In mislim, da to ni prav, spoštovani, kolegice in kolegi poslanskih skupin SD, Pozitivne Slovenije, DeSUS in Državljsanske liste. Zavedajmo se, da gre tu za premoženje države in da je ta nadzorna funkcija najbolj pomembna. In dajte to možnost, ki jo je predlagal SDS oziroma Slovenska ljudska stranka. Bodite korektni! V sedanjem, še vedno veljavnem Zakonu o Slovenskem državnem holdingu ta možnost obstaja. Sedanja predsednica Vlade je takrat za umik referendumskih podpisov, kljub temu, da je bil že en predstavnik opozicije v nadzornem svetu, zahtevala tri.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Gospod Jožef Jerovšek ima besedo, za njim gospod Franc Pukšič.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa.

Človek bi rekel, saj ni res, pa je vendar res. Ob tem, da je ta koalicija pripeljala državo pred totalen kráh, dela zakone, ki jih mora Ustavno sodišče sproti odpravljati, pa smo kljub temu priča neverjetni aroganci, prostodušnemu ukinjanju slehernega nadzora nad upravljanjem državnega premoženja in državnih financ. Skrivanje vsega pred državljani! Skrivanje arhivov, skrivanje bančnih map, skrivanje tatov in roparjev v bankah! In zdaj, ko imate v načrtu spet poceni prodajo državnega premoženja v Slovenskem državnem holdingu, ukinjate opozicijskega predstavnika v nadzornem svetu. To je nezaslišano! In tu moramo naše državljane dobesedno pozvati, da preprečijo to ropanje

države na vseh področjih s strani sedanje koalicije. Enostavno se jim fučka, kaj bo od izplena države ostalo pri prodaji. Verjetno se načrtuje prodajo premoženja Slovenskega državnega holdinga na tak način, kot ga je nekoč očital gospod Veber, da je to veleizdaja, vi pa uresničujete to! Vebru je to takrat nezavedno prišlo, kar je leva opcija imela v glavi, pa je govoril tisto, kar so imeli v glavi, kar je zdaj na papirju. Zapravljate državo na vsakem koraku! Sinoči smo sprejemali odlok o razpisu referendumu. Prostdušno ste se odločili, da vržete stran več kot 2 milijona denarja, zato ker nočete združiti z evropskimi volitvami. Tudi tu vas morajo državljani prisiliti ...

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Gospod Jerovšek, osredotočite se, prosim, na 40. člen in vložene amandmaje.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Ja, saj to je nadzor, nadzor državnega premoženja in državnega denarja. Ukinjate sleherni nadzor! Preprečujete sleherni nadzor! Zmanjšujete standarde, ki so veljali do sedaj. Pleniški nagon znotraj koalicije je dobil krila. Tisti, ki imajo sedaj denar v davčnih oazah, hočejo, da bodo to premoženje kupili za drobiž in državljane naredili za tlačane, ki bodo tem vašim fevdalcem stregli in delali za njih kot tlačani. Že sedaj številni delajo kot tlačani. Že sedaj ste ustvarili 130 tisoč brezposelnih, brez perspektive. Iz državnega proračuna pa se zavestno pleni denar. Tudi z včerajšnjim razpisom referendumu na tak dan, da se direktno vzame 2,5 milijona. In to si je koalicija z gledanjem v oči privoščila. Nezaslišano! Zato moramo komunicirati predvsem z državljani in volivci in jih osvestiti. Državna televizija in medijih jih ne osveščajo. Včerajšnja poročila – koalicija je znižala davek, zapišejo pa nikjer, večinoma, da je opozicija opozarjala na to, da je treba gospodarstvo zaščititi, da je treba podeželje zaščititi, da ne morejo ta harač uvesti kar tako. Danes ste dobili lekcijo z Ustavnega sodišča. Lekcijo, ki je identična temu, kar je govorila opozicija. In nobena lekcija vam ne zaleže, zato ker je država ukradena od znotraj, od te koalicije. Ta roparski nagon, ki se zrcali tudi v tem predlogu, kako se bi naj nadziral državni holding, je nekaj grozovitega za bodočnost novih generacij. Postavljate ljudi, mlado generacijo v totalno neperspektiven položaj. Čisto nobenega odnosa do bodočih generacij, dosedanje mlade generacije, do šolanih ljudi. Plenilstvo na vsakem koraku. Zavedajte se že enkrat in ljudje se naj zavedajo in naj rečejo "Obtožujem!" po Zolaju; pa je treba spraviti pred sodišče tiste, ki tudi sedaj tako nadaljujejo. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Postopkovno ima gospod Jožef Kavtičnik. Ali ste se prijavili na razpravo. Na razpravo.

Sedaj je za besedo prosil državni sekretar, mag. Mitja Mavko.
Izvolite.

MAG. MITJA MAVKO: Hvala lepa.

Mislím, da razprava gospoda Jerovška terja reakcijo in globoko nestrinjanje Vlade kot predlagateljice zakona.

Prvič, kar se tiče sestave nadzornega sveta Slovenskega državnega holdinga in kriterijev, ki jih morajo izpolnjevati kandidati za člane nadzornega sveta, so ti v novem predlogu zakona ostrejši od tistih, ki so v veljavnem zakonu. Prvič, individualno.

Drugič, nadzor nad Slovenskim državnim holdingom je omogočen tudi opoziciji preko sodelovanja predsednika Komisije za nadzor javnih financ na vseh sejah nadzornega sveta in možnostjo, da ima na razpolago vsa gradiva, vabila za seje, dnevne rede in podobno. Torej to, da želimo izključevati opozicijo iz nadzora nad Slovenskim državnim holdingom, ne drži.

Tretje. Nadzor nad Slovenskim državnim holdingom se krepi tudi preko pristojnosti, ki jih imajo druge inštitucije, neodvisne inštitucije nad Slovenskim državnim holdingom. Posebej tu velja opozoriti na pristojnosti Komisije za preprečevanje korupcije in Računskega sodišča, katerih pristojnost se širi v primerjavi z obstoječim zakonom.

In četrtič. Zelo bistveno. Krepitev celotnega poglavja v zvezi s preprečevanjem korupcije, nasprotja interesov in podobno. Tu uvajamo popolnoma novo poglavje v zakon – poglavje, ki ga Komisija za preprečevanje korupcije toplo pozdravlja, vi pa z amandmajem predlagate, da se ga odstrani z zakona. Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Repliko ima gospod Jožef Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Gospod državni sekretar, ne vem, jaz vas boljše poznam, pa vas imam za zelo kredibilnega človeka, tak vtis ste mi naredili. Seveda tu morate braniti tisto, kar je uradna politika te koalicije. Moram vam reči, da ti razlogi, kako se krepi nadzor po novem zakonu, pa res ne zdržijo. Vi ste jih morali uporabiti, so pa totalno neuporabni in ne zdržijo. Na tak način nas je Banka Slovenije in banka ono vsa ta pretekla leta prepričevala, kako regulatorji in nadzor, vse deluje; pa se je nabralo 11 milijard luknje. Gospod Kuntarič in uprava si je razdelila 240 tisoč letne nagrade. To je nadzor? Zdaj bo pa še slabše. In prosim, ne le da bo predsednik Komisije za nadzor javnih financ hodil na seje, pravico je imel. Ne more in ne zmore. Ima pravico iti na Banko Slovenije in tudi tam ne more iti. To mora biti nekdo, ki se bo ukvarjal s temi plenilskimi težnjami uprave, ki jih bo nastavila ta leva koalicija. Vse je "izpeglano" naprej, da se to izvrši, da se to vse izropa pod takimi pogoji. Ti argumenti, ki so bili navedeni,

ne zdržijo resne preverbe in kritike. Če bi mi povedali, katera gospa je pisala ta zakon, potem bi točno vedel, kako je cela mreža nastavljena. Mislím, da je neka gospa, ki že vsa ta leta piše te gospodarske zakone. Domnevam. Je pa drugače ista tehnologija uporabljena. In s temi argumenti, da bo ta načrt deloval, prosim, bodimo okusni, imejmo nekaj higijene – na ta način nadzor ne bo deloval. To že sedaj vemo, tak nadzor bo omogočil plenilsko privatizacijo v roke oligarhov, tajkunov, ki imajo državni denar v teh davčnih oazah in hočejo ta denar, ki je ukraden, državno premoženje kupiti za en evro. Ne gremo se več tega. Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Imate repliko mag. Marko Pogačnik? Izvolite.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS):
Predsedujoča, hvala za besedo.

Spoštovani državni sekretar, jaz sem vas doslej izredno strokovno spoštoval, ampak danes imam pa občutek, da ste padli pod vpliv sedanje koalicije totalno. Nenačelnost in dvojna merila. Zakaj zavajate? Ali mi lahko poveste, kateri pogoj za člana nadzornega sveta v predlaganem zakonu je ostrejši, kot je bil v sedanjem? Ker ste to omenili. Jaz sem šel ta dva zakona gledat in ne vidim, da bi bil s strokovne plati kateri pogoj ostrejši. Celo izobrazbo ste znižali – z univerzitetne ste postavili na bolonjski del in te zadeve. In tudi če obrazložite, katere pristojnosti ima Računsko sodišče po vašem predlogu večje, kot jih ima po obstoječem zakonu.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Franc Pukšič, za njim naj se pripravijo mag. Katarina Hočevar, gospod Jožef Kavtičnik.

Izvolite, gospod Pukšič.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Hvala lepa.

Glede na to, kar se je zgodilo pred eno uro in 15 minutami, bi človek pričakoval, da bo koalicija – tudi zaradi dejanja, ki se je danes zgodilo, je jasno, da se ji življenjska doba izteka, da so menda že naročili pogrebne vence – vendarle nekako razmišljala bolj državotvorno, in sicer da bi za holding, ki bi nadzoroval in upravljal državno premoženje, ki je še ostalo, imela opozicija v njem vendarle kakšno besedo. Ne moč odločanja, tega tako ali tako ne moreš, ampak kakšno besedo. Velika večina, nekatere stranke so seveda že politična zgodovina, kdo od teh, ki bo vendarle ostal, pa bi imel mesto v opoziciji oziroma drugače bom rekel, če bomo zelo hitro zamenjali vloge, sam kot koalicijski poslanec nikoli in nikdar ne bi podprl takšnega zakona, kjer opozicija ne bi imela notri mesta. Gospod državni sekretar, to, kar ste vi rekli, da ima opozicija možnost sodelovati v nadzornih svetih, imeti vsa gradiva preko predsednika Komisije za nadzor javnih financ, to je manj kot

larifari. Temu bi lahko rekli tudi Baba odnesla kolače. Skratka, to ni nič

Poglejte, gospod državni sekretar, kakšna je razlika med menoj, ki sem opozicijski poslanec, ali pa katerikoli državljanom v tej državi ob spreminjanju, sprejemanju določene zakonodaje. Pravzaprav ni nobene razlike. Tako državljani kot opozicijski poslanci, če imamo arogantno koalicijo, ne moremo nič spremeniti, ne moremo na nič opozoriti. Tudi ne pomaga, če razpravljamo do 7.30 zjutraj, celo noč. Tudi ne pomaga, če 50-krat v eni noči opozorimo na nepravilnosti, ker je pač koalicija preveč arogantna. Veste, česa ne razumem? Enostavno obraza ljudi, ki so v letu 2012, skupino je vodil kolega Marko Pogačnik, ko so se usklajevali iz takratne opozicije in zahtevali poleg tega, da ima opozicija enega predstavnika več, pa se bi strinjal jaz tudi, da ima dva, absolutno se s tem strinjam, in koalicija temu primerno manj, danes pa so obrnili ploščo za celih 180 stopinj. To pomeni, če sem na oblasti, potem ne boste nič vi gledali zraven, če sem v opoziciji, potem pa bom jaz nadziral. Prav je to, če si v opoziciji, imaš možnost tudi soodločati. Razlika med nadzornim svetom po zdaj še veljavnem zakonu o državnem holdingu in tem, ki ga vi predlagate, je nekaj svetlobnih let. Ampak to je očitno zato, ker je to še zadnje premoženje. In to je premoženje podeželja, ki ga imajo v rokah Slovenke in Slovenci, slovenski kmetje. Zadnji, ki bi radi še polastnili na nepregleden, nekorekten, nepravilčen, na veleizdajski način, da uporabim besede zdajšnjega predsednika Državnega zbora. Socialni demokrati so takrat zatrjevali, da ne bodo sodelovali pri tej veleizdaji. Pri veleizdaji na kubik pa sodelujejo. Enostavno ne razumem, kako lahko tak človek stopi pred ogledalo, pa da ogledalo ne počí. Res ne razumem. Počilo bo, tako kot sem že na začetku povedal, ko bodo v to ogledalo pogledali državljanke in državljani in bodo videli, da eni eno govorijo, ko pa imajo možnost, pa popolnoma drugo izvajajo. Dejstvo je, da je, hvala bogu, branik še v tej državi. To je očitno Ustavno sodišče, ki je danes razveljavilo možnost nacionalizacije slovenskega podeželja in tako rekoč uničenje na stotine slovenskih podjetnikov, obrtnikov in tako dalje. Se ne zavedate, da verjetno tudi takšen zakon, kot ga sedaj želite spraviti skozi proceduro, ne more stati. Tudi to verjetno ni v skladu z ustavo, da ni nadzora. Ne reči, da je nadzor pet članov nadzornega sveta, ki jih imenuje Vlada na predlog finančnega ministra. Poglejte, isto se bo zgodilo, kot se je zgodilo pri predlogu komisije za predsednika in namestnike protikorupcijske komisije. Ne moreš tako delati! Če bi Državni zbor takrat imel vsaj malo kmečke pameti, bi v tisto komisijo izvolil poslanko ali poslanca iz vrst opozicije. Pa ni. In v tem primeru je nujno amandmaja, ki smo ga mi vložili v Slovenski ljudski stranki in kolegi iz Slovenske demokratske stranke, enega od teh dveh podpreti, da bo vsaj tisti minimum standarda za

sodelovanje v nadzoru, ne pa, gospod državni sekretar, tako kot ste vi to omenjali.

Kolegice in kolegi, poskušajte malo razmisliti, poskušajte malo razmisliti državotvorno, poskušajte malo razmisliti, pa povprašajte svoje volivke in volivce, ali je res pametno, da ima vse v rokah vladna koalicija, ali je pametno, da tudi kaj nadzira opozicija. Vendarle je to tudi naša naloga, je naloga, ki je danes naša, jutri pa bo to vaša, in tistih, ki bodo še to priložnost dobili. To priložnost pač dajejo državljanke in državljani. V vsakem mandatu več kot 50 % poslankam in poslancem te priložnosti več ne dajo, očitno si ga s svojim delom niso zaslužili. In če bo tokrat tako, da bo 5 % procentov zdajšnje vladajoče koalicije izvoljene, bo veliko.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Za besedo je prosil državni sekretar mag. Mitja Mavko.

MAG. MITJA MAVKO: Hvala lepa.

Ker je bilo nekaj konkretnih vprašanj. Najprej hvala lepa gospodu Pogačniku za izražene pohvale o strokovnosti in bom skušal suhoparno strokovno odgovoriti na to, kar ste vprašali.

V 39. členu, kateri so dodatni kriteriji, ki jih novi predlog zakona terja od članov nadzornega sveta SDH, od kandidatov za člane. Druga alineja, torej izkušnje potrjuje poslovna uspešnost in ugled, to je izredno dodano v zakonu. Alineja, ki govori, da kandidat ne sme opravljati funkcije, ki je po zakonu, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije, po tem ali drugem zakonu nezdržljiva s članstvom v nadzornem organu. In predzadnja alineja, da ni član organa vodenja ali nadzora v družbi, v kateri ima SDH večinski delež. Nekaj na to zadnjo temo je v obstoječem zakonu, in sicer govori, da ne sme biti kandidat za člana nadzornega sveta v poslovnem odnosu z odvisno družbo, tu je bolj decidirano zapisano, da ne sme biti član organa vodenja ali nadzora.

Bilo je postavljeno tudi vprašanje pristojnosti Računskega sodišča. Po predlogu zakona, ki je pred vami, se pristojnost računskega sodišča razširi na družbe, v katerih ima SDH neposredno ali pa posredno prevladujoč delež glasovalnih pravic. Če danes vprašate Računsko sodišče, ali ima pristojnost opraviti revizijo v TEŠ, mi bi si vsi želeli, da jo ima, pa bo Računsko sodišče danes reklo, da žal te pristojnosti nima. Zato smo mi želeli zelo eksplicitno zapisati v novi zakon, da se taka pristojnost Računskemu sodišču lahko podeli. Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Repliko ima mag. Marko Pogačnik.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Zakaj Računsko sodišče nima pristojnosti danes iti v TEŠ? Verjetno zaradi tega, ker niste potrdili klasifikacije v SDH in SDH ni zaživel. V tistem zakonu je bila potem tudi dopolnitev narejena, da je Računsko sodišče pristojno za nadzor povezanih in podrejenih družb. Ste pa tukaj notri dali zame pomembno zadevo, da se pa pristojnosti rok podaljša za deset let, kar je pa pohvalno. Tukaj se mi pa zdi, da ste dali tisto zadevo, ki je pomembna.

Glede zaostrovanja pogojev za člana nadzornega sveta, pa mislim, da ste bolj te alinejce samo razbili. To, kar je v obstoječem zakonu v eni alineji, ste vi napisali v dveh ali pa treh. Jaz mislim, da se generalno pogoji za člane nadzornega sveta s predlaganim novim zakonom glede na obstoječega ne zastrujejo.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Mag. Katarina Hočevar ima besedo.

MAG. KATARINA HOČEVAR (PS DL): Hvala za besedo. Spoštovani generalni sekretar, kolegice in kolegi, lepo pozdravljeni!

40. člen Zakona o Slovenskem državnem holdingu, o katerem zdaj že kar nekaj časa razpravljamo, je zame eden najpomembnejših členov v tem zakonu. Določa, na kakšen način bomo imenovali nadzorni svet, pet ljudi, ki bodo imeli v rokah tisto, kar je od nekdanje srebrnine še ostalo. Predlog kolegov iz SDS in SLS kot amandmajev k temu členu, sta sicer všečna in ustvarjata tudi videz večje transparentnosti imenovanja nadzornega sveta. Ampak v bistvu pa se samo prelaga oblikovanje predloga z enega na drug organ. Vseeno je tukaj zraven še politika. Jaz trdim, da gre celo za drobljenje odgovornosti, ki omogoča tudi eno osnovo za ribarjenje v kalnem. In to je tisto, na kar v Državlanski listi že vse skozi opozarjamo. Dokler bo državna lastnina obstajala, bo pač imela politika določen vpliv nanjo. Vprašanje pa je, kakšen vpliv oziroma kolikšen vpliv si bomo dovolili na podlagi kriterijev in meril, in v končni fazi koliko si bomo, ali smo sposobni v tem državnem zboru, ne glede na to, ali prihajamo z leve ali pa z desne politične opcije, tudi kakšen predlog zavrniti. Henry Ford je nekoč dejal, da mu lahko porušijo vse njegove tovarne, vzamejo vse stroje, naj mu pustijo samo ljudi in zgradil bo svoj imperij znova. In to jaz tudi trdim pri tem konkretnem členu in pri tem zakonu. Ne glede na to, kaj notri zapišemo, važno je, ali bomo sposobno dejansko dati glas na koncu za strokovne, kompetentne ljudi, ne glede na to, ali jih bo predlagal Državni zbor, Vlada ali Komisija za nadzor javnih financ ali pa Računsko sodišče. V Državlanski listi si ne izmikamo tej odgovornosti, in že danes napovedujemo, da bomo soglasje dali samo k tistemu predlogu tega imenovanja, ki bo res temeljilo na predlogih ljudi, ki so visoko strokovno usposobljeni, imajo kompetence in tudi njihova pretekla dejanja

oziroma angažiranje na katerem področju kažejo na to, da bodo s tem dobro opravljali in pa bdeli nad državnim premoženjem, kar ga je še ostalo. Ne glede na to, ali smo bili v prejšnji ali v sedanjih vladi, mi ne spreminjamo stališč, ampak vse skozi opozarjamo na to, da dajmo kadrovati neodvisne, dobre in pa strokovne kadre. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Jožef Kavtičnik, za njim gospa Ljudmila Novak.

Mag. Pogačnik, imate repliko? Izvolite.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Moram se odzvati na tale zadnji komentar predstavnice Državljske liste. Jaz mislim, da imate vi sami s seboj dosti problemov, govorite nekaj, delate pa čisto nekaj drugega. Greste v en velik populizem, kaj boste vi v Državnem zboru podpirali, strokovnost, prejšnji rezultati. Poglejte, če ne bo strokovnosti in če ne bo rezultatov, tudi ne more biti član nadzornega sveta predlagan, ker ne bo izpolnjeval pogojev. Je pa dosti žalostno, tudi do bivšega ministra za finance gospoda Šušteršiča, takšen odnos do tega. Obljubljali ste marsikaj, od podpore klasifikacije v novembru leta 2013 do kaj drugega. In da zdaj ne morete tukaj podpreti tega predloga za opozicijo, člani opozicije oziroma predstavniki na predlog Komisije za nadzor javnih financ morajo izpolniti iste pogoje, iste pogoje kot vsi ostali člani. In preberite si, kakšni so pogoji za člane nadzornega sveta že v obstoječem in v novem predlogu. Ne pa, da boste vi potem ugotavljali, ali je strokoven in rezultat in se boste na osnovi tega odločili. Tudi na predlog ne bo mogel priti takšen, ki ne bo imel tega. In ne se sprenevedati in zavajati tega. In še nekaj, predsednica Vlade je ob zaupnici dejala, da je zaupnica zaveza do državljanek in državljanov. Jaz bom pa rekel, državno premoženje je zaveza do državljanek in državljanov Republike Slovenije. In to ni lastništvo Vlade Republike Slovenije. Vlada pa je odgovorna za to.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Mag. Katarina Hočevar, ne morem vam dati besede, ker replicirati ne morete na izvajanje mag. Pogačnika, ker je imel repliko. Čeprav moram tudi reči, da v določenem, saj vemo, kaj pomeni replika, tako da se poskušajte tudi v primeru, ko se javite, na tisto osredotočiti.

Gospod Jožef Kavtičnik ima besedo, potem gospa Novakova, potem pa vam bom, mag. Katarina Hočevar, lahko ponovno dala besedo, in nato še gospod Brane Golubovič.

Izvolite, gospod Kavtičnik.

JOŽEF KAVTIČNIK (PS PS): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica Državnega zbora.

Ko sem tako poslušal danes razpravljavce, in če nekdo tako prižge televizijo, bi mislil, da sedaj govorimo o delovanju

državnega holdinga, ki ne bo imel nadzora. Mi pa danes govorimo tukaj o nadzornem svetu. Res je, da je težava v tem, kako bo ta nadzorni svet sestavljen. Katerakoli, pozicija ali opozicija govori o tem, vsak ima pač neke svoje poglede. Ko sem poslušal retoriko nekaterih poslancev ali poslanca, ki govori o plenilskih težnjah vlade, seveda potem pri takšni retoriki zelo težko pridemo skupaj, da bi se lahko poslušali, še slabše pa sodelovali. Pri takšni retoriki vse sodelovanje takoj pade v vodo. Jaz sem takrat, ko smo bili v opoziciji, dejal takratni poziciji, ki je zdaj v opoziciji, da si želim, da bi tisti, ki so v opoziciji, sodelovali tudi v nadzoru. In takšnega mišljenja sem tudi danes. Zato bom jaz podprl ta amandma. Jaz ga bom podprl, ker se v enem letu in pol nisem spremenil, in za svojimi besedami, ki so bile takrat izrečene, tudi danes stojim.

Prepričan sem, da sam nadzor, ki ga nekdo izvaja kot predsednik Komisije za nadzor javnih financ in nima možnosti glasovanja, je premalo. Zato bom za tem stal. Vendar pa bi vseeno rad dejal, da za stanje, v katerem je ta država danes, ni kriva ta vlada, niti slučajno. Največji tajkunski krediti so se dogajali in dajali v obdobju 2004–2008. Seveda bom zelo vesel, ko se bo ugotovilo, kdo jih je dajal in kdo jih je prejemal. Upam, da bomo kdaj dočakali tudi ta dan in ta poročila. Kakorkoli že, katerakoli vlada je, tista je odgovorna za vodenje države in za vodenje državnih podjetij. To je ne nazadnje jasno vsem. Opozicija je tista, ki govori tako in drugače in krivi vlado in ji skuša nekako metati polena pod noge, kar pa ni dobro. Poglejte, tudi vi ste sprejeli ZUJF, pri katerem je tudi Ustavno sodišče določene člene nekako miniralo in reklo, da niso pravilni. Tudi na to smo opozarjali. Ja, bil je zakon, ki ste ga sprejeli, protiustaven, določeni člani so bili protiustavni, selektivno ste določene ljudi izločali, vendar iz tega mi nismo delali ne vem kakšne zgodbe in govorili, kako ste bili zanič, kako ste želeli uničiti to državo in uničiti ljudi. Vsaj jaz nisem tako govoril. Zato ne želim, da s prstom kažete name, kadar sprejemamo določene odločitve in so tudi te kdaj pa kdaj napačne. Ne, v želji po dobrem naredimo kdaj tudi kakšno napako. Hvala.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima gospa Ljudmila Novak.

LJUDMILA NOVAK (PS Nsi): Hvala za besedo. Spoštovani, lepo pozdravljeni! Moram reči, da pozdravljam odločitev gospoda Kavtičnika, ko je rekel, da bo podprl ta amandma, kajti prepričana sem, da je zaupanje v ljudi dobro, nadzor, kontrola pa še boljša. To pravi tudi eden izmed pregovorov. In nevarno je, če sta oblast in nadzor v istih rokah. V Sloveniji je zato veliko primerov in naravnost želja ali pa cilj nas vseh v tem Državnem zboru mora biti, da se zgodbe iz preteklosti ne bodo ponavljale. Ker je državni zbor, ker smo mi samostojna veja

oblasti, mora biti naš skupni cilj, da bo nadzor nad našim premoženjem čim bolj učinkovit.

Jaz bi rada zaupala strokovni komisiji, ampak zadnji primer strokovne komisije ob imenovanju predsednika senata KPK nas uči, da pravzaprav tem strokovnim komisijam težko zaupamo. Sedaj se odkriva, pa ne želim govoriti o predsedniku KPK, ampak dejansko se odkriva, kakšne so njegove kompetence, kakšno je njegovo strokovno znanje. To je sramota. In tukaj pri državnem premoženju, ko gre za veliko denarja, veliko skomin, je še toliko bolj nevarno, da bo strokovna komisija imenovala v nadzorni odbor ljudi, ki bodo delali po diktatu nekoga. Načelo Nove Slovenije – krščanskih demokratov je, da imamo kar se da enaka stališča, ko smo v vladi in ko smo v opoziciji, v skladu z našim programom. Mislim, da bi se tega morali poslanci vedno zavedati, da ne potrjujemo slepo vse tisto, kar predlaga vlada, ker na koncu se izkaže, da lahko v ihti, v želji čim prej rešiti probleme, predlaga veliko napačnih stvari. Bila sem na razglasitvi sodbe Ustavnega sodišča, ki je dejansko razglasilo nezaupnico slovenski vladi in predsednici vlade. In verjamem, da marsikomu od koalicijskih poslancev ni bil všeč zakon o davku na nepremičnine in bi v marsičem radi ravnali drugače. Žal pač ne morete ali niste želeli ali niste imeli za to poguma. In ko se bomo v tem državnem zboru začeli ne samo poslušati, ampak tudi slišati, in v skladu s tem sprejemati naše odločitve, potem verjamem, da se bo tudi zaupanje v politiko in državni zbor izboljšalo. Zato menim, da je prav, da ima vladajoča koalicija, vlada nad seboj tudi nadzor iz opozicije, zato bom ta amandma podprla.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima mag. Katarina Hočevar. Za njo gospod Brane Golubovič.

MAG. KATARINA HOČEVAR (PS DL): Hvala za besedo.

Glejte, jaz sem že v prvi obravnavi k temu zakonu rekla, da zaradi mene bi lahko ta zakon imel samo tri člene: umik države iz gospodarstva, umik države iz gospodarstva in prodajmo transparentno. To dejansko v Državlanski listi vseskozi zagovarjamo, moramo pa, ker nas je samo 7, tako v prejšnji kot v tej vladi, sklepati kompromise. Jaz sem si dobro prebrala 39. člen, gospod Pogačnik, ampak ravno zadnja prigoda glede imenovanja predsednika KPK se je izkazala, da je imenovanje za vsako ceno lahko slabše, kot pa je potrditve slabega predloga. In ne glede na to, kaj imamo napisano v zakonu, je prav oziroma sem želela v svoji razpravi samo poudariti, da bomo imeli zadnjo besedo kljub vsemu poslanci. Mi se moramo, vseh 90, pa to predlaga papež Francišek, opozicija ali koalicija, dobro odločiti in pa sprejemati kvalitetne odločitve, ne glede na

to, iz katerih logov pridejo. In samo to je bil namen moje razprave. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Brane Golubovič.

BRANE GOLUBOVIČ (PS PS): Hvala lepa za besedo.

Ni problem v državnem premoženju. Problem je, kako se upravlja s tem premoženjem. Po vsej verjetnosti se tukaj vsi strinjamo. Vemo, da se je to premoženje opravljalo tako, da je vsakokratna politika, ki je nastopila oblast, zamenjala nadzornike in te so zamenjali vlado. Nekateri nam še danes očitata, da ta vlada ni zamenjala vodstva DUTB, NLB, Holdinga Slovenskih elektrarn. Ampak po vsej verjetnosti so se ljudje v vladi odločili, da je izredno pomembna stabilnost podjetij, ki so v državni lasti, in da se zato ne drži praksa, ki je bila doslej v veljavi. Rečeno je bilo, da boljše, kot se bo upravljalo, manj bo privatizacije. In jaz imam tukaj problem z upravljanjem z našim državnim premoženjem v vseh teh letih do sedaj. In problem je politika. Ni problem državno premoženje, problem je, ko se politika vmešava v državno premoženje. In lahko da ima kolega Marko prav. Po vsej verjetno ima, da bi morala tudi opozicija imeti člana v nadzornem svetu. Ampak jaz imam drugačen koncept pogleda na to stvar, zato se ne morem strinjati s tem.

Moj koncept izhaja iz tega, da ne opozicija, ne koalicija ne smeta imeti v organih upravljanja svoje člane. Če bomo pristali na to, da mora imeti opozicija v nadzornem svetu dva predstavnika, potem se pravi, da ima koalicija štiri. In ko se bo zamenjala vlada, se bo takoj zamenjal tudi nadzorni svet, ker je logično, da mora imeti spet neka nova koalicija štiri in nova opozicija dva. To pomeni, da bomo rušili stabilnost delovanja državnih podjetij, smo pa že videli, kaj to pomeni. Zato gre na nek način za dva koncepta. Jaz bi še enkrat rad poudaril, kako pridemo do nadzornega sveta.

Prvič, vsak član mora izpolnjevati zelo zahtevne pogoje in ne more biti vsakdo član. Drugič, minister za finance na podlagi izbirne komisije, ki izpelje postopek, predlaga Vladi v imenovanje pet članov. Vlada teh pet članov predlaga naprej Državnemu zboru. Državni zbor o tem opravi razpravo, o imenih in priimkih, o teh referencah in odloči. Če minister za finance da neko drugo ime, kot mu ga je predlagala komisija, se mora o tem javno se izjasniti. Enako velja za Vlado. Predsednik Komisije za nadzor javnih financ, ki je iz opozicije, lahko sodeluje na sejah nadzornega sveta in ima dostop do vseh informacij, kar pomeni, da je že logika opozicije tudi ta, da vseskozi nadzira in o svojih ugotovitvah obvešča javnost.

Jaz bi rad samo še enkrat poudaril, da moj koncept je ta, da politiki ni mesto v katerihkoli organih državnih podjetij. Je pa mesto politiki, da pripravi tak zakon, v katerem bodo taki pogoji,

da se čim bolj zmanjša tveganje, da bi do tega prišlo. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Jožef Kavtičnik.

JOŽEF KAVTIČNIK (PS PS): Hvala lepa.

S kolegom Branetom sva se že pogovarjala, ampak konkretno o tem ne. Saj jaz nisem mislil, ko sem dejal, če Vlada imenuje, da imenuje politika, enako opozicija, da imenuje politika. Ne, jaz mislim, da tako Vlada kot tudi opozicija imenujeta strokovnjake. Tako jaz razmišljam. Ne, da bi imenovali v nadzorni svet politike – niti slučajno, ampak, da se imenujejo strokovnjaki s tega področja.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Gospod Ivan Grill želi imeti besedo. Je še kdo? Ne.

Gospod Grill, izvolite.

IVAN GRILL (PS SDS): Hvala lepa.

K razpravi me je dejansko nekako spodbudilo izvajanje gospoda Goluboviča. To, kar je on tukaj razlagal, če bi bilo idealno ali pa, kar bi si vsi želeli, se podpišem pod to njegovo razmišljanje. Ampak kako zadeva v praksi izgleda? Kdor se je že kdaj srečeval ali pa če ve, kako imajo dostop do posameznih informacij člani nadzornih svetov ali tudi nadzornih odborov v občinah ali kjerkoli, kjer imajo funkcijo nadzora – do kakšnih podatkov pridejo? Praviloma do takšnih, kakršne želi uprava ali pa tisti, ki naj bi nadzorovali, posredovati. In tudi tukaj bo zagotovo na enak način. Predstavniki Komisije za nadzor javnih financ, ki bo tam lahko prisoten, ko bo seja nadzornega sveta, bo dobil takšne informacije, kakršne mu bodo bile posredovane. In tudi če bo verjetno želel imeti neke konkretne informacije, o katerih je na neformalen način bil seznanjen, da obstajajo, sem prepričan, da jih zagotovo ne bo imel in jih tudi ne bo dobil. Zato je to gola, gola, gola farsa in sprenevedanje.

Razlaga ali pa razmišljanje, da politika v nadzornih svetih nima mesta. Strinjam se s tem, da ne sme biti v nadzornem svetu nihče od aktivnih politikov, poslancev ali pa takšnih vidnih funkcionarjev. Ampak saj naš predlog ne določa ali ne predlaga tega, da mora biti politik, da mora biti s strani opozicije, ampak da je predlog, ki ga posreduje opozicija. Jaz verjamem, da bodo bili ti predlogi kandidatov strokovni, z referencami, ki bodo lahko svoje delo kompetentno opravljali. Da bi se pa izognili temu, da ne bo politika na takšen ali drugačen način imela tudi takšne ali drugačne interese in skušala podrediti posamezno institucijo – tukaj pa sploh državni holding, ki bo upravljal s celotnim premoženjem, je pa ta skušnjava toliko večja. In ravno tukaj bi bilo treba potem iskati način, kako v nadzorni svet imenovati ljudi, ki

bodo interesno, govorim interesno, nepovezani, ki ne bodo zasledovali cilje posameznih lobijev ali pa skupin, ampak da bodo strokovni in bodo seveda lahko svojo funkcijo tudi opravljali.

Govoriti tukaj tudi o tem, kaj ta vlada ni menjala v taki instituciji, v drugi instituciji, ker želi svojo funkcijo posamezni nadzorni svet ali uprava nadaljevati, da se mu to dopušča, glejte, to ni najbolj prepričljiv argument. Dajmo pogledati, na kakšen način se je imenoval ali pa se je takrat dogajala zamenjava v Luki Koper. Vemo vsi, golo sprenevedanje. Ravno tako – kakšne reference ima gospod, ki bo zdaj nastopil funkcijo KPK? Nobenih referenc ni predložil. Na eni strani, v nekaj odstavkih je naredil vizijo najbolj pomembne institucije, ki naj bi rešila korupcijo v Sloveniji. Dajmo, prosim, biti resni in se ne sprenevedati. In kako je prišlo do imenovanja tega gospoda? Kako? Gospod Pahor je moral podpisati tisto, kar mu je komisija predložila. O komisiji pa vemo, kako smo jo imenovali v Državnem zboru. Ko smo želeli, da bi bil predstavnik opozicije, konkretno gospod Tanko, ste ga v koaliciji, tudi gospa Hočevnar ga ni podprla, ki je želela kompetentne, strokovne ljudi verjetno tudi v tej komisiji. A mislite, da je bila ta odločitev prava? Ste zadovoljni z izbiro predsednika KPK? Če ste, potem kapo dol. Ampak to ni tisto, kar želite ali pa kar ste želeli povedati.

Glejte, kar bomo mi potem imeli tukaj možnost razpravljati o teh, ki jih bo predlagala Vlada, o teh petih članih, minister, potem Vlada, pa tudi mi. Me prav zanima, ko se boste v koaliciji v ozadju "zdilali", tudi če se vam bo tukaj s takšnimi ali drugačnimi argumenti dokazalo, da posamezen kandidat ne ustreza tistim kriterijem, boste zagotovo glasovali za. Kot je bilo z zakonom o davku na nepremičnine. Po tistem prvem vetru, ki je prišel po izdaji odločb, številni koalicijski poslanci so priznali, da so bili zavedeni z napačnimi informacijami in so pritisnili tipko "za", kljub temu da niso v ta zakon verjeli in so vedeli, da je krivičen, nepošten, kar se je seveda tudi sedaj izkazalo. Poglejte, vse to so farse. Državni zbor je institucija, ki potrjuje tisto, kar se jim naloži s strani Vlade in v dogovorih v koaliciji. Edini, pa tudi ta ni idealen način, je takšen, kakršen je naš amandma, da se imenujejo oziroma dajo v tisto skupino strokovni, kompetentni ljudje, ki jih predlagajo tudi s strani opozicije in kar naš amandma tudi zasleduje. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Gospod Jožef Horvat želi besedo.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala lepa za besedo, gospa podpredsednica. Kolegice in kolegi!

Zanimivo, da imamo še kar nekaj energije v tem petkovem popoldnevu. Ne vem, kaj nam daje motivacijo za razpravo, ampak vsak zase ve odgovor. Ponovno pravim, da ne bom

problematiziral, da sedaj ta vlada, ki ima največ odgovornosti v tej državi, postavlja nov zakon o Slovenskem državnem holdingu, ki ni holding, ampak je neka nova agencija, je nek AUKN 2, ampak pustimo. Ta 40. člen zahteva temeljit razmislek. Ko gre za nadzorne svet v gospodarskih družbah nam enostavno ne gre, nam ne gre v vsej tej naši poosamosvojitveni zgodovini. Mi še vedno nismo dojeli, kaj je korporativno upravljanje, kaj je funkcija in odgovornost nadzornega sveta. In glede na to, da dejansko odkar imamo prvi zakon o gospodarskih družbah, ki je definiral poslanstvo nadzornih svetov, do danes pravzaprav niti en, vsaj jaz ga ne poznam, nadzornik ni odgovarjal, kaj šele, da bi bil za zapahi, kar bi logično človek lahko sklepal, da je korporativno upravljanje v vseh naših gospodarskih družbah, zasebnih in državnih, odlično. Pa ni. Najbrž ni. Nekateri ste se dotaknili komisij. V tej državi imamo komisije in imamo komisije. In pravijo, da če nočeš rešiti problema, potem ustanoviš komisijo. Imamo tudi komisijo, ki sedaj v Sloveniji uveljavlja neko novo folkloro, ki se ji reče "štefanjenje". To sedaj berem po časopisih. Pustimo, gremo k stvari.

Dejstvo, da se iz naslova državnega lastništva v bankah, energetiki, Telekomu Slovenije, Adrii Airways, Slovenskih železnicah, Pošti Slovenije in številnih drugih gospodarskih družbah v proračun nateče za borih nekaj deset milijonov evrov dividend na leto, politika pa se neprestano ukvarja s kadrovanjem svojih podpornikov v njihove nadzorne svete in uprave. In to je le eden od razlogov, zakaj številni želijo biti zraven pri upravljanju Slovenskega državnega holdinga. Mi, krščanski demokrati Nove Slovenije želimo, da tokrat naredimo tektonski premik pri razmisleku. Zato pravim, ne bojmo se tujih menedžerjev in zaupajmo upravljanje Slovenskega državnega holdinga, torej državnega premoženja, tistim res najboljšim na svetu, ki niso obremenjeni z domačim družbenopolitičnim zakulisjem. In naredimo z njimi pogodbo, ki jo bo verificirala najboljša odvetniška pisarna, ne slovenska, na svetu, ker se nam to izplača narediti. Ampak tu je potreben tektonski razmislek, če seveda že ni vse skupaj določeno, da so že dejansko določeni in rezervirani sedeži v upravi, v nadzornem svetu Slovenskega državnega holdinga tistim ljudem, ki so blizu tej koaliciji. Ampak državno premoženje ni v lasti ne te vlade, ne te koalicije, ampak je v lasti vseh državljanov in državljanov te države, to je 2 milijona in 54 tisoč, kolikor nas je.

Znano je, da slovensko gospodarstvo potrebuje svež kapital. Že v predhodni svoji razpravi sem povedal, da bi znalo biti, da ti najboljši menedžerji, ki jih bomo privabili v Slovenijo, imajo ugled, uživajo zaupanje, imajo gotovo reference, da bi ti znali nagovoriti tuje investitorje, ki bi prišli v Slovenijo. Ker – kdo jih bo? Kdo jih bo? Državni zbor, Vlada, minister za finance? Ne gre nam. Ta zgodba nam ne gre. Zato pravim, tektonski razmislek, tektonski

premik v razmišljanju moramo narediti. Znano je, da slovensko gospodarstvo potrebuje ta trenutek najmanj 5 milijard evrov svežega kapitala, ki ga v lokalnem okolju ali v državni malhi ni in ga niti ne bo. Ne bo ga. Vprašanje je, kako prepričati najodgovornejše politike te države. Meni je prišlo na uho, da se gospa Alenka Bratušek nagiba k tej rešitvi, o kateri govorim, pripeljati tuje najboljše menedžerje. Upam, da je drugi koalicijski veljaki pri tem ne bodo zmleli. Mi, ki smo zagovorniki tujega upravljavca, opozarjamo, da časa za odločitve ni več dosti. Leto bo namreč hitro na okoli. V prihodnjem letu pa Slovenijo, torej najkasneje prihodnje leto, leto 2015 pa Slovenijo čakajo spet državnozbornske volitve. Vsi pa imamo toliko izkušenj, in vemo, da je volilno leto iracionalno leto. Takrat se ne da v državi narediti pomembnih reform, pomembnih odločitev. Torej alternativ ni veliko, ena pa je za Slovenijo, še posebej za nekatere sicer boleča, to je program mednarodne pomoči. Ampak mi nismo Španija, mi nismo Irska, ki sta v zameno za evropske milijarde morali pristati na precej mile ukrepe. Slovenija te milosti žal ta trenutek ne more pričakovati.

Moj zaključek, moja zaključna misel gre v smeri podpore amandmajem k 40. členu kolegov iz Slovenske ljudske stranke in Slovenske demokratske stranke.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati k 40. členu?
Gospod Brane Golubovič, izvolite.

BRANE GOLUBOVIČ (PS PS): Hvala lepa.

Glede investicijskega sklada oziroma najboljših tujih menedžerjev. Ta ideja o investicijskem skladu, ki bi jo vodil Slovenski državni holding, mogoče niti ni tako slaba ideja, kljub temu da imamo dokaj slabe izkušnje s tujimi menedžerji, ki vodijo tako imenovano slabo banko, kjer morajo sami sebi svetovati z velikimi zneski, po drugi strani pa pravijo, da niso za nič odgovorni in da niso oni določali, katero podjetje prihaja. Ampak hočem samo povedati, tudi v Sloveniji imamo dobre menedžerje, imamo v tujini dobre menedžerje, imamo v Sloveniji slabe menedžerje, imamo v tujini slabe menedžerje oziroma gledajo na svoj način.

Jaz bi samo še enkrat dodal, da ne bo nekega nesporazuma. Za mene je bistvena kakovost vodenja podjetja. In vodijo podjetje, se pravi upravljajo podjetje ljudje. Pomembno je, kako pridemo do teh ljudi. So iz Slovenije ali iz tujine, je v končni fazi vseeno. Se pravi, postopek. Za mene ni pomembno, kdo jih predlaga, ali opozicija ali pozicija. In še enkrat bom rekel, če pristajamo na logiko, da opozicija predlaga dva člana in koalicija štiri, pomeni, da ko se zamenja vlada, je nekako logično, da bo nadzorni svet se razpustil in se na novo postavljaj spet nov nadzorni svet. To pa ni tista stabilnost, kateri sledimo. Če se predlaga še

izboljšava tega postopka, ki je sedaj predpisan, imate mene celo zraven. Ne morem pa pristati na to, da se v nadzorni svet že v začetku določi, da bo dva imenovala opozicija, štiri pa pozicija. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa, gospod Golubovič.

Vidim še željo za razpravo, zato odpiram prijavo za razpravo k 40. členu in dvema vloženi amandmajema. Prijava poteka.

Prvi ima besedo mag. Matej Tonin.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSi): Spoštovane kolegice in kolegi, lepo pozdravljeni!

40. člen govori o sestavi nadzornega odbora, sveta, kakorkoli. Gre za ekipo, ki bo nadzorovala, na kakšen način se bo upravljalo s premoženjem vseh nas. Če pristajamo na logiko, da to državo, ta parlament oziroma, če hočete, tudi ljudi pri nadzorovanju, kako se upravlja z državnim premoženjem, predstavlja celoten parlament, ne samo trenutna vladna koalicija, potem je treba sestavo nadzornega sveta temu tudi prilagoditi. Če ne pristajamo na logiko, da je upravljanje s premoženjem stvar samo vladne koalicije, potem je treba tej logiki prilagoditi tudi sestavo nadzornega sveta. Če povem še bolj po domače, državno premoženje ne more biti samo stvar trenutne vladne koalicije, ampak mora biti stvar vseh nas, torej vseh tistih, ki smo na nek način zastopani v tem državnem zboru in predstavljamo ljudstvo. Kdor bi iskreno želel zadevo urediti v smeri, da se odgovornost porazdeli med vse nas, bi moral tudi pristati na sestavo nadzornega sveta, ki tej logiki sledi. Ta, ki je predlagana, je velik odmik od tega in praktično celotno nadzorstveno funkcijo prevzamejo v roke ljudje, ki jih bo predlagalo Ministrstvo za finance, s tem tudi vladna koalicija, in ni nekega vpliva, opozicija niti nima možnosti, da bi pri tej stvari kakorkoli sodelovala oziroma imela pregled nad to stvarjo.

Zaradi tega jaz upam, da bodo kolegice in kolegi danes podprli kakšnega izmed amandmajev, ki vloženi in gre v smeri, da vendarle se da nadzorstveno vlogo tudi opoziciji in da je nadzor nad upravljanjem državnega premoženja stvar vseh, ne samo stvar tistih, ki so trenutno na oblasti.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Matevž Frangež.

MATEVŽ FRANGEŽ (PS SD): Spoštovana gospa predsednica, najprej mi dovolite, da nekoliko zaobidem ton in duh te razprave, ker mislim, da je danes, potem ko je pred uro in pol ali dvema urama Ustavno sodišče izreklo odločbo o neustavnosti Zakona o davku na nepremičnine, primerno, da kot eden od zagovornikov tega davka tudi na javni sceni nekaj o tem rečem.

Jaz mislim, da je primerno, da se opravičim in potrdim, da so imeli pobudniki ustavne presoje, pa tudi tisti, ki so nasprotovali sprejetju zakona v takšni obliki v tem državnem zboru, prav. Jaz mislim, da bi bilo narobe danes dati glavo kot noj v pesek in se delati, kot da se nič ni zgodilo. To dejanje bo resno načelo vprašanje kredibilnosti pri sprejemanju ukrepov in jaz mislim, da predvsem vladajoča koalicija mora današnji rezultat ustavne presoje, ki jo mora absolutno spoštovati, predvsem pa razumeti, da je to resno opozorilo. Sam bi ga želel razumeti tako.

V tem kontekstu želim razpravljati tudi o predlaganih amandmajih s strani opozicije k Zakonu o Slovenskem državnem holdingu. Slovenska realnost na področju upravljanja kapitalskih naložb je izrazita žalostna. Jaz razloge za to pripisujem predvsem dejstvu, da država kot lastnica zelo pomembnega dela gospodarstva, sistemsko izjemno pomembnih podjetij nikoli ni na en transparenten in jasen način definirala svojih lastniških ciljev. To je pravzaprav posledica tega, da Slovenija kot država od leta 2004 sama zase ni definirala svojih strateških ciljev, ne samo kot lastnica podjetij, ampak kot država, kot skupnost. Mi v zadnjih 15 ali pa vsaj 10 letih, odkar smo se pridružili Evropski uniji in Natu, smo v nekem konceptualnem vakuumu, od narave in političnega predznaka vlade je nekaj malega odvisno, kakšni so ukrepi in kakšna je makroekonomska politika, ampak z značajem te nacije, z značajem te države, predvsem pa z vprašanjem, kaj želimo, da ta Slovenija postane, se bistveno, bistveno premalo ukvarjamo. In jaz mislim, da bi bilo koristno bistveno okrepiti ta strateški premislek.

Na podlagi Zakona o Slovenskem državnem holdingu bo Državnemu zboru predložena strategija upravljanja kapitalskih naložb. Jaz si ne želim, da je zgolj neka tabela, da je to zgolj seznam podjetij in da bomo tam po nekem preudarku kakšnega uradnika rekli, O. K., to je strateško, to je pomembno in to je portfeljsko. Ker s tem nismo naredili nič. S tem smo samo odključali seznam za privatizacijo. Mi moramo odgovoriti na bistveno bolj kompleksno vprašanje, in to je, kaj mi kot narod, kaj mi kot država želimo in v kakšni Sloveniji želimo živeti čez 10, 15 ali 20 let. Ker, spoštovane in spoštovani, življenje države se ne začne z neko vlado, ampak je kontinuiran proces. Odločitve ene vlade usodno vplivajo tudi na ravnanja naslednjih vlad.

Nočem načenjati razprave o odgovornosti, kdo nas je spravil v ta "zos", ampak moje trdno prepričanje je, da nas je napačna makroekonomska politika v letih 2004–2008 pripeljala v situacijo, ko se je zaradi zniževanja davčnih bremen na eni strani in na drugi strani povečevanja obvez države porušilo tisto temeljno ravnovesje, ki je bilo zlato pravilo do leta 2004. Saj je država pretežno bolj ali manj dosegala vsako leto majhne primanjkljaje,

ampak so ti bili ekonomskemu performansu našega gospodarstva povsem primerni in obvladljivi. Kar hočem dejati, je to, da je odsotnost strateških ciljev te države pravzaprav naš ključni problem. Ker teh strateških ciljev nimamo, smo podvrženi temu konceptualnemu vakuumu in akrobacijam ter eksperimentom ene, druge, tretje vlade. Danes ne nazadnje ugotavljamo, da je Ustavno sodišče razveljavilo Zakon o davku na nepremičnine. Pa če natančneje pregledamo, kaj je v Sloveniji ustvarilo tako velik primanjkljaj, zaradi katerega potrebujemo nove davčne prilive, da saniramo javne finance, jih konsolidiramo, jih srednjeročno spravimo v neko vzdržno ravnotežje, ugotovimo, da pravzaprav napake in problemi vlad daleč pred Alenko Bratušek.

Za Slovenski državni holding in za usodo državnega premoženja je ta strateški vidik izjemno, izjemno pomemben. Spomnil bi na določbo Zakona o upravljanju kapitalskih naložb, ki smo ga že zdavnaj razveljavili, ker se je nekdo bal Agencije za upravljanje kapitalskih naložb, v katerem je bilo jasno določeno, da se strategija upravljanja pripravi na podlagi sektorskih politik. Ker ne more samo nek finančnik na Slovenskem državnem holdingu presojati, kaj je strateške vrednosti za državo, kaj bomo z našo infrastrukturo, kaj bomo s preskrbo s hrano, preskrbo z vodami, zanesljivo in varno oskrbo z električno energijo, kaj bomo z našim bančnim sistemom kot finančno hrbtenico družbe prebivalstva in ekonomije. To so strateška vprašanja. Medtem ko se odločamo o tem, kaj prodati, pa sem resnici na ljubo močno za to, da Slovenija na nekaj močnih primerih pokaže, da je "open for business", da je odprta država, da presežemo zgodbe, ki so Slovenijo naredile tako hermetično zaprto za tuji kapital. Ampak na drugi strani močno nasprotujem temu, da brez premisleka, zaradi kratkoročnega interesa čim hitrejše razdolžitve države prodamo premoženje, brez tega strateškega premisleka, brez ocene o tem, kaj je strateško, kaj je za nacijo pomembno in kaj za to dobimo v situaciji, ko vemo, da upravljanje kapitalskih naložb v tem trenutku ni. Mi smo danes s Slovensko odškodninsko družbo na čelu daleč od standardov, ki so bili uveljavljeni v času Agencije za upravljanje kapitalskih naložb. Agencija za upravljanje kapitalskih naložb, pa vem, kolegi, da vam grem kdaj pa kdaj na živce, ker skušam biti njen advokat v tem parlamentu, je v zelo kratkem času, praktično leto in pol, vzpostavila mednarodno primerljive prakse. Za te prakse so jo v tujini prikazovali kot primer dobre prakse v kratkem času vzpostaviti tako dober normativni okvir, tako dobre primere poslovne prakse, poslovne kulture, odnosa med lastnikom kot državo oziroma državo kot lastnikom in posameznimi podjetji. Takrat je uprava AUKN preko svojih izvršnih direktorjev, ki so bili z vidika naložb pomembni ljudje z avtoriteto, opravljala četrletne sestanke z upravami nadzornih svetov družb v državni lasti, spremljala izvajanje

lastniške politike, ni nastavljala kadrov v podjetjih, ampak jo je predvsem zanimalo, ali bodo podjetja dosegala svoje poslovne cilje, in skupaj z upravami in temi nadzornimi sveti poslovne cilje teh družb tudi definirala ali pomagala oblikovati.

Danes se mi zdaj tukaj ukvarjamo kot ekskluzivnim vprašanjem Slovenskega državnega holdinga že ves čas pravzaprav z vprašanjem, kdo bo sedel v nadzornem svetu. Zakaj zavračam opozicijske recepte na to temo in dopuščam, da me spet kdo čez nekaj mesecev postavi na laž. Zato, ker menim, da v nadzornem svetu Slovenskega državnega holdinga ne sme sedeti predstavnik Socialnih demokratov, ne sme sedeti predstavnik Pozitivne Slovenije in ne sme sedeti predstavnik Slovenske demokratske stranke. Jaz verjamem, da mora v nadzornem svetu Slovenskega državnega holdinga sedeti nekdo, ki ima vsa strokovna znanja in merila, po tem zakonu so postavljena zelo visoko, ki ima etičen odnos, ki ima etičen odnos do državnega premoženja tudi v tem kontekstu, da razume, da je to premoženje vseh državljanov in državljanov, do katerega se mora izkazovati vsakokrat najvišja skrbnost pri upravljanju, ker je to dediščina vseh. In njegova naloga je, da to dediščino v čim boljših rokah preda naslednikom, da nasledniki to predajo v roke naslednji generaciji. Ne padimo na izpitu, da po tem, ko smo bili morebiti preveč zaprti, danes prodamo vse po spisku zaradi tega, ker je bilo vprašanje nacionalnega interesa v naši ekonomiji zlorabljeno. Tajkunizacija ni bil nacionalni interes. Tajkunizacija je bila zloraba nacionalnega interesa.

Meni je izrazito žal, da ne kolegi v vladi, ne kolegi v koalicijskih poslanskih skupinah in ne kolegi v opoziciji niso prepoznali dodane vrednosti zelo iskrenega amandmaja Socialnih demokratov, ki smo ga vložili na Odboru za finance in monetarno politiko, ko je bila obravnava pred matičnim delovnim telesom. Mi smo predlagali, da enega predstavnika oziroma dva predstavnika v sedemčlanskem nadzornem svetu imenujejo zaposleni. Narobe. Izvolijo zaposleni v vseh družbah, ki so v lasti ali upravljanju Slovenskega državnega holdinga. Ker veste, zaposleni so tisti, ki so najbolj zainteresirani za to, da gre podjetju dobro. Zaposleni so tisti, ki bodo znali budno spremljati postopke prodaj in jih pri tem ne bo zanimal samo finančni izplen za državo, ampak tudi vprašanje, kakšna bo usoda podjetja, ki ga prodaja: ali bo to podjetje še zagotavljalo kakovostna delovna mesta, ali bo to podjetje še prijazno za zaposlene ali ne. In to ni samo sindikalno vprašanje. Predvsem pa bi bili predstavniki zaposlenih v nadzornih svetih odlična korekcija morebitnega političnega vpliva. Jaz namreč dopuščam možnost, da ko koncept, kot je zdaj postavljen, ko minister za finance, ena oseba, imenuje strokovno komisijo treh ljudi in, recimo, da so to lahko njegovi sošolci ali prijatelji, kdo pa bo vedel, izbere v javnem

pozivu spet pet novih prijateljev in teh pet novih prijateljev bo dobilo žegen koalicije, v Državnem zboru se odločitvi Vlade tako ali tako ne bomo preveč postavljali proti. Na koncu bo nadzorni svet Slovenskega državnega holdinga derivat volje finančnega ministra. Ne glede na vprašanje, ali jaz Urošu Čuferju, ki je finančni minister zgolj v tem trenutku, zaupam ali ne, jaz mislim, da je to nevarno in da je treba z največjo skrbnostjo poskrbeti za to, da bodo v nadzorne svete Slovenskega državnega holdinga pa tudi družb v njegovem upravljanju postavljeni ljudje, ki nimajo dolga. Veste, Boris Štefanec oziroma Štefanec, slovensko javnost je zmotilo, ker je bil član neke politične stranke. Jaz ne bom sodil in tudi pri tej temi nisem bil aktiven, me žalosti, da ne znamo priti do kredibilnega vodstva Komisije za preprečevanje korupcije, ampak vendarle, madona, a je res njegov greh to, da je bil član politične stranke. Jaz sem član politične stranke, član politične stranke sem postal pri 16 letih starosti, ker sem takrat in ker danes v nekaj verjamem in ker sem se odločil, da bom svoja politična prepričanja razkril javno in transparentno. Ampak naj nihče ne misli, da sem marioneta in da ima Igor Lukšič nitke, s katerimi upravlja mojo govornico ali moje telo. Jaz sem samostojna oseba, ki mislim s svojo glavo in tudi za Borisa Štefaneca si upam trditi, da je približno tako. Ne bi pa si upal trditi tega istega za množico ljudi, ki so bili kot v mnogih primerih strankarski delegati postavljeni v nadzorne svete in tam izvrševali politiko strank. Slovenski državni holding ne sme uresničevati politike strank. Slovenski državni holding mora uresničevati politiko najvišjih državnih interesov, in to je odgovornega, racionalnega, gospodarnega upravljanje tega premoženja, da se to premoženje plemeniti, da zagotavlja kakovosten vnos v državno blagajno. To premoženje bi lahko predstavljalo ob zmernih donosih med 350 in 700 milijoni evrov prihodka v letni proračun te države. Davka na nepremičnine resnici na ljubo sploh ne bi potrebovali, če bi to področje znali urediti na primeren način. In ni malo potrebno za to. Samo stvari je treba normalizirati in država kot lastnik mora definirati svoje lastniške cilje. Definiranje lastniških ciljev v tej državi ni bilo nikoli opravljeno. Država kot lastnik ni povedala, kaj hoče s to banko, kaj hoče s premogovnikom, kaj hoče z energetskega sistemom, kaj hoče z Darsom, kaj hoče s Petrolom, Krko in tako dalje in tako dalje. In kaj se zgodi, ko lastnik ne postavlja politike? Ja, postavlja jo nekdo drug. Ampak vprašanje je, ali ta nekdo drug postavlja politiko v skupnem javnem interesu.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Gospod Frangež, amandma.

MATEVŽ FRANGEŽ (PS SD): Govorimo o sami esenci tega amandmaja, gospa podpredsednica. O samem bistvu tega amandmaja govorim, se opravičujem, če sem pri tem nekoliko predolg.

Jaz želim razumeti ta amandma dobronamerno. Tudi zato sem v predhodnih fazah tudi podprl, da je treba Komisiji za nadzor javnih financ, zagotoviti določeno mesto, da lahko opozicija budno spremlja procese. In po rešitvi v enem od naslednjih členov bo predsednik Komisije za nadzor javnih financ povabljen na seje nadzornega sveta. Še pomembnejši inštitut varovanja javnega interesa je tako imenovani Ekonomsko-socialni strokovni odbor. Ja, ma ne, Andrej Šircelj, ti zaupaš samo sebi, jaz pa zaupam predstavnikom sindikatov, še bolj bi zaupal predstavnikom zaposlenih v teh podjetjih, pa ste jih izključili, niste podprli našega amandmaja, ki bi dvema predstavnikoma zaposlenih dal mesto v tem nadzornem svetu. In njim bi najbolj zaupal. Bolj kot kakšnim finančnim ekspertom, ki jih zanima samo goli dobiček. Tudi ta je pomemben, tudi ta je pomemben, še posebej ko govorimo o tem, da mora to premoženje predstavljati nek prihodek državnega proračuna. Ampak ne samo tako, da danes prodamo premoženje, čez 5 let bomo pa v istem "zosu" brez premoženja. In danes odločamo, spoštovane in spoštovani, o fundamentalnih stvareh, o stvareh največjega strateškega interesa za to državo. In kot rečeno, ESSO predstavlja v tem pogledu korektor. Ima pravico pogledati v vse ključne poslovne procese v Slovenskem državnem holdingu in jih preko opozoril in v skrajnem primeru tudi javnega glasnega opozorila temu državnemu zboru, "poglejte, spoštovane poslanke in poslanci, pogledajte, spoštovani gospod minister, pogledajte, spoštovana gospa predsednica vlade, v holdingu se dogajajo čudne stvari, prosim, reagirajte".

Ampak hkrati, na drugi strani, glejte, ta amandma prinaša še eno nevarnost, ki jo je omenil prej kolega Brane Golubovič. Tudi v tem primeru se z njim močno strinjam. Če bomo pristali na to, da so predstavniki nadzornih svetov, predstavniki te ali one večine, te ali one stranke, to seveda pomeni, da se bodo po volitvah tudi menjali. Nam manjka kontinuitete v odločevalskih procesih. Pogledajte Novo Ljubljansko banko, pa mi smo ja nadzorne svete menjavali enkrat na leto. Kako boš zagotovil poslovno kontinuiteto, kako boš zagotovil kredibilnost takih institucij, če tuji sogovorniki vsakič, ko se oglasijo na banki, vidijo tam nekega drugega sogovornika? Podcenjujemo pomen tega mehkega v medčloveških odnosih. Da je danes za posel pomembno imeti tudi socialno mrežo. Tu bi lahko govoril še o kakšnih drugih zadevah, kot je akuten primer Cimos. Ena tretjina delovnih mest v slovenskem gospodarstvu, v katerem ima tudi država pomembno vlogo, je vezana na avtomobilsko industrijo. Avtomobilska industrija je danes v svetu ena od najbolj standardiziranih, najbolj konkurenčnih industrij. Slovenski dobavitelji so dobili skozi leta trdega dela, leta razvoja, leta premišljenega razvoja najvišje statuse dobaviteljev. So sistemski razvojni dobavitelji,

kot je Cimos. Kalvarija, ker se odločevalski procesi o usodi Cimos in ker država očitno ne zna pokazati, da bo stala za tem izjemno pomembnim, strateško pomembnim podjetjem, rezultirajo tako, da pomembni dobavitelji Cimos že postavljajo na rdečo listo. Čakajte malo – kaj tukaj ne štima? In spet manjka opredelitev strateških interesov te države, zavedanje, da je to panoga, ki v Sloveniji zagotavlja eno tretjino delovnih mest v industriji, da je to panoga, kjer imamo bogato inženirsko znanje, razvojne sposobnosti in ne nazadnje tudi dobra podjetja. Jaz pričakujem, da bo tudi ta holding, da bo tudi strategija upravljanja tega premoženja zmogla definirati, če jih drug dokument ne. Strategija razvoja Slovenije, denimo, ki je v izključni vladni pristojnosti, poslanci sploh ne vemo, da se pripravljajo. Pa se paca že eno leto, pa menda v njej ni bog ve kaj strateškega. Veste, tukaj smo na resničnih temah. Zakon o davku na nepremičnine je bil gasilska akcija. To je bilo jasno takrat. Mi smo jasno priznavali, da ga sprejemamo zaradi fiskalnih ciljev, zaradi fiskalnega okvira. Da pa je v njem vrsta rešitev, resnici na ljubo, če tega okvira in če te nuje ne bi bilo, ne bi nikoli navajali k temu, da ga kot Socialni demokrati podpremo.

Se opravičuje, gospa podpredsednica, ker sem v svoji razpravi bil nekoliko preveč intenziven. Če sem porabil nekoliko preveč časa in če sem mestoma oddaljil od tem. Jaz teh amandmajev, kljub temu da želim verjeti, da jih je opozicija vložila z najboljšimi nameni, ne morem podpreti.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Gospod Frangež, res ste šli nekoliko širše, vendar ste prej na to tudi opozorili, zato sem vam to tudi dopustila. Res pa je, da čas pa je šel v okviru vaše poslanske skupine.

Za besedo se je javil mag. Marko Pogačnik.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS):

Predsedujoča, hvala za dano besedo.

Zelo zanimivo je poslušati poslance, koalicijo v danem trenutku, kako bi oni vse, za kaj se oni zavzemajo. Potem vam jaz zastavljam vprašanje, zakaj ste pa potem več kot leto in pol blokirali Zakon o slovenskem državnem holdingu. Celó zdaj, ko je uveljavljen, ga ne izvajate. Če bi se zavzemali za vse, kar ste sedaj povedali. Zakon o Slovenskem državnem holdingu in obstoječi in sedanji ne omogoča vsaki vladi odpoklica nadzornega sveta čez noč. Preberite si 44. člen. Ampak vi tega niste hoteli, vi ste danes radi operirali po Sodu, po Kadu, kjer se omogoča, da s sklicem seje vlade zamenjaš nadzorni svet. Ta zakon tega ne omogoča, vi ga pa že več kot eno leto in pol blokirate. In čedalje bolj se kaže, da nekaj govorite, delate pa nekaj drugega. Jaz mislim, da je ključno tukaj notri, da bo politika dala roke stran že s tem, ker so narejeni pogoji za izpolnitev, da bo nekdo kandidiral za člana nadzornega sveta. Se pa

strinjam z vami, kar ste rekli, gospod Frangež, politična izkaznica ne bi smela biti ovira za to, če nekdo izpolnjuje strokovne kompetence. Pri KPK se pa postavlja verjetno tudi tam vprašanje. In pogoji za imenovanje za člana nadzornega sveta, da bo nekdo, bi rekel, izključno lahko, ki je strokoven, ki se je s svojim dosedanjim delom izkazal in tukaj pa mene ne moti, če ima politično izkaznico. In tako radi ste Socialni demokrati organizirali razno razne forume, predstavljali zadevo, na kakšen način to poteka v skandinavskih državah in predstavnik sklada za upravljanje iz Norveške vam je lepo povedal. Na Norveškem ni problem, če je član nadzornega sveta nekdo, ki ima politično izkaznico. Za nas je pomembno, da je strokovni. In že obstoječi zakon o Slovenskem državnem holdingu to dela. Sod in ta način upravljanja, kot ga imate pa zdaj, ki ste ga pa vi vedno podpirali, ko ste prišli na oblast, pa tega ne omogoča. In jaz mislim, da je tudi pomembno to, da imenuješ tistega, ki mu zaupaš. Tako vlada imenuje svoje predstavnike v nadzorni svet, ki jim zaupa, in tako dajte priložnost tudi opoziciji, da preko Komisije za nadzor javnih financ predlaga tistega, ki mu zaupamo. Žal po vseh rezultatih in po vseh fiaskih, ki jih je do sedaj pokazala vlada Alenke Bratušek, mi tej vladi ne zaupamo.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa.

Še vedno razpravljamo o 40. členu. Me zanima, če bi še kdo želel?

Izvolite, gospod Meh, imate besedo.

SREČKO MEH (PS SD): Saj je prav, da opozicija pravi, da ne zaupa poziciji in da jo kontrolira, če lahko mimogrede na to zadnjo izjavo rečem.

Ker govorimo o nadzornem svetu in sestavi nadzornega sveta bi rad komentiral dve tezi, ki sta se danes pojavljali. In sicer prva, da bi naj v nadzornem svetu bili tujci, ki bi naj vodili ta holding in da bi oni bili tisti, ki bi bili najboljši in bi najboljše naredili tisto, kar bi naj potem ta državni holding naredil. Proti temu odločno protestiram. Najprej bi morali resnično narediti to, da se dogovorimo, kaj bomo z državnim premoženjem naredili. Kaj je tisto, kar želimo s tem premoženjem narediti in kaj je s tem premoženjem treba potem tudi na dolgi rok delati. Potem pa trdim, da imamo v Sloveniji dovolj stroke in dovolj ljudi, ki so sposobni sami opraviti in narediti vse tisto, kar je potrebno narediti, zato da lahko nadziramo in vodimo Slovenski državni holding. Tujci se po moje do sedaj niso najboljše izkazali, pa ne bom teh primerov povedal. Zato se mi zdi oziroma sem prepričan, da bi sestava morala biti takšna, kot je.

Danes zelo veliko govorite o odgovornosti. Jaz se seveda zavedam, da je odgovornost pozicije za to, kar se je zgodilo. In zato sem tudi popolnoma odgovorno pritisnil na tipko "za" zakon o davku na nepremičnine, ker

smo na nek način reševali vse tisto, kar je bilo do tega trenutka, ko je vlada Alenke Bratušek začela ta mandat, narobe, in je bilo treba reševati z velikim primanjkljajem, ki so ga povzročile vse vlade v preteklosti in predhodna še največ. Zaradi tega se mi zdi, da je ta odgovornost oziroma sem prepričan, da je treba pred nadzorne svete postaviti odgovornost za rezultate in odgovornost za vodenje, ne glede na to oziroma prav zato je prav, da sestavimo nadzorni svet tako, da bo odgovornost nedvoumna in da se ne bo moglo govoriti o tem, kdo je kriv oziroma kdo vse je sodeloval pri tem, da so odločitve bile slabe.

In še ena stvar se mi zdi, govora je bilo tudi o nadzornih svetih v občinskih svetih. Jaz lahko trdim, da so nadzorni sveti sestavljeni tako, da jih vodi opozicija, in da so nadzorni sveti tam, kjer je bila odgovornost primerna in dobra, da so tam nadzorni sveti opravili izjemno pomembno vlogo, saj so bili korektor občinskim upravam in so dobro opravljali svojo vlogo.

Zato pri 40. členu amandmajev, ki so bili predlagani, ne bom podprl. Se pa svoje odgovornosti absolutno zavedam tudi tokrat, ker bom glasoval proti predlaganim amandmajem. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala tudi vam.

Vidim, da ima željo po razpravi mag. Andrej Vizjak.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Spoštovani, hvala lepa za besedo.

Jaz mislim, da edina rešitev za nepolitično kadriranje imenovanje v nadzorne svete, tudi holdinga in drugih firm, privatizacija oziroma umik države iz gospodarstva. Dokler pa tega ne bo, je pa prav, da se koalicija zave, da je za njo koristno, da je v nadzornem svetu oziroma da je v strukturi tudi neka kontrola oziroma opozicija. To je koristno za pozicijo. To ni privilegij opozicije. In tega smo se zavedali že v prvi Janševi vladi. Če se spomnite, smo takrat prav pozvali opozicijske stranke, da sodelujejo s strokovnjaki, ne govorim s politiki, s strokovnjaki v nadzornih svetih gospodarskih družb. Spomnite se, takrat so Socialni demokrati kadrirali dr. Francija Križaniča v nadzorni svet Holdinga Slovenske elektrarne. Verjetno ga niso kadrirali kot politika, ampak so Socialni demokrati zaupali gospodu Križaniču, da ve in da se spozna in da je strokovnjak in da bo zaradi tega tudi ne nazadnje doprinesel k funkcioniranju in učinkovitemu delovanju tega nadzornega sveta v dobro družbe. Jaz menim, da je pravzaprav nevarno, če se koalicija otepa prisotnosti tudi drugače mislečih pri nadzoru gospodarskih družb, še posebej pa Slovenskega državnega holdinga. Naravnost ne razumem neke ihte in pravzaprav metanja polen pod nose opoziciji, ko želi in predlaga tu neko dodatno okrepitev. Poglejte, sedanja koalicija, jaz mislim, da so številni primeri vaših kadrovskega potez, ki

so hote ali nehoti narejene skrb vzbujajoče. Vsi skupaj ste se zgražali nad gospodom Gašper Gašper Mišičem v upravi Luke Koper. Potem je še kakšen primer, kjer je več kot očitno, da je nek strankarski interes prevladal in da je zaradi tega kadrovska rešitev. Ampak to, kar se je pa zgodilo nedavno, in zaradi tega se tudi oglašam, je pa eklatanten primer, kaj se ne sme dogajati v tej državi. To, da se en gospod, ki je daleč, kar se tiče njegovih delovnih izkušenj, izobrazbe, od nekega direktorja v banki, zaposli v tej banki. In več kot očitno gre za neko politično uslugo. Gospod Praprotnik, član senata oziroma podpredsednik KPK, novinar z izjemno jasnim političnim pedigrejem in usmeritvijo, ne nazadnje če preberete njegove članke v Dnevniku, vam je več kot očitno jasno, kam pes taco moli in kakšen je njegov profil, dobi direktorsko mesto v Novi Ljubljanski banki. Spoštovani, če je to kje v nekem normalnem korporacijskem upravljanju možno in normalno, potem je, ne vem, cel svet zmešan. Ampak jaz mislim, da smo zmešani mi. Da dobi en novinar ... Jaz se sprašujem, verjetno bi lahko bil tudi kakšen profesor telesne vzgoje ali pa kakšna, ne vem, socialna delavka primerna za to direktorsko mesto. Približno isto izkušen ali pa ne nazadnje izobrazbenih podlag ima za to.

Spoštovani, tako se kadrira v sedanji koaliciji. Jaz vem, spoštovani poslanci, da vi, ki danes tu sedite, in tisti, ki ne sedite, nimate s tem nič. Jaz vem, da vas nihče ni vprašal za to, in da vi tudi ne bi soglašali s tem. To jaz dobro vem. Ampak želim vam povedati, kako to funkcionira, kako nekateri kadrovski mlini, ki delujejo v tej, pa vsaki koaliciji, meljejo. Jaz mislim, da je to slabo, katastrofalno in da je temu treba narediti enkrat konec. In dokler, spoštovani, ne boste države umaknili s teh gospodarskih subjektov, dokler se ne bo ena resna privatizacija v tej državi zgodila, bo tako. Skomine bodo imele ta ali druga oblast. Kadrirala bo bolj ali manj politično posrečeno oziroma neposrečeno. In prosim vas, ne opravičevati tega početja s tem, da so tudi drugi to počeli. To je slabo, to ni dobro. Zato vam povem, da je rešitev ena sama, in to je ta, da država dela to, kar je v državni domeni. Gotovo upravljanje kapitalskih družb oziroma gospodarskih subjektov, če le-te niso strateške naložbe, to ni. Pa tudi če je, je bolje to prepustiti drugim.

Ko poslušam to razpravo okoli tega člena že skoraj dve uri, se pravzaprav vrti okoli tega, kdo je bolj ali manj poklican in odgovoren za politični vpliv v tem. In slabo je, slabo je. Če se v ogledalo pogledate, je slika verjetno še bolj spačena, kot če bi se katerakoli druga vlada pred tem pogledala v ogledalo.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Bi še kdo želel razpravljati?
Gospod Meh, izvolite.

SREČKO MEH (PS SD): Ja, to je pa res perverzno, da je večino razprave vodila SDS danes tukaj v državnem zboru z vlado, zdaj pa pride član SDS in govori, da to dve uri poslušam, pa ga tu ni bilo. Se mi zdi pa res višek vsega skupaj. Zelo odgovorno je bilo razpravljanje o tem, kdo v nadzornem svetu, kako naj bo sestavljen nadzorni svet, kako naj se s premoženjem dogaja. In to je bil naš namen, da naredimo. Jaz prav nič ne očitam opoziciji, da je predlagala amandmaja, ker je to vaša pravica. Da pa vi meni očitate, da se zgražate nad tem, da tega ne razumemo. Pa to je naša pravica! Saj to lahko mi ne razumemo in ne podpremo. To možnost seveda imamo. In še zdaj okoli Praprotnika. Tukaj se mi zdi tudi višek. Medjo – kdo ga je imenoval? Kdo je imenoval direktorja? Zato pravim, da se mi zdi, da je take primere škoda dajati danes tukaj. Kje drugje bi jih lahko dajali. Danes pa bi morali govoriti o tem, da bomo to naše premoženje, za katerega pravimo, da se mora država umakniti iz upravljanja, s tem se na nek način strinjamo, da bi to morali narediti in o tem bi se morali pogovarjati. Morda tudi tako, da bomo skozi nadzorne svete, skozi nadzor, operativni nadzor prišli do tega, da bomo lahko pravočasno ugotovili, kaj se v teh družbah, ki so naše, dogaja. In to je pravzaprav tudi naš namen.

Naj ponovno ponovim, od svoje odgovornosti za pritisk na tipko za tisto, kar sem glasoval, od tega ne bežim. Tudi tokrat ne bom bežal od tega, ko ne bom podprl obeh amandmajev. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Razpravljamo o 40. členu. Bi še kdo želel razpravljati?

Gospod Bogovič, izvolite, imate besedo.

FRANC BOGOVIČ (PS SLS): Lep pozdrav podpredsednica!

Pri 40. členu sta vložena dva amandmaja, ki želita vzpostaviti nazaj to, kar je po našem prepričanju zagotovo pomanjkljivost zakona, ki ga predlagate. Se pravi, da bi se ta odgovornost za upravljanje z državnim premoženjem delila med koalicijo in pa opozicijo, da ne bi prihajalo zopet do tega, da bi nekdo iskal odgovornost za fiasko nekega zakona 8 let nazaj in podobno. Zato podpiram to, kar je bilo prvotno v zakonu, prvotno predlagano, pa se zdaj koalicija očitno s tem ne strinja. V prvotnem zakonu je bilo sprejeto, da je en član na predlog komisije Državnega zbora za nadzor financ. Koalicija se je odločila, da tega ne potrebuje in da bo očitno Vlada sedaj predlagala vse člane. Sam mislim, da je problem odgovornosti pri upravljanju z državnim premoženjem ena zelo pomembnih stvari. Zelo pomembno je tudi pri ostalih stvareh. Danes mislim, da bi bilo zelo prav, če bi bil tudi med nami minister za finance. Gre za eno od zelo pomembnih stvari, ki je bila zelo napadana v mandatu vlade, katere član

sem bil tudi sam. Vse, kar je bilo možnega in nemožnega, normalnega in nenormalnega, je bilo narejeno zato, da je prišla ta problematika pred Ustavno sodišče in da se je v nekem trenutku zavleklo s sprejemanjem tega zakona. Veseli smo bili konec leta 2012, da bomo področje upravljanja z državnim premoženjem uredili z zakonom o Slovenskem holdingu. V lanskem letu se je zgodilo, kar se je zgodilo. Kolegice in kolegi, 15 mesecev je že od tega, kar je Ustavno sodišče zaustavilo tisto in odločilo, da je takšen zakon v skladu z ustavo, da je treba začeti z državnim premoženjem gospodariti, mi pa se sprehajamo v tem državnem zboru in enostavno zavlačujemo to prepotrebno in prepomembno področje upravljanja z državnim premoženjem. To, kar se počne pri tem, da enostavno ni korajže, da bi se šlo v smeri proti privatizaciji, proti realnim lastnikom, ki bi tudi realno in odgovorno opravljali s premoženjem, je verjetno edina možna pot, da se naredi kombinacija v nadzornem odboru. Zato s tega mesta še enkrat resnično izražam zaskrbljenost, zaradi ključnih tem – ključne teme te vlade, države, pa smo že zdavnaj ugotovili, kaj so. Je zdravstvo. V tem tednu smo videli celo polomijo na tem področju. Druga ključna tema je sanacija bank, ki je nekako v lanskem letu stekla. Vidimo, da imamo en kup nejasnosti in kup zmede na tem področju. Tretja ključna tema je upravljanje z državnim premoženjem. Slučajno danes razpravljamo o tem zakonu na isti dan, ko je tudi Ustavno sodišče povedalo, kaj si misli o delu in o načinu dela vlade, finančnega ministra in pa predsednice Vlade. Jaz upam, če se bo tukaj kakšna polomija naredila in se bo iskala odgovornost, da ne bo zopet kdo poiskal odgovornost za osem let nazaj, kot išče, vidim po medijih, predsednica Vlade odgovornost za polomijo pri nepremičninskem davku. Danes ni finančnega ministra, ki bi lahko kaj več povedal o tej zadevi. Predpostavljam, da boste verjetno našli zopet neko žrtveno jagnje v strukturi finančnega ministrstva ali pa ne vem kje v uradništvu, ki bo odgovoren za to zadevo.

Kolegice in kolegi, enkrat se dajmo začeti odgovorno obnašati. In pri taki zadevi, kjer sedaj rušite to, kar je koalicija v neki drugi sestavi sprejela in vzela na znanje, da je to preodgovorna zadeva, da bi se samo koalicija s tem ukvarjala, tega niste prepoznali pri nepremičninskem davku, kjer enostavno vse, kar smo vam s tega mesta govorili, je bilo neužitno za to vladno koalicijo, očitno je podobno tudi pri razpolaganju in gospodarjenju z državnim premoženjem. Najbrž je pa manever predviden, da bo še naprej preko Soda neka klika ljudi, ki tam očitno zelo dobro s tem upravlja danes, to upravljalno še v nedogled.

V tem delu jaz mislim, da je prav, da bi se amandma, ki je bil predlagan s strani SDS, podoben pa tudi z naše strani, eden govori o tem, da bi bil en član na predlog te komisije, v kateri ima večino opozicija, ne glede na to,

kakšna bo postavitev v državnem zboru, kakšna je danes, vemo, kakšna bo čez pol leta, leto, dve, ne vemo, in prav bi bilo, da se parlament te odgovornosti resnično zaveda in da se ta odgovornost za teh še zadnjih 10 milijard razprši med vse politične stranke, predvsem pa da se v tem državnem zboru enkrat dokončno dogovorimo, kako bomo gospodarili, kaj bomo s tem naredili, kaj od tega bo šlo za privatizacijo, kaj od tega pa bo ostalo dejansko kot ključna državna infrastruktura in podobno.

Upam, da boste res, ko govorite o odgovornosti, odgovorno ravnali in se zavedali tega, da je pri tako veliki odgovornosti prav, da se ta odgovornost razprši med koalicijo in opozicijo, ne glede na to, kakšna je postavitev državnega zbora v nekem trenutku.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Zdaj sprašujem, ali bi še kdo želel razpravljati k 40. členu. Ne vidim nobene želje. Ker nihče več ne želi razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na razpravo k 41. členu in amandmaju Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. Bi želel kdo razpravljati? Ne vidim želje po razpravi, torej zaključujem razpravo.

Prehajamo k 50.b členu in amandmaju Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.
Besedo ima gospod Franc Jurša.

FRANC JURŠA (PS DeSUS): Hvala lepa, podpredsednica, za besedo, lep pozdrav vsem skupaj.

Na nek način vas je bilo prijetno poslušati. Zanimivo, skozi vse mandate, nekaj sem jih spremljal na televiziji, v zadnjih dveh sodelujem, je najbolj zanimivo okoli tistih členov, kjer se govori o kadrovske politiki. Tisti, ki so v opoziciji se bojijo, da jim bodo vse posnedli tisti, ki so v koaliciji, tisti, ki pa so v koaliciji, pa ne bi radi dali nič opoziciji. Tako ali drugače, če ste govorili vse pri prejšnjih členih, potem dovolite, da tudi jaz povem svoje mnenje. Ker ste govorili o vsem, najbolj ste pa govorili o nepremičninskem davku, ki ga nimamo v tem trenutku na dnevnem redu.

Zdaj pa bi jaz prešel k zadevi. V fazi osnutka glede samega Kada se je govorilo, da bi se naj Kad pripojil k Slovenskemu državnemu holdingu. Mi v naši poslanski skupini temu nismo bili naklonjeni oziroma smo bili proti. Bili smo proti temu, da bi bila ločena evidenca premoženja, saj taka ureditev ne bi zagotovila varstva premoženja samega Kada. Zakaj je premoženje Kada tako pomembno, da ga ohranimo samostojnega? Pri tem smo v Demokratični stranki upokojevcev preprosto vztrajali zato, ker želimo, da se ohrani in spoštuje namen Kapitalske družbe, ta pa je zagotoviti določeno finančno vzdržnost pokojninske blagajne in s tem varnosti,

stabilnosti sedanjih in tudi bodočih upokoјencev. Vsi vemo, da je bil v 90. letih, ko se je družbeno premoženje privatiziralo, namen ustanovitve Kapitalske družbe in prenos 10 % takratnega družbenega premoženja na to družbo v tem, da se s plemenitjem tega premoženja zagotovi vir za potrebno financiranje pokojninske blagajne. Slednja je iz leta v leto bolj osiromašena, saj se vanjo ne nateka dovolj niti za izplačevanje pokojnin, kaj šele da bi se toliko nateklo, da bi lahko pokojnine tudi usklajevali. Realna vrednost pokojnin se je zniževala četrto leto zapored, kar vpliva na gmotni položaj vseh upokoјencev. Žal v zadnjih letih tudi usklajevanje pokojnin ni več popolno oziroma usklajevanja od leta 2012 sploh več ni bilo, z izjemo lanskega leta, ko je bilo namenjeno usklajevanju zgolj 4,6 milijona evrov. Tu so nas upokoјence opozarjali, da so dobili tudi po en evro, kar je na nek način bilo tudi smešno. In tudi v letih 2014 in 2015 usklajevanja ne bo. Tako je teh 50 milijonov, ki jih Kad namensko plasira v ZPIZ, uporabljeno v glavnem za izplačevanje pokojnin. Mi se zavedamo, da 1,38 delavca dela in tudi odvaja sredstva za pokojninsko blagajno in da je 1,38 delavca bistveno premalo. To pomeni, da bi morali stremeti za tem, da dejansko več ljudi zaposlimo, da čim bolj zmanjšamo brezposelnost in če bo več zaposlenih, bo tudi večji priliv v pokojninsko blagajno. Zaskrbljujoče je tudi to, da 310 milijonov evrov imamo neplačanih prispevkov v pokojninsko blagajno iz takšnih in drugačnih razlogov. Zato je pomembno, da Kad ostane samostojna pravna oseba. Kad bo le tako še nadalje opravljal naloge, zaradi katerih je bil ustanovljen. Kad kot samostojna pravna oseba oziroma pravna organizacija, suverena pravna oseba s svojimi lastnimi organi vodenja in nadzora lahko zagotovi ustrezno upravljanje in plemenitenje vsaj portfeljskega premoženja, ki je namenjeno zagotavljanju dolgoročni vzdržnosti pokojninskega sistema. Ohranitev Kada je smiselna tudi z vidika zavez, ki jih je Državni zbor sprejel v okviru pokojninske reforme, in sicer glede oblikovanja demografskega rezervnega sklada, ki ima dejansko enak namen kot Kad – zagotavljati dodatne vire za financiranje pokojninskega prvega stebra. Ustanovitev sklada mora biti po pokojninskem zakonu izvedena že v tem letu, v tem zakonu pa smo sicer dorekli malo bolj realen termin, do kdaj bo ustanovljen demografski sklad in se dogovorili za leto 2015. Ustanovljen bo na način, da se bo Kad preoblikoval v ta sklad, hkrati pa bo seveda treba določiti druge stalne vire. Pri tem se kot vir za demografski sklad že s tem zakonom določa, da se 10 % kupnine od prodaje kapitalskih naložb v lasti Republike Slovenije steka na poseben račun pri Ministrstvu za finance in se uporabi izključno za financiranje tega sklada. V tem grmu tiči zajec, kajti predlog amandmaja je, da se to odvaja, mi pa smo rekli, da se naj oddvoji na poseben račun pri Ministrstvu za finance in se potem nameni za

rezervni demografski sklad. Hvala lepa podpredsednica.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa tudi vam.

Bi še kdo želel razpravljati pri 50. b členu? Ne vidim želje po razpravi, zato razpravo zaključujem.

Prehajamo na 51. člen in amandma Poslanske skupine Slovenske demografske stranke. Bi želel kdo razpravljati?

Izvolite, magister Pogačnik.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Hvala za dano besedo, spoštovana gospa predsedujoča. Nam v Slovenski demokratični stranki se tudi zdi smiselno, da se imenuje pooblaščenec za skladnost, kajti to je v konceptu vseh večjih finančnih družb, to je potreba po tem človeku, ki bo izvajal ta nadzor. Seveda pa predlagamo, da pooblaščenca imenuje nadzorni svet. Kajti ta pooblaščenec verjetno nadzoruje vse zaposlene, vključno tudi z upravo. Ocenjujemo, da bi takšen način bil bolj transparenten in ne bi prihajalo mogoče do kakšnih konfliktov. Ko smo že pri tem imenovanju osebe za skladnost, jaz mislim, da bi bilo smiselno, da si vodstvo Nove Ljubljanske banke malo prebere pogoje, pod kakšnimi se imenuje kompetentna oseba za nadzor tega v holdingu.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa.

Bi še kdo želel razpravljati pri tej točki? Ne. Zaključujem razpravo.

Prehajamo na 52. člen in amandma Poslanske skupine Slovenske demokratične stranke. Bi želel kdo razpravljati?

Izvolite, mag. Pogačnik, imate besedo.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Predsedujoča, hvala za dano besedo.

Jaz bi zdaj tukaj temo navezal od 52., 54., 56., 59. člena. V Slovenski demokratični stranki ocenjujemo, da je v tem delu zakon bistveno prenormiran, da bi se zadeva dala zapeljati na bistveno enostavnejši način, tako kot smo predlagali v teh amandmajih. Ocenjujemo, da so priloge oziroma vsebina tega zakona odvečne, da to že obligira zakon o integriteti, predvsem pa smo že večkrat tudi na teh srečanjih s predstavniki Ministrstva za finance poudarili, da vidimo preveliko prenormiranost tudi pri postavki, ki govori o osebi, ki bo nadzorovala skladnost za poslovanje, kajti na koncu se bomo vprašali, ali bo holding vodilo vodstvo družbe ali ta oseba. Zato predlagamo, da se ti člani črtajo in da se vsebina že določi v zakonu o integriteti in v preprečevanju korupcije.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa.

Bi še kdo želel razpravljati? Ne vidim želje po razpravi, zato zaključujem razpravo.

Prehajamo na 54. člen in amandma Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. Bi želel kdo razpravljati? Ne. Zaključujem razpravo.

Prehajamo na 56. člen ter amandma Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. Želi kdo razpravljati? Ne želi. Zaključujem razpravo.

Prehajamo na 59. člen ter amandma Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. Bi tukaj želel kdo razpravljati? Ne želi. Zaključujem razpravo.

V razpravo dajem 64. člen ter amandma Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke in amandma Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke. Bi želel kdo razpravljati? Ne vidim želje po razpravi. Zaključujem razpravo.

V razpravo dajem 71. člen ter amandma Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. Ker ne vidim, da bi želel kdo razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na 83. člen ter Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

Mag. Pogačnik, izvolite.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Hvala predsedujoča, za dano besedo.

Ocenjujemo, da smo z upravljanjem državnega premoženja in s tem, ker je sedanja koalicija na vsak način zavirala sprejetje oziroma uveljavitev Zakona o Slovenskem državnem holdingu, da se beseda "treh" mesecev nadomesti z "enim" mesecem. Mislim, da je že tako vodstvo Soda kot Ministrstvo za finance v tem času imelo dovolj časa, da te dokumente pripravi. Vsekakor pa apeliramo, da se v drugem odstavku poleg Kada doda še besedna zveza DSU, PDP in pa Modra zavarovalnica. Zaradi česa? Da se do uveljavitve strategije potrebuje za prodajo premoženja tudi soglasje Državnega zbora za te tri družbe. Tako je tudi napisano v obstoječem zakonu. Bi pa rad tukaj poudaril, da največjo bojazen pa zahtevo, da se ta določba vključi notri pri obstoječem zakonu, je imela predvsem sedanja predsednica Vlade na delovni skupini, kajti takrat je rekla: "Ne zaupamo vladi Janeza Janše. Po treh mesecih pred uveljavitvijo strategije boste vse prodali mimo Državnega zbora." Jaz mislim, da bi bilo korektno, kajti tukaj se res pojavlja možnost, da v obdobju do sprejetja strategije Modra zavarovalnica, PDP in pa DSU prosto razpolagajo s svojim premoženjem brez vednosti Državnega zbora. Mislim, da to ni korektno in pričakujem podporo temu amandmaju s strani koalicijskih poslancev.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa. Bi še kdo želel razpravljati? Izvolite, gospa Plevčak, imate besedo.

MARIJA PLEVČAK (PS DeSUS): Hvala za besedo.

V zvezi z Zavarovalnico Triglav bi omenila, da se je DeSUS strinjal, da

zavarovalnico upravlja SDH, vendar pod pogojem varovalke, da se Triglav ne bo smel prodati brez odobritve Državnega zbora, dokler ne bo pripravljena strategija upravljanja. Seveda pa menimo, da bi bilo edino pravilno, da se ta delež prenese na Kad, da Kad z njim upravlja in naložbo plemeniti ter delež dividend plasira v pokojninsko blagajno, potem pa bi se s preoblikovanjem Kada v demografski sklad naložba tako ali tako v celoti neokrnjena prenesla v demografski sklad. ZPIZ-ova naložba Triglavu ni bila namenjena za takojšnjo porabo, temveč dolgoročnemu zagotavljanju dividend. S prodajo oziroma odsvojitvijo tega deleža bi pokojninska blagajna izgubila svoj lasten dodaten vir financiranja. Tekom pogajanj smo uspeli tudi določiti postopek prodaje deležev in izvrševanje glasovalnih pravic. Kad ohranja določeno samostojnost pri upravljanju premoženja, ki je nujna za preoblikovanje Kapitalske družbe v demografski rezervni sklad. Kljub ohranitvi samostojnosti Kada pri upravljanju njegovih kapitalskih naložb pa novi 50. člen zagotavlja, da se za vodenje postopkov prodaje državnega premoženja pooblasti SDH, kar se uredi s posebno pogodbo med SDH in Kadom, da se glasovanje na skupščini izvršuje preko SDH, pri čemer mora ta postopek s skrbnostjo dobrega gospodarstvenika in upravljavca upravljati. Glasovalna stališča na skupščinah družb s kapitalsko naložbo države uresničuje SDH v imenu in za račun Kapitalske družbe. Kad in SDH predhodno uskladiata stališča, pri čemer se morajo upoštevati posebnosti in namen ustanovitve Kapitalske družbe.

Naj še omenim, da je pri 83. členu varovalka, da SDH ne bo mogel prodajati zavarovalnice brez soglasja Državnega zbora, dokler ne bo sprejeta strategija upravljanja naložb.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa.

Bi še kdo želel razpravljati pri 83. členu? Izvolite, gospod mag. Pogačnik.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Samo v pojasnilo poslankam in poslancem DeSUS-a. Ta amandma SDS je varovalka za prodajo naložb DSU, PDP in Modre zavarovalnice, kajti tega obstoječi zakon ne predvideva. To pomeni, da do sprejetja strategije hipotetično DSU, PDP in Modra zavarovalnica lahko brez soglasja Državnega zbora prodajo kompletno svoje premoženje. Jaz predlagam, da se ta varovalka s potrditvijo amandmaja SDS da tudi notri.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa.

Zaključujem razpravo.

Prehajamo na 84. člen in amandma Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. Sprašujem, če bi kdo želel razpravljati. Mag. Pogačnik, izvolite.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Hvala, predsedujoča, za besedo.

Tukaj gre ponovno za varovalko. Gre pa za varovalko predvsem za ZPIZ. SDS tu predlaga, da se uvede tako imenovana top up klavzula, to pomeni v primeru, da se Zavarovalnica Triglav proda v roku 36 mesecev, da v primeru, da bo prodajna cena višja, kot je bila ta prenos iz ZPIZ na holding / nerazumljivo/ demografski sklad, da je do te razlike upravičen ZPIZ. Jaz mislim, da je to pošteno in da je tudi v večini pogodb pri prodaji državnega premoženja ta top up klavzula vključena zraven. Tukaj v 84. členu mogoče še kakšno pojasnilo od državnega sekretarja, kajti to se zelo čudno bere. Na eni strani bo prenos, na eni strani ne bo prenosa deleža, nič pa ne piše pod kakšnimi pogoji. Mislim, da v prvotnem predlogu je pisalo, tukaj pa piše, da v zvezi s prenosom se ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja zavarovalništvo, in pa, ki se nanašajo na dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža. Nič pa, na kakšen način, ali bo, kam bo to preneseno. Tu bi prosil pojasnilo.

Ob zaključku vsega tega jaz mislim, da je rezultat tega predlaganega zakona in amandmaju dejansko eno ponovno kupčkanje koalicijskih strank, da smo pa daleč od tega, da bomo s tem novim zakonom dobili učinkovito in transparentno upravljanje državnega premoženja. Jaz mislim, da smo zgrešili že tisto osnovno zadevo, da državno premoženje mora biti skoncentrirano na enem mestu. Tukaj je izsiljevanje DeSUS-a verjetno po eni strani, da Kad ostane samostojna pravna oseba, ko pa pregleduješ določene člene vidiš, da je samostojna, po drugi strani bo pa upravljavske pravice oziroma glasovalne zadeve na skupščinah izvajal SDH. Jaz mislim, da bo tukaj prišlo zopet do konfliktov. Zdi se mi, da je ključna zadeva pri tem upravljanju državnega premoženja, da se prenese vse na eno mesto. Tu pa ta zakon, verjamem, da bo s strani koalicijskih poslank in poslancev danes sprejet, ne bo zagotavljal učinkovitega upravljanja premoženja. Jaz verjamem, da tudi ostali amandmaji SDS po obstoječi politiki glasovalnega stroja, ki se ga koalicijske stranke greste, ne bodo sprejeti, da boste imeli ponovno škarje in platno v svojih rokah, vendar odgovornost je na vaši strani. Jaz mislim, da se tega zavedajo tudi volivke in volivci. Jaz mislim, da bi se po današnji odločitvi Ustavnega sodišča vsi tisti, ki ste glasovali za nepremičninski zakon, lahko zamislili, verjamem pa, da v kakšni poziciji ste bili, kajti predsednica Vlade vas je stisnila v kot in vezala zaupnico na proračun.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa.

Bi še kdo želel razpravljati?
Izvolite, predstavnik Vlade, imate besedo.

MAG. MITJA MAVKO: Hvala lepa za besedo. Ker je bilo postavljeno vprašanje v zvezi s 84. členom, o čem govori prenos. Prenos se nanaša

na prenos upravljanja naložbe ZPIZ na SDH, ne pa na prenos lastniškega deleža na SDH. Hvala.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa tudi vam.

Želite repliko?
Izvolite, magister Pogačnik.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Ne repliko, samo prijavljam se.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR: V redu, razpravo.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Ampak upravljanje potem nima zveze z določbami zakona, ki ureja zavarovalništvo oziroma za pridobitev kvalificiranega deleža. To z upravljanjem nima, pridobitev klasificiranega deleža je v povezavi, če pride tudi do lastniškega prenosa. To je bilo moje vprašanje. Če nekemu daš nekaj v upravljanje, jaz mislim, da kvalificiranega deleža, ki ga mora Agencija za nadzor zavarovalnega trga izdati, ne potrebuješ. To me zanima. Tukaj je bistvena sprememba, kot je bilo v prvotnem. V prvotnem je to stalo, zdaj ste pa črtali tisto določbo o prenosu lastništva na SDH.

Samo ta pojasnila, če še lahko dobim.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa.

Gospod Srečko Meh, imate besedo.

SREČKO MEH (PS SD): To, kar je gospod Pogačnik govoril o 83. in 84. Členu, zahteva na nek način temeljit razmislek o tem, kaj narediti. Jaz mislim, da moramo vsaj okoli teh dveh razmisliti pri glasovanju in sam se močno nagibam k temu, da ta amandma tudi podprem.

Kar zadeva pa razpravo o tem, kaj volivke in volivci mislijo, naj še enkrat povem, to pa je en del replike na to, da se absolutno, naj ponovno povem, zavedam svoje odgovornosti, ko bom glasoval tako, kot bom sam mislil, da je prav. Tako sem glasoval tudi pri davku na nepremično premoženje. Rad bi rekel, da koalicija ni iz sovraštva do slovenskega naroda naredila tega, da smo sprejeli zakon, s katerim smo poskušali v proračunu zagotoviti potrebna sredstva, s katerimi bi pokrili proračunske porabe in vse tisto, kar se je prej zgodilo. Naredili smo tako, da bi naj tisti, ki imamo na nek način več, torej neko premoženje, nekaj plačali. In to smo poskušali narediti, da bi v proračunu zagotovili manjkajoča sredstva. Seveda se zavedam vseh težav, ki jih je imela in seveda tudi prednosti opozicije, ki je ravnala tako, kot je ravnala. Ampak nimam nič proti temu, ker je to legitimno. Ampak naredili smo to zato, da smo lahko Slovenkam in Slovencem, državljanom in državljanom zagotovili šolo, zdravstvo, to se pravi izobraževanje, pokojnine, in sestavili kraj s krajem. To je bil pravzaprav naš namen. In karkoli je Ustavno sodišče že

sprejelo, mi bomo morali jutri zagotoviti ta manjkajoča sredstva na način, ki bo najbrž bolj boleč kot tisti, ki je bil ta do sedaj.

Jaz se opravičujem, ni k temu, ampak to sem povedal, da je replika na tisto, kar je gospod Pogačnik povedal pred tem.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati? Če ne želi, potem zaključujem razpravo.

O amandmajih bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora odločali čez pol ure v okviru glasovanj. To pa je 15 minut čez tretjo uro. Torej se vidimo na glasovanjih. Srečno!

(Seja je bila prekinjena ob 14.45 in se je nadaljevala ob 15.15.)

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Spoštovani poslanci, obveščam vas, da bomo s sejo nadaljevali ob 15.30 uri. To je čez 15 minut.

(Seja je bila prekinjena ob 15.16 in se je nadaljevala ob 15.31.)

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje, nadaljujemo s prekinjeno sejo zbora. Prehajamo na glasovanja zbora o predlogih odločitev. Prosim vas, da preverite delovanje glasovalnih naprav.

Nadaljujemo s prekinjeno 2. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o množičnem vrednotenju nepremičnin po nujnem postopku.

Nadaljujemo z **drugo obravnavo**. Glede na to, da je danes Ustavno sodišče objavilo odločbo, v kateri je odločilo tudi v zvezi z Zakonom o množičnem vrednotenju nepremičnin, postopkovno predlagam, da odločanje o tem zakonu preložimo na eno od naslednjih sej. To predlagam v skladu s prvim odstavkom 74. člena Poslovnika Državnega zbora. O tem predlogu so možna stališča predstavnikov poslanskih skupin in Vlade, zato sprašujem, ali želi pred odločanjem kdo besedo. Ugotavljam, da ne, zato predlagam, da odločimo o tem postopkovnem predlogu.

Glasujemo. Navzočih 71 poslank in poslancev, za je glasovalo 53, proti nihče.

(Za je glasovalo 53.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je postopkovni predlog sprejet.

Na tej seji zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 11. točko dnevnega reda, to je z drugo obravnavo Predloga zakona o Slovenskem državnem holdingu v okviru rednega postopka.

Prehajamo na odločanje o vloženih amandmajih, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda vloženih amandmajev z dne 27. 3. 2014.

Prehajamo k 27. členu in odločamo o amandmaju Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke k 27. členu.

Glasujemo. Navzočih 71 poslank in poslancev, za je glasovalo 24, proti 45.

(Za je glasovalo 24.) (Proti 45.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na 28. člen in odločamo o amandmaju Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k 28. členu.

Glasujemo. Navzočih je 71 poslank in poslancev, za je glasovalo 24, proti 45.

(Za je glasovalo 24.) (Proti 45.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo k 31. členu in odločamo o amandmaju Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k 31. členu.

Glasujemo. Navzočih je 70 poslank in poslancev, za je glasovalo 25, proti 44.

(Za je glasovalo 25.) (Proti 44.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo k 40. členu in pod točko 1 odločamo o amandmaju Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke k 40. členu. Tukaj vas opozarjam, če bo ta amandma sprejet, postane amandma pod točko 2 brezpredmeten.

Glasujemo. Navzočih je 70 poslank in poslancev, za je glasovalo 28, proti 40.

(Za je glasovalo 28.) (Proti 40.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Pod točko 2 odločamo o amandmaju Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k 40. členu.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke ima mag. Pogačnik.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS):
Spoštovani predsednik, hvala za dano besedo. Kogice, kolegi!

Slovenska demokratska stranka predlaga amandma k zakonu, in sicer v zvezi s članstvom v nadzornem svetu. Potrebno je poudariti, da obstoječi Zakon o Slovenskem državnem holdingu, ki ga sedanja koalicija zavestno ruši oziroma ga zaustavlja že več kot eno leto in pol, predvideva, da ima tudi tako imenovana opozicija enega predstavnika v nadzornem svetu. Pri tem je treba poudariti, da se spomnimo, da je sedanja predsednica Vlade Alenka Bratušek za umik referendumskih podpisov zahtevala tri predstavnike v nadzornem svetu. Mi sedaj predlagamo, da bi nadzorni svet imel vsaj dva predstavnika opozicije, ki bi bila imenovana na predlog Komisije za nadzor javnih financ. Treba je poudariti, da ta dva člana nadzornega sveta morata izpolnjevati iste pogoje, kot veljajo za

vse ostale člane, in da tukaj ne igra vloge politika ampak strokovnost. Jaz upam, glede na razpravo v Državnem zboru, ko je tudi nekaj koalicijskih poslancev reklo, da bo ta naš amandma podprlo, da ga boste podprli. Treba se je zavedati, da je Vlada odgovorna za upravljanje državnega premoženja, državno premoženje pa ni premoženje Vlade. Ne vem, zakaj bi bil strah, da bi opozicija imela svojega predstavnika v nadzornem svetu. Jaz mislim, da bi s potrditvijo tega amandmaja lahko prišli do nekega konsenza, kajti treba se je zavedati, da je kvalitetno in učinkovito upravljanje državnega premoženja v interesu vseh državljanov in državljanov Republike Slovenije. S tem bi bil narejen pomemben korak in jaz mislim, da se bo s tem tudi pokazala dvoličnost oziroma dvojna merila sedanje koalicije.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala. Glasujemo. Navzočih je 71 poslanek in poslancev, za je glasovalo 30, proti 40. (Za je glasovalo 30.) (Proti 40.) Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo k 41. členu in odločamo o amandmaju Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k 41. členu. Glasujemo. Navzočih je 71 poslanek in poslancev, za je glasovalo 25, proti 45. (Za je glasovalo 25.) (Proti 45.) Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo k 50.b členu. Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k 50.b členu. Glasujemo. Navzočih je 71 poslanek in poslancev, za je glasovalo 27, proti 42. (Za je glasovalo 27.) (Proti 42.) Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo k 51. členu in odločamo o amandmaju Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k 51. členu. Glasujemo. Navzočih je 70 poslanek in poslancev, za je glasovalo 25, proti 44. (Za je glasovalo 25.) (Proti 44.) Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo k 52. členu in odločamo o amandmaju Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k 52. členu. Glasujemo. Navzočih je 71 poslanek in poslancev, za je glasovalo 25, proti 45. (Za je glasovalo 25.) (Proti 45.) Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo k 54. členu in odločamo o amandmaju Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k 54. členu. Glasujemo. Navzočih je 71 poslanek in poslancev, za je glasovalo 25, proti 45. (Za je glasovalo 25.) (Proti 45.) Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo k 56. členu in odločamo o amandmaju Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k 56. členu. Glasujemo. Navzočih je 71 poslanek in poslancev, za 24, proti 45. (Za je glasovalo 24.) (Proti 45.) Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo k 59. členu in odločamo o amandmaju Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k 59. členu. Glasujemo. Navzočih je 70 poslanek in poslancev, za je glasovalo 25, proti 44. (Za je glasovalo 25.) (Proti 44.) Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo k 64. členu in pod točko 1 odločamo o amandmaju Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k 64. členu. Glasujemo. Navzočih je 70 poslanek in poslancev, za je glasovalo 24, proti 43. (Za je glasovalo 24.) (Proti 43.) Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Pod točko 2 odločamo o amandmaju Poslanske skupine SLS k 64. členu. Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SLS ima gospod Jakob Presečnik.

JAKOB PRESEČNIK (PS SLS): Hvala lepa, gospod predsednik. Gospod državni sekretar, kolegice in kolegi!

V Poslanski skupini SLS smo vložili tri amandmaje k spremembam tega zakona. Vsi trije se nanašajo na večjo vlogo Državnega zbora. Samo eden od teh, to je sestava nadzornega sveta, se posredno nanaša na vsaj minimalno vlogo opozicije v nadzornem svetu oziroma v zadevi, ki se je tiče ta zakon. Pri 64. členu enako kot v prejšnjih dveh pa predlagamo večjo vlogo Državnega zbora. Tudi jaz bom ponovil, kar je prejšnja predsednica Komisije za nadzor proračuna gospa Alenka Bratušek takrat izjavila, ko se je ta zakon sprejemal, da je še predvsem sporna sestava nadzornega sveta holdinga, saj kar sedem od devetih članov imenuje Vlada. Ponovno je govorila tudi o vseh ostalih členih, kjer se je zdelo, da rešitve niso bile prave. In ko predlagamo večjo vlogo Državnega zbora, enostavno ne razumemo, zakaj smo vsi za to, da Državni zbor nima dejansko nobene vloge. Zato predlagam, da vsaj pri tem 64. členu v drugem odstavku določimo, da SDH četrtletno poroča o upravljanju Vladi in odboru Državnega zbora, pristojnemu za finance. Kot rečeno, da četrtletno poročilo predloži ustreznemu odboru Državnega zbora. Predlagam, da ta amandma podpremo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala. Obrazložitev glasu ima mag. Ivan Vogrin.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovani kolegi in kolegice!

Jaz sem bil v delovni skupini, ki je takrat, ko je bil minister za finance dr. Janez Šušteršič, pripravljala zakon. Takrat je prejšnja vlada predlagala devet članov nadzornega odbora, od tega bi naj dva imela opozicija in sedem pozicija. Mi smo si takrat skupaj z zdajšnjo predsednico Vlade prizadevali, da bi štiri imela opozicija in pet pozicija, kar bi bilo dokaj uravnoteženo, vendar še vedno vlada oziroma pozicija sprejme vse, kar želi. Potem se je zgodila pobuda za referendum in odločba Ustavnega sodišča, ki ni dovolil. Ampak jaz se sedaj sprašujem, vsi amandmaji, ki so danes predlagani, so v tej smeri in so smiselni. Kaj se dogaja z nami? Ali res nočemo nobene kontrole, pa čeprav je koristna? Jaz bom ta amandma podprl, ampak me resnično čudi, da se lahko tako spremenimo iz enega v drugo leto, in če smo prej zagovarjali, da bi vendarle opozicija morala imeti kontrolo, Državni zbor vlogo, danes pa to ni potrebno. Ne vem, čez pol leta, leto, dve leti bo spet druga vlada. Kaj bomo spet delali? Jaz ne vidim smisla v takem početju. Resnično ne. To je dober primer neustreznega dela Državnega zbora. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Glasujemo. Navzočih je 70 poslank in poslancev, za je glasovalo 30, proti 37.
(Za je glasovalo 30.) (Proti 37.)
Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo k 71. členu in odločamo o amandmaju Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k 71. členu. Glasujemo. Navzočih je 71 poslank in poslancev, za je glasovalo 25, proti 45.
(Za je glasovalo 25.) (Proti 45.)
Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo k 83. členu in odločamo o amandmaju Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k 83. členu. Glasujemo. Navzočih je 70 poslank in poslancev, za je glasovalo 27, proti 41.
(Za je glasovalo 27.) (Proti 41.)
Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo k 84. členu in odločamo o amandmaju Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k 84. členu. Glasujemo. Navzočih je 71 poslank in poslancev, za je glasovalo 28, proti 42.
(Za je glasovalo 28.) (Proti 42.)
Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

S tem smo zaključili z odločanjem o amandmajih in s tem tudi zaključujem drugo obravnavo predloga zakona. Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili sprejeti, prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona. V zvezi z usklajenostjo dajem besedo predstavniku Vlade.

Mag. Mavko, izvolite.

MAG. MITJA MAVKO: Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Mi bi želeli pojasniti, da je zaradi sprejetja amandmaja k 71. členu zakona na seji matičnega delovnega telesa treba ustrezno popraviti tudi 72. člen zakona, in sicer če 71. člen zakona ureja prekrške fizičnih oseb, se 72. člen nanaša na prekrške pravnih oseb, in to bi bilo treba ustrezno sankcionirati. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala. Ker je Vlada opozorila, da je po končani tretji obravnavi predlog zakona neusklajen, bo pripravljen uskladitveni amandma, zato prekinjam to točko dnevnega reda zaradi priprave in tudi objave uskladitvenega amandmaja na e-klopi. Državni zbor ocenjuje, da bo za predložitev uskladitvenega amandmaja potreboval 20 minut. Tako prekinjam sejo in jo nadaljujemo ob 16. uri in 10 minut. Hvala.

(Seja je bila prekinjena ob 15.52 in se je nadaljevala ob 16.10.)

PRESEDNIK JANKO VEBER: Spoštovane poslanke in poslanci, gospe in gospodje!

Nadaljujemo s prekinjeno 11. točko dnevnega reda, to je s tretjo obravnavo Predloga zakona o Slovenskem državnem holdingu v okviru rednega postopka.

O uskladitvenem amandmaju dajem besedo predstavniku Vlade, če ga želi detaljneje predstaviti. Ne želi.

Sprašujem, če želijo razpravljati o uskladitvenem amandmaju poslanke in poslanci. Ugotavljam, da ne, zato zaključujem razpravo. Prehajamo na odločanje o uskladitvenem amandmaju.

Glasujemo. Navzočih je 49 poslank in poslancev, za je glasovalo 43, proti 5.
(Za je glasovalo 43.) (Proti 5.)
Ugotavljam, da je uskladitveni amandma sprejet.

Prehajamo še na odločanje o predlogu zakona v celoti. Gospod Marko Pogačnik ima obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Predsednik, hvala za besedo.

V Slovenski demokratični stranki bomo nasprotovali predlaganemu zakonu. Ocenjujemo, da je obstoječi zakon bistveno boljši in da je rezultat tega predlaganega zakona zgolj politično kupčkanje koalicijskih strank in da ta zakon ne bo zagotovil učinkovitejšega, transparentnejšega in pa boljšega upravljanja državnega premoženja. Pri tem zakonu so se še enkrat pokazala dvoličnost in pa dvojna merila

koalicijskih strank, tukaj mislimo predvsem tudi na predsednico vlade Alenko Bratušek.

Seveda se je treba zavedati, da vlada nosi odgovornost za opravljanje državnega premoženja, ni pa to premoženje vlade. Glede na dosedanje izkušnje s to koalicijo, ki deluje kot glasovalni stroj, ne posluša predlogov opozicije, ne posluša predlogov strokovne javnosti, bomo glasovali proti temu zakonu.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Havla.
Obrazložitev glasu ima mag. Ivan Vogrin.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Hvala lepa, gospod predsednik.

Jaz bi vseeno želel obrazložiti svoj glas. Jaz bom glasoval proti zakonu in bom povedal zakaj. Poglejte, jaz mislim, da je temelj in poslanstvo parlamenta, da sprejema dobre zakone, zakone, ki omogočajo gospodarstvu dobro delovanje in vzpostavljajo pravične odnose v družbi. Ta zakon je daleč od tega. Jaz menim, da bi dvajsetletno neuspešno delo moralo biti dovolj dober poduk, da bi mi začeli sodelovati, da bi vendarle vsakokratna pozicija poslušala predloge opozicije. Dobre predloge, konstruktivne predloge, ki vnašajo kontrolo. Ta zakon prepušča vse v popolno pristojnost vsakokratne vlade, pa to je vseeno zdajšnje, prejšnje, bodoče in tako dalje. To je narobe.

Prej sem šel skozi ta podhod Maximarketa. Igrala je zanimiva pesem Hej brigade hitite, preženite požigalce slovenskih domov. Ali se nam ne zdi, da mi pravzaprav z vsakim zakonom nekaj domov požgemo, nekaj pa napravimo zelo bogatih ljudi? Bojim se, da je ta zakon popolnoma enak kot pretekli, ki niso Slovenije uvrstili na zemljevid uspešnih držav. Jaz mislim, da si ta zakon ne zasluži podpore in da bi moral biti drugačen. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Obrazložitev glasu ima gospod Jožef Horvat v imenu Poslanske skupine Nova Slovenija.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, gospod predsednik.

Ta trenutek je sicer naše nasprotovanje temu zakonu irelevantno, je nepomembno. V bistvu ne gre za holding, gre za AUKN 2, ampak tudi to je zdaj irelevantno. Koalicija je dejansko eliminirala opozicijo. Pa tudi to je irelevantno, ker danes smo mi opozicija, jutri bo opozicija nekdo drug. Nikoli pa ne bom pozabil besed ministra za finance, dr. Čuferja, ko je prišel opoziciji razlagat ta predlog zakona in na koncu sam povedal, da bi pravzaprav rajši nadaljeval z našim zakonom, ki je bil sprejet tukaj v Državnem zboru konec leta 2012. Ampak tudi to je sedaj irelevantno. Ampak jaz bom med prvimi, kolegice in kolegi, ki bo vam, koalicijskim poslancem in vladi stisnil roko in čestital, če boste uspeli, to se bo videlo kmalu, zelo kmalu, če boste uspeli narediti tektonski premik v razmisleku in za upravljanje

tega državnega premoženja povabiti najboljše menedžerje na svetu.

Vem, še enkrat vem, da se k temu nekako nagiba tudi predsednica vlade, če ji to drugi koalicijski prvaki ne bodo onemogočili, ali pa je to zgolj teater. Šele takrat bom verjel, da bo s slovenskim državnim premoženjem upravljano boljše kot doslej v vsej tej poosamosvojitveni zgodovini. In šele takrat bom imel nekaj upanja, da bo tudi v Slovenijo prišel tuj kapital. Približno 5 milijard evrov ta trenutek potrebuje slovensko gospodarstvo, da se zažene, da pridelamo novih 60 tisoč delovnih mest. Saldo je 60 tisoč. Morda jih bo potrebnih 100 tisoč, če se bo 40 tisoč novih, praznih delovnih mest z različnimi stečajni ustvarilo. Kmalu se bo videlo, ali razume vladajoča koalicija, da gre za upravljanje državnega premoženja, ki je v lasti vseh državljanov in državljanov, vseh 2 milijona in 54 tisoč, kolikor nas je, in ne samo v lasti teh nekaj poslank in poslancev, teh nekaj ministrice in ministrov. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke ima gospod Jaka Presečnik.

JAKOB PRESEČNIK (PS SLS): Hvala lepa za besedo, gospod predsednik.

Jaz sem že prej pri obrazložitvi enega od predloga amandmajev govoril o tem, da žal eliminiramo ne samo Državni zbor kot inštitucijo ampak eliminiramo nadzor, nadzor nad upravljanjem z državnim premoženjem. In to se mi zdi izredno škoda. Prilika zagotovo je bila, da ta nadzor omogočimo.

Glede na to, da ste v koaliciji dejansko povozili vse te predloge amandmajev, kjer bi to na vsaj na nek blag način razrešili oziroma ta nadzor zagotovili, bom glasoval proti temu zakonu. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Želi še kdo obrazložiti? V imenu poslanskih skupin ni več interesa, zato prehajamo na obrazložitev glasu v lastnem imenu.
Glas bo obrazložil magister Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani predsednik. Spoštovani poslanke in poslanci, državni sekretar!

Jaz bom glasoval proti temu zakonu in razloga sta dva. Tisti, ki je danes najpomembnejši, je, da je koalicija zavrnila popolnoma vse dobronamerne predloge in amandmaje opozicije, tako Slovenske ljudske stranke, Nove Slovenije, Slovenske demokratske stranke. To pomeni, da ste si vzeli v roke premoženje vseh državljanov in državljanek, da ga boste pač uspešno upravljali. Navsezadnje je bila takšna rešitev in takšen način delovanja te koalicije je bil razviden tudi včeraj predvčerajšnjim, nekaj mesecev nazaj, nekaj tednov nazaj in Ustavno sodišče je bilo

tisto, ki je presodilo, ali je to prav, da se dobronamerni predlogi enostavno zavračajo zaradi enostavne koalicijske discipline. Vi enostavno zaradi tega, da ste disciplinirani koalicijsko, strankarsko zavračate vse dobre predloge. In to je slabo za demokracijo v Sloveniji, slabo za ta državni zbor, slabo za kakršnekoli pozitivne rešitve in za razvoj te države. Ne delujete državotvorno. In ker ne delujete državotvorno, delate tudi protiustavno. To je prvi razlog in najpomembnejši razlog. Drugi razlog je ta, da ste rešitve, ki so bile že enkrat narejene, izničili, ker je že prejšnja vlada predlagala zakon, prejšnja vlada je predlagala tudi rešitve glede privatizacije, tudi glede delovanja holdinga, in to ste enostavno izničili, postavili na novo. Jaz mislim, da ta holding ne bo začel delovati do sredine naslednjega leta in ... / izklop mikrofona/

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Želi še kdo obrazložiti glas? Več vas je, zato predlagam, da se prijavite k prijavi za obrazložitev glasu.

Besedo ima gospod Srečko Meh.

SREČKO MEH (PS SD): Pravzaprav protestiram proti temu, da nekdo reče tukaj v tej državi, da koalicija dela protiustavno. Če delam po svoji vesti in sprejemam v dobri veri, da so zakoni takšni, kot morajo biti, in naredim vse za to, da bi bilo državljanom in državljanom boljše, potem odločno protestiram, gospod predsednik, da se to govori tukaj v tem državnem zboru, ker na ta način nenehno govorimo o nečem, kar ni res. Zelo na glas govorimo o korupciji, pa ne povemo, kdo je. Govorimo o ustavnosti in neustavnosti, namesto da bi govorili o tem, da je treba sprejeti zakon in da imamo pravico odločiti tako, kot smo odločili. Ne pa da mi zdaj nekdo tukaj govori, da bom zato, ker bom glasoval ...

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Gospod Meh, v fazi obrazložitve glasu niso dovoljene polemike.

SREČKO MEH (PS SD): Glasoval bom za državni holding in s tem tudi prevzel vse svoje obveznosti, ne da mi kdo očita ustavnost ali neustavnost. Tako kot bi jaz rekel, da tisti, ki ne bo podprl tega državnega holdinga, dela neustavno. Ne, ne more. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Besedo ima Marija Plevčak.

MARIJA PLEVČAK (PS DeSUS): Hvala za besedo.

Moram povedati, da bom zakon podprla, vendar mi je žal, da prejšnjega zakona nismo začeli izvajati. To sem že povedala večkrat tudi v svoji predstavitvi. Kaj je pri nas narobe? Ne bom pristala na prodajo vsega državnega premoženja, tako kot se predvideva. Moj glas ne bo povsod za, to je prvo, kar hočem povedati. Drugo, kar je. Problem ni v državnem

premoženju. Problem je v ljudeh, v tistih, ki so tam nastavljeni, in pa v politiki, ki se zraven meša. Gospodarstveniki znajo delati. Marsikateri so nam to dokazali, zato me v to ne boste prepričali. Tretje, kar je, ko pravite, najboljši svetovni menedžerji. Poglejmo si Družbo za upravljanje terjatev bank. Veliko jih plačujemo, rezultata še jaz nisem videla. In zaradi tega me te stvari ne bodo prepričale.

Bom pa vseeno zakon podprla. Verjetno bo pa potreben še marsikakšnih dopolnil in pa sprotnih prilagajanj, da bodo zadeve stekle tako, kot je treba. Gospodarstvo moramo obdržati in delati za to, da bomo od tega nekaj imeli. Zato imamo premoženje. Enako kot v svojem zasebnem lastništvu.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Glasujemo o zakonu. Navzočih je 60 poslank in poslancev, za je glasovalo 42, proti 17.

(Za je glasovalo 42.) (Proti 17.)
Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prekinjam 23. sejo Državnega zbora, ki jo bomo nadaljevali v ponedeljek, 31. 3. 2014, ob 9. uri.

Hvala in nasvidenje do ponedeljka!

(SEJA JE BILA PREKINJENA 28. MARCA 2014 OB 16.27 IN SE JE NADALJEVALA 31. MARCA 2014 OB 9. URI.)

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Spoštovani kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Začenjam z nadaljevanjem 23. seje Državnega zbora.

Obveščam sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednje poslanki in poslanec: gospa Irena Tavčar, gospa Janja Napast, gospa Janja Klasinc, gospod Janez Ribič od 12. ure dalje.

Vse prisotne lepo pozdravljam!

Prehajamo na **22. TOČKO DNEVNEGA REDA – OBRAVNAVA INTERPELACIJE O DELU IN ODGOVORNOSTI MINISTRA ZA IZOBRAŽEVANJE, ZNANOST IN ŠPORT DR. JERNEJA PIKALA.**

Interpelacijo je v obravnavo zboru predložila skupina 26 poslank in poslancev, s prvopodpisanim Jožetom Tankom. Besedo dajem predstavniku predlagateljev gospodu Jožetu Tanku.

JOŽE TANKO (PS SDS): Lep pozdrav vsem kolegom poslancem, seveda tudi predstavnikom Vlade oziroma predsednici in ministrom in tudi sekretarjem.

Morda bi bilo dobro, če bi tudi prejšnji teden, ko smo obravnavali novelo Zakona o davku na nepremičnine in novelo Zakona o množičnem

vrednotenju nepremičnin bila prisotna tako številna vladna ekipa. Ampak očitno se Vlada zbere samo na poslanskih vprašanjih in ob interpelacije, govorim, v Državnem zboru.

To ni prva interpelacija, ki jo imamo na dnevnem redu, kakšne izmed sej Državnega zbora. Je pa prva seja v tem mandatu, pri kateri je koalicijska večina predlagatelju točke vzela najavljen čas za razpravo, in to dve uri.

Ko ste sedanji člani koalicije oziroma večji del sedanjih članov koalicije vložili interpelacijo proti ministru Gorenaku, je bilo takrat najavljenih skoraj 18 ur razprave. Predstavniki predlagatelja gospod Jani Möderndorfer si je razpravo vzel tri ure časa. Toliko mu je tedanja koalicija tudi pustila za razpravo. Pri tej konkretni interpelaciji proti ministru Pikalu je bilo najavljenih 13 ur, tudi predlagatelj si je vzel tri ure časa za predstavitev interpelacije, ampak za razpravo ob interpelaciji, ampak koalicija mu je odrezala dve uri. Skratka, tako in toliko o teh ravnanjih, ki smo jim priče v Državnem zboru. Morda bi bilo res mnogo bolje, če želi sedanja koalicija racionalizirati delo Državnega zbora, da na dnevne rede sej Državnega zbora ne bi uvrščali točk, ki delajo in povzročajo same težave. Prej sem omenil oba zakona, ki sta povezana z nepremičninami, se pravi Zakon o davku na nepremičnine in množično vrednotenje, posebej na izrecno željo koalicije sta bila uvrščena na dnevni red, obravnavana, o enem smo glasovali, pri drugem ste prestavili glasovanje in ...

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Gospod Tanko, moram vas samo spomniti ...

JOŽE TANKO (PS SDS): ... sta predstavljala procesne težave ...

PREDSEDNIK JANKO VEBER: ... da imate uvodni nagovor za interpelacijo, da ne bomo širili razprav na druge teme.

JOŽE TANKO (PS SDS): Spoštovani gospod predsedujoči, vse interpelacije, ki jih je vložila Slovenska demokratska stranka v tem mandatu, so imele razloge oziroma imajo enako izhodišče ali so imele enako izhodišče. Pri njih smo govorili o nepravilnostih, o kršitvah dobrega ravnanja, o sumih klientelizma, delovanja v nasprotju z zakoni in etičnimi načeli, o sumih korupcije. Zadeve, pri katerih bi morale biti odločitve samoumevne, ko bi pravzaprav akterji morali odstopiti, se na tak način niso iztekle.

Bom samo na kratko navedel nekatere poudarke iz dosedanjih interpelacij. Vložena je bila interpelacija proti ministru Čuferju, ki je skupaj z Vlado zagotovil več kot milijardo evrov davčnega denarja za popolno izčrpanje Factor banke in Probanke, s tem omogočil izplačilo bogatih dividend, nagrad in plač in državljani plačujemo na tak način zablode zasebnih bančnih lastnikov, se pravi tistih lastnikov, ki so izkoristili vse bonitete in so sedaj izenačeni s tistimi, ki plačujejo posledice.

Vložena je bila interpelacija proti ministru Virantu, zaradi več zadev. Stalnica so letalske karte, kjer celo Komisija za preprečevanje korupcije ni zmogla ugotoviti pravi ničesar. In tudi v koaliciji je v tem primeru bilo veliko sprenevedanja. Tudi sedaj so eden izmed razlogov za interpelacijo te karte.

Potem je bila vložena interpelacija proti ministru Omerzelu, ki je s svojimi aktivnostmi posegel v njemu podrejeno družbo s pogodbami in na tak način prišel do premoženjskih koristi in ob tem pravzaprav tudi ni govoril resnice.

Vsi trije ministri so preživeli interpelacije, ker jih je koalicija nenačelno pokrila in zavarovala, ne z dejstvi, ampak s sprenevedanji, neargumentiranimi razpravami in glasovanjem. Minister Čufer je zdaj ponovno akter pri Banki Celje, potrebni bodo novi milijoni evrov in tako naprej. Skratka, čuti se nič krivega, denar pa gre iz javnih sredstev.

Tako argumentirana je tudi interpelacija proti ministru Pikalu. Ko je v začetku letošnjega leta Poslovni dnevnik objavil, da je policija dobila anonimno prijavo zoper tri osebe, tudi zoper sedanjega ministra Pikala, da policija preiskuje nepravilnosti na Ministrstvu za šolstvo in šport, in sicer za projekt, pri katerem je zmagal FDV, da je sedanji minister Pikalo eden izmen anonimno ovadenih in osumljenih in da je v ta projekt tudi precej globoko vpleteno sorodstvo bivšega ministra Lukšiča, brat Andrej in sestrična Marina Hacin, je bilo pričakovati resen odziv Socialnih demokratov in tudi njihovega predsednika Lukšiča. Pričakovali bi resna pojasnila, dokumente, pojasnila vpletenih, pojasnila, zakaj je bilo v ta projekt vpletenih toliko sorodnikov ministra Lukšiča, pojasnila o vlogi sedanjega ministra Pikala, pojasnila tudi drugih članov Socialnih demokratov, ki so sodelovali pri projektu, na primer dr. Ota Lutharja, Aljuša Pertinača. Pričakovali bi tudi kakšen komentar sorodnikov ministra Lukšiča in tako naprej. Skratka nič od tega se ni zgodilo. Namesto pojasnil, dejstev in sumov iz prijave, je sledila izjava v stari komunistični maniri, da so Socialni demokrati edina stranka, ki ima čiste roke. Problem so torej druge stranke. Nihče iz Socialnih demokratov pa ni predložil nikakršnega dokumenta, s katerim bi demantirali trditve Poslovnega dnevnika. Kar pomeni, da trditve o vpletenem sorodstvu v ta projekt, držijo, da zneski za projekt držijo, da gre za projekt, ki je bil očitno precenjen, tudi stoji, in da se ta projekt tudi še ne izvaja v praksi, kar tudi drži. Gre torej za drago zgrešeno investicijo na področju šolstva, po domače za nasledlo naložbo, kar pomeni, da Socialni demokrati in tudi vpleteni predstavniki Socialnih demokratov pri temu projektu nimajo čistih rok.

Slovenska demokratska stranka je januarja prav s to vsebino, podobno vsebino zahtevala tudi nujno sejo Odbora za šolstvo in šport, kjer bi te stvari obravnavali, vendar se je koalicija poslužila procesne rešitve, to se pravi, ugotovili so, večina v Državnem zboru, da Odbor

za šolstvo in šport ni primeren za obravnavo te točke, te vsebine, ki je bila na dnevnem redu. Skratka, koalicija je že do sedaj v temu postopku storila vse, da do točke ne bi prišlo in se to ne bi obravnavalo. Zanimivo je tudi to, da minister Pikalo v temu projektu, pa je državljanska vzgoja najbrž pomemben projekt ministrstva, ni spregovoril niti besede, niti besede, da je pri projektu sodeloval, da podpira projekt in tako naprej. Skratka, popolnoma nič. Gre za torej projekt, pri katerem je sodelovalo ožje sorodstvo ministra Lukšiča, kar že samo po sebi vzbuja dvome v korektnost posla, kar vzbuja dvome v pravilno oceno stroškov, kar vzbuja dvome v resen nadzor stroškov in vsebine projekta in kar kaže tudi na to, da so bile nekatere stvari tudi dvakrat plačane. Sedanji minister Pikalo je svoj prispevek z naslovom Kozmopolitanska demokracija napisal in objavil leta 2009 v peti številki Teorije in prakse, torej je bil ta prispevek objavljen še preden je bil sploh razpis objavljen. In kasneje je bil ta članek vključen v projekt MŠŠ – Ministrstva za šolstvo in šport, ki sta ga izvajala Inštitut SAZU, Slovenska akademija in pa FDV. Iz dokumentacije ni razvidno, kdo je projekt recenziral, ni razvidno, katere ustanove so sodelovale, kateri zavodi in kateri posamezniki in teh podatkov tudi ni moč dobiti, ker pravzaprav se ob tem postavlja vprašanje, zakaj je potrebno takšno skrivanje, kot da gre za kakšen šišmiš projekt, katerega edini cilj je bil, da bi si krog okoli ministra Lukšiča pridobil premoženjsko korist in projekt potem samo formalno pokrili. Za nagrado pa je bil koordinator tega projekta sedanji minister Pikalo, ki je bil tudi neke vrste distributer tega, potem imenovan za ministra. V bran Pikalu je takoj stopil, kot rečeno, sedanji predsednik Socialnih demokratov Lukšič, ki je kot tedanji minister ta projekt razpisal, dodeljen je bil FDV, ta pa ga je potem naprej predistribuiral v Centru za kritično politologijo, ki ga je vodil brat ministra Lukšiča, Andrej Lukšič. Pri projektu je sodelovala še ena članica sorodstva Lukšič – Marina Lukšič Hacin. Ob tem se je zelo težko znebiti vtisa, da je šlo za projekt ministrstva, ki ni bil namenjen sorodstvu ministrstva. Minister, bivši minister, sedanji predsednik SD je ob tem vehementno izjavil, da je SD edina stranka, ki ima čiste roke. Sprašujemo se, ali to drži? Ne samo dvomi, tudi dejstva govorijo, da ne. Socialni demokrati pri temu projektu niso tista stranka, ki ima čiste roke. Pa tudi že prej se je nekaj podobnega zgodilo pri podelitvi zdravstvene koncesije za avtizem Lukšičevi ženi. Tudi ta je bila neobičajna že zaradi dejstva, da je podelitev koncesije povsem v nasprotju s političnimi stališči Socialnih demokratov.

Sprašujemo se, ali ta projekt FDV oziroma Ministrstva za šolstvo in šport preiskuje Komisija za preprečevanje korupcije? Najbrž ga ne. To ni znano. Komisija za preprečevanje korupcije, ki se vtakne v vsako malenkost, pri tem razpisu in pri vseh teh dvomih, ki so se pojavili javno, ni reagiralo, vsaj znano ni. Na tak

način je lahko imeti čiste roke, biti etičen, deliti nauke, če se ob nespornih dejstvih ne zganejo tisti, ki bi se v teh primerih morali. Na drugi strani pa ta ista institucija, Komisija za preprečevanje korupcije, sodeluje v konstruiranem linču, v katerem hočejo na vsak način na politično smrt obsoditi Janšo na podlagi neznanih dejstev, ki so izumljeni, neznanega dne in na neznanem kraju, pri čemer pa so izumitelji morda tudi izvajalci, prejeli kakšno znano obljubo plačila od znanih oseb. Imamo še druge primere čistih rok. Nedavno je poslanka Socialnih demokratov priznala, da plačuje gospodinjsko pomočnico na črno, na roko. In kaj se je ob tem zgodilo? Kaj je dejal predsednik Lukšič, kaj ostali vplivni člani Socialnih demokratov, lahko ima poslanka SD čiste roke, če ji pospravljajo drugi.

Vrnimo se k Pikalu. Trditve, da je ta zadeva nastala pred mandatom ministra Pikala in da za to Pikalo ne bi smel biti predmet interpelacije, na kar se sklicujejo nekateri koalicijski poslanci in kar je mimogrede omenil tudi predsednik Državnega zbora gospod Veber, ko je predlagal rezanje časa predlagateljev interpelacije, in to ne vzdrži. Te trditve in sklicevanje na to, da se je nekaj zgodilo pred mandatom, pravzaprav kaže na to, da zapisana dejstva v interpelaciji stojijo in da je minister Pikalo osumljen sodelovanja pri kaznivem dejanju, ki se sedaj tudi preiskuje. Do sedaj nihče ni zanikal, izmed tistih, ki sem jih prej naštel, da pri projektu ni sodeloval, nihče ni zanikal navedb o zneskih, nihče ni zanikal navedb o sorodstvenih povezavah, o političnih povezavah, nihče ni zanikal tudi druga dejstva. Tudi interpelirani minister Pikalo tega ni zanikal. Odgovorov na vprašanja, ki se pojavljajo, ni, lahko pa nekatera ponovim. Je bil članek, ki je bil potem vklopljen v projekt Državljanška vzgoja, že predhodno objavljen ali ni bil? Podatki kažejo, da je nedvomno bil predhodno objavljen. Ali drži, da je bil članek ključen v kasneje izvedeni in odobreni javni razpis in izdatno honoriran z nekaj 10 tisoč evri? Trditve najbrž drži. Ali drži trditve, da je sodelovalo pri projektu sorodstvo bivšega ministra ali pa tedanjega ministra Lukšiča? Tudi drži. Nihče tega ni zanikal. So pri projektu na ključnih pozicijah sodelovali in projekt usmerjali vplivni člani Socialnih demokratov? Drži. To drži kot pribito. Je bil minister Pikalo vodja projekta ali ne? Bil je. Na niti en očitek iz interpelacije minister ni odgovoril, kaj šele, da bi ga zavrnil. Minister se v svojem odgovoru, ki je napisan na 17 straneh, z nekaj fusnotami, ukvarja predvsem s tem, kako se ga ne bi smelo interpelirati. Ni drugih argumentacij, kot to, da se ga ne bi smelo niti interpelirati, kot da je nek nadčlovek. Pri tem se, in to ni smešno gospa predsednica Vlade, ker ste se s tem odgovorom seznanili na Vladi, minister Pikalo sklicuje celo na poslovnik hrvaškega sabora. Sedaj pa sprašujem Vlado, ki se je s tem seznanila, kaj ima Poslovnik Državnega zbora Republike Slovenije s poslovníkom hrvaškega sabora. Poglejte si

odgovor, ki ste ga požegnali, in boste videli, da je tam tudi argumentacija, zakaj se ga ne bi smelo interpelirati, argumentirana s poslovníkom hrvaškega sabora, ni fusnota to, to je v tistem delu, ki ni fusnota. In problem je v tem, da se išče razloge, kako bi se ministra obranilo pri dejanju, pri katerem je aktivno sodeloval, kanaliziral denar, usmerjal denar, sodeloval pri izborih in tako naprej. Odgovor ministrstva oziroma tudi Vlade je eno samo nakladanje o procesnih ovirah, zakaj do interpelacije ne bi smelo priti. V odgovoru na interpelacijo, to lahko zdaj, ko imate čas, ko boste poslušali do konca še mojo uvodno obrazložitev in potem ministra, ni niti ene besedice o tem, ali dejstva držijo, ali da bi bil kakšen odgovor na vprašanja, ki smo jih zastavili. Vendar bi vas rad, spoštovana Vlada ob tem seznanil, da slovenska javnost pričakuje odgovore na postavljena vprašanja. Če bi predsednik Državnega zbora ravnal korektno, bi moral odgovor na interpelacijo zavrniti, zato ker ne izpolnjuje popolnoma nobenih podlag za odgovor na interpelacijo. Ničesar. Tam piše, da je interpelacija šele 5 členov v Poslovníku Državnega zbora za imenovanje ministra. Logično. Tak je pač proces, saj drugače gospod Potrč, ki je pisal ta poslovník, te stvari ni mogel niti postaviti v neko logično sosledje aktivnosti in pa odločanj v Državnem zboru.

Sprašujem se tudi ob tem, glede odziva nekaterih institucij in pa nekaterih pomembnih članov te Vlade, recimo, kakšen je odziv gospoda Viranta, ki je še nedavno, ko je bil predsednik Državnega zbora, pozval pravzaprav vsakega funkcionarja v Državnem zboru, k odstopu takoj, ko se je pojavil kakršenkoli sum o njegovem predfunkcionarskem delovanju. Mi smo imeli v tem Državnem zboru nekaj poslancev, nekaj funkcionarjev, ki se jim očitajo dejanja, storjena leta 2004, 2007, pred nastopom funkcije poslanca in jih je pozival k odstopu. Trudo Pepelnik so celo izključili iz stranke. Tudi v tem primeru gospoda Pikala gre za pravzaprav ista dejanja, to se pravi, povezano z obdobjem pred nastopom funkcije, vendar gre za dejanje, ki je predmet preiskave in v katerega so vključeni vsi ti sumi korupcije. Vse tiste funkcionarje tedaj so mediji čakali pred enimi vrati, pred drugimi vrati, zasledovali so jih, iskali odgovore, spraševali so jih, kdaj bodo odstopili. V tem primeru gospoda Pikala pač te aktivnosti medijev tudi pravzaprav ni nikjer zaznati.

Sprašujemo se, zakaj se je v tem delu mandata, ko je nastopila nova koalicija, kar na enkrat spremenilo stališča in odnos do popolnoma identičnih vprašanj. Do popolnoma identičnih vprašanj. In mislim, da bi morali, če bi hoteli ohraniti obraz, imeti isti odnos do gospoda Vogrina, vse tisto, kar mu očitata, je nastalo pred nastopom funkcije, Trudi Pepelnik, Ivanu Simčiču, Alenki Koren, Borutu Ambrožiču, itn. Pri vseh teh funkcionarjih so vsa dejstva nastala pred nastopom funkcije. Popolnoma enako kot

pri gospodu Pikalu. In upam, da bomo tudi na ta del dobili nekatere odgovore.

Postavljam oziroma ponovil pa bom vprašanja, ki sem jih že postavil in na katere ni odgovora, in sicer sprašujem, gospoda ministra in Vlado: Ali je bil članek, ki je bil potem vključen v projekt državljanska vzgoja sedanjega ministra Pikala, že predhodno objavljen ali ni bil objavljen? Ali drži, da je bil članek vključen v kasneje izveden javni razpis in izdatno honoriran z nekaj 10 tisoč evri? Sprašujem, ali je pri tem projektu državljanske vzgoje sodelovalo sorodstvo tedanjega ministra Lukšiča. Sprašujem, so pri projektu sodelovali na ključnih pozicijah in tudi projekt usmerjali vplivni člani SD. Pikalo, Pertinač, Oto Luthar in tako naprej. Sprašujem, je bil sedanji minister Pikalo vodja tistega projekta ali ni bil. In še eno vprašanje na koncu: Ali bi se dalo ta milijon, ta Lukšičev milijon in Pikalov milijon prihraniti in porabiti za druge namene? Ker gre v primeru državljanske vzgoje za projekt, ki pomeni v bistvu nasledlo investicijo, od tega projekta do sedaj ni popolnoma nič. Najbrž je takih milijonov tudi v šolskem proračunu še nekaj, tudi v sedanjem šolskem proračunu, zaradi česar bi bili davki in obremenitve državljanov lahko precej nižje.

Tuj se je težko izogniti temu, da je ta projekt Ministrstva za šolstvo in šport in FDV pravzaprav neka oblika čudnega socialnega podjetništva. Očitno je takšen način socialnega podjetništva v nacionalnem interesu, zato se tudi nekatere druge stvari ne morejo dogoditi, zato se tudi pojavljajo takšne deviacije povsod tam, kjer slišimo besedo nacionalni interes. To je na nek način oblika slabega kriminalnega socialnega podjetništva. Najbrž bomo tudi na drugih področjih, na čisto socialnih področjih lahko prišli na podobne primere socialnega podjetništva, kjer se projekt odpre samo za to, da se neka družinska politična linija pokrije, napolni finančno, s financami baterije in zadeve tečejo naprej. To se mi zdi, da je pravzaprav ključni problem tega trenutka in tudi ključni problem v tej koaliciji. Takšna oblika socialnega podjetništva, ki pomeni izčrpavanje državnega proračuna, proračunov podjetij, tudi proračunov bank, če želite, nekaterih. Zadeve se analizirajo pravzaprav po nekih kvazi kanalih, razpisih na zasebne račune.

Spoštovani člani koalicije, če boste na ta vprašanja argumentirano, negativno odgovorili, potem boste imeli danes lahko delo pri obrambi interpelacije ministra Pikala, vendar, glede na to, kar ste počeli do sedaj, najbrž bodo zadeve zelo težke.

Preden pa zaključim, pa bi spomnil še na to spletno stran Državljske vzgoje, to imate na ministrstvu. Pri temu projektu so uporabljene številne fotografije, ki so bile tudi že objavljene na nekaterih omrežjih. Recimo tale fotografija je bila objavljena že predhodno na Tax with integrity.com, se pravi gre tudi za neke vrste plagiat, naslednja fotografija je iz iste spletne strani, mednarodne in tako naprej... tudi ta

fotografija na tej spletni strani, vezana na ta projekt, ni narejena, bom rekel, v sklopu projekta, ampak je prekopirana iz nekih tujih spletnih strani. Skratka, projekt o katerem govorimo, je očitno bil projekt izključno z namenom, da se milijon 400 tisoč evrov oplemeniti preko neke kvazi oblike socialnega podjetništva in javni denar spelje v zasebne žepe, v pomembnem delu tudi v sorodstveni del tedanjega ministra gospoda Lukšiča. Sedanji minister gospod Pikalo pa je bil koordinator tega projekta, to se pravi, da je bil seznanjen z vsemi podrobnostmi poteka denarja, z vsemi podrobnostmi izvajanja projekta. In po našem mnenju, glede na to, da se v koaliciji zavrnili razpravo o tej točki dnevnega reda januarja na seji odbora, se nam zdi, da gre za pomembna vprašanja, ki terjajo tehtne odgovore, argumentirane odgovore. Kar takole, samo z nekimi procesnimi argumenti, kot so napisani v odgovoru na interpelacijo ali pa kot ste o tem razpravljali na kolegiju, se teh očitkov iz interpelacije ne da zavrnilo. Hvala lepa.

PREDESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Odgovor ministra za izobraževanje, znanost in šport dr. Jerneja Pikala na interpelacijo ste prejeli z dopisom, dne 6. 3. 2014.

Preden pa dam besedo ministru, dajem besedo predsednici Vlade mag. Alenki Bratušek.

MAG. ALENKA BRATUŠEK: Spoštovane poslanke in poslanci!

Očitno opozicija, pa še posebej stranka SDS niti sama ne verjame tej interpelaciji, ker če ne verjamem, da vas v Državnem zboru ne bi sedelo v začetku šest, zdaj pa osem. In tudi ta fotografija, upam, da bo ljudem jasno pokazala, koliko vam je do dela v Državnem zboru, pa čeprav gre za stvari, ki jih sami injicirate.

Sem pa danes prišla pred vas, pred ta državni zbor, ne le zato, da ubranim svojega ministra, ampak tudi zato, da vam jasno povem, kako nameravamo konsolidirati delo naše vlade. Dolgujem vam to pojasnilo, tako kot naša vlada dolguje stabilnost Sloveniji in vsem njenim državljanom in državljanke. Le z jasnimi zavezami in tudi kritičnimi ocenami je mogoče preseči nenehno netenje kriznega stanja, ki nam vsem skupaj onemogoča resnično soočenje s pravim delom. Če tega ne vidimo, če nočemo videti, da je politični razred del problema, tedaj tvegamo, da bomo ostali brez rešitev in da bomo politiki postali glavni problem. Znali smo se soočiti z bančno luknjo, zmogli smo solidarnost ob marsičem in znali bomo in storili tudi marsikaj v prihodnosti. Kadar so problemi hudi, realni in nevarni za skupno prihodnost, še zmoremo toliko preudarnosti, da nas ne zapelje kratkoročni politični dobiček. A ko odgovore prihodnosti iščete v arhivih, ko interpolirate ministre zaradi anonimk ali ko krivite Vlado za lastne storjene napake, tedaj zagotovo ne prispivate ne k stabilnosti in ne k solidarnosti.

Slovenija danes bolj kot vse drugo potrebuje prav to dvoje, stabilno državo in solidarno družbo. Za stabilno državo potrebujemo stabilizirano gospodarstvo, za solidarno družbo pa potrebujemo solidno politiko.

Naj takoj na začetku povem, da je minister za izobraževanje, znanost in šport dr. Jernej Pikalo dober minister. Odgovorno vodi pomembno ministrstvo. Interpelacija, ki jo predlagate, pa to ni, ni solidna, ker nima nobene resne osnove. Interpelacija bi morala biti instrument za preveritev zakonitosti dela določenega ministra, vse, kar, spoštovane kolegice in kolegi opozicije, očitate dr. Pikalu, pa se nanaša na čase davno pred to vlado. Ob predstavitvi dr. Pikala, marca lani, sem povedala, da je ključni predpogoj razvoja slovenske družbe enakih možnosti javno šolstvo. Izobraževanje je pač temelj vsake demokratične družbe, kakor bomo zastavili razmerja znotraj izobraževalnega sistema, tako se bo oblikovala naša družba. Če jo hočemo solidarno, moramo zastaviti vse svoje moči, da bo tako tudi šolstvo. Če hočemo, da se bo v družbi slišal kritični glas, ga moramo razvijati tudi v šoli. A bodite zgled, namesto da 16 ur razprave namenite preteklosti, govorite raje o sodobnejšem pouku zgodovine. Namesto da se 16 ur obtožujete in branite, se zavzemite raje za pouk retorike in medijske vzgoje. Namesto da v 16 urah pokurite ves zrak tega državnega zbora, podprite boljšo izolacijo šolskih oken in energetske učinkovite fasade. Zakaj govorim o konkretnih predlogih? Ker je današnja interpelacija primer, kako se ne velja več vesti v Sloveniji. Popolnoma ničesar koristnega ne more iziti iz nje za državljane. Oni prav to od nas vseh pričakujejo: ukrepe, rešitve, jasne besede in prava dejanja. Ukrepi, ki smo jih morali sprejemati v zadnjem letu dni, niso bili ne lahki, ne priljubljeni, pa smo jih, ker vemo, da je bilo to nujno potrebno za državo. Na vsakem področju posebej bi se morali vprašati, kaj je dobro in zakaj je nujno. Ker smo to storili, se rezultati danes že kažejo. Tudi v pozitivnih makroekonomskih številkah. Za letošnje leto je napovedana pozitivna gospodarska rast. V zadnjem kvartalu lanskega leta je dosegla celo 2 % rasti. Januarski izvoz se je povečal za 9,4 %. Industrijska proizvodnja je bila januarja višja za 0,6 %. Če jo primerjamo z lanskim januarjem, pa kar za 4,4 % višja. Če pogledamo kazalnik klime marca 2014, vidimo, da se razpoloženje v gospodarstvu in med potrošniki izboljšuje. Zaupanje se je povečalo v vseh dejavnostih, najbolj pa v gradbeništvu. Donosnost naših obveznic je pol nižja, kot je bila ob začetku našega mandata – 3,6 %. Koalicija je načrtala pot, ki bo Slovenijo pripeljala do ponovno uspešnega gospodarstva, a brez uničenja socialne države. Naš cilj, srednjeročni, je 3 odstotna gospodarska rast in 60 tisoč novih delovnih mest. Naš cilj je kakovostni javni sektor, kar vključujem tudi učinkovit javni zdravstveni servis in kakovostno javno šolstvo. Posebno

mesto dajemo kulturi, kot spodbujevalniku ustvarjalnosti. Za mlade pripravljamo posebno stanovanjsko shemo, ki jim bo skupaj z jamstvom za nakup stanovanj omogočila lažji dostop do stanovanj. Pospešeno pripravljamo dokumente, ki bodo omogočili porabo evropskih sredstev nove finančne perspektive že v letošnjem letu. Pripravljamo tudi zakon o dolgotrajni oskrbi. Vse to so obrazi prihodnje, bolj solidarne družbe.

Kar pa se tiče gospodarstva, je najpomembnejši projekt v tem trenutku njegovo razdolževanje. Naš naslednji korak pa bo usmerjen v razbremenitev gospodarstva, predvsem v segmentu stroškov dela.

Dovolite mi na koncu še besedo o zakonu o davku na nepremičnine. Ne zakrivam si oči pred napakami. Zavrnitev sodišča ne dovoljuje nobenih očitkov, ampak zahteva jasne odgovore in rešitve, kako čim prej nadomestiti povzročen proračunski izpad in kako vendarle ne zavreči veliko dela in konec koncev tudi denarja, ki je bil vložen v ta projekt. Na vsa ta vprašanja bo naša vlada še ta teden pripravila jasne, premišljene in pravno brezhibne odgovore in jih predstavila Državnemu zboru in slovenski javnosti. Sodili jih boste po stabilnosti rešitev, solidnosti argumentacije in solidarnosti učinkov.

Poleg tega si bom prizadevala, da strnemo moči najprej vsak v svoji stranki, nato pa tudi skupaj v koaliciji. In da tako strnjeni dosežemo soglasje po skupni poti v prihodnost.

Spoštovane poslanke in poslanci! 16 ur razprave boste namenili preteklosti in ukvarjanju samih s sabo. Veliko bolje bi bilo, da se začnemo vsi skupaj ukvarjati s prihodnostjo in pokažemo državljanom, da nam je vsem do te države in lepše prihodnosti.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo dajem ministru dr. Jerneju Pikalu za obrazložitev pisnega odgovora.

DR. JERNEJ PIKALO: Spoštovani gospod predsednik Državnega zbora, gospe in gospodje, poslanke in poslanci, predsednica Vlade.

5. 2. je skupina 26 poslancev SDS vložila interpelacijo zoper mene z eno samo točko. Poslancem Državnega zbora sem v predpisanem roku odgovoril, daleč od tega, kar ste navajali, gospod Tanko, ampak argumentirano in jasno. Škoda, da je danes tule tako malo poslancev SDS, da bi vam lahko razložil, za kaj pri tem projektu gre. Sicer pa jaz mislim, da to znate in zmorete, si lahko na strani vse v zvezi s tem projektom, vključujoč seveda tudi rezultate, jasno preberete. Moram reči, da se veselim današnje politične razprave, kajti redko imamo priložnost v tem parlamentu, da govorimo o področju šolstva, in še tega tako poglobljeno. Naj pa takoj na začetku rečem pred slovensko javnostjo, da seveda navedbe zavračam in se pridružujem tistemu, kar je gospa predsednica Vlade ravnokar rekla. 16 ur –

za kaj?! 16 ur za to, da bomo izgubili dragocenih 16 delovnih ur.

Svoj zagovor bom strnil v tri večje točke. Prvič, glede formalne nedopustnosti. Drugič, glede samega projekta. In tretjič, glede socialnega podjetništva, kot ga je imenoval gospod Tanko.

Najprej formalno. Kot rečeno, interpelacija je nedopustna, že samo iz formalnih vidikov. Interpelacija kot je, je vedno o delu ministra. O delu ministra! Ne o delu raziskovalca. In 2010 leta nisem bil minister in 2010 leta še ministrstva, ki ga vodim danes, torej Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport, ni bilo. Bilo je neko drugo ministrstvo in nikakor tudi danes nisem minister za šolstvo in šport, kot je bilo enkrat, verjamem, napačno zarečeno. In minister Pikalo ni bil vodja projekta, ker takrat seveda ni bil minister. Minister je subjektivno in objektivno odgovoren za vse tisto, kar se dogaja na ministrstvu, ne more pa seveda vplivati na delo ministrstva, ko ni minister, razen seveda, če smo prešli v relativnostno teorijo in lahko prehajamo v času in prostoru. Etimološka razlaga same besede interpelacija – interpelere pomeni stopiti vmes, ampak kdaj stopiti vmes, če stopamo za nazaj. Sploh ni mogoče stopiti vmes.

Drugič, kar se tiče same neprimernosti iz formalnih razlogov. Interpelacija ne vsebuje vprašanja, ki naj bi bil sploh predmet interpelacije. Pobudniki mešajo pogojnike in trdilnik. Nikjer ni jasno opredeljeno, kaj naj bi vprašanje interpelacije sploh bilo.

Tretjič. Pobudniki se sklicujejo na napačen člen Kazenskega zakonika. Ja, na napačen člen, ne na pravi člen.

Četrta. Sklicujejo se na integriteto kot pričakovano dejanje v prihodnosti, pa čeprav vprašanje integritete nastopi šele z nastopom funkcije. Nepravilno se sklicuje na sorodstvena razmerja in kažejo na konflikt interesov. Ampak, kako naj bo konflikt interesov, če seveda tisti, ki je, je bil takrat raziskovalec, ne pa uradna oseba. Z vsem tem milo rečeno zlorabljajo inštitut interpelacije.

Zatorej, globoko verjamem, da so razlogi za interpelacijo povsem druge. Sem pač bil na vrsti, kot se to reče v teh dneh. Zato, ker so pred nami evropske volitve in zato, ker je treba v Državnem zboru imeti šestnajst ur zgodbe. Bil sem tudi na vrsti, ker je treba politično nenehno napadi družbene podsisteme izobraževanja, zato da bi jih destabilizirali. Ker je potrebno nenehno napadati svobodo raziskovanja, da bi se raziskovalci uklonili in seveda ne več raziskovali tako, kot jim nalaga njihova vest, ampak po svojem oziroma po političnem nareku nekoga drugega. In nenazadnje verjamem, da gre za vprašanje maščevanja za koncesije, ki jih je nek bivši minister SDS podelil 4 visokošolskim zavodom na zakonsko sporen, diskriminatoren in pa neustaven način. To je ugotovilo Upravno sodišče in sodba je pravnomočna. To mora slovenska javnost vedeti. Namreč, pozabili smo

že, koliko zasebnih fakultet je nastalo v letih v mandatu 2004–2008. Ampak mi vsi vemo, da ne gre za vprašanje javno – zasebno ampak gre za vprašanje kvalitetno – nekvalitetno. In danes, po tistem, ko je bilo toliko zasebnih visokošolskih zavodov ustanovljenih v letih 2004–2008, lahko ugotovimo predvsem, da so nekvalitetni. To lahko ugotovimo. Ugotovimo lahko, da imajo malo študentov in seveda ugotovimo lahko, da to vedno bolj spoznavajo tudi delodajalci. Delodajalci predobro vedo, kdo dobiva slabe diplome in na kakšen način se pridobivajo. Kar se tiče štirih koncesij, ki jih je ta vlada v sodelovanju z državnim pravobranilstvom in pa seveda v skladu s sodbo Upravnega sodišča odpravila, gre za vprašanje, kot rečeno, vsaj po mojem, maščevanja. Gre za to, da smo pri Socialnih demokratih bili vedno proti visokoškolskim tajkunom, tistim, ki delajo denar iz visokega šolstva in ki usmerjajo javni denar v privatne žepe. Veste, gospodje, ko govorimo o sodbah in ko govorimo o sodbah Upravnega sodišča, vemo, kdo je to storil, vemo, kaj je storil, vemo, na kakšen način je storil, vemo seveda, s katerimi sredstvi je to storil in vemo tudi, s kakšnim razlogom je to storil. Torej, vse tisto, kar je neki drugi sodbi problem. Gospod Gorenak ve, da so 1215 na četrtem lateranskem koncilu sprejeli sedem pravil raziskovanja, preiskovanja grešnikov. Iz tega izhajajo tudi neka druga pravila, ampak 1215 so sprejeli tudi Magno charto in jaz trdim seveda, da je vse tisto, kar je bilo pri teh koncesijah narobe, točno to, kar je bilo že 1215 sprejeto in vsi pogoji za te koncesije, za odpravo teh koncesij so bili odpravljeni, ker je šlo seveda za prelivanje javnega denarja na diskriminatoren, nezakonit in neustaven način v privatne žepe. Da o tem, da je šlo za kršenje Zakona o izvrševanju proračuna, kajti v Zakonu o izvrševanju proračuna seveda ni bilo predvidene nobene postavke o tem, da bi štirim zasebnim, visokoškolskim zavodom dali te koncesije, o tem raje sploh ne govorim.

Ko sem prišel na ministrstvo, smo dobili 130-milijonsko luknjo in ta vlada jo je uspela sanirati. Dodali smo 16 milijonov za visoko šolstvo, ki jih minister SDS, kljub sklepu Državnega zbora, ni želel realizirati. Letos smo realizirali 16 milijonov za raziskovanje, ki jih seveda takratni minister tudi ni želel realizirati. In če govorite, gospod Tanko, o socialnem podjetništvu in o družinskih političnih linijah, potem se raje vprašajte, kako je minister Zver leta 2008 dajal brez razpisa, ponavljam, brez razpisa projekte, pri katerih je sodelovala Andreja Valič, sedaj Zver, takrat še Zupan. O tem bomo tudi danes spregovorili. In prav je, da o tem kaj rečem, kajti danes tule stojim in bom stal zaradi avtonomije raziskovanja. Zaradi tega, ker ne bom pustil, ne iz tega mesta, ne osebno, da bi kdorkoli na takšen ali drugačen način vplival na raziskovanje, kaj se sme raziskovati in kaj se ne sme raziskovati in seveda kaj je prav in kaj ne. Kajti to sedaj je prva interpelacija proti

raziskovalcu, ne proti ministru. Torej interpelacija proti raziskovalcu. Prva v parlamentarni zgodovini Slovenije, novum in unicum si upam reči ne samo v slovenski parlamentarni zgodovini, ampak tudi širše. In predmet interpelacije seveda nisem jaz, predmet interpelacije je univerza, je svoboda raziskovanja, je vse tisto, kar naj bi poganjalo to družbo naprej. Če hočete, je vprašanje javnega šolstva, avtonomnega, neideološkega in seveda neobremenjenega z raznimi takšnimi in drugačnimi političnimi pritiski, kajti danes je na vrsti državljanska vzgoja, jutri, zato ker se bo nekomu tako zdelo, bo na vrsti nanotehnologija, pojutrišnjem bodo na vrsti raziskave za oploditev z biomedicinsko pomočjo in še teden kasneje, upam, da ne, teologija. Kam pa pridemo, gospodje moji in gospe, zato ker se nekemu ne dopadejo znanstveni člani, zato ker se nekemu zdijo čudni projekti. Ne samo, da jih ne zna soditi, tudi prostor s sodbo, ki je drugačen od raziskovalnega in pa univerzitetnega prostora, ni primeren. In če me vprašate, kot je rekel Robert J. Oppenheimer, ni mogoče biti znanstvenik, če ne verjameš v to, da je ljudi dobro izobraziti.

Kar se tiče teh konkretnih, pa čeprav moram reči tudi do neke mere zlaganih očitkov, bom povedal zelo na kratko in zelo decidirano. Predlagatelje motijo fotografije, moti jih nek članek in motijo jih gradiva. To je žalitev za vseh mojih 30 plus sodelavcev, ki so sodelovali na tem projektu, kajti niso se ukvarjali ne z fotografijami, ne z enim člankom in ne z gradivi tovrstne vrste. Mnogo več je bilo narejenega na tem projektu, da bi bilo mogoče reči, da je to vse, kar je bilo narejeno. Kar se tiče članka, ki ste ga omenjali. Prvič, članek z imenom Kozmopolitanska demokracija, sploh ne obstaja. Bo treba prav prepisati, kajti obstaja članek z imenom Kozmopolitanska demokracija, kozmopolitanska pač ne in to so pomembne razlike, če govorimo o znanstvenih delih. Drugič, kar se tiče članka, je seveda treba reči, da znanstvene revije že dolgo ne plačujejo, predvsem pa Teorija in praksa od takrat ne, ko je minister Zupan ukinil sofinanciranje Teorije in prakse. Torej tega članka nisem dobil plačanega ne prvič in ne drugič. Da bi to izvedeli, morate iti do strani 597. Na strani 597 je seznam, kjer jasno piše Prve objave znanstvenih člankov. Prve objave znanstvenih člankov. Torej kje je bilo to prvič objavljeno. Ničesar ne skrivamo in ničesar niste našli. Tako da, kar se tiče fotografij, škoda, da ni več tukaj kolegov fotografov, ampak vsi tisti, ki tako ali drugače delujete v uredništvih, veste, kaj je iStockphoto. iStockphoto je internetna agencija, ki vam za plačilo – in vse te račune seveda imamo –, ki vam za plačilo da te fotografije. Jasno, da jih seveda potem mnogo več ljudi uporabi, ker je pač to agencija, tako kot je Associated Press, tako kot je STA ali kaj drugega. Tudi oni vam za plačilo ponujajo fotografije. Ampak veste, jaz verjamem in globoko upam, da vas na teh fotografijah ne motijo osebe drugih ras.

Verjamem tudi, da vas ne motijo osebe različnih starosti, kajti vsako diskriminiranje po starosti, spolu, rasi je seveda nesprejemljivo. Kar se tiče uporabe tega projekta, so bile vse podlage narejene, da bi minister SDS 2012 in 2013 na začetku, ko se je pripravljalo leto državljanstva, evropsko leto državljanstva, da bi to uporabil. Tega ni storil, tako da vse te podlage, gradiva, znanstvene članke in tako naprej, vprašajte v svojih vrstah, zakaj niso bile uporabljene, kajti tam se skriva vprašanje.

Kar pa se tiče samega resorja, ki ga vodim, se zelo strinjam s tistim, kar je rekla gospa predsednica Vlade. Namreč ni razvojne perspektive brez tega resorja in vse razvite države so si enotne, da je vlaganje v znanje in v znanost najboljši način razvoja. Najboljši način razvoja ne samo družbe, ampak seveda tudi konkurenčnosti slovenskega gospodarstva. Tako, kot ga jaz vidim, kot minister seveda, ni vaših in naših. Nikoli v tem resorju tudi nismo govorili o naših in vaših. To govorimo tukaj in danes, ne pa na našem resorju. Gre nam za skupno prihodnost, gre nam za avtonomijo šolskega sistema, če hočete, gre nam za predvidljivo, avtonomno in svetovnonazorsko nevtralnno okolje. Želimo sodelovati s strokovno javnostjo, sodelujemo z vsemi deležniki, dejanja počnemo brez enostranskih dejanj ter z veliko dialoga in z veliko pogovarjanja. Svoje delo na ministrstvu vidim kot delo v dobro človeškega kapitala, v dobro razvoja človeških virov. Kajti predpogoj razvoja družbe je vlaganje v sistem izobraževanja od vrtcev, do znanstvenih in pa raziskovalnih institutov. In tukaj morajo vsi državljanke in državljani imeti enake možnosti za vse. Za razliko od posameznih držav, preprosto nismo dovolj bogati, da bi zapravljali človeški kapital. Zaradi tega je cilj in mora ostati cilj, polni razvoj sposobnosti, inovativnosti in človeškega potenciala. Mora ostati prenos iz starejših na mlajše in morajo ostati tudi izkušnje. Nihče ne sme biti izpuščen in obstajati mora pretok znanja in seveda ljudi. Kajti znanje je javno dobro in tako mora ostati. Ne za privatizacijo in z ostalimi zadevami skozi podeljevanje koncesij in tako naprej. Dostopno mora biti za vse starostne skupine, omogočiti mora dokvalifikacije, sistem poklicnih kvalifikacij in prekvalifikacij ter predvsem vseživljenjsko učenje. Kajti izobraževanje je človekova pravica in seveda želimo, da tudi ostane. Aktivno državljanstvo pa je samo ena od stvari, ki jo v okviru tega ministrstva spodbujamo in jo bomo spodbujali še naprej, ne glede na politične pritiske te ali one stranke. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin. Pred tem pa postopkovno gospod Jože Tanko.

Izvolite, gospod Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo, gospod predsednik.

Mislil sem, da boste sami intervenirali in opozorili tako predsednico Vlade kot ministra. Namreč, čas interpelacije, ki ste ga odredili s sklepom Kolegija, ni 16 ur, ampak 9 ur in 20 minut. Oba sta večkrat povedala to veliko številko. Kot predsedujoči, mislim, da ste jih dolžni opozoriti na to nedoslednost in zavajanje. Skratka, že kar zadeva sejo, so se je lotili, bom rekel, zelo malomarno in pa površno.

Druga stvar, kar zadeva trditev, da ni bil vodja projekta. Tu imam prijavnico na projekt, na tem delu človeški viri piše: vodja projekta dr. Jernej Pikalo. / oglašanje iz dvorane/ Piše tam: vodja projekta dr. Pikalo Jernej, FDV. Vseeno, vi ste pri tem projektu sodelovali, usmerjali in prišlo je do zadev, na katere sem opozoril...

PRESEDNIK JANKO VEBER: Gospod Tanko, postopkovni predlog imate.

JOŽE TANKO (PS SDS): Gospod predsednik, seveda sem vam povedal postopkovno že prej. Se pravi najprej, da trditev, ki je bila tukaj izrečena glede vodenja projekta, ne drži in saj je minister evidentno, je povedal, v neskladju s tem razpisom. In drugič, kar zadeva najavo časa, je drugačna, kot sta govorila tako minister kot predsednica Vlade. Na to ste pa vi tudi dolžni opozoriti in tudi pričakujem, da boste, če bo še kakšna taka nedoslednost, to tudi upoštevali pri odgovorih, ki so bili rečeni.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala. Sam sem razumel tako, da je predsednica Vlade kot tudi v nadaljevanju, glede ur, ki so namenjene za razpravo, bile le-te vezane tako na interpelacijo prot dr. Virantu kot proti dr. Pikalu. Je pa to eden od podatkov, ki je seveda pomemben. Točno pa je, kot pravite, 9 ur in 20 minut imamo danes na razpolago za interpelacijo, ki je na dnevnem redu.

Prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin. Gospa Marija Plevčak bo predstavila stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije.

MARIJA PLEVČAK (PS DeSUS): Hvala za besedo. Lep pozdrav predstavnikom Vlade, ministru in vsem poslancem!

V roku zgolj enega leta delovanja sedanje vlade obravnavamo danes že četrto oziroma peto interpelacijo, če prištejemo interpelacijo zoper ministra Viranta, ki jo bomo obravnavali v petek. V Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev menimo, da ta način dela opozicije ni konstruktiven doprinos k reševanju situacije v državi, ampak je njihov namen zgolj oviranje in diskreditiranje sedanje vlade. Ob vseh perečih problemih v tej državi, ki bi zahtevali reševanje že leta nazaj, se morajo ministri ukvarjati še z nesmiselnimi interpelacijami, zaradi česar zagotovo trpi tudi njihova učinkovitost in kvaliteta njihovega dela. Zakaj nesmisel interpelacije? Ker se večina le-teh, ki so bile vložene v mandatu sedanje vlade, ne nanaša na delo

ministrov in njihovih resorjev, ampak temeljijo na politične preigravanju, neutemeljenih trditvah in celo na govoricah, na anonimkah in rumenem tisku. Ob tem naj dodam, da interpelacija kliče ministra Pikala na odgovornost za čas pred nastopom ministrske funkcije, in sicer za čas, ko je bil še visokošolski učitelj oziroma raziskovalec na fakulteti. Kot taka zagotovo ni v skladu z Ustavo Republike Slovenije. Pri institutu interpelacije gre namreč za politično odgovornost o delu ministra, njegovega resorja ali njegovih podrejenih, na katere ima možnost vplivati. Tudi Poslovnik Državnega zbora v 250. členu določa, da lahko najmanj deset poslancev vloži interpelacijo o delu vlade ali posameznega ministra. Naj še enkrat ponovim, o delu ministra in torej ne o delu, ki ga je sedanji minister opravil v nekem drugem času na neki drugi ustanovi. Dr. Pikalo takrat ni mogel biti kot raziskovalec v konfliktu interesov, saj v temu času ni opravil nobenih uradnih nalog. Iz tega razloga v Poslanski skupini Demokratične stranke upokojujencev menimo, da gre za izkoriščanje instrumenta interpelacije in takšno početje tudi ostro obojamo. Ob tem velja poudariti še, da vsebina interpelacije predstavlja konkretno zadevo, ki se vodi pred pristojnim organom, zato smo v Poslanski skupini Demokratične stranke upokojujencev mnenja, da je skrajno neprimerno, da o njej razpravljamo v Državnem zboru. S tem vršimo posreden pritisk na organe pregona, hkrati pa spodbujamo javnost, da si vnaprej, brez tega, da so znana vsa dejstva, ustvari določeno mnenje.

Poslanska skupina Demokratične stranke upokojujencev interpelacije zoper ministra Pikala ne bo podprla.

PREDSEDNIK JANKO WEBER: Hvala.

Gospa Ljudmila Novak bo predstavila stališče Poslanske skupine Nove Slovenije.

LJUDMILA NOVAK (PS NSi): Spoštovani gospod minister, kolegice in kolegi, spoštovani predsednik!

Izobraževanje, znanost in šport so zelo pomembna področja našega življenja. Tisti, ki z njimi upravljajo, oblikujejo smernice zanje ter vpliva na oblikovanje politik na teh področjih, sooblikuje prihodnost našega naroda, naše države. Slomšek je vizionarsko opozarjal: "Iz dobre šole rastejo dobri časi, iz slabe pa slabši. Časi so takšni, kakršni so ljudje. Boljših ljudi pa ne bo, dokler ne bo bolje vzgojenih otrok. Časi bodo samo še hujši, dokler se ljudje ne poboljšajo." Tako Slomšek, njegove misli pa so zelo aktualne tudi za današnji čas.

Krščanski demokrati smo pozorno prebrali predlog interpelacije o delu in odgovornosti ministra za izobraževanje, znanost in šport. Sporni projekt Fakultete za družbene vede državljanska vzgoja, ki je leta 2009 zmagal na javnem razpisu Ministrstva za šolstvo, formalne oblike izobraževanja za državljanstvo multikulturalni družbi, se je žal razvil v strankarski

in sorodstveni projekt, nad katerim visijo sumi nepravilnosti in korupcije v smislu pridobivanja večje premoženjske koristi vpletenih. Po podatkih iz medijev predlagatelji interpelacije celo poudarjajo, da naj bi zaradi teh sumov nepravilnosti pri omenjenem javnem razpisu policija prejela ovadbo zoper tri osebe. Takšne in podobne afere mečejo slabo luč na področje izobraževanja, na nosilce javnih funkcij in nenazadnje ubijajo že tako omajano zaupanje državljanov v državo in v sistem pravičnega dodeljevanja sredstev na razpisih. Nesprejemljivo bi bilo, da bi takšni sumi ostali neraziskani in brez epiloga.

Krščanski demokrati smo bili pri branju predloga pozorni predvsem na dejstvo, da je v času dogajanja oziroma izvajanja dejavnosti v zvezi z zgoraj omenjenim javnim razpisom ter projektom FDV bil minister za šolstvo dr. Igor Lukšič, strankarski kolega, zdaj celo strankarski šef sedanjega ministra. Kar pomeni, da je za omenjeno dogajanje objektivno gledano najbolj odgovoren prav on. Predlog interpelacije torej razumemo kot simbolično interpelacijo o delu in odgovornosti dr. Igorja Lukšiča, tako rekoč za nazaj.

Sedanji minister dr. Jernej Pikalo je pri dodeljevanju sredstev za projekte pač imel to srečo, da je bil strankarski kolega takratnega ministra in da sta oba povezana tudi preko FDV in zgoraj omenjenega spornega projekta. V Novi Sloveniji smo pazljivo prebrali tudi odgovor ministra dr. Pikala na vloženo interpelacijo oziroma očitane mu nepravilnosti. Ugotavljamo, da se pravzaprav ni opredelil glede vsebinskih očitkov, ampak je odgovoril predvsem s formalno procesnimi utemeljitvami po njegovem neprimerne interpelacije. Krščanski demokrati si v Državnem zboru želimo predvsem kvalitetno, poglobljeno in vsebinsko razpravo z analizo problemov v slovenskem šolstvu in konkretne predloge za njihovo reševanje. Predvsem pa naj bo današnja interpelacija in razprava v premislek vsem, ki so odgovorni za razpise in dodeljevanje sredstev za različne projekte. Vsak evro je treba uporabiti tam, kjer je najbolj potreben in bo prinesel najboljše in najbolj koristne rezultate. Predvsem pa morajo biti sredstva razdeljena pravično, pregledno, gospodarno in nepristransko. Ob tem se moramo vprašati, ali je tak sorodstveni in prijateljski način dodeljevanja sredstev pri nas stalna praksa ali je to le primer in priložnost za diskreditacijo posameznikov, ki so na vidnih funkcijah. V parlamentu pogosto slišimo citate pomembnih tujih mož. Naš veliki domoljub, učitelj in narodni buditelj Slomšek pa pravi: "Izberite si može po njihovih dosedanjih delih, kako so se med vami do sedaj nosili in dobrega storili. Kakor si boste postlali, tako boste ležali." Tako Slomšek.

Krščanski demokrati bomo interpelacijo podprli, čeprav bi jo morali v prvi vrsti izreči bivšemu ministru za šolstvo dr. Igorju Lukšiču.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Jožef Kavtičnik bo predstavil stališče Poslanske skupine Pozitivne Slovenije.

JOŽEF KAVTIČNIK (PS PS): Hvala lepa, predsednik. Spoštovani minister, ministrica, državni sekretar, kolegice in kolegi poslanci!

Naj najprej odgovorim kot predsednik Odbora za izobraževanje, znanost, šport in mladino, da odbor ni preiskovalna komisija in zaradi tega odbor te točke ni uvrstil na dnevni red. In dokler bom sam predsednik tega odbora, tako dolgo takšnih in podobnih zadev na odboru ne bomo obravnavali.

Interpelacija prihaja iz grške besede interpelirati, kar pomeni postaviti vprašanja vladi, v tem primeru ministru, in kot je minister dejal, pomeni tudi stopiti vmes, vendar z vprašanji. Zato smo v Poslanski skupini Pozitivne Slovenije tudi pričakovali številna vprašanja o delu dr. Jerneja Pikala kot ministra, o njegovem početju in obnašanju, a zaman. V primeru interpelacije ni vprašanj, tudi ne očitkov dr. Jerneju Pikalu na funkcijo ministra, temveč je očitek en sam in se nanaša na delo raziskovalca dr. Pikala pred 5 leti. V Poslanski skupini Pozitivne Slovenije smo sicer mnenja, da mora biti Državni zbor prostor spoštljive razprave, izmenjave različnih mnenj z vseh področij v javnem življenju, o delu vlade in njenih ministrov, vendar pa obenem ostro nasprotujemo politizaciji tem, ki jih na ta ali drugačen način tudi z očitno zlorabo ustavnega instituta interpelacije izsiljeni obravnavamo na seji Državnega zbora. In točno to se je zgodilo ob tej interpelaciji. Interpelacija, kot je določena v 118. členu Ustave Republike Slovenije, se lahko sproži o delu in politični odgovornosti ministra, nikakor ne gre za javno razpravo o delu, ki ga je minister opravljal pred nastopom javne funkcije. Interpelacija, kot sem že povedal, se nanaša na delo dr. Pikala, ki ga je opravljal leta 2009, v času, ko ni bil minister in ko je delal v drugi ustanovi. Če bi sprejeli razumevanje interpelacije, kot si jo razlagajo v SDS, bi lahko ta sum, kot so ga predlagatelji naslovili na ministra, prenesli kar na vse oziroma na kogarkoli v državi, na vlado ali celo na poslanke in poslance v Državnem zboru. In zato se strinjamo z zapisom iz odgovora na interpelacijo, da predmetna interpelacija formalno ne bi smela biti dopustna. Ministra bi o tem opravljenem delu, ko je bil vodja projektnega tima in ne minister, lahko kvečjemu spraševali s poslanskimi vprašanji. Ob tem pa si predlagatelji interpelacije dovolijo celo zelo subjektivno in predvsem politično oceno opravljenega raziskovalnega dela. Komentirajo samo gradivo projekta, kar kaže predvsem na njihov odnos do ustavnih načel avtonomije univerze in svobode znanstvenega ustvarjanja. Sejanje dvomov in sumničenj pri naših državljankeh in državljanih ustvarja negotovost in nezaupanje, še posebej, če to počnejo politiki. V Poslanski skupini Pozitivne Slovenije takšna početja brez konkretnih dokazov ostro zavračamo in jim

nasprotujemo. Predlagatelj te interpelacije je danes dejal: "Mediji so poročali o anonimni prijavi ter o preiskavi policije o tej določeni zlorabi tega razpisa." Prepričan sem, da moramo pustiti, da tisti, ki preiskujejo, zadevo preiščejo in pridejo brez pritiskov politike do določenih zaključkov. Prepričani smo tudi, da ima ministrstvo dovolj nadzora, ki lahko o tem, kaj je bilo in kaj se je dogajalo pri razpisu in potem tudi pri dodeljevanju sredstev narobe ali ni bilo narobe. Primerjava poslank in poslancev, ki so jim bile dokazane nepravilnosti, tukaj, v Državnem zboru, teh poslank in poslancev je bilo nekaj, s sumom nepravilnosti dela dr. Pikala, ko ta ni bil minister, ni primerna in je zavajajoča. Sumi se naj raziščejo in rezultati preiskave, ki jo morajo opraviti za to ustrezni organi, in bomo lahko razpravljali tudi v Državnem zboru, vendar le po opravljeni preiskavi.

Zaradi povedanega v Poslanski skupini Pozitivne Slovenije interpelacije zoper ministra za izobraževanje, znanost in šport dr. Jerneja Pikala ne bomo podprli.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospa Mateja Pučnik bo predstavila stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

MATEJA PUČNIK (PS SDS): Hvala lepa za besedo. Spoštovani predsednik Državnega zbora, spoštovani minister, ministrica s sodelavci, kolegice in kolegi!

V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke smo se podpisali pod interpelacijo o delu in odgovornosti ministra za izobraževanje, znanost in šport dr. Jerneja Pikala zaradi suma nepravilnosti in korupcije pri javnem razpisu Državljanska vzgoja Ministrstva za šolstvo iz leta 2009. Projekt je prijavila Fakulteta za družbene vede in na razpisu tudi zmagala. Nepravilnosti naj bi se dogajale pri razpisu z nazivom Formalne oblike izobraževanja za državljanstvo v multikulturni družbi. Zmagovalka razpisa Fakulteta za družbene vede je prejela 700 tisoč evrov sredstev. Dr. Jernej Pikalo naj bi pridobil večjo premoženjsko korist, poleg tega pa naj bi, po poročanju medijev, minister dobil tudi plačilo za nekaj, kar sploh ni nastalo v sklopu tega projekta, saj naj bi članek Kozmopolitska demokracija napisal in objavil, še preden je razpis sploh obstajal. Pri vsem tem se poraja tudi vprašanje smotnosti oziroma nesmotnosti porabe skoraj milijona in pol evrov javnega denarja, od tega več kot milijon samo za plače, nagrade in podjemne pogodbe sodelujočih za pretežno teoretično delo.

Veliko očitkov, sumov in vprašanj se torej poraja v zvezi s tem razpisom, v katerega je vpleten tudi bivši minister za šolstvo in predsednik Socialnih demokratov gospod Igor Lukšič, zato je prav njegova reakcija ob vložitvi interpelacije sicer pričakovana, čeprav je verjetno do danes že spoznal, da se ni dobro

prehitro hvaliti s čistostjo stranke. Gospod Lukšič je interpelacijo tako zavajajoče označil za gnilo in lažnivo in kot nedopustno in neupravičeno jo je označil tudi minister Pikalo, češ da se navezuje na čas, ko še ni bil minister. Ampak, spoštovani, človeka sodimo ravno po njegovih preteklih dejanjih in s preteklimi dejanji si človek gradi zaupanje in integriteto. Je pa vendar pomembno, kakšen človek sedi na ministrskem stolčku, ali je to človek z integriteto in ali je zaupanja vredna oseba ali ne. Minister Pikalo zelo dobro ve, da je interpelacija legitimno orodje opozicije. In v temu primeru, ko ovadba bremeni sedanjega ministra pridobivanja večje finančne koristi v preteklosti, je s tem povezano tudi vprašanje integritete ministra, ki je vpletenost v ta domnevno sporni razpis na zaslíšanju na matičnem odboru članom odbora zamolčal. In interpelacija je upravičena tudi zaradi dejstva, da je bila razprava na matičnem Odboru za izobraževanje onemogočena. In opozicijski poslanci smo bili, kot že mnogokrat, preglasovani s strani koalicije, ki se je postavila ministri nekritično v bran in si razprave o tem očitno ni želela.

V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke se zelo dobro zavedamo, da v Državnem zboru nismo tožniki ali sodniki, in se strinjamo, da naj svoje delo opravijo organi pregona. Zagotovo pa je Državni zbor in tudi matični odbor Državnega zbora za izobraževanje prostor, kjer moramo in kjer lahko razpravljamo o vsem, kar je povezanega z vzgojo in izobraževanjem ter porabo javnega denarja na temu področju. In s tem, ko razpravo že vnaprej preprečite, pač ne naredite nič dobrega niti za tistega, ki bi odgovore lahko podal, niti za javnost, ki že tako ima občutek, da je vsa naša politika koruptivna.

Minister je danes večino časa govoril o javnem šolstvu pa o koncesijah v visokem šolstvu. Tudi ob vložitvi te interpelacije smo s strani Socialnih demokratov, iz vrst katerih prihaja tudi dr. Pikalo, dobili očitke, da gre za interpelacijo proti javnemu šolstvu, čeprav o tem v interpelaciji sploh ni govora. V stranki SD torej menijo, kot je bilo mogoče prebrati v medijih, da gre za "izraz namere največje opozicijske stranke, da se v izobraževalni sferi zopet odprejo vrata zasebnemu šolstvu, kjer bi podjetniška logika lahko kovala svoje profitabilne načrte". Takšna izjava zagotovo zahteva komentar. Namreč, v Slovenski demokratski stranki si že od nekdaj prizadevamo za kvalitetno šolstvo, pa naj bo to javno ali zasebno. Je pa očitno dejstvo, da je ta reakcija nastala zaradi novega zakona v visokem šolstvu, ki že nekaj mesecev kroži po ministrstvu in je deležen mnogih nasprotovanj. In po tej izjavi sodeč je tudi dejstvo, da se zasebnemu šolstvu s tem novim zakonom dejansko zapirajo vrata in s tem se že vnaprej uničuje vsaka, še kako dobrodošla konkurenca na področju vzgoje in izobraževanja in onemogoča se enakovreden regionalni razvoj. In s to izjavo se žal kaže tudi

negativen odnos do podjetništva. Zato tudi ni mogoče pričakovati, da bi se kljub vsem opozorilom in priporočilom gospodarstvenikov končno začelo v Sloveniji ustvarjati podjetništvu naklonjeno okolje. S takšnim negativnim pristopom zagotovo ne.

Pa da se vrnem k interpelaciji. Ministru za izobraževanje, znanost in šport dr. Jerneju Pikalu očitamo sprejemanje koristi za nezakonito posredovanje. Policija naj bi namreč zaradi suma nepravilnosti pri javnem razpisu, na katerem je zmagal projekt Fakultete za družbene vede prejela ovadbo zoper tri osebe, med drugim tudi zoper ministra za izobraževanje, znanost in šport dr. Jerneja Pikala. V ovadbi je med drugim tudi navedba, da so vsi, ki so na temu projektu delali, imeli od tega projekta tudi dokazljive finančne koristi – in o tem danes, spoštovani, govorimo. Ocena pregledanih stroškov namreč kaže, da so na Fakulteti za družbene vede in na Slovenski akademiji znanost in umetnosti v okviru omenjenih projektov za podjemne pogodbe, honorarje in plače razdelili več kot milijon evrov, kar je potrdil tudi minister, ko je v odgovoru na ustno poslansko vprašanje na seji Državnega zbora pred kratkim navajal zneske obeh projektov. Žal pa se njemu poraba teh sredstev očitno ne zdi previsoka in očitke na to tudi zavrača. Torej, ministru se ne zdi nič sporno, da si je peščica ljudi iz prijateljskega, družinskega in strankarskega kroga gospoda Lukšiča na Fakulteti za družbene vede in na Slovenski akademiji znanosti in umetnosti razdelila za projekt več kot milijon evrov. Nekateri so prejeli 20, 30, mnogi tudi več kot 50 tisoč evrov. In med njimi tudi dr. Pikalo.

Pa saj nismo samo mi v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke mnenja, da gre za ogromno porabo javnega denarja za plače in pretežno teoretsko delo. Ministru predlagamo, da naj gre malo med svoje ljudi, pa ne samo do kolegov na Fakulteti za družbene vede, pač pa tudi med ravnatelje, učitelje in vzgojitelje, pa naj njih vpraša, kaj meni o uporabnosti obeh projektov in več kot milijon evrov sredstev, porabljenih za plače in nagrade. Pa vam verjetno, spoštovani minister, odgovori ne bodo všeč. Sploh ne od tistih ravnateljev, katerih šole so v izredno slabem finančnem stanju zaradi nizkega opisa, ki imajo komaj za elektriko in vodo ali za papir, sedaj pa jih minister sili, da kar same poiščejo sredstva za izplačilo tretje četrtine plačnih nesorazmerij za svoje zaposlene, čeprav je v povezavi s tem država, torej ministrstvo, izgubilo pravdo in ne vzgojno-izobraževalni zavodi. Da je nezadovoljstvo res veliko, smo lahko prebrali tudi v javnem pismu enega izmed slovenskih ravnateljev, ki je bil objavljen v Delu januarja tega leta, kjer ravnatelj brez dlake na jeziku spregovori od kod anonimna ovadba in o oškodovanju države. Med drugim v članku piše takole, citiram: "V bistvu je javni zapis za 700 tisoč evrov, po nekaterih podatkih celo za milijon in 400 tisoč, za prenavo

predmeta totalna in ne samo sistemska korupcija." V nadaljevanju ravnatelj piše, da je dejstvo, "da je Ministrstvo za šolstvo pod vodstvom dr. Lukšiča objavilo razpis z namenom oškodovati državo in posameznikom omogočiti pridobitev ogromne vsote denarja" in da so si ta denar razdelili "gospe in gospodje, zaposleni na Fakulteti za družbene vede in na Centru za kritično politologijo". Ravnatelj zaključuje s pozivom, "naj Računsko sodišče in Ministrstvo za javno upravo nemudoma izdata sklep o odvzemu tega denarja vsem, ki so ga prejeli, zunanje finančna revizija pa naj pregleda delovanje in plačo zaposlenih, saj bodo mogoče odkrili kaj kritičnega". To je sicer mnenje enega od slovenskih ravnateljev, vendar smo prepričani, da to mnenje ni osamljeno.

V omenjenem projektu na Fakulteti za družbene vede so strokovno mrežo sestavljali strokovnjaki iz različnih področij, pomemben del pa naj bi sestavljali tudi učitelji in učiteljice državljanske vzgoje na vseh stopnjah izobraževalnega procesa ter ostali nosilci družboslovnih predmetov v slovenskih šolah. Ker pa na spletni strani, ki je nastala, ni objavljenih nobenih konkretnih imen, niti ustanov, niti zavodov ali posameznikov, se poraja tudi vprašanje, koliko od teh je sploh sodelovalo v tako imenovani strokovni mreži. In ker je bilo v projektu porabljenih veliko finančnih sredstev, se poraja tudi vprašanje, kdo je bil strokovni recenzent. Odgovorov na ta vprašanja ni moč dobiti. Podal jih ni niti minister v svojem pisnem odgovoru na interpelacijo, zato jih morda pričakujemo danes.

Eden izmed očitkov v ovadbi je tudi ta, da naj bi šlo v nekaterih primerih za podvajanje plačil, tudi v primeru ministra Pikala, ki naj bi članek Kozmopolitska demokracija, napisal in objavil predno je razpis sploh obstajal. In dejstvo, da je bil članek prvič objavljen v Teoriji in praksi iz leta 2009, v številki 5, zagotovo poraja tudi sum o podvajanju objave in plačila. Minister sicer to zanika. Vendar pa potek nadaljnjih dogodkov kaže, da je nekdanji minister dr. Igor Lukšič sedanjemu ministru omogočil nadaljevanje in financiranje dejavnosti, tako da je dr. Pikalo tudi kot zunanji sodelavec Slovenske akademije znanosti in umetnosti ob svoji plači prejel tudi avtorski honorar s strani omenjene ustanove. Torej sprašujemo se, za katero delo torej pa je prejel minister plačilo, če ne že za omenjeni in objavljeni članke.

V sklopu projekta je nastala tudi spletna stran državljanske vzgoja, ki jo je danes omenil že minister, in v podzavijku gradiva za učitelje bi pričakovali najširši možni izbor gradiv za konkretno rabo, od vrtecev pa do univerze, pričakovali bi posebne sklope posebej za vrtce, posebej za osnovne šole, srednje in tako naprej. Na tej strani sicer najdemo štiri tematske liste z gradivi za učitelje, žal pa teh gradiv ni veliko. Ne moremo pa spregledati tudi dejstva, da je bila prva novica s te spletne strani objavljena 3. maja 2010 in prinaša tudi informacijo, da naj bi ta

način se oblikovala prva mreža za državljansko vzgojo, vendar pa je spletna stran leta 2011, torej takoj po koncu projekta, praktično zamrla in prav zaradi tega se nikakor ne moremo znebiti občutka, da je bil projekt državljanska vzgoja v bistvu bolj sam sebi namen. In že v poslanskem vprašanju smo ministra spraševali o tem, ali je nastalo kaj konkretnih vsebinskih in didaktičnih modelov za poučevanje državljanske vzgoje, kot je zapisano to v izhodiščih in ciljnih projekta. Ali so nastali konkretni pripomočki in didaktični modeli za poučevanje? Ali so nastali, na primer, avdio in video gradiva, delovni listi, predlogi medpredmetnih povezav ali pa pričakovani predlogi prenove učnih načrtov? Odgovorov na poslansko vprašanje, zaradi časovne omejitve nismo dobili in zato jih pričakujemo danes.

Da so glede državljanske vzgoje pripravili konkretne rešitve, smo lahko v medijih in tudi danes razbrali v sklopu kazanja s prstom na bivšega ministra prejšnje vlade, ki naj ne bi izpeljal posodobitve predmeta. Vendar pa je treba tukaj poudariti, da je učne načrte za državljansko vzgojo Zavod Republike Slovenije za šolstvo posodobil že leta 2008, se ja pa minister Lukšič kasneje delal, da se to ni zgodilo. In projekt, ki ga je razpisal, je bil v bistvu razpisan še za stari predmet državljanska vzgoja, čeprav je že prejšnja vlada predmet dopolnila z domovinsko komponento. In res je prišlo leta 2011 do manjših sprememb učnih načrtov, vendar še zdaleč ni mogoče govoriti o prenovi predmeta ali prenovi učnih načrtov, kar so sodelujoči zapisali v izhodiščih in ciljnih projekta. Sicer pa se je projekt zaključil poleti 2011, in minister Lukšič bi lahko, če je verjel, da so bili rezultati uporabni, takoj sprožil kurikularno prenovo predmeta, pa je žal ni. In najbolj v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke sodelujočim v teh projektih zamerimo ravno to, da je domovinska vzgoja oziroma vzgoja za domoljubje zanemarjena in vloga Slovenije in slovenskega jezika pogostokrat prikazana celo kot manjvredna v primerjavi z državami nekdanje Jugoslavije. S takšnim odnosom do svoje domovine in države mlad posameznik pač ne more relativno presojeti mednarodnega okolja in ne more uspešno gojiti medkulturnega dialoga. Da je vzgoja za domoljubje zapostavljena, dokazuje tudi dejstvo, da je edini izplen tega 700 tisoč evrov vrednega projekta samo ponovna sprememba naziva predmeta, ki se zdaj imenuje domovinska in državljanska kultura in etika, in ne več vzgoja, kar bi bilo edino smiselno in potrebno. Zato se tudi sprašujemo, na kakšen način pa bo vlada oziroma ministrstvo uresničevalo zaveze iz nove koalicijske pogodbe, ki govori o celostnem reševanju vprašanja elementa vzgoje v izobraževalnem procesu. Glede na preimenovanje predmetov upamo, da ne tako, da bi vzgojo preprosto izrinili iz izobraževalnega procesa.

Spoštovani! Minister je ob imenovanju prisegel, da bo upošteval ustavni red in da bo ravnal po

svoji vesti in z vsemi svojimi močmi deloval za blaginjo Slovenije. Številna pretekla ravnanja ministra, ki sem jih v stališču že omenila, pa žal mečejo slabo luč na delo ministra in so zagotovo zmanjšala njegov ugled in integriteto. Mečejo tudi sum in nezaupanje na vsak razpis in na vsak projekt, ki ga danes kot minister podpisuje. In ta primer ni nič drugačen od primera bivših ministrov ali od primera nekaterih poslancev tega mandata, ki so jih ali pa jih še vedno bremenijo pretekla, sedanja ali pretekla sporna ravnanja. In minister je izgubil tudi zaupanje javnosti. Zato po našem mnenju ne more več odgovorno opravljati funkcije, na katero je bil imenovan.

Zato bomo v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke interpelacijo tudi podpri. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Mag. Majda Potrata bo predstavila stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovani gospod minister in državni sekretar, poslanke in poslanci!

20. marca 2013 je dr. Jernej Pikalo pred Državnim zborom prisegel, da bo spoštoval ustavni red, da bo ravnal po svoji vesti in z vsemi svojimi močmi deloval za blaginjo Slovenije. 5. februarja letos je 26 poslank in poslancev SDS vložilo interpelacijo o delu in odgovornosti ministra za izobraževanje, znanost in šport dr. Jerneja Pikala. Predlog sklepa za njegovo razrešitev predlagatelji opirajo na očitke sprejemanja koristi za nezakonito posredovanje, kar je po 263. členu Kazenskega zakonika kaznivo dejanje. Storil naj bi ga v letu 2009, torej ne kot minister, ampak kot vodja razpisanega projekta Formalne oblike izobraževanja za državljanstvo v multikulturni družbi. Sklepni del obrazložitve interpelacije se po nekaterih ponovitvah trditve o raziskavi, ki so pravzaprav vrednostne sodbe o njej, konča s trditvijo o izgubljeni osebni integriteti, potrebni za opravljanje funkcije ministra in izgubljenem zaupanju javnosti, zato predlagajo razrešitev. In kako vidimo interpelacijo poslanke in poslanci Socialnih demokratov?

Prvič. To je je interpelacija, ki je ne bi smelo biti. Interpelacija o delu in odgovornosti ministra za izobraževanje, znanost in šport se nanaša na razpis iz časa, ki z delom in odgovornost ministra dr. Jerneja Pikala nima nobene povezave. Interpelacija pa niti po obsegu niti po vsebini ne dosega minimalnih standardov kakovosti, pričakovanih za politični akt, z možnimi posledicami, posegajočimi v delovanje posameznega ministra in s tem celotne vlade.

Drugič. To ne more biti interpelacija zoper dr. Igorja Lukšiča, predsednika Socialnih demokratov, ki je interpelacijo, vsaj v kakovostnem smislu zelo spominjajočo na to

zoper Pikala, v svojem mandatu preстал. In pri tem je pomenljivo, da je tedaj predlagatelj v razpravi prepričal manj poslank in poslancev, kot pa jih je pridobil k podpisu, o čemer je nazorno pričal rezultat glasovanja.

Tetjič. Interpelacija je le še ena etapa v poskusu političnega prevrata. Poskus destabilizacije vlade je bil napovedan in se izvaja s pospešeno jakostjo. Ne oporekamo nadzorni vlogi opozicije in možnostim, ki jih ima s poslanskimi vprašanji, sklici nujnih in izrednih sej, opozarjamo le na vprašljivo argumentacijo.

Četrtrič. Interpelacija je poskus obračuna s slovenskim družboslovjem na javnih univerzah in drugih javnih inštitucijah in posledično poskus širitve finančnih temeljev v korist programov na zasebnih zavodih. Kako sicer razumeti pavšalno oceno kakovosti raziskave in spregledu uporabnosti njenih rezultatov. To se vidi na primer v očitku prevelike teoretičnosti, in to na razpisu za dva sklopa, od katerih je prvi naslovljen Strokovne podlage strategije in teoretske tematizacije za izobraževanje za medkulturne odnose ter aktivno državljanstvo, drugi sklop pa nosi naslov Koncepti in modeli državljske vzgoje za sodoben, globaliziran, multikulturn svet: posameznik in njegova vloga na osi lokalno–nacionalno–globalno. Čigave so te ocene in druge očitane domnevne slabosti, ni zapisano, ni tudi argumentirano. Torej, gre za napad na akademsko svobodo raziskovalnega dela z izrazito političnim namenom in političnimi sredstvi.

O ovadbah zoper nekdanjega ministra Žigo Turka in direktorja Direktorata za visoko šolstvo Boruta Rončevića, ki jih je vložil Nacionalni preiskovalni urad, torej zoper visoke predstavnike SDS potekajo postopki, sproženi na podlagi ovadb organov pregona. SDS pa nadaljuje svoj politični boj z anonimni prijavi oziroma vsemi političnimi sredstvi.

Poglejmo, kaj meni o interpelaciji dr. Franc Grad. Za nejasnosti in težave pri uveljavljanju odgovornosti ministra pri nas je manj kriva pravna neurejenost, bistveno bolj pa pomanjkanje demokratične tradicije, ki se kaže tako pri nosilcih političnih funkcij kot tudi pri politični javnosti, ki je na koncu odločilna za uveljavljanje take odgovornosti. V praksi je interpelacija predvsem orožje opozicije, ki z njo lahko doseže celo odstop vlade in razpustitev parlamenta s predčasnimi parlamentarnimi volitvami. V vsakem primeru pa z interpelacijo opozicija na proceduralno najlažji način in z najmanj tveganja preizkuša trdnost položaja vlade v parlamentu in s tem trdnost vladne koalicije. V javnosti ima navadno interpelacija velik odmev in pomeni svojevrsten politični pritisk na vlado in vladajočo stranko oziroma strankarsko koalicijo.

Pa pogledjmo, kaj menimo o očitkih iz interpelacije še v vsebinskem delu. Nekaj je gotovo, minister dr. Jernej Pikalo je po letu histerične šolske politike, po letu diktata moči v

šolsko polje vnesel potrebno stabilnost in omogočil, da vzgojno-izobraževalni proces teče v bolj predvidljivem okolju. Po predhodniku, ki je s sodelavci uveljavljal oblastno aroganco z neprimernim načinom komunikacije, ki je vzgojno-izobraževalni proces dnevno vznemirjal z neargumentirano reformistično retoriko, minister Pikalo z akademsko analitičnim pristopom, s poslušom tudi za drugače misleče vnaša prepotreben mir v razburkano šolsko polje. Eden izmed ukrepov, ki k temu bistveno prispevajo, je ohranitev normativov in standardov, s čimer se daje tudi jasen signal o pomenu izobraževanja v tej družbi. Ne pozabimo pa na načrte šolske reforme v letu 2012 z ZUJF, na petino členov, ki so posegali v različne zakone, na načrtovane ukrepe, ki bi vodili zlasti do ukinjanja manjših šol na podeželju in združevanje šol v mestu ter tako bistveno poslabšali kakovost izvajanja dejavnosti in bistveno poslabšali kakovost življenja na podeželju in v mestih. Načrtovano je bilo nižanje normativov in standardov in še bi lahko naštevali, kaj vse je bilo načrtovano. Ko pa govorimo o drugačnem pristopu, naj samo omenimo, da je na odprtost za dialog ministra Pikala mogoče pokazati tudi ob javni razpravi ob osnutku zakona o visokem šolstvu. Že od oktobra 2013 teče dialog. To so očitne razlike v ravnanju prejšnjega ministra ob predlogu novele zakona o visokem šolstvu, ko je bilo za pripombe časa vsega dva delovna dneva, če pa štejemo še vikend, pa štirje dnevi. Minister Pikalo postopoma vzpostavlja razmere, kjer vzgoja in izobraževanje nista strošek, ampak najboljša naložba države. V zaostrenih razmerah moramo namreč aktivneje razvijati potencial vsakega posameznika z namenom, da se razvije do vrhunca svojih zmožnosti. Navkljub zaostrenim razmeram, za katere zlasti SDS trdi, da so še slabše, kot so bile pred prevzemom mandata vlade Alenke Bratušek, šolski minister v Vladi uspe zagotavljati več sredstev za šolstvo, več sredstev za visoko šolstvo in več sredstev za znanost. Z rebalansom proračuna 2013 je bilo na postavkah za njegov resor namenjenih bistveno več sredstev, in sicer za dejavnost osnovnega šolstva za več kot 54 milijonov evrov, za glasbeno šolstvo 6 milijonov, za zavode za otroke s posebnimi potrebami skoraj 2 milijona, povišala so se sredstva na postavkah znanstvenoraziskovalne dejavnosti in za mlade raziskovalce. Nekoliko višja so sredstva tudi v proračunu 2014, in sicer na postavki za visoko šolstvo, na področju znanosti pa je v celoti upoštevan sklep Državnega zbora in bo ministrstvo 16 milijonov v celoti porabilo za namen, ki ga je predvidel sicer že leta 2012 sprejeti amandma poslanskih skupin tedanje opozicije. Ustvarjanje možnosti, da si državljani lahko pridobijo ustrezno izobrazbo, je resda ustavna kategorija, a ni samoumevna. V to smo se lahko v preteklosti že prepričali. Ker menimo, da to poslanstvo minister dr. Jernej Pikalo s svojim delom na resornem ministrstvu v

celoti uresničuje, poslanke in poslanci Socialnih demokratov ne bomo podprli interpelacije. Kar pa zadeva očitke iz interpelacije, povezane s kaznivim dejanjem, kot je rečeno, po 263. členu Kazenskega zakonika, pa bomo počakali na ugotovitve organov pregona, ki edini lahko kompetentno razsojajo o tem, ali je bilo vse, kar je v interpelaciji navedeno, tudi dejansko tako, da ima znamenja koruptivnosti, klientelizma in kaznivosti. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospod Branko Kurnjek bo predstavil stališče Poslanske skupine Državlanske liste.

BRANKO KURNJEK (PS DL): Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovani gospod minister, sekretarja, poslanke in poslanci!

Na začetku bi želel podati nekaj besedo o obliki in zapisanih besedah v sami interpelaciji zoper ministra za izobraževanje, znanost in šport dr. Jerneja Pikala. Že res, da je v Ustavi Republike Slovenije v 118. členu zapisana, da lahko 10 poslancev vložijo interpelacijo o delu vlade ali, kot v današnjem primeru, posameznega ministra, vendar si zelo težko predstavljamo, da so imeli tisti, ki so Ustavo Republike Slovenije zapisali, in tisti, ki so jo sprejeli, v mislih tako napisane interpelacije in iz takšnih razlogov, kakor se jih očita ministru dr. Pikalu. Interpelacija zoper ministra je, milo rečeno, napisana žaljivo, polna subjektivnih vrednostnih obsodb projekta za naslovom Formalne oblike izobraževanja za državljanstvo medkulturni družbi, polna vsiljenega razmišljanja predlagateljev interpelacije v smislu, kako bi bilo prav in kakšni zaključki bi morali biti v omenjenem projektu, na daleč prepoznanega nepoznavanja tematike, okoliščin in tudi delovanja znanstvene sfere, ki je posredna tudi preko ministra dr. Pikala neupravičeno obsojena. Predlagatelji prav tako znanstvenemu delu z vsebino te interpelacije jemljejo kredibilnost in avtonomnost ter ga nevarno postavljajo pod okrilje političnega vpliva. Ne moremo spregledati dejstva, da so predlagatelji v interpelaciji znanstveni projekt ocenjevali tudi s takšnimi subjektivnimi ocenami in očitki kot so med drugim to, da naj bi avtorji zanemarili domoljubje ter da naj bi vlogo Slovenije in slovenskega jezika pogosto prikazali manjvredno v primerjavi z državami in kulturo nekdanje Jugoslavije. Takšna obtoževanja bi lahko bila brez temeljne osnov za raziskovalce žaljiva in ponižujoča in si jih politika v politikantske namene ne bi smela in si jih tudi ne sme dovoliti. S takšnimi pavšalnimi ocenami in lahkotnim komentiranjem pa bi lahko med vrsticami posredno razbrali tudi omalovažujoč odnos predlagateljev do humanističnih in/ali družboslovnih sfer znanstvenega raziskovanja nasproti naravoslovnih sferi.

Minister je v svojem odgovoru na interpelacijo natančno in argumentirano pojasnil oziroma pravzaprav ovrgel smiselnost in upravičenost te interpelacije tako s pravnega

kakor tudi z dejanskega vidika. Ta interpelacija je formalno neustrezna ter vsebinsko neutemeljena. Predlagatelji mu namreč očitajo, po njihovem mnenju zanj obremenjujoče dejanje, ki pa se je zgodilo še pred časom njegovega nastopa kot ministra. Dejstvo pa je, da je lahko minister za svoje delo oziroma delo ministrstva tako objektivno kakor tudi subjektivno politično in tudi kazensko odgovoren le za čas svojega ministrovanja. Za svoja dejanja pred nastopom funkcije pa je lahko za odgovoren kazensko ter seveda tudi moralno. V tem primeru pa so za dokazovanje in kaznovanje morebitnih kaznivih dejanj odgovorni drugi organi oziroma v primeru moralno spornih dejanj politično odgovornost prevzame minister sam in/ali predsednica Vlade v tem primeru. Naj povem še, da se v Državljanski listi strinjamo z navedbo, ki jo je minister zapisal med zaključke svojega odgovora na interpelacijo, citiram: "V interpelaciji ni nobenega, kaj šele jasno postavljenega in obrazloženega vprašanja, ki bi lahko bil predmet interpelacije in ki bi omogočal politično razpravo vsem poslancem." Žal, seveda, vemo, da bomo kljub tako utemeljeni in nesmiselni interpelaciji imeli razpravo dolgo 9 ur in 20 minut.

V Državljanski listi interpelacije zoper ministra dr. Jerneja Pikala ne bomo podprli.

Na kocu pa še enkrat izražamo svoje nestrinjanje s takšno obliko, takšno vsebino in takšnimi argumenti, ki so jih v interpelaciji navedli predlagatelji. In še enkrat, ne pozabimo, da je bila glede projekta, ki je podlaga za to interpelacijo, na policijo vložena kazenska ovadba. Na ugotovitve pristojnih organov torej še čakamo. Do takrat pa za ministra, enako kot za ostale državljane in državljanke Republike Slovenije veljav ustavno načelo domnevne nedolžnosti. In ne pozabimo, kdo tega nikoli ne pozabi poudariti. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Mihael Prevc bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke.

MIHAEL PREVC (PS SLS): Hvala lepa za besedo, spoštovani predsednik. Spoštovani minister s sodelavci, spoštovane kolegice in kolegi!

Naj že kar na začetku povem, da bomo v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke predlagano interpelacijo zoper ministra za izobraževanje, znanost in šport dr. Jerneja Pikala podprli.

Razlogov za takšno odločitev je po našem mnenju kar precej. Poslanci Slovenske ljudske stranke se zavedamo, da bo minister ne glede na naše glasovanje ostal na svojem položaju, saj je samoohranitveni nagon vladajoče koalicije tako močan, da je pripravljena zamižati na obe očesi tudi pri sumih grobih nepravilnosti, kot je, na primer, očitano milijonsko oškodovanje javnih sredstev, nepotizem ter dodeljevanje sredstev

na podlagi vez in poznanstev. Videti je namreč, da vsaka interpelacija to vladno koalicijo še bolj poveže. S tem, ko se koalicijske stranke zapletajo v spiralo vzajemnega podpiranja spornih ravnanj svojih ministrov, še bolj strnejo svoje vrste in tako kolektivizirajo sporni način delovanja na vse ministre in na celotno Vlado Republike Slovenije.

Tudi današnja interpelacija ministru Pikalu po naši oceni nima nikakršnih realnih možnosti za uspeh. Ponovno bomo zapravili veliko energije in časa za nekaj, o čemer je rezultat že znan. Nikakor pa to ne pomeni, da o jasno očitanih nepravilnostih zoper nekatere najvišje predstavnike oblasti v temu prostoru ne moremo in ne smemo molčati.

Pa naj se posvetim razlogom, zaradi katerih imamo v Slovenski ljudski stranki pomisleke, ali je dr. Pikalo še primeren za opravljanje funkcije ministra za izobraževanje, znanost in šport.

Najprej naj se ustavim pri očitkih, zapisanih v besedilu gradiva za interpelacijo, ki so ga pripravili kolegi v Slovenski demokratični stranki. Vsebina se v pretežni meri nanaša na vloženo kazensko ovadbo zoper nekdanjega šolskega ministra in aktualnega predsednika Socialnih demokratov Igorja Lukšiča ter aktualna prva moža Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport, ministra Jerneja Pikala in državnega sekretarja Aljuša Petrinača, v zvezi z nepravilnostmi pri javnem razpisu Ministrstva za šolstvo iz leta 2009, na katerem je zmagal projekt Državljanska vzgoja. Po našem mnenju gre pri interpelaciji sicer za zelo kočljivo zadevo, saj bo glede na znane okoliščine minister dr. Pikalo v povezavi z vodjo svoje stranke dr. Lukšičem kot bivšim pristojnim ministrom zelo težko z argumenti dokazal upravičenost razdelitve in porabe javnih sredstev v očitnem primeru, še težje pa tudi pokazal konkretne rezultate tega projekta. To je nenazadnje mogoče videti že v odgovoru na interpelacijo, ki je bolj podobna seminarski nalogi z naslovom Formalnopravna ureditev odgovornosti ministra v odnosu do Državnega zbora Republike Slovenije kot pa dejanskemu odgovoru na očitane nepravilnosti iz besedila interpelacije. Minister oziroma v njegovem imenu uradnik, ki je odgovor pripravil, namreč na sedemnajstih straneh analizira tekst interpelacije iz filozofskega, sociološkega, formalno in kazensko pravnega vidika, medtem ko se vsebinskih očitkov ne dodatke niti z besedo. Po mnenju poslancev Slovenske ljudske stranke tako vzvišen in ciničen odgovor ministra na očitke iz interpelacije kaže na popoln prezir ministra do instituta interpelacije, ki je legitimna pravica preverjanja odgovornosti ministra in celo ustavna kategorija, zagotovljena v 118. členu Ustave Republike Slovenije.

Kot smo danes že slišali, je razvidno, da je bil omenjeni projekt izveden v okviru ozkega kroga sodelavcev, sedanjega in nekdanjega ministra za izobraževanje, znanost in šport dr. Pikala in

dr. Lukšiča. Navedeni primer je zgolj eden v vrsti nepotističnega stanja na področju izobraževanja v naši državi, ki kaže na jasno sprego med uradno politiko izobraževanja in akademskimi krogi profesorjev Fakultete za družbene vede, katere glavni cilj je narediti čim več študij o tem, da se ne bi spremenilo ničesar. Račune za te študije in ekspertize pa plačujejo kdo drug kot davkoplačevalci.

Poslanci Slovenske ljudske stranke samo upamo, da bodo pristojni organi pri obravnavi prej omenjene kazenske ovadbe, hitro in učinkovito opravili svoje delo.

Vpliv akademskega kroga profesorjev Fakultete za družbene vede na oblikovanje izobraževalne politike po celi vertikali se jasno kaže tudi pri določanju števila razpisnih mest za visokošolski študij. Spomnimo se, kakšne apokaliptične napovedi o razpadu slovenskega izobraževalnega sistema smo poslušali v času prejšnje koalicije, ki je omejevala vpis na gimnazijske oziroma družboslovne izobraževalne programe in povečevala vpisna mesta na področju naravoslovje in tehnike. Puščice so v pretežni meri letele iz strokovnih krogov zbranih na ljubljanski Filozofski fakulteti ter Fakulteti za družbene vede, katere pomemben del ostaja tudi minister Pikalo. Zato žal ni presenečenje, da je aktualna vlada na predlog ministra Pikala za prihajajoče študijsko leto povečala število razpisanih študijskih mest s področja družboslovja in zmanjšala število študijskih mest na strokovno tehničnih programih, na programih, katerih diplomante bi slovensko gospodarstvo zagotovo veliko lažje zaposlilo. S tem se bo število dolgotrajno brezposelnih mladih še povečalo, mladi se bodo še intenzivneje izseljevali, država pa bo še hitreje nazadovala na lestvicah konkurenčnosti. Si resnično želimo tega? V Slovenski ljudski stranki nikakor ne.

V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke menimo, da minister, ki danes, v gospodarski krizi povečuje študijska mesta v družboslovju, zanemarja in zmanjšuje študijska mesta na področju tehničnih ved in naravoslovja, ne more biti minister, ker se očitno ne zaveda realnosti. Prav tako ne more biti minister nekdo, ki ne razume pomena razvojnega sodelovanja med slovenskim gospodarstvom in visokim šolstvom za ustvarjanje višje dodane vrednosti in predvsem novih delovnih mest. Minister za izobraževanje ne more biti nekdo, ki se v enem letu ni niti dotaknil strukture slovenskega izobraževalnega sistema, ki je potreben celovite reforme po celotni vertikali, se pravi od osnovnošolskega do visokošolskega izobraževanja. Ko potrebujemo jasne usmeritve o tem, kako narediti naš šolski sistem konkurenčnejši, kako usmeriti naše otroke v izobraževalne programe, usmerjanje, ustvarjanje visoke dodane vrednosti, ko mladi ne vidijo prihodnosti v svoji domovini, ko tudi številni diplomanti pedagoških izobraževalnih programov v brezupu iščejo službo v

izobraževalnem sistemu, je ignoranca pristojnega ministra in njegova nezmožnost soočanja s problemi, ki so tukaj in zdaj ter terjajo hitro ukrepanje, nesprejemljiva. Minister za izobraževanje ne more biti nekdo, ki se ne zaveda resnosti položaja na trgu dela in velikega razkoraka med povpraševanjem po določenih profilih in diplomantih neperspektivnih študijskih programov. Minister za izobraževanje ne more biti nekdo, ki želi v enem mahu uničiti vse zasebne visokošolske zavode in uvesti plačljiv redni študij, kar predvideva novela Zakona o visokem šolstvu. Nenazadnje, minister za izobraževanje, znanost in šport ne more biti nekdo, ki je vpleten v sporne javne razpise, pri katerih obstaja sum oškodovanja javnih sredstev, četudi so bili izpeljani pred nastopom njegove funkcije.

Spoštovani! Navedel sem zgolj nekatere glavne poudarke, zaradi katerih v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke menimo, da minister za izobraževanje, znanost in šport dr. Jernej Pikalo ni primeren za opravljanje funkcije ministra. Kot sem že na začetku dejal, se zavedamo razpleta današnje razprave. Izzvenela bo v večurnem medsebojnem obtoževanju, čemur bo sledila vojaška postrojitev koalicijskih vrst v obliki glasovanja proti razrešitvi ministra Pikala s funkcije. V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke vsekakor menimo, da bi bilo teh 9 ur razprave koristneje porabiti za temeljito razpravo o učinkovitem razvojnem modelu slovenskega izobraževalnega sistema, rezultat katerega mora biti čim višja stopnja zaposljivosti prihodnjih generacij. Zasuk v glavah je nujno potreben, a žal tega potenciala v aktualnem ministru oziroma pri aktualni vladni zasedbi v Slovenski ljudski stranki ne vidimo. Zato bomo predlagali sklep o tem, da se dr. Jerneja Pikala razreši s funkcije ministra za izobraževanje, znanost in šport, podpri. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Prevc.

Končali smo predstavitev stališč poslanskih skupin. Prehajamo na razpravo poslank in poslancev. Prva ima besedo mag. Katarina Hočevar. Ste želeli besedo, gospod Tanko? Izvolite, postopkovno ali kot predlagatelj? Kot predlagatelj. Izvolite, gospod Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo. Spoštovani kolegi!

Vlade ni več, ne čuti več potrebe, da bi branila svojega ministra. Tudi članov njene poslanske skupine, ki je največja v Državnem zboru, ni več, ker ne čutijo potrebe, da bi branili koalicijskega ministra. Toliko o tem, koliko so bili utemeljeni tako očitki ministra kot predsednice Vlade na začetku seje.

Kot drugo bi rad odgovoril na nekatere stvari, ki so se pojavile v stališčih poslanskih skupin in pri odgovoru ministra. Več vas,

koalicijskih predstavnikov poslanskih skupin in tudi minister sam, pa tudi predsednica Vlade, ste opozorili, da je interpelacija neutemeljena. Če to drži, ste izrekli javno nezaupnico predsedniku Državnega zbora, ki je to interpelacijo uvrstil na dnevni red te seje. Če to drži, da interpelacija ne izpolnjuje formalnih pogojev, potem ste kršili, koalicija, pravila Državnega zbora. Če to ne drži, in očitno ne, zato ker imamo danes razpravo o interpelaciji proti ministru dr. Pikalu in minister je tudi pripravil odgovor, ki ni odgovor, ampak se ukvarja s tistim, kar sem prej povedal, z utemeljenostjo sploh interpelacije proti ministru, potem bi moral predsednik Državnega zbora odgovor ministra na interpelacijo oziroma odgovor Vlade zavrniti, ker ne izpolnjuje nobenih procesnih in nobenih vsebinskih razlogov za to, da lahko to štejem kot odgovor na interpelacijo. Že s samo uvrstitvijo točke na dnevni red je predsednik Državnega zbora likvidiral vse pomisleke, in to so edini pomisleki, ki so v odgovoru na interpelacijo, ki jih je v svojem zagovoru napisal minister dr. Pikalo in s katerimi se je seznanila tudi Vlada. Žal je pač tako v Državnem zboru, če točka ne izpolnjuje pogojev, je ni na dnevnem redu, če točka izpolnjuje pogoje, je na dnevnem redu, če se Vlada z njo strinja ali ne. In v tem primeru, ko je predsednik Državnega zbora točko uvrstil na dnevni red, so izpolnjeni vsi procesni pogoji zato, da to interpelacijo obravnavamo. Zdaj, predsednica Vlade se kaj veliko s temi očitki iz te naše interpelacije, povezani pa so s političnim klientelizmom, nepotizmom, sodelovanjem politično in sorodstveno povezanih oseb pri izvajanju projekta, ni ukvarjala. Tudi minister Pikalo se je v svojem precej vehementnem odgovoru v celoti izognil. Niti z besedico ni odgovoril na tista vprašanja, ki sem jih kot predlagatelj v uvodu postavil in ki logično sledijo iz naše zahteve za interpelacijo ministra za šolstvo. Niti z eno besedico. Kar pomeni, da se ta ignoranca, ki si jo privoščila koalicija v Državnem zboru, nadaljuje. Mi nimamo danes na dnevnem redu interpelacije dr. Zvera ali dr. Turka. Nimamo te interpelacije, imamo pa interpelacijo proti dr. Jerneju Pikalu. Z eno samo vsebinsko zadevo – sodelovanje pri projektu, sodelovanje pri menedžeriranju tega projekta oziroma usklajevanje porabnikov denarja pri tem projektu in popolnoma nič drugega. In v uvodu sem povedal, da so ključni pomisleki pri tem, da je bil ta projekt političen projekt, očitno, ker so pač sodelovale pri njem več ali manj prepoznane vplivne osebe ene politične stranke, prepoznavno SD in da so pri tem projektu sodelovali tudi sorodniki bivšega ministra in da je ta projekt, vsaj po tistem, kar je razvidno iz odobritve razdelilnika, vodil takrat dr. Jernej Pikalo. Če se na tak način razpiše iz javnih sredstev projekt, potem je najbrž težko zagotoviti, da bi stvari potekale transparentno, pregledno, da bi se projekt odvijal na nek transparenten, pregleden način. Tega ni možno trditi pri tem projektu, kajti mnoge stvari niso

dostopne. Niso. Jih ni možno preveriti. Sklicevanje na to, da prejšnji minister tega projekta ni uporabil v svojih programih, je milo rečeno popolnoma brez veze. Saj ste že skoraj leto dni minister. Vmes je bilo poletje, lahko bi zadevo vgradili v septembrski začetek šolskega programa in tako naprej, če bi imeli kakšen pomemben interes. Tako pa ste se, gospod minister, v svojem odgovoru na interpelacijo posvetil predvsem zadevam, ki z vsebinsko točko dnevnega reda nimajo popolnoma nobene zveze, popolnoma nobene zveze. Vi ste na tisto, kar ste dobili kot predmet interpelacije, in to lahko preberete z vsemi razpoložljivimi podatki, dali odgovor, ki je imel nekaj poglavij. Najprej ste v uvodu napisali – in to pravzaprav nič vezano z interpelacijo – potem ste napisali prvo najobširnejše poglavje Nedopustnost vloženih interpelacije iz formalnih razlogov, to je najobsežnejše poglavje vašega odgovora na interpelacijo, pri čemer se sklicujete na cel kup nekih stvari, ki nimajo z delom Državnega zbora ta trenutek popolnoma nobene zveze. Na eni od strani ste napisali, ste se sklicevali celo na poslovnik hrvaškega sabora, 192. člen Poslovnika Hrvaškega sabora. Kaj ima to veze z interpelacijo, ki jo je vložila Slovenska demokratska stranka proti ministru Pikalu? Kakšna pravna podlaga je to? Če bi se sklicevali vsaj na Evropski parlament, bi še človek nekako razumel, ne pa na hrvaški sabor. In take stvari, ki jih pišete v tem svojem zagovoru, nimajo popolnoma nobene zveze s tem, kar smo vložili. Listam še naprej, potem imate drugo poglavje, polemizirate ali pa pišete o odločitvi Odbora za izobraževanje, znanost, šport in mladino, z vsemi tiskarskimi napakami v naslovu na to odgovarjate. Samo točka, ki je bila zahtevana s strani Slovenske demokratske stranke je bila pač zapeljana tako, da se je procesno končala. Mi nismo zahtevali, da se na tej seji odbora opravi preiskovanje, ampak razparava o problemu, ki smo ga sedaj zapisali v interpelacijo. Koalicija je to preprečila, večina na tistem odboru je izglasovala procesni predlog in se razglasila na odboru za nepristojno, da obravnava to točko dnevnega reda, da ne obravnava točke dnevnega reda. In potem tu prideta minister, predsednica Vlade in očitata poslanec Slovenske demokratske stranke, da se ukvarjamo z neproduktivnimi zadevami na seji Državnega zbora. Zakaj to počnete? Sami ste onemogočili razpravo na odboru, ki bi se lahko z ustreznimi pojasnili tam tudi končala, preprečili razpravo, pospravili zadevo pod preprogo. In sedaj, ko smo to zadevo vložili kot interpelacijo, očitata ta iste osebe poslancem Slovenske demokratske stranke, da bomo govorili o neki neproduktivni zadevi. Razprava o tej točki ni neproduktivna. Govorimo o milijonu 400 tisoč evrov sredstev, proračunskih sredstev, ki so bila porabljena na čuden način. Politični klientelizem, nepotizem in tako naprej. Nobene kontrole, nobenih podatkov o pomembnih sodelavcih, o institucijah, ki so sodelovale, ni

implementacije že pet let od tega projekta pa je stal milijon in 400 tisoč evrov. To naj minister pojasni. In to ga sprašujemo. P se ne zgodi nič, niti besede o tem. Pomemben je pa poslovnik hrvaškega sabora v odgovoru na našo interpelacijo.

Tudi nekateri drugi nas pozivate, kako bi morali mi ravnati. Vi nas učite, da bi bil edini pravi pristop poslansko vprašanje ministru. Pa saj poslansko vprašanje je iz istega poslovnika. Kako naj sprašujemo ministra o točki dnevnega reda, če ste jo preprečili na odboru, razpravi o tej točki oporekate pri interpelaciji in zdaj bi mi lahko to vprašanje o zgodovini vašega sedanjega ministra postavili kot poslansko vprašanje. Saj veljajo ista pravila. Lahko ministra vprašamo za nekaj, kar se je zgodilo pred opravljanjem njegove funkcije, kot poslansko vprašanje? Če ne moremo obravnavati na seji Državnega zbora, če ne moremo obravnavati na delovnem telesu, če ne bi smela biti interpelacija, potem najbrž ne sme biti tudi poslansko vprašanje, saj veljajo povsem enaka vsebinska pravila za te zadeve. Na predlagatelju je, da se bo odločil, kaj bo storil. Katero izmed orodij, ki so predpisana v poslovniku Državnega zbora bo uporabil. Ne pa da minister pove, na kakšen način bi se morali mi tega lotiti, ali pa se sploh ne bi smeli. Ni to njegova naloga, ta preizkus je napravil predsednik Državnega zbora, ko je uvrstil točko na dnevni red. Amen. Od tu naprej tečejo postopki, tečejo roki, pripraviti je treba odgovor na interpelacijo, in to vsebinski in tako naprej. Ampak odgovor ni primeren, to lahko zdaj ugotovimo. Kdorkoli bo vzel zahtevo za interpelacijo na odgovor, vidi, da odgovor na interpelacijo ni primeren. Z niti eno besedico se ni dotaknilo vprašanja povezanosti oseb pri temu projektu, politične povezanosti oseb pri tem projektu, sorodstvene povezanosti oseb pri temu projektu, transparentnosti posla pri temu projektu, utemeljenosti razpisa za ta namen in tako naprej. Implementacije tega tako ali tako še ni. In zato sem v svoji predstavitvi povedal, da je to ena posebna oblika socialnega podjetništva, kjer si ena struktura na nekem resorju domisli nek projekt in spelje vse formalne procesne zadeve zato, da se to v neki klienteli, takšni ali drugačni, zaključi. To je problem našega proračuna, to je problem sredstev, ki jih zbiramo in jih nimamo za druge namene, ampak jih zbiramo izključno za takšno trosenje po žepih raznih oseb, ki potem to delijo. Kot vidimo, vsaj del tega razdelilnika, gredo veliki zneski za te zadeve. Veliki zneski za nič. In potem ko vprašanje odpreš, ko ni nobenih odgovorov, nobenih odzivov, potem je to še problem. Potem je to še politični problem. Potem so problem naši prejšnji ministri. Mimogrede, kljub vsem tem vedenjem, o katerih je govoril minister Pikalo, ni bil noben izmed teh dveh ministrov interpeliran, ne dr. Zver in ne dr. Turk. Če sta tako slabo delala, po mnenju Socialnih demokratov in po mnenju sedanjega ministra, potem sta si zaslužila interpelacijo. Pa nista bila interpelirana.

Ja, zanimivo ne. Zanimivo. In zdaj govori minister tako, sedanji minister, kot da bi morali zdaj interpelirati oba, ki že leta nista več na tej funkciji. Ne pove pa o tistem, o čemer smo mi pisali v svoji interpelaciji. Tudi gospa predsednica Vlade se je v svojem odgovoru dotaknila vsega, razen klientelizma in korupcije, kar je očitek v tej interpelaciji. O davku na nepremičnine smo slišali, o zapletih v Državnem zboru in tako naprej. Nič od teh zapletov, katerim smo priča zdaj, nismo povzročili v Slovenski demokratični stranki. To, da je padel na Ustavnem sodišču davek na nepremičnine, ni problem Slovenske demokratične stranke, ker smo se borili z vsemi močmi za drugačne rešitve pri tem zakonu. Uporabili smo instrumente, ki so na razpolago, do obstrukcije, dvakrat, tudi še tisti dan pred sodbo Ustavnega sodišča. Zaplet je nastal, ker je koalicija tako hotela, ker niste hoteli počakati z uvrstitvijo točke na dnevni red. In zdaj se boste ukvarjali s tem, kako to eliminirati – zakon o davku na nepremičnine, novelo, ki nima podlage, isto boste storili zdaj s tem zakonom o množičnem vrednotenju. To je zdaj zaplet. Porabili smo iks ur razprave pri obeh zakonih, enega v sredo, enega v četrtek prejšnji teden, in sta oba brezpredmetna. Brezpredmetna. In to pa ni bila izguba časa?! Na to smo opozarjali na kolegiju, na seji Državnega zbora. Pa je koalicija pač to tako izpeljala.

Ampak, da se vrnemo nazaj na to razpravo. Predlagam, gospod minister, da se kaj veliko ne ukvarjate s šolsko politiko pri tej interpelaciji, ampak da odgovorite na tisto, kar je očitek v interpelaciji. O šolski politiki bomo še govorili pri drugih točkah dnevnega reda, pri zakonih, ki jih boste predlagali, pri resolucijah, če bodo, pri tej interpelaciji pa govorimo o tem, kar sem vam postavil v vprašanjih v uvodu. In na to bi radi predlagatelji tudi odgovor. Je bil članek, ki je bil potem vklopljen v projekt, že predhodno objavljena ali ne? Ali drži, da je bil članek vključen v kasneje izveden razpis in odobren razpis in tudi honoriran? Je pri projektu sodelovalo sorodstvo tedanjega ministra Lukšiča, vi pa ste podpisovali zadeve? Je šlo za politično dogovorjen projekt in prabo sredstev, ki za enkrat še niso bila implementirana v tisto, za kar je bila ta raziskava opravljena? To so stvari na katere potrebujemo odgovore, zelo nedvoumne, zelo jasne. Sklicevanje na tisto, da pač takrat niste bili funkcionar, ne zdrži, kajti za funkcionarja najbrž so potrebni tudi kakšni kriteriji, izpolnjevanja kakšnih kriterijev, ki so tudi povezani s tistim delom pred nastopom funkcije. Če tega ne verjamete, vprašajte gospoda Klemenčiča in njegov pogled na to, kdo je lahko funkcionar. Imeli smo razpravo večkrat v Državnem zboru in je nedvoumno povedal, da je za opravljanje funkcije funkcionarja Republike Slovenije pomembna tudi integriteta pred nastopom funkcije. Pred nastopom funkcije! Ne samo od takrat, ko ste prevzeli, pa do zaključka mandata. In mislim, da ni nobene potrebe, da

tisti, ki še niste razpravljali, skačete v besedo in ne dopustite, da bi sam kot predstavnik predlagatelja karkoli o tem povedal oziroma povedal tisto, kar mislim, da je treba povedati.

Gospod minister je v svojem nastopu povedal, da se mu maščujemo zaradi koncesij, ki jih je podelil dr. Žiga Turk. Niti v tekstu, gospod minister, niti v nastopu vas nisem na to z eno besedo dregnil, niti v tem. In kako vi veste, kaj mi mislimo? To, kar ste si vi dovolili do predlagateljev, je žaljiva obdolžitev. To je obdolžitev za nekaj, kar nisem povedal niti storil. In bi prosil, da to pokomentirate in odgovorite na to. Jaz vas nisem z niti eno besedo, niti omenil na takšen način niti tega povedal.

Prav tako se nismo v ničemer v temu ogovoru dali vedeti, da nadaljujemo kakšen politični pohod z anonimkami, kar je govorila gospa Potrata. Mi nismo objavili nobene anonimke, povezane z delom ministra Pikala. To, kar je objavil Poslovni dnevnik, je bilo za nas novo. In je nedostojno, gospa Potrata, da ste obtožili Slovensko demokratsko stranko, da nadaljuje svoj pohod z anonimkami. Nič ne nadaljujemo svojega pohoda, radi bi samo konkretne odgovore, ki pa so, kot sem vam že povedal, bili preprečeni na januarski seji Odbora za kulturo. In to, kar ste vi povedali v svojem stališču poslanske skupine, je milo rečeno neprimerno. Tudi mi nismo, ne gremo v to smer, da je to ena etapa v poskusu prevrata. Poslušajte, v koaliciji se prevračate sami. Sami. Vse to, kar počnete, ima posledice v politični stabilnosti, lahko jo na silo mašite in skupaj držite, ampak problemi pa nastajajo in jih bo težko odpravljati. Edini način, s katerimi mašite to, kar se dogaja, je zadolževanje. Edini način.

In gospa predsednica Vlade se je v svojem uvodu pohvalila s svojimi številnimi dosežki, ampak kaj od teh dosežkov pa stoji. Donosnost obveznic? Splošno padajo cene obveznic na svetovnem trgu. So naše obveznice cenejše kot, recimo, iz konkurenčnih državah? To je bistvo. So cenejše ali niso? Tega pa ne pove predsednica Vlade, da plačujemo še vedno dražje obveznice oziroma da je donosnost, zahtevana donosnost oziroma po domače obresti na to obveznico, da so višje kot pri konkurenčnih državah. To je rezultat tega. Ko je bilo vprašano, kateri ukrepi so tisti, ki so sprostili in dali zagon gospodarski rasti, ne zna naštetih enega ukrepa. To je bilo poslansko vprašanje. S čim se torej hvalite? Z nečim, kar blokirate, ampak očitno ne dovolj, da ne bi bilo ukrepov.

Sicer pa pričakujem, da bo minister odgovoril in se posvetil točki dnevnega reda ne pa svojim predhodnikom in njegovim zanamcem, tisti bodo reševali te posledice, ki jih bo zagotovo treba reševati. Pričakujem, da ve, da poslanci lahko vložimo interpelacijo proti ministru, da želimo od njega odgovor, utemeljen odgovor, ne pa ukvarjanje s procesnimi zadevami. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Minister, imate besedo.

DR. JERNEJ PIKALO: Hvala lepa.

Najprej, prav je, z veseljem bom komentiral. Jaz pač svoji ženi nisem dajal denarja za projekte. In to drži kot pribito. Če ga je kdo drug, kdo od vaših ministrov, potem se lahko tudi o tem v Državnem zboru pogovarjamo. Ampak jaz svoji ženi nisem dajal projektov, ko govorite o raznih sorodstvenih in ostalih v socialnem podjetništvu. Toliko, da bomo čisto jasni, govorim o ministru Zveru, govorim o letu 2008 in tako naprej. Minister za izobraževanje tudi ni predlagal nobenega davka, tako da, po pravici povedano, ne razumem, zakaj teče debata o davkih, takšnih ali drugačnih. Minister za izobraževanje jih pač ne predlaga.

Glede članka mislim, da sem vam že dvakrat povedal, niti enkrat zanj nisem dobil plačano. Vse vaše insinucije so preverljive in brez kakršnihkoli zadržkov vam jih lahko povem.

Kar se tiče koncesij, ki jih ponovno omenjate, je treba reči, da so pač bile. To, kar je bilo, zloraba davkoplačevalskega denarja, in to je Upravno sodišče po pravnomočni sodbi nedvoumno ugotovilo. Podeljene so bile diskriminatorno, nezakonito in v nasprotju z ustavo. Ne gre za katerekoli koncesije, ampak za koncesije zavodom, privatnim zavodom, ki so bili izbrani na ta način. Ni jih izbral, tako kot ste vi rekli, Žiga Turk, ampak jih je izbrala Vlada Republike Slovenije takrat.

Kar se tiče omenjanja mojih sorodnikov in ostalih, jaz mislim, da je kristalno jasno, da s tem nisem začel jaz, ampak kdorkoli drug, če se že o tem pogovarjamo.

Zelo mi je žal, da sedaj med nami ni več gospe Mateje Pučnik, ki mi je začetku v imenu poslanske skupine očitala nekaj stvari, citirala ovadbo. Ampak moram reči, da pri tem citiranju ovadbe, jaz je nisem dobil. In moram reči, da domnevam tudi, da jo poznajo samo avtorji. Jaz je pač ne pozam, ker je do sedaj nisem dobil. Če jo drugi poznajo, pač, naj drugi povedo, če jo poznajo.

Kar se tiče ljudi, ki so sodelovali pri tem projektu, je treba reči zelo jasno. 52 ljudi. 52 ljudi, ne samo na enem, ampak tudi na drugem projektu. Zdaj pa govorim samo za moj projekt: 11 novih zaposlitev je bilo. Prejšnji teden smo tu v Državnem zboru govorili o tem, mislim, da je kolega Tonin govoril o tem, kako je vsaka nova zaposlitev pomembna. Ja, se strinjam, zato smo nove ljudi zaposlili, ker drugače bi bili brezposelni. 11 bi jih bilo brezposelnih. In to je edini način in to je tudi namen, morem reči, da ESS sredstev. Od 21 zaposlenih, ki so bili zaposleni, govorim o tistih, ki so to dobivali v plačo, je bilo 11 tistih, ki prej niso imeli zaposlitve. Tako da meni očitati sorodstvena in ostale povezave, medtem ko smo zaposlili brezposelne ljudi, je seveda podlo, da ne rečem karkoli drugega.

Tudi mi je zelo žal, da ni več gospoda Prevca tu med nami. Kar se tiče seminarske naloge, jaz moram reči, da moji študentje ne uspejo napisati take seminarske naloge. Očitno že dolgo ni bilo tega vprašanja oziroma gospod Prevc se že dolgo ni ukvarjal s tem. Vendarle je razlika med rednim profesorjem in študentom neke univerze. To pač ni, to, kar je gospod Prevc omenjal, odgovor pač ni za seminarsko nalogo.

In drugo, jaz mislim, da je dolžan eno opravičilo. Opravičilo vsem uradnikom ministrstva, zato ker nihče niti minuto ni delal na odgovoru te interpelacije. Nihče od uradnikov tega ministrstva. Jaz mislim, da jim dolgujemo vsaj opravičilo, in nikoli jih ne bi v to peljal, ker ne gre za njihovo stvar, ampak gre za vprašanje političnega boja.

Kar se tiče razpisa za vpis, ki ga je tudi gospod Prevc omenjal, bom ponovno pojasnil, tako kot sem že enkrat pojasnil v Državnem zboru. Predlog razpisa za vpis da univerza, ne Ministrstvo za izobraževanje. Tudi potek, kako teče razpis za vpis, je stvar najprej univerze in šele sekundarno ministrstva ter šele potem Vlade Republike Slovenije. Vendar pa je neprimerno obtoževati ljudi, da študirajo na neperspektivnih programih, zato ker je to rekla neka politična stranka. Če univerza oceni, da so programi perspektivni, potem mislim, da je prav, da jim pustimo to avtonomijo in da jim pustimo tudi to prihodnost, bom rekel, zato ker nihče ne ve, kateri programi bodo v prihodnosti perspektivni, razen tisti, ki znajo gledati v krogle in prihodnost.

Kar se tiče števila mladih, ki so šli ven, podatki kažejo, da jih je največ šlo leta 2012, torej v času neke druge vlade, ki je to počela brez kakršnegakoli zanimanja zanje. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, minister.

Na vrsti je mag. Katarina Hočevar.

MAG. KATARINA HOČEVAR (PS DL): Hvala za besedo. Spoštovani minister z ekipo, kolegice in kolegi, prav lepo pozdravljeni!

Po ustavi je zame interpelacija še vedno institut o delu in odgovornosti ministra. V tej interpelaciji zasledim bore malo o delu in o tem, kaj minister je naredil oziroma česa ni. In očitno bomo ponovno razpravljali o preteklosti, kaj je nekdo v preteklosti počel ali ravnal.

Predlagatelji ministru očitajo celo kaznivo dejanje. Moram povedati, da kot poslanka nisem ne policistka ne tožilka ne sodnica in to delo in te postopke naj seveda opravijo drugi organi. Jaz od ministra Pikala pričakujem predvsem dobro delo in dobre rešitve na področju izobraževanja in šolstva. Zato, ker praktično o sami vsebini nimam česa povedati, bi kar sama izpostavila zadevo, ki pa jo pričakujem od ministra Pikala. In sicer, predvsem zdaj po padcu nepremičninskega davka bo tudi po posameznih področjih treba

pogledati, kje lahko kaj privarčujemo. Pred časom je sam direktor Agencije za raziskovalno dejavnost dr. Franci Demšar javno izpostavil, da se kar polovica denarja, ki ga država namenja za plače raziskovalcem, porabi za nadobremenitve že 100 % zaposlenih posameznikov. Nekako naj bi bilo v akademskem svetu značilno, da so profesorji plačani 100% za pedagoško delo in zraven še 20 % za raziskovalno delo. In kot je meni poznano, to v Evropi naj ne bi bila praksa. Izpostavljeno je bilo tudi, da če bi dali to omejitev, da je posameznik lahko iz proračuna plačan le 100 %, bi lahko iz tega naslova zaposlili kar 500 novih mladih raziskovalcev. Tako je to tisto področje, za katerega pričakujem, da ga bo minister uredil oziroma vsaj pogledal in raziskal, kaj se na tem področju da narediti, da ne bo preveč bolelo, če že posegamo tudi v plače javnih uslužbencev, na drugi strani pa nas opozarjajo, da so nekateri plačani preveč.

In predvsem iz tega razloga, ker mislim, da ministra Pikala čaka še kar veliko dela, te interpelacije ne bom podprla. Sama ocenjujem, da svoje delo opravlja strokovno, tudi umirjeno, kar je za področje in pa za resor, ki ga pokriva, še kako pomembno. In tako, kot sem rekla, pričakujem dobre rešitve za področje šolstva, seveda v skladu z zaostreno javnofinančno situacijo. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Jakob Presečnik potem Jožef Horvat, Lejla Hercegovic in Ljubica Jelušič.

JAKOB PRESEČNIK (PS SLS): Hvala lepa za besedo, gospa podpredsednica. Gospod minister s sodelavcema, kolegice in kolegi, vsem tudi v mojem imenu prisrčen pozdrav!

Jaz se bojim, da ne bom preveč govoril o tej interpelaciji, ampak na splošno o šolskem sistemu, ki je pri nas. Mogoče bom pa dobil kakšno pripombo na ta račun, ampak zdi se mi, da če govorimo šolskem sistemu, da je, hočemo ali nočemo, vezan na preteklost in zato se ne bom držal tega, kar je prej uvodoma rekla predsednica Vlade, da govorimo zopet o preteklosti; šolskega sistema se ne da od danes naprej uravnati.

Jaz sem seveda trdno prepričan, da imamo v Sloveniji v veliki meri zgrešen šolski sistem, ki še posebej stimulira preživetje in ustanavljanje izobraževalnih zavodov ne pa izobraževanje mladih ljudi za strokovno in razvojno usmerjeno funkcioniranje zasebnega in javnega sektorja. To trdim z velikim prepričanjem. Pa pri tem seveda ne gre samo za ali pa predvsem za visokošolski nivo in pa razbohotenje nekaterih, predvsem družboslovnih fakultet, tudi novoustanovljenih zasebnih fakultet, ki jih običajno ustanavljajo razni odsluženi politiki. Še poseben problem vidim v

srednješolskem sistemu, visokošolski je zagotovo samo posledica predhodnega nivoja.

Pa vas ponovno sprašujem, ali izobražujemo mlade ljudi za strokovno in razvojno usmerjeno funkcionarje zasebnega in javnega sektorja. Pa vas tudi sprašujem, ali kdaj prisluhnete vodilnim ljudem v razvojno usmerjenih podjetjih, kako so kaj uspešni pri novačenju novih sodelavcev. So, seveda, če iščejo na primer novega poslovnega sekretarja – naj mi oprostijo vsi tisti, ki delajo na teh področjih, ker ga jemljem kot primer –, ko se jih tam javi kakšnih 200, običajno, za eno delovno mesto.

Pa sprašujem nas vse, ali res ne moremo pogledati čez mejo v gospodarsko najbolj uspešne države, kot so Švica, Nemčija, Avstrija, skandinavske države. Zagotovo njihovem uspehu botruje izobraževalni sistem, brez tega seveda ne gre nikjer.

In ko govorimo o odgovornosti, kdo je za to odgovoren, jaz bi rekel, da kar vse vlade in šolski ministri, od poskusa slavnega usmerjenega izobraževanja naprej.

Gospod minister, vi ste rekli uvodoma prej, da je izobraževanje človekova pravica in tako naj tudi ostane. S tem se seveda strinjam, s tem se globoko strinjam, vendar to izobraževanje ne sme biti ne stihijsko, všečno in usmerjeno v zagotavljanje zaslužka posameznih zavodov. Vse drugo, tudi razvojno raziskovalni projekti, o katerih danes teče beseda, so samo seveda posledica neke zgrešene šolske politike v Sloveniji, že dolgo časa. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Presečnik.

Gospod Jožef Horvat, izvolite.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovane kolegice, spoštovani kolegi, spoštovani gospod minister, spoštovana državna sekretarja!

Ja, intonacijo o današnji razpravi je dala nihče drug kot predsednica Vlade mag. Alenka Bratušek, ki je govorila o marsičem, nekaj besed seveda tudi v bran spoštovanemu ministru dr. Jerneju Pikalu. Ta trenutek oziroma že kar nekaj časa opazujem, da so sedeži največje parlamentarne stranke prazni. To je zelo močno sporočilo slovenski javnosti, gotovo tudi ministru in na nek način se tukaj postavljam na njegovo stran. Nekako sočustvujem z njim, ker se najbrž počuti kot nekdo pred dva tisoč leti v vrtu Getsemani. Največje stranke ni tukaj. Gospa Alenka Bratušek pa je takoj znala prešteti, koliko poslank in poslancev od poslanske skupine, ki je predlagateljica današnje interpelacije, je bilo prisotnih oziroma ni bilo prisotnih. Toliko o tem.

In danes mi je žal, da pravzaprav minister dr. Pikalo mora na nek način držati hrbet, namesto da bi razprava tekla o tem, kdaj bo odstopila predsednica Vlade Alenka Bratušek. To bi danes morala biti ključna tema v tej državi. In še njene grožnje, izrečene v petek, grožnjam vse, 2

milijona Slovenkam in Slovencem: "Sledili bodo ukrepi, ki bodo manj pravični in bolj boleči". Tak'le imamo, bi rekli mladi v svojem žargonu. Grožnja. Treba je groziti temu narodu "z bolj bolečimi in manj pravičnimi rešitvami." Če bi to slučajno kdo povedal, ne predsednik Vlade z desnice ali pa minister z desnice, morda kakšen zadnji poslanec z desnice, bi danes tukaj letele kocke, vam povem. Tako pa je grobna tišina v medijskem prostoru in še v kakšnem prostoru.

Meni je tudi žal, da tukaj ni dr. Gregorja Viranta, ministra, ki bi nam lahko zelo hitro pomagal in morda pomagal to sejo zaključiti, ker, ko berem predlog za interpelacijo, piše: "V začetku januarja je slovenski Poslovni dnevnik objavil, da naj bi policija, zaradi suma nepravilnosti pri javnem razpisu, na katerem je zmagal projekt FDV v Ljubljani, prejela ovadbo zoper tri osebe, med drugim tudi zoper ministra za izobraževanje, znanost in šport dr. Jerneja Pikala." V ovadbi je med drugim navedba, da so vsi, ki so delali pri projektu od tega imeli dokazljive finančne koristi. Ocena pregledanih stroškov kaže, da so na FDV za omenjeni projekt od 1,4 milijona evrov kar 1,15 milijona evrov namenili za plače, honorarje in podjemne pogodbe. Zakaj dr. Gregor Virant, minister, ne vpraša policije, ali je res prejela ovadbo – mislim, da to lahko vpraša – in bi prišel pred gospodnico in povedal, je ovadba ali pa ni ovadbe. In če ni ovadbe, potem zaključimo to sejo in gremo domov. Ampak dr. Gregorja Viranta tudi ni tukaj, da bi branil svojega ministrskega kolega. Moram biti olikan in pošten in povedati, da v osebni korespondenci, ki sem jo imeli ali pa je ni bilo, bile sta samo dve z gospodom ministrom Jernejem Pikalom, moram reči, da sem vedno, ko sem karkoli spraševal, dobil zadovoljive odgovore, pa nisva v sorodstvu, je šlo za javno spraševanje in javno željo po pridobivanju informacij. Bom kar povedal, kaj sem spraševal in prosil. Kako bo ministrstvo zagotovilo tudi podeželskim šolam tam v Prekmurju – ker se seveda tam srečujem z ravnateljicami in ravnatelji –, da bo lahko realiziralo odpravo plačnih nesorazmerij. Veste, tam ni presežkov, prihodkov nad odhodki, v neki mali osnovni šoli, kjer je šolski okolišč, recimo, tri vasi in otroci v nekem božično-novoletnem bazarju prodajajo svoje čudovite izdelke, da zaslužijo 350 evrov. In so strašno veseli, mi pa tudi, ko občudujemo njihove spretnosti in ideje. Tako se zbirajo sredstva. Verjamem, da ne samo na podeželju, gotovo tudi v urbanih središčih. In kako naj zdaj ta šola zbere, ne vem, na pamet, koliko, 20, 30, 40 tisoč evrov, pa jih da po odločitvi sodišča za plače oziroma bolj učeno rečeno, za odpravo plačnih nesorazmerij, ker če tako rečeš, potem večina ne ve, za kaj se gre. Gre za plače ne. In minister mi je korektno odgovoril, da bodo poskušali in tako naprej, ker ne more osnovna šola biti tepena in ne moremo otrokom jemati, da bi dejali za plače učiteljem in tehničnemu osebju na šolah. S tem se najbrž vsi strinjamo. In drugo, kar sem spraševal gospoda

ministra in prosil za kakšno podporo ministrstva, da se razreši problematika izgradnje širokopasovnega omrežja, ki ga krvavo potrebujemo v Sloveniji, saj naj bi v EU imeli do konca leta 2015, to je konca naslednjega leta, enotni digitalni prostor, digitalni trg, mi pa še kolovozov pravzaprav nimamo. Torej nimamo infrastrukture za enotni digitalni trg. In verjamem in upam, da bodo minister in njegovi sodelavci v interesu države poskušali tudi ta problem rešiti, saj nihče ni dajal denarja v žepe, ampak objekt je zgrajen in seveda veliko koristi, sploh podeželskim občinam. Zato obžalujem, da danes nismo dobili, kot rečeno, s strani ministra Gregorja Viranta adekvatnih odgovorov. Kar pa zadeva samo državljanško vzgojo, o tem pa bi seveda lahko veliko govorili in seveda tudi o izobraževalnem sistemu. Verjamem, da z njim nihče ni zadovoljen in da tukaj nas čakajo še veliki projekti, časa pa tudi nimamo veliko. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Horvat.

Mag. Lejla Hercegovarc, izvolite.

MAG. LEJLA HERCEGOVARC (PS PS): Spoštovani minister, predstavniki Vlade, spoštovana predsedujoča, poslanke in poslanci!

Poskušala bom biti kratka. Interpelacija proti ministru Pikalu je nekorektna. Na Odboru za šolstvo, izobraževanje, v katerem sem prisotna ta mandat, imam pozitivno mnenje o delu gospoda Pikala kot ministra, vestnega delavca, ki odgovarja na vsa postavljena vprašanja. Sedaj minister Pikalo kot vsak drug, ko prisega na ministrsko mesto, daje prisego. Na dano prisego, po kateri je minister ob imenovanju prisegel, da bo spoštoval ustavni red, se v prvem odstavku zaključka interpelacije sklicujejo celo samo podpisniki, na kar zaključijo, da številna pretekla ravnanja ministra, tako ta, ki so podrobno obrazložena v obrazložitvi interpelacije, kot številna druga, govorijo o tem, da minister ni ravnal v skladu s prisego, ki jo je podal v Državnem zboru Republike Slovenije. Pretekla dejanja seveda ne morejo kazati na prihodno prisego, več pa povedo o dejanski zlorabi poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije.

Zdaj se bom odprla na točke, ki jih je povedal spoštovani minister, da ni formalnih razlogov, da socialno podjetništvo tudi nima prave podlage, kako so tudi drugi ministri ravnali, na primer iz 2008 brez razpisa in sodelovanja, da takrat minister ni bil in ni bil vodja projekta. To bi mogoče odgovarjal na določena vprašanja. Ampak gospod minister Pikalo je bil eden od členov, ki je sodeloval in delal raziskovalno nalogo. Torej, še se naslanja na napačen člen zakonika in seveda na druge razloge. Res je, v Državnem zboru je interpelacija za interpelacijo zgodba, ki destabilizira sistem in enostavno

napada enega za drugim. Jaz mislim, da tak način dela ni primeren.

Interpelacije ne bom podprla. Temu Državnemu zboru res predlagam, da se obrnemo k vsebinskim stvarim, ne pa k formalnim zadevam, ki so čisto politične narave. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Dr. Ljubica Jelušič, potem Marko Pavlišič, Branko Grims in Mirko Brulc.

DR. LJUBICA JELUŠIČ (PS SD): Najlepša hvala za besedo, spoštovana podpredsednica. Lep pozdrav vsem skupaj, posebej gospodu ministru in pa državnemu sekretarju!

Jaz naj uvodoma povem, da ne bom podprla te interpelacije, in sicer zato, ker mislim, da ne gre za interpelacijo proti ministru, ampak da gre za interpelacijo proti raziskovalcu, proti Univerzi v Ljubljani, proti Fakulteti za družbene vede in predvsem proti tistemu delu kritičnega družboslovja, ki ni pripravljeno biti apologet katerekoli politične opcije.

Jaz sem v znanstveni karieri vodila veliko domačih aplikativnih in znanstvenih projektov, pa tudi tuje, take, v katerih je sodelovalo večje število tujih raziskovalcev. In moram povedati, da so vsi povedali, da v svojem delu, v svojem strokovnem delu pogrešajo strokovno pa tudi politično zanimanje za rezultate njihovega dela. Kar pomeni, da se nikoli ni zgodilo, da bi o njihovih projektih in o rezultatih njihovega projekta ali raziskovalnega dela govorili v parlamentih njihovih držav, pa so si nekateri tega želeli, predvsem zato, ker so upali, da bi se tudi parlamentarci lahko iz vsebine njihovih projektov česa naučili. Morebiti bi se lahko danes tudi o državljanški vzgoji in tudi o problemih, povezanih z vzgojo naših otrok, kaj naučili, če bi seveda imeli interpelacijo, utemeljeno na dejstvih. Žal pa imamo to interpelacijo utemeljeno na enem zanimivem dokumentu, in sicer dokumentu, ki ga pravzaprav mi ne poznamo. Se pa omenja v medijih, in sicer naj bi šlo za anonimno kazensko ovadbo, o kateri govori časopis Finance, in sicer 8. januarja 2014, ko pravi, da je policija decembra lani, se pravi decembra 2013, prejela anonimno kazensko ovadbo. In sicer je bila to anonimna kazenska ovadba, pravi časopis, zoper prvaka SD in nekdanjega šolskega ministra Igorja Lukšiča. Se pravi, da je bil nekdo decembra lani gorak v svojih razmišljanjih, predvsem nekdanjemu ministru Lukšiču. Ampak potem je zraven seveda to ovadbo napisala tudi proti ministru sedanjemu Jerneju Pikalu in pa proti njegovemu državnemu sekretarju Aljušu Pertinaču. Za Aljuša Pertinača velja, da takrat, ko je potekal razpis za projekt, o katerem danes govorimo in ko se je izvedel celotni proces razpisa, ni bil zaposlen na Ministrstvu za šolstvo, izobraževanje, šport, ampak je bil zaposlen na Univerzi v Ljubljani. Se pravi, da ta pisec, ki je

pisal anonimno kazensko ovadbo, ni preveril niti tega dejstva.

Gospod Horvat je spraševal oziroma postavljaj vprašanja dr. Virantu, in sicer o tem, kaj se je zgodilo s to kazensko ovadbo. Pa morebiti ne rabimo odgovora dr. Viranta, ker imamo že v tem istem časopisu Finance iz 8. 1. napisano, da so se obrnili na Policijsko upravo Ljubljana in z njene strani dobili odgovor, da "so prejeli ovadbo in da bodo kriminalisti ovadbo proučili in če bodo podani znaki uradno pregonljivega kaznivega dejanja, bodo izvajali ukrepe v skladu z določili Zakona o kazenskem postopku," piše časopis, ki je dobil odgovor o Policijske uprave Ljubljana. O tem, kaj je ugotovila policija oziroma kriminalisti, pa, žal, mislim, da tudi dr. Virant, čeprav je minister za notranje zadeve, ne bi smel vedeti, če seveda veljajo pravila avtonomije oziroma avtonomnega dela policije.

No, ampak še enkrat pogledjmo podlago za to interpelacijo. Torej, to anonimno kazensko ovadbo, ki je, kot sem rekla, ne poznamo, poznamo pa tisto, kar je napisal časopis Finance, to je edina javna objava. Ko je naša kolegica mag. Potrata v svojem govoru opozorila, da SDS nadaljuje svoj pohod z anonimkami, je namreč imela v mislih najprej to dejstvo, da je torej ta interpelacija utemeljena očitno na anonimni kazenski ovadbi, jaz bi pa opozorila, da je ta anonimna kazenska ovadba zelo podobna po načinu, kako je bila spuščena v javni prostor, eni drugi anonimni kazenski ovadbi, in sicer tisti, ki smo jo prejeli na preiskovalno komisijo za dejanja ekstremističnih skupin v Sloveniji in ta anonimka je bila, zanimivo, tudi tako ustvarjena, da je bila po eni strani politični konstrukt za razglašanje mariborskih razumnikov kot ekstremistov, istočasno je bila pa narejena tudi kot kazenska ovadba. Se pravi, da je bila napisana tako, da bi dosegla oba namena – da bi bila politična diskvalifikacija in da bi bila kazenska ovadba. Tudi v tem primeru torej, ki ga danes obravnavamo, smo očitno imeli primer istovrstne politične anonimke, ki ima tudi funkcijo kazenske ovadbe. Jaz bi rekla, da je očitno nastala v istem laboratoriju laži kot tista, s katero smo imeli opravka v preiskovalni komisiji za ekstremistične skupine in gibanja, kjer pa so se predlagatelji polotili tiste anonimke spet na podoben način, kot se je zgodilo v tem primeru. Namreč, predlagatelji iz opozicije so anonimko v preiskovalni komisiji uporabili za dokazni sklep, da je treba ljudi, ki so bili navedeni v anonimki, zaslišati kot ekstremiste. Pazite! In tudi v tem primeru so predlagatelji interpelacije anonimno ovadbo vzeli kot osnovo za izvedbo nekega tokrat ne dokaznega sklepa, ampak za izvedbo nekega formalnega dejanja, ki ga dopušča Poslovnik Državnega zbora. Torej, imamo neke skupine oblike, neke skupne politične podlage za izvedbo določenih političnih dejanj v Državnem zboru. Jaz bi kot nekdanja znanstvenica mojim kolegom na Fakulteti za

družbene vede svetovala, da so od danes naprej, morebiti tudi že nekaj časa nazaj, zelo pozorni na svoje delo. Kajti poleg drugih oblik evalviranja njihovega znanstvenega in raziskovalnega dela, ki je v veljavi v strokovnem svetu in ki se vodi v slovenskem primeru tudi preko Javne agencije za raziskovalno-razvojno delovanje, se bo poslej, očitno, začelo uveljavljati tudi posebno obliko evalvacije, ki se ji reče, najbrž, politična recenzija. Kajti to, kar ste kolegi iz SDS naredili z uporabljenim anonimno kazensko ovadbo in potem z izdelavo svojega predloga za interpelacijo ministra Pikala, je pravzaprav politična recenzija nekega strokovnega projekta, aplikativnega projekta, ki ni bil narejen samo za potrebe ministrstva, takratnega Ministrstva za izobraževanje, ampak je bil narejen tudi za potrebe mednarodnega projekta. In, če bi res tako natančno brali domačo stran o državljanški vzgoji in o temu projektu, bi tudi ugotovili, da je sestavni del mednarodnega projekta EURIDICE in da v okviru tega projekta, mednarodnega, evropskega projekta, seveda tudi obravnavajo rezultate slovenske raziskave kot zelo uspešne oziroma kot zelo dobre in se na njih sklicujejo in jih seveda tudi citirajo.

Za projekt Formalne oblike izobraževanja za državljanstvo v multikulturni družbi je treba povedati tudi to, da je bil sofinanciran iz Evropskega socialnega sklada, ne samo da je del mednarodnega projekta. Nekateri namreč očitata, da ta raziskovalni projekt ni obravnaval domovinske vzgoje – kar bi po slovenski presoji moral – in seveda tudi domoljubje in seveda tudi v temu izdelku za interpelacijo je to zapisano. Problem je tudi v tem, da evropski koncept aktivnega državljanstva bistveno presega naše slovenske poglede na domovinsko vzgojo. In jaz mislim, da bi se mi verjetno morali danes pogovarjati tudi o razumevanju državljanstva pri nas. Zlasti pa seveda aktivnega državljanstva.

Očitata, da je odgovor ministra, tako pisni kot ustni, malomaren in površen. Jaz sem pogledala eno tematiko, in sicer tematiko, ki zadeva vprašanje finančnih sredstev iz tega projekta, pa bi vas vprašala, ali se vam ne zdi, da je v vašem besedilu interpretacija malomarno in površno zapisano najprej v predlogu sklepa, da je za ta projekt minister oziroma FDV prejel 700 tisoč evrov, potem na strani tri, natančno navedete tako kot je seveda bil pravi sklep ministrstva, ko je podelilo ta projekt in pravite, da je ZRC SAZU, torej Znanstvenoraziskovalni center Slovenske akademije znanosti in umetnosti dobil 800 tisoč evrov za ta projekt, za del, za en sklop tega projekta, Fakulteta za družbene vede pa je dobila 604 tisoč 980,08 evrov za svoje delo. Potem pa v nadaljevanju na drugi strani pravite, da je ob oceni pregledanih stroškov na FDV od 1,4 milijona evrov kar 1,15 milijonov evrov šlo za plače, honorarje in potem na pogodbe. Jaz mislim, da bi bilo treba to sešteti. Če je dobila FDV 604 tisoč 980,08

evrov, jaz mislim, da ni mogla razdeliti za plače en milijon in sto petdeset tisoč evrov. Ali kako potekajo ti seštevki?

Drugič, glede malomarnosti in površnosti, v obrazložitvi sklepa. Čeprav kolegica Pučnik tega naslova ni več uporabljala, ker je minister na to že opozoril, se omenja članek Kozmopolitanska demokracija. Se pravi, da ste vi resnično mislili – šestindvajset ljudi se je pod to podpisalo –, vi ste resnično mislili, da se članek imenuje Kozmopolitanska demokracija. Pa kaj vsi berete žensko revijo Cosmopolitan ali kako da ste prišli do te kozmopolitanske demokracije? Toliko, glede malomarnosti in površnosti.

Kar se tiče tudi teh plač, o katerih govorite, in, češ, da so bila sredstva v temu projektu, kar je najbrž napisano v tej anonimni kazenski ovadbi, porabljena tako, da si je nekdo pridobil finančne koristi. Ja, po navadi projekte na fakultetah in raziskovalnih ustanovah vedno delamo zato, da iz njih plačamo materialne stroške, plače, honorarje, podjemne pogodbe in pa seveda amortizacijo svoje fakultete oziroma svojega inštituta. Jaz bi rekla, da ni v navadi v teh normalnih raziskovalnih ustanovah, da bi projekte razdeljevali oziroma porabljali na nek drug način. Celo več, metodologija ARRS zelo natančno pove, koliko sredstev, koliko procentov sredstev določenega projekta je treba uporabiti za bodisi plače bodisi materialne stroške, amortizacijo ali za druge predpisane stroške, denimo režijo. In po vsej verjetnosti je tudi ta projekt, ki ga je razpisalo Ministrstvo za izobraževanje pred leti, predpisoval, koliko sredstev je mogoče porabiti za kaj. In seveda je razumljivo, da je projekt šel za plače, saj so iz tega projekta dobivali plače različni raziskovalci in raziskovalke tako na FDV kot tudi zunanji raziskovalci, kar piše minister Pikalo v svojem odgovoru.

Jaz bi rekla še en komentar na današnje medijske odzive na to interpelacijo, kjer so govorili o tem, da gre za presenečenje, češ, to, da je minister Pikalo doživel presenečenje in pa seveda celotna slovenska javnost z interpelacijo, ki temelji na tako nenavadnih spornih dejstvih, ki jih pravzaprav ni. Jaz bi rekla, da zame to ne more biti presenečenje. Danes je bilo že nekajkrat govora o tem, kaj bi lahko bilo tudi eno tako ozadje te interpelacije. Ne smemo namreč pozabiti, da je bilo že večkrat torej rečeno in tudi zapisano, kaj je minister Pikalo dobil ob prihodu na svoje delovno mesto na ministrstvu. Kakšne vrste projektov, razdeljenih v času, ko je prejšnja vlada opravljala tekoče posle, kakšne vrste projektov sta razdelila minister Turk in njegov direktor direktorata dr. Rončević, ki sta 1. marca 2013, to so bili že tekoči posli takratne vlade, razpisala koncesije za privatne programe na različnih fakultetah. To so bile koncesije za 5 milijonov evrov, za 5 milijonov, pazite, za koncesije trem visokošolskim zavodom za izvedbo štirih programov. Danes je bilo že

povedano, da je Upravno sodišče s sklepom, in ta sklep je bil že oktobra lani znan, z odločbo ugotovilo, da je šlo pri tistih koncesijah za diskriminatorne in neustavne podelitve koncesij. Oba moža, Turk in Rončević, sta bila kazensko ovadena. Ali ni razumljivo, da v dokazovanju svoje nedolžnosti ne bosta uporabila vseh, kot jih je šef naučil, tudi političnih sredstev. In verjetno je pisanje takih anonimk eno od take vrste političnih sredstev.

Kolega Prevc, ki ga jaz zelo cenim kot nekdanjega župana Železnikov, je bil zelo kritičen do družbenih ved in do študijskih programov družboslovja, predvsem do tistega družboslovja, ki je na Fakulteti za družbene vede, je prej bil slabe volje, da se proizvajajo diplomanti, ki niso zaposljivi. Ampak če bi dobro pogledal, komu je minister Turk takrat, 8. marca 2013, podelil koncesije, bi ugotovil, da je največji delež tiste koncesije bil namenjen Fakulteti za uporabne družbene študije iz Nove Gorice. A tisto družboslovje je pa boljše od družboslovja na drugih fakultetah? A tisto družboslovje pa proizvaja bolj zaposljive kadre? Skratka, še enkrat naj povem, da danes nimamo opravka z interpelacijo proti ministru Pikalu, ker ta vsebinsko in zdravorazumsko nima nobene podlage. Formalno pa najbrž izpolnjuje pogoje. In ni prav, da danes valite krivdo na predsednika Državnega zbora, da je interpelacijo dal na dnevni red, ker formalno z ustreznim številom podpisov poslancev ustreza poslovniku Državnega zbora in je zato lahko razprava o njej razpisana. Kot rečeno, zdravorazumsko in vsebinsko pa nima nobene podlage. Zato bom glasovala proti njej. Hvala.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa. Dr. Jelušičeva, jaz bi samo še rada poudarila, da se zadeva uvrsti na dnevni red, ni dovolj število poslanskih podpisov, pač pa vsi elementi, ki jih zahteva poslovnik, da lahko pride točka na dnevni red. In ta interpelacija jih je očitno vsebovala.

Gospod Tanko, ste želeli besedo?

Izvolite.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

V temu času se je zvrstilo nekaj očitkov. Glede tega, da je interpelacija utemeljena tudi po vsebinski plati, ste odgovorili in s tem ne mislim več kaj veliko debatirati, ampak zdi se mi, da pa to, da so se zgodili neki očitki, ki so hudi. Gospa Jelušič je dejala, kaj pa je dobil minister Pikalo, ko je prišel na ministrstvo. Zdaj pa jaz sprašuje, ali so bile razmere na ministrstvu takšne, gospod minister, da se novo šolsko leto ne bi moglo začeti in staro dokončati? Kaj od tega ni bilo na ministrstvu takšnega, da se ne bi moglo zaključiti tekoče šolsko leto in začeti novo šolsko leto na osnovnih šolah, srednjih šolah, fakultetah ali pa je bilo preprečeno delovanje v vrtcu. Kaj od tega ste spremenili, da se je lahko to sploh začelo, ker govorite o apokaliptičnih razmerah, ki jih je

zapustil, naj bi jih zapustil predhodnik gospoda Pikala. Tako razpravljanje nekoga, ki naj bi bil pred funkcijo politika znanstvenik, je po mojem zelo problematično. Zelo problematično! Ker pričakujemo od tistih ki so bili včasih znanstveniki, bolj eksaktne odgovore ali pa bolj eksaktne razprave. To pričakujem.

Gospod minister Pikalo ni odgovoril na neke temeljne stvari; ali držijo tokovi denarja, ki so bili realizirani pri temu projektu in so šli do izpostavljenih članov Socialnih demokratov in do sorodnikov bivšega ministra, on pa je tukaj pri tem projektu sodeloval kot vodja projekta. Držijo te trditve ali ne držijo? To je odgovor. Če te trditve držijo, je to primer sistemske korupcije. Primer sistemske korupcije, proti katerem se borijo pravzaprav vsi in povsod, polna usta je teh debat in razprav v Državnem zboru. Kaj pa je sistemska korupcija? Kaj je sistemska korupcija? To, da se odobri nek projekt na visoki ravni in se že vnaprej določi, kam bodo zadeve tekle in kako. Komisija za preprečevanje korupcije se ukvarja s temi stvarmi.

Ali ta primer tega projekta izpolnjuje kriterij za sistemsko korupcijo? Izpolnjuje ali ne? Nedvoumen odgovor je tukaj potreben. Kako to, da ni nobenega izpostavljenega predstavnika Slovenske demokratske stranke? pa imamo največ članov in tudi visoko izobraženih izjemno veliko, niso pa na FDV, pa niso sorodniki, očitno, gospoda Lukšiča.

Poglejte, vi se zdaj v teh svojih razpravah izogibate na polno jasnemu odgovoru. Zelo na polno. Sklicujete se na anonimke, da je to neka tehnika, ki se je uveljavila v temu državnemu zboru, ampak nič od tega niso objavili moji kolegi. To je pač bilo objavljeno v medijih, ki jih obvladujejo, lahko rečemo, druge politične opcije. Ne očitati nam, če je bilo tam nekaj objavljeno. Mi smo to povzeli, zato ker ni bilo nobenih ustreznih odgovorov, zahtevali smo sejo Odbora za kulturo – se je razglasil za nepristojnega. Politična večina je to odločila. To sem že prej povedal. Zakaj niste tam odgovorili na ta vprašanja in pojasnili, kako je ta projekt dejansko tekkel? Verjetno ne bi bilo te seje Državnega zbora. Pa ni to prvi primer, da se je na delovnem telesu to zgodilo. Ni to prvi primer. Potem to preraste v sejo Državnega zbora. Za sejo Državnega zbora pa to izpolnjuje pogoje in po navadi mora to isto delovno telo točko obravnavati. To isto. / oglašanje iz dvorane/

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Gospa Potrata, boste dobili ... / oglašanje iz dvorane/ Ne, ker nimate besede, ker ste na vrsti malce kasneje. Prosim, če ne komentirate. Boste potem komentirali. / oglašanje iz dvorane/

Gospod Tanko, izvolite.

JOŽE TANKO (PS SDS): Če sem se zarekel ali zmotil, popravljam. Bom povedal, da je to na Odboru za šolstvo, ni noben problem. Lahko se mi je tudi napaka pripetila gospa, ampak ni pa

vredna ta napaka 1,4 milijona evrov. Od tega je šlo 1,15 milijona evrov za honorarje. Ta napaka, ki sem jo morda storil prej, ni toliko vredna. In mi pričakujemo od gospoda ministra, da bo na to odgovoril.

Ponovno pa opozarjam, da se mi zdi izredno nekorektno, da se razpravljavci, ki branite ministra, in minister, branijo s kazanje na svoje predhodnike. Niti eden od predhodnikov, ki ga imenujete, ni bil zaradi svojega dela v funkciji ministra interpeliran. Če mu zdaj očitata neka ravnanja, spoštovani kolegi in minister, bi jih lahko tudi takrat. Poznali ste resor, ki ga obvladujete, po dolgem in po čez, nobenih skrivnosti ni bilo in to bi zlahka storili. Zdaj gospod minister se brani z očitki, da je minister Zver dodelil nek projekt svoji sedanji ženi. Kako pa se imenuje ta projekt? In koliko denarja? Sklep je verjetno moral biti. Ker če ne, ne bi šel preko določenih stvari in to ne bi ostalo neopaženo pri poslancih Socialnih demokratov, ki imajo pola usta javnega šolstva.

Sedaj pa še sprašujem, gospod minister, glede na to, da se ta projekt ni izvedel, ni bil implementiran, tako kot je bilo povedano že prej, koliko je to oddelkov vrca, teh 1,4 milijonov evrov. Koliko je to, recimo, razredov v šoli? Da vemo, za kaj bi bil denar porabljen. In sedaj ga ta koalicija tako mrzlično zbira z dvigovanjem davkov, razpisovanjem novih davkov. Želimo nedvoumne odgovore, zato ker pravite, da se sklicujemo na anonimke. Ampak pravi odgovor je, ali trditve iz anonimke držijo ali ne. Ali drži, da so pri projektu sodelovali najbolj izpostavljeni člani Socialnih demokratov? Ali držijo navedbe iz anonimke, da je šlo tudi za to, da je pri tem projektu sodelovalo sorodstvo bivšega ministra? Če te navedbe iz anonimke ne držijo, potem okej. Ampak, če pa držijo, potem pa predlagam, da pač o tem nekaj rečemo. In je anonimka, če je natančna, pač držijo navedbe iz anonimke, gospa Jelušič. Ne se braniti s tem, da kažete na gospoda Zvera pa gospoda Turka, ki sta bila prej ministra. Povejte in argumentirajte, kaj od tega, kar smo zapisali v interpelacijo, ne drži. Ali ne drži 1,4 milijona evrov ali ne drži 1,15 milijona evrov razdeljenih za plače, ali ne drži kakšna druga zadeva, ali ne drži, da so sodelovali družinski člani pri tem projektu ali pa sorodniki, ali ne drži, da so sodelovali vrhunski politiki Socialnih demokratov pri tem projektu? To so odgovori na to, o čemer govorimo, ne pa razprava po dolgem in po čez in bežanje od teme interpelacije. S tem se ne boste izognili ničemur. To samo pritrjuje, da zapisi v interpelaciji v teh točkah v celoti stojijo. Do sedaj niti en razpravljavec niti minister tega ni zanimal. Ne višine cene projekta, ne razdelitve sredstev projekta, ne nepotizma, ne klientelizma. Niti z eno besedo niso bile te trditve ovržene, in to je problem. In če zadeve stojijo tako, kot so zapisane, in če ni argumentiranih odgovorov na to, potem gre tu za tisto, kar sem prej rekel, na nek način za sistemske korupcije. In če tako delujejo ti resorji, če tako delujejo ministrstva, če

tako delujete v tem mandatu, ko kar naenkrat spregledate in vse te zadeve niso več pomembne, potem je s to državo nekaj hudo narobe. Ne pomaga nobena novela Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije, ni potrebna nobena novela zakona niti Zakon o zaplembi premoženja nezakonitega izvora, ni potreben noben zakon ali pa nobena novela Zakona o posebni obdavčitvi premoženja nepojasnjene izvora. Ne potrebujemo nič od tega, zato ker se to uporabi samo proti tistim, ki so v režimu nezaželeni. Če ne gre tako, se pa skonstruira projekt in se uporabijo določbe teh zakonov in se to rola po sceni, tako kot se dogaja v zadnjem času. To je ta problem. Tu imamo pa konkretne podatke, konkretne navedbe, tudi konkreten postopek teče nekje, ampak ta dva postopka nista povezana, gospa Jelušič, ker politična odgovornost je en segment tega, kazenska odgovornost je pa čisto nekaj drugega. In mi govorimo o politični odgovornosti v tem trenutku. Interpelacija govori o politični odgovornosti za dejanja, ki so se zgodila. In če je nekdo pri tem zavestno sodeloval, v funkciji ali pred funkcijo, pomeni, da je tudi odgovoren. In ne vliva nobenega zaupanja, nobenega kredita funkciji, ki jo opravlja, če je sodeloval pri taki zadevi. S tem se najbrž strinjava, kajne. Če je nekdo sodeloval pri razdelitvi denarja na nepojasnen način, klientelističen način, koruptiven način, da so tam zaslužili sorodniki, potem tudi potem, ko prevzame funkcijo, ne more vzbujati nobenega posebnega zaupanja na tej funkciji in deliti nauke svojim predhodnikom o tem, ali so ravnali prav ali ne. Niti ene besedice nisem slišal o njegovem predhodniku, ministru Lukšiču, samo o gospodu Turku in predhodniku gospoda Lukšiča gospodu Zveru. To pa je sprevrženo! Kot da se vmes ni tri leta dogajalo popolnoma nič. Pa je projekt, o katerem govorimo, o katerem govori ta anonimka in o katerem teče postopek, točno iz tistega obdobja, ko je bil minister dr. Lukšič, vaš predsednik stranke, sedanji. Ne govorimo ne o vmesnem obdobju, ne o Zverovem obdobju, ne o prejšnjih obdobjih, ampak točno o tem obdobju in o vlogah, ki so jih imele osebe, vaš sedanji predsednik stranke in vaš sedanji minister za šolstvo, če skrajšam. Na to je treba odgovoriti, in pričakujem, da bo minister o tem tudi kaj povedal.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Najprej replika, potem pa je želel besedo minister.

DR. LJUBICA JELUŠIČ (PS SD): Najlepša hvala.

Na tri stvari bi rada opozorila, spoštovani gospod Tanko. Ves čas uporabljate to številko 1,15 milijona sredstev in enkrat rečete "za honorarje", drugič rečete "za plače". Treba je biti korekten in je treba reči, da je šlo 1,15 milijona, če so to seveda podatki iz projekta, za obe instituciji, ki sta izvajali ta projekt, torej za FDV in ZRC SAZU, in sicer za plače, honorarje

in podjemne pogodbe. Plače so dobivali redno zaposleni raziskovalci in ti raziskovalci so na projektu delali, iz njega objavljali, objavljenih je bilo več knjig, na desetine člankov. Se pravi, da so delali na tem projektu in za svoje delo so morali dobiti plačo.

Drugič. Trdite, da ne Zver ne Turk nista bila interpelirana in seveda pozabljate na to ...

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Gospa Jelušič, samo opozorila bi vas, repliko imate, ne polemike.

DR. LJUBICA JELUŠIČ (PS SD): Ja, jaz bi pa v repliki rada gospodu povedala, da je minister Turk bil interpeliran, da je 19. februarja 2013 bila vložena interpelacija in da je tudi odgovor na to interpelacijo bil s strani ministra Turka poslan v Državni zbor 28. 2. 2013.

In tretjič, govorite o tem in sprašujete, ali so najbolj izpostavljeni člani Socialnih demokratov sodelovali pri tem projektu. Jaz ne vem, kaj je za vas kriterij za najbolj izpostavljene člane, bi pa bilo treba najprej ugotoviti, da minister Lukšič takrat, ko je razpisal ta projekt, ni bil predsednik stranke, je bil eden od članov stranke in minister iz kvote Socialnih demokratov, je treba povedati, da Jernej Pikalo ni član stranke Socialnih demokratov in da Aljuš Partinač ni bil zaposlen na ministrstvu, ko se je ta projekt razpisoval in sprejemal. Torej, katere najbolj izpostavljene člane Socialnih demokratov potemtakem imate v mislih? Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Besedo ima minister, izvolite.

DR. JERNEJ PIKALO: Hvala lepa.

No jaz moram reči, da moji sorodniki niso bili zaposleni na tem projektu, gospod Tanko. Nihče od mojih sorodnikov ni sodeloval in moram reči, da se jaz tudi ne sramujem svojih sorodnikov. Biti v sorodu z nekom, jaz mislim, da ni kaznivo dejanje. Tako da, kar se tega tiče, mislim, da niti ne rabimo kaj prav posebej razpravljati.

Kar se tiče samega tega, da mi očitate, da se izogibam vprašanju oziroma primerom, da bi pojasnil po vašem sistemsko korupcijo. Sistemska korupcija je bila v primeru koncesij, ki jih je podelil vaš minister, ugotovljena. Neizpodbitno in jasno, s sodbo Upravnega sodišča. Tako da o tem, kdo se izogiba čemu, mislim, da ni treba niti razpravljati. In pri koncesijah je bilo ugotovljeno točno to.

Kar se tiče denarja, ki ga ni bilo. Ni bilo denarja za zakon o osnovni šoli, torej, da bi začeli izvajati določila ZOsn v tistem delu, ki se nanaša na izvajanje drugega tujega jezika. Ni bilo denarja, da bi najbolj ranljivi otroci dobili tisto, kar jim gre, govorim o Zakonu o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami. Tudi tega ste želeli zamakniti še za eno leto. Gre za najbolj ranljivi del te populacije, torej za otroke s posebnimi

potrebami. Od leta 2011, ko je bil Zakon sprejet tega denarja ni bilo, To smo sanirali. In to je ta luknja, ki je takrat zevala. Da o denarju za plače, ki ga ni bilo dovolj, sploh ne govorim.

Kar se tiče samega projekta, je treba reči, da projekt je bil izveden v skladu z vsemi predpisi in je tudi dosegel vse tisto, vse cilje in kazalnike, kot so bili predvideni v razpisu. Rezultati tega projekta, govorim lahko samo za FDV projekt, pa so bili uporabljeni pri prenovi kurikularnih dokumentov, ki jih pripravlja ZRSŠ, izpolnjevanju obveznosti, ki izhajajo iz programov na ravni Evropske komisije, Sveta Evrope, mednarodnih organizacij in tako naprej, ki se tičejo državljske vzgoje in vključevanja učencev migrantov. Rezultati so bili uporabljeni pri pripravi nacionalnih poročil o izvajanju na področju državljske vzgoje, migrantske politike in mednarodnih organizacij, UNESCO ter Sveta Evrope ter seveda na področju stalnega strokovnega izpopolnjevanja učiteljev. V okviru ministrstva so bili rezultati naprej porabljeni pri poročilu o izvajanju programa za otroke in mladino, poročilu o obstoječih mehanizmi in možnosti financiranja dejavnosti za pripadnike narodov nekdanje SFRJ, pri mednarodnih poročilih, kot so ECRI pri Svetu Evrope, promocija človekovih pravic za Združene narode, CERT v okviru Združenih narodov, konvencija o otrokovih pravicah, Svetu Evrope o implementaciji človekovih pravic. Lahko seveda gremo naprej in še marsikaj od tega vam lahko razlagam.

Tako da, govoriti o tem, da ni bil projekt implementiran, je tako, kot sem rekel že na začetku, ne samo žalitev za vse raziskovalce, ki so na tem projektu delali vsak dan, ampak seveda tudi za vse tiste, ki so ga potem porabili oziroma uporabili za strokovno podlago. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Namesto Marka Pavlišiča bo razpravljal gospod Rihard Braniselj.

RIHARD BRANISELJ (PS DL): Hvala lepa.

Ključno vprašanje je dejansko vprašanje, ki ga je tudi predlagatelj zastavil. Drži ali ne drži? Drži ali ne drži, kar piše tukaj? Kako pa mi vemo, ali drži ali ne drži? S čim pa nam predlagatelj postreže pravzaprav, da se mi prepričamo, drži ali ne drži? S tem milimetrom časopisnega papirja? Kaznivo dejanje je tukaj očitano. Zlahka je pravzaprav tukaj opredeljeno, da gre za sum, domnevno nepravilnosti, kot predlagatelj opisuje, ker naj bi se neke stvari dogajale in naj bi nekdo pridobil neko premoženjsko korist. In potem imamo neko informacija, da je bila podana kazenska ovadba in imamo pravzaprav neke bistvene informacije iz te iste kazenske ovadbe. Veste, informacije iz kazenske ovadbe navadnim smrtnikom niti niso dostopne. Tudi minister, če bi bila res vložena kazenska ovadba, pa bi hotel informacije iz kazenske

ovadbe dobiti, jih ne bi dobil. Ali imamo tukaj zadaj spet neko anonimko, ki govori o nekih "naj bi" zadevah? In konkretne zadeve, ki jih predlagatelj ne uspe dokazati z ničemer. In kako potem mi lahko ugotovimo, ali te zadeve držijo ali ne držijo. Če te zadeve držijo, bodo podkrepljene verjetno z neko ustrezno dokazno dokumentacijo, ki jih bo presojalo ustrezno državno tožilstvo in lahko pride tudi do neke obsodbe. In potem, če pride do nekega kazenskega postopka, seveda bo minister vedel, kaj mora storiti, če pa bi imeli višje standarde v politiki, Mr. Muscolo, pa bi tudi vedeli, kaj bi se s tem ministrom tudi zgodilo. Vendar imamo celo vrsto nekih insinucij, ki ne pripeljejo pravzaprav nikamor. Ne pripeljejo do zaključka, drži ali ne drži. Ampak vendarle predlagatelj v svoji skromni argumentaciji, si vendarle dovolj pa zapisati potem na koncu, da minister za izobraževanje je s svojimi ravnanji kršil določbe Kazenskega zakonika. Pa smo ga obsodili. Začeli smo, da obstaja sum, da naj bi se nekaj zgodilo in potem zaključimo z gotovim dejstvom. Jaz mislim, da na podlagi tega danes ne bomo mogli imeti odgovor na vprašanje, drži ali ne drži.

Ta interpelacija je pripravljena zelo skromno. Nimamo konkretnih podatkov, nimamo korektnih podatkov. Jaz bi predlagal, da se v bodoče ne utrujamo z napol pripravljenimi stvarmi in bi si pravzaprav vsi želeli, da dobimo informacijo. Ta dilema bo ostala, drži ali ne drži, ampak očitno je to tudi interes predlagatelja. Interes ministra pa je, da bo lahko nekoč pojasnil, da to ne drži, ampak danes tega ne bo mogel. V zraku obstaja dilema, drži ali ne drži. In to ni korektno niti do ministra niti do nas danes, ki tukaj sedimo in ki nas s tem osnovnim vprašanjem pravzaprav posiljujete.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Mag. Branko Grims, potem Brulc, Vogrin in Vizjak.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Hvala.

Veliko je bilo danes že izrečenega. In marsikaj tudi zdaj že potrebuje odgovor. Ampak tako iz odgovorov, ki sta jih dala predsednica Vlade gospa Bratušek kot gospod minister, se kaže predvsem potrditev tistega starega Murphyjevega zakona, da karkoli vam že v politiki govorijo, vedno vam govorijo o denarju.

Če gremo po vrsti. Gospa Alenka Bratušek je kot predsednica Vlade dejala, citiram: "Današnja interpelacija je primer, kako se ne velja več vesti v Sloveniji." Prej je bilo govora o domovinski vzgoji pa še o čem, pa mogoče en manjši prispevek. Gospa Alenka Bratušek je tri dni nazaj na Ustavnem sodišču dobila popolnoma soglasno izrečeno ustavnopravno nezaupnico, kajti v celoti ji je padel zakon, na katerega je ona vezala svojo zaupnico nekoč v tem parlamentu. Ampak še vedno vztraja na svojem položaju v škodo

države Slovenije. In to pa je res primer, kako se ne velja več vesti v državi Sloveniji. Kajti, če kaj, bi moral biti eden od temeljev državljske vzgoje odgovornost. Odgovornost za tisto, kar opravljaš, za tisto, kar si delal, in da so tvoje besede skladne s tvojimi dejanji. In potem, če nadaljujem z gospo Bratušek, je nato poučila nas, vse poslanke in poslance, naj se zavzamemo raje, nam je predlagala "pouk retorike in medijske vzgoje", to citiram. Če gospa Bratušek govori o retoriki, potem moram reči, da, ne vem, ali gre tukaj za stalinistično samokritiko ali pa je spregledala nekaj problemov, s katerimi se ona izjemno pogosto ukvarja v parlamentu. In so vprašanja retorične narave, pa hkrati tudi poznavanja stvari, o katerih govorimo. In če se malo poigramo z retoriko, potem bi lahko v retoriki uvedli en nov pojem "bratuškizem". To je pojem, ko z agresivno aroganco izraziš popolno neznanje. Recimo primer takšne retorične figure je bil zadnjič v tem parlamentu, ko je gospa Alenka Bratušek izjavila, da dvig DDV nikakor ni obremenil gospodarstva. To je seveda izraz agresivnosti. Povedano je bilo to v ihti, z obtoževanjem vseh predhodnikov in še kaj zraven. In seveda hkrati izraz popolnega neznanja, kajti vsak, ki ima malo pojma ekonomiji, ve, da dvig DDV najprej obremeni gospodarstvo. Kje se je pa pojavil potem tisti dodatni denar v proračunu? Je kot mana z neba ali kako si to gospa Bratušek predstavlja? Vzeta je bil gospodarstvu. Ampak še huje je, da dvig DDV obremeni gospodarstvo tudi dolgoročno, posredno, zaradi tega ker se zaradi dviga cen, kamor se seveda dvig DDV preljuje, zmanjša poraba, denar manj kroži, kar pomeni, da je gospodarstvo manj učinkovito in da je zaradi tega na dolgi rok bistveno manj konkurenčno v pogojih globalizacije, s katerimi se danes slovensko podjetništvo sooča. In to, gospe in gospodje, je bratuškizem – z agresivno aroganco izraženo popolno neznanje.

Drugi primer tega, ko je v tem istem parlamentu gospa Bratušek dejala, da je DDV dvignila zato, ker je to najbolj socialen davek. Veste, če bi vsaj malo prebrala kakšen učbenik, ali pa koga vprašala, ali pa vsaj zaprosila naj ji drugače govor napišejo, saj v glavnem bere, potem bi lahko vedela, da je DDV po definiciji najbolj nevtralen davek, najbolj nevtralen, ampak je tudi najbolj asocialen, torej ravno nasprotno od tistega, kar je trdila ona, ker najbolj udari tiste, ki živijo iz rok v usta. Njim največ vzame, ker že itak najtežje živijo. Tudi to je bratuškizem – z agresivnostjo, aroganco izrečeno popolno neznanje. Torej, kadar ona govori o retoriki, bi res predlagal, da naj temu da veliko težo in da naj se pač o stvareh izobrazijo, najprej v retoriki, da ji ne bo treba toliko brati, in drugič še o vsebini, da ne bomo čez čas preko bratuškizmov predmet svetovnih polemik, kako se v politiki ne sme delati. In če še enkrat ponovim njene besede, to kar ona dela, je dejansko primer, kako se ne velja več vesti v samostojni Sloveniji, kjer potrebujemo odgovornost.

In zdaj naprej. Danes je bilo zdaj kar nekajkrat rečeno tisto, ali nekaj drži ali ne drži. Veste, marsikaj, kar je bilo na področju izobraževanja zdaj v zadnjem letu dni, se da zelo lepo dokazati kar s papirji. Naj povem en primer, ki pač je zame in za tisti konec Slovenije, iz katerega sem, izredno aktualen. Ko je gospod minister kandidiral in je imel zaslišanje pred odborom, ki sem ga takrat še vodil, za izobraževanje, je izjavil, citiram: "Ko gre konkretno za gorenjsko univerzo sem rekel, če bo v javnem interesu, potem ja." To je magnetogram seje Državnega zbora. Ko pa je šlo za res, ko je bilo treba to tudi potrditi, potem pa je prišel dopis, ki ga je podpisal isti minister, zdaj že v vlogi ministra in, citiram, "Ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, ne bo nadaljevalo s postopkom ustanavljanja nove univerze na gorenjskem," čeprav je v celoti javna univerza in v javnem interesu, kar so potrdili, to tudi sam priznava v tistem osnovnem dopisu, tudi župani in vsi ostali akterji. Edino, kar je našel, je to, da se je uprl na mnenje dveh obstoječih velikih univerz, češ, onidve sta proti, seveda vsak, ki je nekje v enem prostoru že, se bo bal konkurence, to je logično, to je popolnoma jasno. In kaj torej tisti, ki pravite, to pomeni? To pomeni popolno neresnico, da se je nekdo obrnil na glavo. Tisto, kar ste vi želeli prej, kot razpravljavec. Tukaj imate en tak primer in tako se pač ne dela. Če nekdo ni prepričan, da bo nekaj lahko storil kot minister, potem naj to tudi pove. Če pa nekaj obljubi, potem pa je treba obljubo držati. V Sloveniji je ravno to problem, da se obljublja vse mogoče, potem pa se nihče več ničesar ne drži. To postaja skorajda paradigma dejanj v slovenski politiki. Ljudje potem nimajo zaupanja v tak sistem.

Zdaj pa, ko govorimo o izobraževanju in šolanju, vas opozarjam na 57. člen Ustave, ki pravi, "izobraževanje je svobodno", iz česar seveda sledi tudi izbira izobraževanja na katerikoli ravni. In drugič, sledi, citiram še tretji odstavek, "država ustvarja možnosti, da si državljani lahko pridobijo ustrezno izobrazbo." Če je to skladno z ustvarjanjem možnosti, potem dovolite, da imam jaz precej drugačno mnenje. In tiste, ki se vedno znova potem vrnejo nazaj na floskulo, v Sloveniji imamo že preveč univerz, vas opozarjam na naslednje primere, sosednji Gradec v sosednji Avstriji ima približno toliko univerz, kot jih ima vsa Slovenija skupaj, pa je eno mesto v eni sosednji državi. Ali pa še mogoče bolj slikovit primer – Tajvan ima celo vrsto univerz povsem na vrhu svetovnih lestvic kvalitete univerz po katerikoli meritvi, ki jo vzamete kot kriterij. Oni imajo, verjamete ali ne, skoraj 300 univerz v državi, ki je približno desetkrat številčnejša od Slovenije. Se pravi, pri tem tudi vodijo v razvoju elektronike, vsem, da najbrž ni tega treba posebej razlagati. Samo število univerz v ničemer ne pomeni ali ne omejuje razvoja univerz, važna je konkurenca. In tukaj se vrnem na tisto, kar sem že dostikrat poudarjal in poudarjam od prvega dne, odkar sem v parlamentu, na kateremkoli področju

življenja samo konkurenca na dolgi rok pospešuje kvaliteto, pospešuje razvoj in ga tudi vzdržuje. Kajti če se umetno omeji nekaj, če se umetno izključi, recimo, kot se je z neko resolucijo v tem parlamentu, ki jo je sprejela tranzicijska levica, reklo, ja, saj imamo že zdaj preveč univerz, Slovenija v bistvu rabi samo tri univerze, veste, to ni ravno čisto tako. Mi rabimo univerz toliko, da si bodo med seboj tako močno konkurenčne, da bo to krepilo slovensko znanje in razvoj. To rabimo. In število naj določi trg, tisti trg izbora študentov, izbora staršev, ko gre za njihove otroke, izbora posameznikov, ko gre za razvoj njihovih kvalitete. Tukaj je treba, država pa mora postaviti okvir, znotraj katerega se bo to vzpostavljalo, ne da omejuje ene ali druge ali daje prednost enim ali drugim. S tega vidika je zelo zanimivo to, kar berem, da je ključno besedo pri razdelitvi sredstev imelo, citiram članek, napisal ga je gospod Jože Biščak: "Ministrstvo za izobraževanje, razpis pa je vnaprej predvideval razdelitev sredstev ne glede na kakovost posameznih projektov." In tako so namenili obstoječim univerzam, eni 170 tisoč evrov, drugi 674, tretji 1,6 milijona evrov, uganili ste, da je to najbrž Ljubljana, in potem zadnji, še ostalih 361 tisoč evrov in konec. Zdaj, kolikor jaz poznam evropske principe, se je najbrž pri razpisih treba držati nekih kriterijev. Če je bilo to res tako, kot piše v temu članku, potem je to velik vprašaj.

Tukaj je pa še nekaj zanimivo, ko se pogovarjamo – ta teden bo to sploh zanimiva tema – o odgovornosti posameznega ministra za njegovo delovno področje. Ko gre za samo področje ali pa za njegova dejanja, se odpira vprašanje, ali je on odgovoren samo od tiste sekunde, ko je prevzel, do tistega trenutka, ko je vložena interpelacija. Ali je za lastna dejanja, ki niso v skladu z nekimi normami, z zakonom, s tem, kar on pokriva, odgovoren vsaj moralno, politično, etično, tudi takrat, ko še ni bil na temu področju. To vprašanje se bo ta teden še enkrat odprlo, v petek, ko bo šlo za ministra Viranta. Kajti tukaj je to toliko bolj aktualno, ker je minister sam posebej naredil retorično analizo, poudarek je predvsem na besedi "bom" in ne "sem". Zdaj, če to daste kot izhodišče, veste, ima to eno past, ker potem bi kakšna žleht duša lahko obmila to prisego in rekla, dobro, če to velja samo za naprej, ali potem za nazaj velja, da niste spoštovali ustavnega reda, da niste z vsemi svojimi močmi delovali za blaginjo Slovenije. Osebnost mislim, da ni dobro izhodišče, če se to tako postavi. Ko gre za odgovornost na tistem področju, ki ga prevzimate, je najbrž dan, ko prevzimate funkcijo, dejansko tisti dan, ko ste zanj odgovoren, ne morete biti odgovoren za tisto, kar je bilo prej. Ampak, ko gre pa za osebna dejanja, skladna s tem, kar zagovarjate, kar postavljate kot svoj temelj, se boste težko postavili na stališče, da v ničemer ne vplivajo ali pa ni mogoče o njih razpravljati v luči sedanje funkcije, zlasti če so s temo neposredno povezane. Saj pravim, ta tema se bo ta teden še

mного bolj ostro postavila v petek pri nekem drugem ministru, očitno je pa to ena točka, na kateri ima ta vlada precej težav.

No pa še povsem za konec. Ko gre za vprašanja državljske vzgoje. – predmet državljsko vzgojo in etiko je minister Zver že leta 2007 preimenoval v državljska in domovinska vzgoja in etika. Potem pa je bilo to leta 2013 pod sedanjim ministrom preimenovano v državljsko in domovinsko kulturo in etiko. Zdaj, glede na to, da bi morala biti vzgoja eden od temeljev izobraževanja, da je to nekaj, brez česar pravzaprav izobraževanje v modernem demokratičnem pomenu besede niti ne obstaja, vsaj ne v polnem pomenu te besede, potem moram reči, da je veliko vprašanje, koliko to potem odraža tudi vsebina. In jaz sem trdno prepričan, da jo. In da je tukaj, ko gre za vprašanje slovenskega šolstva, žal, spet v zadnjem obdobju vprašanje vzgoje v veliki meri porinjeno ob stran. In to ni dobro. Kajti vzgoja za vrednote je tisto, kar oblikuje človeka, na katerikoli stopnja izobraževanja. Zlasti pa, ko gre za mladega človeka, za otroka. In če izobraževalni sistem ni prepojen tudi z vrednotami, če ni prisotna tudi vzgojna komponenta, zlasti v času, ko je otrok še zelo mlad, potem seveda ta sistem ne bo vzpostavil celotne osebnosti, kar pa pomeni, da tudi ne bo omogočili posamezniku, da polno razvija vse svoje potencialne. To je zadeva, ki ima veliko elementov, o katerih bi se bilo treba zelo resno pogovoriti. Kajti, vsak človek, trdim, ima neko kvaliteto, vsak otrok ima že neko kvaliteto, po kateri je vsaj malo boljši od vrstnikov. In tu gre za to, da z ustreznim izobraževalnim sistemom in z ustrežno vzgojo znamo pomagati usmerjati tej nastajajoči osebnosti, da prav to svojo kvaliteto čim bolj razvije in jo potem polno uveljavi v lastno in v skupno korist celotne države Slovenije. Šele v tem bo potem poslanstvo izobraževanja polno zaživelo. Zaradi vseh teh razlogov trdim, da je ta interpelacija že zato, da odpremo vso to problematiko, nujna in tudi upravičena.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Brulc, minister je želel še besedo. Prej mu bomo dali besedo, potem pa boste vi.

DR. JERNEJ PIKALO: Hvala lepa. Na nekaj stvari mislim, da je prav, da na njih odreagiram.

Kar se tiče javnega interesa, nisem prav nič spremenil mnenje. Napisal sem vam tudi razloge. Vi ste jih, seveda, okvalificirali kot razlogi nekih univerz, ampak tudi to je del javnega interesa. Reči, da seveda mnenja, ki so ga dala univerze, mislim, da nista bili samo dve, kot se spomnim, ampak kar vse tri, da reči, da to ni del javnosti, se mi nekako ne zdi prav. Drugače pa, moram reči, da to, kar ste načeli in vprašanje gorenjske univerze in vseh teh zadev, to bi bila prava stvar za interpelacijo. To je stvar, o kateri bi tu z velikim veseljem, tako kot o tej,

ampak o tisti bi pa še z večjim veseljem razpravljaj. Jaz mislim, da bi imeli o čem razpravljati in bila bi seveda tudi zelo dobra razprava. Šlo bi za vprašanje okolja, šlo bi za vprašanje resursov ne samo finančnih, ampak tudi človeških, tehničnih in tako naprej. In to bi bila, se strinjam z vami, prava zadeva.

Kar se tiče te anonimne kazenske ovadbe, ki ste jo omenili, moram reči, da je še nisem uspel prebrati, ampak mislim, da se boste strinjali z mano, da pa je razlika med anonimno kazensko ovadbo in pravnomočno sodbo Upravnega sodišča. To pa, jaz mislim, da je razlika.

Kar se tiče retorične zgodbe "bom", "sem". Jaz mislim, da je ni težko zagovarjati, predvsem zaradi tega, ker tisti, ki nikoli ni bil v tej poziciji – mislim na sebe –, pač ne ve, kaj vse to pomeni. Zato je tudi v prisegi, da bom, torej bom spoštoval ustavni red in tako naprej. Nedvomno je, da ga mora vsak državljan spoštovati tudi prej, ampak nihče ne ve, kaj vse ta funkcija prinaša s seboj in pred katerimi izzivi človek na tej funkciji je.

Kar pa se tiče domovinske vzgoje in patriotizma lahko celo rečem, da se strinjam. Ampak to zaradi tega, ker je tudi zame – in to sem večkrat rekel tudi v Državnem zboru – patriotizem zelo pozitiven čustvo. Je pozitiven odnos do lastne patrie in je seveda pozitiven odnos do vsega tistega, kar imenujemo nacionalno. In mislim, da tu med nami ni razlik. In se strinjam z vami, da bi seveda tudi otroke morali vzgajati v smeri domovinske vzgoje in pa ljubezni do tistega, kar se imenuje patria. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Brulc, izvolite.

MIRKO BRULC (PS SD): Hvala lepa.

Kolega Horvat je prej prešteval, koliko nas je in koliko nas ni, to je že predsednica Vlade omenila. Jaz mislim, da ni čudno, da nas je tako malo, ker premetavamo to slamo zdaj že toliko ur in še pet ur imamo časa. Ta interpelacija, kot se kaže, je res neverjeten strel v prazno. Kolega Grims nas podučuje, poučuje, kar je pač v njegovi navadi, želi pa, da bi to delali mi po njegovi podobi, pa ne bo šlo. Poglejte, vzgoja, prisotna vzgojna komponenta in tako dalje, to mora biti povsod, ne samo v predmetu, tudi pri matematiki, tudi pri športni vzgoji, tudi med odmorom in tako dalje. Tako, da te razprave bi bile nujno potrebne tudi v tem parlamentu, pa domovinska vzgoja, ko se nekateri dobesedno šalijo z državno himno in z državnimi simboli in še s čim, ne prispeva k temu, da bi te stvari bile urejene.

Jaz moram povedati, da na ministrstvu stolčku sedi zaupanja vredna oseba – dr. Pikalo. Vsak, ki pride v neko politiko na nek položaj, ima za seboj že neko prehojeno pot. In ta pot mora biti čista. Jaz mislim, da tukaj ni nobenega dvoma,

kljub temu, da vam je anonimka kot sveto pismo in ste se na to naslonili, nihče pa ne ve, kaj pravzaprav to je. Poglejte, jaz vem, da SDS ne omenja nekaterih svojih bolečih zadev. Normalno, da ne. Pa bom omenil tukaj samo Mariniča, koliko časa je sedel tu med vami, z vso težo dejanja, ki ga je potem sodišče tudi potrdilo in podobno, da ne govorim o predsedniku stranke in še kaj, zdaj pa iščete drugje na drugi strani, da bi našli kaj tako obremenjujočega, pa vam očitno ne uspeva, kajti imate kar precej težav. Danes govorimo o marsičem. Kolega Tanko je v uvodu razpravljaj pravzaprav o vsem drugem samo ne o vsebinah interpelacij, ker ni taka oprijemljiva. Poglejte, mi imamo raziskovalce, včasih na srečo jih vidimo tudi po televiziji. Mlade, visoko izobražene, usposobljene, ki res delajo neverjetne zadeve. Če ne dajemo denar v tako mladino, take strokovnjake, v take znanstvenike, potem nam gredo. Vedno govorimo beg možganov, beg možganov, ko pa je en primer tudi na področju družboslovja, da je bilo plačanih 11 novih zaposlitev, je pa konec sveta. O tem družboslovju bi lahko marsikaj govorili. O poklicnem usmerjanju in podobno. Poglejte, poklicno ne usmerja samo Vlada, samo minister, samo šola, usmerja tudi družina. Naredite inventuro v svojih družinah in pri prijateljih, pa boste videli, kam želijo starši, da bi šli ti učenci. V Novi Gorici smo imeli tudi izobraževanje za lesarja, za zidarja in podobno, pa so nam vsi ti projekti propadli, zato ker starši niso hoteli, zaradi propada firm in tako dalje. Saj vemo, v enem obdobju bi naj bili vsi notarji, potem zdravniki, potem pravniki, odvetniki in tako dalje. Nobeden ne bi šel za strojnega inženirja, ker je res, da strojni inženir v eni dobri firmi, poznam jo na Goriškem, dela za tisoč evrov, strokovnjak. Poklic usmerjajo tudi družine, ne samo politika in ministrstvo. Te raziskovalce je treba negovati, kajti premalo jih imamo takih, s katerimi bi se tudi dnevno hvalili. Mi se hvalimo s športniki in še s čim, ker je to bolj masovno, bolj populistično, da pa bi se hvalili z raziskovalci, z njihovimi uspehi, to je pa pravzaprav redkokdaj videti in slišati. Poglejte, pravijo da mižimo na obe očesi tukaj v SD. V Socialni demokraciji nismo vajeni mižati na nobeno oko. Če je kakšna nepravilnost v naših vrstah, se tudi o tem pogovorimo in peljemo stvari tako, da se očistijo, da vemo, je res ali ni res. Res pa je, da neka druga stranka rabi seveda vsa politična sredstva samo zato, da se ne bi pogovarjali o vsebinah, o katerih bi se morali, in to je vedno vedno prisotno.

Ta minister je zapolnil luknjo 130 milijonov na Ministrstvu za izobraževanje. Končno je dosegel v vseh teh kriznih časih, da je 16 milijonov Vlada dodelila za področje raziskav. To je perspektiva. In ne pričakovati od ljudi, da bi se od tega odlepili. Dajmo vsi delati na tem, da bo ta del našega ministrstva tudi ustrezno upoštevan in da se bomo pogovarjali o vsebinah, ne pa o nekem,

kot je rekla predsednica Vlade, o nekem zraku, ki ga tu obračamo, namesto da bi reševali druge stvari.

Danes je bilo nešteto krat rečeno, da bi morali interpelirati tudi predsednico Vlade, pa to ni danes tema. Dajte se lotiti, pa bomo videli, ali jo lahko ubranimo ali ne. Jaz mislim, da ja, kljub vsem težavam, ki se dogajajo. Glejte, padec nepremičninskega zakona je v neki fazi upravičljiv, v neki pa ne in ga bo treba seveda spraviti v življenje, ker če imaš neko premoženje, to premoženje ima neko vrednost in ga je treba registrirati in ustrezno ovrednotiti. In še marsikaj bo morala ta vlada narediti, kar ni popularno, ampak brez tega ne gre, ker so to vzorci ne samo v Evropi, ampak v svetu. In bomo to naredili, kolikor nam bo še čas dovoljeval.

Jaz seveda te interpelacije ne morem podpreti. Ne zato, ker je minister iz kvote Socialnih demokratov, nikakor ne, ampak zato, ker v skoraj nobenem svojem traktatu nimate prav in iščete neke dokaze, ki jih ne more dati. Ne more dati zato, ker ne obstajajo. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima mag. Ivan Vogrin, za njim se pripravi mag. Andrej Vizjak, potem mag. Majda Potrata.

Izvolite, mag. Vogrin.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Hvala lepa, gospa predsedujoča. Kolegice in kolegi!

Sam se seveda nimam za strokovnjaka za področje šolstva in izobraževanje, kar je danes na dnevnem redu interpelacija proti ministru, pa vendar za dobro obveščenost. Sedem let sem učil na srednji šoli, eno leto na osnovni šoli, imam pedagoško-andragoško izobrazbo, drugače pa sem na svojo srečo naravoslovno izobražen, diplomirani strojni inženir. Ko poslušam argumente iz interpelacije, citiram, recimo, naslednje: "Interpelacija se ne nanaša na čas, ko je minister Jernej Pikalo bil minister, ampak na delo v nekem drugem času, v neki drugi ustanovi. Zato smo globoko ogorčeni." S tem se je mogoče popolnoma strinjati. Popolnoma. To je citat iz argumentacije stranke DeSUS. Če bi stranka tudi pred enim letom tako govorila, pa pred pol leta, pred enim mesecem, glejte, njihov strankarski kolega oziroma poslanski kolega Ivan Simčič bi naj nekoč, nekaj imel neko čudno spričevalo. Ne vem, kaj je z njim naredil. Še zadnjič sem ga vprašal. Noben kazenski postopek ne teče, nikoli niso ugotovili, da bi bilo kaj narobe, pa ste ga izločili in je bil že obsojen. Ste videli? Ko bom jaz zdaj pisal svojo četrto knjigo, bom samo analiziral različna časovna obdobja. Veste, kaj bo iz tega prišlo – tragikomedija. Zakaj se niste tako obnašali v primeru gospoda Ivana Simčiča?

Nadalje. "Kar se tiče odgovornosti po kazenskem pravu, bomo počakali na odločitve sodišča, ki edino lahko presoja o teh stvareh."

Popolnoma se lahko strinjam. Popolnoma. Edino pravilno. Za ministra Jerneja Pikala o njegovi kazenski odgovornosti za čas, ko ni bil minister, pred tem, je pristojno samo sodišče. Danes se tu govori o politični odgovornosti. To je seveda citat iz argumentacije Socialnih demokratov. Zakaj ne ravnamo tako v vseh primerih? V vseh primerih, dame in gospodje. Mi pa imamo tukaj kopico ljudi, ki so že kar obsojeni. Poglejte, to je problem najbrž tega državnega zbora in mnogih državnih zborov.

Zdaj, ko argumentiramo za in proti, bom jaz povedal moje mnenje. Bilo je povedano seveda mnenje o interpelaciji dr. Franca Grada, najbrž drži, jaz pa bom povedal mnenje doktorja lačnega državljanca, ki je lačen. In kaj mislite, kaj si misli človek, ki je lačen, ko mi razdelimo točno tako, kot je bilo povedano, na način sistemske korupcije 1 milijon 400 tisoč evrov. To je sistemska korupcija. Pa ne v temu primeru, takih imamo na tisoče v Sloveniji. Samo greste analizirati in ugotovite, zakaj smo bankrotirali. Zakaj? Zato.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Mag. Vogrin, poskušajte se osredotočiti na točko, vljudno prosim.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Gospa predsedujoča, sem pričakoval. Namenoma nisem na začetku rekel, da bo samo navidezno izgledalo, da ne govorim o točki interpelacije, ker sem počakal, da se boste ujeli v past. Poglejte, minister Pikalo je govoril o koncesijah. Kje v interpelaciji so koncesije? Kje? Mi vsi govorimo zelo široko in globoko, eden tako, drugi tako. Vsi imejmo enake pravice. V redu? Pošteno se obnašajmo do vseh.

Minister je seveda omenil, da je interpelacija poskus obračuna z visokošolskim družboslovjem. Zdaj, jaz si ne bi dovoljeval tako velike domišljavosti, nadutosti, kajti če tudi ta minister ne bi bil več minister, najbrž bi družboslovne fakultete obstale. Najbrž, predvidevam lahko, da bi. Mogoče pa je res vpliv tako gromozansko velik, da ne bi. Dopusčam.

Ko govorimo seveda, minister je trdil naslednje, kar nekaj je bilo potrditev: "Ko sem prišel na ministrstvo, smo našli luknjo 130 milijonov". In ste zakrpali to luknjo, gospod minister. Zdaj pa, mi bomo vseeno morali začeti govoriti normalni jezik. Vi, žal, je niste zakrpali, mi smo si ta denar sposodili, davkoplačevalcem pa vsak mesec naložimo kakšno novo dajatev in oni odplačujejo. Vi ste ocenili, da je takšna razporeditev sredstev na ministrstvu bolj pravilna, načelno ima to tudi pravico, kot je mislil prejšnji minister. Žal pa 23 let mislimo narobe. Mi samo prerazporejamo, namesto pa da bi ustvarjali. In to je temeljni problem te države, prerazporejanje namesto ustvarjanje.

Mogoče še samo komentar, ki nima direktne zveze, prodaja obveznic, kako po nizki ceni smo jo kupili. Poglejte, ekonomski zakon

ponudbe in povpraševanja pravi, ko je ponudba prevelika in povpraševanje malo, cena pada. Zdaj bi morali biti zaskrbljeni, kajti naših obveznic je toliko na trgu, da je premalo kupcev in nihče noče več kupovati in cena pada. V vsakem primeru, dame in gospodje, iz lastnih izkušenj vem, ko se mi zadolžujemo, je to eno veliko sranje. Ustvariti bi morali in od tega živeti. To je temelj tega.

Zdaj pa še morda okrog tega, da seveda nismo dovolj bogati, da bi zapravljali človeški kapital. Se strinjam, gospod minister, z vami, popolnoma, zato vam bom primer povedal. Iz mariborske Fakultete za elektroniko, računalništvo in informatiko so bili v lanskem letu na svetovnem tekmovanju univerz v dosežkih tretji. Bilo je v nekaj časopisih. Jaz sem to poslal z vsemi prilogami, z vsemi argumenti predsedniku države gospodu Pahorju s skromno željo, da jih sprejme in jim eventualno izkaže čas in podeli kako državno priznanje, kajti to je visok dosežek. Celo termin jim je dal, 28. avgust. Ker niso s prave stranke, predvidevam, je termin odpovedal in nikoli več niso bili sprejeti. Ti trije fantje so ustanovili podjetje in imajo v 30 % solastnika iz Londona, počasi bodo vsi odšli v London, ampak na njihovo žalost niso iz družboslovne fakultete, oni so iz naravoslovne fakultete. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Naslednji je na vrsti mag. Andrej Vizjak, ki ga trenutno ni, zatorej ima besedo mag. Majda Potrata. Naj pa ob tem še povem, da se pripravita gospod Branko Kurnjek in potem gospod Jožef Jerovšek. Izvolite, mag. Majda Potrata.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala.

Najprej bom reagirala na to zadnjo pripombo gospoda Vogrina, da bi morali politično odgovornost presojeti pred kazensko. Ampak saj, zakaj pa mislimo Socialni demokrati, da mora o kazenski odgovornosti za to pristojna inštitucija odločati, da morajo nepravilnosti, ki so očitane v tej interpelaciji in se imenujejo s takimi izrazi, kot so korupcija, nepotizem, klientelizem in še marsikaj drugega, pa tudi kazenska odgovornost, da morajo to najprej presoditi za to pristojne inštitucije, ker politična odgovornost, o kateri naj bi z interpelacijo presojali, je oprta na to odgovornost, o kateri vsaj v Poslanski skupini Socialnih demokratov ne vemo nič. Vedo pa tisti, ki so pisali anonimno kazensko ovadbo.

Tisti, ki imajo težave z vizijo urejanja šolskega polja, pa tudi o športu ne govorimo, čeprav je tu zraven, pa posebej o znanosti tudi ne, ampak se vrtimo samo okrog izobraževanja in kličemo po reformah izobraževalnega sistema, ki naj bi bil menda tako zelo slab, da je korenitih reform potreben. Ne vem, od kod ta ugotovitev, ampak dobro. Tisti torej, ki govorijo o tem in imajo pripombe, so slišali, kakšna je vizija ministra za to področje, ko se je predstavjal kot

kandidat za ministra, in trdim, da je interpelacija zvezana tudi s trkom dveh različnih konceptov. Na eno težavo sem že opozorila, kaže na to, da nekateri zahtevajo reformo, drugo, to nenehno očitane o preforsiranem družboslovju in oškodovanosti nekaterih drugih področij. Jaz se v razpravo o teh razmerjih ne želim spuščati, ampak nihče ne ve za prihodnost, kakšne bodo perspektive posameznih poklicnih skupin, in ga ni junaka, ki bi verjetno znal povedati, kaj se bo čez 5, kaj šele čez 10 let dogajalo.

Rečem pa lahko, da minister Pikalo sledi, vsaj kar zadeva visoko šolstvo, resoluciji o nacionalnem programu visokega šolstva, pa če to hočemo ali ne, in upošteva tudi odločbo Ustavnega sodišča. Da je težko doseči dogovor, je res. Še težje je doseči dogovor o nekaterih drugih stvareh, zaradi tega, ker se radi izrekamo samo približno. Govora je bilo o tem, da je minister Zver pripravil spremembe učnega načrta. Res so bile nekatere spremembe učnega načrta za državljansko vzgojo, ki je poleg dobila dodatek še domovinska vzgoja in etika, opravljene leta 2008. Ampak opravljena je bila tudi strokovna analiza teh sprememb. Ta strokovna analiza je pokazala številne pomanjkljivosti, zato se tisti učni načrt ni začel nikoli izvajati, ampak je bila pripravljena sprememba šele leta 2011, po tistem, ko je bilo ugotovljeno, katere so vse vsebinske pa tudi terminološke zagate pripravljenega popravka učnega načrta. Da ni šlo za velike posege, ker skupina ni imela pristojnosti za to, da bi naredila velika spremembe, ampak je samo odpravljala pomanjkljivosti, je pa tudi res.

Zdaj pa še tisto, kar visi nekako tako v zraku, da je razpis, o katerem govorimo, priletel kar iz neba in je bil to samo nek takšen razpis, ki si ga je nekdo izmislil zato, da bi si polnil žepe. No to je pa res sprevrženo, zaradi tega, ker bi morali ravno vlagatelji interpelacije vedeti, da je ta razpis dobil podlage za sprejem in odločitve za pripravo javnega razpisa za izbor operacij formalne oblike izobraževanja za državljanstvo v multikulturni družbi že v operativnih programih razvoja človeških virov za obdobje 2007–2013. In je bil operativni program z odločbo Evropske komisije potrjen 21. novembra 2007. Zdaj se pa odločimo, ali želimo biti pri nekaterih vsebinah, ki nas usposablajo za življenje v Evropski uniji, v tej integraciji, v tej skupnosti 28 držav, usposobljeni ali ne. Ali bomo mlade na to pripravili ali ne? In za socialne in državljanske kompetence gre, v zvezi s katerimi je treba mlade usposabljeti. In naj samo na to opozorim, ker imam v rokah analizo učnih načrtov družba in državljanska in domovinska vzgoja ter etika iz leta 2012, kjer so bile v mednarodnih raziskavah ugotovljene tudi nekatere, bi rekla, lise ali pomanjkljivosti, ki jih skušajo novejši pristopi tudi odpraviti. Gre pa predvsem za področje politične participacije mladih. In tukaj bi rada opozorila na nekaj, kjer se verjetno SDS s svojim konceptom in Socialni demokrati s svojim konceptom bistveno razlikujemo. Ker je v teh raziskavah,

zdaj pa citiram Eurydice 2012, raziskavo Državljska vzgoja v Evropi, kjer je mogoče tudi prebrati, da narava predmeta zahteva učne cilje, za katere obstaja večja verjetnost, da bodo doseženi z dejavnim pristopom k učenju – naučim se s tem, kar naredim, prihajam do razlike. S spremembami zakonodaje so bili dijaki izključeni iz svetov šol, mi smo jih v času ministrovanja dr. Lukšiča v svete šol spet vrnili. Se pravi, participacije v demokratičnih postopkih odločanja se najboljše nauči z dejavnim sodelovanjem. In še bi se dalo najti primere, ki jih jaz ne znam uvrstiti v tisti očitek, da je to, kar so delali v raziskavi, o kateri se pogovarjamo, bilo statično in ni bilo dinamično. Kaj je zdaj to statično in kaj dinamično, v tem primeru si ne znam razložiti. Ampak, hočem povedati, da kar povzemamo neke pavšalne ocene in ustvarjamo pri ljudeh vtis, da je bil denar, ki je bil za to raziskavo namenjen, po neki prosti presoji, kar po navdihu neke skupine raziskovalcev, in ne vidimo tega, da je bil del širših raziskav z natančno določenimi cilji. O tem, da so bili cilji doseženi in kakšni so bili učinki, pa je minister v odgovoru nadrobno povedal. Zdaj pa, to je pa tako, ali odgovore hočemo slišati ali jih pa preslišimo, zato, ker nam je ugodneje, če jih preslišimo. Bi pa svetovala, da bi mogoče kdo vendarle vzel v roke tudi zakon o plačah v javnem sektorju, in videl, da so tudi plače zaposlenih na univerzi del tega sistema, da se ne morejo prosto oblikovati. Slišala sem neko navedbo v mnenju Poslanske skupine SDS, da si je menda nekdo z več kot 50 tisoč evri napolnil žepe. Tako, bi bilo dobro, če bi se povedalo, kaj je, pa mogoče bi bilo dobro pogledati tudi kakšna takšna pravila o tem, da se del plače pridobiva iz pedagoškega dela, del plače se pridobiva iz znanstvenoraziskovalnega, da pa se znanstvenoraziskovalni projekti na razpisih pojavljajo in da je za razpise zelo pomembno to, kdo je nosilec projekta, kajti bistveno več možnosti za uspeh na razpisu ima projekt, katerega nosilec je človek z referencami. To pa nekateri potem razlagajo spet čisto po svoje. Meni pa se zdi sprevržen podatek o tem, ker lahko se zelo čudno sliši, da je bilo več kot milijon sredstev za plače porabljenih, dajte povedati zraven še, koliko prvih zaposlitev mladih strokovnjakov je bilo s tem pokritih. Mislim, da sem si prav zapomnila številko 11. In jaz si ne znam predstavljati, kako se bodo stvari v prihodnje še razvijale, če se abecede ne bomo naučili in bomo v zviti vrvi videli kačo. Še enkrat povem. Lahko se razlikujemo v konceptih, ampak potem to povejmo, da bo tekla razprava o konceptih, ne pa se skrivati za anonimnimi ovadbami in iz tega iskati politično odgovornost. Seveda ne bom interpelacije podprla. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Branko Kurnjek.

BRANKO KURNJEK (PS DL): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Vsem še enkrat lep pozdrav!

Najprej bi se želel odzvati na nekatere besede, ki so bile izrečene na začetku danes, in sicer s strani predstavnika predlagateljev. Gospod Tanko je namreč rekel, da smo v Državljski listi gospo Trudo Pepelnik celo izključili iz stranke. To ne drži, gospa Truda Pepelnik je odstopila kot poslanka zaradi javnosti znanih razlogov. Iz Poslanske skupine Državljske liste je odšel tudi gospod Vogrin, za katerega je tudi gospod Tanko kot član Mandatno-voliine komisije 9-krat v tem državnem zboru odločal, da se mu ne podeli imuniteta.

Druga stvar pa je, bi se želel odzvati na besede gospe Pučnikove, ki jih je povedala v stališču Poslanske skupine SDS, kjer je, berem iz magnetograma, torej citiram, rekla: "V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke se zelo dobro zavedamo, da v Državnem zboru nismo tožniki ali sodniki, in se strinjamo, da naj svoje delo opravijo organi pregona." Zdaj pa pozor, jaz sem bil tista oseba, ki sem na Odboru za izobraževanje dal proceduralni predlog, da se o tej temi na odboru ne razpravlja. Zakaj, bom citiral iz magnetograma svoje besede, ki sem jih na odboru povedal, in sicer: "Sem postavljen v bistvu, da moram igrati sodnika in tožnika." In potem naprej: "... se torej takšna zadeva, kjer je bila vložena ovadba, naj odvija pred drugimi državnimi organi, torej organi pregona." Ali najdemo kakšno vzporednico med besedami gospe Pučnikove in mojimi besedami, ki so bile izrečene na odboru? Na podlagi česa sem jaz takrat dal svoj proceduralni predlog? Na podlagi mnenja Zakonodajno-pravne službe, ki je v zelo podobnem primeru odločila, da Državni zbor ne more obravnavati in sprejemati odločitev, ki so v izključni pristojnosti drugih vej oblasti oziroma drugih državnih organov.

Če sedaj strnem, pravzaprav predvidevam, da bi tudi v stranki SDS in tudi gospod Tanko kot predstavnik predlagateljev, če bi bil na mojem mestu, ravnal enako in da to ne bi bilo prav nič narobe.

Kar se pa tiče same vsebinske obravnave današnje interpelacije, pa sem svoje stališče povedal že v stališču Poslanske skupine Državljske liste, ki je v bistvu nastala izpod mojega peresa, tako da dvakrat svojih besed ne bi ponavljal. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Gospod Jožef Jerovšek ima besedo. Za njim se prosim pripravijo gospod Branko Smodiš, mag. Andrej Šircelj, gospod Ivan Grill.
Izvolite, gospod Jožef Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa, gospa predsedujoča. Spoštovane kolegice in kolegi, gospod minister!

Tukaj je bil očitek danes dan, ne vem, od predsednice Vlade in še drugih, da so

interpelacije v temu mandatu številne. Interpelacije, gospe in gospodje, ni možno napisati in je tudi predsednik parlamenta verjetno ne sme sprejeti, če zanjo ne obstajajo realni razlogi. Žal ta vlada deluje tako in postavlja nekatere ministre tako ad hoc, da mi dejansko s svojimi aktivnostmi ne moremo slediti temu, kar je naša sveta dolžnost kot opozicijske stranke.

Gospod minister je tukaj rekel, da je bil na vrsti, gospa ministrica pa, da gre za oviranje vlade. Zdaj, kaj je legitimno oviranje vlade oziroma delovanje opozicije, smo se člani uradne delegacije s predsednikom parlamenta Vebrom, prepričali pri obisku v angleškem parlamentu, pri šefici opozicije, ki je bila osem let ministrica v Blairovi vladi. In, ko je gospod Veber vprašal, kako deluje opozicija v britanskem parlamentu, mu je začudena dejala, ja saj to je pa popolnoma jasno, vlada ima svoj program in izvaja svoje projekte z glasovanjem, večinskim, v parlamentu. Sveta dolžnost opozicije je pa, da jo pri tem ovira. In nič, kaj je legitimno ali kaj ni, sveta dolžnost opozicije je, da vlaga interpelacije, ko naleti na zadeve, ki so politično, kazensko, moralno sporne. In jaz bi želel iz tega mesta povedati, da so takšne opazke o tem, da je to oviranje vlade, s strani predsednice Vlade ali pa ministrov enostavno nizkotne, nehigienične in je v totalni opreki z evropsko parlamentarno prakso. In bi bil čas, da bi se sedanja vlada zavedala malo evropske parlamentarne tradicije, da ne bi s tako nehigieničnimi opazkami skušala napadati opozicije.

Poglejte, gospod minister se je branil, da zaradi tega, ker se očita ravnanje izpred, ne vem, petih ali šestih let, sodelovanje v nekem projektu, ki je bil očitno preko palca narejeno, zato da so se proračunska sredstva namenila ozkemu krogu okoli ministra Lukšiča, gospod minister je tam naveden kot kontaktna oseba in koordinator, da je to nedopustno, da je bilo prej. Ali je po tej logiki logično, da če bi nekdo nekoga umoril in postal potem minister in bi postalo jasno, da je moril, da se o tem ne bi smelo govoriti? Ali so to kvalitete za ministra? Takšno opravičevanje je zame, milo rečeno, strašno sprevrženo.

Poglejte, ta sredstva, tega nihče ne zanika, so se pač na takšen način malo po sorodstveni, malo po prijateljski liniji razdelila. In so bila enormno visoka. Seveda v obrazložitev so prišle potem nekatere razprave, nekatere dela, ki so bila nekatere že prej publicirana, nekatere so pač navidezno vez s tem projektom državljsanske vzgoje imela. Ampak gospod minister, vi ste nas danes hoteli zapeljati na čisto druga področja. Omenili ste, da če bo tako šlo naprej, da boste vi moralno odgovoren tudi za vašo ravnanja iz pred šestih let, da bo potem na vrsti univerza, svoboda izobraževanja in, bog ne daj, teologija. Potem ste intenzivno uporabljali nekajkrat lateranski koncil, ne vem, kaj ste hotel povedati, da so takrat pač primat papeža

verjetno in vojne, ki so se v Palestini sprožale, ne vem, ni bila jasna koleracija, ampak moram vam reči, da teologija je že permanentno na interpelaciji pod levimi vladami, pod levo oblastjo. Pa nisem advokat njih, ampak pogledajte, se vam ne zdi čudno, da je nesprijemljivost, da sem jaz na preiskovalni komisiji omenil, da je v aprilu mesecu 1941 Hitler dal zapreti poleg mojega očeta, seveda, ki so ga na tak način prišli aretirati, kot so bili ti pohodi, ne govorim proti vstaji v Mariboru, proti občinskim svetnikom, da so takrat zaprli tudi vse štajerske duhovnike. To je tudi razkačilo pisatelja in zdaj sem deležen orkestriranih napadov. Orkestriranih napadov sem deležen. Ampak, gospod minister, jaz bi vam pa rekel, da to spada v domoljubno vzgojo. Ne vem, kaj ste vpeljali, ampak to, kar se je dogajalo takrat ob okupaciji, kako so Kulturbud in nemčurji izdali slehernega, ki je bil slovensko orientirano in to se danes ne sme več govoriti v tem parlamentu. In to je interpelacija zoper tiste. Jaz pa bom to govoril zato, ker vem, da je gotovo osveščanje tudi pomembno za bodoče generacije. In pogledajte, jaz ne vem, gospod minister, v teh vaših razpravah nisem bral, ampak povzetke – Ali ste vi naredili kaj za pozitivno domoljubje v teh programih? Tudi zgodovinsko reflektirano domoljubje? Veste, prihajate s FDV, ko je prejšnji predsednik republike dr. Türk enkrat govoril o domoljubju, potrebnosti domoljubja na začetku svojega mandata, ko se še vrednostno ni opredelil, ga je en profesor prav tako iz vaše fakultete, s FDV, gospod Miheljak napadel, kot da je to totalno predmoderna kategorija, totalno predmoderna kategorija. Seveda se je tudi gospod Miheljak čutil dolžnega, da me je napadel zaradi tega, ker sem omenil, da so mojega očeta aprila 1941 prišli gestapovci ob pomoči domačih nemčurjev aretirati, in da me je to asociiralo in mnoge, ki so takrat trpeli, katerih predniki so bili takrat zavedni je to, ne vstaja, še enkrat poudarjam, tisti pohodi v Mariboru, ki so se dogajali, ki so bili replika tistih nacističnih povodov v Mariboru 1941 leta. In tega zdaj ne bi smeli več govoriti oziroma smo napadani z vsemi kanoni, zato ker smo iz zavednih slovenskih familij, ki so se takrat pokončno držale. Meni je nek znani Ljutomerčan povedal, zakaj gospod Miheljak tako nastopa. Vedno kadar jaz to omenim, me napade, vedno. Zakaj? Kaj je njemu bilo v zibelko položenega, vem vzroke, da ga to strašno moti.

In gospod minister, na tem področju, ker vas bo koalicija zaščitila, imate veliko dela. Usmerjati mladino k pravemu domoljubju, čeprav bo gospod Miheljak spet rekel, da je to predmoderno, da o tem ne smemo razpravljati, iz FDV. Glejte, ko je kolegica Jerajeva ministra Grilca vprašala, kateri cilji domoljubja, patriotske vzgoje – za katero ste vi rekli, da je to zelo pozitivna vrednota in če je pozitivna vrednota mislim, da jo zagovarjate – in ona je vprašala v pisnem vprašanju ministra Grilca, katere domoljubne vrednote so bile zasledovane pri

tem, da se je prvim letnikom srednjih šol, vsem, podarila knjiga avtorja Vojnoviča Jugoslavija, moja domovina. In on je prostodušno: "V okviru akcije Rastem s knjigo." Vemo, da na tak način enega avtorja odkupiš in mu zagotoviš ekonomski uspeh. Minister je prostodušno odgovoril: "Nobenega cilja patriotske, vzgojne, domoljubne vzgoje nismo pri akciji Rastem s knjigo zasledovali." In me zanima, šolski minister, ali je to, ko investiraš tako velika sredstva v to, da bo vsakemu prvošolcu v srednji šoli podarjena knjiga, ali je to logično, da se tam tudi vrednote domovinske in patriotske vzgoje ne zasledujejo. Ali ste v zvezi s tem kaj intervenirali? Jaz se ne čudim, kakšna je usmeritev sedanje oblasti. Pravim, če kritiziraš nacistične metode 1941, potem si kritiziran tudi ti, pa se mi očita, kot da sem pisatelja tam, nisem ga tangiral, sploh ne, argumentiral sem samo s tem.

Mislím, gospod minister, da vas veliko dela čaka, kajti takšne zlohodne interpretacije vsakršne besede se nebi smele zgoditi. Ob tem, da je bilo projektirano, kako je predsednica preiskovalne komisije vabila na preiskovalno komisijo. Da bi imela razna društva potem vzrok za ostre reakcije. Preprečili smo ji tri četrtine projekta, ker nekaterih nismo želeli zaslišati oziroma tisti, jaz sem bil prvič na komisiji. Načrt je pa bil zahrbtno narejen.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Gospod Jerovšek, interpelacija je točka.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Ja. Domoljubje. Je minister omenjal zelo. Zelo. Jaz se tega držim, gospa predsedujoča. Če pa, morate poslušati, pa razumeti. Ste pa uspešni pri tem, da človeka prekinete, mu potem misli preskakujete, potem pa naročeni pisuni pa kritizirajo poslanca.

In gospod minister, mene res zanima, ali so v zvezi s tem projektom, ki je bil tako drago poplačan in preplačan, kakšni učinki. Danes bi že morali biti učinki. Koliko več naši mladi ljudje vedo o tistih komponentah domoljubne vzgoje, ki so povezane z zgodovino, z vsemi temi komponentami, ki spadajo v patriotizem? Ali – vas še enkrat sprašujem, ker prihajate iz FDV – ali tudi vi menite, da je domoljubje predmoderna kategorija, tako kot profesor Miheljčak? To so zelo pomembni odgovori, kajti če imate drugačno mnenje, pa če bi se izkazalo, da se je ta Lukšičev in vaš projekt oplemenitil, bil pozitiven v tem, da se je splošno zavedanje odgovornega patriotizma v Sloveniji izboljšalo, potem bom jaz spremenil mnenje. Če pa so bile pod to krinko plačane nekatere druge stvari, kot izgleda, potem pa seveda sem tudi eden tistih, ki lahko terjá politično odgovornost. Objektivno odgovornost. In organi, drugi, ki pa imajo v preiskavi, pa naj določijo subjektivno odgovornost. Ne sprejemam pa tisto, kar je gospod Kurnjek govoril, da mi v parlamentu o tem sploh ne smemo govoriti. Ja, to je večna

večna zabloda in pretveza in ukana za ljudstvo. Parlament je pravo mesto, opozicija pa dolžna, dolžna, kot pravijo v angleškem parlamentu, ovirati vladu pri dobrih projektih. Z vso legitimnostjo. Tudi tam ne prebirajo, ali ima opozicija prav ali nima. Javnost smatra, da ima vlada vedno narobe, da nima prav. Pri nas pa mediji ves čas pljuvajo po opoziciji. In moram reči, da pri teh temah sem selektiven. Moram reči, da ko je v prejšnjem mandatu kolegica Jelušič branila domoljubje kot ministrica za obrambo, in so jo napadali kolegi iz leve stranke, Jurij, oba dva, Anderlič, da sem jo zagovarjal. Sem jo branil, čeprav sem bil opozicija. Vem, tudi v tistem času, da so imeli na katedri, gospod minister, kjer ste vi delovali, o njej zelo slabo mnenje, da so jo kritizirali. Sem slišal nekatere stvari. In sem selektiven in bom naprej selektiven, predvsem pri tako pomembnih stvareh, kot so te stvari.

In, gospod minister, rekli ste, da je možnost, da danes odpremo eno resno debato, da se je veselíte, resne debate o izobraževanju, o domoljubju in o teh projektih in da teh priložnosti ni. Gospod minister, minister ima možnost sprožiti to debato tudi v parlamentu, zato ne tega očitka lansirati sem, v to hišo. Pravzaprav je dolžnost ministra za izobraževanje, da če vidi, da so tukaj pomanjkljivosti, da odpre razpravo. Ali boste odprli to razpravo? Meni se zdi, da se te razprave sedanja opcija boji in da pravzaprav z ideološkimi posegi preprečuje to razpravo. Kajti v današnjem času Evrope, v današnjem trenutku, ko je domoljubje spet aktualna tema, v postkrijskem času, ko se z grozo opazamo, da nekateri krojijo meje po nekdanjih mejah Evrope, je takšno razpravo nujno odpreti takoj. Ampak ali imate zaslombo v lastni koaliciji, da to debato odprete, ali pa bomo zopet tisti, ki opozarjamo na zgodovinske paralele, žal, pri nekaterih dogodkih, da so v enem delu – ali lahko to rečemo –, dogodkov v teh vstajniških gibanj, kot so mariborski pohodi, je bila replika dogodkov nacističnih iz 1941 leta in bom to povedal, pa me naj napadajo. In to je nujno treba povedati. In če intelektuali menijo, da to ni, je to njihov problem, potem podpirajo neke zadeve, ki so se na račun Slovencev dogajale. Mene res zanima, kdaj boste to razpravo sprožili, ki ste jo prikazali kot problem tega parlamenta, da ni te razprave. Jaz mislim, da smo v nekaterih elementih tega v prejšnjem mandatu govorili v okviru Odbora za obrambo, ko sem bil predsednik, pa smo složno z ministrico tudi takšne teme odpirali. Imate vse priložnosti. In da odgovorimo na nekatere stvari, ki se tako shrljivo v medijih pojavljajo, da o tem ni dovoljeno govoriti v temu parlamentu, da je to predmoderno, da je to nizkotno in da ima sedanja oblast cel kup pisunov, ki potem plačano pišejo o tem in sproti s slovenskih pozicij napadajo.

Tako da cel kup stvari ste danes v temu napadalnem uvodu, vi in predsednica Vlade, odprli. Jaz se čudim predsednici Vlade, da ob situaciji, ko se ji potaplja kabinet, ko, o tistem,

kar je good governance – dobro vladanje, ni ne duha ne sluha, ker drugače ne se ne bi moglo zgoditi, da tri mesece izbira zdravstvenega ministra in potem izbere ministrico, ki predefinira z modno revijo štirikrat in odstopi. Tema je odgovor na Bratuškovo, ki jo je imela tukaj. Potaplja se ji dobesečno Slovenija pred očmi, ona pa tukaj s popolnoma izkrivljenimi stvarmi napada opozicijo. Vlada mora vladati. In katera predsednica ali pa predsednik vlade si ne želi opozicije, je na nevarni poti. Če jo pa tako nenormalno grobo in izkrivljeno napada, je pa sploh vprašanje, kakšne ima pogleda na demokracijo. V Evropi je demokratičen, parlamentaren sistem nekaj normalnega, pri nas pa očitno še ni. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Za besedo je prosil gospod minister dr. Jernej Pikalo.

DR. JERNEJ PIKALO: Hvala lepa, gospa podpredsednica.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Se opravičujem, gospod minister. Za gospodom ministrom bo imel besedo gospod Jože Tanko, ki se je kasneje javil. Izvolite.

DR. JERNEJ PIKALO: Hvala lepa še enkrat, gospa podpredsednica. Mislim, da je treba dati nekaj pojasnil.

Kaj sem mislil s tistim četrtim lateranskim koncilom, mislim, da je treba dati pojasnilo, ker mogoče res ni bilo najboljše izvedeno. Namreč, ko je papež Inocenc III. sklical četrti lateranski koncil, je v enem od kanonov tudi opredelil pravila za preiskovanje duhovnikov in ostalih krivovercev. In to so pravila preiskovanja, ki veljajo še danes in jih tudi v našem današnjem kazenskem sistemu imamo in na nek način lahko rečemo, da smo dediči teh pravil. Obenem sem pa želel reči, da je tisto leto 1215 posebej zanimivo tudi zaradi tega, ker takrat v neki drugi državi, skratka, v Angliji, se pa vzpostavi Magna carta libertatum, skratka, Velika listina svoboščin, kjer posameznik ali pa, če hočete, parlament pridobiva nasproti kralja. Ampak moja glavna poanta je bila, da imamo od takrat ta glavna pravila preiskovanja duhovnikov in ostalih krivovercev in to je še danes v našem kazenskem sistemu na nek način povzeto. In če so veljala ta pravila takrat, naj veljajo tudi danes, in to seveda za vse.

Kar se tiče gospoda Vojnoviča in tega, moram reči, da sem knjigo začel brati, nisem je še prebral do konca. Ampak sama knjiga ni tisto, kar je naslov. Knjiga je kritična, knjiga je mladostna, knjiga je povsem nekaj drugega, kar me je že gospa Jerajeva tudi spraševala in sva enkrat že tudi imela debato na to temo. Mislim tudi, da ni naloga ministra, da predpisuje

primernost romanov za srednješolce. Mogoče res v prvem letniku še ne govorimo o formalno zakonsko odraslih osebah v tretjem letniku, pa večinoma da, ampak potem bi lahko rekli, da je mogoče Michelle Walbeck, ki je bil prejšnji teden oziroma celo ta teden pri nas, nesprejemljiv, zato ker ima v platformi neke določene prizore, ki mogoče za srednješolce niso primerni. Ali bi mogoče rekli, da njegovi osnovni delci niso primerni. Ali bi mogoče rekli, da Italo Calvino: Če neke zimske noči popotnik zaradi tega, ker je to postmodernistični roman, da pa tisto ni primerno za naše srednješolce. Da o Zolaju in čem takem sploh ne govorim. Mislim, da ni namen, niti vaši niti moj, da ustvarjamo index prohibitorum za tiste stvari, kjer ga resnično ne potrebujemo.

Kar se tiče vaše ideje o tem, da je bil projekt preplačan. Poglejte, za vsak tak projekt in za vse ESS projekte obstajajo zelo natančna pravila, koliko smete za določeno delo plačati. Za vsako delo je cenik in tega cenika se mora čisto vsak, ki s temi sredstvi upravlja, držati, sicer mu ta sredstva niso priznana. Za primer vam dam: 520 evrov bruto na avtorsko polo za najbolj zahtevno avtorsko delo. Toliko se plača po avtorskem honorarju in to so pravila, ki jih ni sprejelo Ministrstvo za šolstvo in šport, ampak takratni SVLR, današnji MGRT, in tako to je. In od tega se ne odstopa in se seveda nebo odstopalo.

Kar se tiče predmodernosti, pa moram reči, da se z vami strinjam, in to v dveh točkah. Zaradi tega, ker je smešno, da se govori o tem, da je domovinska vzgoja predmoderna, to pa zaradi tega, ker je nacionalna država moderna iznajdba. Potem ne morete govoriti o tem, da je poučevanje o tem o patriji predmoderna zadeva. Ne. Je vedno moderen.

In drugič, kadar govorimo o državljski vzgoji, lahko seveda govorimo zelo različno, tudi o domovinski vzgoji lahko govorimo zelo različno, predvsem je tukaj vprašanje, kako jo dojemati. Lahko narediva na način 19. stoletja Blut und Boden, lahko pa seveda narediva na način Jürgena Habermasa in tega, kako je domovinska vzgoja pravzaprav vsakokratno vzdrževanje demokratični procedur. Tako širok je ta diapazon državljske predvsem pa domovinske vzgoje. In prav imate in hvala za pobudo, z veseljem se bom te debate, jo bomo tudi injiciral in z veseljem se jo bom tudi udeležil.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Za repliko je prosil gospod Jožef Jerovšek in ima besedo.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa.

Gospod minister, oprostite, da vam moram povedati, da ste sedaj razlagali, zakaj ste uporabljali lateranski koncil in njihove, takrat prej niste povedali, kaj ste imeli v mislih, ampak tokrat ste to naredili zelo sholastično. Ampak dobro, ste se poslužili nekega, ker očitno vam je v glavi ves čas krožila tista teza, da bog ne daj,

da bo teologija predmet interpelacije, je pa permanentno, pa ne branim njih, permanentno je v tej družbi in pod ideologijo oblastne opcije. Permanentno je. Kajti če nekdo reče na Štajerskem, da je katoliška cerkev kolaborirala z okupatorjem, je to takšna neresnica, ni bilo izdajalca med duhovniki, zaprti so bili vsi, vsi izseljeni, ampak se je to lansiralo tudi preko, s pomočjo FDV in Udbe, da je to del resnice. In tu morate te krivice popraviti, kajti tam je bilo duhovništvo branik slovenstva in domoljubja, ampak to zaradi resnice govorim, ne zaradi obrambe, nimam jaz interesa, da moram. In zadnjič, še enkrat, vzrojili so, ko so povedali, da je duhovnike Hitler zaprl, vse po spisku, vzrojili so. To je očitno v tej družbi nekaj grešnega povedati na glas. In seveda tisti, ki napadajo, jaz se bojim, da napadajo iz enih čisto drugih pozicij, ki so bile med NOB poražene.

In zdaj, pogledajte, zelo ste zmanipulirali mojo omembo akcije Rastem s knjigo in katere cilje in katere vrednote je Ministrstvo za kulturo in Ministrstvo za šolstvo hotelo s tem doseči. Ker je bil jasen odgovor, da cilji domovinske in državljanske vzgoje s tem niste zasledovali, je to zame sporno. Je sporno, gospod minister. Pa ne zaradi avtorja Vojnoviča in naslova njegove knjige. Zdaj, kot da jaz napadam vas, da bi vi morali predpisati primernost romanu. Bog ne daj! Ampak ravno to, ta oblast počne. Vi ste rekli, da ni interes, da ustvarjate index prohibitorum. Sinoči smo imeli primer, da je bil umaknjen ...

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Gospod Jerovšek, tri minute so potekle ...

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): ... pa je predsednica Vlade zahtevala to, preko finančnih pritiskov z oglaševanjem. Gospod minister, sinoči se je to zgodilo. Umik filma iz Planet TV. In ne govorite, da to ni interes, to je izraziti interes te oblasti. In nam ne gledati v oči in govoriti to, kar se dejansko dela ...

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Gospod Jerovšek, replika je tri minute, tri minute in pol govorite ...

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Ja in samo še to. Tudi jaz se strinjam, da bi morali malo več Zolaja v šole poslati. Skupaj z njim moram tukaj večkrat reči j'accuse – obtožujem. Večkrat bi se moralo ta Zolajev krik ponoviti. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Besedo ima gospod Jože Tanko, kot predlagatelj.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa. Mislim, da se po vseh teh izmikanih ministra in tudi koalicije vrnemo k modernizmu sedanjega časa, da pač spregovorimo ponovno o problemu, ki se je dogodil o temi, ki je predmet te interpelacije, ko imamo na eni strani fiktiven razpis za neko zadevo, na drugi strani pa se

prijavijo osebe, ki so nosilci politične opcije ali pa celo sorodstveno povezani. Ko imamo, ne samo korupcijo, ampak tudi politični klientelizem in pa seveda tudi nepotizem. To je modernizem tega časa, da se pač minister in koalicija razpravi o tej temi izogibajo na vse mogoče načine. Ko govorijo eno in delajo drugo. Govorijo o boju proti klientelizmu in korupciji, sprejemajo zakone, zaostrejejo zakonodajo, na drugi strani pa se peljejo postopki in razpisi, ki omogočajo ravno to. In ker se realiziral ravno klientelizem, ker se realizira ravno nepotizem in to za nemajhne zneske. Ni to edini primer, ki je predmet interpelacije. Tukaj imate nov primer, kjer je vpleteno ministrstvo in se tudi govori o nekem razpisu, kjer so že vnaprej kvote razdeljene. Tudi ta je predmet ovadbe in je nosilec minister za izobraževanje, znanost in šport. Se pravi, da se tehnologija nadaljuje. Isti model, ki je bil uporabljen enkrat prej, se nadaljuje v tem primeru. In zastoj opletamo s koncili, papeži in ostalimi svetniškimi osebami ali pa svetimi osebami, če v praksi delate povsem nekaj drugega. Tudi primer Stožice je primer klientelizma tistega obdobja. Popolnoma enaka tehnologija. Blokada sredstev za vse druge in namensko plasira denar za projekt Stožice. Govorimo izključno o teh zadevah, izključno o teh zadevah in minister ponavlja popolnoma isti model, isti koncept. In spet gre za nekaj milijonov sredstev, ki se bodo razdelila na nek način. Neokusno je, da se minister v svojem odgovoru, ustnem in ne pisnem, ustnem, ker v pisnem ni napisal nič o tem, brani z domnevnimi ravnanji svojih predhodnikov iz SD, ki so na teh pozicijah. Zakaj to počne? Če je o tem kaj vedel, če je o tem imel kaj za povedati, je imel v letih pred nastopom funkcije veliko priložnosti. Ni ene besede o tem povedal. Če je imel o tem kaj za povedati, bi lahko napisal v odgovoru na interpelacijo, ki jo je poslal pred nekaj dnevi v Državni zbor. Niti besede. Torej, gre se samo za ustvarjanje nekega vtisa, da so vsi enaki in vsi tako delali. Ob tem, da z niti eno besedo, niti enkrat ni omenil ime svojega predhodnika na ministrskem mestu iz vaše politične opcije gospoda Lukšiča. Niti enkrat. In niti enkrat se ni distanciral od dejanja, ki se je takrat zgodilo. Kako se bo, če ga ponavlja zdaj na zelo podoben način.

In še ena ugotovitev, očitno je, da so problemi povezani s klientelizmom, s korupcijo, z nepotizmom, pravzaprav edino vezivo te koalicije. Ko gledamo ministre, ki so predmet interpelacije, ko pogledamo njihova dejanja, ko pogledamo tisto, kaj so dobili, pa naj si gre za gospoda Omerzela, gospoda Viranta, gospoda Stepišnika, gospoda Pikala ali pa njegove predhodnike, pravzaprav najdemo povsod isti odtis. Pridobitev neke premoženjske koristi za politično ekipo ali pa za sorodstvo. Isti odtis. In vse te osebe branite brez sramu, na vse pretege in storili boste vse, da bodo še naprej opravljali funkcije, ki ste jim jih podelili, očitno podelili, in to za čas celega mandata. Ampak govorimo o

primerih, kjer se dogajajo nepravilnosti, kjer so zadeve dokumentirane in nihče ne govori o tem, da zneski ne držijo ali da je prišlo do te razdelitve, da vpletene osebe niso tiste, ki so tukaj napisane, ne politične in sorodstvene in tako naprej. Debatu pa usmerjate predvsem v zadeve, ki jih v interpelaciji tudi ni. Pa še nekaj, prekršek zaradi katerega ali pa domnevni prekršek, zaradi katerega je odstopil gospod Stepišnik, je manjši od tega, o katerem se danes pogovarjamo. Je odstopil, ne vem sicer zakaj, ampak je odstopil. Vsi ostali, ki imate podobne zadeve, pa vztrajate na pozicijah do kraja. In jih niti, bom rekel, argumentov ne branite, ampak preusmerjate diskusije v zgodovinsko obdobje, na druge resorje, na druge ministre, predhodnike in tako naprej. To je neodgovorno. In očitno je, kot sem dejal, da je ta tehnika bežanja od odgovornosti, preusmerjanja pozornosti pravzaprav ključna in pritrjuje tistemu, kar sem v uvodu rekel, besede so eno, zveneče besede so eno, na drugi strani pa veliko umazanih dejanj. Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Za besedo je prosil gospod minister dr. Pikalo.

DR. JERNEJ PIKALO: Hvala lepa.

Sodba o fiktivnem razpisu je, aha gospoda Tanka ni več... Sodba o fiktivnem razpisu je seveda vaša in ne moja. Strinjam se s tem, da seveda se nadaljuje sistem oziroma tehnologija anonimnih ovadb. Jaz jih ne pišem, ampak tisti, ki jih pišejo, vedo seveda, za kaj gre, in po navadi imajo tudi prve informacije o tem.

Kar pa se tiče projekta Stožice, lahko rečem, da pristojni organi na ministrstvu niso ugotovili nobene nepravilnosti, pa ne pod to vlado, ampak prej. Kar pa se tiče samega operativnega programa, vam je že gospa poslanka Potrata prej povedala, da je bil podpisan z Evropsko komisijo v letu 2007, torej ga je podpisala vlada Janeza Janše, ne vlada Boruta Pahorja, ampak vlada Janeza Janše. In znotraj tega, v okviru Operativnega programa razvoja človeških virov imamo pet razvojnih prioritet: spodbujanje podjetništva in prilagodljivosti; spodbujanje zaposljivosti iskalcev dela in neaktivnih; razvoj človeških virov in vseživljenjskega učenja; enakost možnosti in spodbujanja socialne vključenosti ter institucionalne in administrativno usposobljenost. V okviru te tretje razvoje prioritete, torej razvoja človeških virov in vseživljenjskega učenja, je bilo razpisano več ključnih kompetenc: sporazumevanje v maternem jeziku, sporazumevanje v tujih jezikih, matematična sposobnost ter osnovne sposobnosti v znanosti in tehnologiji, digitalna sposobnost, učenje učenja, socialne in državljanske sposobnosti, samoiniciativnost in podjetnost – državljanske in socialne sposobnosti. To je stvar, ki jo je nastavila vlada

2007. In za vsako od teh sposobnosti je bil razpisan najmanj en razpis. Kdo zdaj tukaj tišči glavo v pesek?

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Gospod Branko Smodiš ima besedo, za njim se, prosim, pripravijo mag. Andrej Širčelj, potem gospod Ivan Grill in dr. Andreja Črnak Meglič.

Izvolite, gospod Smodiš.

BRANKO SMODIŠ (PS SD): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani vsi prisotni, dober dan.

Spoštovane in spoštovani, v temu Državnemu zboru potekajo mnogokatero razprave o mnogokaterih zadevah, ki vplivajo na vsakdanje življenje državljanek in državljanov Slovenije. Ampak mislim pa, da današnja razprava pa res ni potrebna. Naj še na začetku dodam in jasno povem, da ne bom podprl interpelacije proti ministru Pikalu.

Socialni demokrati zagovarjamo kakovostno in dostopno javno šolstvo. Podpiramo pogoje, kjer lahko vsak posameznik svoj potencial razvije do popolnosti. Zato podpiramo delo vsakega ministra, ki razume, da je znanje javno dobro, zagotavljanje kakovosti in dostopnosti pa največja odgovornost. Do zdaj uveljavljeni ukrepi ministra za izobraževanje, znanost in šport dr. Jerneja Pikala so nas prepričali, da sledi pričakovanjem socialdemokratske šolske politike. In dokler bo tudi moja ocena takšna, bom njegovo delo podpiral. Dr. Jernej Pikalo je namreč navkljub neugodnim javnofinančnim okoliščinam v vladi uspel zagotoviti ohranitev standardov in normativov na ravni, ki omogočajo kakovostno izvajanje dejavnosti vzgoje in izobraževanja. Z rebalansom proračuna, ki ga je za leto 2013 sprejela prejšnja vlada, je s posluhom nove ministrske ekipe v proračun za izobraževanje in znanost uspel pridobiti dodatnih 64 milijonov evrov. Višja sredstva, načrtovana so tudi v proračunu za letošnje leto, na postavki za visoko šolstvo je povečanje za 6 milijonov evrov. Ministrstvo se je odmaknilo tudi od neprimernih praks, ki so se uveljavile v obdobju njegovega predhodnika. Minister Pikalo tako načrtuje spremembe preudarno, na podlagi strokovnih analiz in dogovarjanju z zainteresirano javnostjo. Odpravil je tudi nekatera škodljiva ravnanja predhodnika, tako je preko sodb Upravnega sodišča uspel z razveljavitvijo klientalističnih razpisov, za katera so bile podane ovadbe Nacionalnega preiskovalnega urada. Uspel je tudi z razveljavitvijo prisilne poroke številnih centrov na mariborskem območju.

Na koncu bi še dodal dve tri stvari, tudi gospodu Horvatu. Res imamo srečo, da imamo ministra Pikala, da zagovarja majhne šole. Zato pa imamo še v Pomurju majhne osnovne šole. Kar pa je zanimivo, glede plačila nesorazmerij, kolikor jaz vem, gospod minister Pikalo ni sprejel ZUJF.

Potem bi še dodal, domoljubje je bilo prej rečeno, večkrat, mislim, da je domoljubje tudi, kdaj spoštuješ svojo državo, inštitucije v državi. In to je tudi domoljubje, da ne govoriš grdo o svoji državi in o svojih inštitucijah.

Zaključil pa bi s tem, da razumem mogoče zagovornike kapitala, da jim je minister trn v peti in tudi izobraževanje, saj neizobraženi zaposleni so bili tudi, če gledamo v zgodovini, so bili tiho in si niso upali zahtevati svojih pravic. In to res gre vse na roko kapitalu.

Na koncu bom še enkrat povedal, ne bom podprl interpelacije. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Besedo ima mag. Andrej Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica. Kolegi in kolegice!

Danes govorimo o interpelaciji, govorimo predvsem zaradi tega, ker naj bi na podlagi javnega razpisa bila sredstva za projekt, ki je vključeval tudi domoljubno oziroma državljansko vzgojo, bil oddan in seveda potem tudi realiziran na podlagi netransparentnega postopka in seveda tudi na podlagi prijateljskih, nekateri pravijo klientalističnih, in tako naprej, povezav. Seveda, ta projekt je bil financiran v višini 1 milijon 450 tisoč evrov. To dejansko predstavlja precej denarja. Od tega je bilo za plače, honorarje, podjemne pogodbe, skratka za delo porabljenih 1 milijon 150 tisoč evrov. Minister je že v svojem govoru na začetku dejal, da on ne predpisuje davkov, da on ni tisti, ki bo dejansko predpisal, katerikoli zakon, ki bi obdavčeval karkoli v državi. In jaz se z njim popolnoma strinjam. Vendar denar za ta projekt je bil pridobljen na podlagi davkov, na podlagi različnih davkov, ki jih imamo v našem sistemu, ki jih sicer predlaga običajno minister za finance na vladi, se pa v skladu s poslovníkom tudi vsi ostali ministri strinjajo za to, da se nek davek uvede. In glede na to, da je tudi predsednica Vlade danes kar nekaj besed namenila davkom, je tudi v tej vladi prišlo do različnih povečevanj davkov, ki so bili namenjeni tudi za to, da se financirajo različni projekti, tudi v okviru javnega naročanja seveda, ampak tudi na netransparenten način in tudi na način, da je dejansko prišlo do tega, da se je denar porabil premalo učinkovito, neučinkovito ali da se je porabil popolnoma brez tega, da bi kakršenkoli učinek dejansko imeli. In tukaj se pojavlja vprašanje transparentnosti. In tukaj se pojavlja vprašanje vsebine teh projektov in seveda tudi učinkovitosti teh projektov.

Ampak, če gremo najprej v bistvu k učinkovitosti javnega naročanja, potem seveda lahko ugotovimo, da ne samo ta primer, ampak tudi številni drugi, so neučinkoviti. Ker so neučinkoviti, ne dajejo svoje dodane vrednosti. Ker ne dajejo svoje dodane vrednosti, ni nobene dodane vrednosti v družbi. Družba dejansko

zaradi tega nima dovolj ali ima premalo, pa je lahko to družboslovno področje, pa je lahko to tehnično področje, katerokoli področje, tudi na področju humanitarnosti. Zaradi tega smo tam, kjer smo. Na eni strani povečujemo davke, želimo uvesti celo neustavne zakone za to, da bi obdavčili državljane in državljanke oziroma njihovo premoženje, po drugi strani pa imamo dejansko neučinkovite projekte.

In če govorimo seveda o zadnjem primeru, zakaj se v bistvu denar namenja, potem lahko govorimo tudi o tem, da naj bi se iz davka na nepremičnine 200 milijonov porabilo tudi za financiranje takšnih ali drugačnih projektov v okviru splošnega proračuna. O tem je govorila danes tudi predsednica Vlade. In o tem seveda, da ta vlada pa za padec tega davka je omejeno odgovorna ali ni omejeno odgovorna. Ob tem seveda, da je pozabila povedati, da je njena vlada, vlada Alenke Bratušek, v Zakonu o davku na nepremičnine napisala, da je davčna osnova tista, ki se ugotavlja na podlagi množičnega vrednotenja nepremičnin. In da je Vlada leta 2006, vlada Janeza Janše rekla, da se ta davčna osnova ne bo uporabila za obdavčitev nepremičnin, in sicer takrat, ko je predsednik Vlade odgovarjal na poslansko vprašanje gospoda Mirana Potrča. To si lahko pogledate. Bežanje pred odgovornostjo je tukaj nekaj neverjetnega in ker na eni strani nimamo seveda učinkovitosti na področju in ustavno pravnosti na področju uvajanja davkov in na drugi strani seveda nimamo učinkovitosti na področju javnega naročanja.

In če pogledamo, kaj se je dejansko zgodilo s tem projektom, ki vključuje tudi domovinsko oziroma državljansko vzgojo, bi bilo treba, tako kot so že rekli moji predhodniki, tudi gospod Jerovšek, o tem pogledati, kaj dejansko, kakšni so učinki tega projekta. Ampak mene učinki tega projekta, če govorimo o državljanski in domovinski vzgoji – in vsak si pod tem seveda lahko predstavlja nekaj svojega, minister pa je tisti, ki bo dejansko opredelil, kaj to dejansko je. Opredelil ne samo v okviru nekega ožjega področja, ampak verjetno tudi v okviru svetovnonazorske nadzora in v katero svetovnonazorsko smer bo ta državljanska oziroma domovinska vzgoja šol. In tukaj je vprašanje, ki se postavlja – v katero smer ta domovinska vzgoja, za katero je bilo porabljen milijon 450 tisoč evrov, dejansko gre. In tukaj je treba povedati, kakšno vlogo ima danes ta predmet oziroma ne mislim predmet, kot predmet v šoli, ampak ta snov dejansko v šolstvu in kakšni so učinki. Tudi kakšni so učinki, če ugotavljamo na podlagi novic, na podlagi slik, na podlagi filmov, da mladina uporablja tudi neke že zavržene simbole v svojih javnih predstavitev, da se celo v nekaterih razredih učiteljice slikajo in napravljajo tudi otroke v neke preživele simbole in simbole, ki jih je dejansko celotna evropska javno zavrgla. In tukaj me zanima mnenje ministra, kakšen je njegov odnos do tega. In seveda, kako je ta potrošen denar za

državljsko vzgojo vpliva na to, da se navsezadnje domoljubni simboli ne uporabljajo tudi v javnem šolstvu, ampak se uporabljajo nekateri drugi. Kajti slike razredov z modrimi kopicami in rdečimi ruticami, zvezdami in tako naprej, verjetno ne kaže na to, po mojem svetovnonazorskem prepričanju, da je bil ta denar dejansko uporabljen učinkovito. Ali je morda to tudi del domoljubne in državljanske vzgoje ali je to zdaj tisti del, ki je. Ali nas to morda skrbi ali vas ne skrbi. Morda nekoga ne, vendar danes imamo v državi svoje simbole in Evropa je nekatere simbole, predvsem tiste, ki izražajo totalitarizem, zavrgla. Zaradi tega me zanima, kako učinkovito je bil porabljen ta denar za to, da je domoljubna vzgoja in državljanska vzgoja, živimo v državi Sloveniji, dejansko predstavljena najmlajšemu rodu, kajti vsi vemo, in zgodovinsko znano je, da je izobraževalni proces glede tega izredno pomemben. In zanima me tudi reakcija, če pride do tega, da se v Sloveniji ne uporabljajo državni simboli, ampak simboli nekkih drugih sistemov, preživetih sistemov, kako, kakšna je reakcija ministra v takšnih pogledih. Namreč, to se nam dogaja in verjetno, vsaj po mojem vedenju, ni interes poučevanja domoljubne vzgoje to, da bi prikazovali nekatere druge simbole, če govorimo o učinkovitosti porabljenega denarja. Tako da bi v zvezi s tem pričakoval odgovor ministra in tudi njegov odnos do teh zadev.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Gospod minister, imate besedo.

DR. JERNEJ PIKALO: Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Se opravičujem. Imate repliko, gospod Horvat?
Izvolite, gospod Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala lepa, gospa podpredsednica.

Se opravičujem, gospod minister. Rad bi repliciral mojemu spoštovanemu kolegu Branku Smodišu, pomurskemu rojaku. Veste, poslanci smo v pisarni, kjer delamo stvari in seveda tudi sejo poslušamo, tako da to ni ...

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Gospod Horvat, ugotavljam, se opravičujem, glede na to, da nisem vodila seje ves čas, vi imate repliko na svojo razpravo še iz časa ...

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Ne na mojo, gospoda Branka Smodiša.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Torej iz začetka. Na razpravo kolega.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Najlepša hvala, gospa podpredsednica.

Gre za to, da smo najbrž poslanke in poslanci zavezani resnici. In jaz sem v enem delu kot opozicijski poslanec, kot tisti, ki, seveda

to pomeni, te vlade ne podpira, ampak sem rekel, moram biti pošten in objektivni in sem ministra pohvalil, in to zdaj še enkrat delam, ker imam z njim izjemno dobre izkušnje, kar sva midva pač imela najino korespondenco, ki je šla zaradi izplačila, ko je bilo govora o izplačilih plačnih neravnovesij. In rad bi tukaj slovenski javnosti pojasnil, da je moj kolega Smodiš govoril povsem mimo, ko je govoril o tem, da je ZUJF zakrivil plačna neravnovesja. Seveda vemo, da ni tako, da so ta plačna neravnovesja nastala enkrat že davno prej, da potem enostavno ministrica v vladi gospoda Boruta Pahorja Irma Pavlinič Krebs ni naredila tako, kot bi morala, pa je potem to naredilo sodišče. In moja korespondenca z ministrom je bila pozitivna zato, to sem povedal, da je imel dober občutek, da imajo male podeželske, pomurske šole s tem velike probleme, z izplačilom plačnih neravnovesij, ker nimajo denarja. In zato bi rad pojasnil še enkrat, da izplačilo plačnih nesorazmerij, s katerim imajo javni zavodi danes velike probleme, nima prav nobene veze z ZUJF. To je tako, kot če bi primerja, recimo, hruške pa žeblje. Samo to sem želel pojasniti, da bo slovenski javnosti znano. Hvala gospa podpredsednica, ker ste mi dali besedo.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod minister dr. Jernej Pikalo. Se vam opravičujem, ker sem vam za tisti čas vzela besedo.
Izvolite, gospod Pikalo.

DR. JERNEJ PIKALO: Hvala lepa, gospa podpredsednica.

Dve stvari, glede transparentnosti in učinkovitosti.

Kar se tiče transparentnosti. Razpis, ne projekt, razpis – dajmo že enkrat govoriti točno – razpis ima dve vsebinski prioriteti in na vsako od teh vsebinskih prioritete so se lahko prijavljale različne organizacije. Bil je javni razpis. In iz vsake od teh dveh je bil izbran en projekt. Tukaj pa mešamo razpise pa projekte pa hruške pa jabolka pa vse skupaj. To je eno.

Dva. Kar se tiče transparentnosti. Bil je objavljen na strani Ministrstvo za šolstvo in šport, Uradnega lista, Info razpisi, Proeco.si, Idrijsko-Cerkljanska razvojna agencija, posebno obvestilo na straneh Euridisa, skratka ena najbolj obiskanih spletnih strani s pomočjo izobraževanja. Potem na Regionalni razvojni agenciji za Pomurje, itn. tako, da o transparentnosti tega, kdo se je lahko prijavil z vsemi svojimi referencami, jaz mislim, da bomo težko razpravljali, še posebej zaradi tega, ker je ne nazadnje, to pa lahko rečem tukaj, ker ni nobena skrivnost, sem imel dva ciljna raziskovalna projekta že prej, za časa ministra Zvera. Tako da imam vse reference za državljansko vzgojo, poleg izobrazbe. Tako da o transparentnosti bomo težko govorili.

Kar pa se učinkovitosti tiče, je pa zame eno od pomembnejših meril, moram reči, ali dobiš zadevo povrnjeno iz evropskega proračuna ali ne. In ta zadeva je bila povrnjena v 85 %, tako, kot je seveda tudi bila zastavljena. To je učinkovitost. Če je denar povrnjen iz evropskega proračuna. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Poslovniško želi imeti besedo gospod Srečko Meh.

SREČKO MEH (PS SDS): Gospa podpredsednica, ali jaz zdaj delam, ker sem tukaj v Državnem zboru v tej sejni dvorani, ali ne delam? Poslanec Jože Horvat je rekel, da je v pisarni delo. Jaz zdaj delam ali ne delam? Zdi se mi neprimerno, da se na ta način izrablja potem tudi repliko in tudi način okarakteriziranja posameznikov, ki več kot morda drugi sedimo tukaj v razpravni dvorani, ker se nam zdi to vredno. In protestiram proti takemu načinu.

PODPREDSENICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa, gospod Srečko Meh.

Lahko povem, da vsi, ki so v dvorani Državnega zbora, poslanke in poslanci in vsi ostali tudi sodelavci ter predstavniki Vlade delajo v dvorani Državnega zbora, kar pa ne pomeni, da drugi, ki trenutno niso v dvorani, ne bi delali. Prehajam k naslednjemu. Repliko ima mag. Andrej Šircelj. Izvolite.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Ja, hvala lepa.

Gospod minister, jaz se glede tega, da je kriterij učinkovitosti oziroma merilo učinkovitosti samo to, da se dobi nekaj iz evropskih sredstev povrnjeno – omenili ste samo, da je kriterij to, da je nekaj povrnjeno iz evropskih sredstev na področju vzgoje in izobraževanja –, pač ne morem strinjati. Pač, glede tega jaz mislim, da, če se govori o državljski ali domoljubni vzgoji, da je kriterij učinkovitosti veliko več. Verjetno se tudi ne more meriti na tedensko ali mesečno, morda celo letno ne. Morda se pa lahko meri v desetletjih ali petletjih, ko se dejansko ugotovi, kakšen odnos ima mladina in seveda kasneje tudi malo starejša mladina in tudi odrasli do svoje države. In navsezadnje tudi zgodovinsko gledano, če gledamo neke države, ki imajo že dolgo zgodovino od Velike Britanije od Avstrije in seveda prej je bila še Avstro-Ogrska in tako naprej, se je vedno gledalo na domovinsko in državljsko vzgojo, ne glede na to, ali je bil to predmet v šoli ali ni bil v šoli, na to kakšen odnos imajo ljudje do svoje države, kako jo spoštujejo in navsezadnje, kako jo tudi predstavljajo v svetu. In seveda tudi kakšen odnos imajo do simbolov in do vrednot te države, vrednot v smislu tudi, kako je nastala, iz česa je nastala in tako naprej in tako naprej. Birokratsko-

administrativno gledano lahko rečemo, da, če smo pa dobili denar potem iz Evropske unije, da je to seveda nekaj, ker so me tam financirali. Vendar mislim, da se tudi birokrati v Bruslju niso preveč poglobljali v takšno učinkovitost, kakršno sem zdaj jaz omenjal. To se pravi, kaj bo dejansko to pomenilo. Šlo je tukaj spet za razpisne pogoje in tako naprej in verjetno vsi vemo, kako to v državi to gre. Ampak še enkrat, pustimo zdaj Bruselj, govorim o to, da učinkovitost je, bi se morala pokazati predvsem in smotnost tega projekta v tem, da ne bi otroci ali pa mladina uporabljali nekih zavrženih simbolov, ker je za to državo tradicija, da jih, in da v šolah ne bi učiteljice hodile skupaj z učenci, ki nosijo titovke, ki nosijo rdeče rutke in tako naprej, kajti tudi te simbole smo, vsaj mislim, zavrgli, ker je bil to pač simbol tudi totalitarnega sistema. In verjetno obstajajo drugi simboli in tudi v drugih državah, kjer so imeli podobne sisteme...

PODPREDSENICA RENATA BRUNSKOLE: ... tri minute ...

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): ... o tem je govorila tudi Evropska deklaracija, so tovrstne simbole zavrgli. O tem govorim in o tej učinkovitosti, spoštovani gospod minister.

PODPREDSENICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo je prosil gospod minister. Besedo ima dr. Jernej Pikalo.

DR. JERNEJ PIKALO: Hvala lepa.

Glejte, tisto kar tule imava, različne poglede na to, kaj je učinkovitost. Tisto, kar vi imenujete učinkovitost, jaz imenujem uspešnost. Veste, to je razlika. Zame je učinkovitost takrat, ko dobite povrnjen denar, uspešnost je pa tisto, o čemer ste seveda vi govorili. In lahko rečem, da imate do določene mere prav. Jaz mislim, da je treba pohvaliti tisto vlado, ki je razpisala ta razpis zato, ker končno so se začele stvari premikati. Pa ne samo na tej, nacionalni ravni, ampak v tem, kako seveda po letu 2004 izobraziti prihajajoče generacije tudi za neko drugo našo skupnost, ki je tudi naša in to je evropska oziroma nadnacionalna skupnost. To je ta ideja. In, saj pravim, deloma lahko rečem, da se z vami strinjam. Strinjam se tudi s tem, da ni edini kriterij učinkovitosti povračilo, toda oba se pa strinjava, da kar se javnih financ tiče, pa je to eden od pomembnejših kriterijev. Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Ivan Grill. Pripravijo naj se dr. Andreja Črnak Meglič, gospod Janez Ribič in gospod Srečko Meh.

IVAN GRILL (PS SDS): Najlepša hvala za besedo. Lep pozdrav vsem skupaj!

Ko smo v Slovenski demokratični stranki pripravljali to interpelacijo, tekst in tudi namero, da jo vložimo, smo že vnaprej vedeli, da v Državnem zboru pri tej koaliciji ne bo deležna podpore, ne glede na to, kakšne bi bile navedbe, obtožbe ali pa iskanje politične odgovornosti. Že vnaprej se ve. Tudi včeraj je koalicija, vsaj tako je bilo danes slišati po medijih, sprejela odločitev, da bo podprla gospoda ministra Pikala kot tudi Viranta, vnaprej, ne glede na to, kaj mi danes razpravljamo. Tako ste se odločili in imate vso legitimno pravico, imate pa verjetno tudi odgovornost za naprej.

Vprašal bi gospoda ministra, s kakšnim razlogom je – tako je v svojem uvodnem nastopu zavajal javnost – govoril neresnico, da bomo 16 ur zapravljali čas. Od kje njemu podatek 16 ur? Prepričan sem, da je tudi on z dnevnim redom lahko prebral, da je današnja seja predvidena dobrih 9 ur, in sem prepričan, da bo končana celo prej. S kakšnim razlogom se je on odločil, da tu tako vehementno javnosti sporoča, 16 ur bomo po nepotrebnem zapravili časa. Ravno tako nam razlagate, predvsem s strani koalicijskih govornikov, da je današnja razprava nepotrebna, da je ne bi bilo treba. Glejte, ko smo mi predlagali, da se o pomembnem vprašanju, pač o vseh teh dogodkih, ki so povezani z gospodom ministrom, opravi razpravo na matičnem odboru, je bila, kar smo seveda tudi predvideli, podana pobuda, proceduralni predlog, da se te razprave ne opravi. Pa smo že takrat povedali na tisti seji, ki je sicer trajala nekaj minut, da se ne želimo opredeljevati o krivdi ali nekrivdi gospoda ministra, ampak izključno, da se opravi razpravo. In ker je niste želeli, je bila edina možnost, da smo potem spisali interpelacijo, jo vložili in imamo danes možnost o tem razpravljati. Pa kljub temu s strani ministra na konkretne, ne obtožbe, ampak vprašanja, ki so bila dana predvsem s strani našega predlagatelja, nismo dobili.

Rad bi pokomentiral tudi, recimo, to, kar je zdaj gospod minister izrazil kot definicijo učinkovitosti. To je igra besed – uspešnost, učinkovitost. Tu meje niso tako eksaktno razdvojene. In da se tu meri učinkovitost samo v tem, da ste dobili sredstva povrnjena, mislim, da to ni najbolj smiselno, kako bi temu rekel, kriterij, ki bi upravičeval vsak projekt, vsak razpis. In ravno zaradi tega smo velikokrat številni projekti, za katere se sredstva dobivajo tudi skozi razpise, sami sebi namen in izključno zasledovanje tega, da se dobi za to denar. Tudi kar se tiče, gospod minister, transparentnosti, da je bilo to objavljeno v ne vem katerih medijih, v Uradnem listu in tako naprej, vsi vemo, tudi vi in jaz, kako je v Sloveniji z javnimi naročili. To se tudi s strani Računskega sodišča pogosto opozarja in vemo, da se skozi javna naročila vedno lahko zadeve manipulirajo, zakrivajo in je vnaprej izbran tisti, če se le dobro potrudijo in pripravijo razpisne pogoje, pisane na kožo, ali pa tako napisano, da se točno določenemu

ponudniku to seveda tudi da. In tudi tukaj sem trdno prepričan, da se je pri temu projektu šlo vnaprej dogovorjeno, kdo bo to seveda tudi dobil. In tukaj tudi obtožbe ali pa, bom rekel, vprašanja o tem, ali so bili tukaj predvsem tisti, ki so sodelovali iz kroga SD, gospoda Lukšiča, tudi vi ste bili kot vodja projekta, nismo dobili nekega zanikanja. Skušate tukaj nas nekako prepričevati, je bilo tam pri tem projektu vse transparentno, brez kakršnega koli suma o klientelizmu in tako naprej. Tudi koalicija to retoriko ponavlja, ampak pogledajte, interpelacije, ki smo jih mi tudi na podlagi razno raznih obtožb predvsem v medijih, ki smo jih vlagali v naši poslanski skupini, govorim o gospodu Lukšiču v prejšnjem mandatu, za Stožice se je že takrat vedelo, da je razpis prirejen točno določenemu uporabniku in takrat je bilo tudi vse transparentno. Tudi vi pravite, da je na ministrstvo bilo po neki inšpekciji ugotovljeno, da je vse v redu, ampak zakaj je sedaj Nacionalni preiskovalni urad, vsaj mislim da je bil urad, da ni bila policija, podal kazenske ovadbe. In navaja sum, da je bilo pri temu razpisu marsikaj v nasprotju z zakonodajo. Ravno tako interpelacija proti gospe Kresalovi, takratna koalicija je seveda vehementno zagovarjala, kako je vse transparentno, kako je vse v dobro Slovenije. Zakaj so bile ovadbe? In to upravičene. In jaz se bojim, da bo lahko mogoče tudi čas pokazal, da je bila ta anonimna ovadba seveda tudi na neki realni podlagi.

Tudi danes smo zopet prebrali, da je podana neka nova, anonimna ovadba, sam sicer pogledajte, tudi nisem pristaš tega, ampak po navadi se izkaže, da kjer je dim, je tudi ogenj. Mogoče, da tisti, kot ste že sami omenili, ki pišejo ovadbe, zagotovo nekaj o tem lahko vedo.

Potem tudi, gospod minister, da ste že takrat, ko so vas mediji prvič povprašali po tem, pod narekovaji, spornem projektu, ste takoj skušali krivdo, da ta državljanska vzgoja ni bila že uvedena v šole, ko je nastopil mandat gospod Turk, ni najbolj korektna. Zagotovo se on v tistem času, ko so prevzeli vlado v razmerah, kakršne so takrat bile, mu ni bila verjetno prioriteta, da se tega loti na vrat na nos v tistem času. Se pa sprašujem in vas sprašujem, sedaj ste že dobro leto vi minister, ki vam je ta projekt zagotovo v malem prstu, zakaj ga ne uvajate, da se bo seveda tudi začel izvajati.

Potem, pogledajte, tudi vaša, temu lahko rečemo hvala, ste našli sredstva za tista izpadla potrebna finančna sredstva za vaš resor. Pogledajte, če bi vi uspeli ta sredstva dobiti z nekimi razpisi, mednarodnimi recimo, ali tudi z nekimi donacijami ali pa mogoče tudi z nekimi racionalizacijami, da bi lahko toliko prihranili, vsa čast, kapo dol. Ampak vsa sredstva, ki se jih je pa to seveda zagotavljalo, kar ni seveda nič narobe, ampak kot pravijo predstavniki univerz, je tega še vedno premalo, je pa to posledica zadolževanja. Čemu pa smo bili priča v zadnjem

letu kot samo zadolževanju? In na račun zadolževanja krpati ali pa iskati finančna sredstva, pogledajte, to je pa najlažje, še posebej po visokih obrestnih merah.

In še tisto, kar je prej kolega Smodiš omenil, da je Zakon o uravnoveženju javnih financ prinesel ne vem koliko slabega tudi vašemu resorju, ponovno sprašujem koalicijo, če je bil ta zakon res tako slab, zakaj ga ne spremenite? Kolikor smo že lahko videli, ste sposobni v roku treh dni zakon, kakršenkoli, spisati in pa seveda tudi sprejeti. To je bil zadnji primer, Zakon o obdavčitvi nepremičnin, kjer ste ga v nekaj dneh spisali, res da je bil kratek, ampak tudi tukaj bi se to dalo, in sprejeli. Tako da ne govoriti o zakonu, ki je bil takrat nujno potreben, na podlagi česar se tudi sedanja predsednica Vlade Evropski komisiji oziroma nasploh Evropi mora z njim dejansko ponašati, da imamo neko kredibilnost tudi do evropskih institucij, in to je verjetno razlog, da je ta zakon še vedno tukaj v veljavi.

Sam bom to interpelacijo podprl, ne glede na to, kakšen bo izid. Verjamem, da se bodo tudi te obtožbe, ki so jih podali tisti, ki so to obtožbo spisali, izkazale za upravičene. Hvala lepa.

PODPRESENICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Za besedo je prosil gospod minister dr. Jernej Pikalo.

DR. JERNEJ PIKALO: Hvala lepa.

Spoštovani poslanci, jaz vidim, da imate zelo ambivalentno mnenje glede tega – kazenska dejanja in ne. V interpelaciji namreč, pa ste seveda napisali napačen člen, ampak v interpelaciji navajate in mi očitate kaznivo dejanje. Enkrat po tem pravite, da ni kaznivih dejanj, sedaj spet, da podpirate zadevo. Dajte se odločiti, prosim lepo, dajte se odločiti glede kaznivega dejanja in se tudi odločite glede tega, ali ste vi sodišče in tožilstvo, ki bo zadevo peljalo.

Kar se tiče navedbe 16 ur, moram reči malo opravičilo, gre zato, da sem imel v glavi oboje skupaj 9 ur in 20 minut. In tu velja opravičilo javnosti.

Kar pa se tiče razlikovanja med javnimi naročili in pa javnimi razpisi je pa tako: tole ni bilo na način javnega naročila. Javno naročilo se izvaja po Zakonu o javnih naročilih in je namenjeno za storitve gradnjo, opremo in tako naprej. Nikakor pa ne za raziskovalne projekte. Raziskovalni projekti ali ti projekti se izvajajo preko Zakona o izvrševanju proračuna in samo na ta način to gre, ne pa na način javnih naročil. Tako da glede tega tudi samo mala korekcija.

Kar pa se tiče prioritet, glejte, danes že cel dan razpravljamo o tem, kako bi državljanska vzgoja morala biti prioriteta, kako bi te vsebine morale biti in to slišim tudi iz vaših vladnih klopi. Potem pa mi vi rečete, da se vašemu ministru to ni zdela prioriteta. Ja kako gre to skupaj. Če zdaj tukaj poslušamo že uro, že par ur o tem, kako bi

to moralo biti prioriteta, potem pa vi rečete, da se to vašemu ministru ni zdelo tako. Meni vsaj se ti argumenti ne izidejo. Hvala lepa.

PODPRESENICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima dr. Andreja Črnak Meglič oziroma imate repliko gospod Ivan Grill, seveda imate sedaj vi besedo.

IVAN GRILL (PS SDS): Spoštovani gospod minister, lepo sem povedal, da v času, ko je nastopila vlada gospoda Janša z ministrom Türkcom, so bile takrat zagotovo bolj prioritete zadeve, ki so se jih morali takrat nemudoma lotevati, kot pa zadeve, ki je sam takratni minister ni tako poznal. Vi, ki ste pa dejansko ta projekt vodil, ki ste imeli vse dejansko v malem prstu, kot sem že prej povedal, se pa sprašujem, če vam je bilo do tega projekta toliko, zakaj ga niste povem šli vi uvajati.

In kar se tiče obtožb – mi nismo sodišče, nikoli nismo tega rekli in nobeden ne reče v tem trenutku, da ste vi tukaj dejansko že obtoženi, da imam tukaj neko pravnomočno obsodbo, ampak samo povzemamo tisto, kar je bilo seveda tudi objavljeno v medijih na podlagi anonimne prijave.

Pa še to, kar se tiče javnih razpisov pa javnih naročil. Jaz sem tukaj dal primerjavo, isto se tudi za javne razpise kot za javna naročila zadeve tako lepo sfrizirajo, da se točno enemu lahko na kožo zadeve tako spišejo, da jih pač tisti dobijo. Hvala lepa.

PODPRESENICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima dr. Andreja Črnak Meglič. Za njo gospod Srečko Meh.

DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ: Najlepša hvala, gospa podpredsednica. Gospod minister, ministrica in pa sodelavci ter seveda kolegice in kolegi, prav lep pozdrav!

Ja, mogoče bi začela s tem zadnjim. Seveda se prejšnjemu ministru iz vaših vrst to ni zdela prioriteta, njemu so se zdele prioritete koncesije, kaj se je pa z njimi dogajalo, smo pa videli, kakšen je bil epilog na Upravnem sodišču. Zdaj pa, da preidem pravzaprav k temu, kar je srž debate, recimo 6 ur že tukaj poslušam, prebrala sem tudi dokumente, kaj je pravzaprav jedro interpelacije proti ministru. Jedro interpelacije je anonimna prijava za neko dejanje, ki naj bi se zgodilo pri, bomo rekli, netransparentni delitvi sredstev, ki naj bi se zgodilo. Celo vaša kolegica je v uvodni predstavitvi vaše interpelacije uporabila besede "naj bi se dogajale". Gospodov, ki so predlagali anonimno prijavo ni niti toliko v hlačah, da bi se pod to podpisali, ampak razpravljamo o nečem, kar naj bi se dogajalo, kar nam ni znano, kaj naj bi se dogajalo, nekaterim pa očitno je znano, kaj naj bi se dogajalo, in seveda razpravljamo o tem že šest ur, pa bomo še pokurili ves čas. To je

zelo učinkovito, ampak parlament je prostor v katerem razpravljamo. Jaz bi si samo želela, da bi bili temelji za naše razprave argumenti in kontraargumenti, ne pa obtoževanja "naj bi bilo", "naj bi se dogajalo" in tako naprej.

Druga stvar, zelo resna obtožba – sistemska korupcija. Poslušajte, to so tako težke in tako hude besede, da zato morate imeti kakšne dokaze, da to lahko izrekate. Meni se zdi, da je to nedopustno, da se brez kakršnegakoli argumenta insinuira, da je tukaj bila, bom rekla, na sceni sistemska korupcija. Na podlagi česa? Kaj je tukaj? Anonimna prijava spet, seveda.

Vrnila se bom nazaj na samo transparentnost samega razpisa. Na razpisu, ki je bil objavljen, kot smo že slišali, na več mestih, je bila možnost prijave več kandidatov. Imenovane so bile komisije, tudi možnost pritožbe je bila, vendar kot vemo, ta instrument ni bil izkoriščen. Na podlagi tega, kakšni so postopku pri razdeljevanju sredstev, je treba omeniti, da je nadzor nad razpisom večplasten, in sicer od analize potreb oziroma utemeljitev javnega razpisa, preverb znotraj ministrstva, preverb s strani drugih ministrstev, preverbe s strani organa upravljanja, prva evalvacija projekta, projekt je podvržen nadzoru Evropske komisije, Evropskega računskega sodišča, Računskega sodišča Republike Slovenije in tako naprej. Bilo je več stopenj možnosti preverbe, če je bilo karkoli narobe, je bila možnost tudi v vseh teh postopkih postopkovne možnosti izkoristiti in mu tudi ugovarjati.

Druga stvar. V tem projektu je sodelovalo 32 redno zaposlenih, in sicer 21 redno zaposlenih na Fakulteti za družbene vede in pa 11 redno zaposlenih na SAZU oziroma Pedagoškemu inštitutu. To se pravi, to je 32 ljudi. Poleg tega je bilo v delo vključenih še 26 zunanjih sodelavcev. Na osnovi česa potem lahko trdimo, da so bila sredstva netransparentno in klientelistično uporabljena za določene namene.

Tretjič. Pravite, da naj bi se minister oziroma tedanji dr., brez naziva minister, dr. Pikalo okoristil, pri čemer bi lahko preverili, saj obstajajo podatki, da je pravzaprav bruto znesek iz naslova projekta predstavljal del njegove redne profesorske plače, ki pa se ni spremenila v času izvajanja celotnega projekta. Se pravi, kje sta tukaj okoriščanje in sistemska korupcija?

Dejstvo je, ponavljata stalno ene in iste stvari in se seveda držite rekla Večkrat ponovljena laž postane resnica. Jaz pa bom resnici verjela takrat, ko bodo ustrezni organi ocenili, ali je šlo tukaj za kazenske zadeve ali ne. Do tedaj pa na podlagi insinucij, prepričevanj na osnovi anonimnih podatkov, ki meni niso znani, tega pač ne bom verjela in ne bom podprla.

In še nekaj, prepričana sem, da bo minister natančno vedel, kaj mu je storiti, če bo prišlo do replike v smislu njegove pravnomočne

obtožbe, za razliko od nekaterih, ki tega ne priznajo. Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa.

Naslednji na vrsti je gospod Srečko Meh, za njim naj se pripravijo gospa Sonja Ramšak, gospa Alenka Jeraj, gospod Samo Bevk, gospod Jože Tanko.

Gospod Srečko Meh, beseda je vaša.

SREČKO MEH (PS SD): Hvala lepa.

Saj bi danes pravzaprav ne bilo potrebno govoriti o temi, ki nima ne mesta ne argumentov in je tukaj zaradi manire SDS, da bo naredila prav vse in z vsemi sredstvi, da bo delala proti, da bo dokazala, da smo delali slabo, po maniri njihovega predsednika. Pri vseh interpelacijah, naj spomnim, da je ta teden to že druga, še eno bomo imeli, pri vseh interpelacijah je pravzaprav odtis isti, SDS. Vse interpelacije imajo isti odtis. In sicer še naprej, uporabili bomo vsa sredstva in govorili bomo tako, da se ne bo dalo nič dokazati. Jaz pa čestitam matičnemu odboru zato, da ste imeli, gospod predsednik, dovolj moči in seveda tudi volje, da ste rekli ne, to ne sodi na odbor, zato ker dejansko nismo preiskovalci, zato ker smo na nek način politično in zakonodajno telo in da bi morali govoriti o argumentih. Tako bi se morali obravnavati, ker bi prav isto bilo na odboru ali še slabše in še drugih 9 ur bi imeli na razpolago, kjer bi lahko govorili kar tako, samo da se govori in da se vodi akcija in aktivnost. Zato se mi zdi, da ta interpelacija res ne sodi v ta prostor, je pa tukaj.

Naj še enkrat povem to, kar je danes že bilo povedano. Najbrž vam je bilo danes že dvakrat povedano, da je ta interpelacija proti aktualnemu ministru prejšnje vlade dr. Turku bila vložena.

Zdaj pa še nekaj, gospod Šircelj je pravzaprav povedal pravi vzrok današnje interpelacije. Govoril je o simbolih preteklega režima, o tem, da so simboli nekega preteklega režima, ki ga ni in ni želel povedati, kakšni so ti simboli. Jaz bom seveda povedal še enkrat, da so moji simboli danes zagotovo naša zvezda, naša zastava, grb in seveda tudi himna. Simboli prejšnjega sistema, v katerem nas je pa kar veliko živelo, pa je bila zvezda in pod to zvezdo v prejšnjem režimu, gospe in gospodje, smo mi doživeli zmago nad fašizmom in nacizmom, doživeli smo tudi samostojnost na nek način. In kdor zdaj tega ne spoštuje kot preteklost, kjer smo ob bok drugim narodom in narodnostim bili zmagovalci nad tistimi, ki so želeli človekove pravice do kraja poteptati, ta je pa res tisti ta pravi, o katerem bi bilo kazalo vložiti interpelacijo, če bi jo seveda bilo možno vložiti na tej osnovi. Zato še enkrat pravim, danes so naši simboli nedvoumno jasni, ampak večina od vas je bila pod tistimi simboli, za katere pravite, da jih danes več ni, pa še kako so nekateri peli in korakali in govorili marsikaj tistega, kar morda jaz niti nisem.

In še enkrat nekaj o javnih razpisih, še enkrat naprej nekaj okoli javnih dogovorih, čeprav je minister dr. Pikalo zelo jasno povedal, kakšna je razlika med javnimi razpisi in javnimi naročili, naj jo še enkrat povem. Vsi tisti, ki tako vehementno govorite o tem, kaj je korupcija in kaj ni korupcija, kaj je transparentno in kaj ni transparentno in da veste, da so tukaj bili vnaprej dogovorjeni, povejte, kako se je to zgodilo, prijavite. Kaj pa v resnici delate? V resnici je nekdo napisal anonimno prijavo. To anonimno prijavo poslal seveda tudi na organe, ki to raziskujejo, s tem zaključil zadevo in rekel, prijava je vložena. Kakšna pa bi bila prava pot? Kdo raziskuje tisto, kar je lahko narobe pri javnih naročilih? Imamo računsko sodišče? Kaj je KPK rekla o temu problemu, če kdo ve? Je KPK kaj rekla o tem problemu? Govorila pa je o korupciji na splošno.

In še enkrat bi zelo rad morda ponovil, da je to bil fiktiven razpis Jožeta Tanka, torej razprava Jožeta Tanka, kjer je govoril o nepotizmu, klientelizmu, o vsem tistem, kar se je tukaj dogajalo, in govoril, da je bil ta razpis prav to. Pa je bil to razpis, ki je bil dejansko z evropskimi sredstvi, povedano je bilo, da so bile nove zaposlitve in povedali so tudi, kakšni so rezultati. Zato se mi zdi, da bi kazalo s temi neskončnimi razpravami o interpelacijah, nekdo je govoril tudi o tistih sejah okoli davkov na nepremično premoženje, torej o nepremičninskem davku je govoril. Kdo je sprožil razpravo, cel dan, celo noč do jutri zjutraj, kdo je tisto razpravo sprožil? Torej teh razprav je bilo seveda veliko. Orodij, s katerimi smo izkoriščali interpelacije, bi moralo biti sredstvo, s katerim bi argumentirano obtožili ali obdolžili aktualnega ministra za tisto, kar je naredil kot minister. Zato še enkrat pravim, da to, kar je danes vsebina interpelacije, je vsebina interpelacije proti bivšemu ministru. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

Gospa Sonja Ramšak, imate besedo.

SONJA RAMŠAK (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica. Spoštovani minister s sodelavci, spoštovane kolegice in kolegi!

V tej dvorani smo seveda v opozicijskih klopek predvsem pa v Slovenski demokrati stranki že navajeni, da vsakokrat, ko opozarjamo na nepravilnosti pri porabi predvsem proračunskega denarja oziroma denarja davkoplačevalcev, smo seveda kritizirani in vedno letijo očitki na neko drugo vlado, vlado Janeza Janše, in pa seveda še morda kakšno delo naših ministrov. Tako je tudi danes. Namesto, da bi poslanke in poslanci dejansko želeli priti do dna vsaki zadevi, takrat, ko gre za, recimo v navednicah, korektno ali nekorektno trošenje davkoplačevalskega denarja, tudi tistega, ki se zagotavlja preko javnih razpisov. In kaj je sporno v tem razpisu, o katerem danes

teče govor? Saj s samim razpisom kot takim nikoli ni nič narobe. Narobe pa je takrat, ko ugotovimo, da so pogoji in kdo lahko kandidira za javna sredstva dejansko prilagojeni točno določenim ljudem ali pa institucijam. In tako je bilo v tem primeru in bilo je v primeru Stožic, pa čeprav hočete nekateri zavračati očitke. In ko govorite Socialni demokrati o tem, da imate čiste roke – vsi ostali imamo pa seveda umazane. Tudi pri Stožicah je šlo za projekt, ker so bili pogoji pisani ravno na takšen način, da so lahko kandidirali samo tisti projekt Stožice, noben drug projekt ni mogel kandidirati na tisti razpis, ker je gospod Lukšič takrat priredil ta razpis točno za ta projekt. Tako je tudi s tem projektom. Bi pa, minister, vas opozorila, ne vem, koliko so vas sodelavci uspeli seznaniti z odgovorom dr. Žige Turka, ki je odgovoril na vaše očitke, ki se zopet v tem svojem uvodnem izjavljanju in pa odgovorih, tako na stališča in pa na samo obrazložitev interpelacije, vračate k temu, da je dejansko kriv nekdo drug – v tem primeru bivši minister, gospod Turk. Povedal je lepo, da če že kaj, kar bi mu lahko v tej zadevi v bistvu očitali, je to, da dejansko sploh ni vedel, da ta projekt obstaja oziroma da ste leta 2011 projekt zaključili. Kar bi nekako vsak minister pričakoval, če gre za tako dober projekt, kot ga danes predstavljate pred to slovensko javnostjo, bi nekako pričakoval, da vsaj bivši minister, to pa je bil v tem primeru gospod dr. Lukšič, opozori ministra, poglejte, naredili smo to in to, to je dobra zadeva, dajte nadaljevati ta projekt. Ampak ne, tukaj je bil mrk. In kaj kaže na to? Tukaj v bistvu se ustvarja občutek, da je s tem projektom nekaj narobe. In če je s tem projektom nekaj narobe, je treba zadevi priti do dna. Bi pa tukaj opozorila tudi na to, na kar je gospod Žiga Turk opozoril, namreč, da je predmet državljanska vzgoja in etika res minister Zver že leta 2007 preimenoval v državljansko in domovinska vzgoja ter etika. Učne načrte je seveda Zavod Republike Slovenije za šolstvo posodobil leta 2008 in strokovni svet jih je sprejel junija 2008. Je pa minister Lukšič kasneje dejal, da se to ni zgodilo, projekt, ki ga je razpisal pa je bil že stari predmet državljanska vzgoja. In seveda gospod Turk tudi poudarja, da če vam že lahko odpusti, da ste spregledali, da je bil predmet preimenovan leta 2007 in ne leta 2012, pa vas seveda opozarja na to, da ste pa v letu, in sicer junija 2013, ta predmet seveda preimenovali tudi sami.

Ko pa govorimo o klientelizmu, kronizmu, nepotizmu, to pa je seveda del systemske korupcije. In, dragi kolegice in kolegi, na drug strani poglejte, systemsko korupcijo je izredno težko odkrivati. Izredno težko. Zato je prav, da se o tem opravi čim več razprav, da se opozarja na te stvari. In, ko govorimo o prirejenih razpisih, ko gre za določene povezave znotraj, bodisi znanih strankarskih imen bodisi znotraj lobijev, je treba o teh stvareh v teh dvoranah govoriti, opozarjati. So pa organi pregona tisti, ki bodo ugotovili, ali so bila izvršena kakšna

kazniva dejanja. In s tem se jaz tudi z ministrom strinjam, da tukaj v tej dvorani ministru ne moremo reči, da je že kriv. Seveda ne, je pa prav, da se opozarja na stvari in da tisti, ki pa so za to zadolženi; in če kje lahko govorimo o sistemski korupciji, si je pa treba pogledati seveda tudi poročila Komisije za preprečevanje korupcije pa nenazadnje tudi zadnji intervju že sedaj bivšega predsednika Komisije za preprečevanje korupcije v Večeru, kjer daje odgovore, kaj pomeni sistemsko korupcija. In del sistemske korupcije je seveda kronizem, nepotizem. Tisti, ne bom razlagala tega izraza, tisti, ki veste, kaj to pomeni, se boste morali s tem strinjati. In, ko gre za družinske povezave, ko gre za prijateljske povezave je to tudi del sistemske korupcije.

Interpelacijo bom seveda podprla, zaradi tega, ker menim, da minister v svojih predhodnih obrazložitvah ni podal odgovorov na vprašanja, ki so zajeta v tej interpelaciji. Jaz upam, da v nadaljevanju imamo še nekaj časa, bo odgovoril. Predvsem bi pričakovala to, da v okviru projekta, ki se je izvedel, točno pove, zakaj so bila sredstva namenjena, koliko so dobili plačani tisti, ki so sodelovali v projektu, koliko je minister dobil za vodenje projekta oziroma za strokovna mnenja, predvsem pa ali je ta prispevek, ki je tudi del tega projekta, bil tudi že napisan kdaj prej ali pa je to čisto nov, strokoven prispevek k temu projektu. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Gospa mag. Potrata imate proceduralni predlog.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala gospa podpredsednica.

Jaz bi prosila, da v nadaljevanju popazite, kadar se predmet interpelacije širi zunaj tistega ali čez okvire tistega, kar je bilo vloženo. In ravnokar smo v tej razpravi slišali stvari, ki so se nanašale na neko drugo interpelacijo, interpelacijo zoper ministra dr. Igorja Lukšiča, ki se je nanašala na projekt Stožice. Takrat tista interpelacija ni bila uspešna, dr. Igor Lukšič je zelo izčrpno pojasnjeval stvari, ki so mu bile v interpelaciji očitane, celo tisti, ki so podpisali interpelacijo, na koncu niso vsi glasovali za interpelacijo. Toliko samo za okoliščine.

In zdaj še k zadnji nenatančni, da ne rečem zlonamerni navedbi, razpis za Stožice je presojalo Upravno sodišče in ni ugotovilo napak. O njem se je dvakrat izrekalo tudi Vrhovno sodišče in ni ugotovilo napak. Da takšni očitki pridejo s strani SDS, je meni logično, ker oni ne priznavajo sodne veje oblasti, ampak za državljanke in državljane je pa, upam da, to dovolj pomemben podatek. Tisto, kar je moralo opraviti Ministrstvo za izobraževanje, znanost, šport, je opravilo korektno in trikrat je bilo ugotovljeno, da z razpisom ni bilo nič narobe. Bi prosila, da bi takrat, kadar zaidejo razprave tako

nekam drugam, na to tudi opozorili tiste, ki razpravljajo. Se vam zahvaljujem, če boste to uspeli v prihodnje doseči. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Že večkrat je danes bilo rečeno, da moramo oziroma tako je tudi prav, da smo v okviru točke dnevnega reda, ki jo imamo danes na dnevnem redu, tako da pozivam vse poslance, da se držimo okvirov te točke. Gospa Ramšak, imate postopkovno. Izvolite.

SONJA RAMŠAK (PS SDS): Hvala za besedo. Opozoriti moram na to, da je že predsednik Državnega zbora v ponedeljek, ko smo dobivali odgovore na poslanska vprašanja, dejal, da bo ministru Pikalu možno postaviti tudi kakšna vprašanja izven vsebine interpelacije, zato je tudi moja vsebina morda zašla v enem delu. Bi pa opozorila, da so že predsednica Vlade in pa tudi moji predhodniki, razpravljavci, tudi minister in poslanke in poslanci, zašli izven okvirov te interpelacije. Kar se pa tiče projekta Stožice, pa če je bilo vse tako zelo v redu, zakaj je moralo ministrstvo vrniti dva milijona evrov. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa. Kot rečeno še enkrat, držimo se okvira točke dnevnega reda.

V nadaljevanju bodo razpravljali gospa Alenka Jeraj, gospod Samo Bevk in mag. Matej Tonin.

Gospa Jeraj, imate besedo.

ALENKA JERAJ (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Tudi sama bi najprej odgovorila ali pa povedala nekaj stvari glede na povedano od drugih kolegov, gospoda Smodiša in drugih, ki govorite o nepotrebnosti in potrebnosti današnje teme in pogovora na to temo. Nepotrebna je bila razprava o nepremičninskem davku in o evidentiranju nepremičnin štiri dni nazaj. Mi smo vas takrat opozarjali, niste želeli tega poslušati in smo zapravili mnogo več časa, kot ga bomo danes, zato bi predlagala, da ne govorite o tem, da je nepotrebno, da se o tem, kar je danes na dnevnem redu, pogovarjamo.

Tudi mene je zbadlo stališče gospoda Pikala, da ocenjuje, da je projekt uspešen, če smo zanj pridobili povrnjena sredstva iz Evropske unije. Mene to v bistvu žalosti, ker so bila sredstva za kakšne blokirana, ker projekti niso bili v redu pripravljeni. In že omenjene Stožice – Mestna občina Ljubljana je morala milijon, skoraj 2 milijona evrov vrniti. Torej stvar le ni bila tako zelo jasna in kristalno čista in zato je bila tudi tista naša interpelacija utemeljena, ker se je nanašala ravno na to, kar se je v nadaljevanju tudi zgodilo, vendar pa je koalicija res ubranila takratno interpelacijo zoper ministra Lukšiča.

Jaz mislim, da ni uspešnost in kvaliteta samo to, če so povrnjena sredstva iz Evropske unije, ampak dejansko vse tisto, k čemur ste se zavezali v pogodbi oziroma v prijavi na razpis, da boste vzgajali aktivno državljanstvo, organizirali posvete, mrežo, itn., do spletne strani, ki danes ni prav hudo živa, tako da gre za več stvari, ki kažejo na to, ali je projekt uspešen ali ni. In pri tako velikem denarju bi moral biti zelo uspešen. To je polovica tega, kar bomo dali za referendum. Jaz upam, da se zavedamo, o kakšni številki govorimo.

Torej mi dr. Jerneju Pikalu očitamo sum nepravilnosti in korupcije pri sodelovanju na javnem razpisu državljanska vzgoja iz leta 2009. Jaz ocenjujem, da je že razpis bil prirejen oziroma napisan tako, da bo napisan na kožo tistemu, ki se bo prijavi. Sicer bi že takrat takratni minister gospod Lukšič upošteval dejstvo, na katerega je danes že nekaj poslancev opozorilo, in sicer da je minister Zver leta 2007 državljansko vzgojo in etiko preimenoval v državljanska in domovinska vzgoja ter etika. Zato bi že v osnovi pričakovali, da se bo razpis glasil Državljanstva in domovinska vzgoja, ker imamo tak predmet, to smo si zadali za cilje, ki jih naj bi dosegli v osnovni šoli. Zato ocenjujem, da je to problem. Minister Pikalo je prej rekel, da mora pohvaliti tisto vlado gospoda Lukšiča, da je tak razpis dala. Seveda, ampak izognil se je eni zelo pomembni stvari, to je domoljubju. Zakaj le in v vaši prijavi oziroma v vseh podatkih, ki smo jih lahko prebrali iz medijev, o domoljubju ne duha ne sluha. Ampak državljanska vzgoja in aktivni državljani morajo biti najprej domoljubi potem so pa šele aktivni Evropejci in vse ostalo, o čemer govorite. Poleg tega je po medijih krožila tudi informacija, da so se nekateri iz ministrstva zelo trudili, da se ne bi še kdo drugi prijavil. In celo na Fakulteti za družbene vede je bil nek tihi dogovor, da se nihče drug ne prijavlja, da bo na razpisu uspela skupina z dr. Pikalom na čelu. Vse te informacije, ki jih imamo, pač zbujajo dvom. Žal. Tudi, če so bili nameni mora zelo dobri, ampak težko težko vse sorodstvene vezi in vse druge podatke, ki smo jih dobili, spregledamo in rečemo, da gre za slučajnost, sploh če vemo, da je bivša protikorupcijska komisija zelo aktivno opazila na to, kje so kakšne sorodstvene vezi in kdo je s kom v sorodu. To je skratka še en primer, ki ga je KPK spregledala, prijateljske in sorodstvene vezi jo tokrat niso zanimale za razliko od kakšnih drugih primerov.

Tisto, kar očitamo ministru Pikalu, je to, da je članek Kozmopolitanska demokracija napisal in objavil preden je bil sploh razpis. Zato ocenjujemo, da je pač na ta način dobil plačano nekaj, kar ne bi smel oziroma, da prihaja do suma podvajanja plačil.

Kar nekaj je še drugih očitkov na projekt. Govorite o strokovni mreži strokovnjakov iz različnih področjih. Pomemben del naj bi sestavljali učitelji in učiteljice državljanske vzgoje

in ostali nosilce državljanske vzgoje na vseh stopnjah izobraževalnega procesa. Jaz imam tukaj eno analizo, ki kaže na to, da je bilo s strani osnovnih šol, srednjih šol, vrtcev visokih šol udeleženih zelo malo ljudi. Tako da ne vem, komu je potem stvar bila namenjena. 33 iz osnovnih šol na vseh 7 posvetih, ki ste jih izvedli. Če gledam torej neke ljudi iz znanstvenoraziskovalnih institucij, državnih institucij tudi nekaj, predvidevam, da to zaposleni na ministrstvu, ki gredo na take zadeve, da tudi malo kontrolirajo vse skupaj, nekaj iz nevladnih organizacij, iz osnovnih šol pa med slušatelji 33 vseh, torej Koper, Maribor, Novo mesto, Celje, Ljubljana, Kranj, srednjih šol 11 ljudi, 11 ljudi pa učiteljem ste namenili stran, iz vrtcev 1 udeleženec. Potem, če govorimo o aktivnih udeležencih iz osnovnih šol na vseh mestih: Koper, Maribor, Novo mesto, Celje, Ljubljana, iz osnovnih šol 21 ljudi aktivno vključenih. Iz srednjih šol 11 ljudi. Iz vrtcev 1. Torej, če je to namenjeno mladini in mladim, nekaj več je bilo mladinskih centrov, pa še to samo v Celju, drugje tudi ni kakšne hudo visoke udeležbe. Skratka ne vem, kje je res ta mreža in kje je res nekaj uporabnega za učitelje, ki učijo predmet državljanska vzgoja oziroma ki ste jim zadevo namenili. Zdaj jaz imam tukaj analizo, ki govori o šestih oziroma sedmih srečanjih. Minister neke govori o 12 posvetih. Tako, da tudi to ni čisto jasno, koliko jih je dejansko bilo.

Omenila sem že gradiva za učitelje. Tudi tam, če primerjam to vašo spletno stran z eno drugo spletno stranjo, ki jo je v okviru združenja za vrednote slovenske osamosvojitve domoljubje.si naredila ekipa pod vodstvom Mojce Škrinjar, tam so stvari precej razdelane tudi po razredih, tudi komu je namenjeno, kaj je za vrtce, kaj je za prvo triado in tako naprej. Pri teh vaših štirih dokumentih, štirih dokumentih, ki so pod zavihkom gradiva za učitelje, tega ne vidimo, kateremu starostnemu obdobju so namenjena. Tako da ne vem, lahko da prepuščamo učiteljem, ampak verjetno se strinjava, da je razlika, kako državljansko vzgojo poučuješ v vrtcu ali pa na primer v devetem razredu.

Omenila sem tudi že spletno stran, kakšnih svežih informacij ni, jaz sem zadnjo našla iz oktobra 2012. Jaz mislim, da je cilj projekta tudi to, da ta stran živi, da ni bilo samo za tisto obdobje, ko je nastajala, ampak da se bo tudi v nadaljevanju nekaj z njo dogajalo, ker imate na spletni strani tudi zapisano, da bo spletna stran prenašala sveže informacije o projektu, da se bo na ta način oblikovala prva mreža za državljansko vzgojo in tako naprej.

Omenila sem že domoljubje, ki ga ni, in to očitam ne toliko vam, kot očitam gospodu Lukšiču, ki je razpis objavil. Pa tudi vam, ker mislim, da v okviru državljanske vzgoje bi morali govoriti tudi o domoljubju, povedala sem že zakaj, končno imamo tudi šolski predmet tako poimenovan in mislim, da bi bilo to na mestu.

Zdaj mogoče, če mi dovolite še en takšen, čeprav naj ne bi zahajali izven področja interpelacije, mislim, da je s tem začela kar gospa premierka, tako da najbrž nam boste dovolili, da kakšno stvar tudi z malo širšega zornega kota pogledamo; še en razpis je bil pred kratkim oziroma je, kjer je ponovno uspela Fakulteta za družbene vede, in sicer bo izvajala evalvacijo v centru odličnosti in kompetentnih centrov. 500 evrov manj od zahtevane kvote, da bi moral biti objavljen javni razpis, torej 19 tisoč 500. Nekateri se že sprašujejo, kako da bodo evalvacijo izvajali družboslovci, glede na to, da je večino kompetentnih centrov oziroma teh centrov iz področja tehničnih strok oziroma naravoslovja. Ampak očitno ima FDV neke boljše reference, da uspe na takšnih razpisih oziroma v tem primeru pozivih. Očitno za to FDV nima kakšnih finančnih težav, vemo, da je ves v steklu in precej bleščeč v primerjavi s kakšnimi drugimi fakultetami ali pa umetniškimi akademijami, ki nimajo niti za osnovne stvari, smo poslušali pred časom, za klavirje in tako naprej. Mi govorimo, da bomo iz krize prišli s pomočjo gospodarstva torej tehničnih in naravoslovnih ved, ki so povezane z gospodarstvom, pa se tako mačehovsko obnašamo do njih.

Priča smo tudi bili v lanskem letu spremembi nekaterih nazivov predmetov, tudi to ocenjujem kot neracionalno porabo sredstev, kajti šole imajo stiskana spričevala in tako naprej. Ponovno bo treba za to nameniti nekaj sredstev, najbrž komisijsko uničevati stare dokumente, ker seveda jih lahko kdo zlorabi in tako naprej. Ocenjujem, da se tudi tukaj ta vlada obnaša tako, kot da imamo denarja na pretek, pa vsi skupaj vemo, da ga nimamo.

Zdaj pa še en stavek mi dovolite v zvezi s knjigo Jugoslavija, moja dežela. Minister, ste rekli, da je še niste prebrali, tudi jaz ne, ker me ne pritegne in ni, moram reči, kakšna tako atraktivna, da bi jo z veseljem brala in zato se bojim, da jo tudi dijaki prvih letnikov ne. Še bolj sem pa prepričana, da si je nikoli ne bi sposodili v knjižnici ali pa kupili v trgovini pod takšnim naslovom. Sem prepričana, da jih to ne bi prepričalo, morda kakšnega od staršev, ki ima kaj nostalgije do Jugoslavije, 16-letniki sem pa prepričana, da ne. Tako da bi bilo mogoče dobro jih tudi vprašati, koliko jih je knjigo prebralo potem, ko so jo brezplačno dobili.

In bi vam svetovala, tako kot sem že zadnjič ministru Grilcu, aktivno državljanstvo je tudi to, da bodo šli naši dijaki, ki so 18 let stari in študentje, na volitve za evropske volitve in na referendum o arhivih. Morda bi bilo na mestu razmisliti o tem, da bi jim zastoj, tako kot so dobili knjigo Jugoslavija, moja dežela, tokrat dali knjigo Romana Leljaka Udba, da se bodo seznanili, o čem se pogovarjamo in zakaj imamo referendum o Zakonu o arhivih. Zame je to aktivno državljanstvo in 18-letnike, tretji in četrti letniki srednje šole, moramo vzgojiti, da bodo aktivni državljani, da bodo hodili na volitve in na

referendume. In to več kot sodi v vaš projekt, za katerega ste dobili sredstva.

Zaradi vsega navedenega bom interpelacijo podprla.

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa.

Besedo je želel minister.

Izvolite, gospod minister.,

DR. JERNEJ PIKALO: Kako se že reče – se piše Gustav ali Avgust? Kako že gre tista prigoda?

Kar se tiče sorodstvenih povezav. Danes sem že povedal, pa bom povedal ponovno, jaz svoji ženi pač nisem omogočal nobenih projektov. To je eno. Drugič, če mi že očitata sorodstvene povezave, bi mogoče po sorodstveni povezavi lahko vedeli, kako poteka potrjevanje tovrstnih projektov na Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport, in lahko bi vedeli, če ne izpolnjuješ vseh kriterijev, ki vključujejo namenskost porabe in vse tisto, kar je s tem povezano, potem seveda denarja ne dobiš povrnjenega. In za leto 2011 se je Evropska komisija že izrekla za projekte iz leta 2011 in jih potrdila. Tako da govoriti o tem, o sistemski korupciji – vi govorite o tem, da je očitno tudi Evropska komisija vpletena v sistemsko korupcijo, če vas pravilno razumem. Kajti glede na to, da je potrdila projekte iz leta 2011, so te trditve, moram reči, malo čudne, glede na to, da jih je potrdila kot tiste, ki so sistemsko v redu.

Druga stvar. Noben minister, niti ta niti katerikoli prej, ne potrjuje imen in ne daje imen predmetom. To počne Strokovni svet za splošno izobraževanje Republike Slovenije, ne pa minister. Tako da ni ne Zver ne kdorkoli drug poimenoval nobenega.

Kar se tiče centrov odličnosti, morate razumeti, da gre za dve različni stvari, ki pa v javnosti nista prisotni. Eno je evalvacija centrov odličnosti, drugo pa je evalvacija instrumenta centrov odličnosti, to ni ena in ista stvar. In za instrument smo se odločili zato, da bi videli, ali je tisti instrument iz leta 2008 dosegel svoje namene. Mislim, da pri 120 milijonih evrov, kolikor je šlo za centre odličnosti in kompetenčne centre, je 19 tisoč 500 evrov minimalno, zato da ugotovimo, ali so dosegli svoj namen. Ali smo v tej družbi s tem, ko smo porabili 120 milijonov evrov, dosegli namen. In če bi kdaj pogledali, kdo opravlja to evalvacijo instrumenta, potem bi ugotovili, da smo izbrali tistega, ki jo opravlja, zgolj in samo na podlagi referenc. Poglejte si reference, pa boste ugotovili.

Kar se tiče gospoda Leljaka in njegove knjige, pravilno razumem, kajne, da bom verjetno naslednjič interpeliran, če ne bomo te knjige razdelili vsej šolajoči mladini. Hvala.

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

Naslednji je k besedi prijavljen gospod Samo Bevk. ... / oglašanje iz dvorane/ ... Replika je lahko prej, izvolite, gospa Jeraj.

ALENKA JERAJ (PS SDS): Na začetku vas nisem povsem razumela, ampak prej ste rekli že tudi nekaj o drugih sorodstvenih vezeh, da je, ne vem, dr. Zver dal svoji ženi projekt, pa me zanima, kateri projekt, ker to prvič slišim in kolikor vem, česa takega ni bilo. Je pa res sodelovala z dr. Prebiličem, ki je bil vaš kolega s FDV oziroma je še vedno tam, in je na njegovo povabilo pa res napisala priročnik za učitelje in tudi zastoj predavala učiteljem. Ampak zastoj, poudarjam, ne tako, kot nekateri drugi.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa.

Gospod Samo Bevk. Minister bi želeli besedo? V redu, gospod Samo Bevk, imate besedo. Izvolite.

SAMO BEVK (PS SD): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani zbor!

Tri petine tega delovnega tedna bodo izgubljene zaradi nepotrebnih sej, ki jih producira največja poslanska opozicijska skupina oziroma stranka. Dve interpelaciji in en razpis referendumu – zelo veliko za en teden. Odločno preveč. Smo torej v nekem obsednem stanju, očitno. Skupni imenovalc vseh teh sej pa je destabilizacija delovanja slovenske vladne koalicije, in to v času, ko se soočamo z izzivi, ki jih pred nas postavlja spopad z največjo gospodarsko in finančno krizo po drugi svetovni vojni. To je interpelacija, ki je ne bi smelo biti. Interpelacija o delu in odgovornosti ministra za izobraževanje, znanost in šport, ki se nanaša na dogodek iz časa, ki z ministrovim delom in odgovornostjo nima nobene povezave, interpelacija pa niti po obsegu, niti po vsebini ne dosega minimalnih standardov kakovosti, ki pritiče naslovu in pomenu tega političnega akta. To tudi ne more biti interpelacija zoper nekdanjega ministra dr. Igorja Lukšiča, ki je eno interpelacijo že prestal, pri čemer pa samo zase govori dejstvo, da je tedaj predlagatelj v razpravi prepričal manj poslank in poslanecev, kot pa jih je povabil k sopodpisu takratne interpelacije. Interpelacija je dobila samo 23 glasov, 31 jih je bilo podpisanih pod to zahtevo. Se pravi, 7 jih je sprevidelo svojo zmoto, morami pa bi predlagatelji pridobiti vsaj dvakrat več glasov, to je 46 glasov. Toliko o takratni interpelaciji in glasovanju.

Interpelacija je torej tako le še ena etapa v tem političnem spopadu, to je poskusu destabilizacije aktualne vlade. Po dobrih šestih urah in pol razprav so predlagatelji po moje že spoznali, da je njihov projekt v celoti zgrešen, zato jim na podlagi 3. odstavka 252. člena Poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije predlagam častni umik iz situacije, v kateri ste se znašli, in sicer kot pravi ta 3. odstavek, da lahko predlagatelji umaknejo interpelacijo do konca razprave o interpelaciji. Upam, da bo vodja

največje poslanske skupine v opoziciji izkoristil to poslovniško možnost. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa tudi vam.

Mag. Matej Tonin, imate besedo.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSI): Spoštovani kolegice in kolegi, lepo pozdravljeni!

Današnja interpelacija, tako kot je že ugotavljal gospod Bevk, bi morala biti v prvi vrsti interpelacija zoper gospoda Lukšiča. On bi moral na tistem mestu sedeti in prav njega bi morali interpelirati. Saj veste razmere v državi so razgrete in če opozicijski poslanec kaj razpravlja, je zelo hitro obtožen, da je politikanec. Zaradi tega mi dovolite, da bom prebral prispevek ravnatelja Dušana Merca, ravnatelja Osnovne šole Prule, ki mislim, da je kar točno, bistveno zadel današnji problem. In sicer on pravi naslednje, da je dr. Lukšič objavo problemov v zvezi z razpisom za prenovo predmeta državljska vzgoja in anonimno ovadbo zaradi rezultatov razpisa označil za poskus odstranitve stranke, ki jo vodi in ki je na vrhu lestvic priljubljenosti. Najprej je treba vedeti, da je nekdanji minister zelo prozorno zavajal, ker sebe enači s stranko, ki jo vodi. Njemu osebno je bilo očitano, da je omogočil protipravno pridobivanje denarja drugim, ne stranki. Nadalje pa se natančno ve, kdo je napisal anonimko, ker se pretvarja, da ne ve, mu lahko prišepnem, gre za zavistnega posameznika ali skupino ljudi, ki so hoteli sodelovati pri navadnem ropu države in proračuna, pa niso bili uspešni. Prvak politične stranke SD uporablja še bolj sprevrženo logiko, ko očitke o delitvi denarja njemu najbližjih razlaga kot napad na stranko. Med drugim trdim, da je razpis v interesu države, da se vidi rezultate na spletu in tako dalje, da je sodelovalo pri tem več ministrstev. V bistvu je javni razpis za 700 tisoč evrov za prenovo predmeta totalna in ne samo sistemska korupcija. Res pa je, da so sprevrženo delovali tudi anonimni prijavitelji same nečednosti, razočarani so, da denarja niso dobili, ogorčeni so, ker niso sodelovali pri ropanju države. Dejstvo je, da je Ministrstvo za šolstvo pod vodstvom dr. Igorja Lukšiča objavilo javni razpis za strokovni in ideološki ništrc, ki po svoji notranji logiki ni vreden skoraj nič ali dobesedno nič. Objavilo je razpis z namenom odškodovati državo in posameznikom omogočiti pridobitev ogromne vsote denarja. To je bistvo problema. Kdo je zmagal na razpisu, je samo nadaljevanje naklepa, in več kot jasno denar dobi njegov brat, ministrstvo, asistent in drugi okoli njega, zbrani na nekem inštitutu znotraj FDV. 700 tisoč evrov denarja, ki ga proračun porabi za plače, dodatke, prehrane, regres in prevoze je za 60 zaposlenih v osnovni šoli za sedem mesecev. To je napisal gospod Dušan Merc, ravnatelj Osnovne šole Prule.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa.

V nadaljevanju bodo razpravljali gospod Mihael Prevc, gospod Matjaž Han, gospa Mateja Pučnik in gospod Jožef Kavtičnik. Izvolite, gospod Mihael Prevc, imate besedo.

MIHAEL PREVC (PS SLS): Hvala lepa za besedo, spoštovana podpredsednica. Še enkrat vsem skupaj lep pozdrav!

Pred šestimi urami, mogoče nekoliko manj, sem v imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke predstavil naše stališče do interpelacije gospoda za izobraževanje, šolstvo in šport, gospoda Jerneja Pikala. Moram reči, da sem v tistih prvih uvodnih stavkih nekako povedal, da z odgovorom nismo zadovoljni, z odgovorom na očitke iz interpelacije, ki jih je podal predlagatelj. Povedal sem jasno, da nismo dobili konkretnih odgovorov, takšnih, kakršne smo pričakovali, preprostih, enostavnih, razumljivih. Namesto tega smo dobili obrazložitev s strani ministra, s katero seveda ne moremo biti zadovoljni. Poglejte, v tem odgovoru nas je minister na dolgo in na široko poučeval, kaj je to interpelacija, kako se lahko interpelacija vlaga, to poučevanje je pravzaprav na polovici tega gradiva. Potem pa seveda še nekaj stvari o nepravilni kvalifikaciji iz Kazenskega zakonika, o tem nas je tudi poučeval, kakšen je neprimeren postopek za obravnavo kaznivih dejanj. In resnično, še enkrat sem šel skozi ta odgovor in moram reči, da sam tistih konkretnih odgovorov, ki smo jih danes vsi poslanci tukaj pričakovali, glede na očitke, da je minister vpleten v sporne javne razpise, pri katerih obstaja sum oškodovanja javnih sredstev, ... Glede na to in na osnovi tega sem potem tudi v obrazložitvi stališča uporabil tisti izraz, da se mi pravzaprav ta obrazložitev zdi kot neka seminarska naloga. Če sem koga s tem prizadel, gospod minister, se mu opravičujem.

Kar se pa tiče tistega drugega dela, veste, v drugem delu smo pa v Slovenski ljudski stranki razumeli, da če že ne dobimo pravega odgovora na očitke, potem je sedaj edinstvena priložnost, da se lotimo problematike šolstva tudi širše. V tej svoji razpravi sem opozoril na nekaj problemov, med drugim to, da žal danes minister, v tej gospodarski krizi povečuje študijska mesta v družboslovju, zanemarija in zmanjšuje pa študijska mesta na področju tehničnih ved in naravoslovja. In potem sem še nadaljeval, da minister žal ne razume pomena razvojnega sodelovanja med slovenskim gospodarstvom in visokim šolstvom za ustvarjanje višje dodane vrednosti in predvsem za ustvarjanje novih delovnih mest. Kmalu zatem, žal me takrat ni bilo v dvorani, je minister na te moje pomisleke odgovoril takole, mislim, da je prav, da citiram: "Predlog razpisa za vpis da univerza, ne Ministrstvo za izobraževanje. Tudi potek, kako teče razpis za vpis, je stvar najprej univerze in šele sekundarno ministrstva ter šele potem Vlade Republike Slovenije. Vendar pa je neprimerno obtoževati ljudi, da

študirajo na neperspektivnih programih zato, ker je to rekla neka politična stranka. Če univerza oceni, da so programi perspektivni, potem mislim, da je prav, da jim pustimo to avtonomijo in da jim pustimo tudi to prihodnost, bom rekel, zato, ker nihče ne ve, kateri programi bodo v prihodnosti perspektivni." Spoštovani minister, tu sem se pa kar nekoliko zgrozil. In lahko rečem, da ste s tem odstavkom nekako predstavili vso bedo našega izobraževalnega sistema, ki sledi potrebam fakultet in njihovih profesorjev namesto problemom gospodarstva, namesto potrebam delodajalcev. Vi takšen sistem celo zagovarjate. Veste, ni treba gledati v nobene krogle, tako kot ste mi očitali potem v nadaljevanju, gospod minister, da bi vedeli, kateri programi so neperspektivni in kateri so perspektivni. Malo se ozrite naokoli, gospod minister, samo vrste na Zavodu za zaposlovanje, pa boste videli, kateri programi so neperspektivni in katere je treba oklestiti. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

Gospod minister, imate besedo.

DR. JERNEJ PIKALO: Hvala lepa.

Vendarle je treba par pojasnil gospodu poslancu Prevcu. Veste, doslej je samo ena vlada na ta način, kot vi predlagate, posegala v razpis. Ampak zadeva se je končala na sodišču in Vlada je izgubila. Od tu naprej je pa vprašanje zakonske ureditve, kako je to v tej državi urejeno. To pa je odgovornost tega parlamenta. Nikakor ne sledim potrebam fakultet, daleč od tega. Jaz mislim, škoda, da nimate vpogleda v mojo vsakdanjo dejavnost, ko se dobivamo z Inženirsko zbornico, ko se dobivamo z raznoraznimi akterji na tem področju. Govoriti o tem, da nimamo posluha oziroma da sledimo zgolj in samo potrebam fakultet, je seveda zelo redukcioniistično gledanje na celo zadevo. Ampak ne pozabite še nekaj, ena od osnovnih stvari, ko vi prijavljate program, visokošolski program na Nacionalni agenciji za kakovost v visokem šolstvu je seveda razdelek, kjer morate dokazati sodelovanje ali z gospodarstvom ali z negospodarstvom. Brez tega vam Nacionalna agencija za kakovost v visokem šolstvu, pod narekovanjem rečeno, ne požegna progama, vaš program ni akreditiran. Tako da govoriti o tem, kako je sodelovanje z gospodarstvom in negospodarstvom, je zelo na pamet. Vsak program, ne glede na to ali družboslovni, tehnični, naravoslovni medicinski kakršnemkoli program že, mora izpolniti isti razdelek, in to seveda evalvatorji NAKVIS na terenu tudi ugotavljajo. Opravijo pogovor z potencialnimi uporabniki, ki bodo zaposlovali te kadre. Zelo mi je žal, če sem mogoče prej bil oster, ampak veste, ker poznam v podrobnosti sistem, se mi zdi, da so take kvalifikacije malo pavšalne. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Gospod Matjaž Han, imate besedo.

MATJAŽ HAN (PS SD): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica. Minister z ekipo, državna sekretarka, kolegice in kolegi!

Ne vem, ali bi bilo sploh smotno danes še govoriti ali ne, ampak jaz se spomnim enega poziva, ki ga boste verjetno v SDS prepoznali. "Uporabili bomo vsa politična sredstva", razumete – vsa politična sredstva. In to se v bistvu zdaj dogaja. Zanimivo pa, da je to rekel gospod Janez Janša. Zato, spoštovani, so interpelacije po vsebini in so tudi interpelacije, ki so le po naslovu. Interpelacija, današnja, o delu in odgovornosti ministra za izobraževanje, znanost in šport dr. Jerneja Pikala je ena izmed tistih, ki spadajo v to drugo skupino, torej med tiste, ki so le in samo po naslovu. Iz nje je, spoštovani, mogoče razbrati, da interpelacijska vnema pri predlagateljih povzroča zadrego, katerega ministra oziroma ministrico sploh še interpelirati. Saj v bistvu primernih kandidatov počasi zmanjkuje. Vsebinska lestvica pa se s to interpelacijo spušča zelo zelo nizko. Tako da lahko jutri na nek način sledijo interpelacijo o delu odgovornosti ne samo vsakega iz ministrske ekipe, ampak kar zoper vsakega državljana, ki ni pogodil Slovenski demokrati stranki. Vsebinska trhllost te interpelacije nakazuje, da predlagatelj tudi glede na inflacijo interpelacij tedensko testira trdnost koalicijske večine v Državnem zboru. In jaz sem rekel tri dni nazaj, gospe in gospodje, šampanjce bo treba zapreti, ta vladna koalicija bo vzdržala. S tem se vsaj v današnjem primeru hote, nehote izvaja razvrednotenje institucije, kot je interpelacija. In nenazadnje, spoštovani, posledično zmanjšuje tudi standardne politične in če želite tudi pravne kulture. In to ni dobro za Državni zbor. Eden izmed bolj priljubljenih pravnikov je pred leti kritično pisal o pretiravanju z vlaganji interpelaciji in zahtev za ustanovitev parlamentarnih preiskovalnih komisij. Rekel je nekako takole: "Da bi bilo v uravnoteženih družbenih razmerah mogoče pričakovati, da bo javnost z vsako novo interpelacijo ali preiskovalno komisijo ravnodušnejša ali pa kadar bi šlo očitno zgolj za tako imenovano politične igrice že kar izrazito odklonilna. Toda v vsesplošni družbeni krizi in v stanju izrazite, prav tako že kar patološke spolitiziranosti slovenske družbe je vsako takšno ponujanje iger zelo uspešno. Čeprav ga spremlja vsakodnevni upad ponudbe kruha." To je dejal en znan slovenski pravnik. Očitno je, da danes ne bomo obravnavali interpelacije zoper Jerneja Pikala, ampak obravnavali interpelacijo zoper kompletno vlado. Edino s tem je mogoče zadevo racionalno pojasniti. Ne mine namreč, spoštovani, dan, da se brez kakršnihkoli zaved ne poziva vlade ali Alenko Bratušek, da odstopi. Ne mine več niti redna seja, da na vsaj eni seji nimamo interpelacije, zahteve za referendum, ustavne obtožbe in še bi lahko našteval.

Delovna telesa v Državnem zboru so po zaslugi SDS, vse po zaslugi SDS, počasi, a zanesljivo spreminjajo v javne tribune zasliševanj in pregona, ki kličejo k lustraciji vseh in vsakogar, ki ni po volji SDS oziroma si drzne oporekati takšni politiki in metodam, ki si jih želi SDS.

Če se pa skoncentriram nazaj na to interpelacijo, delo ministra Jerneja Pikala se skuša omadeževati z razpisom izpred, spoštovani, petih let, katerega vrednost je bila nekaj več kot milijon 300 tisoč evrov, to je velik denar, se strinjam. V minulih dneh smo s strani predstavnikov SDS slišali oceno, koliko je milijon 300 tisoč evrov, toliko naj bi sicer stala izvedba referenduma o arhivih, če bi bil izveden skupaj z evropskimi volitvami. Predsednik stranke Slovenske demokratične stranke je dejal, da bi skupna izvedba obeh glasovanj bistveno zmanjšala stroške ali pa teh skoraj da ne bi bilo, podobno pa je izjavila tudi prvopodpisana pod ta referendum, gospa Eva Irgl. Po njenem je milijon 300 tisoč evrov nič oziroma praktično nič. Zanimivo, kadar gre za nekakšno ideološko veselico SDS, ki jo moramo plačati davkoplačevalci, je znesek zanemarljiv, kadar pa je treba na hitro spisati interpelacijski pamflet, pa je dovolj le anonimna prijava o 5 let starem razpisu, in to o razpisu, v katerem je bila vrednost, po vrednotenju SDS, praktično nič.

Jaz moram povedati, da bom to interpelacijo zavrnil, da sem bil danes izredno zadovoljen, ko sem poslušal na začetku dr. Jerneja Pikala, da je na nek način s argumenti, s svojim znanjem, izkušnjami, zavrnil vse, kar je pisalo v tej interpelaciji in na koncu naj povem, da bomo v Poslanski skupini Socialnih demokratov to interpelacijo zavrnil. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Gospa Mateja Pučnik, imate besedo.

MATEJA PUČNIK (PS SDS): Hvala lepa za besedo, spoštovana podpredsednica. Lep pozdrav še enkrat vsem!

Res je, da je več kot 6 ur razprave za nami in jaz sem še vedno mnenja, da ta interpelacija ni zgrešena in da imamo do interpelacije kot opozicijska stranka čisto pravico, tako po poslovniku kot v samem delu Državnega zbora. Jaz sem prepričana, da smo tako predlagatelj kot podpisniki te interpelacije dali dosti obrazložitvev, zakaj še vedno menimo, da je bilo delo dr. Pikala v preteklosti sporno in da je pač s tem spornim razpisom zgubil tudi zaupanje in spoštovanje ter integriteto kot minister. Mi smo zelo jasno obrazložili, kateri sumi in vprašanja še zmeraj ostajajo v tem domnevno spornem razpisu odprti, v tem razpisu, kjer je sodeloval tako dr. Lukšič, bivši minister, kot sedanji minister dr. Pikalo. In res je, sume o tem, ali je šlo za korupcijo, ali nepotizem, ali je bil res razpis prirejen za posamezno fakulteto, ali je sporno to dejstvo, da je gospod Lukšič s tem razpisom omogočil veliko

finančno korist svojim ožjim družinskim članom, prijateljem in pa strankarskim kolegom in res je, naj se s te ukvarjajo in naj to zadevo raziskujejo organi pregona. Jaz upam, da se bo tudi Komisija za preprečevanje korupcije s to domnevno spornim razpisom tudi začela ukvarjati, čeprav se bojim, da po vsem tem fiaskom imenovanjem vodstva protikorupcijske komisije, v bodoče nekega ali pa vsaj v neki hitri prihodnosti, nekega resnega dela niti ne moremo pričakovati, pa mi je žal zato.

In tudi bi želela replicirati gospodu Kurnjeku, ki je prej prebral en del magnetograma, ko je bral o tem, da sem jaz govorila v stališču poslanske skupine, da v poslanski skupini ne želimo biti tožniki ali sodniki. Jaz še vedno pri tem vztrajam in bi želela tudi, da gospod Kurnjek do konca tudi prebere, kaj sem v nadaljevanju rekla. Ker potem pravim takole: "Zagotovo pa je Državni zbor in matični odbor Državnega zbora za izobraževanje prostor, kjer lahko in kjer moramo razpravljati o vsem, kar je povezanega z vzgojo in izobraževanjem in porabo javnega denarja." In res je, se spomnim tistega procesnega predloga, ki ga je gospod Kurnjek podal na Odboru za izobraževanje, in tudi takrat sem vam podala enak odgovor, da se strinjam s tem, da nismo tukaj nikakršna komisija ali sodniki in tožniki, da pa vendarle moramo o določenih zadevah razpravljati. In nam je bila ta razprava preprečena že od vsega začetka.

Spoštovani, za nekatera dejstva v tej interpelaciji ne potrebujemo niti mnenja protikorupcijske komisije niti mnenja organov pregona. Namreč prvo dejstvo je – in izhaja tudi iz prijavnih dokumentacij obeh projektov, tako Fakultete za družbene vede kot Slovenske akademije znanost in umetnosti –, da je bila porabljena ogromna vsota denarja, torej več kot milijon evrov za plače, nagrade in podjemne pogodbe, in to v zelo ozkem krogu ljudi okoli dr. Lukšiča in dr. Pikala. Tega ni moč zanikati in jaz tega lepše, žal, ne znam povedati ali pa na drug način. In jaz sem zgrožena nad tem, da se lahko milijon evrov tako lahkotno na področju vzgoje in izobraževanja razdeli med peščico ljudi. In tudi minister je danes že govoril o finančnih problemih, ki že leta spremljajo področje vzgoje in izobraževanja. In jaz sem vesela, da se tukaj z ministrom oba strinjava, da odkar je v Sloveniji velika gospodarska kriza, se velike finančne težave prevalijo tudi na javni sektor tudi na področje vzgoje in izobraževanja. In ravno zaradi tega bi jaz pričakovala od gospoda ministra, da bo znal racionalno ravnati z javnimi sredstvi, tudi v letu 2010 in 2011. Jaz se zelo dobro spomnim konca leta 2010, ko še nisem bila poslanka, ko je že meseca novembra na naši osnovni šoli zmanjkalo sredstev, imeli smo težave pridobiti denar za kurjavo, zmanjkalo je papirja, učitelji nismo mogli več niti fotokopirati. In tisti, ki smo želeli, da se vzgojno-izobraževalni proces nemoteno nadaljuje, smo morali učitelji sami nositi papir v šolo, da smo lahko kopirali

teste, preverjanje znanja, utrjevanje in tako naprej. In na to želimo opozoriti. In jaz se spomnim tudi dve leti nazaj, ko smo s skupnimi močmi nabrali skupaj 23 tisoč evrov za subvencionirano prehrano naših osnovnošolskih in srednješolskih otrok. In spomnim se sprejemanja lanskega rebalansa, ko sem gospoda ministra opozarjala, da nekatere šole, še posebej srednje poklicne šole, katerih financiranje je vezano na število vpisnih mest, da nimajo niti za elektriko in vodo. In tudi gospod minister se bo verjetno spomnil, da je to bila ena šola, mislim, da srednja poklicna in strokovna šola v Kočevju. Tako da po eni strani govorimo, da denarja na področju izobraževanja ni, po drugi strani pa vidimo, da se z lahkoto izplačujejo ogromni zneski za projekte, ki prinašajo pretežno teoretično delo.

Jaz na ta znesek, na te razdeljene zneske, ne gledam samo kot poslanka, gledam tudi kot učiteljica. Naši učitelji imajo okoli tisoč 200, tisoč 300 evrov plače, nekateri tudi manj. In vam povem, da ga ni v osnovni ali srednji šoli projekta, kjer bi lahko učitelj zaslužil tisoč evrov, kaj šele nekaj 10 tisoč evrov. Ga ni projekta. Pa tudi naši učitelji vodijo nacionalne projekte, kot so Eko šola, UNESCO šola, e-šola, zdrava šola, tudi pišejo strokovne prispevke in članke v znanstvene revije, pa za to ne dobijo plačanega niti centa. Pa da ne bom napačno razumljena, ne pravim, da kdorkoli mora delati zastoj. Meni je čisto jasno, da je tudi na področju raziskovalnega dela treba ljudem, ki v smislu izobraževanja dodajo neko dodano vrednost, plačati. Da me ne bi kdo napačno razumel. Ampak vendarle, naši učitelji si morajo tudi sami pokrivati stroške za določene seminarje, ki so vedno izven delovnega časa, ob petkih popoldne in ob sobotah, in za to dobijo točke za napredovanje. Točke za napredovanje v plačilne razrede ali pa točke za napredovanje v nazive, za katere pa vemo, da so zadnjih pet let, lahko me kdo popravi, ne vem natančno, zagotovo pa zadnjih pet let zamrznjeni. Tako da tiste točke si lahko naši profesorji, ne vem, vtaknejo za uho.

Pa mi dovolite, da podam za primerjavo tudi spletno stran, o kateri je spregovorila že kolegica Jerajeva, in sicer interaktivna spletna stran Domoljubje v šoli, ki je nastala pod okriljem Združenja za vrednote slovenske osamosvojitve. Jaz vas vabim, da si to spletno stran pogledate in sami presodite o njej. Spletna stran ponuja pester izbor vsebin, člankov, pesmi, filmov, povezanih z zgodovino slovenske države, primere dobrih praks, kako vključiti domoljubje v vsako poro življenja na šoli, in interaktivni zemljevid razvoja slovenske osamosvojitve in še bi lahko naštevala. In zakaj to govorim? Ker je ta projekt nastal z minimalni stroški, v ta projekt je bilo sicer res vložena tisoč 500 ur prostovoljnega dela, kolikor vemo, je bilo treba plačati samo za spletno domeno in računalniški program, to pa je zneslo manj kot 2 tisoč evrov. Manj kot 2 tisoč evrov. In mnogi smo danes, ste že razpravljali in so razpravljali tudi o dejstvu, da

je domovinska vzgoja oziroma domoljubje v tem projektu čisto zapostavljeno in da je spletna stran Državljanška vzgoja, ki je nastala v sklopu projekta, potem zelo kmalu zamrla in se ne moremo znebiti občutka, da je nastala zgolj in samo zaradi projekta.

Je danes minister rekel, da se tudi njemu zdi, da je domoljubja v naših šolah premalo. Jaz sem zelo vesela, da je minister prišel do tega spoznanja, ker jaz sem že v jesenskih mesecih nanj naslovila poslansko vprašanje, povezano prav z domovinsko vzgojo in domoljubjem v naših osnovnih in srednjih šolah, kjer sem se nekako oprla na rezultate raziskave iz leta 2008, ko je bilo v anketi in raziskavo vključenih tisoč 653 osnovnošolskih in srednješolskih otrok, se pravi učencev in dijakov, in 113 učiteljev zgodovine. Ta raziskava je preverjala in analizirala poznavanje obdobja nastanka naše domovine Slovenije, kar je seveda zelo tesno povezano tudi z vzgojo za domoljubje. Jaz sem že takrat izkazovala skrb nad temi rezultati, kajti 50 % od vprašanih otrok ni vedelo, po čem so se volitve leta 1990 razlikovale od predhodnih. 62 % učencev ni vedelo, kakšna je vloga plebiscita, in 30 % učencev o plebiscitu ni vedelo prav nič. Za Majniško deklaracijo ni slišalo 35 % vprašanih otrok. In kar je še bolj zaskrbljujoče, preverjali so tudi suverenost učiteljev in učiteljic zgodovine, ki poučujejo te vsebine, in problematično se mi zdi ravno to, da samo 7,7 % učiteljev je povsem suverenih v strokovno poznavanje vsebin s področja osamosvojitve, medtem ko jih 77 % ostaja pri tem previdnih in svojo usposobljenost opredelijo kot ustrezno, za pomanjkljivo pa svoje znanje ocenjuje 15 % anketiranih. Tako da jaz na te težave opozarjam še enkrat in tudi apeliram na ministra, da ga pri tem delu, predvsem v delu domoljubja, čaka še ogromno dela in da samo preimenovanje predmetov, žal, ne bo dovolj. In tudi termin oziroma poimenovanje, ki izpušča termin vzgoja in uvaja namesto termina vzgoja kulturo, se mi zdi samo še korak nazaj.

Mnogi ste danes omenjali anonimno ovadbo, anonimko, in jaz moram tudi tukaj replicirati spoštovanemu ministru, ki je v eni izmed svojih razprav, kjer me je omenjal, rekel tako, da sem brala oziroma citirala iz ovadbe oziroma anonimke. Jaz moram povedati, da to absolutno ni res. Da nihče od nas, vsaj jaz ne, nisem videla te ovadbe, niti anonimke, res je, da nisem prebrala. Vse, kar smo navajali, tudi kar sem sama navajala v stališču poslanske skupine, sem povzela iz medijev. Izključno samo iz medijev. Je pa res, da je v tej anonimki, in tudi jaz sem jo v tem kontekstu omenjala samo enkrat v svojem stališču, govoril in pisal dr. Merc, ampak je že prej gospod Tonin prebral ta del o anonimni ovadbi, tako da jaz tega ne bi še enkrat prebrala. Mi smo povzemali vse izključno iz medijev, in tudi javno pismo gospoda Merca v Delu je javni medij.

Bom pa tako rekla. Meni je čisto vseeno ali se tisti, ki na neke nepravilnosti

opozarja, podpiše pod neko prijavo ali pa se ne podpiše, torej ali je podpisana ali anonimna. Ker razlogi za anonimko so lahko res različni. Se pa, priznam, da strinjam s trditvijo gospoda ravnatelja, se pravi gospoda Merca, katerega javno pismo sem že omenila, kjer pravi, da so anonimko izpisali zavistni in ogorčeni ljudje, ki pa niso mogli sodelovati pri tem navadnem ropu države. In mnogi ste danes v razpravah tudi večkrat povedali in osporavali, da se je pač vse to dogajalo leta 2009 in da to s sedanjim delom ministra nima nobene povezave. Jaz pa trdim ravno nasprotno in tudi v stališču poslanske skupine sem to povedala. Njegova vpletenost v ta domnevno sporni razpis, kjer se je tako lahko razdeljevalo več kot milijon evrov, danes meče sum na vse razpise in projekte, katere pa danes dr. Pikalo kot minister podpisuje. In jaz imam tukaj pred sabo eno tabelo, tabelo z zneski in projekti, ki so bili dodeljeni v sklopu razpisov in projektov v tem zadnjem letu Fakulteti za družbene vede. In teh razpisov je za skoraj 600 tisoč. Nič ne govorim, da je bilo karkoli narobe, ampak poraja pa se sum in lahko se upravičeno sprašujem, ali so bili te zneski transparentno razdeljeni, ali so bili pravično porazdeljeni, ali so tudi druge univerze upravičene do tako visokih zneskov in tako naprej. Tako da še zmeraj mislim vsa pretekla dejanja nekega človeka gradijo neko zaupanje. Minister je s tem, ko je sodeloval v takšnih spornih ravnanjih, vsaj pri naši poslanski skupini zgubil zaupanje. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Za repliko se je prijavil gospod Branko Kurnjek.

BRANKO KURNJEK (PS DL): Hvala, gospa podpredsednica.

Za razjasnitev, spoštovana gospa Pučnikova, zdaj v tem dobrem letu ste me najverjetneje že toliko spoznali, da veste, da v svojem delovanju nikoli nisem imel kakršnegakoli namena kogarkoli zavajati ali jemati vsebine iz konteksta. Vendar pa to, kar ste vi danes povedali in kar sem jaz povedal zadnjič na odboru na isto temo, torej to, kar sem danes tudi omenjal, sem navezal potem na mnenje Zakonodajno-pravne službe, ki je odločalo o zelo podobnem primeru. In tisto, kar ste pa vi danes kasneje povedali in ste mi očitali, da vas nisem citiral, s tem ni imelo potem več prav nobene veze. Zato vas nisem citiral oziroma nisem citiral celotnega vašega govora. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Naslednji bo dobil besedo gospod Jožef Kavtičnik za njim še minister in potem še predlagatelj.
Izvolite.

JOŽEF KAVTIČNIK (PS PS): Hvala lepa.

Pozorno sem poslušal danes vse tiste, ki so podpisani pod to interpelacijo in tudi druge, ki tega ne podpirajo. Hvala gospe Mateji, ki je tako lepo povedala, kaj vse delajo strokovni delavci na šolah. Res, veliko tega se dela tudi na srednjih šolah, na univerzah in tako naprej. Vsa čast vsem tem, ki za veliko dela včasih tudi ne dobijo plačila. Kaj je bilo z razpisom narobe, bo povedala preiskava. Jaz sem prepričan, da o tem ne moremo govoriti tukaj mi politiki. Strokovno vrednost izdelka projekta pa lahko oceni samo stroka in sem prepričan, da tega ne moremo početi tukaj v parlamentu.

Je pa zanimivo to, kar je gospod Tonin dejal: "Interpelacija bi morala biti v prvi vrsti proti nekdanjemu ministru dr. Igorju Lukšiču." Ker pač to ni možno, je pač prvi, ki pride prav, da se ga interpelira, dr. Jernej Pikalo. Smolo imate, ampak zgleda, da je tako, še sreča, da nismo danes tukaj med policisti in bi tisti, ki je pač naredil neko napačno dejanje in ga ne bi dobili, bi tisti, ki prvi pride na vrsto, bil kaznovan. Tako nekako bi lahko iz tega povzel.

Poglejte, prebrali ste tudi esej ravnatelja Dušana Merca. Zakaj rečem esej? Kajti ravnatelj Dušan Merc je tudi pisatelj. In esej, vemo, kakšen je, to je literarno delo, ki je nastalo na podlagi nekaterih zadev, ki se pač zgodijo, in potem še nekaj dodati zato, da je malo bolj berljivo. In to je kolega Merc že velikokrat dokazal, da je večš takšnega pisanja.

Danes je bilo rečeno že, da je koalicija že vnaprej odločena, kako bo glasovala. Ja seveda, saj smo prebrali namen interpelacije in tudi odgovore. Ko to prebereš in daš skupaj, vidiš, da je to res pravi nesmisel in da interpelacija ne zdrži. Ta interpelacija, spoštovani, ne zdrži. In, težka bo pot iz krize, če bomo imeli v Državnem zboru takšne in podobne razprave. Teh je veliko in mnogo preveč.

Poglejte, interpelacija je napisana na podlagi netransparentnega postopka, klijentističnih povezav, trošenje denarja in tako naprej. Ampak to je nekdo napisal v anonimki, sedaj pa je to prevzela policija, preiskovalci in to morajo še dokazati. To se ne ve zdaj, ali je to netransparentno, ali je to klijentistično, ali je to res preveliko trošenje denarja in tako naprej. Torej o tem sploh nič ne vemo. In interpelacija je tukaj. Počakajmo na izid potem pa, sem prepričan, če se bo vse to dokazalo, ne bo potrebna interpelacija, ne bo potrebna. Samo ne interpelacija tega ministra, kajti ta minister ni bil zraven, ko se je dal javni razpis, ni odločal o tem in ni imel roke nad tem. Interpoliramo nekdanjega delavca, raziskovalca na univerzi, ki je skupaj s kolegi opravil neko raziskavo. To, kar je minister dejal, da interpoliramo raziskovalce, to je pa res lahko skrb vzbujajoče. Sedanji minister ni bil takrat minister in nima nič z razpisom, s postopkom in izbiro. Ni imel nič z višino odobrenih sredstev za razpis projekta. Očitek, da je raziskovalec, ta očitek je pa res lahko vprašljiv. Vprašanje je tudi, kako pa predlagatelji interpelacije sploh vedo, da je bila

pri razpisu storjena kakršna koli nepravilnost. Veste, kaj sem že prebral, gospod Jerovšek, v časopisu? Marsikaj sem prebral, marsikaj! In tudi veliko neresnic ali domnev. O domnevah se pa tukaj ne moremo pogovarjati. Jaz vsaj mislim, da ne. Zdaj pa, ker vi niste dali nič takšnega, da bi se jaz lahko odločil in lažje odločil o tem, kaj bi storil z današnjo interpelacijo, sem si naredil en kriterij: Ali je minister strokoven – je; ali je minister delaven – je; ali je minister pošten – je; ima enaka merila zase, celo višja kot za druge – da; je kritičen – da; je pripravljen na sodelovanje – da, to je danes dokazal, to je dokazal velikokrat tudi na odborih in takrat, ko je pripravljaj kakršenkoli zakon. Nenazadnje je zakon, ki je sedaj nekje v razpravi, Zakon o visokem šolstvu, obdržal, zadržal in se pogovarjal tako s sindikati kot s stroko, kot z vsemi zainteresiranimi, ki pri tem želijo sodelovati. Je kulturnen – je, tudi danes je dokazal; deluje premišljeno – da; je izključujoč – ne; je povezujoč – da. Glede na to, ker sem prebral, ne morem zato ..., ker veste, tisto, kar ste mu očitali, je, bi rekel, od zunaj ni nič od znotraj je pa votlo. In na tistem ne morem graditi, na tem pa lahko Ko sem tako prebral, je 10 : 0 za ministra. Minister, zabili ste veliko golov. Interpelacije ne bom podprl. Hvala.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa. Repliko ima gospod Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa.

Gospod Kavtičnik se je že prej v stališču poslanske, sedaj pa še bolj zaplezal. Totalno. In prišel v kontradikcijo s samim seboj in s svojimi odločitvami, ki jih javno razglašal. Namreč, jaz bom tukaj še enkrat citiral dr. Merca, katerega minister ne komentira in ne odgovarja, vemo pa, da je kar neka oseba v šolstvu. Pravi: "Ministrstvo je objavilo razpis z namenom oškodovati državo in posameznikom omogočiti pridobitev ogromne vsote denarja" pa tako naprej, ta članek smo brali vsi. Ampak to nič za gospoda Kavtičnika ne pomeni. Nič. Hkrati je pa včeraj izjavil, da bo pa podprl interpelacijo proti Virantu, pa bo zdaj izgledalo, kot da Viranta branim, ampak Virant tudi ni bil minister takrat, ko bi naj bil letalske karte poceni dobil. Zdaj pa pravi za tisto, kar se je pa pred petimi leti dogajalo, pa ni ne moralne pa nobene odgovornosti. Tako da bi se nek človek, nek poslanec tako zaplezal in v dveh popolnoma identičnih stvareh govoril tako različno in tako različno se odločal, je zame neverjetno. Bodite dosledni, bodite načelni. V obeh zadevah gre za problematične zadeve in podprite obe interpelaciji. Če ste načelni, boste tako ravnali. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Izvolite, imate postopkovno.

JOŽEF KAVTIČNIK (PS PS): Ja, postopkovno.

Poglejte, to, kar je ... Prosim, če bi okarali kolega Jerovška, ker je izkoristil repliko in je repliciral na nekaj, kar je totalno brez veze. Jaz sem samo dejal, da je gospod Merc pisatelj in je to esej in o eseju ne moreš soditi kot o neki kritični sodbi.

Kar se pa tiče gospoda Viranta, bom pa po enakih kriterijih šel tudi pri njemu in bom videl, kako se mi bo izšlo. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa. Zdaj smo razčistili tudi repliko gospoda Jerovška.

Besedo dajem še ministru.
Izvolite.

DR. JERNEJ PIKALO: Hvala lepa, gospa podpredsednica. Spoštovani zbor!

Jaz moram reči, da po približno šestih, sedmih urah razprave še vedno ugotavljam in ostajam pri tistem, kjer smo razpravo tudi začeli. Interpeliran sem danes kot raziskovalec, kot visokošolski učitelj, kar je novum in unikum, pa ne samo v slovenski, ampak tudi v mednarodni praksi. Jaz upam, da se bo kdo našel, ki bo na to napisal kakšen strokovni članek, verjetno ga bo zanimivo prebrati. V razpravi se je pokazalo, da gre za politično debato, to, čemur je interpelacija pravzaprav tudi namenjena. Nikakor ni šlo za strokovno debato, torej tisto, o čemer smo žonglirali pa nekako ne dosegli. Moram reči, da skupaj v tem parlamentu delimo skrb za bodočo vzgojo novih generacij, tudi za domoljube, in tudi zato mislim, da je prav, da so projekti, da so izobraževanja za učitelje, da so stalna strokovna izpopolnjevanja, da je vse tisto, kar bogati ne samo naš šolski sistem, ampak tudi naprej potem družbo. In to je tisto, za kar mislim, da se moramo čisto vsi zavzemati. V slovenskih osnovnih šolah je 450 ravnateljev. Mnenje enega smo danes slišali, verjetno bodo drugi imeli kakšno drugo mnenje.

Kar pa se tiče tega, pa bom kar rekel političnega pritiska na Fakulteto za družbene vede, lahko rečem, da je popolnoma neupravičen. Na Fakulteti za družbene vede smo za razliko od drugih fakultet pač pluralni. Mislim, da se bova z gospodom Jerovškom strinjala, da je nek moj kolega imel drugačno mnenje o domoljubju, kot ga imam jaz ali kot ga ima moja kolegica Ljubica Jelušič, ki je tudi delovala na fakulteti in še kdo drug. Pluralni smo. In tako je tudi prav. In na razpise, ki so in ki so bili danes na veliko očitani, se nikoli ne prijavlja Fakulteta za družbene vede, ampak seveda Univerza v Ljubljani. Univerza v Ljubljani ima 26 članic. Če govorimo samo o eni univerzi, se seveda lahko prijavijo vse tiste z referencami, da o drugih univerzah sploh ne govorim.

Kar pa se tiče same strokovne vrednosti projekta, ki ste mi jo danes tukaj politično očitali, pa jo prepustimo tistim, ki so za to usposobljeni. 6 knjig, 7 celo, 31 člankov, 7 raziskovalnih poročil, 4 gradiva za učitelje, 12 strokovnih oziroma znanstvenih srečanj, vzpostavljena

strokovna mreža z nevladnimi organizacijami, članstvo v mednarodni organizaciji za državljansko vzgojo, mednarodni konferenci in tako naprej. Mislim, da je to mali del vsega tistega, kar smo v tem projektu počeli vsak dan, od 1. 1. 2010 do 31. 8. 2011. In govorim samo za moj, pod narekovaji, moj del projekta. Ne za projekt, ki je bil na ZRC SAZU, kajti o tem naj strokovno govori kdo drug ne jaz iz tega političnega vidika. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

Gospod Jerovšek, nekaj ste želeli. Repliko? Izvolite.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa.

Gospod minister, pravzaprav sem vesel, da komunicirate, da komunicirava, ampak seveda hkrati opažam od nastopa do nastopa spremenjeno stališče o isti stvari. Moram reči, da v zvezi s tem, ko sem jaz prej navedel stališče, zapisano seveda, dr. Miheljaka s Fakultete za družbene vede, ko je kritiziral takratnega predsednika republike, ko je govoril o potrebi po domoljubju in je to označil kot predmoderno, zaničevanja vredno poudarjanje, ste se vi prej opredelil, da je to res smešno. Smešno. Očitno se na nek način niste strinjali z dr. Miheljakom. Sedaj ste spremenil stališče. Sedaj ste govoril o pluralnosti, ne več, da je smešno to. Zdaj pa ste zavil, da je pluralno. Seveda je pluralno, ampak imejte jasno stališče. Ali je zaničevanje domoljubja, prej ste rekli, da je vedno moderno govoriti, vedno moderno in da je govoriti, da je predmoderno, smešno. Zdaj pa govorite o pluralnosti. Relativizirate. In ravno na podlagi tega relativiziranja, so napadani v tej državi tisti, ki se zavzemajo za neke vrednote na tem področju, ki se zavzemajo za to, da je v šoli domoljubna vzgoja in domoljubnost, da se vzgaja, da se priučuje. Sedaj, na podlagi vaše zadnje izjave, izgleda, da lahko eni učitelji po visokošolski in srednješolskih in onih zavodih kar povprek govorijo, da je to predmoderno, da to ni vredno nič, da je to zastarelo, staromodno in tako naprej. Jaz bi rad on ministra jasno stališče. Ali je tako, kot je rekel prej, da je to smešno, da je domoljubje moderno, ali pa je to pluralnost, pod krinko katere se lahko smeši vse, kar se hoče?

Praksa je, da kdorkoli tudi v tem parlamentu govori afirmativno o domoljubju, pa naj bo gospa Ljubica Jelušič v funkciji ministrice ali jaz, se zavzemam, da otroci pa ljudje vedo, recimo, kaj se je zgodilo 1941 leta, s čim so ponemčevali Slovence – in je to bil zadnjič halo, o tem se ne sme govoriti, ne smeš se zavzemati za domoljubno stališče, ne smeš se zavzemati za to, da se takšne prakse ne bi v današnjem času ponavljale pod krinko nekaterih novih oblik. In gospod minister, več nastopate, manj vem, zakaj se zavzimate ...

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Replika, tri minute gospod Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): ... To vam moram reči. Manj vem, zakaj se zavzimate. In kot sem opozoril prej poslanca, da ima dvolično stališče v enem slučaju in drugem, tako tudi tu iz besede v besedo vem manj, za kaj se v resnici zavzimate. In jaz mislim, da visokošolska ustanova, kot je FDV ...

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Konec replike gospod Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): ... mora imeti tudi neke jasne opredelitve. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.
V imenu predlagatelja, gospod Jože Tanko.
Izvolite.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo. Jaz mislim, da je interpelacija, ki smo jo vložili, ostala pravzaprav v tistih temeljnih poudarkih nedotaknjena. Minister z niti eno besedo ni ovrigel zapisa, vsebinskega zapisa v interpelaciji. Ko govorimo o očitku, razpisa za domovinsko ali državljansko vzgojo, kar zadeva zneske, kar zadeva sodelujoče, tako politično sodelujoče kot tudi sorodstveno sodelujoče pri tem projektu in tudi kar zadeva njegovo vlogo pri tem projektu. Z niti eno besedico niso bile trditve v interpelaciji zavržene.

Slišali smo pa veliko izjav ministra, ki govorijo o utemeljenosti interpelacije, ki govori o procesnih problemih interpelacije. Ampak te stvari, kar zadeva postopek obravnave interpelacije v Državnem zboru, za to je nekdo pristojen v Državnem zboru, in to je predsednik Državnega zbora, ki prihaja prav tako iz stranke Socialnih demokratov. On je tisti, ki je interpelacijo dodelil ministru in ministrstvu. On je tisti, ki je prejel odgovor in tudi točko uvrstil na dnevni red. In kar zadeva ta procesni problem, mislim, da so bili pogoji, kar zadeva vložitev interpelacije, izpolnjeni. Problem pa je, da na očitke iz interpelacije, ni bilo niti v pisnem odgovoru ministrstva oziroma tudi vlade, ki se je s tem seznanila, niti danes v odgovoru ministra pravzaprav nobene negacije, nobene trditve. Gre za 1,4 milijona, od tega je bilo velika večina milijon 150 tisoč evrov razdeljenih za plače, honorarje in podjemne pogodbe. Nihče tega podatka, niti minister, ni zanikal.

Kar zadeva trditve glede sistemske korupcije pri temu projektu, dovolite, da vam preberem uvodno določbo oziroma uvodni del iz letnega poročila Komisije za preprečevanje korupcije za leto 2010. Tam je namreč komisija za preprečevanje korupcije definirala, kaj je sistemska, organizacijska oziroma institucionalna korupcija. " To je vsako doseganje ali ustvarjanje normativnih institucionalnih, statusnih ali postopkovnih

pogojev oziroma okoliščin, zaradi omogočanja ali pridobivanja koristi uradnim in drugim fizičnim ali pravnim osebam v škodo javnih sredstev. To je vsaka druga oblika izkoriščanja normativnih institucionalnih statusnih ali postopkovnih pristojnosti, pomanjkljivosti, nekonsistentnosti ali neusklajenosti, vključno z neupoštevanjem ali neodzivanjem na uradne ugotovitve in pozive pristojnih nadzorstvenih organov. In sistemska korupcija je tudi vsako ponavljajoče ali trajajoče opuščanje uporabe nadzorstvenih in samoregulativnih postopkov ter ukrepov, zaradi omogočanja ali pridobivanja koristi zase ali za druge osebe v škodo javnih sredstev ali javnega interesa." Torej govorimo točno o tem, da so bili pač ustvarjeni pogoji za te zadeve.

Kar zadeva nadaljnjo obrazložitev Komisije za preprečevanje korupcije, govori tudi o tem, da se take okoliščine v nadaljevanju tudi sistemske izkoriščajo. In prej smo govorili o primeru, ko je sedanji minister objavil razpis na podoben način, kot je bil narejen v mandatu, kjer je bil on vodja tega projekta, o katerem govorimo, tako piše v elaboratu za izplačila sredstev. Tudi v temu primeru je šlo že za vnaprej dodeljene kvote, razdelitve nekaj milijonov evrov sredstev za nekatere projekte oziroma nekatere univerze. Govorimo o tem, da se stvari, kar zadeva korupcijo, sistematično vnaprej določajo in potem je samo stvar formalnih procesnih postopkov, da se ti postopki realizirajo in pride točno do situacij, ko pravzaprav pripelje do tega, da je mogoče samo tako in nič drugače.

Kar zadeva proračun in porabo proračunskih sredstev, najbrž ne more biti v javnem interesu, da se na tako delegiran način, preko delegiranih razpisov delijo javna sredstva za posamezne projekte. Vsi tisti, ki ste bili raziskovalci, ki ste se prijavljali na projekte, bodisi kot župani bodisi kot podjetnik ali kakorkoli drugače, veste, da takšnih pogojev se ne sme ustvarjati v postopkih. Pri projektu, o katerem govorimo, se je zgodilo točno to. In očitno je šlo, da je bila v ta del vključena neka politična veja, politična skupina, ki se ji reče Socialni demokrati, in da so v to vključeni tudi družinski člani, vključno z vodjem projekta, tudi on je bil bogato nagrajen za sodelovanje v tem projektu, bogato nagrajen. Sodelovanje v tem projektu je pomenilo več kot letno plačo univerzitetnega profesorja, več kot letno plačo. In to niso majhna sredstva. Tak način dela po mnenju KPK – Komisije za preprečevanje korupcije pripelje do grobih kršitev temeljnih načel pravne in socialne države. Mi ne potrebujemo, če na tak način delegirate razdeljevanje javnih sredstev iz proračuna, nobenih zakonov več, ne potrebujete ničesar več in postavljate določene skupine ljudi v privilegiran položaj, in to trajno. Žal se v tej koaliciji, ki ta del mandata vodi to vlado, dogaja to, da ne rečem, sistematično. Veliko primerov je bilo ugotovljenih, ampak očitno za ljubi mir, zato, da bo koalicija ostala, tako, kot je kolega Han dejal, do konca mandata

je treba to počikati, to je treba spregledati, to je treba potrditi in se veseliti naprej do konca mandata.

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR: Malo miru v dvorani, lepo prosim.

JOŽE TANKO (PS SDS): Rad bi še opozoril, da je gospod Stanko Stepišnik nekaj mesecev nazaj odstopil zaradi dodelitve bistveno manjših sredstev, približno 7-krat manjših sredstev, kot jih je dobil ta projekt, o katerem govorimo. Pa je šlo za projekt za nova delovna mesta, je šlo za tehnološki projekt in tako naprej in gospod Stanko Stepišnik je odstopil kot minister. Vsi drugi ministri, ki so se našli v takih situacijah, pa ostajajo na svojih pozicijah, tudi gospod Pikalo bo očitno ostal zato, ker je prepomemben člen v neuspešnem boju proti korupciji ali pa v navideznem boju proti korupciji. Pa ostal bo gospod Virant očitno tudi, zato ker ima tudi tam velike obremenitve, ostal je gospod Omerzel, tudi sodeluje ali je sodeloval v pogodbenih razmerjih s firmo, ki ji je bil neposredno nadrejen kot resorni minister in tako naprej. Skratka, očitno so prioritete te vladne koalicije povsem drugačne, kot bi morale biti. Glavno je za delovanje osebnih interesov in pa čim dlje se obdržati na čelu vlade, da se bodo te politike izvajale na nek podoben način tudi naprej.

V teh razpravah smo glavni problem tisti tako pri gospodu ministru, vladi, koalicijskih poslancev, ki smo temo odprli, ne tisti, ki je povzročil tako stanje, ampak tisti, ki smo predlagali, da se o tem razpravlja in tudi govori o odgovornosti ministra za tako stanje. To je na nek način zelo sprevrženo. Če ta koalicija ob tem, ko se hvali z bojem proti korupciji, ob tem, ko se hvali, da bo še zaostрила boj proti korupciji, podpre ravno diametralno nasprotno personalne rešitve ali pa jih ohranja pri življenju, na pozicijah, potem mi o nekem boju proti korupciji ne moremo govoriti. Nemogoče. Ker ravnate povsem drugače, povsem nasprotno od tega, kar govorite.

In kar je bilo še povedano tukaj, očitno nas obtožujete, da hočemo na vsak način zrušiti vlado. Gospodje, ne gre! Rušite se sami, rušite se od znotraj! Tri mesece ste iskali ministra za gospodarstvo, četrti mesec iščete že ministra za zdravstvo, tiste, ki so pod sumom neetičnih ravnanj, koruptivnih ravnanj, ohranjate pri življenju, praktično ustvarjate vse pogoje za to, da ne more koalicija delovati dobro in učinkovito. Prej je eden izmed poslancev očital, da bomo tri petine časa porabili za točke, ki jih je SDS uvrstila na dnevni red tega tedna. Niti ene od teh zadev ne bi bilo, če bi jih prej rešili v koaliciji, gospodje. Ne bi razpravljali niti o interpelaciji proti gospodu Pikalu, ne v petek o interpelaciji proti gospodu Virantu, ne jutri o Odloku za razpis referendumu. To so točke na tej seji, ki so bile uvrščene izključno zato, ker koalicija teh stvari ni sposobna sama znotraj sebe razčistiti.

Tudi razprave o davku na nepremičnine in o Zakonu o množičnem vrednotenju nepremičnin ne bi bilo na tej seji Državnega zbora, če bi koalicija uporabljala zdrav razum. Če bi uporabljala zdrav razum. Vendar ste kljub opozorilom zadeve peljali naprej in sedaj ste v neki čudni godlji, ko je treba te stvari rešiti. Mislim, da se je treba tudi vprašati, v čem je interes, da koalicija tako vztraja pri teh rešitvah, ki niso dobre. Velik problem. Interpelacija je tudi rešitev. In minister je sestavni del problema te koalicije, ni rešitev te koalicije. To, kar se dogaja z javnimi sredstvi, tudi na področju šolstva, tudi na drugih področjih, je problem vse politike v tej državi. Če te zadeve ne potekajo pregledno, če nad njimi ni nadzora, če se pasejo na njih strankarski veljaki in njihovi družinski člani, sorodniki, potem mi o neki racionalni porabi javnih sredstev ne moremo govoriti. So tudi še kakšni drugi projekti, podobni ali pa še celo večji, ampak če tako banalnega, marginalnega projekta ne morete rešiti, kot je tale, potem se velikih lotili ne boste. Nikakor ne.

In kar zadeva interpelacijo, žal, v imenu predlagatelja ugotavljam, da so ostali zapisi, ki smo jih dali v interpelaciji, nedotaknjeni v vseh točkah. V vseh točkah. Nihče ni zanikal ne zneskov, nihče ni zanikal ne političnih povezav, nihče ni zanikal ne sorodstvenih povezav in nihče ni zanikal tudi tega, kdo je pri teh projektih tudi po drugi plati sodeloval. Nihče. Spoštovani kolegi v koaliciji, predlagam vam razmislek o tem, da se o stvari odloči drugače, kot ste govorili v razpravah. In da tiste besede, velike besede o boju proti korupciji, postanejo meso, da postanejo dejanje. Povsem neprimerno je, da gledam tukaj sprenevedajoče obraze, ko se govori eno, ko se dela drugo. In če bo kljub vsem tem očitkom, ki niso bili niti z eno besedico zavrženi, z niti eno razpravo zavrženi, če bo ostalo tako, kot ste dejali, potem smo izgubili boj proti korupciji, izgubili smo boj za pravno državo in pravično državo in tudi izgubili smo boj za socialno državo. Ker privilegirane skupine nimajo nobenega odnosa ne do enega, ne do drugega, ne do tretjega, ampak samo do svojih koristi. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa tudi vam.

Ugotavljam, da so vsi razpravljavci, ki so to želeli, tudi dobili besedo. Ker pa čas, določen za razpravo, še ni potekel, sprašujem, ali želi kdo na podlagi prvega odstavka 71. člena Poslovnika Državnega zbora še razpravljati. Še obstaja želja po razpravi? Bom odprla možnost za razpravo, vas opozarjam, da je samo en krog. Vsi, ki želite razpravljati, vas prosim za prijavo. Prijava teče. Prijavljenih imamo še enajst razpravljavcev, med njimi pa je tudi gospod minister, ki se je že prej prijavil k besedi. Vsak ima po pet minut. Kot prvi je prijavljen gospod Jožef Kavtičnik. Izvolite.

JOŽEF KAVTIČNIK (PS PS): Hvala lepa.

Poglejte, danes je bilo veliko govora tudi o domoljubju. Jaz moram tukaj iz tega mesta povedati, da bomo 8. 4. imeli na Odboru za izobraževanje, znanost, šport in mladino in skupaj z Odborom za kulturo tudi temo domoljubje. Vabljeni ste vsi tisti poslanci in poslanke, ki imate to našo državo res radi in ki bi radi nekaj spregovorili in tudi slišali o domoljubju. Če pa govorimo o domoljubju, pa seveda se začne doma, v družini. Ne s prstom pokazati takoj na šolo, na izobraževalni proces in tako naprej. Domoljubje se začne doma, nadaljuje se v izobraževalnem procesu in seveda tudi v okolju, v katerem otroci, odrasli živimo.

Danes, malo prej je kolega Tanko dejal, da niso zanikali sorodstvenih vezi, saj jaz si ne znam predstavljati, kako bi nekdo lahko zanikal sorodstvene vezi. Jaz jih ne bi nikoli in jih tudi ne mislim. Vendar s tem, če sem z nekom soroden, še nisem nepravičen, še nisem klientelističen. Jaz vam bom odkrito povedal, da mojemu otroku, da mojima obema otroka želim vse najboljše. In bom vse naredil, da bi jima šlo na tem svetu, v tem življenju vse dobro. In zato nisem nikoli obsodil in ne mislim obsoditi nobenega starša, ki svojemu otroku želi vse najboljše in vse dobro.

Zanikana tudi ni bila višina sredstev, ki so bila dodeljena temu projektu. Seveda ne, saj nihče ni dejal, da ta denar ni šel v takšni višini za te namene. So pa zanikali in velikokrat je bilo slišano, da bi karkoli bilo narobe pri razdeljevanju tega denarja, pri kriterijih za tiste, ki so v tem projektu sodelovali. To je treba dokazati, to bo pa treba dokazati, ali so bili upravičeni ali neupravičeni. In predvsem tisti, ki govorijo, da so bili, da so ta sredstva bila neupravičena, bodo morali seveda to dokazati. Zato jaz še vedno smatram, da je ta interpelacija neprimerna, nepotrebna, da smo tukaj sicer govorili o izobraževanju, kar je dobro, ampak vse ostalo pa ni bilo potrebno.

Zato seveda te interpelacije ne bom podprl.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Naslednja ima besedo dr. Andreja Črnak Meglič.

DR. ANDREJ ČRNAK MEGLIČ (PS SD): Hvala lepa, gospa podpredsednica. Še enkrat lep pozdrav!

Torej, kot rečeno, argumenti se tukaj enostavno ne primejo. Vedno znova se pojavljajo ene in iste obtožbe na osnovi, bom rekla, nekkih insinucij iz neke anonimne prijave. Povedala sem že, da denar, ki je bil porabljen za ta projekt, je bil razdeljen praktično med tri institucije in pri tem je večina denarja za honorarje, o katerih ste govorili, šla seveda za plače, avtorske pogodbe in tako naprej. Vendar tisti ljudje, ki so redno zaposleni v procesu, in teh je več kot 30, to se pravi med 30 redno zaposlenih ljudi se je razdelila večina tega

denarja, in to za njihove plače. Nihče od njih ni prejel niti evra več plače, kot bi jo sicer prejel. Dobili pa so projekt. Pravite, da gre za klientelizem, ja, jaz res ne morem pomagati, če imamo pri določenih vsebinskih točkah na določenem delovanju pač ljudi, ki so tudi morebiti v sorodstvenem razmerju. To nima nobene veze. Gre zato, da je gospod dr. znanosti, da odlično obvladuje svoje področje, da ima odlične mednarodne referenci in v sled tega je popolnoma jasno, da zaradi tega, ker je slučajno sorodnik nekoga drugega, bi moral biti izločen. Jaz nisem še videla, da bi kje obstajal tak pogoj, da na osnovi tega, da je nekdo sorodnik, izključujemo, če ima vse strokovne reference, da lahko sodeluje v celotni zgodbi.

In dejstvo, minister vas je že opozoril, da so bile na podlagi tega narejeni veliki predlogi za spremembe učnih načrtov, strokovna svetovanja in posveti in tako naprej. Skratka denar je bil porabljen za nekaj, kar je mogoče tudi materialno dokazati, da ne govorimo o temu, koliko strokovnih člankov je bilo pripravljenih na ta način. Seveda gre za subjektivno percepcijo, kako si nekdo predstavlja vsebine, ki so bile predmet tega razpisa. Dejstvo pa je, da so sledile tistim pogojem, ki jih je predvideval tudi mednarodni razpis oziroma tisto, za kar so bila dodeljena sredstva iz OP.

In nenazadnje govorimo o tem, da so bila sredstva izvedena v času, ko je bil minister nekdo drug, medtem ko je bil človek, ki ga danes interpeliramo, v tistem času izključno in samo raziskovalec. Skratka, mešamo jabolka in hruške.

In še enkrat, kot sem rekla, če bo karkoli iz tega, kar ste vi natoľcevali, jasno dokazano, sem prepričana, da bo minister ustrezno odreagirati, da bo pokazal svojo integriteto. Ampak to seveda je treba v nekem postopku dokazati z materialnimi dokazi in potem tudi zagovarjati. Mimogrede, postopek je bil transparenten, možnosti za pritožbo so bile. Če se pa gospodje in gospe, ki na razpisu niso uspeli, ne upajo pod anonimno prijavo niti podpisati, hkrati pa se niso pritožili na sam postopek, potem pa zelo obžalujem, kakšno je stanje duha v naši državi.

Interpelacije ne bom podprla.

Rekla bom pa še to, tudi zato ne, ker mislim, da je minister za šolstvo dober minister, da stoji za tistimi vrednotami in cilji, za katerimi stojijo Socialni demokrati: kvalitetno, javno, vsem dostopno šolstvo na način, da bomo tudi Slovenci svoje znanje lahko izkoriščali kot eno največjih komparativnih prednosti, ki jih v tej mali državi imamo. Hvala.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Gospod Mirko Brulc, izvolite.

MIRKO BRULC (PS SD): Hvala lepa za besedo. Res živimo v čudni državi. Pri nas je pač vse mogoče, ampak nič hudega. Mlada država je to

in nimamo neke stoletne tradicije. Mogoče se bomo že kdaj izpilili, ampak takrat nas ne bo. Na osnovi neke anonimke, in še ta je objavljena v časopisu, delamo sedaj tak cirkus že toliko ur in trošimo davkoplačevalski denar. To je unicum v Evropi. Nikjer se to ne more zgoditi, razen pri nas, ker imamo tako kvalitetno opozicijo, ki obvlada vse te igre. Ne verjamem dosti, da si sami sebi ne pišejo anonimk, da potem opravijo, kar so si zadali. To pa je, da se izkoristijo vsa politična sredstva, samo da država ne bi funkcionirala tako, kot je treba, oziroma da ministri sedijo tukaj, izgubljajo čas. Mene čudi, da gospod Tanko še ni omenil, zakaj danes ni tukaj predsednice Vlade cel dan z nami in še vseh drugih ministrov, ampak do tega še pridemo.

Poglejte, minister je bil takrat raziskovalec. Mi si lahko izmislimo in ga interpeliramo, če je mogoče kdaj v srednji šoli prepisal domačo nalogo. Zakaj pa ne? Saj to je ista vsebina. Tukaj razsodnosti ni več. Bo treba pač požreti, kot požiramo te minute, samo da minejo, da preidemo k bolj konkretnemu delu, da opravimo to glasovanje, za katerega je znano že na začetku, kako bo potekalo in od tega ta država nima absolutno nobene koristi. Absolutno nobene. Davkoplačevalci so pa lahko jezni na vse nas, še posebej na tiste, ki zahtevajo seje Državnega zbora s tako vsebino.

Seveda te interpelacije nikakor ne morem podpreti, kajti toliko razsodnosti še imam. Če bi jo pa izgubil, kot so jo nekateri, ne bi želel biti tu. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

Gospod Jerko Čehovin.

JERKO ČEHOVIN (PS PS): Hvala.

Žal moram tudi jaz reči, da je danes še en izgubljen parlamentarni dan, kajti govorimo o nečem, kar nima osnove ne v zakonodaji niti v ustavi ne. Namreč interpeliramo ministra za delo v preteklosti, ne pa za to, kar dela kot minister. Skratka, nobene osnove ni, da bi toliko časa namenili razpravi in oblikovanju sklepov in glasovali za interpelacijo ministra. Kajti, lahko se reče, da je ta zadeva skonstruirana od A do Ž. Po tej logiki bomo kmalu začeli interpelirati tudi tiste, ki so včasih sosedu rabutali jabolka ali še kaj drugega. Mislim, da dejansko to ne sodi v to dvorano, razen seveda, če ne gre za čisto drugačen namen interpelatorjev, ko smo pravzaprav videli že jutraj, da je bila zelo majhna udeležba. Je pa to odlično, seveda na račun davkoplačevalcev, predvolilna tema za evropske volitve, čeprav še nismo v času, ko bi imeli čas za predvolilne kampanje, ampak je vseeno dobro, da še kaj na zalogo naredimo, da bo nekdo "odcahnil" in nam pritisnil kakšnega dinosavrčka v naš zvezek, da smo bili pridni.

Skratka, po vsebini me nikakor ni prepričala ta interpelacija. Moram reči, da dr. Pikala osebno ne poznam, nisem nikoli z njim

spregovoril več kot zdravo – zdravo in mu čestital za imenovanje. In mislim, da so pravzaprav take in podobne interpelacije, ki se na nak način fabricirajo sproti, samo odraz neke agende, ki je bila že ne danes, ampak že v genezi postavljena v Državni zbor. To je čista zloraba poslovnika, čista zloraba ustave in čista zloraba zakonodaje. Jasno je, da bom glasoval proti interpelaciji.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa.

Gospod Marko Pavlišič, izvolite.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala za besedo.

O jajcih tukaj danes govorimo. V bistvu govorimo o pomanjkanju le-teh, namreč predlagatelj še vedno ni zbral zadosti poguma, da bi začel delovati konstruktivno, pa čeprav je to, bom rekel, konstruktivna nezaupnica ali kaj podobnega. In od kje ta obup, spoštovani predlagatelji? Od kje ta obup, da se zatekate v te skrajne metode in da je vsaka vaša interpelacija slabša? In ta je dejansko najslabša izmed vseh do sedaj in prihaja še slabša.

Sicer je gospod Grims že lepo omenil, ko je v bistvu dejal, da ima danes le generalko za petek. V bistvu je resnica malenkost drugačna, v petek ima popravni izpit, nič drugega.

Čemu je pa to vse skupaj namenjeno? Vaš cilj je konstantno zburjanje občutka, da smo v izrednih razmerah. In zakaj je treba zburjati neprestano ta, bom rekel, občutek da smo v izrednih razmerah? Zato, ker je lahko v izrednih okoliščinah še takšen kriminallec heroj, in zato potrebujete izredne okoliščine.

Gospod Tanko je omenjal sum korupcije. Gospod Tanko, kakšni so pa vaši kriteriji? Kakšna so vaša merila, kje je tista meja, kdaj lahko nekdo opravlja neko javno funkcijo in kdaj je ne sme več? Je to obsodba? Je to pravnomočna obsodba? Gospod Tanko, vas sprašujem, kakšno je vaše mnenje. Upam da ga imate. In, če ga imate, upam da ga boste povedali. Ali je to obtožni predlog? Ali je to pravnomočna obtožnica? Ali je to ovadba NPU? Ali je to anonimna ovadba? Ali je to sum korupcije? Gospod Vizjak ve, o čem govori, ker je gospod Vizjak na enem odboru rekel, da sam ne ve, ali je koruptiven ali ne, skratka, to je že sum korupcije samega sebe, ali je to morda tista meja mnenje SDS inkvizicije? Poglejte, tudi to je v redu, ampak povejte, prosim, kakšna so vaša merila. Bojda znate in zmorete bolje. Zberite se skupaj in vložite konstruktivno nezaupnico.

Zdaj takšna, recimo, bolj tehnično usmerjena bi Sloveniji v temu trenutku prišla zelo prav. Recimo, lahko vam dam en predlog, dajmo gospoda Janeza Šušteršiča za predsednika Vlade, tudi vi ga cenite, po vaših izjavah sodeč. Potem, recimo, gospo Romano Tomco damo za ministrico za delo in socialo recimo, gospod Tisel, evo minister za zdravje, odlična izbira ... Zdaj minister Čufer pa naj kar ostane, tudi vam

bo prav prišel, brez skrbi bodite, ker je res velik strokovnjak. Zdaj, pogledjte zberite se skupaj pa naredite nekaj konstruktivnega, lepo prosim.

Skratka ... / oglašanje iz dvorane/ ... pa mi že imamo svojo vlado.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Gospod Pavlišič.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Skratka, če smem nadaljevati.

Skratka, gospod Tanko, kakšni so vaši kriteriji za upravljanje neke javne funkcije. Povejte jih prosim lepo, javno, da bomo vedeli, kakšni so vaši kriteriji. In kdaj boste izbrali ta pogum, da ne rečem kaj drugega, za konstruktivni predlog, pa čeprav bo to konstruktivna nezaupnica naši vladi. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Dr. Vinko Gorenak imate besedo.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): Hvala lepa.

Jaz nisem bil prijavljen za razpravo, ampak že v uvodu je minister, seveda v stilu gospoda Klemenčiča, kar za glavno govornico omenil mene, strosil tako eno laž, kakor gospod Klemenčič, on jo je strosil v petek, ko je rekel, da seveda ni imel možnost komuniciranja s policijo v času mojega ministrovanja. Danes je to zanikal generalni direktor. Ampak nisem se zato oglasil, minister, bom kasneje z vami, ampak glejte, nekdo je rekel tukaj, uporabili bomo vsa politična sredstva. Ja kakšna sredstva se pa uporabljajo v demokraciji, če ne politična sredstva? Jaz globoko verjamem, da ste nekateri navajeni nekaterih drugih sredstev, takih, ki so jih uporabljali po letu 1945, posledice česar so bile katastrofalne za slovenski narod. To je sicer bilo, verjamem, da ste navajeni tega. Mi smo navajeni, kot smo tudi napovedali, uporabe političnih sredstev. Politična sredstva se uporabljajo v demokraciji. Kakšna druga sredstva, tista, ki jemljejo tudi življenje, tista, s katerimi se bori, so pa druga politična sredstva, ki niso politična. Zdaj, če vi mislite ali pa zganjate nostalgijo za tistimi časi, potem se vprašajte o sebi in o svoji vesti.

Kar se tiče dveh interpelacij in enega referendumu. Dragi moji, vso jutrišnjo razpravo si kar pokasirajte za svoj račun. Kdo pa je kriv za jutrišnjo razpravo. Morebiti tisti, ki so predlagali referendum, ali tisti, ki so ga zakrivali z zakonom. Jutrišnja razprava gre v celoti na vaš račun, vi ste sprejeli zakon. Referenduma ne bi bilo, če ne bi vi naredili zakona, kakršnega ste naredili.

Kar se tiče ostalih zadev – dve interpelaciji. Glejte, naj vas spomnim, jaz se spomnim časa tam leta 2007, tik pred predsedovanjem Evropske unije, ko smo se na vladi enkrat neformalno pogovarjali tudi o tem, kako dobro bi bilo, če bi imeli v času, ko vlada opravlja še neke druge naloge v Evropski uniji, v času predsedovanja torej, ko so bili takratni ministri

več v Bruslju kot doma skorajda, če bi imeli toliko konstruktivno opozicijo, da bi bila vsaj pri vlaganju interpelacij, recimo, malo bolj normalna, pa ni bila. V času, ko smo predsedovali Evropski uniji ste po mojem spominu, lahko to preverimo, vložili tri interpelacije. Dragi moji, potem ne boste očitale v času, ko ne predsedujemo Evropski uniji, da ne bi smeli vlagati interpelacije. Kar naprej ste govorili tudi o tem, kako je pomanjkljiva, neprimerna in ne vem kaj vse. Ja, dajte zamenjati gospoda Vebra, saj on odloča o tem, kaj gre naprej in kaj ne, pa mislim, da se je prav odločil.

Minister, bili ste grobo žaljivi. Jaz sem sedel v tisti klopi tam nekje, kjer je bila interpelacija zoper mene vložena, in vem, kako sem se obnašal. Posnetke si lahko pogledate tistega prenosa. Glejte situacija je preprosto takšna. Jaz sem se trudil in sem tudi bil dostojanstven, čeprav mi je včasih šlo na to, saj veste, kako je, da bi šel k nekemu pa hm..., ne bom, tri pikice naprej. Vi pa ste v odgovoru nekemu že rekli, da bi naj bila nova interpelacija zoper vas, če bi slučajno ne priporočil, ne predlagal ali kaj že delitev knjig Romana Leljaka. Glejte, naj vas spomnim, da ta knjiga govori o umoru, o dveh umorih, ki so jih zakrivali slovenski, še živeči državljani. Slovenski, še živeči državljani, so torej zakrivali dva umora in jih izvršili. O tem govori ta knjiga. Včeraj ali predvčerajšnjim je v rodni vasi tega umorjenega gospoda potekala ena taka slovesnost. Tam bi morali biti pa videti, kaj pomeni, če ti umorijo sorodnika. Seveda smo pa tam iz klopi od zdaj slišali krohotanje, ko ste vi to rekli. Gospe in gospodje, zamislite se, kaj delate. Zamislite se, ker vidim, da niste sposobni izglasovati niti sklepa, da bi obsodili tovrstna dejanja, torej umor. Zavrnilo ste te zadeve. Vam pa priporočam, minister, da vsaj tako tragičnih stvari, kot so umori, ne uporabljate za hece v Državnem zboru. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Gospod Srečko Meh, izvolite.

SREČKO MEH (PS SD): Hvala lepa.

Naj ponovim eno misel od prej. Najprej tista, da je pri vseh interpelacijah, ki jih bo v tem tednu že pet po vrsti, samo dve v enem tednu, če malo takole komentiram, je pravzaprav isti odtis – SDS, povsod, in sicer povsod, z vsemi sredstvi. Ampak nič hudega, to je demokratičen sistem in demokracija ima pravzaprav zelo zanimivo metodo: dvigneš roko, pritisneš na tipko in pogledjte, izberete 46 glasov, izglasujete nezaupnico. Kadar pa govorimo o tako resnih zadevah, kot je interpelacija o nekem, ki sploh ni bil minister takrat, o čemer interpelirate, ne o tem, kar se je zgodilo danes, za časa njegovega ministrovanja, ampak govorimo o temu, kar se je zgodilo pred petimi leti, potem pa je to res vprašanje zaradi uporabe vseh sredstev.

Nekaj pa je slabo, gospe in gospodje, in tu se z dr. Gorenakom pravzaprav strinjam. In sicer

slabo je, da so interpelacije znak evropski skupnosti, da ne moremo najti niti najmanjšega konsenza o tem, kaj je pomembno ali kaj je manj pomembno in ni treba za vsako ceno odigrati igre interpelacije. To je slab znak za evropsko skupnost in natančno pove, da imamo znotraj kar precej težav, ampak zagotovo vam povemo, da kadar bomo hoteli oditi, potem se bomo sami odločili za to, potem bomo to tudi povedali in takrat bomo to naredili tako ,kot se to tudi spodobi.

Moje vprašanje je seveda tudi zelo jasno namenjeno: Kdo od SD članov je dobil denar od tega projekta? Kdo je tisti, ki je ta denar dobil? Kdo? Povedali smo vam že, da dr. Pikalo ni naš član, tudi takrat ni bil. Kdo je tisti torej, ki je ta denar dobil? Kako je SD s tem povezana? Razen, da je minister opravljal svoje delo. Zato pravim, bodite dostojanstveni vsaj približno in ne govoriti kar tako v tri dni.

Zdaj še eno vprašanje se mi takole pojavlja. Stožice ste danes omenjali. Ja, zakaj jih pa niste uredili v tistem letu, ko ste imeli tako rekoč vse na razpolago? Zakaj jih niste uredili? Danes vam ostajajo primerno orodje ali orožje, s katerim mahate in poskušate govoriti, da je vse narobe, o korupciji, klientalizmu in vse skupaj. Pa vendarle imamo organe pregona, ki morajo to narediti, ali Računsko sodišče v primeru tega javnega razpisa.

Zato, gospe in gospodje, interpelacije seveda ne bom podprl. Z izjemnim užitek bom glasoval proti. In prepričan sem, da je bila tudi tokrat vložena izključno zaradi – kako sem že prej rekel – odtisa pri vseh referendumih, odtisa SDS.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala, gospod Meh.

Besedo dajem gospodu Francu Brezniku. Izvolite.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Najlepša hvala.

Tudi jaz sem eden izmed tistih, ki se danes ni imel namena oglasiti, ampak vseeno moramo raziskati in razčleniti nekatere argumente, kontraargumente, ker to je vse tisto, kar je pomembno pri eni interpelaciji nekega ministra ali pa tudi vlade. Sam menim, da prvi izmed argumentov, ki ga je danes podal minister, da interpelacija nima osnove zato, ker je takrat bil v vlogi raziskovalca, danes je v vlogi ministra. Lahko rečem, da to bi veljalo. Po eni strani bi ta argument podprl, vsaj za te prve besede. Pomembno pa je poudariti, da minister prej ni bil varilec, inženir, ampak je bil raziskovalec na instituciji, ki se financira iz državnega proračuna in zdaj je samo napredoval v teh petih letih na funkcijo ministra, ki tudi odloča o tem denarju. Torej, tu je tisti konflikt interesov. Govorimo o besedi, ne obtoževanje, ampak higieničnosti in nehigieničnosti neke zadeve. Če bi gospod Pikalo bil minister za kmetijstvo, ali pa karkoli, seveda ne bi imel tega vpliva, vsaj verjamem ne, na institucijo, kot pa jo ima sedaj, torej svojo pot

še vedno nadaljuje, s tem, da je v tem trenutku iz raziskovalca prišel v nekoga, ki odloča o javnem denarju. Tisto, kar je pomembno, je, da je interpelacija pač politični institut, o katerem se odloča. Ljudje si ustvarjajo mnenja, danes preko direktnega prenosa, kako neka oseba, ki ima neko legaliteto, odloča o javnem dobrem. In tukaj se vidi tudi vsa njegova etika, vsa njegova širina razprave. In tisti, ki govorite, da se bomo borili z vsemi političnimi sredstvi, ja, tudi jaz sem v parlamentu, ker menim, da se bom boril s političnimi sredstvi za dosego nekih mojih ciljev, ciljev, od katerih mislim, da bi ta družba lahko delovala bolje, da bi lahko delovala, da ima zadosti maneverskega prostora. In to so politična sredstva, v demokraciji govorimo, da imamo politična sredstva, zato smo voljeni na volitvah, dobimo nekaj procentov s tem, dobimo osnovni input demokracije, ki se imenuje legaliteta, in s to legaliteto odločamo tukaj v Državnem zboru.

Tisto, kar je drugi del, pomembno, pa je sama širina razprave ministra, ki pa menim, da je osnova za novo interpelacijo. Jaz bi podal novo interpelacijo in tudi napovedal – to je njegovo razumevanje javnega in zasebnega šolstva. Včeraj zvečer me je kolega iz Dunaja, s katerim sva bila nekoč celo cimra, ki je sedaj predavatelj na MIT, mi je, ko sva si dopisovala, povedal par naslednjih dejstev. Spoštovani gospod minister, prvič, v Ameriki, recimo, ne govorijo o javnem in zasebnem, govorijo predvsem o javnem in privatnem šolstvu. Privatno šolstvo pa ne pomeni, da nekdo ustanovi univerzo in da iz nje črpa denar, ampak je večina teh univerz neprofitnih. V Ameriki imate celo vrsto lestvic, ki o tem govorijo. Glede kvalitete študija ste vi tisti dolžni, ki ste v tej agenciji dolžni kadrovati in nastavitvi ljudi, ki so neodvisni, ki bodo ocenjevali tudi kvaliteto privatnega šolstva, zasebnega šolstva, kakorkoli ga imenujemo. Nadaljevanje. Razumevanje privatnega šolstva v Ameriki je takšno, da prvih 20 najboljših, elitnih univerz po rangiranju je privatnih. Berkeley je na 21. mestu kot prva javna univerza. Toliko glede privatnega in javnega šolstva. In prosim, če ne govorite več v tej smeri in slabšanja. Konkurenca je potrebna. Govorite predvsem o tem, da monopol javnih univerz mora ostati in še posebej monopol ene univerze, ki jo predstavljate, univerze, ki je nastala ali pa fakultete izmed teh, ki je nastala leta 1961 kot visoka politična šola, ki je imela podporo v Dolancu in vodstvu bivšega totalitarnega režima, ki se je kasneje preimenovala v Visoko šolo za sociologijo, politične vede, torej je nadaljevala svojo indoktrinacijo bodočih novinarjev, bodočih sociologov. Ta šola je leta 1991 pač postala Fakulteta za družbene vede. To je zadnja institucija, ki se nikoli ni prečistila, kjer je cela vrsta morilcev po drugi svetovni vojni, oznovcev, danes tam doktorjev znanosti. To je zadnja institucija, ki lahko govori o domoljubju. To je zadnja institucija, ki lahko govori o domoljubju in da se sploh prijavlja ...In če bi jo danes, če bi jo

včeraj ukinili, mislim, da ne bi bilo nobene škode, spoštovani gospod minister! Nobene škode ne bi bilo!

Glede vašega poznavanja inženirjev, pa v eni izmed naslednjih debat, ker so se obrnili name, da zaščitim delo inženirjev in tehnikov v Sloveniji. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Besedo ima gospod Jožef Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa.

Gospod minister, dovolite, da vas na začetku vprašam, ali sta z bivšim ministrom Lukšičem vložila tožbo proti gospodu Mercu? Kajti danes govorijo o nekih anonimkah, gospod Merc se je pa podpisal, in zelo ostra stališča. Ali pa je to preveč nevarno, vložiti tožbo proti Mercu, ker je težko dokazljivo in zmagati v tej tožbi.

Zdaj drugo, kar vas sprašuje, sprašujem, ali boste spremenili kurikulum o državljanstvu in domovinski vzgoji. Namreč, dr. Žiga Turk piše: "Če bi minister Lukšič verjel v rezultate te drage raziskave, bi takoj lahko sprožil kurikularno prenovno, pa je ni." Pa je ni. Ali je kdo, jo boste vi sprožili na podlagi teh raziskav, drugače je denar vržen stran, večinsko. Če verjamete v raziskave, boste sprožili, bi že lahko sprožili, bi lahko že Lukšič. Nekaj je treba na tem področju, ko imava že danes to debato državljanske in domoljubne vzgoje, storiti.

Veste, kot sem danes že omenil, je moja izkušnja, da sem deležen pogroma vedno in povsod, ko se za to zavzemam. Največji greh je, če omenim, recimo, da so – ne vstaja, da ne bo kdo napačno teh ..., jaz sem določene zahteve vstajnikov celo podprl –, pa tisti nočni pohodi na domove občinskih svetnikov bili replika nacističnih pohodov iz aprila 1941. In sem meritoren, ker so na ta način prišli po mojega očeta in ga zaprli. In v zaporu v meljskih kasarnah sta bila skupaj Alfonzom Šarhom zaprta, pristnim Slovencem. In spet je dodaten greh, če rečem, ne zlorablajte Šarha, pa ga slikajte z zvezdo na kapi, ker je nikoli ni imel, ker se je Šarh imel za legitimizirano, ker je priznaval legitimizirano in se je imel za kraljevega vojaka takrat, kar je bilo legalno. In takoj je pogrom, takoj so protesti. In strinjam se seveda, da je domoljubje treba začeti v družini. Jaz sem bil tega deležen, ampak zaradi tega sem deležen tudi pogromov. Deležen sem bil tudi zaradi tega, ker je general Maister delal načrt za razorožitev zelene garde v moji rojstni hiši, in ker je zaradi zaslug tam, po mojem predniku tudi ulica v Mariboru, Jerovškova. In tega ne bi smel človek niti povedati, takoj se spravijo name, ko primerjam nekatere stvari. In minister, želim da dejansko storite tiste, kar ste ob prvi varianti, da je govorjenje in razpravljanje in učenje domoljubja vedno moderno, da ni predmoderno, kot trdi dr. Miheljak in pravzaprav on slehernič napade, če se kdo zavzema za domoljubje s

svojimi nizkimi opazkami klesti. Sem pa v dvomu, ker prej ste že spremenili odnos do tega, ker so na vas pritisnili, verjetno, da se ne smete tako izražati o delu fakultetne ideologije, kjer je očitno domoljubje nekaj predmodernega in tako tudi učijo študente. Napačno! Danes, ko je Evropa soočena z novimi varnostnimi problemi, po krimskih dogodkih ali s krimskimi dogodki, je domoljubje še kako pomembno. In upam, da se bo tudi leva opcija tega zavedla, da ne bo napadala tistih, ki trdimo, da je to treba spoštovati, krepiti. Čas je, da se ovestite, da tega nimate za predmoderno zadevo, ampak da je domoljubje dejansko potrebno in ga je treba tudi v šolske programe spraviti. In še enkrat vas sprašujem, boste spremenili kurikulum na podlagi vseh teh spoznanj in tudi na podlagi raziskave, ki je bila drago plačana in ki ste jo izvajali?

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Besedo ima mag. Majda Potrata.
Izvolite.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala za besedo, gospod predsednik.

Ponovila bom tisto misel iz mnenja poslanske skupine, ki ostaja tudi po vseh teh urah v meni še enako trdna, to je, da je to interpelacija, ki je ne bi smelo biti. Namreč, če je šlo za kakršnokoli kaznivo dejanje, bodo to ugotovili za to pristojni organi pregona in bodo tisti, ki naj bi bili domnevno v te dogodke vpleteni, za to tudi odgovarjali. Če pa naj bi bila to interpelacija kot politično dejanje, kot akt, v katerem opozicija presoja, ali je minister v svojem resorju izpolnil obveznosti, ki jih je napovedoval na začetku oziroma ali izpolnjuje svoje zakonske obveznosti, potem pa rečem, da o tem skorajda ni bilo govora, ampak o vsem drugem.

Se mi je pa sčasoma iz te razprave vendarle izluščilo eno spoznanje, da namreč tisto, kar moti predlagateljke interpelacije, je pravzaprav to, da je bil to projekt izpeljan na podlagi evropskih usmeritev in dogovorov, da je bil to projekt, ki je vendarle imel naslov formalne oblike izobraževanja za državljanstvo v multikulturni družbi ne kakršenkoli projekt o čemerkoli, ampak o državljanstvu in v multikulturni družbi. Omenila sem, da sta bila pravzaprav dva sklopa, na katera so se prijavljali raziskovalci oziroma dve raziskovalni instituciji, ki sta vsaka po svoje sledila zastavljenim ciljem. In moram reči, če pogledate, kaj je bilo, katera dva vidika sta bila vključena, se mi zdi, da je to silno pomembno, da je šlo za krepitev državljanske vzgoje, državljanske ne domovinske. Državljanstvo vzgoje oziroma razumevanja državljanstva v odnosu do mednarodnih integracij, v katere je Slovenija vstopila. Gre predvsem za to razumevanje razmerij državljanstvo Republike Slovenije in Evropska unija. Drugi vidik pa je bil uspešno vključevanje učencev migrantov. Meni se ta drugi vidik zdi še posebej pomemben

zaradi tega, ker so mednarodne raziskave PISA in podobne, ugotovile, da se otroci migrantov slabo vključujejo v slovenski šolski sistem in kasneje tudi v družbo. In to so verjetno stvari, do katerih bi nam moralo biti veliko.

Še bolj me je pa zaskrbelo, ko sem začela zaznavati v razpravi, da nekateri kar ukazujejo, katere vsebine bi morale biti pri predmetu državljanska in domovinska vzgoja in etika, kar narekujejo. Bilo je začititi iz govorjena, da če ne bodo točno tiste vsebine, o katerih sami razmišljajo, da morajo biti vključene v učni načrt, v kurikulum, bo vse skupaj seveda vredno ništrc. No ta izraz – ideološki ništrc – je pa tudi iz nekega pisma, ki ga je treba tudi tako razumeti. Zagovarjam svobodo izražanja različnih pogledov na iste stvari. Škoda, da ravno tisti, ki imajo toliko povedati na račun totalitarizmov, ne zaznavajo v svojem zavzemanju želje po uniformiranju pogledov na posamezne stvari. Ne boste mogli prepričati sedmošolcev in osmošolcev, da bodo enako razmišljali pod poglavji Verovanje, verstva, država ali pa Republika Slovenije je utemeljena na človekovih pravicah, Skupnost državljanov Republike Slovenije, Posameznik–skupnost–država, pa sem vam samo štiri programske sklope iz učnega načrta za sedmi razred prebrala. Gre preprosto za to, da, če hočemo res zaživeti kot strpna, humana, pluralna družba, potem bomo morali nekatere svoje poglede pa tudi pričakovanja spremeniti. Temeljni problem pa je, da ponujate tisto, kar ponuja Društvo za vrednote slovenske osamosvojitve, to pa je že drug problem, o katerem danes ni govora.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Besedo ima dr. Ljubica Jelušič.
Izvolite.

DR. LJUBICA JELUŠIČ (PS SD): Najlepša hvala, spoštovani predsednik.

Jaz se že 8 ur sprašujem in poskušamo ugotoviti, na podlagi česa je pravzaprav nastala vsebina vaše interpelacije. In poskušala sem ugotoviti, ali ste imeli v rokah anonimno kazensko ovadbo in ste na njeni podlagi pisali to interpelacijo ali ste imeli v rokah kaj drugega. Gospa Pučnik je rekla, da niste imeli te anonimne kazenske ovadbe v svojih rokah in da ne veste, kako zgleda niti kaj v njej piše, da pa ste upoštevali tisto, kar je pisalo v medijih. Jaz sem pregledala kliping iz časa od 8. do 10. januarja, ki ste ga tudi priložili k vaši vlogi za izredno sejo Odbora za izobraževanje, kjer ste hoteli razpravljati o tej tematiki. In tudi iz tistih dokumentov se da sklepati, da vsebina vaše interpelacije, če jo primerjamo s tistim, kar je bilo zapisano v medijih, ne moreta biti povsem odraz eden drugega. Kajti v vaši interpelaciji so napisane stvari, ki jih v medijih ni bilo. Namreč, ključna stvar, ki je bila v medijih zapisana, je pa v vaši interpelaciji drugačna, je naslovnik. V medijih pišejo o tem, da je bila vložena kazenska ovadba proti Lukšiču. Januarja 2014

je bilo zelo politično kurantno udrihati po predsedniku Socialnih demokratov. Vi pa ste se potem kot konji s plašnicami zapodili proti cilju z uporabo vseh političnih sredstev, pisali interpelacijo, nekje pred ciljem ugotovili, da ne morete interpelirati Lukšiča, ker ga ni v vladi, da pa bi se kot dober nadomestek mogoče pokazal tudi Pikalo, ki pa je v Vladi, čeravno v povezavi z dajanjem projekta določeni instituciji ni bil povezan oziroma saj ne takrat leta 2010. No, ko sem se spraševala, kdo vam je pa potem pomagal napisati to interpelacijo, pa sem iz vaših nekaterih razprav slišala določene odgovore, ki mi pa dajo nekaj vedeti. Namreč zelo ste se sklicevali na to, kako bi morala izgledati državljanska vzgoja in da je pravi primer tega, kako naj ta reč izgleda, zapisano na spletni strani Združenja za vrednote slovenske osamosvojitve. Omenjali ste tudi ime ene visoke uradnice, nekdanje visoke uradnice na Ministrstvu za izobraževanje, ki je mimogrede tudi na POP TV dajala določene vrednostne sodbe glede tega projekta. Ne bom delala insinucij in špekulacij v vaši maniri, ampak bojim se, da je precej podatkov zato interpelacijo pravzaprav prišlo tudi po takšni poti. Žal pa ne poveste ključnega, kar je pomembno za vsebino vaše interpelacije, in sicer kje pa je pravzaprav bila podlaga za ta projekt, in sicer podlaga zanje je bila, ker je bilo danes že omenjeno, v Operativnem programu razvoja človeških virov za obdobje 2007–2013, ki je bil podlaga za razdelitev sredstev iz Evropskega socialnega sklada, torej za evropska sredstva. Na 129 straneh tega operativnega programa, operativni program je pa pisala vlada, ki jo je vodila SDS, ni niti na enem mestu omenjena besedica domoljubje. In začuda vi prav danes pričakujete od projekta, ki je bil pravzaprav delan v okviru evropskega pogleda na državljansko kulturo in prizadevanj za evropsko aktivno državljanstvo, nenadoma zahtevate nacionalno domoljubje. V tem konceptu projektov, ki so jih države takrat morale izvajati s področja aktivnega državljanstva za bivanje oziroma sodelovanje v okviru Evropske unije, se je pa bolj poudarjal predvsem evropski pa tudi mednarodni vidik, manj pa nacionalno. In po vsej verjetnosti lahko rečemo, da v projektu, kakršen je bil ta, ne moremo pričakovati, da bo v celoti celoten kurikulum nekega predmeta zajet. Ključno besedo pri kurikulumu vendarle imajo tudi ljudje, ki delajo na Zavodu za šolstvo. Zadnje stvari nisem hotela povedati, pa jo bom vseeno. Na Fakulteti za družbene vede je zraslo zelo veliko različnih raziskovalcev. Nekdo od vaših kolegov je danes udrihal po njih. Rada bi vam povedala, da tudi tisti, na katere vi veliko date, ker so apologeti vaše stranke, so bili izobraženi na Fakulteti za družbene vede. Ali jim povsem zaupate?

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Besedo ima minister dr. Jernej Pikalo.
Gospod minister.

DR. JERNEJ PIKALO: Veste, jaz zelo rad nastopam v Državnem zboru za razliko od kakršnihkoli kolegov, ker se mi seveda zdi, da je to tisti hram demokracije.

Najprej dve mali stvari. Gospod Gorenak, pa ne mali po vsebini, nikakor vas nisem želel kakorkoli žaliti, celo drugače, pohvaliti sem vas želel kot tistega, ki ve, kaj je glede lateranskega koncila in tako naprej. Še manj pa seveda imam tega odnosa do žrtev, da bi se norčeval iz žrtev, kot ste vi rekli. Ne, daleč daleč od tega. Druga stvar, če sem prav slišal, je nekdo rekel, da je Berkeley univerza, ne Berkeley ni univerza, Berkeley je del sistema University of California, če že hočete. In tam zadeve potekajo nekoliko drugače kot pri nas. Gre pa za sistem javnih univerz, to se pa strinjam.

Par stvari, par besed, ki mislim, da jih moram povedati za zaključek. Tisti, ki ga danes interpellirate ni pravi minister, zato ker seveda takrat, za časa tega razpisa, jaz nisem bil minister. Tisto, kar interpellirate, ni pravo ministrstvo, zato ker seveda takrat tega ministrstva ni bilo. Ni bilo Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport, ampak je bilo neko drugo ministrstvo. Tisto, o čemer govorite, ni pravi člen Kazenskega zakonika. Mislim, da smo to že večkrat povedali in prav je tako. Danes je pravzaprav interpelliran nekdo drug, ki ga ni med nami in ki seveda ne more biti interpelliran. To je stvar SDS in njihove, če hočete, politične kulture o tem, koga interpelliramo in na kakšen način.

Se bom pa izjemoma sedaj – mislim, da danes sem se parkrat strinjal, kar se tiče strankarskih veljakov in njihovih družinskih članov –strinjal glede sistematične, vnaprej določene porabe sredstev. Poglejte tule imam štiri sodbe v imenu ljudstva. Štiri sodbe za koncesije, 5 milijonov evrov je to vredno. 5 milijonov evrov. Tako da meni govoriti o tem, kako sistematično sem koruptiven, dajte, včasih smo temu rekli, pomesti pred svojim pragom.

Pa mogoče še ena informacija. Fakulteta za uporabne družbene študije, ki mislim, da poznate akterje, je na lanskem razpisu, torej leta 2012, za poletne šole, za poletne šole dobila 399 tisoč 459 evrov. Seveda po objektivnih kriterijih, da ne bo kakršnegakoli nerazumevanja. In se strinjam z vami, gospod Tanko, res je, res so bili deligirani razpisi in to je nedvoumno ugotovilo tudi sodišče. Tako da v bodoče, ko se bomo šli to igro, dajmo to tudi upoštevati. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Besedo ima predlagatelj Jože Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo. Ko se gremo te besedne igre, bi spomnil samo na en pomemben detajl. Ni minilo veliko dni od tega, ko je Ustavno sodišče razveljavilo Zakon o davku na nepremičnine, na katerega je bila vezana zaupnica predsednici Vlade. Z odločitvijo Ustavnega sodišča je vsebinsko padala tudi

zaupnica predsednici Vlade, ker tistega proračuna, katerega ste podprli, ni več. Zazijala je približno 400 milijonska luknja. In s tem, ko je padel zakon, mora pasti vlada ...

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Gospod Tanko, smo pri interpellaciji, tako da prosim, da ostanete pri vsebini.

JOŽE TANKO (PS SDS): Pogovarjamo se o integriteti. Prvi primer. To je isto, kar je gospod minister zašel čisto na druge vsebine, ki niso predmet tistega, kar sem kot prvopodpisani podpisal pri interpellaciji.

Drugo, ko govorimo o integriteti posameznih članov vladnega kabineta –tisti trenutek, ko pride do ugotovitev, da so se zgodili sumi raznoraznih dejanj, gospod Pikalo, gospod Virant, gospod Omerzel in še nekateri drugi ministri, tisti trenutek so problem vsi drugi, predvsem tisti, ki predlagajo razpravo o teh stvareh, o dejanjih, ki so povezana s političnim delom ali dosedanjim delom funkcionarja. Namreč, za funkcionarje je po definiciji KPK, tudi po gospodu Virantu, ki sedi tukaj v dvorani, zelo pomembna tudi integriteta pred nastopom mandata. Truda Pepelnik je zapustila poslanske klopi zaradi napake, ko je bila občinski uradnik, uradnik na upravni enoti. Gospod Ivan Simčič je bil izgnan iz Poslanske skupine DeSUS zaradi zadeve, ki nima noben veze z volitvami in funkcijo poslanca. Ivan Vogrin – nobene zveze nima njegova poslovna dejavnost z izvolitvijo in funkcijo poslanca, vse tisto, kar se mu je oporekalo, se je zgodilo pred nastopom funkcije poslanca. Alenka Koren Gomboc 10 let pred tem, preden je bila izvoljena za poslanko, se je zgodilo, kar se je zgodilo. In vsi ti niso več poslanci ali po definiciji gospoda Viranta ne bi smeli biti več poslanci. Velja enak kriterij za gospoda Pikala. On je deloval in sodeloval pri projektu, kjer se je razdelilo milijon 400 tisoč evrov, velika večina tega za honorarje, plače in podjemne pogodbe. Šlo je za političen projekt, ki je bil dodeljen prepoznavnim članom Socialnih demokratov. Pri njem so sodelovali tudi prepoznavni, družinski člani tedanjega ministra za šolstvo. In tam so se delili veliki denarji. In žal tisti trenutek, ko pride zadeva na aktualne funkcionarje sedanje vlade, sedanje koalicije, poniknejo vse zgodbe o integriteti, padejo vse zgodbe o integriteti zato, ker ravnate povsem drugače, kot to zahtevate od vseh drugih v tej državi. Kot to zahtevate od vseh drugih v tej državi. Tudi gospod Virant je marsikaj zahteval, ko je bil še predsednik Državnega zbora, od poslancev Državnega zbora in od drugih funkcionarjev. Imel je vedno pripravljen najboljši odziv tisti hip za medije, ko se je karkoli pojavilo v tem smislu. Danes teh izjav ni več. Danes dejanj ni več. In sporočilo tega glasovanja bo za slovensko javnost najbrž jasno. Privilegirane skupine ostanejo privilegirane skupine. Privilegirani člani koalicije ostanejo privilegirani člani v koaliciji. In to je sporočilo te interpellacije.

Nikomur se ne zgodi nič, če pripada pravi struji, pravi stranki, pravi koalicijski stranki, pravemu partnerju. Vsi ostali so pa problem, tudi če gre za bagatelne zadeve, celo za prometni prekršek bi bil problem. Celó če bi napihal, recimo, eden od poslancev, bi bil velik škandal in bi bil najbrž pozvan iz ne vem kakšnih razlogov k odstopu. Ko gre pa za milijone – nothing, nič, ostanejo zvesti člani te koalicije in branijo se na vse pretege. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

S tem zaključujem razpravo o interpelaciji. Predlagatelji interpelacije predlagajo zboru, da po opravljeni razpravi sprejme naslednji sklep. Državni zbor Republike Slovenije na podlagi vložene interpelacije izreka nezaupnico ministru za izobraževanje, znanost in šport dr. Jerneju Pikalu. V skladu z drugim odstavkom 180. člena Ustave Republike Slovenije bo nezaupnica ministru izročena, če bo zanjo glasovala večina vseh poslank in poslancev, to je 46 ali več. Če bo nezaupnica izglasovana se šteje, da je minister razrešen. Predlagam, da preverite delovanje glasovalnih naprav. Lahko odločimo. Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za je glasovalo 30, proti 43.

(Za je glasovalo 30.) (Proti 43.)

Ugotavljam, da sklep ni bil sprejet.

Ugotavljam, da ministru za izobraževanje, znanost in šport dr. Jerneju Pikalu nezaupnica ni bila izglasovana. S tem se zahvaljujem za sodelovanje tako ministru kot ostalim in seveda želim tudi ministru uspešno delo v prihodnje. S tem pa tudi zaključujem to točko dnevnega reda. Nadaljujemo z delom.

Nadaljujemo s prekinjeno 12. točko dnevnega reda, to je s tretjo obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o odvzemu premoženja nezakonitega izvora v okviru rednega postopka.

Državni zbor je v četrtek, 27. 3. 2014, opravil drugo obravnavo navedenega predloga zakona, ker so bili v drugi obravnavi sprejeti amandmaji k manj kot desetini členov dopoljenega predloga zakona, je zbor na predlog Vlade kot predlagateljice Predloga zakona sklenil, da mu na podlagi prvega odstavka 138. člena Poslovnika Državnega zbora še na tej seji opravi tretjo obravnavo predloga zakona. Ugotavljam, da k predlogu zakona za tretjo obravnavo ni bilo vloženi amandmajev. Obveščam vas tudi, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev sprejetih na seji matičnega delovnega telesa oziroma Državnega zbora v drugi obravnavi predlog zakona neusklajen. Zato prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 77 poslank in poslancev, za je glasovalo 72, proti nihče.

(Za je glasovalo 72.) (Proti nihče.)
Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 10. točko dnevnega reda, to je s tretjo obravnavo Predloga zakona o finančni upravi v okviru rednega postopka.

Državni zbor je v četrtek, 27. 3. 2014, opravil drugo obravnavo navedenega predloga zakona. Ker so bili v drugi obravnavi sprejeti amandmaji k manj kot desetini členov dopoljenega predloga zakona, je zbor na predlog Vlade kot predlagateljice predloga zakona sklenil, da bo na podlagi prvega odstavka 138. člena Poslovnika zbora še na tej seji opravi tretjo obravnavo predloga zakona. Prehajamo na razpravo in odločanje o vloženi amandmaju, ki ste ga prejeli na e-klop. V razpravo dajem 104. člen in amandma poslanskih skupin koalicije.

Obrazložitev glasu, oziroma razprava, tako je, se opravičujem, razprava, gospod Jakob Presečnik. Izvolite.

JAKOB PRESEČNIK (PS SLS): Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Gospa državna sekretarka, kolegice in kolegi!

No, saj to je amandma za tretjo obravnavo, v bistvu mislim, da je identičen, praktično identičen, kot ga je zadnjič v drugi obravnavi vložila Poslanska skupina SDS, vsebinsko je pa enak, mislim pa da je vsebinsko enak, kot smo ga vložili v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke že zadnjič. Torej, tu so se dogajale cele kolobocije, na odboru je bila ena rešitev, nato z amandmajem koalicije spremenjena odločitev, na samem zboru spet spremenjena in tako dalje. Jaz lahko rečem, v imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke, da sicer podpiramo rešitev, ki je dana, ker kot rečeno, je identična tisti, za katero smo se zavzemali v razpravi in kar smo tudi z glasovanjem dokazali. Ostaja pa nek problem do sprejema ustrezne zakonodaje, ki bo na novo uredila organiziranost v državni upravi na teritorialni ravni. Zdaj jaz ne vem točno, kakšna zakonodaja to bo, ampak ja, nekaj bo že treba, očitno se je vlada oziroma koalicija zavezala, da bo neko zakonodajo v zvezi s predstavništvu države na lokalnem nivoju nekako uredila. Tako da očitno je tista razprava zadnjič, par ur, zopet bila neka razprava, brez katere bi že pred par dnevi uredili in ne bi bilo treba dve uri razpravljati in tudi danes ne glasovati o tem. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Želi še kdo razpravljati? Še več vas je, tako da predlagam, da se prijavite k razpravi.

Besedo ima mag. Andrej Vizjak.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Spoštovani!

Ob tem amandmaju v tretjem branju, ki je zelo pomemben za marsikoga, še posebej pa za neko učinkovito delovanje finančne uprave – ta amandma na nek način popravlja tisto, kar je vlada spregledala oziroma česar ni želela slišati že na samem začetku. Resna reorganizacija davčnih uradov v finančne urade seveda ne gre kar tako, kot si zamislijo nekateri krogi v Ljubljani, ne glede na to, da bi pogledali malo po terenu, kaj se dogaja. In zato je seveda bila narejena študija, nekatere simulacije in iz sedaj 15 davčnih uradov, naj bi se po novem rodilo zgolj 8 le-teh. To je še en primer, kako želi parcialno urejati reorganizacijo državnih institucij po terenu vsako ministrstvo zase. In jaz mislim, da je to nedopustno in menim, da je prav, da smo na koncu poslanci popravili tisto, česar vlada noče in ne želi nikoli videti, torej da je treba relativno previdno in res argumentirano posegati v prisotnost državnih organov po terenu ne samo zaradi njihove dostopnosti, ampak tudi zaradi tega, da se omogoči kolikor toliko normalen razvoj in nenazadnje tudi gospodarstvo, storitve, ki so blizu. Jaz si ne znam predstavljati, kako bi z reorganizacijo, kot si jo je zamislila vlada, da bi nastalo zgolj 8 finančnih uprav, le-te delovale vsaj tako učinkovito kot doslej, da bi nekateri iz Kočevja morali te zadeve opravljati v Ljubljani in podobno.

Spoštovani, res tudi iz tega amandmaja se vidi, kako neučinkovito funkcionira ta del, ko govorimo o koaliciji v parlamentu in vlada, ki se očitno zapira v neke lastne oziroma še posebej Ministrstvo za finance, ki se zapira v neke zaroletane prostore in ne sliši, kaj se dogaja okrog njih. Državna sekretarka, jaz sem vas osebno na ta problem spomnil že pred kakšnimi tremi, štirimi meseci. Bili ste takrat gluhi, sedaj nas v tretjem branju posiljujete s temi rešitvami, pol zaradi tega, ker niste želeli spregledati realnosti. To je eden izmed številnih problemov vas in vašega odnosa do politike. Podobno je bilo pri nepremičninskem davku in še pri katerem projektu. Ker mislite, da ste požrli vso pamet tega sveta in trmasto vztrajate na svojem do konca. Ne glede na to, kakšne bodo posledice in kakšne so posledice. In upam, da boste zavozili še kakšnega projekta zaradi te trme.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala. Besedo ima gospod Matjaž Zanoškar. Izvolite.

MATJAŽ ZANOŠKAR (PS PS): Hvala lepa za besedo.

Končno smo prišli do amandmaja v tretjem branju, takega, kot smo si ga že od nekdaj želeli. Nič hudega, če so bile dolge razprave, kolega Jakob Presečnik, in strinjam se tudi s kolegom Vizjakom, da je bila pač zahtevna tematika. Zavzemali smo se za to, da ostanejo sedeži finančnih uprav tam, kjer so do sedaj, vse do takrat, ko se bomo dogovorili o reorganizaciji

državne uprave na lokalnem nivoju, na teritorialnem nivoju. Prav je tako, ker se mi zdi zelo nesmiselno in zelo neorganizirano, da vsako ministrstvo za sebe postavlja neke zemljevide in postavlja neke svoje funkcionalne urade. Prav je, da se politično dogovorimo in dosežemo politični konsenz o tem, kaj bomo delali, kako bo oblikovana naša država in koliko bo regij, koliko bo vseh teh pokrajinskih uprav in uradov. In korak h tem je vsekakor amandma k 104. členu, ki za enkrat pušča stanje tako, kot je. Do takrat, ko se dogovorimo potem, kako bo v nadaljevanju, kako bo v prihodnosti, in takrat potegnemo črto in rečemo, finančnih uradov, finančnih uprav bo toliko, kolikor bo tudi upravnih okrajev in vseh ostalih, ki jih načrtujejo v ostalih ministrstvih.

V Pozitivni Sloveniji pa tudi verjetno v koaliciji bomo ta amandma v tretjem branju v 104. členu z veseljem podprli. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Še je interes za razpravo. Predlagam, da se prijavite k razpravi. Besedo ima gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo. Spoštovani kolegi, spoštovana vlada!

Ta amandma je tipičen primer, kako deluje koalicija v Državnem zboru. Ko smo mi predlagali praktično identičen amandma na seji v drugi obravnavi, ste ga mrtvo hladno povozili. In potrebno je bilo teden dni čakati ali pa nekaj dni čakati, da ste prišli z rešitvijo, ki smo jo mi predlagali. In sprašujem zdaj vse tiste gospode, Meha, Brulca in ostale, ki imajo toliko za povedati, kdo dela težave v Državnem zboru, da pač povedo, zakaj je treba, da se za vsakim predlogom SDS zbrše sled, da ga ni in potem koalicija prepíše v bistvu rešitev in jo proda ljudem kot svojo. V čem je smisel takega načina dela, spoštovani člani koalicijskih strank? Gospa iz Vlade, v čem je smisel? Zakaj se to počne? In na koncu pridemo do plagiatorstva, do kraje ideje in se zapiše potem v zakon točno tako, kot smo predlagali. Predlagam vam, da ste v postopkih sprejemanja zakonov na delovnih telesih in v državnem zboru racionalni, da podprete ideje, ki jih predlagamo predvsem v SDS, naše so najbolj problematične, da se do njih takrat opredelite. Ne da ponavljamo tole vajo iz dneva v dan, iz tedna v teden, podaljšujemo seje Državnega zbora in potem ima nekdo celo obraz, da se podpiše pod amandma, ki ste nam ga zavrnili. Štirje predsedniki, štirje vodje poslanskih skupin so to podpisali. Pod rešitev, ki smo jo mi prejšnji teden predlagali in ste zavrnili. Če je to način dela, če je to neko, bom rekel, etično ravnanje, če je to vsebinski pristop, potem je o tem treba na nek način neke razpravljati in ugotoviti. Sem pa vesel predvsem zaradi tega, ker se s to rešitvijo, ki ste jo od nas prepisali, ohranja davčni urad v Kočevju. Vsaj to pa smo s tem našim predlogom dosegli. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Besedo ima gospod Ivan Hršak.

IVAN HRŠAK (PS DeSUS): Hvala lepa za besedo.

Moram reči, da sem izjemno zadovoljen, da bomo danes sprejeli to, se pravi ta amandma in ta zakon v tej obliki, kot je seveda sedaj zapisan. Zadovoljen sem, ker se je moje zavzemanje od samega začetka za spremembo tistega prvega besedila, ki je bil nesprejemljiv seveda za določene regije. Za tiste regije, ki vedno v Sloveniji pravzaprav potegnejo krajši konec. Tako je bilo tudi pri organizaciji policijskih uprav, to se pravi Zasavje, Koroška, Posavja, Notranjska in tako naprej. Skratka s tem zavzemanjem, tudi skozi v drugem branju oziroma na odboru, da smo sploh uspeli spraviti amandma skozi besedilo, da bo 12 statističnih regij, bi rekel, tistih, v katerih bo potem 12 finančnih uradov. No seveda potem so bili še drugi interesi, da se je skozi ta amandma tudi amandma koalicije – v koaliciji smo se dogovorili o tem besedilu, da bo pravzaprav ostalo na nivoju 15 davčnih uradov, to se pravi 15 finančnih uradov. S tem seveda smo nekako zadovoljni tako opozicija kot koalicija in pa seveda naši državljani v vseh teh regijah, ki bi sedaj potegnile kratko. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Besedo ima še gospod Jožef Jerovšek, izvolite.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa.

Jaz pa seveda nisem zadovoljen. Ne z dosedanjem stanjem. Proti temu amandmaju ne bom nič imel, ker smo ga enakega predlagali že v prejšnji fazi. Sem pa nezadovoljen z hinavščino, dobesedno, te koalicije. Najprej je ukinila davčne urade – ali kako so se imenovali – v Slovenski Bistrici, Slovenskih Konjicah, nekaterih krajih. Pri nas so se do davčnega, tistega urada morali ljudje, ker je tako velika upravna enota, 25 kilometrov voziti. Zdaj se morajo v Maribor oziroma ena uradnica je v Bistrici, pa ne sme nič reševati in je poslovanje dražje, kot je bilo na začetku. In sprašujem, ali nam boste na podlagi tega amandmaja pocenili državno upravo. Gospa državna sekretarka, se bo to zgodilo? Za Slovensko Bistrico konkretno sprašujem. Največja, verjetno, poleg Ljubljane, upravna enota – 37 tisoč ljudi, to je tudi največji volilni okraj v državi, je vezanih na to. Če gabarite povem: stolp na Rogli je upravna enota, stolp na Boču, cerkev na Arehu je ta upravna enota. 25 kilometrov stran, eno uro vožnje od nekod. In to ste nam ukinili. In marsikomu ste ukinili normalno funkcioniranje, normalno poslovanje. Stroške države ste povečali, ker ti ljudje si morajo zdaj dopust vzeti, da pridejo do Maribora, cel dan uničen in imajo blazne stroške. Ampak s tem ste se takrat strinjali, takrat ste se strinjali in delujete dokaj za hrbtno vam povem, koalicija, dokaj zahrbtno. Ker zdaj

so nekateri močni ljudi v teh treh krajih, ste začasno naredili to. Zdaj ni več racionalizacije, s katero ste prej mahali in govorili. Mi smo oškodovani, močno so naši državljani oškodovani na račun drugih! Podražili, še enkrat povem, ste funkcioniranje finančnih uradov. Vrnite nam to, kar nam gre, in šparajte tam, kjer se da, pa ne imejte takšnih milijonskih projektov za državljansko vzgojo pa ne vem, kaj vse, fiktivnih, kot smo jih prej obravnavali. Ne pa, da tu državljanom jemljete možnost komuniciranja in upravljanja svojih tekočih zadev. To je nezaslišano, ampak to je stil vladanje te koalicije. Vzeti povprečnemu državljanu vse, kar mu gre, in prenesti v centre za nekatere posvečene ljudi. To je filozofija te koalicije. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Besedo ima gospod Srečko Meh.

SREČKO MEH (PS SD): V bistvu pri tem amandmaju ne bi kazalo veliko govoriti, ampak sprejeti dejstvo, da ta amandma dela tisto, kar je pravzaprav prav, da poskušamo občanom, državljanom in državljanom približati oziroma ohraniti tisto, kar so imeli. To je pravzaprav bistvo tega amandmaja. In jaz sem se strinjal s tistim, da smo v preteklosti pogosto delali to, kar se je tudi zdaj želelo narediti. Z upravnimi enotami, z reorganizacijami, vse to se je delalo in to so delale vse vlade. V vsakem primeru, v vsakem trenutku, ko je nekdo bil odgovoren minister v neki vladi, je delal racionalizacijo na nekem svojem področju, ne da bi gledali vse kot celoto. In to je narobe. Zato bi bilo prav, da se zelo poglobljeno vodi razprava o vsebini tega problema oziroma naloge, reševanje, kako bomo to nalogo reševali. In če bi tako delali, bi potem ne delali, ne ukinjali upravnih enot oziroma vsega tega, kar je, niti finančnih uprav pa še česa drugega. Ko smo obravnavali Zakon o finančni upravi, gospe in gospodje, koliko je bilo amandmajev? Ali kdo ve? Bili so amandmaji na amandmaje, amandma, amandma in preprosto ni bilo možno takrat zelo racionalno in vsebinsko odločiti o tem, kaj se s temi amandmaji dogaja. In po maniri odtisov SDS se dogaja točno to, da SDS vedno in znova naredi en kup amandmajev, ki v bistvu potem pripravijo vse, kar je v zakonu dobrega pravzaprav premešajo. Uskladitveni amandma je imel pravzaprav ta namen, da uredi tisto, kar je v tem zakonu bilo treba urediti, zato bom ta amandma seveda podprl. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Ugotavljam, da ni prijavljenih ... še je želja po razpravi. Gospa Alenka Jeraj ima besedo.

ALENKA JERAJ (PS SDS): Jaz bom seveda naš amandma podprla. Vidim pa, da imate eni hude težave, očitno res s tistim, kar je zadnjič gospod Kavtičnik povedal na Odboru za kulturo,

da nekateri ne morejo opravljati več stvari na enkrat oziroma več opravil. Gospod Meh ni razumel, ker je bilo preveč amandmajev, je rabil zdaj en teden, da razume, da je ta amandma, ki smo ga vložili v SDS, dober. Tako da očitno je, gospod Kavtičnik, sklepal po vas, da ne morete več opravil na enkrat delati in je bil to en tak izgovor, kot je bil ta vaš podoben, kot bi ga mačka na repu prinesla, da niste takrat podprli, zdaj pa boste, ker očitno je amandmajev manj, pa je stvar bolj pregledna in jo lažje razumete. To se mi zdi tak poceni izgovor, da bi si ga lahko prihranili.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Želi še kdo razpravljati? Želi besedo mogoče predstavnicu Vlade? Ne želi. Postopkovno, gospod Jerovšek. Izvolite.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Jaz sem v svojem vprašanju postavil vprašanje državni sekretarki. Če nam boste na podlagi tega amandmaja, vrnila tudi urad v Slovenski Bistrici. Kajti opravičeno je. Tam je takšna množica ljudi ...

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Gospod Jerovšek, imate besedo za postopkovni predlog, nimate je za razpravo. Vprašanje je razprava, vprašanje ni postopkovni predlog.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Ja. Sprašujem zato, ker želim imeti odgovor, zato postopkovno predlagam, da mi državna sekretarka odgovori. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Ugotavljam, da ni več prijavljenih k besedi. Zato zaključujem razpravo.

In prehajamo na odločanje o amandmaju poslanskih skupin koalicije k 104. členu. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za je glasovalo 76, proti nihče.

(Za je glasovalo 76.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Končali smo z odločanjem o amandmaju. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi sprejetih amandmajev na seji matičnega delovnega telesa oziroma Državnega zbora predlog zakona neuskkljen, zato prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Lahko odločimo? Glasujemo o zakonu. Navzočih je 78 poslank in poslancev, za je glasovalo 51, proti nihče.

(Za je glasovalo 51.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda. Prekinjam tudi 23. sejo zbora, ki jo bomo nadaljevali v sredo, 2. 4. 2014, ob 9. uri. Hvala za danes in nasvidenje jutri.

(SEJA JE BILA PREKINJENA 31. MARCA 2014 OB 18.01 IN SE JE NADALJEVALA 2. APRILA 2014 OB 9. URI.)

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:

Spoštovani kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Začenjamo z nadaljevanjem 23. seje Državnega zbora.

Obveščen sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednji poslanki in poslanec: gospa Irena Tavčar, gospa Mateja Pučnik in gospod Andrej Čuš.

Vse prisotne lepo pozdravljam!

Prehajamo na **13. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA DRUGO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O OSNOVNEM BIVANJU V OKVIRU REDNEGA POSTOPKA.**

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila skupina 5 tisoč volivk in volivcev. V zvezi s tem predlogom zakona Odbor za infrastrukturo in prostor predlaga Državnemu zboru sprejem sklepa, da predlog zakona ni primeren za nadaljnjo obravnavo. Besedo dajem predsedniku odbora Samu Bevku za dopolnilno obrazložitev predloga sklepa.

Izvolite, gospod Bevk.

SAMO BEVK (PS SD): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani zbor!

Odbor za infrastrukturo in prostor je na 15. seji 12. marca 2014 kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o osnovnem bivanju, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila skupina volivk in volivcev. V poslovnem letu ni bilo vloženih amandmajev. Predstavnik predlagatelja dopolnilne obrazložitve ni podal. Predstavnik Vlade, državni sekretar na Ministrstvu za infrastrukturo in prostor mag. Bojan Babič, je v predstavitvi pisnega mnenja Vlade povedal, da Vlada predlaganega zakona ne podpira. Predlagani zakon določa, da bi neplačniki oziroma dolžniki javnih podjetij svoj dolg lahko odplačevali s prostovoljnim delom, kar je v nasprotju z veljavno zakonodajo, ki ureja pogodbene odnose z dobavitelji javnih storitev in predpisi, ki urejajo izterjavo.

Predstavnicu Zakonodajno-pravne službe Nataša Voršič je v predstavitvi pisnega pravnega mnenja povedala, da je predlagani zakon sestavljen iz dveh delov, ki pod splošnim naslovom Osnovno bivanje ureja med seboj dve različni materiji, to je odplačilo osebnega dolga javnim podjetjem s prostovoljnim delom in pravico do organskega pridelovanja hrane. Takšen način urejanja je po njihovem mnenju pravno sporen, saj poleg zahteve, da mora zakon predstavljati vsebinsko povezano in zaokroženo celoto, odpira vprašanje ustrezne določitve pristojnega ministrstva. Poleg tega je opozorila, da je navedeni predlog zakona v neskladju s pravili in usmeritvami za normiranje pravnih predpisov in kot tak ni primeren za uveljavitev v pravni red.

Predsednik Komisije Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj Jernej Verbič je povedal, da komisija predloga zakona ne podpira. V Sloveniji je veliko kmetijskih zemljišč v državni lasti, ki se ne obdelujejo in niso v zakupu, ki bi jih bilo pod določenimi pogoji smiselno ponuditi zainteresiranim obdelovalcem, vendar po njihovem mnenju nikakor ne brezplačno, saj bi bilo to negospodarno in v nasprotju z veljavno zakonodajo.

Na podlagi predstavljenih mnenj Vlade, Zakonodajno-pravne službe in Komisije Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je bilo predlagano, da odbor sprejme sklep, da predlog zakona ni primeren za nadaljnjo obravnavo. Brez razprave je odbor sprejel sklep: Predlog zakona o osnovnem bivanju ni primeren za nadaljnjo obravnavo. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

Sedaj dajem besedo predstavniku predlagateljev predloga zakona Jaki Bitencu za uvodno predstavitev stališča do predloga matičnega delovnega telesa.

Izvolite.

JAKA BITENC: Pozdravljeni!

V Sloveniji je bilo leta 2012 pod pragom tveganja revščine ali socialno izključenih 392 tisoč oseb. Brez težav pride skozi mesec le dobrih 13 % gospodinjstev. Število prebivalcev s težavami se stalno povečuje. V Sloveniji je veliko neobdelanih kmetijskih zemljišč v lasti države. Toliko, da bi lahko vsako slovensko gospodinjstvo obdelalo okoli 500 kvadratnih metrov veliko kmetijsko zemljišče. Zato je ljudska pobuda podala predlog zakona o osnovnem bivanju, ki bi osebam pod pragom revščine in vsem zainteresiranim omogočil brezplačno obdelavo teh neobdelanih kmetijskih zemljišč in s tem zmanjšal njihovo materialno ogroženost. Predlagali smo tudi, da se dolgovi do javnih podjetij lahko plačujejo z delom, saj so javna podjetja zadolžena za opravljanje del, ki koristijo javnosti.

In kaj se je zgodilo? Ljudska pobuda je dobila s strani Vlade Republike Slovenije in parlamenta košarico. Da zakon ni nomotehnično brezhiben in da postavlja pravico državljanov pred pravice podjetij. Prava farsa. Od kdaj pa imajo podjetja ustavne pravice, ki izničujejo državljanske in človekove pravice? Na primer do stanovanja, dostojnega življenja in tako dalje. Navezi politike in gospodarstva se strokovno reče fašizem. Ali živimo torej v fašistični državi? Prav na začetku naše ustave piše, da ima oblast v Republiki Sloveniji ljudstvo. To seveda ni res. Če bi imelo oblast v Sloveniji ljudstvo, bi bilo popolnoma drugače in takega zakona v ljudski pobudi ne bi bilo treba spisati, saj bi bilo to že urejeno. Pa ni tako. Vlade ta zakon ne briga. Zakaj? Očitno zato, ker je ne brigajo državljani.

Ampak kdo sploh je ta vlada? Pravzaprav bi se moral ta organ imenovati drugače, saj je vladar v državi po ustavi ljudstvo, tako imenovana vlada pa zgolj izvajalec volje ljudstva. Tako naj bi bilo, če bi bila zakonodaja usklajena z ustavo, pa ni usklajena. Ker že ustava ni usklajena sama s seboj, saj s 3. členom, ki govori o oblasti ljudstva, nimajo ostali členi praktično nič skupnega. Ali je torej naša ustava nomotehnično popolna? Nikakor, daleč od tega. Ustava Republike Slovenije je polna protislovij, pa jo je parlament kljub temu sprejel. Nekdo bo rekel, da je ustava stara že več kot 20 let in da takrat še niso vedeli, kaj je to nomotehnika.

Pa vzemimo drug primer. Tako imenovana vlada Republike Slovenije je v slabem letu dni spisala predlog zakona o nepremičninah, ki bi iz državljanov za prazen nič žel ogromne vsote denarja, katerega bi morala tako imenovana vlada Republike Slovenije kmalu plačati, saj si ga za oderuške obresti izposoja pri mednarodnih bankirjih za plačevanje državnih uradnikov. Tako imenovano vlado zanimajo torej zgolj in samo državni uradniki, ostali pa smo za tako imenovano vlado očitno nižjega ranga. Še malo pa nam bo v ušesa hotela vtakniti plastične številke kot živini ali pa še huje – mikročiipe. In priprava tega roparskega predloga, ki ga je spisala tako imenovana vlada in ga je Ustavno sodišče zavrnilo kot protiustavno, torej milo rečeno nomotehnično neustreznega, je stala davkopačevalce 20 milijonov evrov, ki si jih bo treba izposoditi pri Rothschildovih bankirjih, ki jih kani tako imenovana vlada potem na silo izpuliti vedno bolj obubožanim državljanom. Priprava Predloga zakona o osnovnem bivanju je stala davkopačevalce natančno nič evrov. In tu vidi ljudska pobuda glavni vzrok zavrnitve zakona s strani tako imenovane vlade. Le-ta je namreč navajena metati denar skozi okno, pardon, v žepo raznih državnih uslužbencev in njihovih sorodnikov ali prijateljev. Temu se reče korupcija. Slovenija je na tem področju dokazano svetovni rekorder. Naš predlog zakona je očitno torej premalo koruptiven za okus naše politike.

V ljudski pobudi smatramo, da je zavrnitev našega predloga zakona resnično velika napaka. To ni grožnja, ampak opozorilo. Po toči zvoniti je namreč prepozno. "Konoplja zdravi, zaupaj naravi" je moj slogan. Hvala za poslušanje in na svidenje.

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

Za uvodno predstavitev stališča do predloga matičnega delovnega telesa dajem besedo predstavniku Vlade. Stališče bo predstavil mag. Bojan Babič, državni sekretar na Ministrstvu za infrastrukturo in prostor.

MAG. BOJAN BABIČ: Hvala za besedo, gospa podpredsednica.

V predlogu zakona je napisano, da je zakon v pristojnosti Ministrstva za infrastrukturo in

prostor. Glede na vsebino predloga bi po našem mnenju sodil v pristojnost Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve, saj ureja reševanje socialne stiske zaradi nezmožnosti plačila javnim podjetjem. Ampak predlagana ureditev bi posegala v ustavno varovano pravico do lastnine in svobodne gospodarske pobude.

Po predlogu zakona naj bi neplačniki stroškov oziroma dolžniki do javnih podjetij svoj dolg do javnih podjetij odplačevali s prostovoljnim delom. Menimo, da bi bilo takšno urejanje v nasprotju predvsem s predpisi, ki urejajo pogodbene odnose z dobavitelji javnih storitev in predpisi, ki urejajo izterjavo. Predlagani koncept prostovoljnega dela je popolnoma v nasprotju s konceptom prostovoljstva, ki je urejen v Zakonu o prostovoljstvu. Postavlja se tudi vprašanje usposobljenosti dolžnikov za opravljanje dela v javnih podjetjih, na primer v elektroenergetskih podjetjih. V delu, ki se nanaša na brezplačno obdelovanje državne zemlje za lastne potrebe, je predlog v nasprotju z Zakonom o Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov in z Zakonom o kmetijskih zemljiščih.

Zato iz navedenih razlogov Vlada predloga zakona ne podpira. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Kot prva ima besedo Poslanska skupina Nove Slovenije, v njenem imenu gospa Iva Dimic.

IVA DIMIC (PS NSi): Spoštovana predsedujoča, spoštovani državni sekretar, kolegice in kolegi!

V Novi Sloveniji se zavedamo, da v današnjem času prevlade kapitala mali človek postaja vse bolj odvisen od interesov velikih korporacij in finančnih trgov, ki ga velikokrat potiskajo na rob življenjske eksistence. Vsak dan se srečujemo s finančno stisko posameznikov, ki ogroža njihovo dostojno bivanje, in to kljub dejstvu, da Ustava Republike Slovenije zagotavlja vsem državljanom in državljanom osnovne pogoje za življenje.

Poslanke in poslanci Nove Slovenije – krščanski demokrati smo prepričani, da je namen predlagateljev zakona, s katerim želijo zagotoviti človeka dostojne bivanjske pogoje za vse državljanke, dober, vendar predlog zakona nima zadostne pravne podlage, saj je vsebinsko nedodelan ter neuskladen s slovenskim pravnim redom.

Strinjamo se, da vedno slabša gospodarska situacija in s tem povezan materialni položaj posameznikov narekuje poglobljeno iskanje rešitev na omenjenem področju. Smiselno bi sicer bilo, da bi državljanje, ki resnično ne zmorejo izpolnjevati svojih finančnih obveznosti iz naslova plačevanja storitev javnim podjetjem, lahko opravili nekakšno nadomestno izpolnitev, kar pa ne moremo enačiti z zakonsko definicijo opravljanja prostovoljnega dela. Izrecno bi morali določiti tudi pogoje, ki bi jih posamezniki

morali izpolnjevati za takšno delo, socialno stanje neplačnika, realna izvedljivost in združljivost zagotavljanjem komunalnih dobrin in storitev v okviru gospodarskih javnih služb ali kako drugače.

Sistemske bi morale biti urejene tudi področje brezplačnega najema kmetijskih zemljišč v državni lasti, s katerimi upravlja in razpolaga Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije in zemljišč v lasti občin za ekološko samooskrbno vrtičkarstvo. Strinjamo se namreč, da je samooskrba s hrano in obdelovanje kmetijskih zemljišč za državo strateškega pomena, zato je cilj naše stranke doseči vsaj 80 % samooskrbo v prihodnje.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Pozitivne Slovenije bo predstavil gospod Aljoša Jerič.

ALJOŠA JERIČ (PS PS): Spoštovana predsedujoča, kolegice, kolegi in predstavniki Vlade!

Predlog zakona o osnovnem bivanju je tretji zakon izmed t.i. trojčka zakonodajnih predlogov, ki ga je v parlamentarno proceduro vložilo več kot 5 tisoč volivk in volivcev. Na matičnem delovnem telesu je bil zaradi nekonsistentno pripravljene vsebine, ki posega na področje delovanja več resorjev in je v polovici členov neskladen z ustavo, sprejet sklep, da zakon ni primeren za nadaljnjo obravnavo. Ne glede na ustrezno vsebino, bom na kratko predstavil rešitve, ki so jih predlagatelji zapisali v predlog zakona.

Predlog zakona o osnovnem bivanju naj bi uredil vprašanje odplačila osebnega dolga javnim podjetjem s prostovoljnim delom ter pravico do organskega obdelovanja zemlje za lastne potrebe na državni zemlji. Zakon naj bi se s takšno rešitvijo vsebinsko navezoval na Splošno deklaracijo o človekovih pravicah, na evropske smernice glede organskega kmetijstva ter na Ustavo Republike Slovenije. Temeljni cilj predlaganega zakona pa naj bi bil zagotoviti svobodno uporabo in dostopnost temeljnih bivanjskih potreb in pogojev v današnjem svetu in zaščititi prebivalstvo pred oderuškim izterjevanjem dolgov zaradi življenjskih stroškov ter pred obremenjevanjem osebnega premoženja. Prav tako naj bi omogočal in pospeševal samooskrbo in zdravo prehranjevanje za minimalne stroške.

Tudi razlogi za sprejem, torej: "zaradi zaščite ustavnih in človekovih pravic pred interesi korporacij, mednarodnih bank in pred nevarnostmi lobiranja in korupcije, je nujno sprejeti zakonodajno rešitev vprašanja osnovnega bivanja, katerega stroški ne smejo ogroziti samega bivanja. V času finančne krize lahko stroški osnovnega bivanja presežejo finančno sposobnost prebivalcev, zato je zaradi zaščite njihovih pravic potrebno sprejeti zakon, ki bo dopuščal odplačevanje dolgov do javnih

služb, ki zagotavljajo javne dobrine." To so posledice vedno težjih življenjskih okoliščin, do katerih je pripeljala trenutna ekonomska in finančna kriza in jih lahko marsikdo izmed nas razume in jim tudi pritrdi. S splošno zapisanimi cilji se verjetno vsi strinjamo, torej, da si vsakdo izmed nas zasluži človeka dostojno življenje brez nepotrebnega stresa in bojazni pri zagotavljanju osnovnih dobrih in sredstev za preživetje, pa vendar tudi v tem zakonu v Poslanski skupini Pozitivna Slovenija pogrešamo poleg naštetih pravic tudi odgovornost posameznika pri kreiranju svoje lastne prihodnosti.

Kot rečeno, bomo v Poslanski skupini Pozitivna Slovenija podprli sklep matičnega delovnega telesa, da predlog zakona ni primeren za nadaljnjo obravnavo. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke bo stališče predstavil gospod Danijel Krivec.

DANIJEL KRIVEC (PS SDS): Hvala za besedo. Lep pozdrav vsem prisotnim!

24. 12. 2013 je Predlog zakona o osnovnem bivanju v zakonodajno proceduro vložila skupina volivcev. Predlagatelji navajajo, da je zaradi zaščite ustavnih in človekovih pravic pred interesi korporacij, mednarodnih bank in pred nevarnostmi lobiranja in korupcije nujno sprejeti zakonodajno rešitev vprašanja osnovnega bivanja, katerega stroški ne smejo ogroziti samega bivanja. Kot razloge za sprejem predloga zakona predlagatelj navaja z ustavo in človekovimi pravicami zagotovljene osnovne pogoje dostojnega bivanja. Ker v času finančne krize stroški osnovnega bivanja lahko presežejo finančno sposobnost prebivalcev, je po mnenju predlagatelja nujno potrebno sprejeti zakon, ki bo dopuščal odplačevanje dolgov do javnih služb, ki zagotavljajo javne dobrine, s prostovoljnim delom dolžnika v javnem podjetju. Prav tako naj bi zakon zagotavljal ljudem brezplačen najem prostih in neobdelanih kmetijskih zemljišč za organsko pridelavo hrane za lastne potrebe. Poglavitni cilj predloga zakona je torej, da zagotovi svobodno uporabo in dostopnost temeljnih bivanjskih potreb in zaščiti prebivalstva pred oderuški izterjavami dolgov, prav tako pa, da omogoči in pospeši samooskrbo in zdravo prehranjevanje za minimalne stroške. Nadzor nad samim izvajanjem zakona naj bi izvajal Varuh človekovih pravic.

Predlog zakona je sestavljen iz dveh delov in pod splošnim naslovom "osnovno bivanje" vsebuje med seboj različne pravne materije, to je odplačilo osebnega dolga javnim podjetjem s prostovoljnim delom in pravico do organskega obdelovanja hrane. Takšen pristop je pravno sporen, saj poleg zahteve, da mora zakon predstavljati vsebinsko povezano in zaokroženo

celoto, odpira vprašanje ustrezne odločitve pristojnega ministrstva. Poleg tega Zakonodajno-pravna služba ugotavlja, da predlog zakona odstopa od drugih predlogov zakonov v zakonodajnem postopku glede same priprave. Predlog zakona je v neskladju s pravili in usmeritvami za normiranje pravnih predpisov in tako kot je pripravljen, ni primeren za uveljavitev po pravnem redu. Predlog zakona vsebuje splošne določbe, ki bi lahko resno ogrozile načelo pravne države. Predlog zakona tudi ne določa vseh pravic in obveznosti, ki bi bile potrebne, da bi bilo mogoče uresničiti njegov namen.

Zaradi vsega navedenega zakona v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke ne moremo podpreti.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov bo predstavil gospod Samo Bevk.

SAMO BEVK (PS SD): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani zbor!

Predlog Zakona o osnovnem bivanju je eden od treh zakonov, ki jih je v parlamentarno proceduro v paketu vložila civilna družba. Naj takoj na začetku poudarim, da Socialni demokrati pozdravljamo in podpiramo aktivno vlogo civilnodružbenih organizacij ter državljanov in državljanov pri predlaganju zakona. Vložitev predloga zakona s 5 tisoč podpisov volivk in volivcev se ne zgodi prav pogosto. Ravno nasprotno. V tem primeru teh treh zakonov je bilo zbrano veliko več podpisov, kot je potrebno, kar kaže na aktualnost problematike in na željo ljudi, da sodelujejo v procesih odločanja. Socialni demokrati smo na Odboru za infrastrukturo in prostor glasovali za sklep, da zakon ni primeren za nadaljnjo obravnavo. Mogoče lahko o sami vsebini zakona in ponujenih rešitvah razpravljamo ali so dobre ali ne, vendar nismo mogli mimo mnenja Vlade Republike Slovenije, predvsem pa ne mimo mnenja Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora, ki je zakon proučila z vidika njegove skladnosti z Ustavo Republike Slovenije, pravnim sistemom in z zakonodajno-tehničnega vidika. Že pravni materiji, ki jih obravnava zakon, torej odplačilo osebnega dolga javnim podjetjem s prostovoljnim delom in pravico do organskega pridelovanja hrane, sta med seboj različni in ne sodita v en zakon. Poleg tega je zakon v neskladju s pravili in usmeritvami za normiranje pravnih predpisov, to je z resolucijo o normativni dejavnosti, da o neskladju z Ustavo Republike Slovenije ne govorimo.

Socialni demokrati, kot že rečeno, pozdravljamo aktivno vlogo civilnodružbenih gibanj ter državljanov in državljanov in pozdravljamo izvedbo javne predstavitve mnenj, ki sta jo organizirala Odbor za zdravje in Odbor za infrastrukturo in prostor o treh zakonih, ki so bili vloženi s strani istih predlagateljev.

Obžalujemo, da je predlog Zakona o osnovnem bivanju ostal v senci ostalih dveh zakonov, zakona o samozdravljenju in zakona o konoplji. Prav tako pa nam je žal, da je zakon iz pravnega vidika tako konfuzen, da je bil postopek praktično končan že na matičnem odboru Državnega zbora. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Stališče Poslanske skupine Državljske liste bo predstavila gospa Kristina Valenčič.

KRISTINA VALENČIČ (PS DL): Hvala za besedo in prijazen dan želim vsem!

Predlog Zakona o osnovnem bivanju je vložilo več kot 8 tisoč volivk in volivcev, skupaj z Zakonom o samozdravljenju in Zakonom o konoplji, ki ju je ta Državni zbor že obravnaval in zavrnil. Poglavitni rešitvi, ki ju predlog prinaša, sta možnost odplačevanja dolgov javnim podjetjem s prostovoljnim delom in možnost brezplačnega najema prostih kmetijskih zemljišč za namene organskega pridelovanja za lastne potrebe.

Tako Vlada kot Državni svet predloga zakona ne podpirata. Ravno tako je Zakonodajno-pravna služba Državnega zbora podala številne pripombe, pravno sistemske pomisleke in opozorila na nesprejemljive sistemske odstopne.

Predlog vsebuje določbe, ki so retroaktivne in kot take nedopustne in prepovedane. Nekatere rešitve predstavljajo zakonodajalčev poseg v svobodno gospodarsko pobudo in lastninsko pravico, ki sta ustavno varovani kategoriji.

V Državljski listi zasledujemo vizijo države, ki bo državljanom in državljanom nudila več možnosti za razvoj in kakovostno življenje. Menimo, da je orodje, s katerim bi ta cilj lahko dosegli, spodbudnejše poslovno okolje. Slednje bo lahko prineslo novo gospodarsko rast, nova delovna mesta in boljši standard ljudi. Da pa bi to dosegli, bi morala država poleg vrste drugih ukrepov omejiti svojo regulatorno vlogo in birokratizacijo. Po našem prepričanju država ne bi smela upravljati gospodarstva, ampak zgolj zagotavljati pogoje. S tem, ko bi uzakonili možnost odplačevanja dolgov javnim podjetjem s prostovoljnim delom in možnost brezplačnega najema prostih kmetijskih zemljišč za namene organskega pridelovanja, bi ne samo kršili ustavno načelo varstva lastninske pravice in svobodne gospodarske pobude, temveč tudi vsaj v primeru tako imenovanega odplačevanja dolga javnim podjetjem, ogrozili izvajanje javne gospodarske službe, s tem pa javne koristi.

Zaradi vseh naštetih razlogov v Državljski listi podpiramo predlog matičnega odbora, da zakon ni primeren za nadaljnjo obravnavo.

Hkrati pa je potrebno povedati, da smo se v Državljski listi s programom na področju

kmetijstva jasno opredelili za povečanje samooskrbe s sonaravno pridelano zdravo hrano, zato v tem delu lahko potegnemo vzporednico z rešitvami predlagateljev o organsko pridelani hrani.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

V imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke bo stališče predstavila gospa Jasmina Opec.

JASMINA OPEC (PS SLS): Hvala lepa za besedo in lepo pozdravljeni vsi skupaj!

Danes imamo torej na poslanskih klopeh še tretji zakon iz sklopa predlogov zakonov, ki jih je v zakonodajno proceduro decembra lani vložila skupina volivk in volivcev s prvopodpisanim Jako Bitencem. Predlog Zakona o osnovnem bivanju je zadnji iz tako imenovanega trojčka zakonov, s katerim so volivke in volivci nameravali izboljšati kakovost zdravja, življenja in zagotoviti ustrežnejšo izrabo prostora prebivalkam in prebivalcem Slovenije. Zakon na matičnem odboru tudi zaradi neskladnosti in neustavnosti ter zaradi tega, ker ureja področja, ki sodijo v pristojnost različnih vladnih resorjev, ni dobil podpore poslank in poslancev.

Glede vsebine pa tole. Zakon o osnovnem bivanju naj bi po eni strani omogočil brezplačni najem prostih kmetijskih zemljišč za namene organskega pridelovanja za lastne potrebe, po drugi strani pa dal možnost odplačevanja dolgov javnim podjetjem s prostovoljnim delom in s tem zaščitil socialno ogrožene prebivalce pred preobremenjevanjem premoženja zaradi stroškov sprotnega bivanja. Obe rešitvi sta po mnenju naše poslanske skupine sicer zanimivi, a bi v praksi lahko povzročili veliko neenakost med ljudmi in sprožili množično neplačevanje. Določbe predlaganega zakona, namreč k temu posredno ali neposredno napotujejo. Prostovoljno delo ne more in ne sme postati substitut za denarno poravnano neplačanih računov javnim podjetjem. Z določili veljavnega Zakona o prostovoljstvu je namreč določeno, da je prostovoljstvo družbeno koristno brezplačna aktivnost posameznikov, za katerega se ne pričakuje plačila ali materialnih koristi za posameznike, temveč se opravi izključno v dobro drugih oziroma v javno korist.

Po drugi strani pa bi takšna možnost kompenzacije, ki seveda ni prostovoljno delo, ampak kvečjemu dopolnilno delo, neposredno napotila ljudi k neplačevanju računov oziroma položnic javnim podjetjem. Možnost pobota bi bila namreč preveč mamljiva, kvaliteta opravljenega dela pa več ali manj pod precejšnjim vprašanjem.

Določena vprašanja pa odpira tudi druga polovica predlaganih ukrepov, pravica do brezplačnega najema zemljišč za namen organske obdelave zemlje za lastne potrebe. Idejo o oddaji neobdelanih zemljišč v najem gre

sicer podpreti, saj bi s tem lahko izboljšali na primer nizko samooskrbo z zelenjavo, vendar mora biti to skrbno in sistemsko urejeno, da ne pride do morebitnih zlorab.

V Slovenski ljudski stranki smo sicer predvidevali, da zakon ne bo dobil podpore. Zagotovo pa gre zahvala predlagateljem za trud. Upamo, da glede izrabe neobdelanih zemljišč in glede možnosti načina odplačevanja dolga do javnih podjetij vlada ne bo spregledala sporočila, ki ga s tem predlogom pošilja civilna družba. Neobdelana kmetijska zemljišča pomenijo neposreden izpad bruto domačega proizvoda, zato je glede njihove učinkovite izrabe potrebno nemudoma ukrepati. Prav tako pa se je potrebno soočiti s čedalje večjim problemom neplačevanja javnih storitev in na drugi strani s povečevanjem armade brezposelnih. S tega vidika so volivke in volivci identificirali prave probleme v Sloveniji, h katerim je treba pristopiti brez odlašanja, pa četudi z majhnimi koraki. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Gospa Marjana Kotnik Poropat bo predstavila stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije. Izvolite.

MARJANA KOTNIK POROPAT (PS DeSUS):
Spoštovana podpredsednica, spoštovani državni sekretar, spoštovani poslanke in poslanci!

V Poslanski skupini DeSUS zelo dobro razumemo in podpiramo intenco predlagatelja zakona o osnovnem bivanju. Zavedamo se namreč, da sta finančna in gospodarska kriza povzročili, da se vedno več državljanek in državljanov srečuje z revščino, da višina stroškov presega višino dohodkov, pa čeprav govorimo samo o osnovnih stroških, kot so računi za komunalno, elektriko in hrano.

Strinjamo se s pripombami Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora, ki predlog zakona ocenjuje kot zelo slabo tehnično pripravljen, saj pod enim naslovom ureja dve med seboj različni materiji, to je odplačilo osebnega dolga javnim podjetjem s prostovoljnim delom in pravico do organskega pridelovanja hrane. Takšen način urejanja je po njihovem mnenju pravno sporen, saj poleg zahteve, da mora zakon predstavljati vsebinsko povezano in zaokroženo celoto, odpira vprašanje ustrezne določitve pristojnega ministrstva. Tudi Vlada ocenjuje, da je predlog zakona neprimeren za nadaljnjo obravnavo. Izraža namreč pomisleke in se v podanem mnenju sprašuje, kaj bi predlagan način odplačevanja dolgov pomenil za poslovanje javnih podjetij. Obstaja tudi utemeljen strah, da bi se takšen koncept preneslo tudi na druga področja.

Zelo simpatična pa se nam zdi ideja o brezplačnem obdelovanju zapuščenih kmetijskih površin za lastno samooskrbo. Včasih človek res

s težkim srcem gleda kmetijske površine, ki se zaraščajo, namesto da bi se, seveda ob strinjanju lastnikov, komu omogočilo obdelavo zapuščenih površin.

Vendar pa kljub simpatičnosti predloga v Poslanski skupini DeSUS menimo, da so pripombe Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora preveč resne, da bi jih lahko spregledali. Zato bomo poslanke in poslanca Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije podprli sklep matičnega delovnega telesa, da je predlog zakona neprimeren za nadaljnjo obravnavo. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Končali smo predstavitev stališč poslanskih skupin.

O predlogu sklepa bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora odločali danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 18. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **5. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O VOZNIKIH PO SKRAJŠANEM POSTOPKU.**

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada. Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavniku Vlade. Stališče bo predstavil mag. Bojan Babič, državni sekretar na Ministrstvu za infrastrukturo in prostor.

MAG. BOJAN BABIČ: Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani poslanke in poslanci!

Zakonodajo na področju voznikov ureja Zakon o voznikih, ki je v uporabi od 1. julija 2011. Do sedaj je bila predlagana ena novela Zakona o voznikih, ki naj bi uredila tudi delni prenos Direktive 2006/126/ES in Direktive 2012/36/EU, vendar ta v Državnem zboru Republike Slovenije po končani splošni razpravi dne 28. marca 2013 ni bila potrjena kot primerna za nadaljnjo obravnavo. Ministrstvo za infrastrukturo in prostor je bilo zaradi zamude pri prenosu direktiv s strani Ministrstva za zunanje zadeve že lansko leto seznanjeno, da so pristojne službe Evropske komisije 8. avgusta 2013 v okviru projekta "EU-Pilot" odprle postopek proti Republiki Sloveniji zaradi zamude pri prenosu Direktive 2012/36/EU, vezane na vključitev in uporabo omrežja RESPER, omrežja Evropske unije za izmenjavo podatkov o voznških dovoljenjih. Prav tako pa je ministrstvo s strani Evropske komisije tudi že prejelo uradni opomin zaradi nenotifikacije nacionalnih predpisov za prenos Direktive 2012/36/EU, ki se nanaša na vpis kode pri opravljanju praktičnega dela voznškega izpita na motornem vozilu z avtomatskim menjalnikom. Ostale določbe Direktive 2012/36/EU je Ministrstvo za

infrastrukturo in prostor že preneslo s sprejetjem Pravilnika o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o vozniških dovoljenjih in Pravilnika o vozniškem izpitu.

Bistvene spremembe, ki jih ureja novela Zakona o voznikih so: delni prenos Direktive 2006/126/ES, vezane na vzpostavitev in uporabo omrežja Evropske unije za izmenjavo podatkov o vozniških dovoljenjih; delni prenos Direktive 2012/36/EU, vezane na vpis kode po opravljenem praktičnem delu vozniškega izpita na motornem vozilu z avtomatskim menjalnikom v vozniško dovoljenje; izvrševanje Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta 1071/2009 o skupnih pravilih glede pogojev za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika in o razveljavitvi Direktive Sveta 96/26/ES; manjši redakcijski popravki, ki so nujno potrebni za izvrševanje zakonodaje na področju motornih vozil in voznikov, in sicer – uskladitev novele zakona o voznikih z novelo zakona o motornih vozilih, jasnejši in nedvoumen zapis določbe o upoštevanju dokončnih zdravniških spričeval za vodenje upravnih postopkov odvzema vozniškega dovoljenja iz zdravstvenih razlogov ter povezava registra o vozniških dovoljenjih centralnim registrom prebivalstva zaradi pridobivanja točnih in ažurnih podatkov o imetnikih vozniškega dovoljenja.

Zaradi že odprtega postopka proti Republike Sloveniji glede zamude pri vključitvi in uporabi omrežja za čezmejno izmenjavo podatkov o vozniških dovoljenjih ter sprejetega uradnega opomina Evropske komisije zaradi nenotifikacije nacionalnih predpisov za prenos direktive 2012/36 EU, ki se nanaša na vpis kode pri opravljanju praktičnega dela vozniškega izpita na motornem vozilu z avtomatskim menjalnikom, je potreben predlog zakona čim prej sprejeti. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za infrastrukturo in prostor kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku, gospodu Samu Bevku.

SAMO BEVK (PS SD): Hvala lepa za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani zbor!

Odbor za infrastrukturo in prostor je na 15. seji 12. marca 2014 kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o voznikih, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo po skrajšanem postopku poslala Vlada. Kolegij predsednika Državnega zbora je na 83. seji 21. februarja 2014 sprejel odločitev, da se predlog zakona obravnava po skrajšanem postopku.

V poslovnem roku so bili vloženi amandmaji poslanskih skupin Pozitivne Slovenije, Socialnih demokratov, Državljske liste in Demokratične stranke upokojencev Slovenije k sedmim členom zakona.

V dopolnilni obrazložitvi je državni sekretar na Ministrstvu za infrastrukturo in prostor mag. Bojan Babič v imenu predlagatelja povedal, da sta glavna cilja predloga zakona uskladitev z evropsko zakonodajo in z zakonodajo na področju motornih vozil. S predlaganim zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašata določbi Direktive 2006/126/ES, ki sta vezani na vzpostavitev nacionalne kontaktne točke za čezmejno izmenjavo podatkov o vozniških dovoljenjih in del priloge Direktive 2012/36/ES vezane na vpis kode v vozniško dovoljenje po opravljenem praktičnem delu vozniškega izpita na motornem vozilu z avtomatskim menjalnikom. Za namen izvrševanje Uredbe ES št. 1071/2009 se določajo globe za prekrške za pravno osebo samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, katerega voznik opravlja prevoz blaga ali potnikov brez veljavnega vozniškega dovoljenja. Poleg navedenih uskladitev s pravom EU, novela predvideva tudi jasnejšo definicijo in nedvoumnejši zapis določbe o upoštevanju dokončnih zdravniških spričeval za vodenje upravnih postopkov odvzema vozniškega dovoljenja iz zdravstvenih razlogov. Ta sprememba je nujno potrebna zaradi enotnega dela upravnih enot pri vodenju upravnih postopkov odvzema vozniškega dovoljenja.

Predstavnica Zakonodajno-pravne službe Sonja Bien Karlovšek je v predstavitvi pisnega mnenja povedala, da so k posameznim členom podali pripombe nomotehnične narave, ki so z amandmaji koalicijskih poslanskih skupin upoštewane.

Predsednik komisije Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj Jernej Verbič je poudaril, da komisija podpira predlog zakona in nanj nima pripomb.

V razpravi je bilo s strani poslanca opozicije opozorjeno, da je bila novela zakona o voznikih, ki bi v pravni red prenašali direktive v zakonodajni postopek vložena že pred enim letom, vendar je takrat Državni zbor odločil, da predlog zakona ni primeren za nadaljnjo obravnavo.

V nadaljevanju je odbor sprejel amandmaje poslanskih skupin Pozitivne Slovenije, Socialnih demokratov, Državljske liste in Demokratične stranke upokojencev Slovenije.

Odbor je v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o vseh členih predloga zakona skupaj in jih sprejel. Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga zakona v katerega so vključeni sprejeti amandmaji. Dopolnjen predlog zakona je sestavni del tega poročila. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Kot prvi bo stališče Poslanske skupine

Pozitivna Slovenija predstavil gospod Jože Velikonja.

JOŽE VELIKONJA (PS PS): Spoštovana predsedujoča, predstavniki vlade, poslanke in poslanci!

Predlog zakona, ki ga danes obravnavamo je izrazito tehnične narave, je pa nujno potreben, saj področje državnega geodetskega referenčnega sistema trenutno ureja Zakon o temeljni geodetski izmeri še iz članstva v bivši državi, iz sedemdesetih oziroma osemdesetih let.

Razumljivo je, da je omenjeni veljavni zakon torej glede na časovno distanco že tehnološko in strokovno zastarel, posodobitve pa so potrebne tudi iz naslova evropskih smernic in prepisov.

Predlog zakona določa nov geodetski referenčni sistem, ki temelji na evropskem prostorskem referenčnem sistemu ...

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: ... se opravičujem, gospod Velikonja, ali imate pri pravi točki dnevnega reda? Ker zdaj obravnavamo predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o voznikih. / oglašanje iz dvorane/ Nič hudega. Hvala lepa.

Ali ima kdo iz Pozitivne Slovenije predstavitev stališča pri tem zakonu? Če ne, potem nadaljujemo z naslednjo poslansko skupino.

V imenu Slovenske demokratske stranke bo stališče predstavil gospod Ljubo Žnidar.

LJUBO ŽNIDAR (PS SDS): Spoštovana podpredsednica, spoštovani kolegice in kolegi!

Predlagane rešitve o spremembah in dopolnitvah Zakona o voznikih so bile posredovane v proceduro že februarja lanske leto, vendar je potem v nadaljevanju sedanja vladajoča koalicija s preglasovanjem sprejela sklep, da se zakon umakne iz nadaljnje obravnave. Na osnovi opozorila evropske komisije je zakon danes ponovno v obravnavi. V Slovenski demokratski stranki nimamo težav s tem, da je vladajoča koalicija povzela naš prvotni predlog, seveda pa nas tudi Evropska komisija ne bi ponovno opozarjala, če bi zakon dopolnili in sprejeli že v lanskem letu.

Zakon sam pa vzpostavlja in daje v uporabo omrežje Evropske unije za izmenjavo podatkov o vozniških dovoljenjih. Podatki se bodo izmenjevali preko enotnega omrežja Evropske unije za vozniška dovoljenja, za izvrševanje nalog povezanih z izdajo, zamenjavo, podaljšanjem ali razveljavitvijo vozniškega dovoljenja.

Zakon nadalje predvideva opis kode v vozniško dovoljenje po opravljanem praktičnem delu vozniškega izpita na vozilu z avtomatskim menjalnikom. Določajo se globe za prekrške vezane na prevoz brez veljavnega vozniškega dovoljenja, tako za posameznike, kot tudi pravno osebo.

Samemu zakonu v Slovenski demokratski stranki ne bomo nasprotovali, saj v celoti sledi našemu prvotnemu predlogu.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa.

V imenu poslanske skupine Socialnih demokratov bo stališče predstavil gospod Samo Bevk.

SAMO BEVK (PS SD): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani zbor!

V Poslanski skupini Socialnih demokratov bomo novelo Zakona o voznikih, ki je pred nami, podpri.

V predlagani noveli zakona gre za delni prenos evropske direktive, ki je vezana na vzpostavitev in uporabo Evropske unije za izmenjavo podatkov o vozniških dovoljenjih. To pomeni, da Slovenija zagotavlja preverjanje, izdajo, zamenjavo, nadomestitev, razveljavitev vozniškega dovoljenja pri drugih državah članicah ter uporabo omrežja Evropske unije za vozniška dovoljenja, ki je bilo ustanovljeno v ta namen. Pred začetkom uporabe omrežja RESPER, to je omrežje Evropske unije za izmenjavo podatkov o vozniških dovoljenjih, je treba v Republiki Sloveniji sprejeti predpis, ki bo v celoti uredil prenos določb direktive, vezane na vzpostavitev in uporabo tega omrežja ter nadgraditi obstoječi register voznikov o vozniških dovoljenjih z zahtevami iz tehnične dokumentacije.

Ministrstvo za infrastrukturo in prostor predvideva, da bo po sprejetju predlaganega zakona v mesecu marcu 2014, možno preko omrežja RESPER od 1. aprila 2014 zagotoviti dostop do podatkov o vozniških dovoljenjih, ki so bila izdana, zamenjana, nadomeščena ali razveljavljena v Republiki Sloveniji. Pristojni organi, to je upravne enote, ki lahko v Republiki Sloveniji zamenjajo vozniško dovoljenje, izdano v tujini pa bodo lahko glede na planirane aktivnosti, ob zamenjavi vozniških dovoljenj, izdanih v drugih državah članicah, uporabljale omrežje Evropske unije za izmenjavo podatkov o vozniških dovoljenjih od 30. junija 2014 dalje.

S predlaganim zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenaša del priloge Direktive 2012/36/ES vezane na vpis kode po opravljenem praktičnem delu vozniškega izpita na motornem vozilu z avtomatskim menjalnikom v vozniško dovoljenje. Če oseba opravi praktični del vozniškega izpita na motornem vozilu z avtomatskim menjalnikom, se to ustrezno zabeleži tudi ob izdaji vozniškega dovoljenja, in sicer na podlagi vpisa kode v vozniško dovoljenje. Voznik, ki ima takšno kodo vpisano v vozniško dovoljenje, sme voziti samo vozila z avtomatskim menjalnikom. Koda se iz vozniškega dovoljenja izbriše, če oseba opravi praktični del vozniškega izpita na motornem vozilu z ročnim menjalnikom. Poleg teh sprememb pa so v predlaganem zakonu predlagane tudi manjše redakcijske spremembe,

ki pa so nujno potrebne za izvrševanje zakonodaje na področju motornih vozil in voznikov.

Ker gre v predlagani noveli za manjše spremembe, predvsem za prenos evropskih direktiv v slovenski pravni red, bomo zakon podprli, vendar pa ne moremo mimo odprtih postopkov Evropske unije proti Republiki Sloveniji zaradi zamude pri prenašanju direktiv v slovenski pravni red. Ministrstvo opozarjamo, da naj pri pripravi zakonskih predlogov, ki se sprejemajo zaradi prenosa vsebine direktiv v našo nacionalno zakonodajo, ne zamuja in pripravi zakonske predloge pravočasno, da se izognemo opozorilu in tudi časovnemu pritisku pri sprejemanju zakonodaje v Državnem zboru. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

Stališče Poslanske skupine Državljske liste bo predstavila gospa Kristina Valenčič.

KRISTINA VALENČIČ (PS DL): Hvala za besedo, spoštovana podpredsednica. Državni sekretar s sodelavcem, kolegice in kolegi!

S Predlogom zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o vozniki se v slovenski pravni red prenašata določbi evropske direktive, vezani na vzpostavitev nacionalne kontaktne točke za čezmejno izmenjavo podatkov o voznških dovoljenjih ter priloga direktivi, ki je vezana na vpis kode pri opravljanju praktičnega dela voznškega izpita na motornem vozilu z avtomatskim menjalnikom. Določajo se tudi globe za prekrške za pravno osebo, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, katerega voznik opravlja prevoz blaga ali potnikov brez veljavnega voznškega dovoljenja. Kot smo že slišali, je Republika Slovenija že prejela uradni opomin Evropske komisije zaradi neuskladitve nacionalnih predpisov, ravno tako že poteka postopek proti Republiki Sloveniji glede zamude pri vključitvi in uporabi omrežja za čezmejno izmenjavo podatkov o voznških dovoljenjih.

V Državljski listi se s predlaganimi rešitvami strinjamo in bomo predlog zakona tudi podprli.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa.

V imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke bo stališče predstavil gospod Jakob Presečnik.

JAKOB PRESEČNIK (PS SLS): Hvala lepa za besedo, gospa podpredsednica. Gospod državni sekretar s sodelavcem, kolegice in kolegi!

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o voznikih smo v Državnem zboru pred enim letom že obravnavali s podobnimi vsebinami, kot danes, in ga zavrnili. Namreč, v tisti verziji je predlog, poleg ostalega vseboval tudi nekoliko

rokohitsko ukinjanje javne agencije za varnost prometa, čemur v Slovenski ljudski stranki takrat tudi nismo bili naklonjeni. Že tedaj smo povedali, da je z novelo zakona predlaganih kar nekaj potrebnih korekcij in dopolnitev ter tudi uskladitev s pravnim redom Evropske unije. Eventualno pa je treba seveda načrtovano reorganizacijo Ministrstva za infrastrukturo in prostor temeljito proučiti in to reorganizacijo seveda na daljši rok tudi v primeru potrebe izvesti.

Danes torej v Državnem zboru ponovno obravnavamo podobne vsebine kot pred letom dni, le reorganizacija ni več predmet spremembe zakona. Je pa vmes nastopila nova situacija. Zaradi nenotifikacije ene od direktiv Evropske unije in zaradi zamude pri prenosu druge direktive je Evropska komisija proti Sloveniji uvedla dva kršitvena postopka, enega v zvezi z izmenjavo podatkov o voznških dovoljenjih v omrežju Evropske unije, drugega pa v zvezi z evidentiranjem kvot pri opravljanju voznških izpitov. Kar bi rad ob tem povedal je, da se na naših klopeh vse preveč pogosto pojavljajo novele zakona, ki imajo v uvodnih obrazložitvah navedeno, da gre za odpravo kršitev evropskih predpisov. Kolikor vem, imajo vsi predpisi Evropske unije kar precej dolge roke za prenos oziroma za notifikacijo, zato ne vidim nobenih razlogov za to, da je kar pravilo, da Evropska komisija zaradi tega proti Sloveniji odpira postopke enega za drugim. Prepričan sem, da bi se temu z malo dobre volje lahko v precejšnji meri izognili. Po drugi strani pa tudi ugotavljamo, da so prav kršitveni postopki mnogokrat izgovor, ki odpira vrta spremembah zakona, v katerih pa v drobnem pregledu potem najdemo še vrsto drugih bolj ali manj prikritih in nepojasnjenih popravkov in dopolnitev, kar je postalo že neke vrste praksa, in to zagotovo ni dobro. Poudarjam pa, da govorim to na splošno o mnogih zakonih, ne konkretno o tem.

Ta zakon v prehodnih določbah določa prehod enega zaposlenega iz ene v drugo institucijo. Ta način je sicer mnogokrat uporabljen in to v mnogih zakonih, vprašanje pa je, če je to res treba urejati v materialnih zakonih, glede na to, da je to enkratni dogodek. Ampak ponovno poudarjam, da je takšen način uporabljen kar velikokrat in se potem ta enkratni dogodek pač pojavi v zakonu, čeprav mislim, da bi bilo to možno urejati na drug način.

Ne glede na te splošne pripombe je zakon potrebno sprejeti, zato ga bomo v Slovenski ljudski stranki tudi podprli. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije bo stališče predstavila gospa Marjana Kotnik Poropat.

MARJANA KOTNIK POROPAT (PS DeSUS):

Hvala za besedo, spoštovana podpredsednica. Spoštovane in spoštovani!

Poslanke in poslanca Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije bomo predlog novele Zakona o voznikih podprli. Glavna cilja predloga zakona sta uskladitev z evropsko zakonodajo in zakonodajo, ki ureja področje motornih vozil. V pravni red Republike Slovenije se prenašata določbi direktive o voznških dovoljenjih iz leta 2006, ki sta vezani na vzpostavitev nacionalne kontaktne točke za čezmejno izmenjavo podatkov o voznških dovoljenjih in del priloge druge direktive o voznških dovoljenjih iz leta 2012, vezane na vpis kode v voznško dovoljenje po opravljenem praktičnem delu voznškega izpita na motornem vozilu z avtomatskim menjalnikom.

Za namen izvrševanje uredbe o skupnih pravilih glede pogojev za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika iz leta 2009 se določajo globe za prekrške za pravno osebo, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, katerega voznik opravlja prevoz blaga ali potnikov brez veljavnega voznškega dovoljenja. Poleg navedenih uskladitev s pravom Evropske unije, novela predvideva tudi jasnejšo definicijo in bolj nedvoumen zapis določbe o upoštevanju dokončnih zdravniških spričeval za vodenje upravnih postopkov odvzema voznškega dovoljenja iz zdravstvenih razlogov. Kot navaja predlagatelj, je ta sprememba nujno potrebna zaradi enotnega dela upravnih enot pri vodenju upravnih postopkov odvzema voznškega dovoljenja. Na koncu naj še enkrat ponovim, da bomo v Poslanski skupini DeSUS predlog zakona podprli. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Nove Slovenije bo stališče predstavila gospa Iva Dimic.

IVA DIMIC (PS NSi): Spoštovana predsedujoča, državni sekretar s sodelavci, kolegice in kolegi!

V Novi Sloveniji ne nasprotujemo ureditvi Zakona o voznikih z evropsko zakonodajo in zakonodajo na področju motornih vozil, prav tako ne nasprotujemo njenemu prenosu določb direktive, ki sta vezani na vzpostavitev nacionalne kontaktne točke za čezmejno izmenjavo podatkov o voznških dovoljenjih ter prenosu dela direktive vezane na vpis kode v voznško dovoljenje po opravljenem praktičnem delu voznškega izpita na motornem vozilu z avtomatskim menjalnikom. Kljub temu, da gre za manj zahtevne predloge sprememb in dopolnitev zakona ter za uskladitev zakona s pravom Evropske unije, kar je obveznost Slovenije kot države članice Evropske unije, novela prinaša nekaj dodatnih zaostritev glede odgovornosti pravnih oseb, samostojnih podjetnikov posameznikov ali posameznikov, ki samostojno opravljajo dejavnost, katerega

voznik opravlja prevoz blaga ali potnikov brez voznškega dovoljenja. Za takšen prekršek je določena nova globa v višini 4 tisoč evrov za pravno osebo, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja takšno dejavnost ter za odgovorno osebo v višini tisoč evrov. Veljavni zakon te globe ne določa.

V Poslanski skupini Nove Slovenije imamo utemeljene pomisleke glede predlaganih uvedb novih glob, ki za kršitelje pomenijo veliko dodatno finančno breme. Res je, da takšen prekršek ne more biti opravičljiv, pa vendar menimo, da so predlagane globe previsoke. Poleg tega poudarjamo, da bi bil lahko takšen prenos direktiv v slovenski pravni red izveden že v lanskem letu, s čimer bi se nedvomno izognili odprtemu postopku uvedenemu proti Sloveniji zaradi zamud pri njihovi implementaciji. Glede na navedeno se bomo krščanski demokrati glasovanja o Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o voznikih vzdržali.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Tako smo končali s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Ker amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona.

Odločanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje zboru opravili danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 18. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **14. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA DRUGO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O DRŽAVNEM GEODETSKEM REFERENČNEM SISTEMU V OKVIRU REDNEGA POSTOPKA.**

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada. Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavniku Vlade. Stališče Vlade bo predstavil državni sekretar na Ministrstvu za infrastrukturo in prostor, mag. Bojan Babič.
Mag. Babič, izvolite.

MAG. BOJAN BABIČ: Hvala za besedo, spoštovana podpredsednica. Spoštovane poslanke in poslanci!

Državni geodetski referenčni sistem je sistemska državna infrastruktura za določanje in izražanje položaja objektov na pojavnem prostoru, ki ga sestavljajo državni koordinatni sistem, podatki o topografskih značilnostih ozemlja Republike Slovenije in sistemske državne karte. Področje je sedaj urejeno z Zakonom o temeljni geodetski izmeri iz leta 1974, ki je zastarel tako s strokovnega kot s tehnološkega vidika, z vidika evropskih smernic, predpisov in sprejetih obvez Slovenije. Evropa z direktivo Evropske komisije o vzpostavitvi infrastrukture za prostorske informacije v

Evropski skupnosti – direktiva INSPIRE, uvaja skupni prostorski referenčni sistem z namenom vzpostavitve enotne referenčne podlage za povezljivost in izmenljivost prostorskih podatkov za oblikovanje in izvajanje evropskih politik.

Z zakonom bo določena vzpostavitev in uporaba novega državnega prostorskega koordinatnega sistema v Republiki Sloveniji skladno s smernicami mednarodnih strokovnih združenj in direktivo INSPIRE, ki je leta 2010 povzeta v slovenski pravni red z Zakonom o infrastrukturi za prostorske informacije. Zagotovljena bo skladnost slovenskega referenčnega sistema s stanjem v Evropi. Na prostoru Evropske unije se uveljavljajo izvedbena pravila za koordinatni referenčni sistem in prostorske podatke. O prvem se določa uporaba skupnega evropskega koordinatnega sistema, pri topografskih podatkih pa struktura podatkov, ki omogočajo povezovanje podatkov v širšem prostoru Evropske unije.

Določil bo nov državni topografski sistem v Republiki Sloveniji. Veljavna ureditev, ki v starem zakonu temelji na izdelavi analognih kartografskih izdelkov in predpisanih merilih je v digitalnem svetu izgubila pomen. Na novo je treba določiti temeljne topografske podatke, ki jih zagotavlja država in se vodijo v digitalni obliki sistematično za celo območje države.

Urejene bodo pristojnosti države na državnem geodetskem referenčnem sistemu. Klasične geodetske mreže temeljnih geodetskih točk v obsegu in izvedbi kot nekoč se ne vzpostavljajo in ne vzdržujejo več. Zakon bo določil nove naloge državne geodetske službe na področju referenčnega koordinatnega sistema in na področju topografskega in kartografskega sistema, ki jih izvaja Geodetska uprava Republike Slovenije v javnem interesu.

Zagotovljena bo racionalnost poslovanja javnega sektorja. Zaradi nejasnega in neurejenega stanja pri vodenju topografskih podatkov in zbirki prostorskih podatkov se pojavljajo podvajanja pri zajemanju istih ali istovrstnih prostorskih podatkov. S sprejemom zakona bo zbirka temeljnih topografskih podatkov vodena na enem mestu. Podatki o topografskih objektih bodo javno dostopni vsem uporabnikom.

Sistemske bodo vodeni topografski podatki in državne karte. Zaradi spremenjene tehnologije zajemanja in vodenja topografskih podatkov in potreb uporabnikov je treba določiti, katere topografske podatke, s kakšno kakovostjo in katere izdelke sistematično zagotavlja država ter na kakšen način jih vodi – analogno ali digitalno. Urejena bodo vprašanja geodetske izmere v razmerju do lastnikov nepremičnin. Nova stvarnopravna ureditev na področju nepremičnin, prehod iz družbene v zasebno lastnino in povečan pomen zasebne lastnine terjajo jasno določitev o obveznosti lastnikov nepremičnin glede dopustitve dostopa na svoja zemljišča in v stavbe v primeru izvajanja

geodetske izmere ter pri postavitvi državnih geodetskih točk po zakonu.

Geodetska uprava Republike Slovenije operativno sicer že izvaja novo geodetsko prakso na podlagi Strategije osnovnega geodetskega sistema. Izvedena je izmera nekaj tisoč geodetskih točk. Izračunani so transformacijski parametri za prehod med obstoječim in novim evropskih prostorskih koordinatnim sistemom. Vzpostavljeno je omrežje 15 stalnih postaj za določanje položaja za uporabo satelitske tehnologije. Obstaja pa pomemben razkorak med normativno ureditvijo obstoječega zakona iz leta 1974, direktivo INSPIRE in dejanskim stanjem. Posodobitev normiranja področja državnega geodetskega referenčnega sistema je zato nujna.

Finančno se izvajanje zakona krije iz sredstev sprejetega državnega proračuna 2014–2015, dodatno so do leta 2016 že odobrena sredstva iz donacije finančnega mehanizma Evropskega gospodarskega prostora za že odobreni projekt, v višini 1,7 milijonov, ki se že izvaja. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za infrastrukturo in prostor kot matično delovno telo, zato dajem besedo predsedniku odbora, gospodu Samu Bevku.

SAMO BEVK (PS SD): Hvala lepa za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani zbor!

Odbor za infrastrukturo in prostor je na 15. seji 12. marca 2014 kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o državnem geodetskem referenčnem sistemu, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada. V poslovnem roku je bilo vloženo 9 amandmajev poslanskih skupin Pozitivne Slovenije, Socialnih demokratov, Državljanke liste in Demokratične stranke upokojencev Slovenije.

V imenu predlagatelja je državni sekretar na Ministrstvu za infrastrukturo in prostor mag. Bojan Babič poudaril, da v Sloveniji področje državnega geodetskega referenčnega sistema trenutno ureja Zakon o temeljni geodetski izmeri iz leta 1974 in 1986, ki pa iz strokovnega in tehnološkega vidika, iz vidika evropskih smernic in predpisov strokovnih pobud ter iz vidika javnih in zasebnih uporabnikov ne ustreza več sodobnim razmeram. Predlog zakona določa nov geodetski referenčni sistem, ki temelji na evropskem prostorskem referenčnem sistemu, hkrati pa upošteva slovenske posebnosti.

Predstavnica Zakonodajno-pravne službe mag. Saša Bricelj Podgornik je poudarila, da je Zakonodajno-pravna služba podala mnenje z vidika njegove skladnosti z ustavo, pravnim sistemom in z zakonodajno-tehničnega vidika. Poudarila je, da so njihove pripombe ustrezno upoštevane v amandmajih koalicijskih poslanskih skupin.

Predsednik Komisije državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalnih razvoj Jernej Verbič je poudaril, da Državni svet podpira predlog zakona in nanj nima pripomb.

V kratki razpravi so poslanci označili predlog zakona kot izrazito tehničen in mu izrazili podporo. V zvezi v vsebino zakona pa je bilo med drugim izpostavljeno vprašanje, katere referenčne točke bodo merodajne v fazi vzpostavitve novega referenčnega sistema. Nova geodetska mreža naj bi bila vzpostavljena v treh letih, po njeni vzpostavitvi pa se bo tudi pri tej sestavini v največji meri prešlo na satelitsko določanje višine.

V nadaljevanju je odbor sprejel amandmaje poslanskih skupin Pozitivne Slovenije, Socialnih demokratov, Državljanske liste in Demokratične stranke upokojencev Slovenije.

Odbor je v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o vseh členih predloga zakona skupaj in jih sprejel. Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopoljenega predloga zakona, v katerega so vključeni sprejeti amandmaji. Dopolnjen predlog zakona je sestavni del poročila.

Naj dodam, da si želim, da bi tudi ta zakon zdržal 40 let. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Kot prvi bo stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke predstavil gospod Danijel Krivec.

DANIJEL KRIVEC (PS SDS): Hvala za besedo, spoštovana predsedujoča. Lep pozdrav vsem prisotnim!

Državni geodetski referenčni sistem je državna sistemska infrastruktura, ki vzpostavlja državni prostorski koordinatni sistem in državni topografski sistem, ki omogočata določanje in izražanje položaja objektov in pojavov v fizičnem prostoru na območju Republike Slovenije. Sestavlja jo državni koordinatni sistem, skladen z evropskim, ki ga določijo priporočila strokovnih združenj in Direktiva 2007/2/ES o vzpostavitvi infrastrukture za prostorske informacije v evropski skupnosti, podatki o topografskih značilnostih ozemlja Republike Slovenije in sistemske državne karte.

Državni geodetski referenčni sistem je osnovni pogoj za določanje in izražanje položajev in za vzpostavljanje, vodenje in uporabo prostorskih podatkov tako v javnem kot v zasebnem sektorju. Omogoča tudi povezljivost in souporabo nepremičninskih in drugih prostorskih podatkov preko koordinat ali enoličnih identifikatorjev topografskih objektov, katerih položaj je določen v enotnem sistemu, ter racionalno izvajanje geodetske izmere in vzpostavljanje sodobnih lokacijskih storitev. Porabniki državnega koordinatnega in

topografskega sistema so vsi, ki pri svojem delu določajo lokacijo ali uporabljajo podatke, ki so vezani na lokacijo.

Državni koordinatni sistem neposredno ali posredno uporabljajo praktično vsi organi in institucije javnega sektorja in zasebnega sektorja. Najočitnejše uporabe koordinatno opredeljenih podatkov so vsi podatki o prostoru in okolju ter vse vrste lokacijskih katastrov in evidenc.

Državni geodetski referenčni sistem s strokovno-tehnično definicijo, fizično vzpostavitvijo, omogočanjem njegove uporabe in zagotavljanjem sistemskih topografskih podatkov in državnih kart vzdržuje Geodetska uprava Republike Slovenije, ki v skladu z Zakonom o geodetski dejavnosti opravlja naloge državne geodetske službe.

V Republiki Sloveniji področje državnega geodetskega referenčnega sistema ureja Zakon o temeljni geodetski izmeri, v nadaljevanju ZTGI. V praksi se ZTGI v velikem delu ne izvaja več. Ta zakon iz leta 1974 ne ustreza sodobnim razmeram s strokovnega in tehnološkega vidika, z vidika evropskih smernic in predpisov, strokovnih pobud ter z vidika javnih in zasebnih uporabnikov. Posodobitev normiranja oziroma ureditve področja državnega geodetskega referenčnega sistema v Sloveniji je zato nujna. Republika Slovenija mora na novi pravni podlagi določiti nov državni koordinatni sistem in ga uskladiti z dejanskim stanjem in zahtevami. Izvesti je treba transformacijo koordinat obstoječih prostorskih podatkov iz starega v novi državni prostorski koordinatni sistem, ki je skladen z evropskim, kar je tudi zahteva direktive Evropske komisije.

Geodetska uprava Republike Slovenije že nekaj let izvaja dejavnosti in projekte za vzpostavljanje novega sistema in obenem omogoča njegovo uporabo. Predpisana je že uporaba evropskega prostorskega referenčnega sistema za določitev horizontalnih koordinat zemljiškokatastrskih točk. Določeni so splošni transformacijski modeli in parametri za transformacijo obstoječih koordinat prostorskih podatkov. Vendar pa novi državni koordinatni sistem še ni predpisan kot uraden. Republika Slovenija mora na novi pravni podlagi določiti naloge državne geodetske službe na področju referenčnega koordinatnega sistema in na področju topografskega in kartografskega sistema, ki jih izvaja Geodetska uprava Republike Slovenije v javnem interesu. S sprejetjem tega zakona bo zbirka temeljnih topografskih podatkov vodena na enem mestu, podatki o topografskih objektih pa bodo javno dostopni vsem uporabnikom.

V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke tehničnemu zakonu, ki rešuje to problematiko, ne bomo nasprotovali.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa.

V imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov bo stališče predstavil gospod Srečko Meh.

SREČKO MEH (PS SD): Spoštovana gospa podpredsednica, državni sekretar, gospe in gospodje!

V Poslanski skupini Socialnih demokratov bomo predlagani zakon podprli.

Državni geodetski referenčni sistem je sistemska državna geoinformacijska infrastruktura za določanje in izražanje položajev objektov in pojavov v prostoru, ki ga sestavljajo državni koordinatni sistem, podatki o topografskih značilnostih ozemlja Republike Slovenije in sistemska državna karta. Pomembno se nam zdi, da je državni geodetski referenčni sistem skladen tako z evropskim kot tudi s tehnološkim razvojem.

Do sprejetja tega zakona velja Zakon o temeljni geodetski izmeri, ki je bil, kot je bilo že povedano, sprejet leta 1974 in noveliran leta 1986, zato je zastarel s strokovnega in tehnološkega vidika. V štirih desetletjih od sprejetja se je bistveno spremenila geopolitična slika Evrope, da o tehnološkem napredku sploh ne govorimo. Sprejetje tega zakona je pridružitve skupnemu evropskemu prostoru, na nek način k skupnemu referenčnemu sistemu, z namenom vzpostavitve enotne referenčne podlage za povezljivost in izmenljivost podatkov za oblikovanje in izvajanje evropskih politik.

Kot sem že napovedal, poslanke in poslanci Socialnih demokratov ta zakon podpiramo, vendar mu ne moremo želeti tako dolge veljave in uporabe kot obstoječega zakona, saj se tehnološki in drugi parametri tako hitro spreminjajo, da bo verjetno posodobitev potrebna bistveno prej. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Državljske liste bo stališče predstavila gospa Kristina Valenčič.

KRISTINA VALENČIČ (PS DL): Hvala za besedo. Še enkrat lep pozdrav!

Državni koordinatni sistem, podatki o topografskih značilnostih ozemlja Republike Slovenije in sistemske državne karte tvorijo enotni državni geodetski referenčni sistem, ki omogoča in zagotavlja temeljne prostorske informacije. Je osnova za povezljivost in souporabo nepremičninskih podatkov za racionalno izvajanje geodetske izmere in vzpostavljanje sodobnih lokacijskih storitev.

Obstoječi zakon, ki ureja področje državnega geodetskega referenčnega sistema je Zakon o temeljnih geodetski izmeri iz leta 1974. 40 let star zakon strokovno, metodološko, tehnološko in terminološko ni več ustrezen. Zaradi tehnološkega in strokovnega napredka na področje geodezije Slovenija potrebuje nov temeljni zakon, ki bo ustrezal novim družbenim

razmeram in sledil evropskim direktivam. S sprejetjem tega zakona bo tako Republika Slovenija dobila nov državni prostorski koordinatni sistem, ki bo skladen z evropskim. Nov državni topografski sistem, saj smo prišli iz obdobja tiskanih kart v obdobje digitalnih podatkov. Nadalje bo na novo urejena pristojnost države in lokalnih skupnosti na državnem geodetskem referenčnem sistemu ter na področju prostorskih podatkov, saj je se še vedno prepogosto dogaja, da si posamezni resorji zaradi pomanjkljive ureditve zagotavljajo prostorske podatke v svoji geoinformacijskih sistemih, po svojih standardih in potrebah. Zbirka temeljnih topografskih podatkov bo enotna in vodena na enem mestu, s čimer se odpravljajo dosedanja številna podvajanja pri zajemu istih podatkov. Podatki o topografskih objektih pa bodo tudi javno dostopni vsem uporabnikom. In ne nazadnje se na novo ureja tudi postopek geodetske izmere v razmerju do lastnikov nepremičnin.

Poslanke in poslanci Državljske liste bomo predlog zakona podprli, saj zakon prinaša sodoben evropski in enoten geodetski prostorski sistem ter poenostavlja sam postopek geodetske izmere.

Naj pa na koncu spomnim vlado in pristojno ministrstvo na koalicijsko zavezo, da bomo celovito prenovili prostorsko in gradbeno zakonodajo ter vzpostavili sistem od projekta do objekta. V Državljski listi smo prepričani, da je dozorel čas, da to zavezo tudi uresničimo.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

V imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke bo stališče predstavil gospod Janez Ribič.

JANEZ RUBIČ (PS SLS): Hvala za besedo, spoštovana podpredsednica Državnega zbora. Predstavnika ministrstva, spoštovane gospe in gospodje poslanci!

Ta zakon, ki na novo ureja državni geodetski referenčni sistem, je, kot so že pred menoj povedali predstavniki ministrstva, izrazilo tehnične narave in je potreben zlasti zaradi prilagoditve tehnološkemu napredku na tem področju in seveda v tem kontekstu tudi evropski direktivi. Argument, da potrebujemo nov državni topografski sistem, zagotovo opravičuje dejstvo, da smo v obdobju sodobnih digitalnih podatkov in da tiskane karte preprosto ne zagotavljajo več niti zanesljivosti, kaj šele uporabnosti. Zato seveda v Slovenski ljudski stranki nimamo nobenega razloga, da ne bi podprli tega zakona, še posebej, ker bo v resnici nadomestil staro, zdaj sicer še veljavno jugoslovansko ureditev iz leta 1974, ki jo poznamo pod imenom Zakon o temeljni geodetski izmeri. Če je v kakšnem, je v tem primeru uvedba novega zakona in nove ureditve več kot upravičena.

Zakon o državnem geodetskem referenčnem sistemu med drugim določa nov državni

prostorski koordinatni sistem v Sloveniji. Obenem zagotavlja tudi skladnost slovenskega referenčnega sistema s stanjem v Evropi, kot že rečeno, določa nov državni topografski sistem, ureja pristojnosti države na državnem geodetskem referenčnem sistemu, določa način uporabe podatkov in ne nazadnje tudi ureja vprašanje geodetske izmere v razmerju do lastnikov nepremičnin.

Bi pa pri tem v imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke izpostavil eno dilemo, ki se je pojavila tudi pri obravnavi na matičnem odboru in ki jo spričo nedavnih zapletov pri uvedbi nepremičninskega davka ne gre zanemariti. Gre namreč za vprašanje dopustive dostopa zasebnih lastnikov na svoja zemljišča, ki bodo v primeru, da tega ne dopustijo, deležni sankcij. Sicer je res, da ne gre za pomembno vprašanje določanja meje, ki je za lastnike, kot vemo, res velikega pomena, pa vendarle gre za posege v zasebno lastnino. Zato ob robu sprejemanja tega zakona velja opozorilo predstavnikom geodetske uprave, da bodo s sistemskim pristopom in uporabnikom prijaznim izvajanjem potrebnih postopkov na zasebnih zemljiščih pravočasno preprečili različne mogoče zaplete. In to velja tako za izvajanje same geodetske izmere, še toliko bolj pa seveda za postopke v zvezi z vzpostavitvijo državnih geodetskih točk.

Pri ostalem pa nimamo v Slovenski ljudski stranki nobenih večjih zadržkov pri tem zakonu in bo, kot že rečeno, dobil našo podporo. Hvala za pozornost.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev bo stališče predstavila gospa Marjana Kotnik Poropat.

MARJANA KOTNIK POROPAT (PS DeSUS):
Zahvaljujem se za besedo, spoštovana podpredsednica. Spoštovane in spoštovani!

Pred nami je predlog zakona, ki je po svoji naravi izrazito tehničen zakon. Ker v Republiki Sloveniji področje državnega geodetskega referenčnega sistema še vedno ureja Zakon o temeljni geodetski izmeri iz leta 1974 in novela iz leta 1986, moramo nujno posodobiti ureditev tega področja. Veljavni zakon je namreč tako iz strokovnega kot tudi iz tehnološkega vidika, vidika evropskih smernic in predpisov ter iz vidika javnih in zasebnih uporabnikov neustrezen za sodobne razmere.

Predlog zakona določa nov geodetski referenčni sistem, ki temelji na evropskem prostorskem referenčnem sistemu, hkrati pa upošteva slovenske posebnosti. Njegovi glavni cilji so določitev novega državnega prostorskega koordinatnega sistema v Republiki Sloveniji, zagotovitev skladnosti slovenskega referenčnega sistema s stanjem v Evropi, določitev novega državnega topografskega sistema v Republiki Sloveniji, ureditev

pristojnosti države na državnem geodetskem referenčnem sistemu, zagotovitev racionalnosti poslovanja javnega sektorja, sistemska zagotovitev topografskih podatkov in državnih kart ter določitev načina uporabe podatkov in ureditev vprašanje geodetske izmere v razmerju do lastnikov nepremičnin.

Ob tem moramo pojasniti, da geodetska izmera ni geodetski postopek oziroma postopek ureditve meje, ki ga ureja Zakon o evidentiranju nepremičnin in o katerem lastniki sosednjih nepremičnin medsebojno urejajo mejo, ampak gre za strokovno tehnični postopek izvedbe in obdelave meritev ter opazovanj. Njihov namen je določiti položaj, velikost, obliko, značilnost delov ozemeljskega površja ali objektov in njihovih delov ter lastnosti težnostnega polja zemlje.

Lastniki nepremičnin, na katerih se izvaja geodetska izmera, niso aktivne stranke, ampak pasivni udeleženci, ki morajo dovoliti dostop do zemljišča in omogočiti izmero in s tem določitev državnih geodetskih točk.

V zvezi s tem je potrebno opozoriti na predvidene sankcije, če lastnik geodetskemu strokovnjaku ne dopusti izvajati geodetskih izmer ali mu prepreči dejanja za izvršitev izmere.

Nova geodetska mreža naj bi bila vzpostavljena v treh letih. Po njeni vzpostavitvi pa se bo tudi pri tej sestavini v največji meri prešlo na satelitsko določanje višine.

V Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev Slovenije bomo predlog zakona podprli. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Nove Slovenije bo stališče predstavila gospa Iva Dimic.

IVA DIMIC (PS DeSUS): Spoštovani!

V Novi Sloveniji podpiramo rešitve in cilje, ki jih prinaša Predlog zakona o državnem geodetskem referenčnem sistemu, saj bo na novo določil državni prostorski koordinatni ter topografski sistem in s tem posodobil sedanjo ureditev tega področja v naši državi. Nov geodetski referenčni sistem temelji na evropskem prostorskem referenčnem sistemu, vendar upošteva slovenske posebnosti.

Krščanski demokrati smo imeli sprva sicer pomisleke glede sporne določbe 30. člena predloga zakona, ki je predvidevala ustanovitev služnosti v javno korist in možnost razlastitve v javno korist za taksativno naštete državne geodetske točke. Služnost bi bila ustanovljena že na podlagi te določbe in z dnem uveljavitve zakona. Z ohranitvijo takšne dikcije v Novi Sloveniji ne bi mogli zagovarjati predloga, saj je temeljno načelo stranke Nove Slovenije delo v korist državljanov. Ker je bila ta določba z vložitvijo amandmaja v celoti črtana, poleg tega pa gre za povsem tehnični zakon, bomo Predlog zakona o državnem geodetskem referenčnem sistemu podprli.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

V imenu Poslanske skupine Pozitivna Slovenija bo stališče predstavil gospod Jože Velikonja.

JOŽE VELIKONJA (PS PS): Lep pozdrav vsem skupaj še enkrat!

Sedaj pa smo pri zakonu o geodetskem referenčnem sistemu. Kot je bilo že rečeno, Predlog zakona o geodetskem referenčnem sistemu določa nov geodetski referenčni sistem, ki temelji na evropskem prostorskem referenčnem sistemu, hkrati pa upošteva naše posebnosti. Gre za določitev novega državnega prostorskega koordinatnega sistema, zagotovitev skladnosti slovenskega referenčnega sistema s stanjem v Evropi, določitev novega državnega topografskega sistema, ureditev pristojnosti države na državnem geodetskem referenčnem sistemu, sistemsko zagotovitev topografskih podatkov in državnih kart, ter določitev načina uporabe podatkov in ureditev vprašanja geodetske izmere v razmerju do lastnikov nepremičnin.

Predlog zakona bomo poslanci Pozitivne Slovenije podprli. Prav tako pa bomo poslanci Pozitivne Slovenije podprli Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o voznikih, ki je bil predmet prejšnje točke obravnave.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Tako smo končali s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Ker amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona.

Glasovanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje zboru opravili danes v okviru glasovanj, pol ure po končani 18. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **6. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBI IN DOPOLNITVAH ZAKONA O POSTOPNEM ZAPIRANJU RUDNIKA TRBOVLJE-HRASTNIK IN RAZVOJNEM PRESTRUKTURIRANJU REGIJE PO SKRAJŠANEM POSTOPKU.**

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada. Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona zato dajem besedo predstavniku Vlade. Stališče bo predstavil mag. Bojan Babič, državni sekretar na Ministrstvu za infrastrukturo in prostor.

MAG. BOJAN BABIČ: Spoštovana podpredsednica, spoštovane poslanke, poslanci! Zakon je pripravljen z namenom, da se podaljša obdobje zapiranja Rudnika Trbovlje-Hrastnik, da se s podaljšanjem obdobja razbremeni proračun Republike Slovenije in da se izvede program razrešitve presežnih delavcev. Predlagani zakon prestavlja zapiralna dela iz konca leta 2015 na

konec leta 2018. Z nameravanim podaljšanjem bo v celoti realiziran program zapiralnih del po posameznih programskih sklopih. V letih 2014 in 2015 se bodo nadaljevala zapiralna dela v jamskih objektih.

Z amandmajem je bilo sprejeto, da se sredstva v letu 2014 povečajo za 4 milijone evrov in tako znašajo skupaj 9 milijonov evrov. Za leto 2015 pa višina sredstev ostaja nespremenjena, to je 5 milijonov evrov. Za obe leti bo poslovodstvo zagotavljalo finančne vire z odprodajo nepremičnega in premičnega premoženja. Prilivi iz tega naslova se za leto 2014 pričakujejo od prodaje nepotrebne jamske opreme, v letu 2015 pa od prodaje stanovanj. V obdobju 2016–2018 se morajo zaključiti vsa potrebna dela na področju ekološko-prostorske sanacije površine in ustrezno razrešiti preostalo število zaposlenih. Dodatna sredstva bo ministrstvo pristojno za energetiko zagotavljalo iz svojih proračunskih postavk. Pri celotnem predlogu zakona je potrebno upoštevati, da kumulativna sredstva za zapiranje v celotnem obdobju 2010–2018, ki so oziroma bodo bremenila proračuna, ne bodo preseгла višine, ki je bila za obdobje 2010–2015 odobrena s strani Evropske komisije, to je 89 milijonov 909 tisoč 467 evrov.

S predlaganimi spremembami in dopolnitvami bo omogočena ustrežnejša prerazporeditev proračunskih sredstev. S podaljšanjem zapiralnih aktivnosti do konca leta 2018 bo torej možno doseči znižan pritisk na proračun in v celoti reorganizirati programe zapiralnih del po posameznih programskih obdobjih ter preprečiti nenadno povečanje brezposelnosti. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za infrastrukturo in prostor kot matično delovno telo, zato dajem besedo za predstavitev poročila predsedniku odbora gospodu Samu Bevku.

SAMO BEVK (PS SD): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani zbor!

Odbor za infrastrukturo in prostor je na 35. nujni 12. marca 2014 kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o spremembi in dopolnitvah Zakona o postopnem zapiranju Rudnika Trbovlje-Hrastnik in razvojnem prestrukturiranju regije, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo po skrajšanem postopku predložila Vlada. Kolegij predsednika Državnega zbora je na 87. seji 7. marca 2014 sprejel odločitev, da se predlog zakona obravnava po skrajšanem postopku. V poslovnem roku sta bila vložena amandmaja poslanskih skupin koalicijske k 1. in 2. členu.

V imenu predlagatelja je državni sekretar na Ministrstvu za infrastrukturo in prostor mag. Bojan Kumer pojasnil, da se s predlagano novelo zakona zapiralna dela Rudnika Trbovlje-Hrastnik iz konca leta 2015 prestavlja na konec leta 2018. Z nameravanim podaljšanjem bo v celoti realiziran program zapiralnih del po

posameznih programskih sklopih oziroma izvršena dokončna ekološko-prostorska sanacija degradiranega območja, podjetje pa bo razrešilo tudi vse presežne delavce.

Predstavnica Zakonodajno-pravne službe Sladjana Ješić je povedala, da je Zakonodajno-pravna služba podala mnenje z vidika njegove skladnosti z ustavo, pravnim sistemom in z zakonodajno-tehničnega vidika, vse njihove pripombe pa so ustrezno upoštevane v amandmajih koalicijskih poslanskih skupin.

Predsednik Komisije Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj Jernej Verbič je poudaril, da Komisija podpira predlog zakona in podaljšanje zapiralnih del, saj bo le tako omogočena ekološka sanacija degradiranega območja.

V razpravi so poslanci izrazili enotno podporo prizadevanjem za iskanje rešitev, ki bo privedlo do umiritve situacije v podjetju Rudnik Trbovlje-Hrastnik in končalo stavko rudarjev. Koalicijski poslanci so poudarili, da se poleg podaljšanja roka za izvedbo zapiralnih del do konca leta 2018, v celoti realiziralo programe zapiralnih del po posameznih programskih obdobjih. Z vloženim amandmajem koalicijskih poslanskih skupin pa se zagotavljajo tudi sredstva za poplačilo neizpolnjenih obveznosti do rudarjev v letu 2014 v višini 4 milijonov evrov. Kljub izraženi enotni podpori predlogu zakona so opozicijski poslanci opozorili, da se sprejme amandma, s katerim bi se tudi sredstva za leto 2015 povišala za 4 milijone evrov. Državni sekretar je poudaril, da podobno povišanje sredstev za leto 2015 ni potrebno, saj se za takrat predvideva manjše število zaposlenih, pričakuje pa se tudi uresničevanje programa prodaje nepremičnin, ki so v lasti podjetja. V zvezi s poslovanjem Rudnika Trbovlje-Hrastnik je bila izražena tudi zahteva s strani nekaterih poslancev, da odbor nemudoma pridobi poročilo o reviziji podjetja, ki je bilo izdano oktobra 2013 in ga je pripravila neodvisna revizijska hiša.

V nadaljevanju je odbor sprejel amandmaja poslanskih skupin koalicije k 1. in 2. členu.

Odbor je v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o vseh členih predloga zakona skupaj in jih sprejel. Glede na sprejeta amandmaja je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga zakona, v katerega sta vključena sprejeta amandmaja. Dopolnjen predlog zakona je sestavni del tega poročila. Odbor je sprejel še sklep, da se to točko uvrsti na 23. redno sejo Državnega zbora. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Zdaj prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin. Kot prvi bo stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov predstavil gospod Srečko Meh.

SREČKO MEH (PS SD): Gospa podpredsednica, gospod državni sekretar, gospe in gospodje!

Novela Zakona o postopnem zapiranju Rudnika Trbovlje-Hrastnik in razvojnem prestrukturiranju regije smo na Odboru za infrastrukturo sprejemali v duhu stavke rudarjev tega rudnika. Čeprav je Vlada zakon predložila Državnemu zboru v obravnavo že prej, 3. marca, smo koalicijske poslanske skupine vložile zahtevo za nujno sejo Odbora za infrastrukturo že 7. marca, torej, preden so se rudarji odločili za zaostritev stavke v rudniških rovih.

Stavka rudarjev je končana. Pred nami pa je za sprejetje pripravljen zakon, ki bi naj popravil tisto, kar smo narobe naredili v preteklosti. Namreč, s sprejetjem ZUJF smo zmanjšali sredstva za zapiranje in sanacijska dela ter prestrukturiranje v višini 44 milijonov, vedno pa bi morali skrbeti za to, da kadar je Državni zbor oziroma država sprejela neke obveznosti, da te obveznosti tudi sprejmemo.

S predlagano novelo, kjer ni predlaganih amandmajev, se zapiralna dela, kot je bilo rečeno, podaljšuje za tri leta, in sicer do konca leta 2018. S tem bo realiziran program zapiralnih del po posameznih programskih sklopih, izvršena pa bo dokončna ekološka prostorska sanacija degradiranega območja, seveda ob pogojih, da bomo vsi naredili svoje, kar smo obljubili, mislim tudi na to, kar piše v tem zakonu in na sredstva, ki jih morajo dobiti. S tem se bo razrešil tudi problem presežnih delavcev s prezaposlitvami. Pomembno je poudariti, da sredstva iz tega zakona, ki bodo bremenila proračun, ne bodo preseгла višine, ki je bila za obdobje med 2010 in 2015 že odobrena, in to smo tudi že slišali. Z amandmaji na zakon smo na odboru izglasovali še drugačno razporeditev denarja po letih, kar pomeni, da smo za leto 2014 povečali sredstva s 5 na 9 milijonov evrov in prilagodili izdatke proračuna finančnim sposobnostim proračuna.

S sprejetjem tega zakona na matičnem delovnem telesu so bile izpolnjene strokovne zahteve rudarjev, manjka še torej to zadnje dejanje, torej sprejem zakona. Jaz verjamem, da ga bomo sprejeli z veliko večino, zato povem, da bomo v Poslanski skupini Socialnih demokratov predlog zakona podprli. Hkrati pa upamo, pravzaprav na nek način tudi zahtevamo, da se težave zasavske energetike rešujejo celostno, ne da en dan rešujemo rudnik, naslednji dan oziroma v naslednjem obdobju pa ostalo, kar spada k rudnikom. Le na ta način bomo lahko delali tako, kot od nas pričakujejo državljanke in državljani. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Stališče Poslanske skupine Državljanke liste bo predstavila mag. Katarina Hočevnar.

MAG. KATARINA HOČEVAR (PS DL): Hvala za besedo. Spoštovani državni sekretar s sodelavko, kolegice in kolegi, lepo pozdravljeni!

Rudarska panoga je v Sloveniji v zadnjih desetletjih zaznamovana s številnimi zapiranjimi rudnikov. Eden izmed njih je tudi Rudnik Trbovlje-Hrastnik, ki obsega približno 1400 hektarjev površin v občini Trbovlje in Hrastnik. Razteza se na dolžini 9 kilometrov. Zasavje je regija, ki jo je zaznamoval rudarski pečat in ker se je rudarilo več kot 200 let. V preteklosti je seveda tem krajem rudarstvo prineslo razcvet in razvoj. Ves ta čas je Zasavje zagotavljalo pomemben energent za ogrevanje in električno energijo za širše slovensko področje, danes pa se regija sooča z izgubo delovnih mest, ki jih je rudarstvo zagotavljalo in seveda tudi samo ekološko sanacijo.

Zakon o postopnem zapiranju Rudnika Trbovlje-Hrastnik in razvojnem prestrukturiranju regije, je bil sprejet leta 2000 in ta je predvidel, da bo rudnik zaprt že leta 2012. Enkrat je bil ta rok že podaljšan, z današnjo novelo pa se zapiralna dela podaljšujejo do konca leta 2018. Laična javnost se je v preteklih dneh večkrat spraševala, zakaj zapiralna dela trajajo tako dolgo oziroma, da je bilo za ta namen porabljenega že preveč denarja. Ob tem je treba ponovno poudariti, da 200-letno rudarjenje pusti pod zemljo in nad zemljo posledice, območje je degradirano in država je dolžna poskrbeti za ekološko in prostorsko sanacijo. Treba je zapolniti opuščene jamske prostore in vzpostaviti centralni drenažni sistem, vzpostaviti je treba monitoring hidroloških razmer v jami, premog se je odkopaval tudi na površini in tudi te površine je treba sanirati in površino pripraviti na rekultivacijo oziroma mogočo spremembo zemljišč za športne ali druge objekte.

Z novelo se tako zapiralna dela podaljšujejo do konca leta 2018, predvideva se, da bo 1. januarja 2016 v RTH zaposlenih le še 30 ljudi od skupno trenutno 278. S podaljšanjem roka za izvedbo zapiralnih del do konca leta 2018 bo možno doseči tudi znižan pritisk na proračun. S sprejetim amandmajem koalicijskih poslanskih skupin se pa zagotavljajo tudi sredstva za poplačilo neizpolnjenih obveznosti do rudarjev v letu 2014 v višini 4 milijone evrov. S tem so bile tudi izpolnjene stavkovne zahteve stavkajočih rudarjev in izpolnjeni pogoji za končanje njihove stavke. Zapiranje rudnikov v vseh treh zasavskih občinah je poslabšalo socialno sliko te regije, brezposelnost je med največjimi v Sloveniji. V zadnji fazi zapiranja Rudnika Trbovlje-Hrastnik pozivamo pristojne, da aktivno sodelujejo in pomagajo pri pre zaposlitvi zaposlenih. Trenutno sicer že potekajo tudi aktivnosti in pre zaposlitve zasavskih rudarjev na slovenske železnice. Vsekakor pa bi bilo pošteno, da se del rudarjev prerazporedi tudi v Rudnik Velenje. V končni fazi je šoštanjska energetika odvzela velik del energetske pogače, ki jo je v preteklosti izvajalo Zasavje. Termoelektrarna Trbovlje je še ena žrtev projekta TEŠ 6. Čim prej je treba sprejeti

odločitev in pravilne poteze, da se ne bodo zadeve zaostriale, tako kot v primeru zasavskih rudarjev.

"Srečno!" bi rekli Knapci in srečno želimo noveli in rešitvi problematike zasavske energetike tudi v Državlanski listi.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke bo predstavil gospod Jakob Presečnik.

JAKOB PRESEČNIK (PS SLS): Hvala lepa še enkrat, gospa podpredsednica. Državni sekretar, tokrat s sodelavko, kolegice in kolegi!

Na matičnem odboru se pojavlja ena zanimiva ali pa kar tragikomična situacija, ko je bilo prisotno, podano poročilo o posebni reviziji za RTH – Rudnik Trbovlje-Hrastnik, pa je bilo, pa ga ni bilo ker pač revizijska družba Deloitte, ki je to poročilo izdelala, je z dopisom menda povedala, da je treba njih vprašati, če smemo ali pa smejo poslanci, ki bomo odločati o desetinah milijonov, imeti na vpogled v od države, državnega podjetja plačano revizijsko poročilo, v katerem ocenjujejo, ali se racionalno trošijo državna sredstva. To je tista hiša, ki je naredila zagotovo kar precej revizij že v marsikateri od slovenskih bank, ki jih danes saniramo z javnim denarjem. Mogoče je pa kvaliteta poročila tako slaba, da se kdo boji povedati, koliko denarja so dobili za to in kakšne ugotovitve so bile dane.

Kar se tiče na splošno izvajanja teh zakonov o sanaciji, o zapiranju in tako dalje, je običajno tako, da je tisti del, ki je namenjen za plače, vedno le v popolnosti izpolnjen. Zelo zaostaja pa del, ki je namenjen ekološki sanaciji, predvsem pa kadrovsko-socialni program, s katerim naj bi delali to, o čemer govorimo, da bi ustvarili, torej nova delovna mesta. Velik problem v takšnih okoljih je vedno, da je v glavah enkrat treba oceniti, ali je še perspektiva posamezne dejavnosti ali je ni. In velik problem je, če odgovorni, najsi bodo to, kot sem že dejal, od občine pa do vrha Vlade, tega jasno in odgovorno ne povedo tistim, ki to od njih pričakujejo, predvsem zaposlenim in pa tudi občankam in občanom. Jasen odgovor, namesto da ustvarjamo s tem neka lažna upanja, kako bo to trajalo kar v nedogled. Govorim seveda, tako kot že pri dveh točkah nazaj, bolj na splošno.

Ob tej konkretni zadevi pa, če mi dovolite, bom podal nekaj razmišljanj oziroma vprašanj, na katera sicer vem, da na tej seji ne morem dobiti odgovora. Prvič. Objavljen je bil javni razpis za sofinanciranje začetnih investicij podjetij, ki ustvarjajo ali ohranjajo delovna mesta na območju občin Hrastnik, Radeče in Trbovlje za obdobje 2014–2015. Pri tem je na primer Zagorje izpadlo iz te regionalne sheme državnih pomoči in pa programa spodbujanja konkurenčnosti in ukrepov razvojne podpore za območje občin Hrastnik, Radeče in Trbovlje. Vemo pa, da so vse štiri zasavske občine v

podobni gospodarski situaciji. V vseh občinah so ljudje zaposleni v rudniku in elektrarni in imajo glede tega enakomerno porazdeljeno izgubo delovnih mest. Drogo vprašanje oziroma drugo razmišljanje. 118 milijonov davkoplačevalskega denarja, ki naj bi bilo porabljenih za zaprtje RTH. Ali je Vlada izdelala revizijo, kam so šla ta sredstva? Po nekaterih informacijah, ki krožijo, so se dogajale čudne finančne špekulacije preko raznih partnerskih podjetij, ki so imela ekskluzivo za opravljanje vseh poslov. Tretjič. Razvojno vprašanje. Kdaj lahko pričakujemo neko strategijo razvoja energetike v Zasavju? Če takšna strategija ne bo pripravljena pravočasno, se v Zasavju zagotovo lahko zgodi neke vrste socialna bomba. Četrto. Mi tudi nimamo najnovejših informacij, kako se uresničujejo obljube predsednice Vlade rudarjem ob takratnem zadnjem obisku v času stavke. Obljuba je bila, da bo država poskrbela, da bodo vsi odpuščeni delavci dobili delo v Slovenskih železnicah in v premogovniku ... / znak za konec razprave/ Vprašanje pa je seveda, kaj se v tem trenutku s tem dogaja.

Sicer pa bomo pa v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke predlog sprememb zakona podprli. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije bo stališče predstavil gospod Ivan Hršak.

IVAN HRŠAK (PS DeSUS): Hvala za besedo, predsedujoča. Spoštovani državni sekretar s sodelavko, spoštovani kolegice in kolegi!

V Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev Slovenije smo enotni glede podpore novele Zakona o postopnem zapiranju Rudnika Trbovlje-Hrastnik in razvojnim prestrukturiranjem regije. Menimo, da je nujno, da država odobri potrebna sredstva za zapiranje Rudnika Trbovlje-Hrastnik in da je sprejetje te novele tudi edino jamstvo za RTH in za lokalno okolje oziroma konkretno za ljudi, ki v tem okolju živijo. Novela namreč dodeljuje dodatna finančna sredstva in le tako bo lahko RTH v celoti izpeljal zapiralna dela in prepotrebno sanacijo degradiranih površin ter poplačal vse razrešene rudarje. Sprejetje tega predloga hkrati predstavlja, da banke upnice ne bodo začele postopkov, ki bi podjetje peljali v stečaj. Pomeni torej olajšane pogovore z bankami, s katerimi se mora RTH dogovoriti o reprogramiranju kreditov in doseči soglasje za prodajo premoženja. Posledično naj bi to omogočilo tudi izplačilo odpravnin in premij za prezaposlitev oziroma samozaposlitev 135 že razrešenih rudarjev, pa tudi plač še zaposlenim v prihodnjih mesecih.

Dejstvo je, da je bil Zakon o postopnem zapiranju več kot 200 letnega rudarjenja v rudniku Trbovlje-Hrastnik sprejet pred 14 leti. Spremembe višine finančnih sredstev so si

sledile dokaj pogosto. Ključno spremembo financiranja pa predstavlja leto 2012, ko je Zakon za uravnoteženje javnih financ drastično posegel v že odobrena in predvidena finančna sredstva tega projekta in tako rekoč naredil blokado za približno 42 milijonov evrov. Vlada je napovedovala ta zakon že lansko jesen, vendar smo ga v Državni zbor prejeli šele marca letos. Tudi sam namreč izhajam iz tega okolja in sem večkrat pozival predstavnike Vlade, da je zakon nujen, a odgovora nisem dobil oziroma sem dobival samo prazne obljube. Iz neuradnih virov sem izvedel, da je zamuda posledica neusklajenosti med Ministrstvom za finance in Ministrstvom za infrastrukturo in prostor. Sprejetje zakona pa je ključno, ponavljam, tako za rudnik kot za ljudi, saj bomo le tako preprečili padec socialno-ekonomskega stanja v Zasavski regiji.

Vsi člani Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije bomo predlog zakona podprli.

Glede očitkov oziroma dvomov o upravičenosti in smotrnosti porabe finančnih sredstev, ki so bila namenjena temu projektu, pa predlagamo celovito revizijo s strani pristojnih. V primeru ugotovljenega neodgovornega ravnanja pa seveda pričakujemo konkretno ukrepanje ustreznih. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

Stališče Poslanske skupine Nove Slovenije bo predstavila gospa Iva Dimic.

IVA DIMIC (PS NSI): Spoštovani!

Predlog novele Zakona o postopnem zapiranju Rudnika Trbovlje-Hrastnik in razvojnim prestrukturiranjem regije, ki ga Državni zbor sprejema po skrajšanem postopku, je za prihodnost Zasavske regije v tem trenutku izjemno pomemben, predvsem z vidika reševanja socialne stiske tamkajšnjih prebivalcev. Krščanski demokrati ugotavljamo, da je država zelo slab lastnik in upravljavec svojega premoženja, saj se je aktivneje z usodo družbe Rudnika Trbovlje-Hrastnik ponovno začela ukvarjati šele konec meseca februarja letos, ko je že postalo jasno, da državna pomoč, ki jo je potrdila Evropska komisija leta 2011 za zapiranje jam, ekološko prostorsko sanacijo površin in kadrovsko-socialni program, ne bo zadoščala za zaprtje rudnika do 31. 12. 2015, in ko so razmere že prestopile prag socialne ogroženosti zaposlenih.

Seveda ne moremo zanikati dejstva, da je Zakon za uravnoteženje javnih financ v letu 2012 proračunska sredstva, namenjena zapiranju rudnika, zmanjšal. To je pač cena, ki jo plačujemo vsi državljani za pokrivanje izgub in škod, nastalih v preteklih letih zaradi neracionalnega in negospodarnega trošenja davkoplačevalskega denarja. Krščanski demokrati poudarjamo, da zmanjšanje sredstev ni edini razlog, da v načrtovanem roku do 31.

12. 2015 rudnika ne bo mogoče varno dokončno sanirati. Rudnik se je začel postopno zapirati že leta 2000 na podlagi takrat sprejetega Zakona o postopnem zapiranju Rudnika Trbovlje-Hrastnik in razvojnem prestrukturiranju regije. Brez dvoma moramo odgovornost za podaljševanje zapiranja rudnika in dodatno zagotavljanje proračunskih sredstev v letih 2014, 2016, 2017 ter v letu 2018, ko naj bi bil rudnik dokončno zaprt, iskati tudi v poslovanju družbe same. Verjamemo sicer, da so s spremenjenim srednjeročnim programom zapiranja RTH po ZUJF delno zmanjšali stroške plač in racionalizirali druge stroške poslovanja, pa vendar smo prepričani, da v tej smeri ni bilo narejenega dovolj. Glede na to, da bo obdobje recesije še nekaj let krojilo usodo gospodarstva v naši državi, se v Novi Sloveniji upravičeno sprašujemo, kako naprej. Bojimo se namreč, da se bo država leta 2018, ko bo moral biti v skladu s predlogom novele zakona rudnik zaprt, ali pa že prej, srečala z enakim problemom kot danes. Zavedamo se, da s sprejetjem predlagane spremembe in dopolnitve Zakona o postopnem zapiranju RTH in razvojnem prestrukturiranju regije danes rešujemo perečo okoljsko in gospodarsko problematiko v Zasavju, od katere so odvisni nadaljnji življenjski pogoji zaposlenih rudarjev. Obžalujemo, da Vlada Republike Slovenije šele danes odloča o vsebini, ki bi morala biti prioriteto obravnavana že mnogo prej in da je državni aparat odreagiral, če lahko tako rečem, šele po odmevni stavki rudarjev, ki so za dosego svojih zakonskih pravic tvegali svoja življenja.

Krščanski demokrati se kljub omenjenim pomislekom zavedamo izjemno kritičnega stanja v zasavski energetiki. Ker bo s sprejetjem novele zakona preprečeno nenadno povečanje števila brezposelnih v tej regiji, bomo Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o postopnem zapiranju Rudnika Trbovlje-Hrastnik in razvojnem prestrukturiranju regije podprli. Pričakujemo pa, da bo 31. 12. 2018 rudnik dokončno zaprt in bo izvršena dokončna prostorsko-ekološka sanacija površin v pridobivalnem prostoru.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

V imenu Poslanske skupine Pozitivna Slovenija bo stališče predstavil gospod Jože Velikonja.

JOŽE VELIKONJA (PS PS): Še enkrat lep pozdrav vsem skupaj!

Danes bomo v tem državnem zboru odločali tudi o zakonu, ki bo omogočil dokončanje več kot 200-letnega rudarjenja v Zasavju. Odločali bomo o segmentu v nizu aktivnosti, ki lahko še preprečijo popolno razvrednotenje državnega premoženja, preprečijo ekološko-prostorsko sanacijo območja pridobivanega prostora in preprečijo padec na socialno dno še zaposlenim v Rudniku Trbovlje-Hrastnik.

Zapiranje Rudnika Trbovlje-Hrastnik je tipičen primer mačehovskega odnosa naše družbe in sistema, ki se je pred dobrim desetletjem na referendumu odločila proti izgradnji nove Termoelektrarne Trbovlje 3. Lastniki in stroka so se na podlagi te odločitve odločili za zapiranje Rudnika Trbovlje-Hrastnik, za projekt, ki je bil ocenjen na približno 230 milijonov evrov davkoplačevalskega denarja. Kljub temu, da v takratnem proračunu sredstev ni bilo, so se zapiralna dela začela z najetjem kredita. Zagotavljanje proračunskih sredstev za izvajanje del pa tudi vsa naslednja leta ni sledilo zakonsko predvideni dinamiki. Zapiralna dela so se izvajala na vseh predvidenih področjih, virom pa so se prilagajali obsegi in dinamika. In ključni prepad v projektu ZUJF, ki je brez kakršnihkoli argumentov znižal potrebna sredstva za zaključek izvajanja zapiralnih del do leta 2015 za 44 milijonov evrov oziroma za 66 %. Nestrokovna odločitev, v nadaljevanju pa še nepotrebno odlašanje s pripravo novih rešitev za zapiranje Rudnika Trbovlje-Hrastnik. Nekateri poslanci Pozitivne Slovenije smo sicer poskušali napako predlagatelja popraviti z amandmajem, vendar smo bili žal pri tem neuspešni. Dosedanji kumulativni vložek države v zapiralna dela in zmanjšanje števila zaposlenih za približno tisoč je nekaj čez 170 milijonov evrov. To je manj, kot stane izgradnja infrastrukture ene same hidroelektrarne na Spodnji Savi. Zakon, o katerem bomo danes odločali, pomeni le krpanje luknje neodločanja in preprečevanja še večje škode delu zasavske energetike, državnem premoženju, okolju in delavcem. Vprašanje aktivnega prezaposlovanja zaposlenih. Krpanje neposlovnih in nekorektnih odnosov podjetja do zaposlenih, do dobaviteljev in do bank pa bo kljub zakonu prednostna naloga lastnika in organov vodenja podjetja.

Prav tako ostaja neodgovorjeno vprašanje sprejetja načrta prestrukturiranja zasavske energetike. Ironija zgodbe je v tem, da je bil na mizah določevalcev tudi za Termoelektrarno Trbovlje niz konkretnih možnih rešitev, odločitve kako naprej pa odgovornim po več kot 13 letih očitno ni potrebno sprejeti. Dodatnih direktnih, skoraj 190 delovnih mest v Termoelektrani Trbovlje visi v zraku, v podjetju v večinski državni lasti pri skoraj 20 % brezposelnosti v Zasavju. Da ne omenim stroškov neobratovanja in morebitnega zaprtja. Teh stroškov ni planiral nihče. Denarja za ta namen ni.

Vendar danes odločamo samo o Zakonu o zapiranju Rudnika Trbovlje-Hrastnik, zato bomo poslanci Pozitivne Slovenije spremembo in dopolnitev Zakona o postopnem zapiranju Rudnika Trbovlje-Hrastnik podprli.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Gospod Danijel Krivec bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

DANIJEL KRIVEC (PS SDS): Hvala, spoštovani predsednik. Lep pozdrav vsem prisotnim!

V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke ne bomo nasprotovali Zakonu o spremembah in dopolnitvah zakona o postopnem zapiranju Rudnika Trbovlje-Hrastnik in razvojnemu prestrukturiranju regije. S predlagano spremembo se podaljšujejo zapiralna dela Rudnika Trbovlje-Hrastnik do konca leta 2018. S tem se želi obdobje zapiranja Rudnika Trbovlje-Hrastnik izenačiti z možnostjo dokončnega zaprtja rudnika, ki je bila sprejeta s sklepom 10. decembra 2010 o državnih pomočeh za lažje zaprtje nekonkurenčnih premogovnikov, ki določa skrajni rok za zaprtje takšne enote do 31. 12. 2018. V obdobju do konca leta 2018 bo mogoče izvršiti tudi dokončno prostorsko-ekološko sanacijo površin v pridobivalnem prostoru. Sredstva za namene zapiralnih aktivnosti so bila s sprejetjem ZUJF znižana. S predlaganim podaljšanjem obdobja zapiranja se tudi sredstva, ki so bila za obdobje 2010–2015 odobrena kot državna pomoč, prerazporejajo na celotno obdobje od 2010 do konca 2018. S predlaganim podaljšanjem zapiralnih del je predvideno tudi dodatno financiranje v obdobju 2016 do 2018 za pokritje stroškov zapiralnih del. Kumulativna sredstva, že porabljena in bodoča v celotnem obdobju od 2010 do konca 2018, ne bodo preseгла višine, ki je bila za obdobje 2010–2015 odobrena kot državna pomoč. Dodatno se k obstoječemu nadzoru, ki se izvaja na podlagi 8. člena veljavnega zakona, z novelo zakona uvaja obveznost ministrstva pristojnega za energijo, da četrletno poroča Vladi Republike Slovenije o višini in namenu porabe sredstev ter izvajanju programa zapiranja rudnika. Ministrstvo bo prvo poročilo Vladi Republike Slovenije podalo v prvem četrtletju po uveljavitvi zakona. V primeru, ko bo Vlada ugotovila, da zapiralna dela niso izvedena skladno s predvideno dinamiko, bo ministrstvo pristojno za energijo zadržalo izplačila, dokler družba ne bo opravila s programom predvidenih del. V obdobju od leta 2000 do 2012 so stroški realiziranih zapiralnih del znašali 194 milijonov evrov, od tega zneska je bilo iz proračuna pokritih 174 milijonov evrov ali skoraj 90 % stroškov, iz drugih virov pa je bilo pokritih ostalih 10 milijonov stroškov iz tega obdobja. Največ stroškov je nastalo v breme zapiralnih del v jamah, cirka 74 %, sledijo stroški kadrovske-socialnega programa, približno 10 %, in stroški ekološko prostorske sanacije degradiranih površin v višini 9,7 %. Najmanjši delež, to je 6,4 % pa skupaj z izdatki za odplačilo glavnice posojila zajemajo odhodki financiranja. Podaljšanje zapiralnih del do leta 2018 bo treba priglasiti tudi Evropski komisiji. Predlog zakona ima finančne posledice za državni proračun, učinki se želijo omiliti z uveljavitvijo ukrepov tega zakona tako, da se bodo dohodki iz proračuna za namene zapiralnih del v Rudniku Trbovlje-Hrastnik podaljšali na daljše časovno obdobje. Za izvedbo načrtovanih

del 2016–2018 je treba v proračunu Republike Slovenije zagotoviti 45,7 milijona evrov, in sicer v letu 2016 15 milijonov, v letu 2017 14,7 milijona in v letu 2018 15,8 milijona evrov. Precej dvomov povzroča dejstvo, da naj bi denar za zaposlovanje koristile agencije, ki sklepajo pogodbe s Slovenskimi železnicami za storitve, ki naj bi jih na Slovenskih železnicah izvajali rudarji, ki bodo prerazporejeni. Kaj to pomeni za slovenske železnice, ki že dlje časa znižujejo svoje stroške in tudi odpuščajo svoje ljudi, da bi racionalizirali poslovanje, pa je drugo vprašanje. Vlada je zakon dala v obravnavo po skrajšanem postopku, saj gre po njenem mnenju za manj zahtevno spremembo in dopolnitev, zakon ima le tri določbe, v končni določbi pa predvideva, da zakon začne veljati že naslednji dan po objavi v Uradnem listu. Običajno je, da začne veljati zakon 14 dni po objavi.

Kot že rečeno, v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke zakonu ne bomo nasprotovali.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

S tem smo končali s predstavitevjo stališč poslanskih skupin.

Ker amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona. Odločanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje Državnega zbora opravili danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 18. točki Dnevnega reda.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **7. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O PREVZEMIH PO SKRAJŠANEM POSTOPKU.**

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev zakona ... Bo kdo obrazložil? Samo trenutek. Mag. Janko Burgar. Predlog zakona bo predstavil predstavnik Vlade mag. Janko Burgar, državni sekretar Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo. Izvolite.

MAG. JANKO BURGAR: Hvala za besedo, spoštovani predsednik Državnega zbora. Spoštovani poslanke in poslanci!

Predlog novele Zakona o prevzemih je predlagateljica Vlada Republike Slovenije določila na 45. redni seji 13. februarja 2014 in z njim dopolnjujemo splošno prevzemno ureditev o pogojih prenehanja sankcij mirovanja glasovalnih pravic v primeru nespoštovanja pravil o obvezni prevzemni ponudbi ter o ugotovitvenih zahtevkih. Predlog zakona ne posega v splošna načela prevzemnega prava o enakopravni obravnavi vseh oseb ali učinkovitosti in odvratilni naravi sankcije v primeru kršitev. Celo nasprotno. Predlog zakona v osnovi odpravlja nesorazmernost pogojev o

prenehanju mirovanja glasovalnih pravic v primeru oseb, ki jim lahko že z neznatno pridobitvijo vrednostnih papirjev nad varovalnim zatečenim stanjem deleža glasovalnih pravic iz 75. člena Zakona prenehajo vse glasovalne pravice v ciljnih družbah. V pojasnilo povejmo, da so te osebe ob uveljavitvi zakona leta 2006 izpolnjevale enega izmed pogojev iz 75. člena Zakona, zaradi katerih obveznost dati prevzemno ponudbo zanje ni veljala, saj je bil njihov delež glasovalnih pravic, čeprav je presegel prevzemni prag, zakonit. Po obstoječi ureditvi lahko te osebe ponovno pridobijo glasovalne pravice le, če dajo prevzemno ponudbo ali če odtujijo vrednostne papirje pod prevzemni prag. Z novo ureditvijo bo takšno masivno mirovanje glasovalnih pravic prenehalo, če bodo odtujile vrednostne papirje tako, da zadnjega zakonitega deleža ne bodo več presegale. Glasovalne pravice bodo lahko uresničevale le do prve ponovne pridobitve vrednostnih papirjev. Mirovanje glasovalnih pravic v tem primeru ne bo prenehalo, dokler osebe ne bodo dale prevzemne ponudbe ali odtujile vrednostnih papirjev pod prevzemni prag. V predlaganem 2. členu predloga zakona določamo eksplicitno pravno podlago za izdajo ugotovitvenih odločb, s katerim bo Agencija za trg vrednostnih papirjev ugotovile prenehanje mirovanja glasovalnih pravic. Določba usmerja Agencijo za trg vrednostnih papirjev, da tudi če je že izdala odločbo o prepovedi uresničevanja glasovalnih pravic, na podlagi ugotovitve novih dejanskih okoliščin in pravnih stanj, ugotovijo aktualno stanje in odloči skladno z veljavno ureditvijo. Hvala za vašo pozornost.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za gospodarstvo kot matično delovno telo in za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsednici odbora, gospe Alenki Pavlič. Izvolite.

ALENKA PAVLIČ (PS PS): Hvala lepa.

Odbor za gospodarstvo je na 12. seji 18. 03. 2014 kot matično delovno telo obravnaval omenjeni predlog zakona.

Kolegij predsednika je na 83. seji 21. 02. 2014 sklenil, da se predlog zakona obravnava po skrajšanem postopku. Seji odbora so prisostvovali predstavnice in predstavniki Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo ter Zakonodajno-pravne službe. Odboru je bilo posredovano mnenje Zakonodajno-pravne službe, ki je predlog zakona proučila z vidika skladnosti z ustavo, pravnim sistemom in zakonodajno-tehničnega vidika. Služba je v svojem mnenju podala nekatera opozorila splošne narave, zlasti glede spoštovanja načela enakosti pred zakonom, podala pa je tudi konkretni pripombi k posameznima členoma, in sicer k 1. in 2. členu predloga zakona.

Odboru je bilo posredovano tudi naslednje gradivo: mnenje Komisije državnega sveta za

gospodarstvo, obrt, turizem in finance ter pojasnila Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo.

K predloženemu zakonu v poslovniško določenem roku kvalificirani predlagatelji niso vložili amandmajev. Članicam in članom odbora je bil na seji predložen predlog za amandma odbora poslanskih skupin PS, SD, DL in DeSUS k 2. členu, ki ga je odbor v razpravi sprejel.

Predstavnica Zakonodajno-pravne službe je v dodatni obrazložitvi podala nekatera opozorila splošne narave, zlasti glede spoštovanja načela enakosti. Glede predloga za amandma odbora pa je pojasnila, da se služba z njim strinja.

Članice in člani odbora o rešitvah in posameznih členih predloga zakona niso razpravljali. Kot je bilo že prej omenjeno, je odbor v skladu s 131. členom Poslovnika Državnega zbora sprejel amandma odbora k 2. členu. Nato je odbor glasoval še o vseh členih predloga zakona in jih sprejel.

Glede na sprejeti amandma je pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga zakona, ki je sestavni del poročila odbora.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Gospod Marko Pavlič bo predstavil stališče Poslanske skupine Državljske liste. Izvolite.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovane kolegice, spoštovani kolegi!

Predlog novele Zakona o prevzemih sprejemamo po skrajšanem postopku. Dovolite mi, da je takšno skrajšano tudi stališče Državljske liste.

Poslanska skupina Državljske liste bo predlog spremembe zakona podprla.

Namen Zakona o prevzemih je predvsem namenjen ščitenju malih delničarjev v primerih, kadar želi nekdo prevzeti podjetje po čim nižji ceni, zato zakon določa pravila in postopke, kako se takšen prevzem lahko izvede, vendar se je v praksi pokazalo nemalo težav predvsem v primerih, kadar je na strani lastnika nastopala država v njenem najširšem smislu. Kar je le še ena od težav, ki jih imamo zaradi nezdrave lastniške in upravljske strukture podjetij v državni lasti. Do rešitve tega problema pa se bomo več ali manj morali zatekati k takšnim in drugačnim zakonskim obližem.

Nedavno sprejet Zakon o slovenskem državnem holdingu je pravi korak v pravo smer. Slediti mora še imenovanje strokovnega nadzornega odbora, priprava in sprejetje klasifikacije in predvsem strategije. Nato pa upamo, da takšni obliži več ne bodo potrebni.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Janez Ribič bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke. Izvolite.

JANEZ RIBIČ (PS SLS): Hvala za besedo, spoštovani predsednik Državnega zbora. Spoštovane poslanke in poslanci!

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevzemih, ki ga obravnavamo po skrajšanem postopku, ima, kot vemo, pravzaprav samo dva spremenjena člena, ki pa imata precej večji pomen kot zgloda na prvi pogled. Doslej veljavna ureditev namreč pomeni, da prevzemnik, ki ni izpolnil obveznosti dati prevzemno ponudbo, izgubi glasovalne pravice iz vseh vrednostnih papirjev. Poudarjam, iz vseh vrednostnih papirjev. Svoje glasovalne pravice torej lahko nezakoniti prevzemnik, ki ni dal prevzemne ponudbe, uveljavlja le tako, da objavi prevzemno ponudbo ali pa zniža svoj delež glasovalnih pravic pod zakonsko določeni prevzemni prag. Vendar je takšna ureditev pustila v neenakopravnem položaju osebe iz 75. člena Zakona o prevzemih, za katere velja posebno prehodno obdobje in za katere obveznost dati prevzemno ponudbo nastopi šele ob prvi naslednji nameravani pridobitvi vrednostnih papirjev. V Slovenski ljudski strani se strinjamo, da je takšno razlikovanje med prevzemniki nedopustno, nepravilno in nesorazmerno, zato podpiramo cilj predlaganega zakona, da se zagotovi sistemsko enaka obravnava vseh oseb po Zakonu o prevzemih pri oblikovanju učinkovitih nadzornih in postopkovnih mehanizmov in za sankcioniranje kršiteljev. S predlagano rešitvijo bo tako omogočena ponovna pridobitev glasovalnih pravic zaradi kršitve stanja glede imetništva glasovalnih pravic v ciljni družbi iz drugega odstavka 75. člena Zakona o prevzemih na način, da se poleg že veljavnih možnosti, torej z objavo prevzemne ponudbe ali z odtujitvijo vrednostnih papirjev pod prevzemni prag, dodatno omogoči pridobitev glasovalnih pravic tudi z odtujitvijo vrednostnih papirjev ali delniških opcij pod zadnji zakoniti delež. Tako bodo po novem pogoji za povrnitev glasovalnih pravic izenačeni za vse prevzemnike in bodo torej pravila igre dejansko enaka za vse.

Zato se tudi v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke strinjamo s predlaganimi spremembami in bomo glasovali za zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevzemih. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospod Ivan Hršak bo predstavil stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije. Izvolite.

IVAN HRŠAK (PS DeSUS): Hvala za besedo, spoštovani predsednik. Spoštovani državni sekretar s sodelavci, spoštovane kolegice in kolegi!

V Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev Slovenije bomo podprli novelo Zakona o prevzemih, saj menimo, da tako predlagana rešitev pomeni povrnitev

glasovalnih pravic nezakonitemu prevzemniku pod pogojem, da ne dosega več prevzemnega praga oziroma da prevzemnega praga ali dodatnega prevzemnega prava ne presega več. V naši poslanski skupini ugotavljamo, da tako predlagane rešitve dopolnjujejo splošno prevzemno ureditev glede pogojev prenehanja sankcij v okviru mirovanja glasovalnih pravic v primeru nespoštovanja pravil o obvezni prevzemni ponudbi ter ugotovitvenih zahtevkih. S predlogom se uvaja tudi izdaja ugotovitvenih odločb, s katerimi bo pristojni organ, to je Agencija za trg vrednostnih papirjev, ugotovila prenehanje mirovanja glasovalnih pravic in ugotovila skladnost dejansko aktualnega stanja z veljavno zakonodajo. V naši poslanski skupini ocenjujemo in se hkrati tudi zavedamo, da so prevzemi in združitve podjetij zelo tvegan posel, vendar pa izredna priložnost za dodatni kapital. Dejstvo, da se porazgubi od celo 30 do 50 % vsega denarja, sploh ni zanemarljivo. Menimo, da vlagatelji velikokrat ne slišijo ali pa ne želijo uslišati takšnih svaril. V časopisu sem tudi zasledil nekaj statističnih podatkov, in sicer, da se je na evropskem nivoju število prevzemov in združitvev podjetij lani povečalo na več kot 5 tisoč 500, med tem, ko je skupna vrednost poslov že drugo leto zapored upadla. To pomeni, da je gospodarska negotovost prinesla 12 % znižanje obsega prevzemov in združitvev podjetij v Evropski uniji. Tako smo v Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev Slovenije v okviru prevzemov na finančnem področju trdno prepričani, da bo nujno potrebna konsolidacija bančnega sistema. V Poslanski skupini DeSUS smo sledili tako mnenju Zakonodajno-pravne službe kot tudi pozitivnemu mnenju državnosvetniške komisije za gospodarstvo, obrt, turizem in finance.

Glede na to, da je novela več kot dobrodošla in smiselna takšne ureditve, smo v Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev Slovenije zavzeli stališče, da podpremo dopolnjen predlog matičnega delovnega telesa. Seveda ga bomo podprli v smislu, da bodo takšni prevzemi družbi, ki bodo dolgoročno samostojno odločali o svoji prihodnosti, trajnejše kapitalsko vzdržni. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Gospa Iva Dimic bo predstavila stališče Poslanske skupine Nove Slovenije. Izvolite.

IVA DIMIC (PS NSi): Spoštovani predsednik, predstavniki ministrstva, kolegice in kolegi!

Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevzemih prinaša novost, ki omogoča osebam, ki so kršile obveznost dati prevzemno ponudbo, da pridobijo glasovalne pravice. Pridobijo jih, če znižajo delež glasovalnih pravic, torej odtujijo vrednotne papirje na prevzemni prag, kakršnega so imele ob zadnjem zakonitem stanju v ciljni družbi. Krščanski demokrati se s predlagano novelo

strinjamo, saj odpravlja pomanjkljivosti, ki jih dopušča sedanji Zakon o prevzemih v zvezi z izgubo oziroma vrnitvijo glasovalnih pravic. Dejstvo je, da je prevzemnik, ki ni izpolnil obveznosti podaje prevzemne ponudbe, izgubil te pravice iz vseh vrednostnih papirjev. Pomembno je, da bodo osebe, ki bodo s sprejetjem Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o prevzemih pridobila glasovalne pravice, le-te uresničevale do prve naslednje pridobitve vrednostnih papirjev. Za te osebe bo torej še vedno veljala obveznost podati prevzemno ponudbo za vsako nadaljnjo pridobitev vrednostnih papirjev. Ta obveznost bo veljala toliko časa, dokler presegajo prevzemni prag. Mirovanje glasovalnih pravic pa v primeru nadaljnje pridobitve vrednostnih papirjev nad prevzemnim pragom ne bo prenehalo, dokler osebe ne bodo dale prevzemne ponudbe ali odtujile vrednostnih papirjev. Prevzemna ponudba oziroma odtujitev bo seveda morala biti v takšni višini, da prevzemnega praga ne bodo več dosegle. Predlog novele prinaša tudi eksplicitno pravno podlago za izdajo ugotovitvenih odločb, s katerimi bo Agencija za trg vrednostnih papirjev ugotovila prenehanje mirovanja glasovalnih pravic. Tako bo Agencija na podlagi ugotovljenih novih dejanskih okoliščin in pravnih stanj lahko ugotovila aktualno stanje in odločila v skladu z veljavno ureditvijo. To bo lahko storila tudi v primeru že izdane odločbe o prepovedi uresničevanja glasovalnih pravic.

V Novi Sloveniji bomo glede na navedeno predlog novele Zakona o prevzemih podprli.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Gospa Alenka Pavlič bo predstavila stališče Poslanske skupine Pozitivna Slovenija. Izvolite.

ALENKA PAVLIČ (PS PS): Hvala lepa. Spoštovani!

Zadnja sprejeta novela Zakona o prevzemih iz junija 2013 je med drugim vpeljala tudi dodatne izjeme, po katerih ni potrebno dati prevzemne ponudbe. V ciljni družbi je tako omogočila izvrševanje glasovalnih pravic z namenom zaščite javnega interesa. Novela iz 2013 je tako ob predhodnem soglasju ATVP vpeljala možnost izvrševanja glasovalnih pravic v ciljni družbi, ko gre za realizacijo javnega interesa, v katerih imetnice so osebe, ki so delovale usklajeno in jim je z odločbo Agencije bilo odvzeto izvrševanje glasovalnih pravic v ciljni družbi. Prav tako pa je vpeljala možnost začasne oprostitve obveznosti podajanja prevzemne ponudbe ali omogočanje začasnega izvrševanja glasovalnih pravic kršitelju v primeru zagotavljanja ustrezne kapitalske ustreznosti podjetja, njegove dolgoročne plačilne sposobnosti oziroma finančnega prestrukturiranja.

Danes pa imamo pred seboj novelo Zakona o prevzemih, s katero dopolnjujemo splošno

prevzemno ureditev o pogojih prenehanja sankcij mirovanja glasovalnih pravic v primeru nespoštovanja pravil po obvezni prevzemni ponudbi ter o ugotovitvenih zahtevkih. Novela tako ne posega v splošna načelna prevzemna praga ali pa v enakopravno obravnavo vseh oseb ali v učinkovitost in odvrtačilno naravo sankcij v primeru kršitev. V kar novela dejansko posega, je prav nasprotno. Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevzemih odpravlja nesorzazmernost pogojev prenehanja mirovanja glasovalnih pravic v primeru oseb, ki jim lahko že z neznatno pridobitvijo vrednostnih papirjev nad varovanjem zatečenega stanja deleža glasovalnih pravic iz 75. člena Zakona prenehajo vse glasovalne pravice v ciljnih družbah. Z dopolnitvijo navedene določbe lahko oseba ali osebe, ki delujejo usklajeno in jim zaradi kršitve stanja glede imetništva glasovalnih pravic v ciljni družbi glasovalne pravice mirujejo, ponovno le-te pridobi, in to ne samo z objavo prevzemne ponudbe ali z odtujitvijo vrednostnih papirjev in delniških nakupnih opcij ali terminskih pogodb, ki niso vsebovane v vrednostnih papirjih pod prevzemni prag, ampak tudi z odtujitvijo vrednostnih papirjev in delniških nakupnih opcij ali terminskih pogodb, ki niso vsebovane v vrednostnih papirjih pod zadnji zakoniti delež.

Tu bi vsekakor poudarila, da so te osebe z uveljavitvijo Zakona o prevzemih leta 2006 izpolnjevale enega izmed pogojev iz 75. člena in da prav zaradi teh pogojev obveznost dati prevzemno ponudbo zanje ni veljala. Njihov delež glasovalnih pravic, čeprav je presegal prevzemni prag, je bil zakonit. Obstoječa ureditev za te osebe predvideva možnost ponovne pridobitve glasovalnih pravic le, če dajo prevzemno ponudbo ali če odtujijo vrednostne papirje pod prevzemni prag. Z novo ureditvijo bo takšnim osebam mirovanje glasovalnih pravic prenehalo, če bodo odtujile vrednostne papirje tako, da zadnjega zakonitega deleža ne bodo več presegale. Glasovalne pravice bodo lahko uresničevale le do prve ponovno pridobitve vrednostnih papirjev. Mirovanje glasovalnih pravic v takem primeru ne bo prenehalo, dokler osebe ne bodo dale prevzemne ponudbe ali odtujile vrednostnih papirjev pod prevzemni prag. Novela tako uvaja eksplicitno podlago za izdajo ugotovitvenih odločb, s katerimi bo ATVP lahko ugotavljala prenehanje mirovanja glasovalnih pravic. Določba usmerja Agencijo, da tudi če je že izdala odločbo o prepovedi uresničevanja glasovalnih pravic, na podlagi ugotovitve novih dejanskih okoliščin in pravnih stanj ugotovijo aktualno stanje ter odločijo skladno z veljavno zakonodajo v zvezi z veljavno ureditvijo. Ob sprejetju novele iz leta 2013 je bila tudi današnja sprememba in dopolnitev Zakona o prevzemih napovedana in pričakovana.

Zaradi vsega povedanega bo Poslanska skupina Pozitivne Slovenije pričujočo novelo podprla. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospod Franc Breznik bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Najlepša hvala.

Vlada je dala v proceduro Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevzemih po skrajšanem postopku. Vlada kot predlagateljica navaja, da gre za manj zahtevne dopolnitve Zakona o prevzemih, s katerimi se splošno prevzemno ureditev dopolnjuje tako, da se omogoči osebi, ki so ji glasovalne pravice v ciljni družbi mirovale zaradi kršitve, dati prevzemno ponudbo iz drugega odstavka 75. člena Zakona in da jih ponovno pridobi, če zniža delež glasovalnih pravic na zadnji zakoniti delež v ciljni družbi. Razlog za takšno spremembo naj bi bil v tem, da je sedanja ureditev iz 63. člena Zakona nepravilna in nesorazmerna do oseb iz drugega odstavka 75. člena Zakona, pri katerih nastane obveznost dati prevzemno ponudbo. V primeru bistvenega presejanja prevzemnega pragu so oseba oziroma osebe, ki delujejo usklajeno, že ob nezadostni pridobitvi vrednostnih papirjev kaznovane z odvzemom vseh glasovalnih pravic, ki jih lahko ponovno pridobijo šele s prodajo prevzemne ponudbe oziroma z odtujitvijo vrednostnih papirjev pod prevzemni prag. S predlaganim 2. členom Predloga pa se določa pravna podlaga za izdajo ugotovitvenih odločb, s katerimi bi Agencija za trg vrednostnih papirjev ugotovila, da je prenehalo mirovanje glasovalnih pravic.

Predlagano ureditev je po našem mnenju, v Slovenski demokratski strani, treba presojeti zlasti z vidika 14. člena Ustave Republike Slovenije, torej enakosti pred zakonom. Zakon v 7. členu določa prevzemni prag, ob katerem je potrebno dati ponudbo za prevzem. Ta je po uveljavitvi zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevzemih določen kot enotretjinski delež glasovalnih pravic v ciljni družbi. Prevzemnik, ki dosega prevzemni prag, ne more izvrševati glasovalnih pravic v ciljni družbi, dokler ne da prevzemne ponudbe oziroma dokler ne odtuji vrednostnih papirjev tako, da prevzemnega praga ne dosega več.

Spoštovani. Načelo enakosti pred zakonom pomeni predvsem zahtevo po nearbitrarni uporabi prava do pravnih subjektov, zavezuje pa tudi zakonodajalca k zagotavljanju enakosti subjektov pri zakonodajnem normiranju. To seveda ne pomeni, da predpis ne bi smel različno urejati položaja pravnih subjektov, pač pa da tega ne sme početi samovoljno, brez razumnega in stvarnega razloga. To pomeni, da mora razlikovanje služiti ustavno dopustnemu cilju, da mora pa biti ta cilj v razumni povezavi s predmetom urejanja v predpisu in da mora biti uvedeno razlikovanje primerno sredstvo za doseganje tega cilja. Predlagatelj v gradivu torej navaja zgolj, da naj bi bila sedanja ureditev nepravilna do oseb iz

drugega odstavka 75. člena, ker lahko za njih že ob pridobitvi nezadostnega deleža nastanejo obveznost prodati relativno velik delež vrednostnih papirjev v ciljni družbi, če seveda ne izberejo možnosti dati prevzemne ponudbe. Obrazložitev, zakaj naj bi se te osebe po predhodni ureditvi še naprej obravnavale drugače kot ostali prevzemniki, predlagatelj tako ni podal, niti ni pojasnil, za kateri ustavno dopustni cilj gre ter ali je to razumen ukrep. Glede na navedeno tako menimo, da ni izkazano, da je razlikovanje med prevzemniki upravičeno ter gre iz tega vidika za vprašanje skladnosti s 17. členom Ustave Republike Slovenije.

Spoštovani. Nadalje se s predlagano dopolnitvijo zakona po našem mnenju ne odpravlja obveznost prevzemnikov iz drugega odstavka 75. člena Zakona – dati prevzemno ponudbo. Ta obveznost za njih ostaja, sankcija pa po našem mnenju ni takšna, da bi jih prisilila v izpolnitev te obveznosti in zaradi tega ni učinkovita, kar bi lahko pomenilo kršitev zakonodaje Evropske unije. Direktiva 2004/25 Evropskega parlamenta in sveta z dne 21. aprila 2004 o ponudbah in prevzemih, stran 12, je bila z zakonom prenesena v naš pravni red. V 17. členu namreč določa, da morajo države članice določiti sankcije, ki naj se naložijo za kršitev nacionalnih ukrepov. Takšne sankcije morajo biti učinkovite, sorazmerne in predvsem odvračilne. Vsled vsega, vseh argumentov, ki sem jih tu podal, same dopolnitve Zakona o prevzemih v Slovenski demokratski stranki ne bomo podprli. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Branko Smodiš bo predstavil stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov.

BRANKO SMODIŠ (PS SD): Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovani vsi prisotni, dober dan!

Socialni demokrati pozdravljamo predlagane spremembe in dopolnitve Zakona o prevzemih, s katerimi se ščiti interes države, saj se ji vrača glasovalne pravice pri najpomembnejših odločitvah v gospodarskih družbah, ki so pretežno v državni lasti. Te spremembe zakona bi po našem mnenju morali obravnavati in sprejemati že pred časom.

S spremembo zakona se bo preprečilo predvsem morebitne zlorabe ali manipulacije zasebnega ali manjšinskega interesa, ki je v času mirovanja glasovalnih pravic države lahko izkoristil takšno ureditev in pogoje ter na račun državnega premoženja odločal za lasten interes, ne pa za skupni javni oziroma državni interes. Z novelo zakona se tako dopolnjuje splošna prevzemna ureditev na način, da se omogoči osebi, ki ji glasovalne pravice v ciljni družbi mirujejo, da ponovno pridobi glasovalne pravice v ciljni družbi, če zniža delež glasovalnih pravic na zadnji zakoniti delež v ciljni družbi, ki je bil predmet varovanja na podlagi 75. člena Zakona

o prevzemih. Z dopolnitvijo navedene odločbe lahko oseba – ali osebe, ki delujejo usklajeno – in ji zaradi kršitve stanja glede imetništva glasovalnih pravic v ciljni družbi glasovalne pravice mirujejo, ponovno pridobi glasovalne pravice, ne samo z objavo prevzemne ponudbe ali odtujitve vrednostnih papirjev in delniških nakupnih opcij ali terminskih pogodb, ki niso vsebovane v vrednostnih papirjih pod prevzemni prag oziroma dodatni prevzemni prag, ampak tudi z odtujitvijo vrednostnih papirjev in delniških nakupnih opcij ali terminskih pogodb, ki niso vsebovane v vrednostnih papirjih kot zadnji zakoniti delež. Predlagana ureditev je tako primerljiva s splošno prevzemno ureditvijo, ko si lahko nezakoniti prevzemnik povrne glasovalne pravice, če prevzemnega oziroma dodatnega prevzemnega praga ne dosega več.

V primeru odtujitve vrednostnih papirjev in delniških nakupnih opcij ali terminskih pogodb na zadnji zakoniti delež, ki je bil predmet varovanja na podlagi 75. člena Zakona o prevzemih, se Agenciji za trg vrednostnih papirjev naloži obveznost izdaje nove odločbe, na podlagi katere oseba ali osebe, ki delujejo usklajeno, ponovno pridobijo glasovalne pravice v ciljni družbi.

Seveda na podlagi predlaganega zakona pričakujemo, da se bodo državi z znižanjem deleža na zadnji zakoniti delež vrnile glasovalne pravice v Telekomu Slovenije, Novi Kreditni banki Maribor in Aerodromu. Z nižanjem deleža države na prejšnje stanje bo imela lahko država glasovalne pravice, na primer za izgradnjo terminala na Aerodromu Ljubljana.

Prav tako so pomembne glasovalne pravice z vidika pripravljanih prestopkov za prodajo lastniških deležev v družbah, ki so predvidene za prodajo, na primer v Novi Kreditni banki Maribor.

Socialni demokrati ne želimo, da bi lahko posamezniki izrabili državno premoženje v svoje lastne interese, samo zaradi tega, ker so bile državi odvzete glasovalne pravice. Zaradi tega smo veseli, da se bo s sprejemom zakona končno saniralo sedanje stanje, ki je za državo škodljivo, pri čemer nova ureditev ne bo oškodovala malih delničarjev.

Glede na vse navedeno bo Poslanska skupina Socialnih demokratov podprla zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevzemih. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

S tem smo končali s predstavitvijo stališč poslanskih skupin.

Ker amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona. Odločanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje zboru opravili danes v okviru glasovanj pol ure po prekinjeni 18. točki dnevnega reda. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **21. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA PRVO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O PREPREČEVANJU PRANJA DENARJA IN FINANCIRANJA TERORIZMA.**

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila skupina 26 poslank in poslancev s prvopodpisanim Jožetom Tankom. V zvezi s tem predlogom zakona je skupina 26 poslank in poslancev s prvopodpisanim Jožetom Tankom zahtevala, da Državni zbor opravi splošno razpravo.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavniku predlagateljev predloga zakona, mag. Andreju Šircelju. Izvolite.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS):

Spoštovani predsednik, spoštovana državna sekretarka, spoštovani direktor Urada za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, kolegi in kolegice!

V Slovenski demokratski stranki smo na podlagi analize in na podlagi poročila Urada ugotovili vse pomembnejšo vlogo Urada, predvsem ko gre za preprečevanje pranja denarja in ko gre dejansko tudi za financiranje terorizma. Analize namreč kažejo, tudi tiste, ki jih je naredil urad, da se je število transakcij, v katerih gre za sum pranja denarja, povečuje in da se tudi mednarodno povečuje število transakcij v tem okviru.

Urad za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma ima omejene pristojnosti v skladu s sedanjim zakonom, namreč dejansko obstaja njegova pristojnost, da informacije, ki jih dobi od bank, finančnih institucij, zavarovalnic in tako naprej, pošlje v nadaljnjo obravnavo pristojnim organom, to je navadno policija, tožilstvo, Slovenska obveščevalno-varnostna agencija in tako naprej. Skratka, dobi informacijo, ki jo nadalje pošlje drugim organom. Menimo, da bi ta urad moral pridobiti tudi možnost, da bi lahko opravil preiskavo. Preiskavo seveda zaradi tega, da bi enostavno povečal svojo učinkovitost in da bi na podlagi tega, ko bi dejansko lahko pregledal tudi posamezne transakcije, ugotovil kakšno stanje je pri posamezni transakciji in seveda nadalje tudi ukrepal glede na večje pristojnosti. V zvezi s tem v Slovenski demokratski stranki menimo, da je novela in seveda tudi razprava o tej tematiki nujna. Predvsem zaradi tega, ker v okviru Vlade ne želimo imeti uradov, agencij, služb, ki so lahko na nek način brezzobi tiger. Seveda se tudi danes opravlja preiskava teh transakcij. Navadno jih opravlja oziroma ima pristojnosti za to policija. Je pa seveda policija drug organ, ki je verjetno manj specializiran za tovrstne transakcije, glede na to, da policija lahko opravlja tudi druga preiskovalna dejanja, kot na primer pri umorih, krajah in podobno. Menimo, da bi bilo treba preiskovalno vlogo oziroma

preiskovalno funkcijo združiti v enem organu. S tem bi dosegli seveda tudi večjo specializacijo, večjo operativnost in ne nazadnje tudi večjo učinkovitost.

Zato smo v Slovenski demokratični stranki predlagali člene zakona, ki dejansko pomenijo možnost, da ta organ izvede preiskavo. V nadaljnjem lahko izvede tudi inšpekcijo, tako kot bi bilo možno po ZUP, namreč tukaj gre za razliko med preiskavo in inšpekcijo, ali tako, da se dejansko ta zakon v nadaljnjih obravnavah dopolni z inšpekcijskim delom, če bi bilo to tudi mnenje ostalih. Skratka, ta zadeva glede inšpekcije ostaja odprta. Menimo pa seveda, da je tudi inšpekcija veliko bolj učinkovita, če je vključena v inšpekcijo tudi preiskava. Navsezadnje smo do takšnega stališča oziroma takšnega mnenja prišli, ko smo opazovali preiskavo oziroma inšpekcijske preglede v okviru davčnih pregledov. Razumem, da to ni enak postopek. Razumem tudi, da ni nujno, da gre za enako vsebino, vendar paralele so tukaj. Povsod gre dejansko za denar in inšpekcijski davčni pregledi so veliko učinkovitejši sedaj, ko Zakon o davčnem postopku vključuje tudi preiskavo.

Skratka, zakon predlagamo zato, da bo čim manj pranja denarja v Sloveniji, da bo čim manj financiranja terorizma in da bodo seveda tisti, ki to počnejo, dejansko tudi kaznovani.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Za uvodno obrazložitev mnenja Vlade dajem besedo predstavnici Vlade, mag. Mateji Vraničar, državni sekretarki na Ministrstvu za finance. Izvolite.

MAG. MATEJA VRANIČAR: Predsednik, hvala za besedo. Spoštovane poslanke in poslanci!

Vlada Republike Slovenije se zavzema in podpira vse pobude, ki stremijo k večji učinkovitosti na področju preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma v Sloveniji. Vendar pa ocenjujemo, da predlog skupine poslancev Državnega zbora v taki obliki, kot je predlagan, ne vodi nujno k temu cilju. Predvsem ocenjujemo, da sta v predlagani spremembi zakona sporni rešitvi, ki se nanašata na podelitev preiskovalnih pooblastil Uradu ter na širjenje zakonsko določenih pobudnikov za začetek zbiranja podatkov in analizo dokumentacije podatkov in obvestil zaradi suma storitve kaznivega dejanja in pranja denarja ali financiranja terorizma.

Podelitev preiskovalnih pooblastil Uradu bi neizogibno privedla do prekrivanja in celo poseganja v pooblastila organov odkrivanja in pregona kaznivih dejanj, kar bi lahko otežilo ali celo onemogočilo učinkovito izvedbo kazenskega postopka. S podelitvijo preiskovalnih pooblastil in posledično možnostjo izvajanja preiskav o konkretnih sumih storitve kaznivega dejanja pranja denarja, bi Urad nedvomno delno dobil policijska pooblastila, kar

pa predvidevamo, da predlagatelji niso imeli v mislih. Vendar pa to ne pomeni, da delavci Urada za preprečevanje pranja denarja že danes ne sodelujejo v preiskovalnih skupinah, ki jih vodijo in usmerjajo z državnega tožilstva. Poleg tega bi s širitvijo pobudnikov iz 60. člena Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma prišlo do kršitve načela delitve oblasti, saj bi Državni zbor kot zakonodajna oblast lahko posegel v delo izvršilne oblasti, v tem primeru v delo Urada za preprečevanje pranja denarja.

Vlada Republike Slovenije meni, da bi morali ukrepi, ki stremijo k večji učinkovitosti med drugim temeljiti na podelitvi inšpekcijskih – ne preiskovalnih, ampak inšpekcijskih – pooblastil in s podelitvijo inšpekcijskih pooblastil bi se zagotovil učinkovitejši nadzor nad zavezanci za izvajanje zakona. Posledično pa bi postalo tesnejše tudi sodelovanje nadzornih organov. V zvezi s tem Vlada že pripravlja celovito prenovo obstoječega Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma in ga namerava vložiti v zakonodajni postopek še v letošnjem letu. Spremembe in dopolnitve, ki so v pripravi, so tako posledica predvidenih sprememb mednarodnih aktov, v pripravi je sprememba Direktive Evropskega parlamenta in sveta o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma, kot tudi že sprejetih mednarodnih standardov na tem področju, to so tako imenovani FATF standardi. Slovenija se je že zavezala, da bo te standarde prenesla v svoj pravni red in temu bo namenjena novela, ki je v pripravi. Predvidene spremembe so tudi posledica ugotovitev Urada in predlogov primarnih nadzornikov in drugih državnih organov, katerih skupen cilj je povečati učinkovitost vseh deležnikov na področju preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma.

S predvidenimi spremembami bo omogočeno tesnejše sodelovanje z drugimi primarnimi nadzorniki, v okviru tesnejšega sodelovanja pa želimo omogočiti tudi hitrejšo izmenjavo podatkov. Nadalje se želi povečati učinkovitost Urada, predvsem na področju nadzora in njegovega sodelovanja z drugimi primarnimi nadzorniki, zato mu želimo s predvideno spremembo zakona podeliti inšpekcijska pooblastila. Vlada je mnenja, da bi bilo treba k spremembam zakona pristopiti temeljito in metodično, s parcialnimi rešitvami se namreč ustvarja nezaupanje, pravna negotovost ter dvom v pravilnost izvajanja zakona. Predvsem pa povzroča nepotrebne kolizije z drugimi zakoni, kar na koncu privede do omejene uporabnosti zakona, predvsem pa nezmožnost njegovega izvajanja ... / znak za konec razprave/ ... in učinkovitega nadzora.

Iz teh razlogov Vlada sicer deloma soglašala s predlagano novelo, vendar ocenjuje, da ni popolna, zato predlaga, da je Državni zbor ne podpre. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin.

Gospa Jasmina Opec bo predstavila stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke. Izvolite.

JASMINA OPEC (PS SLS): Hvala lepa za besedo. Spoštovani!

V današnjih časih, ko se upravičeno postavljajo vprašanja, kdo nas je pahnil v položaj, v katerem se vse težje prebijamo skozi življenje; ko se sprašujemo, kdo je izpraznil naše banke in kdo je izčrpal naša podjetja, nobena pobuda, ki vodi k večjemu nadzoru nad finančnim poslovanjem, ni in ne more biti a priori zavržena. In podobno je s tem zakonom. Imamo priložnost, da skupaj tekom parlamentarnega postopka oblikujemo katero izmed izboljšav na tem področju, tudi skozi ta zakonski predlog. Res je, da je podelitev preiskovalnih pooblastil Uradu za preprečevanje pranja denarja velik korak, ki nekoliko posega v sistemsko ureditev celotnega preiskovalnega in nadalje kazenskega postopka, vendar se po drugi strani tudi zelo težko strinjamo z mnenjem Vlade, da je Urad ustanovljen zgolj zato, da kot administrativni organ znotraj Ministrstva za finance nastopa v vlogi posrednika med finančnimi institucijami in organi pregona. Zgolj administrativnih organov imamo v naši državi že daleč preveč, vse premalo pa je organov, ki dejansko ukrepajo.

V Slovenski ljudski stranki razumemo namero predlagatelja tega zakona kot poskus krepitve Urada za preprečevanje pranja denarja v okviru širšega obsega njegovih nalog, tudi v smeri, da bo lahko posamezne sumljive posle in transakcije pregledal поблиže in podrobneje. S tem po naši oceni ni nič narobe, seveda če ob tem aktivno sodeluje tudi z ostalimi organi za odkrivanje in pregon kaznivih dejanj. Poleg preiskovalnih pooblastil predlagatelji zakona predlagajo tudi širitev kroga pobudnikov, ki bi lahko na Urad naslovili pisno obrazloženo pobudo, v kateri bi opozorili na določene odkrite nepravilnosti v zvezi s finančnimi tokovi. Na tem mestu, spoštovane kolegice in kolegi, je resnično težko razumeti, kaj naj bi bilo narobe s tem, da se Urad opozori na neko nepravilnost. Ali ni to konec koncev dolžnost slehernega izmed nas? Ali ne obstajajo določene javne skrivnosti v zvezi z določenimi tokovi denarja, ki jih praktično vsi poznamo? Objavijo jih vsi mediji, o njih govorijo znani bankirji in menedžerji, pa praktično ni nikogar, ki bi te navedbe preveril. Konec koncev se Uradu ne nalaga nobenega dela izven predpisanih okvirjev in nikakor ne more škoditi, da pridobijo še kakšno dodatno informacijo. Res pa je, da bi moral biti Urad dolžan vsako tako navedbo tudi preveriti.

Vlada je v svojem mnenju navedla, da ta zakonski predlog podpira vsaj v točki, kjer se zagotovi redno poročanje Urada Državnemu zboru. Ocenjujemo, da je že to zadosten razlog, da zakonski predlog nadaljuje svojo

zakonodajno pot in da poskušamo tekom nadaljnega postopka katero izmed točk dodelati v smeri, da bo sprejemljiva za širši krog poslancev Državnega zbora. V tujini finančnim transakcijam posvečajo veliko pozornosti, tudi zaradi tega, ker je na ta način financirana večina kriminalnih dejavnosti, organizirano utajevanje davkov, beg neobdavčenega kapitala v tujino oziroma davčne oaze. Tako imajo tudi podobni uradi v tujini več kot le analitične vloge, če ne drugega, je njihovo sodelovanje s specializiranimi preiskovalci na zelo visoki ravni.

V Slovenski ljudski stranki podpiramo vse napore za krepitev pooblastil in izboljšanje učinkovitosti Urada za preprečevanje pranja denarja in bomo Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma v prvi obravnavi podpri. Ocenjujemo namreč, da je dovolj dobra osnova za nadaljnje delo, če bo le vladna koalicija pokazala dovolj volje in želje, da pozitiven namen, ki izhaja iz zakonskega predloga, pretvorimo tudi v prakso. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospa Marija Plevčak bo predstavila stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojujencev Slovenije.

Izvolite.

MARIJA PLEVČAK (PS DeSUS): Hvala za besedo. Pozdrav vsem prisotnim!

Pred seboj imamo novelo zakona, ki ureja področje preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma. Predlagatelj je v uvodni obrazložitvi jasno predstavil razloge in namen vložitve tega predloga zakona, zato tega ne bom ponavljala.

Res je, da je predlog vložila opozicijska stranka in v naši poslanski skupini se zgolj iz tega razloga ne odločamo o podpori oziroma nepodpori tovrstnih predlogov, po načelu predlog je opozicijski, zato je neprimeren za nadaljnjo obravnavo. Ne. V Poslanski skupini Demokratične stranke upokojujencev vsak predlog proučimo in nato zavzemamo svoje stališče. Tako smo tudi pri tem predlogu razpravljali predvsem o vprašanju, ali ima ta predlog kakšno dodano vrednost glede na uveljavljeno zakonsko ureditev v povezavi z dejanskim stanjem. In katera, kakšna je ta dodana vrednost. Na prvi pogled predlagane rešitve res nakazujejo povečanje učinkovitosti pristojnega organa, to je Urada za preprečevanje pranja denarja. Gre predvsem za rešitve povečanja pristojnosti s širitvijo preiskovalnih pooblastil. Poročanje ne zgolj Vladi, temveč tudi Državnemu zboru. Širitev kroga pobudnikov, da urad sploh začne z zbiranjem in analiziranjem spornih dokumentov. Vendar ali vse te rešitve dejansko pripomorejo k uspešnejšemu in učinkovitejšemu preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma? V Poslanski skupini DeSUS menimo, da ne. Zakaj? Zato, ker ocenjujemo sedaj veljavno ureditev za primerno in ni razloga po takšni

spremembi. Namreč, vse organizacije, ki so eksplicitno našteje v Zakonu, to je od bank, hranilnic, zastavljalnic, odvetnikov, so dolžni postopati po načelih, ki jih Zakon zasleduje. Kot drugo, Urad lahko že sedaj začne postopek na podlagi pobude policije, sodišča, tožilstva, Računskega sodišča, Carinske uprave in drugih in ne vidimo razloga širitve še na primer na Državni zbor. Kot tretje pa v zvezi s dodatnimi preiskovalnimi pooblastili menimo, da bi bile potrebne dodatne zaposlitve na Uradu in izobraževanje le-teh, kar bi zagotovo predstavljalo še dodaten strošek. Urad je dolžan v primeru ocene suma obstoja kaznivega dejanja posredovati vse ugotovitve in zbrano dokumentacijo pristojnim organom, to pa so policija in tožilstvo. Le-ti pa so strokovno usposobljeni za nadaljnja postopanja, konkretno za opravo preiskovalnih dejanj.

Na podlagi navedenega je stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev do tega predloga negativno.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Jožef Horvat bo predstavil stališče Poslanske skupine Nove Slovenije. Izvolite.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala, gospod predsednik. Kolegice in kolegi, spoštovana gospa državna sekretarka, gospod direktor! Pranje denarja je operacija, s katero se zakrije nezakoniti izvor denarja in navidezno prikaže, da denar izvira iz zakonitih poslov. Denar in premoženje, ki izvira iz nezakonitih dejanj goljufij, trgovine z drogami, ponarejanja denarja ter iz drugih kaznivih dejanj poskušajo storilci legalizirati tako, da se izdajajo fiktivni računi za navidezno opravljene storitve oziroma s predplačilom dejansko opravljenih storitev. Na ta način se nezakonit denar v sistemu prikaže kot denar iz zakonitih poslov. Organizirani kriminal je v svoji iznajdljivosti in uporabi sodobnih tehnologij pogosto korak pred pravosodnimi organi. Boj proti pranju denarja kot eni izmed oblik organiziranega kriminala je zato ena izmed prioriteta znotraj Evropske unije. Evropski parlament je v oktobru lani ustanovil celo poseben odbor, ki se bo ukvarjal z vprašanji organiziranega kriminala, korupcije in pranja denarja. Ugotavljal bo zlasti razširjenost vpliva organiziranega kriminala v družbenem in ekonomskem sistemu Evropske unije ter pripravil priporočila za zakonodajne in morebitne druge ukrepe.

Pranje denarja je tudi v našem pravnem sistemu opredeljeno kot kaznivo dejanje. Odkrivanje in pregon storilcev kaznivega dejanja pranja denarja pa je zelo zahteven, saj storilci običajno denar iz nezakonitih poslov razdelijo v manjše zneske in razpršijo po različnih organizacijah, podjetjih in državah ter tako poskušajo zabrisati njegove sledi. Pri preiskovanju tega kaznivega dejana je potrebno veliko sodelovanja različnih nadzornih institucij, pogosto pa tudi mednarodno

sodelovanje. Največjo težo pri odkrivanju sumov pranja denarja imajo same finančne institucije, ki vodijo račune, preko katerih potekajo različne transakcije, zlasti banke, zavarovalnice in druge finančne institucije. Ob tem poudarjamo, da je zakonska dolžnost teh organizacij, da izvajajo pregled strank pri vsaki transakciji nad zneskom 15 tisoč evrov.

Zakon o preprečevanju pranja denarja in financiranju terorizma je vzpostavil poseben organ za nadzor nad področjem preprečevanja pranja denarja. To je Urad za preprečevanje pranja denarja, ki je organiziran v sestavi Ministrstva za finance. Njegova pristojnost je zbiranje in analiziranje podatkov o transakcijah, kjer obstaja sum pranja denarja. Te podatke Uradu sporočajo banke in druge finančne organizacije. Urad po sedanji zakonodaji nima pristojnosti na področju preiskovanja kaznivega dejanja pranja denarja, saj je preiskovanje tega kaznivega dejanja v pristojnosti policije in državnega tožilstva. Po veljavni zakonodaji ima torej Urad več ali manj le neke administrativne pristojnosti.

Takšna ureditev je po mnenju krščanskih demokratov Nove Slovenije v sedanjih časih, ko se število sumov kaznivega dejanja pranja denarja iz leta v leto skorajda podvaja, neustrezno. Uradu za preprečevanje pranja denarja je potrebno dati dodatne pristojnosti, ne le na področju preprečevanja, ampak tudi odkrivanja in preiskovanja sumov kaznivih dejanj pranja denarja. Razlog za to ni le enormen porast obsega sumov pranja denarja, pač pa tudi dejstvo, da ima Urad možnost pridobitve vseh potrebnih informacij in podatkov od bank in drugih finančnih organizacij, ima pa tudi strokovno usposobljen kader, ki ima potrebno znanje in kvalifikacije za učinkovito razkrivanje in preiskovanje sumov kaznivega dejanja pranja denarja. Na ta način bomo zagotovili bistveno učinkovitejše delo države na področju preiskovanja in pregona kaznivega dejanja pranja denarja, kar je zagotovo v interesu države in zaveza Slovenije kot članice Evropske unije.

Poslanci Poslanske skupine Nove Slovenije – krščanski demokrati bomo zato predlog sprememb in dopolnitev Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranju terorizma podprli oziroma bomo glasovali za to, da je predlog zakona primeren za nadaljnjo obravnavo.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospa Saša Kos bo predstavila stališče Poslanske skupine Pozitivne Slovenije. Izvolite.

SAŠA KOS (PS PS): Hvala za besedo, gospod predsednik. Lep pozdrav vsem prisotnim!

Skupina poslank in poslancev s prvopodpisanim gospodom Jožetom Tankom je vložila v zakonodajno proceduro Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o

preprečevanju pranja denarja in financiranju terorizma. S predlaganim zakonom skupina poslank in poslancev s prvopodpisanim gospodom Jožetom Tankom želi, da se pristojnemu Uradu Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja podelijo preiskovalna pooblastila, se mu določi obveznost, da poleg poročanju Vladi o svojem delu najmanj enkrat na leto poroča še Državnemu zboru. Prav tako pa predlaga širitev kroga kvalificiranih pobudnikov iz 60. člena veljavnega zakona, torej pobudnikov, zaradi katerih Urad začne zbirati in analizirati podatke, informacije in dokumentacijo v zvezi z neko transakcijo ali osebo v primeru obstoja suma pranja denarja ali financiranja terorizma. Torej, razširjen krog pobudnikov, zaradi katerih bi Urad začel z zbiranjem, informiranjem, dokumentiranjem in analiziranjem podatkov in informacij, bi bil tako po novem, poleg dosedanjih kvalificiranih predlagateljev – sodišč, državnega tožilstva, policije, SOVE, OVSA, Računskega sodišča, KPK, Urada Republike Slovenije za nadzor proračuna in Državnega zbora, torej njegovih delovnih teles in pa tudi preiskovalnih komisij Državnega zbora, ...

Enako kot Vlada tudi v Poslanski skupini Pozitivna Slovenija sledimo prepričanju, da je za učinkovitejše delo Urada potrebno poiskati rešitve in predlagati take spremembe Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma, ki bodo prispevali k učinkovitejšemu delu Urada, katerega naloga je, to ponovno poudarjam, da informacije v zvezi z neko transakcijo ali osebo, za katero obstaja sum pranja denarja ali financiranja terorizma, zbira, informira, dokumentira in analizira. Te spremembe in dopolnitve zakonodaje morajo biti premišljene in ne nazadnje koherentne tako z direktivami kot z drugimi mednarodnimi standardi. Vlada je v svojem mnenju zapisala, da tudi sama stremi k zagotovitvi večje učinkovitosti Urada tudi tako, da se Uradu zagotovijo inšpekcijska pooblastila in ne preiskovalna pooblastila, kot je to predlagala skupina poslank in poslancev s prvopodpisanim gospodom Tankom.

Bistvena razlika med inšpekcijskimi in preiskovalnimi pooblastili. Ko govorimo o inšpekcijskih pooblastilih, imamo v mislih tako pooblastila, ki so namenjene pregledu zavezancev in nadzora nad njihovim izvajanjem določil zakona, pri preiskovalnih pooblastilih pa gre za preiskavo konkretnega suma pranja denarja ali financiranja terorizma, za katerega je osumljena konkretna fizična oseba. To vsekakor sodi med naloge policije in tožilstva, torej ne Urada.

Vlada je prav tako v svojem mnenju zapisala, da s tem v zvezi pripravlja celovito prenovo obstoječega Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma, ki ga namerava predložiti v zakonodajni postopek še pred koncem tega leta. To je seveda razlog, zaradi katerega poslanke in poslanci Pozitivne

Slovenije Predloga zakona ne bomo podprli navkljub strinjanju s trditvijo, da so spremembe nujne, nujne za povečanje učinkovitosti preprečevanja in odkrivanja sumov pranja denarja in financiranja terorizma.

Od Vlade Poslanska skupina Pozitivne Slovenije pričakuje, da se bo sprememb kot obljubljeno lotila z vso skrbnostjo, temeljito in metodično in v zakonodajno proceduro vložila celovito spremembo Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranju terorizma, ki bo Uradu tudi z ustrezno širitvijo pooblastil povečala učinkovitost. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Gospod Ivan Grill bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

IVAN GRILL (PS SDS): Hvala lepa za besedo, spoštovani gospod predsednik. Spoštovani predstavniki Vlade, poslanke in poslanci! Predlog zakona, ki smo ga v Slovenski demokratski stranki spisali in vložili, je res dobronameren poizkus v želji, da Urad za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma naredimo bolj učinkovitega in bolj uspešnega pri odkrivanju in tudi preganjanju kaznivih dejanj na področju pranja denarja, saj se žal tudi v Sloveniji soočamo z nezakonitimi in celo kriminalnimi dejanji, s katerimi se zlorablja finančni sistem, bodisi za prekrivanje izvora denarja oziroma premoženja, ki izvira iz katerihkoli kaznivih dejanj, bodisi za zbiranje in preusmerjanje nezakonitih ali celo zakonitih sredstev za namen terorizma.

Za nadzor in odkrivanje tovrstnih dejanj je v Sloveniji po veljavni zakonodaji pristojen Urad Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja, ki je zgolj administrativni organ v sestavi Ministrstva za finance in deluje v vlogi posrednika med institucijami finančnega sistema na eni ter organi odkrivanja in pregona kaznivih dejanj na drugi strani. Urad v skladu s pooblastili, ki mu jih Zakon predvideva, zgolj analizira sporočene sumljive transakcije in ugotavlja morebitne razloge za sum pranja denarja, ali financiranja terorizma, ali drugih kaznivih dejanj. Vse tako pridobljene in zbrane podatke pa lahko potem kot obvestilo ali informacije pošlje v nadaljnjo obravnavo pristojnim organom. Urad lahko začne zbirati in analizirati podatke na obrazloženo pisno pobudo sodišča, državnega tožilstva, policije, Slovenske obveščevalno-varnostne agencije, Obveščevalno varnostne službe Ministrstva za obrambo, Računskega sodišča, organa pristojnega za preprečevanje korupcije, Urada Republike Slovenije za nadzor proračuna in Carinske uprave Republike Slovenije. In sicer, če za neko transakcijo ali osebo obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

To je po mnenju Slovenske demokratske stranke premalo. Pri svojem delu v preteklih letih smo

lahko ugotovili, da so bili primeri, ki so se obravnavali na sejah Državnega zbora oziroma tudi matičnih delovnih teles ali celo preiskovalnih komisij, kjer se je evidentno videlo, da obstajajo sumi za tovrstna kazniva dejanja, pa Državni zbor in njegovi organi niso imeli možnosti biti kvalificiran predlagatelj. Zato smo prepričani in tudi mnenja, da bi moral biti nabor kvalificiranih pobudnikov, ki bi Uradu predlagali predloge oseb, ki bi jih Urad potem začel preiskovati, širši kot je sedaj. Zato smo v SDS tudi predlagali, da se kvalificirani predlagatelji tudi nahajajo kot Državni zbor, preiskovalne komisije in matična delovna telesa. Prav tako smo tudi mnenja, da bi bilo upravičeno in smiselno, da Urad o svojem delu vsaj enkrat na leto poroča tudi Državnemu zboru in ne samo Vladi Republike Slovenije. Prav tako smo v Slovenski demokrati stranki mnenja, da so pooblastila, s katerimi sedaj Urad po trenutno veljavni zakonodaji deluje, preozka, zato bi bilo treba temu Uradu povečati pooblastila, da lahko izvaja tudi preiskovalno nalogo in vlogo. Prepričani smo, da bo na ta način delovanje tega Urada bolj učinkovito pri razkrivanju storilcev in bo tudi preiskava veliko hitrejša.

Glede na vse te potrebne spremembe, ki jih ta predlog zakona tudi vsebuje, ga bomo tudi kot predlagatelj v Poslanski skupini Slovenske demokrati stranke podprli. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospod Matevž Frangež bo predstavil stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov. Izvolite.

MATEVŽ FRANGEŽ (PS SD): Spoštovane kolegice in kolegi!

V celoti se pridružujemo stališču, ki ga je predstavila državna sekretarka, torej stališču Vlade Republike Slovenije. K temu želimo dodati potrebo po tem, da Vlada celovito uredi to področje in pristopi k sistemski spremembi zakona, v tej spremembi pa naj smiselno povzame tudi dobre namene predlagatelja. Socialni demokrati pa v tem poizkusu predloga zakona ne bomo podprli.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Marko Pavlišič bo predstavil stališče Poslanske skupine Državljske liste. Izvolite.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala za besedo, spoštovani predsednik. Spoštovana državna sekretarka s sodelavcem, spoštovane kolegice, spoštovani kolegi!

Zakon o preprečevanju pranja denarja in financiranju terorizma potrebuje nekatere spremembe. In v stališču Vlade do tega predloga, ki ga danes obravnavamo, je to jasno izraženo, kot tudi namera, da bo Vlada pripravila celovit predlog spremembe še v letošnjem letu. Spremembe, ki bodo prispevale k

učinkovitejšemu delu Urada za preprečevanje pranja denarja.

Za preganjanje kriminala, tudi s področja pranja denarja in financiranja terorizma, je v Sloveniji zadolžena policija in tožilstvo, ki izvaja ustrezne preiskovalne postopke, ki so v zadnjih mesecih obrodili sadove. Bistvo učinkovitega dela je specializacija. Nasprotje temu pa je pregovor: veliko babic, kilavo dete. Namesto, da Uradu dajemo dodatna preiskovalna pooblastila, ki jih že imata policija in tožilstvo, je potrebno zagotoviti, da jih tisti, ki jih že imajo, opravljajo učinkovito in dosledno. Državni zbor je zakonodajna veja oblasti, ki ima sicer že sedaj tudi svoje preiskovalne komisije in prav bi bilo, da se v smislu že omenjene specializacije, ki je temelj učinkovitega dela, Državni zbor posveti predvsem svoji primarni vlogi. To je zakonodajni vlogi.

V Državljski listi bomo počakali na predlog Vlade glede ureditve tega področja, do takrat pa se bomo posvetili precej bolj akutnim problemom v tej državi. Prepotrebni reformam na več področjih, povečevanju transparentnosti poslovanja javnih organov in javnih podjetij ter zagotavljanju spoštovanja pravne države.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin.

Sledi splošna razprava poslank in poslancev, najprej pa dobi besedo predlagatelj, mag. Šircelj. Izvolite.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani gospod predsednik.

Jaz želim nekoliko natančneje opozoriti na nekatere stvari, ki jih prinaša ta zakon, in seveda tudi dati odgovor na stališče Vlade, predvsem v zvezi s prvič, prikrievanjem pooblastil različnih organov in tako naprej.

Jaz tukaj ne verjamem, da bi prišlo do prekrivanja organov, še posebej v primeru, ko bi enostavno službe oziroma pristojni organi, njihovi nadrejeni to dejansko lahko ločili. Mislim, da ni nobenih težav, če dobi tudi Urad za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma preiskovalna pooblastila in navsezadnje se lahko morda tudi del oseb, ki delajo zdaj na tem področju v okviru policije ali v drugih organih, enostavno delujejo pač v okviru Urada. Zakaj v okviru Urada? Zaradi tega, ker mi s tem enostavno optimiziramo celoten proces. Kot smo rekli, Urad pridobiva in analizira določene informacije, na tej podlagi pa jih potem posreduje največkrat Banki Slovenije in policiji, skratka, tudi drugim organom, in navsezadnje je, zdaj bom rekel grdo, pa ne jemljite tega dobesedno, enostavno poštni nabiralnik. Enostavno dobiva informacije, jih potem selekcionira in jih pošilja drugim organom. S to dopolnitvijo zakona bi enostavno Urad dobil preiskovalna pooblastila, da bi lahko sam

preiskoval tudi tiste primere in teh je zmeraj več, tudi na podlagi analize poslovanja v letu 2012, ki je javno dostopno, in bi dejansko že lahko opravili tudi določena preiskovalna dejanja.

Jaz sem sicer vesel, da Vlada v svojem mnenju pravi: "Mi bomo pa zdaj to celovito uredili in dali Uradu inšpekcijska pooblastila." Odlično, inšpekcijska pooblastila. Kaj so pa preiskovalna pooblastila? Tukaj bi namreč želel tudi od predstavnikov Vlade enostavno slišati razliko med preiskovalnimi pooblastili in inšpekcijskimi pooblastili. In ne samo to. Ali so preiskovalna pooblastila del inšpekcijskih pooblastil? Z drugimi besedami: Ali je preiskovalni postopek del inšpekcijskega postopka? V bistvu je to predinšpekcijski postopek po mojem vedenju, vsaj tako se to dogaja na nekaterih drugih področjih. Pa ker je bil omenjen tudi davčni postopek, je davčna preiskava vedno opravljena pred inšpekcijskim postopkom. Lahko je samostojna, lahko je preiskovalni postopek samostojen in se zaključi, lahko pa se nadaljuje v inšpekcijskem postopku. Zaradi tega sem jaz vesel, da bo Vlada dala inšpekcijska pooblastila Uradu in verjetno bo s tem morala dati Uradu tudi del preiskovalnih pooblastil, ker drugače bo Urad spet lahko brezzobi tiger. Navsezadnje smo v davčnem sistemu do leta 2006 imeli sistem, v katerem Davčna uprava ni imela preiskovalnih pooblastil. Ni imela preiskovalnih pooblastil, kar seveda pomeni, da ni mogla preiskovati posameznega davčnega zavezanca ali krši zakon ali ne. Z drugimi besedami, odločbe Davčne uprave so bile neveljavne v primeru, ko je nek inšpektor sedel v gostilni in gledal, ali dejansko v tej gostilni izdajajo račune ali ne, ker ni imela preiskovalnih pooblastil. In če zdaj analogijo potegnemo z Uradom, potem lahko rečemo, da tudi zdaj ne bo mogla imeti inšpekcijskih pooblastil tudi brez preiskovalnih pooblastil, oziroma bo vse skupaj potem dejansko to brezzobi tiger.

Zaradi tega predlagam, da če se da še inšpekcijska pooblastila Uradu, ni nobenega problema, se lahko v nadaljnjem postopku da inšpekcijska pooblastila, ki jih ima pa lahko že zdaj, po Zakonu o splošnem upravnem postopku, in ni zaradi tega nobenih težav in nobenih problemov. Navsezadnje bi naredili ta Urad učinkovitejši, uspešnejši in predvsem ne bi bil poštni nabiralnik, še enkrat govorim simbolično, samo zato, da bi podatke nekoliko analiziral, presortiral in jih dajal drugim institucijam. Tako so po mojem mnenju in vedenju preiskovalna pooblastila lahko tudi del inšpekcijskih pooblastil.

Ko govorimo o tem, da naj bi imel tudi Državni zbor del možnosti, da bi opozarjal Urad na določene transakcije, tu nikakor ne mislimo na to, da bi se ukvarjal s tem, da bi vrednotil ali kakorkoli drugače ocenjeval posamezne transakcije. Ne. Je pa seveda primerno, da je Državni zbor tudi uradno seznanjen z delom Urada, in mislim, da je to sprejeto z naklonjenostjo tudi s strani Vlade. Navsezadnje,

gospe in gospodje, tu ne gre za nič drugega kot za to, da se Urad naredi učinkovitejši, uspešnejši, da je v državni upravi manj podvajanj, da je manj organizacijskih del med različnimi deli državne uprave, Uradom, policijo, tožilstvom, carino in tako naprej in da se več stvari naredi na enem delu, in to na tistem, za katerega je dejansko najbolj usposobljen in ima zaradi tega tudi vse podatke, na drugi strani pa ima tudi zagotovljene kadre oziroma strokovnjake. Če pa bi bilo treba zaradi teh preiskovalnih pooblastil povečati število ljudi v Uradu, pa je to možno narediti iz drugih državnih organov, policije, carine, kakorkoli že, skratka, iz ostalih organov. Še enkrat, jaz sem zadovoljen, da bomo šli zdaj tudi v inšpekcijo, da bo urad imel inšpekcijo, ampak verjetno bo imel v okviru inšpekcije tudi del preiskave. Zelo dvomim, ker inšpekcija kar sama po sebi imela ne bo imela takšnih učinkov.

Zato predlagam, da se ta zakon sprejme in da se ga dopolni v nadaljnji obravnavi tudi s tem, da se da inšpekcijska pooblastila Uradu. In navsezadnje bomo imeli zakon, manj pranja denarja, manj financiranja terorizma in uspešno podlago za to, da se bomo s tem ukvarjali in proti temu borili tudi v mednarodnih okvirih.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo dajem predstavnici Vlade, mag. Mateji Vraničar.

MAG. MATEJA VRANIČAR: Hvala lepa za besedo.

Glede na konkretno postavljeno vprašanje naj dodatno pojasnim. Preiskava urada, tako kot je zapisano v 3. členu predlaganega zakona, je preiskava v okviru preverjanja razlogov za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje pranja denarja. Torej, gre za preiskavo v predkazenskem postopku ugotavljanja obstoja kaznivega dejanja. In ta preiskava je nekaj povsem drugega, kot je davčna preiskava. Davčna preiskava ali pa preiskava v okviru carinskega postopka je sestavni del upravnega dela. Ne kazenskega, ampak upravnega dela. In v tem kontekstu se medsebojno razlikujejo tudi dejanja v okviru preiskave in inšpekcijska pooblastila. Inšpekcijska pooblastila so pooblastila, ki jih upravni organi izvršujejo v okviru izvajanja svojih upravnih nalog. In to opravlja tudi urad in tu želimo urad prvenstveno okrepiti. Ta pooblastila so tista, ki po našem mnenju Uradu manjkajo in jih je treba dodatno določiti.

Dodatna vprašanje, ki jih sproža predlog preiskave Urada, je tudi vprašanje morebitnega zapletanja postopka. Vemo, da je postopek preverjanja obstoja kaznivega dejanja izredno občutljiv postopek, zaradi tega se v skladu z Zakonom o kazenskem postopku postavljajo posebne kavtele, posebne omejitve, pod katerimi lahko določeni organi opravijo sploh preiskavo, bodisi da je to odredba sodišča bodisi da so kakšne druge kavtele. Kako je s

tem v tem primeru? Pa vendarle gre za preiskavo obstoja kaznivega dejanja.

Še na kratko v zvezi s pristojnostmi Državnega zbora. Nesporno je, da so Državni zbor in delovna telesa Državnega zbora že danes, po trenutno veljavni zakonodaji, dolžni v primeru ugotovitve, da obstaja sum, da bi lahko šlo v določeni transakciji za pranje denarja, to sporočiti bodisi Uradu bodisi organom pregona. Vsi smo dolžni sum kaznivega dejanja naznaniti in potem je seveda stvar pristojnega organa, naj bo to Urad, naj bo to organ pregona, v pristojnosti tega organa pa je, da presodi ali bo tovrstni prijavi sledil oziroma jo bo raziskal, ali so okoliščine take, da po strokovni presoji Urada oziroma organa pregona sodijo med naznanitve, glede katerih nadaljnje aktivnosti niso potrebne. Torej ta del možnosti je Državnemu zboru že danes zagotovljen. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo bi lahko dobil mag. Andrej Vizjak. (Ga ni.) Besedo ima mag. Ivan Vogrin, pripravi pa se gospod Matevž Frangež. Izvolite, gospod Vogrin.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovane kolegice in kolegi!

Danes imamo predlog za prvo obravnavo zakona. In glejte zanimivo situacijo. Mislim, da je seveda predlagatelj zelo dobronamerno predlagal zakon in ni mogoče, da bi bil zakon sprejet. Zakaj ne? Ker bo Vlada pripravila fenomenalni predlog drugega zakona.

Zdaj bom povedal, kaj si jaz o takšnih fenomenalnih predlogih mislim. Zgodovina. Iz preteklosti se moramo pač nekaj naučiti. Zadnji veliki fiasko fenomenalnega zakona je Zakon o davku na nepremičnine, ki ga je pripravila Vlada in v tej vladi sedi nekaj doktorjev prava. Kaj niso ugotovili tega, kar je ugotovilo ustavno sodišče – saj so hodili na iste pravne fakultete – da je vse narobe? In zakaj zdaj ne bi Vlada stopila predlagatelju naproti in rekla: "Vi ste pripravili predlog zakona za prvo obravnavo in ga bomo skupaj izboljšali."? Ni mogoče, kajne, da ne? To pa ni mogoče. Vidite. In to je rak rana tega, kar mi delamo. In bo prišla naslednja vlada. Morda bo drugače, ker do takrat bomo pa res totalno bankrotirali. To je problem. Ne vidim problema v predlogu zakona. Morda ni v kakšnem delu najboljši, ampak zato smo tukaj, da bi ga popravili. Da pa bi kakšni drugi predlagatelji ne vem kakšne fenomenalne zakone predlagali, pa glejte ... Ne zaradi tega, ker to jaz govorim. Saj vidite kakšne zakone imamo. Slabe. Katastrofalno slabe, po katerih gospodarstvo ne more delati, prebivalstvo težko živi, zbirokratiziran je do konca in tako dalje..

Jaz sicer menim naslednje, kar je tudi povezano s tem. Mi lahko sprejemamo kakršenkoli zakon. Kakršenkoli zakon. Če se mi obnašamo tako, kot smo se predvčerajšnjim, da imamo na dlani, da gre za sistemsko korupcijo, za milijon 400 tisoč

evrov, kjer je pravzaprav transparentno pokazano, da je študija, ki je bila narejena, vredna 50 tisoč evrov, ne milijon 400, nam noben zakon ne bo pomagal, kajti Državni zbor uzakonja korupcijo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo bi lahko dobil gospod Jožef Horvat. (Ga ni.) Naslednji razpravljavec bi lahko bil gospod Rihard Braniselj. (Ga ni.) Besedo ima gospa Romana Tomc, pripravi naj se mag. Marko Pogačnik. Izvolite, gospa Tomc.

ROMANA TOMC (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani predsednik, za besedo.

Jaz se zelo strinjam z vami, spoštovani gospod Vogrin. Jaz mislim, da bi lahko presegli enkrat v tej državi to delitev na dobre rešitve, ki jih predlaga Vlada in slabe rešitve, ki jih predlaga opozicija. In v tem kontekstu bi bilo vredno podpreti tudi ta naš zakon, ki smo ga predlagali, ker prinaša izboljšave na področje urejanja ali pa problematike preprečevanja pranja denarja v Sloveniji. In če bi bilo treba, lahko v nadaljevanju seveda Vlada ali pa koalicija s svojimi še dodatnimi predlogi, ta naš predlog še popravi, tako da bi na koncu dobili v bistvu nek zakon, ki bi pripomogel k temu, da bo preprečevanje pranja denarja oziroma boj proti pranju denarja bolj učinkovit.

Jaz imam tukaj pred seboj zadnje nam dostopno poročilo o delu Urada Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja, ki se nanaša na leto 2012. Piše, da so to podatki iz poročila, poročila pa žal ni. Tako da si jaz pomagal sedaj s tem, kar piše tukaj notri v poročilu. In proti koncu teh podatkov oziroma poročila pridemo pravzaprav do tistih najbolj zanimivih podatkov, ki nam pokažejo, zakaj v naši državi je, tako kot je. Verjetno se boste strinjali z mano, da je kakršenkoli in katerikoli Urad v tej državi zastoj, če na koncu ne pride do učinkovite rešitve. V tem primeru je učinkovita rešitev obsodba tistih, ki so delali kriminalna dejanja. Bom malce poenostavljeno govorila. In ne boste verjeli, v 17 letih delovanja Urada za preprečevanje pranja denarja imamo učinek 9 pravnomočno obsodilnih sodb. Devet. Kakšno stran nazaj piše, se Urad pohvali, da je v obdobju od leta 1995 do leta 2012 za kar 148 zadev od skupno 265 zadev zaradi utemeljenih sumov storitve kaznivega dejanja odgovoren Urad, ker je Urad posredoval te podatke naprej na pristojne organe, na policijo, tožilstvo in tako naprej, kar kaže na neko učinkovitost Urada. Ampak ta učinkovitost je zgolj administrativna, tako kot je administrativen tudi sam Urad. Nima nobenih pametnih pristojnosti. Nič ne more. Predlaga neke predloge naprej ustreznim organom, ki jih obravnavajo in presodijo, kakor presodijo. Na koncu, kot sem rekla, v vseh teh 17 ali 18 letih 9 obsodilnih sodb. Poglejte, saj mi v tej državi nimamo nobenega problema, če imamo 9 obsodilnih sodb v 18 letih. Eno na dve

leti. Mislim da lahko počasti Urad ukinemo, ker mislimo, da tako malo učinkovitosti lahko prelijemo kam drugam, mogoče v davčni urad, pa bodo tam bolj učinkoviti. In Urad se tukaj v tem poročilu tudi pohvali, da se je v primerjavi s prejšnjim letom število pravnomočnih sodb povečalo za skoraj 100 %. Super učinkovitost, iz 5 na 9. Spoštovani gospod direktor, jaz verjamem, da to sicer ni lahko poslušati, ampak to ne leti na vas kot direktorja urada, niti na Urad kot institucijo. Kajti naša poanta spremembe zakona je ravno v tem, dajmo Uradu večje pristojnosti, da bo lahko bolj učinkovit.

Če se pa vrnem še na prvo, drugo, ali katero stran tega poročila, pa najdemo tudi nekaj zanimivih podatkov. Urad vendarle veliko počne, veliko podatkov preklada sem ter tja. Zanimivi so podatki, da je bilo v letu 2012 gotovinskih transakcij v Republiki Sloveniji, ki so bile gotovinsko višje od 30 tisoč evrov za milijardo in pol. 15 tisoč takih transakcij je bilo. Še bolj zanimiv kot ta podatek pa je podatek o nakazilu vrednosti nad 30 tisoč evrov v državi, pri katerih obstaja večja verjetnost za pojav pranja denarja. In tukaj v skladu s pričakovanji najdemo na seznamu 34 držav, v katere so bila izvršena ta nakazila oziroma so bile narejene transakcije, izstopata Ciper in Turčija. Na Ciper je bilo izvršenih 27 % vseh nakazil in tako naprej. Poglejte, ti podatki iz prvih strani poročila in podatki o 9 pravnomočnih obsodbah pač govorijo sami zase. Ta država, pa ne Urad, ampak država kot taka, vključno s policijo, tožilstvom in seveda na koncu sodstvom, je popolnoma neučinkovita pri preganjanju teh kriminalnih dejanj. In mislim, da bi bilo prav, da vsi skupaj naredimo korak naprej, čeprav jaz verjamem, da imamo v tej državi veliko več bolj pomembnih problemov, kot je trenutno ta, ampak tudi ta sprememba zakona gre v smeri izboljšanja sistemske ureditve na tem področju in bi jo bilo vredno podpreti.

In še enkrat, da zaključim, se strinjam z gospodom Vogrinom, to kar naprej ponavljamo, vse, kar opozicija predlaga, je zanič in slabo in Vlada bo pripravila boljše sistemske in celovite rešitve. Kdaj sicer ne vemo, kakšne pa te sistemske in celovite rešitve so, pa smo imeli v preteklih dneh možnost videti, ko je Ustavno sodišče pač v štirih najpomembnejših elementih nepremičninskega zakona ta zakon razveljavilo in ga s tem razveljavilo tudi v celoti. Ne v enem nepomembnem majhnem segmentu, ampak v štirih glavnih kategorijah, ki sploh držijo zakon skupaj.

Bilo bi prav, da bi vlada Vlada na čelu s predsednico Vlade, ki nam zna zelo pogosto tu natrositi veliko očitkov in povedati, kako stvari ne razumemo, kako nimamo prav in kako pravzaprav sploh ne vemo, za kaj gre, morda kdaj prisluhnila tudi takšnim rešitvam, ki so zelo dobronamerne, pravzaprav sploh ne politično kakorkoli obremenjujoče, da bi bilo to za koga sporno. Gre v bistvu za strokovne zadeve, izboljšajte jih s svojimi predlogi, tako kot je

državna sekretarka že omenjala, v katero smer bi bilo vredno tudi razmišljati, pa bomo tukaj tudi lahko skupaj naredili en korak naprej. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Besedo bi lahko dobil mag. Marko Pogačnik. (Ga ni.) Besedo ima gospod Franc Pukšič, pripravi pa se gospa Alenka Jeraj. Izvolite, gospod Pukšič.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Hvala lepa. Kolegice in kolegi!

Kakršnakoli sprememba zakonodaje v tej državi, ki bi kazala na to, da bi lopovom zasegli premoženje, da bi preprečili pranje denarja, korupcijo in krajo v današnjem času, tako kot je že naša poslanka povedala v stališču poslanske skupine, ko se ljudje sprašujejo, kdo je tisti, ki jih je pahnil v takšen položaj, da nimajo za kruh, da nimajo za preživetje, da imajo mlade doma brezposelne in tako dalje, je nesmiselna. Pa ne ga sрати! Kolegi iz SDS, pa kaj ste vi pričakovali, da bodo v koaliciji kaj takega podprli? Ne bodite naivni, ne more se to zgoditi.

Poglejte! V soboto, 29. maja, v Delu, Drugi paket ovadb zoper Jankovića in družino. In potem, ko to prebereš, to je čista kriminalka. Začneš z Energetiko Ljubljana, ki je v lasti Mestne občine Ljubljana. Prideš na Grep. Grep je skupaj z Mestno občino Ljubljana gradil Stožice, torej skupaj Energetika, Mestna občina Ljubljana in župan. Baza Dante, katere direktor in lastnik je zaposlen v Electi, katere direktor in lastnik je njegov sin, županov sin, Damjan Janković. Potem prideš na KLM naložbe, družinsko podjetje Zorana Jankovića, njegove družine. In na koncu 100 tisoč evrov v žep, imenu in priimku, na privatni račun Zorana Jankovića. Pa kaj ste neumni, da bi šli takšno mrežo uničiti, ukiniti? Da bi s spremembo zakonodaje se kaj takšnega zgodilo? Bog ne daj! Kako pa bodo živeli? Veste, koliko rabijo, da lahko ta svoj sistem obvladujejo, da lahko naprej delajo? In seveda tukaj piše, da so z NPU sporočili, da so zaradi utemeljenega suma zlorabe položaja in pranja denarja, in pranja denarja, ovadili ljudi. Pa ne samo, da je to sistemska korupcija, to je ugotovila celo KPK pred dvema letoma. In kaj se je do danes zgodilo? In s tem, kar kolegi iz Slovenske demokratske stranke predlagajo s spremembo tega zakona glede Urada za preprečevanja pranja denarja bi dosegli samo to, da bi dobili eno strokovno institucijo. Ker to je strokovna institucija. Danes samo pobira, zbira podatke skupaj in jih posreduje naprej. To so usposobljeni ljudje in jaz mislim, da bi bilo treba zakon še nadgraditi v povezavi s policijo in tožilstvom, torej samo nadgraditi, da bi že pripravili določeno dokumentacijo, ne zbrali, ampak pripravili, potem pa bi seveda ovadbe vlagali. Z dopolnitvijo zakona mogoče že sam urad ali pa tožilstvo, policija oziroma kdorkoli že. Skratka, naredili bi korak naprej. Ampak veste, potem bi se zgodilo to, da bi tožilstvo in sodstvo

imela torej že pripravljene zadeve in bi seveda samo odločala o njih, ne pa, da morata prej pripraviti in sama vse raziskati. Da bi zaradi tega, tako kot so nekateri v poslanskih skupinah danes govorili, na novo zaposlovali ljudi, imeli nova izobraževanja in tako dalje. Če bi takšno mrežo razkrinkali ... Poglejte, ugotovljeno je bilo, da je bila fiktivna pogodba za 50 milijonov evrov. Potem pa za prisiljevanje Energetike, da je z Grepom podpisala pogodbo o prodaji zemljišča, katerega lastnik je bila Mestna občina Ljubljana. Grep je imel samo stavbno pravico. Mislim, halo? Halo?! Dve leti, dve leti od tega, odkar o tem govorimo, kar organi delajo, ampak jaz verjamem, da ne morejo, ker jih je očitno premalo, ker imajo premalo znanja. S tem bi pa dopolnili to, da bi bila ta hitrost in ta način preprečevanja tega hitrejša in učinkovitejša. Ampak prav v tem je problem, da mora biti sistem tako narejen, tako nastavljen, da je neučinkovit in neuspešen. Tako kot je kolegica Tomčeva rekla. Koliko? Par sodb. Ste malo smešni? Tisti pa, ki na to opozarjamo, ki o tem govorimo, pa dobimo kasneje tako ali drugače po piskru samo zato, da bi nas utišali, diskreditirali in tako dalje. To se nama zadnji čas dogaja s kolegom Jerovškom, to se mi je dve leti dogajalo preko KPK, ki ni z eno besedico ugotovila, z eno besedico, da bi bil kršen Zakon o integriteti in korupciji, ampak oni samo mislijo, da bi morali imeti kakšno javno naročilo, kaj šele kaj takšnega – sistemska korupcija. In kolega Möderdorfer, ki je mene pozval, če toliko cenim KPK, da naj odstopim. Kdaj bo pa pozval svojega župana, da odstopi? Jaz bom zakon podprl.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo bi lahko imela Alenka Jeraj. (Je ni.) Gospod Jože Tanko bi lahko naslednji dobil besedo. (Ga ni.)
Gospod Ivan Grill, imate besedo, izvolite

IVAN GRILL (PS SDS): Hvala lepa.

Poglejte, kot sem povedal že v stališču poslanske skupine povedal, ta zakon je dobronameren. In mislim, da ni nobenih razlogov, da bi se tukaj tudi v razpravi skušali deliti, saj velikokrat v razpravah nekako vsi ugotavljamo, da želimo nekaj narediti, da bi se pri korupciji in raznih takih nezakonitostih, tudi glede prisvajanja denarja in tudi ne nazadnje financiranja terorizma, ki se na ta način tudi izvaja, skušalo priti do konca oziroma to omejiti. Ampak stališče Vlade in tudi koalicijskih stališč poslanskih skupin kaže, da boste naredili vse, da se ne bi nič naredilo na tem področju. Žal je tako. Zakaj? Mislim, res ni časa, da bi se tukaj preigravali pa čakali na vladni predlog tega zakona, ki ga je državna sekretarka napovedala, ki naj bi to zadevo uredil celovito. Zdaj lahko ta zakon sprejmemo v roku meseca dni in damo pristojnosti uradu, da začne bolj učinkovito delati, pa lahko imate še zmeraj potem čas, če že ne bi mogli skozi amandmaje v to besedilo

členov uvesti tiste svoje predvidene spremembe. Če pač to ne bi bilo možno, se pa ta zakon lahko spremeni. Saj smo tudi zakon o davku na nepremičnine spreminjali po hitrem postopku, ko se je izkazalo, da je nekaj v nasprotju tega, kar se je takrat zasledovalo. Tako da, če bi bil tukaj resen namen, bi se to lahko sprejelo in pa tudi ustrezno korigiralo.

V razlagi državne sekretarke, da je za njih eden izmed nesprijemljivih razlogov, da se širi nabor kvalificiranih predlagateljev ali pobudnikov za uvedbo nekih preiskav, je, da se s tem krši načelo delitve oblasti. Zakaj, gospa državna sekretarka? Saj že tudi sedaj različne veje oblasti dejansko sodelujejo. Sodišče je druga veja oblasti, kot je pa izvršna oblast, pa je lahko predlagatelj. Pravilno je, temu ne želimo oporekati, ampak zakaj ne bi bil Državni zbor oziroma matična delovna telesa, še bolj pa preiskovalne komisije. Ne vem, če se spomnite, saj ste bili že tudi v prejšnjem mandatu državna sekretarka, kolikokrat smo imeli mi težave, ko smo skozi preiskovalne komisije želeli pridobiti neke izredno pomembne podatke, ki so bili tudi povezani z različnimi kriminalnimi dejanji, tudi na področju pranja denarja. In res ne vidim utemeljenega in tehtnega razloga, zakaj ne bi mogli biti Državni zbor, matična delovna telesa in tudi preiskovalne komisije predlagatelji. Saj se s tem nič ne vtika v nobeno vejo oblasti. Dajemo samo mogoče za njih pomembne informacije ali pa namige, tako da je to res dobronamerno. Tudi stališče Poslanske skupine DeSUS je bilo, da želijo, da se na tem področju nekaj naredi, vendar da se pa z obstoječo zakonodajo, ki je za to področje zdaj v veljavi, strinjajo in ne vidijo potrebe po spremembi. Me prav zanima, ali bo DeSUS takrat, ko boste dali novo spremembo zakona, kot ste ga napovedali, tudi rekel, da se strinja z obstoječo ali bo takrat, ker bo Vlada predlagatelj, spremenil svoje mnenje in bo šel v podporo temu. Res smo v Sloveniji pravi umetniki, zelo iznajdljivi, da se tudi v številne zakone in tudi v oblikovanje različnih institucij, uradov, agencij – da naredimo vse to tako neučinkovito, da ne moremo enkrat začeti urejati tudi področja finančnega kriminala in korupcije. Res.

In sem prepričan, da so ljudje zgroženi, ko vidijo, kako se dela vse, da se nič ne naredi. In smo potem seveda deležni kritike vsi poslanci, tudi mi, ki smo v opoziciji. Kolikokrat dobim tudi kakšen mail, kjer ves žolč in gnev posamezniki ali posameznice zlivajo tudi na nas poslance, da smo vsi enaki, da smo del tega sistema, da nič ne naredimo in tako naprej. Glejte, to ni res, ni res. Če bi bil tukaj kanček neke dobre volje in pripravljenosti, dajmo ta zakon spustiti skozi prvo branje naprej, se ga eventualno, kjer je to možno, še s tistimi napovedanimi spremembami, ki jih je državna sekretarka nakazala, dopolni in sprejme. Dajmo, jaz sem prepričan, da je tudi verjetno direktor tega mnenja, vsaj upam, da bi bilo njemu oziroma instituciji, ki jo vodi, veliko lažje in bolj učinkovito delati, da se jim, da

zvode in tudi mehanizme oziroma orodje, da bo lahko bolj funkcionirala, ne pa da so, rečejo temu, papirnati tigri, kot so številne druge institucije. Tako da vse tiste predvolilne obljube, ki so bile v volilni kampanji leta 2011, kako so skoraj vse stranke, ki so kandidirale, napovedale boj proti korupciji, proti finančnemu kriminalu, kjer se že dejansko ve, da je to v Sloveniji prisotno od osamosvojitve naprej, vedno bolj – vsi so nekako zagovarjali uvedbo finančne policije in raznoraznih takšnih institutov, ki bodo nekaj na tem naredili bolj.

Žal se ne naredi v bistvu nič tako, s tem zakonom, ki ga ne boste spustili naprej. Ravno tako je bil tudi zakon sprejet na način, ki ne daje tistih želenih in potrebnih učinkov o dostopu informacij javnega značaja, kjer se zopet štiti vse tiste, ki so doslej delali razne mahinacije in kraje – ne stotine evrov, ampak milijone evrov. Nič se ni naredilo oziroma ste zakon tako sfižili, da ni za nikamor, in ravno tako tudi ta zakon ni tisto, kar bi Slovenija potrebovala. Mi smo že napovedali mesec dni nazaj, ko se je Zakon o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma, kjer se je samo znižal dovoljen znesek, kjer se lahko z gotovino plačuje storitve in blago, napovedali te spremembe oziroma da je treba ta zakon v tem smislu dopolniti. Pa žal ni bilo posluha. Ne razumem, res ne razumem ne Vlade ne koalicije, da tako dobronamernega in konstruktivnega predloga zakona ne želita podpreti. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Želi besedo mogoče Vlada? Želi. Besedo ima mag. Mateja Vraničar.

MAG. MATEJA VRANIČAR: Hvala lepa.

Lahko se strinjam, da je 9 pravnomočnih obsodilnih sodb na področju preprečevanja pranja denarja v preteklih letih delovanja urada sorazmerno slab rezultat in da bi ga bilo treba izboljšati. Vendar ta rezultat ni samo rezultat dela urada in izvajanja njegovih pristojnosti, niti ne samo rezultat dela organov pregona, ampak tudi rezultat dela sodnih organov. Za leto 2013 vam lahko postrežem s podatkom, da je v preiskavi ali obtožnici 86 zadev in da so v letu 2013 sodišča izrekla 16 obsodilnih sodb, niso pa še pravnomočne, ker pritožbeni postopki še tečejo. Na prvi pogled je res nizko število obsodilnih sodb, vendar če poskušamo primerjati ta podatek s podatki, ki so dostopni iz drugih držav, to so pa predvsem podatki o tem, koliko obsodilnih sodb je na število prebivalcev, potem lahko ugotovimo, da so rezultati na področju odkrivanja in kaznovanja kaznivih dejanj, preprečevanja pranja denarja primerljivi z ugotovitvami oziroma rezultati v drugih evropskih državah.

Pri tem, ko govorimo o pooblastilih urada in o nalogah, ki jih mora imeti, moramo ne nazadnje paziti tudi na mednarodne standarde, po katerih mora urad delati. Tudi uradi v drugih evropskih državah nimajo preiskovalnih

pooblastil v okviru svojih nalog. Še enkrat bi rada poudarila v zvezi z vlogo Državnega zbora, da je nesporno, da lahko Državni zbor kadarkoli tudi na podlagi obstoječe zakonodaje urad opozori na določene indice, na podatke, na informacije o obstoju suma pranja denarja, in urad bo tak indic, tako informacijo upošteval, kot upošteva informacije številnih drugih organov, institucij in posameznikov, ki tovrstne podatke uradu sporočajo. Osebe oziroma institucije, ki so navedene v 60. členu, pa so institucije, ki z uradom sodelujejo pri preiskavah oziroma pri ugotavljanju, ali obstaja sum kaznivega dejanja pranja denarja, ali opravljajo določene aktivnosti v povezavi s tem – na primer, carinska uprava kontrolira prenos gotovine čez državno mejo oziroma čez carinsko črto in ima zaradi tega v tem kontekstu poseben položaj. Povsem nekaj drugega pa je, da Državni zbor zahteva od urada podatke, ki jih Državni zbor potrebuje pri svojem delu oziroma pri delu posameznih delovnih teles, in tega vprašanja tudi ta dopolnitev 60. člena ne ureja.

Kar se tiče poslovanja z gotovino. Poslovanje z gotovino samo po sebi ni kaznivo dejanje. Sama posest gotovine sama po sebi ni kaznivo dejanje. Je pa gotovinsko poslovanje prepoznano kot eno tistih ravnanj, kjer je tveganje za pranje denarja povečano, in zaradi tega urad posveča temu delu posebno pozornost. In če že govorimo o učinkovitosti preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma ter drugih oblik nedovoljenih ravnanj v zvezi s tako imenovanim finančnim ali gospodarskim kriminalom, moramo tudi ločiti, kaj so neučinkovitosti, ki so povzročene z neustrezno ali prepogosto spreminjano zakonodajo, kar je pa treba narediti na področju izvajanja zakonodaje in ne sodi v zakonodajni postopek. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Replika, gospa Romana Tomc.

ROMANA TOMC (PS SDS): Hvala lepa za besedo še enkrat.

Jaz želim samo še enkrat poudariti, spoštovana gospa državna sekretarka, da jaz nikakor nisem napadala neučinkovitosti dela urada, ampak se dobro zavedam, da je v številki, koliko je pravnomočnih sodb, zelo veliko odvisno predvsem od drugih organov, ne toliko od urada samega, ki je podal mislim, da 265 zadev. 265 zadev je v 18 letih urad podal drugim organom. Zadevale so 647 oseb in od tega je 9 pravnomočno obsojenih. Ampak naj ob tem vseeno nekaj povem, kar sem prej pozabila iz te tabele omeniti, pa je po mojem bolj pomembno za to, da pokaže, kakšen sistem in kako zelo neučinkovit sodni sistem imamo v Sloveniji. Če je bilo 9 pravnomočno obsojenih, pa je bilo 24 primerov, ko je šlo za odstop od pregona oziroma zastaranje. Zastarale so zadeve na sodiščih v 24 primerih. In v teh 24 primerih se je 70 ljudi izmaknilo roki pravice. 70 ljudi, nad

katerimi je bil sum pranja denarja in financiranja terorizma. To so podatki, ki izhajajo iz poročila Urada za preprečevanje pranja denarja. In to je nekaj, kar nas mora tukaj zelo skrbeti. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Želi besedo predlagatelj? Mag. Andrej Šircelj, imate besedo.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani predsednik.

Slovenska demokratska stranka se je zavedala težav v zvezi s pranjem denarja v Sloveniji, ko je pripravljala ta zakon. Slovenska demokratska stranka je analizirala ne samo prilive in odlive denarja, ampak je analizirala tudi delovanje pristojnih organov glede tega, kako preprečujejo odtokanje denarja v tujino in glede tega, kaj bi bilo treba narediti, da se odliv denarja v tujino, da se pranje denarja enostavno zmanjša. Pri tem je seveda prišla tudi na zakon o preprečevanju pranja denarja in enostavno ugotovila, da sedanja dejavnost urada ne sledi tokovom v Sloveniji in tudi ne tokovom glede pranja denarja v tujini. Gospe in gospodje, iz Slovenije je odteklo v tujino v davčne oaze 52 milijard evrov. To so zelo resni podatki, ki jih neodvisne inštitucije prikazujejo v svojih študijah in analizah. Pri nas pa se ne moremo dogovoriti o tem, da bi tistemu uradu, ki je pristojen, da bi to nadzoroval in da bi ukrepal, če gre tukaj dejansko za pranje denarja, ne moremo dati dodatnih pristojnosti. Dodatnih pristojnosti ne moremo dati, ker se sedanja koalicija ne želi opredeliti do tega, da je treba pranje denarja preprečevati.

To je povezano tudi z davki in z obdavčevanjem tega denarja. Ampak gospe in gospodje, 52 milijard je odteklo iz Slovenije črnega denarja, neobdavčenega denarja. Če vzamemo povprečno stopnjo 30 %, to pomeni 16 milijard. 16 milijard pomenita dva državna proračuna. Zaradi tega, ker ne znamo ali ker nočemo ali ker koalicija ne želi sprejeti nekih rešitev, ki so popolnoma strokovne, ki so popolnoma, če želite, tudi tehnične, ki so preverjene že tudi v drugih državah, odteka denar, zaradi tega je primanjkljaj v proračunu, zaradi tega se zadolžujemo in zaradi tega seveda uvajamo nove davke, ki so že napovedani, da bo to zdaj DDV, ko je padel davek na nepremičnine. Ampak gospe in gospodje, ali se želite soočiti z dejstvom, da je iz Slovenije odteklo 52 milijard evrov? 52 milijard evrov je 6 državnih proračunov. In tukaj mirno lahko zavrnete predloge Slovenske demokratske stranke, ki gredo v smer, da se ta odliv denarja zaustavi. Ampak tudi sami potem nič ne naredite, da bi se to zaustavilo. Ne samo zavrniti predlogov zato, ker so iz Slovenske demokratske stranke.

Verjetno je danes stanje v državi takšno, da se a priori zakone, ki so strokovne narave, ki gredo v smer, da bo v tej državi bolje, da bo predvsem državljanom in državljanke

bolje, da se prepreči kriminal, zavrnete. Ne morete več, ker enostavno so ti zakoni dobronamerni, popolnoma nič ideološki, ampak se borijo, dajejo podlago za borbo proti kriminalu v Sloveniji. In če govorimo o 52 milijardah, potem se je treba zamisliti tudi takrat, ko se bomo pogovarjali o pokojninah, o socialnih prispevkih, o socialnih prejemkih in o višji obdavčitvi. Sedaj pa govorimo o 52 milijardah, ki so šle, in verjetno vsak dan gre še kakšen milijon, dva ali pet zaradi tega, ker nimamo v Sloveniji, v državi ustrezno organiziranih služb. In tista služba, ki je najbolj pristojna za to, da se prepreči odliv denarja in da se prepreči pranje denarja, je urad, ki je brezzobi tiger, ki nima pooblastil, ki nima danes za to ljudi, ki bi to delali, in ko predlagamo preiskovalni postopek, da se da temu uradu, se lahko zagovarjamo: saj bo Vlada to naredila še letos. Koliko denarja bo odteklo še letos v davčne oaze? Koliko denarja bo odteklo še v druge države? In mi ne bomo storili nič.

Zaradi tega, gospe in gospodje, predlagam, da še enkrat razmislite o tem, da nekoliko spremenite stališče glede tega zakona in da ga sprejmete v okviru, da se ga v nadaljnjih postopkih dopolni, tudi z inšpekcijskim nadzorom, o katerem je govorila predstavnica Vlade, dopolni z inšpekcijskimi postopki, da se naredi tudi Vladi in ta urad in Ministrstvo za finance učinkovitejše. Če pa a priori zavračate katerekoli dobronamerne predloge Slovenske demokratske stranke samo zato, ker je predlog pripravila Slovenska demokratska stranka, morate vedeti, da nosite popolnoma vso odgovornost za stanje v državi in tudi za finančno stanje v državi. In tudi to, da je vlada Alenke Bratušek zavrnila ta zakon, sodi v njeno pristojnost, ampak tudi v njeno odgovornost, in bo seveda ta vlada, Ministrstvo za finance odgovarjalo tudi za to, da ne bo dovolj denarja, ko bo prišla z višjimi obdavčitvami v ta parlament, ko bo prišla z dvigom DDV. 52 milijard je šlo iz Slovenije denarja, gospe in gospodje. Težko si kdo predstavlja, kakšna vsota je 52 milijard. In mi in vi nič. Mi pripravimo predlog zakona, vi ne storite nič, enostavno ga zavrnete. Vlada ga zavrne zato, ker ni pravega podpisa na tem zakonu.

Gospe in gospodje, predlagam, da vseeno do glasovanja razmislite o tem predlogu in da morda ob glasovanju naredite nekaj dobrega za državljane in državljanke, da ne bodo stalno priča samo višjim davkom in da ne bodo priča tudi temu, da se bodo začeli zmanjševati prejemki in da se bodo začele zmanjševati pokojnine, kot napoveduje minister Čufer. Kajti ko bomo govorili o tistih ukrepih, ne bomo mogli iti mimo tega, da ste zavrnili ta zakon in da milijoni in milijarde še vedno odtekajo iz države zaradi tega, ker nekemu uradu ne daste pristojnosti, da bi lahko povečal učinkovitost nadzora.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Ker je nekaj časa še ostalo za razpravo in lahko na podlagi 71. člena Poslovnika naredimo razdelitev časa, me zanima, če bi še kdo želel razpravljati. Je še želja, tako da bom kar odprla možnost za prijavo. Prijava teče, izvolite. Prijavljena imamo še dva razpravljavca. K razpravi se je prijavila tudi predstavnica Vlade. Izvolite.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa, gospa predsedujoča. Kologice in kolegi, predstavniki Vlade!

Zato, da bi Urad za preprečevanje pranja denarja, ki ima in bi moral odigrati odločilno vlogo ali pa pomembno vlogo, postal bolj efektiven, je naša stranka pripravila ta zakon, ki daje pristojnost in pooblastila temu uradu, da ne bo papirnati ali pa brezzobi tiger naprej, in s tem ne mislim slabo na sedanje vodstvo tega urada, ker vidim, da so vseeno izboljšali. Ker kolikor se spominjam, pod gospodom Stroligom ni bilo nobene pravnomočne obsodbe, če imam dobro v spominu tista poročila. Seveda pa Vlada temu nasprotuje, ker sistemsko ščiti nekatere osebe v tej državi, ki so posvečene. Za to, da je to takšno občutljivo področje v tej državi, je krivo tudi to, da je bilo v bivši državi, sploh na koncu, sistematično, sistemsko državno pranje denarja preko Udbe, preko udbovskih podjetij v Celovcu in Trstu – se spominjamo SAFTI in vseh teh. In vsi tisti ljudje, ki so tako na Udbi kot v teh podjetjih delali, so potem prešli v finančne institucije, v naše banke in so zelo zaslužili za ta rop v bankah danes. In seveda znajo tudi imeti obrambo, da se kaj ne zgodi – tukaj podkupnina, tam se malo zastonj denar da in tako naprej. Zaradi tega so že v takratnem izvršnem svetu pod Šinigojem – Rigelnik je bil podpredsednik, ki je danes tako znan, in mislim, da je tudi en soimenjak gospe državne sekretarke bil v tistem izvršnem svetu, ampak to ni važno – govorili o fenomenalnem zakonu, ki bi tukaj nekaj naredil, pa se ni nič zgodilo. Spominjamo se, ko je en bančni sodelavec odkril, da gospod Zakršnik pere denar v Slovenj Gradcu. Takratni direktor mariborske banke ga je iz službe vrgel. Nikoli ga niso sprejeli nazaj, ne gospod Kovačič ne nihče, kajti to je bil greh, ker je uradnik pogruntal, da se pere denar. In poglejte, pred volitvami leta 2011, se mi zdi, je takratna direktorica Dursa v intervjuju povedala, da je bilo preko 10 tisoč nakazil v davčne oaze in ne vem kakšni milijoni, se nisem spomnil. Pa so volitve preprečile, niso grozili in seveda nič ni šlo. In hočemo narediti orodje, da bo tukaj šlo lahko kaj naprej. Tako, kot so vsem grozili, ene iz službe vrgli, tako grozijo tudi nam poslancem, ki smo načelni, ki nimamo masla na glavi in smo glasni proti bančnemu ropu, glasni proti pranju denarja, glasni proti zapiranju arhivov Udbe, kar je to povezano, ti ropi z arhivi Udbe. Ampak pustimo te grožnje. Utišati je treba tudi take poslance. In

če ne gre drugače, če na te grožnje ne reagiramo, si novinarsko diskreditacijski micelij Udbe in mlajši novinarji, ki so na tem miceliju zrasli, s pomočjo nekaterih izmislijo drugačne scenarije.

Kologica Dimitrovski je naredila scenarij in je v past lovila tudi mene. Ona je pripeljala pisatelja pred preiskovalno, ne tisti člani. Jaz sem bil tistikrat prvič kot nadomestni član in sem vestno opravljal svoje delo. In še seveda, bog ne daj, povedal sem, da obsojam nekatere, ki so v Mariboru z nekimi pohodi naredili repliko leta 1941 pod nacisti, na kakršen je bil tudi moj oče zaprt od nacistov. To je bil fenomenalni greh. In ta micelij zdaj dela medijski pogrom in grozijo tistim, ki smo poštene, ki nimamo masla na glavi, ki nas na druge načine ne morejo utišati. Nesprejetje tega zakona, nasprotovanje temu zakonu ima isto osnovo. Isto osnovo. To so ti krogi, ki obvladujejo tudi mnoge poslance. In zaradi tega, kologice in kolegi, ljudje spoznavajo in bodo spoznali, pa če je ta diskreditacijski micelij še tako aktiven in dela pogrom kar naprej. Spoznali bodo, kdo so poštene poslanci, kdo se je zavestno boril za to, kateri del sedanje koalicije pa je na pozicijah tistih ... / izklop mikrofona/

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Sedaj ima besedo gospod Jožef Horvat. Za njim še predstavnica Vlade in predstavnik predlagatelja po pet minut.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Najprej moje opravičilo, da nisem bil prisoten tukaj v dvorani, ko sem bil pozvan k razpravi. Sem pa v pisarni brskal in analiziral podatke o objavi finančnih transakcij, ki jih objavlja urad, in sicer sem prišel do zanimivih seštevčkov, ki seveda terjajo analizo. Namreč, gre za transakcije, ki so objavljene po drugem odstavku 38. člena Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma, in ugotovil sem, da so bile v letošnjem letu, se pravi do 31. marca, v države, za katere urad pravi, da je lahko pri nakazilih v te države večje tveganje v zvezi s pranjem denarja, nakazane naslednje vsote, in sicer dobrih 172 tisoč britanskih funtov, 83,5 milijona ameriških dolarjev, govorim za prvo trimesečje tega leta, 3,3 milijone turških lir in 44,6 milijona evrov. Kot rečeno, sami podatki ne pomenijo nič, ampak so to nakazila v države, za katere urad pravi, da je lahko tveganje v zvezi s pranjem denarja večje.

Ta današnja razprava je po mojem trdnem prepričanju in po prepričanju krščanskih demokratov več kot potrebna in več kot koristna. Jaz verjamem, da če je res tako, kot je Vlada napovedala, da pripravlja nov zakon, da bodo v ta zakon vgrajene tudi nekatere pripombe in razmišljanja iz današnje razprave. Ne nazadnje tudi mi predlagamo razmislek o novem statusu Urada za preprečevanje pranja denarja. Ali je to

prav in samo prav, da je to organ v sestavi Ministrstva za finance in kot tak mora biti brezzobi tiger? Kaj pa če bi ga dali pod policijo in mu dali s tem zobe? Ali je s tem kaj narobe? Najbrž ne. Mi predlagamo razmislek, da je temu uradu treba dati tudi dodatna pooblastila. Naj spomnim, da tudi Evropska komisija in ostale evropske institucije veliko razpravljajo o strožjih predpisih prav v odzivih na nove grožnje na področju pranja denarja in financiranju terorizma. O tem je mislim, da 11. februarja letos razpravljaj tudi Evropski parlament, ko je šlo za predlog direktive, in verjamem, da bo nova zakonodaja, če bo prišla s strani Vlade, to tudi upoštevala.

Nova direktiva zlasti omogoča naslednje. Bom samo nekaj prebral, ker nimam dovolj časa. Namreč, posveča več pozornosti povečanju jasnosti in preglednosti predpisov o skrbnem preverjanju strank, da bodo vzpostavljeni ustrezni nadzorni mehanizmi in postopki, ki zagotavljajo boljše poznavanje strank in boljše razumevanje narave njihovega poslovanja in tako naprej, in kar je zanimivo, ter razširitvi od določb, ki obravnavajo politično izpostavljene osebe, na primer osebe, ki lahko predstavljajo večje tveganje zaradi političnih položajev, ki jih zasedajo. O enem od takšnih slovenskih politikov je pred mano govoril kolega Pukšič. Torej, zaključujem s pozivom vsem nam, da razmislimo, ali je status, kot ga ima danes Urad za preprečevanje pranja denarja, ki je organ v sestavi Ministrstva za finance, dober in edino optimalen ali pa bi ga morda bilo treba preseliti. Po mojem trdnem prepričanju pa bi mu morali dati večje pristojnosti, da res ne bi bil zgolj brezzobi tiger. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa tudi vam.

Še predstavnica Vlade mag. Vraničar, izvolite, imate besedo.

MAG. MATEJA VRANIČAR: Hvala lepa še enkrat za besedo.

Razprava je pravzaprav veliko širša kot pa predlog besedila zakona. Govora je bilo o 52 milijardah nakazil v jurisdikcije, ki jih štejemo za davčne oaze. Govora je bilo o nakazilih v države oziroma na območja, kjer urad ocenjuje, da obstajajo večja tveganja v zvezi s pranjem denarja. Moram reči, da ne vem, na kakšni podlagi oziroma s kakšno argumentacijo se pojavlja številka 52 milijard odliva v davčne oaze in tudi ne moremo a priori trditi, da gre za denar, od katerega niso plačani davki, ki jih oseba, ki nakazuje ta denar, nakazuje v tovrstno jurisdikcijo. Davčna uprava, ki vodi svoje postopke neodvisno od Urada za preprečevanje pranja denarja, skrbi in si prizadeva, da pride do podatkov o tovrstnih nakazilih in tudi odmerja oziroma izdaja odločbe o naknadni odmeri davka. Samo v lanskem letu je bilo v tej povezavi izdanih davčnih odločb za preko 9 milijonov dodatnega obračunanega davka.

V zvezi s podatki, ki pa jih objavlja Urad za preprečevanje pranja denarja v zvezi z nakazili v določene jurisdikcije, pa je treba povedati, da ti zneski predstavljajo vsakršna nakazila, tudi nakazila za dejansko dobavljeno blago ali dejansko opravljene storitve v teh jurisdikcijah. Ne nazadnje gre v veliki meri za države oziroma območja, ki so, na primer, turistično zelo zanimiva, in na tem seznamu bi lahko topogledno našli vse slovenske turistične agencije, ki vodijo turiste v tovrstne države, pa ne moremo reči, da gre za neke nezakonite ali pa v najboljšem primeru sumljive posle. Zaradi tega bi rada zaključila s tem, da moramo biti previdni in razumni, ko razmišljamo o tem, kakšna pooblastila urad potrebuje za to, da bo lahko učinkovito deloval, in na drugi strani, kako lahko pravilno izvaja veljavno zakonodajo, ki že velja. Moja ocena je, da se moramo posvetiti predvsem drugemu izvajanju, in zaradi tega je država oziroma Vlada v okviru ukrepov za okrepitev boja proti korupciji in nedovoljenim ravnanjem na področju finančnega in gospodarskega delovanja okrepila tudi urad in mu omogočila zaposlitev dodatnih 4 oseb za povečanje tovrstne učinkovitosti. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa tudi vam.

Še v imenu predlagatelja gospod Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa.

Študija Sag Harbor Group je ugotovila, da je iz Slovenije v davčne oaze odteklo preko 52 milijard, in sicer je bila ta tematika obravnavana v Državnem svetu. 14. marca 2014 ali pa 13. marca 2014 se je to dogajalo v Državnem svetu. Mislim, da so bili na tej predstavitvi prisotni direktor in nekateri drugi, in to je študija, o kateri zdaj govorimo. Lahko, da je tega denarja manj ali tudi več. Kakorkoli že, ti podatki niso izmišljeni in zaradi takšnih podatkov bi morali zvoniti zvonci ali utripati rdeče luči na Ministrstvu za finance, ki tudi če gre za manj denarja, enostavno ne reagira. Ne reagira! Ne reagira z ustreznimi pravnimi podlagami za to, da bi to dejansko preprečilo. V Državnem svetu se je o tem govorilo pred 14 dnevi, po teh javno dostopnih podatkih. Zaradi tega je začudenje predlagatelja, da tega predstavnica Ministrstva za finance ne ve, še toliko večje. Ampak ne glede na to, da gre tu za štiri ali pet proračunov, je treba povedati, da zakon, ki ga je predlagala Slovenska demokratska stranka, na nek način rešuje tudi ta odliv kapitala v tujino.

Urada daje večje pristojnosti, urad bo zaradi tega lahko bolj natančno analiziral in zaključil določene postopke. Napisal bo zaključna poročila in s tem seznanjal tudi druge organe, ki se že danes ukvarjajo s tem. Specializacija bo večja, ljudje bodo delali skupaj na enem mestu in manj bo organizacijskih težav. Zaradi tega predlagamo spremembo zakona,

zaradi tega, da bo tudi več denarja, ki naj bi šel v davčne oaze, ostalo v Sloveniji, in zaradi tega, da državljanke in državljani ne bodo plačevali vedno višjih davkov. In zaradi tega, da državljanke in državljani ne bodo imeli vedno manjših pokojnin in vedno manjših socialnih prejemkov. In zaradi tega, da se borimo proti kriminalu, ki je v Sloveniji vsak dan večji in večji, na drugi strani pa ni reakcij, takšnih reakcij, da bi ustvarili ustrezne pravne podlage, da se lahko uspešneje borimo proti finančnemu kriminalu. To je namen. Zato me čudi stališče vlade Alenke Bratušek, ki ne podpira tega zakona, in čudi me stališče koalicijskih strank, ki ne podpirajo tega zakona. Ali ste potem za to, da se opere vedno več denarja? Ali ste potem za to, da se s tem denarjem financira vedno več terorizma?

Gospo in gospodje, mislim, da v tem primeru kažete ne samo to, da zavračate ta zakon, ki pomeni učinkovitejšo borbo proti pranju denarja in financiranju terorizma, pač pa dajete tudi signal, da za vas to ni problem, in tudi če ta problem je, je potem seveda vprašanje, ali dejansko ne želite odpraviti tega problema oziroma te težave v slovenski družbi, ki razslojuje slovensko družbo ne le finančno, ampak jo razkrajata tudi moralno in etično. Tu ne gre samo za vprašanje nekaj členov v zakonu, tu gre za vprašanje odnosa do pojavov kriminala, odnosa, kakršnega ima ta vlada – z zavrnitvijo tega zakona žal negativnega. Ta odnos je, kot da bi želeli pospeševati nelegalne transakcije, ki pomenijo za Slovenijo, za Evropo in za svet samo hudo, nič dobrega.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

S tem zaključujem razpravo. O predlogu sklepa, da je predlog zakona primeren za nadaljnjo obravnavo, pa bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora odločali danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 18. točki dnevnega reda. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **4. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O PRENEHANJU VELJAVNOSTI ZAKONA O BIOCIDNIH PROIZVODIH, SKRAJŠANI POSTOPEK.**

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada. Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavnici Vlade. Gospa Nina Pirnat, državna sekretarka na Ministrstvu za zdravje.

NINA PIRNAT: Najlepša hvala predsedujoči za besedo. Spoštovani poslanci in poslanke!

Predstavila vam bom zakon o prenehanju veljavnosti Zakona o biocidnih proizvodih. Biocidni proizvodi so snovi ali zmesi, ki so namenjene temu, da se z njimi kemično ali biološko uničuje, odvrta, naredi neškodljivo ali kakorkoli drugače prepreči delovanje škodljivega organizma. Sem uvrščamo različna

dezinfekcijska sredstva, kemikalije, ki se uporabljajo kot konzervansi proizvodov in materialov, proizvode za nadzor nad škodljivci in antivegetacijska sredstva. S področja so izvzeti kmetijski pesticidi, tako imenovana fitofarmaceutska sredstva, ki so predmet posebne zakonodaje, na katero s predlaganim aktom ne posegamo. S predlaganim zakonom razveljavljamo dosedanje nacionalno ureditev na področju proizvodnje in prometa z biocidnimi proizvodi, saj je zaradi obvezne neposredne uporabe pravnega reda Evropske unije le-ta postala nepotrebna. Z razveljavitvijo Zakona o biocidnih proizvodih se razveljavijo tudi vsi podzakonski akti, izdani na njegovi podlagi, saj vsi postopki potekajo na podlagi EU predpisa, uredbe 528/2012 o biocidnih proizvodih.

Za izvajanje EU uredbe v prehodnem obdobju, ko uredba še ne bo veljala za vse aktivne biocidne snovi, bo v Republiki Sloveniji še naprej potekal postopek priglasitve, zaradi česar se s predlaganim zakonom ohranjajo trije predpisi, ki so še potrebni za izvajanje tega postopka, to je Register biocidnih proizvodov, Pravilnik o posebnih pogojih za dajanje biocidnih proizvodov v promet in merilih za določitev biocidnih proizvodov, ki se prodajajo le na določenih mestih prodaje in pa Pravilnik o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati laboratoriji za preskušanje biocidnih proizvodov za postopek priglasitve. Razveljavitev Zakona o biocidnih proizvodih ne spreminja sedanje ureditve področja, saj se le-ta z EU uredbo v celoti ohranja, v določenih elementih pa celo izboljšuje. Razveljavitev nacionalnega pravnega reda ne bo zmanjšala ravni varovanja zdravja prebivalcev in okolja v Sloveniji pred neželenimi učinki biocidnih proizvodov. Po uveljavitvi predlaganega zakona bosta področje biocidnih proizvodov urejali le še uredba o biocidnih proizvodih 528/2012 Evropskega parlamenta in Sveta in uredba o izvajanju uredbe o biocidnih proizvodih, s katero Vlada Republike Slovenije določa pristojni organ URSK in kazenske sankcije. Le-ta je bila že sprejeta.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za zdravstvo kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila odbora pa dajem besedo predsednici Alenki Jeraj.

ALENKA JERAJ (PS SDS): Hvala za besedo. Lep pozdrav vsem!

Odbor za zdravstvo je na svoji 8. seji dne 12. marca kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o prenehanju veljavnosti Zakona o biocidnih proizvodih, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo in sprejetje po skrajšanem postopku predložila Vlada Republike Slovenije. Uvodno obrazložitev k predlogu zakona je v imenu predlagatelja podala ministrica za zdravje dr. Alenka Trop Skaza. Poudarila je, da je temeljni cilj predloga zakona

Uveljavitev enotne pravne ureditve na področju dostopnosti na trgu in uporabe biocidnih proizvodov v celotni Evropski uniji. S predlogom zakona se razveljavlja obstoječa nacionalna zakonodaja in vzpostavlja skupna enotna pravna ureditev v skladu z evropskim pravnim redom. Predlagani zakon ne posega v pridobljene pravice gospodarskih subjektov, saj v skladu z uredbo 528/2012/EU ohranja status biocidnih proizvodov, ki so bili v Sloveniji legalno v prometu in uporabi do uveljavitve novega zakonodajnega okvira. Prav tako se obstoječa stopnja varovanja zdravja ljudi in okolja ne zmanjšuje, saj se vse rešitve ohranjajo v obstoječi uredbi.

Z razveljavitvijo omenjenega zakona se razveljavijo tudi podzakonski akti, ki so bili izdani na njegovi podlagi, saj vsi postopki potekajo na podlagi evropskega pravnega reda. Za izvajanje omenjene uredbe v prehodnem obdobju pa bo v Sloveniji še naprej potekal postopek priglasitve. V ta namen se s predlaganim zakonom še naprej ohranjajo trije predpisi, ki so potrebni za izvajanje tega postopka. Odbor se je seznanil z mnenjem Zakonodajno-pravne službe, ki je predlog zakona proučila z vidika njegove skladnosti z ustavo, pravnim sistemom, in z zakonodajno-tehničnega vidika. Amandma poslanskih skupin koalicije k 2. členu odpravlja nedorečenost, na katero je opozorila Zakonodajno-pravna služba. Odbor je v skladu z drugim odstavkom 130. člena Poslovnika Državnega zbora obravnaval amandma poslanskih skupin koalicije k 2. členu in ga sprejel. Odbor je v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o vseh členih predloga zakona skupaj in jih sprejel. Glede na sprejet amandma je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga zakona, v katerega je vključen sprejeti amandma. Dopolnjeni predlog zakona je sestavni del tega poročila.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Kot prvi ima besedo gospod Ivan Hršak za stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije.

IVAN HRŠAK (PS DeSUS): Hvala, predsedujoča. Lep pozdrav vsem!

V Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev Slovenije bomo podprli Predlog zakona o prenehanju veljavnosti Zakona o biocidnih proizvodih, saj se z njim razveljavlja obstoječa nacionalna zakonodaja in vzpostavlja skupna, enotna pravna ureditev v skladu z evropskim pravnim redom. Njegov temeljni cilj je namreč uveljavitev enotne pravne ureditve na področju dostopnosti na trgu in uporabe biocidnih proizvodov v celotni Evropski uniji. Predlagani zakon ne posega v pridobljene pravice gospodarskih subjektov, saj v skladu z

uredbo o dostopnosti na trgu in uporabi biocidnih proizvodov iz leta 2012 ohranja status biocidnih proizvodov, ki so bili v Sloveniji legalno v prometu in uporabi do uveljavitve novega zakonodajnega okvira. Taista uredba določa poleg enotnih postopkov ocenjevanja biocidnih proizvodov, ki jih vodijo pristojni organi, tudi centralizirane postopke ocenjevanja aktivnih snovi in biocidnih proizvodov, ki jih bo vodila in koordinirala Evropska kemijska agencija v Helsinkih, zato se z razveljavitvijo Zakona o biocidnih proizvodih razveljavljajo tudi vsi podzakonski akti, izdani na njegovi podlagi, ki so te postopke urejali do sedaj. Omenjena uredba vsebuje tudi rešitev, s katero se ohranja obstoječa stopnja varovanja zdravja ljudi in okolja. To pomeni, da prenehanje veljavnosti Zakona o biocidnih proizvodih ne prinaša znižanja stopnje varovanja zdravja ljudi in okolja. Zato bomo, kot že rečeno, poslanke in poslanca Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije predlog zakona podprli. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

V imenu Poslanske skupine Nove Slovenije bo stališče predstavila gospa Iva Dimic.

IVA DIMIC (PS NSi): Spoštovana predsedujoča, državna sekretarka, kolegice in kolegi!

Že sam naslov Predloga zakona o prenehanju veljavnosti Zakona o biocidnih proizvodih je dovolj zgovoren. Z biocidnimi proizvodi, kot so dezinfekcijska sredstva, konzervansi proizvodov in materialov, nekmetijski pesticidi in antivegetacijska sredstva, se praktično srečujemo dnevno oziroma pogosto, zaradi česar je njihova varnost za uporabnike še posebnega pomena. S predlaganim zakonom se razveljavlja dosedanja ureditev na področju proizvodnje in prometa z biocidnimi proizvodi, ker je zaradi obvezne neposredne uporabe uredbe 528/2012/EU o dostopnosti na trgu in uporabi biocidnih proizvodov postal zakon nepotreben. Navedena uredba je bila sprejeta 22. maja 2012, v državah članicah Evropske unije pa se je začela uporabljati s 1. septembrom 2013. Uredba, ki se bo v Sloveniji uporabljala neposredno, uvaja enotne postopke za izdajo dovoljenj za aktivne snovi in biocidne proizvode, določa področja uporabe, ureja souporabo podatkov za druge predlagatelje, določa enotni nabor podatkov, ki jih mora vsebovati dokumentacija, ter predpisuje pristojbine, ki jih za opravljanje postopkov plačujejo podjetja Evropski kemijski agenciji in pristojnim organom držav članic Unije. Ker se uredba neposredno uporablja v vseh državah članicah Evropske unije, je torej nacionalna zakonodaja postala nepotrebna.

V Novi Sloveniji bomo predlog zakona podprli.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

V imenu Poslanske skupine Pozitivna Slovenija bo stališče predstavil gospod Darko Jazbec.

DARKO JAZBEC (PS PS): Hvala lepa za besedo. Lep pozdrav vsem prisotnim, še posebej predstavnikom Ministrstva za zdravje. Vidimo, da so aktivni ne glede na kadrovske situacije.

O vsebini smo že slišali. Predlog zakona o prenehanju veljavnosti Zakona o biocidnih proizvodih je posledica uveljavitve enotne pravne ureditve na področju dostopnosti na trgu in uporabe biocidnih proizvodov na tržišče Evropske unije. Zaradi implementacije enotne pravne ureditve s tem zakonom ustrezno razveljavljamo trenutno obstoječi Zakon o biocidnih proizvodih. Na področju ravnanja z biocidnimi proizvodi je temelj najprej predstavljala evropska direktiva o dajanju biocidnih pripravkov v promet in uporabo, ki je začela veljati leta 2000 in smo jo v slovenski pravni red povzeli z Zakonom o kemikalijah in nato leta 2006 nadgradili z Zakonom o biocidnih proizvodih. Nato je bila leta 2012 sprejeta še uredba o dostopnosti na trgu in uporabi biocidnih proizvodov, ki se je v državah članicah Evropske unije začela neposredno uporabljati 1. septembra lansko leto. Ta določa enotni pravni instrument na področju dostopnosti in uporabe na evropskem trgu, uvaja enotne postopke za izdajo dovoljenj za aktivne snovi in biocidne proizvode, določa področja uporabe, ureja souporabo podatkov za druge predlagatelje, določa enotni nabor podatkov, ki jih mora vsebovati dokumentacija, ter predpisuje pristojbine, ki jih za opravljanje postopkov plačujejo podjetja Evropski kemijski agenciji in pristojnim organom držav članic Unije. Ker se ta uredba, kot rečeno, uporablja neposredno tudi v Sloveniji, že poteka postopek za sprejetje uredbe o izvajanju evropske uredbe o biocidnih proizvodih.

Kaj pravzaprav so biocidi? Gre za sestavine, ki jih vedno pogosteje uporabljamo v gospodinjstvu in kmetijstvu, zato je prav, da jih na tem mestu vsaj omenimo. Pri biocidih gre torej za posebno vrsto pesticidov za zatiranje škodljivih organizmov v bivalnih ali drugih javnih prostorih, na primer za dezinfekcijo ali deratizacijo. Uporabljamo jih v raznih izdelkih oziroma materialih za konzervanse, za zaščito lesa in drugo. Vidimo zelo široko paleto uporabe. Gre za pripravke, ki vsebujejo eno ali več aktivnih snovi, ki na biološki ali kemični način uničujejo ali kako drugače vplivajo na nezaželene oziroma škodljive organizme. Njihovo poznavanje je izjemno pomembno tudi za potrošnike.

Kot rečeno, bomo zaradi možnosti obstoja dvojne pravne normiranosti v Poslanski skupini Pozitivna Slovenija podprli Predlog

zakona o prenehanju veljavnosti Zakona o biocidnih proizvodih. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke pa bo predstavil mag. Štefan Tisel.

MAG. ŠTEFAN TISEL (PS SDS): Vsem lep pozdrav, spoštovana podpredsednica Državnega zbora, spoštovana državna sekretarka s sodelavci, spoštovani poslanke in poslanci!

V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke Predlogu zakona o prenehanju veljavnosti Zakona o biocidnih proizvodih ne nasprotujemo. S 1. 9. 2013 se je v vseh članicah Evropske unije začela uporabljati uredba o dostopnosti na trgu in uporabi biocidnih proizvodov. Uredba uvaja enotne postopke za izdajo dovoljenj za aktivne snovi in biocidne proizvode, določa področja uporabe in določa enotni nabor podatkov, ki jih mora vsebovati dokumentacija, ter predpisuje pristojbine, ki jih za opravljanje postopkov plačujejo podjetja Evropski kemijski agenciji in pristojnim organom držav članic Unije. Vlada je predlagala obravnavo zakona po skrajšanem postopku, saj gre za prenehanje veljavnosti zakona, katerega vsebina bo po novem urejena v uredbi o izvajanju uredb Evropske unije o biocidnih proizvodih. Postavljalo se je vprašanje, ali ne bodo slovenski proizvajalci biocidnih proizvodov, ki so v glavnem mala ali srednja podjetja, diskriminirani pri poenotenju postopkov. Zagotovljeno je bilo, da je Republika Slovenija za izvajanje obravnavane uredbe določila svoj lasten seznam vrednotenja pristojbin za postopke, katerih izvedbo zahteva uredba. Pri določanju višine pristojbin so bila upoštevana mnenja predstavnikov industrije in Gospodarske zbornice Slovenije z namenom zagotoviti čim nižje stroške za proizvajalce in hkratnega doseganja ustrezne strokovne ravni. Poenotenje postopkov delovanja proizvajalcev biocidnih proizvodov pa na samo možnost vključevanja proizvajalcev na evropski trg biocidnih proizvodov po oceni urada nima posebnega vpliva. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov bo stališče predstavila dr. Andreja Črnak Meglič.

DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ (PS SD): Spoštovana gospa podpredsednica, gospa državna sekretarka s sodelavci, kolegice in kolegi, prav lep pozdrav!

Poslanska skupina Socialnih demokratov bo Predlog zakona o prenehanju veljavnosti Zakona o biocidnih proizvodih, ki ga je v obravnavo Državnemu zboru po skrajšanem

postopku predložila Vlada, podprla. Predlog zakona se sprejema zaradi implementacije evropske zakonodaje in predvideva prenehanje veljavnosti Zakona o biocidnih proizvodih, ki je do sedaj urejal nacionalno ureditev na področju proizvodnje in prometa z biocidnimi proizvodi. Z implementacijo evropskega pravnega reda, ki pomeni razveljavitev Zakona o biocidnih proizvodih, bosta to področje urejali le še leta 2012 izdana uredba Evropskega parlamenta in Sveta številka 528 o biocidnih proizvodih in uredba o izvajanju uredbe o biocidnih proizvodih, ki jo pripravlja Vlada. Pomembno je poudariti, da se sedanja ureditev področja ne spreminja, temveč se v celoti ohranja in se na nekaterih mestih celo izboljšuje. Še posebej se je Slovenija angažirala na področju zaščite položaja manjših proizvajalcev biocidnih proizvodov in zavarovala njihov položaj.

Glede na navedeno dovolite, da še enkrat ponovim: v naši poslanski skupini bomo predlog zakona podprli. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Tako smo končali s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Ker amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona. Odločanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje zбора opravili danes v okviru glasovanja, in sicer pol ure po prekinjeni 18. točki dnevnega reda. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **19. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA RESOLUCIJE O NACIONALNEM PROGRAMU NA PODROČJU PREPOVEDANIH DROG 2014–2020.**

Predlog resolucije je v obravnavo zboru predložila Vlada. Za dopolnilno obrazložitev predloga resolucije dajem besedo predstavniku Vlade. Stališče bo predstavila gospa Nina Pirnat, državna sekretarka na Ministrstvu za zdravje.

NINA PIRNAT: Hvala za besedo predsedujoči. Spoštovani poslanke in poslanci!

Prepovedane droge so problem v vseh družbah sveta, ki se soočajo z enakimi izzivi, kaj narediti za zmanjšanje ponudbe prepovedanih drog in kako ukrepati, da do negativnih posledic rabe drog ne bi prišlo, vsaj ne v tolikšnem obsegu in ne s tolikšno škodo. Zato je resolucija oblikovana na podlagi široke palete teoretičnega in empiričnega znanja ter s ciljem, da se pojav prepovedanih drog v Sloveniji v prihodnjem obdobju bolj sistematično obvladuje in da se naredijo novi potrebni koraki v smeri izboljšanja stanja na tem področju. Med ključnimi cilji in nalogami, zapisanimi v novem nacionalnem programu na področju drog za obdobje 2014–2020, izpostavljamo: programe preprečevanja uporabe prepovedanih drog, s katerimi želimo

povečati abstinenco in zmanjšati število novih uporabnikov drog med mlajšo generacijo ter zmanjšati število prekrškov in kaznivih dejanj, povezanih s prepovedanimi drogami; programe za preprečevanje okužbe z virusi HIV, hepatitisoma B in C ter smrtnih primerov zaradi prevelikih odmerkov; programe psihosocialne obravnave uporabnikov drog, terapevtskih skupnosti in komun ter programe reintegracije bivših zasvojenih oseb; razvoj koordinativnih struktur na področju drog na lokalni in državni ravni ter dejavnost proti organiziranemu kriminalu, prepovedanemu prometu z drogami, pranju denarja ter proti drugim oblikam kriminala v povezavi z drogami.

Ta resolucija prihaja ob pravem času. Na področju prepovedanih drog smo namreč soočeni s številnimi novimi izzivi. Tu naj omenim predvsem hiperprodukcijo novih sintetičnih drog. Vsak dan namreč v laboratorijih po svetu nastajajo nove psihoaktivne snovi, kar predstavlja velik izziv tudi za mednarodno skupnost, saj se posamezne države ne odzivajo enako hitro na ta problem in postaja vse bolj jasno, da bo treba rešitve iskati v mednarodnih dogovorih in še bolj tesnem sodelovanju med državami. Poskusi legalizacije konoplje, ki smo jim bili pravkar priča tudi pri nas, jasno kažejo, da se bo morala mednarodna skupnost na novo opredeliti do tega problema prepovedanih drog. Nove droge in spremembe v vedenju uporabnikov drog pa bodo v prihodnje zahtevale večjo fleksibilnost tudi pri obravnavi uživalcev prepovedanih drog. V resoluciji o nacionalnem programu na področju prepovedanih drog so med drugim nakazane tudi poti in načini reševanja problematike uporabe konoplje v medicini. Hkrati resolucija glede pozivov k nadaljnji liberalizaciji dostopa do drog opozarja na globalno naravo regulacije vseh drog, vključno s konopljo, in na potrebo, da se morebitne spremembe veljavne regulative obravnavajo v sodelovanju s pristojnimi mednarodnimi institucijami, Evropsko komisijo, Organizacijo združenih narodov, predvsem pa na podlagi znanstveno preverljivih spoznanj in ugotovitev.

Povsod so seveda možne izboljšave in prav v nadgradnjo obstoječega v smislu boljše koordinacije in zagotavljanja večje kakovosti in učinkovitosti je usmerjen predlog nacionalnega programa. Predlagane izboljšave temeljijo na v preteklih letih opravljenih vrednotenjih izvajanja predhodne strategije in posameznih programov, kot je na primer metadonski program v okviru obravnave uživalcev prepovedanih drog v Centru za preprečevanje in zdravljenje odvisnosti od drog. Na področju preventive se novi nacionalni program osredotoča predvsem na krepitev zdravega načina življenja. Poudarek je na zagotavljanju preverjenih, kakovostnih in učinkovitih preventivnih programov, ki se izvajajo v različnih okoljih, na primer v šolstvu ali delovnih organizacijah. To pa zahteva usklajeno delovanje različnih resorjev ter tudi uvajanje

standardov za tovrstne programe in njihovo vrednotenje. Na tem področju smo že v sami pripravi nacionalnega programa dosegli visoko stopnjo sodelovanja med zdravstvom, šolstvom in socialnim varstvom.

Pomemben del predloga so tudi programi rehabilitacije, celovite psihosocialne obravnave, ki so sicer v pristojnosti Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, so pa hkrati nujno nadaljevanje obravnave uporabnikov prepovedanih drog v zdravstvu. Področje prepovedanih drog zahteva tesno medresorsko sodelovanje ter tudi dobro sodelovanje in vključenost nevladnega resorja. Formalni okvir za tak način dela predstavlja medresorska komisija za droge pri Vladi Republike Slovenije, ki je besedilo resolucije potrdila in bo tudi v bodoče skrbela za koordinacijo izvajanja nacionalnega programa. Komisija vključuje 9 resorjev, predstavnike stroke in civilne družbe.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Predlog resolucije je obravnaval Odbor za zdravstvo kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila odbora zato dajem besedo predsednici odbora gospe Alenki Jeraj.

ALENKA JERAJ (PS SDS): Hvala lepa.

Odbor za zdravstvo je na svoji 8. seji 12. marca kot matično delovno telo obravnaval Predlog resolucije o nacionalnem programu na področju prepovedanih drog 2014–2020, ki jo je Državnemu zboru v obravnavo in sprejetje predložila Vlada Republike Slovenije. V poslovnem letu so bili k predlogu resolucije vloženi amandmaji poslanskih skupin koalicije SD, DL, PS in DeSUS k več podpoglavjem. Dopolnilno obrazložitev predloga resolucije je podala ministrica za zdravje dr. Alenka Trojčič. Poudarila je, da področje prepovedanih drog zahteva tesno medresorsko sodelovanje in usklajevanje ter vključenost nevladnega sektorja. Formalni okvir dela predstavlja Komisija za droge pri Vladi Republike Slovenije, ki bo tudi v bodoče skrbela za koordinacijo izvajanja nacionalnega programa in vključuje 9 resorjev, predstavnike stroke in civilne družbe. Na področju prepovedanih drog se soočamo s številnimi novimi izzivi, predvsem v obliki hiperprodukcije novih sintetičnih drog, ki zaradi novih komunikacijskih orodij postajajo mednarodni problem.

V laboratorijih po vsem svetu nastajajo vsak dan nove psihoaktivne snovi, ki se z veliko naglico širijo in prodajajo. Mednarodna skupnost se bo morala tako na novo opredeliti do problema prepovedanih drog. Aktualnost dogajanja na tem področju se kaže tudi v zahtevah civilne družbe po legalizaciji konoplje, ki smo ji pričla tudi v Sloveniji. Predstavnica Nacionalnega inštituta za javno zdravje je povedala, da inštitut več kot 10 let epidemiološko spremlja stanje na tem področju,

in podatki kažejo, da se vzorec uporabnikov drog v Sloveniji spreminja. V preteklosti je bila v ospredju uporaba opiatov, v zadnjih letih pa se predvsem med mladimi pojavljajo povsem nove droge. V ospredje prihaja uporaba konoplje, kokaina in novih sintetičnih drog ter inhalantov. Na inštitutu je bila v letu 2011–2012 izvedena raziskava o uporabi tobaka, alkohola in prepovedanih drog med prebivalci, stari med 15 do 64 let. Po podatkih raziskave je 16 % prebivalcev Slovenije kadarkoli v življenju uporabilo prepovedano drogo, največkrat konopljo. Najpogosteje se prepovedane droge kombinira z alkoholom. Prav tako so raziskave pokazale, da je zelo pogosta uporaba konoplje in hlapih med mladostniki.

V razpravi so nekateri člani odbora menili, da je resolucija premalo konkretna, predvsem pa, da ni programsko naravnana. Večji del resolucije je namenjen oceni stanja, premalo poudarka pa je danega na ohranjanju abstinence kot vrednote. Resolucija se ukvarja s prepovedanimi drogami, potrebovali pa bi tudi resolucijo o uporabi dovoljenih drog, predvsem s stališča prevelike uporabe alkohola in tobaka v Sloveniji. Tudi v okviru EU poteka široka razprava o rabi alkohola. Slovenija je na področju preventive veliko naredila, vprašanje pa je, ali obstoječi programi, predvsem metadonski, glede na porabljenih sredstev dajejo ustrezne rezultate. Nekateri člani so bili mnenja, da resolucija predstavlja dober dokument, s katerim si država in ostale inštitucije prizadevajo za to, da bi to področje še naprej tako dobro delovalo. Vsi se zavedamo, kakšen problem predstavljajo prepovedane droge v družbi.

Z dobrimi preventivnimi programi je Slovenija na teh področjih veliko naredila. Imamo razvito mrežo centrov, aktivne so nevladne organizacije. Ta resolucija je nadgradnja oziroma evalvacija prejšnje in predstavlja kakovostno osnovo za nadaljnje delo, ki bo podrobneje opredeljeno v akcijskem načrtu. Odbor je sprejel še dva amandmaja k podpoglavju Preventiva v vzgoji in izobraževanju in k podpoglavju Preventiva v šolskem okolju. Skladno s 128. členom Poslovnika je odbor glasoval o vseh delih predloga resolucije skupaj in jih sprejel. Glede na sprejete amandmaje je na podlagi 133. člena Poslovnika pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga resolucije o nacionalnem programu na področju prepovedanih drog 2014–2020, v katerega so vključeni vsi sprejeti amandmaji. Dopolnjeni predlog resolucije je sestavni del tega poročila.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima Poslanska skupina Nove Slovenije in v njenem imenu gospa Iva Dimić.

IVA DIMIĆ (PS NSI): Spoštovani!
Ministrstvo za zdravje je kot pristojno ministrstvo v sodelovanju z 9 resorji in zunanjimi

strokovnjaki ter predstavniki civilne družbe pripravilo predlog resolucije o nacionalnem programu Republike Slovenije na področju drog za obdobje 2014–2020. Nacionalni program na področju drog v Sloveniji tokrat obravnavamo tretjič, in sicer je bil prvi sprejet leta 1992, nato pa je bila po daljšem časovnem razmiku v februarju 2004 sprejeta resolucija za obdobje 2004–2009. Cilj predlagatelja resolucije je zmanjšati in omejiti škodo, ki bi jo za posameznika, družino in družbo predstavljala raba prepovedanih drog. Glede na to, da naj bi bila ta resolucija za obdobje od leta 2014 do 2020, torej za šestletno obdobje, se nam v delu potrebnih ukrepov zdi preskromna, premalo konkretna in programska. Večji del resolucije je namenjen oceni stanja. V Novi Sloveniji menimo, da predlog resolucije ne pomeni zadostnega strokovnega odziva na problematiko naraščajočega števila tako ponudnikov kot uporabnikov prepovedanih drog.

V resoluciji je dan občutno premajhen poudarek ohranjanju abstinence kot vrednote, ampak ravno nasprotno: pretirani pozitivni diskriminaciji uporabnikov drog. Glede na to, da strategija Evropske unije na področju drog poleg prepovedanih vključuje tudi dovoljene droge, zlasti alkohol, bi bilo smiselno pripraviti tudi resolucijo o uporabi dovoljenih drog, kot sta na primer alkohol in tobak. Evalvacija izvajanja pretekle resolucije je pokazala na premalo medsebojnega povezovanja in komunikacije med različnimi resorji ter tudi izvajalci programov, ki so bili v veliki meri prepuščeni sami sebi. V Poslanski skupini Nove Slovenije se lahko z veliko navedenimi ukrepi v resoluciji strinjamo, vendar pa so med njimi tudi takšni, ki jim izrecno nasprotujemo. Iz resolucije nekako veje paradigma o varnem uživanju drog, ni pa dovolj velikega poudarka danega preventivi in visokopražnih programih, ki imajo za cilj abstinenco. To je še posebej pomembno v teh časih, saj pripravljavci resolucije v njej priznavajo, da je Slovenija v tem trenutku na pomembnem razpotju tako glede vzorcev uporabe drog kot tudi glede pristopov za zmanjševanje rabe prepovedanih drog.

Resolucija daje prevelik poudarek krepitvi mreže nizkopražnih programov in njihovi razširitvi na področja, kjer jih še ni, vključno za uporabnike konoplje. Pri obravnavi resolucij in druge zakonodaje s področja prepovedanih drog pa smo v Novi Sloveniji postali pozorni še na eno dejstvo, in sicer da smo ob vsakem takšnem programu malo bolj odprli vrata legalizaciji oziroma sprejemljivosti določene droge. Naj konkretiziram. Leta 1994 je bila sprejeta doktrina zdravljenja z metadonom. Slovenija je bila ena izmed prvih držav, ki je leta 1999 dekriminalizirala nedovoljeno drogo za osebno uporabo. Leta 2005 sta bili uvedeni v program zdravljenja še dve dodatni substitucijski zdravili, buprenorfin ter dolgo delujoči morfin. Tudi ta resolucija, ki je pred nami, med drugim predvideva uvedbo novega programa, in sicer

predpisovanja heroina na recept, čemur bo treba prilagoditi vso ostalo zakonodajo. Na Odboru za zdravstvo je bila sicer opravljena daljša razprava o sami resoluciji, vendar ni bilo zaznati, da bi ta ukrep razen Nove Slovenije še koga skrbel.

Prav tako resolucija predvideva vzpostavitev sistema za testiranje omenjene količine vzorcev drog za uporabnike, v katerem bi uporabniki lahko anonimno posredovali vzorce v brezplačno ali plačljivo testiranje drog. Nadalje, postavitev iglomatov in program izmenjave igel v lekarnah. V Novi Sloveniji menimo, da je pri načrtovanju ukrepov in programov treba biti skrajno previden, saj lahko z neprimernimi pristopi celo spodbujamo vedenje, ki bi ga v osnovi želeli preprečiti. Menimo, da bi morali v večji meri spodbujati preventivne in visokopražne programe, ki imajo za cilj popolno abstinenco, kot so terapevtske skupnosti in komune. Ohranjanje abstinence mora biti vrednota. V Novi Sloveniji smo proti kakršnimkoli ukrepom v smeri legalizacije in dekriminalizacije posameznih prepovedanih drog. Popolnoma nesprejemljiv je predviden program predpisovanja heroina na recept glede na podatek, da se je število uporabnikov stabiliziralo. Nikjer v resoluciji to ni strokovno utemeljeno. Z vsako resolucijo se naredi še kakšen korak več k liberalizaciji.

Poslanska skupina Nove Slovenije predloga žal iz navedenih razlogov ne podpira.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

V imenu Poslanske skupine Pozitivne Slovenije bo predstavil stališče gospod Darko Jazbec.

DARKO JAZBEC (PS PS): Hvala za besedo.

Moram pohvaliti pripraviljavce te resolucije. Po mojem mnenju in mnenju Pozitivne Slovenije gre za zelo dober dokument. Namreč, gre za 67 strani – to ni nekaj na 5 straneh napisano –, za zelo razdelano resolucijo, in če se to dobro prebere, vidimo, da nova resolucija o nacionalnem programu na področju prepovedanih drog 2014–2020 temelji na osnovi. Zdaj bom pa naštel te temelje. Na rezultatih evalvacij pretekle strategije 2004–2009, potem na ugotovljenih potrebah vseh resorjev. Namreč, kar 9 različnih je vključenih. Vidimo, da ta tematika zadeva zelo širok spekter. Nadalje, na novejših izsledkih znanosti, na usklajevanju nacionalne zakonodaje z zakonodajo EU, na celostnem pristopu, ki združuje na eni strani zmanjševanje povpraševanja in na drugi strani zmanjševanje ponudbe. Potem temelji tudi na spremljanju ter upoštevanju sprememb epidemiološke slike. V zadnjih letih tako v ospredje prihaja predvsem uporaba konoplje, kokaina in sintetičnih drog ter drog, ki trenutno sploh še niso na listi prepovedanih drog, saj je inovativnost proizvajalcev in preprodajalcev izjemna.

V primerjavi z EU izstopamo pri uporabi hlupil in konoplje, ki so v Sloveniji, tako ocenjuje kar 45 % mladih, zelo lahko dostopna. Prav tako se v Sloveniji ne zavedamo dovolj škodljivosti uporabe prepovedanih drog, saj je odstotek mladih, ki se tega zavedajo, nižji kot pri mladostnikih v drugih državah Evropske unije. Zato je po oceni Poslanske skupine Pozitivna Slovenija izrednega pomena prav preventiva na področju vzgoje in izobraževanja tudi v šolskem okolju. Na matičnem delovnem telesu smo sprejeli tudi amandmaja odbora, prispela s strani Preventivne platforme. Ta vsebina oziroma dopolnjeni predlog resolucije pa je naletel na neodobranje s strani Zveze nevladnih organizacij na področju drog in zasvojenosti, ki opozarja na zmanjševanje preventivnih ukrepov ravno v prej omenjenem okolju. Torej, dilema je bila, ali je zmanjševanje škode sploh preventiva in ali to sodi v šolsko okolje.

Pristojno ministrstvo zagotavlja, da je z besedilom še vedno dana možnost vsem programom, ki delujejo na podlagi načel zmanjševanja škode za delo v šolskem prostoru na podlagi kriterijev kakovosti. Te kriterije pa bo na predlog Komisije Vlade za droge pripravila ekspertna skupina za opredelitev preventive v šolskem prostoru, kot je v resoluciji že navedeno. Naj za konec še omenim, da je Vlada s predlogom resolucije sledila tudi sprejetemu sklepu Odbora za zdravstvo na področju uporabe konoplje v medicinske namene, kar je možno zagotoviti s spremembo Uredbe o razvrstitvi prepovedanih drog in s tem zagotoviti dostopnost do zdravil, izdelanih iz kanabisa. S tem bo omogočena raba zdravil iz konoplje pod zdravniškim nadzorom skladno z veljavnimi predpisi na področju zdravil in na podlagi strokovno usklajenih smernic za njihovo predpisovanje, ki jih pripravi medicinska stroka.

V Poslanski skupini Pozitivna Slovenija bomo predlog resolucije o nacionalnem programu na področju prepovedanih drog do leta 2020 podprli. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke bo stališče predstavil mag. Štefan Tisel.

MAG. ŠTEFAN TISEL (PS SDS): Še enkrat vsem lep pozdrav, spoštovani prisotni!

Predlogu resolucije o nacionalnem programu na področju prepovedanih drog 2014–2020 v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke ne nasprotujemo. Resolucija je običajno lepo napisana, je seznam želja, kaj bi bilo dobro, če bi bilo. Vsekakor usmerjajo ideje za izboljšanje položaja na različnih področjih in ravneh, žal pa pogosto ostanejo bolj na načelni ravni. Akcijski načrt je tisti, ki konkretizira dejavnost v različnih sredinah, posamezne projekte in programe ter velja za obdobje dveh let. Na Odboru za

zdravstvo smo prejeli obljubo Ministrstva za zdravje, da je akcijski načrt v pripravi oziroma da se priprava že končuje. Mnoge dejavnosti že zdaj potekajo zgledno, na primer preprečevanje obolevnosti za HIV pri uporabnikih prepovedanih drog, in tudi dejavnosti preventive so na več področjih zadovoljive, da ne rečemo dobre.

Številni predstavniki strokovne javnosti, Ministrstvo za zdravje, Nacionalni inštitut za javno zdravje, Komisija za droge Vlade Republike Slovenije, Urad za droge, Center za zdravljenje odvisnosti od prepovedanih drog kot tudi laična javnost, nevladne organizacije, Zveza prijateljev mladine, Združenje za državljanski nadzor zdravstvenega varstva, so na odboru predstavili dosežke oziroma izboljšave v preteklem obdobju. Tudi poslanci vseh poslanskih skupin smo si bili enotni, da se prizadevanja za preventivne ukrepe v zvezi s prepovedanimi drogami ne morejo ločevati od preventive v zvezi z dovoljenimi drogami, kot sta nikotin in alkohol. Zasvojenost ima lahko enake posledice, ki so prav tako hude, tako na socialnem področju kot na področju obolevnosti in smrtnosti. Preventiva se mora začeti že pri načrtovanju družine, nadaljevati v vrtcih, šolah, športnih društvih, drugih društvih, delovnih organizacijah, zavodih ter tudi v društvih civilne družbe, ki se ciljano ukvarjajo z zasvojenosti in njihovimi svojci.

Tudi zdravstveni zavodi, ki se ukvarjajo s posledicami zasvojenosti oziroma zasvojenici, včasih preveč rutinsko postopajo in spregledajo kakšno možnost, da je zasvojenec še ozdravljiv. Statistika pravi, da se tretjina zasvojenecv lahko ozdravi, tretjina se zdravi in potem ponovno začne jemati oziroma spada med povratnike, ena tretjina zasvojenecv pa je nekako odpisanih, prepuščenih metadonski ambulanti, in s tem si umijemo roke, da vse storimo. Tako se letno porabi približno 5 milijonov evrov za te programe. Morda bi se dalo koga še rešiti iz pekla drog z bolj subtilnimi programi. Pred kratkim smo v Državnem zboru obravnavali zakon o konoplji, ki ga je predlagal Slovenski konopljin socialni klub in ga je s pomočjo podpisov volivcev vložil v parlamentarno obravnavo. Parlamentarna razprava je pokazala, da konopljo občasno uporablja 16 % prebivalcev, večinoma v zdravstvene namene. Medicinski učinki glede zdravljenja različnih bolezni, tudi raka, večinoma še niso dokazani, je pa lajšanje bolečin in boljše počutje tisto, kar bolnike vodi v uporabo konopljinega olja.

V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke ne nasprotujemo uporabi konoplje v zdravilne namene, vendar mora biti tudi v rokah medicine in pod kontrolo. To pa nikakor ne pomeni legalizacije konoplje. Da je vsebina resolucije o nacionalnem programu na področju prepovedanih drog zelo obsežna in prepletena, pove že to, da se dotika kar 9 ministrstev. Ker je vključenih toliko organizacij in posameznikov, se obeta upanje, da se bo preventiva še izboljšala, da bodo ljudje bolj

ozaveščeni in tudi bolj pripravljeni pomagati odvisnikom in njihove skupnosti v svojem sosedstvu tudi bolj tolerirali oziroma sodelovali z njimi. Tudi za najtežje odvisnike ni rešitev metadon ali sterilna igla, ampak tudi individualni pristop, ki lahko privede do uspeha. Ravno v tem tednu od 1. do 7. aprila 2014 poteka Teden zdravega mesta in Lokalne akcijske skupine za preprečevanje zasvojenosti z drogami. Vključena je Slovenska mreža zdravih mest, občine, Rdeči križ in druge humanitarne organizacije, zdravstvene organizacije in številni prostovoljci. Čestitam jim za njihovo dela in njihova prizadevanja in vsem hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov bo stališče predstavila dr. Andreja Črnak Meglič.

DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ (PS SD):
Hvala za besedo.

Predlog resolucije o nacionalnem programu na področju prepovedanih drog za obdobje 2014–2020 predstavlja kontinuiteto resoluciji, ki se je iztekla leta 2009. Predlog resolucije so v okviru javne razprave obravnavale različne zainteresirane skupine, nevladne organizacije, posamezniki in društva, ki so lahko na predlog besedila podali tudi svoje pripombe in dopolnitve. Gre za izjemno kompleksno in multidisciplinarno področje, ki se tiče več vladnih resorjev in nevladnih organizacij, ki morajo opraviti velik napor, da se uskladijo in skupaj delujejo in sodelujejo pri iskanju rešitev, ki bodo na področju prepovedanih drog kljubovale novim izzivom, ki se vsakodnevno pojavljajo v novih oblikah. Povečana proizvodnja novih sintetičnih drog v kombinaciji z informacijsko-komunikacijskim napredkom nas vsakodnevno postavlja pred nove ovire v boju proti uporabi in ozaveščanju o posledicah uporabe prepovedanih drog.

Nova dognanja in rezultati raziskav pa nas navajajo k potrebi, da na ravni mednarodne skupnosti opravimo ponoven razmislek o redefiniciji in pristopu k obravnavi prepovedanih drog. Nov nacionalni program nadgrajuje obstoječega in odpira možnosti za nove pristope pri iskanju odgovorov na izzive. Pred nami je že tretji nacionalni program, za katerega upamo, da bo vsaj tako uspešen kot predhodna, ki sta med drugim pomembno prispevala k uvrstitvi Slovenije med najuspešnejše države v preprečevanju okužb med uporabniki drog. Nacionalni program je tako osnova za izboljšanje stanja in se usmerja na področje preventive. Predlog je usmerjen k doseganju boljše koordinacije, zagotavljanju večje kakovosti in učinkovitosti, k preventivi s poudarkom na krepitvi zdravega načina življenja. Poudarek je tudi na zagotavljanju preverjenih, kakovostnih in učinkovitih preventivnih programov, ki se izvajajo v različnih okoljih.

Pomemben del programa pa je vsekakor tudi rehabilitacija oziroma celostna psihosocialna obravnava.

Izvajanje te strategije je podkrepjeno z dvoletnimi akcijskimi načrti. V teh dvoletnih akcijskih načrtih, katerih bistvena lastnost mora biti medsektorski pristop k reševanju problematike drog, je treba dobro opredeliti tveganja, ki privedejo do zgodnje uporabe drog, ter pristope in ukrepe s ciljem zmanjšanja tveganja na minimum, vključevati pa morajo tudi kazalnike napredka. Zato je vsekakor zelo potreben analitičen pristop k problematiki in izbor najboljših metod ukrepanja, ki morajo biti učinkovite in ne smejo prizadeti integritete posameznika. V Sloveniji je uporaba prepovedanih drog problem, ki se širi. V zadnjih letih se pojavljajo povsem nove droge in vse večji delež uporabnikov teh novih drog, predvsem med mladimi. To nas mora zelo skrbiti in na tem področju moramo vsi skupaj opraviti svoje delo.

Zato Socialni demokrati pozdravljamo sprejetje resolucije o nacionalnem programu na področju prepovedanih drog za obdobje 2014–2020, ki temelji na vseh nadaljnjih ukrepanjih, in ga bomo tudi soglasno podprli. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Državljske liste bo stališče predstavil gospod Marko Pavlišič.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala za besedo, gospa predsedujoča. Spoštovane predstavnice ministrstva, spoštovane kolegice in spoštovani kolegi!

Nacionalni program na področju drog za obdobje 2014–2020 je namenjen celovitemu in uravnoteženemu razvoju vseh ukrepov, programov in aktivnosti, ki prispevajo k uspešnemu in strokovno podprtemu načinu reševanja problematike prepovedanih drog. Ker je problematika prepovedanih drog izrazito medresorsko in multidisciplinarno obravnavana, rešitve, ki jih ta program navaja, segajo tako na področje zmanjševanja škode, preventive, zdravljenja in socialne obravnave kot tudi na področje preprečevanja ponudbe prepovedanih drog. S tem dokumentom, pri pripravi katerega so v medresorski delovni skupini sodelovali tako predstavniki nevladnih organizacij kot raziskovalci, želimo prispevati tudi različne aktivnosti v regiji in v širšem evropskem prostoru, zlasti z našim aktivnim sodelovanjem v mednarodnih organizacijah.

V Državljski listi zagovarjamo racionalne in strokovno podprte rešitve, zato želimo ob tej priložnosti ponovno spomniti na temo, ki je neposredno povezana z uporabo prepovedanih drog. Če želimo slediti priporočilom strokovnjakov s področja uporabe drog, bi bilo smiselno pogledati resnici v oči in si priznati, da imamo v Sloveniji zelo stigmatizirane

nekatero prepovedane droge in hkrati izjemno sproščen odnos do nekaterih dovoljenih drog. Konoplje se tako v Sloveniji ne sme uporabljati niti v medicinske namene, medtem ko so vina oproščena trošarine. Sedaj pa se vprašajmo, s čim imamo več težav – s kronično bolnimi, ki si želijo ozdraviti ali lajšati bolečine s pomočjo zdravilnih rastlin, katerih uporaba je ponekod v tujini že dovoljena, ali z množičnim alkoholizmom? V Državlanski listi zagovarjamo osebno svobodo umnih in razumnih posameznikov, zato smo naklonjeni popolni deregulaciji konoplje z uporabo tako v zdravilne kot tudi v tako imenovane rekreativne namene.

Ker pa se zavedamo, da je uporaba v rekreativne namene problematična in si zasluži širšo strokovno obravnavo, danes ponovno pozivamo odgovorne na ministrstvih, ki regulirajo proizvodnjo, promet in uporabo konoplje, da v čim krajšem času sprovedejo ukrepe, potrebne za uvrstitev konoplje med tradicionalna zdravila rastlinskega izvora in omogočijo bolnikom, obolelim z rakom ali drugimi težkimi kroničnimi boleznimi, da bodo lahko do zdravil iz konoplje prišli na nadzorovan način in jih uporabljali pod nadzorom strokovnjakov, namesto da jih nabavljajo na črnem trgu in jemljejo brez kakršnegakoli nadzora. Predlog resolucije torej predstavlja trdno osnovo, da s pomočjo strokovnjakov določimo prioritete glede ukrepov in politike na področju drog, ki bo končno slonela na trdnih znanstvenih dokazih, ne pa na uveljavljenih družbenih normah, ki so rastle okoli strahu pred neznanim.

Predlog resolucije v Državlanski listi podpiramo.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

V imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke bo stališče predstavila gospa Jasmina Opec.

JASMINA OPEC (PS SLS): Hvala lepa za besedo. Spoštovani!

Predlog resolucije o nacionalnem programu na področju drog je sicer obsežen akt, ki pa je po mnenju Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke vse preveč zbirka zapisov in mu predvsem manjkajo dejanske opredelitve in rešitve ter bolj učinkovit program. Glede drog je v javnosti veliko govora zadnje čase tudi zaradi vse glasnejših zahtev po legalizaciji drog, po uzakonitvi industrijske konoplje in podobnih. Znano je, da se na področju prepovedanih drog soočamo s številnimi novimi izzivi, predvsem v obliki hiperprodukcije novih sintetičnih drog. Zato bi pričakovali, da se bo predlagatelj potrudil in ponudil sodoben, učinkovit in predvsem konkretiziran program za tako občutljivo področje, ki ima velike posledice na posameznike in posledično na družbo.

Zavedamo se, da področje prepovedanih drog zahteva tesno medresorsko

sodelovanje in usklajevanje ter vključevanje civilne pobude in nevladnega sektorja. V Sloveniji smo na področju prepovedanih drog v preteklosti razvili že celo vrsto naprednih ukrepov in programov. Začele so delovati tudi lokalne akcijske skupine, ki pa so žal ponekod zamrle. Tudi taki programi so prispevali, da Slovenija sodi med najuspešnejše države v preprečevanju okužbe s HIV in hepatitisom B in C med uporabniki drog. Za to gre zahvala predvsem številnim prostovoljcem po lokalnih skupnostih, da pomagajo prepoznati probleme in poskušajo pomagati reševati. Program mora vsebovati tudi jasne definicije, da ne prihaja v praksi do zapletov in do različnih tolmačenj in ga ne bi bilo mogoče učinkovito izvajati.

V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke kljub kritičnosti do predloga podpiramo predloženi nacionalni program, ki odpira možnosti za ukrepanje na novih področjih, ki se odpirajo in predlagajo nadgradnjo obstoječih pristopov na področju prepovedanih drog. Prav tako se nam zdi pomembno, da program na področju preventive daje poudarek vzgoji za zdravo življenje. Podpiramo usmeritve, ki bodo zagotavljale preverjene, kakovostne in učinkovite preventivne programe, ki se izvajajo v različnih okoljih. Pomembno je, da se ozaveščanje začne že v rosnih, mladih letih, v otroštvu in šolah ter se nadaljuje na delovnem mestu in v delovnih organizacijah. To zagotovo zahteva usklajeno delovanje različnih resorjev in tudi uvedbo standardov za take programe in njihovo vrednotenje. Ob tem programu v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke želimo poudariti, da je bodočnost mladih in skrb za njihov zdrav razvoj, da ne bodo zapadali v različne odvisnosti, tudi in predvsem od alkohola, torej od dovoljenih in nedovoljenih drog, odvisna od vpliva v družbi, ključna pa je v vlogi družine in v ozaveščenosti staršev, zato mora država in družba tudi v krizi ali še posebej v krizi podpirati družino, pomagati staršem, da lahko opravljajo svojo poklicnost in skrbijo za svoje otroke. Brez take podpore družini so vsi programi zaman. Zato v podpori programa v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke pričakujemo učinkovite dvoletne akcijske programe, ki bodo vključevali tudi skrb za družinsko življenje in ozaveščanje staršev kot enega osnovnih pogojev za zdrav razvoj otrok in mladine. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Demokratične stranke upokoјencev Slovenije bo stališče predstavil gospod Ivan Hršak.

IVAN HRŠAK (PS DeSUS): Hvala za besedo, predsedujoča. Lep pozdrav vsem!

Dopoljnjeni predlog resolucije o nacionalnem programu na področju prepovedanih drog za obdobje 2014–2020 predstavlja strateško izhodišče za enoten,

celovit in uravnotežen pristop države na področju drog. Prilagojen je trenutnim razmeram in novim izzivom, ki se pojavljajo na tem področju, kot so na primer zahteve po drugačni ureditvi uporabe konoplje, še zlasti pa ukrepom v zvezi z uživanjem številnih novih vrst drog, ki v zadnjem času dosegajo hiperprodukcijo in v zvezi s katerimi se šele išče prave pristope za zajezitev njihove uporabe. V Sloveniji, podobno kot v drugih državah Evropske unije, v zadnjih letih delež uporabnikov drog, ki uporabljajo heroin kot prvo drogo upada, a hkrati v ospredje prihaja uporaba konoplje, kokaina in sintetičnih drog ter drog, ki trenutno še niso na listi prepovedanih drog. Te droge so lahko dostopne in relativno poceni, vendar pa za uporabnike predstavljajo veliko tveganje, saj pogosto vsebujejo neraziskane snovi.

Nacionalni inštitut za javno zdravje je v letih 2011 in 2012 izvedel prvo raziskavo o uporabi tobaka, alkohola in prepovedanih drog med prebivalci, starimi od 15 do 64 let, pri čemer so odkrili, da je med vsemi prebivalci katero izmed prepovedanih drog uporabilo 16 % prebivalcev, največ konopljo. Pri tem poseben problem predstavlja problematika uporabe več drog hkrati, zlasti v kombinaciji z alkoholom, kar je najbolj razširjeno v populaciji mladih odraslih. Prav slednje je izjemno zaskrbljujoče. Alarmanten je tudi podatek, da je v letu 2011 okrog 25 % anketiranih dijakov, starih med 15 in 16 let, že uporabilo katero od prepovedanih drog, pri čemer v Sloveniji izstopa uporaba konoplje in inhalantov, lepil, razredčil in kuhinjskega plina. V Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev Slovenije menimo, da dejstvo, da pri nas večji odstotek mladih kot v povprečju v Evropski unije ocenjuje, da uporaba konoplje ni tvegana, zahteva resno delo na področju ozaveščanja in preventive v vzgoji in izobraževanju.

Izpostaviti velja tudi problematiko mladostnikov, ki uporabljajo droge. Gre za najstnike, stare 15 oziroma 16 let, ki bi potrebovali zdravljenje z metadonom. Precejšen delež le-teh namreč ostaja izven obstoječih programov, saj se slednji izvajajo le za odrasle, mladim pa niso prilagojeni. V naši poslanski skupini zato še posebej pozdravljamo, da so si pristojni za cilj zadali razvoj specifičnih programov za posebej ranljive skupine. V okviru le-teh pa je treba razviti tudi nove podprograme za pomoč nosečnicam, otrokom in družinam, saj v Sloveniji beležimo porast števila uporabnikov drog, ki živijo v različnih oblikah partnerskih skupnosti in imajo otroke. Nacionalni program na področju drog temelji na ugotovljenih potrebah na tem področju v vseh pristojnih resorjih, na rezultatih evalvacij izvajanja pretekle strategije, na novejših izsledkih znanosti ter na obstoječi zakonodaji s tega področja. Pripravljen pa je bil v sodelovanju tako uporabnikov kot nevladnih organizacij, strokovnjakov in politike. Ob tem pa naj dodam, da področje drog in preprečevanje njihove uporabe ni zgolj množica določenih

ukrepov in ciljev, ampak je predvsem veliko žalostnih zgodb in uničenih življenj.

V Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev Slovenije bomo dopoljnjeni predlog resolucije podprli. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Tako smo končali s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Amandmaji k dopolnjenemu predlogu resolucije niso bili vloženi. Odločanje o predlogu resolucije bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora opravili danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 18. točki dnevnega reda. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **18. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA RESOLUCIJE O NACIONALNEM PROGRAMU ŠPORTA V REPUBLIKI SLOVENIJI ZA OBDOBJE 2014–2023.**

Predlog resolucije je v obravnavo zboru predložila Vlada. Za dopolnilno obrazložitev predloga resolucije dajem besedo predstavniku Vlade. Aljuš Pertinač, državni sekretar na Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport.

ALJUŠ PERTINAČ: Hvala, gospa podpredsednica. Spoštovani poslanke in poslanci! Hvala lepa za besedo.

Resolucija o nacionalnem programu športa prihaja na vaše klopi pozno, ampak se mi zdi, da vseeno še vedno pravi čas. Nekaj let je minilo, odkar je potekla veljavnost prejšnjemu nacionalnemu programu športa. Res je sicer, da se je vmes ta še vedno uporabljal kot podlaga za pripravo letnih programov športa, ampak se boste verjetno strinjali z menoj, da je že prav, da se je pripravila tudi resolucija o nacionalnem programu športa, ki nagovarja sedaj 9-letno obdobje od leta 2014 do leta 2023. Vesel sem, da je javna predstavitev mnenj pokazala široko podporo znotraj civilne sfere znotraj športa temu dokumentu, da smo skozi to javno predstavitev mnenj lahko naslovili tudi še nekatera odprta vprašanja, ki so potem v nadaljnji obravnavi dokumenta na matičnem delovnem telesu bila tudi, vsaj po našem mnenju, ustrezno naslovljena, nekaj jih je pa še danes pred nami.

Pričakujem, da bo dokument sprejet še s kakšnim amandmajem in da bo res dobra podlaga za to, da v naslednjem 9-letnem obdobju pripravimo ustrezne letne programe športa oziroma najprej izvedbeni načrt, s katerim bomo poskrbeli, da bodo strateški cilji, ki so v dokumentu zajeti, tudi uresničeni. Izpostavil bi še celovitost dokumenta, ki na enem mestu naslavlja vsa vprašanja, ki zadevajo šport v Republiki Sloveniji, tako če govorimo o vrhunskem športu, rekreativnem športu, množični participaciji v športu, športu starejših, športu otrok in mladine, o povezavi športa z izobraževalnim sistemom, grajenju profesionalne kariere športnikov po zaključku svoje

profesionalne poti in tako naprej. Skratka, zdi se mi, da se lahko veselimo obravnave in, verjamem, sprejetja tega dokumenta, potem pa nas seveda kot predlagatelja čaka težko delo, ampak hvaležno, da spravimo te cilje, ki so zajeti v resoluciji, tudi v prakso oziroma jih uresničimo. Toliko za uvod. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Predlog resolucije je obravnaval Odbor za izobraževanje, znanost, šport in mladino kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku gospodu Jožefu Kavtičniku.

JOŽEF KAVTIČNIK (PS PS): Hvala lepa, podpredsednica. Lep pozdrav državnemu sekretarju, v. d. direktorju Direktorata za šport! Kolegice in kolegi!

Odbor za izobraževanje, znanost, šport in mladino je na svoji 13. seji 11. 3. 2014 obravnaval Predlog resolucije o Nacionalnem programu športa v Republiki Sloveniji za obdobje 2014–2023. Predlog resolucije je obravnavala tudi komisija Državnega sveta za kulturo, pred tem pa je bila 27. februarja 2014 v Državnem zboru tudi javna razprava o predstavitvi mnenj o predlogu resolucije o nacionalnem programu športa, ki je dobil širšo strokovno podporo. Torej, kot sem dejal, je Komisija Državnega sveta za kulturo, znanost in šport v svojem mnenju predlog resolucije sicer podprla, a opozorila, da se vrsta podpornih mehanizmov na področju športa vendarle ni udeležila, in sicer pri uveljavljanju programov športne vzgoje v celotni izobraževalni vertikali. Predvsem so mislili tukaj na terciarni ravni in tudi na področju zdravstvenega varstva športnikov. Premalo naj bi bilo doseženo tudi pri promociji poslanstva športa kot pomembnega dejavnika zdravega načina življenja.

Opozorili so tudi na vprašanje urejanja statusa vrhunškega športnika za vključitev v programe visokošolskega izobraževanja oziroma o karierni možnosti po koncu športnega udejstvovanja. Opozorili so na pomembnost ugodne davčne politike oziroma na finančne spodbude na področju podjetništva. Opozorilo je šlo v smeri zmanjševanja števila ur športne vzgoje v nekaterih športnih programih in opuščanje športne vzgoje iz visokošolskih programov. Zato so predlagali odboru, da sprejme amandma v 9. poglavju, da se ukrep občudidske športne dejavnosti iz druge skupine uvrstijo v prvo skupino. Ta amandma ni dobil podpore odbora. Državni sekretar na Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport je v imenu predlagatelja povedal, da z nacionalnim programom športa država soustvarja pogoje za razvoj športa kot pomembnega dejavnika razvoja posameznika in družbe ter prispeva k zmanjševanju neenakosti na področju dostopnosti do športne vadbe.

Nacionalni program športa opredeljuje javni interes, ki ga udeležujejo nosilci in izvajalci slovenskega športa. Velik poudarek je dan na področju strokovnosti dela, povečanju vpliva civilne sfere in odločanja, zagotavljanja avtonomije nosilcev pri upravljanju meril in ukinitvi monopolov, vnaša pa tudi potrebe po posodobitvi strateške usmerjenosti športa. V predlog resolucije so vključene tudi nove vsebine kot samostojna poglavja, kot na primer občudidske športne dejavnosti, šport starejših, izobraževanje nadarjenih in vrhunskih športnikov, profesionalni šport, športni turizem, varuh športnikovih pravic, trajnostni vidik v športu ter preprečevanje zlorab pri športnih stavah. Opozoril je tudi na to, da bo nacionalni program športa v celoti mogoče uveljavljati postopoma, skladno z uspešnostjo, rastjo javnih sredstev, ki se namenjujejo za šport na državnih in lokalni ravni. Zakonodajno-pravna služba je podala pisno mnenje in pojasnila, da so bile njihove pripombe deloma upoštevane v vloženi amandmajih koalicijskih poslanskih skupin.

V okviru razprave so članice in člani odbora ter drugi vabljeni pri obravnavi 1. poglavja menili, da je za izvajanje programov predloga resolucije potrebna urejenost zakonodaje. V razpravi k poglavju 6.1.1 pa so se pogovarjali tudi o športni dejavnosti v vzgojno-izobraževalnih ustanovah, ki se sicer izvaja, velik del pa je tudi plačljiv in zato so za nekatere nedostopne. Tukaj je bil vložen amandma, ki ga je odbor tudi sprejel. V razpravi o amandmajih k poglavju 6.1.7 je državni sekretar opozoril, da področje delovnih razmerij športnikov urejata Zakon o športu in pravilnik Pogoji, pravila in kriteriji za registriranje in kategoriziranje športnikov v Republiki Sloveniji. V razpravi o amandmajih je k podpoglavjema 6.4.3 in 6.5 državni sekretar opozoril, da bi z uvajanjem ustrežnejših, ugodnejših davčnih politik za vrhunske športnike posegali na področje davčne zakonodaje, kar ni v pristojnosti predloga resolucije. Po končani razpravi o posameznih poglavjih je odbor sprejel nekaj amandmajev, en amandma pa je bil tudi umaknjen. Odbor je v skladu s 128. členom Poslovnika glasoval o vseh delih predloga resolucije skupaj in jih sprejel. Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga resolucije, v katerega so vključeni sprejeti amandmaji. Dopolnilni predlog resolucije je sestavni del tega poročila.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Kot prva ima besedo gospa Alenka Bikar v imenu Poslanske skupine Pozitivna Slovenija.

ALENKA BIKAR (PS PS): Hvala za besedo. Spoštovani vsi prisotni, prav en lep dober dan želim!

Predlagani nacionalni program športa za obdobje 2014–2023 ima osnovni cilj, da šport

ostane pomemben del kulture našega naroda. Resolucija dejansko udejanja, kar določa Zakon o športu, in sicer opredeljuje način uresničevanja javnega interesa v športu. Predstavlja stabilno okolje za udejanjanje športa kot pomembnega dejavnika razvoja vsakega posameznika, s posebno pozornostjo namenjeno športni dejavnosti otrok in mladine, kar bo nedvomno imelo vpliv tudi na razvoj slovenskega vrhunškega športa. Nacionalni program zajema področja športnih programov, športnih objektov in naravnih površin za šport, razvojnih dejavnosti, organiziranosti v športu, športnih prireditev in promocije športa, družbene in okoljske odgovornosti v športu ter podpornih mehanizmov za šport. Med ključnimi cilji so tako povečanje deleža redno športno dejavnih odraslih prebivalcev Slovenije, deleža športno dejavnih prebivalcev v strokovno vodenih programih, povečanje števila športnikov v tekmovalnih sistemih, obdržati število vrhunskih športnikov in tako dalje. Bistvo celotne strategije pa je povečati prepoznavnost športa kot pomembnega družbenega podsistema. Kot tak nacionalni program ne posega v sam šport, ampak predvsem ustrezno ustvarja primerne pogoje za njegov razvoj.

V Poslanski skupini Pozitivna Slovenija nacionalni program športa za naslednje obdobje podpiramo v iskreni želji, da bi bile zmage naših športnic in športnikov posledice predvsem naše uspešne in učinkovite športne politike in ne posledica globine denarnic njihovih staršev. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke gospod Tomaž Lisec.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Spoštovani!

V Poslanski skupini SDS smo predlagali tudi javno razpravo o resoluciji o nacionalnem programu športa v Republiki Sloveniji za naslednje obdobje, ki je bila po našem mnenju uspešna. Ugotavljamo pa, da je sama resolucija napisana zelo splošno, brez nekaterih pomembnih ključnih področij, kot je na primer izobraževanje športnikov. Tako smo tudi sami predlagali in še tudi za danes predlagamo, da se v resolucijo vključi amandma, ki bi govoril, da se mora vrhunskim športnikom omogočiti možnost študija vsaj na daljavo. Nekorektno je, da so kaznovani zaradi tega, ker tekmujejo in trenirajo, ob tem pa se ne morejo izobraževati. Večina športnikov se mora že v rani mladosti, najkasneje pa v srednji šoli, odločiti, ali bodo nadaljevali šolanje ali pa se popolnoma posvetili športu. Zaradi tega oziroma tega sistema v Sloveniji izgubimo veliko nadarjenih športnikov, po drugi strani pa mnogi tudi prekinejo izobraževanje ter z njim začnejo spet po koncu športne kariere, kar pa je težko.

Strinjamo se lahko, da je po tolikšni odsotnosti izobraževanja precej težko začeti na

vseh področjih, tudi na izobraževanju. Ugotavljamo tudi, da so delovna razmerja v športu precej staro opredeljena in zastavljena. Žalosti nas tudi odnos koalicije, te vlade, ki na matičnem odboru ni sprejela niti enega amandmaja Slovenske demokratske stranke, čeprav so bili po našem mnenju strokovno in dobro pripravljene. Slovenski športniki so soočeni z zelo neugodno davčno politiko, zato v Poslanski skupini SDS pozdravljamo Zakon o premostitvenem zavarovanju poklicnih športnikov, a v resoluciji bi lahko omenili, da si vsaj prizadevamo za davčno razbremenitev športnikov. V SDS obžalujemo tudi to, da se premalo posvečamo področju sponzorstev v športu. Glede na obstoječo zakonodajo pogrešamo poglavje, ki bi omenjalo ali za prihodnost predvidelo možnost oglaševanja in posledično vlaganja sponzorskih sredstev v šport tujim družbam, kot so na primer stavniške hiše, od česar bi imel slovenski šport glede na trenutne gospodarske razmere vsekakor mnogo koristiti.

Po drugi strani pa je aktualna vlada Alenke Bratušek z novelo Zakona o dostopu do informacij javnega značaja slovenskemu športu in slovenskim športnikom in športnicam naredila medvedjo uslugo. Po mnenju SDS politika nima kaj delati v športu. Kot napad politike na šport pa lahko označimo spremembe Zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije, ki privilegira položaj Olimpijskega komiteja Slovenije, spremembe pa so bile kritizirane s strani mnogih strokovnjakov in tudi s strani Komisije za preprečevanje korupcije. Če bi koalicija imela interes urediti položaj Fundacije za šport, bi to lahko uredila z novim zakonom, ne pa z zakonom, katerega glavni namen se je zaključil po našem mnenju že pred 10 leti. Spoštovani, spoštovane! V resoluciji je še ogromno odprtih vprašanj. Škoda. Pričakujemo pa, da bo zakonodaja na tem področju bolj konkretna, bolj vsebinska in bolj v prid slovenskim športnikom in športnicam. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Naslednja ima besedo mag. Majda Potrata, ki bo predstavila stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani gospod državni sekretar, spoštovani gospod direktor Direktorata za šport!

Kakšno je mnenje poslanske skupine o resoluciji, ne da bi segali v druga področja zakonodaje. Prejšnji nacionalni program športa je segel do leta 2010, zato so se aktivnosti za novega začele že pod ministrom dr. Igorja Lukšiča, ko je bila opravljena zelo obširna analiza takrat iztekajočega se nacionalnega programa športa. Žal so aktivnosti pod ministrom dr. Žigo Turkom zastale. Z nacionalnim programom športa država soustvarja pogoje za

razvoj športa kot pomembnega dejavnika razvoja posameznika in družbe ter prispeva k zmanjševanju neenakosti pri dostopnosti do športne vadbe. Nacionalni program športa opredeljuje javni interes, ki ga udeležajo nosilci in izvajalci slovenskega športa. Predlog novega nacionalnega programa športa prinaša nekatere novosti, ki so predvsem posledice ugotovljenih slabosti prejšnjega nacionalnega programa športa ter potrebe po posodobitvi strateške usmerjenosti športa nasploh – to je namreč naloga resolucije. Tako so bile vključene nove vsebine kot samostojna poglavja, med temi na primer obštudijske športne dejavnosti, ki so prvič umeščene kot samostojno poglavje, ali pa, denimo, šport starejših, ki je največji in najhitreje rastoči segment slovenskega športa, ali pa izobraževanje nadarjenih in vrhunskih športnikov.

Govora je predvsem o sodobnih oblikah izobraževanja, ki športnikom omogočajo enakovreden dostop do športnega treninga in izobraževanja. Profesionalni šport, pri čemer gre predvsem za razjasnitev organizacijskega vidika profesionalnega športa, športni turizem v sodelovanju z drugim ministrstvom, to je Ministrstvom za gospodarski razvoj in tehnologijo, in agencijo SPIRIT Slovenija, pa recimo o varuhu športnikovih pravic, trajnostnih vidikih v športu, preprečevanju zlorab pri športnih stavah in tako dalje. Temeljna strateška cilja nacionalnega programa športa pa sta predvsem povečanje deleža športno dejavnih prebivalcev in prebivalcev Slovenije ter ohranjanje števila vrhunskih športnikov, ki je že sedaj izjemno visoko. Zastavljeni strateški cilji vodijo do povečanja prepoznavnosti športa kot pomembnega družbenega podsistema, kar je tudi rdeča nit celotne strategije.

Zaustavila se bom pa samo še ob ureditvi izobraževanja nadarjenih in vrhunskih športnikov. Najbolj primerna sistemska ureditev izobraževanja nadarjenih in vrhunskih športnikov je nadgradnja obstoječega sistema. Stična točka šole in vrhunškega športa je kakovostna, strokovno vodena športna vzgoja nadarjenih otrok, zato je tem programom treba dati največje vsebinsko, metodološko in materialno finančno podporo. Izobraževalni program je v pristojnosti šolstva, medtem ko naj bi letni program športa zagotovil ustrezne razvojne pogoje in podpore. Različni modeli usklajevanja učnih obveznosti in športne poti športnikom omogočajo enakopravnejše možnosti izobraževanja v osnovni in srednji šoli, medtem ko v visokošolskem izobraževanju v preteklosti še nismo vzpostavili ustreznih praks.

Nacionalni program športa na tem področju opredeljuje tri ukrepe. Prvič, izboljšati kakovost spodbud za športno nadarjene šolarje. Drugič, povečati število športnih oddelkov v negimnazijskih programih. Tretjič, izboljšati kakovost dela športnih oddelkov v srednjih šolah. Izvedbeni načrt nacionalnega programa športa pa bo predvideval dejavnosti na področju

sistemske ureditve izobraževanja športnikov. Naj navedem samo nekatere: usklajevanje šolskih in športnih obveznosti, sofinanciranje športnih oddelkov v srednjih šolah, štipendije programom poklicnih kvalifikacij, štipendije slovenskih univerz za izobraževanje vrhunskih športnikov po zaključku športne kariere, ustanovitev olimpijskega univerzitetnega športnega centra za trening vrhunskih športnikov študentov v Ljubljani, razvoj tutorskega sistema za športnike in tako dalje. Naj omenim, da pričakujem podporo amandmaju, ki govori o šahu.

Sicer pa bomo v Poslanski skupini Socialnih demokratov nacionalni program športa podprli. Hvala.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Državlanske liste bo stališče predstavil gospod Branko Kurnjek.

BRANKO KURNJEK (PS DL): Hvala za besedo, spoštovana podpredsednica. Spoštovani gospod državni sekretar, spoštovani gospod direktor direktorata, poslanke in poslanci!

Najsi bo rekreativen, amaterski ali profesionalen, vsak izmed nas je športnik z dušo in telesom. Šport nas spremlja skozi celo življenje, je del našega tako mentalnega kakor tudi fizičnega razvoja in je nujno potreben za vzdrževanje življenjske kondicije. Nacionalni program športa v Republiki Sloveniji za obdobje 2014–2023 je tisti temeljni dokument, ki določa in usmerja politiko športa oziroma predpisuje pogoje za njegov razvoj in umestitev v družbi. Ker je, kot že rečeno, šport umeščen v vse pore družbenega življenja, je za pripravo takšnega osnovnega dokumenta treba pritegniti in upoštevati vso zainteresirano javnost, kar je ministrstvo tudi storilo. Da je temu tako, so pred dobrim mesecem v veliki meri pritrdili tudi razpravljavci na javni predstavitvi mnenj v Državnem zboru, pa tudi na matičnem odboru nihče izmed članov ni glasoval proti. Je pa seveda treba poudariti, da vse želje na odboru, predlagane tudi z amandmaji, zaradi realnih izvedbenih in finančnih možnosti niso bile uslišane. Posledice dobrega sodelovanja deležnikov se v najboljši možni meri odražajo tudi v kvaliteti resolucije, ki daje velik poudarek na strokovnost dela v športu in odpravlja ugotovljene napake v uradno že leta 2010 potekli zadnji resoluciji.

Če dovolite, glavnih ciljev, ki jih prinaša resolucija, ne bi še enkrat našteval, saj so bili predhodno že predstavljeni s strani nekaterih govornikov. Bi si pa v Državlanski listi želeli, da ti cilji ne bi ostali le mrtve črke na papirju, temveč da bi bili v čim večji meri tudi uresničeni. Se nam pa zdi še posebej pomembno, da je šport na splošno v največji možni meri dostopen čim širšemu krogu državljanek in državljanov in da so zagotovljeni zadostni pogoji za vse

kategorije športnikov v vseh starostnih obdobjih. Prav tako ne smemo zanemariti s športom povezanih kategorij, kot so na primer skrb za zdravo prehrano, boj proti dopingu in tudi družbeni pojavi, kot so navijaško nasilje in izražanje rasne ali druge nestrpnosti.

V zvezi s tem bi želel citirati odstavek iz uvoda resolucije, ki po našem mnenju zajema bistvo dokumenta. Pravi, citiram: "Šport je temeljna pravica vsakega človeka, tako otroka, mladostnika, odraslega človeka, starostnika, znotraj teh skupin pa tudi vseh oseb s posebnimi potrebami. Športna dejavnost je pomembna za blaginjo prebivalcev Slovenije. Zaradi vpliva na razvoj mladega človeka in s tem tesno povezanega oblikovanja zdravega življenjskega sloga ter pridobivanja socialnih kompetenc predstavlja športna dejavnost otrok in mladine prednostno vsebino nacionalnega programa športa, prav tako pa je izjemnega pomena redna športno rekreativna dejavnost odraslih, ki ne sme podleči diskriminaciji na podlagi socialno-ekonomskega statusa." Naj na koncu podam razmišljanje, da smo poslanci zaradi nenehnega sedenja v Državnem zboru najverjetneje slab zgled rednega športnega udejstvovanja in zdravega načina življenja.

A bomo ob glasovanju v Državljanski listi kljub temu, seveda v dobro vseh ostalih državljanek in državljanov, v rekordno hitrem času stisnili gumb za resolucijo. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke bo stališče predstavil gospod Janez Ribič.

JANEZ RIBIČ (PS SLS): Hvala za besedo, spoštovana podpredsednica Državnega zbora. Predstavniki Vlade, spoštovani gospe in gospodje, poslanke in poslanci!

Predlagana resolucija o nacionalnem programu športa za obdobje 2014–2023 predstavlja temeljni strateški dokument razvoja slovenskega športa, tako rekreativnega kot profesionalnega, in postavlja pogoje za razvoj slovenske družbe. Šport namreč predstavlja enega ključnih dejavnikov posameznikovega razvoja, zato je zelo pomembno, da je športna aktivnost vključena v vzgojo že od posameznikove rane mladosti dalje. Nedavne ugotovitve o slabih gibalnih sposobnostih slovenskih otrok kažejo na to, da je otrokom in mladostnikom treba omogočiti čim širšo dostopnost do telesne aktivnosti ter jih tudi motivirati, da bodo v športu uživali in v njem razvijali tako socialne kot gibalne sposobnosti. Predlagani nacionalni program športa daje športu še večjo družbeno veljavo, še bolj poudarja strokovnost pri športnem delu, vnaša pa tudi potrebe po posodobitvi strateške usmerjenosti športa.

Med temeljne strateške cilje pa program postavlja povečevanje deleža športno

dejavnih prebivalcev Slovenije ne glede na njihov socialni status in starost. Program tako postavlja ambiciozen cilj glede vključenosti v športne dejavnosti prebivalcev Slovenije. Določa namreč, da se bo do leta 2023 delež športno dejavnih odraslih povečal na 70 %, kar je po mnenju Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke dosegljiv cilj. Športna zavest in želja po gibanju je namreč med Slovenci zelo prisotna, kar se najbolj kaže v teh toplih pomladanskih dneh, ko na cestah srečujemo kolesarje, na sprehajalnih poteh pa pohodnike, sprehajalce in tekače. Slovenci smo športen narod. Smo pravzaprav fenomen v svetovnem merilu, saj skorajda ni športne panoge, v kateri naši profesionalni športniki, pa tudi nekateri amaterji, ne bi bili v svetovnem vrhu.

8 odličij z nedavnih zimskih olimpijskih iger v Sočiju ter tudi izjemni uspehi ostalih slovenskih športnikov nedvomno dokazujejo, da je slovenski šport na pravi poti. To ne nazadnje dokazuje tudi konstantno naraščajoča udeležba državljanek in državljanov na raznoraznih športno-rekreativnih prireditvah. V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke verjamemo, da se bo takšen razvoj športa še naprej nadaljeval in da bo nacionalni program športa 2014–2023 uspešno kazal smer tega razvoja. Upamo le, da bo za njegovo uresničevanje zagotovljenih dovolj finančnih sredstev, tako javnih kot zasebnih. Tudi pri športu se namreč vse začne in konča pri denarju.

V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke bomo predlagano resolucijo o nacionalnem programu športa 2014–2023 zaradi pozitivnih rešitev, ki jih prinaša, podprli. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije gospa Marija Plevčak.

MARIJA PLEVČAK (PS DeSUS): Hvala za besedo. Še enkrat vsem lep pozdrav!

Predlog resolucije je strateški sistemski dokument, ki opredeljuje smernice na področju športa v Sloveniji. Po mnenju predlagatelja predlog novega nacionalnega programa športa prinaša predvsem širino z vidika družbenega umeščanja, velik poudarek na strokovnosti dela, povečanje vpliva civilne sfere in avtonomijo nosilcev pri opredeljevanju meril ter ukinitvev monopolov, ki jih je vgradil prejšnji nacionalni program športa. Pomembne spremembe so predvsem posledice ugotovljenih slabosti prejšnjega nacionalnega programa športa ter potrebe po posodobitvi strateške usmerjenosti športa nasploh. V nacionalni program so bile tako vključene nove vsebine kot samostojna poglavja, med temi na primer občutljive športne dejavnosti, izobraževanje nadarjenih in vrhunskih športnikov, profesionalni šport, športni turizem, preprečevanje zlorab pri športnih stavih

ter za nas še posebej pomembno poglavje: šport starejših.

Glede na to, da se slovenska družba stara – že leta 2020 naj bi bila kar tretjina prebivalcev starejših od 64 let –, je pomembno, da se pripravijo smernice za nadaljnji razvoj omenjenega področja. Tako bomo zagotovili, da se bo naše prebivalstvo staralo bolj zdravo in kakovostno. Za družbo lahko predstavlja šport starejših pomembno sredstvo za zmanjševanje izdatkov za javno zdravstveno blagajno, saj učinki kakovostne telesne vadbe zmanjšujejo obolevnost, za posameznika pa redna športna dejavnost v tem življenjskem obdobju pomeni kakovostno in samostojno staranje, ohranjanje telesnega, čustvenega in socialnega zdravja, socialno vključevanje, zmanjševanje stroškov zdravljenja in ohranjanje ustvarjalne življenjske energije.

Dejstvo je, da smo Slovenci športen narod. O tem pričajo tudi dosežki naših športnikov na letošnjih olimpijskih igrah, kjer smo osvojili kar 8 kolajn, kar nas uvršča na drugo mesto po številu kolajn na milijon prebivalcev. A športniki nas opozarjajo, da uspehi ne odražajo dejanskega stanja slovenskega športa. Želijo si sistemskih rešitev, predvsem pa urejenega financiranja. Razumljivo je, da v času krize tako država kot podjetja manj vlagajo v šport, a vendarle ni sprejemljivo, da je vse odvisno od finančnih zmožnosti staršev. Ne nazadnje je investicija v mlade športnike investicija, ki se bo državi zagotovo dolgoročno obrestovala. V Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev Slovenije menimo, da predlog nacionalnega programa športa na omenjena vprašanja ne ponuja zadovoljivih in celostnih odgovorov, a nakazana smer je prava.

Iz tega razloga bomo v naši poslanski skupini omenjeni predlog tudi podprli.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospa Plevčak.

Na vrsti je gospa Ljudmila Novak v imenu Poslanske skupine Nove Slovenije.

LJUDMILA NOVAK (PS NSI): Spoštovana predsedujoča, kolegice in kolegi!

Predlog nacionalnega programa, ki ga obravnavamo, je nadaljevanje programa, ki je veljal v letih od 2000 do 2010. Kar nekaj točk tistega programa ni bilo uresničenih. Očitno je bila za pripravljavce novega programa to šola, da v predložen program niso zapisali tako trdnih zavez. Krščanski demokrati pa se vseeno sprašujemo, ali je Slovenija organizacijsko, kadrovsko, strokovno in materialno zmožna v naslednjih 10 letih uresničevati program, ki je pravzaprav program za boljše ali za drugačne čase od teh, kakršni so sedaj. Pri tem ne gre samo za materialne zmožnosti države in lokalnih skupnosti, ki naj bi prispevale javni denar za šport v naslednjih 10 letih, ampak tudi za sposobnosti dogovarjanja med panožnimi in drugimi športnimi zvezami ter Olimpijskim

komitejem in navsezadnje za sposobnost postavljanja prioritet. Krščanski demokrati predlagamo, da država opredeli prednostne naloge, ki naj bi bile opravljene za preživetje ali celo razvoj slovenskega športa, kar si vsi želimo.

Obstaja namreč velika nevarnost, ki jo potrjujejo kar pogosta dogajanja v slovenskem športu, zlasti v organizacijskem pogledu, da nam bo umanjkanje prednostnih nalog povzročilo napetosti v slovenskem športu. Vprašanje je, ali smo v Sloveniji sposobni v zelo kratkem času opredeliti, katere športne panoge bomo izdatneje podprli z javnimi sredstvi, da bomo športnikom iz izbranih panog zagotovili dobre pogoje za treninge ter nastope, obenem pa tem panogam zagotovili razvoj z dovolj velikim zaledjem mladih, ki se bodo v kakovostnem športu pripravljali za vstop v vrhunski šport. Če bi to zmogli in znali, bi lahko ta hip, tako smo prepričani v Novi Sloveniji, nacionalni program za nekaj časa brez škode celo odložili. Športne vsebine, ki so sicer že opredeljene v Zakonu o športu, tudi v novem nacionalnem programu niso bistveno drugačne, kot so bile v prvem nacionalnem programu.

Odločitev za prednostne športne panoge v Sloveniji bi bila lahko pomembno sporočilo tudi tistemu delu civilne družbe, ki je prepričan, da je vsak šport, ki ga je nekdo spoznal in ga želi gojiti, tako pomemben, da mora imeti javno podporo, ne glede na to, koliko ljudi se z njim ukvarja in koliko zanimanja javnosti je deležen. Opredelitev prednostnih športnih panog bi bila v glavnem utemeljena, tako smo prepričani, tudi z deležem tistih, ki se resneje ali pa zgolj rekreativno ukvarjajo z neko športno panogo. Nacionalni program bi se moral po našem mnenju posvetiti tudi položaju panožnih zvez tako znotraj Olimpijskega komiteja kakor tudi v odnosu do države in lokalnih skupnosti kot pomembnih financerjev športnih panog. Nacionalni program se ogne enemu ključnih vprašanj, povezanih z razvojem športa in športnih panog v Sloveniji, in sicer vlogi Olimpijskega komiteja pri razvrščanju športnih panog in njihovih zvez v razrede ter kategorizaciji športnikov.

Vse to pa je pomembno v zvezi s sofinanciranjem panožnih zvez in vrhunskih športnikov s strani države in lokalnih skupnosti. Postavlja se namreč vprašanje, ali sedanji način delovanja Olimpijskega komiteja zagotavlja ustrezno, zlasti pa hitro in učinkovito podporo panožnim zvezam. Nastaja vtis, da je Olimpijski komitej ujet v spore znotraj posameznih panožnih zvez, čeprav bi bil glede na svojo vlogo lahko skupaj s strokovnim svetom za šport dejavnejši pri razvoju in delovanju panožnih zvez. Lahko bi izpostavili še veliko perečih področij športa v Sloveniji, pa tukaj ni mogoče. Predlagamo nadaljevanje poglobljene razprave o slovenskem športu.

V Novi Sloveniji bomo predlog resolucije podprli. Slovenci smo velikokrat ponosni na svoje športnike, ki so največji

promotorji Slovenije. Zato zaslužijo vso našo skrb.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospa Novak.

S tem smo končali s predstavitvijo stališč poslanskih skupin.

Prehajamo na razpravo o poglavjih in podpoglavjih ter vloženi amandmajih, ki jo bomo opravili na podlagi pregleda vloženi amandmajev z dne 1. 4. 2014. Najprej dajem v razpravo amandma k podpoglavju 1, in sicer poslanskih skupin Pozitivne Slovenije, SD, DL in DeSUS. Prisotne sprašujem, ali želi kdo razpravljati.

Mag. Majda Potrata, izvolite.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala za besedo, gospa podpredsednica.

Predlog amandmaja k temu uvodnemu podpoglavju je pravzaprav kompromis k različnim predlogom, ki smo jih dobili iz Šahovske zveze oziroma od tistih, ki se s to dejavnostjo ukvarjajo in so iskali dikcijo, ki ne bi posegala v uradno definicijo športa, pa bi vendarle posebej opozarjala na miselne športne igre, katerih najprepoznavnejša oblika je zagotovo šah. Menimo, da je ta dikcija, tako kot smo jo zdaj predlagali, taka, kot rečeno, da sledi tistemu, kar je predlagal gospod Iztok Jelen kot najbolj vztrajen predlagatelj ali iskalec sprejemljive ubeseditve pomena miselnih iger. Gre za to, kakšno funkcijo ali mesto pripisujemo šahu tudi v okviru osnovnošolskega izobraževanja in potem v nadaljevanju. Menimo, da ob je tako pomembni vlogi, ki jo šahu pripisujemo, omemba v resoluciji tudi smiselna. Pričakujem torej, da bo amandma dobil ustrezno podporo glede na to, da smo, kot rečeno, vsaj dva amandmaja ali dve drugačni dikciji že zavrnili. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Je več želja za razpravo, zato odpiram možnost za prijavo. Izvolite.

Gospod Jožef Jerovšek, izvolite.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa. Spoštovani!

Tudi jaz se seveda zavzemam, da pride dikcija, ki kaže na to, da so šport tudi uveljavljene miselne igre, vsaj na nekem segmentu, v to resolucijo, v ta program športa. Zdaj pa imamo na mizi amandma, ki je praktično identičen amandmaju naše poslanske skupine v obravnavi na odboru, pa ga je žal koalicija takrat zavrnila. Je pa res, da je ta amandma, to dikcijo pripravil mednarodni mojster gospod Iztok Jelen – mislim, da starejši, ker je Iztok Jelen mlajši tudi šahist – in da je ta dikcija in ta amandma neka osnova za to, da se na tem programu uvedbe šaha kot obveznega izbirnega predmeta v šole lahko tudi dela naprej. Kajti mislim, da je to zelo pomembno. Jaz tu ne nastopam kot tisti – ker sem senior –, ki je referent za šport v naši

poslanski skupini. Najmlajši aktivni športnik se je poškodoval in je na kirurškem posegu. Tudi Tomaž Lisec je med mlajšimi, ki je tu predstavil, vendar pa sem med drugim tudi šahovski funkcionar in mi je to prizadevanje zelo blizu. Zadnjič se sicer nisem mogel udeležiti odbora. Absolutno je treba še enkrat poudariti, kako pomemben, recimo, je šah za razvoj logike in večpoteznega razmišljanja, razmišljanja o potezah, o več korakih naprej. Tu sta si šah in dobra politika blizu. Tista politika in tisti politiki, ki so sposobni delati večpotezne kombinacije, so boljši politiki kot ostali. Ne domišljam si, čeprav nisem ne vem kakšen, sem bolj ljubiteljski šahist. Dostikrat mi očitate, da nekaj vnaprej vidim in se potem izkaže, da ste točno to imeli v mislih, včasih tudi ukane koalicije, da mi je to omogočilo tudi ljubiteljsko igranje šaha. Šah je sicer miselna igra in prav gotovo pripomore k razvoju osebnosti, ampak sodobni šah pa zahteva tudi veliko fizične aktivnosti, fizične kondicije. Vsi današnji trenerji šaha se tega zavedajo in na tem tudi delajo. Kajti takrat, ko sta, recimo, igrala Karpov in Viktor Korčnoj za svetovnega prvaka, je Viktor Korčnoj, ki je bil nekako disident sovjetskega komunističnega sistema in je bil pri ruskih oblasteh, dokler ni emigriral v Švico, na stranskem tiru in so ga hoteli onemogočiti, imel edino, tako strokovnjaki, pomanjkljivost, da se je premalo ukvarjal s fizično kondicijo. Karpov je sicer telesno šibek, ampak so pa njegovi trenerji – se pravi, da je imel vladno režimsko podporo parapsihologa Zuhara – delali tudi veliko na fizični kondiciji, čeprav so se prek parapsihologa posluževali vseh nečednih strani psihologije, parapsihologije in tako naprej. Zuhar je zagovarjal, da je treba nasprotnika sovražiti, kar je gotovo napačno v športu. Tako da, če bomo to uvrstili, in danes slišim, da bo sedaj koalicija to podprla, čeprav so tudi v koalicijskih vrstah odlični šahisti, boljši od mene, ampak niso mogli prodreti v tisti fazi, ker je bil amandma okužen z opozicijskim vlaganjem. Ti nesmisli na področju razvijanja odlik, mišljenja in osebnosti – koalicija je proti, če opozicija prva vloži neko stvar. To je nezaslišano, ampak, saj pravim, izgleda, da se je malo zbistrilo v koaliciji in da bo vsaj ta amandma, ki je neka osnova za to, da lahko gradimo na razvoju šaha, popularizaciji šaha za mlade, uvajanju šaha kot obveznega izbirnega predmeta v šole, sprejet.

Veste, da se skupaj z najboljšim šahistom na svetu Kasparovom v okviru Evropskega parlamenta s tem izrazito ukvarja gospod Zver, evropski poslanec, tudi ljubitelj šaha in igralec šaha, tako da je teh somišljenikov, podpornikov v Sloveniji kar nekaj. Tudi slovenski šahisti so veliko pripomogli k razvoju mladih osebnosti, če omenim Bruna Parmo in te velemojstre, in zaradi tega je zelo prav, da ne v okviru Olimpijskega komiteja ne nikogar šah ni prezrt. Je mogoče potencial o tem lobističnem šibkejši, ampak mora biti uveljavljen kot tak, kajti prispeva veliko k nacionalnemu

korpusu, k razvoju miselnosti, logike, inženirske logike in tudi politike, če hočete. Tudi nekateri politiki so bili dobri šahisti in le-ti so praviloma veljali za dobre politike. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Replika, gospa Potrata.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala.

Repliciram na navedbo, da je zdajšnji koalicijski amandma identičen s tistim, ki je bil vložen na odboru. Bom prebrala oba, pa naj javnost presodi, ali gre za identičnost ali gre za sorodnost, povedala sem pa, kdo je avtor. SDS je predlagal, da bi se za zadnjim stavkom drugega odstavka dodalo besedilo, ki bi reklo takole: "V nacionalni program športa sodijo tudi nekatere zgodovinsko uveljavljene miselne igre, ki spodbujajo razvijanje odlik mišljenja in osebnosti." Naš amandma na to mesto dodaja besedilo: "Šport razvija tudi različne odlike mišljenja in osebnosti." Jaz sem povedala, da je to kompromis, je ustrežnejši in vreden podpore. Politizaciji šaha, kakršni smo bili priča, se pa odrekam. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Kurnjek, izvolite.

BRANKO KURNJEK (PS DL): Hvala za besedo, gospa podpredsednica.

V Državljanski listi bomo podprli ta amandma, saj smo konec koncev tudi sopodpisniki. Kljub vsemu mislimo, da neke dodane vrednosti to besedilo ne prinaša. Namreč, zelo težko si predstavljamo šport, ki bi ga lahko razdelil samo na mentalnega ali samo na fizičnega. Tako da mislim, da v sami resoluciji ta dikcija ne bo preveč pomembna. Konec koncev šah ni edina miselna igra, ki je pri nas registrirana. Mislim, da bi me tukaj dr. Kolar lahko dopolnil. Poleg bridža je sigurno še kakšna športna igra, ki temelji predvsem na miselnosti, potem pa imamo seveda vse vrste športa, ki prehajajo nekje od pretežno miselnega do pretežno fizičnega športa. Tako da ločevati in vnašati takšno dikcijo – ni nič narobe, če jo vnesemo, ampak dodane vrednosti pa res nimamo. S tem gremo na nek način z roko v roki s predstavniki Šahovske zveze, ki so bili pri tem najbolj vztrajni. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Kavtičnik, izvolite.

JOŽEF KAVTIČNIK (PS PS): Hvala lepa.

Najprej bi želel kolegu Čušu hitro okrevanje, drugače pa sem vesel, da je šah prepoznan kot del športa. Sedaj ne govorimo več o športu in šahu, ampak o tem, da je šport ali šah tudi del tega procesa, kjer se odvija miselnost in gradnja celovite osebnosti – to, kar

šport seveda tudi je. Ta amandma bom podprl in sem vesel, da je bil tudi predstavnik Šahovske zveze tako vztrajen, da je želel, da se doda tudi ta del v uvod. Vendar s tem amandmajem, sem prepričan, ne bo šport nič bolj miseln, kot je bil, in bo šport lahko svoje poslanstvo izgradnje celovite osebnosti nadaljeval brez tega amandmaja ali s tem amandmajem, brez te resolucije ali s to resolucijo. Prepričan pa sem, da bo s to resolucijo bistveno bolje, kajti ta resolucija nacionalnega programa športa daje vizijo in je dovolj drzna, da lahko ministrstvo pripravi ustrezno zakonodajo, ki jo bo moralo pripraviti. Govorim o Zakonu o športu, Zakonu o društvih. Treba bo pripraviti tudi delovno zakonodajo in urediti delno tudi davčno zakonodajo.

Sicer na odboru nismo sprejeli predloga amandmaja za ureditev določenih davčnih olajšav, rečeno pa je bilo, da je to treba urediti v davčni zakonodaji. Prepričan sem, da bo Vlada kot celota delovala v tej smeri in da bo Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport znalo prepričati Ministrstvo za finance, da je treba tudi to urediti. Zakon o štipendiranju, o Zoisovih štipendijah, kjer je treba vnesti tudi štipendije za športnike. Prepričan sem, da lahko to, kar smo takrat naredili narobe, sedaj popravimo. Ta resolucija daje temelj za šport na vseh področjih, na vseh ravneh, za vse starostne kategorije, kot smo dejali, za mlade, stare, starejše in seveda tudi za tiste s posebnimi potrebami. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Jerovšek, izvolite.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Najprej moram reči, da sem hvaležen kolegici Potrati, da je še enkrat prebrala naš amandma, in s tem je bilo nazorno pokazano, da je bil naš amandma bistveno boljši in bolj kompleksna dikcija. Tudi mi smo ga povzeli po Iztoku Jelenu, in ker jaz šahistom priznavam logiko, razmišljanje, večpotezne kombinacije, kar je značilno za šahiste, vem, da je ta njegova osnovna dikcija bistveno boljša. Ampak gospa Potrata je na odboru povedala, da koalicija ne sprejema tega amandmaja, da ne bo sprejet, kar se je potem zgodilo. Strinjam se z ukleščeno dikcijo in z ukleščenim amandmajem, čeprav mislim, da ste na Vladi in v koaliciji naredili napako. Tako pogosto kot se v tej koaliciji odpoveste dobrim rešitvam, pripravljenim s strani tistih, ki vidijo globlje in dlje – danes smo pred tem, da moramo biti zadovoljni tudi s tem.

Moram odgovoriti tudi na to. Kolegica Potrata vidi politizacijo šaha v tem, da sem rekel, da so v politiki zaželeni tudi večpotezne kombinacije, ki so značilne v šahu in za šahiste, da vrhunski šahisti vidijo 10 potez naprej do končne zmage. Da se odpovedujete tej daljnovidnosti, logiki, kombinatoriki, usmerjeni k večpotezni poti k zmagi – se moram strinjati, če

tako pravite. Da se je temu odpovedala tudi slovenska vlada že zdavnaj, se pa tudi vidi vsak dan. Žal se to tudi vidi. Naj samo še rečem, da šah kot večino razmišljanja in tudi izgradnjo osebnosti vse bolj podpirajo tudi države v Aziji. Ni slučaj, da je Indija imela do nedavnega svetovnega prvaka Ananda skozi desetletje, da je Kitajska izjemno veliko naredila na popularizaciji šaha, da je imela že ženske svetovne prvakinje v šahu, pa pred 40 leti v Aziji šaha skorajda ni bilo. Prvi azijski vele mojster je bil filipinski vele mojster Torre. Od takrat se je pa mnogo spremenilo.

Šah poudarjajo te države, ki se hkrati najhitreje razvijajo, ki so na področju softverskih znanosti prve. Ne nazadnje so tudi v Ameriko izvoženi Kitajci in Indijci potem nosilci teh dejavnosti v Združenih državah Amerike, celo nosilci Nobelovih nagrad in tako naprej. In zaradi tega pogosto vidim, da pri nas te večpoteznosti, te logike sedanje oblasti nimajo, da bi to spoznale, to pripoznale in se tudi priklonile prizadevanjem šahistov, Šahovske zveze Slovenije, ki se trudi, da bi šah ostal obvezni izbirni predmet, da bi imel pri gradnji mladih osebnosti in mladih ljudi, njihovega razmišljanja pomembno mesto. Upam, da se bo to v bodoče spremenilo, da bo prišla v Sloveniji na vrsto politika, ki bo gradila na večpoteznih kombinacijah in na logiki. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

K besedi se je javil še državni sekretar.
Gospod Pertinač, izvolite.

ALJUŠ PERTINAČ:: Hvala lepa za besedo, spoštovana gospa podpredsednica. Spoštovani zbor!

Moram reči, da kdor bo iskal šah samo v tem stavku, ki se z amandmajem predlaga, da se doda v besedilo resolucije nacionalnega programa športa, bo zgrešil. Šah je enakopravna športna panoga, tako kot vse ostale športne panoge v Republiki Sloveniji. Daleč od tega, da bi kdo nanj pozabil. Zdaj smo slišali, da je Vlada na šah pozabila. Moram reči, da temu ni tako. Zgolj dva primera, če mi dovolite. Glede sistematične uvedbe šaha v osnovno šolo. Ker vemo, da je veliko zagovornikov v tem državnem zboru, bi vas rad obvestil, da imamo 3-letni izbirni predmet šah, ki vsebuje šahovske osnove kombiniranje in strategijo, znotraj sklopa naravoslovnih predmetov in da otroci lahko izberejo en predmet iz naravoslovja in enega iz družboslovja kot izbirna predmeta. Tako da šah v izobraževalnem sistemu imamo, sistemsko urejenega.

Šah kot športna panoga je deležen tudi, na primer, usposabljanja strokovnih delavcev v športu, kar se sofinancira iz sredstev Evropskega socialnega sklada. V obdobju 2011–2014 so bili prijavljeni za sofinanciranje iz tega vira naslednji programi: šahovski mentor,

šahovski inštruktor, učitelj osnovne šahovske šole, šahovski trener in učitelj srednje šahovske šole. Do 29. januarja letošnjega leta so bili izvedeni programi šahovski mentor, šahovski inštruktor in učitelj osnovne šahovske šole. Strinjam pa se seveda tudi s tistimi, ki pravijo, da tudi druge športne panoge razvijajo in spodbujajo razvoj mišljenja. Tako da mislim, da je šah kot športna panoga popolnoma enakopraven z drugimi športnimi panogami, in zaradi tega, ker nobena športna panoga v tej resoluciji o nacionalnem programu športa ni izrecno omenjena, tudi šah izrecno ni omenjen.

Sicer pa Vlada kot predlagatelj sprejetje predlaganega amandmaja podpira. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Pertinač.

Mag. Majda Potrata, izvolite.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala.

Izhajala bom iz tega, kar je zdaj povedal gospod državni sekretar, in to je bil tudi razlog, zaradi katerega na odboru nisem vztrajala pri svojem amandmaju, ko sem menila, da bi lahko za gibalnimi dejavnostmi v drugem stavku drugega odstavka dodali besedilo "in nekatere zgodovinsko uveljavljene miselne igre". Pojasnilo, da ni samo šah taka zgodovinsko uveljavljena miselna igra, je bilo tudi povedano. Zavedam se vsega tega, kar je državni sekretar povedal – da je mogoče šah najti tudi v drugih delih resolucije. Ampak če je ena od športnih zvez, to je Šahovska zveza, vztrajala z vlaganjem in iskanjem dikcije, ki bi bila lahko uvrščena, in če so tudi preostali koalicijski partnerji ugotovili, da sicer s takim amandmajem, ki ga zdaj predlagamo, zaradi vsega omenjenega, ker je šah mogoče videti tudi drugod in ker šah ni edina miselna igra, pa so vendarle popustili in sprejeli tak amandma, je upravičena uporaba besede kompromisni predlog. V uvodu je to dodano, je to na izrecno voljo dejavnosti, in mislim, da če sledimo temu dejstvu, da je resolucija strateški dokument, v katerem naj ima prvo besedo šport in naj se ravnamo po tem, kako športniki sami in športni delavci vidijo v športu sami svojo dejavnost, da jim je treba slediti. Zavedam pa se tega, da je Strokovni svet Republike Slovenije za šport dal soglasje na predlog dokumenta brez tega dopolnila. Zavedam se, da je tudi Olimpijski komite Slovenije – Združenje športnih zvez, katerih del je tudi Šahovska zveza, dal soglasje k takemu dokumentu, ampak glede na to, da skušamo poslanci usklajevati različne interese, se mi zdi, da je ta amandma, ki sledi civilni družbi, upravičen. In tudi smo slišali, da Vlada temu ne nasprotuje. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Jerovšek, izvolite.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Ker je priložnost, da tudi skozi to besedo v parlamentu nekaj prispevamo k popularizaciji šaha, mislim, da je šah v Sloveniji kot državi – da je Slovenija izjemno razvita, je šahovska velesila. Vemo, da so na olimpijadi naši že prišli tudi na rob prve ali pa celo bili v prvi deseterici med 150 ekipami. In kot tak je vrhunski šah razvit. Ker nosi attribute pri razvoju osebnosti, miselnosti in logike, pa ga je treba stalno popularizirati. Sicer ne bo v resoluciji, bi pa funkcionarjem ministrstva in vsem drugim, ki skrbite za to, priporočil, da bi šolsko ministrstvo omogočilo, da bi vsaka srednja šola ali pa gimnazija, kjer je verjetno več šahistov, imela letno enkrat simultanko z nekim za tisti nivo primernim šahistom. To so lahko FIDE mojstri ali pa šahisti z nad 2 tisoč 600 ratinškimi točkami, ker vem, se spominjam, kako je h popularizaciji, recimo, pripomoglo, ko je ob Vidmarjevemu memorialu, takrat sem bil jaz študent, Ljubomir Ljubojevič, ki je bil takrat 6. igralec sveta, igral simultanko v študentskem naselju.

Tudi sam sem igral in v 55. potezi celo žrtvoval figuro. Sem mislil, da vidim pot do mata, ampak smo igrali samo še trije. To pa je bil enak čas in potem sem v 63. potezi Ljubojeviču moral stisniti roko za poraz. Ampak tisto dejanje, in potem je naslednje leto nemški velemejster Hübner, ki je bil tudi med desetimi na svetu, igral simultanko, pa Gligorič in drugi. To je izjemno populariziralo šah med študenti. Tako bi takšna akcija, da bi nekako bilo priporočeno, da vsaka srednja šola, gimnazija enkrat letno priredi simultanko. Šah na 30 deskah lahko igra igralec, ki ima 2 tisoč 450 ratinških točk, takih je pa v Sloveniji veliko. In to bi bila taka sinergija, da bi tudi na ta način popularizirali šah in da bi, prvič, ohranili izbor talentov v Sloveniji, da bi ohranili ta nivo šaha, ki smo ga dosegli z Vidmarjem, kandidatom za svetovnega prvaka v preteklosti, Pircem, Parmo, Planincem in našimi sedanji šahisti, velemejstri Pavasovičem, Tratarjem, tem mlajšim, da ne bom vseh našteval – vse po imenu seveda poznam –, tudi Beljavskim, ki je igral za našo reprezentanco, pa je prišel iz Ukrajine, in je bil tudi 6. igralec sveta.

Na ta način bi res nekaj naredili. To ne bi pomenilo nekih sredstev, ampak mora pa biti politična volja na šolskem ministrstvu, da neko tako inštrukcijo da, da nekaj naredi za tovrstno uveljavitev šaha in šahovskih dejavnosti, krožkov in vsega tega. Tega do sedaj ni bilo. Morda zaradi tega, ker je mogoče učiteljev malo premalo, ampak so dobri šahisti, samo nimajo vzvoda moči do ministrstva verjetno. Zato je pomembno, da v tej hiši o tem spregovorimo, da podpremo različne oblike podpore razvoju šaha. Kajti državi se bo to gotovo obrestovalo. To vam jamčim. Razvoj tehnične kulture je izjemno tesno povezan z ukvarjanjem s šahom. Tudi Milan Vidmar je bil svetovni znan strokovnjak v elektrotehnik in tako naprej, da teh današnjih primerov o računalniških tehnologijah ne naštevam. To bi se državi obrestovalo. To je tudi

majhen vložek za velike učinke. Kot sem že rekel, tudi šahisti so v poznejših letih v politiki vedno koristni. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Jerovšek.

Želi še kdo besedo? / oglašanje iz dvorane/ Gospod Brulc? Lepo, da ste pohvalili gospoda Jerovška.

Sedaj pa gremo na naslednji amandma oziroma podpoglavje 6.1.1. Tu imamo pred seboj kar nekaj različnih amandmajev, tudi različnih vlagateljev, in sicer amandma poslanskih skupin Pozitivne Slovenije, Socialnih demokratov, Državlanske liste in DeSUS, drugi je amandma poslanskih skupin SD, DL in DeSUS, tretji je amandma Poslanske skupine SDS in četrti je amandma Poslanske skupine Pozitivne Slovenije. Tudi po vsebini so ti amandmaji različni, zato prosim za pozornost oziroma sprašujem, kdo želi razpravljati, pa naj tudi potem pove, o čem bo razpravljal.

Želi kdo besedo?

Gospod Kurnjek, izvolite.

BRANKO KURNJEK (PS DL): Hvala, gospa podpredsednica.

Se bom držal vašega predloga in bom najprej k prvemu amandmaju, ki so ga vložile vse koalicijske poslanske skupine, in sicer govori, da naj bi se do leta 2020 pripravila analiza smotnosti uvedbe ene šolske ure športne ure dnevno v osnovnih in srednjih šolah. Proti takšnemu predlogu v Državlanski listi nimamo nič, vendar pa še enkrat ponavljamo to, kar smo povedali že na odboru –da dve dodatni šolski uri, pa čeprav športne vzgoje, povzročata za učenca ali dijaka določene dodatne šolske obveznosti, ki seveda lahko vplivajo tudi na ostali del kurikuluma. Jaz bi tukaj želel predvsem tiste, ki bodo to analizo pripravljali, če jo bodo pripravljali, pa jo bodo v skladu z resolucijo najverjetneje morali pripravljati, če bo resolucija sprejeta, spomniti, da vzamejo to v obzir. Če mi dovolite, bi se še do ostalih opredelil, da se ne oglašam potem posebej, in sicer drugi predlagani amandma, ki so ga vložile poslanske skupine SD, DL in DeSUS in se v bistvu navezuje tudi na četrtega, ki ga je pa vložila ločeno Poslanska skupina Pozitivna Slovenija.

V Državlanski listi ter tudi v SD in DeSUS predlagamo, da se dikcija zdaj zapiše tako, da se znotraj izpeljave učnih načrtov za osnovno šolo učencem omogoči brezplačno učenje plavanja in opravljanje kolesarskega izpita, izloči pa se smučanje in ples. Zakaj? Zaradi tega, ker mislimo, da sta plavanje in opravljanje kolesarskega izpita vitalnega pomena za vsakega učenca in človeka, smučanje in ples pa v bistvu to nista. In morda tu še ena čisto kratka replika gospodu Liscu, ko je prej rekel, da smo vse njihove amandmaje zavrnili. Ni res, saj smo tudi nekatere, ki so prihajali s strani koalicijskih poslanskih skupin, zavrnili. Glede tretjega amandmaja bi pa prosil,

če se lahko do njega opredeli tudi gospod državni sekretar. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Gospod državni sekretar je ravnokar prosil za besedo.

Izvolite, gospod Pertinač.

ALJUŠ PERTINAČ: Ponožno najlepša hvala za besedo, gospa podpredsednica.

Najprej bi želel glede drugega amandmaja oziroma amandmaja pod številko 2, če mi dovolite, in amandmaja pod številko 4, na to, kar je že spoštovani gospod poslanec Kurnjek na nek način opozoril. Namreč, če bo amandma pod številko 2 sprejet, potem bo amandma pod številko 4 postal brezpredmeten oziroma bi ga bilo treba popraviti, če ne želimo priti v situacijo, da bi imeli v nacionalnem programu zapisan cilj, ki ne bo imel ustreznega kazalnika. Namreč, kot je bilo že opozorjeno, je zdaj vsebina teh dveh amandmajev, ki sta sicer na nek način povezana, ker prvi prinaša strateški cilj, drugi pa ustrezen kazalnik, s katerim se meri izpolnjevanje tega cilja, neusklajena, ker imamo pri kazalniku dodano smučanje in ples, pri amandmaju pod številko 2 pa tega ni.

Kar pa zadeva amandma pod številko 3, pa bi rad spoštovani zbor samo opozoril, da če bi bil ta amandma sprejet, bi dejansko vrhunške športnike postavili v neenakopraven položaj z vsemi ostalimi, ker že imamo sistemsko rešitev, ki omogoča izobraževanje vrhunskim športnikom oziroma možnost študija. Ne nazadnje je v predlogu resolucije nacionalnega programa športa celo poglavje, ki govori o izobraževanju vrhunskih športnikov. Tako da če bi bil amandma v predlagani obliki sprejet, bi se potem to lahko razumelo, kot da se vrhunskim športnikom omogoča možnost študija samo na daljavo oziroma da zdaj nimajo možnosti študirati, kar pa seveda ne drži. Je pa treba ob tem poudariti tudi to, da je v pristojnosti visokošolskih zavodov oziroma univerz, da pripravijo takšne študijske programe, kot se jim zdijo primerni, in to gotovo ni stvar, v katero bi se dalo posegati z neko resolucijo, še posebej, če gre tukaj za resolucijo s področja športa. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa državnemu sekretarju.

Odpiram možnost za prijavo, ker je več želja. Izvolite.

Mag. Majda Potrata, izvolite.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala lepa. Pred nami so štirje amandmaji. Napotili ste nas k opredeljevanju do posamičnih. Najprej bi se opredelila do amandmaja Poslanske skupine SDS. Ni naključje, da sem se v mnenju poslanske skupine posebej zaustavila pri izobraževanju vrhunskih športnikov. In če se spomnite, sem posebej poudarila, da tako kot imamo dobro urejen sistem v osnovni in srednji

šoli, je pa mogoče izobraževanje v visokošolskih programih še izboljšati. Ampak če bi sledili amandmaju SDS, potem bi pravzaprav ožili možnosti za izobraževanje vrhunskih športnikov, ker kaj pa je e-izobraževanje drugega kot izobraževanje na daljavo. Možnost vstopne točke je kjerkoli, samo pravega naslovnika za svoje komuniciranje moraš najti. Če rečemo "vsaj študij na daljavo", je s tem izključeno vse drugo kot oblika, ki je ponujena. Dejstvo pa je, da so študijske smeri, pri katerih obveznosti na daljavo ni mogoče opraviti in je treba zagotavljati izvajanje za vrhunške športnike prilagojenih oblik izobraževanja tudi na lokaciji, kjer je vrhunski športnik vpisan v študijski program. Edino, če gre za študijsko izmenjavo, pa da lahko kjerkoli drugje to naredi. Jaz take možnosti ne izključujem. Možnosti torej obstajajo.

Jaz tega amandmaja ne morem podpreti, ker, kot rečeno, v zadnji fazi pomeni, in to je bistveno, ožjenje možnosti in slabše urejanje, kot je nakazano v resoluciji. Glede na to, da je resolucija strateški dokument in glede na to, da je bilo v mnenjih poslanskih skupin tudi izraženo mnenje, da je treba izrekat prioritete in določati prioritete, vidim v amandmaju, ki posebej poudarja plavanje in kolesarki izpit, ravno tako določanje prioritete, za katere je treba posebej skrbeti in tudi v ožjih ali zaostrenih gospodarskih možnostih reči: to je tisto, kar je prioriteta. To pa, vsaj tako sama vidim, ne izključuje možnosti, da dobijo priložnost tudi druge športne dejavnosti oziroma druge športne panoge, če se zanje bodisi v lokalnem okolju bodisi na državni ravni do leta 2023 pokažejo še kakšne drugačne možnosti. Torej, izrekam podporo tudi drugemu amandmaju in ne četrtemu, ker je bilo rečeno, da se ta dva amandmaja v bistvu izključujeta. Vem, da to tistim, ki so vložili samostojno svoj amandma, ne more biti v zadovoljstvo, ampak smo za to, da izrekamo svoje mnenje in svoja prepričanja. Pri vsem tem pa je zagotovo – to ni vrednostno razvrščanje posameznih športnih panog, ampak je samo tisto, iz česar bodo sledile tudi obveznosti. Zato se mi zdi, da je prav, da se o tem izrečem. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Kavtičnik, izvolite.

JOŽEF KAVTIČNIK (PS PS): Hvala lepa.

Jaz bom začel kar s tem, kjer je kolegica Majda Potrata končala. Drugi amandma k poglavju 6.1.1, ki so ga vložile tri poslanske skupine koalicije, je amandma, ki govori o nečem, kar v šolah že je. Plavanje in kolesarski izpit v šolah že potekata. Uvodoma sem dejal, da naj bo resolucija drzna in nekoliko bolj ambiciozna, in to je ravno ta amandma, četrti, ki smo ga vložili v Poslanski skupini Pozitivna Slovenija. Ta amandma, moram reči, je na odboru dobil podporo. Ker smo pa obljubili, da bomo zadevo uredili tako, kot je predlagala Zakonodajno-pravna služba, pa smo potem

zapisali "število izvedbenih brezplačnih tečajev plavanja, smučanja, plesa oziroma število izvedenih opravljenih kolesarskih izpitov oziroma izpita". To je amandma, ki je nekoliko ambicioznejši, in prepričan sem, da si v 21. stoletju naš naši otroci zaslužijo, da imajo te vsebine brezplačne. Te vsebine se sedaj v šolah izvajajo preko šol v naravi, ki pa so plačljive, in otroci iz določenih socialnih skupin tega v osnovni šoli nikoli ne doživijo. Nekateri otroci tega ne doživijo. Kljub temu, da živijo v okolju, kjer imajo smučišče pred nosom, nimajo možnosti, da stopijo na smuči. S tem amandmajem jim to omogočimo. Prepričan sem, da je ta amandma s stališča pravičnosti tudi boljši.

Kar se tiče ene ure športne vzgoje vsak dan – to je tisto, kar ne nazadnje priporočajo vsi strokovnjaki s področja športne vzgoje. Mi vemo, da je, in o tem se že veliko govori, ta način življenja, ki je sedaj prisoten, za mlade resnično nezdrav, otroke sili k prekomernemu sedenju, ponuja jim razne igrice, računalniške, virtualne in tako naprej. Tudi infrastruktura, kjer otroci živijo, je takšna, da otrokom ne omogoča vsakodnevnega gibanja. V naši mladosti smo imeli širne livade, kjer smo imeli ne nazadnje tudi drevesa, kjer smo plezali, se igrali in tako naprej. To življenje in ta infrastruktura, ki je sedaj, otrokom tega ne omogoča. Zato je še kako potrebno, da se otroci srečajo vsak dan z vodeno športno vzgojo. In zato je tudi prav, da se naredi ustrežna analiza, da se vidi, ali je to za otroke preobremenjujoče. Kot dolgoletni delavec v športu vam povem, da je šport razbremenitev vseh dejavnosti, ki jih šola tako ali drugače od otrok zahteva, to pomeni učenje, sedenje, onemogoča jim gibanje in tako naprej. Mi vemo, kakšne so šole danes, kako so grajene, da otroci ne smejo oziroma ne morejo tekati po hodnikih, da se ne morejo razgibavati v razredih in tako naprej. Zato je ta amandma še kako na mestu.

Amandma, ki ga je vložila Poslanska skupina SDS, pa seveda poseže v proces visokošolskega izobraževanja. Prepričan sem, da je tukaj dobro rešeno, ni najbolj rešeno. Treba se je potruditi, da vrhunskim športnikom zagotovimo čim več takšnih programov, v katere se lahko vključujejo, vendar smo država ali dežela, kjer imamo tudi na tem področju določene omejitve. Živimo pa v Evropi in sem prepričan, da se lahko športniki vključujejo tudi na druge evropske univerze. Treba jim je samo pomagati in omogočiti, da to tudi storijo. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospa Novak, izvolite.

LJUDMILA NOVAK (PS NSi): Hvala za besedo.

Mislím, da že brez te analize smotrnosti lahko ugotovimo, da otroci potrebujejo gibanje vsak dan, in glede na to, da se je način življenja

v nekaj letih bistveno spremenil in da otroci, mladostniki več časa preživljajo v zaprtih prostorih ob računalnikih, ne toliko v naravi, ne toliko na igriščih kot v preteklosti, ali ob kmečkem delu, mislim, da bi bilo bolje, če bi kar zapisali, da je smotrno uvesti eno uro telesne vzgoje ali pa športne vzgoje vsak dan v osnovne in srednje šole. Z drugim amandmajem se strinjam, kajti čim več teh dejavnosti, ki so navedene, bi morali izpeljati znotraj rednih programov. Ker vemo, v kakšni situaciji smo, da še kar nekaj časa ne bo bistveno bolje, da bi lahko dodatno plačevali različne tečaje, bi morali čim več tega izvesti znotraj programov. Seveda plavanja ne moremo kar izvesti v sami šoli, ker ponavadi ni bazena, zato je potreben tečaj. Plavanje spada k osnovni pismenosti, če tako rečemo, in je velikokrat tudi življenjskega pomena, zato je še kako smiselno. Tudi kolesarski izpit, kajti varna vožnja je še kako pomembna za otroke. Medtem ko tudi druge tečaje, na primer smučanja – včasih smo to izvajali v okviru športnih dni na bregu za šolo, kjer je pač to bilo možno.

To je tudi povezano s precejšnjimi finančnimi stroški, še posebej, če mislimo, da morajo imeti najboljšo, najlepšo in ne vem kakšno opremo, ampak kot poudarjam, glede na stanje, v kakršnem smo, si težko predstavljamo, da bomo lahko vse te aktivnosti izvajali v obliki brezplačnih tečajev, ne pa znotraj rednega pouka, zato podpiram predvsem to, da bi bila vsak dan športna vzgoja v osnovni in srednji šoli, seveda če je to mogoče, in da bi bilo čim več teh aktivnosti izvedenih znotraj rednih programov, ker vemo, da imajo športni pedagogi široka znanja, veliko morajo trenirati, študirati, od plesa, smučanja, atletike in tako naprej. In zato mislim, da so sposobni izvesti vse te stvari znotraj rednega programa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospa Alenka Bikar, izvolite.

ALENKA BIKAR (PS PS): Hvala lepa za besedo. Še enkrat lep pozdrav vsem prisotnim!

Veseli me, da se danes pogovarjamo o temi, pri kateri smo nekako vsi na isti strani. Strinjamo se, da je šport ena tistih panog, ki je v Sloveniji najuspešnejša, kjer dosegamo odlične rezultate, kjer sodimo v sam svetovni vrh in imamo odlične športnike. Na žalost, to je pa moja ocena, jih premalo cenimo. Pred nami je torej dokument nacionalni program za šport, ki bo nekako nakazoval, v katero smer bo šel šport vse tja do leta 2023. To je neka strategija. V Sloveniji imamo veliko strategij napisanih o takšnih in drugačnih področjih. Nekaterih sploh nimamo, pa bi jih potrebovali. Ta dokument, ki je pred nami, je po moji skromni oceni dober dokument. Je v bistvu neka nadgradnja prejšnjemu z določenimi novimi, dopolnilnimi poglavji oziroma vsebinami, kot so športni turizem, izobraževanje nadarjenih in vrhunskih

športnikov, šport starejših in tako dalje. Torej lahko rečem, da je dokument kot tak dober, da je dobro napisan. Vendar je zame ključno tudi to, da se v praksi izvede v čim večjem obsegu, saj realno ni pričakovati, da bi čisto vse, kar bomo notri zapisali, potem tudi uresničili. Če pa bomo, pa še toliko bolje.

Mi se lahko tukaj pogovarjamo in pišemo strategije do onemoglosti, vendar če se v praksi to ne bo izvajalo, potem je vse skupaj nekako brez pomena. Če začnem na začetku, pri naših najmlajših, se mi zdi pomembno, kot smo zapisali tudi v dokumentu, da damo poudarek na kakovostni in redni športni vzgoji. Torej, kar se tiče tega predlaganega amandmaja koalicijske, da bi se pripravila analiza smotrnosti uvedbe ure športne vzgoje vsak dan, bi se tukaj strinjala s kolegico Novak. Jaz bi že sedaj dala vsak dan uro športne vzgoje, kajti v tem predlaganem dokumentu smo sicer povišali na štirikrat na teden, ampak se mi zdi, da bi bilo odlično, če bi bilo to vsak dan. Dokazano je namreč, da so otroci, ki so vključeni v šport, manj pred računalniki, manj pred televizorji, manj uporabljajo telefone, tudi drugače mislijo. Šport doživljajo kot koristen dejavnik za izboljšanje zdravja, počutja, za zabavo, in bolj so polni energije, samozavestnejši in tudi zbrani pri učenju. Še na eno zadevo bi opozorila tukaj. Zelo je pomembno, da z mladimi delajo usposobljeni in strokovni delavci. Dejstvo je, da je kakovost izvedbe posameznega programa v veliki meri odvisna od pedagoga.

Tu ne gre samo za učiteljevo znanje, temveč pomembno vlogo igrajo tudi njegova osebnost, pripadnost poklicu, angažiranost in želja po tem, da otroka čim več nauči in tudi vzgoji. Zlata leta, kar se tiče otrokovega gibalnega razvoja, so od 3 let in tja do 6., 7. leta. Takrat največ odnese, kar se tiče tega telesnega razvoja. In v tem času bi moral imeti na razpolago specializiranega učitelja športne vzgoje. Jih pa največkrat nimajo. V tem času se z njimi ukvarjajo vzgojiteljice, vzgojitelji, v osnovni šoli pa od prvega do tretjega razreda učitelji razrednega pouka. Pred časom sem nekje zasledila podatek, da so po tem športno vzgojnem kartonu, s katerim se že desetletja spremlja telesni in gibalni razvoj otrok, naredili primerjavo otrok izpred 20 let in danes v teku na 600 metrov in so dejansko danes otroci za 10 sekund počasnejši, kot so bili takrat. To je zame kar zastrašujoč podatek. Dejstvo je tudi, da imamo v Sloveniji zelo visoko stopnjo predebelih otrok in tudi slabo gibalno sposobnih. O tem smo veliko razpravljali in se tudi pogovarjali na Odboru za zdravstvo. To je zame tudi alarmanten podatek, da moramo nekaj storiti. Pa ne samo kot država, ampak tudi kot posamezniki se mi zdi, da tukaj lahko zelo veliko naredimo. Že mi kot starši bi morali biti prvi, ki smo in moramo biti zgled za naše otroke.

Če grem naprej. Na javni predstavitvi mnenj, kjer je bilo prisotnih tudi nekaj malega poslancev, sta spregovorila tudi dva vrhunska

športnika. Eden ni več tako aktualen, to je Iztok Čop, ki je v imenu Komisije športnikov za OKS poudaril predvsem to, kako pomembno je, da se športnik tudi izobražuje. In ker vem tudi sama iz lastnih izkušenj, kako težko je združiti vse obveznosti v šoli in treninge, priprave in tekmovanja, pozdravljam ta predlog komisije, da se v program napiše in je tudi zapisana, in da se ga tudi potem izvede seveda, ustanovitev univerzitetnega športnega centra po vzoru tujine, ki bi močno olajšal študij oziroma treninge športnikom študentom. Zelo dobro je povedal stališče tudi še aktivni atlet Rožle Prezelj, ki je zelo nazorno povedal in opisal, s čim vse se vrhunski športniki soočamo v svoji karieri in pa tudi takrat, ko jo končamo oziroma zaključimo. Lahko vam povem tudi iz lastnih izkušenj.

Sama mislim, da je sistem zaposlovanja vrhunskih športnikov, kot ga imamo danes, dober sistem. Kot vrhunska športnica sem bila sama zaposlena več let na Policiji. Ta zaposlitev mi je omogočala, da sem lahko nemoteno izvajala svoj program treningov, priprav in tekmovanj. Ta gotovost, ta socialna varnost in nekaj malega tudi dohodka je meni veliko pomenilo. Tako sem lahko bila udeleženka treh olimpijskih iger, bila sem tudi finalistka svetovnih in evropskih prvenstev, državna prvakinja in rekororderka, obenem pa sem z vmesno pavzo sicer zaključila tudi višjo šolo. Torej, ta zaposlitev mi je pomenila neko varnost, neko sigurnost, vendar sem jo morala ves čas dokazovati. Ni bilo samoumevno, da enkrat, ko sem bila v tem sistemu, da sem pa potem neprestano tam. Vsako leto sem se morala znova dokazovati, potrjevati ustrezne kriterije in dosegati ustrezne rezultate. Kljub temu, da sem se ves čas zavedala, da bo tega enkrat konec, je bilo tudi, ko enkrat končaš kariero, velik šok in ni enostavno. Govoriti o karieri po karieri je lažje, kot pa to izvajati. Nekako še gre, ko se pripravljáš na to. Velikokrat pa nekateri vrhunski športniki končajo kariero nenadoma, nepričakovano, recimo zaradi poškodbe.

Zato bi predlog, ki ga podpira tudi Komisija športnikov pri OKS, da bi športnikom omogočili, da delovne izkušnje začnejo pridobivati še v teku aktivne kariere, preden zaključijo športno pot, zato, da bi jim bilo potem lažje se vključiti in tudi kandidirati za razpis za službo. Kajti kaj se zgodi? Končaš kariero, se prijaviš na nek razpis in potem pod delovne izkušnje napišeš, ne vem, trikratni olimpijec, dobitnik medalj na svetovnem prvenstvu. Torej predlog, da bi bilo smiselno razmisliti tudi o tem, kako konkretno to izvajati v povezavi ne samo z javno upravo, ampak tudi z gospodarskimi družbami. Če lahko, bi samo še dodala, da je zelo pomembno, da pri izvajanju tega dokumenta sodelujejo med seboj vsa zainteresirana ministrstva, od gospodarskega, zdravstvenega, infrastrukture, okolja, turizma, da o finančnem sploh ne govorimo, ker brez njega tako ali tako skoraj nič ni.

Dotaknila bi se še novega poglavja, ki govori o športnem turizmu. To se mi zdi zelo pomembno in bi ga morali znati dobro udejanjiti. Tukaj bi lahko zelo dobro šli z roko v roki z vrhunskimi športniki kot največjimi promotorji Slovenije v svetu in doma. Se mi zdi, da njihovih uspehov nekako ne znamo ali pa jih premalo znamo "izkoristiti" na način, da bi Slovenijo še bolje predstavili svetu. Dejstvo je, da so ravno športniki tisti, ki ustvarjajo pozitivno podobo Slovenije v svetu. Če lahko še kot nekdanja športnica nekako prenesem nekaj misli, kaj bi si športniki želeli. Sigurno ne samo tistega trepljanja po ramenih in promocijskih slikanj politikov takrat, ko je to aktualno. Tukaj bi mogoče citirala selektorja hokejske reprezentance na zadnjih olimpijskih igrah v Sočiju, ki pravi: "Vsi nas trepljajo po rami, a naj raje na račun tega dosežka zgradijo pet hokejskih dvoran. Če smo kot država že tako zadolženi, bomo pa še za pet milijonov evrov več za dvorane. Ampak otroci se bodo ukvarjali s športom in bomo imeli v slovenskem športu trikrat več uspehov, kot jih imamo doslej."

Jaz bi se s tem čisto strinjala. Sama bi si tudi želela, da bi se enkrat presekal in bi se ustrezno lotili tudi davčne olajšave ne samo za športnike, ampak tudi mogoče za podjetja, ki pomagajo tem športnikom. Lepo bi bilo tudi, če bi se spomnili na vrhunske športnike po končani karieri. Nekaj v tej smeri smo že naredili in se dogaja, pa vendar. Za konec bi še enkrat rada poudarila, kar sem že večkrat rekla. Če se bodo ljudje več ukvarjali s športom, bo več zdravih ljudi, manj zdravstvenih težav in investicija se državi vsekakor povrne. Hvala lepa.

A seveda, ko smo že pri amandmajih. Seveda bom podprla koalicijske amandmaje in amandma Pozitivne Slovenije. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Kurnjek, potem pa gospod Brulc.

BRANKO KURNJEK (PS DL): Hvala za besedo, gospa podpredsednica.

Samo na kratko bi se dopolnil še glede prvega amandmaja in tudi v skladu s tem, kar so ostali predhodniki govorili. Seveda se otroci v času elektronskih komunikacijskih naprav premalo gibljejo in bi morda bilo smiselno razmišljati o tem, da bi v šolski sistem uvedli dodatne ure športne vzgoje. Vendar pa – bom povedal svoj primer. V času, ko sem obiskoval srednjo tehniško šolo, je bila moja redna tedenska šolska obveznost 38 šolskih ur, v te sta bili vključeni dve šolski uri športne vzgoje. Če bi torej dodal še tri ure športne vzgoje, bi to pomenilo 41 šolskih ur obveznosti dijaka. Pa malenkost primerjajmo, recimo, z obveznostmi srednješolskega učitelja, koliko mora pa on v enem tednu opraviti svojih obveznosti. Želim samo povedati to, da ko se razmišlja o takih stvareh, je treba celostno gledati, in če bomo

nekaj dodali, bo treba morda kaj tudi odvzeti od obveznosti, ki jih imajo učenci in dijaki. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Brulc.

MIRKO BRULC (PS SD): Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Samo trenutek. Sedaj imamo eno repliko.

Gospod Kavtičnik, izvolite.

JOŽEF KAVTIČNIK (PS PS): Hvala lepa.

Poglejte, šport bi naj bil način življenja. In ko ti enkrat spodbudiš otroke, da jim je to način življenja, je to prijeten način življenja, in prijetne stvari lahko v življenju delaš več ur, več časa. Ko to postane prijetno, potem to ni teža. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Še gospod Jerovšek replika.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): S tem, kar je gospod Kurnjek rekel glede obremenitev dijakov, se strinjam, so preveč obremenjeni. Preveč je, vendar je rešitev. Če bi bila od teh 38 ur, kaj jaz vem, ena ura šaha in logike, potem bi bila potrebna tedenska obremenitev 31 ur za dijake, pa bi bolj pametni na koncu ven prišli in bi več logike imeli. Vendar v šolskih oblasteh je premalo takih, ki večpotezno razmišljajo, ki so se v mladosti s šahom okužili. Tega še ni. Računam pa, da bodo po zgledu drugih do tega prišli in da bo šah res tista popularna zadeva, ki bo omogočila na nek način tudi razbremenitev, več časa za športne aktivnosti, tiste klasične športne aktivnosti in na koncu boljši rezultat. Dijak z maturo bo boljši proizvod glede usposobljenosti za življenje, glede tega formata, ki ga lahko da družbi in državi. Vsesplošni pozitivni rezultati bodo. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Brulc, izvolite.

MIRKO BRULC (PS SD): Hvala lepa.

Zanimiva razprava. Jaz podpišem vse, kar ste rekli. / oglašanje iz dvorane/ Ne me zdaj loviti za besede, ampak pogledajte, dajmo biti realni. Če sem pripeljem zdaj profesorja tehničnega pouka, gospodinjstva in tako dalje – premalo. Otroci ne znajo skuhati, si ne znajo nogavic oprati. Če pripeljem glasbenike – veste, koliko v življenju pomeni petje, zborovsko petje in tako dalje. Če pripeljem druge, matematike, bog ne daj, fizike, kemike, napnemo situacijo. To, kar je rekel Kurnjek, je res. Sedaj pa mi pogledjmo sebe. Danes je Virant rekel: ni govora, DDV ne bomo dvignili. Vse to, kar danes govorimo, pomeni večji strošek, večji strošek iz državnega proračuna. Sramota je, da

slovenski otrok še ni videl morja. Koliko je takih? Veste? Ne more iti v šolo v naravi, kot je bilo rečeno. Ne zna plavati. Smučanje – to ni danes nek nadstandard, to je življenjsko opravilo, ki bi ga moral vsak znati. Ampak če hočemo to imeti brezplačno, potem nehajmo jokati in delati ZUJF-e in ne vem kaj in zahtevati varčevalne ukrepe na tem področju. Danes tistih zmajev, gospodarstvenikov in teh ni, da ne govorimo, kaj pa bomo zdaj vlagali v športno vzgojo, nimamo pa tehnikov, inženirjev, elektrotehnikov in ne vem koga vse. Bodimo realni. Še enkrat pravim: takoj podpišem, s tem, da nisem za povečano obremenitev otrok. Pojdite gledati, jaz grem zjutraj ob pol osmih mimo šole Ledina in masa gre notri. Če grem ob treh, štirih domov, gre pa masa ven. Imajmo drugačen urnik kot mi. Jaz lahko grem zdaj ven in grem na kosilo, se sprehajam po hodnikih in ne vem kaj. Otrok je pa napet, obremenjen s predmeti in tako dalje. Glejte, pet hokejskih dvoran – okej, koliko pa imamo danes košarkarskih dvoran? Pa evropsko prvenstvo smo imeli in kakšne težave imamo zdaj s košarko. Najmanj, kar je, pa imam rad nogomet, je, da imamo take ogromne stadione po Sloveniji. Rabili bi enega takega, kot so Stožice ali pa mariborski, in smo vlagali v to sfero športa ogromno. Ko sem bil ravnatelj, prvi razred otrok – moj otrok bo igral nogomet, ker je dobil tam dres in je dobil torbo in ne vem kaj. Če pa je šel v TVD Partizan, kjer pa so mu razvijali vse funkcije, in potem se je izkazalo, da bo ta dober košarkar, on je atlet, ta pa nek drug športnik, in so ga usmerjali v to. Ne, mi že za dojenčka rečemo: ta bo nogometaš. To so zgrešene stvari.

Tako da podpiram to, da je treba dati veliko sredstev za športno udejstvovanje, razvijati šport – brez zdravega telesa ni zdravega duha –, tudi šah. Jerovšek, res ti še enkrat čestitam za vse tvoje izjave. Včasih, ko o politiki pleteničič, te bom spomnil, da govori o šahu, ker si bil perfekten. Z vsem se strinjam, ampak za to je treba dati denar. Brezplačno šolo v naravi, brezplačne športne – veste, da otroci nimajo, da bi se peljali z vlakom na športne dneve nekam, na neko dejavnost. To stane. Ko bomo govorili o varčevalnih ukrepih, ko bo nekdo drug rekel: nič DDV, ne davek na premoženje, bog ne daj, tisti, ki je bogat, naj bo in naj ne plačuje nič – takrat se spomnimo na današnjo razpravo. Brez nič ni nič. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospa Bikar, izvolite.

ALENKA BIKAR (PS PS): Hvala lepa.

Jaz bi čisto eno kratko repliko kolegu Brulcu. Mogoče se pa tukaj res strinjava. Ne potrebujemo petih hokejskih dvoran, bi bila dovolj ena atletska, ki je nimamo. Po vseh teh odličnih rezultatih je še danes nimamo. Ena dobra gimnastična dvorana in kakšen olimpijski

bazen bi tudi še pasal, pa ga tudi nimamo. Tako da tukaj se pa res strinjava. Samo toliko.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Jerovšek, izvolite.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Kolegici Bikar. Prave atletske dvorane res nimamo, ampak gotovo pa kot bivša šprinterka ve, da imamo v Slovenski Bistrici za šprinte in mete zimsko dvorano pod tribunami stadiona. Tako da smo se v nekaterih krajih potrudili tudi za športno infrastrukturo. Saj ste verjetno tekmovali že tam. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Če lahko gospe Bikar dam besedo, najbrž je v obliki replike. Potem pa še gospa Majda Potrata.

Izvolite, gospa Bikar.

ALENKA BIKAR (PS PS): Hvala.

Ja, spet čisto en majhen del. Res je, tudi v Ljubljani je ena taka dvorana. Pokrite tribune so in lahko velik del treninga tam narediš. Ampak prave atletske dvorane, ki pa ne bi bila samo atletska, ampak večnamenska, ki jo lahko še mnogo drugih športov koristi, se pravi, da bi bila res širokemu krogu športnikov namenjena – take krožne dvorane pa v Sloveniji ni. Najbližja je sicer v Linzu, kamor smo hodili na treninge, in na Dunaju in tako naprej. Tako da poznam to dvorano, ampak to niti približno ni to, kar sem imela jaz v mislih. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Mag. Potrata, izvolite.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Slišati je bilo: športni pedagogi v prvo triletje. Že res, ampak imamo omejitve zaposlovanja. Ne vem, kako boste to izpeljali. Moje izkušnje s športno vzgojo v osnovni šoli so take, da se tisti, ki bi bili športne vzgoje najbolj potrebni zaradi tega, ker imajo slabo razvite gibalne spretnosti, športni vzgoji izogibajo, in je treba poskrbeti za to, da se bodo vključili in aktivirali tisti, ki so potrebni tega. Se čudimo, če reče kdo, da ima najraje matematiko ali pa slovenščino, ker vsi pričakujemo, da bo vsak otrok rekel, da ima najraje šport. Ampak so tudi taki, ki nimajo najraje športa, in tu je velika odgovornost, da pridobimo te. Podatki o tem, kako bo pa pričakovana življenjska doba rastla, so pa taki, da napovedujejo, da se bo počasi krajšala. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Kavtičnik, pa potem gospa Bikar.

JOŽEF KAVTIČNIK (PS PS): Hvala lepa.

Veliko je otrok, ki imajo radi določen predmet zaradi učitelja. In kadar je športni pedagog dober, strokoven, zna prisluhniti otrokovim potrebam in željam, potem se ni za bati, da otrok ne bi vzljubil športa, kakršnegakoli že. Danes ne govorimo o športu kot neki panogi, ampak govorimo nasploh o zadovoljevanju potrebe po gibanju. To imajo otroci že od vsega začetka, že od rojstva, potem pa ta potreba nekako izgine zaradi drugih potreb. Danes živimo v nekem svetu, ki je tržno naravn in ki otroke lahko zmami na nek drug mamljiv način pred televizor, pred računalnik, z določenimi igrkami in tako naprej. Za učitelje in športne pedagoge, pa tu govorim tudi o učiteljicah razrednega pouka, ki gredo skozi proces izobraževanja in ki znajo na prijeten in dober način prikazati šport in otroke nekako pripraviti za športno gibanje, se pa ni treba bati, da otroci ne bi imeli radi športa.

Jaz vam lahko povem za en projekt, ki ga izvajamo že 9 let, kjer gredo vsi otroci skozi nek proces učenja smučanja. Ni otroka, ki ne bi šel skozi ta proces. Če jim na primeren način to pokažeš, potem otroci to z veseljem sprejmejo. Ravno zaradi tega je 4. amandma tako pomemben, da otrokom damo poleg tistih obveznih vsebin, ki jih imajo pri pouku športne vzgoje, še dodatne vsebine – ples, smučanje, vse to, kar je tam zapisano. Zato je ta amandma izredno pomemben, še posebej v tej situaciji, ko starši niso sposobni plačati vsega tega, kar bi sicer morali plačati. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Gospa Bikar, izvolite.

ALENKA BIKAR (PS PS): Hvala lepa, saj ni potrebno, je Jožef čisto natančno, še stokrat boljše povedal, kot bi sama povedala. Samo to bi dodala, da je od 3. do 7. leta najpomembnejše in takrat se lahko tudi navdušijo in še nimajo časa za to, da bi se izogibali temu. Samo toliko.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati v tem delu?

Sicer imamo še podpoglavje 6.3.2.2 in poglavje 7. K podpoglavju 6.3.2.2 imamo amandma poslanskih skupin Pozitivne Slovenije, SD, Državlanske liste in DeSUS.

Želi kdo razpravljati o tem amandmaju oziroma o tej vsebini?

Gospod Jerovšek, izvolite.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Govori o nacionalnem programu spremljanja pripravljenosti športnikov. Imam prav, kajne? Ja. Dikcija, ki bo šla, izglasovana, govori o nacionalni strategiji spremljanja pripravljenosti športnikov. Jaz moram tu reči v zvezi z letošnjimi aktualnimi dogodki na olimpijskih igrah, da se strinjam s tem, ampak naši športniki, zimski, so to uresničili. Tu so dosegli vrhunsko znanost in so bili vrhunski v tem, da so na olimpijskih igrah,

na največjem tekmovanju, bili najbolj vrhunski. To doslej pri slovenskih športnikih ni bila praksa. Dostikrat so odpovedali na velikih tekmovanjih, ne vsi, letos se je pa utrgal plaz in so skoraj vsi dosegli najboljše rezultate. Jaz sem zelo intenzivno spremljal šport, ampak moram reči, da enega športnika, ki je tekmoval, pa je bil 8. na koncu, en Mariborčan, pa ne Flisar – ne morem se spomniti priimka –, praktično nisem registriral prej.

Letos so naši športniki dosegli tisto, kar je bilo doslej značilno za ameriške športnike, ki jim je bilo vrhunsko tekmovanje na olimpijskih igrah takšna motivacija, da so takrat eksplodirali. Ne vem, ali je bila samo Tina Maze tak stimulans, ker je dejansko športnica za velika tekmovanja, in Prevc tudi na velikih tekmovanjih ne odpove, ampak tokrat so se jima pridružili tudi drugi športniki. Jaz pravim, da se jim je razvil ameriški sindrom. Spomnimo se ali pa vsaj jaz se spomnim ameriškega metalca diska Ala Oerterja. Štirikrat zapored je bil olimpijski prvak, potem skoraj ni tekmoval več. V olimpijskem letu je začel tekmovali in zopet zmagal na olimpijskih igrah. Ob pravem trenutku zmaga. Takšne športnike mi danes že imamo, tako da to, kar je zapisano, je pravzaprav posledica, in sem za to, da to tehnologijo, ki so jo zdaj razvili naši športniki, in to znanje prenesemo tudi v dokumente. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Želi še kdo besedo? / oglašanje iz dvorane/ Prosim? SD je potekel čas. Delitve časa ne bo.

Prehajamo na zadnji amandma oziroma na poglavje številka 7, kjer je vložen amandma poslanskih skupin Pozitivne Slovenije, SD, Državlanske liste in DeSUS.

Želi tu kdo razpravljati? Gre za vsebino programa športa. Če ne želi nihče razpravljati, bomo zaključili tudi to razpravo.

O amandmajih bomo v skladu s časovnim potekom seje odločali čez pol ure, to se pravi nekaj minut pred 17. uro. Sejo začnemo ob 17. uri z glasovanjem.

(Seja je bila prekinjena ob 16.24 in se je nadaljevala ob 16.58.)

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Spoštovani kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Nadaljujemo s prekinjeno sejo zбора.

Prehajamo na glasovanja zбора o predlogih odločitev. Prosim vas, da preverite delovanje glasovalnih naprav.

Nadaljujemo s prekinjeno 13. točko dnevnega reda, to je z drugo obravnavo Predloga zakona o osnovnem bivanju v okviru rednega postopka.

Prehajamo na odločanje o naslednjem predlogu sklepa: Predlog zakona o osnovnem bivanju ni primeren za nadaljnjo obravnavo.

Lahko glasujemo?

Glasujemo. Navzočih je 69 poslank in posancev, za je glasovalo 49, proti nihče.

(Za je glasovalo 49.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zbor sklep sprejel.

Zato je zakonodajni postopek o predlogu zakona končan. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 5. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o voznikih v okviru skrajšanega postopka.

Prehajamo na tretjo obravnavo predloga zakona. Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Obveščam vas tudi, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neuskkljen.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in posancev, za je glasovalo 51, proti nihče.

(Za je glasovalo 51.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 14. točko dnevnega reda, to je s tretjo obravnavo Predloga zakona o državnem geodetskem referenčnem sistemu v okviru rednega postopka.

Prehajamo na tretjo obravnavo predloga zakona. Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Obveščam vas tudi, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neuskkljen.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 77 poslank in posancev, za je glasovalo 51, proti nihče.

(Za je glasovalo 51.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 6. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o spremembi in dopolnitvah Zakona o postopnem zapiranju Rudnika Trbovlje-Hrastnik in razvojnem prestrukturiranju regije v okviru skrajšanega postopka.

Prehajamo na tretjo obravnavo predloga zakona. Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista

opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neuskkljen.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in posancev, za je glasovalo 58, proti nihče.

(Za je glasovalo 58.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 7. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevzemih v okviru skrajšanega postopka.

Prehajamo na tretjo obravnavo predloga zakona. Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Obveščam vas tudi, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neuskkljen.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in posancev, za je glasovalo 55, proti 17.

(Za je glasovalo 55.) (Proti 17.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 21. točko dnevnega reda, to je s prvo obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma.

Prehajamo na odločanje o naslednjem predlogu sklepa: Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma je primeren za nadaljnjo obravnavo.

Lahko odločimo?

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke, mag. Andrej Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani predsednik. Spoštovani kolegi in kolegice!

V Slovenski demokratski stranki smo ugotovili, da je ogromno transakcij, ki lahko pomenijo, da gre za pranje denarja in posledično tudi za financiranje terorizma. Zato smo predlagali, da uradu, ki je za to zadolžen, damo preiskovalna pooblastila. Preiskovalna pooblastila bi pomenila, da bi urad učinkoviteje deloval in s tem seveda tudi uspešneje preprečeval transakcije, ki pomenijo pranje denarja. Zaradi tega v Slovenski demokratski stranki menimo, da naj se glede na številne transakcije, glede na to, da se transakcije od leta 2007 do leta 2013 tudi po podatkih tega urada povečujejo, da je več transakcij, da so

večji zneski, odpre ta razparava in da se zakon lahko dopolni tudi s tem, da bo urad imel tudi inšpekcijska pooblastila in bo s tem učinkoviteje preprečeval pranje denarja v tej državi. Po nekaterih podatkih, ki so bili prezentirani, ki so bili podani tudi v Državnem svetu, je bilo v Sloveniji prenesenih v davčne oaze 52 milijard evrov. To je vsota, ki je zaskrbljujoča.

Pomeni 5 državnih proračunov, pomeni to, da če bi omejili te transakcije, ne bi bilo treba zviševati davkov, ne bi se bilo treba zadolževati, in državljani in državljanke bi živeli v drugačnem okolju. Zato v Slovenski demokratični stranki predlagamo, da podprete to, da gre zakon v nadaljnjo obravnavo, da se ga morebiti dopolni in da se dejansko omeji transakcije denarja, tudi nelegalne, v številne države in tudi davčne oaze ter s tem zagotovi stabilnost javnih financ. S tega zornega kota smo v sami razpravi obrazložili vse elemente tega zakona, vse posledice nesprejetja tega zakona in vse posledice, kaj se zgodi, če se ta zakon dejansko sprejme. Zato predlagam, da tudi ostale stranke, tudi koalicijski partnerji podprete to, da gre zakon v nadaljnjo obravnavo.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Nove Slovenije, gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala, gospod predsednik. Kolegice in kolegi!

Poslanska skupina Nove Slovenije – krščanski demokrati bo podprla ta zakon oziroma želimo, da se omogoči nadaljnja obravnava tega predloga zakona, ki so ga pripravili kolegice in kolegi v Slovenski demokratični stranki. Ukvarjamo se s problemom pranja denarja. To je akuten problem ne samo v Republiki Sloveniji, ne samo v Evropski uniji, ampak tudi na globalni ravni. Organizacija združenih narodov je postregla s podatkom, da je bilo v letu 2009 za tisoč 600 milijard ameriških dolarjev opranega denarja. To je približno 2,7 % bruto družbenega produkta. Fantastične številke! Pri nas obseg opranega denarja vsako leto narašča, se skoraj podvoji. In mislimo, da je treba uradu, ki ga imamo, Uradu za preprečevanje pranja denarja, spremeniti status. Treba mu je dati večja pooblastila, morda je celo potreben razmislek, ali je smiselno, da je ta urad organ v sestavi Ministrstva za finance. Ne vem sicer, kako imajo to druge države članice EU urejeno, morda bi bilo pa dobro, da je ta urad bližje policiji, da bi mu dali na nek način tudi zobe. Ker danes je to urad, ki sicer objavlja neke finančne transakcije na spletni strani, kot sem prej postregel s podatki. Obstajajo natančne preglednice finančnih transakcij v državi, za katere sam urad pravi, da pomenijo in dajo nek status, ki pomeni večje tveganje na področju pranja denarja. Mislim, da je ključno, da o tem razmislimo, da spustimo to novelo zakona naprej v drugo obravnavo, po potrebi tudi z vladno pomočjo, in seveda tudi s pomočjo koalicijskih

poslank in poslancev to besedilo zakona še izboljšamo, in da naredimo končno nek korak naprej pri preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma.

Torej, z naše strani je podpora temu zakonu. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Obrazložitev glasu v lastnem imenu, gospod Jožef Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa.

Zakon, ki daje Uradu za preprečevanje pranja denarja pooblastila in pristojnosti, je nujno potreben. Prej so se vsi strinjali, da je bil to doslej brezzobi tiger oziroma papirnati tiger. Zaradi akutne situacije izjemnega pranja denarja v naši državi in s tem ropanja države je iz te hiše treba poslati sporočilo, da se poslanci tega zavedajo in da bodo poskušali temu narediti konec. Kolegice in kolegi, dve možnosti imate, kakšno sporočilo boste poslali iz koalicije, kajti vi odločate večinsko. Ali bomo našim ljudem sporočili, da bomo ustavili in preprečili te procese ropanja, ki so v naših bankah, podjetjih in bomo dali našim državljanom in otrokom bodočnost, možnost šolanja, možnost vrtca, ali bodo pa vse to izgubili. Kajti če bo oblast podpirala pranje denarja, ki se tudi sedaj vrši, je s tem izropala državo do konca. Za opozicijo sta obe sporočili politično sicer dobri, kajti v drugem slučaju vas bo ljudstvo množično zavrglo, se bo obrnilo proti vam, bo spoznalo, da ste na strani tistih, ki ropajo to državo, ki niso pripravljeni storiti nič za to, da ustavimo te katastrofalne procese, to pretakanje denarja v davčne oaze in ropanje bodočnosti naših mladih ljudi. Ampak predlagam vam, da jim sporočimo skupaj pozitivno sporočilo – da bomo to preprečili. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za je glasovalo 29, proti 47.

(Za je glasovalo 29.) (Proti 47.)

Ugotavljam, da zbor predlaganega sklepa ni sprejel.

Zato je zakonodajni postopek o predlogu zakona končan.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 4. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o prenehanju veljavnosti Zakona o biocidnih proizvodih v okviru skrajšanega postopka.

Prehajamo na tretjo obravnavo predloga zakona. Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Obveščam vas tudi, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih

na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neuskklajen.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za je glasovalo 75, proti nihče.

(Za je glasovalo 75.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 19. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga resolucije o nacionalnem programu na področju prepovedanih drog 2014–2020.

Ker amandmaji k dopolnjenemu predlogu resolucije niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu resolucije. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog resolucije neuskklajen.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za je glasovalo 50, proti 4.

(Za je glasovalo 50.) (Proti 4.)

Ugotavljam, da je resolucija sprejeta.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 18. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga resolucije o Nacionalnem programu športa v Republiki Sloveniji za obdobje 2014–2023.

Prehajamo na odločanje o vloženi amandmajih, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda vloženi amandmajev z dne 1. 4. 2014. Najprej prehajamo k poglavju 1. Odločamo o amandmaju poslanskih skupin koalicije k poglavju 1.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za je glasovalo 76, proti nihče.

(Za je glasovalo 76.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo k podpoglavju 6.1.1 Pod točko 1 odločamo o amandmaju poslanskih skupin koalicije k podpoglavju 6.1.1

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 77 poslank in poslancev, za je glasovalo 71, proti 1.

(Za je glasovalo 71.) (Proti 1.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Pod točko 2 odločamo o amandmaju poslanskih skupin Socialnih demokratov, Državljsanske liste in DeSUS k podpoglavju 6.1.1. Tukaj vas moram opozoriti, da če bo ta amandma sprejet, postane amandma Poslanske skupine Pozitivna Slovenija pod številko 4 brezpredmeten.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Pozitivna Slovenija, gospod Jožef Kavtičnik.

JOŽEF KAVTIČNIK (PS PS): Hvala lepa. Spoštovani!

Ta amandma, prvi amandma treh koalicijskih poslanskih skupin, sploh ni potreben zaradi tega, ker se te vsebine sedaj v šolah že izvajajo. Plavanje in kolesarski izpit oziroma kolesarjenje se že izvajata. Ker pa smo dejali, da je resolucija nacionalnega programa športa ambiciozna, da mora biti tudi nekoliko drzna, je prav, da dodamo še nekaj dodatnih vsebin, in to so vsebine smučanja in plesa. Ples lahko izvajamo pri obveznih interesnih dejavnostih, tako da ni nobenega stroška, smučanje pa lahko izvajamo v centrih šolskih, občolskih dejavnosti. Centri šolskih, občolskih dejavnosti se sofinancirajo oziroma financirajo s strani države. In če bi morali plačati, sem prepričan, da je tukaj še nekaj rezerv, da ni potrebnih dodatnih stroškov. Če bi pa bilo treba plačati to, kar sedaj plačujejo tudi otroci, ko hodijo v te šole v naravi, katerih se ne morejo vsi udeležiti, ker starši nimajo denarja, bi pa za 17 tisoč 600 otrok potrebovali približno 700 tisoč evrov. Prepričan sem, da si to naši otroci zaslužijo, predvsem tisti, ki jim starši drugače tega ne morejo plačati.

Zato tega amandmaja pod številko 2 v Poslanski skupini Pozitivna Slovenija ne bomo podprli, da bomo lahko podprli amandma, ki sem ga omenil. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za je glasovalo 46, proti 24.

(Za je glasovalo 46.) (Proti 24.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Pod točko 3 odločamo o amandmaju Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k podpoglavju 6.1.1.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za je glasovalo 31, proti 44.

(Za je glasovalo 31.) (Proti 44.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

V nadaljevanju vas obveščam, da ker je bil amandma poslanskih skupin Socialnih demokratov, Državljsanske liste in DeSUS pod točko 2 sprejet, je postal amandma Poslanske skupine Pozitivna Slovenija pod točko 4 brezpredmeten.

Prehajamo k podpoglavju 6.3.2.2. Odločamo o amandmaju poslanskih skupin koalicije k podpoglavju 6.3.2.2.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za je glasovalo 71, proti nihče.

(Za je glasovalo 71.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo k poglavju 7. Odločamo o amandmaju poslanskih skupin koalicije k poglavju 7.

Lahko odločimo?

Glasuje. Navzočih je 76 poslank in posancev, za je glasovalo 70, proti nihče.

(Za je glasovalo 70.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

S tem smo zaključili z odločanjem o amandmajih.

Prehajamo na odločanje o predlogu resolucije v celoti. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmaje, sprejetih na matičnem delovnem telesu in na seji Državnega zbora, predlog resolucije neuskladen.

Lahko odločimo?

Obrazložitev glasu v lastnem imenu, gospod Kavtičnik.

JOŽEF KAVTIČNIK (PS PS): Hvala lepa.

Resolucijo o Nacionalnem programu športa v Republiki Sloveniji za obdobje 2014–2023 bom podprl. Meni je samo žal, da niste glasovali za amandma, ki bi otrokom omogočil, da se v času obveznega šolanja naučijo, in to vsem otrokom, smučati in plesati. Smučanje kot nacionalni šport bo spet postal privilegij tistih, ki si lahko to privoščijo. Starši otrok, ki si želijo smučati, pa teh sredstev nimajo, bodo s kislim obrazom pogledali na vse vas, ki ste danes glasovali proti temu amandmaju. Škoda, kajti to ne bi stalo nič. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo?

Glasuje. Navzočih je 77 poslank in posancev, za je glasovalo 77, proti nihče.

(Za je glasovalo 77.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je resolucija sprejeta.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prekinjam 23. sejo zbora, ki jo bomo nadaljevali jutri ob 9. uri. Nasvidenje do jutri.

(SEJA JE BILA PREKINJENA 2. APRILA 2014 OB 17.25 IN SE JE NADALJEVALA 3. APRILA 2014 OB 9. URI.)

PRESEDNIK JANKO VEBER: Spoštovani kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Začenjam z nadaljevanjem 23. seje Državnega zbora.

Obveščen sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednji poslanke in poslanci: gospa Irena Tavčar, gospa Eva Irgl, gospa Mateja Pučnik, gospod Andrej Čuš, gospod Branko Smodiš od 15. ure dalje, gospod Rihard Braniselj od 17. ure dalje. Vse prisotne še enkrat lepo pozdravljam!

Prehajamo na **15. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA DRUGO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN**

DOPOLNITVAH ZAKONA O KMETIJSTVU V OKVIRU REDNEGA POSTOPKA.

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada. Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo mag. Dejanu Židanu, ministru za kmetijstvo in okolje. Za govornico prosim.

MAG. DEJAN ŽIDAN: Spoštovani gospod predsednik, spoštovani poslanke in poslanci, ostali prisotni!

Danes je pred vami predlog sprememb in dopolnitev Zakona o kmetijstvu, ki ima za cilj, da pripravi ustrezne sistemske podlage za izvajanje ukrepov skupne kmetijske politike in daje tudi zakonsko podlago za dolgoročno načrtovanje razvoja kmetijstva in živilstva, učinkovito in celovito izvajanje ukrepov ter hitrejše prilagajanje zahtevam konkurence. Zlasti pa, spoštovani poslanke in poslanci, dovolite, da opozorim na naslednje točke tega zakona. Kot prvo zakon vzpostavlja varuha odnosov v verigi preskrbe s hrano, nove pristojnosti Javne agencije Republike Slovenije za varstvo konkurence in ureditev plačilnih rokov za živila. Tukaj bi rad povedal, da velja, da različne institucije ugotavljajo nesorazmerja v prehranski verigi, nesorazmerno moč, kar pripelje tudi do izkrivljanja tržnih odnosov, in zato je v zakonu predlog z namenom izboljšanja razmer v verigi preskrbe s hrano vzpostavljati inštitut varuha odnosov v verigi preskrbe s hrano, določati nedovoljena ravnanja deležnikov v verigi preskrbe s hrano in nadzor Javne agencije Republike Slovenije za varstvo konkurence ter sankcij.

Ker so v tej državi postali problem tudi plačilni roki in splošna ureditev, da velja 60-dnevni plačilni rok ali drugačen, če se tako partnerja dogovorita, preko Zakona o kmetijstvu vzpostavljamo posebne plačilne roke, ki so za hitro pokvarljivo blago 45 dni. Do 45 dni se pride kaskadno v prehodnem obdobju in maksimalno 90 dni za vso ostalo hrano. Tudi do tega se pride po prehodnem obdobju. Pri tej točki bi vas, spoštovani poslanke in poslanci, rad obvestil, da je potekalo dosti intenzivno usklajevanje med vsemi deležniki, med predstavniki kmetov, njihovih inštitucij, Kmetijsko gozdarske zbornice, zadružnega sistema, Trgovinske zbornice, in mislim, da je dobro, da smo prišli do nekega kompromisnega predloga. Zakon prav tako zastruje pogoje za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetijah na ta način, da preprečuje neloyalno konkurenco. Poznan vam je primer, ki se je ugotovil lansko leto, ko so kmetijstvu in kmetičam in kmetom delali škodo posredniki, ki so kot kmetje prodajali robo, ki pa ni bila njihova, ampak je bila kupljena nekje v tujini. Zakon bistveno zmanjšuje možnost za tovrstne prevare in tudi na tem področju bomo imeli nalitega več čistega vina.

Zakon daje tudi podlago za vzpostavitev nove nacionalne sheme kakovosti, ki se je v dogovoru z deležniki preimenovala v

izbrano kakovost. To je tista shema, ki nam bo omogočila še bolj racionalno in učinkovito komunikacijo z domačim potrošnikom, pogovor o tem, zakaj je tudi za potrošnika pomembno, da kupuje domačo, lokalno hrano. Verjamem, da bomo s to spremembo lahko kandidirali tudi na nekatera evropska sredstva, kar v tem trenutku ni možno. Zakon ureja tudi sistemsko podlago za izdajanje podzakonskih predpisov s področja varnosti in kakovosti živil in daje nekaj podlag za lažje izvajanje ukrepov skupne kmetijske politike. Dovolite na koncu, spoštovani poslanke in poslanci, da v skladu s Poslovnikom Državnega zbora Vlada Republike Slovenije predlaga, da se na tej seji uporabi tudi tretja obravnava predloga zakona. Hvala.

PRESEDNİK JANKO VEBER: Hvala.

Predlog zakona je obravnaval tudi Odbor za kmetijstvo, gozdarstvo, prehrano in okolje kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku gospodu Jakobu Presečniku.

JAKOB PRESEČNIK (PS SLS): Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Gospod minister, državna sekretarka s sodelavci, kolegice in kolegi!

Odbor za kmetijstvo, gozdarstvo, prehrano in okolje je Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kmetijstvu obravnaval na 34. seji 12. marca. Odbor se je seznanil s pisnim mnenjem Zakonodajno-pravne službe, z mnenjem Komisije Državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, ki predlog podpira. V razpravi na sami seji odbora je predstavnica Zakonodajno-pravne službe posebej izpostavila, da je predložena novela tako obsežna, da bi bilo treba skladno z Nomotehničnimi smernicami pripraviti nov zakon in da so posamezne rešitve premalo jasne oziroma imajo premalo določen zakonski okvir za podzakonsko urejanje. Sodeloval je tudi direktor Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije, ki je opozoril predvsem na problem registracije obratov za pridelavo živil. Tudi predsednik Sindikata kmetov Slovenije je izpostavil problem zaostrovanja pogojev za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji oziroma prepovedi opravljanja iste vrste dejavnosti v različnih pravnoorganizacijskih oblikah posameznika. Sindikat opozarja, da bo kmet zaradi predlagane rešitve v neenakopravnem položaju v primerjavi z drugimi poklici. Predstavica Trgovinske zbornice Slovenije je poudarila, da predlog zakona podpira. V kratki razpravi so člani odbora novelo zakona podprli, saj gredo po mnenju večine članov predlagane rešitve v pravo smer, predvsem na področju urejanja odnosov v verigi preskrbe s hrano.

Največ pomislov pa je bilo izraženih glede zaostrovanja pogojev za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji in pogojev za promet s kmetijskimi pridelki. V zvezi z vzpostavitvijo varuha odnosov v prehranski

verigi je bilo izraženo mnenje, da je uvedbo tega inštituta mogoče razumeti kot priznanje, da Kodeks dobrih poslovnih praks med deležniki v agroživilski verigi očitno ne daje ustreznih rezultatov. Pomisleki so bili izraženi tudi v zvezi s plačilnimi roki, predvsem z vidika nelikvidnosti v verigi od kmeta preko predelovalne industrije do končnega potrošnika. S predlaganim zakonskim kompromisom, ki je bolj v prid trgovcev kot primarnih pridelovalcev in predelovalcev, po mnenju nekaterih članov odbora verjetno ne bo mogoče doseči ciljev, ki bi bili primerljivi z ostalimi sosednjimi državami, kot sta na primer Italija in Avstrija, kjer je rok plačila za hitro pokvarljiva živila 30 dni, za ostala živila pa 60. Po končani razpravi se je odbor opredelil do vloženi amandmajev in podprl amandmaje koalicijskih poslanskih skupin, do amandmaja Poslanske skupine SLS k 12. členu pa se ni opredelil, ker je zaradi sprejetja amandmaja koalicijskih poslanskih skupin k temu členu postal brezpredmeten. Odbor je na predlog Ministrstva za kmetijstvo in okolje sprejel tudi svoje amandmaje. Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga zakona, v katerega so vključeni sprejeti amandmaji. Dopolnjeni predlog zakona je sestavni del poročila odbora. Hvala lepa.

PRESEDNİK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin. Gospod Robert Hrovat bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

ROBERT HROVAT (PS SDS): Hvala lepa za besedo. Spoštovani!

V Slovenski demokratski stranki predlogu novele Zakona o kmetijstvu ne bomo nasprotovali. Gre za določitev sistemske podlage za izvajanje ukrepov skupne kmetijske politike, za načrtovanje razvoja kmetijstva in živilstva, učinkovito in celovito izvajanje ukrepov ter hitrejšo prilagajanje zahtevam konkurence. Sprememba zakona je potrebna zaradi prilagoditve spremembam evropske zakonodaje s ciljem večje zaščite potrošnika, pridelovalcev in predelovalcev kmetijskih pridelkov in živil. Ministrstvo za kmetijstvo in okolje se je urejanja razmerij v preskrbi s hrano lotilo predvsem na področju preprečevanja nelojalne konkurence, sive ekonomije in dela na črno. Zaostrujejo se pogoji za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetijah in za promet s kmetijskimi pridelki in živil. Tudi to je potrebno, seveda, a v Slovenski demokratski stranki od ministra pričakujemo, da kmetijstvo v Sloveniji postane pomembna gospodarska dejavnost, ki bo zagotavljala hrano vsem prebivalcem, nova delovna mesta in s tem poseljeno podeželje s pomembno funkcijo ohranjanja biotske raznovrstnosti in razvoja turizma. Premalo je, da ste v koalicijsko pogodbo zapisali, da bo strateški cilj vaše

kmetijske politike povečanje proizvodnje kakovostne, varne in cenovno konkurenčne hrane. Treba je preiti od besed k dejanjem.

Sprejeli ste načrt oziroma resolucijo Zagotovimo.si hrano za jutri. Gre sicer za zelo privlačen in populističen naslov, ki zavaja javnost z navideznimi prizadevanji ministrstva oziroma Vlade. Če bi res želeli doseči cilj dvig stopnje samooskrbe z določenimi ključnimi kmetijskimi pridelki, bi se to moralo še kako odraziti tudi v pripravi proračuna za področje kmetijstva. To pa pomeni preusmeritev proračunskih sredstev v panoge, ki so ključne. Odstotek doma pridelane osnovne hrane v Sloveniji dosega v povprečju 30 do 65 % potreb. Izjeme so samo goveje meso, mleko, perutnina in deloma tudi jabolka. Rešitev nastale situacije je moč iskati v posrednem stimuliranju dviga produkcije hrane, preko ukrepov Programa razvoja podeželja, vezavi planiranja proizvodnje za znanega kupca in obdavčitev neobdelanih kmetijskih zemljišč. V praksi to predstavlja potrebo po povečavi površin za poljščine – govorimo o žitu, krompirju, stročnicah, vrtninah – na račun površin, namenjenih za živinorejo. Le-te se morajo seliti na območje, ki ni primerno za poljedelstvo. Ob sprejemanju novele Zakona o kmetijstvu je priložnost, da se izpostavi področje, kjer še vedno ni premikov oziroma kjer je treba vložiti še kar nekaj navora, če ne želimo le črk na papirju. To je povezovanje ukrepov Programa razvoja podeželja z doseganjem ciljev dviga samooskrbe.

V Slovenski demokratični stranki ocenjujemo, da bi moral biti v ukrepih razvoja podeželja, kjer je sicer široka platforma aktivnosti, zasledovan cilj, da to podeželje plasira viške hrane, pridelane na tem podeželju, v verigo samooskrbe. In še en vidik, kjer bo treba kaj premakniti, to pa je fer trgovina oziroma možnost plasiranja domačih produktov v trgovske verige. Tu bi lahko pomagala tudi Zadružna zveza s svojimi 400 trgovinami. Manjka sodelovanje med Ministrstvom za kmetijstvo in okolje in Zadružno zvezo pri tem projektu. Če ste že neuspešni pri pogovorih s trgovinami, ne glede na pšenično in zelenjavno verigo, kjer je bilo veliko govorjenja in zelo malo realizacije. Torej, povezovanje, večletne pogodbe, prevzem rizikov v celotni verigi, kar bo omogočilo kmetom planiranje proizvodnje. Prav na tem področju je največji manko, in ureditev le-tega se pričakuje v prihodnje. Sistem Program razvoja podeželja namenja Sloveniji kar eno milijardo in 100 milijonov evrov sredstev v naslednjih 7 letih in pridelovalci hrane več kot upravičeno pričakujejo, da bo velik del te milijarde namenjen povečanju prehranske samooskrbe. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Gospod Mirko Brulc bo predstavil stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov.

MIRKO BRULC (PS SD): Spoštovani!

V Poslanski skupini Socialnih demokratov bomo predlagane spremembe in dopolnitve Zakona o kmetijstvu podprli. Zakon o kmetijstvu določa temeljne sistemske podlage za izvajanje ukrepov skupne kmetijske politike in daje sistemsko podlago za dolgoročno načrtovanje razvoja kmetijstva in živilstva. Predvsem nas veseli, da v predloženem zakonu vzpostavljamo institut varuha odnosov v verigi preskrbe s hrano in dajemo Javni agenciji Republike Slovenije za varstvo konkurence nove pristojnosti. Najbolj dobrodošlo pa je, da urejamo plačilne roke za živila, in sicer na način, da se za hitro pokvarljiva živila predvideva maksimalno 45-dnevni plačilni rok brez možnosti drugačnega dogovora, s čimer ščitimo pridelovalca živil nasproti naročniku, ki je po navadi močnejša stranka. Res je, da se ta rešitev uvaja postopno, vendar pa se neke mora začeti. V duhu vladne akcije "Vklopi razum, vzemi račun" in boja proti sivi ekonomiji zakon zaostre pogoje za opravljanje dopolnilnih dejavnosti na kmetiji in pogoje za promet s kmetijskimi pridelki. Zakon prepoveduje tako imenovane dvoživke. Torej, prodaja preko kmetije ni dovoljena, če za iste kmetijske pridelke obstaja registracija espeja, pravna oseba ali dopolnilna dejavnost. Zakon daje tudi podlago za vzpostavitev nove nacionalne sheme kakovosti.

V shemo kakovosti bodo lahko vstopili proizvedeni, ki bodo dokazovali pogoje nadstandardnih kriterijev, ki se nanašajo na sestavo proizvoda, okolju prijazno pridelavo, kakovost surovin, dobrobit živali in podobno. Poleg zgoraj naštetega pa daje zakon sistemsko podlago za izdajo podzakonskih predpisov s področja varnosti in kakovosti živil. Lažje je tudi izvajanje ukrepov skupne kmetijske politike in celovito uvajanje inšpekcijskega nadzora. Socialni demokrati podpiramo zakon, ker sledi osnovnim smernicam države o samooskrbi s hrano in predvsem z zdravo hrano. V 21. stoletju smo prišli v paradoksalno situacijo, ko je slaba in nezdrava hrana dostopna, kar se odraža v tem, da so slabo hranjeni predvsem revnejši sloji odraslih, predvsem pa otroci, ki so zaradi tega tudi nenormalno debeli. Upamo, da bo ta zakon prispeval k večji dostopnosti sveže, lokalno pridelane hrane doma. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Mag. Katarina Hočevar bo predstavila stališče Poslanske skupine Državlanske liste.

MAG. KATARINA HOČEVAR (PS DL): Hvala za besedo. Lep pozdrav ministru s svojo ekipo in vsem prisotnim!

Novela Zakona o kmetijstvu med drugim uvaja nov nadzorni organ, tako imenovanega prehranskega ombudsmana oziroma varuha odnosov v verigi preskrbe s hrano, ki bo bdel nad tem, ali kmetije, živilskopredelovalna podjetja in trgovci spoštujejo določila novega zakona o kmetijstvu oziroma bo spremljal ravnanja teh treh

deležnikov, objavljaj primere dobre praks in o svojih ugotovitvah obveščal javnost. V Državljanski listi se zavedamo, da ima veriga preskrbe s hrano neposredne posledice za vse evropske državljane, saj hrana predstavlja kar 16 % izdatkov evropskih gospodinjstev. Od tega novega instituta pričakujemo, da bo pripomogel k izboljšanju odnosov v verigi preskrbe s hrano. V tej verigi namreč pogosto nastanejo velika neravnovesja pogajalske moči med pogodbenimi strankami. O samih skrajšanih plačilnih rokih in tako imenovanih dvoživkah so nekaj več povedali že moji predhodniki, zato bi se sama dotaknila še tistih sprememb zakona, ki na prvi pogled niso pomembne, vendar pa v praksi pomenijo tako razbremenitev državne uprave kot poenostavitev postopkov naših državljanov. Določa se pravica vladi, da predpiše obvezno e-oddajo tako imenovanih zbirnih vlog. To pomeni, da fizičnih vlog – samo zbirnih vlog je več kot 60 tisoč – sploh ne bo več. Kmetijskim gospodarstvom, ki so do sedaj hodili na pošto oddajati fizične vloge, bo ta strošek poštne prihranjen, agenciji za kmetijske trge pa delo s papirjem.

Do sedaj so se namreč vloge v fizični obliki pošiljale na agencijo, čeprav so kmetje že izvršili elektronski vnos vlog na izpostavah kmetijsko svetovalnih služb in tako ta papirnata oblika praktično ni imela nobene dodane vrednosti. Znotraj istega člena se ureja tudi to, da pooblastila, ki ga kmetovalec pri kmetijskem svetovalcu za oddajo vloge odda, ni več treba po pošti pošiljati na agencijo, pač pa bo znotraj tako imenovane e-vloge posebna izjava, da je vloga izdana oziroma izpolnjena po pooblastilu. Sploh pa e-oddajanje vlog z varnim e-podpisom zagotavlja tako visoko stopnjo varnosti, da je mogoče izslediti vsakogar, ki bi hotel zlorabiti sistem. Vendar doslej v 7 letih oddaje oziroma sistema e-subsidij teh zlorab ni bilo in je bila tako papirnata oblika pooblastila popolnoma nepotrebna. Vloge za investicijske ukrepe ne bo več mogoče dopolnjevati, ampak se bodo nepopolne vloge takoj zavrgle. Ta sprememba se predlaga zato, ker je bilo kar 67 % vlog običajno nepopolnih in je bilo treba stranke pozivati na dopolnitev. V Državljanski listi bomo tako novelo Zakona o kmetijstvu podprli, ker novela na eni strani prinaša boljše pogoje poslovanja proizvajalcem hrane, ker razbremeni kmetijska gospodarstva pri oddajanju zbirnih subvencijskih vlog in omogoča tudi racionalizacijo znotraj agencije za kmetijske trge, pospešitev izvedbe načrtovanih naložb ter posledično tudi hitrejšo črpanje sredstev Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja.

Ti razlogi so dovolj, da bomo tej noveli v Državljanski listi dali podporo. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospod Jakob Presečnik bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke.

JAKOB PRESEČNIK (PS SLS): Hvala lepa za besedo. Še enkrat lep pozdrav vsem prisotnim!

Če začnem s tem, da bo letošnje in prihodnje leto za slovensko kmetijstvo zagotovo eno najbolj prelomnih v zadnjih 20 letih. Prineslo bo žal več slabih kot dobrih obojev. V začetku letošnjega leta je prišlo do uveljavitve obveznega knjigovodstva za kmetije, katerih skupni dohodek članov kmečkega gospodinjstva iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti v prihodnjem letu presega 7 tisoč 500 evrov. Prav tako se je z začetkom letošnjega leta izteklo prehodno obdobje, v katerem se je kmetom v davčno osnovo iz naslova opravljanja osnovne kmetijske in gozdarske dejavnosti vštelo 50 % subvencij. Po oceni to predstavlja za kmete približno 10 milijonov dodatnega davčnega bremena. Potem so tu še davek na nepremičnine – vemo, kaj je z njim, kakšna usoda ga je doletela –, nedorečenosti glede izvajanja neposrednih plačil v obdobju 2015–2020, ukinitve mlečnih kvot v letu 2015. Povrh vsega pa je lastnike gozdov pred slabima dvema mesecema prizadel še katastrofalni žled, ki je številnim lastnikom gozdov odnesel nekajletni zaslužek in jih spravil v obup.

Vsebina predlaganega zakona je obširna, kar preobširna za spremembo zakona, sicer pa predstavlja sistemsko podlago za izvajanje ukrepov skupne kmetijske politike v prihajajoči finančni perspektivi. Vzpostavlja namreč rešitve za dolgoročno načrtovanje razvoja kmetijstva in živilstva, vzpostavlja inštitut varuha odnosov v verigi preskrbe s hrano, dodaja nove pristojnosti Javni agenciji za varstvo konkurence in skrajšuje plačilne roke za živila. S predlaganim zakonom se zaostrujejo tudi pogoji za opravljanje dopolnilnih dejavnosti na kmetiji in pogoji za promet s kmetijskimi pridelki. Z drugimi besedami, kot je bilo že večkrat omenjeno, prepovedujejo se tako imenovane dvoživke, torej tisti, ki imajo status kmeta in samostojnega podjetnika hkrati. Ne bodo smeli na eni strani kupovati sadja ali zelenjave kot espeji in ga na drugi strani prodajati kot kmetje. Temu smo bili priča predvsem v lanskem letu. Se nam pa sicer zdi nekoliko nenavadno, in na to so nekatere institucije na področju kmetijstva tudi opozarjale, da takšna prepoved velja samo za kmete. Ampak je po drugi strani stvari treba začeti urejati, in v tem primeru je zaradi afere kmetijstvo očitno prvo na vrsti, ker ne nazadnje so dvoživke tudi univerzitetni profesorji, ki lahko predavajo na več fakultetah, javnih in zasebnih, in so tudi, na primer, mizarji, ki dopoldan delajo v mizarskem podjetju, popoldan pa preko popoldanskega espeja v lastni delavnici, da o zdravnikih, zaposlenih v sistemu javnega zdravstva, ki v prostem času delajo kot

zasebniki, sploh ne govorim. Tudi o tem je bilo v preteklih tednih mnogo govora.

A ne glede na te pomisleke bomo v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke predlagano novelo Zakona o kmetijstvu podprli. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Mag. Jana Jenko bo predstavila stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokoencev Slovenije.

MAG. JANA JENKO (PS DeSUS): Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Vsem skupaj lep pozdrav!

V naši državi skorajda ni področja, kjer se ne bi srečevali s sivo ekonomijo. Tudi kmetijstvo ni nobena izjema. Tako imenovani sistem dvoživk, ko kmet deluje kot samostojni podjetnik in ima obenem status kmeta, je sivo ekonomijo spodbujal, saj so posamezniki ta sistem zlorabljali. Zato je eden od ciljev predloga novele Zakona o kmetijstvu prav preprečevanje nelojalne konkurence, sive ekonomije in dela na črno. Predlog zakona namreč zaostruje pogoje za opravljanje dopolnilnih dejavnosti na kmetiji in pogoje za promet s kmetijskimi pridelki. Pri teh storitvah zakon izključuje opravljanje iste vrste dejavnosti v različnih pravnoorganizacijskih oblikah posameznika. Preprosto povedano, novela prepoveduje prodajo preko kmetije, če za iste kmetijske pridelke obstaja registracija kot samostojni podjetnik, pravna oseba ali dopolnilna dejavnost. Naslednji cilj novele je tudi določitev sistemske podlage za izvajanje ukrepov skupne kmetijske politike. Zakon namreč daje sistemsko podlago za dolgoročno načrtovanje razvoja kmetijstva in živilstva, učinkovito in celovito izvajanje ukrepov ter hitrejše prilagajanje zahtevam konkurence. Določbe zakona se spreminjajo oziroma dopolnjujejo tudi v delu, kjer zakon ni v celoti usklajen oziroma ne daje potrebnih pravnih podlag za izvajanje predpisov Evropske unije, in v delu, ki ureja promet s kmetijskimi pridelki in živilom ter dopolnilne dejavnosti na kmetiji.

Hkrati pa se dodajajo nove določbe, ki bodo omogočale urejanje odnosov v celotni verigi preskrbe s hrano. Ena izmed bolj pomembnih novosti je tudi vzpostavitev inštituta varuha odnosov v verigi preskrbe s hrano. Določajo se nedovoljena ravnanja deležnikov v verigi preskrbe s hrano. Nove pristojnosti dobiva tudi Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence. Nadalje se urejajo tudi plačilni roki za hitro pokvarljiva živila in druga živila. Tako za hitro pokvarljiva živila predvideva 45-dnevni plačilni rok brez možnosti drugačnega dogovora med strankami. Zakon predvideva postopno uvedbo plačilnih rokov za hitro pokvarljiva živila z dveletnim prehodnim obdobjem. V nobenem primeru pa plačilni rok ne sme biti daljši od tistega, ki je dogovorjen na dan uveljavitve zakona in je krajši od plačilnih rokov, določenih z zakonom. Za druga živila pa zakon

predvideva odstop od zakona, ki ureja preprečevanje zamud pri plačilih tako, da je dogovor o dolžini plačilnega roka za druga živila, ki je daljši od 90 dni od prejema blaga, ničen.

V Poslanski skupini DeSUS predlagane spremembe zakona podpiramo. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Gospa Iva Dimic bo predstavila stališče Poslanske skupine Nova Slovenija.

IVA DIMIC (PS NSi): Spoštovani predsednik, državna sekretarka s sodelavci, kolegice in kolegi!

Samooskrba s hrano je za državo strateškega pomena, zato se krščanski demokrati zavzemamo za boljše možnosti kmetovanja in celostni razvoj podeželja. To pomembno nalogo smo v Sloveniji zanemarili in čedalje bolj postajamo odvisni od nakupa živil v drugih državah. Čeprav so različne skupine na resornem ministrstvu v zadnjih dveh desetletjih poskušale z najrazličnejšimi projekti obrniti negativne trende, to v celoti ni uspelo nobenemu. Zaradi tega bomo v primeru slabih letin, naravnih nesreč, morebitnih vojn ali epidemij bolj izpostavljeni težavam, saj v takšnih primerih vsaka država najprej poskrbi za svoje prebivalstvo. Podpiramo povečanje pridelave domače hrane in s tem izboljšanje samooskrbe v državi. Vendar trenutne razmere za kmetovanje in kmetovalce niso ravno ugodne. Nasprotno, kmetijstvo v Sloveniji je zapostavljeno, kmečko delo pa premalo cenjeno in tudi slabo plačano. Zaradi težjih razmer pridelovanja na hribovitih območjih in zaradi opuščanja kmetovanja na manjših kmetijah se čedalje več slovenske zemlje zarašča z gozdovi. Rodovitna polja pa spreminjamo v zazidljive površine, tako da je delež kmetijske površine na prebivalca padel na kritično mejo in je že pod ravnijo, ki zadošča za prehransko samooskrbo slovenskega prebivalstva.

V Novi Sloveniji smo ogorčeni, ker sedanja vlada s svojimi ukrepi samo še slabša položaj slovenskega kmeta – z uvajanjem novih in novih birokratskih ovir, na primer prevoznik in evidenčnih listov za lastnike gozdov, z enormno visokimi kaznimi, vrtoglavim povišanjem katastrskega dohodka za nekatere panoge, s pavšalno obdavčitvijo. Še dobro, da je vsaj Ustavno sodišče Republike Slovenije ubranilo kmete pred najhujšo katastrofo, ki bi jo prinesel načrtovani davek na nepremičnine. Zaključimo lahko, da se sedanja vlada nikakor ne zaveda pomena kmetijstva, predvsem pa visoke stopnje samooskrbe ter visokih standardov varne hrane za državo. Ob nadaljevanju takšnih trendov bodo kmetije v še večji meri ostajale prazne, saj mladi nimajo prav nobene motivacije za njihov prevzem. Kljub vsemu navedenemu krščanski demokrati lahko izpostavimo nekaj pozitivnih ukrepov, ki jih ta obsežna novela prinaša. Podpiramo namen urediti razmerje med

deležniki v verigi preskrbe s hrano ter opraviti z nedovoljenimi praksami.

Menimo pa, da uvajanje nove funkcije, tako imenovanega varuha odnosov, samo po sebi težav ne bo odpravilo. Treba bo napraviti več na drugačne, manj protokolarne in bolj operativne načine. V pravo smer gre namera, da se plačilni roki v verigi postopoma skrajšajo. Trgovci na račun pridelovalcev in predelovalcev bogatijo tudi z nerazumno dolgimi roki plačil. Pri zaostritvi pogojev za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji krščanski demokrati menimo, da mora biti ministrstvo zelo previdno in pozorno na učinke zakona. Trdimo namreč, da je ravno dopolnilna dejavnost ena najboljših možnosti, da se številne družinske kmetije v Sloveniji ohranijo in razvijajo. Pravilna se nam zdi tudi odločitev, da se omogoči bolj fleksibilno obravnavanje vlog na razpisih za dodeljevanje investicijskih sredstev. Nadgraditi je treba tiste, ki so skrbni in pravočasni, izločiti oziroma onemogočiti pa špekulante. Poslanci Nove Slovenije noveli ne bomo nasprotovali.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Branko Ficko bo predstavil stališče Poslanske skupine Pozitivna Slovenija.

BRANKO FICKO (PS PS): Lep pozdrav vsem skupaj!

Kaj bi naj bil temeljni cilj novele zakona, so povedali že moji predhodniki. Sam se bom dotaknil urejanja prometa s kmetijskimi pridelki in živili ter urejanja odnosov v celotni verigi preskrbe s hrano. Zakon določa vzpostavitev varuha odnosov v prehranski verigi, nove pristojnosti Javne agencije Republike Slovenije za varstvo konkurence in ureditev plačilnih rokov za živila. Predlagana novela tako določa končni plačilni rok 45 dni pri hitro pokvarljivem blagu, pri ostalih prehranskih produktih pa pušča plačilni rok 90 dni, in še to postopoma, komaj do leta 2016. Kar se tiče nekaterih temeljnih rešitev predloga zakona, in sicer ureditve preprečevanja zamud pri plačilih in vzpostavitve varuha odnosov v verigi preskrbe s hrano, v Poslanski skupini Pozitivne Slovenije izražamo določene pomisleke. V zvezi z vzpostavitvijo varuha odnosov v prehranski verigi bi radi opozorili, da je bil leta 2011 podpisan Kodeks dobrih poslovnih praks med deležniki v agroživilski verigi. Podpisniki kodeksa so se uskladili v neto-neto ceni, spoštovanju zakonsko določenih plačilnih rokov, nespreninjanju pogodb z enostranskimi aneksi in tako naprej. Za nadzor je seveda bil predviden odbor, zato ocenjujemo, da je uvedbo instituta varuha moč razumeti kot priznanje, da kodeks ne deluje skladno s pričakovanji. Varuha med drugim sicer konkurenčne države ne poznajo.

V zvezi s plačilnimi roki bi radi opozorili, da se slovenska prehranska podjetja soočajo z vse večjimi zamiki pri plačilih; roki so celo daljši od 100 dni. Slednje seveda povzroča velike

težave z likvidnostjo v celotni verigi z izjemo trgovcev, in sicer od kmeta kot izvirnega proizvajalca do prehranske industrije. Ocenjujemo, da je predlagani zakonski kompromis predvsem v prid trgovcu. Primerjava, na primer, s sosednjimi državami kaže, da naši kmetje in prehranska industrija zaradi predolгих plačilnih rokov izgubljajo konkurenčni boj. Tako so, na primer, v Italiji že pred dobrim letom predpisali obvezni 30-dnevni rok plačila za sveža, hitro pokvarljiva živila, za ostala živila pa 60 dni. Podobno je v Avstriji. Pri nas bomo do tega prišli šele v prehodnem obdobju do leta 2016, pa še takrat bo ta rok 45 dni, za ostala živila pa ne bo znižan. Najbrž bi bili potrebni bolj rigorozni ukrepi, kot so predvideni. Istočasno je v konkurenčnih državah nespoštovanje rokov ustrezno sankcionirano. Kljub temu pa se v poslanski skupini zavedamo, da so pri pripravi predloga sodelovali vsi ključni deležniki od Kmetijsko gozdarske zbornice, Zbornice kmetijskih in živilskih podjetij, Zdrružne zveze in tako dalje.

Ker so tudi na seji pristojnega delovnega telesa, ki je predlog zakona obravnavalo, navedeni deležniki javno pojasnili, da so predlagane rešitve dosežen kompromis med njimi, bomo v Poslanski skupini Pozitivne Slovenije kljub nekaterim izraženim pomislekom predlog zakona podprli. Nismo pa s predlaganimi rešitvami zadovoljni oziroma niso v skladu s postavljenimi temeljnimi cilji. Primarni proizvajalci, prehranska industrija izgubljajo boj s primerljivimi konkurenčnimi državami. Težave z nelikvidnostjo ob istočasnem nerazumevanju bančnega sistema se bodo povečevale, in to za večjo samooskrbo in razvoj živilske industrije ni dobro. Hvala za pozornost.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

S tem smo končali s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Ker amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona. Glasovanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje zбора opravili danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjenih 9. točki dnevnega reda. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **16. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA DRUGO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O TUJCIH V OKVIRU REDNEGA POSTOPKA.**

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavniku Vlade Boštjanu Šeficu, državnemu sekretarju Ministrstva za notranje zadeve.

BOŠTJAN ŠEFIC: Spoštovani gospod predsednik, spoštovani poslanke in poslanci!

Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih, ki je pred vami, je usmerjen predvsem v odpravo administrativnih ovir, ker, prvič, poenostavlja postopek in odpravlja administrativne ovire pri pridobivanju dovoljenj za prebivanje in delo. S prenosom evropske direktive v nacionalni pravni red uvaja tako imenovani enotni postopek, s katerim bo tujec, državljan tretje države, z eno vlogo, v enem postopku in z enim dokumentom pridobil dovoljenje za prebivanje in delo pri enem organu, torej pri upravni enoti. Drugič, bistveno skrajšuje roke za odločanje o izdaji dovoljenja za prebivanje, saj mora upravna enota o izdaji dovoljenja za prebivanje odločiti v 30 dneh oziroma v 60 dneh v posebnih ugotovitvenih postopkih. Trenutno je ta rok 90 dni. Tretjič, olajšuje pridobitev dovoljenja za prebivanje za nekatere kategorije tujcev, državljanov tretjih držav, ki bodo lahko prvo dovoljenje za prebivanje pridobili v državi, kar pomeni izjemo od splošnega pravila, da mora tujec prvo dovoljenje za prebivanje pridobiti pred vstopom v državo. To velja zlasti za raziskovalce, študente, tujce, ki zaprosijo za izdajo prve modre karte Evropske unije, in tujce slovenskega rodu pod pogojem, da v državi že zakonito prebivajo.

S predlogom zakona se v nacionalni pravni red prenašata tudi dve direktivi Evropske unije, in sicer Direktiva 2011/98/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o enotnem postopku obravnavanja vloge za enotno dovoljenje za državljanke tretjih držav za prebivanje in delo na ozemlju države članice ter o skupnem nizu pravic za delavce iz tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici. S tem se tako imenovano načelo vse na enem mestu uvaja za vse tujce, ki bodo zaprosili za izdajo enotnega dovoljenja iz razloga zaposlitve ali dela, dodatno pa tudi za tujce, ki bodo zaprosili za enotno dovoljenje za opravljanje sezonskega dela, opravljanje dela kot samozaposlena oseba, za čezmejno opravljanje storitev kot napoteni delavec in kot dnevni delovni migrant. Drugič, Direktiva 2011/51/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2011 o spremembah Direktive Sveta 2003/109/ES, s katero se razširi njeno področje uporabe na upravičence do mednarodne zaščite. S predlogom zakona se zaradi ocene oziroma mnenja Evropske komisije dodatno usklajuje z Direktivo 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav, saj Evropska komisija meni, da je direktiva v posameznih segmentih nepopolno oziroma neustrezno prenesena. S predlogom zakona se v Zakon o tujcih prenaša koncept združitve družine za osebe, ki jim je v Republiki Sloveniji priznana mednarodna zaščita.

Predlog zakona pa predvideva tudi nekaj ukrepov, ki so namenjeni preprečevanju zlorab pri pridobivanju dovoljenj za prebivanje, in

sicer se spreminja določba o dokazovanju izpolnjevanja pogoja zadostnih sredstev za preživljanje. Tega pogoja v postopku pridobitve prvega dovoljenja za prebivanje ne bo mogoče več dokazovati s pogodbo o preživljanju. Drugič, ponovno se uvaja enoletno zakonito prebivanje v Republiki Sloveniji kot pogoj za pridobitev pravice do združitve družine. In tretjič, razlog za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje družinskemu članu je tudi ugotovitev, da je zakonska zveza sklenjena predvsem zaradi pridobitve dovoljenja za prebivanje. S tem se zaradi lažjega dokazovanja znižuje obstoječi dokazni standard, in sicer da se dovoljenje za prebivanje zavrne, če je zakonska zveza sklenjena izključno zaradi pridobitve dovoljenja za prebivanje. Spoštovani gospod predsednik, spoštovani poslanke in poslanci, predlog zakona je bil zelo temeljito usklajevan tudi z nevladnimi organizacijami in Visokim komisariatom Združenih narodov za begunce, in praktično vse njihove pripombe so bile v pripravi upoštevane. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku gospodu Jerku Čehovinu.

JERKO ČHOVIN (PS PS): Hvala, gospod predsednik. Lep pozdrav državnemu sekretarju s sodelavko! Spoštovani poslanke in poslanci!

Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo je kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih, ki ga je Državnemu zboru predložila Vlada. Odbor je bil seznanjen z mnenjem Zakonodajno-pravne službe, mnenjem Sodnega sveta, mnenjem Komisije Državnega sveta za državno ureditev, pripombami in komentarji Zveze svobodnih sindikatov Slovenije in pripombami in predlogi Amnesty International Slovenija, Slovenske filantropije, Mirovnega inštituta, Jezuitskega združenja za begunce Slovenije in Pravno-informacijskega centra nevladnih organizacij. Zakonodajno-pravna služba je predlog zakona proučila z vidika njegove skladnosti z ustavo, pravnim sistemom in z zakonodajno-tehničnega vidika ter podala več pripomb. V poslovnem roku so bili vloženi amandmaji in spremembe amandmajev poslanskih skupin koalicije. V imenu predlagatelja je državni sekretar na Ministrstvu za notranje zadeve povedal, da je bila priprava predloga zakona zaradi več usklajevanj izredno zahtevna. Temeljni razlog za pripravo predloga zakona je bil v prenosu dveh direktiv Evropske unije v nacionalni pravni red. Pri tem pa predlagana ureditev predstavlja poenostavitve obstoječega postopka pridobitve dovoljenja za prebivanje in dovoljenja za delo ter odpravo administrativnih ovir za stranke in

bistveno skrajšuje roke za odločanje o izdaji dovoljenja za prebivanje.

Predlagatelj je povedal tudi, da so večino pripomb Zakonodajno-pravne službe ustrezno upoštevali s amandmaji koalicijskih poslanskih skupin, nekaterim pripombam pa niso sledili, zato je predlagatelj na sami seji podal še dodatna pisna pojasnila. Prav tako je povedal, da so upoštevali pripombe nevladnih organizacij, ki na splošno nasprotujejo prenosu koncepta združitev družine iz Zakona o mednarodni zaščiti v Zakon o tujcih. V zvezi s prenosom instituta združevanja družine za osebe s priznano mednarodno zaščito iz Zakona o mednarodni zaščiti v Zakon o tujcih predlagatelj vztraja pri predlagani spremembi. Predstavnica Zakonodajno-pravne službe je povedala, da je bilo več norm pomanjkljivih, nejasnih in neskladnih s pravnim sistemom in ustavo, na kar je še posebej opozorila v svojem pisnem mnenju. Kljub temu, da je predlagatelj sledil večini pripomb, pa je še posebej opozorila, da se predlog zakona na nekaj mestih opira na določila Zakona o zaposlovanju in delu tujcev, zato bi po njenem mnenju slednji moral biti pripravljen vzporedno, ker sta oba zakona medsebojno odvisna in povezana. Tak pristop, kot ga je predlagatelj izbral sedaj, pa lahko pomeni neskladje s pravnim redom in privede do nastanka pravne praznine.

Predstavniki Komisije Državnega sveta za državno ureditev je povedal, da Državni svet podpira predlog zakona, je pa opozoril, da so v razpravi na seji Državnega sveta bila izpostavljena nekatera vsebinska vprašanja in pomisleki, na katere so opozorili tudi predstavniki Zveze svobodnih sindikatov Slovenije. Predstavniki pravno-informacijskega centra je izrazil zadovoljstvo, da je predlagatelj nevladne organizacije povabil k sodelovanju že pri pripravi predloga zakona, zato je bilo veliko njihovih pripomb upoštevanih. Opozoril pa je na neenakost med inštitutom tujca in inštitutom združitve družine begunca oziroma osebe s priznano subsidiarno zaščito, saj je nedopustno, da se glede združitve družine za begunca določa nižjo raven pravic kot za ostale tujce. Predstavniki Zveze svobodnih sindikatov Slovenije sta povedala, da so imeli več vsebinskih pomislekov in vprašanj, ki so jih izpostavili v svojem pisnem mnenju, ter izrazila nestrinjanje s predlagateljem, da se morajo direktive Evropske unije upoštevati. Kljub temu pa sta še posebej opozorila na pomisleke Zakonodajno-pravne službe v zvezi z neskladjem pravnega reda zaradi nesporetega Zakona o zaposlovanju in delu tujcev.

Po kratki razpravi so poslanci predlaganemu zakonu izrazili podporo in zadovoljstvo, da je predlagatelj upošteval mnenje stroke in nevladnih organizacij. Prav tako so poudarili pomen skupne migracijske politike in implementacije direktiv Evropske unije. Glede na dejstvo, da je predlagatelj predvidel daljši rok za uveljavitev zakona, to je

1. 1. 2015, pa so opozorili na možnost, da se tudi v tem obdobju uredi medsebojno odvisna in povezana vsebina Zakona o tujcih in Zakona o zaposlovanju in delu tujcev. Na koncu je odbor sprejel amandmaje poslanskih skupin koalicije in amandmaje odbora ter na podlagi 128. člena Poslovnika Državnega zbora glasoval o vseh členih predloga zakona skupaj in jih sprejel. Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga zakona, v katerega so vključeni sprejeti amandmaji. Dopolnjeni predlog zakona je sestavni del tega poročila. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin. Mag. Majda Potrata bo predstavila stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovani gospod državni sekretar s sodelavko, poslanke in poslanci!

Na področju migracijske politike je Evropska unija zelo aktivna. To se kaže tudi s spreminjanjem in dopolnjevanjem direktiv s tega področja in tudi s pripravo novih. Te pa morajo države članice implementirati v svoj pravni red in prav to počnemo tudi s to novelo zakona. Ampak opozorila bi na ozadje spreminjanja zakonodaje, ki je povezana z letnico 2005, ko je nastal splošni okvir zunanje migracijske in azilne politike Evropske unije. Takrat je nastal projekt Globalni pristop k vprašanju migracij in mobilnosti. Ta določa, kako Evropska unija izvaja politični dialog in operativno sodelovanje z državami, ki niso članice Evropske unije. Temelji na jasno opredeljenih prednostnih nalogah, ki odražajo strateške cilje Evropske unije in je sestavni del splošne zunanje politike Evropske unije, vključno z razvojnim sodelovanjem. Cilj globalnega pristopa je spodbujanje dialoga in sodelovanja z državami partnericami, ki niso članice Evropske unije, na štirih področjih, in sicer: prvič, boljša organizacija zakonite migracije in spodbujanje dobro vodene mobilnosti; drugič, preprečevanje nezakonitega priseljevanja in boj proti njemu ter izkoreninjanje trgovine z ljudmi; tretjič, prizadevanje za maksimiranje učinka migracij ter spodbujanje mednarodne zaščite in krepitev zunanje razsežnosti azila kot četrta ciljna usmeritev. Februarja letos je Evropska komisija sprejela poročilo o napredku, ki je bil dosežen v smeri boljšega upravljanja migracijskih tokov in spodbujanja mobilnosti v varnem okolju. To poročilo je zajelo leti 2012 in 2013.

In prav na to se opira tudi stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov do implementacije teh dveh direktiv, zaradi česar bomo tudi predlog novele podprli. Za nas je posebej pomembno, da s to novelo dobiva posebno težo predvsem koncept združitve

družine za osebe, ki jim je Republika Slovenija priznala mednarodno zaščito, ker s tem varujemo najbolj ranljive skupine prebivalstva – mladoletne osebe. Ker je bilo že povedano, da so bile v usklajevanjih upoštevane številne pripombe tudi nevladnega sektorja, je to še dodaten argument za podporo tej direktivi. Bi pa ob direktivi opozorila na nekaj, kar bi morebiti bilo bolj napotilo pripravljavcem zakonov v prihodnje. Gre namreč za pripombo Zakonodajno-pravne službe k 2. členu te novele, ki opozarja na določilo četrtega odstavka 115. člena Poslovnika Državnega zbora. Ta namreč govori o obveznih sestavinah zakona in narekuje, da mora biti v besedilu členov smiselno uporabljen ženski in moški spol v tistih prvih členih oziroma poglavjih predloga zakona, ki določajo temeljne subjekte predloga zakona, z navedbo, da se v nadaljnjem besedilu uporabi naslavljanje v moškem spolu. Pojasnilo, zakaj se to v 2. členu ni zgodilo, nanaša se pa pravzaprav na 10. člen osnovnega zakona, je posebno opozorilo za pazljivost pri upoštevanju teh določil. Namreč, prejšnja novela teh določil ni upoštevala, zato bi zdaj bilo neskladje med prejšnjimi in sedanjimi popravki, ampak poudarjam: to je določilo poslovnika. Nam vsem mora biti skupno, da se zavzemamo za spoštovanje poslovnika. V prvi vrsti je to seveda skrb poslank in poslancev, ampak tudi pripravljavci, predlagatelji zakonov morajo na to paziti in presojsati, kaj novela povzroča in kako bo vkomponirana v celoto zakona. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospa Kristina Valenčič bo predstavila stališče Poslanske skupine Državljske liste.

KRISTINA VALENČIČ (PS DL): Hvala za besedo. Spoštovani!

Z vstopom Slovenije v Evropsko unijo smo sprejeli tudi obvezo, da bomo spoštovali pravni red EU in s tem pravočasno prenesli evropske direktive v nacionalni pravni red. Ta razlog je tudi najpogostejši razlog za vse spremembe zakonov, ki jih sprejema ta državni zbor. In takšne so tudi današnje spremembe in dopolnitve Zakona o tujcih. V naslednjem letu lahko pričakujemo nove, saj je Evropska komisija pred nekaj dnevi predlagala nove spremembe vizumskih pravil prav z namenom skrajšanja in poenostavitve postopkov za kratko bivanje v Evropski uniji. Predlagani ukrepi naj bi spodbujali gospodarsko aktivnost in zaposlovanje. Nedavna študija je namreč pokazala, da bi se ob prilagodljivejših in dostopnejših vizumskih pravilih število obiskov tujih državljanov v Evropski uniji lahko znatno povečalo ter v 5 letih prineslo 130 milijard evrov prihodkov in približno 1,3 milijona novih delovnih mest v turizmu. Komisija tako predlaga poenostavitev vloge za izdajo vizuma za kratko bivanje, po katerem je vse več povpraševanja. Število vizumskih vlog se je namreč med letoma 2009 in 2013 povečalo za 68 %. Evropski

parlament in države članice naj bi oba zakonodajna predloga potrdili do začetka leta 2015.

Naj se vrnem nazaj k današnji noveli in rešitvam, ki jih ta prinaša. S predlaganimi spremembami se poenostavlja postopek in odpravlja administrativne ovire pri pridobivanju dovoljenj za prebivanje in delo ter se uvaja enotni postopek, v katerem bo tujec z eno vlogo, v enem postopku, na enem mestu in z enim dokumentom pridobil dovoljenje za prebivanje in delo. Bistveno se skrajšujejo roki za odločanje o izdaji dovoljenja za prebivanje s sedanjih 90 dni na 30 dni v skrajšanih upravnih postopkih oziroma 60 dni v posebnih ugotovitvenih. Poenostavlja se tudi postopek pridobitve dovoljenja za prebivanje nekaterih specifičnih kategorij tujcev, kot so na primer raziskovalci, študentje, ki bodo lahko prvo dovoljenje za prebivanje pridobili v naši državi; torej gre za izjemo od splošnega pravila, da morajo dovoljenje pridobiti pred prvim vstopom v državo. S to novelo se iz Zakona o mednarodni zaščiti, katerega spremembe smo sprejeli v decembru lanskega leta, prenaša koncept združitve družine za osebe, ki jim je v naši državi priznana mednarodna zaščita.

Pa če se še malo ustavimo pri številkah in statistiki. V letu 2013 je Slovenija izdala 22 tisoč 384 dovoljenj za prebivanje osebam iz držav Evropskega gospodarskega prostora in 87 tisoč 943 dovoljenj osebam iz tretjih držav. Skupaj torej skoraj dobrih 110 tisoč dovoljenj za začasno in stalno prebivanje. Prevladujejo osebe iz držav bivše Jugoslavije, največ iz Bosne in Hercegovine, dobrih 46 tisoč, iz Kosova 12 tisoč 600, Makedonije 10 tisoč 500, Hrvaške 10 tisoč 800 in iz Šrilanke dobrih 9 tisoč. Republika Slovenija tako kot druge države Evropske unije zagotavlja možnosti za vključevanje tujcev, ki imajo v Republiki Sloveniji dovoljenje za prebivanje, v kulturno, gospodarsko in družbeno življenje. Politika vključevanja temelji na načelih in vrednotah enakopravnosti, svobode in vzajemnega sodelovanja. Upravičeno lahko trdimo, da ima Slovenija to področje zgledno urejeno. Z današnjimi spremembami in poenostavitvami postopkov to še povečujemo in utrjujemo. Saj poznate projekt in slogan "Stop birokraciji", zaščitni znak ministra Viranta in Državljske liste.

Današnje spremembe in dopolnitve so del teh aktivnosti, zato bomo novelo v Državljski listi podprli. Takih poenostavitev si želimo še več, in to na vseh področjih našega delovanja.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke bo predstavila gospa Jasmina Opec.

JASMINA OPEC (PS SLS): Hvala lepa za besedo. Lepo pozdravljeni vsi skupaj!

Problematika tujcev, ki prihajajo v Evropsko unijo iz tretjih držav, v Sloveniji morda ni toliko v ospredju, kot je to v nekaterih preostalih evropskih državah, na primer v Italiji, Grčiji, Franciji. K urejanju položaja posameznikov, ki bodisi zaradi ekonomskih bodisi kakšnih drugih razlogov zapustijo svojo domovino in se v iskanju boljšega življenja napotijo v razvitejše ter stabilnejše dele sveta, je treba pristopati celovito, na ravni celotne Evropske unije. Slednja se tega zaveda, saj je načelo prostega pretoka ljudi oziroma delovne sile eden izmed temeljnih postulatov, na katerih je bila ustanovljena. Seveda pa takšne vrste svoboda terja jasne kriterije pri ravnanju Unije glede problematike zakonite in nezakonite emigracije oseb iz tretjih držav ter ostalih vprašanj, ki zadevajo položaj tujcev, državljanov tretjih držav. V ta namen je Evropska unija sprejela že vrsto pravnih aktov, ki so v naši zakonodaji zajeti pretežno v Zakonu o mednarodni zaščiti in Zakonu o tujcih. V slednjem, novelo katerega imamo danes pred seboj, je trenutno prenesenih kar 13 direktiv Evropske unije. Poleg tega se na podlagi zakona izvršuje še 6 uredb Evropske unije. Predlagana novela Zakona o tujcih pa je potrebna sprejetja še zaradi uskladitve slovenskega pravnega reda z dvema direktivama Evropske unije, katerih glavni namen je ureditev položaja oseb s priznano mednarodno zaščito oziroma uveljavitev načela vse na enem mestu tudi za nekatere druge kategorije tujcev, ki opravljajo delo izven svoje domovine.

Novela Zakona o tujcih prinaša tako imenovano enotno dovoljenje za prebivanje in delo, s katerim se poenostavlja postopek in zmanjšujejo administrativne ovire pri pridobivanju dovoljenja za prebivanje. Delavcu ali delodajalcu bo tako dana možnost, da pridobi enotno dovoljenje z vložitvijo vloge na upravni enoti, pri čemer ne bo treba predhodno zaprositi za izdajo delovnega dovoljenja. Enotno dovoljenje se bo lahko izdalo tujcu, ki bo zaprosil za njegovo izdajo iz razloga zaposlitve ali dela, za opravljanje sezonskega dela, opravljanje dela kot samozaposlena oseba, za čezmejno opravljanje storitev kot napoteni delavec ter kot dnevni delovni emigrant. Do enotnega dovoljenja bodo upravičeni vsi tujci z veljavnim potnim listom, urejenim zdravstvenim zavarovanjem, zadostnimi sredstvi za preživljanje, njegova veljavnost pa bo odvisna od veljavnosti pogodbe o zaposlitvi oziroma največ eno leto z možnostjo podaljšanja za nadaljnji dve leti.

Kot pozitivno v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke ocenjujemo tudi predlagano skrajšanje rokov za odločanje o izdaji dovoljenja za prebivanje, saj bo upravna enota morala o izdaji dovoljenja za prebivanje odločiti najkasneje v 30 oziroma 60 dneh,

odvisno od vrste ugotovitenega postopka. Naslednja pozitivna rešitev, vsebovana v predlaganem zakonu, se nanaša na pridobivanje enotnega dovoljenja za tujce, ki že zakonito prebivajo v državi. Tako recimo posamezniku, ki že zakonito prebiva v Sloveniji, ne bo treba zapuščati Slovenije in zunaj nje oddajati vloge za pridobitev enotnega dovoljenja, pač pa bo to lahko storil znotraj slovenskega ozemlja, kadarkoli pred iztekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje. Poleg navedenega se olajšujejo še postopki pridobivanja prvega dovoljenja za začasno bivanje za visokošolske učitelje in raziskovalce. Kot novost je v predlaganem zakonu podana tudi možnost pridobitve statusa rezidenta za tujca s priznano mednarodno zaščito, ki 5 let neprekinjeno prebiva v Sloveniji. V zvezi s prenosom področja združitve oseb s priznano mednarodno zaščito iz Zakona o mednarodni zaščiti v Zakon o tujcih, za kar so opozarjale nevladne organizacije že pri sprejemanju zadnje novele Zakona o mednarodni zaščiti, v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke nimamo pomislekov.

Zaradi spoštovanja do pravnega reda Evropske unije in zaradi dejstva, da predlagana novela Zakona o tujcih odpravlja številne administrativne ovire in tujcem olajšuje pridobivanje dovoljenja za bivanje in delo v Sloveniji, bomo v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke predlagano novelo podprli. Hvala.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije bo predstavil gospod Ivan Hršak.

IVAN HRŠAK (PS DeSUS): Hvala za besedo, spoštovana predsedujoča. Spoštovani državni sekretar s sodelavko, spoštovani kolegice in kolegi!

V Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev Slovenije bi radi takoj na začetku izrazili zadovoljstvo, da je predlagatelj predlog zakona uskladil z nevladnimi organizacijami, saj je to ena redkih novel, ki ureja področje bivanja in dela tujcev v Republiki Sloveniji, ki ni bila deležna obsežnih kritik s strani nevladnikov. Sicer pa je bil temeljni razlog za pripravo predloga zakona prenos dveh direktiv Evropske unije v slovenski nacionalni pravni red. Z eno direktivo se možnost pridobitve statusa rezidenta za daljši čas daje tudi osebam, ki imajo priznano mednarodno zaščito, pri čemer predlog sledi posebnim določbam direktive, ki se nanašajo na to kategorijo tujcev. Z drugo pa se tako imenovano načelo vse na enem mestu uvaja za vse tujce, ki bodo zaprosili za izdajo enotnega dovoljenja iz razloga zaposlitve ali dela, pa tudi za tujce, ki bodo zaprosili za enotno dovoljenje za opravljanje sezonskega dela, opravljanje dela kot samozaposlena oseba, za čezmejno opravljanje storitev kot napoteni

delavec in kot dnevni delovni migrant, da si uredijo enotno dovoljenje za delo in dovoljenje za prebivanje na enem mestu, in sicer na upravni enoti. Pri tem predlagana ureditev predstavlja poenostavitve obstoječega postopka pridobitve dovoljenja za prebivanje in dovoljenja za delo ter odpravo administrativnih ovir za stranke. Predlog zakona tudi bistveno skrajšuje roke za odločanje o izdaji dovoljenja za prebivanje, saj določa, da mora upravna enota o izdaji dovoljenja za prebivanje odločiti v 30 dneh oziroma v 60 dneh v posebnih ugotovitvenih postopkih, namesto v sedanjih 90 dneh. Poleg navedenega predlog zakona kot cilj zasleduje tudi olajšanje pridobitve dovoljenja za nekatere kategorije tujcev, državljanov tretjih držav, ki bodo lahko prvo dovoljenje za prebivanje pridobili v državi, kar pomeni izjemo od splošnega pravila, da mora tujec prvo dovoljenje za prebivanje pridobiti pred vstopom v državo.

Poslanke in poslanca Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije bomo predlog novele Zakona o tujcih podprli. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Najlepša hvala.

Stališče Poslanske skupine Nove Slovenije bo predstavil gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, spoštovana gospa podpredsednica. Spoštovane kolegice, spoštovani kolegi, spoštovani gospod državni sekretar s sodelavko!

Vstopanje, prebivanje in zaposlovanje državljanov tretjih držav v državah članicah Evropske unije je predmet dokaj podrobnega urejanja evropske zakonodaje. Regulacija tega področja poteka z različnimi zakonodajnimi podlagami, to je z direktivami, sklepi in uredbami. Posebej v času gospodarske in finančne krize, ko se države članice Evropske unije soočajo z visokimi stopnjami brezposelnosti, je pomembno, da se priliv tujcev, državljanov tretjih držav, regulira in omejuje na način, da se zagotavlja delo in socialno varnost najprej državljanom matičnih držav in državljanom preostalih držav članic Evropske unije. Zaradi deficitarnosti nekaterih poklicev pa je zaposlovanje državljanov tretjih držav potrebno in včasih celo nujno, da se zagotovi normalno delovanje v nekaterih gospodarskih družbah in pogosto tudi javnih službah. Zakon o tujcih predpisuje postopke in pogoje vstopanja tujcev v našo državo, pridobivanje dovoljenj in vizumov za njihovo prebivanje. Novost, ki jo prinaša sedaj predlagana novela, je združitev dovoljenja za prebivanje in dovoljenja za delo v en postopek pridobitve enotnega dovoljenja za prebivanje in delo. To rešitev, ki jo prinaša zakon, krščanski demokrati Nove Slovenije pozdravljamo, saj razbremenuje državne organe birokratskega dela v dveh ločenih postopkih.

Pozdravljamo tudi skrajševanje rokov za izdajo enotnega dovoljenja za prebivanje in delo tujcev z dosedanjih 90 na 60 dni. Odločno pa nasprotujemo rešitvam, ki pomenijo širitev možnosti priliva tujcev v našo državo preko instituta združitve družine. Razumemo, da je družina sestavljena iz staršev in otrok, in pika. Preko tega instituta po oceni Evropske unije pride v države Evropske unije kar tretjina tujcev. Predlog zakona v tem delu pomeni bistveno širitev kroga oseb, ki jim zakon priznava pravico do združitve družine, kot jo od držav članic zahteva direktiva. Predmetna direktiva zahteva od držav članic, da se pravica do združitve družine priznava zakoncu in mladoletnim otrokom tujca. Predlog novele Zakona o tujcih pa to pravico priznava bistveno širšemu krogu oseb; poleg zakonca, izvenzakonskega partnerja in mladoletnega otroka to pravico priznava tudi neporočenim polnoletnim otrokom, mladoletnim pastorkom, staršem tujca, staršem zakonca in celo kateremukoli drugemu sorodniku tujca, če govorijo posebni razlogi v prid združitvi družine. Krščanski demokrati Nove Slovenije opozarjamo, da bo taka širitev kroga oseb, ki imajo pravico do združitve, pomenila dodaten priliv tujcev v Slovenijo in posledično velik pritisk na socialne transferje, od otroških dodatkov, štipendij, starševskih nadomestil in tako dalje. Prepričani smo, da v času tako hude in dolgotrajne gospodarske in socialne krize tako široko odpiranje vrat tujcem ni in ne bo vzdržno za naše javne finance. Ne smemo pozabiti, da bo pravica do združitve družine priznana obsežni kategoriji tujcev, ki sodijo tudi v krog tako imenovanih izbrisanih.

Predlog zakona, ki ga bomo danes obravnavali in o njem odločali, pri finančnih posledicah ne omenja posledic, ki jih bo zakon imel na socialnem področju oziroma na področju socialnih transferjev. V predlogu zakona je celo izrecno navedeno, da na socialnem področju zakon ne bo imel posledic. Na seji Odbora za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo pa je bilo na to temo pojasnjeno, da te posledice ne sodijo v resor notranjega ministrstva, pač v resor ministrstva za delo. S takim pojasnilom ne soglašamo in menimo, da gre pri taki obrazložitvi za zavajanje poslancev in javnosti. Glede na to, da sodi določanje kroga oseb, ki imajo pravico do združitve družine, v predlog Zakona o tujcih, mora imeti predmetni zakon določno opredeljene finančne posledice ali vsaj njihovo oceno na socialnem področju.

Poslanci Poslanske skupine Nove Slovenije – krščanski demokrati Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih ne bomo podprli. Točneje, glasovali bomo proti.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Pozitivne Slovenije bo predstavil gospod Jerko Čehovin.

JERKO ČHOVIN (PS PS): Hvala, gospa podpredsednica. Spoštovani poslanke in poslanci, ostali navzoči!

Prost pretok ljudi je eden od temeljev evropskega povezovanja in enotnega trga Evropske unije. Da gre za pomembno tematiko, potrjuje tudi podatek, da je na dan 1. 1. 2013 v Sloveniji prebivalo skupno 56 tisoč tujih državljanov. In prav Zakon o tujcih je tisti, ki ureja vstop tujcev v Slovenijo, pridobivanje vizumov in dovoljenj za prebivanje, zapustitev države, prostovoljno vračanje in druge postopke, ki se navezujejo na to področje. Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih, ki ga obravnavamo danes, pa prinaša predvsem štiri glavne novosti. Prvič, z njim se poenostavlja postopek in odpravlja administrativne ovire pri pridobivanju dovoljenj za prebivanje in delo, saj se s prenosom evropske direktive uvaja tako imenovani enotni postopek, torej ena vloga, en postopek, en dokument in en organ. Drugič, s predlogom se bistveno skrajšujejo roki za odločanje o izdaji dovoljenja za prebivanje, saj bo po novem upravna enota morala o izdaji odločiti v 30 dneh, v posebnih ugotovitvenih postopkih pa v 60 dneh, medtem ko je bil ta rok sedaj 90 dni. Tretjič, olajšuje pridobitev dovoljenja za prebivanje državljanov tretjih držav, ki bodo lahko prva dovoljenja za prebivanje pridobili v državi, kar pomeni izjemo od splošnega pravila, da mora tujec prvo dovoljenje za prebivanje pridobiti pred vstopom v državo. Četrta novost pa se nanaša na koncept združitve družine za osebe, ki jim je v Sloveniji priznana mednarodna zaščita. Koncept združitve družine se tako iz Zakona o mednarodni zaščiti prenaša v Zakon o tujcih, kar je bilo napovedano že lani decembra, ko smo obravnavali in sprejeli novelo Zakona o mednarodni zaščiti.

Predvsem pa je treba poudariti, da se poleg samega prenosa koncepta združitve družine širi tudi obseg upravičenih družinskih članov, s katerimi se bo takšna oseba lahko združevala. V Pozitivni Sloveniji smo izredno veseli, da je predlog usklajen tako s strokovno javnostjo kot tudi z zainteresirano javnostjo. Ker gre za zelo pomembno na eni ter zelo zahtevno tematiko na drugi strani, je namreč nujno potrebno, da je zakon pripravljen na podlagi konstruktivne razprave z vsemi zainteresiranimi. Kot je bilo predstavljeno že na seji matičnega delovnega telesa, pa je bila tudi večina pripomb usklajena in upoštevana. Na podlagi tega predloga bo treba pripraviti tudi novelo Zakona o zaposlovanju in delu tujcev, ki ga pripravlja Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, in glede na to, da je bila v ta namen ustanovljena posebna medresorska skupina, ki bo skrbela za usklajenost in tekočo implementacijo določb obeh zakonov, verjamemo, da bo tudi ta novela pripravljena z enako skrbnostjo.

V Poslanski skupini Pozitivna Slovenija bomo Predlog zakona o spremembah in

dopolnitvah Zakona o tujcih podprli, saj menimo, da sledi skupni evropski migracijski politiki in omogoča uresničevanje načela prostega pretoka ljudi. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke bo predstavil gospod Jožef Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa, gospa podpredsednica. Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci, predstavniki Vlade!

Pred nami je novela Zakona o tujcih, s katero se v slovenski pravni red prenašata dve direktivi Evropske unije. Z eno od direktiv se prenaša možnost pridobitve statusa rezidenta za daljši čas tudi osebam, ki imajo priznano mednarodno zaščito, pri čemer predlog sledi posebnim določbam direktive, ki se nanaša na to kategorijo tujcev. V tem delu v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke opozarjamo na vprašanje konsistentnosti dela Vlade, na kar smo opozarjali že ob sprejetju novele Zakona o mednarodni zaščiti. Spomnimo, takrat se je usklajevalo Zakon o mednarodni zaščiti s predvideno novelo Zakona o tujcih, ki takrat še niti ni bila vložena. To je bilo decembra 2013. Namreč, s takratno novelo Zakona o mednarodni zaščiti se je poseglo v področje združevanja oseb s priznano mednarodno zaščito, pri čemer se je zaradi takšnega pristopa aktualne vlade zastavilo vprašanje pravne varnosti. Na to, da takšen način normiranja ruši preglednost in konsistentnost pravnega reda, kar je sporno z vidika pravne varnosti in varstva človekovih pravic, je v svojem mnenju opozorila tudi Zakonodajno-pravna služba Državnega zbora. Primerneje bi bilo zagotoviti sočasno uveljavitev obeh zakonskih novel, takratne novele Zakona o mednarodni zaščiti in današnje novele Zakona o tujcih.

Danes smo pred podobnim vprašanjem, kar se tiče prenosa vsebine evropske direktive glede zaposlovanja tujcev. V tem delu se danes obravnavana novela Zakona o tujcih navezuje na Zakon o zaposlovanju in delu tujcev. Zakonodajno-pravna služba je tudi tokrat opozorila, da bi sedanji zakon moral biti pripravljen vzporedno, saj sta oba zakona medsebojno odvisna in povezana. Takšen pristop pa lahko pomeni neskladje s pravnim redom in privede do nastanka pravne praznine. Vse skupaj pa je posledica stihijskega vodenja in dela Vlade. V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke podpiramo rešite, ki pozitivno vplivajo na reševanje upravnih zadev pridobivanja dovoljenj za prebivanje, na primer odprava administrativnih ovir. Bomo pa vsekakor budno spremljali izvajanje zakona o delu, ki olajšuje pridobivanje dovoljenj za nekatere kategorije tujcev. Pri tem se namreč zastavlja vprašanje možnosti zlorab pridobitve dovoljenj.

Te so namreč pereč problem na območju Evropske unije. Zaenkrat jemljemo novelo zakona kot tehnični korak prilagajanja zakonodaje direktivam Evropske unije. Upamo pa, da se v samem postopku sprejemanja novele zakona ne bo odkrilo, da je v zakon podtaknjena kakšna tempirana bomba, kar pri sedanji koaliciji, ko gre za tematiko o tujcih, ni nikoli izključeno.

Če teh presenečenj ne bo, sprejetju zakona ne bomo nasprotovali. Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Ker amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona. Glasovanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje zboru opravili danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 9. točki dnevnega reda. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **8. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA TRETJO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O STARŠEVSKEM VARSTVU IN DRUŽINSKIH PREJEMKIH V OKVIRU REDNEGA POSTOPKA.**

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavnici Vlade, tukaj prisotni dr. Anji Kopač Mrak, ministrici za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti.

DR. ANJA KOPAČ MRAK: Hvala za besedo, spoštovana podpredsednica. Dragi poslanke in poslanci!

Vesela sem, da je danes pred vami v tretjem branju nov zakon o starševskem varstvu in družinskih prejemkih, ki ohranja in nadgrajuje dobro politiko starševskega varstva in družinskih prejemkov v naši državi. Glavni razlog za spremembo zakona je prenos evropskega pravnega reda v slovensko zakonodajo in skladno z evropsko direktivo zmanjšanja neenakosti med ženskami in moškimi na področju usklajevanja poklicnega in družinskega življenja, kar se tiče starševskega varstva. Ker je bilo zakon treba spremeniti, smo hkrati želeli prenoviti tudi nekatere druge vsebine, za katere se je skozi leta izvajanja zakona pokazala potreba po izboljšanju. Zakon tako na nek način našo terminologijo dopustov izenačuje z mednarodno. Tako porodniški dopust po novem imenujemo materinski dopust. Ostaja enako dolg, to je 105 dni. Dopust za nego in varstvo otroka se sedaj preimenuje v starševski dopust in ostaja v trajanju 260 dni. Opredeljeno pa je v skladu z direktivo, da je to individualna in načeloma neprenosljiva pravica staršev. Vsak od staršev ima pravico do starševskega dopusta v trajanju 130 dni, pri čemer lahko mati na očeta prenese 100 dni, 30 dni pa je neprenosljivih.

Oče lahko prenese na mater vseh 130 dni starševskega dopusta.

Torej, da smo uspeli realizirati izenačitev očetov in mam pri možnosti dostopa do 30 dni neprenosljivega in polno plačanega dopusta, smo spremenili očetovski dopust. Torej, očetovski dopust po predlogu zakona podaljšujemo in ga preoblikujemo. Sedaj velja, da obstaja 15 dni plačanega očetovskega dopusta, ostalih 75 dni pa je neplačanega dopusta. Da lahko implementiramo to direktivo Evropske unije, bomo teh 75 dni neplačanega dopusta po tem, ko bo država dosegla 2,5-odstotno rast BDP, v treh letih postopoma spremenili tako, da bomo imeli 30 dni plačanega očetovskega dopusta. S tem de facto podaljšujemo celotno trajanje starševskega varstva na 12 mesecev in pol. Pomembna novost v zakonu je tudi boljša ureditev pravic za socialne starše. Tukaj gre za dve pomembni vsebini. Posvojiteljski dopust novi zakon ureja na enak način, kot to velja za starševski dopust za biološke starše. Bolje so pa urejene tudi pravice za socialne starše, ki dejansko otroka negujejo in varujejo. Po drugi strani je šlo tudi za implementacijo Evropske socialne listine. Vi ste že v Zakonu o delovnih razmerjih sprejeli pravico do odsotnosti z dela za doječe matere, in sicer do 18. meseca otrokove starosti. V tem zakonu pa to samo opredeljujemo in specificiramo naravo teh pravic, in sicer ima do 9. meseca mama, ki doji, pravico do nadomestila v višini ene osmine minimalne plače. Od 9. do 18. meseca pa je pravica urejena s plačilom prispevkov za socialno varnost od sorazmernega dela minimalne plače.

Podaljšujemo pravico do dela s krajšim delovnim časom v primeru varstva dveh otrok. Namesto do 6. leta starosti otrok sedaj to podaljšujemo do konca prvega razreda, pri čemer eno leto te pravice postaja neprenosljiva pravica vsakega od staršev, s čimer želimo doseči večjo delitev dela pri skrbi za otroka znotraj družine. Poenotenje vsebine pravic in rokov je tudi pomembna izboljšava tega zakona. Zakon predvideva pravice do družinskih prejemkov do starosti otrok 18 let, razen pravice do dodatka za nego otroka in dodatka za veliko družino. Pravice, ki so vezane na starost otroka 6 ali 8 oziroma 10 let, pa predlog zakona poenoti in jih postavi na konec prvega razreda. Manjša so tudi administrativna bremena za delodajalce, kar je pomembno, in gre tudi za poenostavitev dela centrov za socialno delo. Prosim vas za podporo zakonu. Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa, gospa ministrica.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima Poslanska skupina Državljanska lista, v imenu katere bo predstavil stališče gospod Branko Kurnjek.

BRANKO KURNJEK (PS DL): Hvala za besedo, spoštovana podpredsednica. Gospa ministrica s sodelavko, poslanke in poslanci!

V Državljski listi smo v fazah sprejemanja tako v prvi kakor tudi v drugi obravnavi glasovali za sprejetje zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih. Enako podporo napovedujemo tudi v tretji obravnavi. Naj le na hitro obnovim del stališča Državljske liste iz prve obravnave, da so torej spremembe na področju starševskega varstva in družinskih prejemkov potrebne zaradi prenosa evropskega pravnega reda v slovensko zakonodajo in skladno z evropsko direktivo zmanjšanja neenakosti med ženskami in moškimi na področju usklajevanja poklicnega in družinskega življenja. Prav tako pa se je potreba po spremembah pokazala tudi skozi izvajanje Zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih v sami praksi. Naštel bom le nekaj pomembnih izboljšav, ki jih prinaša predlog zakona: podaljšanje pravice do dela s krajšim delovnim časom za enega izmed staršev, ki neguje in varuje najmanj dva otroka; povečanje koristi otrok, ki jih ne negujejo in varujejo starši; povečanje otroškega dodatka za otroke, ki živijo v enostarševskih družinah; ureditev starševskega dopusta, o čemer se je, kakor se spomnimo, v javnosti razveljavila burna debata; zmanjševanje administrativnih bremen za delodajalce ter poenostavitve pri delu centrov za socialno delo. Če se spomnite, pa je bil v drugi obravnavi med drugimi sprejet tudi amandma, ki je natančneje določil pravico do starševskega dopusta v primeru, ko starša ob rojstvu otroka že vzgajata najmanj dva otroka, do končanega prvega razreda osnovne šole, in tam je bilo kar veliko debate o tem, kako natančno napisati dikcijo v samem členu zakona. Predlog zakona prinaša zmanjševanje neenakosti med spoloma na področju usklajevanja družinskega in poklicnega življenja, hkrati pa prinaša tudi poenostavitve postopkov in zmanjševanje administrativnih ovir.

Zato ga bomo v Državljski listi, kot že rečeno, tudi v tretji obravnavi podprli. Hvala.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke bo predstavil gospod Jakob Presečnik.

JAKOB PRESEČNIK (PS SLS): Hvala lepa za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovana gospa ministrica, kolegice in kolegi!

Pred nami je Predlog zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih in v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke menimo, da so nekateri predlogi v zakonu dobri, žal pa prinaša tudi nekatera preveč neupravičena zmanjšanja pravic, predvsem pri družinah z več otroki. Predlagatelj je sicer pri pripravi predloga prisluhnil nekaterim pripombam oziroma odzivu javnosti, kar je zagotovo

pohvalno, ostalo pa je vendarle še nekaj nedorečenih in slabih rešitev, ki ne vračajo družinam sredstev, ki so jim bila odvzeta z novo socialno zakonodajo ali celo slabšajo in neupravičeno zmanjšujejo nekatere pravice. Zagotovo je treba izvesti implementacijo dveh evropskih direktiv ter zmanjševanje neenakosti med ženskami in moškimi pri usklajevanju poklicnega in družinskega življenja, pri tem pa je nepotrebno, da se nekatere že ustaljene in dobre rešitve iz obstoječega zakona poslabšujejo in zmanjšujejo nekatere pravice za družine. Med izboljšanja je mogoče šteti poskus poenostavitve postopkov na centrih za socialno delo. To vedno pozdravljam, ker centrom za socialno delo nalagamo vedno nove zadolžitve in jim na ta način onemogočamo tisto delo, zaradi katerega tam so, predvsem strokovno delo s posamezniki in družinami. V dosedanjih stališčih smo pozdravili tudi možnost odločitve o načinu koriščenja starševskega dopusta. Nerešenih je ostalo še kar nekaj dilem, izpostavljenih v drugi obravnavi, tako s strani civilnih združenj kot Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora.

Zato se bomo v poslanski skupini odločili, kako bomo o zakonu glasovali, po razpravi v Državnem zboru in odgovorih ministrice oziroma Vlade. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije bo predstavila mag. Jana Jenko.

MAG. JANA JENKO (PS DeSUS): Lepo pozdravljeni vsi skupaj!

V Poslanski skupini DeSUS smo predlog novega zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih podprli že v prvem in drugem branju. Tudi pri glasovanju v tretji obravnavi zakona bomo poslanke in poslanca DeSUS z veseljem podprli predlagane zakonske rešitve. O konkretnih rešitvah, ki jih prinaša nov zakon, je bilo že dosti govora pri prejšnjih obravnava, zato se pri njih ne bom predolgo in podrobno ustavljala. Ključne spremembe so naslednje. Implementiramo direktivo Evropske unije, ki se nanaša na starševski dopust v kontekstu zmanjševanja neenakosti med moškimi in ženskami na področju usklajevanja poklicnega in družinskega življenja. Pri tem je treba opozoriti na zamudo Republike Slovenije, zaradi česar smo bili februarja s strani Bruslja ponovno opozorjeni. Na takšen način, kot smo v zakon zapisali zahtevo iz direktive po neprenosljivosti vsaj enega meseca starševskega dopusta, bodo družine oziroma upravičenci do dopusta iz naslova rojstva, nege in varstva otroka pridobili dodatnega pol meseca. 365 dni dosedanje plačane odsotnosti iz tega naslova se po novem, sicer resda postopoma, podaljšuje v 380 dni plačane odsotnosti z dela.

Naslednja ključna točka je v veliko boljši in pravičnejši ureditvi za socialne starše, posvojitelje, rejnike in skrbnike ter druge osebe, ki dejansko skrbijo za otroka, saj bodo lahko koristili očetovski in starševski dopust, uveljavljali krajši delovni čas in podobno. Z večjim zneskom otroškega dodatka za enostarševsko družino izboljšujemo materialni položaj teh družin. Pravica do dojenja, ki jo ureja Zakon o delovnih razmerjih, s tem zakonom pridobiva tudi pravi pomen. Uvaja se nadomestilo za čas dojenja eno uro dnevno do enega leta in pol otrokove starosti. Poleg vseh teh pravic pa predlog prinaša tudi zmanjšanje administrativnih bremen za delodajalce in racionalizacijo dela centrov za socialno delo. Želim pa izpostaviti ustavno določilo, ki sem ga sicer omenila že v stališču naše poslanske skupine ob prvi obravnavi zakona in je eno temeljnih podlag za izpeljavo zakonskih rešitev na področju družinske politike v naši državi. Ustava torej določa: "Država varuje družino, materinstvo, očetovstvo, otroke in mladino ter ustvarja za to potrebne razmere." To ustavno določilo se po oceni Poslanske skupine DeSUS v predlagani novi zakonski ureditvi na področju starševskega varstva in družinskih prejemkov ustrezno implementira. Vemo pa, da je ta zakon le delček družinske politike, ki je v Republiki Sloveniji razumljena in obravnavana kot kompleksna celota socialnih, ekonomskih, pravnih, pedagoških, zdravstvenih in drugih ukrepov, ki jih država izvaja za večjo kakovost življenja družin in posameznih družinskih članov. Skupek vseh ukrepov na vseh teh segmentih pa naj bi omogočal usklajevanje družinskega življenja in poklicnih obveznosti. Za Slovenijo velja, da imamo dobro urejeno družinsko politiko.

V Poslanski skupini DeSUS se s tako trditvijo strinjamo, tako je vsaj, kar se tiče pozitivne zakonodaje. Kako pa se zakonodaja izvaja v praksi, pa je že drugo vprašanje. Žal je vse preveč primerov, ko je zaposlenim staršem onemogočeno uresničevati pravico do usklajevanja družinskega s poklicnim življenjem. Seveda pa imamo tudi svetle izjeme. Od leta 2007 namreč poteka projekt podeljevanja certifikata Družini prijazno podjetje in do danes je osnovni certifikat Družini prijazno podjetje pridobilo okoli 160 slovenskih podjetij in organizacij. Ta podjetja oziroma njihovi vodilni se dobro zavedajo svoje družbene odgovornosti, ki jo imajo kot delodajalci do svojih zaposlenih in se skozi svojo politiko oblikovanja delovnih procesov in poslovanja primerno odzivajo na potrebe zaposlenih, da lahko le-ti uspešno usklajujejo svoje zasebno družinsko življenje s poklicnim. V Poslanski skupini DeSUS smo prepričani, da se takšna spoznanja o odgovornem upravljanju s človeškimi viri obrestujejo v pozitivnih rezultatih. Ker smo v DeSUS zagovorniki spoštovanja temeljnih vrednot družine kot osnovne in primarne celice družbe in ker se zavedamo slabih kazalcev

demografske slike, se nam zdi zelo pomembno, da se čim bolj maksimirajo napor tako vlade kot celotne družbe za ustvarjanje optimalnih pogojev za družini prijazno družbo.

Kot že povedano, predlagane rešitve v Poslanski skupini DeSUS z zadovoljstvom podpiramo. Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Nova Slovenija bo predstavila gospa Iva Dimic.

IVA DIMIC (PS NSi): Spoštovana predsedujoča, ministrica s sodelavci, kolegice in kolegi!

Predlog zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih po nepotrebnem vznemirja javnost že od začetka javne razprave. Mi seveda želimo, da bi se družinska politika v Sloveniji izboljšala, da bi bila v podporo družini in da ne bi razburjala ljudi. Predlog, ki ga imamo pred seboj sedaj, po splošni razpravi v Državnem zboru in obravnavi na matičnem odboru, je po mnenju Nove Slovenije sicer nekoliko boljši od prvotnega. Ne vsebuje več najspornejše spremembe ureditve starševskega dopusta, ampak to ureditev v skladu z evropsko direktivo izboljšuje. Res je, da s precejšnjim časovnim zamikom, a vendar. Žal pa predlog zakona vsebuje tudi nekaj predlogov sprememb, ki za družino pomenijo precejšnje poslabšanje v primerjavi z veljavno ureditvijo. Ti predlogi so takšni, da nekateri prizadenejo vse družine, večje bolj, nekateri pa predvsem večje družine, kar lahko v državi, ki ima eno najslabših demografskih slik in prognoz v Evropi, ocenimo kot nespametno in zato nesprejemljivo. Razočarani smo, da koalicija na seji odbora ni zmogla bolj prisluhniti predlogom Nove Slovenije, ki so vsebovali številne argumente civilne družbe. Ne moremo pristati, da znižuje starost otroka za pravico do podaljšanja starševskega dopusta, in sicer z 8 let na zaključek prvega razreda osnovne šole. Tudi če je to zgolj eno leto razlike, konkretni materi in celi družini to leto veliko pomeni.

Najbolj zaskrbljujoče pa se nam zdi, da se krajša pravica do plačila prispevkov za socialno varnost za enega od staršev zaradi zapustitve trga dela zaradi nege in varstva štirih ali več otrok s sedanjega dopolnjenega 10. leta starosti najmlajšega otroka na trenutek vstopa najmlajšega otroka v osnovno šolo, torej v povprečju kar za 4 leta. Skoraj v posmeh vsem staršem, ki koristijo to možnost, pa ministrstvo poudarja, da to obdobje krajša v njihovo dobro. Krščanski demokrati se strinjamo, da mora ministrstvo uvesti nekatere ukrepe za lažjo vrnitev teh staršev nazaj na trg dela po izteku obdobja. To je resničen problem. Ne moremo pa sprejeti načina, kako ministrstvo najprej skuša skrajšati obdobje, ukrepe pa šele začeti snovati. Tudi pri uveljavljanju otroškega dodatka za mesec, v katerem se je otrok rodil, smo morali poslanci opozicije vložiti veliko napora, da

je ureditev ostala vsaj približno enaka. Poslanci Nove Slovenije se čudimo odločitvi Vlade, predvsem pa ministrstvu za delo, da bo varčevalo pri ukrepih družinske politike, medtem ko bomo davkoplačevalci v bančno luknjo zmetali tako rekoč slabih 5 milijard evrov. Se vam zdi to etično? Ob tem, da predsednica Vlade spet grozi s hujšimi in manj pravičnimi ukrepi. Ti bi nedvomno najbolj prizadeli ravno družine. Krščanski demokrati pa slovenski javnosti obljublamo, da ob poskusih uresničevanja teh vladnih napovedi ne bomo tihi. Še naprej bomo branili vrednoto družine, ki je, kot je nedavno izjavil tudi papež Frančišek, dediščina človeštva.

Poslanci Nove Slovenije predloga zakona ne bomo podprli.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Pozitivna Slovenija bo predstavila gospa Maja Dimitrovska.

MAJA DIMITROVSKI (PS PS): Hvala za besedo. Spoštovani!

Dovolite mi, da ponovno v imenu Poslanske skupine Pozitivna Slovenija predstavim stališče do Predloga zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih. Že v prvi obravnavi predloga zakona, kjer smo se dotaknili širše vsebine, smo izpostavili temeljne razloge za njegovo potrditev. Res je tudi, da smo na sami obravnavi na Odboru za delo, družino, socialne zadeve in invalide ponovno opravili širšo razpravo, saj gre za zakon, ki bo nadomestil več kot desetletje star zakon. Prav tako smo prisluhnili določenim pomislekom oziroma opozorilom, ki so bila izpostavljena s strani opozicije, tako da smo na koncu prišli do vsebine, ki ji, verjamem, v današnji razpravi ne bo nihče nasprotoval. Dejstvo je, da je odločitev za družino pogojena z objektivnimi in subjektivnimi pogoji. Priznajmo si, da so objektivni pogoji v današnjem času vedno bolj pomembni, saj mednje sodijo ekonomski pogoji. Ti pa so odvisni od zaposlenosti mlajše generacije, saj jim zagotavlja finančno varnost in s tem osnovne pogoje za bivanje in varstvo otrok.

Že v prvi obravnavi sem poudarila pomembnost usklajenosti kariernega dela življenja, od katerega je odvisna odločitev za ustvarjanje družine. Zato so pravice, ki jih urejamo v okviru tega zakona, ene izmed bolj pomembnih. Gre za del ukrepov družinske politike, ki se v Sloveniji izvaja tudi na področju drugih resorjev, saj povezujejo vsebino posameznih delov družinske politike, ki temelji na socialni vlogi države in dejstvu, da ta ne sme spregledati temeljne družbene celice. Obširna razprava ob pripravi zakona je potekala več mesecev, usklajevala se je s številnimi socialnimi partnerji in drugo zainteresirano javnostjo, čeprav gre za posledico implementacije več direktiv Evropske unije. Tu naj ponovno spomnim, da je bilo v

času javne razprave najbolj izpostavljeno vprašanje očetovskega dopusta, ki naj bi s svojimi neprenosljivimi 30 dnevi posegal v pravico matere do trenutno enoletne skrbi za svojega otroka. Zaradi tega in malce daljšega postopka sprejemanja v Državnem zboru je Slovenija v tem letu prejela že drugi opomin. Res pa je, da so bile rešitve direktiv na evropskem nivoju s socialnimi partnerji popolnoma usklajene.

Povedati moram, da nas po tej žgoči razpravi veseli, da smo s pristojnim ministrstvom uspeli najti rešitve, ki vse dvome o ustreznosti vključevanja očeta v vzgojo in skrb za otroka odpravljajo. Naj ponovim predlagano rešitev. Predlog zakona v celoti določa nov sistem ureditve dopustov ob rojstvu otroka: materinski dopust, prej porodniški, ostaja 105 dni, od katerih je 15 dni obveznih, in starševski dopust, ki je individualna in načeloma neprenosljiva pravica staršev. Vsak od staršev ima torej pravico do starševskega dopusta v trajanju 130 dni, pri čemer lahko mati na očeta prenese 100 dni starševskega dopusta, 30 dni pa je neprenosljivih. Oče pa lahko prenese na mater 130 dni starševskega dopusta. V poslanski skupini smo prepričani, da smo s takšno rešitvijo zadostili evropskim določilom o neprenosljivih 30 dneh za mamo, za očeta pa to zagotavljamo v obliki očetovskega dopusta. Predlog zakona namreč predvideva 15 dni očetovskega dopusta ob rojstvu dojenčka, skupaj z mamo, kot je to urejeno v tem trenutku, in še dodatnih 15 dni plačanega očetovskega dopusta po poteku starševskega dopusta po enem letu. To pomeni, da se podaljšuje celotno trajanje dopustov ob rojstvu otroka z 12 na 12 mesecev in pol, saj je namen očetovskega dopusta prav prisotnost očeta, ki je povezana z otrokom pri negi in varstvu otroka.

V Poslanski skupini Pozitivna Slovenija ponovno izpostavljamo pomembnost določb, ki bolje urejajo pravice za socialne starše, saj sledijo družbenemu razvoju in različnim oblikam družine. Ponovno gre za vsebino, ki sledi direktivi Evropske unije. Ta od nacionalnih držav zahteva enotno ureditev starševskih pravic za posvojitelje oziroma osebe, ki za otroka dejansko skrbijo, ga negujejo in varujejo. Določbe zakona urejajo naslednje pravice. Starševski dopust za posvojitelje, ki se določa na enak način, kot to velja za starševski dopust za biološke starše. S tem se izenačujejo pravice ob rojstvu otroka in njegovi posvojitvi na način, po katerem imajo posvojitelji oziroma osebe, ki jim je otrok zaupan v varstvo in vzgojo z namenom posvojitve, pravice do starševskega dopusta. Tudi očetovski dopust lahko koristi druga oseba, ki dejansko neguje in varuje otroka v skladu s predpisi, ki urejajo družinska razmerja. Gre za rejnike, rejnice, skrbnike, skrbnice, materinega zakonca ali zunajzakonskega parterja in druge osebe, ki svoj čas dejansko namenjujejo oskrbi otroka. Prav tako se v predlogu zakona razširja krog

upravičencev do krajšega delovnega časa in plačila prispevkov v primeru štirih ali več otrok. Gre za povečanje koristi tistih otrok, za katere ne skrbijo starši. Osebam, ki dejansko za otroka skrbijo, se lahko prizna pravica do krajšega delovnega časa in plačila prispevkov v primeru štirih ali več otrok. Razširja se tudi krog upravičencev do pomoči ob rojstvu otroka. Do te pravice je lahko upravičena tudi druga oseba in posvojitelj, razen če je to pravico že uveljavil eden od staršev otroka.

Prav tako drugi osebi pripada dodatek za veliko družino v primerih, ko trije ali več otrok iz iste družine živi brez staršev. Družbeni razvoj in različne družinske situacije terjajo tudi razširitev kroga upravičencev do delnega plačila za izgubljeni dohodek za dejansko skrb in varstvo otroka s težko gibalno oviranega otroka. Njen namen je omogočiti staršem oziroma drugi osebi zapustitev trga dela, za kar lahko prejmejo delno plačilo za izgubljeni dohodek in ustrezno vključitev v socialna zavarovanja. Osnovni cilj predloga zakona je nedvomno maksimalno zasledovanje otrokovih koristi. Z njim spodbujamo enakomernejšo razdelitev bremen med staršema v skrbi za otroka in dom, lajšamo usklajevanje med poklicnim in družinskim življenjem, zagotavljamo univerzalnost družinskih prejemkov in svobodo izbire pri načinu koriščenja pravic iz naslova starševskega varstva. Poleg navedenega maksimiramo pravičnost in socialno enakost oziroma zagotavljanje čim bolj stabilnega okolja za družine. Naj sklenem, da gre za zakon, ki po naši oceni predstavlja številne pozitivne učinke, optimalne rešitve in sledi razvoju naše družbe in novo nastajajočih družbenih razmerij. Gre za moderen zakon, ki bo tako, upam, v bližnji prihodnosti predstavljal zadosten temelj za številčnejše odločanje mladih za ustvarjanje družine.

V Pozitivni Sloveniji bomo vsebino zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih vsekakor podprli. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke bo predstavil mag. Štefan Tisel.

MAG. ŠTEFAN TISEL (PS SDS): Vse lepo pozdravljam, spoštovana podpredsednica Državnega zbora, spoštovani predstavnici ministrstva, poslanke in poslanci!

Zakon o starševskem varstvu in družinskih prejemkih je bil sprejet leta 2001, nato pa dopolnjen in spremenjen leta 2003 in 2006. Spremembe na socialnem in na demografskem področju so nedvomno pripeljale do tega, da potrebujemo prenovljen zakon. Pa tudi zahteve evropskih direktiv je treba upoštevati. Naj omenim nekatere spremembe. Materinski dopust bo nadomestil porodniški in

ostaja 105 dni, od tega 15 dni obvezno. Starševski dopust je prej predstavljal dopust za nego in varstvo otroka. Vsak od staršev bo imel pravico do starševskega dopusta v trajanju 130 dni, pri čemer lahko mati na očeta prenese 100 dni starševskega dopusta, 30 dni pa je neprenosljivih. Oče lahko prenese na mater 130 dni starševskega dopusta. Na ta način lahko zadostimo pogojem, ki jih zahteva evropska direktiva za mamo, za očeta pa zadostimo pogojem direktive z očetovskim dopustom v trajanju 30 dni, ki je tudi neprenosljiv. Oba starša lahko sporazumno prenašata svoj del starševskega dopusta na partnerja. Tu se lahko uveljavijo specifične prednosti v poklicih oziroma zaposlitvah, ko ima mati ali oče boljšo službo, da ne rečem tudi boljšo plačo, gradi kariero, zagotavlja nemoten delovni proces v podjetju in podobno. Včasih pa je tudi oče bolj spreten negovalec oziroma mu je to delo bolj pri srcu in ima možnost do izrabe starševskega dopusta, ki ga nanj prenese mati otroka.

Predlog zakona predvideva 15 dni očetovskega dopusta kot do sedaj ob rojstvu otroka, skupaj z mamo, in še dodatnih 15 dni plačanega očetovskega dopusta po poteku starševskega dopusta, tako da se skupni dopust podaljšuje na 12 mesecev in pol. Poleg tega zakon predlaga zmanjševanje administrativnih bremen za delodajalce, s tem da bodo delodajalci oproščeni nekaterih zahtev, na primer izpolnjevanja osnov za odmero nadomestila pri dopustih in sporočanja glede prenesenega dopusta. Poenostavljeno je delo centrov za socialno delo, saj zakon na nekaterih mestih predvideva rešitve, ki so enostavnejše in cenejše. Zakon predvideva pravico do družinskih prejemkov za otroke do starosti 18 let, razen pravice do dodatka za nego otroka in dodatka za veliko družino. Pravice, ki so bile vezane na starost otroka 8 let, pa predlog zakona poenoti do dokončanja prvega razreda osnovne šole. Treba se je zavedati, da so dolgoročni trendi za slovensko nataliteto negativni in je treba pravicam na področju starševskega varstva in družinskih prejemkov nameniti posebno pozornost, ne toliko z vidika povečanja finančnih sredstev kot z vidika učinkovitosti družinskih prejemkov z namenom, da se družinam omogoči odločanje o družinski politiki čim bolj neodvisno od socialnega oziroma ekonomskega položaja, čeprav to v celoti ne bo nikoli mogoče.

Omeniti moram pomanjkanje delovnih mest oziroma problem zaposlitve mladih. Nezaposleni si ne upajo ustvarjati družine oziroma imeti otrok. Tako se prvo rojstvo pri materi zgodi šele pri 30. letu ali kasneje. Prav tako je zelo pomemben program stanovanjske politike za mlade, ki zaenkrat nezadostno rešuje stanovanjsko problematiko mladih družin oziroma parov, ki si želijo imeti otroke. Zavarovanci za starševsko varstvo so vse osebe, ki so obvezno vključene v pokojninsko in invalidsko zavarovanje. Pravica do nadomestila

v času odmora za dojenje in pravica do plačila prispevkov za socialno varnost v času odmora za dojenje je novost. Ureditev v tem zakonu je narekovala določba Zakona o delovnih razmerjih, ki določa pravico do odmora za dojenje. Pravica do nadomestila v času odmora za dojenje je bila predlagana in sprejeta že v času prejšnje vlade. Zakon ne ureja več posvojiteljskega dopusta, ker imajo posvojitelji pravico do starševskega dopusta.

Mati ima pravico do materinskega dopusta v trajanju 105 dni, kar se s predlogom zakona ne spreminja. Trajanje je tudi skladno z veljavno direktivo Sveta iz leta 1992 o uvedbi ukrepov za spodbujanje izboljšav na področju varnosti in zdravja pri delu nosečih delavk in delavk, ki so pred kratkim rodile ali dojijo, ki določa minimalno trajanje materinskega dopusta vsaj 14 tednov pred porodom in po njem. Očetovski dopust je pravica očeta, da je v najzgodnejšem obdobju otroka lahko prisoten pri negi in varstvu svojega otroka. Izraba očetovskega dopusta omogoča večjo aktivnost očeta v skrbi za otroka in tako aktivnejšo vlogo pri skrbi za otroka. Oče ima pravico do očetovskega dopusta v trajanju 30 dni, za katere je upravičen do očetovskega nadomestila. O izrabi in prenosu dopusta bosta starša sklenila dogovor, ki ga predložita centru za socialno delo in seznanita delodajalca. Starševski dopust je treba izrabiti neposredno po izteku materinskega dopusta, s čimer sta zagotovljena neprekinjena nega in varstvo otroka, saj ni prekinitve med izrabo materinskega dopusta in starševskega dopusta.

Zakon določa tudi razloge, v katerih primerih eden od staršev oziroma oba starša nimata pravice do starševskega dopusta. Glede na dosedanje ureditve je teh razlogov več. Kadar je otrok zaupan v varstvo in vzgojo drugi osebi ali nameščen v rejniško družino ali zavod, starša nista upravičena do starševskega dopusta, saj otroka dejansko ne negujeta in varujeta. V teh primerih bo druga oseba, kateri je otrok zaupan v vzgojo in varstvo, ali rejnik, pri katerem je nameščen otrok, izrabil starševski dopust, da bo lahko otroka negoval in varoval. Eden od staršev nima pravice do starševskega dopusta v primerih, da je otrok zaupan v varstvo in vzgojo drugemu od staršev oziroma živi samo z drugim od staršev, ki varuje in neguje otroka, če je zapustil otroka, če mu je odvzeta roditeljska pravica, če so mu bili prepovedani stiki z otrokom v skladu s predpisi, ki urejajo družinska razmerja, če mu je bil izrečen ukrep prepovedi približevanja v skladu s predpisi, ki urejajo naloge in pooblastila policije in preprečevanja nasilja v družini.

Novi način izrabe prenesenega starševskega dopusta. Ni več možnosti izrabe tega dopusta po dnevih, temveč samo v strnjem nizu, pri čemer ni nujno izrabiti celotnega prenesenega dopusta naenkrat. Z vidika poenostavitve postopkov na strani centra za socialno delo pri izplačevanju nadomestila ter

z vidika organizacije delovnega procesa na strani delodajalcev je predlagana rešitev ustrežnejša od dosedanje. O izrabljenem dopustu morata starša obvestiti center najpozneje 15 dni po nastopu, da le-ta lahko upravičencu pravočasno izplača nadomestilo. To je novost, saj je bilo to prej obveznost delodajalca. Zaradi na novo določene osnove za izračun nadomestila v času prenesenega dopusta delodajalec centru ni več dolžan sporočati dni izrabe dopusta in podatka za izračun osnove, kar je ena od odprav administrativnih ovir na strani delodajalcev. Evidenco o izrabi dopusta vodi center. V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke ugotavljamo, da so nekatere rešitve novega zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih ustrezne in hkrati zadostijo evropskim direktivam.

Zato v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke noveli zakona ne nasprotujemo. Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov bo predstavila dr. Andreja Črnak Meglič.

DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ (PS SD):
Hvala lepa, gospa podpredsednica. Gospa državna sekretarka s sodelavko, kolegice in kolegi, prav lep pozdrav!

Predlog zakona, ki je danes pred nami, je poleg burne javne razprave prehodil pot vseh treh faz zakonodajnega postopka. Čaka ga le še formalna potrditev na današnji seji. Veseli me, da smo po 12 letih prevetrili zakonske rešitve. Z novimi, ki jih prinaša, pa družinski politiki še naprej zagotavljamo vidno mesto v evropskem prostoru. V postopku nastajanja zakona so bile upoštevane pripombe različnih ministrstev, društev, političnih strank, pa tudi posameznikov in širše zainteresirane javnosti. Na delovnem telesu je bil zakon deležen široke podpore. Tudi v naši poslanski skupini smo zakon vseskozi podpirali. Spremembe niso radikalne, so pa nujne in potrebne. Gre za implementacijo evropskega pravnega reda. Med njimi nas še posebej veseli ureditev pravic za socialne starše, ki so za nas Socialne demokrate bistvena novost, ki jo v tem zakonu pozdravljamo. Zakon uvaja starševski dopust za posvojitelje v enakem obsegu, kot to velja za starševski dopust za biološke starše. Razširja se krog upravičencev do krajšega delovnega časa in plačila prispevkov v primeru štirih ali več otrok ter dodatka za veliko družino.

Tudi do pomoči ob rojstvu otroka bodo v prihodnje lahko upravičeni tudi socialni starši, torej tisti, ki za otroka dejansko skrbijo. Še vedno obžalujemo, da ni v celoti implementirana sprememba očetovskega dopusta. Na področju delitve dela med spoloma nas čaka še kar nekaj dela. Slej ko prej bomo morali na te stvari

pogledati z drugega zornega kota, se prilagoditi evropskim trendom ter temu primerno zapisati tudi zakonska določila. Še vedno stojim na stališču, da tudi zakonodaja ustvarja družbeno realnost. Med drugimi rešitvami, ki jih prinaša zakon, so seveda tudi nova, točnejša poimenovanja. Materinski dopust je namenjen zgolj materam. Dopust za nego in varstvo otroka se preimenuje v starševski dopust, kar je dejansko pravica, ki si jo starša po dogovoru med seboj lahko delita. In ne nazadnje zakon prinaša tudi velike poenostavitve, zlasti v postopkih pri centrih za socialno delo in nezanemarljivo tudi za delodajalce.

Socialni demokrati bomo tako kot v vseh predhodnih fazah tudi sedaj izrekli soglasno podporo temu zakonu. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Sledi razprava poslank in poslancev o predlogu zakona v celoti.

Besedo ima mag. Katarina Hočevnar. Za njo se prosim pripravijo gospod Mihael Prevc, gospa Ljudmila Novak, mag. Andrej Vizjak, gospod Janez Ribič.

MAG. KATARINA HOČEVAR (PS DL): Hvala za besedo. Lep pozdrav vsem prisotnim!

Zakon o starševskem varstvu in družinskih prejemkih prinaša vrsto pozitivnih sprememb. Lahko bi rekli, da z majhnimi koraki do boljše družinske politike oziroma z majhnimi koraki za boljšo korist otrok. Predvsem mi je ta zakon pomemben z vidika, ker zaščiti naše najranljivejše skupine, in to so po mojem mnenju prav tisti otroci, ki nimajo te sreče, da bi bivali, odraščali, imeli brezskrbno otroštvo znotraj svojih bioloških družin. S tem zakonom izenačujemo pravico bioloških staršev do tako imenovanih socialnih staršev. Slovenski rejniki in rejnice so tisti, ki res opravljajo veliko delo, in od njih je odvisno, da se ta segment tako imenovanih rejencev kolikor toliko normalno pripravlja na odraslo delo. Čeprav jim s tem zakonom dajemo dodatne pravice, ki jih do zdaj niso imeli, bi, recimo, spomnila na to, da rejnice in rejniki opravljajo svojo nalogo 24 ur na dan, pa, recimo, niso upravičeni do letnega regresa oziroma do regresa za letni dopust. To je tista glavna novost, ki jo v tem zakonu res toplo pozdravljam. Tudi krajši delovni čas, ko drugi otrok obiskuje prvi razred, je tisto, kar bo sigurno olajšalo usklajevanje službenega in družinskega življenja, saj vemo, da je glede na popoldansko varstvo otrok mogoče lažje. Marsikateri vrtec ima daljši delovni čas kot pa, recimo, podaljšano varstvo otrok v marsikateri osnovni šoli, predvsem podružnični.

Tudi otroci v enostarševskih družinah sicer imajo boljše pogoje kot pa naši rejenci, ampak so pa prikrajšani za marsikatero zadevo, in povečanje otroškega dodatka za enostarševske družine je vsekakor tisto, za kar

mora tudi država poskrbeti oziroma dati večjo težo. Rekla bi, da je ta zakon korak k otroku in ne k papirjem. S tem mislim predvsem na to, da se razbremenjuje administriranje, da bodo centri za socialno delo po uradni dolžnosti oziroma iz uradnih evidenc dobili podatke za nadomestilo starševskih prejemkov oziroma tako imenovanega porodniškega dopusta, in to je bilo zdaj kar veliko dela za delodajalce, ki bo sedaj slabše. Razumem, da je lahko marsikdo razočaran nad tem, da se tista pravica, ki je zdaj veljala za velike družine s štirimi otroki, z 10. leta četrtega otroka zmanjšuje, ampak bi pa spomnila na eno drugo zadevo, o kateri smo razpravljali pri prvi obravnavi tega zakona, pa danes lahko z veseljem rečemo, da je rešena, in to so vinjete za velike družine. V obdobju od prve obravnave zakona pa do danes je minister za infrastrukturo prisluhnil pobudam združenj, ki zastopajo interese velikih družin, in danes lahko velike družine, to so družine s štirimi otroki, dobijo povrnjeno polovico vrednosti vinjet za avtomobilski razred 2B. Mi pa nekako minister pravi, da je bil odziv velikih družin dovolj slab, zato je mogoče prav, da ob sprejetju tega zakona, ko mogoče niso zadovoljne velike družine, javno povemo, da imate na spletni strani ministrstva obrazec, ki ga izpolnite, priložite račun, s katerim ste kupili vinjeto, to pošljete na Rdeči križ, in Rdeči križ skupaj z ministrstvom v 10 dneh nakaže polovični znesek vrednosti vinjete tej veliki družini, ki je za to zaprosila. Tako da mislim, da je ta vlada s tem nakupom vinjet tudi prisluhnila in dala jasno sporočilo, da ne pozablja na velike družine.

Vse druge rešitve v zakonu so seveda sprejemljive tako zame kot za Državlansko listo, in zakon bom, tako kot vsi poslanci, tudi podprla. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima gospa Ljudmila Novak. Za njo se pripravi mag. Andrej Vizjak, potem gospod Branko Smodiš, mag. Ivan Vogrin in gospa Iva Dimic.

LJUDMILA NOVAK (PS NSI): Hvala za besedo. Prav lepo pozdravljeni!

Zagotovo je dobro za otroka, če lahko čim več časa preživi s starši. V današnjem času, ko mnogi usklajujejo družinsko življenje s poklicem, je to vedno težje. V Novi Sloveniji obžalujemo, da ni bil sprejet naš predlog, da se vendarle umakne ta določba, da se plačujejo prispevki staršem, ki imajo štiri in več otrok, do 10. leta starosti najmlajšega otroka. Mislimo, da je to najboljša naložba v družinsko politiko, če lahko starši dlje časa sami poskrbijo za svoje otroke. Zagotovo je tudi bogastvo, da obstajajo družine, ki imajo štiri in več otrok, da so pripravljene sprejeti toliko življenj in zanje tudi poskrbeti. Pri tem poudarjam, da velike družine niso nujno tudi socialno šibke družine, kot jim velikokrat pripisujemo. Zato bi morda

komentirala samo prejšnje izvajanje kolegice Katarine Hočevar v zvezi z vinjeto. Ta vinjeta je bila znižana tudi na pobudo Nove Slovenije, med drugimi, vendar mislim, da ni dobra rešitev, da se to ureja preko Rdečega križa, kajti tam urejamo stvari, ko gre za socialno šibke družine ali pa za socialno problematiko. Mislim, da bi moralo biti to rešeno nekoliko drugače.

Prav zaradi tega, ker zmanjšujemo to pravico staršev pri plačevanju prispevkov do 10. leta starosti na 7. leto, po drugi strani pa je toliko brezposelnih, ki bi med drugim tudi lahko nekaj časa zasedali ta delovna mesta, ki bi jih sicer starši, v Novi Sloveniji tega zakona ne bomo podprli, čeprav je nekaj dobrih rešitev in čeprav ima Slovenija še sorazmerno dobro družinsko politiko. Glede na slabo demografsko sliko Slovenije pa mislimo, da bi morali temu področju posvetiti še veliko večjo pozornost. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Na vrsti je mag. Andrej Vizjak. Vidim, da ga trenutno ni v dvorani. Naslednji je gospod Branko Smodiš.

BRANKO SMODIŠ (PS SD): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani vsi prisotni, dober dan!

Da se ne bom ponavljal, ker je bilo omenjeno o zakonu veliko, bi samo dodal to, da vsa pohvala naši ministrici in njenim strokovnim službam, da so pripravili ta zakon, da gre v dobrobit družine, in upam, da bo tudi v nadaljnjih korakih šlo v dobrobit. Ker sem tudi sam zagovornik družine in otrok. Moramo jih res zaščititi. Bi pa na koncu samo še dodal; malo je bilo neokusno, da se je spet uporabljala beseda glede bank, bančne luknje, in upam, da se v taki zadevi več ne bo. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima mag. Ivan Vogrin. Vidim, da ga trenutno ni v dvorani. Za njim je na vrsti gospa Iva Dimic. Pred tem naj še povem, da se za njo pripravijo mag. Majda Potrata, gospa Romana Tomc, gospod Franc Pukšič in gospod Marijan Pojbič.

Izvolite, gospa Iva Dimic.

IVA DIMIC (PS NSi): Hvala za besedo, predsedujoča. Spoštovani državni sekretar sodelavkama!

Družinska politika v Sloveniji je zaenkrat še zgledno urejena. Mislim, da kot članica Nove Slovenije – krščanskih demokratov še posebno pazim na to, da se pravice družinam ne bi jemale v tej vladi. Glede na to, da ni bilo razumevanja, in ponavljam še enkrat, kot doslej že nekajkrat, da sem bila razočarana in sem še vedno glede 52. člena, ki krajša pravico do plačila prispevkov za socialno varnost za enega od staršev zaradi zapustitve trga dela. Vemo, da se bo po novi zakonodaji z dopolnjenih 10 let za

starše, ki imajo doma v skrbi štiri ali več otrok, ta čas skrajšal do končanega prvega razreda osnovne šole. Ob vsem tem stanju, ob tej demografiji, ki jo imamo v Sloveniji, bi morali biti vsi skupaj zadovoljni, da so v tem slovenskem prostoru družine, ki jim nekako družina kot celica pomeni vseeno več kakor kariera, kot jim pomeni lagodno družinsko življenje, da se odločajo za rojstvo več otrok. Mislim, da bi morala s tega vidika biti tudi skrb zdajšnje vlade, gledano dolgoročno, kaj nam sledi. Zato lahko rečem, da se pravice velikih družin občutno krčijo. Slabša se finančno stanje, ravno tako velikih družin, in se bom tukaj dotaknila problema, ki sem ga izpostavila tudi že ministru za šolstvo, in to je plačevanje oziroma neplačevanje šolskih malic.

Mislim, da s takimi ukrepi, kjer starši ostajajo doma, imajo nek občutek socialne varnosti, država jim prispeva minimalno. Moram poudariti tukaj, da je teh družin trenutno v Sloveniji tisoč 500 koristnikov, ki koristijo to, kar predstavlja na letnem nivoju 200 tisoč evrov. Pri vseh milijardah, 5 in več, ki smo jih vložili v banke, nam družinska politika ne pomeni toliko, da bi imeli tukaj razumevanje. In ravno te družine so mislim, da največji problem tudi pri plačevanju oziroma neplačevanju šolske malice oziroma kosil. Vemo, kaj se je dogajalo. Jaz sem tudi ministra za šolstvo gospoda Pikala pozvala, kaj je treba tukaj narediti, zato tukaj tudi še enkrat vas pozivam, da je tukaj treba iskati sistemske rešitve. Ne gre za to, da starši ne bi želeli plačevati, ampak oni so v izrednih socialnih stiskah. Mogoče so izgubili službo. Tukaj je tudi treba uskladiti. Vem, da se je popravilo zadeve, da se pregleduje prihodek družine na tri mesece, ampak določeni starši, določene družine so v izrednih socialnih stiskah.

Tukaj bi rada omenila, da so v izrednih socialnih stiskah tudi zaradi Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev. Ravno te dni sem dobila dve pismi, ki me še vedno opozarjata, da je na ministrstvu mogoče več, kolikor sem jaz dobila informacijo, 9 tisoč nerešenih zadev glede dodeljevanja otroških dodatkov, glede dodeljevanja štipendij. Že dve leti potekajo te zadeve in te družine so se tudi zaradi tega znašle v težki socialni stiski. Mogoče so te družine računale na prihodek, da bo le prišel nek otroški dodatek, da bodo lahko plačali šolsko malico ali pa kosilo, pa tudi ne morejo. Tako da moramo vzeti v obzir res pereče stanje v Sloveniji na področju otrok, družin. Mogoče bi se tukaj še dotaknila na neki strani Zakona o tujcih, ki na veliko odpira vrata priseljevanju tudi družinskih članov in za njih ureja tudi vse socialne pravice. Na drugi strani velikim družinam jemljemo v Sloveniji. Rada bi še dodala novico. Po mailu smo vsi poslanci dobili projekt Botrstvo – prepričana sem, da spremljate zadeve – enega od staršev. Mama je ostala sama s štirimi otroki. Otroci živijo v težkih socialnih stiskah, štirje so. Mogoče pa ravno te družine rabijo nekoliko več pozornosti.

Višji otroški dodatki za enostarševske družine – pohvalno je, da se rešuje, ampak na drugi strani pa socialne stiske s štirimi otroki mogoče ne razumemo v taki veliki meri. Skratka, ne vem, če ste se prav odločili na ministrstvu, da krajšate ta čas, ko bi ga nekdo od staršev – mislim, da je tu domena očeta in matere, da se dogovorita, kdo bo koristil ta čas –, da ga krajšate za ta leta, s tem da še nimamo programa, ki bo spodbudil, da se bo ta mama ali oče vrnil na trg dela, ampak mu samo odrežemo še tisto, kar mu je bila mogoče na nek način v teh težkih razmerah pri taki brezposelnosti še ena rešilna bilka, da ima vsaj plačane prispevke, sedaj pa bo postavljen na trg dela. Vemo, kako je s trgom dela, vemo, kakšna je brezposelnost. Še enkrat, mislim, da več kot da opozarjam in pozivam, da imejte razumevanje pri teh družinah, da se jim to omogoči nazaj, posluš, in da res poskušamo skupaj narediti. Se pa strinjam, družinska politika je res širši pojem. Mora vključevati še ostale zadeve, tako socialno politiko, pravno, ekonomsko in tudi zdravstveno. Vse skupaj pa potem pokaže, kakšno imamo družinsko politiko v Sloveniji. Upam, da bomo našli skupni jezik in da bomo vseeno pogledali še enkrat tudi v prihodnosti te zadeve.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Za besedo je prosil državni sekretar na Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti gospod Dejan Levanič.

DEJAN LEVANIČ: Hvala lepa za besedo. Spoštovani poslanke in poslanci!

Spoštovana gospa poslanka, moram reči, da se z veliko večino vašega izvajanja strinjam, predvsem v pogledu, kaj lahko kot družba naredimo na področju izboljšanja položaja družin, takšnih in drugačnih, glede na to, da vemo, v kakšni situaciji se nahajamo, in glede na to, da vemo, da smo z nekaterimi ukrepi, predvsem na področju družinske politike ali posameznikov, naredili kar nekaj varčevalnih ukrepov v preteklosti, od Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev, tudi ZUJF, kjer smo dobremu deležu srednjega razreda in tudi velikim družinam omejili nekatere subvencije. To moramo imeti v uvidu, ko bomo, ne glede na to, kdo bo vodil vlado v naslednjih letih, prepričevali tudi ministrstva, predvsem Ministrstvo za finance, da je na tem področju bilo narejenega že veliko in da nam kaj več manevrskega prostora v bistvu ne ostane, ko govorimo o zmanjševanju kakšnih prihodkov posameznim družinam. Tudi pri velikih družinah, kot ste dejali, je bil ZUJF eden izmed ukrepov, ki je veliko naredil pri zmanjševanju denarnega toka posameznim družinam. To je pač v uvidu, ker, veste, tudi na Odboru za delo, družino, socialne zadeve in invalide smo imeli debato v tej smeri, kaj vse smo naredili, in tam smo natančno predstavili številke, koliko denarja se je posamezni družini vzelo. Tukaj delimo vaše

mnenje, da manevrskega prostora za odvzem nekaterih dodatkov ali pa tistega, kar družina dobiva, sigurno ni.

S tem zakonom, ki je pred nami, je jasen en cilj. Želeli smo nekoliko poenotiti zakonodajo na različnih področjih, ker to je velikokrat problem naše države, da imamo veliko zakonodaje, ki odpira na drugih zakonskih področjih določene probleme, in nimamo vsepovsod poenotene družinske politike, ko govorimo o skrbi otrok in tako naprej. Tako da definitivno ni bil namen, in tukaj govorijo ukrepi skozi to zakonodajo, kakršenkoli poseg v družinsko politiko iz te negativne plati, ampak smo želeli kljub temu, da se nahajamo v težki finančni situaciji, kar nekaj korakov narediti v pozitivno smer, ko govorimo o politiki do družin, velikih, majhnih, kakorkoli. Tako da moram povedati, da smo veliko večino pripomb javnosti in opozicije tudi upoštevali. Izpostavljeno je bilo v tej debati predvsem znižanje časa, v katerem je mogoče izrabiti starševski dopust, in seveda plačevanje prispevkov za matere, ki imajo veliko družino, torej več kot štiri otroke, in to je tisto, kar smo želeli poenotiti na čas trajanja, ko je otrok dokončal prvi razred osnovne šole, kar nam je bistvenega pomena, ker se veže tudi na šolsko zakonodajo. S tega vidika smo en del nekoliko zmanjšali, ampak pogledamo, da velike izgube tukaj ni.

Moramo pa povedati, da smo pravico do krajšega delovnega časa povečali. Ta pravica je bila doslej do 6. leta, zdaj pa se podaljšuje do konca prvega razreda osnovne šole. Nekatere stvari smo poenotili. Nismo želeli preveč poseči v obstoječe pravice. Ko pa govorimo o konkretni pravici pri materah, ko smo jim plačevali te prispevke – še vedno jim bomo plačevali do konca prvega razreda osnovne šole, res pa je, da ne do 10. leta najmlajšega otroka, ker tudi plačevanje teh prispevkov je bilo na minimalni bazi in smo na nek način plačevali tem materam tisto najnižjo možno osnovo, kar pomeni, da so tudi pokojnine bile zelo mizerne, nizke, minimalne, in zraven tega problema, da so bile minimalne, ki so bile potrebne za neko osnovno preživetje, moramo vedeti, da so bile tudi izključene dlje časa iz trga dela. In strinjam se z vami, preden jih bomo želeli vključiti nazaj na trg dela ob nekem določenem času, bo potrebno veliko energije in ustrezni sistemski ukrepi, ki bodo to tudi omogočali glede na situacijo, v kateri smo se znašli. Ampak mislimo, da je to boljša politika do teh žensk, mater, ki sigurno opravljajo zelo veliko vlogo v družbi, in je prav, da ima država nek pozitiven odnos do njih. Z zavezo, ki smo jo dali tudi na odboru, da želimo sprejeti takšne ukrepe, da bodo omogočili ponovno vključevanje teh mater na trg dela, se nam zdi bolj pozitiven in pravi pristop k takšnemu reševanju tega.

Samo dve zadevi bi še izpostavil, kar se tiče zaostankov in trga dela, ko ste omenjali. Prvič, res je, glede socialne zakonodaje se nam je na ministrstvu nabralo od let 2012 in 2013, in

zdaj smo že 2014, kar nekaj odločb, ki še niso bile rešene. Zdaj smo res aktivno pristopili k temu. En del podlage imamo tudi v razsodbi sodišča, tako da vam res zagotavljam, to sem tudi povedal na odboru, da delamo vse na tem, da bodo te odločbe čim prej rešene. Pri otroških dodatkih imam informacijo, da je bil en del zaostanka predvsem zaradi navala, ker je to enoletni interval, ampak da tudi to rešujemo sprotno, je pa res, da se nam je na socialni zakonodaji zgodil bum in da nekatere odločbe niso rešene že od leta 2012. Ampak zdaj z ekvipiranjem ekipe na ministrstvu delamo vse za to, da bomo te zadeve za nazaj uredili. Kar se pa tiče trga dela, je res, da je vključevanje na trg dela težko, še posebej v takšnih časih. Brez aktivne politike zaposlovanja Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti se bojim, da bi teh problemov bilo še več, ker vemo, da je pogoj za nova delovna mesta sigurno gospodarska rast, ampak ravno ob trenutnih podatkih, ker večkrat smo bili opozorjeni, češ nehajte se hvaliti z zmanjšanjem števila brezposelnih, kar je na koncu koncev res – glede na to, da je nekdo registrirano brezposeln, nekoga v evidenci ni –, ampak raje merimo številko, koliko ljudi se na novo zaposli, kakšna je ta številka. V tem kontekstu moramo povedati, da smo glede na lansko leto že zdaj beležili zelo ugodne rezultate, kar se tiče aktivne politike zaposlovanja, mnogo več mladih vključili v zaposlitve. Manjša se nam sicer številka brezposelnosti in spremljali bomo to tudi vnaprej. Kar nekaj ukrepov smo zdaj sprejeli, tako da gremo tudi mi v smeri in se zavedamo trenutne realne situacije, ki je na trgu dela, in razumemo vašo skrb, sigurno pa v mejah možnega ukrepamo po naših najboljših močeh. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa, gospod državni sekretar.

Besedo ima mag. Majda Potrata. Naj pri tem še omenim, kateri bodo naslednji razpravljavci: gospod Marijan Pojbič, gospod Jožef Horvat, gospa Alenka Jeraj in za njo mag. Matej Tonin.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala. Lep pozdrav ekipi z Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti!

Nekateri razpravljavci so ob zakonu o starševskem dopustu in družinskih prejemkih omenjali tudi nujnost strateških odločitev, ki zadevajo družinsko politiko. Verjetno imamo različne predstave o tem, do kod naj družinska politika seže. Po ustavi so za otroke v prvi vrsti dolžni skrbeti starši, država ima pa ravno tako veliko skrb za to, in mislim, da moramo biti s tem, kje posega država in kako posega država, previdni takrat, kadar bi posegali v svobodno voljo pri odločanju o rojstvu otrok. Zato se mi zdi razmislek o tem, ki gre v to smer, da skuša stigmatizirati ženske in jim pripisati karierizem, če nimajo velike družine, že tak poseg v pravico

do odločanja o tem, kako bo kdo živel. Posebej na to opozarjam zaradi tega, ker zadnje ugotovitve kažejo, da se znova večja število tistih, ki se odločajo za odložitev materinstva predvsem zaradi tega, ker ob vstopu na trg dela znova doživljajo neprijetna vprašanja in omejitvene možnosti pri zaposlovanju, če omenjajo tudi možnost materinstva. Se spomnite, da smo doživljali že bianko podpise pogodb ali obveznosti o tem, da ne bodo imele ženske otrok.

Kar zadeva primerjalne podatke o tem, kakšno je razmerje v izrabi možnosti v razmerju med materami in očeti, je po mojem treba vedno upoštevati tudi to, kako se giblje število upravičencev. In če govorimo o tem, da je število vključenih mater v trg dela v Sloveniji med državami Evropske unije najvišje, potem bi morali podpirati vse tiste ukrepe, ki so usmerjeni tudi k enakomernejši obremenitvi z brezplačnim delom, to je delom doma. V tem kontekstu zato zelo obžalujem, da nismo prisluhnil ali uresničili opomina Evropske komisije, ki je terjala od nas manj diskriminatorno ureditev, ki zadeva starševski dopust. Zdaj smo se zatekli k temu, da smo starševski dopust podaljšali, ne pa da bi šli z bolj uravnoteženim razmerjem in možnostjo, da bi na ta način pokazali, v katero smer bi naj šla družinska politika. Namreč, posebej poudarjam, če aktivacijo žensk na trgu dela podpiramo, potem bi morali podpirati tudi enakomernejšo delitev neplačanega dela v družini. Samo tu je pot naprej. Ker pa je obremenitev tako zelo huda, me ne preseneča, da se nekatere mlade ženske že izrekajo za to, da se ne bi vključevale v trg dela in bi ostajale doma. To je svobodna izbira vsake in nočem posegati v posameznikovo odločitev, dejstvo pa je, da so družine, ki si ne morejo privoščiti tega, da bi bil zaposlen samo eden v družini.

Bi pa opozorila na to, da je bilo ob razpravi o družinskem zakoniku neprenehoma mogoče poslušati zatrjevanja, kako pomembna vloga v družini pripada očetu. In če je tako, bi pričakovala potem tudi večjo podporo vsem tistim ukrepom, ki gredo v smer enakomernejše razdelitve domačega dela. To bi bilo tudi za izobražene ženske večja možnost in bi bila tudi ena od poti, kako zmanjševati razlike v plačah med moškimi in ženskami, ker bi se ženske hitreje odločale za pomembnejše funkcije, če bi jim bile ponujene. Tisto, kar je pa vendarle v teh razpravah še treba poudariti – zagovarjam sistemske rešitve, zato se mi zdi prav, da država največ stori s tem, da zagotavlja univerzalne podpore tako pri otroškem dodatku kot, recimo, pri dodatku za veliko družino. Ampak če pa zdaj govorimo o tem, kako smo te stvari uravnavali, je pa treba lepo, pošteno povedati, da je najbolj globoko zarezal ZUJF, in bi se bilo treba vprašati, kako so mislili nekateri takrat, ker če pogledate, je pravica do pomoči ob rojstvu otroka in dodatka za veliko družino vezana na cenzus, in to je vezano na ZUJF. Dokler imamo to na ZUJF vezano in dokler ZUJF velja, je

cenzus 64 % povprečne neto plače v Republiki Sloveniji na osebo. Enako velja potem še za kakšno stvar, tudi materinsko nadomestilo, in bodimo pošteni in pogledjmo, kje so se te stvari začele in koliko časa bodo trajale.

Kar pa zadeva šolsko prehrano, bi vas pa vendarle opozorila, da je bil dosežen dogovor na pobudo opozicije takrat, da smo v proračunu zagotovili višja sredstva, 24 milijonov za šolsko prehrano. Zdaj pa dajemo že 31 milijonov za šolsko prehrano. Tako da reči, da je ta skrb za družino potisnjena na obrobje, bi bilo preveč. Res pa je, da moramo biti malo manj dvoični, ko govorimo o nekaterih stvareh. Kadar razmišljamo o družinski politiki in o tem, kaj naj država sofinancira, vedno rečemo, da je tega premalo in da bi morala dati več, ko pa govorimo o odpiranju delovnih mest in konkuriranju žensk za nova delovna mesta, se pa ženske pogosto znajdejo v slabšem položaju. In tukaj se potem vidi, kje so še možnosti. Seveda opozarjam na take pozitivne prakse, kot je recimo družini prijazno podjetje. Takih dejavnosti je že veliko, ampak treba je le reči, da dokler se v naši percepciji ne bo kaj spremenilo, dokler bodo prevladovali izrazito tradicionalni pogledi in dokler bodo mlade ženske, zlasti izobražene, stigmatizirane, ne vidim dobrih možnosti za spreminjanje v miselnosti. Da pa ima pri tem šola poleg družine pomembno vlogo, je pa samo po sebi razumljivo. Ampak dejstvo je, da šola ne more kaj bistveno spremeniti tistega, kar položi v otroka družina.

Jaz bom seveda zakon podprla in še enkrat ob koncu pravim, da obžalujem, da nismo opomina iz Evropske unije pogumneje uresničili. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Besedo ima gospod Marijan Pobjbič. Vidim, da ga sedaj ni v dvorani. Za njim gospod Franc Jurša, katerega tudi trenutno ni v dvorani. In potem za njim gospod Jakob Presečnik.

Boste imeli besedo, gospod Presečnik? Pripravita se prosim še dr. Andreja Črnak Meglič in mag. Štefan Tisel.

Izvolite, gospod Jakob Presečnik.

JAKOB PRESEČNIK (PS SLS): Hvala lepa.

Toliko imen naštevate, da ne vem, ali sem na vrsti ali nisem. Saj bom kratek. Že prej sem v mnenju poslanske skupine rekel, da je v tem zakonu kar nekaj dobrih rešitev, lahko rečem, da celo množica dobrih rešitev tudi v skrbi za tiste ljudi, ki so pomoči najbolj potrebni. Pomembno se mi zdi tudi dejstvo, da se poenostavljajo nekateri postopki na centrih za socialno delo. Tudi to, kar je prej gospod državni sekretar govoril o velikem številu nerešenih zadev na centrih in na pritožbenem organu na ministrstvu – to zagotovo kliče na to, da je treba mnoge postopke poenostaviti, tako za same centre oziroma zaposleni strokovni kader v teh centrih kot še posebej za koristnike centrov

oziroma za državljanke in državljane, ki se storitev centrov tudi poslužujejo. Omenil bom samo še eno stvar, ki jo vseskozi poudarjamo in ki smo jo poudarjali že v mnenju poslanske skupine, to je skrb za velike družine. Dejstvo je, da je prognoza demografske slike za naslednja obdobja izredno slaba. Trenutno stanje na področju rojstev otrok je solidno glede na nekaj let nazaj, vendar nam daljša prognoza kaže izredno slabo sliko. Zato je skrb za velike družine, družine, ki dajejo več otrok, nujno potrebna, in obžalujemo, da se na tem področju ta skrb poslabšuje.

Dobili smo, tako kot vsi drugi, kar nekaj pisem staršev z več otroki, s štirimi in več otroki, kjer govorijo o tem – bom iz enega povzel nekaj stavkov –, da so hvaležni državi, da omogoča boljšo vzgojo otrok tam, kjer so te velike družine, in da pri teh družinah ne gre samo za, ne vem, povečan obseg gospodinjkega in vsakodnevnega družinskega življenja, ampak gre preprosto za odločitev, da vsaj eden od staršev žrtvuje del strokovnega, poklicnega in ostalih delov življenja življenju v skrbi za otroke, konec koncev v skrbi za nove državljane. In govorijo o tem, da je dosedanja zakonodaja zagotovo primer dobre prakse na tem področju, zato jo je smiselno tudi ohraniti. To naj bo moja zaključna misel ob tem, da bo treba v nadaljnjih obdobjih le stremeti k temu, da skrb za te velike družine tudi ohranimo, seveda ob predpostavki, da mora biti skrb za vse družine, tudi za enostarševske družine, in so pozitivni ti premiki predvsem tam, to pa poudarjam, ker so dejansko te enostarševske družine – to že dolgo ugotavljamo, da so nekatere enostarševske družine žal tudi iz različnih razlogov malo umetno proglašene za enostarševske. Ampak seveda z vsem spoštovanjem do tistih enostarševskih družin, ki zaradi različnih razlogov to dejansko tudi so. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Besedo ima dr. Andreja Črnak Meglič.

DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ (PS SD):

Hvala lepa, gospa podpredsednica.

Začela bom s tisto ugotovitvijo, s katero ponavadi začnem – da sem zelo vesela, da Slovenija sodi med države z najbolj zgledno družinsko politiko v Evropi in da tudi v teh turbulentnih časih od 90. let naprej kljub nekaterim posegom, ki so bili storjeni, še vedno velja, da so pravice, ki jih zagotavljamo družinam, lepe in zelo primerljive s tem, kar zagotavljajo v drugih državah. Seveda pa ne morem mimo tega, da je družina skupnost, v kateri živi otrok. Zato še posebej pozdravljam rešitve, ki jih prinašamo z novim zakonom, da se pravice, ki jih zagotavljamo biološkim staršem, širijo na socialne starše. Je pa tako, da kar se tiče materialnih pravic, te materialne pravice vedno determinirajo tudi družbenoekonomske razmere. Če se prav spomnim, so bili

najradikalnejši posegi, ki so bili v družinski politiki izvedeni, izvedeni prav v letu 2012. To je pomembno zato, ker so bili ti posegi zelo usodni predvsem za družine srednjega razreda. Če si še tako zakrivamo oči, ne moremo mimo dejstva, da poleg tega, kaj se pričakuje v zvezi z zaposlovanjem in reševanjem stanovanjskega problema v družbi, tudi materialna pomoč, ki jo zagotavljamo družinam, ko otroka imajo, vpliva na to, kako se odločajo v zvezi z rojstvom otrok.

Zato je to dosti bolj usodno kot pa nekatere korekcije, ki so bile storjene pri družinah z več otroki. Dejstvo namreč je, da je ta rešitev zelo velikodušna, ena največjih v Evropi, in to dejstvo, da se tu usklajujejo z drugo zakonodajo, ne bo usodno vplivalo na zmanjševanje rodnosti, kot se želi sugerirati. Ponovno bi poudarila, da je v slovenskem prostoru bila narejena raziskava na Otroški opazovalnici, ki deluje v sklopu Inštituta za socialno varstvo, v kateri je bilo jasno ugotovljeno, da pri odločanju za želeno število otrok v družini močno prispeva percepcija ženske, kaj ta obremenitev zanjo pomeni oziroma da poenostavim: ali tudi v slovenski družbi sledimo trendom v Evropi, trendom enakomernejšega prerazporejanja bremen med obema staršema. In tu navkljub vsemu moramo priznati, da nismo storili tako pomembnih korakov kot v nekaterih drugih razvitih državah. Zato bomo, če bomo želeli imeti več otrok oziroma da bomo nekako realizirali to, kar je želja staršev, morali storiti več tudi v tem smislu in seveda to podpirati. Ne nazadnje k temu prispevajo tudi zakonske norme, ki smo jih v sedanji spremembi zakona nekako anatemizirali, da temu tako rečem. Dotaknila bi se še vprašanja šolskih malic. Ponovno bi poudarila, da je šlo tu za konsenz obeh strani pri iskanju rešitve. Spomnite se, ne samo, da smo pomagali izglasovati amandma na proračun, ampak sem sama predlagala tudi zakon o šolskih malicah, ki smo ga potem združili, tako na strani zakonodajalca, tedanje vaše vlade, in mojega predloga, v prid temu, da smo močno povečali dostop otrok do malic in tudi do kosila. Zato bi nekako v tem duhu zaključila to javljanje in rekla: pojdimo naprej z roko v roki v korist družin. Prepričana sem, da rešitev, ki je pred nami, ki je močno razširila nekatere pravice, vendarle pomeni korak naprej oziroma tisto, za kar si prizadevamo vsi, ki nam je mar za družine in za otroke. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Mag. Štefan Tisel ima besedo.

MAG. ŠTEFAN TISEL (PS SDS): Še enkrat vsem lep pozdrav!

Zakon o starševskem varstvu in družinskih prejemkih je le ena od podlag za pozitivno družinsko politiko. Vemo, da mladim, ki še študirajo, ki še niso zaposleni, več pomeni to, da dobijo zaposlitev, in odlagajo prvo rojstvo tja

do 30. leta, tako da se s tem kar precej zmanjša število otrok. Trenutno je demografska slika Slovenije nekako še pozitivna oziroma je nekaj več rojstev kot smrti, vendar so trendi slabi. Vemo, da se zdaj rojevajo vnuki baby boom generacije tam iz 50. let, tako da se ta nihanja ne prestopajo. Ampak zgledi so slabi, tako da bi morali več pozornosti nameniti ravno mladim, da bi matere vsaj v 20. letih rodile, ne prvič v 30., da bi mladi dobili zaposlitev in da bi stanovanjsko politiko za mlade prilagodili nastali situaciji, ko težko pridejo do stanovanja in je veliko neprodanih, nezasedenih stanovanj. Vendarle bi morala država pripraviti neko osnovo, da bi tudi mlade družine, mladi pari, zlasti če želijo imeti otroke oziroma če imajo otroke, prišli na nek dolgoročni način odplačevanja tudi do stanovanj.

Zakon prinaša veliko novosti v pozitivni smeri. Tako je res tista največja, da je tu otrok na prvem mestu in da imajo socialni starši oziroma tisti, ki skrbijo za otroka, tudi starševski dopust, starševske dodatke in podobno. Tako da je to ena stopnja naprej, kar se tiče varstva otrok. Obžalujemo pa, da se ni upoštevalo amandmajev na odboru, ki so nekako želeli zadržati tiste ugodnosti velikih družin, ki so v zdajšnjem zakonu. V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke smo podpirali ta prizadevanja, vendar nekaj malega se je našlo, tako da smo nekako prišli do skupnega jezika in nekatere zadeve zadržali, tudi kar se tiče izplačevanja in podobno, da se je zadeva izboljšala. Očetovski dopust se je podaljšal na 30 dni, čeprav zaenkrat fiktivno, za 15 dni ob rojstvu, 15 dni pa nekje po koncu, pa tudi izvedba se je zamaknila. To zadosti tej evropski direktivi. Medtem se prenos starševskega dopusta praktično ohranja, tako da starša sporazumno določita, kdo bo večji delež starševskega dopusta koristil, kajti danes ob takih težkih zaposlitvah – morda je kateri brezposeln ali pa mu bolj ustreza biti doma, ker gradi kariero ali še študira, ima boljšo plačo in podobno. Tako da je boljša rešitev, da se je ohranila dozdajšnja, da lahko teh 130 dni oče prenese na mamo ali 100 dni mama na očeta, da to kombinirata, tako da je boljše za družinski proračun, za vzgojo in vse. Če pogledamo, kaj je tisto, kar je še dobro v tem zakonu, so to zmanjšani administrativni postopki tako za delodajalca kot za center za socialno delo, tako da se zadeve poenostavlja in olajšuje. Torej je kar nekaj dobrih strani zakona.

Zato, kot smo rekli, v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke ne nasprotujemo zakonu, verjetno ga bomo pa tudi podprli. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Možnost besede ima tudi predlagatelj, torej Vlada – če želite, gospod državni sekretar? V tem trenutku ne želite.

Vsi prijavljeni razpravljavci, ki ste to želeli, ste dobili besedo. Ker čas, določen za razpravo, še ni potekel, sprašujem, ali želi na podlagi prvega odstavka 71. člena Poslovnika Državnega zbora še kdo razpravljati. Ker vidim, da ni želje po dodatni razpravi, zaključujem razpravo o predlogu zakona v celoti.

Ugotavljam, da k predlogu zakona za tretjo obravnavo ni bilo vloženih amandmajev. Zbor bo o predlogu zakona v skladu s časovnim potekom seje zbora odločal danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 9. točki dnevnega reda. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na 9. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA DRUGO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O PREPREČEVANJU DELA IN ZAPOSLOVANJA NA ČRNO V OKVIRU REDNEGA POSTOPKA.

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo tukaj prisotnemu predstavniku Vlade gospodu Dejanu Levaniču, državnemu sekretarju na Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti.

DEJAN LEVANIČ: Hvala lepa za besedo. Lep pozdrav vsem skupaj še enkrat!

Z novim predlogom zakona o preprečevanju dela in zaposlovanja na črno uvajamo nekaj ključnih novosti, s katerimi želimo predvsem spodbuditi zmanjševanje tega obsega. Na eni strani uvajamo strožje sankcije za tiste, ki opravljajo delo na črno in za tiste, ki v bistvu zaposlujejo. S prenosom pristojnosti na carinsko upravo povečujemo tudi nadzor nad zaposlovanjem in delom na črno. Da pa bo pregled nad tem delom čim bolj učinkovit, bodo morali imeti delodajalci, ko bodo delavci pri njih opravljali delo na podlagi pogodbe civilnega prava ali pogodbe o opravljanju začasnega in občasnega dela, pri sebi ves čas opravljanja dela izvod pogodbe o zaposlitvi, ker je ravno tukaj prihajalo do največjih zlorab. Drugače pa na kratko pregled skozi novosti, ki jih zakon prinaša. Torej, poenostavljen je postopek prijave kratkotrajnega dela. Povedal sem že, da mora biti izvod pogodbe ves čas na kraju opravljanja dela. Natančneje je opredeljeno nedovoljeno oglaševanje dela oziroma zaposlovanja na črno. Predviden je odvzem premoženjske koristi. Za nadzorne organe se vzpostavlja dostop do določenih baz podatkov. Vključen je tudi ukrep izključitve iz postopkov javnega naročanja v primeru kršitev zakona. Najbolj se povečuje tudi globa za delo na črno, kadar ga opravlja posameznik. To je tako imenovano šušmarstvo, kot ga poznamo na terenu, kjer nadzorni organi že več let opozarjajo na porast tovrstnega dela na črno in na bistveno prenizko globo glede na težo prekrška.

Druga ključna sprememba, ki jo prinaša Predlog zakona o preprečevanju dela in

zaposlovanja na črno, je uvedba tako imenovanih vrednotnic za osebno dopolnilno delo, kar bo pogoj za legalno opravljanje te vrste dela, hkrati pa z uvedbo teh vrednotnic tudi na tem področju uvajamo načelo vsako delo šteje in bomo osebam, ki bodo takšno delo opravljale, priznali pravice iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja ter zdravstvenega zavarovanja. Hkrati pa nov sistem ne prinaša večjih administrativnih ovir. Ravno obratno, registracija osebnega dopolnilnega dela bo enostavnejša. V primeru del, ki se opravljajo za znane naročnike – govorimo o storitvah –, mora vrednotnico kupiti naročnik. V primeru del, ki se opravljajo za večinoma neznane naročnike – govorimo o izdelovanju izdelkov ali nabiranju zelišč –, pa mora vrednotnico kupiti zavarovanec sam. Vrednotnica velja za koledarski mesec za posameznega izvajalca osebnega dopolnilnega dela. Cena vrednotnice je določena v višini 9 evrov, in sicer 7 evrov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje in 2 evra za zdravstveno zavarovanje. Ker je bilo tudi na matičnem odboru večkrat izpostavljeno, da nismo točno opredelili, zakaj takšna višina prispevka, naj na tem mestu pojasnim, da smo izračune za mesečno vrednotnico naredili tako, da je ena vrednotnica približno enaka enem dnevu pokojninske dobe.

Vrednotnico bo mogoče kupiti tudi preko spletnega portala e-uprava ali pa direktno na upravni enoti. Sama opredelitev osebnega dopolnilnega dela po novem bistveno ne odstopa od sedanje ureditve, z izjemo, da se dela, ki imajo naravo storitev, lahko opravljajo le pri fizičnih osebah. Priglasitev osebnega dopolnilnega dela se po novem prenaša na Ajpes, kjer bo možna priglasitev preko spletnega portala. Osebe, ki tega ne bodo mogle ali pa želele opraviti preko spleta, bodo priglasitev lahko opravile tudi na upravnih enotah. Višina pridobljenih prihodkov za osebno dopolnilno delo je omejena na dve povprečni plači v posameznem polletju koledarskega leta, prav tako pa je jasen seznam del, ki so predvidena za osebno dopolnilno delo. Tudi na podlagi razprave, ki je bila opravljena na Odboru za delo, družino, socialne zadeve in invalide, so koalicijske poslanske skupine na predlog opozicije pripravile tudi amandmaje, s katerimi se poleg sosedske pomoči uvaja še sorodstvena pomoč. Člen glede sosedske pomoči se v primerjavi s sedaj veljavno ureditvijo ne spreminja in po informacijah se nadzorni organi ne srečujejo s težavami na terenu pri izvajanju ali presojanju te določbe. Koalicija, Vlada in pa predvsem na ministrstvu smo prepričani, da z novim predlogom zakona o preprečevanju dela in zaposlovanja na črno hkrati uvajamo na eni strani višje sankcije za tiste, ki opravljajo delo na črno, in tiste, ki zaposlujejo na črno, hkrati pa dajemo ljudem z vrednotnicami nek motivacijski element ali pa možnost, da svoje delo opravijo na legalen način in jim s tem priznamo tudi pravice, ki jim z delom pripadajo. Prepričani

smo, da je predlog zakona res pomemben korak k preprečevanju in odkrivanju dela na črno ter kot tak predstavlja del celovitega boja države proti sivi ekonomiji. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za delo, družino, socialne zadeve in invalide kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsednici dr. Andreji Črnak Meglič.

DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ (PS SD):
Hvala lepa, gospa podpredsednica. Ponovno lepo pozdravljeni!

Odbor je kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o preprečevanju dela in zaposlovanja na črno, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo in sprejetje po rednem postopku predložila Vlada. Državni zbor je o predlogu zakona opravil splošno razpravo in sklenil, da je predlog zakona primeren za nadaljnjo obravnavo. K predlogu zakona so amandmaje vložile poslanske skupine koalicije in Poslanska skupina SDS. Zakonodajno-pravna služba je k predlogu zakona podala mnenje, ki vključuje tako pripombe splošne narave kot tudi pripombe k posameznim členom. Državni svet je v svojem mnenju predlog zakona podprl. Podprl je tudi možnost opravljanja osebne dopolnilne delo. Meni, da bi bilo z novim namenom čim boljše seznaniti potencialne naročnike in izvajalce ter ljudi dejansko podrobneje informirati. Državni svet ocenjuje, da je dobro, da predlog zakona ne vsebuje več določb, ki so se nanašale na omejevanje dovoljenega obsega medsosedske pomoči in brezplačne pomoči na kmetijah, planinah in skupnih pašnikih ob sezonskih konicah za spravilo primarnih kmetijskih proizvodov in odgona živine. K uvodni dopolnitvi členov je predstavnik predlagatelja na kratko predstavil temeljne razloge za sprejetje zakona in natančneje obrazložil osebno dopolnilno delo. Predstavnica Zakonodajno-pravne službe je opozorila, da morajo za odstop od sistemske ureditve zaradi načela enakosti pred zakonom obstajati stvarni in razumni razlogi, izhajajoči iz narave stvari, kar pa je treba natančneje obrazložiti.

V razpravi o posameznih členih predloga zakona in amandmajih so nekateri razpravljavci v okviru 1. člena, ki med drugim določa, kdaj in kaj se šteje za delo na črno, katere dejavnosti se ne štejejo za delo ali za zaposlovanje na črno, poudarili, da je najbolj problematična ureditev glede vrednotnice, na katero je opozorila tudi Zakonodajno-pravna služba. Predlog zakona namreč spreminja sistem osebne dopolnilne delo, in sicer med drugim uvaja plačilo prispevkov za pokojninsko in invalidsko ter zdravstveno zavarovanje preko vrednotnice. Nekateri razpravljavci so menili, da bi morala tudi za

plačilo teh prispevkov veljati smiselno enaka sistemska ureditev, kot jo določata sistemska zakona na področju pokojninskega in zdravstvenega zavarovanja. Prav tako so imeli pripombe na načelo vsako delo šteje, katerega cilj je enakomernejša obremenitev zavezancev za plačilo prispevka in povečanje solidarnosti, saj vrednotnica ni vezana ne na število ur ne na plačilo. Postavlja se vprašanje, kakšen bo dejanski zaslužek osebe, ko bo plačala dohodnino, kakšen bo nadzor, poudarjena pa je bila tudi neenakost pri pravicah, ki so vezane na dejansko delo. Zagovorniki predloga zakona in ureditve višine prispevkov za osebno dopolnilno delo z vrednotnico so poudarili, da želijo finančno in administrativno razbremeniti posameznika, ki bo opravljal takšno delo.

Država mora omogočiti posamezniku, da na enostavnejši način pride do dela in zanj dobi plačilo. Načeli "vsako delo šteje" in "evro je enak evru" moramo razumeti kot proces. Nekje je treba začeti. Ta zakon je delček v mozaiku boja proti sivi ekonomiji. Uvaja se nov princip plačevanja, večja varnost v dogovoru med fizično osebo in drugo fizično osebo, prav tako pa se daje možnost legalnega plačevanja nekaterih storitev, kar doslej ni bilo mogoče. Zavračali so tudi pripombe, da se sive ekonomije lotevamo na napačnem koncu, saj je treba nekje začeti; idej je veliko, dejanskih odgovorov malo. Poudarjeno je bilo, da je predlog usklajen s socialnimi partnerji. Predlog vsekakor prinaša tudi veliko pozitivnih stvari, prav tako pa je treba narediti nekaj na tem, da bomo prišli do miselnega preobrata pri delu na črno. Odbor je v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o vseh členih predloga zakona skupaj in jih sprejel. Odbor je v skladu s 128. Členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o vseh členih predloga zakona skupaj in jih sprejel. Glede na sprejete amandmaje je bilo pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga zakona. Najlepša hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Ker je Državni zbor na 21. seji opravil splošno razpravo o predlogu zakona, predstavitev stališč poslanskih skupin ni možna. Prehajamo na razpravo o členih in vloženi amandmajih, ki jo bomo opravili na podlagi pregleda vloženi amandmajev z dne 2. aprila 2014.

V razpravo dajem 5. člen ter vloženi amandma Poslanske skupine SDS. Želi kdo razpravljati? Če ne želi, zaključujem razpravo k vloženi amandmaju ter 5. členu.

Prehajamo na 7. člen. Ker so amandmaji Poslanske skupine SDS in amandmaji poslanskih skupin Pozitivne Slovenije, Socialnih demokratov, Državlanske liste in Demokratične stranke upokojujencev Slovenije k 7., 8. in 9. členu vsebinsko povezani, bomo o njih razpravljali skupaj. Zatorej v razpravo dajem 7., 8. in 9. člen ter tri amandmaje Poslanske

skupine SDS in tri amandmaje poslanskih skupin Pozitivne Slovenije, Socialnih demokratov, Državljanke liste in Demokratične stranke upokoencev Slovenije. Želi kdo razpravljati? Želi. Ker želi, odpiram prijavo na razpravo k 7., 8. in 9. členu ter vložnim amandmajem. Besedo ima gospa Romana Tomc.

ROMANA TOMC (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana predsedujoča, za besedo. Jaz bi rada samo pojasnila vsebino teh amandmajev. Gre za dopolnjene rešitve na področju sosedske pomoči in sorodstvene pomoči. Kot veste, je bilo pred časom, pred nekaj leti, o sosedski pomoči, o dopustnosti oziroma nedopustnosti sosedske pomoči in tretiranju te pomoči kot delo na črno že veliko besed, med drugim tudi referendum na to temo. Veseli me, da ste tokrat prisluhnili našim predlogom ter to sosedsko pomoč in hkrati tudi sorodstveno pomoč uredili tako, da tu ne bo več kakšnih posebnih težav. Na odboru je bilo veliko besed tudi o tem našem predlogu, ki natančneje določa, kaj sosedska pomoč oziroma sorodstvena pomoč je, in ugotovim lahko le to, da če bi zmogli še en korak naprej, da bi koalicija enkrat sprejela tudi dobre rešitve opozicije na način, da bi potrdila amandma, potem najbrž ne bi bilo treba priti v situacijo, ko imamo na klopi popolnoma identične amandmaje tako Poslanske skupine SDS kot poslanskih skupin koalicije. Ne glede na to, za kateri amandma boste glasovali v koaliciji, prepričana sem, da boste za svojega, ampak vendarle si štejem v veliko zadovoljstvo in v velik uspeh, da smo z našo idejo in našim amandmajem uspeli prepričati naše kolege tudi v koaliciji. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo oziroma razpravo želi imeti tudi mag. Ivan Vogrin. Izvolite.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Hvala lepa, gospa predsedujoča, za besedo.

Jaz mislim, da se bo danes zgodil precedens in bodo amandmaji opozicije sprejeti. Kar pa se tiče predlaganih členov in nasploh namena zakona, bom povedal svoje stališče. Glejte, mi govorimo o tem, da sosedska pomoč ni delo na črno. No, delo v lastni režiji najbrž res ni, ker zase najbrž vsak lahko dela, tako da te alineje, torej delo v lastni režiji, ne razumem. Nujno delo, humanitarno delo, karitativno delo, potem kratkotrajno delo, nujno delo. Tako da jaz mislim, da je pravzaprav učinek tega zakona na splošno hudo vprašljiv. Zakaj? Ker imamo veliko določb, ki določajo, kaj delo na črno ni. Tiste, ki pa morajo delati na črno, pa jih bomo mi na podlagi tega zakona seveda težko preganjali. In rešitev v vseh državah, tukaj je precej primerjalnih analiz, za zmanjšanje sive ekonomije in dela na črno, je nekaj ukrepov. Prvi

ukrep je, da znižamo obremenitev plač v slovenskem primeru vsaj za enih 16 do 25 %. Drugo, da uvedemo možnost delodajalcem, da izplačujejo 13. in 14. plačo z minimalnimi obremenitvami, tako kot imajo v Avstriji, 6,5 %. Tudi tega nismo sposobni narediti. In naslednji je, da zmanjšamo administriranje pri zaposlovanju in odpuščanju. Mnogi delodajalci se za delo na črno odločajo, ker potrebujejo na hitro pomoč za neka občasna krajša dela, vendar je postopek prijave delavcev in odpustitev tega delavca v Sloveniji pravzaprav unicum na celem svetu. In to je predvsem treba narediti.

Ta zakon bo sicer najbrž sprejet. Noben amandma opozicije najbrž ne bo sprejet, tudi to že vnaprej vemo. Vendar bo učinek približno takšen, kot je učinek zakonodaje zadnjih 20 let. Vedno bolj gremo v področje sivine. Hvala lepa. Za boljše rezultate bo treba spremeniti pristop. Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.
Želi še kdo razpravljati? Želi. Besedo ima dr. Andreja Črnak Meglič.

DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ (PS SD):
Najlepša hvala, gospa podpredsednica. Kot sledi iz amandmajev k 7., 8. in 9. členu, gre za identične amandmaje. Naklonjenost vsebinskim rešitvam, ki jih prinašajo te amandmaji, je bila na odboru jasno izražena. Rečeno pa je bilo, da je treba te ideje pravzaprav proučiti tudi iz zakonodajno-pravnega vidika in jih implementirati. In to smo storili. Skratka, ni res, da nismo prisluhnili opoziciji. Nasprotno, vse tri amandmaje smo posvojili in zato so tukaj tudi zapisani. Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati? Želi. Besedo dobi gospod Dragan Bosnić in za njim tudi gospa Romana Tomc. Repliko imate? Seveda, gospa Tomčeva.

ROMANA TOMC (PS SDS): Kolegici Črnak Megličevi sem želela replicirati. Narobe sem bila razumljena, spoštovana kolegica. Jaz sem rekla, da se zahvaljujem, da so bile naše ideje sprejete, ampak da seveda ob tem obžalujem, da niso mogle biti sprejete, tako kot smo jih mi predlagali, ampak da jih je moral nekdo posvojiti in jih potem nekako predstaviti za svoje. Ampak, ja, seveda, strinjam se z vami, naše ideje in naše rešitve so bile sprejete.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.
Gospod Dragan Bosnić ima besedo.

DRAGAN BOSNIĆ (PS PS): Hvala za besedo. Meni je pa to všeč, ta komunikacija zdaj in ta dialog. Ker pravzaprav gre za neke vrste

tekmovanja, kdo je naredil nekaj dobrega, našel neko dobro rešitev. In ker je bila dejansko rešitev v startu ponujena s strani SDS, je meni to všeč in nimam težav podpreti tega, v nekem smislu, mogoče kot opcija, če tekmujemo za neko dobrobit in pač podpremo tistega, ki v določenem trenutku potegne stvar v pravo smer.

Bi pa eno pripombo pri teh izjemah. Govorim o 7., 8. in 9. amandmaju, ampak o izjemah, bi pa moral na nekaj opozoriti. In sicer na nujna dela, med katera se šteje vsa dela, ki so namenjena preprečevanju naravnih nesreč. Dela, ki so namenjena preprečevanju naravnih nesreč, bi jaz dal v nabor nekih, ne vem, višjih vrednot, kot je izjema od dela na črno. Ne vem, ali razmišljate enako kot jaz, ampak če lahko nekdo s svojim delom preprečuje naravne nesreče, potem je to že nabor nekih nobelovcev oziroma ne vem koga, potem je to nekakšna malo višja kategorija.

Če bi prej vedel za repliko kolegice Tomčeve, se v tem smislu ne bi niti oglašal, ampak poudaril bi, da ne gre za težave v smislu kdo in kaj in kako, ampak je rešitev dobra. Je pa treba za eno stvar paziti, in sicer na delo v lastni režiji. To je pa lahko včasih nevarna zadeva, če si nekdo kako elektriko ali kaj podobnega ... Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati k 7., 8. in 9. členu ter vložnim amandmajem? Če ne želi, zaključujem razpravo.

Prehajamo k 12. členu. Ker je amandma Poslanske skupine SDS k 12. členu povezan z amandmaji istega predlagatelja k 13., 14., 15., 19., 28., 29., 30., 31. in 32. členu, bomo o njih razpravljali skupaj. Torej, v razpravo dajem 12., 13., 14., 15., 19., 28., 29., 30., 31. in 32. člen ter amandmaje Poslanske skupine SDS. Želi kdo razpravljati? Želi, torej odpiram prijavo na razpravo k navedenim členom ter vložnim amandmajem.

Besedo ima gospod Marko Pavlišič.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala za besedo.

Ta zbirka členov govori predvsem o uvedbi vrednotnic in kot je bilo v predstavitvi predlagatelja zmotno rečeno, da vrednotnice na nek način legalizirajo osebno dopolnilno delo, temu ni tako. Osebno dopolnilno delo je že sedaj popolnoma legalno, sicer je rešitev malenkost drugačna, ampak to ne spreminja dejstva, da je že sedaj to legalno urejeno.

Pa naj grem kar čez 10 razlogov, zakaj ta predlagana rešitev ni dobra. Uvedeni prispevek za posebno dopolnilno delo preko vrednotnic je nesorazmeren v skladu z uveljavljenimi razmerji med prispevki za zdravstveno in pokojninsko delo v dosedanjih, drugih oblikah dela. Tukaj gre za precej veliko nesorazmerje glede teh razmerij. Drugič, namesto vsako delo šteje, se uvaja princip vsak papir šteje. Enaka vrednotnica v enaki vrednosti

je potrebna ne glede na to, ali nekdo dela 30 dni ali le en dan. Enako delo, na primer 100 ur opravljenih pri enem naročniku v primerjavi z 10 urami pri 10 naročnikih, kar je znova 100 ur, zahteva desetkrat manj plačanih prispevkov. To je bil tretji razlog. Četrto. Zmotno je mnenje, da se z nakupom vrednotnice plača tudi vse davke in prispevke. Plačajo se zgolj prispevki. Tisti, ki delo opravi, mora še vedno izdati račun, ki ga naročnik plača, izvajalec pa mora to prijaviti. Res da ne več štirikrat na leto, ne poroča več štirikrat letno, ampak samo dvakrat letno in ob tem mora plačati tudi pripadajočo dohodnino. Rešitev, da bi se ob tem plačali tudi prispevki, se pravi da hkrati z dohodnino plača tudi prispevke, bi bila bistveno bolj sistemska in bistveno bolj podobna dosedanjim rešitvam. In na to nas opozarja tako Zavod za zdravstveno zavarovanje kot tudi Zakonodajno-pravna služba Državnega zbora. Upam, da to posluša tudi gospa Potrata, ki ji to mnenje zelo velikokrat zelo veliko pomeni. Se pravi mnenje Zakonodajno-pravne službe. Petič. Debirokratizacija. Zakon res da uvaja polletno namesto četrletnega poročanja, hkrati pa uvaja dodatne papirje, uvaja vrednotnico. To je en korak naprej in pet korakov nazaj. Šestič. Takšne spremembe ne morejo zaživeti, če niso široko predstavljene ciljnim javnostim, kot se temu lepo reče. Ciljna javnost pa smo tukaj vsi državljani in državljanke, kar pomeni, da je potrebno iti v široko oglaševalsko akcijo, kateri smo bili priča že v preteklosti. In kolikšna sredstva so namenjena za ta račun? 0 evrov. 0 tisoč evrov, 0 milijonov evrov. Brez tega, žal, take rešitve ne morejo zaživeti.

Sedmič. Zmeda. Glejte, če jaz potrebujem pomoč pri likanju srajc, povprašam znance naokoli, ali koga poznajo, ali mi koga priporočajo. Recimo, da je to gospa Ajša. In se zmeniva. Grem na spletno stran po to vrednotnico in tam gospa Ajša ni registrirana. Ali to pomeni, da gospa Ajša ne more opravljati tega dela? Ne, to ne pomeni tega. Gospa Ajša je lahko registrirana kot espe, lahko je registrirana kot popoldanski espe, ne nazadnje je gospa Ajša lahko zaposlena pri podjetju, ki se s tem ukvarja, in dobiva tam popolnoma redno plačo, takšnim podjetjem se reče kemična čistilna, pralnica in likalnica. In zdaj se jaz dogovorim nekaj z gospo Ajšo in moram vedeti, v kakšni obliki ona to dela, se pravi, se moram zavedati vseh teh oblik, ki so tu možne, se z njo nekako zmeniti in potem šele vidim, ali rabim vrednotnico ali ne rabim vrednotnice in kaj je zdaj vse skupaj s tem.

Osmič. Zakaj se vrednotnice v resnici uvajajo? Vrednotnice se v resnici uvajajo zato, da bo nadzor nad temi, ki izvajajo tovrstna opravila, lažji. Ker bo naročnik storitve, s tem, ko bo vrednotnico pridobil, na nek način ovadil tistega, ki ta dela izvaja. In se bo potem s tem odprla možnost, da Davčna uprava, inšpektor ali kdorkoli že izvaja ta nadzor, potem pa na osnovi tega pozove tega izvajalca, da plača tudi ostale dajatve. Nič ni narobe s tem, seveda je treba

vse davke plačati, vendar se moramo tu zavedati tudi tega, da vrednotnica ni dokument, ki dokazuje, da je bilo to delo dejansko opravljeno in da je bilo zaračunano, ampak da je bilo zgolj naročeno. Vrednotnica tega cilja ne bo izpolnila, tega se moramo zavedati. Vrednotnica v tej naši rešitvi ne pomeni dejstva, da je bilo to delo tudi dejansko opravljeno in da je bil za to izdan račun, kot je morda v nekih drugih državah, kjer so rešitve, da s to vrednotnico dejansko plačaš to delo in potem lahko zasledujemo tudi tovrstne cilje. V tem primeru temu ni tako.

Devetič. Ali bo dopolnilno delo po novem lažje ali težje? Bo bolj zanimivo ali manj zanimivo? Bo več ljudi na ta način reševalo svoje težko finančno stanje zaradi krize, v kateri smo se znašli, ali manj ljudi? Po novem se to relativno ugodno obliko dela ukinja za pravne osebe. O težavah s tem pa nas obveščajo razne organizacije, tako te, ki se ukvarjajo s socialnim delom, občine, turistične organizacije. Niža se mejni znesek za tovrstno delo. Z vrednotnicami se povečuje administrativno breme. Vse to kaže na to, da bo takšno delo manj zanimivo. In v trenutni krizni situaciji bi morali težiti ravno v drugo smer, ne v to, v katero gremo z vrednotnicami.

In ne nazadnje, desetič. V Sloveniji imamo problem prekernege dela. Ampak reševanje na način, da omejujemo takšne oblike dela, da jih v bistvu na nek način prepovedujemo ali pa močno otežujemo, in s tem upamo, da bo to povzročilo več rednih, stalnih oblik zaposlitve, kar si vsi želimo, je zgolj upanje in to je zgolj želja. Dokler ne bo prišel nek dedek Mraz s čarobno palico in nam uresničil te želje, se to ne bo zgodilo. Oteževanje prekernege zaposlitve povzroča zgolj ukinitje teh oblik zaposlitve in sili ljudi, ki so s tem nekako reševali svoj težek finančni status, v delo na črno. Zal. Zaradi tega, če bomo zaostriili pogoje pri posameznih oblikah prekernege dela, ki jih vsekakor ne gre podpirati, s tem ne bomo reševali problema teh ljudi, ki ne dobijo stalne zaposlitve.

Skratka, v teh težkih časih ni pričakovati, da bi se povečalo število rednih zaposlitev na silo, zato omejevanje teh oblik ni smiselno. Za povečanje zaposlovanja je treba sprejeti druge ukrepe, treba je spremeniti poslovno okolje podjetij, in to v pozitivno smer. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Besedo ima gospa Kristina Valenčič.

KRISTINA VALENČIČ (PS DL): Hvala za besedo.

Ni mi najbolj prijetno govoriti, pa tudi praksa ni taka, da kot koalicijska poslanka razpravljam in glasujem proti rešitvam, ki jih predlaga Vlada.

Zato sem sama, pa tudi moji kolegi poslanci že tekom koalicijskega usklajevanja, poskušala zblížati stališča, vendar pri tem pač nismo bili uspešni. Dobro uro nazaj smo v tem Državnem zboru obravnavali novelo Zakona o tujcih, ki odpravlja administrativne ovire in poenostavlja postopke pridobivanja dovoljenj za delo in prebivanje. Zakaj to omenjam? Ker je bistveni prispevek pri tem dalo prav Ministrstvo za delo, saj postopke izdaje dovoljenj izvajajo zavodi za zaposlovanje, ki so pod pristojnostjo tega ministrstva. In zato še težje razumem trmasto vztrajanje ministrstva pri vavčerskem sistemu. Očitno naši argumenti niso bili dovolj dobri, dovolj prepričljivi in je zakon v zakonodajnem postopku dobil ustrezno podporo, da smo seveda danes tukaj pri drugi obravnavi. Vendar imamo danes novo priložnost, da ponovno razmislimo, ali z uvedbo vrednotnic ne ponavljamo zgodbe s prevoznicami. Prepričana sem, da bi se morali iz te zgodbe prevoznic kaj naučiti in napak ne ponavljati. Trdim, da z uvedbo vrednotnic, ki znotraj obstoječega sistema osebnega dopolnilnega dela uvaja dva različna sistema – enega za tiste, ki opravljajo storitve in drugega za tiste, ki prodajajo izdelke, ki jih sami ustvarijo – sistema ne poenostavljamo, temveč kompliciramo in dodatno obremenjujemo. In to ne samo na strani izvajalcev, temveč tudi na strani uporabnikov teh storitev. In to ne enkrat, temveč vsak mesec. In to ni moje osamljeno mnenje, slišali smo tudi mnenje Zavoda za zdravstveno varstvo, Skupnosti občin Slovenije in še kakšnega.

Eno najbolj enostavnih in najmanj obremenjenih oblik dela kompliciramo in ljudi silimo, da posegajo po delu na črno. In kdaj ljudje posegajo največkrat po delu na črno? Takrat, ko so v to prisiljeni, bodisi zaradi finančne situacije, ko nadzorni organi ne opravljajo svoje funkcije; ko v družbi prevlada mnenje, da delo ni vrednota, da se ne splača delati in da je potrebno državo na vsakem vogalu prinesiti na okrog, bodisi takrat ali pa najbolj takrat, ko imamo kompliciran sistem prijave dela, obračunavanja dajatev, torej ko imamo delo preobremenjeno. In danes smo v taki situaciji. Zato sem prepričana, da se moramo problema lotiti pri vzroki, pri izvoru. Ljudi moramo stimulirati za delo in postopke moramo poenostavljati, ne pa oteževati in ubijati željo po delu. Pričakovala bi torej, da bomo razširili nabor dejavnosti, ki jih lahko opravljamo kot osebno dopolnilno delo, in da bomo na podoben način združili in uredili še ostale oblike dela. Mi delamo ravno nasprotno. Osebno dopolnilno delo tako recimo ne bo več mogoče opravljati za pravne osebe, temveč zgolj za fizične osebe. Je seveda tudi kakšen pozitiven učinek uvedbe tega sistema vavčerjev. Sama ga vidim predvsem v tem, da bo bistveno olajšal delo inšpekcijskih organov, kar pa ne more biti ključni cilj. Prvi in ključni cilj mora biti razbremeniti delo in omogočiti ljudem, da delajo.

Če recimo ponazorim na enem samem primeru, kaj pomeni uvedba vrednotnic v praksi. Upokojenec, ki ima voljo in mu zdravje to dopušča, si želi zaslužiti še kakšen dodatni evro in zato se odloči, da bo nabral kakšno kilo gob in jih seveda tudi prodal. Zato se bo prijavil v sistem osebnega dopolnilnega dela in si kupil vrednotnico. Njegov sosed, ki je kmet, bo za isto število kilogramov gob ne rabil storiti nič, ne rabi vrednotnice in ne rabi se prijaviti v sistem osebnega dopolnilnega dela. Se bo pa morala njegova soproga, če je recimo čez zimo sklekljala 5 prtičkov in jih želi prodati. V napačno smer gremo. Napačno skupino ljudi ciljamo. Jaz podpiram aktivnosti Vlade, da zatre sivo ekonomijo. Kaj pa zdravstvo, odvetništvo, kjer gre siva ekonomija v milijone? Ali tudi tam uvajamo sistem vavčerjev? Če torej potegnem črto, ali razbremenjujemo delo? Ne. Ali odpravljamo administrativne ovire? Ne. Poenostavljamo postopke? Ne. Ali uveljavljamo princip vsako delo šteje? Tudi ne. Uvajamo razumne in sorazmerne globe? Ne.

Odgovor je zame osebno jasen. Ta amandma kot tudi vse ostale vsebinske amandmaje bom podprla, ker sem res iskreno osebno trdno prepričana, da bomo z uvedbo vrednotnic izvedli veliko zmedo med ljudmi, da bomo zakomplicirali postopke in otežili opravljanje osebnega dopolnilnega dela. In tako kot je rekel prej kolega Marko, princip vsako delo šteje se bo žal izrodil v princip vsak papir šteje.

Da bom jasna, nasprotujem samo sistemu uvedbe vrednotnic. Ostale rešitve, ki jih ta zakon prinaša so dobre, so nujne in zato bom zakon, če bomo seveda uspeli sprejeti tudi te amandmaje, tudi podprla.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Besedo ima gospod Dragan Bosnić.

DRAGAN BOSNIĆ (PS PS): Hvala še enkrat.

Eno stvar vidimo različno. Na vsa vprašanja, ki jih je kolegica postavila sama sebi in odgovorila nikalno, bi jaz odgovoril pritrdilno, od poenostavljanja do reševanja tega dela, ki se za zdaj rešuje s tem, da se zglasiš na upravni enoti. Ampak ključna stvar, ki jo vidim pri teh vrednotnicah, ključni benefit oziroma dobrobit je pa ta, da lepo fino mirno spiš. Glede vrednotnice ne morem reči po točkah točke, zakaj, ampak lahko rečem, da je super, da se meni zdi pa zadeva super, zaradi tega, ker z vrednotnico rešiš svoj status, greš delati tisto, kar bi pač delal verjetno na črno in prispeval k sivi ekonomiji in potem razmišljal o tem, kdaj in kdo te bo prijavil, kdaj in kje boš pač plačal kazen oziroma davek zaradi tega, kar počneš. Tudi koncept vsako delo šteje, ki je tukaj v razmerju 7:1 oziroma 7:2 za pokojninsko in zdravstveno je tudi okej, zato, ker se to delo potem nekje evidentira in šteje. Še enkrat, ključna stvar je pa poenostavitve. Jaz pač gledam na zadevo s tega vidika poenostavitve. Ker z vrednotnico si

pač v AJPES v nekem naboru. Zanimiva mi je bila prej izbira imena Ajša. Jaz bi rekel recimo, da potrebujem nekoga, da mi pomaga zlagati drva in to je gospod Dragan in potem pač nabavim vrednotnico, in sicer po možnosti 1. v mesecu, ne zadnjega, zaradi tega, ker gre tukaj za eno diskrepanco, ki je meni osebno tudi čudna. Ampak dokler se ne najde neka druga rešitev, je pač treba sprejeti. Kolikor sem videl, ima Durs precej težav s tem, kako bi te roke pač evidentiral.

Skratka, jaz pojmem zadevo kot en pomemben korak v boju proti sivi ekonomiji in delu na črno. Zato ne bom podprl amandmaja k 12. členu in vsem tistim, ki potem postanejo brezpredmetni, če ga ne podpremo. Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Imate repliko? Seveda.

Gospod Marko Pavličič, izvolite.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala za besedo.

Dolžan sem pojasnilo za izbiro besede Ajša. To je ime, ki sem ga predlagal, da bi ga dobila moja prva hčerka, pa v pogajanjih z ženo nisem uspel, zato imamo pač sedaj Nastjo, ki je ravno tako lepo ime.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Se opravičujem mag. Hočevar. Za besedo je prosila gospa ministrica dr. Anja Kopač Mrak.

DR. ANJA KOPAČ MRAK: Hvala za besedo, podpredsednica.

Jaz bi morda na to razpravo, ki je bila že na odboru in že mnogokrat prej, morda začela tako, da se spomnimo stanja, ki je v tem trenutku. Danes imamo osebno dopolnilno delo v tej državi, ki ga prijaviš na upravni enoti in o katerih mora izvajalec poročati na tri mesece Dursu. Z interventnim zakonom na področju zdravstva, ki ste ga sprejeli v Državnem zboru, niste izjemo od plačila prispevkov dali v osebno dopolnilno delo. To pomeni, da s 1. februarjem 2014 v tej državi vsak, ki bo izvajal osebno dopolnilno delo, plača prispevke 6,35 % in ZPIZ. Če pogledamo, bo na primer za 300 evrov, ki jih bo zaslužila, morala uboga gospa Ajša mesečno po REK-obrazcih poročati Dursu. Njen dohodek iz tega naslova bo bistveno zmanjšan, ker bo plačala od dohodka, ki ga bo prijavila, prispevek pokojninskega in zdravstvenega zavarovanja.

Ker smo želeli stvari urediti na malce manj administrativno obremenjujoč način, smo se odločili za vrednotnice. Vrednotnica je možnost in vidimo jo, kot je bila želja predlagatelja, da ljudi, ki danes delajo na črno, ki delajo po naših domovih, da jim damo spodbudo, da se prijavijo, da opravljajo osebno dopolnilno delo. Odkar govorimo, ta zakon je bil namreč v usklajevanju v javnosti in s socialnimi partnerji od junija lanskega leta, se nam je bistveno povečal delež prijavljenih za osebno dopolnilno delo. V tem

trenutku je prijavljenih 9 tisoč 391 oseb. Torej že samo s tem ko smo govorili o tem, ja, na žalost nimamo milijonskih sredstev, da spodbujamo javnost pri tem, vsaka razprava pa seveda k temu prispeva, da so ljudje seznanjeni z različnimi možnostmi legalnega opravljanja dela, ki ga danes na žalost opravljajo na črno. Mi smo želeli predvsem – da ne bo zakon izpadel kot zgolj sankcioniranje ljudi in poviševanje glob in izboljševanje možnosti nadzora, ker so to drugi elementi tega zakona – dati ljudem neko spodbudo in zato smo vpeljali vrednotnico, ker smo verjeli, da bo morda kakšna ženska, ki dela po domovih, je brezposelna, ji manjka do upokojitve in ne more več plačevati prostovoljnega prispevka oziroma ga lahko plačuje, vendar se ji ne šteje v pokojninsko dobo, ampak samo v odmero, da bo s kakšnim plačilom te vrednotnice morda kakšen mesec prej šla v pokoj. Morda.

Ker pa seveda nismo želeli administrativno obremeniti sistema bolj, kot bi bilo mogoče, je šlo za neko posplošitev. Vrednotnica je povprečna vrednost. Mi smo izračunali teh 7 evrov pokojninske na podlagi enega dneva dela. Torej to je bilo za mesečno povprečje, kjer ne pozabite, gre za osebno dopolnilno delo, ki se lahko izvaja pri fizičnih osebah, je omejeno v tem, katere storitve se lahko izvajajo, in je omejen v samem znesku. V tem je razlika od morda popoldanskega espe ali pa espe nasploh, zaradi tega, ker espe lahko opravlja karkoli. In morda kot odgovor gospodu Pavlišiču, če je morda gospa Ajša, za katero bi vi želeli, da vam opravi to delo, popoldanski espe ali espe, vam izstavi račun. Sploh ni problema, ona vam izstavi račun, vi plačate. Če pa je ta Ajša brezposelna oseba in bi vi to naredili pod roko, potem pa je tukaj morda vseeno bolje, da si vzamete čas, greste na e-upravo, plačate vrednotnico v višini 9 evrov in s tem Ajši zagotovite en dan pokojninske dobe. Ni nikakršnega odstopanja od pokojninskega sistema, zaradi tega, ker je vrednotnica in vsota denarja, ki bo plačana za to osebo, vezana na ZPIZ-2 in 60 % povprečne plače, to je v tem trenutku 210 evrov. Ko bo imela oseba vplačanih 210 evrov vrednotnice, bo imela priznan en mesec pokojninske dobe. Lahko rečete in se strinjam, da je to premalo, če nekdo dela. Ta sistem je boljši za tiste, ki delajo osebno dopolnilno delo pri različnih naročnikih, zaradi tega, ker imajo lahko mesečno izplačanih več vrednotnic in s tem se jim prej pozna pokojninska doba. Ampak enostavno smo z vidika realnega stanja možnosti, poročanja in ne nadaljnega administrativnega obremenjevanja naredili nek pavšal.

Lahko se pogovarjamo o tem, kako bi želeli, da bi bilo še bolj pravično, da bi bilo drugače, ampak si je treba potem takoj odgovoriti, na kakšen način bomo to vzpostavili, če imate že zdaj nekateri pomisleke pri vpeljavi tega sistema, ki je preprost. Plačaš preko e-uprave, lahko plačaš celo s kartico, tudi to smo se z

Dursom dogovorili, pa ni bilo lahko, da se na ta način lahko plača, in je potem ta vrednotnica urejena, plačani so prispevki. Durs sam, ko dobi na račun, odvede za gospo Ajšo 7 evrov na njen račun ZPIZ in 2 evra v zdravstveno blagajno. Če opustimo in ne sprejmemo vrednotnic, to pomeni, da bo moral pri osebnem dopolnilnem delu, ko bo Durs dal navodila v skladu z zakonom, vsak posameznik, izvajalec, v tem primeru Ajša, poročati o tem in plačevati prispevke v odstotku od doseženega dohodka. Zdaj si lahko odgovorite, kako bo pa tisto administrativno in koliko je tisto realno, da se bo izvajalo. Vrednotnico smo zaradi tega dali za en mesec, da jo ti kot posameznik enkrat na mesec plačaš in jo imaš za cel mesec, torej je veljavna, če nekdo dela zate. Osebo pa plačaš v gotovini in ti mora pač izdati račun, po drugi zakonodaji pa naj seveda teh blokecv ne bi bilo možno več kupiti samo v knjigarnah, ampak bodo na Dursu poštempljani, in sicer zato, da se zmanjšajo.

Vi ste, gospod Pavlišič, izpostavili, da smo mi želeli to predvsem zato, da bomo boljše vršili nadzor. To je en izmed mojih argumentov vam, ker ste odgovarjali, zakaj tega vsega ne plača izvajalec. Jaz mislim, da smo želeli, tako kot sem od začetka rekla, dati spodbudo ljudem, ki to delo opravljajo med nami, da bi se registrirali, ker registracija je že danes enostavna, na upravni enoti, danes imate možnost na Ajpesu. Plus te ureditve zdaj je ta, da ko boš na Ajpesu registriran, je to javno dostopna evidenca. V tem trenutku, če meni nekdo dela doma in reče: "Jaz imam prijavljeno osebno dopolnilno delo," ja težko sedem in preverim, če je to res. Tudi to bo plus tega, da bo Ajpesova evidenca javno dostopna.

Meni rečejo ljudje: "Zakaj pa bi se jaz prijavil za osebno dopolnilno delo?". Ker vemo, da ne moremo na vseh krajih na enak način dovolj učinkovito nadzirati in zmanjševati dela na črno, smo želeli dati eno možnost ljudem, da je neka spodbuda za to, da se registrirajo in tukaj smo videli potem to možnost plačila prispevkov tudi v povezavi z logiko vsako delo šteje. Seveda to ni v popolnosti izpeljano, ker imate osebno dopolnilno delo, gre torej za dopolnilno delo, ki je drugačno od drugih oblik dela, ki ga lahko opravlja zaposlena, brezposelna oseba in tudi upokojnenci. Veliko je bilo na primer govora, tudi v javnosti v teh dneh, zakaj upokojenec plača prispevek, če se je pa on že upokojil in je že plačal prispevke za svojo upokojitve. Moj odgovor je, da naš pokojninski sistem temelji na medgeneracijski solidarnosti. Znotraj se pokojnina večine upokojencev doplačuje in je solidarnost v sistemu. Če želimo to solidarnost naprej tudi za prihodnje rodove, je nujno potrebno, da vsak, ki dela, nekaj prispeva. In jaz verjamem, da upokojenci nimajo nič proti, če delajo in prispevajo to obliko, torej zraven teh 7 evrov, in da to ne bo pomenilo, da oni tega ne bi želeli. Tudi v mojih razgovorih so to pojasnilo kot takšno razumeli.

Če pa vedno znova izpostavimo samo stvari, ki so lahko problematične, samo slabe stvari, ljudem dajemo tudi dvom o tem ali se to splača ali ne. Tako to je. Jaz vseeno verjamem, da so to, o čemer smo se danes pogovarjali, se pogovarjamo že od julija dalje, ljudje sprejeli, veliko ljudi kliče, kdaj bo to sprejeto, kdaj bo uveljavljeno, koliko je ljudi, ki to delajo in ko so izračunali. Koliko bi imeli morda priznane pokojninske dobe, jemljejo to kot plus. Ne morete pa primerjati osebnega dopolnilnega dela z drugimi oblikami dela.

Torej, ključno je bilo, da damo spodbude, da ljudje prijavijo, da ne dvigujemo samo glob. Ja, dejstvo je, da so globe dvignjene. Na predlog inšpekcijskih služb, na predlog Komisije za preprečevanje dela in zaposlovanja na črno in tudi Državljanske liste so globe dvignjene. Imamo dvignjene predvsem za šušmarje, ker verjetno se vsi strinjamo, da kazen v višini 208 evrov za to, da ne registriraš dejavnosti, ni odvrčalna, in da ljudje z veseljem plačajo 104 evre in nadaljujejo s svojim delom, tako kot je. To je zaenkrat z moje strani, bom pa z veseljem še v razpravi dodatno pojasnila, če bo treba. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima mag. Katarina Hočevar.

MAG. KATARINA HOČEVAR (PS DL): Še enkrat prav lep pozdrav vsem prisotnim!

Dejstvo je, da zakon prinaša nekaj ustreznih, verjamem da potrebnih in dobrih rešitev. Si pa sama želim, da bi nam uspelo, čeprav z opozicijskim amandmajem, sprejeti 12. člen in iz predlaganega zakona sistem vrednotnic izločiti. In ker je to moje stališče v nasprotju z vladnim, se mi zdi tudi pošteno, da povem zakaj.

Poglejte, v Sloveniji imamo ogromno enih oblik dela, študentsko delo, espeje in popoldanske espeje, podjemne in avtorske pogodbe, določen in nedoločen čas. Prepričana sem, da ne potrebujemo vrednotnic. Mi potrebujemo samo pametno reformo dela, kjer bomo vse oblike izenačili tudi z vidika stroškov. To potrebujemo v tem trenutku. Jaz mislim, da če bi vsako delo šteli, sem jaz prva, ki z desetimi prsti pritisnem na gumb "za", ampak sama se pač strinjam z mojima kolegoma, ki sta razpravljala že pred menoj, da pač šteje le vsak papir. Z vrednotnico, ki jo bo naročnik kupil, žal ne bo plačal vseh davkov in prispevkov. Poravnal bo samo prispevke, še vedno bo moral izvajalec naročniku izdati račun in odvesti dohodnino. In zdi se mi, da s tem nakupom vrednotnice le dajemo možnost, da bo Durs izvajal lažji nadzor. 25. 2. je bilo Dursu dolžnih toliko pravnih in fizičnih oseb, da smo imeli od tistih, ki dolgujejo državi nad 5 tisoč evrov, kar 956 milijonov dolga. Jaz bi si želela, da vložimo napor, da to iztirjamo, ne pa da dajemo dodatno

administrativno breme tistim, ki nabirajo gobe in borovnice.

Mogoče me pa ena zadeva moti še bolj, in sicer to, da osebno dopolnilno delo ne bo možno več opravljati pri pravnih osebah oziroma subjektih samozaposlenih oseb. Jaz sem preko svojih kolegov na to opozarjala že tudi v koalicijskih usklajevanjih. In sedaj v teh dneh, 28. 3., je poslance na to pisno, pred to obravnavo, opozorila tudi Skupnost občin Slovenije. En zelo lep primer so navedli, primer Kobariškega muzeja. Dejavnost opravljajo tudi pod registracijo osebnega dopolnilnega dela, letno izvedejo 700 do 800 vodenj in te, ki opravljajo za njih osebno dopolnilno delo, so večinoma upokojeanci, ker so edino oni lahko toliko fleksibilni, da pridejo v muzej za uro ali dve oziroma takrat, ko je to potrebno. Veste, osebno dopolnilno delo je tudi institut, ki se ga žal morajo posluževati tudi nekateri, čeprav redki, centri za socialno delo. Oni to obliko rešujejo, da lahko izvajajo javno službo nege na domu. Tudi to je včasih, v določenih primerih, na odročnih krajih, ker ni vsak mesec isto, najbolj fleksibilna oblika dela. S to spremembo to ne bo več možno opravljati. Ne občine, ne podjetja v občinski lasti in tudi centri za socialno delo se tega ne bodo mogli posluževati.

To so tisti glavni razlogi, zaradi katerih bom jaz podprla amandma k 12. členu in tiste amandmaje, ki se na to navezujejo, čeprav razumem prizadevanja Vlade, da želi na enem področju prispevati kanček v mozaiku k izboljšanju preprečevanja dela na črno, tako kot so se nekateri izrazili. Ampak, pogledajte, premalo bo. To bo kaplja v morje. Mi na tem področju potrebujemo, tako kot sem rekla, pametno reformo dela.

In to so moji razlogi, da bom ta amandma podprla. Upam, da nam bo uspelo. Se pa zavedam in razumem, da so ne samo vrednotnice, ampak predvsem tiste druge rešitve v zakonu pa tudi nujne. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima gospa ministrica dr. Anja Kopač Mrak.

DR. ANJA KOPAČ MRAK: Se opravičujem, prej sem pozabila dati odgovor na del o pravnih osebah.

Glejte, na začetku ste mi rekli, da si želite pregled različnih oblik dela. Mislim, da sem poslanki gospe Romani Tomc ravno na to odgovorila pri poslanskem vprašanju glede različnih oblik dela in o prispevkih. Torej, na ministrstvu to pripravljamo, to je tudi dogovor, veste, da gremo v tej smeri. Ampak vseeno ste jih omenili. Omenili ste delovna razmerja, to je pogodba o zaposlitvi za določen ali nedoločen čas, omenili ste civilnopravne pogodbe, avtorsko in podjemno, omenili ste popoldanski espe in espe, lahko bi seveda še druge oblike. Ampak to je en izmed razlogov, da smo osebno dopolnilno

delo omejili samo za fizične osebe, ker fizične osebe zelo težko in redke podpišejo in spišejo podjemno pogodbo in hkrati plačajo preko REK-obrazcev prispevke, ki jih morajo v skladu z zakonom. In to je tudi odgovor. Pravna oseba je kvalificirana, ima možnost, da sprejme za različne oblike dela različne oblike pogodb, in prav je, da imamo v sistemu različne oblike pogodb za različne oblike dela. In espe ali pa Kobariški muzej lahko skleneta avtorsko ali podjemno pogodbo, jaz osebno težje, če najamem varuško ali morda nekoga, da mi pomaga čistiti stanovanje. In prav to je morda prvi korak k izčiščenju različnih oblik dela za različne namene. Osebno dopolnilno delo se lahko opravlja, in to je ključna omejitev, pri fizičnih osebah. Zato je tudi omejeno v naboru, za kaj se lahko opravlja. Zato s pravilnikom držimo kontrolo nad tem, katere storitve lahko pod osebnim dopolnilnim delom opravljamo. Ker če bi to začeli širiti in bi to delali, na primer, pri pravnih osebah, kot ste izpostavili - na primer, na ministrstvo smo dobili klice, da bi nekatera podjetja želela sezonska dela, kjer ZDR, Zakon o delovnih razmerjih, določa posebno obliko pogodbe za tovrstna dela, spraviti pod osebno dopolnilno delo. Ne, to ni bil naš namen. Mi smo želeli enostavno ureditev za fizične osebe, ne zato, da bodo lahko pravne osebe svoje delavce spravile na osebno dopolnilno delo. To je eden izmed ključnih razlogov in to je tudi namen pregleda različnih oblik dela. Seveda pa moramo iti nujno v smeri izenačevanja stroškov različnih oblik dela, kar pa ne pomeni narave različnih oblik dela, ker različne oblike morajo v sistemu ostati. Seveda pa različna stroškovna ureditev dela povzroča segmentacijo na trgu dela in tega se zavedamo. In to je tudi en izmed ukrepov, o katerih se v koaliciji pogovarjamo. Zato je odgovor "ne" za pravne osebe. Na tisto, kar ste najprej izpostavili, da je za vas problem, vam zdaj odgovarjam, zakaj je odgovor "ne". Stvari so, če jih želimo tako videti, dokaj preproste. Če pa ne, pa lahko vedno znova najdemo veliko razlogov proti. Vse to smo si že povedali. Zdaj nas opozicija z veseljem posluša. To smo si na več sestankih povedali, tako da nič novega ne bo, glasovanje bo, kot bo. Jaz bom poskušala do konca, če tako rečem, s svojimi pojasnili stati za predlogom vrednotnic, zaradi tega, ker verjamem v ta predlog vrednotnic, da bo tistim ženskam, ki so stare 56, 58 let, ki ne izpolnjujejo pogojev za upokožitev, pa pomagajo po naših domovih, da za njih ta vrednotnica vseeno ne bo prazen papir, kot ste rekli. Morda komu je, morda je komu iz srednjega sloja, ki se večinoma poslužuje teh storitev, odveč plačati teh dodatnih 9 evrov. Jaz pa verjamem, da ne, da imamo ljudje radi urejene stvari, in če imamo možnost, da imamo urejene stvari, se tega tudi poslužujemo. In to je bil cilj teh vrednotnic. Dejstvo pa je, da bi zakon imeli sprejet že davno tega, če ne bi rinilo Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve s temi vrednotnicami naprej. Ampak ker smo usklajevali z Ministrstvom za

finance – ker treba je še nekaj povedati, da dejansko uvajamo popolno novost v naš sistem plačevanja davka, ker za fizične osebe vpeljujemo možnost plačevanja preko pavšala. Tega v tem sistemu ni. In več kot 3 mesece smo porabili hudega dela z Dursom, da smo se dogovorili za to tehniko, da gre danes na klik. In še vedno trdim, da je administrativno ta sistem – glede na to, kaj bojo ljudje od tega dobili, da bo na njihovem osebnem računu na Zpizu vseeno prišteti teh 7 evrov in se bo enkrat teh 7 evrov upoštevalo – dobra rešitev in da vse to delo, upam, ni bilo zaman. Če bo morda zaman, bo pa ena druga vlada drugič sprejela malce drugačno stvar in bo soglasje. Tako to je. Stvari je treba delati. Kdor dela, dela tudi kakšno napako, ampak jaz vas bom kot ministrica poskušala prepričati s tistim, v kar verjamem, dokler bom lahko. Seveda pa ste kot Državni zbor zakonodajno telo in boste vi s svojim glasovanjem potrdili vrednotnice ali pa ne. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima gospa Romana Tomc.

ROMANA TOMC (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Jaz sem prepričana, spoštovana ministrica, da smo si pravzaprav že vsi tukaj ustvarili neko mnenje in da danes ne bomo drug drugega uspeli prepričati o ničemer. Pač pa bomo in imamo priložnost, da obrazložimo, zakaj mislimo tako kot mislimo, zakaj se nam te rešitve zdijo dobre oziroma zakaj se nam ne zdijo dobre. Tako da bom jaz zdaj izkoristila to priložnost in razpravljala o vseh teh amandmajih oziroma o tej skupini amandmajev, ki, kot ste že vsi pred mano zelo podrobno tudi ogotavljali, na novo ureja osebno dopolnilno delo.

Pa bom mogoče začela tam, kjer je ministrica z nekaj argumenti poskušala obrazložiti, zakaj je ta rešitev dobra, da se iščejo rešitve za fizične osebe, kako bi te fizične osebe lažje delale. Ampak na drugi strani, če bi bilo temu res tako, potem ne bi bilo ovir, da ne bi fizične osebe, za katere iščete rešitve, delale tudi za pravne osebe. Torej, poanta je v tem, kdo je naročnik, ne kdo je izvajalec. Pomembno je, ali je naročnik pravna oseba ali fizična oseba. Jaz se strinjam z vami, ministrica, da je treba ostro nastopiti proti raznoraznim oblikam in načinom izkoriščanja zaposlenih in delavcev, kar delodajalci zelo dobro znajo in vejo kako to početi, ampak zaradi tega ni treba zakomplicirati življenja vsem ostalim. To je naloga organov, ki jih imamo v tej državi, raznih inšpekcijskih služb, da take stvari ostro preganjajo. Ampak zaradi tega, ker želimo preprečiti, da bi pri eni pravni osebi lahko ta fizična dela opravljal – kot je kolegica Katarina na primer omenila vodenje po nekem muzeju, s tem da jaz ne vidim, da bi bilo pri takšnih primerih, kot jih ona navaja, karkoli narobe – torej, zato, ker to nekemu želimo preprečiti,

bomo zdaj zatrili vse. To je tako ali tako način delovanja v tej državi. Ko ugotovimo enega kršitelja, kaj naredimo? Ne kaznujemo tistega kršitelja, ampak zakompliciramo sistem, da vse ostale glava boli. In zato mislim, da način reševanja, da bi prišli enkrat v sistem, kjer bi imeli manj oblik dela pa da bi bile bolj poenotene pa enako obremenjene, ne vodi skozi proces, da danes uvajamo neko novo obliko. In tudi ne verjamem, da bodo vrednotnice – kljub, verjamem, da dobrim namenom ministrstva – pomenile manj sive ekonomije v naši državi, ki je seveda problem. O tem se seveda vsi strinjamo, ampak daleč, daleč od tega, da bodo vrednotnice naredila kakršenkoli korak naprej.

Kolegica Hočvarjeva je omenjala tudi znesek neplačanih davkov v tej državi, na katerem bi bilo treba pač marsikaj narediti, jaz pa za zraven omenjam še podatek, ki ste ga tudi vi skupaj z Ministrstvom za finance posredovali meni v odgovoru na poslansko vprašanje. V zadnjih treh letih nam neplačani prispevki za socialno varnost skokovito naraščajo. Leta 2011 je bilo 50 milijonov neplačanih prispevkov za socialno varnost, leta 2012 je bilo 100 milijonov na okroglo, 108 milijonov, in zdaj je 240 milijonov evrov neplačanih prispevkov. In jaz se sprašujem, kje so te organi, ki bodo preverili, zakaj prispevki niso plačani. Dajmo enkrat reči bobu bob in povejmo ljudem in sami sebi; "Poglejte, od teh 240 milijonov neplačanih prispevkov jih nikoli ne bo plačano, ne vem, polovica, ker so neizterljivi in jih odpišimo. Vse ostale pa bomo izterjali in to ne jutri, ampak danes." Tu bomo imeli mogoče malce boljše situacijo, celo nepremičninskega davka nam za to ne bi bilo treba.

Na nekaj bi še rada opozorila, ker je bilo velikokrat poudarjeno in Vlada se je pohvalila s tem, da ne bodo uvajali novih davkov in prispevkov. Glejte, v predlogu zakona, ki ste ga predložili v obravnavo, piše: "Predlog zakona bo imel posledico na druga javnofinančna sredstva, saj povečuje prispevke v blagajno ZZZS, in sicer zaradi prispevka za primer poškodbe pri delu in poklicne bolezni ter v blagajno Zpiza." Saj ste sami napisali, da povečuje obremenitev. Tako da bi bilo tukaj treba biti precej previden s takšnimi izjavami, kot so "ne bomo uvajali novih davkov in prispevkov", ker z vsakim novim predpisom, ki pride v Državni odbor, vidimo, da se skozi stranska vrata uvaja nekaj novega.

Birokracija, ki bi nastala z uvedbo teh vrednotnic, bi bila precej velika. V tem postopku, da se bo lahko nekdo prijavil bodo sodelovali Uprava Republike Slovenije za javna plačila, Davčna uprava Republike Slovenije, Ministrstvo za notranje zadeve in Ajpes. Vsi ti bodo samo zato, da bo sistem zaživel, porabili 200 tisoč evrov. To se pravi, da bo sistem že na začetku nekaj stal. Pa recimo, da je to fiksen strošek, da se v nadaljevanju ne bo povečeval, vendar bo stal 200 milijonov evrov, pardon, 200 tisoč evrov, na drugi strani pa je pričakovani učinek ob predpostavki, ki ste jo tukaj tudi sami navedli,

320 tisoč evrov, tudi ne milijonov, tisoč evrov novih prihodkov v pokojninsko in v zdravstveno blagajno. Tukaj tako piše. To se pravi, to razmerje med stroški uvedbe tega sistema na eni strani in nekako koristjo in učinki je zelo jalov. Največji problem, ki ga imam s temi vrednotnicami, pa bi v bistvu lahko skoncentrirala na dve glavni točki in sicer to, da z vrednotnico ne plačujemo storitve, ker ni pomembno ne koliko ur bo nekdo na vrednotnico delal ne koliko bo zaslužil, ampak enostavno kupujemo papir. Kupujemo papir za 9 evrov. Na ta papir bo lahko nekdo delal eno uro ali pa bo lahko delala deset ur. Prispevek bo enak. Ta vrednotnica bo stala v obeh primerih 9 evrov. To se mi ne zdi prav, to se mi ne zdi pravično. In tukaj se uvaja neko nerazumno razlikovanje med tem, zakaj pravzaprav vrednotnica oziroma to plačilo prispevka ni vezano na neko vrednost opravljenega dela ali pa na število ur. In ko govorite, da se v bistvu kupuje tukaj neka pravica, kot je pravica iz pokojninskega oziroma zdravstvenega zavarovanja, bi vas rada spomnila, direktor, ki zraven nas sedi, ministrica prav gotovo ve, da naš pokojninski sistem temelji na tem, da se za pokojnino, če poenostavljeno rečem, upošteva pokojninska osnova in ne plačani prispevki. Spomnite se, naša ideja pred nekaj časa je bila, da morajo imeti bistven vpliv pri višini pokojnine plačani prispevki, da je pokojnina odvisna od plačanih prispevkov. Ampak jaz verjamem, da ljudje tega še danes ne vedo vsi. Naša pokojnina ni odvisna od plačanih prispevkov, ampak je odvisna od osnove, od katere se obračunavajo prispevki. Kaj pa pri vrednotnicah? Kakšna je osnova? Je ni. Zato je tudi v tem delu vrednotnica bistven odstop od sistema pokojninskega in invalidskega zavarovanja. In tudi zato, na kar je opozorila že Zakonodajno-pravna služba, je tak sistem neprimeren. Preveč imamo mi možnosti v Sloveniji, na kakšnih vseh podlagah, in res je, posredovali ste mi informacije na katerih podlagah lahko v Sloveniji delamo in kako so te podlage "oprispeljene" oziroma obdavčene. Jaz tega danes nimam s seboj in škoda, da nimam, ker bi se zgrozili, če bi videli ta paket. Ta paket. Pravzaprav sploh nihče več ne ve, na kakšni podlagi lahko dela. Nekdo, ki nekoga najame zato, da mu neko delo opravi po avtorski pogodbi, pa mora vedeti ali je ta oseba že davčni zavezanec, ni davčni zavezanec, je zavezanec za prispevke, ni zavezan za prispevke. Milijon in ena birokratska ovira. Ne rabimo nove. Rabimo to, kar imamo, skomprimirati in porazdeliti v neke predalčke, ki bi bili medsebojno primerljivi. In strinjam se, pojdemo v smeri vsako delo šteje. Ampak ne v smeri vsako delo je obdavčeno in vsako delo je "oprispeljeno", ampak vsako delo šteje. To pomeni, da se nam na koncu všteva tudi v našo pokojninsko osnovo oziroma da se nam šteje pri pokojnini. In seveda zakaj ne tudi pri zdravstvenem zavarovanju.

Daleč od tega, daleč od tega, da bi bil ta sistem vrednotnic zelo enostaven. Jaz sem že na začetku povedala, kdo vse bo tukaj notri sodeloval, kdo vse bo to preverjal. Tudi sistem prijave ni tako zelo enostaven oziroma pušča veliko odprtih vprašanj. Še bolj pa me moti to, da ministrstvo na nek način poskuša vsaj s tem, da tega ne izpostavlja, nekako narediti ta sistem cenejši, kot v resnici je. Če bi vsi ljudje, ki danes kličejo – kot pravite, ministrica – in komaj čakajo vrednotnice, vedeli, da bodo morali oddajati davčne obračune, da jih bo davčna nadzorovala, da bodo morali opraviti še tukaj kakšen korak, potem bi bilo mogoče navdušenje malce manjše. Seveda bodo morali oddajati, seveda bodo morali oddajati. Na 6 mesecev bodo morali oddajati. Dobro, ne bodo na 3 ali kakorkoli, ampak bodo morali oddajati in bodo morali plačevati davek. Seveda, da bodo morali plačevati davek, oprostite, no, lepo vas prosim, to je dohodek iz drugega pogodbenega razmerja, ki je obdavčen v skladu z dohodnino. Preberite si dohodninski zakon. Saj ne mislite, da ta država kakšen dohodek spusti mimo davkov? Tako da bodo morali seveda plačevati tudi davke in ne samo prispevke.

Obstaja veliko razlogov, zakaj vrednotnice niso primeren sistem, da ga uvajamo v tem trenutku. Jaz mislim, da lahko najdemo boljše rešitve in da boljše rešitve morajo iti v smeri, da zmanjšamo število oblik, na podlagi katerih lahko danes delamo, ne pa povečamo, in jih naredimo bolj primerljive. In ko boste prišli v Državni zbor s kakšnimi takšnimi rešitvami, jih bom z veseljem podprla. Dokler pa prihajate v Državni zbor z vedno novimi in novimi obremenitvami in idejami in pogruntavščinami, v smislu kaj vse še bomo nudili našim ljudem, in s tem dodatno komplicirate sistem, pa pač ne z moje strani in verjamem, da tudi s strani mojih kolegov Slovenske demokratske stranke te podpore ne moremo zagotoviti. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

Besedo je želela še ministrica. Izvolite.

DR. ANJA KOPAČ MRAK: Ne povečujemo možnih oblik dela s tem. Osebnostno dopolnilno delo je že sedaj. Torej, ne povečujemo s tem zakonom možnih oblik dela. S tem zakonom ne uvajamo novih davkov. Morda dajatve, ker prispevek ni davek. / oglašanje iz klopi/ Govorim o tem, kar ste vi prej rekli. Ljudem je treba povedati, da s tem ne uvajamo davkov, uvajamo plačilo prispevkov v višini pavšala, ki bo s tem nosil določene pravice in to ni davek. Zakaj pavšal? Vi nam s to rešitvijo očitajte, da smo administrativno preobremenili vse skupaj. In tukaj je pavšal. Če Ajša dela na začetku meseca, ko jaz zanjo plačam 9 evrov, jaz morda ne vem, kolikokrat bo ta gospa k meni prišla in kolikokrat bi. Lahko bi naredili, da bi vsakič, ko bi

ona prišla, mi morali plačati določeni pavšal, pač glede na vrednost, ki bi jo njej plačali. To vi očitajte vrednotnici, da to ni in da je samo papir, ker ni povezave s količino. Če bi ta sistem vpeljali, potem to ne bi bil pavšal, pa vam zagotavljam, da bi bilo toliko zakomplicirano, da je vprašanje, če bi se kdo sploh tega lahko lotil. In zato, ker se tega zavedamo, smo šli v smeri pavšala. In vemo, da ko ti uvedeš pavšal, je to narava pavšala, da nekaj poenostaviš, narediš neko oceno in daš srednjo vrednost – mi smo naredili ta izračun na podlagi enega dneva pokojninske dobe. 7 evrov dobi, če bi bila minimalna plača, če posameznik dela en dan na mesec, zato smo ta pavšal za pokojninsko blagajno tako izračunali. Je pa res, pavšal je vedno, ker je poenostavitev, se lahko pogovarjamo o tem, kaj bi bilo bolj pravično ali ne, samo ne prosim potem govoriti, da je to administrativno obremenjujoče in da bi vi raje drugačno rešitev, ki bi bila bolj pravična, ki pa bi bila mnogo bolj administrativno obremenilna.

Glede stroškov. Ja, enkrat vzpostaviš sistem enkratno in je res, v gradivu notri je napisano 200 tisoč evrov, mi smo pa naredili zelo konservativno oceno, in sicer, rekli smo, da približno 3 tisoč bi bilo takih primerov osebnega dopolnilnega dela, za katerega bi plačali in na letni ravni bi bilo prihodkov 320 tisoč evrov. To je na letni ravni, torej že prvo leto, če vzamemo najbolj možno konservativno oceno, bi bil prihodek višji kot je strošek vzpostavitve. In res, osebno dopolnilno delo morajo že danes ljudje, ki so prijavljeni, na tri mesece poročati Dursu, zaradi tega, ker se jim to šteje v dohodek, na podlagi katerega potem glede na vse ostale dohodke dobijo seveda odločbo o odmeri dohodnine. Mi smo tu naredili samo eno spremembo, to je to, da smo ljudem omogočili, da bodo poročali enkrat na pol leta in ne vsake tri mesece. Tudi v tej smeri smo torej želeli stvari poenostaviti.

Glede pravne službe. Pravna služba je v svojem mnenju rekla, da ta rešitev sistemsko odstopa, ni pa nikoli rekla, da je neprimerna, ker bi bila zanimiva vrednostna sodba, če bi pravna služba dajala oceno o primernosti in neprimernosti z vidika ureditve, ureja in gleda glede na usklajenost s pravno materijo. Če smo že zelo natančni. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

Repliko ima gospa Romana Tomc. Izvolite.

ROMANA TOMC (PS SDS): Jaz bi vendarle replicirala. Jaz zelo dobro vem, kaj so dajatve, pa kaj so davki, pa kaj so prispevki. Upam, da se tukaj ne bova dodatno zapletali.

Ko pa govorite o teh poenostavitvah, moj namen je bil v tem, da vam povem, da ob vseh številnih podlagah, ki danes obstajajo, bi bilo bolj pametno narediti korak v smeri, da bi te podlage zmanjšali, jih naredili primerljive. Če bi bilo treba

kaj, spoštovana ministrica, zakaj pa ne spremenite potem samo načina oddajanja davčnega obračuna? Iz treh mesecev podaljšate na šest pa je stvar rešena, če je to problem. Zakaj uvajati nekaj novega? In povejte mi, čemu služi recimo podjemna pogodba, ki jo tudi poznamo. In zakaj jo nihče noče uporabljati? Izključno iz razloga, ker je predraga. Ker je predlaga. Je izjemno enostavna. Bi bila lahko napisana v nekaj členih, vsak bi jo imel pri sebi, ampak ta država je podjemno pogodbo obdavčila tako zelo močno, da se jo vsi izogibajo. Rešitev je jasna. Rešitev je jasna. Zmanjšamo davke na podjemno pogodbo in ne rabimo nobene nove oblike. Vsak ima lahko podjemno pogodbo in na podlagi podjemne pogodbe dela. Avtorska je za druge namene, pa sploh ne vem zakaj imamo toliko različnih. Ampak podjemna pogodba je odlična podlaga. Odlična. Ne rabimo nič drugega. Od tega se dobijo in prispevki in davki.

Torej, če smo se prav razumeli, upam, da smo se za naprej, govorim samo o tem, da izkoristimo to, kar imamo in poenostavimo to, kar imamo in ne uvajajmo nekaj novega.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

V nadaljevanju bodo razpravljali: mag. Ivan Vogrin, gospa Jenko, gospod Frangež in gospod Lisec. Potem pa bom odprla še en krog prijav.

Mag. Vogrin, izvolite.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Hvala lepa, gospa predsedujoča.

Kolegice in kolegi pred menoj so pravzaprav zelo analitično povedali, zakaj ta zakon v takšni obliki ne sme biti sprejet. Gospa Romana Tomc, gospod Marko Pavličič in ostali razpravljavci, zelo analitično.

Opozoril bi še na eno drugo zadevo. Ali se mi sploh lotevamo pravim stvari? Mi imamo 130 tisoč brezposelnih, od tega v Podravju vsak dan v Avstrijo hodi na črno delati 10 tisoč ljudi. Zakaj? Ker je v Sloveniji delo preveč obdavčeno, ker ni delovnih mest. Se ne bi začeli s tem ukvarjati? Zdaj bomo s to gospodinjo, ki bo šla otroka popaziti, spet delali neke kolobocije, ob tem, da je gospa Romana Tomc natančno povedala, da podjemna pogodba vse omogoča, ker pa je preveč obdavčena, je nihče ne uporablja.

Kdo je pisal ta zakon, je vprašanje. Ne bo odgovora. So pri pisanju zakona sodelovali delodajalci? Ne. Delojemalci? Ne. Administracija. In od teh ljudi niti en človek ni bil pol leta delodajalec, da bi imel sebe ali koga zaposlenega in sploh narave problema ne pozna. In takšna je vsa naša zakonodaja. Mi pišemo zakone, zakone pišejo tisti, ki narave problema ne poznajo. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Mag. Jana Jenko, imate besedo.

MAG. JANA JENKO (PS DeSUS): Hvala lepa za besedo. Vsem skupaj prav lep ponoven pozdrav!

Delo na črno je v Sloveniji zelo velik problem. Tako meni tudi Evropska komisija, ki je 24. 3. objavila raziskavo Eurobarometra o delu na črno v državah Evropske unije. Iz poročila je razvidno, da se je delo na črno v nekaterih državah, na primer v Latviji, zmanjšalo od leta 2007, v Sloveniji, Grčiji, na Cipru in na Malti pa se je izjemno povečalo. Že ta raziskava oziroma objava teh podatkov pove, to kar ves čas govorimo, dela na črno je v Sloveniji absolutno preveč. Zelo veliko tistih, ki sedaj delajo na črno, bi bilo lahko zaposlenih. S tem bi se zmanjšala brezposelnost. Marsikdo od teh, ki delajo na črno, dela na črno toliko, da bi bil lahko že polno zaposlen za osem ur.

Med ukrepi, ki jih Evropska komisija priporoča in so se že izkazali kot uspešni, so davčne spodbude, kuponi za storitve, po naše vrednotnice ali vavčerji, ukrepi za spodbujanje davčne morale ter ukrepi za lažje odkrivanje in strožje sankcije. Vse navedeno naš predlagani zakon vsebuje. Gospod Sedovnik iz Obrtne zbornice Slovenije, sem nekje poslušala intervju na radiu, podpira uvedbo vavčerjev oziroma vrednotnic. Opozarja pa, da naj na seznam oziroma v pravilnik ne uvrščamo dejavnosti, ki so klasične obrtne dejavnosti. To se ne bo zgodilo, zato ker je za opravljanje teh dejavnosti obilo drugih oblik dela. Ob tem sprašujem opozicijo in del koalicije, ali so pripravljene zavezati delo na črno in s tem sivo ekonomijo. Polna usta nas je vedno tega. Skoraj vsako stališče ob drugih zakonih s področja sociale, kmetijstva, gospodarstva. Vsak poudarja zavezitev dela na črno in sive ekonomije, ampak ko pride do neke konkretne rešitve, so pa nekako proti. Tega jaz v življenju ne bom razumela, te dvoumnosti. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Repliko ima gospa Romana Tomc.

ROMANA TOMC (PS SDS): Ne vem, ali je to replika ali je to odgovor. Seveda smo pripravljene tukaj narediti marsikaj. Ampak naši predlogi rešitev gredo v zelo drugačno smer kot vaši. Vaši gredo v smer, da je dodatno obdavčevanje dobro za proračun, pa najbrž bo potem dobro tudi za ljudi, naši predlogi pa gredo v smer zmanjšanja davkov in zmanjšanja obremenitev. Kajti, če bodo davki in prispevki nižji, če bi bil davek na podjemno pogodbo nižji, potem bi bila podjemna pogodba bolj zanimiva za ljudi in bi se mogoče kdo odločil, da jo bo uporabil. Če ste bili zelo pozorni, ko ste prebrali to analizo, ker jaz sem jo, potem vam tam na vsake par strani piše, da je za odpravljanje sive ekonomije najpomembnejše ustrezno – mogoče kakšno drugo besedo uporabljajo – primerno

stimulativno davčno okolje. Kar pomeni "ne" visokim davkom. Znižajte davke, uvedite več pavšalnih obdavčitev in ljudje bodo pač bolj plačevali davke, ne bodo se jim tako izogibali. Siva ekonomija nastaja namreč zato, ker se ljudje želijo izogniti obremenitvi, davkom, prispevkom. In če bi presodili, da so ti davki zmerni, da so ti davki takšni, ki jih lahko še prenesejo, potem bi bila najbrž njihova pripravljenost za to, da legalno delajo, mnogo višja.

Torej, naša rešitev za sivo ekonomijo je: zmanjšajte davke.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa.

Naslednji razpravljavec je gospod Matevž Frangež.

MATEVŽ FRANGEŽ (PS SD): In Slovenski demokrati stranki ni mogoče očitati, da pri tem ni dosledna. Ne nazadnje je tam v obdobju med leti 2004 in 2008 zelo pridno delala na uresničevanju te svoje politike, kar nekaj davkov je bilo bistveno nižanih, hkrati pa so ustvarili tudi nove naloge. In to je povzročilo na eni strani, bom rekel, pomemben izpad proračunskih prilivov, na drugi strani pa povečanje proračunskih odhodkov. Točno ta politika je Slovenijo v letu 2008 in v letu 2009 pripeljala do situacije, ko so se proračunska ravnotežja radikalno porušila. In to je pač potrebno vzeti v poduk.

Jaz namreč soglašam s temeljno ambicijo. Tudi jaz bi si želel v tej državi plačevati nižje davke. Tudi jaz, pa sem v socialistični orientaciji bistveno bolj levo kot gospa Tomc. Tudi jaz si želim plačevati nižje davke. Ampak po drugi strani pa razumem, da je družbeno tkivo pomembno, da je solidarnost v tej družbi pomembna in da je potrebno z javnimi mehanizmi poskrbeti za različne naloge. Od kulture, ki na trgu zelo težko preživi, do socialne države in čim bolj učinkovite podpore tistim, katerim se spremeni socialni položaj, ali sami zase ne morejo ustrezno poskrbeti, do tega, da krepimo neko javno infrastrukturo, da na temelju te javne infrastrukture krepimo gospodarski razvoj, do tega, da imamo brezplačno šolstvo, močno raziskovalno in inovativno hrbtenico družbe in podobno. In vse to v tej družbi tudi stane.

Jaz pravzaprav tega problema in te debate že ves čas ne razumem. Že na odboru, že na koalicijskih usklajevanjih sem, priznam, z začudenjem spremljal nekatera stališča, ki me navajajo zgolj na misel, da očitno v tej državi ni mogoče ničesar narediti. Nobenega koraka naprej. Vsi se strinjamo, da je siva ekonomija v državi resen problem. Analize kažejo, da je sive ekonomije v Sloveniji med 18 in 27 % našega bruto domačega proizvoda. Da ne bomo govorili o odstotkih, prevedimo to v realne številke. Če vzamemo nižjo vrednost pa zaokrožimo na 20 % BDP, to pomeni, da v tej državi zunaj uradnih

formalnih okvirjev ustvarimo za 6,8 milijarde evrov družbenega bogastva. Če bi predpostavili, da od tega ustvarjenega premoženja, ustvarjenih dohodkov plačamo zgolj 20 % davek, bi ugotovili, da je to proračunski vir v znesku 1,36 milijarde evrov. Ali če prevedem v obstoječe proračunske agregate, je to enak znesek, kot ga v letošnjem letu Republika Slovenija iz proračuna namenja za dofinanciranje celotnih manjkajočih sredstev v pokojninskem sistemu. A se zavedamo, kaj pomeni 1,36 milijarde evrov? Ali se zavedamo, da je to 7 davkov na nepremičnine? In jaz mislim, da je pravilna smer, da želi Vlada na različne načine, na eni strani z zaostrovanjem kaznovalne politike na drugi strani pa tudi z nujno potrebnim korenčkom, omogočiti čim bolj dostopne, legalne oblike.

Jaz vam priznam, da do poletja lanskega leta instituta osebnega dopolnilnega dela nisem podrobneje poznal. Z ženo pa sva iskala varstvo za najinega otroka. Potem ko sva našla osebo, ki je bila pripravljena registrirati osebno dopolnilno delo, sva kar nekaj mesecev za varstvo najinega otroka poskrbela pri tej osebi. Gospa je konec meseca izdala račun, jaz sem bil voljan, zato ker to opravi na legalen način, plačati nekoliko višjo oceno in stvar je super tekla. Pa moram priznati, da ne prej in še manj po novem sistemu ta stvar ni bila administrativno prav nič zapletena. No, težava se pojavi pri tem, da pozitivna zakonodaja, ki je ustvarjamo na eni strani, ustvarja težave na drugi strani. In gospa je nekega dne ugotovila, da kljub temu, da ni prejemnica nobenega transferja, nobene socialne pomoči in ne pokojnine, izgubila status vzdrževanega družinskega člana in ko je konec meseca lahko potegnila črto, kaj pravzaprav v neto znesku zaslužek iz naslova varovanja mojega otroka zanjo pomeni, je ugotovila, da praktično dela za minimalen prihodek in ugotovila, da se ji to preprosto več ne splača. Jaz pa imam v tem trenutku problem, ker ne najdem legalnega načina za varovanje mojega sina. Ne najdem legalnega načina za varovanje svojega sina. In da ne bo kdo to razumel kot samoprijavo, moja žena dela doma in zaenkrat nama drugačno varstvo pač ni nujno potrebno. Poudarjam, da je sistem vrednotnic en pomemben korak naprej. Jaz ne pravim, da je idealno končno stanje, ampak da je pomemben korak naprej v primerjavi s tem, kar danes v zakonodaji poznamo in trdim, da je problem sive ekonomije in dela na črno v veliki meri povezan s tem, da država ne razvija dostopnih legalnih oblik opravljanja takšnih del z zagotavljanjem tudi minimalne varnosti za tistega, ki takšno delo opravlja. In govorite o administrativnih bremenih. Jaz si želim, da se v ta sistem vključi še več ljudi. Želim si, da bo tudi v tem pogledu izbira izvajalcev večja in, prosim vas lepo, kakšen administrativni napor bo, da greš enkrat na mesec na spletno stran, izpolniš vrednotnico in jo preko spleta tudi plačaš. Nobenega administrativnega napora. Če bi bile vse stvari v

tej državi tako enostavne, potem bi bila ta država danes bistveno bistveno spredaj. To je, kar se tega tiče, in bi si želel tukaj malo več dobre volje pri sprejemanju ukrepov, ki so izrazito pozitivni. Izrazito pozitivni.

Skratka, država mora omogočiti več legalnih možnosti za upravljanje tovrstnih del skozi enostaven postopek, pri čemer pa naj povem, da je ministrica Anja Kopač Mrak takrat, ko je začela razmišljati o temu delu, imela še eno idejo, ki pa je bila dodatno in manj zapletena od te, ki jo uvajamo danes. In to je bila ena ideja o tem, da bi takšno vrednotnico lahko človek kupil tudi v kiosku. Ampak razumimo, da se spremembe v tej državi dogajajo pač na počasen način zaradi tega, ker je treba rešitve uskladiti z vrsto drugih institucij – Ministrstvo za finance, Davčna uprava, ne vem še kdo vse, in da je pač sistem, ki ga imamo danes na naših klopeh, en izplen možnega v danem trenutku. Zato bom jaz to vrednotnico absolutno podprl. Prepričan sem, da pomeni predvsem en dobrodošel način, da tisoče in tisoče ljudi v tej državi, ki delo opravljajo na doslej nelegalen način, bodo na ta način imeli možnost upravljanja neke dopolnilne dejavnosti, legalizirati in na drugi strani se strinjam tudi s tistimi, mislim, da je gospod Dragan Bosnić dejal, da bo zaradi tega imel tudi en občutek, v smislu okej, jaz sem varen pred sistemom, stvari počenjam na zakonit in korekten način. Ob tem, da se mu bo to zaradi plačanega prispevka za pokojninsko in zdravstveno zavarovanje nekaj malega štelo tudi pri okrepljeni socialni varnosti. Mogoče še ena misel pri podjetjih oziroma o podjetni pogodbi. "Zmanjšajmo davčno breme podjetne pogodbe," govorite kot alternativo. Prvič, podjetna pogodba je že sama po sebi administrativno bistveno večje breme kot sistem vrednotnic. Je treba pogodbo spisati, pa recimo, da dobiš neko tipsko pogodbo v kakšnih knjigarni, ampak s to isto podjetno pogodbo je vendarle še treba iti na Davčno upravo, na podlagi tega odmeriti in plačati davek in tako dalje in tako dalje. Oprostite, sistem bistveno bolj zakompliciran. In pravite na drugi strani: "Ja, pocenite podjetno pogodbo." Če bi pa izrazito pocenili davčno breme podjetne pogodbe, oprostite, kaj s tem naredimo? Dodatno odpremo možnosti za razvoj prekernih oblik dela in zaposlovanja v naši državi. Ja, seveda. Oprostite, ni leto dni nazaj, ko se je vaša vlada hvalila s tem, kako dobro so naložena sredstva za samozaposlovanje. Saj je v redu, dali smo veliko nepovratnih spodbud za samozaposlovanje, ampak na koncu dneva moramo ugotoviti, da smo večji del teh sredstev porabili za to, da smo ljudi postavili v skrajno fleksibilen in brezpraven položaj. In to je zaposlovanje preko espejev, kjer opravljajo dela, ki so jih opravljali prej na delovnem mestu za polni delovni čas in preko klasične pogodbe o zaposlitvi. In samo rešitvam, ki jih je trmasto forsiral Andreja Črnak Meglič, se lahko zahvalimo, da imamo danes v zakonodaji urejen

institut ekonomsko odvisnih oseb, da imajo te osebe zagotovljen položaj redno zaposlenih ljudi, če opravljajo delo kot espeji za enega delodajalca preko pogodb.

Jaz mislim, da je pomembna tudi omejitev glede prepovedi uporabe osebnega dopolnilnega dela pri pravnih osebah. Tudi zaradi tega, ker bi se slej kot prej znašli v poziciji, da bi pravzaprav podjetja s takšnim delom nadomeščali rednejše oblike zaposlovanja. In zato mislim, da je predlog koncipiran zelo trezno, zelo premišljeno, da je plod določenih kompromisov, tudi administrativnih kompromisov, ki jih je bilo v fazi usklajevanja potrebno narediti, in da predstavlja takšen, kot je predlagan, in takšen, o kakršnem imamo danes poslanke in poslanci možnosti glasovati, en pomemben doprinos k temu, da stvari v državi uredimo. In mimogrede, gospa ministrica, sredstev za promocijo tega res ni planiranih. Ampak kolikor vem, ima Vlada Republike Slovenije planirana sredstva pri akciji Vklopi razum, vzemi račun. Če mene vprašate, če bomo v letošnjem letu del teh sredstev, namenjenih te kampanji, namenili za promocijo osebnega dopolnilnega dela, vam jamčim, da se bo en vložen evro v promocijo osebnega dopolnilnega dela 2.0 povrnil dvakrat.

Jaz bom absolutno podprl vrednotnico oziroma glasoval proti predlaganemu amandmaju.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa.

Sedaj ima repliko gospa Romana Tomc.

ROMANA TOMC (PS SDS): Hvala lepa.

Še enkrat, da ne bo izzvenelo narobe. Ne podpiram nobenih zlorab Zakona o delovnih razmerjih in zaposlitvenega procesa oziroma razmerja med delodajalcem in zaposlenim. Zakon o delovnih razmerjih, in vi najbrž to dobro veste, v 4. členu zelo jasno postavlja definicijo, kaj je delovno razmerje in če gre za delovno razmerje, če ima ta odnos med naročnikom dela in tistim, ki delo opravlja, elemente delovnega razmerja, potem na nobeni drugi podlagi ni mogoče delati kot na podlagi pogodbe o zaposlitvi. To je to, kar pravi Zakon o delovnih razmerjih, ki ga je treba upoštevati. Seveda pa vse ni delovno razmerje za polni delovni čas ali pa za skrajšan, kakršenkoli že, po Zakonu o delovnih razmerjih, zato obstajajo tudi druge oblike. In še enkrat pravim, če je pogodba o podjetni pogodba prezakomplicirana ali predraga, razbremenimo jo. To ne pomeni, da smo nekemu odprli vrata, da izkorišča stvari. To je treba preganjati.

Še nekaj glede samozaposlitev. Sama osebno sem bila vedno zelo kritična glede tega ukrepa aktivne politike zaposlovanja, ki namenja denar ljudem, ki so nezaposleni, da odprejo svoj espe, imajo nekaj denarja za začetek, po enem letu pa ne vedo več, kaj naj bi počeli. To je bilo zame zelo zelo poceni stran metanje denarja. Sem pa tja, ne rečem, se je tudi kakšen espe razvil v kaj več. Ampak večinoma pa ne. In to, kar vi štejete

za velik uspeh – res je, vaša kolegica, spomnim se te seje, je bila zelo vztrajna in potem je nekako prišlo do kompromisa, da se v Zakon o delovnih razmerjih, ki je bil sprejet pod ministrom Vizjakom, vnesejo ekonomsko odvisne osebe. Jaz menim, da to ni bila najboljša rešitev. Menim, da to ni bila najboljša rešitev. S tem smo spet povzročili, da je nekdo prišel v neko stisko. Delodajalci silijo zaposlene, da odpirajo svoje espeje, jih zaposlijo preko espejev in delajo samo za njih. In kaj s tem postanejo, spoštovani kolega? Postanejo ekonomsko odvisne osebe, ker je naročnik en in edini in se pravzaprav v pravicah do določene mere izenačijo z zaposlenimi. Pa zakaj smo tako komplicirali? Zakaj nismo kar rekli: "Glejte, mora ga zaposliti."? Pika. Zakaj smo da silili najprej, da odpira espe, da se dogovarja preko nekih pogodb in tako naprej. Kakorkoli, da končam s tem, mi je pa debata zanimiva, ker se mi zdi, da smo prišli v res vsebinsko debato, da pojasnujemo zakaj kdo zagovarja neko ali drugo rešitev. Ampak mislim, da ta rešitev z ekonomsko odvisnimi osebami v ZDR ni bila najbolj posrečena in popravlja se že sedaj ali pa se vsaj razmišlja o tem, da bi se popravljala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Gospod Liseč, imate besedo.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Hvala. Ministrica, sodelavci, podpredsednica, kolegi, kolegice! Na srečo je za gospodom Frangežem nadaljevala Romana Tomc, ker drugače bi imel malo občutek, da sem v nepravem času ali morda tudi v nepravem kraju.

Kaj si jaz mislim o vrednotnici, bom povedal s tem stavkom: "Tri ure hoda za pustno nedeljo leži vas, pa ji pravijo mesto. Ime je vasi Butale. Butalci so gadje; tisto leto, ko sta bili dve kravi za en par, so se Butalci skregali s pametjo, pa so zmagali Butalci, – kaj mislite! – in ne pamet: takšni so." In vpeljava vrednotnice v slovenski pravni red me spominja na Butale. Lahko bi nadaljeval, kaj se zgodi, če vpeljujemo takšne zadeve, kot so vrednotnice, prevoznice. Se spomnite? Spet nek nov moment, nekaj novega, nekaj dobrega. Figo. Kaj se zgodi? V Butalah se zgodi tole. "In so v teku let Butale pretesne postale za vse Butalce in je bil mlajši rod korajžen in šel pogledat po svetu in so se nekateri ..."

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Gospod Liseč, dajmo se držati točke in ne bomo žaljivi, lepo prosim.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): "... naselili ob Dravi, nekateri ob Muri, nekaj jih je prišlo celo do morja in so si tam postavili ognjišča. Ostali pa so, kar so bili."

Spoštovana podpredsednica, želim povedati, da s takšnimi ukrepi, kot so vrednotnice, delamo slovenski narod tudi

Butalce in vsi pametni razmišljajo, kaj sploh še početi v teh naših Butalah.

Moram reči, da hvala bogu v Državlanski listi še obstaja tista liberalna miselnost, ki je bila verjetno tudi pobuda za ustanovitev stranke. Gospod Pavličič, mislim, da je v 10 alinejah oziroma točkah lepo povedal, kaj si misli, in moram reči, da ga absolutno podpiram in resnično upam, da bodo to naredili tudi pri glasovanju.

Morda bi za začetek ponovil vprašanje kolega Ivana Vogrina. Kdo se je sploh spomnil te vrednotnice? Če se je vrednotnic spomnil kak uradnik, spoštovana ministrica, baje na vseh ministrstvih obstajajo neke sobe za razmišljanje, za nek odvečen kader, predlagam, da ga pošljete v to sobo za razmišljanje. Če je pa to naredil nek politik, se pa resnično sprašujem, kakšen korak naprej so te vrednotnice in kako dober ukrep so te vrednotnice.

Poglejte 15. člen, kaj vse ste napisali o vrednotnicah, in poglejte prehodne in končne določbe. Neko delo za fizične osebe ste zaradi tega, ker želite zaježiti sivo ekonomijo, opraviti z delom na črno, naredili popolnoma birokratizirano. Še en birokratski nesmisel te vlade. In če smo prej pri prejšnjih členih govorili, kaj je sosedska pomoč in sorodstvena pomoč – še en nesmisel. Poglejte, zakaj imam probleme, da bi podprl tudi tiste amandmaje, pa jih vsi predlagamo, vse poslanske skupine. Poglejte, kaj smo napisali za sosedsko pomoč. "Za sosedsko pomoč se šteje opravljanje dela med sosedi posamezniki, kadar med njimi obstaja določena bližina v smislu prebivanja." Kadar med njimi obstaja določena bližina v smislu prebivanja. Kaj je to? Meja? Ali je ena ulica stran ali je ena hiša stran? Spoštovani, v praksi zaradi takšnih nesmislov potem prihaja do absurdov in nobena zakonska teorija ne podpre tega, kar se dogaja v praksi. Mislim, da je to celo iztožljivo, če nek inšpektor nekoga prijavi, da to ni sosedska pomoč. Povejte, kako se bosta dva pravnikova zmenila, kaj je določena bližina v smislu prebivanja. Upam, da dobim odgovor.

Skratka, je nekaj dobrih nastavkov v tem zakonu, ampak zaradi teh vrednotnic imam čedalje bolj občutek, da gre za nek piar zakon, kjer se bo lovilo male osebe – fizične osebe, da ne bo pomote – skratka državljane in državljanke, kjer je poleg tega, kar jim trenutna zakonodaja omogoča – kratko delo, malo delo, kratkotrajno delo in vse ostalo, še nekaj novega, da bo več birokracije, na koncu pa ne bomo niti vedeli kdo plača, kdo pije in tako naprej.

Posebej je ta vrednotnica nesmiselna, nerazumna v času v katerem živimo. V času, ko ta vlada govori o tem, koliko bo z nacionalnim programom povečala zaposlenost, ko je socialna slika Slovenije na psu, mi pa se gremo novo birokracijo in s tem želimo preprečiti sivo ekonomijo zaposlovanja oziroma dela na črno. Figo! Kolegica Romana je lepo povedala, kaj so ukrepi v državah, ki se gredo – sicer gospoda Frangeža ni tukaj – neko tako pokvarjeno

liberalno politiko, pa še tisto liberalno je verjetno samo črka L od liberalnega. Majhni davki, spoštovana ministrica, kolegi in kolegice. Majhni davki, davčna razbremenitev, manj birokracije. To žene ljudi, da delajo, žene delodajalce, da odpirajo podjetja. In s takšnimi ukrepi ne bo noben več veliko bolj zaposljiv, pravnih oseb na srečo ta vrednotnica ne zadeva, ostali pa se bodo spraševali, ali se splača vklopiti razum in iti po vrednotnico ali pa delati tako kot zdaj. Menim, da ne bo nič drugače.

Sicer pa, spoštovani in spoštovane, predlagam, da prvi to vrednotnico izkusite v tistih koalicijskih skupinah, kjer boste ta zakon podprli v takšni obliki, torej brez amandmajev SDS, pa boste naredili tudi pri sebi doma tisto, za kar se borite, da ne bomo o določenih poslancih brali, kako preprečujejo delo na črno, doma pa delajo ravno obratno.

Pa se bom še stoprič ponovil. Eno so besede, drugo dejanja. Spoštovani in spoštovane, nižji davki in razbremenitev in bo življenje lažje. Življenje z vrednotnico pa ne bo lažje ne za delodajalca, oziroma fizično osebo, niti za tistega, ki bo to delo opravljal. Skratka, zdi se mi, da gre res za en tak nesmisel kot pri prevoznih, kjer se lahko resnično na koncu, in s tem bom tudi zaključil, sprašujemo kdo bo sploh v tej Sloveniji še delal, če ko sploh razmišljaš o delu, dobiš najprej par plaht papirjev, kaj vse moraš narediti, da boš delal. Resnično. Vaš namen je zvišati število zaposlenih v Sloveniji. S takšnimi ukrepi delate slovenskim ljudem, tistim, ki želijo delati, medvedjo uslugo. In zaradi vrednotnic se siva ekonomija ne bo zmanjšala niti za en procent. Niti za en procent. Če se bom zmotil in bodo ob letu osorej podatki drugačni, sem se pripravljen javno opravičiti, ampak verjemite, lahko naredimo vrhunsko teorijo, praksa bo takšne sisteme, kot so vrednotnice, dala na laž.

Skratka, podprl bom naše amandmaje in pozivam vse tiste, ki vsaj malo razmišljajo o tem, kako ustvariti dodano vrednost slovenskemu delavcu, da podprete amandma SDS. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

K besedi se je najprej prijavil ministrica. Izvolite, imate besedo.

DR. ANJA KOPAČ MRAK: Hvala za besedo, spoštovana podpredsednica.

Gospod Lisec, jaz sem vesela, da v Butalah naredimo vsaj kaj tako dobrega, da se vi strinjate s tem, ker ste rekli, da ima zakon celo nekaj dobrega. Tako da izgleda, da nam v Butalah rata morda še kaj takšnega, da se vi, ki od zunaj opazujete Butale, lahko celo s tem strinjate.

Ampak ne bom nadaljevala s tako žaljivim tonom, kot ste vi začeli, in bom samo javno, zaradi tega, ker se to snema, povedala, da oporekam vedno znova žaljenju uslužbencev v javni upravi, v tem primeru Ministrstva za delo,

družino in socialne zadeve. Nimam nikakršne pravice dajati sodbe o stvareh, o katerih ne veste in žaliti uslužbence počez. Verjetno se vi tudi ne počutite prav okej, ko vsi žalijo poslance Državnega zbora, zato, če želimo nivo razprave dvigniti, in nas gledajo ljudje po televiziji, potem predlagam, da ne žalimo vsepovprek vseh v tej državi, če komu nekaj ni všeč. In politično odgovornost za zakon vedno prevzame minister in jaz tukaj stojim ter ga zagovarjam in s tem nimajo uradniki Ministrstva za delo tako ali drugače nič. In upam, da se nikoli več ne bo ponavljala zgodba, da ljudje, ki pišejo zakone, ki nikomur ne odgovarjajo, ko pride do zamenjave oblasti, so uradniki, ki nimajo nobene veze s političnimi odločitvami, zamenjani, ker drugače bomo v tej državi zelo težko karkoli naprej premaknili, če se bo vsak uradnik bal, kdo ga bo zamenjal ali ne. Zdaj se bom pa umirila pa bom poskušala pojasniti stvari.

Sosedsko delo ostaja nespremenjeno. O tistem zakonu, ki je SDS, kljub strinjanje socialnih partnerjev, vložil po prejšnji zakonodaji referendumsko pobudo. Enaka definicija je in vam tudi ta definicija ni všeč. V Butalah res ne vemo, kam naj gremo in v katero smer, da bo vam všeč. In celo inšpekcijske službe, veste, nimajo s tem, kako je definirano sosedsko delo, prav nikakršnih problemov, ampak mi v Butalah pač poskušamo biti najbolj pametni in bomo zapisali definicijo, ki se jo je pač minister spomnil, da bo morda najbolj odgovarjala vsem izven Butal.

Lovimo ljudi. Jaz sem povedala večkrat, da zato uvajamo vrednotnice zato, da ne bomo samo sankcionirali ljudi; zato, da ne bomo govorili samo o tem, kako bomo krepili inšpekcijske službe in kako dvigujemo globo. Zakaj osebno dopolnilno delo? Zaradi tega, ker ga izvajajo fizične osebe, storitve, ki jih izvajajo, so vezane na naše domove, kjer vemo, da je veliko dela na črno. In zato ker vemo, da ljudje, ki to delo opravljajo, ne želijo prijaviti osebnega dopolnilnega dela, smo jim želeli dati spodbudo v obliki vrednotnice. Lahko da bodo te ljudje na koncu rekli, da je to, tako kot pravite, samo brezvreden kos papirja, morda pa bo neka ženska, ki to delo opravlja že vrsto let, vseeno dobila kakšen dan ali mesec pokojninske dobe in tega pač ne bo jemala kot nekaj popolnoma brezveznega. Ampak vi mislite, da smo v Butalah in zgleda, da si v Butalah plačevanje prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje izmišljujemo in je pač nepotrebno, kar uvaja.

Samo za to gre, osebno dopolnilno delo že sedaj poznamo, ga ne obremenjujemo administrativno. Dodatek pri vsem – ker že zdaj obstaja samo to, da posameznik, ki naroči delo, pred tem samo enkrat na mesec preko e-uprave ali pa, če nima spleta, na upravnih enoti plača 9 evrov za 1 mesec. Ne, prej ste mi očitali, da ne naredimo po dnevih. Kaj bi bilo šele potem? Bi vsak dan mogli to delati. Potem me ven iz te dvorane vzamete pa bi bila ne vem kje, v

Butalah 3. Ne, pavšal uvedemo, pa je administrativno obremenilen. In to, da ljudem, ki delajo in to samo omejene storitve, naj povem še enkrat – podjemno pogodbo v tej državi je pač treba skleniti pisno, moraš imeti kar nekaj znanja o tem, da jo skleneš, lahko bi jo tudi poenostavili, ampak to ne pomeni, da ne bi v zdajšnjem sistemu morali preko REK obrazcev plačati prispevkov. Zdaj, če mislite, da je to lažje, da jaz najamem inštruktorico, za katero ne vem, kolikokrat na mesec bo prišla k meni, ali pa čistilko in potem vsakič, ko ona meni izda račun, grem jaz potem še na Durs in plačam vse prispevke, prav. Jaz v Butalah mislim, da je enkrat na mesec plačati prispevek 9 evrov lažje. Ampak ne bomo prišli do kraja, nima smisla, to vse postaja kot da govorimo drug drugemu. Predvsem pa to – z gospo Romano Tomc jaz vedno z veseljem debatiram. Lahko, da se midve ne strinjava in v tem Državnem zboru je prostor, kjer si povemo argumente, prav, ampak žaljivost ob tem, kdo je kje, pa ne vem, če ima mesto. In jaz sem vzela – lahko, da se motim – vaše izvajanje kot žaljivo. Pa niti ne osebno. Predvsem do vsega tega, kar delajo na ministrstvo, ker ne boste verjeli – ljudje delajo.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Ker sem videla še željo po razpravi, bom kar odprla možnost za prijavo. Prosim, da se prijavite. Prijava je v teku. Prijavljene imamo še tri razpravljavce. Kot prva je prijavljena dr. Andreja Črnak Meglič. Izvolite.

DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ (PS SD):
Hvala lepa, gospa podpredsednica.

No, nekajkrat sem se želela javiti k besedi, ampak očitno nisem bila dovolj vidna. Tako bom rekla na začetku – res je, strinjam se s kolegico Tomc. Dejstvo je, da tukaj imamo svoje poglede, navkljub temu, da si izmenjujemo argumente, verjetno to ne bo kaj bistveno pripomoglo k temu, da se mnenja spreminjajo. Pač tako je, nekateri smo prepričani, da je način, kako se urejačasno in občasno delo, v tem zakonu dobra rešitev. Zakaj menimo, da je dobra rešitev? Zato, ker na eni strani odmerja pravo razmerje med korenčkom in palico, kot temu rečemo. Ob tem, ko se poenotijo kazni za to, da prihaja do kršitve, z ostalimi rešitvami v drugih zakonih, hkrati tudi nekaj dajemo, kajti samo s tem, ko bomo nekaj dali, bomo lahko ljudi spodbudili, da se bodo nehali izogibati temu, da se prijavljajo oziroma izvajajo delo na črno. Občasno in začasno delo je specifično delo. To je delo, kjer ime samo pove, da ga ne rabimo neprestano, ne rabimo ga v ogromni količini ur, ampak je to delo zamejeno za pomoč na domu, točno za določene oblike dela, in je zamejeno tudi v obsegu denarja, ki se lahko za te namene pravzaprav izkoristi. In dejstvo je, da ta dejavnost danes obstaja in ta dejavnost

danesh obstaja v veliki meri kot oblika dela na črno.

Veste, jaz sem to priznala. Jaz gospe, ki je tako socialno ogrožena, ki nima več kot osem ur dela na mesec, ne morem prisiliti, da se prijavi za opravljanje tega dela. Lahko ji samo rečem: "Hvala lepa, z vami se ne bom več pogovarjala." V razpravi pa sem jasno povedala, jaz želim poravnati prispevek zanjo. Jaz želim. To sem povedala v razpravi in sem rekla, da v marsikaterem primeru verjamem, da je oporekanje temu tudi v bistvu sprenevedanje, kajti mi se pokrijemo s kovtrom pa rečemo: "Ne, ne, jaz pa nimam dela na črno," ampak vrednotnice pa ne bi plačali. Zato sem šla zavestno v to, da sem priznala, in še enkrat pravim, to delo bom koristila naprej in vrednotnico plačevala, kajti prepričana sem, da jo bomo z današnjo razpravo oziroma glasovanjem tudi podprli.

Zakaj se mi zdi na drugi strani ta rešitev dobra. Zato, ker dejansko odmerja enostavno postopka na eni strani in pravzaprav prinaša neko nagrado za to, da ti to delo opravljaš, na drugi strani. To se pravi, gre v smeri vsako delo šteje. Lahko bi prisluhnila vašim argumentom, da pač ni dobro, da samo ena vrednotnica na mesec in tako naprej, če se opravlja večja količina dela, ampak potem vam pravim, v maniri med Scilo in Karibdo, med administrativno obremenitvijo in principom vsako delo šteje, povejte boljšo formulo. Sama na formulo, da poenostavimo stvari in delamo pač pogodbe o delu, ne pristajam, kajti v tem primeru, jamčim vam, ne bo prav nič manj dela na črno.

Še nekaj bi povedala. Sama rešitev, ki jo imamo vsebovano v našem zakonu, je uveljavljena tudi v drugih državah in boste z zanimanjem lahko opazili, da tudi statistični podatki za državo, ki se je tega v veliki meri poslužila, to je Belgija, kažejo, da se je delo na črno zmanjšalo. To se pravi, da ni res, ne moremo govoriti na pamet. Res pa je, da bo v Sloveniji, ki ima veliko maniro dela na črno, pač to težje premikati. Ampak če si bomo vsi prizadevali za to, če bomo vsi naredili korak v tej smeri, jaz mislim, da bomo lahko naredili veliko. Pa še nekaj. Ko nastopamo v medsebojnem razmerju, smo tisti, ki koristimo to delo, v vlogi delodajalca. Zato je prav, da preko vrednotnice prispevamo tudi nekaj in to poravnamo. In na drugi strani, kot že rečeno, to bo spodbuda za ljudi, da legalizirajo oblike in bodo od tega tudi nekaj imeli. Prav je, da nekaj tudi imajo. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Sem pa najprej, preden dam besedo gospe Sonji Ramšak, dolžna pojasnilo. Ko sem danes namreč prevzela vodenje seje, je bil seznam razpravljavcev, ki so se ročno prijavljali, že narejen. In ko smo prišli skozi, sem odprla novo razpravo, kjer ste se lahko tudi vi prijavili.

Hvala lepa. Sedaj pa dajem besedo gospe Sonji Ramšak.
Izvolite.

SONJA RAMŠAK (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica, Spoštovani državni sekretar s sodelavcem!

Jaz bi se najprej navezala na tisti del razprave, ko je tudi ministrica govorila o tem oziroma v bistvu replicirala poslanki Romani Tomc, ki je navajala pri tem, da uvajate nove davščine, da je tudi Zakonodajno-pravna služba Državnega zbora opozorila že na pristojnemu odboru, da dejansko ni podpirala te novele. Res je, Zakonodajno-pravna služba je v svojem pisnem mnenju opozorila, tako kot je dejala ministrica, na spreminjanje sistema osebnega dopolnilnega dela in seveda posledično s tem tudi pravic in dolžnosti, ki izhajajo iz Zakona o pokojninsko in invalidskem zavarovanju 2 in pa seveda tudi v skladu z Zakonom o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju. Zakonodajno-pravna služba je namreč opozorila, da morajo za odstop od sistemske ureditve zaradi načela enakosti pred zakonom obstajati stvarni in razumski razlogi, izhajajoči iz narave stvari. In sedaj s temi vrednotnicami dejansko rušimo ta dva sistema, zato ker niso vsi enaki pred zakonom. Pod enakimi pogoji ne bodo uveljavljali pravic iz teh dveh zakonov in to je bilo verjetno mišljeno v predhodnih razpravah.

Bi pa dejala to, da je res, da smo v Slovenski demokratični stranki absolutno za preganjanje črne ekonomije. Ampak črna ekonomija se začne preganjati že v družini. Začne se že vzgojo najmlajših in tako naprej. Moramo si pa priznati, da se je leta in leta v bistvu nekako na račun socialnega miru podpiralo tudi delo na črno. In da organi pregona pa tudi nadzorni organi, od inšpekcijskih, policije, tožilstev in še marsikoga drugega, pri preganjanju črne ekonomije niso bili uspešni. In danes se soočamo z nekimi parcialnimi rešitvami, ki dejansko samo administrativno prinašajo sicer morda nekatere dobre stvari, vendar pa v globalu ne odpravljajo bistvenega problema, to je 130 tisoč brezposelnih oseb in odpiranje novih delovnih mest, bodisi v okviru podjetij ali samostojnih podjetnikov in tako naprej. In zakaj ne gremo raje v tej zakonodaji spreminjati tistih pogojev, tako kot je rekel gospod Frangež, da je ugotovil, da je zato, ker je njegova varuška na koncu ugotovila, da dela praktično "glih za glih", enostavno odpovedala kot samostojna podjetnica. To so tiste stvari, ki bi jih mogli sistemsko spreminjati. Obdavčitve so dejansko nemogoče in tisti, ki dela kot samostojni podjetnik, ima toliko in toliko ovir in na koncu, ko se preračuna, ugotovi, da mu praktično nič ne ostane.

Bi pa glede te aktivne politike zaposlovanja in zmanjševanja brezposelnosti tako, da se brezposelne osebe odločajo, da odprejo espe oziroma postanejo samostojni podjetnik, opozorila na eno stvar. S spremembo

zakonodaje, in sicer Zakona o gospodarskih družbah, smo izjemno zaostriili pogoje. In zakaj se marsikatera oseba, ki je danes na Zavodu za zaposlovanje kot brezposelna oseba, ne odloči za to, da se registrira kot samostojni podjetnik? Gre celo čez ta proces aktivne politike zaposlovanja, zato ker proces ne zazna te določbe, ki je bila dodana v 10.a členu Zakona o gospodarskih družbah, to pa je, da ne more postati samostojni podjetnik oziroma odpreti podjetja oseba, ki je bila pravnomočno obsojena na kazen zapora zaradi kaznivega dejanja zoper gospodarstvo, zoper delovno razmerje in socialno varnost in dodali smo še, da se v skladu z zakonskimi določbami navedene omejitve upoštevajo pet let od pravnomočne sodbe oziroma do dneva izbrisa iz kazenske evidence. In kaj smo tukaj naredili? Nekdo, ki je ostal brez službe, ki ni imel prihodkov in je bil nesposoben poravnati svoje obveznosti, je imel morda na trajniku določene zadeve neurejene in teh obveznosti do neke gospodarske družbe ne more poravnati. Kaj se zgodi? Gospodarska družba sproži postopek po Kazenskem zakoniku, sodišče ga obsodi na zaporno kazen, ker seveda s socialnimi transferji teh zadev ne more poravnati, in smo praktično izenačili tajkune s tistim, ki je ostal brez službe in svojih obveznosti ne more poravnati. Ni sorazmernega učinka. In zaradi tega marsikdo, ki je danes prijavljen na Zavodu za zaposlovanje in je prejemnik socialnih transferjev, ne more rešiti svojega položaja na ta način, pa čeprav ima lahko dober program, dober projekt, ampak tega ne more uresničiti.

Spoštovani gospe in gospodje, ko se bomo začeli na sistemski ravni pogovarjati, odpravljati administrativne ovire in omogočati ljudem, da bodo lahko sami poskrbeli za svojo varnost, za svojo prihodnost, potem bomo lahko rekli, da smo socialna država. Jaz ne podpiram socialne države na način, da ljudje v bistvu životarijo na račun socialnih transferjev. Podpiram socialno državo, ki omogoča nekemu, ki je izgubil službo ali pa zaradi drugih okoliščin ni mogel dobiti zaposlitve, da lahko svoj socialni status rešuje na ta način in vidi prihodnost. In tu je predvsem problem mladih, pa tudi starejših. In na ta način, kot se danes pogovarjamo, pa seveda s tem ne bomo rešili tega. In jaz sem za to, da lahko tudi tisti, ki se upokoji, naprej opravlja določena dela, ampak jaz mislim, da imamo drugih oblik dovolj in da so te vrednotnice v bistvu samo neka tiha podpora tudi delu na črno. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

Gospod Marko Pavličič.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala za besedo.

Naj najprej odgovorim na vprašanje, ali smo za to, da se zajezi delo na črno, ali nismo. Absolutno smo za to. Tukaj ni nobenih dvomov. Absolutno smo za to, da se čim bolj zajezi delo na črno. Ampak zato, da bomo to dosegli,

morajo iti inšpektorji delati na teren, ne pa da sprejemajo rešitve, ki bodo omogočali, da bodo inšpektorji delali v foteljih, kar je ta rešitev. Delati morajo začeti in potem bomo s tem kaj dosegli. Naj bo jasna še ena zadeva tukaj. Državljska lista nikoli, praktično nikoli, ne podpira oziroma ni navdušena nad tem, da večamo raznorazne globe. Nikoli nismo navdušeni nad tem.

Bi pa tukaj omenil še eno zadevo, ki jo je omenila kolegica Kristina. In sicer, če govorimo o delu na črno in omejevanju le-tega, ja, dajmo pogledati še na nekatere panoge, ki so bistveno bolj pomembne glede tega, to je zdravstvo in odvetništvo. Tam je potrebno tudi kaj narediti. Ali tam uvajamo kakšen vavčer ali kaj podobnega, da bi to naredili? Ne uvajamo. Dajmo še na teh področjih kaj narediti. Ko pa že govorimo o teh vavčerjih – različne oblike dela so bile omenjene in omenjen je bil primer muzeja, ki dobi vsak teden en avtobus obiskovalcev in potem najame nekega vodiča za tisti dve uri, upokojenega, ki to dela bolj iz veselja, kot zaradi tega, da bo dobil plačano. In če gre to preko muzeja, ni možna rešitev preko osebnega dopolnilnega dela, zato ker gre tukaj za pravno osebo. Če pa gre praktično za isto zadevo, pa se ta avtobus obiskovalcev zmeni s tem vodičem, da gredo po jarkih nad Kobaridom in tako dalje, tam pa gre lahko za osebno dopolnilno delo. Ampak kdo je v obeh primerih deležen te storitve in kdo je tisti, za katerega se to izvaja? Tisti avtobus udeležencev. Kakšna je razlika v obeh primerih? V obeh primerih vodič dela za tiste ljudi, za fizične osebe. V enem primeru je zraven še muzej, v drugem morda niti ni, ampak če gre tukaj za en avtobus obiskovalcev, veste, da to zraven pomeni tudi en avtobus vavčerjev, glede na ta način, ki ste si ga zamislili. Tu res delamo eno veliko zmedo.

Da ne bomo imeli samo polemične razprave glede tega, imam pa še eno vprašanje, na katerega si pa žal nisem znal sam odgovoriti, pa bi lahko gospoda iz ministrstva odgovorila. Omenjeno je bilo, da smo z interventnim zakonom v zdravstvu uvedli tudi 6,35 % prispevek za zdravstveno zavarovanje. Moram priznati, da sem jaz to preverjal pred 14 dnevi na Dursovi spletni strani in je tam res pisalo tako. Včeraj sem ponovno preverjal in tam tako več ne piše. Vmes je to nekdo popravil in je omenjen že ta novi zakon, ki še ni sprejet, o katerem danes razpravljamo. Vendar, če smo takrat sprejeli teh 6,35 % zdravstvenega prispevka tudi za osebno dopolnilno delo, me zanima, v kateremu členu v tem predlogu zakona to sedaj ukinjamo oziroma ali to ostaja. Jaz sem šel prej natančno čez zakon in nisem našel, kje to ukinjamo. Tako da bi tukaj res prosil za čisto jasen odgovor, v katerem členu to sedaj odpravljamo. Omenjeno je bilo tudi večkrat že, da sedaj ni možno zakonito izvajati tega osebnega dopolnilnega dela. Seveda je možno. Osebno dopolnilno delo je že v trenutno veljavnem zakonu. Tako da glede tega, ali je to zakonito ali ne, ni

popolnoma nobene spremembe. Vi sicer pravite, da bo sedaj to lažje. Jaz osebno menim, da pač ne bo nič kaj veliko lažje, ker za samega izvajalca menjamo iz 3 mesecev na 6 mesečno poročanje, dodatno pa uvajamo administrativni napor na strani naročnika. Se pravi, malenkost se zniža ta administrativni napor na strani izvajalca, ampak uvajamo popolnoma novo administrativno breme na strani naročnika.

In glede vavčerjev in tistih, ki samo čakajo, da bodo lahko začeli to izvajati in uporabljati. Glejte, jaz sem tudi govoril z enim gospodom in sva malo predebatirala to glede vavčerjev in ko sem mu razložil, da tukaj ne gre za to, da bi šlo za podoben vavčer, kot je v turističnih aranžmajih, kjer ti dobiš vavčer za na primer 1 teden nekje v Rogaški Slatini ali kje, in s tem vavčerjem potem tam dejansko dobiš in plačaš to storitev. Ko sem mu pojasnil, da ne gre za tovrsten način, potem je rekel, da je res to nesmiselno, kar uvajamo. Tako, da tukaj so mnenja tudi med ljudmi zelo različna. Niso samo taki, ki komaj čakajo te vavčerje, in morda se tisti, ki komaj čakajo te vavčerje, v bistvu niti ne zavedajo, kaj bodo dobili s tem. In, ko smo že ravno pri tem, ker se podobno rešitev, kot sem jo omenil za turistične agencije in kjer je nekako že splošno uveljavljen pojem uporabe tega vavčerja, uporablja tudi v kakšni drugi državi. In tukaj pride do zanimive situacije, ker v teh drugih državah, kjer so uvedli tovrstne vavčerje, le-te sedaj ukinjajo. Mi jih uvajamo in to še drugačne.

Strinjam se, da imamo vsi radi urejene stvari, s tem se absolutno strinjam, vendar vavčerji niso niti edina niti najboljša možnost, da imamo zadeve urejene. Urejene zadeve imamo tudi na ta način, da zahtevamo račun in v to gre tudi akcija Vklopi razum, zahtevaj račun! V trgovini zahtevate račun, dobite ga in s tem ste prepričani, da ste opravili svojo državljansko dolžnost. Sedaj poleg tega Vklopi razum, vzemi račun! uvajamo še naslednji pojem, in sicer vklopi razum, kupi vavčer, vzemi račun. Glejte, delamo zmedo na tem področju. Če želimo, da bo zadeva učinkovita, mora biti enostavna. Čim bolj enostavna. Obdržimo te trenutne vzpostavljene sisteme in kjer je treba, tudi zmanjšamo administrativna bremena, če je treba. Skratka, tisti, ki naroči neko osebno dopolnilno delo, se zaveda, da mora dobiti račun, potem pa ta, ki je zaračunal to storitev, ta dohodek naprej prijavi – kar bo moral tudi po tem predlogu zakona, tega mu ne odpravljamo – in ko pač prijavi ta dohodek, potem plača tako dohodnino in zraven lahko plača še prispevke. S tem smo pa dejansko olajšali to delo. Ne pa da uvajamo še nakup neke nove vrednotnice in tako dalje.

Nekaj sem omenil že ob samem prvem branju zakona pa bom omenil še enkrat tukaj. Koalicijska pogodba. V Državljski listi koalicijsko pogodbo jemljemo zelo resno. In koalicijska pogodba ima notri eno zavezo o neuvajanju novih davkov in nepoviševanju davkov. In zdaj, če se bomo tukaj lovili na

besede ali je prispevek davek ali ni prispevek davek in tako dalje, bom rekel samo to, da dajmo potem za vsako naslednjo dajatev uvesti harač, ki ni niti davek niti prispevek. Pa ko bomo še to zapisali v koalicijsko, si izmislimo še šesti izraz, če je treba. Pojdite na ulico in vprašajte, če je prispevek davek ali ni in če je to vse en šmoren. Treba je plačati državi. Iskati tukaj ali je besedica taka ali besedica druga, oprostite, to je pa čisto izpod nivoja.

Meni je tudi zelo žal, da moramo tukaj nastopati na ta način, da si moramo izmenjevati ta stališča, da nismo v prehodnih korakih uspeli najti skupne rešitve, boljše rešitve, ampak zdaj smo tukaj in pač moramo glasovati o tej zadevi. Kako bom sam glasoval, mislim, da je dovolj jasno že iz same razprave. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Besedo je želel tudi predstavnik Vlade. Izvolite, gospod Dejan Levanič.

DEJAN LEVANIČ: Hvala lepa za besedo.

Zelo pomembno se mi zdi, ko že govorimo o nekih novih rešitvah in novih spremembah, da o njih govorimo dokaj jasno in tudi če se kje še ne razumemo ali pa obstaja kakšna dilema ali nerazumevanje rešitve, ki je na mizi, to na tak način in na dolgo predebatiramo, da nam bo potem res vsem jasno, kaj in kako bo v prihodnje s temi vrednotnicami. Ker se lahko strinjamo, da mogoče ni edini ali pa – če se bo v prihodnosti izkazalo – najboljši primer rešitve, kako rešiti osebno dopolnilno delo, je pa ta trenutek zelo preprost. Zelo preprost. Bolj preprost od obstoječega načina. In ima en pomemben element, motivacijski, da bo ljudi spodbujal, ki danes delajo po domovih, in to je dejstvo, da se bodo na koncu res registrirali in nekaj od tega imeli. In tukaj ne gre za kršitev koalicijske pogodbe, ker ne gre za nove davke, ker ko plačaš prispevek, dobiš iz tega prispevka pravico. Davek plačaš takrat, ko pač plačaš davščino državi in od tega mogoče nimaš direktne pravice, imaš pa druge ugodnosti, kot so javno zdravstvo, javno šolstvo in tako naprej, ampak to ni debata za današnjo sejo Državnega zbora. In tukaj se bomo morali vsi v neki debati v prihodnosti vprašati, ali je res država nekdo na čisto drugi strani ali pa je pač to nekdo, ki mora opravljati z javnim denarjem, seveda na najbolj učinkovit način, in ga seveda potroši za tiste stvari, ki jih ljudje dejansko tudi potrebujejo.

Da odgovorim na nekaj vprašanih oziroma dilem, ki so se pojavile. V pokojninski reformi, ki je bila sprejeta, je v 18. členu natančno pojasnjeno, na kakšen način se obračunava plačevanje prispevkov. In če pogledamo potem minimalni del za pokojninsko blagajno oziroma za priznavanje neke mesečne pokojninske dobe, bi moral posameznik vplačati znesek 210 evrov, da bi imel mesec pokojninske dobe, tiste minimalne. Od tega pride ta znesek,

ki smo ga mi izračunali in to tudi pojasnili Zakonodajno-pravni službi, se pravi 7 evrov na dan, plus 2 evra za zdravstveno blagajno za tisti trenutek, ko človek opravlja delo na domu, da je zavarovan, ker danes zdravstvenega blagajna od osebnega dopolnilnega dela, ki obstaja, ne pobere nič.. Sedaj bo s tem človek, ki bo opravljal osebno dopolnilno delo, zavarovan in zraven bo imel en dan pokojninske dobe. In če delite 210 s 7, na 30 dni, potem pridete do rezultata, kako smo prišli do tega zneska. To smo objavili tudi Zakonodajno-pravni službi in zaradi tega, ker to osebno dopolnilno delo urejamo oziroma pa posebej urejamo v tem zakonu, na tak način tudi delno prepričali tiste, ki sistemsko gledamo na stvari. Tudi mi moramo sistem sistemsko gledati na stvari, ampak če v zakonu ni določeno drugače, osebno dopolnilno delo pa je drugačen element ravno zaradi nadzora, ravno zaradi oblike dela, ravno zaradi omejitve glede mesečnega zaslužka in zaradi vrste del oziroma tistih del, ki so dopuščena.

Zato je pomembno, da ne moremo kot osebno dopolnilno delo dopustiti vsakršno delo, ampak samo dela iz določenega seznama, torej varovanje otrok, čiščenje, košnja trave. Še bomo v debati glede pravilnika videli, kaj res dejansko spada kot osebno dopolnilno delo. In ja, turistični delavci so se do zdaj lahko ponekod posluževali osebnega dopolnilnega dela. To bo debata v prihodnje, ali to pustiti znotraj pravilnika ali ne. Ne more pa nikakor priti do primera – gospod Pavličič, tukaj je tisti problem, če se že pogovarjamo o strokovnih argumentih, kako urediti osebno dopolnilno delo v prihodnje, da ne manipuliramo z dejanskimi podatki in da ne strašimo ljudi – da če bo nekdo po osebnem dopolnilnem delu peljal nekoga na izlet, da bo cel avtobus za njega plačal vavčer, ker je potem vsak udeleženec v avtobusu plačal za njega vavčer. To je popolno nerazumevanje te ureditve in če je od začetka bilo tako, da se ne razume, potem bi pa res morali vprašati takšne zadeve. Ker lahko na koncu koncev tudi jaz rečem, da bo eden sedel v avtobusu, ki bo povabil na zabavo 30 ljudi in bo samo on kot naročnik njemu plačal ta vavčer v znesku 9 evrov. Če gremo na takšne podrobnosti, potem sploh ne bomo naredili koraka naprej, ker potem tudi pri vaši ureditvi, ki ste jo povedali, kako naj bi osebno dopolnilno delo zgledalo v prihodnje, gremo staviti, da 90 % ljudi sploh ni vedelo, kaj ste želeli povedati. Ali pa si zamislite, da boste prepričali 90 poslancev tukaj v dvorani, da je to najboljša in najbolj optimalna rešitev za naprej. So problemi, ker želimo motivirati ljudi na terenu, da se registrirajo in opravljajo osebno dopolnilno delo. Dejstvo je, da ta dela obstajajo in dejstvo je, da jih ne želimo finančno obremeniti ali pa kakorkoli dodatno obremeniti, da bodo od tega, kar delajo, imeli najmanj. Ravno nasprotno. Zelo enostaven način registracije osebnega dopolnilnega dela na upravni enoti omogoča naročniku, ki bi naročil čistilko, pomoč na domu ali varovanje otrok, da preko seznama na

internetu enostavno zbere osebo, ji plača 9 evrov in svoj del do države pokrije. S tem pa še tej osebi omogoči dan pokojninske dobe in za tisti trenutek zdravstveno zavarovanje, ko oseba to delo tudi opravlja. Ta korak naprej bo marsikomu omogočil, ki mogoče danes nima možnosti zaposlitve ali ki mogoče dela štiri ure na dan, da si bo dodatno zaslužil nek denar in tak vavčer oziroma vrednotnica mu bo predstavljala motivacijo, da bo skupaj z naročnikom ugotovil, da je to za oba v redu. Da en na legalen način naroča storitev in da drugi od tega nekaj ima. En dan pokojninske dobe, dva, tri, štiri, pet dni, kakorkoli. In to je bistvo ureditve osebnega dopolnilnega dela. En korak naprej mogoče v neki novi miselnosti urejanja stvari v naši državi. Verjamem pa, da je vsaka sprememba pač težka in da se mogoče bojimo, kaj bo povzročila v prihodnje.

Tako da vse oblike dela pri nas povzročajo določene težave. Mi se na ministrstvu tega zavedamo in seveda sprejemamo tudi vaše kritike, poglede, kaj je treba v prihodnje urediti. Danes je ena izmed rešitev na mizi. Dobra rešitev, enostavno, preprosta. Sigurno se bo v praksi kdaj pokazalo, da nam še kakšen segment ne štima ali pa da ni dobro urejen. Ampak ravno zaradi tega pa moramo spreminjati stvari, da vidimo, kaj se nam dogaja na terenu. In jaz vas seveda res prosim, da še enkrat premislite vsi tisti, ki ste skeptični in prav je, da ste skeptični, ker verjamem, da tudi vi želite, da so rešitve dobre, da prepustimo zakon, da gre naprej in da institut osebnega dopolnilnega dela postane uporaben v življenju. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa tudi vam. Gospod Marko Pavlišič, imate repliko? / oglašanje iz klopi/ Torej bom jaz odprla možnost prijave k razpravi. Odpiram možnost razprave. Imamo dva razpravljavca. Prvi je gospod Marko Pavlišič. Izvolite.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala za besedo. Žal nisem dobil odgovora na prej postavljeno vprašanje. Po vaših besedah smo namreč z interventnim zakonom uvedli plačilo prispevka za zdravstveno zavarovanje v višini 6,35 % za osebno dopolnilno delo, zdaj pa v tem zakonu ne najdem člena, ki bi to po novem odpravljal. Tako da bi tukaj prosil za razpravo. Boste povedali kar potem v prijavi.

Drugo vprašanje pa se nanaša na že prej omenjeni avtobus vrednotnic, ki je potreben, če se storitev izvaja za več naročnikov hkrati. Pa ni nujno, da je to samo turistični avtobus, ki pride, druga varianta so recimo inštrukcije. Če recimo nek brezposelni profesor inštruiira hkrati pet učencev, ali to pomeni pet vrednotnic? Ali mora vsak naročnik prinesiti s seboj svojo vrednotnico? V tem primeru, potem pa lahko to naprej napeljemo na vprašanje okoli avtobusa. Toliko. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa.

Dr. Andreja Črnak Meglič, izvolite.

DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ (PS SD): Hvala.

No, ravno na to vprašanje želim odgovoriti. V 4. točki 28. člena piše, da do začetka uporabe teh amandmajev, ki ste jih vi vložili, oziroma do začetka uporabe 12. do 16. člena tega zakona, človek ni obvezno zavarovan za poškodbo pri delu in poklicno bolezen na podlagi 17. člena Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju. To se pravi, da ni zavarovan. Če pa seveda to pade, bo pa to druga zgodba. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa.

Ali bi še kdo želel razpravljati? Še imamo željo po razpravi. Odpiram možnost za razpravo. Prosim za prijavo. Imamo še dva razpravljavca. Prvi je Darko Jazbec. Izvolite.

DARKO JAZBEC (PS PS): Hvala lepa za besedo.

Ko to zdaj že lep čas poslušamo, mi ni jasno, zakaj sploh koga moti ta vrednotnica? Saj ni moteča. Recimo, če ni dobra, še ne pomeni, da jo mora potem nekdo uporabiti. Ni pa potrebno biti proti njej. Obstaja samo možnost, da jo kdo uporabi. Torej, uporabil jo bo tisti, ki želi, da so stvari urejene, ker nudi neko varnost s strani tistega, ki dela in nudi zaupanje s strani tudi tistega, ki delo nudi. Ne razumem pa, zakaj vas toliko moti? V najslabšem primeru bi tisti lahko še vedno uporabil katero drugo obliko registrirano za delo ali pa delal na črno tako kot sedaj. S tem se samo da dodatna možnost, da so stvari vseeno boljše urejene. Tako da motečega faktorja tukaj res ne vidim. Lahko da niste zadovoljni s tem sistemom, ampak da bi bili pa proti temu, pa ne razumem.

Kar se tiče tega, vidim, da se več stvari iz zdravstvenega zavarovanja tukaj meša. Tukaj gre dejansko, tako kot je bilo sedaj povedano, samo za zavarovanje za poškodbe pri delu, ne pa popolnoma osnovno zdravstveno zavarovanje. Zato to ni primerljivo s tistim, kar je bilo v interventnem zakonu.

Toliko. Ni mi bilo jasno, zakaj vas to toliko moti. Lahko je enostavno še vedno po starem. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa.

Gospod Tomaž Liseč imate besedo.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Hvala lepa.

Še enkrat glede vrednotnic. Državni sekretar je prej povedal, da to verjetno ni edini model, o katerem ste razmišljali, in da je vsakič, ko zadeve spreminjamo, problem ali bodo ali ne bodo. Ampak, spoštovani, jaz vam nekaj

predlagam. Pa da ne bom spet nespoštljiv, ker sem prej samo povedal, da s tem ko uvajamo vrednotnice postajamo podobni Butalam, nisem nobenega ozmerjal in resnično ne vem, zakaj je ministrica to vzela tako slabo. Jaz verjamem, da s tem primerom vrednotnic tako kot s prevoznicami res postajamo nek unicum in unicum so bile tudi Butale.

Skratka, kar želim reči. Pri toliko uradnikih na ministrstvu in pri vsem tem kar vemo, zakaj se niste še enkrat, dvakrat, trikrat usedli znotraj ministrstva, znotraj koalicije, pa bog ne daj kdaj vprašali še opozicijo za kakšno mnenje, pa bi res lahko prišli do neke kolikor toliko sistemske rešitve glede tega problema, kjer se vsi strinjamo, da je to delo na črno oziroma siva ekonomija. Pri teh vrednotnicah pa v bistvu vse Slovenke in Slovenci postajajo nek poskusni zajček. "Dajte, poskusite to, to je vrednotnica, če hočete legalno delo." Če bo uspelo, bo uspelo, če ne bo uspelo, pač ne bo uspelo. Moram reči, da to postaja že neka fama raznih ministrov, ki neke nove zadeve uvajajo, potem pa, ko se izrodi, rečejo, da bomo pa še drugič z nečim drugim poskušali.

Skratka, jaz še enkrat trdim, da z uvedbo vrednotnic, torej s povečanjem birokracije, dela na črno nikakor ne bomo rešili. Rešitev je ena sama. Prava zaposlitev za čim več ljudi. In tudi ko mi predlagamo kakšno izredno sejo na to temo, ko bi lahko povabili tudi ne vem kakšne strokovnjake, pa je problem. Potem pridemo pa z neko vrednotnico in rečemo: "Reformi paket je, število zaposlenih bomo povečali in vrednotnica je en tistih delčkov, s katerim bomo to rešili." Ne bomo. Razmišljajte o tem, da bodo ljudje delali in da bodo plačevali davke. Davke pa bodo plačevali tako, da ne bo pred njimi visok davek in pa neki nerazumni birokratski postopki, ki v življenje vsakega posameznika, posebej v teh časih, uvajajo neko zmedo. Spoštovani, jaz verjamem, da kdor bo prebral te prehodne in končne določbe, pa najsi bo nekdo, ki želi biti delodajalec kot fizična oseba, ali pa nekdo, ki hoče to delati, bo pri teh prehodnih in končnih določbah verjetno moral posredovati nek pravnik in verjetno še kak svetovalec iz ministrstva ali centra za socialno delo, da vam bo skušal razložiti, za kaj se sploh gre. Če bo že razumel, kaj je sosedska, pa sorodstvena pomoč, spoštovani, tega ne bo verjel in ga bo strah. Po , drugi strani pa imam pri vseh teh oblikah, ki jih imamo, občutek – pa upam, da spet ne bom žaljiv – da želite spet ljudi skregati in potem boste lažje vladali. Ne počnite tega, delate racionalno in tisto, kar bo v praksi zaživel. Ne pa nekaj teoretsko napisati v nek zakon, kjer vsi vemo, da bo v praksi problem. Raje si vzemimo nekaj časa, premislimo in naredimo, ne pa, da smo poskusni zajčki, kakor smo tudi pri tem konkretnem primeru. Na žalost. Jaz sicer upam, da bo naš amandma vsaj ob napovedani podpori kolegov iz Državlanske liste potrjen in bo tega govora o vrednotnicah konec. Hvala.

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa tudi vam.

Videla sem še Kristino Valenčič, da bi želela razpravljati. Izvolite.

KRISTINA VALENČIČ (PS DL): Hvala za besedo.

Na postavljeno vprašanje kolega Jazbeca, bi rada samo odgovorila, zakaj nas tako moti. Zato, ker bo to obveza. To ni dodatna možnost, ki jo uvajamo v sistem. Tisti, ki bo opravljal osebno dopolnilno delo, bo moral kupiti vrednotnico. Lahko bo opravljal seveda določene vrste osebnega dopolnilnega dela, recimo inštrukcije ali kidanje snega tudi preko podjetne pogodbe. Kaj pa tisti, ki dela storitve? Ali bom jaz sama s sabo, ker klekljam prtičke, sklenila podjetno pogodbo? Ne gre. Torej obremenjujemo. In še enkrat, ker se sprašujete o konkretnih učinkih. Ali smo bili kaj na terenu? Ali smo videli, kaj so naredile prevoznice? Dobro, da nas je rešil žled, da smo vsaj to situacijo ta trenutek ustrezno uredili ali pa začasno uredili. Enaka zmeda bo tudi s temi vrednotnicami.

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa.

Repliko želi gospod Jazbec. Izvolite.

DARKO JAZBEC (PS PS): Samo da pojasnim. Saj je že zdaj obveza. Ravno zato pravim, da ni razlike. Tudi sedaj, če imaš osebno dopolnilno delo, je obvezno, da greš na upravno enoto in prijaviš, drugače je pa delo na črno.

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa.

Sprašujem, če bi še kdo želel razpravljati? Ne želi nihče. To pomeni, da zaključujem razpravo.

O amandmajih bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora odločali v okviru glasovanj. S tem prekinjam to točko dnevnega reda. Prekinjam tudi 23. sejo zbora, ki jo bomo z glasovanji nadaljevali ob 15.15, petnajst čez tri.

(Seja je bila prekinjena ob 14.28 in se je nadaljevala ob 15.15.)

PREDSIEDNIK JANKO WEBER: Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Nadaljujemo s prekinjeno sejo zbora. Preden pa preidemo na odločanje, dovolite mi, da se vam zahvalim za razumevanje, da je odmor po zaključeni razpravi trajal 15 minut, na obisku v Sloveniji je namreč Njegova ekscelenca predsednik Češke republike gospod Miloš Zeman in v okviru tega obiska sem gostil predsednika tudi v Državnem zboru, zato sem zaprosil, da zamaknemo glasovanje za 15 minut, da smo lahko na glasovanju prisotni,

skupaj s kolegoma, ki sta bila udeležena na tem sprejemu. Torej, še enkrat hvala za vaše razumevanje.

Prehajamo na glasovanja zbora o predlogih odločitev. Prosim vas, da pred začetkom glasovanja preverite delovanje glasovalnih naprav. Kar v miru, kar v miru, bom počakal. V redu? Lahko nadaljujemo?

Nadaljujemo s prekinjeno 15. točko dnevnega reda, to je s tretjo obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kmetijstvu v okviru rednega postopka.

Prehajamo na tretjo obravnavo predloga zakona. Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neuskkljen.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Glasovanje teče. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za je glasovalo 72, proti nihče.

(Za je glasovalo 72.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 16. točko dnevnega reda, to je s tretjo obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih v okviru rednega postopka.

Prehajamo na tretjo obravnavo predloga zakona. Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neuskkljen.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Glasovanje teče. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za je glasovalo 52, proti 4.

(Za je glasovalo 52.) (Proti 4.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

V zvezi s to točko dnevnega reda Vlada predlaga zboru, da na podlagi 2. odstavka 153. člena Poslovnika Državnega zbora sprejme naslednji sklep: Zakonodajno-pravna služba pripravi uradno prečiščeno besedilo Zakona o tujcih.

Lahko odločimo o tem sklepu?

Glasujemo. Glasovanje teče. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za je glasovalo 58, proti nihče.

(Za je glasovalo 58.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 8. točko dnevnega reda, to je s tretjo obravnavo Predloga zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih.

Prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih v drugi obravnavi na matičnem delovnem telesu in na seji Državnega zbora, predlog zakona neuskkljen.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Glasovanje teče. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za je glasovalo 48, proti nihče.

(Za je glasovalo 48.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 9. točko dnevnega reda, to je z drugo obravnavo Predloga zakona o preprečevanju dela in zaposlovanja na črno v okviru rednega postopka.

Prehajamo na odločanje o vloženi amandmaji, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda vloženi amandmajev z dne 2. 4. 2014.

Prehajamo k 5. členu in odločamo o amandmaju Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k 5. členu. Lahko odločimo?

Glasujemo. Glasovanje teče. Navzočih je 78 poslank in poslancev, za je glasovalo 31, proti 45.

(Za je glasovalo 31.) (Proti 45.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo k 7. členu in v okviru amandmajev, ki so vloženi k 7. členu, vas želim opozoriti, da sta amandmaja Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke in amandma poslanskih skupin Pozitivne Slovenije, Socialnih demokratov, Državlanske liste in DeSUS k 7. členu enaka, zato bomo o njiju glasovali skupaj. Odločamo torej skupaj o obeh amandmajih k 7. členu. Želi kdo razpravljati? Ne.

Glasujemo. Glasovanje teče. Navzočih je 77 poslank in poslancev, za je glasovalo 77, proti nihče.

(Za je glasovalo 77.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da sta amandmaja sprejeta.

Prehajamo k 8. členu in tudi pri 8. členu ugotavljam, da sta amandma Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke in amandma poslanskih skupin koalicije k 8. členu enaka, zato bomo o njiju glasovali skupaj. Lahko odločimo?

Glasujemo. Glasovanje teče. Navzočih je 78 poslank in poslancev, za je glasovalo 78, proti nihče.

(Za je glasovalo 78.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da sta amandmaja sprejeta.

Prehajamo k 9. členu. Tukaj vas opozarjam, da sta amandma Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke in amandma poslanskih skupin koalicije k 9. členu enaka, zato bomo o njiju glasovali skupaj. Lahko odločimo?

Glasujemo. Glasovanje teče. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za je glasovalo 76, proti nihče.

(Za je glasovalo 76.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da sta amandmaja sprejeta.

Prehajamo k 12. členu. Tukaj vas pa opozarjam na naslednje: amandma Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k 12. členu je povezan z amandmaji istega predlagatelja k 13., 14., 15., 19., 28., 29., 30., 31. in 32. členu. Če ta amandma ne bo sprejet, postanejo amandmaji k navedenim členom brezpredmetni. Prehajamo torej na odločanje o amandmaju Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k 12. členu. Lahko odločimo? Je kdo izrazil interes za obrazložitev glasu? Sem spregledal. Gospa Romana Tomc, obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. Izvolite.

ROMANA TOMC (PS SDS): Hvala lepa za besedo, spoštovani predsednik.

Kot najbrž vsi veste, govorimo o drugačni in novi ureditvi osebnega dopolnilnega dela, ki danes že obstaja vendar je zapleteno in obremenjeno. Ministrstvo oziroma predlagatelj takšen način, kot ga imamo sedaj, nadgrajuje s tako imenovanimi vrednotnicami, ki pa po našem mnenju ne bodo razbremenile niti olajšale osebnega dopolnilnega dela, ampak vnašajo še neko novo dodatno birokratsko oviro. Namen, ki ga želi predlagatelj doseči, je tudi zmanjšanje dela na črno. Verjemite, vrednotnice ne bodo tiste, ki bodo v Sloveniji zmanjšale sivo ekonomijo in delo na črno. Bodo pa dodatno zapletle že tako zapleten sistem, kjer imamo številne možnosti, kako lahko delamo na podlagi pogodb o zaposlitvi, na podlagi podjemnih pogodb in drugih pogodb, ampak problem v Sloveniji ni, da imamo premalo pravnih podlag, imamo premalo dela in še tisto, ki ga imamo, je preveč obremenjeno. Prav tako te vrednotnice odstopajo od načina obračunavanja prispevkov od sedaj uveljavljenega pokojninskega in zdravstvenega sistema in tako vnašajo neko dodatno anomalijo, kar zagotovo ni dobro, če želimo sistem narediti bolj pregleden in bolj pravičen.

V Slovenski demokratični stranki smo že v razpravi seveda pojasnili vse vsebinske razloge, zakaj ne moremo in ne bomo podprli uvedbe vrednotnic in bomo seveda glasovali za naš amandma, da to področje ostaja takšno kot je bilo doslej. Za nas je večji problem kot to, ali bomo dobili novih 200 tisoč evrov v pokojninsko in zdravstveno blagajno to, da pokojninska

blagajna in zdravstvena blagajna pravzaprav sploh ne dobita vseh prispevkov do katerih sta opravičeni, ker se pač država ne potruži, da bi prispevke pobrala. V tem trenutku oziroma v letu 2013 smo imeli v Sloveniji po podatkih, ki jih je posredovala Vlada, skoraj 250 milijonov neplačanih prispevkov. Seveda bi bilo na tem mestu bolj primerno, da država oziroma vlada naredi vse, da so ti prispevki pobrani, ne pa, da uvaja nove, birokratske zaplete in načine dela, ki ne bodo pripomogli ne k zmanjšanju sive ekonomije, ne k manjšemu delu na črno.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo) Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Državlanske liste, gospa Kristina Valenčič. Izvolite.

KRISTINA VALENČIČ (PS DL): Hvala lepa.

Naj v imenu poslanske skupine Državlanske liste povem, da bomo ta amandma in tudi vse amandmaje, ki se vsebinsko povezujejo s tem amandmajem, podprli. Vsebinske argumenti smo danes s kolegi že številne nanizali, zato jih ne bom ponavljala, bi pa rada samo še enkrat ponovila, da je bila Državlanska lista cel čas korekten koalicijski partner, da smo od prvega trenutka izrazili zadržke in na to opozarjali ter da taki ostajamo tudi v bodoče. Nismo rekli samo stop birokraciji, rekli smo tudi stop davkom in pri tem seveda tudi vztrajamo.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo? Ne, še obrazložitev glasu v lastnem imenu? Postopkovno, gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Predlagam 20 minut odmora pred glasovanjem.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Ali želi še kdo obrazložiti glas v lastnem imenu, preden odredim odmor? Ugotavljam, da ne. Torej prekinjam sejo za 20 minut na predlog Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. Sejo nadaljujemo ob 15.50.

(Seja je bila prekinjena ob 15.29 in se je nadaljevala ob 15.50.)

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Spoštovane poslanke in poslanci, gospe in gospodje, nadaljujemo z delom.

Pred odločanjem je v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke zahteval odmor gospod Jože Tanko. Sprašujem, če želite predstaviti stališče? Ne. Postopkovno, gospod Matjaž Han. Kakšen je vas postopkovni predlog gospod Han?

MATJAŽ HAN (PS SD): Mogoče bi prosil še za pet minut pavze, prosim lepo, pred glasovanjem.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Torej, pred odločanjem, pred minut v imenu poslanske skupine Socialnih demokratov. Nadaljujemo ob 15. uri in 56 minut.

(Seja je bila prekinjena ob 15.51 in se je nadaljevala ob 15.56.)

PRESEDNIK JANKO VEBER: Poslanke in poslanci, gospe in gospodje, nadaljujemo z delom.

Po posvetu v Poslanski skupini Socialnih demokratov sprašujem, če želi mogoče vodja predstaviti stališče. Ne želi.

Torej, prehajamo na odločanje o amandmaju k 12. členu.

Glasujemo. Glasovanje teče. Navzočih je 80 poslank in poslancev, za je glasovalo 39, proti 39.

(Za je glasovalo 39.) (Proti 39.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Ker amandma Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k 12. členu ni bil sprejet, so amandmaji istega predlagatelja k 13., 14., 15., 19., 28., 29., 30., 31., in 32. členu brezpredmetni.

S tem smo zaključili z odločanjem o amandmajih. In s tem zaključujem drugo obravnavo predloga zakona.

Besedo pa dajem predstavnici Vlade kot predlagateljici predloga zakona, če želi podati predlog za nadaljevanje obravnave.

Izvolite, imate besedo, gospa ministrica.

DR. ANJA KOPAČ MRAK: Hvala za besedo.

Jaz bi v skladu s 138. členom Poslovnika Državnega zbora prosila, če se lahko opravi tretje branje na tej seji. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Ker so bili v drugi obravnavi sprejeti amandmaji k manj kot desetini členov dopolnjenega predloga zakona, je predlagatelj zakona predlagal, da Državni zbor na podlagi prvega odstavka 138. člena Poslovnika Državnega zbora še na tej seji opravi tretjo obravnavo predloga zakona.

Prehajamo na odločanje o navedenem predlogu. Sklep ne bo sprejet, če mu bo nasprotovala več kot tretjina navzočih poslancev. Lahko odločimo o tem sklepu?

Glasujemo. Glasovanje teče. Navzočih je 78 poslank in poslancev, za je glasovalo 48, proti 29.

(Za je glasovalo 48.) (Proti 29.)

Ugotavljam, da sklep ni bil sprejet.

Ker predlagani sklep ni bil sprejet, bo Državni zbor tretjo obravnavo predloga zakona opravil na naslednji seji. Na podlagi tretjega odstavka 137. člena Poslovnika predlagam Državnemu zboru, da sprejme naslednji sklep: Predlog zakona za tretjo obravnavo pripravi vlada. Lahko odločimo o tem sklepu?

Glasujemo. Glasovanje teče. Navzočih je 79 poslank in poslancev, za je glasovalo 54, proti nihče.

(Za je glasovalo 54.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **20. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O RATIFIKACIJI SPORAZUMA MED REPUBLIKO SLOVENIJO IN JERSEYJEM O IZMENJAVI INFORMACIJ V ZVEZI Z DAVČNIMI ZADEVAMI S PROTOKOLOM.**

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada. Predlog zakona je obravnaval Odbor za zunanjo politiko kot matično delovno telo, ki je zboru pisno poročal. Prijavljenih k razpravi ni.

Ker matično delovno telo v okviru druge obravnave ni sprejelo nobenega amandmaja, amandmajev na seji zbora ni možno vlagati, zato prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Lahko odločimo?

Glasujemo. Glasovanje teče. Navzočih je 77 poslank in poslancev. Za je glasovalo 73, proti nihče.

(Za je glasovalo 73.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **24. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE MANDATNO-VOLILNE ZADEVE.**

Pod točko a prehajamo na obravnavo **Obvestila Okrožnega sodišča v Mariboru, Preiskovalni oddelek, o dovoljenju za začetek kazenskega postopka zoper poslanca mag. Ivana Vogrina.**

Obvestilo je v obravnavo zboru posredovalo Okrožno sodišče v Mariboru, Preiskovalni oddelek. Obvestilo je obravnavala Mandatno-volilna komisija kot matično delovno telo, ki je zboru pisno poročala.

Prehajamo na odločanje. Mandatno-volilna komisija predlaga Državnemu zboru, da sprejme naslednji sklep: Državni zbor na podlagi tretjega odstavka 83. člena Ustave Republike Slovenije in 22. člena Zakona o poslancih v zvezi z obvestilom Okrožnega sodišča v Mariboru, Preiskovalni oddelek, št.: I Kpr 8627/2014 z dne 7. 3. 2014 o dovoljenju za začetek kazenskega postopka zoper poslanca mag. Ivana Vogrina zaradi suma storitve kaznivega dejanja poslovne goljufije po prvem odstavku 228. člena Kazenskega zakonika in zaradi kaznivega dejanja oškodovanja tujih pravic po drugem odstavku 223. člena Kazenskega zakonika v zvezi s členom 54. Kazenskega zakonika ne prizna imunitete poslancu mag. Ivanu Vogrinu in dovoli vodenje kazenskega postopka.

Na podlagi prvega odstavka 207. člena Poslovnika zbora Državni zbor o predlogu sklepa odloči brez razprave. Lahko odločimo?

Glasujemo. Glasovanje teče. Navzočih je 68 poslank in poslancev, za je glasovalo 65, proti nihče.

(Za je glasovalo 65.) (Proti nihče.)
Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Pod točko b prehajamo na obravnavo **Obvestila predsednice Vlade o odstopu dr. Alenke Trop Skaza s funkcije ministrice za zdravje.**

Predsednica Vlade mag. Alenka Bratušek me je z dopisom z dne 31. 3. 2014 obvestila, da je dr. Alenka Trop Skaza odstopila iz funkcije ministrice za zdravje. Ministrica je Državni zbor obvestila, da svojega odstopa ne želi obrazložiti in v zvezi s tem Državni zbor na podlagi 115. člena Ustave Republike Slovenije ugotavlja, da je dr. Alenki Trop Skaza prenehala funkcija ministrice za zdravje. Na podlagi 115. člena Ustave Republike Slovenije pa dr. Alenka Trop Skaza opravlja tekoče posle do imenovanja novega ministra oziroma do obvestila predsednice Vlade v skladu z drugim odstavkom 234. člena Poslovnika Državnega zbora.

Dovolite mi, da ob tej ugotovitvi v imenu Državnega zbora izrečem zahvalo dr. Alenki Trop Skaza in ji želim seveda najboljše delo tudi v nadaljevanju njene poslovne kariere.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda in s tem tudi prekinjam 23. sejo zbora, ki jo bomo nadaljevali jutri ob 10. uri.

Hvala za danes in na svidenje do jutri.

(SEJA JE BILA PREKINJENA 3. APRILA 2014 OB 16.06 IN SE JE NADALJEVALA 4. APRILA 2014 OB 10. URI.)

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Spoštovani kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Začenjamo z nadaljevanjem 23. seje Državnega zbora.

Obveščen sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednje poslanke in poslanci: gospa Irena Tavčar, mag. Melita Župevc od 12. ure dalje, gospod Andrej Čuš, dr. László Göncz po 16. uri, gospod Roberto Battelli in gospod Franc Bogovič.

Vse prisotne lepo pozdravljam!

Prehajamo na **23. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO INTERPELACIJE O DELU IN ODGOVORNOSTI MINISTRA ZA NOTRANJE ZADEVE DR. GREGORJA VIRANTA.**

Interpelacijo je v obravnavo zboru predložila skupina 10 poslank in poslancev s prvopodpisanim mag. Ivanom Vogrinom. Besedo dajem predstavniku predlagateljev mag. Ivanu Vogrinu za obrazložitev interpelacije. Izvolite, gospod Vogrin, imate besedo.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Spoštovani kolegice poslanke in poslanci, spoštovani ministrski zbor, spoštovani državljanke in državljani!

V ponedeljek je imela predsednica Vlade rojstni dan – na ta dan ga je imela tudi moja hči Kristina –, zato imam zedaj pripravljen šopek za predsednico Vlade, seveda v primeru, da bo prišla in seveda ji želim vse dobro, predvsem pa zdravja.

/ voščilo, aplavz/

V eni izmed mojih knjig sem napisal, kaj je merilo vrednosti človeka. Eni merijo seveda vrednost človeka po položaju, drugi merijo vrednost človeka po denarju, nekateri seveda tudi po izobrazbi. Jaz menim, seveda, da so to povsem napačna merila. Na koncu nam ostane vedno to, ali smo ali nismo ljudje. Dr. Trstenjak je napisal, pomembno je biti samo človek.

Pa gremo na formalno plat. Jaz se sicer opravičujem ministrskemu zboru in predsedniku parlamenta, da jim kažem hrbet, to se mi zdi malce nespodobno, ampak to je na simbolni ravni pokazano, da smo večino stvari v Sloveniji narobe zastavili. Tudi to, da tisti, ki tukaj govorijo, kaže hrbet. Čas bi bilo seveda, da napravimo korenite spremembe.

Postavlja se vprašanje, zakaj interpelacija. Ugibanja so različna. Eno je seveda, da se Ivan Vogrin želi maščevati Gregorju Virantu. Zakaj? Zakaj bi se jaz maščeval? Gregor Virant ni odgovoren in ni kriv za bankrot mojega podjetja. In od tu najbrž izvirajo moje težave kot poslanca, če so to, seveda, težave. Eden od kolegov poslancev je vehementno izjavil za medije, da Ivan Vogrin želi več pozornosti. Se vam zdi, da sem imel pomanjkanje pozornosti v teh dveh letih? Ne, dame in gospodje. Temu kolegu sem odgovoril v 17 točkah, zakaj je ta interpelacija potrebna in da ni posledica pomanjkanja pozornosti, ampak tega, da je Slovenija v akutnem krču. Kaj tretjega? To bomo pa danes predlagatelji interpelacije poskušali pojasniti in dokazati.

Če strnem v enem zelo preprostem stavku: Gregor Virant je od leta 2000 naprej vozil slalom med različnimi opcijami, tako da je bilo njemu vedno najbolje in da je imel največji izplen. In iz tega razloga, takšni ljudje so škodljivi za državo, v tem primeru pač za državo, ki se imenuje Slovenija. Napisal sem definicijo, ki sem jo povzel po ameriškem piscu Ambrosu Biercu. Kaj je definicija prevaranta: to je degeneriran osebek, ki opravlja javne zadeve izključno v svojo korist, v nasprotju s tistim, za kar se deklarirajo ljudje. To, kar je v interpelaciji, je v nasprotju z nekaterimi, ki so jo komentirali, ne da bi jo sploh prebrali, dokumentirano s priloženimi dokumenti, s pogodbami, s poročili, z izjavami, danes bo samo še obrazloženo, bilo pa bi dobro, da bi si to vsaj prebrali.

Nekateri tudi pravijo, kako zdaj Ivan Vogrin interpelira ministra Viranta, če pa je na njegovi listi prišel v parlament. Da, drži, in jaz se mu seveda zahvaljujem, da me je en dan prej poklical in me vzel na listo, čeprav jaz nisem imel nobene posebne želje ali pa namena, ker do tistega trenutka nisem vedel, da v

Državlanski listi razmišljajo. Ampak tudi to ni bilo narejeno tako spontano, ker bi Gregor Virant imel kakšne dobre namene, temveč predvsem zato, ker je skupina iz severovzhodne Slovenije, Anton Štihec, Miran Jelen, ocenila, da je Ivan Vogrin lahko izvoljiv. In Ivan Vogrin je v Državlanski listi dobil daleč največji procent, večji od predsednika, večji. To je eden od razlogov. Drugi razlog je, da je Državlanska lista takrat imela, za zdaj ne vem, zelo dober program, liberalen, svobodomiseln, gospodarsko usmerjen program. Kar je pa najvažnejši razlog. Gregor Virant je uspel zbrati takrat, leta 2011, zelo kompetentno ekipo, dr. Janeza Šušteršiča, dr. Marka Pavliho, gospoda Tomaža Štiha, mag. Rada Pezdrija, da ne naštevam dalje. Vendar nobenega od teh ni več. Nobenega. In dobro je, da tudi ni mene. Jaz sem prvi od teh odpadnikov, ki smo odpadli. Odpadla je tudi poslanka Truda Pepelnik, ki so jo grdo izigrali, zaradi nepomembne birokratske napake. Nihče ne govori o človeških tragikah, ostala je brez službe, z obljubo, kako bo stranka za njo poskrbela, nič se ni zgodil. Nič. Tako se to ne dela.

Jaz sem vesel, seveda, da je minister Virant že ob vložitvi interpelacije zabil kar dva avtogola. Jaz mislim, da bo predsednica Vlade prej ali slej, upam, da ne prepozno, ugotovila, da zabija v njen gol. Namreč, izjavil je, da poslanci, ki so bili obsojeni, vseeno pogojno ali nepogojno, seveda ne bi smeli biti poslanci, še manj pa vlagati interpelacije. Prva velika situacijska morala – sprenevedanje. Ko je gospod Virant bil predsednik parlamenta, poslanec in tako dalje, je imel obsodilno sodbo na prvi stopnji, pogojno, ki jo je seveda potem Višje sodišče razveljavilo. Ivan Vogrin je edino obsodilno sodbo imel pogojno na prvi stopnji, 23. 11. 2013 je bila razveljavljena. Torej položaj popolnoma enak, jaz nisem primeren za poslanca, minister Virant, podpredsednik Vlade, je pa primeren za vse funkcije, mislim, da se pripravlja za naskok, da bo izpodrinil predsednico Vlade, če ga ne boste vi zaustavili, ker izpodjeda temeljne korenine Slovenije.

Druga stvar, v odgovoru na interpelacijo govori o tem, da interpelacija govori o stvareh, ki so se zgodile pred njegovim ministrovanjem. Seveda, tudi o teh nekaterih govori, ker je človek kompleksna oseba in verjetno ni predmet, ki bi se zdaj obnašal tako, drugič tako, tretjič tako. Vendarle imamo tako imenovano, minister Virant veliko govori o integriteti. Dame in gospodje, kakšna integriteta je to, če zanj veljajo druga merila, kot zame, pa da ne bom povedal tudi za gospoda Stepišnika, Meršola in tako dalje. Moje dejanje, moj bankrot podjetja se je zgodil preden sem jaz nastopil funkcijo poslanca. Enako se vprašajmo, imejmo enaka merila. Zakaj mene preganja minister Virant dve leti kot krvolečno žival? Zato, ker sem tako kot tisoče podjetij, podjetnikov, gospodarstvenikov 20 let s povprečno 50 ljudmi plačeval davke, prispevke, zaposloval ljudi. Potem je prišla kriza, napisal

sem knjigo, priznal napake, povedal, da smo tudi mi naredili narobe, da niso vsi bankroti podjetij samo posledica krize, ampak je seveda vedno, ponavljam, za bankrot podjetja odgovoren podjetje, lastnik, vodstvo. Za bankrot države pa kdo, dame in gospodje? Državljeni, po ministru Virantu. On je številka ena človeka, ki je odgovoren za bankrot države. Vsako leto zaradi njegove nerazumne plačne reforme, sistema plač v javnem sektorju, Zakona o javnih uslužbencih, ki je zaposlil 30 tisoč javnih uslužbencev preveč, trpi in je v bankrotu. 800 milijonov do milijarde gre vsako leto preveč denarja za izdatke javnega sektorja. Pa da ne bo narobe razumljeno, niso krivi javni uslužbenci, ker so se zaposlili. Počakajte, če ti dobiš dobro službo ne delo, službo, ki je dobro plačana, kjer seveda imaš kopico ugodnosti, ja, se boš pa ja zaposlil. To nič ni narobe z ljudmi. Narobe je s sistemom. Narobe je s sistemom vrednot, ki smo ga mi uvedli. Minister Virant je v odgovoru na interpelacijo omenil, da sem jaz obseden z njim. Dame in gospodje, nisem napačno spolno usmerjen, nisem obseden. To, knjiga, pa ima posvetilo: "Knjigo posvečam otrokom: Kristini, Vidu in Davidu ter Niku in Nataliji, ki mi dajejo neizmerno moč in pogum, da sem napisal to knjigo." Predvsem zaradi njih in zaradi vseh otrok, ki si zaslužijo ustvarjalno okolje, smo si dolžni vsi prizadevati za resnico in boriti za pravico. To je naš temeljni namen. Kdor je poslanec in tega ni sposoben, ta ni vreden poslanskega mesta, dame in gospodje. Tako da interpelacija ni nastala kot neko maščevanje, kot neki trenutni vzgib, nastajati je začela leta 2014, ko sem jaz začel pisati to knjigo in zbirati dokumente. In ugotovili smo katastrofalne stvari. Včeraj, predvčerajšnjim je bil pri meni novinar enega od časopisov. Ker je teh dokumentov tak šop, ker ljudje to pošiljajo, ker so nekatere stvari prišle po različnih kanalih, sem novinarju dal to, sem rekel, ne bom se s tem ukvarjal, to je, odnesite. Jaz sem šel še nekaj kopirati, on je pa listal, je rekel, ja, pa čakajte, saj potem ja ni čuda, da KPK ni raziskala primera, ki ste ga vi za primer Državljske liste vložili na KPK. Alenka Vižintin ima podpisano pogodbo, je imela z Državljsko listo za svetovanje. Do predvčerajšnjim nisem vedel, kdo je Alenka Vižintin. Žena Roka Praprotnika. Dame in gospodje, totalna sistemska korupcija. Kdo bo to vzel v roke? Če dobiš ti tam posel, spet bo rečeno, da je izmišljeno. Na moji spletni strani imate vso dokumentacijo pod rubriko Parlament objavljeno. Nič ni izmišljeno. Vse je dokumentirano, pa vendarle to ne bo dovolj, da bi danes vi našli moči in se postavili na stran ljudstva Slovenije, ki je lačno. Včeraj je bilo objavljeno, 400 tisoč prebivalcev Slovenije živi pod pragom revščine, cirka 200 tisoč je pa bogatašev, 10 % takšnih, ki so plenili 23 let, tudi na takšen način, o katerem sedaj govorim.

Jaz se zahvaljujem devetim podpisnikom interpelacije poleg mene, ki so našli moči za to, da so podpisali. Bom povedal, jaz se zelo rad

izražam... Veste, jaz sem se rodil na kmetiji pa upam, da bom tam tudi umrl, ker je to zdravo okolje. Moja mama je rekla, ko gleda televizijo: "Ivan, pa ti tako sedaj izgledaš v parlamentu kot trinajsto prase, vsi te odrivajo." Mi smo imeli kmetijo včasih doma, pa smo imeli svinje pa male prašičke. Prasica ima dvanajst zizov, trinajstega odrivajo. Tako je približno pri meni, pa nič ne jočem, veste, to daje človeku moč. Lepo pa je, če človek še pove, kakšno anekdoto, da se ljudje malo sprostijo, nasmejijo, kajti ta birokratska latovščina triindvajsetih let nas ni nikamor pripeljala, razen do bankrota.

Ali bo interpelacija uspela? Bo, če boste poslanke in poslanci glasovali za Slovenijo. Če boste pa glasovali za svoje privilegije, za to, da se za vsako ceno vlada obdrži, pa najbrž ne bo. Ker pa jaz dobivam vseeno dosti informacij, bom povedal mogoče scenarije. Tudi se ni treba bati, če bo minister Virant razrešen, da bi vlada padla. Nihče v tem trenutku si ne želi hudo voditi vlade, nihče. In predsednici Vlade pravzaprav vse čestitke. Približno vem, ko sem vodil podjetje, ki je šlo proti bankrotu, kako to je tako, da ji najbrž ni lahko. Tudi če bo minister Virant razrešen, je velika verjetnost, da vlada ostane.

Drugo pa je; v tej knjigi – dobro je čitati, veste, jaz sem prečital marsikaj tudi Komunistični manifest in tako dalje, mora človek čitati različne stvari iz drugih področjih in če niste to knjigo prečitali, je dobro, da jo prečitate – od 2000 leta naprej je analizirano vujuganje ministra Viranta. Leta 2000 je prišel kot velik up v Bajukovo vlado, pol leta je ta vlada bila, potem je prišel spet Drnovšek. In v Drnovškovi vladi je bil državni sekretar. Potem je prišla Ropova vlada, če se spomnite, za 2 leti, Drnovšek je odšel za predsednika in potem je ta vlada vzdržala do 2004 leta. Minister Virant natančno ve, kdaj je treba kaj narediti, ker je bil seveda v prejšnji vladi, če bi ostal do konca, verjetno bi imel relativno majhne možnosti, da bi bil v naslednji vladi minister. Ne, on je nekaj mesecev prej odstopil kot veliki strateg, zmagovalec in se zavihtel v Janševo vlado kot minister. Naprej pa že lahko spremljate. In zdaj scenarij, če bo danes minister Virant interpelacijo preživel, bo vlado čez 14 dni, čez mesec dni, čez dva meseca izdal. Zakaj? Ker je zelo priročno iti ven in reči, ne strinjam se z povišanim davkom, ne strinjam se z zmanjševanjem plač v javnem sektorju in tako dalje, ne strinjam se, ves čas pa je glavni povzročitelj kaosa in bankrota v Sloveniji.

Jaz se bom relativno v tem uvodnem nagovoru malo ozrl na samo besedilo interpelacije, ker je bilo pravočasno objavljeno, vse je objavljeno, tudi dodatna dokumentarna gradiva. Ozrl se bom samo na drugo točko v tem trenutku. Druga točka govori o tem, da bi naj podjetje Janka Jenka PCX – Janko Jenko je bil izvršen direktor – opravilo svetovanje poslancem pri pripravi strokovnih podlag za načrtovanje dela poslanske skupine. Zanimivo, minister Virant pet stavkov v svojem odgovoru namenja temu področju.

Zakaj? Ker ni kaj komentirati, ker so dokumentacije. Glejte, kaj mi ugotovimo. Ni bilo izvedeno nobeno svetovanje, kajti jaz sem bil takrat član poslanske skupine in se nič ne spomnim. Pa ne samo, da ni bilo, ni moglo biti, kajti svetovanje bi naj bilo nudeno ob ponedeljkih 12. 3., 19. 3. in 26. 3. 2012. Ob ponedeljkih nobenega poslanca ni bilo tukaj, ker smo mi na terenu, v poslanskih pisarnah. Laž, poročilo je laž, račun je laž, pogodba je laž. Vsi dokumenti so dani. Zakaj pa Komisija za preprečevanje korupcije tega ni obravnavala. Kot sem prej povedal, ker je gospa Alenka Vižintin v eni od drugih pogodb z Državljsko listo prav tako svetovala, opravljala storitve. Prav tako se nobeno svetovanje ni izvajalo 13. 3., 20. 3. in 27. 3. To je ob torkih, takrat imamo, smo imeli takrat, ko sem jaz bil v Državljski listi, sestanek poslanske skupine ali pa se je začela seja. Nadalje naj bi se svetovanje izvajalo 9. 3., 14. 3. in 22. 3. In datumi se spet ne ujemajo, saj so bile takrat seje Državnega zbora. To ni mogoče. Iz magnetogramov, video posnetkov in ostalega dokaznega gradiva je mogoče zaključiti, kje so poslanci bili. Poudariti je treba, da v roku, kot je bil predviden za osnovno pogodbo, bi v šestih delovnih dneh moral svetovalno podjetje opraviti 180 ur, to pomeni, da bi vsak dan opravilo 6 krat 3 je 18 ... 30 ur – kako je to mogoče? Mogoče je tako, kot je rekel en kmet, ko so ga vprašali, kako lahko 25 ur dela. Rekel je, da eno uro prej vstane. Ti so pač vstali šest ur prej. Ni mogoče. Dne 23. 3. je bil k pogodbi sklenjen aneks, s katerim je bil rok za izvedbo podaljšan na 31. 3. 2012. Vrednost se ob tem ni spremenila v vmesnem obdobju tako – sedaj pa dobro poslušajte – ni veljala ne pogodba in ne aneks, a so se oziroma naj bi se dela kljub temu opravljala 16. 3., 19. 3., 20. 3., 21. 3. in 22. 3., ni veljala ne pogodba in ne aneks. Kako se je lahko izvajalo? Mi imamo opravka s predsednikom Državljske liste, ki je doktor prava. Vodja poslanske skupine je odvetnik, pravnik. Kaj ne veljajo pravila, da v času, ko pogodba niti aneksi niso sklenjeni, se ne sme nič izvajati? Seveda so se ujeli. To so delali za nazaj. Veste, kdaj so to začeli delati? Ko so novinarji začeli raziskovati, kaj se pravzaprav s temi svetovanji dogaja. In ne da bi jaz sedaj stopal v bran novinarjev, kajti novinarji, ko sem jaz imel pogojno obsodbo, jih je bilo 50 in so me razglašali kot največjega kriminalca. Ko je bila oprostilna sodba, ni bilo nobenega novinarja. Na vse novinarske hiše sem poslal vso dokumentacijo – Delo je na drugi strani objavilo korekten zapis. Delo edino. Toliko o novinarski etiki in morali, o poslanski, ministrski pa seveda tudi.

Jaz sem januarja 2013 kazensko ovadbo na tožilstvo poslal in Komisiji za preprečevanje korupcije. Nič. Od tega nič. Za KPK sem povedal, kako je. Poklicali so me na Nacionalni preiskovalni urad, da bi pojasnil tudi ustno. In sem povedal, da v teh dneh podjetja PCX sploh v Državnem zboru ni bilo. Naj gre do

pogledati dnevnik spisov, ker ni nobenega vpisa. Kaj so virtualno svetovali, ali kako? Na vodstvo Državnega zbora sem pred mesecem dni naslovil zahtevo z željo, da mi dajo izpisek iz dnevnika obiskov. Odgovore imate na moji spletni strani pod rubriko Parlament. Ni mogoče dobiti. Prosil sem celo, da kontaktira vodstvo Državnega zbora z omenjenimi v interpelaciji, ker je seveda njihov verjetno namen, želja, da dokažejo, da so bili tukaj in da naj priskrbijo soglasje, da bi lahko. Če bi meni kdo očital, če sem jaz nekje v nekem podjetju svetoval, pa bodo rekli, dajte, dovolite vpogled v dnevnih obiskov, bi seveda jaz rekel, ja, če sem bil tam, in najbrž ne, če nisem bil tam. Odgovor je na dlani. Dame in gospodje, res res smo v veliki veliki zagati.

Seveda bo najbrž danes veliko povedanega, veliko laži izrečenih, veliko nasprotnih trditev, vendar še enkrat poudarjam, vse, o čemer sem sedaj govoril, je bilo ali priloženo ob vložitvi interpelacije ali pa je objavljeno na moji spletni strani. Nič ni izmišljeno. Danes imate enkratno priložnost, enkratno priložnost, da začnemo to agonijo Slovenije reševati. Institucije, države, podjetja bankrotirajo zaradi ljudi. Moje podjetje je bilo po ocenitvi Nove Kreditne banke vredno 4,5 milijona evrov. Vse sem izgubil. Imate občutek, da sem se kaj pritoževal? Ne. Čez 10 let bom imel vsaj tako dobro podjetje ponovno, ker sem po duši podjetnik, ustvarjalec, nisem birokratski morilec, ne napajam se iz težav drugih, ne sesam kri državljanov, ampak delam, ustvarjam, poskušam živeti, poskušam živeti dostojanstveno. K dostojanstvu pa spada tudi to, da glasuješ po svoji vesti. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Odgovor ministra za notranje zadeve dr. Gregorja Viranta na interpelacijo ste prejeli z dopisom dne 10. marca 2014. Danes pa najprej dajem besedo predsednici Vlade mag. Alenki Bratušek.

MAG. ALENKA BRATUŠEK: Spoštovane poslanke in poslanci!

Pričakovala bi, da bo opozicija bolj upoštevala dejstvo, da imajo interpelacije svoj smisel le, če so zelo zelo dobro obrazložene. V nasprotnem primeru nimajo možnosti za uspeh. Opozicija je opozicija pač zato, ker ima v parlamentu manj glasov od koalicije, in le zelo dobri argumenti lahko spremenijo sicer vnaprej jasen rezultat glasovanja.

Tokratna interpelacija je najslabše obrazložena od vseh do sedaj. Vsebuje tri očitke, od katerih se pravzaprav le en sam nanaša na delo notranjega ministra, pa še za tega sami vlagatelji pravijo, da je minister ravnal v okviru zakonskih pooblastil, torej zakonito.

Takšno interpelacijo je res težko označiti za argumentirano. Žal s takšnimi predlogi in neargumentiranimi obtožbami ne prispevate ne k reševanju problemov in ne k

normalizaciji političnega prizorišča v Sloveniji. Za povrh je to že druga interpelacija notranjega ministra Viranta. Minister se je sam zavzel, da bo odstopil, če se glede letalskih kart izkaže, da je kršil zakon in pričakujem, da bo to tudi storil. Če bi le tudi drugi politiki v Sloveniji znali določiti mejo, preko katere ne bodo šli oziroma kdaj bodo odšli, če bi jo prestopili.

Ker v Pozitivni Sloveniji sodimo, da je mogoče 10 dragocenih ur porabiti veliko pametneje, kot s poslušanjem neargumentirane razprave, sem poslanec Pozitivne Slovenije predlagala, da raje ta čas uporabimo za pogovor o tem, kako naj gre Slovenija naprej. Zato mi dovolite, da povem nekaj besed o položaju, v katerem se je znašla naša vlada.

Ne pričakujem priznanja ali pohval za uspehe, ki jih je naša vladna ekipa dosegla. Ne za to, da se nam je uspelo otestiti groženj s trojko. Ne za to, da smo premagali visoke obrestne mere na finančnih trgih in je bil včeraj pribitek na 10-letne državne obveznice najnižji, odkar smo v evroobmočju. Ne za to, da smo zapolnili bančno luknjo, zaustavili padajoč BDP in začeli dvigovati število zaposlenih. Nekatere stvari smo naredili skupaj, mnoge stvari pa so se začele urejati tudi zunaj. Ali se bodo še naprej tudi v Sloveniji, pa je najbolj odvisno od nas samih, na srečo ali na žalost. Le kje se še pravno odločitev Ustavnega sodišča uporablja za politično diskvalifikacijo, skoraj likvidacijo vlade, in to v trenutku, ko se Slovenija začena pobirati. Ne pripisujemo si zaslug za uspehe, je pa od ravnanja v prihodnosti še kako odvisno, ali se bo Slovenija še kdaj znašla v podobni brezizhodni situaciji. Take neodgovornosti pa si nima pravice vzeti nihče. Vem, da se uspehi vedno zdijo samoumevni, neuspehi pa neopravičljivi. Zato tudi ne pričakujem, da bi nam zaradi omenjenih uspehov kdo spregledal tudi nekatere neuspehe. Ja, res je, gospodarska aktivnost je še vedno prenizka. Zaposlenost še vedno ni dovolj visoka. In, ja, nepremičninski davek je Ustavno sodišče razveljavilo. Odgovorni za vse to smo v Vladi in v koaliciji, a kaj danes zares pomeni odgovornost. Sama pač nimam tega privilegija, da bi o odgovornosti lahko govorila na splošno in brezosebno. Odgovornost te Vlade je v prvi vrsti moja odgovornost. Nikoli ne pozabim, da ima vsaka naša poteza resne posledice za državo in za ljudi. Zato naj ponovim, zares neodgovorno bi bilo, če bi dovolili, da se nam še kdaj ponovijo stare napake. Če se bomo igrali doma, lahko kljub močnejši in krepkejši Evropi spet pademo nazaj. Te odgovornosti se ne da rešiti s kaznovanjem za nazaj, lahko jo upravičimo le z resnimi odločitvami o novih ukrepih, s katerimi bomo popravili pretekle neuspehe, predvsem pa odpravili možnost novih. Zato bom danes, namesto da 10 ur preživimo ob brezplodni razpravi o življenju ministra Viranta, poslancem Pozitivne Slovenije predstavila rešitev za izpad davka na nepremičnine. In lahko vam povem, da dvig DDV ne bo rešitev, ki bi jo predlagala, pa

ne zato, ker tako zahteva notranji minister ali Državljanska lista, pač pa zato, ker znamo v Pozitivni Sloveniji, v koaliciji in vladi skupaj poiskati drugačne, boljše, za gospodarstvo in ljudi bolj prijazne rešitve. Tako lahko pokažemo, kje se z argumenti in politično odgovornostjo rešuje prihodnost, kje pa se brez argumentov le politikantsko nagaja, osira in ozira v preteklost.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo dajem ministru dr. Gregorju Virantu za obrazložitev pisnega odgovora.

DR. GREGOR VIRANT: Hvala lepa, predsednica. Očitno tisti šopek ni kaj dosti pomagal, gospod Vogrin.

Naj najprej povem za vse vas, pa tudi za tiste, ki nas gledajo, da je pred mano in predsednico Vlade za tem govorniškimi pultom stal poslanec, prvopodpisani pod interpelacijo, gospod Ivan Vogrin, zoper katerega teče med 15 in 20 kazenskih postopkov. Med 15 in 20 kazenskih postopkov! To o tej interpelaciji pove zelo veliko, ne vsega, imam še marsikaj drugega povedati, ampak pove zelo veliko. Tudi prešteti jih niso znali. Pa nismo tega podatka iskali v kakšnih evidencah Ministrstva za notranje zadeve, ampak je ta državni zbor poslancu tolikokrat zavrnil imuniteto. Toliko o kredibilnosti prvopodpisanega. In v tej družbi se očitno dobro počutite tudi poslanci Slovenske demokratske stranke, niste izbirčni, kadar se je treba spraviti na Viranta.

Glejte, prva interpelacija, ki je bila vložena proti meni jeseni lansko leto, je bila sicer neutemeljena, ampak je imela neke vsebine. Imeli smo nekaj zanimivih razprav, s kolego Toninom sva predebatirala male in velike občine, z nekaterimi smo govorili o plačnem sistemu javnega sektorja, z nekaterimi smo govorili o izbrisanih. Nekaj zanimivih razprav, ki so imele vsebino in je bilo pravzaprav čisto prijetno razpravljati. Niste me v nič prepričali takrat, ampak lahko bi rekel, imeli smo vsebinsko razpravo. Tokratni dokument, naslovljen kot interpelacija, pa je interpelacija samo po naslovu. Gre za zlorabo ustavnega inštituta interpelacije. Gre za izigravanje ustavnega reda, Državnega zbora in norčevanje iz državljanov in državljanov, ki tudi vam, vlagateljem interpelacije, plačujejo plačo.

Pa poglejmo, kaj o interpelaciji pravi ustava. V prvem odstavku 118. člena Ustave je določeno, da najmanj 10 poslancev lahko vloži interpelacijo o delu vlade ali ministra. Ta dokument, ki ste ga naslovili kot interpelacijo, se sploh ne nanaša na moje delo. Nič od tega, o čemer pišete v interpelaciji in o čemer ste danes govorili, ni bilo nikoli v moji pristojnosti in ni v moji pristojnosti. Tudi poraba sredstev poslanske skupine, dobro veste, parlamentarci, da je to v rokah vodje poslanske skupine, ki vam bo gotovo z veseljem razložil te stvari. In jaz mu zaupam, je zelo natančen in vesten človek, gospod Rihard Braniselj. Prav gotovo se pa jaz

nisem nikoli ukvarjal s tem, kako Poslanska skupina Državljanske liste porablja sredstva, ki jih dobiva za strokovno pomoč in svetovanje. Vsak opravlja svoje delo pri nas, nisem jaz take vrste predsednik stranke, da bi vse vlekel nase in v svoje odločitve. Ta dokument vsebuje, je pravzaprav zbirka žalitev, osebnih kvalifikacij, insinucij, trditev, nepodkrepljenih z dokazi, in je karikatura interpelacije. Podpisniki ste s tem dokumentom pokazali žaljiv in nesprejemljiv odnos do Državnega zbora, do ustave, do državljanov in državljanov. In jaz obžalujem, da je ta dokument, ki so ga podpisali gospod Ivan Vogrin in 9 poslank in poslancev Slovenske demokratske stranke, sploh prišel na dnevni red seje Državnega zbora. Vsi vemo, kakšne težave ima Slovenija, in namesto, da bi vso energijo in ves čas vlagali v to, da bi iskali najboljše rešitve za ljudi, se boste zdaj cel dan, 10 ur ukvarjali, brodirali po nekem politikantskem močvirju insinuciji, žalitev, obtožb, klevet in tako naprej. In za to boste vseh 10, ki ste podpisali, plačani iz žepov davkoplačevalcev. Za prazen nič boste potrošili ves dan časa, pa ne samo mojega in mojih sodelavcev, ampak tudi vašega časa in vseh svojih kolegic in kolegov poslank in poslancev.

Tako kot prejšnjič, bom tudi tokrat izkoristil priložnost, ki mi jo daje interpelacija, da povem tudi nekaj o tem, kaj smo na Ministrstvu za notranje zadeve v tem letu mojega ministrovanja naredili. Pač o delu in rezultatih najraje govorim, ker je to tisti glavni in edini motiv, ki me drži v slovenski politiki leta 2014. Ker, če bi mi šlo za osebne koristi, potem bi delal tisto, kar sem dela prej. Mi je šlo materialno precej bolje, kot pa v politiki. Kaj smo torej naredili?

Prvič. Lani smo v rekordno kratkem času, približno v mesecu dni s sindikati javnega sektorja, takrat, ko je tekla voda v grlo, spomnite se, izpogajali sporazum, ki je prekinil stavko v javnem sektorju in dosegli izjemno pomembne prihranke v proračunu. V letu 2013 so znašali 109 milijonov evrov, za letošnje leto preko 400 milijonov evrov, če prihranke razumemo kot razliko v plačni masi, ki bi bila, če tega sporazuma ne bi bilo, in tisto, ki smo jo dosegli s tem sporazumom – konec stavke, normalna izvedba lanskega proračuna in olajšana izvedba letošnjega proračuna.

Drugič. Število zaposlenih v državni upravi držimo trdno na vajejih. Lani se je znižalo za 2,4 %. Od leta 2005, mimogrede, ko sem res v neki drugi vladi zastavil politiko zmanjševanja števila zaposlenih, se je državna uprava zmanjšala za 10 %. To je politika zmanjševanja števila zaposlenih.

Tretjič. Rešili smo pravno in politično izjemno zapleten problem izbrisanih. Ogromno politične spretnosti in pravnega znanje je bilo potrebnega, moje ekipe pa tudi sam sem se zelo angažiral, da smo z Zakonom o odškodninski shemi za izbrisane zaprli ta problem. Nedavna sodba ESČP v zadevi Kurić in drugi potrjuje, da ste

kolegi poslanke in poslanci, ki ste to potrdili, naredili prav, ker je sodišče, če malo karikiram, razsodilo praktično po našem zakonu. In se je izkazalo, da so imeli narobe tako tisti, ki so trdili, da dajemo preveč, kajti če bi šli izbrisani v Strasbourg, bi dobili mnogo višje odškodnine, izkazalo se je pa tudi, da so se motili tisti, ki so trdili, da smo dali premalo, kajti odškodnina, ki jo je dodeli Strasbourg, je sicer višja, vendar v primerljiva, naša je v okvirih, ki bodo za strasbourško sodišče zadovoljivi, zadostni.

Četrtrič. Pripravili smo revolucionarno novelo Zakona o dostopu do informacij javnega značaja, ki bo – te dni bo stopila v veljavo – razkrila, naredila transparentno in javno poslovanje podjetjih v prevladujoči državni in občinski lasti. Svetovalne pogodbe, donatorske pogodbe, sponzorske pogodbe, plače, donacije, bonitete in tako naprej v teh podjetjih bodo postale javne, kar je izjemno pomembno za zmanjševanje korupcijskih rizikov in za učinkovito poslovanje teh podjetji. Javnost bo lahko izvedela, kako se obračajo milijoni v firmah v državni lasti.

Petič. Zakonodajo o financiranju o političnih strank in volilni kampanji smo uskladili s 7 let starimi priporočili GRECO in – hvala vsem za podporo –, z vašo pomočjo prepovedali financiranje političnih strank brez opozicijske podpore, prepovedali financiranje političnih strank s strani gospodarskih družb. Torej presekali na nek način to navezavo ali pa vsaj do neke mere presekali navezavo med gospodarstvom in politiko in tudi s tem zmanjšali korupcijske rizike.

Najbolj pa sem ponosen na delo policije. Jaz se ne postavljam z delom policije, ker policija opravlja svoje delo. Oni so tisti, ki delajo profesionalno, predano, požrtvovalno, aktivno, učinkovito, nevtralnno. Ne bom se postavljaj z njihovim delom. Sem pa ponosen na njihovo delo. Policija na čelu z NPU diktira tempo boja proti gospodarskemu kriminalu in korupciji. To vsi vidijo v tej državi. Lani je policija vložila preko skoraj 3 tisoč ovadb zoper fizične osebe na področju gospodarskega kriminala in preko tisoč ovadb zoper pravne osebe. Tožilstvu je predlagala zavarovanje nezakonitega premoženje v višini 130 milijonov evrov. Kazniva dejanja, ki jih preiskuje v bančnem sektorju ta trenutek, so povzročila skupaj gospodarsko škodo v višini 350 milijonov evrov. Policija deluje profesionalno, učinkovito, samostojno in nevtralnno. In jo ščitim pred kakršnimikoli politični pritiski, čeprav je pogosto pod napadom. Zlasti tisti v policiji, ki so bolj izpostavljeni, direktor Nacionalnega preiskovalnega urada recimo, generalni direktor Policije. Za slovensko policijo znotraj političnih, gospodarskih, bančnih in drugih elit ni več nedotakljivih, ni več svetih krav. Takšno delovanje policije odločno podiram in ga bom še naprej. Pravkar potekajo procesi kadrovske okrepitve policije, 75 dodatnih ljudi bomo dali za področje gospodarskega kriminala in korupcije in Vlada je s pomočjo predsednice

prerazporedila 3 milijone dodatnega denarja policiji za delo prav na tem področju.

Na očitke, ki v glavnem itak sploh niso povezani z mojim delom, lahko odgovorim v nekaj stavkih. Najprej mi vlagatelji očitajo kadrovanje v Nadzorni svet Slovenske industrije jekla, da sem jaz vplival na kadrovanje v Nadzorni svet Slovenske industrije jekla. Torej to je čista prazna marnja. Jaz kot minister za notranje zadeve s kadrovanjem v Nadzorni svet Slovenske industrije jekla nimam nič od nič. To je stvar SOD – Slovenske odškodninske družbe. Jaz na imenovanje gospoda Janka Jenka v ta nadzorni svet nisem vplival ne v budnem stanju ne v sanjah. In še več, jaz sem gospoda Jenka, ko sem izvedel, da je bil tja imenovan, to so bili ravno tisti vroči časi, ko se je veliko govorilo o političnem kadrovanju, poklical in sem ga pozval, da se umakne iz nadzornega sveta, ker se mi je to zdel konflikt interesov, da kot vpliven član stranke pride v nadzorni svet. Gospod Jenko si je namesto tega raje izbral, da je izstopil iz Državlanske liste. Njegova izbira. Ampak jaz mislim, da sem v tem primeru pokazal prav zgledno delovanje predsednika stranke, kako mora predsednik stranke nastopiti proti političnemu kadrovanju.

Potem mi očitajo vlagatelji podporo kolegu Samu Omerzelu. Poglejte, to je unicum in absurd, da interpelirate enega ministra zato, ker podpre drugega ministra. Tako nič nimate, da greste tako daleč, da ste pripravljani tudi najbolj za lase privlečene zadeve spisati v interpelacijo. Recimo, očitek se potem nanaša, da bi jaz lahko vplival na predkazenski postopek v zvezi z gospodom Omerzelom. Poglejte, jaz pojma nimam o tem, da bi tekel kakšen predkazenski postopek v zvezi z gospodom Omerzelom. V medijih sem prebral, da je bila, naj bi bila neka anonimna prijava napisana. In to je vse. O tem, ali poteka kakršenkoli predkazenski postopek, niti ne vem niti ne bom vprašal, niti se ne bom pozanimal, niti me ne zanima, še najmanj pa lahko kot minister za notranje zadeve usmerjam konkretne preiskave, konkretne predkazenske postopke. To je v rokah tožilstva. Slovenska policija, če bi katerikoli minister to poskusil, slovenska policija tako kot je zdajle postavljena, tega ne bi dopustila. Ne bi.

Potem očitek, ki se nanaša na porabo sredstev za strokovno pomoč Poslanski skupini Državlanske liste. Še enkrat, vlagatelji, poslanke in poslanci, bi morali poznati dejstvo, da je za porabo sredstev poslanske skupine odgovoren in da se s tem ukvarja vodja poslanske skupine gospod Rihard Braniselj. Gotovo vam bo z veseljem pojasnil stvari, če ga boste vprašali. Jaz pa še enkrat pravi, gospoda Branislja poznam kot zelo skrbnega, vestnega človeka in mu zaupam in verjamem, da je bilo s porabo teh sredstev vse v redu. Ne grem se pa tega mikromenedžmenta, da bi zdaj jaz kot predsednik stranke upravljal s tem, kako poslanska skupina porablja denar.

Naslednji očitek je pa edini, ki se res nanaša na moje delo. To pa je očitek o razrešitvi gospe Mojce Kucler Dolinar in gospoda Boža Predaliča z mesta načelnikov upravnih enot. Poglejte, jaz se z upravnimi enotami ukvarjam od leta 2000. Res je, v različnih vlogah sem se ukvarjal s tem področjem in če mi kaj priznajo ljudje v tej državi, tudi tisti, ki se z mano in z mojo politiko ne strinjajo, mi priznajo, da sem upravne enote spravil v red, in da delajo dobro. Marsikdaj mi kdo reče, saj se ne strinjam s teboj, marsikdaj mi ni všeč tvoja politika, ampak upravne enote si pa res pošlihtal, to pa teče. To pa teče. In del tega, te moje politike – politike prijazne in učinkovite državne uprave –, to je moja politika in v to res iz srca verjamem in za to delam zadnjih 14, 15 let, z nekaj presledka, tudi vmes sem delal, ampak bolj na teoretični ravni. Če mi je do česa, mi je do tega. In sestavni del te politike je tudi kadrovska politika. In jaz sem na upravnih enotah vedno vodil tako kadrovsko politiko, da sem za načelnike izbiral najboljše, najbolj kompetentne in tiste, ki so delili moj pogled na državno upravo, da mora biti prijazen in učinkovit servis za državljanke in podjetja. V teh dveh konkretnih primerih sem se odločil za razrešitev, ker je šlo za eklatanten primer netransparentnega postopka in izrazito političnega imenovanja. Glejte, oba načelnika sta bila imenovana tik pred zaključkom mandata vlade, za katero se je vedelo, da odhaja, Janševe vlade, bila sta imenovana na zalogo, to se pravi, mesece in mesece preden se je iztekel mandat prejšnjega načelnika so ju že postavili in jima tam rezervirali mesto. In v enem od dveh primerov so bili tudi postopki za prijavo zelo skrajšani, skratka vse skupaj je delovalo zelo netransparentno in čudno in edina logična in pravilna poteza je bila, da se vzpostavi prejšnje stanje. Edina logična in pravilna. Potem mi očitajte še imenovanje Karin Jurše za načelnico Upravne enote Maribor. Ta načelnica bo na Upravni enoti Maribor naredila red. Tam je marsikaj za porihitati in počistiti, verjemite. Marsikakšna lovka, ki je obvladovala mesto Maribor, je segla tudi na upravno enoto in zato sem se odločil za novo metlo. Moram pa povedati, da sem se pred tem posvetoval tudi z mariborskim županom, ker me je zanimalo tudi njegovo mnenje, in njegovo mnenje je bilo pozitivno. Mimogrede, malo sem šel gledati po podatkih, tudi enega načelnika upravne enote nisem imenoval, ki bi bil član stranke Državljska lista.

Dovolite mi še nekaj razmišljanj o današnji interpelaciji. Ta interpelacija dokazuje popolno izgubo občutka za merila. Občutek imam, da smo se znašli v nekakšnem narobe svetu. Dajmo pogledati, kdo se je spravil name. Poslanec, ki ima nad sabo toliko in toliko kazenskih postopkov zaradi goljufanja svojih upnikov. Gospod Vogrin, vam mi nikoli nismo očitali, da je vaše podjetje bankrotiralo. To obžalujem in verjame, da je to težko, če se ti v življenju to zgodi in za to nihče ni kriv, če pa

goljufaš upnike, si pa kriv. Vi še niste pravnomočno obsojeni, zato ne morem reči, da ste krivi, da ste goljufali upnike, ste pa v toliko kazenskih postopkih zaradi goljufanja upnikov, da jih tudi prešteti niso mogli v Državnem zboru, da bi vedeli, koliko jih imate. In vi se spravljate na ministra za notranje zadeve, zraven pa 9 poslank in poslancev SDS, stranke, katere predsednik je bil na prvi stopnji obsojen za korupcijo, zoper njega teče finančna preiskava, KPK je ugotovila velike nepravilnosti v zvezi z njegovim osebnim premoženjem, nepojasnen izvor premoženja in nad glavo mu visi še ovadba Nacionalnega preiskovalnega urada. Krasna združba se je spravila name, name, ki nisem v enem samem postopku, nimam nobene ovadbe, nobenega kazenskega postopka, ničesar takšnega. Pa kje mi živimo, kam smo mi prišli?! To je res narobe svet. Poskrbite recimo, da se vaš čudežni deček Robert Časar pojavi v zaporu na Dobu, kamor ga je pravnomočno obsodilo sodišče. Ob milijardah, ki so jih pokradli kriminalci v tej državi, ob številnih politikih, zoper katere tečejo preiskave in kazenski postopki, se zaradi nekkih zadev, v katerih ni bilo nič nezakonitega, spravljate na predsednika stranke in ministra, ki ni v nobenem postopku, nobenem pravnem postopku, ničesar takšnega. Kam smo prišli, dragi moji! Takšnim dvojnimi merilom se moramo upreti, ker drugače bomo prišli v situacijo, ko se bo uresničil Lichtenbergov stavek, dobro me poslušajte: "Toliko časa je padal dež, da so vsi prašiči postali čisti in vsi ljudje blatni." Pa se zamislite malo nad tem stavkom. Samo naivni verjamejo, da so resnični razlog za današnjo interpelacijo in medijske napade name kakšne letalske karte in razrešitev Boža Predaliča in sredstva za delo poslanske skupine. Resnični razlogi so drugje. Prvi resnični razlog je, da gre mnogim na živce pogumna, učinkovita, delovna, predana in neodvisna policija. Med osumljenci so mnogi močni, celo zelo močni posamezniki, ljudje, ki so imeli ali pa še imajo finančno, politično, medijsko moč. Seveda jim gre na živce, da nihče od njih ni sveta krava in seveda bi jim še kako pasalo, če bi lahko slovenski policiji nadeli uzde.

Drugi resnični razlog za mojo današnjo interpelacijo je, da se mnogi bojijo javnosti, poslovanja podjetij v državni lasti. Po novem zakonu bo treba pokazati in tudi razložiti učinke milijonskih pogodb in pojasniti, zakaj nekaterim firmam in posameznikom posli zacvetijo v obdobju točno določene oblasti. To bo izjemno bogato polje za raziskovanje za novinarje, za strokovnjake in tako naprej. Že ko se je delala supervizija v ožjem javnem sektorju, se je lepo pokazalo, da obstajajo dvorne firme. Ko pride ena oblast, jim zacveti posel, ko pride druga oblast, gre takole dol, takrat pa drugim zraste. Kaj šele bo, ko se bo to pogledalo tudi za podjetja v državni lasti, kjer so vsa ta leta mislili, da lahko počnejo vse kar hočejo. In ko se te dni pogovarjamo o dvigu DDV – kaj je eden od glavnih razlogov, zakaj smo tisti, ki

smo in nas veseli, da je tudi Pozitivna Slovenija proti dvigu DDV, zato ker ne smemo iti po liniji najmanjšega odpora, ampak nas mora situacija prisiliti v to, da iščemo denar tam, kjer je. In verjemite, veliko ga je tudi v podjetjih v državni lasti, mogoče tam še največ, ker so najmanj pod kontrolo in najmanj natančna pravila za njih veljajo, najbolj lahko tam denar odteka.

Tretji resnični razlog za mojo interpelacijo. Nekatere skrbi javnost slabih kreditov pa moja namera o združevanju občin, ki je spravila v zrak pol slovenskih županov. To, vidite, so resnični razlogi za mojo interpelacijo. Ob vsem tem je pa seveda to tudi interpelacija zamere in maščevanja. Zamere gospoda Vogrina, za katerega še enkrat povem, Državljska liste ga ni vrgla iz svoje poslanske skupine zaradi poslovnega neuspeha, to ni nekaj, kar bi bilo vredno obsojanja, ampak zato, ker je na našo stranko letelo na desetine mailov ogorčenih, užaljenih, razočaranih, prevaranih upnikov, ki vam jih lahko tudi pokažem. Zato ste leteli iz Državljske liste, gospod Vogrin, in ne zato, ker je vaše podjetje propadlo. Kaj več pa v nadaljevanju.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala ministru.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Gospod Vogrin, ste želeli postopkovno ali ... ? Besedo boste dobili naprej v razpravi, ko opravimo predstavitev stališč poslanskih skupin. Prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin. Gospa Jasmina Opec bo predstavila stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke. Izvolite.

JASMINA OPEC (PS SLS): Hvala za besedo. Spoštovani ministrski zbor, kolegice in kolegi!

Jeseni lanskega leta smo v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke kot prvi napovedali interpelacijo zoper ministra za notranje zadeve dr. Gregorja Viranta in jo kasneje skupaj s kolegi iz Nove Slovenije, iz Slovenske demokratske stranke tudi vložili. Takratni naši očitki so bili usmerjeni predvsem na nedomišljen in po našem prepričanju zgolj populističen pristop do področja lokalne samouprave, predvsem na napoved o zmanjšanju števila občin, s čimer bi po ministrovih besedah prihranili 200 milijonov evrov letno. Da so bile številke navržene nepremišljeno in da nimajo nikakršne podlage v analizah in študijah, se je izkazalo že kmalu za tem, ko je ta prihranek nenadoma znašal le 10 milijonov evrov. Do njegovega prvotno napovedanega prihranka bi namreč lahko prišlo le ob izbrisu vseh občin z manj kot 5 tisoč prebivalci zemljevida Slovenije, seveda z njihovimi prebivalci vred.

V Slovenski ljudski stranki podpiramo reformo lokalne samouprave, zato se strinjamo, da je smiselno na novo določiti in redefinirati, nekatere naloge prenesti iz države na upravne enote, nekatere iz upravnih enot na občine,

nekatere iz občin morda na državo. Toda če kje obstaja težnja po združitvi posameznih občin oziroma bi se kje izkazalo, da bi lahko združeni občini delovali bolje in uspešnejše, s tem ni nič narobe. Toda ta pot mora biti pot analize, dialoga, konsenza, predvsem pa strokovnega pristopa. Reformiranje lokalne samouprave je dolgoročen projekt, ki zahteva več kot le enega ministra in en poslanski mandat, predvsem pa vključitev vseh ključnih akterjev na tem področju. Ukrepanje na podlagi trenutnega javnega mnenja je po mnenju Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke nedvomno škodljivo za Slovenijo, za vse državljanke in državljane. Kot vemo, takrat interpelacija ni bila uspešna in minister dr. Gregor Virant ni bil razrešen.

Interpelacija zoper ministra, ki jo je vložila skupina 10 poslancev s prvo podpisanim mag. Ivanom Vogrinom in jo obravnavamo danes, pa v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke sproža precej mešane občutke in nekatere pomisleke, saj se vsebina v pretežni meri sploh ne nanaša na delo ministra. Tako o vsebini današnje interpelacije zaradi njene vsebinske nepovezanosti z opravljanjem funkcije ministra za notranje zadeve ni vredno izgubljeni besed. Očitane navedbe in dokumenti so, po našem mnenju, tipičen primer za Računsko sodišče, ki revidira smotrnost porabe javnih sredstev oziroma kateri drug državni organ, ki je pristojen za odkrivanje in preiskovanje tovrstnih kaznivih dejanj, če je seveda za to podan utemeljen sum. Zaradi tega in dejstva, da aktualno koalicijo vodi skrajni samoohranitveni nagon, zaradi katerega je vsako ugotavljanje odgovornosti dela ministrov že vnaprej obsojeno na neuspeh, tudi nismo prispevali svojih podpisov pod besedilo interpelacije.

Spoštovani! Odgovornost nas politikov, še posebej v današnjih časih, ko je zaupanje v ljudi vse, kar je povezano s politiko na posebej nizki točki, je ne samo, da s svojim delom sprejemajo ukrepe, ki bodo ljudem lajšali življenje, temveč tudi ali pa predvsem, da s svojim delovanjem in ravnanjem pri ljudeh zbijamo zaupanje. To od nas politikov zahteva ogromno napora in premišljenih potez. Vendar smo tudi politiki zgolj ljudje, ki lahko naredimo kakšno napako. Toda te napake, tudi če smo jih storili pred prevzemom politične funkcije, je treba priznati in sprejeti odgovornost. Zavajanje javnosti, državljanek in državljanov, je najslabše možna izbira, ki si jo noben politik oziroma državnik ne bi smel privoščiti.

Čeprav poceni letalske katre Adrie Airways, o katerih je zadnje čase veliko govora, niso predmet interpelacije, se temu vseeno ni mogoče izogniti. Državljanke in državljane zadnje čase poslušajo izgovore o izogibanju prevzemanja odgovornosti in o tem, kako bi se vsak obrnil na svojega prijatelja, da mu nekaj "zrihta", in da v takem ravnanju ni nič spornega. Morda res ne. Vendar če gre pri tem za same sistemske korupcije, ki deluje po načelu daš – dam, se morajo najvišji državni funkcionarji do

nje odločno distancirati in jo obsoditi, še toliko bolj, če so ti funkcionarji izpostavljali določena merila na področju transparentnosti, etike in integritete. Spomnimo se samo moralnih naukov o primernosti oziroma neprimernosti določenih poslancev, ki so se zaradi svojih dejanj znašli v središču pozornosti in so bili velikokrat kar neposredno pozvani k odstopu. Pa je pri tem šlo za očitek iz preteklosti, preden so ti posamezniki sploh bili izvoljeni za poslanca. Pa ostri odzivi na poročila Komisije za preprečevanje korupcije o premoženjskem stanju predsednikov političnih strank, kar je posredno vodilo do padca prejšnje vlade, in nekateri drugi primeri v vrstah sedanjih ali bivših ministrov. Načelnost in spoštovanje visokih moralno etičnih načel ter postavljanje ultimativov oziroma vrednostnih sodb, ki jih dajejo politiki drugim politikom, morajo potem veljati v vseh primerih enako, tudi ali predvsem ko gre za moje ali naše. V parlamentarnem sistemu smo poslanci kot predstavniki ljudstva, ki ima v tej državi oblast, tisti, ki potrjujemo ministre in jih posledično razrešujemo, ko začutimo, da med našimi ljudmi, med našimi volivci, državljanke in državljanji zaradi svojih dejanj ne uživajo več zaupanja.

Glede na vsa razkritja, do katerih je prišlo v minulih tednih, glede na zanikanje dejstev, ki so se kasneje izkazala za resnična in so bila kasneje potrjena tudi z dokumenti, v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke ocenjujemo, da je minister Virant izgubil zaupanje, ne samo opozicijskih poslancev, pač pa vseh državljanek in državljanov Republike Slovenije. Zato bomo v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke interpelacijo o delu in odgovornosti ministra za notranje zadeve dr. Gregorja Viranta oziroma sklep o razrešitvi ministra z njegove funkcije podprli. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospod Ivan Hršak bo predstavil stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije.

IVAN HRŠAK (PS DeSUS): Hvala za besedo, spoštovani predsednik. Spoštovani člani Vlade, spoštovani kolegice in kolegi!

Interpelacije o delu in odgovornosti ministra za notranje zadeve dr. Gregorja Viranta postajajo že redne točke sej Državnega zbora. Minister Virant namreč danes že drugič prihaja pred nas, poslanke in poslance, prav zaradi očitkov njegovemu delu. Če smo v Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev Slovenije že ob prvi interpelaciji izrazili razočaranje nad vsebino interpelacije, naj tokrat povem, da smo bili nad vsebino tokratne interpelacije osupli. Pa ne zato, ker bi bila napisana tako kakovostno, temveč ravno obratno. Pričakovali smo, da se bodo predlagatelji usmerili na vsebino dela dr. Gregorja Viranta kot ministra za notranje zadeve. Žal pa se vsebino bere kot povzemanje govoric in namigovanj, nikakor pa ne kot kritike

dela, podkrepjene s konkretnimi dejstvi. Zato se v Poslanski skupini DeSUS do te vrste očitkov ne nameravamo opredeljevati, saj nikakor nimamo namena nastopati kot neke vrste mediator med interpeliranim ministrom Virantom ter prvopodpisanim predlagateljem interpelacije Ivanom Vogrinom, to naj rešita sama. Zgolj dva očitka, ki se nanašata na delo ministra, vsebuje ta interpelacija. Prvi očitek se nanaša na politično kadrovanje, kjer naj bi minister nekdanjemu izvršnemu direktorju Državljske liste Janku Jenku pomagal v Nadzorni svet Slovenske industrije jekla. Šlo naj bi tudi za sistemsko korupcijo v povezavi z Jenkovim podjetjem PCX Invest.

V Poslanski skupini DeSUS omenjenih očitkov ne moremo niti potrditi niti ovreči, verjamemo lahko le zagotovitom ministra Viranta, da na imenovanje nadzornega sveta omenjenega podjetja ni vplival formalno ali neformalno niti kot minister niti kot član vlade, saj so odločitve o imenovanju članov nadzornih svetov v pristojnosti Slovenske odškodninske družbe. Minister celo zagotavlja, da je gospoda Jenka kot vidnega člana Državljske liste zaradi konflikta interesov pozval k odstopu z mesta člana nadzornega sveta. Drugi očitek pa se ravno tako nanaša na politično kadrovanje načelnikov upravnih enot. Minister je tudi ta očitek zavrgel že v času svoje odločitve. Podrobno je vse pojasnil tudi v svojem odgovoru. In zaključek naše poslanske skupine, v pristojnosti ministra je izbira profesionalnega kadra za vodenje ožjih organizacijskih enot, konkretno upravnih enot.

Kot sem omenil že na začetku, ta interpelacija ne pomeni interpelacije kot take, ne nanaša se namreč na delo ministra. Zato na tem mestu izražamo bojazen, da si bodo tovrstni dokumenti sledili tudi zoper druge ministre, ne samo te Vlade, temveč tudi v prihodnje. In s takšno prakso – lahko bi celo rekli, da gre za zlorabo instituta interpelacije – res ne bi smeli nadaljevati. Še več, prepričani smo, da današnja razprava ne bo tekla o predloženi vsebini interpelacije in odgovora nanjo, vsaj v večjem delu ne. Tekla bo predvsem v smeri zgodbe o nakupu letalskih vozovnic pri Adria Airways. Minister Virant bo končno dobil priložnost, da nam vsem skupaj enkrat za vselej pojasni to zadevo. Sami namreč težko ocenjujemo, kaj je res in kaj ne. Prepričani pa smo, da bo v primeru potrditve navedb slovenskega dnevnega časopisa opozicija verjetno vložila že tretjo interpelacijo o delu ministra Viranta. Vendar pa Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenija zaupa in verjame, da bi v primeru, da bi bil minister postavljen na laž s konkretnimi dejstvi, sam ravnal kot častni človek. Kot izhaja iz stališča Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije poslanke in poslanca tokratne interpelacije o delu in odgovornosti ministra za notranje zadeve dr. Grega Viranta ne bomo podprli. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospod Jožef Horvat bo predstavil stališče Poslanske skupine Nove Slovenije.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovane kolegice in kolegi, spoštovani gospod minister, najbrž nas kje zunaj poslušajo oziroma spremlja, spoštovani predstavniki Vlade!

Danes obravnavamo že drugo interpelacijo zoper ministra za notranje zadeve dr. Gregorja Viranta v tem mandatu oziroma v zadnjih 380 dneh. Celotna današnja razprava o njegovem delu in odgovornosti bo zagotovo tekla v luči nedavnih, novih objav njegovih elektronskih pisem v zvezi z nakupom letalskih kart, naslovljenih na njegovega znanca, tedanjega komercialnega direktorja Adria Airways, Tomaža Kostanjška. In pravzaprav ta pisma postavljajo ministrove odgovore in zagovore v prvi interpelaciji na laž, na laž. Ali pa ne, če se vsi, ampak res vsi v tej državi strinjamo z nekoliko socialističnim razmišljanjem znanega slovenskega ekonomista, ki pravi, da je Adria Airways tukaj zato, da ljudje lahko potujejo. Ti novo objavljeni dokumenti kažejo na to, da je minister iskal neke privilegije v obliki cenejših letalskih vozovnic za svoja potovanja preko zveze in poznanstev, in to po cenah, ki so bile nekajkrat nižje od cen vozovnic v redni prodaji ali, kot bi rekli, za običajne potnike. V svojem dosedanjem pojasnjevanju je to dejstvo zamolčal oziroma celo zanikal. Prav posebno težo ima to njegovo dejanje glede na resor, ki ga vodi minister dr. Virant. Namreč v resor notranjih zadev sodi boj proti kriminalu in boj proti korupciji, ki v zadnjih 20 letih dobesedno prepredla našo državo in jo neverjetno razžira. Področje boja proti korupciji je zato v tem mandatu v ospredju pozornosti javnosti, politike in tudi dela pravosodnih organov, saj tako upamo. Najvišji funkcionarji v državi, zlasti pa funkcionar, ki vodi resor s tega področja, mora biti oseba z visokimi etičnimi standardi, brez najmanjše sence dvoma v njegovo integriteto. Kogice in kolegi, kako je že ravnala švedska ministrica, ko je ugotovila, da je menda celo po pomoti s službeno kartico kupila čokoladico za svojo hčerko? V trenutku je odstopila. Minister za notranje zadeve v svojih javnih nastopih poudarja visoke etične standarde, ki naj veljajo v politiki, in da se jih mora vsak politik držati. Mi pa dodajamo, ja, tudi on, tudi minister Gregor Virant. Zgledi namreč vlečejo, ne demagogija. Kaj je že demagogija? Slovar slovenskega knjižnega jezika enostavno navaja, da je demagogija "dajanje lažnih obljub, trditev za pridobivanje zaupanja v ljudi in s tem politične moči". To je demagogija.

Krščanski demokrati Nove Slovenije menimo, da pojav teh novih dokazov, da je bil notranji minister dr. Gregor Virant deležen posebnih popustov pri nakupu letalskih vozovnic Adria Airways, in to na podlagi dogovorov preko zvez in poznanstev, da terjajo od njega resen

razmislek o odstopu s te funkcije, še prej pa velja poziv ministru, da nam razloži, zakaj je v Državnem zboru pri obravnavi prve interpelacije govoril drugače.

V medijih se minister brani, češ da gre za klevete in obrekovanja, kljub temu, da obstajajo pisni dokazi, da je sam iskal letalske karte pod posebno ugodnimi cenami, ki so bile sicer namenjene le točno določenemu krogu ljudi, oseb, med katere on sam nikakor ni spadal. Početje ministra Viranta krepi nezaupanje ljudi v politiko in javne osebe, zato je čas, da minister sam realizira tisto njegovo trditev, da v Sloveniji ne sme biti ne svetih krav in ne malih bogov, ter odstopi z mesta ministra za notranje zadeve.

Z dokazi podkrepljene medijske objave v čudno luč postavljajo tudi odločitev Komisije za preprečevanje korupcije, ki je pri spornem nakupu letalskih vozovnic sum korupcije ovrgla. Sedaj pa je očitno, da je bila Komisija za preprečevanje korupcije v postopku najmanj kar je premalo natančna in ni zbrala vseh dokazov. Po mnenju krščanskih demokratov bi komisija morala prevzeti za tako pomanjkljivo delo tudi odgovornost. Pričakujemo pa, da bo Komisija vsaj zdaj, ko so novinarji prišli do novih dejstev in podatkov in dokazov, postopek nemudoma obnovila in ob upoštevanju teh novih dokazov oddala o zadevi novo poročilo oziroma mnenje. Tukaj, prav v tem primeru bi se gospod Štefanec lahko na samem startu svojega poslanstva pokazal kot kredibilen in da je bil dobra izbira. Na očitke predlagateljev o ministrovih kadrovskih potezah pri razrešitvi dveh načelnikov upravnih enot, minister pravzaprav ni odgovoril. Sklicuje se, da je bil postopek pri razrešitvi Mojce Kucler Dolinar in tudi dr. Boža Predaliča z mesta načelnikov upravnih enot izveden iz razloga, ker so okoliščine imenovanja, citiram, "zbujele dvom v odprtost in transparentnost postopka", konec citata. In ta dvom naj bi izkazovalo dejstvo, da sta bila imenovana namesto načelnikov kratek čas pred iztekom mandata prejšnje vlade. S tem dejanjem je minister Virant izrekel nezaupnico takratnemu in sedanjemu ministru in strankarskemu kolegu Pličaniču, pa naj razume kdor more. Ta odgovor ministra Viranta, ki je pravzaprav izgovor, kaže na dejstvo, na jasno dejstvo, da je bil razlog za njuno razrešitev izključno politični. Sta pač pripadala napačni politični opciji. Namreč številni načelniki upravnih enot so in so bili namreč člani političnih strank leve politične provinjence oziroma tudi članov njegove politične stranke. V teh primerih se ministru ni zdel potreben razmislek o njihovi razrešitvi. Nasprotno, mandat jim je podaljševal, enega za drugim, vedno celo brez javnega natečaja, pa čeprav nekateri načelniki zasedajo to funkcijo kontinuirano od ustanovitve upravnih enot dalje do danes, to je skoraj 19 let. Pa njihovo delo niti približno ni strokovno in ne dobro. V bran moram seveda vzeti mnoge dobre primere. Imamo v Sloveniji odlične načelnike upravnih enot, ki se danes tudi oglašajo in protestirajo, da namerava minister Virant

reorganizirati upravne enote, kar bi bilo napačno. Sam je namreč za to govornico povedal, da upravne enote delajo dobro. Če delajo dobro, potem jih pusti pri miru, zakaj jih greš reorganizirati. Zoper delo nekaterih načelnikov upravnih enot so bile vložene številne pritožbe na različne nadzorstvene organe. In kar je še pomembneje, ti načelniki niso niti enkrat šli preko sita komisije uradniškega sveta. Pričakujemo, da bo minister znal pojasniti, s kakšnimi mehanizmi je preverjal kakovost dela takih načelnikov.

In še nekaj besed o delu Komisije uradniškega sveta. V njem dolga leta sedijo eni in isti člani, ki so kakovost svojega dela nazorno prikazali v postopku imenovanja senata Komisije za preprečevanje korupcije. Kako in če sploh so preverjali usposobljenost kandidatov za javne funkcije v preteklosti? Ali so člani uradniškega sveta res lahko tista avtoriteta, ki se izreka v primernosti posameznega kandidata za zasedbo posamične funkcije in s čim utemljujejo tako avtoriteto? Če so svoje postopke vodili tako, kot je bilo razvidno pri postopku imenovanja senata Komisije za preprečevanje korupcije, torej brez preverjanja referenc kandidatov in z uničenjem gradiva o zaslišanju kandidatov, ni čudno, da številna funkcionarska mesta zasedajo osebe z vprašljivimi strokovnimi referencami in z vprašljivo osebnostno integriteto. Med državljani se zato utemeljeno krepi prepričanje, da so uradniški svet oziroma njene komisije samo krinka za politično kadrovanje. Pričakujemo, da bo minister podal svoje stališče do dela članice uradniškega sveta, ki je sodelovala v izbirni komisiji za imenovanje predsednika in članov senata KPK ter tudi v številnih drugih posebnih natečajnih komisijah ter zahteval njeno odgovornost. Najbrž se strinjate s tem, da je vsak odgovoren za svoje delo, tudi za delo, ki ga opravi kot član posamičnega kolegijskega organa. Zlasti še, če je njegovo delo nezakonito. Pričakujemo, da boste, gospod minister dr. Gregor Virant, tudi sami prevzeli objektivno odgovornost za nezakonito delo članice uradniškega sveta, ki spada v vaše resor.

Interpelacijo zoper ministra Viranta bomo poslanci Poslanske skupine Nove Slovenije podprli oziroma glasovali za njegovo razrešitev.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospa Saša Kos bo predstavila stališče Poslanske skupine Pozitivna Slovenija. Izvolite.

SAŠA KOS (PS PS): Hvala za besedo, gospod predsednik. Lep pozdrav vsem prisotnim!

Spoštovani, današnja točka dnevnega reda se glasi Interpelacija o delu in odgovornosti ministra za notranje zadeve dr. Gregorja Viranta. Torej naj ponovim, o delu in odgovornosti ministra. In celotno gradivo, ki ga je vložila skupina desetih poslank in poslancev s prvopodpisanim mag. Ivanom Vogrinom in

devetimi sopolisniki iz SDS, ima s samim delom in odgovornostjo ministra bolj malo skupnega. Ob tem, da opozicija inštitut interpelacije nenehno zlorablja, interpelacije pa se vlagajo kot po tekočem traku od nastopa vlade Alenke Bratušek, danes razpravljamo že petič. In predvidevam, da se tovrstno delovanje opozicije ne bo končalo, pač pa le še stopnjevalo. Najverjetneje zaradi tega, ker je tudi interpelacija politično sredstvo, uporaba le-teh pa je jasno napovedana.

O tem, kaj je interpelacija oziroma kaj naj bi bila, ter o vsebinski neprimernosti interpelacij, ki jih obravnavamo v zadnjem času, je bilo veliko povedanega že v ponedeljek, ko smo ravno tako obravnavali interpelacijo, ki ni izpolnjevala ne vsebinskih in ne formalnih predpostavk za obravnavo, le da je bila v ponedeljek na tnalni minister za izobraževanje, znanost in šport dr. Jernej Pikalo. Očitno pa je, da bo treba to ponavljati vse do trenutka, ko bodo to razumeli tudi predlagatelji. Gremo lepo po vrsti. 112. člen Ustave Republike Slovenije določa, da ministre imenuje in razrešuje državni zbor na predlog predsednika vlade, in v 114. členu, da so ministri skupno odgovorni za delo vlade, vsak minister pa za delo svojega ministrstva. Tudi Zakon o vladi Republike Slovenije določa, da so ministri odgovorni za odločitve in stališča vlade ter za njihovo izvajanje, za svoje odločitve pri vodenju ministrstev, kakor tudi za opustitev ukrepov, ki bi jih morali sprejeti. Minister v skladu s sprejeto politiko vodi in predstavlja ministrstvo, daje politične usmeritve za delo ministrstva in organov v njegovi sestavi, nadzoruje njihovo delo, izdaja predpise in druge akte iz pristojnosti ministrstva in organov v njegovi sestavi ter opravlja druge naloge, ki jih določa zakon ali drug predpis. Dalje. Tudi 118. člen Ustave Republike Slovenije določa dve različni obliki interpelacije, in sicer interpelacijo o delu vlade ter interpelacije o delu posameznega ministra, in sicer določa, da lahko najmanj 10 poslancev sproži v državnem zboru interpelacijo o delu vlade ali pa posameznega ministra. Kot je razvidno iz gradiva vložene interpelacije, pa v tem primeru ne gre toliko za očitke, ki bi se nanašali na delo ministra in na njegovo politično odgovornost, pač pa bolj za vsesplošno razpravo o ministru kot takem, o stranki, iz katere prihaja, pa tudi o njegovih strankarskih kolegih, celo o drugih ministrih. Predlagatelji ga najprej kar obsodijo zaradi korupcije, nato naznanjajo sume kaznivih dejanj, prilogi pa manjka le še spisana obsodba. Interpelacija bi se torej skladno s svojimi osnovnim namenom morala nanašati na zgolj in samo delo ministra in na področje njegovega resorja. V nobenem primeru torej interpelacija ni vložena skladno z določili Poslovnika Državnega zbora, še manj pa je vložena skladno z glavnim namenom inštituta interpelacije. Interpelacija je namreč uveljavljen parlamentarni inštitut parlamentarnega nadzora nad delovanjem vlade ali posameznega

ministra, katerega okviri so določeni že v sami Ustavi Republike Slovenije. V interpelaciji pa naj bi si parlament zastavil formalna vprašanja, na katera mora vlada ali minister odgovoriti, in s tem opravičiti svojo politiko. Na podlagi priloženega gradiva pa takšne razprave sploh ni mogoče opraviti.

Glede na to, da je interpelacija uperjena zoper ministra enega od temeljnih državotvornih ministrstev, bi od vlagateljev pričakovali, da bo interpelacija utemeljena in dobro argumentirana, predvsem pa, da se bo dejansko nanašala na njegovo delo in politično odgovornost.

Kot izhaja iz gradiva, ki smo ga prejeli, so vlagatelji interpelacijo vložili iz treh razlogov. Prvič, zaradi političnega kadrovanja, klientelizma in posledično korupcije. Drugič, zaradi suma storitve kaznivega dejanja in vpeljave sistemske korupcije, zlorabe položaja in ponarejanja uradnih listi. In tretjič, zaradi dvojnih meril oziroma situacijske morale.

V okviru prvega očitka vlagatelji navajajo, da je minister s tem, ko je podprl višje davke, deloval v nasprotju z obljubami in pričakovani volivcev ter v ospredje postavil lastne politične ambicije. S tem naj bi minister dokazal, da sta zanj politični oportunitizem, koristoljublje in dvojna merila nad vrednotami in načinom dela, ki se pričakuje od ministra. V takšnem smislu naj bi se ta očitek nanašal na delo in pristojnosti, ki jih ima minister za notranje zadeve, ne vem, bodo pa o tem zagotovo lahko odločali volivci na naslednjih volitvah.

Dalje vlagatelji navajajo, da se je minister svoj čas zgražal nad kadrovanjem prejšnjih vlad in političnih veljakov, takoj, ko je bilo mogoče, pa se je kritiziranih manevrov poslužil sam. Očitek se nanaša na imenovanje Janka Jenka v Nadzorni svet Slovenske industrije jekla. Glede na to, da je imenovanje članov nadzornega sveta v pristojnosti Slovenske odškodninske družbe in ne ministra za notranje zadeve, se tudi ta očitek ne nanaša na delo ali odgovornost ministra.

Naslednji očitek vlagateljev je ta, da je dr. Gregor Virant podpiral ministra Sama Omerzela. V gradivu je navedeno, da Gregor Virant kot minister za notranje zadeve, ki vodi in usmerja delo policije, ne bi smel podpirati ministra Omerzela, in sicer zaradi tega, ker je, citiram, "situacija, kjer je minister za notranje zadeve nekdo, ki v javnosti zagovarja svojega strankarskega kolega in ministra v vladi, pri tem pa teče kriminalistična preiskava, na katero lahko minister Gregor Virant v skladu z Zakonom o policiji vpliva, najmanj v smislu zavlačevanja postopka in s tem zastaranja, je v nasprotju s pričakovano integriteto, ki jo mora minister zagotavljati pri svojem delu." Pri tem se vlagatelji sklicujejo na določila Zakona o policiji, ki so prenehala veljati že v času prejšnje vlade, kar ponovno kaže na to, da se vlagatelji niso preveč poglobili v samo vsebino interpelacije. Pa ne glede na to, Zakon o organiziranosti in delu v policiji določa, da ministrstvo v razmerju do

policije določa razvojne, organizacijske, kadrovske in druge temeljne usmeritve za delo policije, izvaja strokovne naloge na področju upravljanja kadrovskih, finančno-računovodskih in logistično podpornih virov za policijo, izvaja strokovne naloge ravnanja s stvarnim premoženjem policije, usmerja in nadzoruje izvajanje nalog in pooblastil policije, opravlja naloge, ki se nanašajo na pritožbe posameznikov na delo policistov, predlaga, usmerja in koordinira določene naloge mednarodnega sodelovanja policije ter opravlja druge naloge v skladu z zakonom. Skladno z Zakonom o nalogah in pooblastilih policije pa policisti opravljajo policijske naloge ali uporabljajo policijska pooblastila po uradni dolžnosti, odredbi policijskega vodja ter nalogo sodišča, državnega tožilca ali drugega organa, ki ga za to pooblašča zakon.

Glede na to, da 9 sopolpisnikov interpelacije prihaja iz SDS, ki je imela že več ministrov za notranje zadeve iz njihovih vrst, srčno upam, da očitki ne prihajajo iz lastnih izkušenj.

Druga točka interpelacije. Upam, da je bila posredovana tudi organom, ki so pristojni za pregon kaznivih dejanj, saj vlagatelji naznanjajo sum kaznivega dejanja in vpeljavo sistemske korupcije, zlorabo položaja in ponarejanja uradnih listin. Prepričana sem, da vlagatelji dobro vedo, da Državni zbor ni pristojen za odločanje o tem, ali obstajajo zadostni razlogi za uvedbo kazenskega postopka, še manj pa, da bi ugotavljal krivdo posameznikov in izvajal posamezne dokaze, ki pa jih v gradivu tako ali tako ni. Sum kaznivega dejanja se nanaša na sklenitev domnevno fiktivne pogodbe s področja strokovne pomoči poslancem ter izdajo lažnega poročila o izvedenem delu, s tem pa naj bi minister pridobil protipravno premoženjsko korist. Kot je razvidno iz gradiva, navedena pogodba ne samo, da ni sklenjena v času, ko je bil dr. Gregor Virant minister za notranje zadeve, pač pa naj bi bila sklenjena celo v času prejšnje vlade. Za vsak slučaj naj ponovno ponovim naslov današnje točke Interpelacija o delu in odgovornosti ministra za notranje zadeve, in ne, ni naperjena zoper dr. Vinka Gorenaka.

Tretja, zadnja točka pa se, ne boste verjeli, celo nanaša na področje dela ministra za notranje zadeve in tudi na čas, ko je že bil minister za notranje zadeve. Nanaša se namreč na odpoklic Boža Predaliča ter Mojce Kucler Dolinar z mest načelnikov upravnih enot, vendar pa, kar se tega tiče, vlagatelji že sami priznavajo, da z nobeno od razrešitev ni bilo nič narobe, saj ministru to možnost dopušča zakon, zato menim, da dodatna utemeljitev ali obrazložitev ni potrebna, saj dogodka od ministra, to je, ali je škodljiva oziroma nepravilna posledica nastala v institucionalni sferi, ki je neposredno podrejena ministru, ali pa sferi, na katero lahko minister vpliva zgolj posredno.

Dalje navaja, da lahko Državni zbor v primeru hujših nepravilnosti proti ministru sproži interpelacijo, pri čemur mu lahko v skrajnem

primeru izreče tudi nezaupnico oziroma ga neposredno razreši s funkcije. Opredeli pa se tudi do razlike med institutom poslanskega vprašanja ter institutom interpelacije, in sicer interpelacija vsebuje vprašanja o nekem načelnem vprašanju politične narave, medtem ko se poslansko vprašanje navadno nanaša na nek posamičen položaj. Pomeni nekakšno vmesno sredstvo med poslanskim vprašanjem in glasovanjem o nezaupnici. Iz tega lahko zaključimo, da ne samo, da navedbe v gradivu niso primerna podlaga za interpelacijo, ampak niso primerne niti za postavitev poslanskega vprašanja. Ampak na vse to, je ta teden že bilo opozorjeno. Ne samo, da je bilo opozorjeno, v ponedeljek smo o tem razpravljali od 9. ure zjutraj pa vse do 6. ure zvečer.

Na podlagi vsega povedanega menim, da je jasno, da gre za še eno izmed zlorab instituta interpelacije. Sama vsebina se le bežno dotika dela in odgovornosti ministra za notranje zadeve, očitki pa so neutemeljeni, brez pravnih argumentov in brez vsakršnih dokazov, ki bi očitke potrjevali. Zato smo se v Poslanski skupini Pozitivna Slovenija odločili, da v nadaljevanju razprave ne bomo sodelovali. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Mag. Branko Grims bo predstavil stališča Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Spoštovani. Vsem zbranim lep pozdrav!

Danes je predsednica Vlade gospa Alenka Bratušek branila v svojem uvodnem nagovoru gospoda ministra Viranta z besedami, da bi pač ne razpravljati o tej interpelaciji pomagalo k, citiram, "normalizaciji političnega prostora". In dejala, da se pač kažejo rešitve in napredovanja v slovenskem gospodarstvu, in si to pač pripisala. Dovolite samo eno manjše opozorilo k tem besedam. Vsa vlada, z gospodom Virantom vred, je v tem trenutku soustvarjalka neverjetnih 28,8 milijarde evrov dolga, ki ga prelaga na slovensko gospodarstvo, slovensko podjetniško in na naslednje generacije. Vsakemu otroku, ki čeblja v zibki, ta vlada polaga v zibko 14 tisoč evrov dolga, za en avto, ki ga je ta vlada že "zagonila", otrok ga bo pa plačal. Vsaki družini, ki išče stanovanje, je ta vlada zapravila 56 tisoč evrov oziroma eno majhno hišo ali pa vsaj eno dobro stanovanje, ki ga bo ta družina morala plačati, videla ga pa ne bo nikoli. Zato ne govorite o tem, da se ponuja ta vlada kot rešitev za slovensko podjetništvo. Vi niste rešitev, vi ste problem!

V tem problemu in v tem okviru pa ima gospod minister Virant še prav posebno mesto. Kajti, nihče ne govori toliko o etiki, o pomenu ravnanja in tudi včasih lika posameznega funkcionarja za ugled institucij, za ugled celotnega političnega sistema, kot prav dr. Virant, ki vedno znova ponuja etične norme,

pravilnike in vse ostalo. Ampak tudi nihče v slovenski politiki ne ravna tako dvolično kot dr. Virant, kajti on vedno govori eno, ravna pa točno nasprotno. Najlepši primer tega so nedavno objavljeni dokumenti v zvezi z nakupom avionskih kart, kjer je bilo ves čas zatrjevano, da on s tem osebno ni imel nič. Potem se je iz tiste korespondence, ki smo jo lahko videli v medijih, videlo, da je še kako imel, saj je to ravnal osebno. In sedaj se postavlja vprašanje, ki ste ga načeli mnogi že v svojih uvodnih nagovorih. Ali on v trenutku, ko ne opravlja neke funkcije, lahko potem pravzaprav, kot on reče, trpi očitke na račun tistega ravnanja, ki ga je opravljal takrat, ko na funkciji ni bil? Če bi to bil nekdo drug bi morda tak ugovor še razumel. Vendar dovolite, da vam osvežim spomin. Ko je šlo za nekatere druge ljudi, je, recimo leta 2013, prav gospod Virant izjavil, da mora imeti funkcionar razčiščene, to je citat, "razčiščene osebne in poslovne račune, sicer si te funkcije ne zasluži". Pri čemer gospod Virant takrat v ničemer ni ločil tisto, kar se je dogajalo v času opravljanja funkcije ali pa v času pred tem. Ali pa drug primer, morda še bolj očitano, ko je šlo za poslanko prav Državljske liste gospod Trudo Pepelnik, ki je pač odstopila po pogovoru z vodstvom stranke, berite z dr. Virantom, in potem je gospod Virant o tem pogovoru zatrjeval, da ni bilo nobenih pritiskov. Zanimivo pa, da smo pa lahko takrat v medijih prebrali tudi, da je šlo za izjemno hude pritiske. No, ampak karkoli že, citiram gospoda Viranta, da si je s tem, citiram, "postavila najvišji možen etični standard, ki mora veljati v politiki". Zanimivo. To se pravi, standardi takrat, ko gre za druge ljudi, so izjemno visoki, takrat, ko gre za gospoda Viranta, se pa iznenada spremenijo. In zakaj se pravzaprav nikoli ne ugotovi, da je kaj narobe, ker prej je poudarjal, da so nekateri v sodnih postopkih, o drugih je dala KPK negativno mnenje. Veste te stvari je zelo na zanimiv način danes osvetlil predlagatelj te seje. Moram reči, da je bilo še to za vse nas zelo poučno, ko je povedal, da je gospa, ki ima neposredno povezavo z bivšim namestnikom predsednika KPK opravljala storitve in je solastnica firma, ki je opravljala storitve za Državljsko listo. Kateri predsednik je bil ravno v tistem trenutku verjetno ali pa malo pred tem ali za tem predmet preiskave. In poglejte čudo, ravno ta podpredsednik je potem v času ministrovanja gospoda Viranta postal iznenada ena od vodilnih oseb na Novi Ljubljanski banki, ki je v večinski državni lasti in je sanirana z denarjem davkoplačevalcev. Če uporabim besede nekdanje visoke funkcionarke, podpredsednice LDS, "zaposlitev Roka Praprotnika v Novi Ljubljanski banki najbrž res ni kriminal, je pa zagotovo velika svinjarija". In zato, gospe in gospodje, pri tej interpelaciji gre. Za vse tisto, kar je in se je dogajalo v času, o katerem govorimo, to je čas sedanje vlade, v kateri, kot rečeno, ima gospod minister Virant prav poseben položaj.

Danes ste že bili priče, ko je gospod Virant na široko razpravljal o tem na podoben način, kot prej predsednica Vlade, kako je policija izjemno strokovna in učinkovita. Saj mu pravzaprav kar pritrujem. Ampak veste, tudi tukaj gre za isto nerazumevanje, ki sem ga poudaril že v uvodu, ko sem govoril o gospe Bratušek, ki se je poskušala promovirati kot rešiteljica slovenskega podjetništva, ki ga v resnici točno njena vlada vsak dan obremenjuje z novimi in novimi davki do te mere, da preprosto tega ne zdržijo več, niso več konkurenčni in prihaja do nazadovanja. Rešuje nas v resnici samo dejstvo, da smo člani Evropske unije, evrskega območja in da Evropska unija kot celota že dalj časa napreduje. V Nemčiji so v tem času imeli v bistvu že dva razvojna cikla, Nemčija je pa naš največji razvojni partner. In končno se je po strahovitem padcu le začelo nekaj tega odražati tudi v Sloveniji. Ampak to ni zasluga te vlade, to je zasluga okoliščin, ki gredo, hvala bogu, Sloveniji oziroma slovenskemu podjetništvu v korist. Medtem ko slovenska vlada, še enkrat poudarjam, ni rešitev za slovensko podjetništvo, ampak problem, taka kot je, ker pač prekomerno troši, ker obremenjuje z vedno novimi in novimi dajatvami, z vedno novimi in novimi davki pač to slovensko gospodarstvo. In tudi tista lekcija na Ustavnem sodišču, ko je dejansko dobila predsednica Vlade ustavnopravno nezaupnico, saj je padel zakon, na katerega je vezala svojo zaupnico, očitno ni zalegel nič. V tem primeru, ko pa govorimo o policiji, pa enako. To, da policija dobro deluje, kljub takemu ministru, kot je, je samo dokaz visoke usposobljenosti in profesionalnosti slovenske policije, ne pa njegovih osebnih zaslug, kot se je poskušal tukaj promovirati. V čem pa so te njegove zasluge? Da je kar nekaj zelo zelo spornih stvari, ki jih je iz materialnega področja danes prikazal tukaj že predlagatelj te seje, da gre za zelo zanimiva poslovanja, ki bi bila verjetno lahko predmet kakšnega zelo podrobnega pregleda, ampak tisto morda še ne bi bilo tako zelo bodlo v oči, če ne bi te stvari imele tudi nadaljevanja v tem obdobju, ko pa je on minister in ko je za karkoli kot minister tudi soodgovoren, seveda izrecno in osebno odgovarja za področje, ki ga on pokriva. Je pa kot član vlade soodgovoren tudi za vse drugo, kar se dogaja. In mene ne bo nihče prepričal, da ni bil obveščen o tem, da je v nekem podjetju, saniranem z denarjem davkoplačevalcev, beri v Novi Ljubljanski banki, iznenada zaposlen gospod Rok Praprotnik, namestnik vodje KPK, ki je nekatere tako vehementno rušila, pri nekaterih pa sploh ne opazi, da bi bilo kaj narobe. Merila bi morala biti pa enaka za vse. Nerodna zadeva, ali ne? To bi bil lahko konec koncev tudi predmet kakšne policijske preiskave. Jaz osebno mislim, da so tukaj kakšni elementi kriminalnega ravnanja. Korupcija konec koncev po spremembi Kazenskega zakonika, nekatera koruptivna dejanja pa še posebej, so zdaj zajeta tudi v Kazenskem zakoniku, novem, ki ga je sprejela

ob koncu svojega mandata vlada Janeza Janše, in je moderen in zelo zelo dobro ureja te stvari, na evropsko primerljiv način. Se pravi, bo tukaj še zelo zanimivo, če so merila enaka re za vse.

Ko gremo pri tej interpelaciji naprej, lahko tudi ugotovimo, da je marsikaj od tega, kar je bilo predstavljeno, predstavljeno na način, da tisto, kar počneš sam, pripisuješ drugim. Gospod Virant se je v nekem trenutku v svojem zagovoru sam zagovoril, ko je uporabil izraz čistke, govoril je konkretno o mariborski upravni enoti, če ste ga pozorno poslušali, da je tam marsikaj za počistiti. To je zelo zanimiv izraz, če ga uporablja politik, ko govori o kadrovskih menjavah, kar pomeni, da se je za hip pokazal način razmišljanja. In v tej luči seveda tudi njegov zagovor v luči njegovih lastnih besed, njegov zagovor njegovega ravnanja, ko je šlo za menjavo dveh že imenovanih načelnikov oziroma načelnico in načelnika upravne enote, ki nista mogla niti nastopiti svojega mandata pošteno, pa jih je že zamenjal, seveda odražata prav to, kar je on v bistvu tukaj povedal, ko je uporabil izraz čistka. To pa je seveda politična odločitev. To nima s stroko potem več nobene zveze. In za to je v resnici v teh primerih šlo. Če pa gre za političen kriterij, ki nima s stroko več nobene zveze, potem je pa to seveda še kako lahko predmet interpelacije, ker gre za očitno zlorabo funkcije, ki jo ta posameznik opravlja. V tem primeru je to gospod minister Virant, ki ima o etiki in strokovnosti v politiki, dajmo to še nekajkrat ponoviti, tako izjemno veliko vedno znova za povedati. Ga še enkrat citiram, ko je šlo za njegovo lastno poslanko, gospo Trudo Pepelnik, "da bi moral vedno biti najvišji možen etični standard, ki mora veljati v politiki". Pa naj ga gospod minister pri sebi pokaže in naj danes tukaj odstopi in končno gre. Mislim, da bi bilo to za politiko izjemno izjemno koristno.

Tudi vse ostalo, kar ste lahko slišali v uvodnem nagovoru, očitno drži. In v tem času smo lahko že dobili razmnožene nekatere dokumente, tisti, ki jih želite, vam jih bo zagotovo predlagatelj z veseljem odstopil, si jih skopirajte, recimo, o opravljeni tej delavnici, vsaj načrtovanjo, tako, kot je bilo predstavljeno, gre za prav tisto gospo, o kateri smo prej govorili, pa še vse ostalo, o čemer je predlagatelj govoril. Vse je podprto z ustreznimi dokumenti. Zdaj, če gospod minister kaže s prstom na druge člane svoje stranke, češ da so oni odgovorni, ste, ko je šlo za kakšne druge primere, je ta isti gospod Virant vse kar je kdorkoli storil, pripisal poem vodstvu tiste stranke. Konkretno predsedniku. V danem primeru je na to nekoliko pozabil, ampak tudi pri njem samem se bo moral enkrat navaditi, da so enaka merila za vse, in če jih želi on vzpostavljati za druge, jih mora najprej in najbolj pri samem sebi.

Prej je bilo izraženo pričakovanje, da ga bo koalicija podprla, z njegove strani. Nekaj takega je bilo razumeti tudi predsednico Vlade. Samo v tem primeru je vendarle tukaj ena stvar odprta. Jaz nisem tako prepričan, da so vsi v

vлади tako navdušeni nad dvojnimi merili, ki se vedno znova kažejo pri načinu dela gospoda Viranta. Tisti, ki se s tem strinjajo in ki štejejo, da je gospod Virant odličen simbol te vlade, ker pač govori eno, dela pa točno nasprotno, ga bodo zagotovo podprli. Tisti, ki se s tem ne strinjajo, bodo verjetno to izrazili na drug način.

V dokumentu o interpelaciji so navedene konkretne rešitve in problemi, ki predstavljajo osnovo za to interpelacijo. O teh smo prvič v zgodovini dobili tako pitijski odgovor, da ga je bilo mogoče natisniti na dveh straneh. V preteklosti je bilo to seveda drugače. Kar je odraz, po mojem mnenju, preprostega dejstva, da protiargumentov, ki bi ji dali na mizo, ni bilo. In zaradi tega je bila danes ta uvodna predstavitev samega ministra tako agresivna, ker če nimaš argumentov, potem se seveda zatečeš k agresiji. Argumentov pa v danem primeru ni mogel imeti, ker tukaj gre za vprašanje tistega osnovnega, ali sodi v vlado nekdo, ki uporablja dvojna merila, ki tudi v lastnem nagovoru uporabi izraz čistka, da je nekoga poslal z namenom, da čistko opravi, pred tem je seveda to vedno zanikal, ali tak človek sodi na ministrsko mesto. Jaz trdim, da ne. Da je edino odgovorno, da tak človek te svoje funkcije ne bi več opravljal, ne v tej ne v katerikoli drugi vladi. V bodočih vladah bodo odgovorno odločali ljudje na volitvah. In tam sem prepričan, da bo nastopil trenutek resnice za gospoda Viranta in za vse tiste, ki ga bodo podpirali. Po drugi strani se pa bojim, da za vse nas že v tem trenutku nastopa trenutek resnice zaradi težkih okoliščin, v katerih smo, in v katerih še toliko manj ne bi smelo nikoli biti prostora za dvojna merila, za to, da se govori eno, dela pa čisto nekaj drugega. In simbol tega je prav gospod Virant. Nekaj tega sem že citiral. Lahko poiščem še mnogo drugih podobnih izjav, ki jih vsi zelo dobro poznate. Poznate pa verjetno tudi vsi vedno znova njegove predloge, da se vse ureja s pravilniki, v katerih bi potem govorili o etiki, pa z etičnimi normami in vrednotami. Kako je s tem, smo si lahko ogledali pri vprašanju, če osvežim spomin samo na zadnjo zadevo, letalskih kart, ko se je reklo, s tem nisem imel nič. Potem so bili objavljeni dokumenti. Ne samo, da je imel, ampak on osebno jih je "rihtal". Šlo pa je za karte, ki navadnim državljanom sploh niso dostopne, tudi funkcionarjem ne. To je zanimivo. To so karte, ki so dostopne samo zaposlenim v Adrii Airways, za člane njihovih družin, recimo, če gredo nekam pa da jih vzamejo s seboj in nikomur drugemu, razen gospodu Virantu. To je pa že zelo zanimivo. S tem, da tega gospod Virant pravzaprav ni počel v času, ko bi bil povsem izven politike, kajti pred tem je on že bil državni sekretar in minister. In v tistem obdobju je bil, pod narekovaji, "malo na čakanju", preden je svojo kariero nadaljeval. To se pravi, nikakor ni mogoče pristati na trditev, da takrat s tem ni imel ničesar. Bil je pač prisoten v politiki in – to je to. In kot je on sam rekel, mora funkcionar imeti razčiščene osebne in poslovne

račune, sicer si te funkcije ne zasluži. Boljše samokritike, ki si jo je sicer izrekel nehote, pa vendar, si sploh ni mogel izreči. Ob tem naj vas spomnim še na to, da je gospod Virant ravnokar očital vsem, da gre za zlorabo, ker da davkoplačevalci plačujejo naše plače. Mi smo po ustavi dolžni opozoriti, če ocenimo, da nekaj v državi ni v redu, da nekaj pri delu vlade ni v redu. In če konkretno pri nekem ministru nekaj ni v redu, je za to ustavni institut interpelacija. In tega smo uporabili. To se pravi, gre točno za uresničevanje tistega, kar je pravica in dolžnost po sami ustavi. Če pa se govori o zlorabah, veste, to je bilo pa za trenutek pri gospodu Virantu, ko nam je očital plače, tako, kot da smo za hip gledali tisti znani srbski film Ko to tamo peva. Kdo pa je bil tisti funkcionar, ki je vedno grmel proti zlorabam poslanskih oziroma funkcionarskih privilegijev, potem pa kot bivši minister potegnil 66 pa še nekaj tisoč evrov in obenem v istem obdobju, po pisanju medijev, zaslužil 95 tisoč evrov z različnimi svetovanji, delom na fakulteti in podobnim. To je pa čista zloraba tega instituta, kajti ta institut je namenjen tistim, ki ne bi mogli najti dela, ne bi mogli drugače najti sredstev za preživetje, da ohranijo nek standard, saj so nekaj storili za to državo. Če pa v tem času sami več zaslužijo celo, kot so dobili tam tega nadomestila, je pa to čista zloraba tega instituta. In tak človek nima najmanjše pravice komurkoli kadarkoli govoriti ne o etiki ne o morali, še najmanj pa očitati plačo in govoriti o njegovih privilegijih, kajti vsakdo bi najprej lahko počistil pred svojim pragom, gospod Virant pa prvi. In če govorimo o normalizaciji političnega prostora – ta izraz je uporabila prej gospa Alenka Bratušek –, največji prispevek k normalizaciji političnega prostora bi bil, če bi enkrat že odšla ta koalicija in Vlada in bi imeli volitve.

Do takrat pa se lahko za normalizacijo političnega prostora tudi v sedanjem okviru stori s tem, da se danes glasuje za interpelacijo in za odstop dr. Viranta. V Poslanski skupini SDS bomo to seveda tudi storili.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Grims.

Na vrsti je mag. Majda Potrata v imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani gospod državni sekretar oziroma sekretarka in sekretar, poslanke in poslanci!

Delovni teden Državnega zbora se končuje tako, kot se je začel, z interpelacijo. Pa presodimo, koliko koristi je od tega. 10 poslank in poslancev je po 118. členu Ustave sprožilo interpelacijo zoper posameznega ministra, vendar je namen širši. To je vnovičen poskus destabilizacije celotne vlade. 250. člen Poslovnika Državnega zbora terja od vlagateljev interpelacije jasno postavljeno in obrazloženo vprašanje, ki je predmet interpelacije. Prav tu pa

se začnejo težave, ker v Poslanski skupini Socialnih demokratov ne razberemo zastavljenih vprašanj, ki bi jim sledila dovolj argumentirana in s tem tudi dovolj prepričljiva in tehtna obrazložitev, ki bi nas prepričala za podporo interpelaciji.

17. člen Zakona o Vladi Republike Slovenije namreč ministrom nalaga, navajam, "ministri so odgovorni za odločitve in stališča vlade ter za njihovo izvajanje, za svoje odločitve pri vodenju ministrstev kakor tudi za opustitev ukrepov, ki bi jih morali sprejeti". V zvezi s tem navajam stališče dr. Franceta Grada, ki pravi takole: "Za nejasnosti in težave pri uveljavljanju odgovornosti ministra pri nas je manj kriva pravna neurejenost, bistveno bolj pa pomanjkanje demokratične tradicije, ki se kaže tako pri nosilcih političnih funkcij kot tudi pri politični javnosti, ki je na koncu odločilna za uveljavljanje take odgovornosti."

V Poslanski skupini Socialnih demokratov ne oporekamo opoziciji pravice do vlaganja interpelacij. Bi pa spomnila na mnenje dr. Mira Cerarja, ki ga bom v nadaljevanju v dveh delih navajala debesedno. Prvi navedek: "V zadnjem času se večkrat zastavlja vprašanje, ali pogosto oziroma prepogosto vlaganje interpelacij zoper ministra ne pomeni nekakšnega razvrednotenja tega ustavnega inštituta. Pravno torej zadostuje, da jih v ustrezni formalizirani obliki vložijo oziroma sproži ustavno legitimirani predlagatelj, toda to še ne daje jamstva, da se ti inštituti sprožajo in izvajajo v tistem ustavnem duhu, ki ga oblikuje in zahteva razvita pravna in politična kultura. Neupoštevanje tega ustavnega duha sicer samo po sebi še ne pomeni neustavnosti, pomeni pa dejansko degradacijo pravne kulture." Pa izpust, "pri presoji, ali je minister objektivno odgovoren za določeno napako oziroma nepravilnost, je treba upoštevati predvsem naslednje štiri okoliščine oziroma dejstva. Prvič, kakšna je teža dejanja oziroma dogodka sama po sebi, drugič, kakšna je teža dejanja oziroma dogodka ob upoštevanju celotnega preteklega dela ministra ter ministrstva oziroma družbenih sfer, ki neposredno ali posredno sodi v okvir delovanja ministrstva, tretjič, ali je dejanje oziroma dogodek povzročil škodljive posledice ter kako velika škoda je ali pa je bilo dejanje samo po sebi napačno, vendar pa ni privedlo do negativnih družbenih posledic in četrtič, kolikšna je oddaljenost dejanja oziroma dogodka od ministra, to je, ali je škodljiva oziroma nepravilna posledica nastala v institucionalni sferi, ki je neposredno podrejena ministru, ali pa v sferi, na katero lahko minister vpliva zgolj posredno."

In zdaj drugi navedek. "Minister na hearingu pravilom predstavi tudi temeljne smernice oziroma okvirni program svojega bodočega dela, kar ga še dodatno zavezuje prav nasproti Državnemu zboru. Le-ta lahko v primeru hujših nepravilnosti proti ministru sproži interpelacijo, pri čemer mu lahko v skrajnem primeru izreče tudi nezaupnico oziroma ga neposredno razreši njegove funkcije. Takšna

močna vezanost ministra na parlament pomeni, da si morajo poslanci Državnega zbora intenzivno prizadevati za širše poznavanje uveljavljenih principov demokratičnega preverjanja politične odgovornosti ter za izoblikovanje takšnih parlamentarnih običajev, ki bodo vzpostavili čim bolj jasne kriterije za vsebinsko presojanje ministrske odgovornosti v posameznih primerih." Menim torej, da se mora vsak pri sebi ali da si lahko vsak pri sebi odgovori na vprašanja, kolikšna je utemeljenost pričujoče interpelacije, pa tudi tiste zoper dr. Jerneja Pikala.

Za Poslansko skupino Socialnih demokratov je torej ključno vprašanje, kateri očitki iz interpelacije utrujejo domnevno neizpolnjevanje ministrovih zavez, ki jih je dal pred Državnim zborom ob prisegi. Menimo, da v 1. točki navedeni očitki posegajo v območje oblikovanja strankinega programa in notranjestranskih razmerij, o katerih ne moremo in ne želimo razsojati, ko gre za tehtanje odgovornosti ministra v koalicijski vladi. Socialni demokrati smo volivke in volivce nagovarjali s svojim programom. Iz svojih dosedanjih izkušenj delovanja v koalicijskih vlada pa vemo, da je moč posamezne stranke v koalicijski vladi odvisna od njenega volilnega rezultata, ki se preslikava v število poslank in poslanev oziroma število ministrskih mest.

O interpelaciji zoper ministra Sama Omerzela smo se že izrekli, zato o njej ne nameravamo ponovno razpravljati. Kar pa zadeva razmerje med ministrom za notranje zadeve in policijo, pa se Zakon o organiziranju in delu v policiji, v tem delu gre za posebno poglavje, ki govori o razmerju med ministrstvom in policijo, ni v ničemer spremenil, zato bi si bilo mogoče za staviti vprašanje, ali so na vplivanje ministra na policijo vezani očitki morda posledica izkušenj katerega od prejšnjih ministrov, morda tistih iz stranke vlagatelj interpelacije. Se pa ob tej interpelaciji znova zastavlja v zadnjem času že sproženo vprašanje, namreč, ali je članstvo v politični stranki ovira za zasedbo posamezne funkcije. Znano je, da Socialni demokrati ponudbe za članstvo v nadzornih svetih, temelječe na razmerju med koalicijo in opozicijo, v času prve Janševe vlade nismo sprejeli in da smo temu stališču sledili tudi kasneje. Spomnimo tudi na primere izstopov iz organov strank, da se je ohranila navidezna nepolitičnost nosilcev vodstvenih funkcij. Vlagatelj interpelacije bi morali samo malo pobrskati po strankinem spominu.

In za konec. Od ministra dr. Gregorja Viranta v Poslanski skupini Socialnih demokratov pričakujemo, da bo v celoti spoštoval koalicijsko pogodbo, normativni plan dela vlade, Resolucijo o normativni dejavnosti vlade, da bo usklajeval svoje poglede z vsemi deležniki, kajti le tako bo sledil zavez, ki jo je dal ob prisegi. In računajoč na vse to bo Poslanska skupina Socialnih demokratov glasovala proti

predlaganemu sklepu o razrešitvi ministra dr. Gregorja Viranta. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

V imenu Poslanske skupine Državljske liste gospod Rihard Braniselj.

RIHARD BRANISELJ (PS DL): Hvala lepa, gospa podpredsednica. Spoštovani minister, državna sekretarka, spoštovani državni sekretar! Nekako se mi je zdelo situaciji primerno, da se oblečem v črno obleko, danes ni praznik demokracije, danes je farsa demokracije. Obravnavamo temo, ki ni vredna tega državnega zbora. In smo priča pravzaprav napadu in diskvalifikaciji ne samo predsednika naše stranke, ministra, tudi celotne poslanske skupine.

Vložena interpelacija je žalosten in zrele ter odgovorne politike nevreden poskus osebne diskreditacije ministra za notranje zadeve. Kot takšna je pravzaprav nevredna kakršnekoli pozornosti, nevredna je človeka, proti kateremu je uperjena, nevredna je tega državnega zbora, kot tudi časa in davkoplačevalskega denarja, ki bosta za njeno obravnavo porabljeni. Očitno je vredna le svojih avtorjev. Naslovljena je zoper ministra, po svoji vsebini pa je naperjena proti vsem drugim in še najmanj proti samemu ministru, uperjena je tudi proti temu državnemu zboru. Kot bi rekli rimski pravniki že pred 2000 leti Ab absurdo.

In vsebine interpelacije oziroma boljše rečeno diskreditacijske je mogoče izluščiti pravzaprav štiri temeljne očitke. Prvi očitek se nanaša na imenovanje bivšega člana Državljske liste gospoda Janka Jenka v Nadzorni svet Slovenske industrije jekla. Kdo je pravzaprav kandidiral v nadzorni svet? Janko Jenko ali Gregor Virant? Kaj je bilo napačno v kandidaturi? Zgolj to, da je bil Janko Jenko nekoč izvršni direktor naše stranke. Kako je ravnal minister, ko je za to izvedel? Ga je pozval k odstopu. In kaj se je potem zgodilo? Gospod Jenko je izstopil iz naše stranke. To so dejstva glede prvega očitka interpelacije in tukaj se pojavlja pravzaprav cela vrsta vprašanj. Kaj je bil minister pravzaprav dolžan storiti pri vsem tem? Kaj bi kot predsednik stranke moral še storiti pri vsem tem? In najpomembnejše, kako bi minister moral ravnati, da bi se izognil očitkom avtorjev te interpelacije. Tega ne povedo.

In pa pogledajmo, kaj se je pravzaprav v resnici zgodilo. Gospod Janko Jenko se je prijavil v sistem SOD kot kandidat za člana nadzornih svetov. Izpolnil je zahtevane obrazce, podpisal je zahtevane izjave, napisal je prijavo, priložil je CV in priložil je tudi potrdilo za nadzornika v Združenju nadzornikov Slovenije. Čez nekaj časa je bil poklican na kadrovsko komisijo Soda. Akreditacijska komisija, kjer sedi 9 strokovnjakov oziroma 7 strokovnjakov, ga je soglasno 7 : 0 potrdila kot primerne za zasedbo funkcije v nadzornem svetu. Uprava

Soda ga je soglasno potrdila Nadzornemu svetu Soda v potrditev. Skupščina družbe Slovenske industrije jekla ga je soglasno izvolila za nadzornika. Vendar je Slovenska industrija jekla pravzaprav podjetje v večinski tuji lasti, 75 % ima tuji partner, to je ruski deležnik. In ruski deležnik pravzaprav tukaj diktira svoja pravila igre in on določa, koga bo na skupščini potrdil za nadzornika. Ni šlo za slovensko podjetje, slovenska država ima tukaj zgolj 25 % in še na žalost, tudi teh 25 % ni potrebno, da bi jih imela, če bi pravzaprav politika izkoristila možnost, da se iz tega podjetja umakne in pravzaprav za dobro ceno, pogodbeno ceno tudi pridobi nekaj proračunskih sredstev. In tuji zasebni lastnik je tega gospoda potrdil v nadzorni svet in ne slovenska politika in še najmanj minister Gregor Virant.

Drugi očitek se nanaša na popolnoma isto vsebino, kot je bila obravnavana na interpelaciji zoper ministra Omerzela, ki jo je Državni zbor obravnaval in o njej odločal 30. januarja letošnjega leta. Iste očitke o nepravilnostih poslovanja Omerzelovega podjetja z Darsom, ki so bili vsebovani v interpelaciji zoper ministra, so avtorji današnje interpelacije uporabili proti drugemu ministru. O teh očitanih vsebine je Državni zbor že razpravljal in se do njih opredelil. Kako se je Državni zbor o tem opredelil, nam je vsem jasno. In zoper koga je vložena današnja interpelacija? Zoper ministra Viranta ali ministra Omerzela, ali celo zoper Državni zbor, ki se je po mnenju nekaterih očitno napačno odločil?

V tretjem delu očitkov interpelacija ministru očita sklepanje ne pogodbe, pogodbe za strokovno pomoč in svetovanje poslancev oziroma Poslanski listi Državljske liste. Očita mu nekaj, kar sploh ni bilo nikoli v njegovi pristojnosti in v pristojnosti njegovega odločanja. Poraba sredstev za zagotavljanje strokovne pomoči poslanski skupini je namreč v izključni pristojnosti vodje poslanske skupine. Predvidevam da je tako tudi po drugih poslanskih skupinah, in minister, takrat predsednik Državnega zbora, verjemite, da je imel druge naloge, druge obveznosti, druge preokupacije, da se s temi detajli pravzaprav niti ni mogel ukvarjati, niti ni želel ukvarjati, niti ni takšne vrste predsednik, da se bo ukvarjal z detajli, s pristojnostmi drugih, in on zaupa svojim sodelavcem.

In zopet smo pri vprašanju, zoper koga je naslovljena ta interpelacija. Očitno je zoper vodjo poslanske skupine, vendar to ni instrument, ki bi ga v tem primeru lahko uporabili. V zvezi s tem je prvopodpisani vložil kazensko ovadbo. Leto dni nazaj se je v moji pisarni zvrstila cela vrsta obiskov na to temo, od policije do Računskega sodišča, do proračunske inšpekcije in kdo od novinarjev vse ne, in smo razpravljali in smo utemeljevali in tako dalje. To se pravi, ta pogodba, ki bi ji lahko rekli pogodba, je pravzaprav ena najbolj presojanih pogodb v tej državi. In ponovno povem, če ima

kdo težave s to pogodbo, naj pride k meni v pisarno in bomo šli še enkrat čez. Mislim, da se je že toliko institucij zvrstilo na tem detajlu, da nam mora biti pravzaprav jasno, da je to že preseglo vse meje dobrega okusa.

Še mogoče glede dokumentov, ki so priloženi tej interpelaciji. Ja, to so dokumenti, ki so nastali in pripadajo Poslanski skupini Državljske liste. Bivši kolega je še po tem, ko že kar nekaj časa ni bil več član poslanske skupine, kar hodil v naše prostore in kar kopiral, mi seveda ne skrivamo nič pri vsem tem, in je seveda skopiral vse tisto, kar si je že takrat mislim, da bi prišlo nekako v poštev. Očitno se je pač zapičil v te detajle in iz teh detajlov potem bivši kolega, bivši kolega z nekimi maščevalnimi cilji dela svojo zgodbo.

In še nekaj, Alenka Vižintin, ki je bila danes tukaj predstavljena, oseba s takšnim imenom nikoli ni sodelovala s Poslansko skupino Državljske liste, takšne pogodbe ne boste našli in jaz takšne osebe ne poznam in za njo tudi ne vem. V letu 2012 je Poslanska skupina Državljske liste imela na voljo blizu 200 tisoč evrov sredstev za strokovno pomoč. Sorazmerno po veličini stranke je pač Državljski listi to pripadalo. In s temi sredstvi je poslanska skupina poslovala racionalno in gospodarno, tako, da je v letu 2012 v proračunu iz tega naslova pustila 72 tisoč evrov oziroma 37 % vseh sredstev, iz naslova izobraževanja pa skoraj 45 % vseh sredstev. Ali tukaj kaže na pohlep ali tukaj kaže na neko prakso, da je treba počrpati vsa sredstva, ki so na voljo iz proračunskega denarja, ali poslušamo tako, da pravzaprav črpamo tista sredstva, v tistih primerih, ko so nam ta sredstva res nujno potrebna za poslovanje poslanske skupine. In na tej točki lahko tudi pozovem vse ostale stranke oziroma še posebej tiste, ki so tukaj dale svoj podpis, da predstavijo, kako one pravzaprav črpajo ta proračunska sredstva, in ali one tudi kaj pustijo davkoplačevalcu, katere dnevno prispevajo davke in davke za to, da te inštitucije te države tudi funkcionirajo.

Pa še nekaj. Obrazložitev tega očitka interpelacije se navezuje z navedbami o uporabi grožnje ter natolcevanji o oviranju policijske preiskave. Slednje navedbe in natolcevanja pa niso podprte niti z najmanjšim dokazom, po svoji vsebini so še najbolj podobna klevetanju. O njih ni vredno izgubljati besed. Vsaj tukaj ne, na tem mestu.

In ko smo že pri policiji. Policija je samostojen organ v sestavi ministrstva, pri čemer ministrstvo opravlja zgolj razvojne, organizacijske in kadrovske naloge, usmeritev in nadzor izvajanja nalog in pooblastil, pa ne gre pozabiti omeniti povečanja intenzivnosti ministrstva za notranje zadeve, zlasti na področju boja z gospodarskim kriminalom in korupcijo. In rezultati te policije kažejo, da se je obseg obravnave in s kazensko ovadbo zaključene gospodarske kriminalitete v prvih devetih mesecih leta 2013, v primerjavi z istim obdobjem v letu 2012, povečal za skoraj 60 %.

Če se osredotočim na korupcijo, je policija v letu 2013 obravnavala in s kazensko ovadbo zaključila 62 kaznivih dejanj tipične korupcijske kriminalitete, kar je za 7 % več kot v letu 2012. Zakaj to govorim? Minister na tem mestu ni poudaril, da je zasluga za dobro delo policije predvsem njegova, je pa njegov prispevek ta, da ima policija pogoje, da dela dobro, da dela kvalitetno in dela po poslanstvu, za katero je zadolžena.

V zadnjem delu interpelacija ministru očita dvojna merila pri imenovanju oziroma razrešitvi nekaterih načelnikov upravnih enot. Tu je potrebno poudariti, da minister pri imenovanjih in razrešitvah načelnikov upravnih enot pač nima neomejene diskrecijske pravice. Načelnike lahko izbira le izmed kandidatov, ki so prestali strogi preizkus pred Komisijo uradniškega sveta. Na delo tega sveta pa minister nima pravnobnega vpliva. Tudi za razrešitev načelnikov minister nima neomejene diskrecije. Omejujejo ga določbe, tako imenovane uslužbenske zakonodaje, ki jih je minister v postopkih tudi dosledno upošteval. In koga je pravzaprav razrešil? Kandidate, ki so bili na mestu načelnikov imenovani na zalogo, nekateri celo 7 mesecev vnaprej, pri tem nismo imeli nobenih izrednih razmer v državi, da bi bilo to potrebno. Od kje takšna praksa imenovanja uradnikov na položaj in s kakšnim namenom? To so dileme, na katere naj pač odgovorijo avtorji interpelacije preden očitajo ministru netransparentnost in dvojna merila pri imenovanjih in razrešitvah, za katere je minister pristojen in jih izvaja skladno z veljavno zakonodajo.

Na tem mestu gre pravzaprav citirati znanega grškega filozofa Sokrata, sprašujem predlagatelje: Ste preverili, to kar ste napisali, če je to resnično? Je kaj dobrega v tem, kar želite povedati? Je to koristno, kar ste želeli povedati? Ponovno ponavljam, da je minister s svojim pionirskim pristopom dregnil ob marsikatera pereča vprašanja v tej državi, zato to interpelacijo kot tudi predhodno in še katero razumemo kot obrambni mehanizem vseh tistih, ki se zaradi njegovega aktivnega in uspešnega delovanja počutijo ekonomsko, eksistenčno pa tudi politično ogrožene, zato s takšnimi in podobnimi manevri poskušajo preusmeriti pozornost državljanek in državljanov iz dobrih zgodb, uspešnih projektov, problemov, ki so dejansko tu in se je treba z njimi soočiti. Pravijo, da je diskreditacija najboljše orožje, ko zmanjka argumentov. Če bodo predlagatelji nadaljevali s svojo prakso, to je zlorabo tega inštituta interpelacije, potem se bojimo, da interpelacija že kmalu ne bo več spoznana kot element demokracije, temveč kot orodje v rokah hipokracije. In končno, pri vsaki zadevi, ki jo obravnava Državni zbor, je pomembno, kdo je predlagatelj. To namreč obravnavani tematiki daje ali odvzema kompetentnost, verodostojnost in iskrenost. Prvopodpisani je bil član naše poslanske skupine, vendar smo se kasneje z njim razšli zaradi njegovih težav, ki jih ni znal

rešiti in so obremenjevali celotno delo poslanske skupine. To nam je očitno tudi zameril, čeprav smo mu poskušali pomagati. Vedeti moramo, da v tistih nekaj mesecih, kolikor je bil bivši kolega član naše poslanske skupine, smo se pravzaprav več ali manj morali ukvarjati tudi z njegovimi težavami. Mi smo dobivali maile, telefonske klice, ljudje so hodili na stranko, vsi z eno in isto težavo, kdaj nam bo kolega, vaš kolega odgovoril na mail, odgovoril na SMS, odgovoril na pismo, odgovoril na klice, kje ga lahko dobimo in kdaj nam bo dobavil stavbno pohištvo. Niso klicali na njegova podjetja, klicali so na sedež stranke Državljska lista. In tukaj smo mu dali proste roke, kolega, uredite zadeve, vzemite si čas. Kot danes priznava, pravzaprav pravi, da so bila njegova podjetja v bankrotu že takrat. Mi tega nismo vedeli. Vedeli so samo, da stečajni postopki niso niti začeti in ti stečajni postopki, ki bi morali biti očitno začeti in predlagani že zdavnaj s strani lastnika teh podjetij, so bili predlagani šele leto dni kasneje. In žalostno je, da je to morala storiti Davčna uprava Republike Slovenije zaradi dolga, ki je nastal temu proračunu, in da tega ni bil sposoben storiti menedžer tega podjetja, ki je bil odgovoren za ta podjetja. In še zdaj imamo tri podjetja, kolikor vidimo iz medijev, ki imajo blokirane račune in za katere ni nihče zahteval stečajnega postopka. Cela vrsta upnikov bo tukaj oškodovanih. Pravzaprav naj odločijo tisti, ki se bodo s temi zadevami ukvarjali. Tukaj ne štejemo več zahtev za kazenski postopek. To niso kazenske ovadbe, to so kazenski postopki z obtožnicami, z obtožnimi predlogi, ki prihajajo po soglasje v Državni zbor. Vedno na eno in isto temo – poslovna goljufija.

Kolega je v svoji predstavitvi te interpelacije sebe predstavil kot ustvarjalca v tej državi. Podjetje Belcont je ustvarilo, po njegovem ustvarilo dolg do študentskega servisa za 2 tisoč evrov. Malenkost. Študentje niso dobili plačila. Ups, napaka. Napaka, bi rekel kolega. Dvanajst fizičnih oseb, okna manjkajo tam, ko je nekdo vzel verjetno avanse. Spet napaka. Državna banka NLB – skoraj 700 tisoč evrov po podatkih AJPES. In mi iščemo bančno luknjo in flikamo bančno luknjo. Delček bančne luknje sedi tudi v zadnji vrsti tega državnega zbora in piše interpelacije zoper ministra za notranje zadeve. NKBM – 800 tisoč evrov, Republika Slovenija iz naslova davkov – 30 tisoč evrov in kolega govori o tem, da je ta država bankrotirala. Ja, bi bankrotirala, ampak ta kolega dobiva tudi plačo vsak mesec, to se pravi, ta država ni bankrotirala, ker se mora truditi, da zagotovi njemu plačo, on se pa trudi oziroma se ni potrudil, da bi naredil tisto, kar je treba, da so plačani prispevki, davki in tako naprej, pa seveda vrnjeni kredit vsem tistim bankam, ki so jih morali davkoplačevalci izdatno sofinancirati. Interles, d. o. o. – 236 tisoč neplačanih davkov in prispevkov, skupne terjatve, 76 upnikov, 4 milijone in pol. Fizične osebe, opeharjeni potrošniki. Zavod za zdravstveno zavarovanje –

10 tisoč evrov, Preživninski in invalidski sklad – 5 tisoč evrov. Zadaj so usode konkretnih ljudi. Državna banka NKBM – 2 milijona evrov. Bančna luknja je tu, kajne, v tem državnem zboru tudi. In kot rečeno, še cela vrsta podjetij v obvladovanju te skupine uspešnega menedžerja, ki ima blokirane račune, za katere pravzaprav nihče ni zahteval stečajnega postopka in verjetno je to tudi mrtva zadeva. Govorim o integriteti nekoga, ki je prvopodpisani pod to interpelacijo, ne samo prvopodpisani, tudi sam je celo napisal. In kolegi iz SDS so, žal, pod takšno umetniško delo prispevali svoje podpise in dali tudi s svoje strani neko legitimiteto temu, kar danes počnemo. In je zelo napačno, da to počnemo tukaj, na tak način.

Prepričan sem, da bo naš kolega v okviru najavljenega časa – časa ima še veliko – uspel pojasniti tudi vse te zgodbe, ki sem jih odprl. To niso insinacije, to so podatki iz javno objavljenih podatkov AJPES, iz stečajnih postopkov. Filozof Cicero je pred leti takole rekel po latinsko *Minime sibi quisque notus est et difficillime de se quisque sentit* – Vsak najmanj pozna sebe in najtežje sodi o sebi, najlažje pa o drugih.

Predlog sklepa o razrešitvi ministra za notranje zadeve in javno upravo dr. Gregorja Viranta v Poslanski skupini Državljske liste ne bomo podprli. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Braniselj.

Končali smo predstavitev stališč poslanskih skupin. Na vrsti je razprava poslank in poslancev. Prvi se je javil k besedi v imenu predlagatelja mag. Vogrin.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Hvala lepa, gospa predsedujoča.

Dolžan sem popravek. Pri agenciji Propiar sem povedal napačno ime in priimek, rekel sem Alenka Vižintin, da je to žena člana senata KPK gospoda Roka Praprotnika – ni Vižintin, ampak gospa Alenka Vidic, piše, da je moderatorica in partnerka v agenciji Propiar.

Zdaj pa še eno pojasnilo. Mislim, da je zadeva res večplastna. Eden od osnovnih problemov Slovenije je ta, da ministri, politiki bolehajo za neko boleznijo in simptomi te bolezni so naslednji. Oseba, ki jo napade ta bolezen, ima naslednje znake. Napadena oseba ne more odgovoriti na vprašanje, ampak govori o nečem čisto tretjem. Napadena oseba govori v enakih situacijah in podobnih okoliščinah povsem različno. Napadena oseba se ne spominja dejanj iz bližnje preteklosti. Napadena oseba gre po svoje mnenje praviloma k nekemu drugemu. Napadena oseba govori eno in dela drugo, na primer, govori, da dela za narod, v resnici pa le zase in za svoj trop. Šestič, napadene osebe ni ničesar sram. Cilj opravičuje vsa sredstva. Napadena oseba je izgubila sposobnost orientacije v prostoru in času. Napadena oseba za vsako stanje in situacijo

krivi druge. In pa devetič, napadena oseba je sposobna navezovati stike le s sebi enakimi, torej okuženimi osebami, kar je še posebej nevarno. To je devet simptomov za obstoj primarnega nespozavidisa.

Sedaj pa mogoče pojasnila, če grem od zadaj naprej. Poglejte, seveda podjetje Interles je zašlo v težave. Leta 2008, 2009, težave smo poskušali reševati. Šli smo na NKB, ki je dala kredit in je bila naša največja kreditodajalka, prosili moratorij dve leti, ga nismo dobili. Ne boste verjeli, še leta 2012 sem imel kupca za Interles, dokumentirano je. Šel na banko s tem kupcem, Novo Kreditno banko, prosili smo za soglasje, ker so seveda bili največji hipotekarni upnik, da bi transakcijo izvedli. Jaz ne smem javno povedati, vendar so zapisniki. Veste kaj je bil rezultat? Niti odgovora nismo dobili. Toliko o odgovornosti. Seveda jaz se ne branim odgovornosti. Jaz sem odgovoren. Vprašanje pa je, kako delajo institucije iz sistema. In to ni edini primer. Veste, ta primer je samo zelo obelodanjen zato, ker sem pač jaz poslanec. Kupca smo imeli, ki bi večino naših dolgov poravnal. Podjetje bi spet delalo. Nismo dobili soglasja, dame in gospodje. Veste, koliko je takšnih primerov? Ne deluje ta država! Nazadnje smo bili pri gospe, ki je sedaj v Kreditni banki in je priromala iz RTV, je predsednica in je na Kreditni banki in je predsednica odbora Državlanske liste v Mariboru. Jaz imam njeno korespondenco. Vsega ne morem objaviti. Večino sem objavil. Rekla je, žalostno, kaj se vam je zgodilo. Je bila poštena. Rekla je, žalostno, niti odgovora niste dobili. Tako je to.

Kar se tiče, kako deluje država, vam bom povedal. Če pa koga zanimajo konkretni podatki, jih bom tudi povedal. Mi smo bili dolžni davčni 236 tisoč evrov, mislim, da je gospod Braniselj tako navedel. Drži. Davčna nas je dala v stečaj. Sosednjega podjetja iz Radgone, ki pa je dolžan – pojdite pogledati med davčne dolžnike, jaz vam bom povedal, katero podjetje je – 2 milijona evrov, pa niso dali v stečaj. Ko sem gospoda Marka Horvata iz davčne, Lenarčan je, šel sem k njemu in sem ga vprašal, zakaj ste me dali v stečaj? Mi smo med manjšimi davčnimi dolžniki. Rekel je, navodilo smo dobili iz Ljubljane. Vprašal sem, ali je to mogoče. Ja. Vam povem še drugo zgodbo. Niso stvari takšne, kot se prikazujejo. Vprašal sem ga, gospod Horvat, krajana sva, občana sva, kako lahko to naredite? Rekel je, gospod Vogrin, vaše težave mene ne zanimajo. Mi samo delamo po črki paragrafa, pa še to ne za vse enako. Poglejte, koliko je davčnih dolžnikov danes na današnji dan, ki imajo milijonske dolgove, nobenega ni dala davčna s stečaj. Ste videli? Interles je dala davčna v stečaj. In kaj bo dobila iz stečaja? Nič. Kreditna banka ni dala soglasja za prodajo, podjetje bi delalo. Kupec, ki bi kupil podjetje, pa ima 4 milijone depozita na Kreditni banki. Kar se tiče dolga in poslovanja in menedžiranja pa sposobnosti, bi tako rekel, vsak dan gredo dva do tri podjetja v stečaj. A mislite,

da res gre za toliko nesposobnih ljudi, da so ljudje to namenoma naredili. Gospod Braniselj, če vi in vaša koalicija ne bi imeli te možnosti, da vsakokratno, ko imate bančno luknjo, greste po kredit na trge in ta dolg prepisete državljanom. Pa kaj to ni goljufija? Da smo mi za 15 tisoč evrov zadolžili otroke, ki se bodo rodili. Kaj to ni luknja? Veste, kako različno obravnavamo ljudi. Lahko je biti velik politik, če dvigneš vsakokrat, ko ti zmanjka denarja, davek. Če greš na svetovnem trge, prodaš obveznice, pa še za nekaj milijard zadolžiš. Kaj ni to goljufija državljanov in državljanov, da sprejmeš plačno reformo, napredovanja v javnem sektorju, kjer ljudje avtomatsko vsaki dve leti napredujejo, pa če s sploh bili v službi ali ne. In delaš luknjo za luknjo. Veste, samo različno se to imenuje.

Bom še povedal o mojih poslovnih goljufijah. Popolnoma napačne interpretacije. Nobene slabe vesti nimam, edino žal mi je, da se mi je to zgodilo, da nisem bil bolj previden. Veste, nikogar Ivan Vogrin ni ogoljufal. Ta državni zbor mi je 9-krat vzel imuniteto, pa sploh nisem prosil za imuniteto. Na zadnje sem na 9 straneh obrazložil svoje stališče do tega. Nihče ne sliši, nihče ne vidi in tako dalje. Objavil na spletni strani, poslal vsem poslankam in poslancem, da bi vendarle komu malce, zakaj jemati imuniteto, če se jaz nisem skliceval.

Gospod Virant je rekel, da je 16 ovadbo. Ne, 9 jih je. Točno 9-krat mi je Državni zbor vzel imuniteto. Ampak vse za isto stvar. Bom jaz povedal, približno 20 strank podjetja ni dobilo oken, pa so vplačali avans. Bilo jih je veliko več, pa smo sanirali. Na koncu več ni bilo ničesar, ni bilo česa sanirati. In te iste stranke so pač 9-krat, 10-krat, preden bo še kakšna prišla vložili ovadbo. To je samo sum storitve kaznivega dejanja, tega ni nihče povedal, da je ena ovadba že bila zavržena, ena sodba iz prejšnjih razveljavljena, za isto stvar, 9, 10, 11 strank ni dobilo oken. Pa ne zato, ker bi si Ivan Vogrin vzel denar. Veste, žalostna resnica je, ki je nihče noče slišati. Tisoče slovenskih podjetnikov in gospodarstvenikov je izgubilo premoženje, ker so reševali svoja podjetja. Ko smo mi leta 2010 bili v težavah, sem jaz šel na banko, vzel še dodatno kredit in so zahtevali moje osebno jamstvo. Osebno menico na vso premoženje. Sem to podpisal. Vprašajte v računovodstvu, koliko dobim plače. Nič, zajamčeno. Pa nič se ne pritožujem, za to sem si sam bil kriv. Jaz sem si sam kriv. Ampak seveda utemeljevati – Ivan Vogrin je nedostojen poslanec, ker je naredil to in to, je milo rečeno, sprevrženo dejanje. To je naslajanje nad težavami. Družinsko hišo je banka dala na dražbo. Stanovanje smo pa v Mariboru 2010 prodali, denar dali v firmo, da bi firmo rešili. Gospod Braniselj in gospod Virant, kaj sta vidva dala za rešitev Slovenije? Kaj? Odgovorili niste na niti eno postavljeno vprašanje, ki se vas tiče in gospoda Viranta. Kako je mogoče, da je potekalo svetovanje od 16. do 23., če ni bila sklenjena pogodba? Kako je bilo mogoče, da ste sklenili pogodbo za 30 ur

na dan, kajti pogodbo, osnovno, ste sklenili 7. marca, aneks pa 23. Ne odgovarjate na vprašanje, samo blatite in to blatenje in tiščanje dol tisoče in tisoče gospodarstvenikov, ki so leta in leta polnili ta proračun, nas je pripeljalo v bankrot. Jaz sem pošteno povedal, da ni samo kriza povzročila bankrota mojega podjetja, ampak situacije, tudi moje odločitve, napačen sklop. Ne, jaz mislim, da še čez 10 let, kjerkoli se bom pojavil, bo prvo, ko te bo hotel kdo ponižati, ti vzeti dostojanstvo, te onečastiti, kaj si takrat naredil. Pa še eno drugo stvar je zelo pomembno vedeti, da podjetje, o katerem mi govorimo, sploh ni podjetje Interles, ki ni ostalo praktično nobenemu nič dolžno, to je bilo res moje podjetje. Ker pa nam je eno podjetje ostalo dolžno veliko vsoto, nismo več vedeli, kako bi se rešili, smo mislili, da bomo ustanovili novo podjetje Interles - Belcont, kjer sem jaz bil 25 % solastnik, prokurist, in to podjetje je ostalo dolžno, ampak nikogar nič ne zanima. Nikogar. Samo streljati je treba, blatiti in tako dalje in ne odgovarjati na vprašanje. Niti slučajno 9 simptomov primarnega ali idiopatskega nespozavidisa si je dobro pogledati na spletni strani, napisal pa je dr. Lačni Državljan.

Glejte, minister Stepišnik je moral takoj odstopiti, so ga odstopili. Pa veste zakaj? Njegov največji greh je to, da je gospodarstvenik celo življenje in da njegovo podjetje 100 % izvažajo, ni politik. Za ista dejanja v tem kontekstu se omenja gospod Omerzel, pa gospod Omerzel Vse opravičuje cilj. Vse. Gospod Stepišnik ni pomemben, njega lahko odstavimo, po njemu lahko vsujemo, kaj hočemo, en drug minister, vidite, to je dvojna situacijska morala. Ko je gospod Gašpar Gašpar Mišič, on je bil državni sekretar v kabinetu, to je moj prijatelj še vedno, jaz po prijateljih ne pljuvam, tudi če se kdaj kaj ne strinjam, on je bil zadolžen v kabinetu predsednice Vlade za nekako koordinacijo, reševanja vseh firm v težavah v slovenskem prostoru, za izdelavo nekega modela, pomoč ministru Stepišniku, za to je bil primeren. Ko je pa seveda želel oditi v Luko Koper, ni bil primeren, ker ni politični prostitutiranec. In seveda naslednje sprevrženo dejanje. Greš v nadzorni odbor in rečeš, zdaj pa zapustim stranko. Saj veste, da je ne zapustiš, če si bil prej izvršni direktor.

Kar se tiče uhajanja dokumentov iz Državlanske liste, gospod Braniselj, natančno vem, preštejte člane sveta Državlanske liste, pa ugotovite, kateri bi lahko meni bili blizu, kaj se pogovarjate na vsakem svetu. Nič ni rožnato. Dokumenti pa so prišli od vaših članov. Vprašajte se, s kom ste grdo ravnali ali s kom grdo ravnate. Ljudje so jezni na sprevrženo politiko, laži in na sprenevedanja. In seveda to z gospodom Jankom Jenkom niti slučajno nima zveze s političnim kadrovanjem. Niti slučajno ne. Vsi radi citiramo kakšne dobre misli, ne. Bom jaz zdaj dve povedal. Pa sem vesel, če tudi meni kdo kaj pove. Samo si jih mogoče različno razlagamo. Sedmi ameriški predsednik Jackson, je rekel

naslednje: "Kar govorite o drugih, pove več o vas kot o drugih", konec citata. Seveda je treba povedati, opozoriti na napake, ampak pogledajte, če jaz priložim v interpelacijo vso dokumentacijo, vse pogodbe, vse naročilnice, vsa poročila in se ne more ujemati, pa rečejo ljudje, "ja, saj to je neutemeljeno", pa to je ... pa počakajte, kje živimo, če pa jaz vem, da vi, ko greste to prebrati, če si vzamete, ugotovite, ne morete drugega ugotoviti, ker od 16. do 23. je evidentno, da pogodba ni bila sklenjena. Torej doktor prava in odvetnik s pravosodnim izpitom ne veda, da je bila pogodba nezakonita, in sploh ne govorita o tem. Po tem, to so simptomi idiopatskega nespozavidisa. Pa ne boste mislili, da sem si jaz to izmislil. To je ugotovil dr. Perkins. To ni Parkinsonova bolezen, ki je pred 50 leti napisal knjigo Parkinsonov zakon. Od tam sem to črpal. Potem, ja, verjetno, če smo mi poslanci bili na terenu v ponedeljkih, ni moglo biti nobenega svetovanja. O tem ni govora. In ko smo bili v Državnem zboru, spet ni moglo biti svetovanja. O tem ni govora. Pa 30 ur na dan. O tem ni govora. Govora pa je o Ivanu Vogrinu, o njegovem podjetju in tako dalje. Veste, niso podjetja bankrotirala Slovenijo. Posledica uveljavitve zakonov, ki jih je pripravil gospod Gregor Virant, je 800 milijonov vsakoletne luknje. To je v petih letih 4 milijarde. Zapomnite si. 4 milijarde! In še naprej delamo to. Bom na nekaj drugega opozoril. Silni strokovnjaki. Ali je vam to ali nam razumljivo, da so v vladi doktorji prava – jaz predsednici Vlade niti ne zamerim – podpredsednik dr. Gregor Virant, dr. prava, je ja verjetno, predno so na Vladi sprejeli nepremičninski zakon, vsaj zakon bežno preletel. Ja, pa kot vrhunski doktor, vrhunski strokovnjak bi ja moral ugotoviti, da zakon ni ustrezen, pa vsi so to govorili. Ne, mi smo šli. Kje je tu kakšna doktrina? Se ne bi mi, najboljši, vsi odpovedali svojim titulam? Bom povedal eno zgodbo iz enega drugega podjetja. To so poučne zgodbe. Saj danes imam malo več časa. Pogledajte, ko so v enem našem sorodnem podjetju razvijali nov tip okna, ker seveda delaš projekt, pa moraš dati, da dobiš še kakšno subvencijo na to institucijo, to inštitucijo, pa so hoteli imeti strokovnjake zraven, pa je prišel predlog, da naredijo ekipo treh strokovnjakov, pa je eden rekel, dobro, dajmo dva doktorja znanosti, pa enega, ki nekaj ve. / smeh v dvorani/ To je, oprostite, redkim izjemam, tusi jaz imam znanstveni naziv magistra, torej ne govorim samo o drugih, govorim konec koncev, veste, mora biti človek samokritičen. Potem imamo silne strokovnjake ...

V odgovoru na interpelacijo je bilo rečeno, da je polno žalitev. Pa kakšne žalitve so to, če so priloženi dokumenti, da nekaj ni bilo mogoče opravljeno? Če so priloženi primeri, ko smo Gašpar Gašpar Mišiča tako obravnavali, Janka Jenka pa tako, ko smo Stepišnika obravnavali tako, Sama Omerzela pa tako. Kaj je to žalitev?! Ta revež Željko Vogrin, načelnik upravne enote,

jaz sem ga enkrat v življenju srečal, ga sploh ne poznam, ampak to slučajno na nekem srečanju. Ta je verjetno bil razrešen, ker se piše Vogrin. / smeh v dvorani/ Pa je resno, to je bil odličen načelnik upravne enote. Jaz sem malo vseeno povprašal ljudi, je odlično delal, ampak seveda, pojdite vi gledati strukturo članstva Državljske liste, strukturo članstva, pa boste videli, od kje so. Državna uprava je tam, kjer se napaja ta stranka. To je tipična stranka državnih organov. Tipična stranka državnih organov. Če nisi na liniji v državnem organu, nisi tudi simpatizer te stranke, te odžagajo. To je resnica. Naredimo analizo. Jaz ne oporekam analizi, nekim navedbam gospoda Branislja o številkah, sem pa povedal, zakaj je do tega prišlo. In proti meni tečejo samo začetni postopki suma poslovne goljufije. Veste, kaj je poslovna goljufija? Enostavno bom povedal. Če si ti v podjetju denar vzel ven in si kupil jahto ali pa šel na potovanje ali pa ... to bi meni težko dokazali. Nič ni bilo od tega. Jaz sem moje premoženje zastavil za dolgove firme, stanovanje prodal, dal denar v firmo, da bi jo rešil. Vidite, to je resnica. Da sem se pa narobe odločil 2008 leta, ko je nastala kriza, smo mi v pol leta v začetku leta začeli investicijo, smo zaposlili dodatnih 40 ljudi, do srede 2008 leta smo imeli 40 ljudi. Potem pa smo kar naenkrat, ker smo investirali veliko, kupili smo dve novi proizvodni liniji, postavili novo halo dodatno za 40 ljudi, 2009 smo imeli 80 ljudi, ni bilo toliko dela, jaz bi moral zmanjšati. Jaz vem, da je to napaka, samo, dame in gospodje, to ni poslovna goljufija. Pa to bi enako morali narediti v državi. Mi bomo državo bankrotirali. Glejte, kakorkoli je, še enkrat poudarjam, niso ljudje krivi, da so zaposleni v državni upravi, če smo jih mi vlačili noter za to, da smo si delali bazo stranke, bazo volivcev. Pa to je Gregor Virant delal od leta 2000 naprej. Sledite. Sledite! On si je delal vedno bazo. Dr. Jože P. Damijan je rekel, da je iz plačne reforme Gregor Virant, to je zapisano v moji knjigi, pa bilo je prej publicirano, ne vem kje, iz zelo zahtevno ekonomsko socialnega problema napravil fantastičen projekt političnega marketinga. Pa veste, kdaj je govoril Gregor Virant minus en procent v državni upravi – leta 2004. Pa če je to zabeleženo, to je vse dokumentirano, pa veste, kje bi morali biti zdaj, mi smo pa samo še zraven. Prodajamo ista gnila jabolka. In tako, kot je izjavil, da Državljska lista gnila jabolka izloča. Je dr. Janez Šušteršič gnilo jabolko? Mag. Rado Pezdir – gnilo jabolko? Dr. Marko Pavliha – gnilo jabolko? In tako dalje. Veste, kaj je? Gnila jabolka ostajajo v Državljski listi. Ostajajo, razen redkih izjem, da ne bi koga prizadel, povsod so izjeme. Ne smem biti žaljiv, seveda so izjeme. So izjeme. So izjeme, tudi med podjetniki so takšni, ki so res kradli. Seveda so. Seveda, samo ne večina. To so izjeme in še tem je treba dokazati. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Vogrin.

Naslednji je na vrsti gospod Ljubo Žnidar, za njim Kristina Valenčič, Jakob Presečnik in Matej Tonin.

LJUBO ŽNIDAR (PS SDS): Spoštovana podpredsednica, spoštovani kolegice in kolegi! Ne morem izreči pozdrava gospodu ministru dr. Virantu, kajti verjamem, da se je najlažje izogniti očitkom tako, da jih ne slišiš, in najlažje se je izogniti z nedajanjem odgovorov na določene argumentirane očitke.

Na splošno se mi postavlja vprašanje, ali je Slovenija sploh pravna država, ali v naši državi sploh vlada pravica oziroma ali so za vse državljane v Sloveniji postavljena enaka merila. Prav minister dr. Virant je bil tisti, ki se je izjemno zavzemal, da bi bilo tako, se pravi, izjemno zavzemanje za doslednost, načelnost in za tako imenovano ničelno toleranco. Vendar, ko pa gremo korak, dva naprej, pa v njegovih ravnanjih ni tako, kot je bilo v njegovih besedah. Moč je zaslediti dvojna merila, kar pomeni, za nekatere tako, za druge drugače. Primer Gertrude Pepelnik – iz svoje stranke in poslanskega mesta jo je odslovil zaradi povsem majhne uradniške napake. In če dam ekvivalentno na tehtnico odstop ministra gospoda Stepišnika in nepravilnosti gospoda Omerzela, se pravi, dveh ministrov – en minister je odstopil, drugi ni. Ali je to merilo enakosti? Po mojem mnenju je gospod Stepišnik neupravičeno odstopil z mesta ministra, če ga ekvivalentno primerjam z ministrom gospodom Samom Omerzelom. In zopet se postavlja vprašanje enakih meril. Ta merila postavlja dr. Virant. Sami si lahko odgovorite. Nadalje, naslednja primerjava, primer Ivana Vogrina. Ga ne zagovarjam, ne poznam njegovih poslovnih dejavnosti, ampak minister dr. Grega Virant je podal razlog, češ da je proti njemu vloženi več kazenskih ovadb. Ja, drži, res jih je. Ampak, če pogledam ekvivalentno merila, v Uradniški svet dr. Grega Virant imenuje osebe, zoper katere so vložene pravnomočne obtožnice, ekvivalentno, tako kot proti gospodu Ivanu Vogrinu. Ali gre tu za dvojna merila ali je to popolnoma enako? Vidimo očiten primer dvojnih meril, za nekatere tako, za druge drugače. Sicer ne bi omenjal že velikokrat omenjenih letalskih vozovnic, pa se zopet tu vprašam, ali je to za vse enako? Ni. Ker izhajam zaradi svojega predhodnega dela iz lokalnega okolja, pa vem, da to ni danes tema interpelacije, vendar sem izjemno razočaran nad ministrovim delom in ravnanjem do lokalne samouprave oziroma do občin v Republiki Sloveniji. Namesto, da bi občinam kot njihov resorni minister pomagal tudi v teh hudih časih, ki jih občine preživljajo, namesto tega v lokalno okolje vnaša zmedo s svojimi hitrimi, nepremišljenimi ravnanji. Vprašajte župane. Slovenski župani so z njegovim delom izjemno nezadovoljni. Tudi sam sem z delom ministra dr. Gregorja Viranta nezadovoljen.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospa Valenčič.

KRISTINA VALENČIČ (PS DL): Hvala za besedo. Spoštovani!

Sama sem še vedno pod vtisi včerajšnje razprave, ki je bila vsebinska, konstruktivna, analitična, je včeraj dejal predlagatelj današnje interpelacije. Tekmovali smo v tem, kdo bo bolj argumentirano predstavil pluse in minuse nove rešitve. In ne glede na izid včerajšnjega glasovanja je bil dan uspešen, pozitiven. Dan, ko si z veseljem lahko poslanec Državnega zbora. Vendar je takih dni premalo, saj je tako, kot na primer ta ponedeljek, ta teden že drugič, izgubljam čas in energijo za obtoževanje, insinuacije in žalitve. Za razprave, ki niso dostojne Državnemu zboru. Prepogosto smo priča zlorabi instituta, tako poslovnika, kot recimo danes v današnjem primeru ustavnega instituta – interpelacije. In danes me je sram in je nedostojno, da je predsednica Vlade, ves ministrski zbor in smo tudi mi poslanci prisostvovali samopromocijski predstavi poslanca Vogrina, promociji njegovih knjig in njegovih spletni strani. Ta državni zbor postaja teater.

Ob prvi interpelaciji ministra Viranta sem dejala, da lahko pričakujemo še kakšno, glede na to, da je poslala praksa, da so interpelirani tisti ministri, ki delajo in imajo rezultate. In če sem prvo interpelacijo lahko razumela kot obrambni mehanizem opozicije, ki se zaradi ministrovega aktivnega in uspešnega delovanja, čutijo ogrožene in zato s takšnimi manevri poskušajo preusmeriti pozornost javnosti iz dobrih zgodb, uspešnih projektov in le-te minimalizirati. Današnjo interpelacijo lahko razumem – in pod to interpelacijo se je podpisal gospod Vogrin – kot reakcijo prizadetega in užaljenega človeka, ki je bil zaradi nekorektnega odnosa do svojih strank pozvan, da zapusti našo poslansko skupino. Razumem jo kot poskus osebne diskreditacije ministra za notranje zadeve Gregorja Viranta in tudi celotne Državljske liste. Diskreditacija je najboljši orodje, ko zmanjka argumentov.

Dejstvo je, da je Gregor Virant moteč kot minister in kot predsednik stranke. Veliko je takih, ki bi se ga želeli znebiti, uničiti. Očitno odpira in rešuje prave probleme te družbe, dregnul je v osje gnezdo, odvzel posameznim privilegiranim skupinam sok, iz katerega so se politično, finančno ali medijsko napajali. Trudi se v politični prostor vnesti novo politično kulturo, ki temelji na konstruktivnosti in sodelovanju, profesionalnosti in strokovnosti, verodostojnosti, strpnosti in transparentnosti. Ima rezultate in se ne vtika v konkretno delo policije, MPU, tožilstva. Marsikateri problem, ki so ga nekateri zavestno potiskali v predal, je spravil na plano in ga tudi uspešno zaprl. Res je, minister Virant zna razburkati javnost, ker odpira prave probleme, ker opozarja na sistemsko korupcijo in na nujno po transparentnosti. Za dobrim konjem se vedno

praši. In ta prah dvigujejo napovedana reforma lokalne in državne uprave, uspešne kriminalistične preiskave, sprememba Zakona o dostopu do informacij javnega značaja, ki zahteva, da se javnosti razkrijejo sponzorske, avtorske, donacijske pogodbe, razkritje slabih kreditov. To so seveda rezultati ministra Viranta pa tudi te vlade in te koalicije.

Današnja interpelacija ne govori o delu ministra ali pa o njegovem nedelu, o tem, kaj bi moral narediti, pa je opustil dolžno ravnanje. Današnja interpelacija naj bi bila ogledalo o morali in etiki. Politik stoji in pade na etiki, je večkrat slišan stavek v tej dvorani. Najbrž ne najdemo človeka med nami v tej dvorani, ki ne bi naredil kakšne napake, storil kakšnega greha, pa vendar je velika razlika med napako, kazensko ovadbo, obtožnim predlogom ali celo sodbo. Ne gre posploševati in vse metati v en koš. Tudi sama kdaj pohodim kakšno mravljo ali pa ubijem kakšno nadležno muho, pa zato še nisem mučitelj živali. In današnji interpeliranec, minister Virant, nima nobene ovadbe, nobene obtožnice, nobenega obremenjujočega poročila, ni v nobenem kazenskem postopku. Kar, kot smo slišali za predlagatelja, ne velja.

Glede na rdečo nit današnje interpelacije, ne gre spregledati predlagateljstva te interpelacije. Ta vloga je pomembna, saj vsebini daje verodostojnost in iskrenost. Pa se ne bom sama postavljala v vlogo sodnika, še manj v vlogo častnega razsodnika. Vsak, ki spremlja to razpravo, si bo ustvaril svojo sliko in potegnil svoj zaključek. Delim pa lahko le osebno izkušnjo, ki sem jo imela v času, ko je bil gospod Vogrin še poslanec Poslanske skupine Državljske liste. Se pravi naš član. Takrat so se name dnevno obračali opeharjeni kupci Vogrinovih oken iz Primorske in me prosili naj posredujem gospodu Vogrinu njegove prošnje, da jim bodisi vrne njihov denar ali pa dobavi dogovorjena okna. Prosili so me zato, ker se gospod Vogrin na njihove klice ni odzival. In res je, vsakič, ko so me prosili, sem se o tem z njim tudi govorila, ga prosila in večkrat se je na to tudi odzval. Poklicali so me ti ljudje povedali in povedali, da jih je kontaktiral. In če mi dovolite, takih pisem je bilo že omenjeno s strani vodje poslanskih, je v poslanski skupini ogromno, pa naj preberem enega izmed njih. "Starši so v začetku avgusta 2011 pri podjetju Interles - Belcont s pogodbo naročili sedem oken in vplačali 50-odstotno aro. Okna naj bi bila dobavljena in zmontirana v 30–60 dneh. Dva tedna pred iztekom pogodbenega roka je postalo jasno, da se Interel pogodbe ne bo držal, saj kljub našim večkratnim dnevnim pozivom nismo uspeli izvedeti natančnega dneva montaže. Pravega sogovornika ni bilo, zgolj ustno smo bili tako s strani Interesa seznanjeni, da bi lahko morebitni nov dobavni rok bil prvi teden v novembru. Po mnogoštevilnih klicih in elektronskih sporočilih smo dosegli le nekakšno ustno pojasnilo, da je vračilo vplačane are zaradi težke likvidnostne situacije težko

izvedljivo. Zato smo naivno privolili, da se dobavni rok sporazumno podaljša do 10. decembra. Kot odškodnino za 100 % prekoračen dobavni rok, pa Interles brezplačno izdelava še tri dodatna okna. Seveda se tudi tega roka v Interlesu niso držali, temveč so nas popolnoma ignorirali brez vsakršnega pojasnila. 7. februarja 2012 smo podjetje Interles ponovno pisno pozvali k reševanju težave, a odgovora v kakršnikoli obliki nismo sprejeli. Ker tudi preko telefona nismo uspeli stopiti z njim v stik, smo pridobili novo mobilno številko, v tem času je namreč gospod Vogrin postal poslanec. Oče se je pogovarjal z njim in gospod mu je zagotovil, da bo proučil dokumentacijo in posredoval odgovor do konca tedna. Ponovno se je izkazalo, da so tudi to bile prazne obljube, kajti gospod Vogrin spet ni držal obljube. Njegovo ravnanje v celotnem času našega poslovnega odnosa je bilo v duhu zavajanja in zavlačevanja." In zaključuje: "Na podlagi lastnih izkušenj in izkušenj mojih staršev z gotovostjo lahko zatrdim, da poslanec Vogrin ne drži svojih lastnih obljub niti z naše strani ni zaupanja vredna oseba. Tovrstni posamezniki naj ne bi imeli kaj iskati v slovenskem političnem prostoru, še manj je gospod Vogrin primeren za poslanca kljub dejstvu, da ima vsak posameznik pravico biti voljen in izvoljen."

Ker je danes tekla beseda oziroma v tej interpelaciji teče beseda tudi o porabi sredstev poslanskih skupin, v rokah imam poročilo Komisije za preprečevanje korupcije iz 29. novembra 2012, ki pravi: "Mag. Ivan Vogrin, nepovezani poslanec, je s svojim ravnanjem izpolnil znake korupcije, kot jo opredeljuje 1. točka 4. člena Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije, s tem, ko je v nasprotju z dolžnim ravnanjem uradne osebe kršil načela gospodarne in učinkovite rabe sredstev ter pravni osebi Vinestra, d. o. o., oziroma drugim fizičnim osebam neposredno omogočil premoženjsko korist. Omenjeno ravnanje poslanca predstavlja zlorabo javne funkcije." Govorijo torej dejanja in ne besede.

Pa naj zaključim. Vsi očitki v interpelaciji so neutemeljeni, nimajo nobene povezave z delom ministra. Očitno je namen predlagatelja javno oblatiti ime Gregorja Viranta in Državlanske liste, ker je Gregor Virant več kot očitno uspešen, delaven, prodoren minister in politik.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

K besedi se je javil mag. Vogrin.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Da pojasnim zadnjo navedbo. Gospa Valenčič, ko je bilo to objavljeno, je bilo na vseh televizijah. To je bilo objavljeno na vseh televizijah, v vseh časopisih, tako da nič nenavadnega. Nenavadno je samo to, da je ta prijava šla na davčno upravo. Davčna uprava je naredila v tem podjetju preiskavo in izdala poročilo. Pa tudi to poročilo

davčne ste vi dobili kot poslanka, vsi poslanci ste dobili – ker jaz to pošiljam, včasih nekateri so jezni – vsi mediji so dobili, tega pa niste povedali. In da je davčna ugotovila na osnovi prijave protikorupcijske komisije, da ni nobenih znakov, da je vse v redu. Veste, zakaj je pa v mojem primeru KPK tako hitro odreagirala. Jaz sem dal prijavo, utemeljeno, za vaš primer. KPK je najbrž niti v roko ni vzel, ker je Alenka Vidic seveda žena od člana senata. Jaz pa nisem najel takšnega podjetja, ki bi bilo v kakršnemkoli sorodstvenem razmerju. In seveda, čisto korektno je bilo vse narejeno in tudi dokazala je preiskava davčne, odločbo smo dobili, vsi te jo dobili. Vidite, to je iskanje resnice in pravice. Samo do sem pridemo, da nekoga oblatimo. In zakaj se je KPK zrušil? Ker je imel tak način dela – selektivno. Tisti, ki so dajali delo njim in njihovim družinskim članom, niso bili nikjer omenjeni, da je bilo kaj narobe. In to je samo sum, davčna pa naredi preiskavo in ugotovi, ali je to res ali ne. In je naredila in vi ste to odločbo dobili in ste nepošteno sedaj ravnali, ker ste pokazali samo eno odločbo oziroma nek sklep komisije, morali bi še drugo. To je to.

Zdaj se bom pa res nazadnje oglasil, kar se tiče Interlesa, Interles - Belconta. Vi ste lepo prebrali, da je šlo za podjetje Interles - Bencont, seveda, nekdo vam že mora piarovsko svetovati. Verjetno Propiar, da tako lepo preusmerjate pozornost iz Gregorja Viranta na Ivana Vogrina. Kaj sem jaz interpeliran? Zadnjič bom dal pojasnilo. Seveda, nekaterim našim strankam nismo dobavili oken. Pa veste koliko jih je? Približno 20. V skupni vrednosti cirka 85 tisoč evrov. Jaz si hudo, še vedno, prizadevam, boste videli, da mi bo uspelo, da bom začel s podjetjem spet delati. Jaz nisem dolžan pravno formalno tem strankam, fizičnim osebam vrniti denar. Jaz lahko rečem, vam je podjetje dolžno, dokažite mi, da sem vzel kaj denarja s podjetja, in bi se pravno formalno opral. Ne, jaz sem vsem tem strankam poslal dopis, da ko bom v finančnem stanju, takšnem, jim bomo ali okna naredili ali denar vrnili. Sem to naredil in bom tudi naredil. In stanovanje smo prodali zato, ker smo fizičnim osebam vrnili denar. Pa dajte vi, politiki, enkrat nekemu nekaj vrniti ... / oglašanje iz dvorane/ Ste dolžni, gospod Brulc, ste dolžni. ... / oglašanje iz dvorane/ ... Prihodnost! Razumete. Tako da, glejte, jaz se ne želim tukaj kregati, jaz nisem interpeliran. Če bi, pa jaz namenoma nisem šel brati zdaj teh pisem, ki pošiljajo. Ker, ko je bila vložena interpelacija, pa naj vam pokažejo v Državnem zboru, koliko pošte je sem priomalo. Ljudje pošiljajo dokumente, navedbe. Jaz se pa s tem nisem hotel ukvarjati, so prišli novinarji, pa sem to dal novinarjem. Razumete, to ni moje delo. Jaz se s tem nočem ukvarjati, nočem brati tukaj pisem, ki jih je kdo pisal, ki ga je kdo spodbudil in tako dalje. In zadnjič odgovarjam na navedbe okoli mojega podjetja, poslovanja podjetja moje odgovornosti. Jaz še niti obtožnega predloga nimam, to je samo sum in se delajo preiskovalna

dejanja, v času preiskave bo mogoče ugotovljeno, da pa Ivan Vogrin nič ni kriv. Dal sem ministru danes eno razveljavitev sodbe in eno prijavo, ki je bila, kjer je sodišče zavrglo prijavo. O tem pa nihče ne govori, pa na spletni strani sem objavil, pa vam sem poslal gospa Valenčič. Glejte, seveda, jaz še vedno govorim – in s tem bom zaključil –, obžalujem, kaj se je zgodilo s podjetjem. Vendar, kar moram popraviti, čisto moralno etično, bom. In kar lahko popravim, bom. Določenih stvari se ne da. Fizičnim osebam, ki pa je moje podjetje, vseeno v kakšni lastniški strukturi sem bil, ali sem bil 100 % lastnik ali 25, bom pa jaz vrnil denar ali naredil okna. Samo ne ubijte me. 9-krat ste me ubijali v Državnem zboru z jemanjem imunitete. Ste si prebrali mojo 9 strani dolgo pismo. Ubiti me ne smete! In ne ubijati državljanov Slovenije! Mediji niti več ne poročajo, koliko samomorov je. Namen take medijske torture je, da ljudje napravijo samomor, obupajo, se zapijejo, izgubijo upanje. In tudi današnja interpelacija – je vprašanje, kaj bo prinesla. Kljub temu se je treba boriti za pravico in resnico, čeprav ni upanja na uspeh, kajti Vaclav Havel, pa saj njega so isto obravnavali, samo 30 let nazaj, je bil zaprt, je bil vse, zato, ker se je boril za pravico in resnico. Veste, kaj je on rekel? Upati pomeni delati stvari, ki imajo smisel, ne da bi zagotovo pričakovali uspeh. In ta interpelacija ima smisel. Pa četudi zdaj izgleda, kot da sem jaz interpeliran. In seveda, to je tudi bilo za pričakovati, saj so mene opozorili: "Ne vlagaj interpelacije. Veš, kaj bo vse, saj to bo bolj po tebi letelo kot po Gregorju Virantu!" Ampak nič ni to hudega. Gospa Kristina Valenčič dajva še malo ta pingpong, potem pa zaključimo. Na upravni enoti vam Gregor Virant drži mesto načelnice, da vam poslanski mandat odteče, in potem se boste vrnili. To je etika. Razumete. In potem jaz razumem, da morate vi za njim stati tudi, če bi pobijal. Birokratski morilci so umorili Slovenijo. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Na vrsti je gospod Presečnik, izvolite. Se opravičujem, replika, gospa Valenčič.

KRISTINA VALENČIČ (PS DL): Glede na to, da sem bila izzvana, bom samo to rekla. Živi bili pa vidjeli!

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Gospod Presečnik, imate besedo.

JAKOB PRESEČNIK (PS SLS): Hvala lepa za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani kolegice in kolegi!

Saj ne vem točno, jaz se v takih primerih po navadi ne oglašam, ampak na današnji seji sem pa odločil, da nekaj besed le spregovorim. Ampak prve tri ure in pol, če se ne motim, je bila v glavnem pozornost preusmerjena na neke notranje odnose ali pa spore, če hočete, znotraj

ene od poslanskih skupin in na težave ene od slovenskih firm, za katero mi je seveda žal, žal mi je vseh teh zaposlenih, ki so očitno bili v tej firmi, katere lastnik je eden naših poslanskih kolegov. Ampak, zdaj vas pa sprašujem vse skupaj, ali smo se kdaj pogovarjali o težavah mnogih, tisoče zaposlenih, ki so izgubili delo v posameznih gradbenih podjetjih, kot so Primorje, Vegrad, Kraški zidar, samo največje sem naštel, SCT in še mnogo takih. Nikoli se nismo pogovarjali, tudi nobena od vlad se, žal, ni kaj dosti ukvarjala s temi problemi, ampak firme so šle enostavno v stečaj. Ne vem točno, kako bi imenoval današnjo interpelacijo, ampak vse skupaj je, morate priznati eni in drugi, na vseh straneh, v vseh poslanskih skupinah, je nekako čudna. Ampak to, kar je prej kolegica Kristina Valenčič rekla, da se opozicija počuti ogroženo, moram reči, da se jaz ne počutim ogroženega. Tudi nisem podpisal interpelacije in tudi današnja razprava kot moja razprava zagotovo ne bo prinesla k temu, da bi se počutil ogroženega. Je pa res, da sem se počutil v kar nekaj mandatih v preteklosti mnogo bolj koristnega, tudi takrat, ko sem bil v opoziciji. Zdaj se počutim popolnoma, priznam, nekoristnega, ker pač pri večini stvari ne morem, žal, kaj dosti pomagati. Samo ena stvar bom omenil, in če mi bo podpredsednica vzela besedo, mi jo pač bo, ker mislim, da ta stvar ni omenjena v interpelaciji; stvari, ki so v interpelaciji, bodo tako ali tako mnogokrat komentirane s strani drugih kolegov in kolegov poslancev. Pa tudi ne bom govoril o občinah, ki so očitno tema dr. Viranta, pa je bila že tudi dostikrat omenjena, zato o tem ne bom govoril, mislim, da sem to govoril na današnji jutranji seji dveh odborov, o tem ukinjanju ali pa združevanju občin. Jaz trdim, da je treba naloge občin združevati in ne vznemirjati ljudi po terenu z ukinjanjem in tako naprej, tistega dela, našega upravnega dela v naši državi, ki praktično še edino dobro funkcionira, malo mu še manjka denarja, pa bi funkcioniral odlično. Govoril bom pa o temi, ki sem jo že večkrat odpiral ali pa za njo izkoristil to govornico ali ta mikrofona, to je pa zmanjšanje prisotnosti države na lokalnem nivoju. Ali pa, če hočete, bolj pravilno je, dostopnost državljanov in državljanov do institucij države, kjerkoli. To dostopnost z vsakim letom bolj zmanjšujemo, možnost dostopa, nekega normalnega dostopa do institucij države zmanjšujemo. In zakaj to govorim danes pri interpelaciji notranjega ministra dr. Viranta? Zaradi tega, ker, prvič, verjamem – tega dokaza seveda nimam –, verjamem, da dr. Virant v funkciji takratnega ministra in sedanjega ministra ni glavni motor tega zmanjševanja prisotnosti, je pa zagotovo glavni promotor tega, to pa zagotovo. Motorji so na posameznih resorjih, v posameznih ministrstvih in tako dalje. Še enkrat, zakaj omenjam dr. Viranta s tem v zvezi, bom to svojo trditev razvil na enem konkretnem primeru. Namreč, dr. Virant je, mislim, da je bilo to oktobra 2006, odpiral nov upravni center v

Mozirju. To je bila naložba, s katero je takratno področje Zgornjesavinjske doline združilo vse državne institucije plus občino v enem objektu, prej so bili razpršeni po celem kraju, bi rekel, tudi v nemogočih razmerah. In dr. Virant je takrat na tej otvoritvi kot glavni govornik vzel ta primer kot primer odlične prakse ali dobre prakse, se običajno reče, ali pa primer racionalizacije. Isti primer je dr. Virant navajal tudi pri, kdaj je bilo to, pomladi, pred dobrim letom, na predstavitvi kandidata za ministra za notranje zadeve ali hearingu, kot mu rečemo, to sledi iz magnetograma, zopet kot primer dobre prakse Upravni center v Mozirju, kjer so združene te državne institucije. In kakšen je rezultat, kakšna je slika na današnji dan? Jaz se bojim, da bo ta upravni center počasi postal hiša strahov. Namreč, vse institucije se ali izseljujejo, o eni smo pretekle dni govorili, pri davčnih uradih in davčnih upravah pa med tistimi, ki so ostali, ni tega, ampak je tam neko vložišče za eno gospo, ki dvakrat na teden sprejema neke vloge ali karkoli že sprejema. Torej, nekatere se ukinjajo in izseljujejo, pri nekaterih se pa njihov obseg dela in število zaposlenih bistveno zmanjšuje. To sicer lahko imenujemo racionalizacija, jaz pa temu rečem zmanjševanje dostopnosti za državljanke in državljane. In zakaj rečem, da ni racionalizacija? Bom vzel samo primer Geodetske uprave, namreč, ko je v tej izpostavi geodetskega urada službo zapustil, zaradi smrti, en zaposleni, na lokalnem nivoju geodetski urad ni dobil dovoljenja za novo zaposlitev, pač pa so ta minus ena izkoristili na centrali Geodetske uprave Republike Slovenije. In znotraj se je fino število pošlihtalo, kot rečemo, ta izpostava pa z leti zaradi krčenja števila zaposlenih ne bo več potrebna in pač te institucije ne bo več. Ampak to, spoštovani kolegice in kolegi, velja popolnoma za vse izpostave državne uprave na konkretno tem lokalnem nivoju, takšnih lokalnih nivojev pa je kolikor hočete. In kakšna je posledica? Posledica je ta, da imajo državljani od, ne vem, nekateri so že zdaj imeli po 30 kilometrov daleč do teh institucij, zdaj bodo imeli pač 70 kilometrov ali celo še več. Govoril pa sem to zaradi tega, ponavljam, ker dr. Virant, verjamem, zopet ni glavni motor tega, je pa glavni promotor. In trdim, da to ni racionalizacija. In to, kar je bilo v preteklosti, je dobra praksa, to kar je pa zdaj, pa ni dobra praksa. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Presečnik.

Mag. Matej Tonin, potem ... trenutek, gospod Tonin, gospod Tanko, postopkovno. Izvolite.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo. Spoštovana predsedujoča, danes imamo tukaj točko interpelacija o delu in odgovornosti ministra za notranje zadeve dr. Gregorja Viranta. Mi danes ne obravnavamo interpelacije zoper državno sekretarko ali državnega sekretarja. Ministra Viranta v dvorani ni že dve tretjini časa,

ko obravnavamo to interpelacijo. Hodi po kuloarjih, bled, ne vem sicer, kaj tam počne, srečam ga na tem hodniku, na drugem hodniku, v dvorani, kjer bi lahko na očitke, ki jih imajo poslanci, odgovarjal, ga pa ni. In predlagam, da če imamo to interpelacijo o delu ministra, da pač zagotovite udeležbo ministra pri tej točki dnevnega reda. Ne moremo se mi zadovoljiti z neodgovori, z ignoranco Državnega zbora. Ne vem, ni službeno odsoten, v Državnem zboru hodi po hodnikih, v dvorani ga pa ni. In naredite nekaj, da bo ta institut interpelacije dobil neko težo v Državnem zboru. Tudi prav je, da minister odgovarja na očitke. Saj to ni interpelacija Državlanske liste, ni interpelacija Vogrina, ni interpelacija tistih preostalih devetih podpisnikov interpelacije Slovenske demokratske stranke, ampak ministra. In naredite red v Državnem zboru. Prostim, da zagotovite udeležbo ministra ali pa prekinete sejo za čas, ko je minister zadržan. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Tanko, za vaš postopkovni predlog. Jaz se strinjam, da je skrajno nenavadno, da ministra tukaj ni z nami in da bi bilo primerno, da bi bil, da bi lahko odgovoril na kakšno vprašanje, kakšne pomisleke, vendar mi žal poslovnik ne daje nobenega orodja, da bi ministra pozvala k tem, da je prisoten. Lahko tudi ni. Ker pa se načeloma strinjam z vami, da bi pa vendarle pretežni čas bilo dobro, da je prisoten, lahko tudi kakšen trenutek manjka, to bomo seveda opravičili, me verjetno minister sliši in napovedujem, da pa bom v nadaljevanju, če se nam pa ne bo pridružil v kratkem času, prekinila sejo, da pride potem v dvorani.

Zdaj pa nadaljujemo z razpravo. Na vrsti je mag. Tonin, potem Branko Kurnjek, Franc Breznik in Franc Pukšič.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSI): Spoštovani kolegice in kolegi, lepo pozdravljeni!

Če bi v tej dvorani na tem sedežu sedel minister Virant, bi mu povedal, zakaj ima takšne težave oziroma zakaj je to že druga interpelacija zoper njega. Čisto preprosto, ker se ne drži enostavnega svetopisemskega reka, ki pravi: Kdor je brez greha, naj prvi vrže kamen. Gospod Virant je teh kamnov kar nekaj zmetal, sem in tja, nekaj na gospoda Vogrina, na gospoda Simčiča, gospoda Ambrožiča in tudi na številne poslance Pozitivne Slovenije. In najverjetneje je tudi napoved poslancev Pozitivne Slovenije, da bodo podprli to interpelacijo, posledica metanja teh besednih kamnov. In morda, če so moje informacije pravilne, da bo predsednica Vlade vezala zaupnico na to glasovanje, to zgolj potrjuje, da je nezadovoljstvo v Pozitivni Sloveniji zaradi tega odnosa, ki so ga imeli znotraj koalicije, zelo veliko, in da se bodo vrste spravile v red, bo morda treba vezati tudi zaupnico.

Zdaj, problem, ki ga ima gospod Virant, je, da eno so njegove besede, drugo pa so objave v

častniku Dnevnik. Zdaj tukaj gre za dve pomembni razliki in vsak državljan se najverjetneje sprašuje, komu naj verjame, ali besedam gospoda Viranta ali tistemu, kar je zapisano v dnevniku. Doslej pa ni bilo še nikakršnih prizadevanj oziroma vloženih tožb, da bi se navedbe Dnevnika ovrgle oziroma, da bi se izpodbijalo tisto, kar je bilo tam zapisano. Imamo tudi težave številni opozicijski poslanci, ker je bistvena razlika med tistim, kar je ugotovila KPK, in tistim, kar je zapisal Dnevnik. In jaz sem prepričan, če se bodo te stvari razčistile, da se bo ugotovilo, kaj je zdaj resnica, potem bodo tudi težave manjše in bo število vloženih interpelacij manjše.

Ampak, da ne bo kdo narobe razumel, da želim banalizirati to zgodbo v zvezi s kartami in kakorkoli, tukaj gre za, recimo, bom rekel, morebitno potencialno oškodovanje državnega premoženja v višini par tisoč evrov. Jaz se bom raje posvetil področjem, kjer lahko pride do večmilijonskega oškodovanja oziroma škode za državo Slovenijo. In sicer je eno izmed takšnih področij reforma lokalne samouprave oziroma napoved ukinitve več kot sto občin v Sloveniji. Jaz ministra še vedno nisem slišal, da bi minister od te napovedi odstopil, da bi se pomaknil nazaj. Minister se tem besedam še vedno ni odrekel. In če se minister tem besedam ni odrekel in če piše v reformnem programu te vlade, katere član je, na šesti strani, da se bo nekaj z občinami dogodilo, potem jaz lahko upravičeno verjamem, da še vedno drži beseda in da je še vedno gospod Virant na stališču, da bodo občine ukinjale. Razlogi, ki se jih navaja za ukinjanje občin, naj bi bili stroški. Tukaj imamo zdaj dve dilemi, ali stavimo na lokalno demokracijo oziroma se ukvarjamo s stroški. Ocena Nove Slovenije in krščanskih demokratov je, da lahko ohranimo sedanjí nivo lokalne demokracije in kljub temu zmanjšamo stroške za občine oziroma lokalno demokracijo. Mi smo že pri tisti prvi interpelaciji govorili, da rešitev ni ukinjanje slovenskih občin, ampak da je rešitev racionalizacija njihovega poslovanja, kar pomeni, da bi morala država sprejeti usmeritve in ureditve, ki bi male občine spodbujale k skupnim občinskim upravam. Nekatere se tega že poslužujejo, vendar bi morali biti ti postopki in ti procesi še bolj intenzivni.

Vprašati se moramo tudi, zakaj so te male občine sploh nastale. Nastale so zaradi tega, ker so veliki mestni centri, mestni konglomerati, pozabili na določene odročne kraje v občini. Oziroma, če sem še bolj natančen, da bom še bolj plastičen, zakaj je v nekdanji veliki občini Domžale, katere občan je tudi gospod Virant, zakaj so iz tega nastale občina Moravče, Lukovica, Mengeš, Trzin. Zakaj? Zaradi tega, ker je center pozabil na te dele občin, in ljudje so želeli sami odločiti o svojem denarju, kaj in kako se bodo določene stvari naredile. In zdaj mi ukinjamo tisto, kar so si ljudje želeli, in tisto, kar danes dobro deluje. Argumenti za to pa so stroški in korupcija. Za

stroške sem že povedal, da se jih da zmanjšati, brez da ukinjamo občine in brez da zmanjšujemo nivo lokalne samouprave, s tem da spodbujamo in nagradujemo skupne občinske uprave. To je ena stvar. Druga stvar, da je argument za ukinitve manjših občin korupcija, ta argument je zelo slab in ne drži. Pojdite prebrati časopise, glejte okoli sebe in se vprašajte, ali so majhne občine problematične in težavne z vidika korupcije – in odgovor je ne. Velike korupcijske zadeve in afere so se zgodile v dveh največjih slovenskih občinah. Ne v dveh najmanjših, ampak v dveh največjih! In priložnosti za korupcijo je največ tam, kjer je najmanj nadzora in je več denarja, to pa je v velikih mestnih občinah. V malih občinah, pod 5 tisoč prebivalcev, kjer se ljudje praktično vsi med seboj poznajo, vsi vedo, kdo je s kom v žlahti, in vsi vedo za vsak evro, kje se bo kaj investiralo, tam velikih zgodb in velikih priložnosti in možnosti za korupcijo enostavno ni.

Jaz resnično pričakujem, da bo minister Virant priznal in spoznal to zmoto v zvezi z reformo lokalne samouprave, da bo vendarle videl, da je to eden izmed delov naše javne uprave, ki deluje dobro, da je to eden izmed delov, ki je v teh zadnjih 10, 15 letih prispeval največ k razvoju naše države. Pojdite si pogledati kakšne stare slike, kako so izgledali kraji pred 15, 20 leti, in kako izgledajo danes. Jaz imam sorodnike iz Stuttgarta, ki nas ob večjih praznikih sem ter tja obiščejo, in ko potujejo po Sloveniji, ne morejo verjeti svojim očem, kako je Slovenija v zadnjih desetih letih napredovala, zlasti na področju izgradnje infrastrukture. In zdaj te stvari, ki so bile dobre, ki so učinkovite, ki so nam pomagale, da se izboljšujemo, bomo pa na nek način ukinjali oziroma povzročali težave. Če je Slovenija država, ki želi staviti na turizem kot eno od temeljnih gospodarskih panog, potem je urejena infrastruktura osnoven in nujen predpogoj. In kdor ima vizijo, kdor dolgoročno razmišlja in gleda, potem ve, da takšen pristop, kot ga je ubral minister Virant, enostavno ni primeren in ni prav, ker ljudje so se za takšen nivo lokalne demokracije odločili sami na podlagi referendumov. Kaj – ali bomo potem ljudem zanikali to samoodločbo in to odločitev za občine? Jaz mislim, da kot demokrati, zlasti pa v Državlanski listi kot Liberalni demokrati na te stvari ne morejo pristati, če spoštujejo voljo ljudi. Seveda pa obstaja mnogo možnosti, da ta sistem izboljšamo, ga naredimo bolj racionalnega. Enega sem že večkrat ponovil in ga bom še enkrat ponovil, to so skupne občinske uprave, kjer se lahko stroški majhnih občin zmanjšujejo. In druga stvar, ki na prvi pogled zdi zelo draga in zelo nemogoča, pa je uvedba drugega nivoja lokalne samouprave, to je uvedba pokrajín. Pokrajine bi prevzele funkcijo, da bi koordinirale te majhne občine med seboj, ker jih številni kritizirajo, da zaradi parcialnih interesov in da zaradi številnih majhnih občin večji infrastrukturni projekti ne

morejo biti izvedeni, ker se župani enostavno med seboj ne morejo dogovoriti. To vlogo bi lahko prevzela pokrajina. Pa zato ni potrebno nobenih novih zaposlitev, nobenih novih javnih uslužbencev, ampak zgolj del nalog, ki jih danes opravlja država preko upravnih enot, se prenese na pokrajine, in del nalog, ki jih danes opravljajo občine, se prenese na pokrajine, in imamo neko dobro zaokroženo celoto.

Kot sem rekel, jaz še vedno pričakujem, da bo minister priznal svojo napako, da je bila izjava o ukinitvi stotih občin nepremišljena in nepotrebna, da bo od tega koncepta odstopil in da bo začel drugače delati. Zaenkrat jaz te njegove izjave še nisem slišal. In kot sem rekel, v reformnem programu Vlade, ki smo ga nedavno dobili, na 6. strani še vedno v tej smeri piše.

Druga stvar, ki jo želim tudi omeniti poleg lokalne samouprave, kjer se ne morem strinjati z ministrom Virantom, je področje urejanja slovenske javne uprave. Če kaj, potem je treba ministru Virantu priznati, da je eden izmed, rekel bom, očetov oziroma najbolj zaslužnih za sedanjo ureditev in sedanji sistem slovenske javne uprave. Torej, to kar imamo, je neposredno delo ministra Viranta, ali iz vlad pred letom 2004 ali iz vlade 2004–2008, in tudi sedaj pokriva to področje. In plačna lestvica, odprava plačnih nesorazmerij, to je vse delo in avtorstvo, pod katerim je podpisan gospod Virant. Skratka, če mu priznamo, da je odgovoren za sedanjo situacijo v javni upravi, potem mu moramo tudi priznati, da je najbolj odgovoren za spremembe v tej javni upravi, kot tisti, ki je ta sistem ustvaril, in tudi tisti, ki je danes formalno zanj zadolžen. Ogromno je bilo izrečenih besed, nekoliko manj dejanj, ampak kljub vsemu mislim, da se bomo vsi v tej dvorani lahko strinjali, da si bomo lahko privoščili samo takšno javno upravo, kot jo bomo lahko tudi plačali. Ali si priznamo ali pa si ne, je pa današnja javna uprava prevelika in tudi neučinkovita. Da je prevelika, govorijo številke. Če pogledamo samo zadnjih 20 let. Vprašati se moramo, zakaj je bilo v zadnjih 20 letih v slovenski javni upravi zaposlenih 40 tisoč javnih uslužbencev več oziroma če postavimo vprašanje drugače, zakaj je pred 20 leti Slovenija lahko prav tako kot država funkcionirala s 40 tisoč javnimi uslužbenci manj. Zakaj? V času krize, ko je ta država v realnem sektorju izgubila 90 tisoč delovnih mest, jih je javna uprava pridela 6 tisoč. To so podatki. In kljub temu, da dolgoletni in znani sindikalist Štrukelj pripoveduje, da je pripravljen na borbo z vlado, jaz pričakujem, da ga ta vlada vpraša: "Na kakšno borbo?" Na borbo – kaj – do dokončnega uničenja države, na borbo do dokončnega uničenja javnega sektorja? Glejte ta borba gospoda Štruklja je zelo podobna borbi neke stranke, ki sama pravi, da se bori za upokojeince. In kaj ta stranka dela? Ta stranka praktično ne pristane na nobene reforme in na nobene posege, skratka na nič, da bi v državi karkoli spremenili zato, da bi imel jutri

upokojeinci lahko višje penzije oziroma vsaj isti nivo penzij. S tem, ko praktično vsako vlado blokira, da se nič ne spremeni, s tem zgolj in samo dosega to, da bodo pokojnine v prihodnjih letih in v prihodnosti še naprej realno padale. To je čista resnica. In če imamo zdaj v parlamentu nek takšen subjekt, imamo na drugi strani pri sindikalistih podoben subjekt. Nekoga, ki se bori, da se nič ne spremeni, čeprav ve, da ta sistem, ki ga imamo zdaj, da je nevzdržen in da pelje v pogubo. In dlje, ko bomo odlašali s spremembami in popravki sistema, bolj bodo stvari in ukrepi, ki jih bo treba prevzeti, boleči, žal. In zato od ministra Viranta pričakujem več iniciative zlasti v pogovorih s sindikati, da pač jim pove, da jim nalije čistega vina, kako stvari stojijo, in da s takšnimi izjavami, da smo pripravljene na boj, da smo pripravljene za to, da se nič ne spremeni, uničiti tudi državo, da to enostavno ne gre. Se pravi, jaz nisem videl nobenega negodovanja ali pa nestrinjanja, da je slovenska javna uprava prevelika, ker najverjetneje na dane podatke je.

Druga moja teza je, da je slovenska javna uprava neučinkovita. Neučinkovita pa je zaradi tega, ker so v tej javni upravi plačani vsi enako. Garači, tisti, ki so neškodljivi, in celo tisti, ki so za delo države zelo škodljivi. Vsi ti trije tipi javnih uslužbencev so plačani enako. Tisti, ki v tej javni upravi izgoreva, ali za "šalterjem" ali v kakšni pisarni dela 10 ur in več, tudi kaj na svoje lastne stroške in na svojo lastno pobudo, je nagrajen ravno toliko kot tisti, ki praktično s svojimi odločitvami in nedelom povzroča škodo državi. In takšen sistem, ki ga imamo, je nespodbuden, ne motivira uslužbencev k pravemu delu. In enostavno se slej ko prej številni vprašajo, ali je vredno riskirati moje zdravje za to, da se praktično nič ne spremeni in da se mi tisti, ki so isto plačani kot jaz, pa ne delajo nič, kvečjemu še smeji.

V času naše vlade – pa se ne želim vračati zato nazaj, da bo kdo spet izrekel kakšno obtoževanje ali kdo je kaj naredil, ampak vam samo želim predstaviti koncept. Jaz se spomnim, da smo v času naše vlade razmišljali, da bi maso denarja, ki je namenjena za regrese javnih uslužbencev, namenili za nagrajevanje najbolj pridnih javnih uslužbencev. V sistemu, ki smo ga imeli in ko so nam še javne finance to dopuščale, so bili lahko najboljši javni uslužbenci nagrajeni z nekaj 10 evri, praktično to ni nobena motivacija. Če želimo resno nagrajevati javne uslužbence, potem je treba za to zagotoviti večje zneske. Edini način je, da maso, ki je namenjena za regrese in ki ga vsi dobijo enaki, pridni, ne pridni, na nek način uporabimo za to, da nagradimo tiste najbolj pridne javne uslužbence. O teh stvareh se je takrat razmišljalo. Danes o tem več, vsaj da bi jaz vedel, ne razmišlja.

In še ena stvar, ki jo pogrešam v javni upravi, je tudi več odgovornosti. Žal je v javni upravi vse prevečkrat odgovornost kolektivna, torej, odgovorni so vsi, največkrat smo pa tako ali tako

politiki krivi za vse, ampak poskušati bi pa mogli vsaj uveljavljati sistem za več odgovornosti tudi na nivoju čisto posameznih uradnikov. Spet se bom vrnil na leto 2012, 2013. Najverjetneje se boste spominjali, da je takratna naša vlada v proračunu za leto 2013 predvidevala znižanje mase plač za minus 6,5 odstotkov. In to znižanje je bilo naloženo predstojnikom posameznih oddelkov, enot javne uprave, torej, da tisti, ki vodi posamezni oddelek, najlažje predvidi, kako in na kakšen način bo lahko maso plače za 6 in še nekaj odstotkov znižal v svojem oddelku. Meni se je zdel to zelo smiseln predlog, dober koncept, ker je uporabljal princip subsidiarnosti. Predstojniki imajo najboljši vpogled, kdo v njihovem oddelku dela, kdo dela slabo, in morda tudi najboljši uvid, kje se da kakšno stvar še privarčevati in zmanjšati. Ampak, kot se je vlada zamenjala, je gospod Virant spremenil koncept in tega ni naložil predstojnikom, ampak je šel sam v neposredna pogajanja s sindikati, se sam dogovoril za neko znižanje, kar je seveda predstavil kot velik ali pa zelo pomemben dosežek te vlade. Zdaj, vprašajmo se realno, do tega znižanja, bi prišlo kljub temu, samo s to razliko, da bi po našem predlogu znižanje opravili predstojniki oddelkov, po predlogu gospoda Viranta je bilo pa v dogovoru s sindikati to znižanje upravljano za vse enako, torej za tiste, ki garajo, kot tudi za tiste, ki so nekoliko manj pridni.

Če počasi zaključim, bom rekel, če je gospod Virant avtor sedanje ureditve javne uprave, potem od njega upravičeno pričakujemo, da bo tudi motor, kot so danes številni se izražali, sprememb v tej javni upravi. Da ta javna uprava potrebuje spremembe, je dejstvo, dlje kot bomo z njimi odlašali, težje nam bo. Če je kaj vizionskega v tej vladni koaliciji, potem mora s temi spremembami nemudoma začeti.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo je prosil gospod minister dr. Gregor Virant.

DR. GREGOR VIRANT: Ja, javljam se k besedi, ker tako, kot sem rekel na prejšnji interpelaciji, da ko razpravlja gospod Tonin, odpre teme, o katerih je pa res smiselno razpravljati, ker gre za vsebino, ker gre za problemska vprašanja, gre za vprašanja politike države. In tokrat ste odprli vprašanje javne uprave in pa stroškov dela v javnem sektorju in plačnega sistema v javnem sektorju in tako naprej.

Večkrat se govori, tudi v Državnem zboru se je večkrat govorilo o tako imenovani plačni reformi javnega sektorja. In večinoma se govori zelo zelo na pamet, tudi v medijih se o tem govori večinoma zelo zelo na pamet. Sem pa pred nekaj dnevi, mislim, da je bilo dva dni nazaj, na Pop TV videl en zelo korekten, strokovno korekten prispevek o gibanju števila zaposlenih in plačne mase v zadnjih letih. Sem

bil kar začuden, redkokdaj se zgodi, da novinarji tako zahtevno problematiko tako korektno zgrabijo in opišejo. Poglejte, plačna reforma v javnem sektorju se je začela leta 2002 kot posledica ugotovitve, da v plačnem sistemu javnega sektorja vlada totalen kaos. Totalen kaos zato, ker je ta plačni sistem urejalo na stotine kolektivnih pogodb, zakonov in podzakonskih predpisov. Vsaka dejavnost se je urejala po svoje, vsak sindikat je imel možnost, da s svojim ministrom izbori, izpogaja neke dodatne pravice, neka povišanja plače. In to je vodilo v plačni stampedo, zaradi katerega so plače v javnem sektorju med letom 1994 in 2002 rasle hitreje kot plače v gospodarstvu. Ves čas je rast plač v javnem sektorju prehitela rast plač v gospodarstvu. In potem je leta 2002 prišla tako imenovana plačna reforma javnega sektorja – Zakon o sistemu plač v javnem sektorju. Tedaj je vlado vodil dr. Janez Drnovšek, minister, ki je bil za to pristojen, je bil Rado Bohinc, sam sem bil takrat na ministrstvu državni sekretar, ne sicer zadolžen za področje plačnega sistema, pa vendarle sem od strani te stvari spremljal in mislim, da je bila potegnjena s tem plačnim sistemom dobra poteza. Od leta 2002 naprej – če samo maso plač gledamo oziroma višino, nivo plač – vidimo, da se je trend v hipu obrnil. Od leta 2002 pa tja do leta 2008, so plače v javnem sektorju začele krepko zaostajati za rastjo plač v gospodarstvu. To je med drugim pripomoglo tudi k temu, da je Slovenija lahko prevzela evro, ker smo izpolnjevali maastrichtske kriterije. V vsem tem obdobju 2002–2008 so tekla pogajanja za sklenitev kolektivnih pogodb v javnem sektorju. In res je, da je šele leta 2008, junija, uspela sklenitev teh kolektivnih pogodb. Zakaj ravno tisti trenutek? Se da razložiti. Bil je trenutek, ko sta obe pogajalski strani, vladna in sindikalna, vedeli, da bo vlak odpeljal. Bližale so se volitve, sindikalna stran je želela zaključiti sporazum pred volitvami, ker ni vedela, kaj se bo zgodilo po volitvah, ali bo mogoče nadaljevati pogajanja ali bo neka druga vlada popolnoma obrnila politiko ali kako, vladna stran je bila pa seveda tudi zainteresirana, da pred volitvami zgodbo zaključijo in zapre ta plačni sistem. In tako je prišlo do kompromisa. Ko sem jaz konec leta 2004 prevzel pogajanja za sklenitev kolektivnih pogodb, je bila razlika med vladno in sindikalno pozicijo ena milijardo evrov. To sem prevzel od tedanjega ministra Bohinca. Se pravi, Vlada in sindikati so si bili narazen za eno milijardo. Potem smo skozi dolga, mukotrpna leta pogajanj prišli do sklenitve te kolektivne pogodbe, ki je bila po oceni tedanjih makroekonomistov, UMAR, finančno makroekonomsko vzdržna. In res je, da zaradi zaježitve plač v letih 2002–2008, da so se potem, bi rekel, da je ta akumulirana masa se v tistem trenutku sprostila in bila namenjena odpravi plačnih nesorazmerij. Po domače povedano, da so tisti, ki so bili podplačani, dobili več, recimo zaposleni v kulturi, medicinske sestre, nekatere kategorije

medicinskih sester, itd. Potem je nastopila kriza in ravno novi plačni sistem je omogočil, da se je dalo tudi v krizi maso plač omejevati. Tako kot vsak delodajalec v gospodarstvu, je morala tudi Vlada na krizo odreagirati tako, da je omejila plačno maso, se dogovarjala s sindikati, včasih malo bolj uspešno, včasih malo manj uspešno, enkrat tudi očitno protipravno, ko je ministrica Krebsova sklenila en aneks h kolektivni pogodbi, ki je zdaj pred kratkim padel na sodišču, ampak rezultat, posledice vsega tega skupaj, torej tako imenovane plačne reforme je pa sledeč, da so od leta 2002, ko se je reforma začela, pa do danes plače v javnem sektorju, nivo plač v javnem sektorju ostal realno na isti ravni. Torej plače so realno praktično ostale na isti ravni, medtem pa so plače v gospodarstvu v tem obdobju 2002 pa do danes zrasle za približno 13 % realno. Torej plačna reforma je v resnici omogočila obvladovanje plačne mase javnega sektorja oziroma predvsem nivoja plač, višine plač in zagotovila, da je krivulja rasti plač v javnem sektorju po letu 2002 zaostaja za krivuljo rasti plač v gospodarstvu. Seveda, druga zgodba, ki pa je realen problem, pa je, da v vsem tem času ni bilo obvladovano naraščanje števila zaposlenih v javnem sektorju, razen v enem delu javnega sektorja, to je v državni upravi. V državni upravi sem še sam kot minister za javno upravo zastavil politiko zmanjševanja števila zaposlenih leta 2005 v neki drugi vladi, če se spomnite, in ta politika se je izkazala za uspešno. V tem obdobju se je državna uprava zmanjšala, je zmanjšala število zaposlenih za približno 10 %, civilni del državne uprave celo več. Upravne enote, za katere sem bil najbolj direktno zadolžen, so zmanjšale število zaposlenih za 15 %. Dejstvo pa je, da drugi deli javnega sektorja, to so zdravstvo, šolstvo, kultura in sociala, pri tem niso bili uspešni in se je število zaposlenih v javnem sektorju povečevalo. Višek je doseglo tam nekje v letu 2012, januarja 2012, recimo, ta trend je pa obrnil šele ZUJF. ZUJF je bil tisti zakon, ki je obrnil trend rasti tudi v drugih delih javnega sektorja. Po ZUJF je začelo število zaposlenih rahlo padati tudi v zdravstvu, šolstvu, kulturi in tako naprej. In če pogledamo podatke lanskega leta, ugotovimo spet isto zgodbo, da je bila najbolj pridna pri zmanjševanju števila zaposlenih v javnem sektorju državna birokracija, državna uprava, zmanjšala za 2,6 %, celoten javni sektor je pa, žal, zmanjšal samo za 0,3 % število zaposlenih. Plačno maso pa za 2,1 %. Torej, plačna masa se je v celem javnem sektorju lani vendarle zmanjšala za 2,1 %. Deloma zaradi tega rahlega vpada števila zaposlenih, pa seveda zaradi enega pomembnega dejstva, ker smo se s sindikati zmenili za nižje plače. Mi smo lansko leto maji s sindikati dosegli dogovor, da gredo plače dol. Najbolj so se plače znižale nam, torej tistim v najvišjih plačnih razredih v javnem sektorju, poslancem, ministrom, predsednici Vlade, predsedniku republike za 5 %, tistim v nižjih plačnih razredih, medicinskim

sestram, policistom, referentom in tako naprej, so bila pa znižanja manjša. Tako kot se pač v krizi dela, ko se nižajo plače, neka solidarnost mora biti. In sindikati so to s tem tudi pogojevali znižanje plač in Vlada je na to pristala.

Res je, kar pravi gospod Tonin, da je bila politika Janševe vlade porežimo plačne postavke v proračunu, potem naj se pa predstojniki znajdejo, kot vedo in znajo. Seveda je do nek mere to možno, ampak ne more pa predstojnik sam na ta način znižati plačne mase za 5 ali 10 %. Zakaj? Če mu vlada ne pomaga, ker bi s tem kršil predpise. Konkretno, ravnatelj osnovne šole, ki se mu, recimo, proračun zmanjša za 10 %, ne more kar vreči 10 % učiteljev na cesto, ker bi s tem kršil predpise o standardih in normativih v šolstvu. Zato je takšen način varčevanja v bistvu navidezno varčevanje. Če ti samo nižaš plačne postavke v proračunu, ne da bi pri tem tudi znižal, recimo, nivo pravic, torej znižal plače, znižal dodatke in podobno, potem nisi naredil nič, potem je tako, kot da bi noj vtaknil glavo v pesek. To je bila tista politika. Porežimo plačne postavke, potem pa bo kar bo. Nič ne bi bilo. Decembra meseca bi zmanjkalo za plače. In bi bilo treba obveznosti prenesti v naslednje leto. Plače so pa iztočljiva kategorija, jih je treba plačati. In zato sem jaz takrat, ko sem prevzel funkcijo ministra, videl, da bo voda začela teči v grlo. In mi je bilo kristalno jasno, da če ne popravim te napake in da če ne grem takoj v pogajanja s sindikati javnega sektorja, da bodo problemi neskončni. In sem to naredil. V trenutku smo se usedli za pogajalsko mizo, rekel sem takrat, do 10. maja se bomo zmenili, na drugi strani huronski smeh, sindikati so rekli, ja, do takrat se bomo komaj dobro ogreli, ampak smo terjali, zato ker je bila na vladni strani pogajalska ekipa, ki zna, ki to obvlada. In smo se pogajali intenzivno, strokovno, profesionalno, tako, kot se za gre, in dejansko v maju sklenili ta sporazum, ki je pa res omogočal, da se je plačna masa znižala. In seveda, podobna zgodba nas čaka za prihodnje leto. Jaz trdim, da je treba plačno maso, stroške dela v javnem sektorju še nadalje nižati. Nisem za radikalne poteze, nisem za to, da se odpušča, vrže na cesto 2 tisoč, 5 tisoč, 10 tisoč javnih uslužbencev, kot nekateri govorijo, ker to ni rešitev. S tem samo dobiš toliko in toliko dodatnih brezposelnih, stroške odpravnin dobiš, pa dobiš toliko in toliko socialnih problemov posameznikov in njihovih družin. To ni rešitev. Trdim pa, da je rešitev disciplinirana, dosledna politika zmanjševanja števila zaposlenih, postopno, procent, dva procenta na leto, na dolgi rok se obnese. Če si discipliniran, če se tega držiš, lahko narediš to, kar smo naredili v državni upravi – v nekaj letih zmanjšaš za 10 %. In to morajo narediti tudi v zdravstvu, tudi v šolstvu, tudi v kulturi in tudi v sociali, v vseh delih javnega sektorja. In to je politika, ki jo je treba zasledovati. Mi se bomo s sindikati za plačno maso naslednjega leta usedli v kratkem, to je normalen proces. Tudi vodstvo vsakega podjetja

se glede na stanje v ekonomiji, glede na poslovanje, glede na prihodke, glede na napovedi s sindikati pač sproti dogovarja o višini plač. To je nekaj popolnoma normalnega. Tako, kot je bilo normalno, ko je nastopila kriza, da je vlada odreagirala, se usedla s sindikati in rekla, glejte, kriza je udarila, zdaj pa se zmenimo ali za odpuščanje ali za nižje plače. In sindikati so se odločili za nižje plače. In kot rečeno, to bomo naredili tudi za naslednje leto. Vladno pogajalsko izhodišče je zapisano v nacionalni reformni program – in pravi, plačna masa 5 % dol. Kaj bodo prinesla pogajanja, to bomo pa videli.

Druga stvar, o kateri je govoril Matej Tonin, s katerim se pa tudi v tej točki strinjam, pa je, da manjkajo elementi stimulatивnosti v tem plačnem sistemu. Toliko ljudi govori o plačnem sistemu javnega sektorja, ki o tem ne vedo nič, da ne bom uporabil kakšnega grobega izraza, mi imamo pa eno vrhunsko študijo OECD, torej mednarodne organizacije OECD, ki je opravila pregled naše plačne reforme javnega sektorja, ki ni Virantova, mimogrede, ne bom se kitil s tujim perjem, to je projekt več zaporednih vlad, kjer ima vsak svoj delež zasluga in odgovornosti. In OECD, to so bili res vrhunski strokovnjaki, je ocenil našo plačno reformo zelo pozitivno in če zelo na kratko opišem, rekel nekako takole. Vi ste s to reformo iz kaosa naredili red, v naslednjem koraku morate pa ventilček malo odpreti in dopustiti nekoliko več fleksibilnosti. In to je naš načrt za naprej. Mi imamo že spisane spremembe zakona, ki bodo šle točno v to smer, dati več manevrskega prostora menedžerjem v javnem sektorju, da lahko nagrajujejo tiste, ki bolje in uspešneje delajo. Na kakšen način? Če imaš ti kot ravnatelj ali pa kot direktor enega upravnega organa v proračunu zagotovljen denar 100 zaposlenih, ti pa greš v postopke, odpustiš, recimo, tri, ki ne dosegajo pričakovanih rezultatov, trem nesposobnim daš odpoved, potem recimo treh, ki ti odidejo, ne nadomestiš in prišparaš 6 plač. In ideja je, da bi lahko ta prihranek, ki ga na ta način predstojnik ustvari, da bi lahko namenil za boljše plačevanje, za stimulacijo, za boljše plačevanje tistih, ki več in bolje delajo v organizaciji. Torej, naslednji korak sprememb v plačnem sistemu bo šel v smeri večje fleksibilizacije. Kakšna bo reakcija sindikatov, težko rečem, po mojem ne bodo navdušeni, kajti sindikati po definiciji vedno zagovarjajo bolj kot ne uravnalovko in se bojijo vsakega stimulatивnega nagrajevanja, ker trdijo, da je arbitrarno, da je diskrecijsko in tako dalje in tako dalje. In bomo videli, kaj bo. Ampak, če sem prav razumel, imam tako rekoč vnaprej zagotovljeno podporo za spremembe plačnega zakona, ki bi šle v to smer.

Kolega Tonin je govoril tudi o učinkovitosti javne uprave. Veliko strinjanje, torej, jaz mislim, da je manevrski prostor slovenske javne uprave predvsem v poenostavitvah postopkov in v spreminjanju miselnosti, to se pa pravi, uradnik, uslužbenec

javne uprave se mora zavedati, da dela kot servis za državljana oziroma za podjetje. To je tisto, kar nekateri so prekopili, veliko jih je prekopilo na to miselnost, vsi pa ne. Uradnik, ki odloča o nekem dovoljenju, o neki licenci, o nekem gradbenem, kakršnemkoli dovoljenju, se mora zavedati, da s tem, ko pomaga podjetniku rešiti njegov problem, ko pomaga firmi rešiti njen problem, da je s tem prispeval k boljšemu delovanju gospodarstva, da je s tem posredno prispeval tudi k temu, da bo država pobrala več davkov in si ustvaril lasten kruh. Kajti, iz davkov je plačana njegova plača. In v to smer delamo. Poznate projekt STOP birokraciji!, znotraj katerega se zbirajo predlogi za poenostavitve postopkov, ni bilo dovolj narejeno, nikoli ni dovolj, nekaj pa je bilo. Glejte, 8. aprila, v nekaj dneh, začne veljati novela Zakona o upravne postopku, ki po novem določa, da nobenemu državljanu, nobeni stranki ne bo več treba izpolnjevati obrazcev vloge. Se pravi, prideš na upravno enoto oziroma k upravnemu organu, poveš kaj rabiš, kaj želiš, katero pravico uveljavljaš in uradni na drugi strani je tisti, ki mora vzeti od tega podatke, ti sprintati vlogo, ti jo samo podpišeš in stvar je urejena. Seveda, marsikje to že dolgo tako funkcionira. Spomnite se samo za osebne izkaznice. Včasih si moral za novo osebno izkaznico izpolnjevati obrazec, danes to ni več treba. In mnogi postopki že danes tako tečejo, ostali pa še bodo. In to je velika stvar.

Deregulacija. Zmanjšanje števila dejavnosti, ki sploh rabijo kakršnokoli dovoljenje. Andrej Vizjak, se bo spomnil, da sva prvi del tega posla opravila midva skupaj, to je bilo nekje leta 2006, ko smo število dejavnosti, ki potrebujejo obrtno dovoljenje, razpolovili s 120 na 60. Ali je bilo tako? V drugi rundi, lansko leto, smo to število še enkrat razpolovili. Se pravi, smo zdaj, mislim da, tam nekje 28, 29. Pomembna poenostavitve za gospodarstvo, da marsikatera dejavnost ni vezana na to, da moraš imeti neke formalne pogoje, pa mojstrski izpit, pa ne vem, slaščičarsko izobrazbo in ne vem kaj, ampak če znaš peči piškote, peci piškote, odpri podjetje in jih prodajaj na trgu in naj trg presodi, ali si dovolj dober ali ne.

Zakon o tujcih. Mislim, da ste ga včeraj sprejeli, ki ureja sistem pridobivanja, govorim o tistem, o čemer je govoril gospod Matej Tonin, o učinkovitosti javne uprave, o plačnem sistemu in o stimulatивnem nagrajevanju v javnem sektorju. Točno o tej temi, natanko o tej temi govorim. Zakon o tujcih spreminja zadevo tako, da namesto situacije, kot jo imamo zdaj, da mora delodajalec ali tuj delavec iti na dva konca, na en konec po delovno, na drugi konec po bivalno dovoljenje, bodo lahko vse uredili po sistemu Vse na enem mestu. Torej, vse na upravni enoti, z eno enotno vlogo in ena odločba bo izdana. Torej velike poenostavitve. STOP birokraciji! se temu projektu reče.

Torej, če sklenem z razpravo kolega Mateja Tonina, se v veliki meri strinjam, in točno v to

smer, kot ste jo nakazali, tudi delamo, ne dovolj, ampak dela pa se. Kar pa se občin tiče, pa midva nikoli ne bova prišla skupaj, ker sem jaz trdno prepričan, da je v Sloveniji najmanj pol občin preveč, še več kot to, mislim, da bi bil sistem lokalne samouprave v Sloveniji najboljši, če bi jih imeli toliko, kot smo jih imeli leta 1994 in nazaj. Če bi imeli kakšnih 60 občin, ne pa tako kot danes, ko smo povrtičkali Slovenijo, jo razdrobili, "razprčkali" tudi denarne in kadrovske vire na 211 občin, pravega učinka pa iz tega ni. Toda, po zadnji razpravi, po razpravi po moji prvi interpelaciji, ste sami videli, da smo se na ministrstvu odločili, da se reforme lokalne samouprave lotimo postopno in preudarno. Sam sem videl, da se taka stvar ne more narediti na hitro, upori so preveliki, treba se bo veliko pogovarjati z ljudmi, z reprezentativnimi združenji lokalne samouprave. Reforma bo, ne bo pa tako hitra. Prva točka te reforme bo kmalu prišla v Državni zbor, to pa je odločanje o noveli Zakona o lokalni samoupravi, ki med drugim predvideva odpoklic župana in pa to, da bi župani v občinah z manj kot 5 tisoč prebivalcev opravljali svojo funkcijo nepoklicno. Tukaj pa ne boste mogli reči, da s tem kakorkoli ogrožamo lokalno samoupravo ali pa krnimo pravico ljudi do lokalne samouprave, kvečjemu župani bodo lahko nejevoljni in prizadeti. Torej to je bila moja razprava, ki se je direktno vezala na kolega Tonina.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Postopkovno repliko imate mag. Matej Tonini oziroma vi imate, gospod Jože Tanko, postopkovno. Izvolite.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo. Zdaj minister je tu javno povedal pred tremi minutami, da ne dela dovolj. S tem se strinjam, podpišem takoj in to drži. Bi pa prosil, spoštovani minister, da kaj poveste tudi o pogodbi št. C 1211-12-000262, ki se nanaša na sodelovanje vaše poslanske skupine z agencijo Propiar, kjer je delavnica javnega nastopanja izvajala med drugim tudi partnerka ali pa žena gospoda Roka Praprotnika. O tem je bilo sproženo, tudi v razpravi opozorjeno, na to ni pa nobenega odgovora. Odgovor na to je pa sila pomemben, kajti marsikatero ravnanje Komisije za preprečevanje korupcije v povezavi z Gregorjem Virantom, ministrom, je v korelaciji z najbrž podpisano pogodbo. Ne čudim se, da – tudi prej je bilo omenjeno – ni nobenih ugotovitev glede avionskih kart. Da je cel kup stvari, na katere je opozoril gospod Vogrin, ni odgovorjeno. Tu pa se ukvarjate z reformo javne uprave, pa državne uprave, pa občin – to je brezpredmetna zadeva za interpelacijo, to ni tema interpelacije. O tem se lahko, po mojem skromnem mnenju in poznavanju poslovnika, pogovorite na kakšnem internem sestanku med kakšno poslansko skupino in pa ministrom. Predmet interpelacije

so očitki, ki so zapisani v interpelaciji in tudi tisto, kar se je zdaj tudi v razpravi odprlo, in predlagam, gospod minister, da najprej pojasnite te kolizije interesov med KPK ali pa sorodstvom KPK in Državlansko listo. Šlo je za znesek, pogodba je bila realizirana, nakazilo je steklo, postopki stojijo, nedolžen do neskončnosti lahko nekdo na tak način, ko z nekim državnim denarjem, ki ga dobi poslanska skupina za delo, pač kupuje lahko neko lahko, domnevamo, neko lojalnost. Predlagam, da se posvetite tudi tem vprašanjem, ki so bila do sedaj povedana. Tiste ostale stvari bomo pa takrat, ko bomo zakone sprejemali. Mi govorimo o očitkih.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Izvolite dr. Gregor Virant. Samo malo dr. Virant, mag. Matej Tonin ima repliko in ima po poslovniku pred vami besedo.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSi): Ministru Virantu bi rad repliciral, da je sicer omenil, da se glede javne uprave veliko strinjava, ampak pozabil je pa na eno bistveno razliko. To pa je, da jaz pri teh stvareh ne morem praktično narediti ničesar, minister Virant je pa v funkciji, da lahko naredi zelo veliko. Žal, slovensko gospodarstvo pa Slovenija od obljub in od strinjanja, žal, ne more živeti. In teh uspehov, o katerih je govoril gospod Virant, enostavno na terenu ni čutiti. In tako kot pri javni upravi morda tega ni čutiti, bi opozoril še na eno področje, in sicer gospod Virant je rekel, da v Sloveniji svetih krav ni. Jaz samo pričakujem, da bo to svojo besedo tudi držal v primeru, ko gre za gospoda Petriča s firme Kolektor, ki jo vi zelo dobro poznate, vmes sem dobil tudi obvestilo, da enostavno vas naj tudi opozorim na besede, da ste omenili, da svetih krav v Sloveniji ni. Zdi pa se, da kljub temu pa nekatere pa še vedno obstajajo.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Dr. Gregor Virant, gospod minister, imate besedo.

DR. GREGOR VIRANT: Hvala.

Seveda, vi ste v opoziciji, jaz sem v vladi, vi na te stvari ne morete vplivati, jaz lahko. In, kot sem rekel, delamo v to smer, veliko je bilo narejeno, vse pa seveda še ne in še veliko manevrskega prostora je.

Kar se tiče konkretnih oseb, seveda minister za notranje zadeve niti pod razno ne more vplivati na potek predkazenskega postopka, na potek preiskave. Minister za notranje zadeve pa prav gotovo lahko in mora zagotavljati pogoje za to, da policija ravna v vseh primerih enako profesionalno, učinkovito in nevtrarno. In to je moja vloga in to vlogo bom vestno in skrbno izpolnjeval do konca, dokler bom minister. Torej ne glede na to, za koga gre, ime in priimek, to sploh ni pomembno. In slovenska policija tako ravna. Jaz pravim, za slovensko policijo ni svetih krav. Kaj je na

tožilstvu, kaj je na sodiščih, ne bom komentiral, ker zato tudi nisem odgovoren, ampak kar se pa policije tiče, sem pa v to trdno prepričan.

Svetovalna pogodba za poslansko skupino, še enkrat povem, je v domeni vodje poslanske skupine. Sam se s porabo sredstev za poslansko skupino pač kot predsednik stranke nimam kaj ukvarjati, se nimam v to kaj mešati in se tudi nikoli nisem.

Kar se pa tiče gospoda Praprotnika ne vem, ali je poročen ali ni poročen, ali ima ženo ali nima žene, če ima ženo, je ne poznam in pojma nimam o osebi, o kateri govorite. Živ dan je nisem videl ali srečal ali kakorkoli, če sem pa jo, sem jo pa čisto naključno in nisem vedel, da je žena kakšnega gospoda Praprotnika.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Gospod Jože Tanko, imate postopkovno.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa.

Gospa predsedujoča, jaz predlagam, da se ne blefira tukaj, v Državnem zboru. Za tiste, kdo je kje kakšen sorodnik, se najbrž ve, kdo je komu sorodnik. Zato ker tudi KPK ve, kdo je komu sorodnik in tudi napiše celo poseben elaborat, posebno poročilo, kdo je od koga, in ga tudi elaborira. Če niste vedeli v Državlanski listi, kdo je sorodnik od Propiarja, bi zagotovo vedel to gospod Praprotnik, zagotovo, celo moral bi. In jaz bi vas rad opozoril, gospod minister, da smo poslali več vprašanj, tudi na KPK, v zvezi s sodelovanjem družb v lasti sorodnikov KPK z družbami v državni lasti. In na ta vprašanja KPK ni hotela odgovoriti. In jaz menim, da vsak, ki podpisuje pogodbo, vsak, ki podpisuje pogodbo, tudi jaz jih podpisujem, mora vedeti, ali jih podpisuje z neko kolizijo, ali se tukaj vmes nekaj dogaja, ali pa je to pogodba kar tako, za nek PR nastop. Kako vi to ne bi vedeli, če ste dnevno sodelovali s KPK pri pripravi smernic, dobili ste predhodna poročila KPK o premoženjskem stanju predsednikov strank in tako naprej. O vsem ste bili predhodno obveščeni, popravljate zakon in se srečujete z njimi, pa take pomembne stvari ne veste. To enemu ministru za notranje zadeve ne moreš verjeti, če kaj takega izjavi, ne moreš.

To, da se pa sklicujete na vodjo poslanske skupine, pa je problem tudi to, ker je ta pogodba bila sklenjena takrat, ko ste bili vi še v Državnem zboru, ste bili predsednik Državnega zbora, član poslanske skupine, ki je najbrž odločala o pogodbi. Niste bil kdorkoli, bil ste predsednik Državnega zbora. In tudi v nekaterih drugih primerih, ki so vam očitani iz interpelacije, ste bili predsednik Državnega zbora. In predlagam, da na ta vprašanja korektno odgovorite. Ni se treba tu nobenemu sprenevedati, tudi vam ne, vam sploh ne, zato ker so zadaj tudi dokumenti in pričakujemo en pošten odgovor od enega javnega funkcionarja, ki mu je integriteta zrastle za tri višine preko lastne višine. Nič drugega, gospod minister. In

predlagam, da pošteno poveste zakaj. Se ni treba sprenevedati.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Izvolite dr. Virant.

DR. GREGOR VIRANT: Sem rekel, insinucije, klevete, to se bo dogajalo cel dan. Bo pač treba potrpeti in zdržati. Zdaj če komu ni jasno, kdo sklepa pogodbe v imenu poslanske skupine, ali si ni nikoli prebral Poslovnika Državnega zbora ali se pa dela neumnega. Jaz mislim, da v vašem primeru gre za to drugo varianto. In še enkrat bom rekel, ko je poslanska skupina sklepala pogodbo za ta piar trening, gotovo ni šla gledati, kdo so družbeniki neke družbe, predvsem ni bila v nobeni zvezi ali koliziji interesov s komerkoli. To je bilo nekaj popolnega zgrešenega in mimo in se spet vračamo na tisto izhodiščno zadevo. Ker imate sami hude bolečine, zlasti s Komisijo za preprečevanje korupcije, ker imate ljudi v postopkih takih in drugačnih ovadene, obtožene, obsojene, se boste spravljali na primere, v katerih ni niti "s" od suma in niti "p" od nobenega postopka. To so tista dvojna merila, o katerih sem govoril, ko imate sami pri sebi velikanske probleme s pravnimi postopki, kazenskim predkazenskim in tako naprej, in se spravljate na tiste, ki nobenega takšnega problema nimajo ali nimamo, in pač nekaj skonstruirate ampak glejte. Ljudje razmišljajo s svojo glavo, razmišljajo logično in si lahko ustvarijo o tem svoj sklep. Jaz vedno računam na to, da velika večina ljudi razmišlja s svojo glavo in da jim ne morete nadomestiti njihovega razmišljanja z vašimi insinucijami. Tu nimam več kaj dodati.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.
Gospod Jože Tanko, imate postopkovni predlog. Izvolite.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo, spoštovana predsedujoča. V gradivu so bili napisani nekateri dokumenti, ki so datirani na čas, ko je bil funkcionar, sedaj minister prej poslanec, predsednik Državnega zbora. Tudi ta pogodba, ki jo imam tukaj pred sabo in sem prebral tudi opravilno številko, o sodelovanju med Državljsko listo in agencijo Propiar, je pač pogodba, to ni namig ali pa namigovanje. To je dejstvo. Zadaj je bil plačilni nalog, zadeva je bila izvršena in tako naprej. In predlagam, gospod minister, da korektno poveste o tem ravnanju oziroma o tem dejanju. Kaj je bil namen te pogodbe, recimo, če ste že takrat vedeli, kdo so člani senata KPK, zagotovo se je vedelo, katera agencija je Propiar, zato ker sem jaz tudi pisna vprašanja postavljal, tudi javna vprašanja v vezi sodelovanja nekaterih posebnih družb družinskih članov KPK z drugimi družbami. Propiar je bila posebej navedena. In ne razumem, zakaj obtožujete druge, da imamo velike težave. Jaz nimam ne s policijo, ne s

preiskavami, gospod minister, nobenih težav. Čisto nobenih. In to, kar vi govorite o tem, da imamo mi težave, ne nas obtoževati nečesa, česar še ni. Morda bodo. Zelo verjetno, da bodo, če bomo sledili tem insinuacijam, ki se dogajajo, ko se skonstruira nekaj neznanega, na nekem neznanem kraju in tako naprej. Takrat bomo lahko imeli težave. Ampak do zdaj pa mi nimamo nobenih težav zaradi tega. In se mi zdi to, gospa predsedujoča, da ministra opozorite, da govori o dejstvih in da ne namiguje ali pa napleta česarkoli o čemerkoli. Jaz sem samo zaprosil, da dogovori in pojasni ravnanja, tudi njegova, ker je bil takrat poslanec, sestavni del poslanske skupine, kaj o tej pogodbi, ki je podpisana z agencijo Propiar in treninge je izvajala partnerka gospoda Praprotnika, člana senata KPK, ki je pregledovala tudi premoženjsko stanje predsednikov parlamentarnih strank v tistem obdobju, KPK namreč. Govorim o teh povezavah, o teh kolizijah, ki so se tukaj vzpostavile. Gre na eni strani za družinska razmerja, pogodbeni odnos in pa javna sredstva navsezadnje. In tu pričakujemo en res korekten pošten odgovor ne pa namige, napletanja in obtoževanja vseh drugih, ki pri tej pogodbi sploh sodelovali niso. Prosim, gospod minister.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Roko je dvignil ... verjetno ima postopkovni predlog gospod Rihard Braniselj, vodja Poslanske skupine Državljske liste. Imate besedo.

RIHARD BRANISELJ (PS DL): Kolega Tanko, verjetno me niste poslušali, ko sem imel stališče in sem povedal, da so takšne stvari v izključni pristojnosti vodje poslanske skupine, tako je bilo pri pogodbi s PCX in tako je v pogodbi s Propiarjem. In to ni stvar ministra, ni bila stvar takrat niti predsednika Državnega zbora. Če bi pa želeli kaj več v zvezi s tem, pa smo na razpolago oziroma smo na razpolago tistim, ki pravijo, da je s to pogodbo karkoli narobe. Mi smo dobili konkurenčne ponudbe in odločili smo se za najboljšega izvajalca z referencami. In kdo se kje piše in kdo je s kom v sorodu, veste tega mi nikoli ne gledamo, ker nismo po tem zbirali.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Gospod Jože Tanko, imate postopkovni predlog.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.
Gospa ... Je kaj narobe?

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Niste rekli, pa so gospe mislile, da imate repliko, vendar vi še ne morete imeti replike, ker niste razpravljali. Imate postopkovni predlog, ne?

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa.

Poglejte, sem vprašal zelo jasno ministra za notranje zadeve, pravnika, in jaz upam, da ve, kaj se naj takrat, ko se nekomu postavi zelo jasno vprašanje. Nisem vprašal jaz Riharda Branislja, nisem vprašal nikogar iz poslanske skupine, ampak sem vprašal ministra, ki je bil takrat član Poslanske skupine Državljske liste in istočasno tudi predsednik Državnega zbora. Sprašujem zato, ker smo takrat imeli veliko razprav o integriteti funkcionarjev Državnega zbora, veliko vprašanj, veliko izjav, na tone, s kamioni bi jih lahko vozili o tem, kdo je primeren in kdo ni primeren za funkcionarja Državnega zbora. Celó za tiste, ki se jim je dogodek zgodil pred nastopom mandata, so letele izjave o primernosti. Zdaj imamo primere ministrov, ki se jim je zgodilo v njihovem mandatu, v sedanjem življenju, tega sklica Državnega zbora so se jim dogodile stvari, pa se sklicujejo na nepristojnost in nevednost. Gospodje, bodimo pošteni, bodimo resni, delajmo odgovorno. Zakaj nabijamo kogarkoli kjerkoli, v temu primeru, ko gre pa za povsem očitno pogodbeno razmerje, jasno znano, tako kot pri avionskih kartah, kjer se je zdaj spet pokazalo, da je še nekaj dodatnega zaledja zraven in aranžmaja, čeprav je bilo rečeno, da je minister rekel, da ni nikoli pri tem sodeloval, je zdaj prišlo do pisne korespondence, da je to dejansko bilo čisto drugače, kot je bilo povedano. Mi govorimo o integriteti. Celó za volilne odbore ne smejo biti sorodniki do ne vem katerega kolega v volilnem odboru, gospodje, če je nekdo kandidat; za županske volitve, za občinskega svetnika, pogledjte, kam ste pripeljali to integriteto. V temu primeru pa predsednik Državnega zbora, nekdanji, takrat, ko je bil član poslanske skupine, pravi, da ne ve nič. Poglejte, to pa se mi zdi, da je veliko sprenevedanje. Če morajo volilni odbori preveriti za vsakega družinskega člana v ne vem katerem kolenu za sorodstveno razmerje, bi najbrž tudi tukaj lahko preverjali, ali so tisti, ki preiskujejo in nadzorujejo poslovanje nas funkcionarjev, v kakšni koliziji s temi zadevami, če ste takšno pogodbo tudi že sklenili.

Gospod minister, lepo bi prosil, da nam te stvari pojasnite.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa. Še enkrat vidim, da želi besedo, postopkovno gospod Rihard Braniselj.

RIHARD BRANISELJ (PS DL): Hvala lepa. Ponovno postopkovno, tokrat v drugo smer. Očitek, ki ga sedaj očitajte, pravzaprav ne vidim kot očitek interpelacije. Predlog interpelacije je na mizi skupaj s prilogami in glede tega se bomo danes pogovarjali, jaz upam. To je poslovniško določilo, ki tudi govori o tem, da se moramo držati predmeta razprave. Če bi vi to vključili v gradivo in v očitke, bi se temu primerno verjetno nekdo tudi pripravil. Zato je nekorektno, da zdaj prihajate vsake 5 minut z neko novo pogodbo, na katero mi niti ne moremo odreagirati, niti ne

vem, kaj imate, jaz tudi nimam vseh pogodb v glavi in jih tudi nisem dolžan imeti. Spoštujemo poslovnik, ni točka dnevnega reda, ne nanaša se na interpelacijo, zato mislim, da je razprava v to smer popolnoma odveč in v nasprotju s poslovnikom.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Gospod Jože Tanko imate ponovno postopkovni predlog. Izvolite.

JOŽE TANKO (PS SDS): Imam, seveda.

Poglejte. Pod točko 2 interpelacije je napisana še ena pogodba, ki se nanaša na sodelovanje z enim članom Državljske liste, nekdanjim, gospod Vogrin je to odprl. Tudi takrat, ko se je sklepala ta pogodba in ko pač ni možno pridobiti podatke, na katere je opozoril gospod Vogrin, je bil gospod Virant predsednik Državnega zbora. Se pravi funkcionar, drugi funkcionar države, in se potem ta gospod sklicuje na to, da je to podpisal vodja poslanske skupine. Seveda je, ker ima to pristojnost. Ampak, da predsednik Državnega zbora ni vedel nič, kako, in član poslanske skupine, kako se in za katere namene razporeja denar, je pa težko reči, da tega ni vedel. Gospod Vogrin je povedal hude očitke o tem, da projekt naj ne bi bil izveden, ker je bilo to nemogoče. Niti enega argumenta nismo slišali v obrambo teh očitkov gospoda Vogrina. Jaz nimam težave s tem ali problema s tem, če je gospod Vogrin v takšnih in drugačnih postopkih. Meni pri tej interpelaciji zanima, ali njegove trditve držijo. In samo to preizkušamo tukaj. Vse ostale stvari bodo pač preizkusili na sodišču, tožilstvu, NPU, kdorkoli drug, čisto vseeno, ampak iz interpelacije pa preizkušamo v tem primeru samo te trditve, ki so tukaj napisane. Gospod minister si je dovolil, da se je na tak očitek izognil, ni odgovor niti v pisnem delu interpelacije niti v ustnem delu odgovora sedaj tukaj. Odgovarja pa o vseh mogočih in nemogočih zadevah. Povejte, gospodje, gospod minister, drži to ali ne drži. Predsednik Državnega zbora, član poslanske skupine bi najbrž o teh tečajih ali karkoli je že bilo moral vedeti. Najbrž, če je bilo to za poslansko skupino narejeno. Ne se delati nevednega. Je bilo narejeno ali ni bilo narejeno? Preprosto. Držijo trditve gospoda Vogrina ali ne držijo, da takrat teh stvari ni bilo možno izvesti? Ali pa ste njega sistemsko izločili iz teh svetovanj, ki so tu navedene pod točko 2? Predlagal je, da se to pregleda na kamerah, vpisih in tako naprej, ali so bile te zadeve dejansko v Državnem zboru. Nobenih odgovorov ni, gospod minister. Vi pa govorite in nam predavate o integriteti. Tudi jaz imam lahko probleme. Lahko. Predlagam – ker sem povedal, v čem je problem in zakaj ni odgovorov –, da minister na to odgovori. Sedaj vi lahko poslušate kogarkoli, ampak predlagam, da se na to zelo jasno odgovori.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Gospod minister ima besedo.

DR. GREGOR VIRANT: Jaz vem, da ima Poslanska skupina Državljske liste precej omejene finančne resurse, in vem, da Rihard Braniselj s temi resursi dela zelo skrbno in zelo zelo preudarno. In da tisto, kar iz tega denarja plača, da je zelo oddelano, dvakrat oddelano. Da bi karkoli porabil iz denarja, namenjenega za strokovno svetovanje in pomoč poslanski skupini, neefikasno, neučinkovito, negospodarno, enostavno ne verjamem, ker je tega denarja premalo. Kako konkretno, katere strokovne pogodbe o strokovni pomoči, svetovanje in tako naprej, je pa Poslanska skupina Državljske liste sklenila, to pa zanesljivo najboljša vesta njen vodja in pa sekretarka poslanske skupine in lahko kadarkoli, mirno, če vas to zanima, se dobite, pridete pogledati, čeprav ne vem, zakaj bi vas to zanimalo, saj Braniselj tudi ne hodi v vašo poslansko skupino spraševati, komu plačujete vi za svoje strokovno svetovanje. To je stvar Poslanske skupine Državljske liste, prepustite jim to pravico. Vse ostalo pa diskutirati z vami, gospod Tanko, samo eno besedo lahko uporabim, brezupno. Brezupno.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Branko Kurnjek.

BRANKO KURNJEK (PS DL): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani gospod minister, državna sekretarka, državni sekretar, poslanke in poslanci!

Prej sem poslušal gospoda Tonina in sem imel nekako občutek, da je zašel v času, da je odkril časovni stroj in je govoril o vsebini prejšnje interpelacije zoper ministra. Bivša predsedujoča mu je v celoti pustila besedo in pravzaprav se je izkazalo prav, ker očitno gospod Tonin ni našel vsebine v današnji interpelaciji, o čemer bi sploh lahko razpravljaj. Sicer pa, ko sem danes ponoči oziroma zelo zgodaj zjutraj še enkrat prebiral interpelacijo in se pravzaprav pripravljaj, kaj sploh reči o njej, sem se nekje našel v nekem čudnem imaginarnem svetu, v nekem pravljicnem svetu in sem si zapisal nekaj idej, ki bi jih želel sedaj tudi prebrati, če dovolite, ki bo mogoče izzvenelo tudi nekoliko pravljичno. In sicer, glejte, moja draga piše pravljice. Da nekdo napiše dobro pravljico, mora najverjetneje biti tudi malo nadarjen. In če želiš, da bi tvojo pravljico ljudje z veseljem prebrali ali jo poslušali, mora pravljica imeti dobro vsebino, predvsem pa mora vsebovati tudi jasna sporočila. In pravljice moje drage ljudje radi berejo in poslušajo. Avtor današnje interpelacije, ki ga sicer tukaj ne vidim, je očitno tudi želel napisati pravljico. Problem pa je v tem, da očitno ni ravno najbolj nadarjen, saj pravljica nima kakšne posebne vsebine, še

največja težava pa je, da ne nosi nikakršnega sporočila. In njegove pravljice ljudje ne bodo brali in poslušali samovoljno, ker bi to želeli, temveč jo bodo prebrali le tisti, ki so ali smo bili v to prisiljeni. Da gre v primeru interpelacije v resnici za poskus zapisa pravljice, bom navedel le nekaj stavkov, s katerimi se ministra Viranta obtožuje, da dela v škodo države in se ga s pravljicnimi stavki skuša odpraviti z mesta ministra. Torej, citiral bom nekaj stavkov iz interpelacije. Navajam, "da z neprestanim zagovarjanjem dvojnih meril pri kadrovskih in drugih odločitvah, zbuja pri javnosti vtis, da pri svojem delu deluje nenačelno". Ali bi torej zato moral minister odstopiti, ker zbuja pri javnosti vtis, da deluje nenačelno. Torej, ne zato, ker deluje nenačelno, temveč, ker zbuja vtis, da deluje nenačelno. Naslednje, iz interpelacije. "Njegove politične odločitve vsakokrat vzbudijo občutek, da postopa nepremišljeno." Vsakokrat vzbudijo občutek, da postopa nepremišljeno. Torej minister Virant ne more biti več minister, ker njegove politične odločitve vsakokrat vzbudijo občutek, da postopa nepremišljeno, torej, ne ker deluje nepremišljeno, ampak ker vzbuja tak občutek, da deluje nepremišljeno. Naslednje, citat, "zaslužimo si ministra, ki se bo zavedal pomembnosti in moči ter častnosti svoje funkcije in ki bo znal in zmozel koristi države postaviti pred svoje lastne interese in bo na tako pomembni funkciji uporabljal enake kriterije za vse, brez politične ali kakršnekoli diskriminacije". Ampak, dragi pisci te pravljice, saj ga imate tamle, gospa ministra Viranta, takšnega, ki ga želite. Res je, da igra v pravljici vlogo tragičnega junaka, ampak nič zato, tragični junaki so še posebej pomembni. In na koncu še cvetka cvetk v interpelaciji, prosim, pozorno prisluhnite. "Politik in minister, ki javno piše in razpreda o tem, kako laž in neiskrenost zastupljata odnose med ljudmi in kako je iskrenost temelj prijateljskih odnosov, temelj v ljubezenskem razmerju in temelj za varen občutek ljudstva, da ga vodijo verodostojni ljudje, sam pa s svojimi ravnanji v ospredje postavlja lastne politične ambicije oziroma pravilno rečeno, svoje politično preživetje, nedvomno predstavlja grožnjo državni varnosti." Minister Virant, sicer sedaj niste z nami, jaz vas res prosim, da pri sebi globoko razmislite in če boste ugotovili, da resnično predstavljate grožnjo državni varnosti, vsaj vi odstopite, če tega pač ne more storiti neka druga oseba, ki bi to morala storiti že zdavnaj. Ja, res, dr. Virant se je znašel v tej pravljici v vlogi tragičnega junaka, ki ga neprestano napadajo temne zle sile. Do konca pravljice bo tako moral prenašati udarce in trpljenje. Ampak saj vemo, kdo in kaj vedno zmanjka na koncu pravljic ... ja, jesus, ja, gospod Grims, znani pravljicar – dobro in pošteno. Zato ministru Virantu v moralno podporo kličem, naj vztraja v tej pravljici, saj bo konec takšen kot mora biti, pravičen in v dobro dobremu in poštenemu. Pa da ne bo kakršnega koli dvoma, da želim omadeževati institut

interpelacije. Sam več kot le spoštujem slovensko ustavo, ki med drugim uvaja tudi instrument interpelacije. Prav tako razumem, zakaj in s kakšnim namenom je interpelacija v ustavi zapisana. Žal pa si nikakor ne morem znebiti občutka, da so ta institut predlagatelji zlorabili.

Sicer pa, če za trenutek stopimo iz pravljice in se vrnemo v resnično življenje, kot smo slišali, je minister Virant v svojem uvodnem govoru izrazil svoje videnje, da mu je zadnja medijska in splošna javna gonja zoper njega naredila tako privatno kakor tudi politično in karierno škodo. Ko se je pred nekaj dnevi govorilo o tem, sem izrazil svoje mnenje, pravzaprav prepričanje, da to nanj in njegovo delo najverjetneje ne bo imelo le kratkoročnih, temveč tudi dolgoročne posledice, žal. Sam mu še vedno verjamem in zaenkrat me še noben tehten argument ni prepričal v nasprotno. Pa mi lahko verjamete, da nisem sledilce nikakršnega lika Gregorja Viranta ali kogarkoli drugega. Nikoli nisem bil, nisem in ne bom. In v primeru, če bi bil kadarkoli v prihodnosti Gregor Virant obremenjen s pravnomočno tožnico, torej s tem, kar je Poslanska skupina Državljanske liste v paketu Mr. Muscolo predvidela kot mejo za odstop funkcionarja, in to seveda, da bo takšna pravnomočna obtožnica prišla s strani državnega organa in ne kakšnega medija ali javnosti, lahko javno zatrdim, da bom prvi, ki bom Gregorju Virantu podal roko v trajno slovo. In Gregor Virant to zelo dobro ve.

Zaenkrat pa si lahko kadarkoli podava roke povsem brez zadržkov in slabe vesti iz katerekoli strani. Pravzaprav bo tudi zgodbo Gregorja Viranta nekoč sodila v zgodovina. Prepričan sem, da se ga bomo ali bodo ljudje spominjali po njegovem trdem in dobrem delu ter osebnem odrekanju za dobro državljan in državljanov. Prav tako sem prepričan, da bodo v prihodnosti morali tudi morebitni današnji dvomljivci priznati, ja, saj on je bil pa res eden redkih na tako visokem položaju, ki je v državo želel vrniti red in obračunati s privilegiranci s kriminalnim bremenom. In da bodo morali v prihodnosti priznati tudi to, da je bil Gregor Virant največji trn v korupcijski peti dotle in je ali pa morda še bo za svojo držo moral plačati visoko ceno.

In na koncu še bizarna bizarnost. Sam nastopam tukaj kot predstavnik ljudstva, poslanec, v življenju še nikoli nisem stopil navzkriž z zakonom, če odštejem to, da sem bil enkrat kaznovan zaradi napačnega parkiranja, enkrat zaradi malo prevelike hitrosti in enkrat zaradi vožnje po napačni strani kolesarske steze. Po drugi strani pa imamo tam predlagatelja mag. Ivana Vogrina, ki mu je samo v temu mandatu državni zbor devetkrat moral odreči poslansko imuniteto zato, da se bodo lahko začeli oziroma nadaljevali postopki pred sodiščem. In to je tudi človek, ki seveda zastopa državljanke in državljane, katerim je pravzaprav tudi nekaj dolžan, o tem pa je naš poslanski

kolega Braniselj v uvodni besedi že govoril. Ker gospoda Vogrina ni, bi mu vseeno želel povedati, da verjamem, da verjame, da dandanes še vedno živijo pošteni ljudje, ampak zanj in tudi ostalih 9 predlagateljev, soppodpisnikov, je to najverjetneje le pravljica. Pa se opravičujem, ker sem svoje besede prebral. Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Gospod mag. Branko Grims, ne morete imeti repliko, ker osebno še niste razpravljali. Imeli ste predstavitev stališča poslanske skupine. Vem, da ste bili omenjeni, to lahko rečem. Imate postopkovni predlog? Izvolite.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Spoštovana gospa predsedujoča, jaz samo predlagam, da izrečete pravkar govorečemu predstavniku Državlanske liste opomin, ker je pač žalil kolege.

Drugače pa, če on govori o pravljicah, pa predlagam, da ga vi vprašate – če so mediji objavili dokumente o tem, da je gospod Virant potegnil 66 tisoč, še nekaj več, evrov nadomestila, namenjenega funkcionarju, ki ne more priti do drugih dohodkov, in obenem v istem obdobju zaslužil privatno več kot 95 tisoč evrov in so bili dokumenti o tem objavljeni v časopisih –, kaj je na tem pravljičnega.

Drugič. Če ga lahko vprašate – če je gospod Virant javno zanikal, da je imel karkoli z nakupim kart pod ugodnejšimi pogoji, potem pa se izkaže, da je osebno urejal nakup kart, ki so dostopne samo družinam tistih, ki so zaposleni na Adrii Airways, in jih je plačal 150 namesto 600 evrov in so bili dokumenti o tem objavljeni v časopisih –, kaj je na tem pravljičnega.

In tretjič – če je bilo zdaj tukaj dokumentirano, v Državnem zboru, da je KPK pregledovala finančno stanje in nakup točno teh kart predsednika politične stranke, njegove politične stranke, pa je v tem istem mandatu žena visokega funkcionarja KPK opravljala storitve za poslansko skupino te iste stranke, pri tem zaslužila velik denar, morda kaj narobe –, ali je na tem kaj pravljičnega.

Pravljično je samo to, da lahko zdaj Komisijo za preprečevanje korupcije z isto kratico KPK preimenujemo kar v Komisijo za prakso korupcije. Po drugi strani pa, da je pravljično verjetno to, da je nekdo "pobasal" ves ta denar v lastni žep in res živi kot v pravljici.

Ampak tisto kar pa ni pravljično, je pa to, da vse to plačamo davkoplačevalci. Vsi skupaj. Tisti davkoplačevalci, ki ste jih vi v tej koaliciji spravili v tem trenutku do 28,8 milijarde evrov minusa, dolgovi torej. In če je kaj pravljičnega v tem, je to samo še tista pravljica, ko ste vi nastopili oblast, je kot v pravljici Spopadli so se Butalci s pametjo. Ampak ni zmagala pamet, zmagali so Butalci.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Izvolite postopkovno, gospod Branko Kurnjek.

BRANKO KURNJEK (PS DL): Hvala, gospa podpredsednica!

Jaz se spoštovanemu poslancu mag. Grimsu opravičujem. Moj izpad prej je bil posledica tega, ker mi je vskočil v besedo, in to zelo naglas. Se opravičujem, vendar besedo, ki sem jo izrazil, sem prebral na marsikaterih medijih, forumih in tako dalje, tam, kamor tudi vaši strankarski zaposleni ljudje o meni marsikaj pišejo, pa se mi tudi nihče nikoli ne opraviči, pa nič od tega ne drži. Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa. Hvala tudi za vašo korektnost, gospod Kurnjek.

Nadaljujemo z razpravo. Na vrsti je gospod Franc Breznik.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Najlepša hvala, gospa podpredsednica. Lep pozdrav tudi iz moje strani!

Jaz se zahvaljujem kolegu Branetu Grimsu, da nas je iz sveta pravljič vrnil nazaj v kruto realnost, da nas je vrnil v to kruto realnost, v kateri moramo delovati v dobrobit ljudi, in da nas je vrnil nazaj v bistvu v današnjo razpravo, današnjo razpravo torej interpelacijo zoper notranjega ministra. In z velikim veseljem sem poslušal argumente za in proti, ustvarjal sem si, tudi kot poslanec, nekakšen vtis moči argumenta, moči kontraargumenta, to je tisti žar parlamentarizma, ki ga poznajo resne parlamentarne demokracije.

Poglejte, jaz bi začel svojo razpravo nekako takole. Prvič, vloga notranjega ministra ali ministrstva za notranje zadeve ni ... To ministrstvo ima poseben status. Prvič, se moramo zavedati, da gre za državotvorno ministrstvo, tako kot za zunanje zadeve kot za finance in tako naprej. Po drugi strani pa je zahtevnost tega ministrstva toliko večja, ker gre za represivno ministrstvo, gre za represivni organ, ki ima določena pooblastila po zakonu in kjer v skladu z zakonskimi določbami lahko močno krši tudi, v svojih mejah, človekove pravice, posega v človekove pravice in osnovne svoboščine. Torej v skladu z zakonom. Torej represivni organ, katerega del pripadnikov nosi orožje, del pripadnikov nosi posebna vklemitvena sredstva, solzice, tako naprej, vdira v pošto ljudi, vpliva na procese, vpliva na preiskave, začne preiskave, marsikdaj seveda tudi z delom državnega tožilstva. In danes govorimo o integriteti nekoga, ki opravlja funkcijo ministra točno tega ministrstva. Ne gre za ministra za Slovence po svetu, ne gre za ministra za gospodarstvo, ampak gre za ministra za notranje zadeve. In poglejte, minister za notranje zadeve pa je posebej pod vplivom tega, da dokazuje svojo integriteto, svojo poštenost, svojo načelnost zato, ker se marsikdaj okoli takšnih ljudi potem krešejo mnenja, tako kot se danes.

In ta razprava torej danes je šla kar nekaj, v nekaj zadev. Prvič je minister na začetku govoril zakaj več kot 9 ur razprave o temu, zakaj se ne ukvarjamo z današnjimi težavami, ki so v vsakdanjem življenju in tako naprej. Poglejte, moje mnenje je sledeče, jaz sem tu zato, da se ukvarjamo s temi težavami, večkrat jih ponovim, večkrat ponovim tudi rešitve za te težave. Moram priznati, marsikdaj se strinjam vsaj z delom ministrov, predvsem z zdajšnjim novim ministrom za gospodarstvo in upam, da bo dobil neko tudi svojo priložnost. Tisto, kar pa je pomembno za današnjo razpravo, glede tega pa bi omenil eno zadevo. Torej pogledajte, glede prihodnosti, 95 tez slovenskih obrtnikov in podjetnikov, kako rešiti probleme gospodarstva, kako rešiti probleme te države, večjo konkurenčnost, tudi to se tiče njega kot ministra. Zakaj govorim o 95 tezah? Nekoč je nekdo, leta 1517, skoraj bo 500 let od tega, Martin Luther, točno tudi govoril o 95 tezah. Govoril je o skorumpiranosti v Katoliški cerkvi, govoril je da Katoliška cerkev zgublja zdrav razum, celo pisal je v Mainz nadškofu, da se ne strinja. V bistvu je tudi zlagana tista pravljica, ker govorimo o pravljicarstvu, da je to tezo nabil na cerkev v Wittenbergu, ni bilo res. To so zavrgli, torej bilo je protestno pismo, v katerem je knezu nadškofu Albertu poslal v Mainz svojih 95 tez. Govoril, predvsem je bila kritika tako imenovanih odpustkov. Kolega Grims je danes začel temo odpustkov. Govoril je predvsem o nekemu, ki je po svoji funkciji takratnega ministra koristil tako imenovani funkcionarski dodatek, ki nam ga kot funkcionarjem ... Imamo za to seveda zakonsko podlago, seveda pa je ta institut tega nadomestila predvsem vezan na to, da poslanci ali pa javni funkcionarji resnično lahko delujemo s to etiko, s to integriteto, da nismo tudi materialno vezano tudi na, po nekem mandatu, na neke zadeve, in da imaš vsaj nekaj mesecev po mandatu še neko možnost neke materialne oskrbe. In potem zelo različno gre vsak svojo pot. Jaz, recimo, nimam, nobeno delovno me ne čaka, tako kot marsikoga tu. Nekateri, kot smo danes videli, čaka dobro, solidna mesta spet v javni upravi po tej funkciji. Tisto, kar je pomembno pri teh odpustkih, je, da je minister, torej bivši minister, ko je to koristil, torej v obdobju po letu 2008, konec leta 2008, poleg vsega tega seveda svetoval kot bivši minister, specialist za javno upravo, za modernizacijo javne uprave, tudi številnim državam. In kot je rekel kolega Grims, je v tem času zaslužil, mislim da, 95 tisoč evrov še dodatnega denarja. Torej, koristil je tisti funkcionarski dodatek ali pa funkcionarsko nadomestilo po opravi funkcije, v drugem trenutku še zaslužil 95 tisoč evrov kot doktor prava, kot svetovalec, kot strokovnjak za modernizacijo javne uprave. V istem času, torej ravno v tem obdobju 2009, 2010, je ta človek koristil izredno ugodne lete Adrie, torej neke karte, ki niso na nobenem javnem portalu, ki noben človek ne more do njih priti po neki normalni poti, ampak gre za tipično neke

povezave, ki jih je lahko koristil kot bivši minister. Ker kot bivši minister za javno upravo, je seveda sklepal pogodbe ali pa bil vsaj zraven, ko smo predsedovali Evropski uniji in tako naprej, ko je bilo celo vrsto letov Adrie tudi za naše funkcionarje. Zakaj govorim tudi o tem in sem tudi na začetku tega, že več kot eno leto nazaj sklical novinarsko konferenco, je zelo enostavno, spoštovani. Enostavno je, ker sem takrat razložil. Glejte, sam sem sodeloval v svoji raziskavi letalske nesreče na Korziki 2006, 2007, 2008, imel sem stike tudi z gospodom Kostanjškom, ki so ga nekoč omenjali z njegovim pomočnikom, gospodom Tomažem Škoficem, in smo večkrat sedeli na kakšnem sestanku. Glejte, zakaj jaz kot Franc Breznik nisem koristil teh povezav. Zakaj ni mailov Franca Breznika na Adrio, da po vsem tem, kar smo naredili, da letim na neke destinacije in da bi rabil neke lepše, boljše karte? Tu gre za tiste principe v življenju človeka, gre za enostavne principe, ljudi spoznavaj v najmanjših situacijah. Tu gre za tiste principe. Iz tega raste tudi integriteta enega človeka, njegova osebnost. In pogledajte, če mi danes ocenjujemo osebnost gospoda Viranta. Poglejte, prvi primer dejanskega obtoževanja, kar je normalno za eno interpelacijo, torej dokazuje zoper domnevo, da bi naj poslanska skupina nekako z nekimi fiktivnimi pogodbami poskušala črpati denar iz Državnega zbora preko nekih svetovalnih pogodb za piar. Poglejte, tukaj vidite tudi osebnost. Kolega minister za notranje zadeve to breme, ki je obtožujoče, nekako takoj spravi na vodjo poslanske skupine, ne prevzame sam nobene odgovornosti. Ali je to vodja, ali je to osebnost, ali je to resni politik prihodnosti? Ali ta človek lahko za sabo potegne množice? Ali zaščiti svoje podrejene ali svoje sodelavce? Ne, ne bo nikoli zaščitil. Takoj, na spoštovanega kolega, ki ga cenim, mislim, da je pošten človek, tako kot je marsikdo od vas tu notri, marsikdaj se s kom ne strinjam, nikoli pa ne bom nekoga obtoževal. In pogledajte, kolega Braniselj danes dobesedno mora opravljati dva poklica, vodja poslanske plus svoj odvetniški poklic je moral nekako vzbuditi, ker nekako s svojim odvetniškim znanjem rešuje danes v interpelaciji notranjega ministra. Z vsem spoštovanjem, mislim, da svoje delo dobro opravlja, zelo dobro se je temu postavil, neke argumente, minister, o katerem pa teče interpelacija, pa nič. Minister Gregor pa nič. Kot bi rekel Fran Levstik.

Druga zadeva, ko sem govoril o slovenski obrti in podjetništvu, je tudi zelo dobra razlaga danes ministra Viranta. Za mene pomeni to, da odpravimo birokratske ovire v javnem sektorju, da nekdo, ki se bo ukvarjal, recimo, z obrtniškimi poklici, ne potrebuje nobene kvalifikacije. Tu pa je srž cele naše ekonomije, spoznavanja načel v življenju. Torej, obrtnik ne potrebuje nobenega znanja, to je želel povedati, vsak, ki je slaščičar, ne potrebuje nobene šole, nobenih dovoljenj, torej predvsem govorimo o poklicnih kvalifikacijah. Nekako daje v nič vse te

skupine. Torej, zakaj potem gospod Gregor Virant postavlja določene pogoje, ko govorimo o javni upravi. Zakaj pa potrebuje nekdo, da je vodja, že magisterij danes v javni upravi. In zato ima tudi plačilni razred mislim, da nad 40. Zakaj to potrebujemo potem? Zakaj velja za gospodarski del, to ne velja, torej lahko vsak opravlja vsak poklic, v javni upravi pa to vse velja. To ne drži, to ne pije vode. Ne drži. In jaz moram priznati, tistih nekaj let, ki sem jih preživel poleg gospodarstva v javni upravi, mi imamo celo vrsto ljudi z univerzitetno izobrazbo, ki vsak dan opravljajo dela, ki bi jih lahko nekdo opravljal z normalno triletno šolo. Poglejte, to je problem javne uprave. Problem je, da so nekatera mesta tako visoko vrednotena in tako malo strokovno se tam opravlja, da ne moreš verjeti. Po drugi strani pa imamo vrhunske srčne kirurge z dvajset let znanja, ki imajo velikokrat isto ali pa še manjšo plačo o klasičnih birokratov. In ravno ti birokrati, pogledajte, ko pride do nekih mnenj, recimo padec pred Ustavnim sodiščem, toliko doktorjev znanosti sedi in magistrstov, diplomiranih pravnikov, in ničesar se ni zgodilo tudi tukaj. Fiasko. Totalni fiasko v tej stroki.

Potem minister Virant pravi, interpelacija mora težiti k temu, k mojemu dosedanemu delu, ne gledati nazaj, gledamo naprej, na to delo. Zelo zanimiva teza. Danes v razpravi torej vsi poslanski kolegi, ki morajo sedeti nekako v zadnjih vrstah, so imeli neke probleme v preteklosti, skupaj s spoštovano kolegico Trudo Pepelnik, ki je bila res dobra prijateljica, moram priznati in mi je zelo žal, kar se je zgodilo, torej celo ona je zapustila te poslanske vrste. Torej vse tisto, kar se je pa z njim dogajalo, torej lažanje javnosti o letalskih kartah, to je tudi zanimivo, ker je to po prvi interpelaciji nastalo, čisti dokaz, čisti dokaz laži javnosti. In sedaj, pogledajte, v zaključku te razprave, pogledajte si, kaj se dogaja v nekem realnem svetu od tam, kjer bi naj bile nek liberalne ideje, o katerem kot predstavnik neke liberalne stranke govori. Poglejte si Nemčijo, recimo, Christian Wulff je dobesedno, dve leti pa en mesec je nazaj, odkar je odstopil, povedal, da tega bremena ne zdrži. In na koncu je bila obtožba, da bi naj si prilastil ali pa torej nekje okoli 700 evrov, ko je bil, mislim da, na funkciji v Spodnji Saški pokrajini nekaj let nazaj, bi naj bil povabljen na Oktoberfest in je nekdo to plačal, 700 evrov. Za 700 evrov je padel nemški predsednik.

Poglejte te karte od Adrie, 100 evrov je ena karta, za 100 evrov je nekdo letel v biznis klasi, na najbolj frekventni liniji. Karta poslanca Državnega zbora, ki sedi v zadnji vrsti v ekonomskem razredu, ko se peljete v Vilno, v Bruselj ali pa greste v Frankfurt je 600 evrov. 600 evrov, karta biznis klase je najmanj tisoč evrov in več. Torej 100 evrov karta. Maili letijo Kostanjšek-Virant, boš zrihtal-bom zrihtal, in vse ostalo ... Poglejte, to je izven vsega dosega. In zdaj primerjava Christiana Wulffa s 700 evri, ki kot nemški predsednik odstopi, in gospoda

Gregorja Viranta. Poglejte, to ne pije vode, ni argumenta proti temu.

In še nekaj, ljudje pozabljajo. Adria je državno podjetje, država ima večinski delež, v to podjetje smo leta 2011 dali dodatnih 50 milijonov evrov davkoplačevalskega denarja. Torej 50 milijonov ljudi preko davkov dajo v to podjetje zato, da se lahko en del privilegirancev vozi v prvem razredu, ima večji prsto za noge, dobi boljšo hrano in vse ostalo, ljudje ki pa delajo za 400, 500 evrov, predvsem tisti obrtniki, o katerih sem na začetku govoril, ki jih vlada ni uslišala, tisti to vse plačujejo preko davkov. To so ti vatli, to je ta razlika med nami. Za nekatere veljajo strašno stroga pravila, za nekatere pa ne velja čisto nič. Ko pride red na mene, ne velja nič. To je nekaj takšnega, kot če bi jaz razlagal, kako morate voziti počasti, sam pa sem večkratni kršitelj cestnoprometnih predpisov. Moram biti tiho, moram biti kritičen, moram reči, pogledajte, vozil sem hitro, plačal bom kazen. Vsak ima, kot je nekako kolegica danes rekla, ima tudi kakšno ... ni stoprocenten. Ja, ampak do kje se ta nestoprocenost tolerira? In veste, v tujini je najhujši prekršek, ki pa ga ima samo Gregor Virant v temu trenutku, okoriščanje z javnim dobrim, okoriščanje z javnim denarjem. To pa je tista razlika, ki je ni zgrešil ne kolega Simčič, ne kolega Vogrin in vsi ostali. Nič, nihče. Kolega Simčič je sam moral revež plačevati svojo šolnino, mislim da tudi drugi kolega, kolega Vogrin je bil dolgoletno uspešen podjetnik, na žalost je svoje rezultate, je sprejel nekaj slabih poslovnih odločitev in je žal podjetje propadlo. In mi je žal za številne podjetnike, ki propadajo. Ampak ravno v tej Nemčiji, o kateri sem govoril, so najboljše zgodbe, najboljše zgodbe nastajajo od bivših propadlih podjetnikov, ne boste verjeli. Ko sem nekoč sedel na enem kosilu, testirali smo neka vina na Kapfenbergu na eni restavraciji na tisoč metrov, Pogusch se imenuje, in je sedel zraven Didi Mateschitz, lastnik Red Bulla. Štirikrat je propadel, dokončno. Tako je propadel, da si je sposodil denar, da je lahko prišel ...

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Če bi se na interpelacijo vseeno osredotočili, zdaj smo majhno res zašli širše.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Tako je propadel, glejte, in je dobil novo priložnost in je danes drugi največji brand. V Avstriji je najbogatejša družina, drugi je Didi Mateschitz. Kaj je pomembno? Pomembno je, da če govoriš do svojih volivcev, če govorimo o liberalizmu, kaj je ostalo od te stranke, glede liberalizma? Torej tistih njegovih načel, ki jih je Gregor Virant prodajal tudi svojim volivcem, slovenskim državljanom. Kakšen liberalizem je to? Visokih davkov? Kakšni liberalizem ustvarjanje monopolov? Kakšen liberalizem je to, da v času, ko smo dali 5 milijard v slovenske banke, pa si notranji minister pa gledaš zraven v vladi, kjer slaba banka skupaj z dvema bankama, ki sta v

državni lasti dasta dvema gospodoma, ki sta dolžna 208 milijonov evrov, gospod Rigelnik, gospod Petan, 208 milijonov evrov, dobita moratorij na kredit z enoprocentno obrestno mero, v istem času, ko se je šestprocentno država zadolževala. Povejte mi, kakšne razlike so tu. Ali so ti podjetniki, ko so vse to napisali, ali obrt, ali je imela takšno priložnost? Imajo tisti, ki imajo težave, enoprocentne moratorije danes z enoprocentno obrestno mero? In glejte kakšni liberalizem je to? Ali je to liberalizem? Jaz edino od tega liberalizma, ki ga vidim danes, glejte, je edino liberalni pogled na kajenje trave, ki ste ga tu predstavljali. To je edini liberalni pogled, ki ga imamo. Pa moram pohvaliti morda zadnji liberalni pogled, da ne dopustite več, da se davki zvišujejo, predvsem DDV. Seveda to je nenormalno. Če pogledate rezultate lanskega leta, smo prodali, smo 5 % manj davkov pobrali in trošarin. Vse to kaže na eno osebo. Jaz sem liberalist, jaz sem pošten, jaz nikoli nisem nič naredil, na vsakem malem koraku pa vidiš, da se je človek okoristil z malimi dejanji. In najhujše in najbolj pokvarjeni so ravno ljudje, ki se okoristijo z najmanjšim denarjem. Pa ne govorim zdaj to za gospoda Viranta, o katerem govori samo sum, govorim zdaj splošno, da ne bi bila to neka žalitev do njega. Ampak pogledajte, tu se kaže potem na eno celovito osebnost, vse skupaj kaže eno veliko celovito osebnost. Jaz verjamem, danes da mogoče ta interpelacija ne bo uspela. Ampak kot je rekel predlagatelj danes, kaže pa na neke vrednote, ki jih zastopamo poslanci. Na koncu, zadeva se je začela z leti in danes boste vi tisti, spoštovani kolegice in kolegi, ki boste odločili, ali bo ta let dokončen, ali bo minister Virant dokončno odletel od tam, kjer je priletel, ali bo poletel spet s poceni kartami, ali bo ta karta nekaj dražja. Ta karta zato, da je gospod Virant priletel ali pa da je v bistvu uničil prejšnjo z drugo Janševo vlado, se kaže. Kaže se v novih 10, 15 milijardah zadolžitve, to je ta odgovornost. Torej gremo z neke rešitve, desne rešitve, smo šli v totalno skrajno levo rešitev. In to so vse tiste zadeve, ki jih bo pa moral nekdo prevzeti tako imenovano politično odgovornost za svoja dejanja v življenju. In moral bi reči, kako je zastopal liberalne vrednote, kako je zastopal svojo tisto neko skrajno poštenost, o kateri je danes govoril. In jaz verjamem, da sem v tem svojem nastopu nekako šel mogoče širše, širše sem pokazal, kako deluje normalna Evropa, kako deluje ta integracijski del med politiki, kaj pomeni 700 evrov pa da odleti predsednik Nemčije in kaj pomeni vse to, kar je očitano ministru za notranje zadeve, in kaj je sploh danes bistvo, na kar sploh nismo danes dobivali odgovora. Torej, na koncu pa, pogledajte, lahko postavim samo eno retorično vprašanje. Vodja poslanske gospod Tanko je danes dejansko predočil gospodu Virantu listino, dokument o neki domnevni, fiktivni pogodbi, govoril je o družinskih povezavah, govoril je o standardih, ki veljajo, in glejte na koncu se postavlja, zakaj je

Gregor Virant pred dobrim letom prišel prvi pred kamere in povedal, da on zapušča vlado. Kako je on to izvedel pred predsednikom, ki je bil v tem pred obema predsednikoma strank? To se mi postavlja vprašanje. In verjamem, da to sliši, verjamem, da to sliši in da bo na to tudi odgovoril. Najlepša hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Najlepša hvala.

Ker je prišlo do nekaj sprememb pri prijavi razpravljavcev oziroma nekaj zamenjav vrstnega reda razprav, bi sedaj, preden dam besedo gospodu Francu Pukšiču, prebrala še naslednje poslanke in poslance, ki bodo potem na vrsti za razpravo: gospa Alenka Jeraj, dr. Ljubica Jelušič, gospa Eva Irgl, mag. Ivan Vogrin in za njim gospa Ljudmila Novak. Gospod Franc Pukšič ima besedo.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Hvala lepa, gospa podpredsednica. Kogegice, kolegi, sekretarka, sekretar!

Jaz bi iz tega mesta najprej prosil, če bi v doglednem času, v kakšnih petih minutah prišel v dvorano tudi gospod minister, gospod Gregor Virant, ker veliko zadev smo lahko prebrali preko medijev, konkretnih mailov, ki bi naj potekali in za katere je tudi protikorupcijska komisija povedala, da jih ni imela, da jih seveda ni mogla preučevati, torej jih predstaviti, jaz jih pa imam in bi rad, da seveda na te maile tudi konkretno odgovori, ali je resnica, kaj v teh mailih piše, ali so to ponaredki. Torej gre za dokumente, ki jih KPK ni dobila, in zato bi prosil, da gospod minister, upam, da me sliši, pride v doglednem času v dvorano. Sem seveda pričakoval, da bo tu, zato bom svoj nastop moral nekoliko spremeniti, ker želim biti korekten do njega, da bo direktno in konkretno, brez ovinkarjenja na zadeve, ki tukaj pišejo, tudi odgovoril. Torej, ne po medijskih zapisih, ampak po mailih, ki so potekali med njim in tistimi, ki so mu urejali karte.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Spoštovani gospod Franc Pukšič, predlagam, glede na vaš predlog – lahko njegov čas ustavite, če samo izklopite za minuto – predlagam, gospod Franc Pukšič, da vprašanja, katera imate, podate. Namreč, če pogledam na uro, ura je 15.30 in glede na to, da je bil ta čas, odkar jaz vodim sejo, minister dr. Gregor Virant tukaj v dvorani in je tudi podal kar nekaj odgovorov in razprav, je tudi moja odločitev, da ima možnost od tega trenutka dalje, da mu damo vsaj toliko časa, tudi on ima kot človek pravico, da tudi lahko ima nekaj časa, da ni cel čas prisoten v dvorani, lahko tudi spije kavo ali mogoče tudi karkoli poje. Zatorej, mislim, da ne boste zamerili, če ga mogoče še nekaj časa ne bi bilo tukaj fizično v dvorani. Vsekakor pa sem prepričana, da se bo odločil in potem tudi odgovoril.

Izvolite. Se pa opravičujem, ker sem vam že vmes odgovorila na vaš predlog.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Nič hudega, podpredsednica, saj mi niste časa pobrala, tako je bilo korektnije.

Seveda želim dokumente, ki jih imam v roki, predstaviti pred njim in njemu, da bo lahko na njih odgovoril, prav iz razloga, o katerem ste vi govorili, verjetno je ali na kavi, kosilu ali karkoli že in ima, absolutno ima pravico do tega, ne more spremljati tudi tega, kar bom povedal, kar bom vprašal. Seveda potem ne bo mogel tudi direktno odgovoriti, zato sem rekel, da bom začel svoj del nekoliko drugače. Pričakujem, da bo v doglednem času prišel v dvorano. Toliko za začetek.

Danes je na začetku, kar je pač normalno, predsednica Vlade branila ministra in je rekla takole: "Interpelacije imajo smisel, če so zelo dobro argumentirane in šele takrat lahko pričakujemo kakšno drugačno odločitev, kot je pa pričakovana. Ker pričakovano je, da koalicija ministra brani." No in iz tega naslova seveda in tudi na to, kar je rekla predsednica Vlade, bom odgovoril prav s temi konkretnimi vprašanji, z dokumenti, ki niso bili še danes v Državnem zboru oziroma nekje predstavljeni, razen seveda na osnovi, verjetno, tudi takšnih dokumentov, so bili narejeni določeni članki. Ampak, ne bom govoril o člankih. Torej, potem je pa rekla predsednica Vlade: "Če bi le drugi politiki znali določiti mejo, do koder bodo šli, in da bi se pri neki meji znali tudi odločiti, da bodo odšli." Tukaj se z njo še kako strinjam, mogoče je imela celo v mislih zapis iz sobotnega Dela, 29. marca, ko so bili narejeni že drugi paketi ovadb zoper Zorana Jankovića, ki je osumljen zlorab položaja in pranja denarja iz Elektroenergetike, katere lastnik je Občina Ljubljana, prepeljal preko Grepa v Bazo Dante in KLM, kar je njegovo podjetje v svoj lastni žep sto tisoč evrov ...

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Interpelacija se nanaša sedaj na ministra dr. Gregorja Viranta.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): ... in ne na Zorana Jankovića. Na Zorana Jankovića se interpelacija nikoli ne bo nanašala, ker nikoli v tej državi, verjamem, ne bo zasedel takšne funkcije, da bi lahko bil interpeliran. Ampak seveda nekako sem razbral v nastopu predsednice Vlade in govorim seveda o tem. No, sedaj se bom dotaknil nekaterih zadev, ki jih je rekel tudi v svoj zagovor sam gospod minister, ko je govoril o insinucijah, žalitvah, potem osebni diskreditaciji in tako dalje. In moje, danes pri tej interpelaciji pravzaprav edino vprašanje bo, ali ste, gospod minister, slovenski javnosti lagali ali ne. Na to seveda želim, na osnovi dokumentov, ki jih imam, tudi njegov jasen in glasen odgovor. Če se seveda izkaže, da je gospod minister slovenski javnosti lagal, potem je seveda prizadeta njegova integriteta ministra in je torej

verjetno dovolj elementov, da koalicijski partnerji zaznajo, da je po današnji interpelaciji, ki je potem seveda dovolj argumentirana, ni argumentov, da bi ga podprli in da seveda odstopi. Ne glede na to, kaj to pomeni za koalicijo, to ni pomembno, pomembno je, kaj to pomeni za državljanke in državljane. Pa ne bom govoril o gospodarskih spodrsljajih in o uspehih, o katerih je predsednica Vlade govorila. Res je, da sta ona in koalicija edini, ki vidita uspehe, podjetniki, obrtniki, gospodarstveniki, kmetje, delavci, brezposelni in tako dalje ne vidijo tega, ampak tudi Evropa ne vidi uspehov. Pred kratkim smo dobili opozorilo, ampak ne bom o tem govoril, ni to danes predmet. Bi pa bilo seveda prav oziroma tudi preko poslanskih vprašanj smo velikokrat pravzaprav že zahtevali, da bi o tem opravili razpravo.

Ko je minister govoril o insinucijah, žalitvah, osebnih diskreditacijah in tako dalje, ko je govoril, da bi bilo boljše, da bi danes iskali rešitve za ljudi, ker smo plačani iz žepov davkoplačevalcev. To je res, o tem smo prav v Slovenski ljudski stranki velikokrat govorili. Tudi naše razprave pri zakonodaji in podpiranju zakonodaje gredo vedno v tej smeri, kaj lahko naredimo dobrega za ljudi. Seveda pa je pozabil povedati, da je tudi on plačan iz žepov davkoplačevalcev, tudi minister, celotna ministrska ekipa in da je prav na njih odgovornost in tudi največ možnosti, da naredijo kaj dobrega za ljudi. Jasno, ne tako, kot so si zamislili. Ko dvigujejo davke, dvigujejo zadolžitve. In v položaju, v kakršnem smo bili pred letom in še nekaj, naslednjih 20, 30 let ne bomo, ker bo treba ves ta zapitek plačati in narediti pogoje, da bo gospodarstvo to ustvarilo in se bo to vrnilo.

Gospod minister je med drugim rekel, da ga ne zanima, če tečejo kakšni predkazenski postopki zoper ministra Omerzela. In še kako ga je pa zanimalo, če tečejo oziroma kakšni postopki, da se niso znali prešteti, saj jaz mislim, da v Državnem zboru od 10 do 20 znajo šteti, to je v, mislim, prvem razredu osnovne šole, okrog seveda postopkov, o katerih je govoril o Ivanu Vogrinu.

Ko je govoril minister okoli načelnikov upravnih enot, jaz tu ne bom ponavljal, to sem predstavil pri zadnji interpelaciji v zvezi z načelnikom upravne enote Željkom Vogrinom iz Maribora, ko ga je prav ta isti minister gospod dr. Gregor Virant v pisni obliki nagradil kot najboljšega med načelniki upravnih enot, kot načelnika, ki je za vzor tudi ostalim, in kot načelnika, ki je veliko prispeval k dobremu delu in sistemskim spremembam v celotni državi prav na upravnih enotah. Danes ga je okarakteriziral kot enega lumpa, ki ga je moral zamenjati zaradi povezav, lov in tako dalje. Vprašam ministra javno tukaj, katere lovke je med tem časom odkril, katere porezal. Kaj je naredil narobe Željko Vogrin, načelnik upravne enote Maribor, torej prej in ali so proti njemu vložene kakšne kazenske ovadbe? Vemo pa, da nekatere stvari

se zgodijo tudi zato, če kdo kje samo kaj reče, kaj predlaga, pa lahko dobi zelo hitro po grbi.

Proti koncu je minister v svoji obrambi govoril tudi, da je tako rekoč narobe svet, da ni nič nezakonitega in da je svet šel tako daleč, torej narobe, da je dež padal tako dolgo, to je on rekel, po citatu, da so "prašiči postali čisti in ljudje blatni". Sprašujem se, na kateri strani so ministri. Ali na strani prašičev, ali na strani ljudi? To, kar se seveda pri nas, žel, dogaja.

Ker se je okrog nabave kart, pa sploh danes več to ni pomembno, glede cene in glede vsega ostalega, ampak seveda pomembno je, ali je minister sedaj, ko je minister, slovenski javnosti na očitke, ki so mu leteli v zvezi z letenjem z Adrio odgovoril resnicoljubno, ali se je slovenski javnosti zlagal. Na to seveda mora danes minister odgovoriti.

Pred letom dni, 26. aprila 2013, je Delo zapisalo, da je minister opozoril, da je v tistem času morda stokrat letel z Adrio, predvsem po Balkanu. Pred poletji, torej, preden je letel, pred poletji je vprašal za ceno in če je bila ugodna, je kupil karto, sicer je šel z avtom. "Niti zahteval, niti pričakoval nisem privilegijev", je dejal Virant in dodal, da je dobil le popuste, ki so bili običajni. Gospod Virant, ali je to res, da niste pričakovali in zahtevali nobenih popustov? Da jih niste zahtevali, vam mogoče celo verjamem, da pa jih niste pričakovali, pa ne, ker potem, če jih ne bi pričakovali, napišete mail oziroma vprašate na Adrio, čisto normalno, ali pogledate na internet, če pa pričakuješ, pa seveda pišeš nekemu, ki ti lahko to nudi. Potem ne pišeš pisma v pekarno ali slaščičarno, ampak komercialnemu direktorju ali direktorju nekega podjetja. To se je seveda dogajalo. Da ni bilo, torej, da se ta njegova izjava demantira in da ni bilo nobenih povezav ter nekih namenov, da nekdo ni imel interesa gospodu Virantu urediti poceni karte, seveda ne drži. Gospod Tomaž Kostanjšek je bil komercialni direktor na Adrii, njegov pomočnik pa je bil Tomaž Škofic, oba skupaj, gospod Kostanjšek in gospod Tomaž Škofič, skupaj z Mitjem Brazom, so imeli eno podjetje, podjetje Arena d. o. o., ki je upravljalo z, menda, ledeno dvorano v Kranju. Torej, Kostanjšek in Tomaž sta bila komercialni direktor in njegov pomočnik, skupaj z Mitjo, torej na Adrii Airways, skupaj z Mitjem Brazom, Mitja Braz je pa imel ženo, ženo Mojco, ki sta pa skupaj s svojim možem imela podjetje Mi Projekt v solastništvu. Ta Mi Projekt pa je opravljal nadzorna dela v Adrii. Torej, minister je bil kot član Vlade, lastnik Adrie, ti pa, Mojca, ki pa je prijateljica od žene gospoda Viranta, je imela interes, da dobi poceni karte, pa je torej preko svojega moža, ki je pa bil solastnik še enega podjetja s komercialnim direktorjem in njegovim namestnikom v Adrii, jasno imelo dovolj linkov in povezav, da so se osebno med sabo poznali in si urejali, eden drugemu, koristi na račun davkoplachevalcev za svoje osebne koristi. Temu se tudi reče korupcija in klientelizem.

Zanima me, ali okoli tega potekajo tudi kakšne policijske preiskave, ker minister Virant pravi, da svetih krav ni in da se bodo dotaknili vseh, tudi tistih, v katerih je vpleten sam. To je drugo vprašanje gospodu ministru Virantu.

26. 4., torej lansko leto, je gospod minister Virant izjavil: "Ne vem, res ne vem, ne vem po kakšnem ključu sem se znašel na seznamu", je presenečen Gregor Virant. "Nikoli nisem ne zahteval ne pričakoval kakšnih ugodnosti," zatrjuje Virant. To je bilo v Primorskih novicah. In 9. maja 2013, lansko leto: "Virant potoval z vozovnicami, namenjenim za uslužbenca Adrie." Mimogrede je treba povedati, da je seveda vozovnice, katere je dobil po izredno nizkih cenah, dobil za poslovni razred. To je torej tisti dražji, najvišji razred.

No in potem maja smo tudi v poslanski skupini poslali poslansko vprašanje predsednici Vlade in smo jo povprašali, ali je zahtevala od ministra pisno pojasnilo. Predsednica Vlade je odgovorila, da ni zahtevala pisnega pojasnila in tudi, kolikor vem ali pa do danes še nihče ni povedal, da je torej kaj takšnega tudi zahteva. No in potem se je seveda razgaljenje teh kart nadaljevalo in je bilo zapisano takole: "So bili leti za 150 evrov stalna praksa. Virantova obramba pred očitki, da je z Adrio Airways letel krepko ceneje kot običajni potniki, je do zdaj temeljila na dveh točkah. Prvič, da je med letom 2009 in 2011 z Adrio letel okoli stokrat, nikoli pa ni zahteval niti pričakoval kakršnihkoli privilegijev in ugodnosti. In drugič, da nobene vozovnice ni dobil zastonj." To je verjetno res, da nobene ni dobil zastonj, ampak seveda, da ni pričakoval nobenih ugodnosti, pa mu je seveda ta njegova obramba padla. Padla tudi seveda z razkritjem teh povezav med gospodom Kostanjškom, njegovim pomočnikom in tako z Mojco kot Mitjo Brazom.

Potem se je zgodba nadaljevala lanskega leta v maju: "Virant potoval v vozovnicami namenjenim uslužbencem", o tem sem tudi prej govoril. Sedaj, če je po podatkih vozovnica do Frankfurta v tem poslovnem razredu, označeno z / nerazumljivo/ 800 evrov, on je plačal oziroma njegova družina in ožji člani, sedem plus en mladoletni otrok, pa ne bom o njemu govoril, ampak za onih sedem članov po 150 evrov, je to tisoč 50 evrov namesto po 800 evrov, kar je 5 tisoč 600 evrov. O teh 5 tisoč 600 evrov, če odšteješ tisoč 50, kar so dali za lete, šli so očitno na dopust, je ostalo 4 tisoč 550, če to razdeliš na osem dni, ko so bivali v Frankfurtu, in to na sedem ljudi, potem dobiš 81,25 evrov na posameznika na dan. Kar pomeni, da imaš dovolj tako rekoč za polpenzion enega hotela, če že ne še za kaj več.

No in zgodba se je nadaljevala s tem, da je menda na takšnem seznamu več kot 260 tistih, ki so dobili te vozovnice. Postavlja se vprašanje, to je tretje vprašanje: Ali je uvedena kakšna kriminalistična preiskava, kdo vse so bili na tem seznamu? In za vse tiste, ki so bili na temu seznamu in so torej javni uslužbenci, v

javnih službah tako ali drugače, se bi morala začeti preiskava in prijava tudi na protikorupcijsko komisijo.

Ko smo 25. marca imeli interpelacijo proti ministru dr. Gregorju Virantu je na svojem zagovoru na očitke v zvezi z letalskimi kartami odgovoril: "Tudi za preteklo uporabo storitev te družbe sem že večkrat pojasnil, da nisem nikoli zahteval ali pričakoval kakršnihkoli posebnih ugodnosti in da nisem imel niti poskušal ali želel imeti nikakršnega vpliva na oblikovanje cen letalskih vozovnic." Nisem imel nikakršnega vpliva ali namena vplivati na oblikovanje cen letalskih vozovnic. Gospod minister, ali je to res ali ne? Ali ste se tokrat tudi v Državnem zboru, pred slovensko javnostjo in poslanci zlagali ali ste govorili resnico? Ali ste povedali vse po pravici? Očitno ne, ker tudi s strani KPK je bilo zapisano naslednje. Gospod minister Virant je rekel, zagotavljam vam, da sem KPK predložil vsa dejstva o zadevi. Na KPK pa so zapisali, da to ne drži. Sama KPK je potrdila, da ne razpolaga z vsebino elektronskih sporočil, iz katerih je razvidno, da se je Gregor Virant o nakupu letalskih vozovnic neposredno dogovarjal s takratnim komercialnim direktorjem Adrie. V sredo so nam na KPK potrdili, da so sprožili nadaljnje poizvedbe v zvezi z zadevo. Če na KPK nimajo prav teh elektronskih sporočil, ki so potekala med komercialnim direktorjem in gospodom Virantom, da bi lahko s svojo preiskavo nadaljevali, potem lahko pridejo do mene in bodo ta elektronska sporočila dobili od mene.

Sedaj je že 22 minut žal poteklo od začetka moje razprave. Gospod minister se še vedno ni vrnil v dvorano in seveda prav nehvaležno bo, ker bom moral preiti na to najpomembnejšo dokumentacijo, s katero ne razpolaga KPK, ki tukaj pri meni v rokah, in minister na to ne bo direktno mi odgovoril. Očitno bom moral ubrati še kakšen maneuver, da se bodo te stvari zavrtle tako, kot se morajo. Pa vendarle, za poslanke in poslance koalicije tako, kot je predsednica Vlade rekla, ali imate torej dovolj argumentov za interpelacijo. Če jih imate, potem bo glasovanje drugačno, kot se pričakuje. In ker seveda druge možnosti nimam, kot da nadaljujem, poslovniško nimam možnosti prekiniti in nadaljevati, ko bi bil minister tukaj, bom žal s tem moral začeti.

Prvi mail, ki ga imam v rokah, je naslovljen na Tomaža. Jaz sem seveda že omenjal, če želiš kakšen privilegij oziroma kaj podobnega, potem se pač obrneš na tiste, ki ti to lahko uredijo. Če nimaš tega namena, greš enostavno na internet in pogledaš tam na internetu, kaj se da videti, in seveda stvari sproduciraš tako, kot pač misliš, da je prav. Torej očitno ni res, tako kot je danes sicer minister povedal, da žene ali prijateljice gospoda Praprotnika ni poznal, ne pozna, torej ni res, da ni poznal gospoda Tomaža Kostajnska, komercialnega direktorja. Če ga ne bi poznal, potem mu ne bi napisal maila Tomaž. Spodaj je

osem kandidatov za Ljubljana–Frankfurt–Ljubljana, zraven so številke potnih listov. Nekdo bo takrat star deset let. Torej to je to. Hvala in lep pozdrav, podpiše se pa ne Gregor Virant ali dr. Gregor Virant, ampak Grega. To pomeni, takšen mail pošlješ lahko le osebnemu prijatelju, dolgoletnemu znancu, družinskemu prijatelju in kaj podobnega. To se je zgodilo 8. julija leta 2010. Potem Tomaž Kostanjšek napiše, vrne mail 14. julija 2010, in sicer takole: "Grega, rezervacijo imate narejeno." Pa do sem še okej, no, in sedaj pride ta ključni del. "Cena, kot sva dogovorjena, 150 evrov, all inclusive za odrasle in 100 evrov all inclusive za ..., torej cena, kot sva dogovorjena. Gospod minister je na interpelaciji rekel, še enkrat bom prebral, "tudi za preteklo uporabo storitev te družbe, sem že večkrat pojasnil, da nisem nikoli zahteval ali pričakoval kakršnihkoli posebnih ugodnosti". Tomaž Kostanjšek, komercialni direktor, mu pošlje mail, "cena, kot sva dogovorjena". Ne samo pisno, torej očitno tudi ustno, po telefonu, na kakšnem poslovnem kosilu, družinskem, ali karkoli, kje sta se dogovarjala. Torej, "cena, kot sva dogovorjena". Gospod minister, ali ste govorili resnico, ali ste slovenski javnosti lagali, ko ste odgovarjali na interpelacijo lani novembra? To je vprašanje. Na tem mailu. Ali ste se zlagali, ali ste govorili resnico? KPK pa bo seveda na osnovi teh mailov lahko, lahko razbrala, kaj je resnica in kaj je laž. No in potem, seveda, ker je to bilo že julija, zelo hitro je bilo urgirano, potem meseci tečejo, julij, avgust, september, 10. september, napiše gospod Virant naslednji mail: "Dragi Tomaž, prosil bi te za povratno karto Ljubljana–Skopje–Ljubljana." Dragi Tomaž, prosil bi te za povratno karto. "Odhod v ponedeljek, 20. 9., povratek v petek, 24. 9. Počasi bi kupil tudi rezervirane karte za Frankfurt 22. oktober–1. november. Upam, da ste okej, lep pozdrav, te še pokličem." Te še pokličem. Torej, dragi moji, kaj več kot listninski dokazi za nekoga, ki je govoril o morali, za nekoga, ki je znal v vsakem trenutku povedati marsikaj, za nekoga, ki se je postavljaj za moralista v tej državi. Jaz pričakujem, da bo sedaj vstopil gospod Gregor Virant, da bo končal s to zgodbo, ki se dogaja, da bo stopil pred govornico in bo rekel, priznam, sem grešil, sem se zlagal, sem se pogovarjal, sem telefoniral, sem pisal maile, vsega tega ni delala moja žena. Ali pa je to njegova žena? Ali se ima danes tukaj za ženo Gregorja Viranta? Ali je to delal v imenu žene Gregorja Viranta? In bo odstopil. Vsaj kanček morale. Ti ljudje, te državljanke in državljani si to zaslužijo. Dovolj je bilo zadolževanja, dovolj je bilo poniževanja, dovolj je sramotenja. Ljudje nimajo za kruh, ljudje nimajo za kruh, ljudje so brez služb, ljudje so do 80 procentov BDP zadolženi. Ta država drvi v katastrofo, v katastrofo z lažmi, ki so bile izrečene, napisane so pa konkretna in drugačna dejstva. Pričakujem, da bo gospod minister na to danes, sedaj, čim prej odgovoril. Ni ga že več kot pol ure v dvorani, čeprav sem ga poklical.

Tudi to je njegov odnos do slovenske javnosti. Ni pošten, ni korekten. Prav je imel, ko je rekel, da so prašiči čisti, jaz pa pravim, še kdo.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa.

Naslednja ima besedo gospa Alenka Jeraj. Izvolite.

ALENKA JERAJ (PS SDS): Hvala za besedo.

Premierka je v začetku, ko je zaključila svoj govor, dejala, da opozicija politikantsko nagaja in se ozira v preteklost. Gospa bi morala najprej pomesti pred svojim pragom, ker toliko oziranja v preteklost, kot ga je pri njej, "za vse je kriva Janševa vlada", kar koli se zgodi, katerokoli neumnost že naredi, celo takšno, da jo Ustavno sodišče razveljavi, želi naprtiti krivdo nekemu iz preteklosti, torej vladi Janeza Janše. Tako da tisti, ki se ozira v preteklost, je najprej premierka.

Mi smo večkrat vložili interpelacije, te sicer ne, oziroma z nekaj podpisi naših poslancev, in so se v glavnem vse izkazale za upravičene, če ne takrat, ko so bile na dnevnem redu, pa čez nekaj časa. Tako za gospo Kresalovo, ki je morala potem odstopiti zaradi NPU, pa je potem preživela celo dve interpelaciji, ampak se je kasneje izkazalo, da smo imeli prav. Podobno z gospodom Lukšičem, dodelitev denarja za Stožice, tudi za to je bil interpeliran, Mestna občina Ljubljana je morala vrniti dva milijona. Minister Pikalo, v ponedeljek je sicer preživel interpelacijo tukaj, ampak včeraj smo že lahko gledali na POP TV nove dokumente, ki ne samo, da v zelo slabo luč postavljajo njega, pač pa tudi dekana fakultete za družbene vede. Tako da čas bo pokazal, da je bila tudi ta interpelacija upravičena, tako kot sem prebricala tudi za današnjo, če jo bo minister Virant preživel oziroma ne bo odletel, kot bi se lahko izrazili.

Minister Virant je na začetku namesto, da bi odgovarjal na očitke, ki so mu očitani v interpelaciji, obrazlagal, kaj je interpelacija, nas poučeval, kaj je zagovor, kaj je odgovor, nam razlagal o izbrisanih, to je bilo mimogrede v prejšnji interpelaciji zoper njega. Skratka, poučeval nas je o vsem mogočem, ni pa odgovoril na tisto, kar mu interpelacija očita in na kar smo želeli opozoriti. Tudi gospa Potrata je rekla, da interpelacija nima nobene koristi ... Veste, interpelacija ni zaradi koristi, pač pa da se opozori na napake in probleme in da se prepreči kakšne dodatne zlorabe in napake in tako naprej.

Zdaj pa k očitkom, kolegi so že omenjali, kako ravna minister Gregor Virant v primerih imenovanja načelnikov upravnih enot. Gospod Vogrin je navedel nekaj primerov, vsi poznamo primer Mojce Kucler Dolinar, edina kandidatka v razpisanem roku za načelnico Upravne enote Ljubljana. Edini argument, ki ga je imel minister, ko jo ni imenoval oziroma zanj je bilo sporno samo to, da je sicer članica Nove

Slovenije, ki je bila imenovana v času vlade Janeza Janše. Njegov izgovor je bil, da se je na zalogo delalo razpise. Ta očitke bi moral seveda nasloviti na svojega kolega gospoda Pličaniča, ki je te razpise objavljaj, pa tega ni nikoli storil, na to ga ni nikoli opozoril niti ni od njega zahteval pojasnil, zakaj je tako zgodaj razpisal mesta načelnikov. Mimogrede jih je pa razpisal skladno z zakonom, ki ga je mimogrede razpisal gospod Virant v nekem drugem obdobju.

Podobno v primeru načelnikov Upravne enote Grosuplje – dr. Boža Predaliča. Tudi tam niti ene navedbe konkretne kršitve v postopku imenovanja, ničesar, skozi natečajno komisijo in skozi vse strokovne reference, torej skozi natečajno komisijo je prišel s pozitivnim odgovorom – tako kot Mojca Kucler Dolinar –, da strokovno ustreza in izpolnjuje vse pogoje. Vendar to za ministra seveda ni dovolj, ker on kadruje drugače, lahko rečemo politično, kar se je izkazalo pri imenovanju načelnikov Upravne enote v Mariboru oziroma načelnice. Treba je bilo odstraniti prejšnjega načelnika zato, da je potem lahko imenoval novo načelnico gospod Karin Jurše, ki je kandidirala na listi Pozitivne Slovenije. Takšnih primerov imamo cel kup, samo še kadri Pozitivne Slovenije v tej državi so primerni za različne funkcije. Spomnimo se primera predsednika KPK gospoda Štefaneca in tako naprej. Recimo, ni ga pa zmotilo, da je minister Senko Pličanič zadnji dan svojega odstopa v januarju imenoval načelnico Upravne enote Žalec. Te pa ni zamenjal, tam pa ni bilo nobenega problema, da se je to naredilo v zadnjem hipu. To kaže na dvojna merila gospoda Viranta in tudi, če se še tako posipa s pepelom in se dela najbolj pravičnega med pravičnimi, seveda temu ni tako. V svojem razlogu, ko je govoril o pravnih enotah, je rekel, da hoče na upravnih enotah najboljše ljudi. Jaz ga sprašujem, kaj očita Mojci Kucler Dolinar in gospod Predaliču. V čem ne bi bila najboljša in kako on ve, da ne bi delala za prijazno in učinkovito javno upravo, kar je baje njegov cilj. Uradniški svet je ugotovil strokovnost, ugotovil, da izpolnjujeta vse pogoje, razpise je razpisal minister Pličanič, njegov kolega, na kar ga ni opozoril, da je prezgodaj ali pa prepozno, ali pa ne vem kaj. Ampak se je potem samovoljno odločil, da teh mandatov ne bo podelil.

Druga stvar, ki se ministru očita, letalske karte. Nam je rekel, da bi lahko imeli občutek za merila, da smo v postopkih in tako naprej. Jaz sem prepričana, da bi bil tudi minister Virant že v postopku, če bi seveda gospod Klemenčič in Rok Praprotnik, s katerim vidimo, da imajo zelo zanimive povezave, če bi svoje delo opravila tako dobro, kot sta ga, na primer pri letalskih kartah gospoda Janeza Janše. Tam so bili zelo natančni pregledi, kdo je kupil, kdaj je kupil, za koliko je kupil. Tam je bilo vse zelo zelo natančno. Medtem ko pri gospodu Virantu ravno sporne letalske karte zgrešijo, še več, minister Virant se nekajkrat zlaže, ker pravi, "najnovejše razkritje o tem, da sem si vozovnice naročal

sam, niso nobena novost, saj nikoli nisem trdil nasprotno". Kar je laž. KPK je potrdila, da ne razpolaga z vsebino elektronskih sporočil, iz katerih je razvidno, da se je Gregor Virant o nakupu letalskih vozovnic neposredno dogovarjal. In KPK je v svojem poročilu zapisala, "iz izjav in dokumentacije, ki jo je predložil Gregor Virant, izhaja, da je za družinska poleta v Pariz in Bruselj nakup letalskih vozovnic urejala njegova žena. To je počela prek prijateljice Mojce Braz, ki je to v pogovoru potrdila KPK." Kaj pa je rekel minister Virant? Za vozovnice sem se včasih obrnil na družinskega znanca, ki je bil komercialni direktor pri Adrii. Od njega nisem zahteval ali pričakoval nobenih posebnih ugodnosti, pričakoval sem samo korektno ponudbo, skladno s pravili letalskega prevoznika. Torej, če minister Virant – pa spomnimo takrat, ko je on zelo poceni kupoval letalske vozovnice, smo državljani s svojim denarjem dokapitalizirali Adrio, 80 milijonov evrov smo takrat dali, že zato bi minister Virant, ki je tako pošten, raje plačal več ne pa manj za karte po tej logiki. Ampak ne, njemu se to ne zdi problem. V pismu svojim članom napiše, "za karte sem se včasih obrnil na družinskega znanca, ki je bil komercialni direktor pri Adrii, od njega nisem zahteval ali pričakoval nobenih posebnih ugodnosti, samo korektno ponudbo". Torej če minister Virant ni ničesar kršil, kar on pravi, da ni v tem primeru, je očitno zakon kršil gospod Kostnajšek. In sprašujem ministra Viranta, ali je sprožil kazenski postopek oziroma ga ovadil, da je on poslal njemu prošnjo in ga prosil za korektno ponudbo, ta lump mu je dal pa prepeceni ponudbo. Ali ga je ovadil in prijavil? Zdaj je notranji minister in mora te stvari z organi v sestavi, torej s policijo, preiskovati. Ali je naredil ovadbo? Enako ga sprašujem tudi, ali je naredil ovadbo glede na povedano v zvezi z pogodbo, ki jo je imela njegova poslanska skupina z podjetjem, svetovalnim podjetjem. Kajti tudi tu ga najprej sprašujem, ali se mu stvar zdi sporna, ali ne. On se je zgovarjal samo na to, da s tem ni imel nič, pač pa za vse dogovarja gospod Branisej. Sprašujem ga, ali je to sporno ali ni, ali je to korupcija ali ni. In če je, ali je prijavil podjetje oziroma svojega kolega Branislja, da se ugotovi, ali je korupcija, ali je šlo za kršitev zakona? Minister je zdaj minister za notranje zadeve, zadolžen za takšne stvari, ki jih mora po uradni dolžnosti sprožiti, če jih ve. Razen če se mu zdi, da ni korupcija, ampak potem naj to tukaj izjavi. Doslej ni povedal nič o tem, samo da ni on podpisoval in da ni imel s tem nič on, ker je vodja poslanske skupine gospod Braniselj. Še na eno cvetko moram opozoriti, ki jo je minister Virant povedal. Rekel je, da so korektno poročali na televiziji, da se je zmanjšalo število zaposlenih po ZUJF. Res je, vendar on ravna precej drugače. Jaz imam podatke, najprej iz zapisnika sestanka, ki ga je imel s Sindikatом državnih organov Republike Slovenije 30. 8. 2013 v Domu sindikatov, Dalmatinova 4, Ljubljana, kjer je povedal pri

reformi upravnih enot: "Minister se obvezuje, da reorganizacija ne bo imela za posledico presežek javnih uslužbencev, zaposlenih v upravni enoti, za kar je pripravljen tudi podpisati poseben dogovor s sindikati." Ta minister, ki nam tukaj razlaga, za koliko je zmanjšal upravne enote in zaposlene v javnem sektorju, govori tukaj eno, na sestanku sindikatov pa jim obljubi, da ne bo nobenega odpuščanja. In res ga ni, on ne dela tega, kar je govoril, da se po ZUJF dogaja, ker imamo eno upravo enoto, na kateri povedo, da ni več dela na oddelku in zato predlagajo premestitev za stalno, ne vem, koliko delavcev, istočasno pa vodja oddelkov, ki bi morala maja in junija 2014 v pokoj, podaljša zaposlitev za dve leti. Tako dela minister Virant. Tukaj nam sadi rožice in razlaga, kako on dobro dela in tako naprej, kako zmanjšuje zaposlene v javnem sektorju in tako naprej, v resnici pa dela popolnoma drugače. Zmanjšanje javnih uslužbencev je šlo na račun drugih poklicev, predvsem v policiji in še kje. Na upravnih enotah pa verjetno ne, ker je minister obljubil, da tega ne bo naredil, da je pripravljen tudi podpisati poseben dogovor s sindikatом, da ne bo manj zaposlenih, tukaj pa bo prišel zagovarjati reformni program, v katerem pišete, da boste za 5 % zmanjšali javni sektor, in to minister, ki je odgovoren za javni sektor.

Preveč laži, če lahko rečem, preveč zavijanja v celofan, preveč izogibanja odgovornosti, zato seveda jaz mislim, da si minister Virant zasluži, da začne delati kaj drugega, ne pa da je minister.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa.

Dr. Ljubica Jelušič, izvolite, imate besedo.

DR. LJUBICA JELUŠIČ (PS SD): Najlepša hvala za besedo, spoštovana podpredsednica. Lep pozdrav vsem skupaj!

Danes je takšne vrste razprava, kot smo je bili deležni že večkrat, in sicer o vsem mogočem in zelo malo o tistem, kar je na dnevnem redu. Po svoje sem hvaležna predhodnici, ker je vendarle odprla eno od tem, ki dejansko zadeva delo in odgovornost ministra za notranje zadeve in javno upravo. Velika večina predhodnih kritikov pa se je nanašala na stvari, ki so bodisi iz osebnega življenja ministra pred opravljanjem funkcije bodisi zadevajo stvari, ki niso vsebinsko povezane z njegovim delom in odgovornostmi ministra oziroma ministrstva, na katerem zdaj dela. Smo pa spet dobili občutek, da obstaja cela vrsta kritik oziroma očitkov, ki bi jih nekateri radi naslovili na bodisi tega ministra bodisi na predsednico Vlade ali pa na kakšnega drugega ministra. In ta potreba po pogovoru o očitkih se vedno bolj kaže, in zdi se mi, da naš poslovnik v bistvu sploh ne omogoča razprave o takšnih stvareh, če se ga seveda strogo držimo, ker se vedno bolj spreobračamo v neke vrste Hyde park očitkov, kjer je tema daleč od tistega, o čemer se

govori oziroma je tema, ki je na dnevnem redu, in kjer ni pravih odgovorov, kjer je tudi veliko zamolčanih očitkov, pa jih ni mogoče vedno povedati na glas in kjer se na koncu seveda glasuje o temi bolj po presoji, ali smo opozicija ali koalicija, kot pa po tistem, kar je bila obravnavana vsebina.

Imeli smo danes priliko poslušati obračun z ministrom, ki je bil dolga leta politični sopotnik ene od strank, ki ima danes zelo veliko kritik na njegov račun. In tisti, ki smo opazovalci od strani, si ne moremo tega drugače razlagati, kot da gre za zamere iz nekega časa, skupnega, da ne rečem celo družinskega življenja. Očitno je, da čas, ko je minister s svojo stranko zapustil neko koalicijo in je zaradi tega vlada padla, da tega časa očitno ne morete preboleti. In še vedno želite nek pogovor o tistih časih. Ampak, jaz predlagam, da če ne gre drugače, da uvedemo tu, v Državnem zboru ta prostor govornikov, v katerem ne bo javnosti, kjer boste lahko obračunali za tisto, kar se je zgodilo nekoč. Tako kot smo že uvodoma v začetku, v pisnem gradivu in pa tudi danes zjutraj lahko poslušali bes nekega posameznika zato, ker je bil izgnan iz določene politične stranke, ki mu je pravzaprav pomagala do poslanskega sedeža v Državnemu zboru. Ni se mogoče znebiti občutka, da gre za družinske prepire in obračune, ki pa bi jih radi spravili v kontekst interpelacije, torej razprave o delu in odgovornosti ministra za notranje zadeve in javno upravo.

Imeli smo tudi eno posebno lekcijo danes, zelo zanimivo lekcijo, in sicer lekcijo iz zlorabe poslovnika, ko je eden od naših poslancev več kot pol ure zasliševal ministra, s postopkovnimi vprašanji mimo tistega, kar poslovnik predpisuje za postopkovna vprašanja. Prišel, zasliševal in odšel. Vsi tisti, ki pa smo na seznamu za diskusije, seveda čakamo, da gospod, ki je trenutno imel čas opraviti to svojo misijo, izgine. Take vrste interpelacij seveda, na takšen način pripravljenih in na takšen način zagovarjanjih, ni mogoče podpreti. Karkoli si že kdo od nas misli o delu ministra za notranje zadeve ali javno upravo ali je kritičen do katere od točk dela tega ministrstva, ampak takšne vrste interpelacije in take vrste vsebine, o kateri danes govorimo, pa res ni mogoče podpreti. In tukaj se mi zdi, da se moramo vsi skupaj vprašati, kaj so vrednote nas poslancev, kaj so vrednote ministrov. Ali so vrednote nas poslancev, da se nenehno krši poslovnik, ki je bil nekoč sprejet? Ali so vrednote v tem, da se ukvarjamo z vprašanji, za katere naša javnost pričakuje, da jih bomo v Državnemu zboru v temu trenutku reševali? Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Gospa Eva Irgl, imate besedo.

EVA IRGL (PS SDS): Najlepša hvala za besedo. Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci!

Če bi bil gospod minister, ki je danes interpeliran, dr. Virant z nami, bi tudi njega pozdravila, upam, da nas kje spremlja v Državnem zboru. Vendarle bi pričakovali, da ob interpelaciji sedi tukaj z nami v Državnem zboru in posluša, kakšni so očitki iz interpelacije. Naj pojasnim, da se sama nisem podpisala pod to interpelacijo, ki so jo podpisali tudi nekateri poslanci Slovenske demokratske stranke, vendar pa menim, da bi minister za notranje zadeve moral oditi iz ministrskega položaja že ob prvi interpelaciji. Druga sploh ne bi bila potrebna, že ob prvi interpelaciji bi minister za notranje zadeve moral zapustiti to funkcijo.

Ob prvi interpelaciji smo razpravljali o vrsti tem, vendar pa tista, ki je po mojem mnenju bila najbolj ključna, se veže tudi na sedanjo interpelacijo, in to je vprašanje poceni letalskih krat. Vprašanje poceni letalskih kart je vezano na vprašanje integritete. Na vprašanje integritete.

Seveda smo želeli, da se ob prvi interpelaciji doda tudi točka kadrovanje, in sicer glede načelnikov upravnih enot, vendar takrat nismo bili uslišani. Nova Slovenija, ki je predlagala to interpelacijo, se potem ni odločila, da bi tudi o tem govorili, vendar pa je sedaj v tej interpelaciji pa vendarle zajeta tudi ta točka. Naj spomnim na nekaj zares čudnih kadrovanj, predvsem z načelniki upravnih enot v primeru Grosuplje, v primeru Ljubljana, pa na primer sporno imenovanje v Mariboru ter ponavljajoči se razpis v primeru upravne enote Ilirska Bistrica. Da bo vsem jasno, naj še enkrat povem, da s postopki za ta imenovanja oziroma za natečaje ni začel gospod Černač kot minister, kot je prej omenil minister za notranje zadeve, ampak je s temi postopki začel minister, ki prihaja iz ministrove stranke, torej kolega dr. Viranta. Gospod Pličanič je bil tisti, ki je začel s temi postopki. Je pa res, da je potem minister Virant, ko je prevzel to ministrstvo od kolega, lastnega kolega Pličaniča, potem obrnil vse na glavo. Na glavo je obrnil logiko lastnega ministra. In tukaj nedvomno gre za vprašljive odločitve ministra Viranta, ki izkazujejo, da upravne enote v tem primeru na nek način delujejo kot vrtiček za politično kadrovanje Državljanske liste.

Druga zadeva, ki je izjemnega pomena in kaže na posameznikovo integriteto, govorili smo že v prvi interpelaciji, so letalske karte, neupravičeno visok popust pri slovenskem letalskem prevozniku Adrii Airways. Ni odveč pripomniti, da gre za podjetje, ki je v državni lasti. Minister je kupoval poceni letalske karte ne samo zase, ampak tudi za svojo družino. In dejstvo je, da spoštovani gospod Virant nikoli ni znal prepričljivo pojasniti nakupov letalskih vozovnic. V zadnjem času imamo tako iz političnih kot tudi oblastnih organov zelo zanimive primere, ko se šele pod pritiskom

javnosti vključi etičnost. Na eni strani imamo gospoda Viranta, na drugi strani imamo zdaj ne več predsednika Komisije za preprečevanje korupcije, ampak do nedavno predsednika komisije, ki sta oba znala takoj s prstom pokazati na tiste, ki sta si jih izbrala za tarčo, zase pa sta oba imela bistveno nižje kriterije, kar zadeva integriteto. Tukaj mi ne govorimo o spoštovanju zakonov, o ustavi, ampak o integriteti. Pred približno štirimi meseci sem predsedniku Komisije za preprečevanje korupcije mag. Goranu Klemenčiču poslala odprto pismo, kjer sem ga prosila, da pojasni v prvi vrsti sporne letalske karte, kajti v proučevanje jih je gospod Klemenčič dobil. Vendar odgovora še do danes nisem dobila. Štiri mesece je potem še trajalo, da je dejansko Komisija za preprečevanje korupcije prišla do ugotovitve, ki je bila že tako ali tako znana vsem vnaprej, kakšna bo in tudi dogovorjena.

Kaj je tisto, kar je ključno? Če se odločiš, da boš presojal o ravnanjih drugih, kar je pač spoštovani minister počel, sploh ko je bil predsednik Državnega zbora, potem moraš biti sam skorajda neoporečen, prvi zgled in vzor. To je ključni problem dr. Viranta.

Gospod Virant se je tudi skliceval na to, da takrat, ko je zahteval po trikrat nižje cene letalskih kart, se pravi, če rečemo, da je on dal za karte 150 evrov, sicer pa stanejo za navadne smrtnike okoli 600 evrov, takrat pravi, da ni bil funkcionar. In seveda je to dvolično, kajti v drugih primerih, ko je s prstom pokazal na druge, je ravnal drugače. Tukaj je problem. Gospa Truda Pepelnik – bila je že večkrat tukaj omenjena – je odšla iz Državlanske liste oziroma kot poslanka zato, ker je storila neko dejanje, ki se ji je očitalo, ampak to še pred nastopom funkcije, bistveno bistveno prej. Se pravi, tu so ta dvojna merila.

Kot predsednik Državnega zbora se je dr. Gregor Virant postavil, bom rekla, na nek način namesto moralnega razsodnika, ki lahko sodi, presoja o vsakomer in zahteva pojasnila. Danes, ko želimo mi pojasnila od ministra Viranta, ki je interpeliran, pa ne sedi tukaj in ne pojasnjuje. Pojasnil je samo kolegu Toninu. To je bilo vse, kar je pojasnil. Nam, ki tudi postavljamo vprašanja, moji poslanski kolegi so jih precej postavili, pa ni odgovoril nič.

Komisija za preprečevanje korupcije je torej zahtevala ustrezne podatke letalskega prevoznika o spornih letalskih kartah, seveda z namenom, da bi lahko ugotovila, ali je v tem primeru šlo za sum koruptivnega ravnanja. Ampak kot smo lahko danes videli, za pregled zgolj nekaj kart, letalskih, je gospod Klemenčič potreboval približno eno leto, za pregled nekaj spornih letalskih kart. Očitno je bila to najbolj ali pa ena izmed najbolj zahtevnih operacij Komisije za preprečevanje korupcije za sicer že vnaprej znan in dogovorjen rezultat, kajti roka roko umije. Vsi vemo, kako so potekale te stvari. Še navadnim ljudem so popolnoma kristalno jasne. Zrušenje Janeza Janše oziroma vlade je bil

konkreten cilj in pri tem je dr. Virant imel ključno vlogo. Ključno vlogo skupaj z gospodom Klemenčičem. In danes so seveda botri iz ozadja, takšni in drugačni, poskrbeli, da je gospod namestnik Praprotnik, Komisija za preprečevanje korupcije, za to bil lepo nagrajen, dobil službo v NLB, zato verjetno tudi niso preiskovali spornih kreditov. Se pravi, tukaj je vse med seboj povezano. In ne se sprenevedati, da ni povezano, ker je to tako prozorno in tako jasno, da še tistim, ki se ne ukvarjajo s politiko in je ne spremljajo vsak dan, je to popolnoma jasno. Tu ni nobenega argumenta, ki bi kazal, ki bi lahko povedal, da temu ni bilo tako. Najverjetneje se tudi gospodu Klemenčič sedaj išče dobro plačano službo.

Dejanja ministra Viranta kot javnega funkcionarja so torej v nekaterih pogledih v nasprotju z zakonsko opredeljeno integriteto, zato v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke menimo, da bi minister Virant moral oditi s položaja.

Naj še pojasnim, prej je gospod minister veliko govoril o vsem, samo o točkah interpelacije ne. To pomeni samo to, da nima odgovorov na nekatera ključna vprašanja. Še enkrat bom ponovila tisto, kar je naš vodja poslanske skupine gospod Jože Tanko večkrat zahteval od ministra, da pojasni, pa ni pojasnil, torej dejstvo je, da je bila podpisana pogodba s Propiar, ki je opravljala neke vrste tečaje v Državlanski listi. V tej firmi, družbi je zaposlena tudi žena ali pa partnerica gospoda Praprotnika, ki naj bi tudi opravljala te tečaje. In tisto, kar je ključno in kar predstavlja bistvo, zakaj smo danes tukaj, je, da je gospod Gregor Virant bil v tistem času preiskovanec Komisije za preprečevanje korupcije, najprej v primeru, ko se je preverjalo premoženjsko stanje predsednikov strank, bil je v postopku, tako kot tudi ostali, tudi gospa Ljudmila Novak je bila v tem postopku, tudi gospod Janša, tudi gospod Zoran Janković in tako naprej, kot predsedniki strank in tako tudi dr. Gregor Virant. Bil je v temu postopku. Ampak on se je takrat pa tudi kasneje, ne samo da je bila podpisana ta sporna pogodba zaradi družinskih razmerij, ampak gospod Gregor Virant se je potem večkrat sestajal z gospodom Klemenčičem. In to so problemi. V drugem primeru pa je šlo za poceni letalske krate, o katerih je prav tako presojala Komisija za preprečevanje korupcije. In tukaj gre za vprašanje integritete, za te povezave, za povezave, ki nastanejo med seboj. Tukaj je ključni problem.

In seveda, zaradi tega menim, da bi moral minister za notranje zadeve oditi iz tega položaja. Lahko rečem samo še to, da minister uporablja, zaenkrat sicer, kot lahko vidimo, verjetno tudi zaradi medijske pomoči, dovolj uspešne izgovore, on pravi, da ga mora obsoditi uradna institucija. Drugi dokazi, vprašanja integritete – pa ne pomenijo nič. Postavlja se torej ključno vprašanje, kako namerava minister

Virant delati naprej s tako porušenim zaupanjem v javnosti. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Gospa Kristina Valenčič, imate repliko ali proceduralni predlog?

KRISTINA VALENČIČ (PS DL): Repliko.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Repliko, izvolite.

KRISTINA VALENČIČ (PS DL): Hvala lepa.

Glede na to, da je kolegica Irglova omenjala politično kadrovanje na upravnih enotah, in ker se to ne samo danes, ampak že večkrat uporablja v Državnem zboru in omenja tudi Upravno enoto Ilirska Bistrica, na kateri sem bila tudi sama načelnica, mi dovolite, da pojasnim nekaj stvari. Prvič, upravna enota ima kompetentno načelnico. To je oseba, ki je na upravni enoti od leta 1995, strokovna, nepolitična, nikoli ni bila članica nobene stranke. In res, ni korektno, da jo omenjate v kontekstu političnega kadrovanja.

Naslednji, jaz sem bila imenovana leta 2007, prvič sem prišla v državno upravo. Kdo je bil takrat na oblasti? In takrat ne v budnem stanju pa tudi v sanjah nisem razmišljala o politiki. Tako da ne govoriti o političnem kadrovanju, pustite načelnike in upravne enote pri miru, naj opravljajo svoje delo strokovno in zakonito naprej. In če se že sprašujemo o imenovanju načelnikov upravnih enot, ali veste, kje je ključni problem. V tem, da se strokovni kadri na takšna delovna mesta sploh ne prijavljajo. V konkretnem primeru Upravne enote Ilirska Bistrica kljub temu, da smo izgubili številna delovna mesta prav v državni upravi, zapirali so se mejni prehodi, davčne uprave in tako naprej, ni bilo prijavljenih kandidatov. To je ključni problem kadrovanja na takšnih institucijah, sploh pa na manjših upravnih enotah oziroma tudi na drugih državnih organih.

Zato res, še enkrat prosim, ne imejmo upravnih enot za to, da politično obračunavamo.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Naslednji je k besedi kot razpravljavec prijavljen mag. Ivan Vogrin, izvolite.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Hvala lepa. Spoštovani kolegice in kolegi!

Moja izkušnja je pač naslednja. Resnica in pravica največkrat zamujata, ampak vedno prideta. Vedno prideta! Velikokrat z zamudo, vendar prideta. Tako bo najbrž tudi tokrat. Seveda, japonski pregovor pa pravi Ko je učenec pripravljen, učitelj pride. Vprašanje je, ali smo seveda mi pripravljeni, na drugačen pristop.

Zdaj pa o naših superiornih politikih in uspešnosti. Vsako uro se Slovenija zadolži za en milijon. Vsak dan je vsak prebivalec Slovenije

dotatno obremenjen s kreditom 12 evrov, na mesec je to 360 evrov, na leto je to 4 tisoč 320. Tako uspešni smo. Če bi podjetja lahko tako delala, potem bi bili super uspešni in ne bi vsak dan šla v stečaj dva do tri podjetja. Vsak dan, dame in gospodje, od leta 2008. Če bi mi lahko, ko nam je šlo slabo, dvignili cene in si najeli kredit, pa ga obesili nekemu drugemu, v tem primeru ga obesimo državljanom. In jaz sprašujem, sprašujem ministra Viranta, od leta 2000 naprej, danes smo pa 2014, je glavni igralec na slovenskem političnem parketu. Ali se mu zdi, da je kaj prispeval k temu? Čuti kakršnokoli odgovornost za polom slovenske države? Ko smo se osamosvojili, smo imeli velike besede o drugi Švici. Veste, kje smo zdaj po vseh kazalcih? To nam ne more biti v veselje.

Glejte, sem povedal, kaj so značilnosti bolezni primarnega ali idiopatskega nespozavidisa, opredeljeno v knjigi Parkinsonov zakon pred 50 leti: Da ne odgovoriš na nobeno vprašanje in govoriš o čisto tretjih stvareh. Danes smo temu priča. Ponovno sprašujem, jaz sem naslovil, še enkrat, mogoče nisem bil dobro razumljen, na generalno sekretarko Državnega zbora prošnjo, željo, da bi seveda razčistili domnevo, ali so svetovanja bila ali ne, naj dovoli vpogled v dnevnik obiskov. Kajti jaz trdim, in to je v interpelaciji napisano, da ob teh dnevih, ko bi naj bilo nam svetovano, gospa podpredsednica, sploh teh ljudi tukaj ni bilo. Ali je to izmišljeno? In gospa generalna sekretarka Državnega zbora mi je najprej odgovorila, da ne more, ker je to varstvo osebnih podatkov in tako dalje, vse to je objavljeno na spletni strani, jaz pa držim to v roki. Če koga zanima, mu z veseljem to dam. In sva si malce, pet, šestkrat dopisovala, nakar sem jaz predlagal njej, da naj napiše dopis ministru Gregorju Virantu, gospodu Rihardu Branislju in gospodu Janku Jenku, da je najbrž v njihovem interesu, da dokažejo, da je svetovanje bilo. Odgovorila mi je, da žal do začetka seje ni dobila odgovora. Če pa jaz ne dam odgovora, kaj pomeni? Jaz sem že prej povedal, da če bi jaz nekje bil v enem podjetju, pa dokazoval, da sem svetoval, bi rekel, poslušajte, hitro mi dajte izpisek, pa bi ... Ni bilo, zato ni nobenih odgovorov. In nihče ni odgovoril na to vprašanje. Nihče ni odgovoril. Dr. Gregor Virant je doktor pravnih znanosti, kako je mogoče, da je seveda poslanska skupina imela svetovanje, tudi jaz bi ga moral imeti, samo jaz se nič ne spomnim, od 16.–23., če pa ni bila sklenjena pogodba, niti aneks, torej gre za nezakonito stanje. Seveda, posledično, če je res za vse kriv gospod Rihard Braniselj, ali ga je pozval k odstopu, on je diplomiran pravnik, univerzitetni odvetnik, saj je mene pozval, pa gospoda Meršola, pa gospoda Stepišnika in tako dalje. Dame in gospodje, ne bomo prišli na tak način iz razvojnih zablod.

Ste ugotovili, da sem manjkal nekaj časa? Prišel je en gospod v Državni zbor, šla sva na kavo in mi je povedal naslednjo zgodbo. To kar dežujejo, zgodbe in dokumentacije. Mi je

rekel, veste, z letalom Brnik–Skopje, to je Adriino letalo, poseben let, zato ker vozi makedonske delavce, ki jih je veliko v Sloveniji, s tem letalom se je vozil minister Virant. Na tem letalu je 90 % delavcev, ki delajo v Sloveniji za 900, 800, 700 tisoč, 1200 evrov. Gredo vsake toliko časa k družinam v Makedonijo. Vsi radi imamo družine, otroke in tako dalje, vsaj normalni ljudje. To nam največ pomeni. Ti so plačali za karto 350 evrov, povratno, minister Virant pa 100. So mu ti ubogi delavci plačali. Etika in morala pa takšna.

Glejte, ko govorimo o tej birokratizaciji, zdaj pa vprašajmo prebivalce, kdo ima občutek, da je Slovenija nebirokratska država. Med tremi, štirimi razlogi za ekonomski padec Slovenije so naslednji. Visoki davki, neživljenjska zakoni za trg dela, visoka birokracija in nedelovanje bančnega sistema. A komu mi lažemo. Komu? Komu bomo še lagali, kako dolgo? A veste, da bodo ljudje prišli pa bodo ta parlament zažgali. Mi jih kličemo. Kličemo ljudi, ker so naveličani teh laži, prevar, zablod, tega, da nismo sposobni poslanci reči bobu bob. Se izrazim drugače? Ne bom. Skoraj sem mislil po domače kaj reči. Poslanci, kolegice in kolegi, devetkrat ste mi jemali imuniteto, pa sploh prosil nisem. Pa še danes trdim, da bom težko obsojen. Zdaj tečejo preiskovalna, pa če se spomnite, sem vedno bil v parlamentu. Neprijetno je, neprijetno je. Kje je minister. Nima jajc. Tu moraš biti, ko te obtožujejo. Če si človek časti, dokažeš, da si nedolžen. Nobene pravnomočne obsodbe nimam, pa me neprestano dve leti obtožuje doktor prava, ki bi moral vedeti – domnevna nedolžnost, dokler nisi pravnomočno obsojen. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

Gospa Ljudmila Novak, imate besedo.

LJUDMILA NOVAK (PS NSi): Spoštovani kolegice in kolegi, lepo pozdravljeni!

Danes ta razprava, moram reči, da je izredno zanimiva. Pokazala je na marsikaj. Predvsem pa na bolezen slovenske družbe. In vsa čast gospodu Vogrinu, ki je do potankosti razložil tukaj pred nami tudi svoje probleme, ki je priznal tudi svojo krivdo, tudi svoje napake pri poslovanju in tako naprej. In zakaj se mi zdi današnja razprava tako zanimiva po človeški plati? Zato ker ta razprava in minister Virant je simptom bolezni slovenske družbe. Simptom bolezni sprenevedanja, dvojnih meril, dvojne morale, dveh resnic, laganja in tako naprej. V Sloveniji vsak dan oziroma kadar imamo zasedanja, sprejmemo veliko veliko zakonov, pa kljub temu smo na vrhu lestvice korupcije, imamo nerazrešene spore že vrsto in vrsto let in tako naprej. Težko pridemo do resnice. Zakaj? Sama pravim, zato ker ne spoštujemo osnovnih zakonov, ki so zapisanih v Desetih božjih zapovedih, pa če prvo spustim, bom rekla, pa gremo naprej, ne laži, ne kradi, ne pričaj po

krivem, ne želi svojega bližnjega blaga in tako naprej. Če bi samo te temeljne zakone spoštovali, potem bi lahko spoštovali tudi vse druge zakone. Ker pa teh ne spoštujemo, najdemo luknje v vseh drugih zakonih.

Pred časom sem dobila neko alergijo pa sem menjavala kreme in mazala in vsakič je nekje drugje izbruhnil novi madež. Ni bilo in ni bilo konca, dokler nisem šla k zdravniku. Kaj pa je zdravnik naredil? Dal mi je pravo mazilo, vzrok mojih težav je odkril in še tablete mi je dal, da sem začela zdraviti mojo bolezen od znotraj. In to je tudi simbol za Slovenijo, potrebuje zdravljenje od znotraj, in začnete se v nas samih in začne se tudi v tem državnem zboru.

In zakaj toliko očitkov navajamo zoper ministra Viranta, meni jih je že kar zopno ponavljati, ker smo ta proces že šli enkrat skozi v prejšnji interpelaciji. Zakaj? Zato, ker je tako pogosto s prstom kazal na vse, žal pa svojih napak ni videl. To je tisto največje, kar mu lahko očitamo. In tudi tukaj so dvojna merila. Nekateri so obsojeni, obtoženi za zelo majhne stvari, ki se dajo zelo hitro povečati, in nekateri imajo precej masla na glavi, pa se to da zelo zrelativizirati in speljati v druge vode. Tam nasproti mene sedi gospod Simčič. Veste, zaradi česa so ga mediji dneve in dneve vlačili po časopisih, in ko sem bila s stranko na regijskem obisku v Ilirski Bistrici in je beseda nanesla tudi na poslanca Simčiča, niso ga mogli prehvaliti domačini, kaj je vse dobrega za kraj naredil, kakšne knjige je napisal in tako naprej. Tukaj je pa šel v zadnjo klop. In še več takšnih stvari bi lahko naštevali. Minister Virant pa dokazane laži, pa žal še vedno minister te vlade. In tudi zaradi tega ima ta vlada težava in kolikor sem sedaj slišala od novinarjev, na bi šla v zaupnico v parlament. Prav je, če bo šla, kajti na ta način, mislim, da ni mogoče več vladati in je bolje, da gremo na nove volitve, kot pa da vedno neko govori eno, dela pa drugo.

In res je, škoda da večino časa minister ni tukaj, saj je ta interpelacija namenjena predvsem njemu. In še kako prav so mu prišli očitki mojega kolega Mateja Tonina zato, ker se je ob tem lahko pohvalil, kaj je vse naredil, ni pa odgovoril na tisto, kar mu očitamo.

Žal mi je, ker imamo v Sloveniji poleg teh dvojnih meril tudi dvojne resnice, in nam grozi, da bomo zaradi tega imeli še naprej kakšne nove težave. Mislim na odkritje spomenika v Grahovem, meni je zelo žal, jaz bom šla tja, nenazadnje je bila nečakinja Franceta Belantiča dolga leta moja sodelavka v Kamniku, dobri ljudje, dober pesnik. In tja bi morali iti pravzaprav vsi in reči, dovolj je bilo tega, gremo naprej. In, če so se naši dedje kregali zaradi treh hudih ideolog, ki so prišle od zunaj k nam in zastrupile slovenski narod, jim jaz oprostim, kajti mi grešimo še bolj. Mi imamo samostojno državo, živimo v miru, v demokraciji, blagostanju in smo to državo uničili ali pa smo na tem, da jo uničimo, zaradi teh notranjih bolezni, zaradi tega, ker se ne znamo odkrito

pogovoriti, ker ne znamo reči laži laž in ker imamo dvojna merila.

Interpelacijo zoper ministra Viranta bom podprla, če pa je junak, pa naj sam odstopi in bo še večji junak.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Gospod Ivan Simčič imate besedo.

IVAN SIMČIČ (NeP): Spoštovana podpredsednica, spoštovani navzoči!

Nekaj sem si napisal, ampak ne vem, če je smotrno sploh govoriti, glede na to, da ni ministra tukaj. Bom pa pričel takole. Za ime gospoda Gregorja Viranta sem slišal nekje leta 2001, ko sem bil predstavnik sindikata Slovenske vojske. Z drugimi sindikati, danes še zmeraj v Državnem svetu razno razni gospodje, isti, so sedeli na eni strani in nasproti nas je stal gospod Miran Bogataj, pogajalec države glede nove plačne reforme. In kar nekajkrat je poklical nekoga, da se je lahko nekaj usklajevalo, popustilo in dodalo. In takrat sem jaz prvič slišal, ne, gospod Virant, to soglaša, to ne soglaša. In danes je tukaj rekel, da je s strani gledal in poslušal, kako so sestavljali plačno reformo. Če je gledal s strani, jaz kar nekaj sindikalnih zaupnikov še poznam, ki so bili z meno, in takrat se je začela plačna reforma, ki ni nič dvignila v javni upravi, ampak pripadnice in pripadniki Slovenske vojske nimajo niti za mesečne položnice. Ni. In tukaj je bil danes že citiran en zanimiv citat, ker danes ste vsi polni nekih mislecev, znanih osebnosti, nekdo je pa pred 2000 leti in več nekaj povedal, ki se še danes slavi, ta mesec obhajamo največji praznik, pa je rekel Farizejcem: "Kdor izmed vas je brez greha, naj prvi vrže kamen." In so se Farizejci umaknili. Jezus pa je vprašal prešuštnico: "Ali te je kdo obsodil?" Odgovor je bil: "Ne." "Pojdi in ne greši več." Gospod minister, pojdite in ne grešite več. Od tam izvira tisti delček, če nisi pravnomočno obtožen, nisi kriv. Danes se sklicujejo vsi ministri na pravnomočno obtožbo. Pred dvema letoma je pa nek Ivan Simčič bil največja težava v tej državi. Bajje spričevalo iz neke druge države. In gospod Simčič je šel po potrdila o nekaznovanju, o šolanju. In je izpadlo na koncu, da je nedolžen. Nikoli nisem videl ne sodišča niti policije ne. Ampak moralni sodnik v tej državi je ocenil, da je dejanje, uf, kaznivo. Narejeno vse. In moram povedati, da se mu moram tudi zahvaliti. Bi nadaljeval tam, kjer je ostala gospa Ljudmila Novak, v zadnji vrsti je zelo lepo. Vse vas vidim, kaj delate. Kako šepetate, kako se pogajate, tako je lepo, da knjigo bom napisal, ampak ko bom kdaj prišel v pokoj, prej ne, ker imam dosti dela na lokalnem nivoju.

In če se vrnem nazaj na upravno enoto oziroma na javno upravo. V Ilirski Bistrici, sem že večkrat povedal, da imamo vse. Ne rabimo nič od te države. Čisto nič. In tam, gospod Virant, glede na to, da upravlja to javno upravo zadnjih lepih let, čakamo – vsaj na papirju, mi

vse nekaj na papirju čakamo avtocesto, obvoznico, vse na papirju čakamo – in čakamo tudi novo stavbo javne uprave, upravne enote po domače povedano. Ali bomo dočakali? Ne vem.

Za zaključek. Gospod Virant ima pa eno zelo dobro lastnost in upam, da bo uspel kdaj tudi na RTV. Ko vidi kamere, je nekaj narobe. Gospodu je treba pomagati. Tako in drugače. Res mu je treba pomagati. Na več načinov. Ker jaz vem, da eni, ki so na medijih zelo prepoznavni, so v nekem mestu v Ameriki. Sedaj, če bo do tja prišel, ne vem, ampak ne moreš delati drugemu nekaj, kar ne želiš, da tebi delajo. In vse tisto kamenje, ki ga je zmetal v vse nas, se sedaj samo vrača. Očitno imajo probleme tudi v koaliciji, ker ta dvojna merila se lahko kvačkajo deset, dvajset, trideset let, pa prej kot slej prideš pred črto, potegneš črto in moraš nekaj pokazati. In ko sem prišel v Državni zbor, ni dva meseca minilo, o, zdaj bomo pa ukinili Državni svet, pa bomo ukinili občine, pa bomo ukinili ne vem še kaj. In jaz, ki sem s podeželja, ker bom jutri verjetno moral nekaj dati v njivo, da jeseni zraste, bo treba nekaj žeti. Očitno eni žanjejo še, samo ne vem kaj. Državni svet še imamo, občine, hvala bogu, tudi, pa še kaj bi se lahko dalo naštet. Tako, da res nisem imel volje, da se bom oglašal, ampak ljudje iz mojega kraja so rekli, pa za božjo voljo, saj si bil glavna zvezda, ker ti je on delal reklamo. Pa sem rekel, dobro, bom povedal nekaj: "Gospod Virant, vse vam odpuščam. Uživate v svojem poslanstvu."

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Mag. Katarina Hočevar, izvolite.

MAG. KATARINA HOČEVAR (PS DL): Hvala za besedo. Lep pozdrav državnemu sekretarju in vsem kolegicam in kolegom!

Danes imamo očitno debatno-opravljeni krožek, ker to interpelacija ne more biti, ker je interpelacija po ustavi institut, ki govori o delu in odgovornosti ministra. In zgolj to in samo to lahko očitate ministru Virantu – odgovorno delo. Kadarkoli je bil Gregor Virant minister, se je na tistem resorju veliko naredilo in mnogo delalo, pa ne glede na to, kdo je bil predsednik vlade. In zato, ker gre nekaterim to v nos, ker je seveda veliko lažje, če se nič ne dela, ker potem ni problemov, ni konfliktov in ker ne morete v njegovem delu najti nobene napake, se potem iščejo kvazi natolcevanja iz žilnih pet. Gregorja Viranta pač zanimajo rešitve. On se zaveda, da narod ne more jesti papirja in da se ne more nasiti od besed.

Plačno reformo mu velikokrat očitate. Gospod Simčič pravi, da imajo vojaki prenizke plače, gospod Vogrin pravi, da smo zaradi njegove plačne reforme zadolženi. Pri denarju se vse neha, dejstvo je pa nekaj, da če ne bi v to krizo vstopili z novo plačno reformo, bi imeli 16 odstotkov višjo plačno maso. Sedaj so ta razmerja v javni upravi vsaj obvladljiva. In plačna

reforma, gospod Vogrin, je bila v prakso uvedena že leta 2008, vi ste pa na listi Gregorja Viranta kandidirali v letu 2011.

Največkrat izraženi pomislek oziroma kritike letijo na to, da on rad meče kamne, da rad kaže s prstom na druge. Ampak, poglejte, jaz imam pa občutek, da toliko gnojnice, toliko enih kritik, kot ste jih vsi skupaj, posamezne poslanske skupine, tako ali drugače vrgle ali pa nakazale na Državljansko listo, Državljanska lista je ni na nikogar izmed vas.

Poglejte, velikokrat slišimo od poslanca, da politik pade na etiki in morali. Pa nikoli nisem očitala, pa moram velikokrat poslušati te kritike na račun nas ali pa našega predsednika, da je v tej poslanski skupini na kongresu odstopil član nadzornega sveta, ker je rekel, da oni sicer nimajo sestričen, ampak da skrivajo pa račune. Tako, da dajmo si tudi pred svojim pragom pomesti, pa pogledati sebe, kaj vsak posameznik izjavlja, ne pa, da je v tej državi čisto za vsako stvar kriv dr. Virant.

Pa še nekaj bom zdaj tudi javno povedala. Vedno pred kamero v javnosti govorite, kaj vse je on delal narobe, ampak v zaodruju mi pa največkrat poveste tisto stvar – Kaj je moral poseči v poslanske privilegije, v mobitele, v poslanske pavšale in v nižje plače? Prva novela, ki smo jo vložili v Državljanski listi, je bila novela Zakona o poslancih, ampak javno tega ne govorite, zato se potem vse sorte naplete.

Edini očitek, ki je nekako povezan z njegovim delom, je kadrovanje oziroma imenovanje načelnikov upravnih enot. Res je postopek začel dr. Pličanič, ampak končal ga je pa minister Černač. Ni dr. Pličanič imenoval teh načelnikov, ki jih vi očitete. In zdaj vam bom povedala samo dva primera. Ali bi se vam zdelo korektno, da bi Zoran Jankovič, župan Ljubljane, danes imenoval Britto Bilač za direktorico občinske uprave s 1. novembrom? Ali, da bi vaš vodiški župan, gospod Aco Šuštar, z današnjim dnem imenoval za direktorja vodiške komunale, gospoda Jerneja Pavlina? V enem primeru bi skočili eni, v drugem drugi. Hočem samo povedati, da je bilo to kadrovanje na zalogo, na sedem mesecev vnaprej, in to je on razveljavil oziroma v to posegel.

Ta interpelacija je votla, okoli je pač nič ni. Tudi glede teh nesrečnih letalskih kart. Če jaz prav vem, je minister izjavil, da kot minister na funkciji si nikoli ni urejal sam karte. In zdaj poglejte, lepo vas prosim, ali kupite, spoštovani državljani ali državljanke, en izdelek ali storitev, ali naredite prodajno analizo in strategijo določenega podjetja. On je kupil karte, saj jih ni naročil pri kadroviku Adrie, ampak pri direktorju marketinga vendar. In za karto do Skopja je plačal 150 evrov in ima za to račun. Nekateri pa ne znajo pojasniti, od kje jim 30 tisoč evrov gotovine, na primer. Tako da, ni problem v tem, da nekatere skrbi, da je nek državljan dobil pri določeni firmi popust, mene skrbijo bolj druge zadeve, to, da je res, da so pristojne institucije

ugotovile v državni firmi katastrofalno poslovno prakso. In ko ste eni navajali ene maile, bom jaz prebrala mail, ki mi ga je včeraj poslal eden izmed naših državljanov: "Že pred kakšnimi petnajstimi leti je imela Adria Airways posebno kategorijo – prodaja skupinskih kart. Takrat je sin študiral v Nemčiji in jaz sem preko redne prodajne službe po zelo ugodni ceni nabavljal dvakrat po šest kart. Mislim, da je bila cena povratne vozovnice okoli 60 mark. Pa verjemite, da nisem imel nobenih zvez in poznanstev." Tako da, poglejte, problem je v tem, da ta policija očitno dela preveč dobro, ker se dr. Virant politično ne vmešava in to seveda ni povšeči tajkunom, tudi nekaterim politikom. Da on predlaga združevanje občin, pa "je v luftu" pol županov. Da je spravil pod streho en kup zakonov, na katere so nas že mednarodne institucije opozarjale, recimo tudi Zakon o političnih strankah, pa se je na njih desetletja nabiral prah na ministrstvu. Da je pač njegovo ravnanje malo drugače kot večine v politiki. Da Nova Slovenija isti dan, ko podpiše interpelacijo, najprej zanj, se on vseeno s to poslansko skupino prijazno usklajuje, kako naj koalicija podpre njihov amandma. In smo ga. To je pač politika Gregorja Viranta, ki seveda nekaterim ni po godu.

Najhujša je pa seveda novela ZDIJZ. Jaz kot poslanka sem šele po dveh letih v Državnem zboru pri temu zakonu v bistvu spoznala, da eni strici oziroma močni ljubijo v ozadju res obstajajo. In takrat so se s pripravo oziroma ko je šla zadeva h koncu, da bomo to novelo spravili pod streho, so se začeli seveda tudi ti napadati na ministra Viranta. Nenazadnje pa je treba tudi pošteno povedati, da je največji prihranek pod to vlado naredil prav minister Virant s podpisom s sindikati o znižanju plač v javnem sektorju.

Jaz te interpelacije seveda ne morem podpreti, res pa vam predlagam malo več razuma in preudarnosti pri proizvodnji novih interpelacij. Meni marsikdo pravi, da sem naivna, ampak jaz sem nekaj prepričana, predvsem tisti poslanci na nasprotni strani, ki ste jo podpisali, jaz še pač vedno verjamem, da je ne bi, če bi jo prebrali. Takšno je pač moje mnenje, če sem naivna, pa bog pomagaj. Jaz mislim, da je glas proti Virantu glas proti pravni državi in proti boju proti korupciji. In bom tako rekla, naj sodišča in druge pristojne institucije ugotovijo oziroma že ugotavljajo, kdo so resnični zajedavci te države in kdo je pojedel žito iz žitnice. Hvala.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

K repliki se je prijavil gospod Ivan Simčič, v nadaljevanju pa bodo razpravljali gospa Sonja Ramšak, Miran Pojbič, Marko Pavličič in Danijel Krivec.
Izvolite, gospod Simčič.

IVAN SIMČIČ (NeP): Hvala na besedi.
Repliciral bi gospe Hočevar. Povedal sem samo tisto, kar so povedali sindikati Ministrstva za

obrambo. V nedeljo imate koalicijo, vprašajte obrambnega ministra, kaj so mu povedali. Nič več. In ravno, ko so se nam pridružili bivši predsednik Državnega zbora in sedanji, bi samo še dopolnil mojo prejšnjo razlago, da gospod Veber bi bil dober mentor gospodu Virantu na mestu predsednika Državnega zbora, saj ima vse poslance približno na istih valtih. In ne komentira določenih poslancev, preden pravna država nekaj ne pove in sklene. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

Gospa Sonja Ramšak, izvolite.

SONJA RAMŠAK (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica. Spoštovani minister, državni sekretar!

Nisem podpisnica interpelacije proti ministru Gregorju Virantu, vendar današnji nastop predsednice Vlade in samega ministra Viranta je dal piko na i, da mi je žal, da nisem podpisana pod interpelacijo, spoštovana kolegica Hočevarjeva. Ravno zaradi tega, kar očitamo na tej strani, bom rekla, zopet tiste delitve vaši : naši, zgornji : spodnji, levi : desni. Jaz pa bom rekla, mi smo vsi skupaj poslanke in poslanci, delamo po isti ustavi in delamo po istih zakonih, ampak delamo še po nečem drugem, delamo po morali, po etiki, po spoštovanju, po kulturi dialoga. In to, kar se je danes dogajalo s strani ministra, ko je žalil na tej strani poslanke in poslance, je žalil Državni zbor, je žalil institucijo Državnega zbora, pa ni nihče z vaše strani oporekal temu nastopu. Nihče. In potem boste rekli, da ima minister Virant enaka merila. Nima jih, oprostite. Eni smo proti njemu, eni ste za njega. Jaz pa osebno proti ministru Virantu nimam ničesar. Imam pa proti temu, kar zahtevajo status integritete, morale in etike, in ko ti obsojaš druge, je prav, da se ti to v bistvu nekako po zakonu narave nekako vrne kot bumerang. In to se danes dogaja.

Glede na to, da se je zelo malo poslank in poslancev danes priglasilo k razpravi, sem tudi sama že razmišljala, da bi dejansko svojo napovedano razpravo odpovedala. Ampak, sem si rekla, če boš to naredila, boš v bistvu delovala v nasprotju s svojo integriteto. In kaj je moja integriteta? Celo življenje, od malega me vsi ali v šoli, ali v službi, ali kjerkoli poznajo po tem, da sem se vedno borila za tiste, ki se jim je dogodila krivica. Tudi danes, če bi se ministru Virantu godila krivica, če ne bi obstajali dokumenti, bi bila tista, na tisti strani, kot pravite, na vaši pravi strani, ki bi ga vzela v zaščito, pa ga ne morem zaradi tega, ker od prvega dne, ko sem prestopila prag tega parlamenta, sem nekako čutila zgroženost nad tem, kar se je dogajalo nad nad nekaterimi poslankami in poslanci. Pogrom nad nekaterimi. Pa na osnovi česa? Vsi govorite, da je treba spoštovati ustavo in zakone. Tudi jaz pravim tako, ampak ko obsojaš druge, pazi, da ne boš res obsojen tudi sam. In minister Virant, velikokrat sva, štiri leta

sva praktično vsak ponedeljek sedela na nekih delovnih kosilih, ko je še bil pripadnikov tako imenovane te strani, Slovenske demokratske stranke. Ko smo na strokovnem nivoju diskutirali v okviru vodstva strokovnega sveta Slovenske demokratske stranke o rešitvah in o tistem, kar bi bilo dobro za Slovenijo, jaz moram reči, da sem se velikokrat strinjala z njegovimi strokovnimi razpravami in moram tudi reči, da morda prvič, ko se nisem strinjala z njim, je bilo enkrat v zvezi z neko razpravo v zvezi z ustavo, ker pač saj veste, pet različnih pravnikov, pet različnih mnenj. Ampak to ne vpliva na to, ampak kdaj je izgubil pa moje zaupanje in integriteto pri meni. Tisti trenutek, ko se je odločil, da je, brez, da bi povedal tistim, ki so ga spoštovali in cenili, da bo ustanovil svojo stranko, da bo prevzel program tiste stranke in da bo šel na volitve z ljudmi, ki so ali zapustili Slovensko demokratsko stranko ali so bili iz nje izključeni. Da bo izkoristil svoje zveze, ki jih je imel v preteklosti in povabil v svojo stranko, kolikor vem, nekje okoli 16 načelnikov upravnih enot, pa vem, da so klice dobili tudi drugi. Takrat je gospod Virant izgubil integriteto in spoštovanje z moje strani.

In to, kar danes govorite in da danes praktično interpelirate kolega Iva Vogrina. On je res, tako kot je že tudi kolegica Novakova lepo povedala, jaz ga spoštujem. To, kar je naredil, je naredilo ogromno ljudi v tej državi. On je z dobrim namenom s svojim denarjem ustanovil podjetje, ga uspešno vodil, zaposloval ljudi, ampak v določenem trenutku je nekdo nekje odločili, da je treba pipico Ivanu Vogrinu zapreti. Pa ni Ivan Vogrin edini državljan ali pa podjetnik, ki se mu to dogaja. Zakaj ne obsojate tistih, ki so dovolili, da je Ivan Vogrin imel tako gromozanski kredit, ki ga ni mogel odplačevati, da ni mogel plačevati prispevkov, da Davčna uprava ni reagirala pravi čas. Zakaj ne obsojate tistih ljudi, zakaj mu niso takrat dali podjetje v stečaj, ko bi lahko te zadeve poravnal. Ne, v naši državi se za določene ljudi uporabijo instituti takrat, ko nekdo vrže lučko ali pa senco na tistega človeka, zato ker mu zaradi določene izjave, zaradi določenega dejanja ni všeč. In danes, ko govorite, kaj je Ivan Vogrin, in zdaj bom pa rekla, da je v bistvu že takoj na začetku v obrazložitvi interpelacije spoštovani minister Virant rekel: "Med petnajst in dvajset kazenskih postopkov o tej interpelaciji pove zelo veliko, ne vsega, imam še marsikaj drugega povedati, ampak pove zelo veliko, tudi prešteti jih niso znali." Gospod Vogrin je povedal sam, devet imunitet oziroma postopkov smo obravnavali na Mandatno-volilni komisiji, ampak minister Virant jih je naštel od petnajst do dvajset. Zdaj pa vas jaz sprašujem, zakaj se ob tem vprašanju niste zamislili, zakaj naša sodišča ne združijo vseh teh postopkov v en postopek? Ne. Treba je zapravljati davkoplačevalski denar, treba je človeka uničiti z devetimi kazenskimi ovadbami in tako naprej. Ampak v določenih primerih pa se postopki združujejo. In, kaj povzročimo s tem, če se vodi

proti gospodu Vogrinu devet postopkov? Devet sodnikov, devet senatov, devet tožilcev se je ukvarjalo verjetno s to zadevo. In je nedopustno, da je devet postopkov. To je problem naše države in to je problem zaostankov v sodstvu in to je problem naše pravične in pravne države. In gremo naprej. In naprej minister pravi: "Toliko o kredibilnosti prvopodpisanega. In v tej družbi se očitno dobro počutite tudi poslanci Slovenske demokratske stranke, ker niste izbirčni, kar se je treba spraviti na Viranta." Kaj je tu naredil minister Virant? Nedopustno za ministra, izrekel je vrednostno sodbo. Kdo daje ministru Virantu pravico do vrednostne sodbe? Jaz mislim, da nihče. Lahko jo izreka na svoj račun, ne pa na račun poslank in poslancev Državnega zbora. In gremo na prej. "Gre za izigravanje ustavnega reda," mišljena je bila interpelacija, "Državnega zbora in norčevanje iz državljanov in državljanov, ki tudi vam vlagateljem interpelacije plačujejo plačo." Zdaj se pa jaz tukaj vprašam, a se nihče ni vprašal, kaj je pa s plačo obeh državnih sekretarjev tukaj, zakaj morata državna sekretarja tako pridno tukaj sedeti, zakaj gospod Virant ne sedi. Ne, on se raje spreha tukaj po parku okoli Državnega zbora, vsaj tisto uro, ko je prejšnja vodja današnje seje dejala, da je gospod Virant na kosilu. Toliko o tem. Zakaj? Zato, ker morata pisati, da bo lahko gospod minister odgovarjal na vprašanja poslank in poslancev, na katera pa tako ali tako ne bomo dobili odgovora. In jih je zajeten kup.

Sedaj se bom pa usmerila tudi na tisti vsebinski del interpelacije in zopet se bom vrnila tudi na tisto, kar morda nekatere poslanke in poslance boli, to pa je k tako imenovanemu političnemu kadrovanju načelnikov upravnih enot. Poglejte, minister Virant dejansko ni reagiral pri imenovanju načelnika upravne enote Murska Sobota Dominika Štajnerja, ki je bil imenovan s strani ministra Senka Pličaniča, kajti Dominik Štajner je bil kandidat Državlanske liste Gregorja Viranta na državnozborskih volitvah leta 2011 in kot tak politično profiliran. Če bi bilo tako, da bi se vedno uporabljalo le strokovni kriteriji ne pa politična diskriminacija, se verjetno to ne bi dogajalo. Izrazito politično kadrovanje načelnikov upravne enote, kjer sta bila politična pripadnost in osebno poznanstvo prvi in edini kriterij, se je izvedlo na upravni enoti Maribor, kjer je minister Gregor Virant imenoval za načelnico Karin Jurše, njegovo sodelavko in kandidatko na listi Pozitivna Slovenija. Pri tem pa je ponovil razpis, na katerega se Karin Jurše prvič ni prijavila, okoliščina, ki nakazuje, da minister Gregor Virant tudi tokrat ni ravnal po strokovnih, ampak samo političnih kriterijih, je nedvoumno samo dejstvo, da na prvem razpisu ni bil izbran dotedanji načelnik Željko Vogrin, ki ga je kot primernega ocenila posebna natečajna komisija uradniškega sveta in ga je pred tem minister Gregor Virant ocenil z oceno odlično. Kaj je to? To je politična odločitev Gregorja Viranta. In še kaj ima možnost minister, ki je zadolžen za javno upravo. Vi zelo dobro veste,

da načelniki upravnih enot ne zapadejo vsi pod javni razpis, zato ker ima tudi minister pravico, da določeno kvoto načelnikov ponovno imenuje brez javnega razpisa. Pa kaj je to drugega kot v bistvu način političnega kadrovanja, če si mi vseč, če te bom spoštoval, te bom seveda še ponovno zaposlil in če si seveda naš, če pripadaš pravemu sistemu in pravi opciji. Če bi šli analizirati v zadnjih desetih letih vsa imenovanja načelnikov upravnih enot, bi prišli do tega, da gre v več kot 50 procentih za politično kadrovanje. Pa lahko me kar jutri prijavite ne vem kam, na katero institucijo, saj sem navajena že groženj, tudi s strani odvetnikov iz drugih držav, pa nihče ne reagira, toliko o dvojni morali.

In zanimivo. Primer, ki smo ga opisali, nanaša se pa na načelnico uprave enote Žalec in ko tako pravite, kako morajo vsi biti brezmadežni in tako naprej. Načelnica upravne enote Žalec Simona Stanter je bila prej sicer, pred javnim razpisom, zaposlena na Komisiji za preprečevanje korupcije in potem je bila imenovana za načelnico Upravne enote Žalec, ampak zanimivo, načelnica Upravne enote Žalec je bila že prej zaposlena tudi na upravni enoti, naredila je kaznivo dejanje, ker je nezakonito, izdala orožni list in je bila zato tudi obsojena. Ampak zanimivo, jaz je ne obsojam, ker če je preizkusi rok potekel in tako naprej, izpolnjuje vse pogoje za načelnico. Ampak dvojna merila, v enem primeru se to upošteva, pri drugih se to ne upošteva. In tu je tisto, ko pravimo na tej strani, da res politik pade na integriteti, morali in etiki. Naj mi bo dovoljeno še, čeprav vem, da se marsikomu zdi danes zapravljjanje časa, jaz pa mislim, da ne, da je takšnih razprav premalo, da smo preveč omejeni s poslovníkom Državnega zbora in da tisti, ki danes mislijo, da imajo bolj pametno delo, ja, mogoče res, ampak rezultati države so katastrofalni. In to nas mora skrbeti. Ko boste prišli v Državni zbor, da bo predsednica Vlade z nami 24 ur tukaj notri, da bo usklajevala ukrepe, ki bi bili potrebni, ko se bosta koalicija in opozicija poenotila, takrat bom pa rekla, to pa je ta prava koalicija, katero je treba podpirati, njene ukrepe, ko bo delala v dobro ljudi in državljanov.

In o dvojni morali in etiki, spoštovane kolegice in kolegi. Meni je žal, s to pogodbo, ki ste jo sklenili s Propiar družbo, seveda ni nič spornega. Sporno pa je to, da je ena od ustanoviteljic te družbe tudi Alenka Vidic, ki je žena ali partnerica, ker očitno glede na priimek nista poročena, ali živita v izven zakonski skupnosti, ki je tretirana enako, dejansko lastnica te družbe. In zanimivo, seveda skupaj z gospo Anjo Križnik Tomažin, in zanimivo ta družba opravlja piar, javno svetovanje tudi za druga ministrstva. In da se je prav zanimivo to, kar je prej govoril minister Virant, da se bo pokazalo, kdaj nastane tista spirala gor in dol, kdaj nekdo dobi več tista. Ravno ta družba je dobila v letu 2013 – zanimivo – ogromno novega posla, svetovanja in med temi so tudi Računsko sodišče, Ministrstvo za pravosodje, baje celo državna podjetja in tako

naprej. To je dvojna morala. In da danes minister pravi, da ne ve, kdo je lastnik te firme, v bistvu je bil pa na eni javni tribuni, kjer je bil celo partner te Alenke Vidic gospod Rok Praprotnik namesto gospoda Klemenčiča, ker se mu je zdelo neokusno, ker so ga mediji začeli povezovati s to firmo, in bil je minister Virant. In nič. Pa ne nas hecati, da mislimo, da minister Virant govori resnico. Ja ne reče ravno laž, mogoče pa nekaj vmesnega. Ampak to za enega ministra ni dostojno. In ko obsoja posamezne poslanke in poslance, spoštovane kolegice, in ko vi ne obsodite, ko govorite za enega, za gospoda Vogrina, da je dovolj, da so vložene obtožnice, da obstaja sum, da je naredil goljufijo, ja pa v Vladi imamo ljudi, za katere se sumi, da so opravili goljufijo, fiktivne pogodbe, ampak ne na račun svojega denarja in svoje firme, ampak na račun države, proračunskega denarja oziroma denarja lokalne skupnosti. Pa niste tega obsodili z eno besedo v tem parlamentu! To je problem naše družbe in naše integritete in morale.

In seveda zopet te sporne karte. Tu je zoper dvojna morala. Jaz takšne karte ne morem dobiti, niti ne bi pomislila, da lahko pokličem koga in rečem: "Joj, jaz si pa želim jutri na Bahame, a lahko dobim za polovično ceno letalske karte." Niti v sanjah. V življenju vse, kar plačan, plačam s svojim denarjem, zato mi pa eni očitajo, da ne poravnavam računov, ker nimam bogatih staršev, ker nimam morda kakšnega tajkuna, ki bi mi prinesel kakšno kuverto, zato ker se borim za pravično in pravno državo, ker obsojam kriminal in korupcijo, zato se to dogaja danes, kar se dogaja. In ker ne ločite, kaj je moralno in kaj je etično in kaj je integriteta enega javnega funkcionarja.

Meni je žal, da sem morala nekatere stvari lzpostaviti, ampak mislim, da je prav, da je bila danes ta razprava, da je interpelacija. Jaz moram reči, da jo bomo podprla. Nisem očitala strokovno, čeprav se ne strinjam v marsikateri stvari, ki jo predlaga minister Virant, ki z lahkoto ukinja polovico občin. Spoštovane kolegice in kolegi, jaz vam res predlagam, pojdite na teren po Sloveniji, pojdite v male občine in vam naj ljudje in zaposleni na občini povedo, kako težko so si priborili in kakšen napredek so naredili v letih, ko imajo dobre župane, ko imajo dobro vodstvo občine in ali so ljudje zadovoljni s tem. Mestna občina Celje je včasih zajemala območje Dobrne, Vojnika, Štor in Celja, ampak takrat Dobrna, recimo, ki je zelo mala občina, ni imela tega, kar ima danes in se razvoja. Jaz verjamem, da bi lahko imela še več, če bi, recimo, bila možnost, da bi bil pravi župan pa, da bi lahko kje kandidiral tudi za kakšna sredstva ali pa, da bi bil kakšen projekt podprt. Ali pa če bi se država kot solastnica nekih term obnašala na drugačen način, da bi celoten kraj lahko dihal. Ali pa, ko govorimo o občini Štore, tudi ta je iz mojega volilnega okraja, pa govorim o teh občinah, ampak bom govorila tudi še o manjših občinah, ko sploh nimajo krajevnega

urada. Pet tisoč ljudi nima možnosti urediti svojih zadev in morajo iti v Celje. Enkrat na teden nimajo krajevnega urada. In mi bi še kar ukinjali, namesto da bi dali določena pooblastila občinam. Kaj pa so upravne enote? Ali smo, kolegice in kolegi, pozabili, kaj se je zgodilo, kdaj so nastale upravne enote in zakaj? Zakaj smo pa vzeli pristojnost občinam, da opravljajo te posle za državo? Občine so bile sposobne opravljati prenesene naloge iz države na občine. Ampak ne, treba je bilo vzpostaviti neko novo strukturo javnih uslužbencev. In se je ta aparat razbohotil. In ne mi govoriti, jaz delam 37 let praktično, 32 let v javnem sektorju, 5 let v gospodarstvu, da ne poznam javne uprave, vem kako diha, vem, kako ljudje delajo. Kaj je problem naše javne uprave? Menedžment. To, kar je problem tudi v naših podjetjih v večinski lasti države ali pa celo v 100 % lasti, ker tisti, ki jih vodijo, so nesposobni, nestrokovni in kradejo za svoje žepe. In to je treba obsojati in to je treba obsojati tukaj in pokazati na tiste ljudi.

Ko je že bilo govora, ko je minister Virant govoril o revolucionarnem Zakonu o dostopu do informacij javnega značaja, seveda je pozabi pri tem omeniti to, da je šele po tistem, ko se je sestal s poslanskimi skupinami opozicije, ugotovil, zakaj bi bilo dobro vključiti v dostop do informacij za slabe kredite, ki ostanejo na bankah, ker smo mu razložili, da bodo nekateri prijatelji zahtevali, da ostanejo krediti na bankah in da se ne razkrijejo in da je bilo to vkalkulirano v ta zakon. In šele potem je prišlo do oblikovanja teh amandmajev. Res je, amandma ki ga je predložila potem Državljanska lista je bil malo širši, bila je tudi državna sekretarka takrat na pogovoru, ko smo z argumenti pokazali, zakaj morajo biti vsi slabi krediti razkriti; kdo jih je dal, kdo jih je odobril, kdo jih je sproduciral. In danes, če boste vprašali podjetnike, uničujemo dobra podjetja. Dobra podjetja ste prenesli na Družbo za upravljanje terjatev. Zakaj? Zato, ker so nekateri že vrgli oko na določena uspešna podjetja ali pa predvsem iz področja tudi turizma na to družbo, zato da banke tem družbam za polovico zmanjšajo vrednost in da eni so že veselo pokupili terjatve in tudi te firme. Pa saj to se vam dogaja in če ste na terenu potem to veste.

Tako da, spoštovani kolegice in kolegi, jaz bom vsekakor interpelacijo proti ministru podprla. hvala.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Gospod Marijan Pojbič, izvolite.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovan gospa podpredsednica.

Jaz moram na začetku povedati, da sem res zelo žalosten, razočaran, da imamo v naši vladi takšne ministre, kot je minister Virant. Predvsem bi pričakoval od njega več, ker je pač, kolikor je razvidno ima doktorat, ampak po tem, kar sem prebral, se sprašujem, ali ima doktorat

narejen na takšen način kot magisterij Alenka Bratušek, potem je to možno razumeti, kar je tukaj zapisano v odgovoru. Bom zdaj prebral in citiral stavek, ki je zapisan v njegovem odgovoru na interpelacijo. Zapisal je naslednje: "Pavšalni očitki vlagatelj dokumenta, ki ne temeljijo na dejstvih in dokazih, so navadno klevetanje, nedostojno in neprimerno za poslance Državnega zbora. Takšno ravnanje skupine poslancev (gospoda Vogrina in devetih poslancev SDS) znižuje že tako okrnjen ugled Državnega zbora." Znižuje že tako okrnjen ugled Državnega zbora. In jaz sem eden izmed tistih podpisnikov te interpelacije. To je zame nesramna žalitev. Torej, iz tega izhaja, če prav razumem, da sem sramota v tem parlamentu. In ljudje, ki so glasovali na zadnjih državnozborskih volitvah v mojem volilnem okraju – 40 odstotkov volilnih upravičencev v volilnem okraju je glasovalo zame in tretji mandat sem v Državnem zboru. Skoraj toliko glasov sem dobil, kot vse ostale stranke skupaj in vsi ostali kandidati skupaj. In eden izmed ministrov te vlade si dovoli na tak način izreči vrednostno sodbo o meni. To je skrajno neodgovorno, skrajno nedopustno, skrajno nesramno.

Dragi moji, kolegice in kolegi, ker si je to dovolil minister Virant, minister Vlade Republike Slovenije, tako govoriti o nas poslancih, bom pa zdaj jaz povedal, kaj si jaz mislim o gospodu Virantu in kaj si misli večina Slovencev in Slovencev o gospodu Virantu.

Zame je gospod Virant navaden arogantnež, zame. Čisti birokrat. In je zame zadnji človek v tej državi, ki bi lahko govoril o etiki, poštenosti, odgovornosti in politični higieni. Torej, spoštovani kolegice in kolegi, pogledajte si javnomnenjske ankete in boste videli, da si lahko Gregor Virant postavi ogledalo in tisto ogledalo mu kaže, kaj mislijo slovenske državljanke in državljani o njem. In, spoštovani kolegice in kolegi iz Državlanske liste, vas nikogar ne obsojam, vendar vam pa povem, dokler boste imeli takšnega predsednika, ki si bo dovolil takšne vrednostne sodbe o poslancih, ne boste prišli na en odstotek na anketah, verjemite mi. In o tem se morate vi zamisliti, jaz s tem nimam nobenih težav.

In zdaj, da grem malce naprej na to interpelacijo. Jaz sem prepričan, da je gospod Virant izgubil celotno svojo avtoriteto in vse, kar je doslej govoril, v drugi točki te interpelacije. Kot lahko ugotavljamo, je bil, ko so se te pogodbe, ki so zapisane tu, v tej drugi točki, ko so se te pogodbe podpisovale, je bil član te poslanske skupine, Poslanska skupina Državlanske liste, predsednik te strank, hkrati in on je danes trdil, da nič ne ve o teh pogodbah, da je to stvar predsednika, torej vodje poslanske skupine, in da on o tem nič ne ve. On pa predsednik stranke in član poslanske skupine. Ja, dragi moji, kolegice in kolegi, povejte, kdo, če lahko, nasede takšnim sprenevedanjem? Kdo v tej državi še bo sprejel takšno sprenevedanje? To ni možno, to ni normalno, to ni sprejemljivo, da si

gospod minister dovoli prenesti odgovornost na neko tretjo osebo samo zato, da bi zaščitil v tej koaliciji in vladi sebe in preprečil, da bi padla vlada. Pa tudi ne bi bilo potrebno, da bi padla, ker sigurno imate v Državlanski listi ljudi, ki so bistveno bistveno bolj odgovorni, bistveno bolj spoštljivi v tej naši državi in bi bistveno boljše opravljali funkcijo notranjega ministra, kot to opravlja sedaj Gregor Virant.

Da nadaljujem. V zadnjem času, v zadnjem letu dni je bilo v medijih marsikaj zapisanega o gospodu Virantu in o njegovi moralno-etični drži. Med drugim je bilo zapisano naslednje, če se spomnite malce nazaj, meni se zdi to izjemnega pomena in državljanke in državljani Republike Slovenije so si to vse zapomnili, bodite brez skrbi, ne bodo tega nikoli pozabili, če se spomnite, ko je prejemal nadomestilo za smrad v višini 22 tisoč evrov. In na koncu se je ugotovilo, da tam sploh ni stanoval. Prejemal je rento, ker je pač blizu odlagališča, ampak tam sploh ni stanoval. In brezsravno je prejemal 22 tisoč evrov. Druga stvar. Za 40. rojstni dan – to je vse iz medijev, tega si nisem jaz izmislil, to je vse zapisano –, ki ga je praznoval v protokolarnem centru Brdo, je naročil mize, stole, baldahine, tudi senčnike, ki so mu jih tja pripeljali, postavili in tudi odpeljali in zato je plačal samo 60 evrov. Pogledajte, če je to, mi lahko kdo to pojasni, ali je to normalno in logično, in če so to neke normalne cene za te storitve, potem ... ne vem.

Bil je tudi soavtor študije Upravljanje protokolarnih objektov, za katero je prejel 2 tisoč 170 evrov. Po zaključenem ministrskem mandatu je v letu dni prejel 61 tisoč 762 evrov in šele potem, ko so novinarji odkrili to zadevo, to problematiko, ker je hkrati delal tudi pogodbeno z makedonsko vlado in hkrati zaslužil preko 106 tisoč evrov pogodbenega denarja, je v proračun Republike Slovenije vrnil 18 tisoč 888 evrov in mislil, da bo slovenski narod to kupil. Da bo slovenski narod to kupil. To pa je, preden novinarji niso odkrili, zamočal. Potem naprej, bil je tudi soavtor kolektivne pogodbe za Rdeči križ, za katerega je njegov inštitut zaračunal 9 tisoč 300 evrov. In nadalje, ko je bil predsednik Državnega zbora je podpisal pogodbo za nakup 156 prenosnih računalnikov, ki so bili po oceni nekaterih preplačani za 80 tisoč evrov. Kje je ta denar? Zakaj to nikoli ni nihče razkril in odkril?

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Gospod Pojbič, to ni stvar interpelacije.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Še kako je, ker je vezana na integriteto. Govorimo o integriteti, spoštovana draga podpredsednica. In če bi danes slišali, kaj vse je govorila predsednica Vlade tu, ko je predstavljala program, in ne vem kaj vse, kaj je gospod minister govoril, kar so vse v zadnjih letih naredili in kaj bodo še naredili. Ali je to vezano na interpelacijo? Zato vas lepo prosim, če ste bila skozi tukaj, da me ne prekinjate, ker nimate nikakršne pravice, ker

ta razprava je danes šla v vse smeri. Prosim lepo, da...

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Sem bila tukaj in imam pravico po Poslovniku, da vas prekinem.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Vem, da imate, gospa podpredsednica, ampak prosim lepo, če so vsi ostali lahko vse povedali, dovolite meni še teh nekaj minut, da tudi jaz do konca povem in zaključim to svojo razpravo.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Izvolite.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Hvala lepa.

Hotel sem, ker ste me prek koncem prekinili, sem se hotel vrniti na nakup letalskih kart. Konec koncev te letalske karte morda sploh ne bi bile ne vem kako sporne, morda ne vem kako sporne. Vendar, veste kje je problem? Da je gospod Virant, minister za notranje zadeve, lagal. Zlagal se je. Tu je vse napisano, vam bom prebral, citiral bom vse, da ne bo kdo rekel, da sem si kaj izmislil, ker je vse tu napisano. Tega si nisem jaz izmislil. Niti ene besede. In bom prebral, in sicer napisano je, Dnevnik 18. 3. 2014. Virantove trditve in dejstva, piše naslednje: "Od Adrie nisem nikoli niti zahteval niti pričakoval kakršnihkoli privilegijev ali kakršnihkoli ugodnosti – 26. april 2013. Dejstvo: Virant se je pri kupovanju vozovnic obrnil neposredno na komercialnega direktorja Adrie ne pa na redna prodajna mesta in spletno stran. Motiv za to je lahko bila le pričakovana ugodnost. Drugič: Nikoli nisem vplival na te cene. Naročil sem ponudbo, jo dobil in plačal račun, kakršen je bil – 9. maj 2013. Dejstvo: Ne drži. Virant je vedel, da bo pri naročilu vozovnic preko Kostajnska zanje plačal manj. Ni šlo za klasično naročanje ponudbe, pri tem je Virant kot redni uporabnik letalskih prevozov zagotovo vedel, koliko stane vozovnica v redni prodaji. Za nameček so bili popusti, ki jih je dobil Virant, višji od popustov, ki jih za vozovnice iz njegovih razredov dopuščajo resolucije IAT. Tretjič: V letih, ko sem bil deležen ugodnosti, nisem bil javni funkcionar. – 9. maj 2013. Dejstvo: Ne drži, ugodnejših vozovnic je bil deležen tudi v času, ko je bil minister za javno upravo. Poleg tega etičnost in integriteta posameznika nista lastnosti, ki bi jih lahko funkcionar izklapljal v obdobjih, ko ni na javni funkciji. Četrtrič. Odstopil bom z vseh funkcij, če se ugotovi, da sem naredil kaj nezakonitega ali neetičnega – 9. maj 2013. Dejstvo: Virant kljub oceni KPK, da je nesprejemljivo, da so bile osebe, ki zasedajo pomembna delovna mesta v javnem sektorju prejemniki cenejših letalskih vozovnic Adrie, ki je v večinski lasti države, do včeraj ni odstopil. In četrtrič. Nakup letalskih vozovnic je urejala soproga – 14. oktober 2013 na zaslišanju KPK. Dejstvo: Ne drži, o njih se je dogovarjal tudi Gregor Virant osebno." Torej, spoštovani

kolegice in kolegi, je tukaj sploh še treba kaj dodati? Je tukaj še treba kaj dodati? Ali še lahko kdo izmed poslank in poslancev zagovarja takšnega ministra, ki govori o nekih velikih etičnih standardih, ki jih pa sam pri sebi ne upošteva? Vsakemu v temu parlamentu soli pamet, kako se morajo obnašati, kaj je tisto, kar je prav in tako dalje. Pri sebi pa počenja vse povprek, kar mu pade na pamet.

Zame je takšen minister nedostojen in seveda bom zaradi tega jaz tudi to interpelacijo proti njemu podprl.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa.

Naslednji ima besedo gospod Marko Pavlišič.
Izvolite.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): hvala za besedo.

Gospod Pojbič, seveda je marsikaj še za dodati v tej debati, predvsem to, da pri nekaterih ni problem dvojna morala, ampak je predvsem večji problem to, da so v celoti brez morale. Pa če vas smem opomniti, pozabili ste omeniti slovenski narod v svoji razpravi, kar sicer zelo radi počnete. Gospod Pojbič, vi ste član Poslanske skupine SDS, dajte naštet, prosim, nekaj pogodb, za katere veste, da so podpisane s Poslansko skupino SDS. Ena, dva, tri, štiri, pet, izvolite, kot replika, naštejte, saj jih veste iz glave. To pričakujete od članov poslanskih skupin, da vemo za vse, kaj je podpisano, bom rekel tako, iz glave. In preberite, kdo je podpisan pod te papirje, s katerimi mahate tam čez. Preberite, kdo je podpisan spodaj, ker tisti vedo, kaj so podpisovali, drugi, pogledjte, žal ne.

Poslanec Vogrin je omenil, da je davčna ugotovila, da ni bilo nič narobe z onimi posli, ki mu jih očita KPK. Ja, verjetno so bili davki plačani, to pregleduje davčna. Davčna ne pregleduje vsebine teh pogodb in tega, kar je KPK očitala. Davčna pač pogleda, če so davki plačani, in ja, verjetno so bili davki plačani, saj je šlo iz računa Državnega zbora ta zadeva in je že po tej logiki moralo biti poskrbljeno tudi za ta način.

Večkrat je bila omejena bivša članica Poslanske skupine Državlanske liste gospa Truda Pepelnik. Gospa Truda Pepelnik je bila pravnomočno obsojena na Višjem sodišču. In to je bil razlog za to, da ni več članica poslanske skupine. Ne vem, kakšne imate vi kriterije, kakšna bi morala biti kazen, da bi se to zgodilo pri vas, ampak tukaj je bil razlog pravnomočna obsodba.

Gospa Jerajeva je omenila nekaj glede racionalizacije javne uprave. Ni bila pa jasno, ali bi po njeno morali to racionalizirati ali ne. Naj pove jasno, ali se zavzema za to, da je treba racionalizirati ali ne, in bomo videli, da zelo verjetno podpira gospoda Viranta v teh namerah.

Gospa Irglova – nekaj kart so toliko časa pregledovali. Preberite si poročilo KPK. To poročilo govori o tisočih kart, ki so jih pregledovali, ko so začeli odpirati to zadevo, so naleteli na tisoče kart in zato je trajalo, po njihovih besedah, toliko časa. Ja, seveda ni bilo vseh tisoč kart vezanih na gospoda Gregorja Viranta, nekaj jih je bilo njegovih, ampak ko so šli pregledovati celoto in če se resno lotiš zadeve, pač pogledaš vse, kar je s tem povezano. In gospa Irglova, ki je žal ni tukaj, pa verjamem, da posluša in bo odgovorila, za našo pogodbo nismo preverjali sorodstvenih vezi, me pa prav zanima, če ste pregledovali sorodstvene vezi za vašo pogodbo, za vašega učitelja angleščine. Ali ste tam preverili sorodstvene vezi? Imeli ste učitelja angleščine, ne?

Gospa Sonja Ramšak, lepo grem po vrsti, da malo odgovorim, kar je bilo vse sklevetano tukaj v Državnem zboru. Gospa Sonja Ramšak, koliko časa ste vi na sceni oziroma vaša stranka in koliko časa DL? To si odgovorite. In koliko je za vse našete slabosti državne uprave, ki ste jih na dolgo in široko razlagali in povezovali z občinami, koliko je za to odgovorna vaša stranka in koliko naša. Za vse minulo delo, vseh 20 let, verjetno, je odgovorna Državljska lista, saj smo vendarle že 2 leti tule, seveda. In kako niste vsega tega popravili, takrat, ko ste imeli štiri leta časa? Ja, Virant je kriv tudi za tista 4 leta. In gospod Janša je popolnoma nesposoben in tega ni uspel urediti. A ne da, gospod Grims? Ampak, poglejte, da ne bom samo, bom rekel, grdo govoril o vas, moram reči, da si večina Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke zasluži pohvalo. Že v prvem poskusu so namreč uspešno prestali test. Tistih devet, ki so sopodpisani pod to interpelacijo, pač ima očitno danes popravni izpit. Drugače si ne znam razložiti, zakaj je bilo samo 9 podpisanih. Verjetno morajo opraviti popravni izpit, ker v prvo niso opravili svojega dela tako, kot je bilo treba. In gospod prvopodpisani verjetno danes opravlja sprejemni izpit, drugače, oprostite, si tega ne znam razložiti. Sicer bi bilo pa zelo zelo čudno, če ne bi poslanec, ki ima težave z organi pregona, vložil interpelacije proti ministru za notranje zadeve. Znašel se je namreč v težki stiski. Z veseljem bi verjetno interpeliral sodnika, pa ga ne more. Z veseljem bi interpeliral tožilca, pa ga ne more. Z veseljem bi verjetno interpeliral tudi vse tiste, ki so ga ovadili, pa tudi njih ne more. In zato je nekako logično, da bo pač interpelirali notranjega ministra in si poskušal na ta način olajšati vse svoje travmatične bolečine, ki mu jih to vse skupaj prizadene. In bo pač interpeliral ministra, ministra, ki personalizira boj proti takšnim, kot je prvopodpisani pod interpelacijo. Kaj je namen interpelacije in kaj tukaj imamo, zakaj imamo to interpelacijo? Že v ponedeljek sem omenil, interpelacijo imamo samo zaradi tega, ker nekdo stalno poskuša vzbujati ta občutek, da smo v izrednih razmerah. Da smo v izrednih razmerah. In zakaj potrebuje vzbujanje

tega občutka, zato ker v izrednih razmerah lahko kriminalec postane junak. In zato so dopuščena vsa pravna in politična sredstva. Že stari Rimljani so vedeli, o čem gre beseda *Abusus non est usus*, sed *corruptela* – Zloraba ni uporaba, ampak pokvarjenost. In to kar se dogaja danes in to kar se je dogajalo še nekaj interpelacij nazaj, ni nič drugega kot navadna zloraba in iz tega izhaja pokvarjenost. Ampak glejte, saj tukaj sploh ne gre za interpelacijo, bom rekel tako, že v tem sklicu smo imeli kar kakšno interpelacijo, ki je imela neke primerne vzroke, ali pa bom rekel, je bilo prav, da smo o tem debatirali. To sta bila, recimo, primera izbrisanih ali pa Factor banke oziroma likvidacija bank. To so bile teme, o katerih je bilo vredno razpravljati. In je prav, da si povemo, kaj mislimo, in se potem odločimo, ali je minister ravnal narobe ali prav, in to smo naredili, na koncu smo pač sprejeli odločitev. Ampak glejte, tu danes sploh ne gre za interpelacijo, ampak gre za konfirmacijo, konfirmacijo za vso dobro delo, ki ga je opravil v svojem mandatu minister. Boj proti korupciji, boj za transparentnost, reševanje desetletje v kot postavljenega problema izbrisanih in še marsikaj drugega. Saj veste, kaj pomeni konfirmacija? To po Slovarju slovenskega knjižnega jezika pomeni uradna potrditev, se pravi uradna potrditev dobrega dela, danes se tu dogaja. Zakaj? Zato ker če bi imeli eno slabost v njegovem delu, v delu ministra, bi jo navedli v interpelaciji. Pa niti ene niste našli. Niti ene. In zato ste se zatekali v neke čudne razloge, ki sploh nimajo veze z interpelacijo in zaradi česar je ta interpelacija zloraba. V SDS menite, da bi minister Virant moral oditi s svojega položaja. Pa vas jaz sprašujem nekaj drugega. Po katerih kriterijih tako menite? Po čigavih kriterijih? Po vaših kriterijih ali morda po kriterijih koga drugega? Po kriterijih ministra Viranta to menite. No, me veseli. Verjetno vam je gospod Virant spisal tudi etični kodeks vaše stranke, pa boste znali verjetno povedati, kateri so ti vaši kriteriji, ki ste jih povzeli po njemu, ki vam jih je pripravil, ki vam jih je pripravil, ne, in ki jim še dandanes sledite. Skratka stranka SDS sledi nekim kriterijem, prosim, naštejte jih. Čeprav so to morda od ministra Viranta ti kriteriji. Našajte jih. Glejte, nekoč pred davnimi časi je vsak sodil po svojih kriterijih. To so bili časi barbarskih hord. Ampak od takrat dalje je razvoj civilizacije, vsaj večini izmed njih, šel nekako naprej in je prišlo do poenotenja kriterijev in so za razsodbe potrebne ustrezne inštitucije. Seveda je prav in nujno, da ima tudi vsak sam pri sebi svoje kriterije, po katerih deluje. In jaz vas sprašujem za te vaše kriterije. Povejte jih, da bomo vedeli za drugič, ali je to pravnomočna obtožnica, je to navadna obtožnica, je to pravnomočna obsodba, je to navadna obsodba. Kje je tista meja, ko nekdo lahko opravlja javno funkcijo in kje je ta meja presežena. Povejte to. To sem v ponedeljek spraševal gospoda Tanka, ni bilo odgovora, danes sprašujem gospoda Grimsa.

Povejte te vaše kriterije, kje je ta meja. Ampak glejte, saj tukaj imamo opravka s tistimi, ki po vzoru nekih drugih dni, nekih dni, ko je bilo še nekako smiselno, mislim, ko so nekateri hodili v Kumrovec in tam in so kričali: "Ja ne priznajem ovaj sud!" S tem imamo tukaj opravka. Zdaj mene res zanima, kakšni so ti kriteriji, in prosim, če jih lahko poveste. Sicer pa tukaj gre za interpelacijo proti ministru. Gre pa tudi za interpelacijo proti Državlanski listi. Gre tudi za interpelacijo proti vladi, ki jo vodi Alenka Bratušek. Ampak zakaj nas vse skupaj interpelirate? Interpelirate nas zato, ker se borimo proti korupciji, tudi včeraj je bilo, recimo, neko dejanje iz tega konca, zato ker se borimo za transparentnost Zakona o dostopu do informacij javnega značaja, je marsikoga zelo prizadelo in se zdaj oglašajo tam čez, zato ker se je rešil problem izbrisanih in nenazadnje tudi zaradi programa, ki mu sledi tudi minister, programa stranka, katerega zadnje dejanje je nasprotovanje dviga DDV. Hvala.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Gospod Pojbič se je še prej prijavil k repliki.
Izvolite. Ste bili narobe razumljeni?

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): spoštovana gospa podpredsednica, hvala lepa.

Poglejte, kako se je točno pokazalo dejstvo, ko sem rekel, da imajo v Državlanski listi odlične kandidate za ministre, potem imajo pa Gregorja Viranta za ministra, ki je pokazal svoje sposobnosti, svoje kvalitete in vse tisto, kar sodi zraven, o čemer danes govorimo. Gospod Pavličič, jaz mislim, odlično, pravi minister bi bil po moji osebni oceni, po tem, kar ste zdaj povedali. Res, vsaka vam čast.

Govorili ste danes, da v Slovenski demokratični stranki delamo čisto vse, da bi poskušali delati v tej državi izredne razmere. Gospod Pavličič, lepo vas prosim, vi ste gospodarstvenik. In če ste gospodarstvenik, kar jaz mislim, da ste, bi morali še kako dobro vedeti, da smo v izrednih razmerah, da ste državo ta koalicija in vlada pripeljali pred bankrot. 30 milijard je zadolžena država, na 80 % BDP smo prišli. In vi govorite, da nismo v izrednih razmerah. In vi govorite, da nismo v izrednih razmerah! Poglejte, 130 tisoč brezposelnih. Ali to za vas niso izredne razmere? Pri 500, 600 tisoč zaposlenih in tako dalje. Govorili ste, da je gospod minister interpeliran zato, ker se bori proti korupciji. Gospod Pavličič, verjemite mi nekaj. Veste, kdaj bo šla prava bitka proti korupciji? Ko se bodo raztrgala ta omrežja, omrežja, ki so se v tej državi od osamosvojitve zgradila. Takrat bo prava bitka proti korupciji. In ko bodo vsi podsistemi in sistemi delovali tako, kot je treba, da se bo začela ta korupcija preganja do vseh enako, pravično, da se ne bodo ene mape dajale v predale in da bo protikorupcijska

komisija delala tisto, kar je njena naloga ne pa politično preganjala nekatere državljanke in državljane. Takrat bomo mi nastopili pravo bitko proti korupciji. In ko bomo v tej državi in tem Državnem zboru sedeli ljudje, ki v to verjamemo, da za to borimo in to delamo.

In za konec še, gospod Pavličič, če vi lahko zagovarjate to, kar je vaš predsednik stranke in minister gospod Virant naredil v zvezi z nakupom letalskih kart, potem verjemite, da je boljše in mislim, da je moja napaka, če sem vas prej ...

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR: Tri minute.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): ... če sem vas prej omenil, da bi lahko bil v tej vladi namesto Viranta minister. Mislim, da sem se zmotil. Oprostite.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Gospa Sonja Ramšak ima repliko.
Izvolite.

SONJA RAMŠAK (PS SDS): Hvala. Saj bom čisto na kratko.

Gospod Pavličič, jaz vam svetujem, da si pogledate magnetogram, kaj sem jaz govorila o javni upravi. Nisem govorila, da je odgovornost na Državlanski listi. Povedala sem, da z bogatimi izkušnjami vem marsikatero stvar, na kakšen način se dogaja, in z besedo nisem omenila Državljanske liste, da je odgovorna za stanje v javni upravi. Sem pa povedala, na kakšen način se pa omogoča politična korupcija. In veste, kjer je integriteta, tam ni korupcije. In korupcija je to, kar je počel gospod Grega Virant z letalskimi kartami. V bistvu je v koruptivno ravnanje pripeljal nekoga drugega, ki je zaposlen na Adrii, in to je škodljivo. In vsak klic kakršnegakoli poslanca, ministra ali koga v kakšen kabinet za zaposlitev koga ali pa primerne kandidata, to je korupcija in to je padeč integritete.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Še gospod Franci Breznik je želel repliko.
Izvolite.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Prvič, glede svetovanj, ki se tiče piar nastopov poslancev, v katerem je v bistvu ena izmed točk današnje interpelacije. Poglejte, lahko greste do gospoda Jožeta Tanka, vam bom takoj dal pogodbe, s kom smo delali. Sam moram priznati, da smo se celo morali poslanci SDS vpisovati, stroga prisotnost, na teh sejah niti niso imeli možnost vstopa pred kamere tisti, ki imajo manj izkušenj. In pogledajte, tako je tudi prav.

Druga zadeva, kar se tiče kart. Poglejte, ne gre za to, za te subjektivne presoje

v današnji interpelaciji. Hude obtožbe glede laganja javnosti kar se tiče letalskih kart, s katerimi je danes gospod Pukšič detajlno opozoril, točno maile, korespondenco, ki ga osebno poznam, torej z bivšim komercialnim direktorjem gospodom Kostanjškom. Zakaj ga nisem jaz ali pa kdo drugi poklical, ki sem ga poznal? Ker se to pač ne dela. Zato, ker sem poslanec v Državnem zboru ali pa sem minister. Treba je plačati in se voziti tako kot ostali ljudje, če pa hočeš luksuz "trajbati", po domače, kot rečemo v Lenartu, potem pa moraš doplačati za ta luksuz. To je dejansko. Zdaj pa pogledajte točno korespondenco, kaj se je dogajalo na Adrii; poslali so mi moji kolegi iz Adrie, pogledajte bom kar prebral. "Prva stvar po kavici na oddelku, ko se odprejo telefoni, je bil razburjen klic Viranta osebno in ne tajnice. Imel je karto za turistično klaso v rokah, beri, peljati bi se moral z navadno rajo. Uslužbenka Vanja mu je pojasnila, da prostora v biznis klasi ni več in da tam ne more dobiti prostora. Sledil je pravi izbruh, aroganten napad poln groženj, skratka, takšne komunikacije navajena uslužbenka je bila na meji živčnega zloma. Rezultat, čez čas je priletel Kostanjšek in zadeva se je uredila, nekoga se je pač degradiralo, vrglo v nižji razred." To je ta drugi del zgodbe. Torej ne samo, da poceni pride skozi, ta aroganca do državnega podjetja, katerega so ljudje za 80 milijonov evrov dokapitalizirali, leta 2011 50 milijonov. To ni problem teh kart, ni problem kart, če si jih midva kot kolega vzameva pri, ne vem pri Austria Airlines ali pa ne vem kateremu letalskemu prevozniku, ki ni v državni lasti. To ni ta problem, problem je, da je podjetje v državni lasti. Problem je, da jih ljudje, ki so na meji – pa ne bom zdaj govoril o socialni pa o težkem stanju –, morajo preko davkov plačevati in dokapitalizirati ta podjetja. To je problem. In tukaj potem vstopi, to je pa mimo vsake subjektivitete, to je zdravorazumsko, in ta človek se je imel za nadangela Gabriela in kazal s prsti na moje poslanske kolege, ki so sedeli tukaj notri. In je kazal, kdo je primeren in kdo neprimeren. In danes sem govoril, pogledajte, v svoji razpravi, o dveh točkah. Govoril sem, kje je ta zdrava razumska meja v evropskih državah in kje je tukaj. In največje zlo, ko te dobijo kot politika, je, da si se okoristil z javnim dobrim, z javnim denarjem. To je največja kršitev, pa če gre tako kot pri nemškem predsedniku za 700 evrov, sedaj opran krivde, ampak za 700 evrov je nemški predsednik moral odstopiti. Razlika pri eni karti pri gospodu Virantu pa je bila 700 evrov. Ne boste me nikoli prepričali, da lahko v biznis klasi pri Adrii letiš za manj kot tisoč evrov na najbolj ...

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Gospod Breznik, čas za repliko je potekel, tako da prosim, če sklenete misel.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Hvala ... In to je tisto, o čemer se pogovarjamo, in o tem ne

morem... Pogledajte, ko se postaviš na neki piedestal in učiš integritete, poštenosti, tudi jaz se ne morem, ker menim, da tudi imam kakšne napake, tudi jaz se ne morem, ampak potem moraš res stati. In mi smo te standarde sprejeli, gospoda Viranta, vsi smo jih sprejeli na koncu. In zdaj pogledajte, zdaj pa ugotavljamo, da imamo največjega grešnika med nami ...

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala, gospod Breznik. Gospod Breznik, čas vam je potekel. Boste sami zaključili?

FRANC BREZNIK (PS SDS): Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Postopkovno, gospod Pavlišič.
Izvolite.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Gospod predsednik, prosim če gospodu Brezniku organizirate individualno izobraževanje iz tega, kaj je replika in kaj ni. Namreč, veliko je govoril o nekih letalskih kartah, ki jih jaz v svojem nastopu niti enkrat nisem omenil, bilo je to tri interpelacije nazaj, ko sem omenil, ja, letalske karte, nekaj 200 evrov, tam nekam v Skandinavijo so letele, ampak danes pa o tem nisem govoril, tako da to ni bila nikakršna replika.

In drugič, bi postopkovno predlagal, če lahko na te ekrane daste spletno stran investing.com, na kateri bo razvidno, da je trenutna obrestna mera desetletnih slovenskih obveznic 3,426 %, kar jasno kaže na to, da nismo v izrednih razmerah oziroma v tem, kar je gospod Pojbič ugotavljal. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala. Pri repliki je resnično treba biti pozoren. Če nekdo misli, da je bil narobe razumljen, potem seveda lahko sledi replika, sicer pa to ni replika, ampak najbrž razprava.

Naslednji razpravljavec pa je gospod Danijel Krivec.
Izvolite, gospod Krivec, imate besedo.

DANIJEL KRIVEC (PS SDS): Hvala, spoštovani predsednik, za besedo. Lep pozdrav vsem prisotnim, ministra trenutno ni, vendar lep pozdrav tudi njemu.

Na začetku te seje je premierka Alenka Bratušek omenila, da je to najslabša interpelacija, najslabše pripravljena interpelacija v vsej zgodovini, ampak isto je govorila tudi ob ponedeljkovi interpelaciji, tako da se bo morala odločiti, katera je najslabša. Ampak v primeru gospoda ministra Pikala se je v oddaji Epilog že pokazalo, da ima veliko lukenj in da ima kar težave, ko mora zagovarjati stvari, ki so mu bile očitane tudi v interpelaciji. Tudi pretekle interpelacije, o katerih se je takrat govorilo, da so nepotrebne, brezpredmetne in tako naprej, so se v nadaljevanju izkazale kot prave, oziroma usmerjene v prave probleme. Spomnite se primerna Kresal in NPU, gospoda Lukšiča, kjer

se je jasno pokazalo, da so bile Stožice problematične, in je bilo kar nekaj vračila denarja in tako naprej. Tako da predlagam kolegom, da počakamo do glasovanja, pa bomo videli, kaj je s temi interpelacijami.

Minister Virant pravi, znižujemo ugled Državnega zbora tisti, ki se podpišemo pod interpelacije in s tem izigravamo ustavni red, znižujemo kredibilnost Državnega zbora in se norčujemo iz državljanov in državljanek. Jaz moram reči, da sem podpisan pod to interpelacijo, in še ne norčujem iz ničesar, še manj pa, da bi hotel vplivati na nekredibilnost Državnega zbora ali pa da bi kršil kakšen ustavni red. O tem bi se lahko vprašal minister Virant, kdo znižuje kredibilnost Državnega zbora. Ko je bil predsednik Državnega zbora, je naredil Državnemu zboru, zaposlenim, predvsem pa poslancem, veliko veliko moralne škode v svojih izjavah, nepremišljenih in neuskkljenih z vsemi drugimi deležniki v Državnem zboru. Tako da, ko govorimo o tem, kdo znižuje integriteto Državnega zbora, je prvi na tapeti minister Virant v vlogi predsednika Državnega zbora. Poglejte si njegove izjave za medije v določenem obdobju, ko je načrtno zbijal kredibilnost poslancev v Državnem zboru. Da ne preidemo na to, kako je obsojal določene poslance, ki so bili samo v postopkih, ki so jih mediji prenesli pred Državni zbor, še preden so bili kakorkoli obsojeni ali pa jim je bila dokazana kakršnakoli krivda. In v tem primerih nihče od poslancev ni bil tak, da bi vnaprej obsojal kogarkoli iz Državnega zbora, minister Virant, takrat v vlogi predsednika Državnega zbora, si je pa privoščil soditi o posameznikih v Državnem zboru. In to počne še vedno.

In druga stvar, zaradi katere sem jaz podpisal to interpelacijo, je to, da res veliko dela, ampak tudi veliko laže. In tudi kadar dokažemo laži, se spreneveda, in tudi kadar dokažemo laži drugim ministrom, ki so iz njegovih vrst, jih vzame v bran in jih štiti in s tem dokazuje svojo dvojno moralo. Ob tem, da piše etični kodeks za javne uslužbence, istočasno pa zahteva od teh uslužbencev, da mu dajo karte pod mizo. To je ta dvojnost, ki jo izkazuje venomer in tudi danes, pred tem državnim zborom, ni odgovoril na nobeno vprašanje, na noben očitek v interpelaciji ni bil sposoben odgovoriti. Ves čas je govoril o svoji pridnosti, marljivosti, o tem, kako dela z upravnimi enotami, kako pripravlja programe za spremembe na področju lokalne samouprave, kako "špara" tej državi. To je vse, kar je razlagal. In jaz takemu ministru, ki se dobesedno laže, težko tudi naprej zaupam. In zato bom tudi podprl interpelacijo.

Prej je bila omenjena tudi Truda Pepelnik in govora je bilo o pravnomočni obsodbi. Ja, ampak, kolega Pavlišič, gospa Truda Pepelnik je naredila napako v svoji službi, napako v nekem postopku. Gospod Gregor Virant pa za lastne potrebe izkorišča javne uslužbence v neki drugi družbi, ki je v državni lasti. Če to primerjamo, bi jaz Trudo Pepelnik z

veseljem podprl v Državnem zboru, ker niti ne vem, za koliko je obsojena, ampak ona je naredila napako v upravnem postopku, in to nenamerno in ne za svojo korist. Gospodu Gregorju Virantu pa glede na vse očitke, ki so v medijih, na žalost jih vsi beremo in minister jih ni demantiral niti v eni točki, težko zaupam. Najprej govori, da se vse žena dogovarja, kar bi skoraj verjel, glede na to, da slišim, da žena v tej družini ukazuje, potem se pa izkaže, da on po mailih kontaktira s svojimi prijatelji. Dvomim, da si kdo v tej združbi dovoli na tak način pridobiti karte pod mizo, ker to so karte pod mizo. Bodimo realni. Kdor zavaja, naj si sam pripiše. Karte se kupujejo na "šalterjih", kupujejo se v nekih birojih in tako naprej, ne pa pri nekem direktorju nekega sektorja, ki je slučajno tvoj prijatelj. Tisti, ki to misli, bo moral pošteno dokazati, kaj je s tem.

Rečeno je bilo tudi, da smo na nek način nepošteni tisti, ki smo to podpisali, to peticijo oziroma to zahtevo za interpelacijo. Jaz moram reči, da se ne štejem za nepoštenega. Tako je bilo prej s strani kolega Kurnjeka rečeno, v njegovi razpravi, lahko si pogledate magnetograme. Jaz moram reči, da sem zavestno in pri polni zavesti podpisal. In povem še enkrat, dokler mi minister laže, tako kot minister Omerzel, ko smo mu v postopku dokazali, da se je eklatantno zlagal, ko smo mu dokazali, da se je zlagal na odborih, da se je zlagal v Državnem zboru, ko je zagovarjal svojo interpelacijo, ko ni znal pojasniti razlike med njegovim podjetjem, ki je dalo eno izjavo, in zagovorom v interpelaciji, ki je bil kontradiktoren, in ko minister Virant to pokrije, potem se res vprašamo o dvojnih merilih pri vseh ostalih.

Tudi ko govorite o imenovanju načelnikov upravnih enot, v obrazložitvi, ki jo je Ministrstvo za notranje zadeve podalo, govori o tem, da je minister za notranje zadeve ocenil, da je za zagotovitev profesionalnega, politično nevtralnega, prijaznega in učinkovitega delovanja upravne enote Grosuplje primerno ponoviti postopek. Nikjer ne govorimo o nezakonnosti, to kar želite vi, in kar pravi tudi ministrica zdaj v medijih, minister se je sam zavzel, da bo odstopil, če se glede letalskih kart izkaže, da je kršil zakon, in pričakujem, da bo to tudi storil. Lepo, ampak potem zahtevajte to tudi od ostalih. Tudi ko so bili imenovani za načelnike upravnih enot, ni bilo nobene kršitve zakona, vsi postopki so bili transparentni. In ne govoriti o dvojnih merilih, povejte, da je politično kadrovanje in bomo vsi zadovoljni, ne da se zgražate nad Gašpar Gašpar Mišičem, na drugi strani pa vaš kolega Jenko ni problem. To so dvojna merila, o katerih ves čas govorimo, in tega ne morete zanikati.

Minister Virant je rekel, "Krasna združba se je spravila name". Jaz nimam nobenih težav, lahko se pogovarjamo tudi naprej, vendar se minister očitno noče z nami pogovarjati. Tudi okrog drugih problematik ne. In še enkrat, tudi ko je bil predsednik Državnega zbora je kvečjemu škodil

Državnemu zboru ne pa koristil, kajti na vsak način je skušal znižati kredibilnost Državnega zbora kot takšnega, in to se nam otepa ves čas. In tega mu jaz ne morem odpustiti.

Prej je bilo tudi zavajanje z njegove strani, govoril je o kolegu Vogrinu, da je v 15, 20 postopkih, v resnici je v 9. Tudi tu se vidi njegova pravniška modrost oziroma njegov doktorat. Nekdo s tako visoko titulo si ne more privoščiti, da opleta v Državnem zboru s takšnimi dezinformacijami. Tega si niti vi kot poslanci in kolegi ne dovolite.

Razlagal nam je, da je njegova glavna skrb, da ga skrbi javnost slabih kreditov, v prejšnji razpravi, namera o združenju občin, nam je razlagal, pa še to je rekel, da tisti, ki smo to podpisali, bi želeli policiji nadeti uzde. Se pravi, minister se enači s policijo. Tudi ta njegova izjava je zame zaskrbljujoča. Jaz vsaj upam, da policija deluje neodvisno od tega, kdo je minister, ampak minister ves čas v svojih razpravah enači sebe in policijo. Jaz močno upam, da je policija neodvisna od ministra Viranta, kajti v nasprotnem primeru se res sprašujem, ali je teh 10 podpisnikov še na nek način varnih pred kakšno stvarjo. Da ne bo pomote, tudi sam sem imel dostikrat opravka s Komisijo za preprečevanje korupcije in vem, kako hitro deluje in kako deluje, in zato sem še bolj prepričan, da v primeru ministra Viranta ni svojega dela opravila, ni pogledala vseh dokumentov, ki so bili vezani na letalske karte, in niso bili vsi postopki transparentni. Ko pride pa na mizo v interpelaciji in kolega Vogrin pokaže še pogodbo, v kateri se pokažejo še povezave znotraj Komisije za preprečevanje korupcije in ministra, je pa še toliko bolj upravičena skrb in bojazen, da se nam bo ponovno, v naslednjem koraku minister lahko zlagal, kajti niti na eno trditev do zdaj ni dal korektnega odgovora. Kadarkoli je problematično, vstane in gre iz dvorane, tako kot je naredil pri prvi interpelaciji.

Prej je bilo rečeno, da mu je kolega Tonin postavil lepa vprašanja. Jaz verjamem, pa tudi takrat, pri prvi interpelaciji, mu je postavil lepa vprašanja in se je pogovarjal na hodniku z gospodom Toninom. Seveda, zato Tonin v tisti interpelaciji ni postavil vprašanja letalskih kart. Zdaj so pač na tapeti, kajti prej je gospod Tonin povedal eno dejstvo, naj tisti, ki je brezmadežen, prvi vrže kamen. Pa poznamo tudi še kakšen drugi rek v tej Sloveniji, da ima laž kratke noge. In minister je to večkrat dokazal in zato je prav, da zapusti svoj položaj.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima gospod Zvonko Lah, pripravi pa se mag. Andrej Vizjak. Izvolite, gospod Lah.

ZVONKO LAH (PS SDS): Hvala lepa, gospod predsednik, za besedo.

No, jaz v svojem govoru ne mislim ponovno in večkratno ponavljati tisto, kar so že kolegi pred menoj, tiste napake, ki so bile pač

napisane v interpelaciji, in argumentirati, ker je za mene očitno, da za ministra Viranta obstajajo dvojna merila.

V času, ko je bil predsednik parlamenta, je vedno poudaril ničelne tolerance glede samih funkcionarjev. Odločitve njegove, čim je KPK odločil o primeru Janeza Janše in Zorana Jankoviča, je bilo zanj takoj razumljivo, da morata oba odstopiti v vseh funkcijah, preden se je kaj dokazalo. V primeru njegovega ministra Omerzela pa čisto drugače, počakajmo, dokler ni obtožen pravnomočno, je pač nedolžen. Zakaj takšna merila? Danes smo tukaj videli tudi vrsto stvari povezanosti KPK in stranke Državljanske liste. Mene je takrat čudilo, kako je najprej za informacijo izvedel takratni minister Virant, o KPK, danes me ne čudi ta informacija, ki sem jih danes slišal, saj je verjetno bil mogoče dnevno celo seznanjen z delom KPK.

Imam pa pripombe na njegovo delo kot ministra, predvsem kar se tiče lokalne samouprave, ker je bilo tukaj že s strani kolegov povedano, da izgleda, da njegova stranka in njegovo delovanje seže od upravnih enot navzgor, navzdol pa nič. Čeprav je zadolžen za lokalno samoupravo. Tudi vsi zakoni, ki so bremenili lokalno samoupravo: davek na nepremičnine, potem katastrski dohodek, Zakon o financiranju občin, Zakon o lokalni samoupravi ... Njegovo delo je šlo vse v smeri, kako otežiti lokalno samoupravo, čeprav bi on moral biti minister oziroma je minister, ki bi moral lokalno samoupravo zagovarjati pred drugimi državnimi organi. Tudi sedaj je v proceduri, v vladni proceduri, zakon, ki posega na področju lokalne samouprave, glede odpoklica županov, nepoklicne funkcije županov do 5 tisoč prebivalcev in tako naprej. Vse v neko takšno smer, kako s tretjo lokalno samoupravo, od ukinitve občin, kar tako vehementno, "Imam soglasje vseh koalicijskih strank, da bomo že za letošnje volitve zmanjšali število občin". Malo morgen! Očitno si ni prebral Evropske listine lokalne samouprave in naše ustavo, ker brez referendumu se ne da ukiniti občin. Ampak on, prihranili bomo 200 milijonov, kar tako z glave, kar je bila velika laž, ukiniteli občine, na koncu ni bilo nič od tega, samo veliko medijske pozornosti. Celo za časa tekme evropskega prvenstva v košarki je bilo to najbolj zanimivo. In kaj imam pri lokalni samoupravi? Občina lahko zagotavlja svoje naloge, če ima 5 tisoč prebivalcev. A razumete, kaj je to 5 tisoč prebivalcev? Kot bi rekel, poslanec je lahko samo tisti, ki je visok najmanj meter sedemdeset. Ker tako piše v zakonu. In v zadnji popravi Zakona o lokalni samoupravi smo še vse pogoje ven vrgli. Občina je lahko ena mestna četrt, ki ima v petih, desetih blokkih 5 tisoč prebivalcev, nima ne zdravstvenega doma, ne osnovne šole, nobene stvari. To je naš Zakon o lokalni samoupravi. Zdaj morajo biti še župani, naj bi bili še župani neprofesionalci do 5 tisoč prebivalcev. To se pravi glede na zahtevnost naloge ali pa če hočeš biti dober župan, moraš

delati več kot osem ur na dan, če hočeš kaj narediti. Sploh pa sedaj, ko je denarja čedalje manj. In zdaj bodo lahko župani, verjetno tisti, ki bojo na borzi dela. In bo nepoklicni župan in brezposeln. Ker ne more biti poklicni župan. Ker verjetno drugi se tudi ne bodo javili pod takimi pogoji, kot so se sedaj na volitve. In kaj bomo dobili? Kaj je cilj? Dobiti neke hlapčke, ki so nesposobni za vsako delo, a župani bojo lahko. Glede na plačo, glede na vse pogoje opravljanja te funkcije. A po drugi strani Evropska listina o lokalni samoupravi pravi, da je temelj demokracije v Evropi lokalna samouprava. Kaj smo naredili mi iz nje? Kot da je lokalna samouprava zadnji hlapec. Ima pa lokalna samouprava izvirne naloge, ki jih mora opravljati, to se pravi javne gospodarske službe, vodooskrba, odvajanje in čiščenje odpadnih voda, ravnanje z odpadki, vzdrževanje in gradnja občinskih cest. Kako? Država nalaga nove in nove naloge. Katalog pristojnosti občine je osem centimetrov papirja. Ogromno nalog. In to naj bi po Virantovem opravljal nekdo, ki ni za nobeno drugo delo. Norca se delajte! In gospod Virant isto iz lokalne samouprave. Saj verjetno bo nagrada čez nekaj mesecev na lokalih volitvah tudi za Državljansko listo. Poleg tega pa imamo upravne enote. 13 kandidatov na parlamentarnih volitvah je bilo kandidatov načelnikov upravnih enot, ki so kandidirali ne samo v enem oziroma na enem volilnem okraju, ampak več. To je baza Državljanske liste. Povejte mi, kje v Evropski uniji imajo upravne enote? Kje? Gospod Virant je prodajal to politiko v Makedoniji. Zakaj ni šel v Bruselj prodajati upravnih enot? Evropa pozna prvi, drugi nivo, tretji nivo lokalne samouprave. Pri nas drugega nivoja nikakor ne moremo spraviti skupaj, ker nekemu ne paše, ker bi bili vodje oziroma predsedniki pokrajini premočni za tako politiko, kot jo imamo danes v vladi in tudi v parlamentu v pozicijskih strankah. Od Evropske unije očitno to koalicijo zanima samo še mesto evropskega poslanca, ki je dobro plačano, petkrat več kot kot poslanca Državnega zbora. Drugače bi pa kar pozabili na Evropsko unijo. Tako da jaz ne vidim, da minister Virant opravlja to nalogo dobro, nikakor ne, spušča se brezglavo v neke spremembe zakonodaje, kot da so to osnovnošolske naloge, ki jih lahko vsak pogoltne. Tako se igramo z državo. Jaz sem mnenja, da bo to državo treba enkrat graditi od spodaj navzgor, ne pa iti se neko strahovlado od zgoraj navzdol, povečevati kazni, obveznosti, naloge, brez da se zagotovijo sredstva. To, kar se sedaj dela z davki, z zakoni, se že opazi. V naših vinogradniških območjih ljudje sekajo vinograde, verjetno je tudi gospod Virant, ko je hodil po Makedoniji, se lahko ozrl na gorice, kako so zapuščene, kako vse propada v Makedoniji, pa je bilo pred 20, 30 leti tako kot v Sloveniji. Na isti poti smo. Nihče ne razmišlja za male ljudi. Temeljna celica družbe je družina, naslednja je lokalna samouprava. Za nas je pa pomemben samo vrh, državna uprava, ki se je

razbohotila. Kaj je gospod Virant naredil na zmanjšanju zaposlenih v javnem sektorju? 2 % so zmanjšali – v koliko letih? V petih ali koliko letih. V upravni enoti, naloge upravnih enot – imamo referente za prodajo kmetijskih zemljišč. V Sloveniji jih je okoli 500. Prometa s kmetijskimi zemljišči čedalje manj, imamo agencije z licencami, ki bi lahko to opravljale, 500 delovnih mest viška v upravnih enotah. Afera z vozniškimi dovoljenji – je dobila kakšen epilog? A niso upravne enote nič krive za to, saj se lepo pozablja in gremo naprej.

Zato ne morem podpreti gospoda ministra še naprej in bom podprl to interpelacijo, ker mislim, da ni upravičil svoje naloge, ravno tako pa kaže tudi javnomnenjska raziskava, ker tudi stranka ima tak rating, da ljudje tej stranki več ne zaupajo.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima gospod Rihard Braniselj, pripravi pa se gospod Tomaž Lisec. Izvolite, gospod Braniselj.

RIHARD BRANISELJ (PS DL): Hvala lepa.

Malo časa je ostalo, ampak bom poskušal biti zelo jedrat.

O nekih pogodbah smo tukaj govorili, zdaj mislim, da bi bilo premalo časa, da bi o teh pogodbah tudi poglobljeno razpravljali. Kot rečeno, s temi pogodbami so se ukvarjale številne institucije in pustimo njim, naj presodijo, ali so te pogodbe pravzaprav perfekte ali ne. Vsekakor pa, delo je bilo opravljeno, delo je bilo naročeno korektno, racionalno, plačilo je bilo izvedeno in delo tudi v celoti.

Glede kart. Mi imamo zdaj pravzaprav eno idealno priložnost, da se glede letalskih kart in vseh ostalih stvari, ki se tičejo nepravilnosti ali pa domnevnih nepravilnosti, v podjetjih v državni lasti po sprejetju Zakona o dostopu do informacij javnega značaja, praktično sprehodimo do Adrie Airways in potegnemo vse karte ven in pogledajte, kaj boste tam našli. Jaz se bojim, da se bo marsikje našlo tudi samega sebe, ampak o tem tiste, ki jih zanima, naj si to ogledajo, mislim, da bo zanimalo novinarje, in prav z veseljem bom čakal, da vidim, kaj bo tam padlo ven.

Pogodba Propiar. Pogledajte, pogodba je vredna dobrih 3 tisoč evrov. Dobrih 3 tisoč evrov. Ne vem sicer, kje ste dobili dokumentacijo, tudi to me večkrat čudi, da dokumentacija prihaja, da imate vi dostop do vse možne dokumentacije, ki se nanaša na Poslansko skupino Državljanska lista, ampak mi delamo transparentno, mi nimamo teh težav. Zaradi nas so lahko tudi vse pogodbe javno dostopne. Kot rečeno, pogodba je težka dobrih 3 tisoč, gre za piar storitve, ki so bile opravljene v celoti. V poslanski skupini smo izbrali izvajalca na podlagi zbiranja ponudb. Bil je najcenejši in imel je najboljše reference. In verjemite mi, storitev je bila opravljena. Nismo izbirali izvajalca po tem, kdo je s kom v sorodu, kdo stoji v ozadju, kdo je lastnik in tako dalje niti s kom kdo

hodi in kdo je komu kakšen izvenzakonski partner, še priimki se ne ujemajo. Tako da zavračam vsakršne insinuacije na to, da je bilo s temi pogodbami kaj narobe. Za temi pogodbami stojim. In še enkrat, te pogodbe so korektne in pravilne.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima gospod Tomaž Lisec, pripravi se gospod Franc Jurša. Izvolite.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Hvala predsednik, za besedo.

Govorimo o ministru, čigar besede so največkrat visoki etični standardi, boj proti korupciji. Pa morda za začetek dovolite, da dokažemo to njegovo dvoiličnost tako v besedah kot v delovanju prav preko njegovih besed. V primeru Ivan Simčič je gospod Gregor Virant rekel: "Za vsakogar velja, da je nedolžen, dokler se mu ne dokaže nasprotno." Zanimivo, preden je poročilo KPK glede gospoda Janše in gospoda Jankovića prišlo v javnost, je gospod Virant že obtožil in obsodil oba. In takrat se je verjetno ne samo začela, verjetno kar nadaljevala zgodba, ki ji pravimo povezava med notranjim ministrom in pa protikorupcijsko komisijo oziroma med njenima glavnima človekoma, gospodom Klemenčičem in gospodom Praprotnikom.

Potem nadaljujem, v primeru gospoda Ivana Vogrina. Gospod Ivan Vogrin, s tega mesta iskrene čestitke, razgalili ste sebe, razgalili ste ministra in razgalili ste vso povezavo med slovenskim gospodarstvom, pravosodjem, bančnim sistemom in verjetno sem še koga izpustil. Takrat je gospod Gregor Virant rekel: "Kolega Vogrin je svoje kolege in celotno stranko bremenil s svojimi spornimi poslovnimi razmerji." Lahko bi zapisali, minister Virant je svojo stranko in svoje kolege bremenil s svojimi spornimi poslovnimi razmerji. Z ministrom Virantom naj se ne bi zgodilo nič, gospod Vogrin pa sedi, kot je sam rekel, "kot trinajsto prase", čeprav včasih zelo zelo dobro razpravlja. In gospod minister nadaljuje: "Sem trdno prepričan, da mora imeti poslanec Državnega zbora razčiščene osebne in poslovne račune. Sicer si te funkcije ne zasluži." Pa sprašujem ministra, kdo je torej danes maščevalen, gospod Virant ali gospod Vogrin? "Poslanec," verjetno to velja tudi za ministra, "mora imeti razčiščene osebne in poslovne račune." Toliko je bilo danes povedano o letalskih kartah, minister Gregor pa nič. Morda za vse skupaj nas eno retorično vprašanje, predvsem pa za kolege iz Državljanske liste. Če bi člani Državljanske liste prej vedeli oziroma videli sliko gospoda Gregorja Viranta, ali bi z njim ustanavljali stranko in ga ustoličili za predsednika? Verjetno bi na to vprašanje najlažje odgovorili gospod Štih, Pavliha, Šušteršič, Pezdr, danes pa je gospod Vogrin kot nosilec povedal največ o tem primeru.

Pa nadaljujemo glede Trude Pepelnik. Gospa Pepelnik si je postavila najvišji možni etični standard, ki mora veljati v politiki in se odločila, da se iz politike umakne, zaradi ene majhne napake. Minister Gregor pa nič. Še več, gospod Virant je izjavil: "Ker v Državljanski listi etika predstavlja temelj vseh vrednot, odločanje in odgovornost, se je gospa Pepelnikova odločila, da pod bremenom izrečene sodbe svojega dela v Državnem zboru ne želi nadaljevati." V Državljanski listi etika predstavlja temelje vseh vrednot, odločanja in odgovornosti. Minister Gregor pa nič.

Spoštovani, minister Gregor Virant ima samo eno srečo, to pa je ta, da ga bo samoohranitveni nagon te vlade obdržal pri političnem življenju, pa četudi si bodo očitno kolegi in kolegice iz Poslanske skupine Pozitivna Slovenija danes vse do glasovanja, pa verjetno tudi med glasovanjem, grizli ustnice, kako se bo na koncu izcimilo.

Morda preden nadaljujem z vsebino, ko smo leta 2011 pripravljali tako imenovano drugo Janševo vlado, se mi je eden viden funkcionar Pozitivne Slovenije smejal ob kavi in je rekel, "Dobili ste Viranta, sedaj boste pa videli". Eno leto kasneje smo videli, kaj se je naredilo. In očitno se tej koaliciji zgodba ponavlja. Mlinski kamen očitno tudi za to koalicijo, ime je pa isto.

Preveč interpelacij. Spoštovani kolegi iz celotne koalicije, glede na to, kaj vse počnejo ministri te vlade, bi bile lahko interpelacije tedensko na dnevnem redu tega državnega zbora. Saj jim niti ne moremo slediti, toliko je neumnosti, ampak to je opravičljivo. Kdor dela, greši. Ampak to, da so zadeve, ker se gre mimo zakonodaje, neustavno stanje se povzroča, osebno izkoriščanje svojega položaja, minister Virant tudi tukaj nič. Gospoda Čuferja sploh ne vidimo, gospod Stepišnik je zaenkrat edina žrtev tega, ko je svoj politični vpliv dal oziroma zastavil za svoje podjetje, in namesto na tej strani sedaj sedi na tej strani. Ni velik premik, nekaj pa je le.

Poglejte, gospod minister Virant, potem ko je med prvimi tudi vrgel kamen v bivšega ministra Stepišnika, pri svojem ministru Omerzelu in pri sebi je pa tiho. Dvojno ogledalo, ne samo dvojna morala. Skratka, kaj želimo pokazati. Medtem ko minister Virant že nekaj let, prej je bilo rečeno že deset let, soustvarja slovensko politično sceno, govori visoki etični standardi, boj proti korupciji, in žuga z levo roko vsem tistim, ki kaj zgrešijo, ne vidimo pa to, da desno roko drži v kozarcu marmelade in tišči dol svojo krivdo, ki je nikakor noče pokazati. Jaz moram reči, da mi bo v bistvu ministra Viranta enkrat žal, takrat ko se bo ta sedanja koalicija odločila, da ga bo odvrгла, verjetno bodo šele tedaj prišle marsikateri skrivnosti, o katerih danes sicer še ni dokazov, verjetno še niti zgodbe niso, ampak verjetno bodo. Mislim, da ta zadeva glede letalskih kart, ki smo jo ministru Virantu že tudi posredno skušali dokazati pri prvi interpelaciji, ki smo jo vložili, in takrat nismo dobili odgovorov, očitno pa so odgovore, vsaj

kolikor toliko uspešno, začeli iskati novinarji. Vsaj enkrat, če ni uspelo nam politikom, poslancem, pa uspeva medijem. Vedno sem kritičen do medijev, ampak če razgalijo politično klientelo po resnici, pa jim dam kapo dol.

Moram reči, da vseskozi, odkar je ta neka famozna zgodba od ustanovitve KPK, se vedno nekeje zraven pojavlja Gregor Virant. Prej je vodja Poslanske skupine SDS gospod Jože Tanko povedal nekaj stavkov, nekaj vprašanj, minister Gregor Virant pa nič. Resnično me zanimajo očitno ne samo službene povezave teh ljudi, očitno tudi družinske. Ne bom se spuščal, kako imajo posamezniki doma urejeno, kje je šef žena, kje je šef mož, kje sta oba enakopravna, ampak očitno sprege segajo ne samo poslovno, ampak tudi družinsko.

Poleg protikorupcijske komisije ima Gregor Virant še eno stalnico – upravne enote. Sam se spominjam, ko sem bil še strokovni sodelavec v poslanski skupini, v tako imenovani prvi Janševi vladi, ko se je znotraj koalicije odprla neka široka razprava glede pokrajin, kaj in kako z njimi, bilo je že skoraj soglasje, ni bila toliko debata, ali 3 ali 6, 8, 12, največja debata znotraj koalicije je bila, kaj in kako z upravnimi enotami. In tukaj se je borec pokazal, za upravne enote, sedanji minister gospod Gregor Virant. Te uprave enote pa sedaj vemo, čemu so služile. Služile so očitno nabiranju kadrov za politične funkcije. Ko sem pregledoval listo kandidatov Državljanke liste, z vsem spoštovanjem do kolegice Kristine, ki mislim, da je ena boljših poslank v Državnem zboru, ampak ko sem pogledal malo življenjepisov kandidatov in kandidatke, kar mrgoli raznih uslužbencev raznih upravnih enot, kar pa je razumljivo. Gregor Virant je imel od leta 2000 vseskozi vpliv na upravne enote. Pa bom morda še malo osebno. Ko smo se leta 2011 začeli pripravljati na državnozbornske volitve, sem sam opravljal funkcijo programskega tajnika SDS in zato vem, kaj je iz programa SDS vzel Gregor Virant, in vem, koga in kako je nagovarjal, ki so bili vsaj blizu SDS, ali pa še katere pomladne funkcije. Imel je v domačem družinskem krogu celoten nabor možnih kandidatov. In kot veste, verjetno vsaka stranka ima, pa najsibodo lokalne volitve ali državnozbornske volitve, v vsaki občini ali pa v vsakem volilnem okraju vsaj dva kandidata, morda celo trije dobri kandidati se najdejo. In minister Virant je potem v zadnjih tednih, ko se je že približno znotraj stranke SDS vedelo, kdo bo kandidat za poslanca in kdo pa ne, telefoniral tudi ljudem, ki so izpadli iz prvega kroga eventualnih kandidatov. Verjemite, dokazi obstajajo tudi v mojem volilnem okraju.

Minister Virant verjetno – se strinjam z gospodom Krivcem – veliko dela, veliko pa greši in na žalost tudi laže. Jaz verjamem, da njemu javnomnenjske raziskave veliko pomenijo in da se včasih ravna po tistem, kar pokažejo javnomnenjske ankete. Hudič pa je, če neke javnomnenjske raziskave, na primer v nekem mediju, pokažejo diametralno sliko kot v nekem

drugem mediju, potem je minister Virant pred veliko dilemo, kateremu verjeti. In pri tem, ko se gleda, kaj delovati, potem pripravljajo različne zakonske akte, s katerimi na eni strani uničuje stranke, na drugi strani zaradi boja proti sivi ekonomiji in proti korupciji uničuje šport, kulturo, ker jim bodo državna podjetja zaprla pipice, tako kot se je zaprla pipica političnim strankam, napada občine, kljub temu, da je bil sam občinski svetnik in bi se moral zavedati, kaj pomeni lokalna samouprava, dokler jo še imamo v Državnem zboru. Resnično, če pa kaj nisem pričakoval od kolega Viranta, pa nisem pričakoval napada na lokalno samoupravo. Nekdo, ki je nekaj časa deloval v lokalni samoupravi, bi moral vedeti oziroma se zavedati, da prav lokalna samouprava je bistvo naše države. Jaz mislim, da najbolj uspešni poslanci so tisti, ki so bili kdaj vsaj občinski svetniki, župani, morda tudi člani krajevnih skupnosti ali pa četrtnih skupnosti, kakor koli jim rečete, ker tisti vedo, kaj se dogaja v praksi. Nek poslanec, z vsem spoštovanjem, ker upam, da nisem nikogar užalil, ki prej ni imel stika z lokalnim področjem, je njegovo delo v Državnem zboru veliko veliko težje, ker ne ve niti, kaj je sociala, kaj je zdravstvo, kaj je šport, kaj je vse ostalo razen, če ni morda iz svoje poklicne ali pa izobrazbene strukture na to področje navajen. Delo v lokalni samoupravi pa je toliko široko, kolikor je široko delo v državni službi oziroma v Državnem zboru.

Skratka, da zaključim, minister Virant je na žalost še eden izmed tistih politikov, ki eno govorijo, drugo pa delajo in s tem žugajo drugim, sebi pa tega ogledala nikoli ne nastavijo in imajo ničelno toleranco do vseh, pri sebi pa so popolnoma tolerantni za svoja delovanja. Na vseh očitke, tudi tiste, ki so danes v interpelaciji, politično kadrovanje, klientalizem, posledično korupcija, dvojna merila, odgovarja z molkom ali pa kažejo s prstom na tiste, ki se mu upajo karkoli reči. Skratka, mislim, da danes ne bo deset ur brezplodne razprave. Za mene osebno je bilo brezplodno, da ste v sekundi koalicijski poslanci v "luft vrgli" 2,2 milijona zaradi nekega referenduma, to je bilo brezplodno. Deset ur razprave o korupciji, o klientalizmu pa, čeprav se gre o eni osebi, nikakor ni brezplodno.

Skratka, minister Virant, z vsem spoštovanjem do vas kot osebe, ampak mislim, da je čas, da kot politik zapustite svoje delovno mesto. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima gospod Franc Jurša, pripravi pa se mag. Branko Grims. Izvolite.

FRANC JURŠA (PS DeSUS): Hvala lepa za besedo, gospod predsednik.

Mislim, da je po devetih urah razprave kaj novega in pametnega povedati zelo težko. Bi pa želel to kratko razpravo vseeno izkoristiti in biti dokaj objektiven. Za začetek pa bi rad

povedal, da je med tistim, ki ga interpelirate, in med vami, ki ste podpisali to interpelacijo, ena skupna točka. Da se zelo dobro poznate in seveda zaradi tega tudi ministra Gregorja Viranta močno, pod narekovaji, napadate. Z vami je bil skupaj več let v vladi, z gospodom Virantom pa seveda skupaj v eni stranki ... / oglašanje iz dvorane/ Z Vogrinom, ja.

Pa še nekaj o interpelacijah nasploh. Veste, ko smo bili skupaj v desnosredinski vladi, smo imeli eno srečo, da smo imeli na tej strani poslansko skupino in stranko, ki ni imela v začetek toliko izkušenj in je spisala samo eno interpelacijo, če me spomin ne vara. In zaradi tega je tisti vladi na nek način bilo lažje. Tej vladi pa je bistveno težje, ker imate kolegi iz Slovenske demokratske stranke na temu področju ogromno izkušenj, interpelirate, sklicujete izredne seje in ta vlada in ta koalicija se dejansko mora ukvarjati ogromno s temi vašimi predlogi interpelacij kakor tudi seveda izrednimi sejami.

No, nekaj vseeno okoli občin; minister Virant je predlagal določene spremembe na področju lokalne samouprave. Pa če smo si odkriti in si damo roko na srce, je potrebna reorganizacija na tem področju. Zdaj kakšna bi pa naj bila ta reorganizacija, to pa je vprašanje skupne razprave in skupnega stališča in potem seveda tudi zakonodaje, ki jo moramo peljati skozi Državni zbor. Zaankrat Gregor Virant ni ukinjal občin in tudi v tem novem predlogu zakona, noveli zakona ne predlaga ukinitvev občin, predlaga pa nekaj tistega, kar bi bilo v vsakem primeru koristno, da državljanke, državljani, pravzaprav občanke in občani v lokalnih skupnostih imajo to možnost, da odpokličejo svojega župana, če ta ne dela v interesu razvoja občin, se pravi v interesu občank in občanov.

Zdaj pa čisto na kratko. Spoštovani gospod Ivo Vogrin, interpelacije niste dobro spisali, ni dobro utemeljena. Verjetno bi jo lahko spisali boljše, saj ste se verjetno trudili, ampak to je vaša prva izkušnja na tem področju, verjetno boste drugo spisali bolje in jo boljše utemeljili, da bomo tudi v koaliciji lahko razmišljali o tem, da bi kakšnega svojega ministra potem tudi razrešili. Veste, ko poslušam te razprave – rekel sem, da želim biti objektivni –, ocenjujem, da je to medsebojno razčiščevanje oziroma bom rekel športno, čisto športni boj, zamere iz preteklosti. Vemo zaradi česa z gospodom Vogrinom, vemo zaradi česa tudi s Slovensko demokratsko stranko. Bi pa zdaj tu nekaj povedal, s čimer se tudi minister ne bo najbolj strinjal. Gospod minister, dostikrat neko misel prehitro pove. Če bi poznal posledice, v tistem trenutku verjetno včasih kaj takšnega ne bi povedal, ampak to ne pomeni, da je gospod Gregor Virant slab minister. To je zdaj druga interpelacija, posledica je tega, kar sem malo prej povedal. Prepričan sem, tako kot tu stojim, da imate pripravljeno tretjo interpelacijo. O tej ste že danes nekaj govorili, pa tudi na prvi, to je okrog letalskih kart. V tej interpelaciji tega ni. To se pravi, da boste prisiljeni še to

interpelacijo tudi spisati, če mu boste želeli očitati tisto, kar mu mislite, da mu pripada.

Res je, da minister govori o visokih etičnih standardih. Dobro bi bilo, da bi mi vsi izpolnjevali takšne standarde. In v tem je verjetno največji problem, da se nekaterim očita pa tudi tistim, ki mogoče niso naredili takšne napake, da bi morali sedeti tudi v tretji klopi.

Zdaj pa bi se rad dotaknil še razrešitve Boža Predaliča in Mojce Kucler Dolinar. Poglejte, jaz nobenega osebno ne poznam, moram pa reči, da Boža Predaliča kot generalnega sekretarja Vlade in po tem, koliko vem o njegovem delu in tudi Dolinarjeve, bi lahko rekel, da bi verjetno oba bila lahko načelnika v Grosupljem in Ljubljani, ampak ena stvar se je pa res prehitro zgodila. Kolega Horvat Joža, veš tega imenovanje ni izpeljal minister Državljske liste, to imenovanje je izpeljal nadomestni minister iz Slovenske demokratske stranke, in to 7, 8 mesecev prej, je malo problem. Dajte, zopet bom rekel, roko na srce, da ste tu prehiteli in da ste želeli pač narediti še zadnjo kadrovsko rošado.

Sum storitve kaznivega dejanja in vpeljave sistemske korupcije. To je eno od poglavij, kjer govorite – mislim, da je to prvo poglavje vaše interpelacije –, o Janku Jenku kot izvršnemu direktorju stranke Državljske liste in nadzorniku v Slovenski industriji jekla. Politično kadrovanje. To, kar je minister Virant razložil v Poslanski skupini Demokratične stranke upokojuencev, meni zadostuje za to, da vem, da na tem področju minister Virant ni naredil nobene napake, ni koruptivno deloval.

In seveda na koncu, ker sem rekel, da bom kratek, bom še povedal to. Demokratična stranka upokojuencev je bila po moji lastni presoji dober koalicijski partner v večini vlad, kljub temu, da smo dostikrat rekli, če se bo posegalo, preveč posegalo v pokojnine, da bomo potem odšli iz vlade. Je bila korekten koalicijski partner v prejšnji vladi in v tako želimo biti tudi v tej vladi, v kateri smo zdaj.

Zato seveda osebno pa tudi moje kolegice in kolega te interpelacije ne bomo podprli.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima magister Branko Grims. Pripravi se pa potem v nadaljevanju minister.

Izvolite gospod Grims.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Ja, še enkrat lep pozdrav!

Zdaj ključna zagovora proti tej interpelaciji sta pravzaprav danes potekala skladno s tistim Murphyjevim zakonom političnega zagovarjanja, ki se glasi Če proti vam govori postopek, se sklicujte na dejstva, če proti vam govorijo dejstva, se sklicujte na postopek, če pa proti vam govorijo in postopek in dejstva, potem pa samo še vreščite na ves glas. V tem kontekstu je treba razumeti izjavo gospe predsednice Vlade, ki je prišla in je rekla, da ocenjuje, da je ta interpelacija v nasprotju s, citiram, "normalizacijo

političnega prostora". Zdaj, kaj je normalizacija političnega prostora, bi se dalo razpravljati. Ampak, če vemo, da je ravno v tem obdobju dosegla zadolženost Slovenije 28,8 milijard evrov, kar je zdaj že dvakrat več, kot je bila zadolženost celotne Jugoslavije nekoč, na glavo prebivalca pa znese to 14 tisoč evrov ali pa na vsako družino, štiričlansko, recimo, 56 tisoč evrov, potem seveda je zelo nerodna stvar, če gospa predsednica Vlade govori o "normalizaciji političnega prostora", ker očitno bi bilo najbolj normalno, da bi taka vlada takoj odšla na smetišče zgodovine. Tisto, kar je pri tem še poseben problem, je to, da danes tudi to lahko razumemo kot poskus prevpijta te interpelacije, ki je očitno še kako upravičena, drugače bi se ravnalo nasprotno z argumenti, da je ravno danes gospa predsednica Vlade napovedala, da bo šla po zaupnico v parlament, in je bila seveda to potem osrednja novica. Tisto, kar je pa še bolj zanimivo in je prav v kontekstu te interpelacije, so bile pa potem izjave ministra, če bo odtegnjena njemu podpora največje poslanske skupine, ki ji seveda pripada predsednica Vlade, potem bodo pa to resne posledice. To seveda priča o nečem, da se ta vlada zaveda, da je skrajno neuspešna, da je med seboj sprta, neučinkovita in da zaradi tega seveda že medsebojno obračunava, s pogledom na prihodnje volitve, ko sama ne ve, kako bi tisti, ki ste v njej, šli sami do sebe na distanco. In zaradi tega danes tudi ta razprava poteka na tak način. To je za Slovenijo slabo. Če ste kaj odgovorni, dajte prepustiti potem odločitev volivcem samim, pojdimo na volitve in se naj postavi ena normalna vlada, ki bo evropsko primerljiva in ki bo opravilno sposobna, ki bo sposobna popeljati slovensko gospodarstvo v resen krog razvoja v naslednjem obdobju in ne bo samo obešala novih in novih davkov na podjetnike in na vse državljanke in državljane. To Slovenija krvavo potrebuje, vaša odgovornost pa je, da to tudi omogočite. En majhen korak je možen danes, da se izreče nezaupnica vsaj enemu od ministrov. Še večji korak lahko sledi očitno že v naslednjih dneh. Tisto, kar je problem, je to, da vas očitno družijo samo še zapravljanje denarja bodočih generacij, saj se v ničemer več sami med seboj niste sposobni zmeniti. To pa je za Slovenijo žalostno in tega si ta država in sploh nobena država na svetu ne zasluži. Slovenija potrebuje vlado, ki ne bo prišla v parlament, kjer predsednica Vlade ne bo prišla v parlament in rekla, da je ona zaslužna za to, da se kažejo neki znaki okrevanja v gospodarstvu, ob tem, ko smo doživeli padec še v obdobju, ko je že cela Evropska unija doživljala gospodarsko rast in je zdaj očitno to, da smo vezani na izvoz na nekatera najbolj uspešna gospodarstva, predvsem na Nemčijo, začjenja nekoliko vleči iz tistega skrajnega dna, kamor smo že potonili. Ampak to ni zasluga te vlade, to je dokaz, da imamo sposobno, odlično podjetništvo, evropsko primerljivo, da je kljub taki vladi začelo nizati

uspehe, kljub obremenitvam, ki ste jim jih vi obesili, je začelo nizati uspehe. To je bistvo.

In podobno je tudi z današnjo interpelacijo. Tudi tukaj se govori, kako je bila uspešna policija, seveda, za piar se je tudi včeraj naredilo kakšno akcijo. Vedno, kadar se pojavi interpelacija, se tisti dan ali pa kakšen dan prej zgodi nekaj takega. To seveda samo pomeni, da se tudi očitno politično vpliva na delo policije, kar je v nasprotju s tem, kot bi moralo biti. Ampak kljub temu bi se v eni tezi strinjal z ministrom, ko je rekel, da imamo visoko profesionalno in sposobno policijo. Tega smo res lahko vsi zelo veseli. Ampak to ni zaradi tega, ker bi imeli takega ministra, ampak kljub temu, da imamo takega ministra, ker je očitno ta organizacija tako profesionalna, da se je ne da v kratkem obdobju povsem pokvariti. In zato vsa skupna točka izjav ministra in predsednice Vlade je na enem preprostemu dejstvu. Ne se ponujati kot rešitev, vi niste rešitev, vi ste bistvo problema, s katerim se sooča danes Slovenija.

V zagovoru so padle nekatere prav zanimive besede. Tudi to gre seveda v kontekst tega, kot sem prej rekel, da se potem vrešči oziroma vpije na ves glas. Gospoda Viranta ste razglasili, da je, citiram, "tragični junak". Zdaj, glejte, lahko smo v časopisih v tem obdobju prebrali, da je več kot 60 tisoč evrov dobil nadomestila kot bivši minister, to je vezano na ministrsko funkcijo, in obenem zaslužil tam 95 tisoč evrov, po nekaterih podatkih še nekaj več, v istem obdobju. Pa gre za nadomestilo, ki je namenjeno kot pomoč nekemu, ki ne more zaslužiti sredstev za preživetje. In to je očitna zloraba neke pravice. To je očitna zloraba. O tem si lahko preberete celo razprave ustavnih pravnikov, ki so o tej temi v tem obdobju že bile objavljene.

Po drugi strani smo lahko prebrali izjavo ministra, sedanjega ministra, da on pač z nakupom letalskih kart ni imel nič, potem so bili pa samo nekaj tednov nazaj, to pa je novo dejstvo, objavljeni dokumenti, ki seveda kažejo, da se je še kako sam angažiral pri teh stvareh, in ga v celoti postavljajo na tisto polje, ki se mu reče neresnica. To pa je že večji problem. In tudi tukaj gre za očitno zlorabo, za očitno zlorabo neke pravice, ki verjetno izvira iz političnih in drugih povezav, ampak v času, ko to zagovarjaš, ko si na neki funkciji, to vpliva tudi na tvojo funkcijo. To se pravi, je to še kako relevantno tudi za samo vprašanje zaupnice. To ste tudi nekateri iz koalicije, tudi eden od poslancev Pozitivne Slovenije, izrecno povedali, da ocenjujete to kot čisto navadno laž in da se to seveda ne bi smelo zgoditi. O tem, kako bomo temu rekli, prepuščam sodbo vam in javnosti, ampak dejstvo je, da gre tukaj za očitne zlorabe nekih pravic, ki navadnemu državljanu, navadni državljanki niso dostopne. Zdaj bom pa citiral drugega poslanca Državljanske liste, ki je dejal, citiram, "iz zlorabe izvira pokvarjenost". To se pa strinjam z vami v tem kontekstu, gospod. Pa še dodal bi, da je tudi obratno: Iz pokvarjenosti

izvira zloraba. Lahko tudi obratno izvedemo, to preprosta filozofska analiza zelo jasno pokaže. Tukaj se pa oba strinjava. In zaradi tega je to problem.

Nekateri ste rekli, "saj gospod minister odlično opravlja svoje delo". Veste, to je zdaj zelo relativno, kako to gledaš, mislim pa, da za celo vlado in seveda za njega kot ministra potem velja tisti rek, ki je za tistega legendarnega opata iz 16. stoletja v Parizu veljal, ko so mu napisali kot epitaf Dobro je opravil slabo, slabo pa je opravil zelo dobro. To približno bi bilo v skladu s to davčno politiko in z vsem, o čemer smo danes že govorili na tej seji, ki mislim, da je zelo koristna za tisti del ustavne naloge opozicije, ki se ji reče kontrolna funkcija.

Pri tem se je izkazalo še marsikaj, recimo, nov podatek, ki je zagotovo zelo poučen za vse v luči sedanjega dogajanja, ko je gospod minister v svoji funkciji in ko je seveda soodgovoren za delo vlade pa hkrati tudi kot predsednik politične stranke še toliko bolj, saj zagotovo neposredno sodeluje na pogajanjih, tudi kadrovskih, kar se je že godilo z namestnikom predsednika KPK, Komisije za preprečevanje korupcije, ki je bil ravnokar kot diplomat FDV, Fakultete za družbene vede, torej neekonomist, nestrokovnjak za finance, postavljen na vodilno mesto v Novo Ljubljansko banko, ki jo je pred tem ta koalicija in ta vlada sanirala z denarjem davkoplačevalcev. In če ob enem pogledamo, kaj se je danes pokazalo tukaj, da je prav tej stranki, konkretno njihovi poslanski skupini, partnerica te iste osebe opravljala določene storitve in zato dobila kar lepo plačilo. V istem obdobju in v istem mandatu. To pa je že precej nerodna zadeva, upam da se bomo okoli tega vsaj vsi strinjali. Ni bistveno, kdo je podpisal tisto pogodbo. Jaz verjamem, da jo je oseba, ki je za to pooblaščen, se pravi vodja poslanske skupine. Ampak, bistvo je, da je, kolikor je meni znano, v točno tem mandatu ta isti funkcionar bil vpleten v nadzor nad finančnim stanjem predsednika politične stranke. To je pa že precej nerodna zadeva. In če potem na koncu, v času, ko je ta isti predsednik politične stranke minister, postane ta ista oseba eden od vodilnih ljudi v Novi Ljubljanski banki, brez da bi za to imel kakršnekoli relevantne kvalifikacije in delovne izkušnje, potem pa, oprostite, se jaz vprašam, ali bomo z isto kratico uporabili še, da bomo rekli, da je to Komisija za preprečevanje korupcije ali pa Komisija za prakso korupcije. Pa nisem rekel, da je za to institucija kriva, ampak očitno gre za kombinacijo napačnih ljudi na napačnih mestih, tistih, ki so bili v minulem vodstvu KPK, in tistih, ki so bili v temu trenutku na položaju v vladi in so dejansko lahko vplivali. Kajti, govoriti, da vlada nima vpliva na kadrovsko politiko v Ljubljanski banki, je čisto sprenevedanje, to vsi vemo.

Če gremo še naprej, pogledjte, vprašanje današnje zaupnice je že – kot smo lahko prebrali na spletnih straneh – minister sam vezal na vprašanje obstoja te koalicije. Kar

pomeni, da ni ravnal državniško niti v temu okviru, ki ga predstavlja sedanja koalicija. On je vedno bil tisto, čemur je po svojih dejanjih podoben, tistemu, čemur se je reklo na televiziji politik novega kova. On bo vedno poiskal varianto, ki bo njemu v korist. In problem tega ministra je predvsem to, da vedno govori eno, dela pa ravno nasprotno, kar ste ugotavljali vsi. Saj ste tukaj danes razpravljali o tem, kako je, recimo, nekatere vehementno odpisal, javno in z dejanji, zaradi tega, ker je bila proti njim vložena, recimo, neka pravnomočna obtožnica, druge je pa postavljal z enakim položajem, ker je bila tudi proti njim vložena neka obtožnica, na položaje v temu obdobju. To je pa že precej nerodna zadeva, upam da se okoli tega vsaj vsi strinjamo. In če k temu dodam še usodo poslanke njegove lastne stranke, gospe Trude Pepelnik, je on sam takrat dejal, da bi vsak funkcionar, citiram, "moral imeti urejene svoje račune". Pa se vprašajte, ali to, kar je bilo razgaljeno v zadnjih tednih, tudi v slovenskih medijih, ustreza tem besedam, da sicer po besedah istega ministra ni primeren za to, da svojo funkcijo opravlja. Ni vreden tega. Ampak tukaj se pa postavlja vprašanje dvojnih meril. Ko ste prej rekli, po katerih merilih, po tistih, ki jih minister sam postavlja, ampak jih pričakuje od vseh drugih, ko pa gre zanj, pa ne potegne ustreznih konsekvenc. Kje pa je tukaj vodenje z zgledom, ki bi moralo biti temelj kateregakoli delovanja v politiki, po njegovih lastnih besedah? Potem bi moral biti on prvi, ki je odstopil. Še vedno je čas, da to stori. Še vedno je tudi čas, da če tega ne stori, da v koaliciji zberete moči, in da pač vsaj ne prevzimate njegove odgovornosti, ker se zelo dobro iz razprave danes vidi, da se je še kako zavedate, da če ga danes branite, pa tudi če se pri tem samo skrijete oziroma poniknete in vas ni na glasovanju, s tem pravzaprav niste storili ničesar, kajti danes šteje samo 46 glasov, v resnici, za konkreten učinek. Politično sporočilo bo pa v vsakem primeru, kakršnegakoli glasovanja, seveda zelo jasno. In bo tudi zagotovo vplivalo na nadaljnji politični razvoj, zato je to današnje glasovanje in ta interpelacija zelo zelo pomembna. Zelo dobro se zavedate. To je bilo tudi očitno iz vaših lastnih razprav, da gre za politika, ki mu pač ni mogoče zaupati, ker je vedno, ko je šlo za njegovo korist, spremenil stran. Temu rečemo po domače izdal tistega, ki mu je pred tem pomagal, mu zaupal. In izdano zaupanje, veste, je nekaj najbolj sramotnega, kar je. O tem bi lahko povedali kar nekaj zgodb, pa to presega obseg današnje interpelacije. Tega se tudi vi zavedate. V bistvu je bilo to že napovedano v njegovih lastnih besedah, ko je povezoval vprašanje svoje zaupnice z obstojem te koalicije in z zaupnico predsednici Vlade, kar lahko preberete na spletnih straneh. Zelo poučno branje. Namig je več kot jasen. Veste, iz tega sledi preprosto dejstvo, da če kdo poseblja to, da se govori eno in dela ravno nasprotno, je to prav gospod minister Virant. In

da tudi zanj, pa še posebej zanj, velja tisti Murphyjev zakon, da karkoli vam v politiki govorijo, pa če so še tako visoko doneče besede o etiki, morali, vedno vam govorijo o denarju, o njihovem denarju. To je tisto, kar je v resnici problem. Vprašanje je samo, ali nekdo to pove odkrito in drži dano besedo ali pa se nonstop spreneveda. In ko pride trenutek resnice, ko se postavi stvari na laž, ko se objavi dokumente, takrat pa iznenada ni več tistih meril, vseh tistih visoko donečih besed, ki so bile prej prisotne.

Javno vas sprašujem, najbolj pa gospoda ministra, kje so sedaj tiste besede o etiki, o etičnih pravilnikih za funkcionarje, o vrednotah, ki smo jih vedno poslušali od gospoda Viranta in ki jih je tudi on ob nastopu svojega ministrskega položaja izrecno postavil v ospredje svojega programa, ki ga je predstavljal v Državnem zboru? Kje je zdaj ta silna etika in morala? V trenutku, ko bi se morala materializirati v njegovem lastnem odstopu, v tistem trenutku je pa etike in morale konec. In če danes gospod minister ne bo razrešen, boste tisti, ki boste s svojim glasovanjem omogočili, da ostane na svoji funkciji, prevzeli tudi za to del odgovornosti. Potem se bo upravičeno reklo, da v tem delu pravzaprav on odlično pooseblja dejanja in interese celotne vlade. Razmislite o tem.

V Poslanski skupini SDS, pa vam zagotavljam, bomo enotno glasovali za njegovo razrešitev.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Torej, besedo ima minister dr. Gregor Virant.
Izvolite.

DR. GREGOR VIRANT: Ja, hvala lepa.

Če prav zaključim, je tole že kot zaključna beseda.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Tako je.

DR. GREGOR VIRANT: Tako, kot sem pričakoval na začetku, mislim, da je tale današnji dan bil ena velika izguba časa v Državnem zboru, časa, ki bi ga lahko porabili za ukvarjanje z resnimi problemi te države, ki bi ga lahko porabili za iskanje rešitev, za probleme, ki jih imamo. Moram reči, ko sem bil seznanjen o tej interpelaciji, to je bilo konec februarja meseca, in ko sem videl, kako je pravzaprav vsebinsko prazna, sem se že takrat vprašal, kateri zajček bo še potegnjjen iz klobuka. Potem seveda je iz klobuka padel zajček v obliki časopisnega članka v časopisu Dnevnik, ki govori o nekem mojem zasebnem mailu iz leta 2010, ko sem bil čisto običajen državljani, torej nisem bil ne minister ne poslanec, ne na katerikoli drugi funkciji, ampak sem bil čisto običajen državljani. Kako zasebna pošta pride v medij, mi ni jasno. To vprašanje bi tudi moral kdo zastaviti, ampak to seveda danes niti ni tako zelo bistveno. Vse v zvezi s temi zloglasnimi letalskimi kartami, kot sem rekel že danes, nekaterim se obesijo kante, kadar bi se jih radi znebili, drugim pa karte. Vse

sem zelo natančno pojasnil Komisiji za preprečevanje korupcije. Ničesar nisem zamolčal o tem, kako sem naročal, kako sem kupoval karte, tudi nikoli nisem ne komisiji niti javnosti rekel, da teh kart nisem naročal, tudi sam pogosto, povedal sem kako, s kom sem komuniciral, vprašal sem komisijo, ali ji dam tudi korespondenco, in komisija je rekla, da želi korespondenco za dva privatna leta, edina dva privatna leta iz leta 2008, ko sem bil minister. Na vprašanje, ali želijo tudi kasnejšo korespondenco, so rekli, da ne. Torej, dal sem popolnoma vse, kar je bilo. Tisti, ki menite, da sem KPK zavajal, si lahko preberete intervju z gospodom Klemenčičem, ki je bil objavljen v prejšnji sobotni prilogi Večera, kjer je gospod Klemenčič zelo jasno povedal, da na podlagi tega, kar se je tudi naknadno ugotovilo oziroma kar so naknadno videli, v časopisu Dnevnik, domnevam, da ni nobenih indicev, da bi komisijo zavajal. Jaz sem komisiji povedal čisto vse, kar je bilo in kakor je bilo.

Jaz dvomim, da je kdo od vas prebral poročilo Komisije za preprečevanje korupcije, kajti bistvo tega poročila je, da je v Adrii Airways že desetletja, od leta 1980 ali 1981, bil vzpostavljen nek sistem odločanja o cenah oziroma dodeljevanja popustov, ki ni bil okej, ki je bil netransparenten, ki je bil arbitraren, kot so zapisali, in tako naprej. Na ta način so izdali na tisoče kart s popustom. In res ne vem, kako bi lahko kupcem teh kart, torej tistim, ki so bili ali smo bili na drugi strani, pripisali krivdo, odgovornost za te popuste. Poglejte, jaz se nisem ne komisiji ne javnosti ničesar zlagal ali pa zavajal. Jaz sem trdil in še vedno trdim, da nisem bil odgovoren in nisem vplival na določanje cen v Adrii Airways in da tudi nisem nikoli pričakoval ali zahteval zase kakšnih posebnih popustov. Jaz sem karte preko določenega kontakta naročil, dobil ceno in plačal. In tudi cene, ki sem jih dobival, nobena od njih ni bila tako nizka, da bi se mi to zdelo posebej čudno. Če greste danes pogledati na spletno stran Adrie, boste našli akcijo, ki ponuja 17 destinacij po 139 evrov, moje letalske vozovnice so stale v glavnem po 150 evrov, pri čemer sem v letih 2009–2011, ko sem bil privatnik, privatnik, ne minister, ne poslanec, ne minister, privatnik, zelo veliko letel z Adrio Airways, jaz sem opravljal veliko dela po Balkanu. Glede na število teh letov in glede na to, koliko milij sem naletel, bi se mi zdel kakšen komercialni popust tudi čisto logičen. Včasih so se mi zdele celo malo predrage, recimo, ko sem se vozil do Sarajeva, bi se mi bolj splačalo iti včasih z avtom kot pa z letalom. Ampak pač zajčka je bilo treba iz klobuka dobiti, ker je problem v tem, da me odkar smo šli na volitve z Državljijsko listo, od tistega trenutka dalje sem pod rentgenom, predvsem rentgenom SDS. In če je največ, kar lahko najdete, nakup kart s popustom, potem očitno ni kaj veliko narobe z menoj.

Dve edini zadevi, ki sta mi bili do zdaj očitane, prvo je bilo tisto nadomestilo, drugo so pa te karte. Oba primera je obravnavala Komisija za preprečevanje korupcije. Prvega še v času Draga Kosa, ko je bil Drago Kos predsednik, pa nihče ne more reči, da je bil Drago Kos nek moj fan ali pa prijatelj, celo tržil me je na sodišču in izgubil, pa je Komisija takrat ugotovila, da v primeru mojega nadomestila ni bilo nič narobe. Črno na belem. Torej imam jaz z razliko od mnogih drugih še tiste edine stvari, ki sem jih imel, so, bi rekel, črno na belem potrjene, da je bilo vse v redu. Isto tudi za letalske vozovnice. KPK je logično zanimalo tisto, kar se je dogajalo v času upravljanja moje funkcije, ni se imela kaj ukvarjati z leti, ko sem bil navadni privatnik, torej zanimala sta jo léta iz leta 2008, to sta bila dva zasebna leta, in to je vse. In tisto je pa res urejala moja žena. Pa to sploh ni pomembno, tudi če bi ju jaz urejal. Tisto, kar je res bistveno, je to, kar zelo lepo piše v poročilu komisije, problem je, da je v Adrii Airways netransparentno določanje popustov. Oni bodo verjetno rekli, da to vse aviodružbe počnejo na takšen način, se strinjam s poročilom komisije, glede na to, da gre za firme v državni lasti, bi moralo biti to transparentno in bolje urejeno, vendar tega najbrž res ni mogoče pripisati kupcem, tistim, ki so te karte dobili oziroma kupili.

Spet se vračam na tisto izhodišče, na izhodišče, ki kaže, da smo v narobe svetu, da se dejansko počutim kot v neke vrste narobe svetu. Da me interpelira nekdo, pa nikoli ne bi sicer tega očitil, sploh ne bi govoril o tem, če se ne bi kot prvopodpisani pod interpelacijo znašel gospod Vogrin, torej nekdo, ki ima, danes je sam preštel, torej devet kazenskih postopkov. Meni so v Poslanski skupini malo pogledali po zapisnikih MVK in so mi rekli, da jih je tam neke med petnajst in dvajset. Dobro, če trdite, da jih je devet, bo najbrž držalo. Ampak, človek, ki je v devetih kazenskih postopkih, bere levite meni, ki sem v edinih dveh primerih, ki ste mi jih v vseh teh letih, ko sem vam šel tako živce, bi rekel, spravili na plano dobil črno na belem, da je vse v redu od Komisije za preprečevanje korupcije. V kakšnih postopkih, policijskih ali kazenskih ali kaj takšnega, pogledajte tudi od daleč se nisem v nečem takšnem znašel in se tudi ne bom, ker nimam ničesar takšnega. In pogledajte, ko smo šli na volitve, od takrat, ko sem najavil, da bomo šli leta 2011 z Državljansko listo na volitve, se mi je začelo dogajati. Najprej so začele krožiti anonimke, tisti trenutke, ko je nekdo, nekdo – kaj mislite kdo?– izvedel, da bomo šli s svojo stranko na volitve, naslednji dan je bila anonimka, ne vem kje, v Požar Reportu ali je začela krožiti po mailu neka bolesta zadeva. In tako dalje in tako dalje in to se ves čas dogaja. Pogledajte, trn v peti – pa ne samo jaz, ampak Državljanska lista. Ker vi morate vedeti eno stvar, vi se lahko še tako spravljate name, jaz imam močne živce, imam želodec, če si lahko sposodim Iztoka Mlakarja, kakor rostfrei, torej

me ne boste spravili ob živce, pa tudi če bi se lepega dne naveličal in rekel, zdaj imam pa res poln kufer tega, je tukaj stranka Državljanska lista, ki ni več vezana samo na svojega predsednika, ampak živi svoje samostojno, liberalno življenje, ki je zavzela sredinski politični prostor v Sloveniji in ki ima odlično perspektivo. Čeprav bi dali vse, da ne bi bilo to tako in se boste zdaj smejali in tako dalje in tako dalje, ampak pogledajte, to je stranka prihodnosti. Ja, sem optimist, imam razlog da sem optimist. Z mano ali brez mene je Državljanska lista stranka prihodnosti. Torej toliko kar se tiče tega mojega velikega, naglavnega greha, imenovanega letalske karte ali letalske vozovnice.

Za vse ostalo pa, dejansko, moti vas, ker sem aktiven minister. Minister si lahko na več načinov, lahko se usedeš na fotelj, se lepo smehljaš, si prijazen do vseh, se izogibaš vsakemu konfliktu, vsakemu problemu in vsi ti bodo ploskali, vsem boš všečen, visoko boš kotiral na lestvicah priljubljenosti in tako naprej. Lahko pa se lotiš problemov. In če se lotiš problemov, prideš v konflikt. Če hočeš zmanjšati število občin, prideš v konflikt z župani. Če hočeš narediti poslovanje firm v državni lasti transparentno, prideš v konflikt z menedžmentom v teh podjetjih, pa tudi z vsemi tistimi, marsikomu od tistih, ki z njimi poslujejo. In jaz si politiko predstavljam tako, politiko si predstavljam kot aktivno delo za reševanje problemov. Zato smo tu, za to smo plačani in tako bom vedno tudi delal, pa ne glede na to, koliko polen mi boste zmetali pod noge.

Če se bo današnja interpelacija iztekla tako, da ne bom razrešen, vam garantiram, da bom zasledoval natanko iste principe in delo na isti način, kot sem delal doslej. Policija bo funkcionirala učinkovito, profesionalno, neodvisno, strokovno in zanjo še naprej ne bo svetih krav, ne v svetu politike, ne v svetu gospodarskih elit, ne v svetu bančništva, ne kje drugje. Tako bo delovala policija še naprej. Ne kitim se s perjem policije, še enkrat pravim, ampak tisto, kar je dolžnost pa v končni fazi tudi zasluga ministra, pa je, da je tam postavljena ekipa, ki tako razmišlja, ki funkcionira na takšen način, ki razmišlja na takšen način in da se vzpostavijo potrebni pogoji. In tudi da policijo ščitim pred napadi in političnimi pritiski, ki jih je pogosto deležna. Pogosto, zlasti v zadnjem času, in to bom delal še naprej. Tudi na ostalih področjih s polno paro naprej, če mi boste danes dali zaupanje oziroma če ne bo izglasovana moja razrešitev.

Škoda današnjega dneva, še enkrat bom rekel, jaz sem ga sicer v enem delu koristno uporabil, izkoristil, ni bilo čisto tako, kot je rekla podpredsednica, ki je vodila, da sem si vmes privoščil počitek, jaz sem vmes marsikaj naredil. Danes smo imeli sestanek pogajalske skupine, pripravili smo izhodišča za pogajanja s sindikati za dogovor o plačah za leto 2015, tako da čisto "v luft" dan ni šel, vsaj moj ne. Če pa ste vi pri tem uživali in če mislite, da ste mi pridelali

kašne želodčne težave ali kaj takšnega, vam lahko mirno s tega mesta rečem, da mojih živcev niste načeli, in da bom šel, seveda pod predpostavko, da ne bom razrešen, mimo in s polno paro delati naprej.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Najprej replika, mag. Grims.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Spoštovani gospod minister, očitno se v eni ključni točki nisva razumela, kajti kdorkoli, ki opravlja javno funkcijo, mora seveda v javnosti, ko gre za stvari, ki lahko vplivajo na njegovo opravljanje funkcije, govoriti resnico. To je eno temeljnih načel, ki ne velja samo v etiki in drugih standardih, na katere se tako radi sklicujete, ampak jih tudi zelo resno uveljavljajo svetovni politiki. Celo nekateri ameriški predsedniki so padli ali pa so bili tik pred padcem ne zaradi problematičnih dejanj, ki so jih storili, ampak zato, ker potem niso govorili resnice. In se je to štelo, kot tisti ključni problem. In v danem primeru ste vi kot minister zatrjevali, da z nakupom teh kart niste imeli nič, kar so opazili tudi v koaliciji, saj je eden od poslancev Pozitivne Slovenije rekel, da bo glasoval proti vam, ker ste očitno vsej koaliciji lagali. To je citat iz časopisa. Se pravi, tukaj je bistvo problema. Še posebej zato, ker po drugi strani, ko je šlo, recimo, za gospod Trudo Pepelnik, poslanko vaše stranke, ste sami dejali. Sporočilo iz Državlanske liste. Citiram. "Ker v Državlanski listi etika predstavlja temelj vseh vrednot, odločanja in odgovornosti, se je gospa odločila, da pod bremenom tega svojega dela v Državnem zboru ne želi nadaljevati." Gospe in gospodje, nihče od nas ni trdil, da je to, da ste vlekli čez 60 tisoč evrov pa hkrati še zaslužil 95 tisoč evrov, čeprav je tista pomoč za funkcionarje po preteku funkcije, namenjena tistim, ki ne morejo zaslužiti za svoje preživetje, in je to očitna zloraba neke pravice. Nihče ni trdil, da je to kriminal. Tudi za te karte, kolikor jaz razumem, pa vsaj zase in za moje kolege lahko trdim, nismo rekli, da je to kriminal, da ste jih dobili pod povsem drugačnimi pogoji, pod katerimi jih navadni državljani ne morejo dobiti, res pa je, da ste sami zdajle povedali, da KPK o tem ni bila obveščena. In zanimivo je, sami ste povedali, da je to leto 2010, torej tisto leto po opravljanju funkcije, ko ste po zakonu, ki ureja to področje, še vedno bolj izpostavljeni, ker se domneva, da lahko tisto leto še uveljavljate nekatere povezave ali vzvode moči, ki jih vlečete iz svoje politične funkcije. In ste v letu dni po preteku funkcije še vedno bolj pod drobnogledom KPK kot sicer vsi ostali, že to je zanimiv podatek. Ampak tisto, kar je najbolj zanimivo pri tem, pa da ta ...

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Mag. Grims, čas za repliko je potekel, tako da sklenite svoj nastop.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Če dovolite samo, da končam.

Ne tisto, da ste očitno zlorabili pravico do nadomestila, ne to, da ste očitno zlorabili pravico do ugodnega nakupa nekih kart namenjenih samo sorodnikom uslužbencev Adria Airways, najbrž nista kriminal, sta pa neetična. In vi v tej zvezi niste govorili resnice.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Zaključite gospod Grims, ker je čas za repliko potekel.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): In zato je to relevantno in zato je to razlog za vašo razrešitev.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Postopkovni predlog ima gospod Franc Pukšič.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Gospod predsednik, ker je gospod minister odšel, sem imel namen drugega postopkovnega predloga, vendarle vas sprašujem, kaj ima po poslovniku prednost, replika ali postopkovni predlog. Prosim, če odgovorite na to.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Gospod Pukšič mag. Branko Grims se je prijavil k repliki pred vami. In takoj, ko razpravljavec, ki se prijavi k besedi zaključí, lahko dam besedo za postopkovni predlog. Ja izvolite, saj imate besedo, postopkovni predlog sem vam dal že prej, kar izvolite.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Verjetno sva istočasno dvignila roke in jaz sem rekel, da imam postopkovni predlog. Kolega Grims je rekel, da ima repliko. Šele takrat ste se vi odločili, čemu boste dali prednost. Dali ste prednost v nasprotju s poslovníkom. Rekel sem vam že, da sem imel pripravljen postopkovni predlog, vendar tudi sedaj ne morem povedati tega, kar sem imel prej namen, ker ni prisotnega gospoda ministra.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Besedo ima predlagatelj, mag. Ivan Vogrin.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Spoštovane poslanke in poslanci, spoštovani minister, eden je zdaj tukaj, morda še eden pride.

Danes je bilo seveda veliko govora o tem, da interpelacija kviri ugled Državnega zbora, Vlade, torej političnega zbora. In jaz bom povedal, kaj si jaz mislim o tem, kaj kviri ugled. Zakaj poslanci, vlada nismo v javnosti dobro zapisani? Ne zaradi današnje seje, ne zaradi interpelacije in podobnih stvari. Preprosto zato, ker ne zagotavljamo blaginje vsem prebivalcem. To je naloga politike. Da sprejema takšne zakone, takšne predpise, ustvarja takšen pravni red, da lahko tudi najšibkejši dostojno živijo.

Zato ker sprejemamo ali bolje sprejemate katastrofalne zakone, ki imajo pogubne posledice za delovanje gospodarstva

in blaginjo prebivalstva. Takšen je na primer eden zadnjih v seriji zakonov, Zakon o davku na nepremičnine, ki je razgalil vso intelektualno bedo zakonodajne in izvršne veje oblasti. Ustavno sodišče je to intelektualno bedo razgalilo, dame in gospodje. Zato nas ljudje ne marajo. Podpredsednik Vlade in nekaj članov Vlade so doktorji prava in najprej je ta zakon na Vladi sprejela vlada, potem pa Državni zbor. In tukaj smo tisti, ki smo bili proti temu zakonu, bili označeni za vse kaj drugega kot ljudi, ki želijo dobro Sloveniji, zato ker smo nasprotovali zakonu.

Nadalje, zakaj je nizek ugled? Zato, ker so nas finančni strokovnjaki, politični strokovnjaki, v letu 2013 zadolžili za 7 milijard evrov, to je 7 tisoč milijonov evrov. Jaz sem glasoval proti temu zakonu. Na dan vsakega prebivalca Slovenije zadolžimo za dodatnih 12 evrov, na mesec za 360 evrov, na leto za 4 tisoč 320 evrov. Ljudje čutijo to, ker jim nižamo pokojnine, plače, socialne transferje, ker za to zadolžitev plačujemo obresti, zato nas ljudje ne marajo in nas bodo še vedno manj.

Nadalje, v proračunu za leto 2013 je predvidena dodatna 7,7 milijardna zadolžitev. Zato nas ne marajo, ker je slovenski bruto družbeni produkt po pariteti kupne moči na osebo še leta 2008 znašal 91 % povprečja Evropske unije, danes pa samo 79 %. Ljudje čutijo, da Slovenija tone s hitrostjo Titanika, zato niso navdušeni nad našimi sejami, našim vladanjem, našimi razpravami, predvsem pa ne z našimi dosežki. Rezultati, dame in gospodje, so katastrofalni, zato trpi ugled.

Ljudje nas ne marajo, ker dobijo podatke, da imajo nekateri v javnem sektorju bruto plačo 900 evrov, nekaterim izbrancem pa smo namenili 15 ali 20 tisoč evrov. Dame in gospodje, kje smo, kdaj smo izgubili čut za pravičnost?

13 let, od leta 2000 naprej minister Virant govori o debirokratizaciji Slovenije. Pa čuti kdo to debirokratizacijo kje, čutijo naši državljani? V štirih točkah nas je Evropska komisija opozorila, da smo izjemno slabi. Prva točka je trg dela, nefleksibilen trg dela, drugo so visoki davki, tretje birokracija in četrto bančni sistem. Dame in gospodje, nič ne delamo od tega.

Veste zakaj nas ne marajo? Ker polnimo proračun s plenilskimi trojkami, ki jih pošiljamo po podjetjih, da jim še plenijo tisto malega, kar imajo. Zato. In 32 % anketiranih je v anketi, ki je bila objavljena na 24ur.com izjavilo, da če bi imeli denar, bi se odselili iz Slovenije. To je bera našega 23-letnega ali bolje vašega dela, mojega bolj malo. Jaz sem bil župan, sem bil nepoklicni, v občini, ki je imela 12 tisoč prebivalcev, tako da zdaj ministra ne morem nič vprašati, mu tudi nič povedati, ker ga ni.

Kljub temu, odgovorjeno ni bilo na niti eno ključno vprašanje, predstavljeno v dokumentu, niti eno. Prvič. Kako je mogoče, da je svetovanje 30 ur na dan, če ima dan 24 ur? Drugo. Kako je mogoče, da smo imeli svetovanje med 16. 3. in

23., ko nobena pogodba ni veljala? Tretjič. Zakaj interpelirani minister ne dovoli vpogleda v dnevnik obiskov v Državnem zboru? Ker bi na takšne način lahko najverodostojneje dokazali, da se seveda predlagatelji interpelacije motimo.

Kar se pa tiče seveda mojih sodnih postopkov naj še enkrat ponovim, ministru sem to že povedal, ga ni bilo, ponovno ponavljam. Gre za eno in isto zadevo devetih strank, vseh upnikov, fizičnih oseb je pa okoli 20, dolžno pa je podjetje ostalo 85 tisoč evrov, cirka. Dame in gospodje, kdaj bo minister Virant vrnil tisto, kar je on vzel? Tisto vrnil, za kar smo prebivalce zadolžili. Tisoč let bi moral živeti. Če bi njega in mene sodili po enakih sodilih, bi imel on najmanj tisoč kazenskih ovadb. Zakaj Komisija za preprečevanje korupcije ni ugotovila nič? Ker gre za incestna razmerja, saj so se pa ja danes tukaj jasno razkrila in nihče jih ni zanimal. Če žena Roka Praprotnika, člana bivše komisije KPK opravlja storitve za Državljansko listo, torej živi od tega, pa kdo bo preiskoval?

Spoštovane poslanke in poslanci, sem predstavnik tistih tisoč, 10 tisoč, 100 tisoč prebivalcev Slovenije, ki hodijo vsako jutro v službo ali bolje pridno na delo, pa si kljub temu ne morejo več zagotoviti pravočasnega plačila položnic, nakupa igrače za otroke, malo veselja ob koncu tedna in skromnega dopusta. Kam smo pripeljali to Slovenijo s takšno previrantsko politiko? Ko zdravnik operira človeka, lahko stori napako in ga ubije, vendar ubije eno življenje. Vi pa s svojim delovanjem, glasovanjem, podkupovanjem, lobiranjem, naenkrat, v enem trenutku ubijete 10 tisoč, 100 tisoč ljudi. 400 tisoč ljudi je na pragu revščine, ker ne zastopate interesov prebivalcev Slovenije, ampak svoje interese. Interese prebivalcev pa preprosto prodate. Ljudje se selijo iz stranke v stranko, kot da kupujejo zemlje, danes ena stranka, jutri druga, danes je bil predsednik sveta ene stranke, jutri imaš svojo. Kaj ljudje rečejo? Prodal se je. Ljudje točno vedo, kaj se gremo, da glasujemo proti svojemu narodu, proti blaginji najšibkejših. Ljudstvo ve. Tisti, ki se ne strinjamo s takšno previrantsko politiko, pa lajamo v luno. Toda v nedogled vi ne boste nedostopni kot luna in mi nismo ovce, niti psi, da bi lajali. In pogosto slišimo, pusti jih naj govorijo, mi bomo pa delali po svoje. Tisti, ki mislimo drugače, smo v območju tampona, tampona, ki ga zdravnik da na rano po operaciji, zato da ne krvavi več. Mi smo tampon med množico, ki krvavi, kajti ta množica prezira politiko, ker ne more živeti. Ne zaradi Ivana Vogrina, ne zaradi Simčiča, ne zaradi Meršola, ne zaradi Stepišnika, ki je moral odstopiti, ampak zaradi katastrofalnih rezultatov te politike. Ljudje govorijo, "Ne da se nič spremeniti". Tako kot vsa ta leta, 23 let po isti poti prevar, zablod, laganj. Ljudski pregovor pravi Kdor laže, tisti krade, tudi tisti v pekel pade. Ministra bi rad vprašal, kako se počuti ko tudi koalicija, pretežni del koalicije ve, da laže. Dokumenti so bili predstavljeni, nič ne ve o tem. Maili so bili predstavljeni, ko se je dogovarjal, nič

ne ve o tem. Zaradi vseh laži, kraj, birokratskih latovščin ste pahnili v pekel 100 tisoč ljudi, da ste sebi kupili nebesa. Povejte, je to vredno? Je to vredno – takšna politika? Ljudje govorijo, tisti v parlamentu ves čas mlatijo prazno slamo. Vsi vemo, da se ponavljamo. Ponavljate isto, kar so izrekli že drugi, samo ste egoistični, pa se vam zdi, da iz vaših ust to nekako drugače zveni. Pa vedno iste zgodbe, rezultat pa vedno slabši. Obstajajo pa pametni, mladi ljudje, sposobni, ne pridejo na položaj, kjer jim sistem to ne dovoli, volilni sistem, ta sistem, oni sistem, ker jim vi ne dovolite. Delali bi desetkrat boljše, kot delamo mi tukaj. Parlamentarno delo, dame in gospodje, ni humoristična oddaja, s katero bi zabavali državljanke in državljani, ki so brezposelni, da ne bi šli na ulice. Ne, je nekaj popolnoma drugega, mislim jaz. Ta parodija, ki jo poslušamo, jaz jo poslušam dobre dve leti, vem, da jo gojite že leta in leta na podlagi neodgovornega dela, neodgovornega pritiskanja na glasovalni stroj, branja pamfletov, ki vam jih napišejo drugi, nas je pripeljala v bankrot. In nekaterim je to še vedno smešno. Komu se pravzaprav smejite? Sebi ali tistim državljanom, ki so lačni? Mnogo ljudem je onemogočeno, da bi prišli do besede, da bi prišlo na oblast, da bi dobili možnost odločanja. Jaz sem pač imel srečo, sklop naključij, da sem prišel v parlament, edino kar lahko, je to, da lahko povem. Povem, in mislim, da govorim, da čutite, ljudje čutijo, da govorim resnico. Čutijo. Verjemite mi, da čutijo in večina poslancev tukaj verjame in čuti, da govorim resnico. Koliko poslank in poslancev, dame in gospodje, koliko politikov je od leta 2000 vedno na pravi strani. Sedijo v parlamentu, ali kje drugje, ničesar niso krivi, za nič odgovorni, vedno pa na strani, kjer se reže potica. Kdaj ste dvignili glas, zakričali, zastavili svojo eksistenco za resnico in pravico? Kdaj tako silovito, da se vas je res slišalo? Nikoli, ali zelo redko, ali pa ste mijavkali, da bi dajali vtis, da vam gre za resnico in pravico. Kdaj ste jasno povedali, da je nacionalni interes opredmeten v obliki državnega lastništva v podjetjih le pretveza za navadno krajo vladajoče elite? Je to res elita? Vseeno mi je, kdo je na vladi, levi ali desni, samo da vodi takšno politiko, da ljudje lahko delajo in živijo, da gospodarstvo lahko dela. Knjiga Zakaj je Slovenija bankrotirala? Previrant: zakrinkali birokratski morilec Slovenije ni knjiga posvečena Gregorju Virantu, to je opomin novi generaciji, da ne bo delala istih napak. Od birokracije ne bomo živeli. To je poziv, da se je vredno boriti za pravico svobodnega ustvarjanja, svobodnega življenja. To, kar doživljamo sedaj, je ječa, ječa za večino državljanek in državljanov, ki ne gojijo več upanja, da bo tukaj kmalu boljše, in se izseljujejo. Žal mi je, da moram to povedati, ljudje, politiki, ne občutite ljudstva. Ljudje jokajo, dovolj imajo tega jokanja, mladi niso huligani in si ne zaslužijo živeti v strahu, upokojenci pa ne želijo živeti v državi, kjer jim neprestano grozimo z zmanjšanjem ali odvzemom pokojnin, zato ker

smo nekemu dali plačo 20 tisoč evrov na mesec. To ni moja izpoved, to je izpoved ljudi, ki jih zastopam, jaz sem samo v funkciji, da govorim, v imenu množice. To sem dolžen narediti za njih in za svoje dostojanstvo. Nekateri me celo svarijo, naj bom tiho, ker se mi bo najbrž kaj zgodilo. Nič ni hujšega, dame in gospodje, kot živeti nedostojanstveno, proti svojim načelom, v neskladju z naravnimi zakoni, delovati proti resnici in pravici! Mnogi med vami ste že ubili svojo osebnost s tem, da glas poslanca prodajate za bagatelno ceno in povzročate revščino v Sloveniji. To je največja kazen, ki lahko doleti človeka, da se spusti na takšen nivo.

Pričakujem, da boste seveda glasovali po svoji vesti, če seveda tudi že te niste morda prodali. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala lepa.

S tem zaključujem razpravo o interpelaciji.

Predlagatelji interpelacije predlagajo zboru, da po opravljeni razpravi sprejme naslednji sklep: Državni zbor Republike Slovenije na podlagi vložene interpelacije izreka nezaupnico ministru za notranje zadeve dr. Gregorju Virantu. V skladu z drugim odstavkom 118. člena Ustave Republike Slovenije bo nezaupnica ministru izrečena, če bo zanjo glasovala večina vseh poslank in poslancev, to je 46 ali več. Če bo nezaupnica izglasovana, se šteje, da je minister razrešen.

Prosim vas, da preverite delovanje glasovalnih naprav. Postopkovno pa želi gospod Möderndorfer. Izvolite.

JANI MÖDERNDROFER (PS PS): Spoštovani predsednik, kolegi in kolegice!

Na podlagi 65. člena napovedujem obstrukcijo poslanske skupine. Istočasno naj pa samo povem, da seveda, kot ste verjetno že opazili cel dan, ne sodelujemo v tej razpravi niti ne želimo sodelovati pri interpelaciji, ki ni vredna omembe predlagatelja, ki si je idejno zamislil ta celodnevni postopek. O vsem ostalem pa lahko razmišljate sami. Skratka, pri tem ne bomo sodelovali. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Želi kdo ... Lahko odločimo? Obrazložitev glasu v imenu poslanskih skupin. Mag. Branko Grims v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. Izvolite, imate besedo.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Spoštovani!

Iz Državlanske liste, ko je iz parlamenta odšla gospa Pepelnik, njihova poslanka, so sporočili: "V Državlanski listi etika predstavlja temelj vseh vrednot odločanja in odgovornosti." To je veljalo do sedaj. Tudi gospod minister je v svojem uvodnem nastopu, po katerem je bil imenovan za ministra v tej vladi, postavil prav etiko kot enega temeljev

svojih ravnanj, v bistvu kot izhodišče svoje politične kariere in delovanja. Danes smo lahko bili nekajkrat priče predstavitvi dejstev, kako se je ta isti minister nekoč okoristil, ko je zlorabil pravico, ki pripada funkcionarju, ki ne more drugače pridobiti sredstev za preživljanje, se ne more zaposliti in od države na račun davkoplačevalcev dobil več kot 60 tisoč evrov pomoči, obenem pa v istem obdobju zaslužil več kot 95 tisoč evrov. In seznanili smo se o tem, kako je kot minister zanimal, da bi imel kaj z nakupom kar pod izjemno ugodnimi pogoji, obenem pa so bili v časopisju in tudi danes tukaj predstavljeni dokazi o tem, daje bil seveda še kako tudi sam osebno angažiran. In da gre torej tudi tukaj za očitno zlorabo neke pravice, neke povezave, ki navadnemu državljanu in državljanke ni dostopno, saj tiste karte so bile namenjene izključno zaposlenim v Adrii Airways in njihovim družinam. To dvoje najbrž res ni kriminal, o tem naj odločajo tisti, ki so za to poklicani, zagotovo, gospe in gospodje, pa je skrajno neetično.

In zdaj vas jaz sprašujem, gospod minister, zakaj vztrajate do tega glasovanja, ker zelo dobro veste, da vaše ravnanje ni bilo v skladu z etičnimi izhodišči, ki ste jih sami postavili kot standard sebe in svoje stranke, in zakaj ne odstopite že pred glasovanjem.

Iskreno pa upam, da je bilo sporočilo tega ravnanja, da niste že kot minister govorili resnice, to pa je razlog, zaradi katerega je že padel marsikateri znan politik, v težavah so bili tudi ameriški predsedniki kot najbolj vplivni politiki tega sveta, kajti tukaj pa gre za nekaj bistvenega, če javno govoriš resnico ali izrecno zavajaš javnost, ko gre za neko vprašanje, ali boste v tem primeru razumeli rezultat glasovanja kakršenkoli že bo. Kajti, če bo danes glasov za vašo razrešitev več kot pa vam v podporo, in torej proti njej, bo politično sporočilo tega jasno in neizprosno. In prav bo tako.

Poslanska skupna SDS bo seveda glasovala za / izklop mikrofona/

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

V imenu Poslanke skupine Nove Slovenije bo obrazložil glas gospod Jožef Horvat.
Izvolite.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Najlepša hvala, gospod predsednik. Drage kolegice, dragi kolegi, spoštovani minister dr. Gregor Virant, interpeliranec, spoštovani dragi ostali predstavniki Vlade!

Človek, ki živi in pade na etiki. 100-krat ponovljeno. Politik 100-krat prej stoji in pade na etiki. Danes je bilo v razpravah ministra in tudi tistih, ki so njega zagovarjali, blateno ime gospe Mojce Kucler Dolinar, gospoda Predaliča, v bran moram vzeti tudi nekdanjo kolegico Trudo Pepelnik. Mojca Kucler Dolinar je bila edina kandidatka, ki se je prijavila na razpis, ki ga je podpisal dr. Senko Pličanič, minister

Državlanske liste. Ne 7 oziroma 8 mesecev prej, kot je prej povedal narobe moj spoštovani rojak, tu zdaj ne smem polemizirati, ampak 8 mesecev po tem, ko bi moral biti stari načelnik Upravne enote Ljubljana že v penziji, je bila imenovana gospa Mojca Kucler Dolinar za načelnico Upravne enote Ljubljana, in danes je skoraj že pol leta, odkar Upravna enota Ljubljana nima načelnika oziroma načelnice upravne enote. Danes povedane tukaj v tej dvorani nekatere izjave, ki so blatile dobro ime Mojce Kucler Dolinar, zaslužijo pravni postopek. Na žalost pravna država ne deluje.

Danes nihče ni zmagovalec in ne bo zmagovalec, najmanj dr. Gregor Virant, najmanj tisti, ki ga zagovarjajo, pa tudi mi, ki bomo glasovali za nezaupnico, Poslanska skupina Nove Slovenije bo namreč tako ravnala.

Sam se bom 200 kilometrov proti Prekmurju peljal v morečem razpoloženju, ker bo javnost rekla: "Vsi so isti, vsi kupujejo, ti politiki, kruh pri komercialnem direktorju pekarnice, letalske karte kupujejo pri komercialnem direktorju letalskega prevoznika in tako naprej in uživajo svoj politični status." Vsi smo isti politiki – pa ni res, nismo vsi isti, nismo vsi takšni kot dr. Gregor Virant, ki pravi Stop birokraciji. Podpišem in čakam učinke. Ki pravi Stop novim in višjim davkom. Podpišem in čakam učinke. Ampak tudi pravi Ravnajte se po mojih besedah, ne po mojih dejanjih. Ne podpišem in glasujem za nezaupnico.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

V imenu Poslanske skupine Državlanske liste bo obrazložil glas gospod Rihard Braniselj.
Izvolite.

RIHARD BRANISELJ (PS DL): Hvala lepa.

V Poslanski skupini Državlanske liste bomo glasovali proti, proti sklepu, proti tej interpelaciji. Tej interpelaciji manjka vse. Manjka tako aktivna kot pasivna legitimacija. Na strani aktivne legitimacije ugotavljamo, da je tukaj problem v pomanjkanju kompetence, kompetence predlagatelja te interpelacije. Na strani pasivne legitimacije pa ugotavljamo, da je pravzaprav ta interpelacija naperjena proti vsem drugim, samo ne proti ministru Gregorju Virantu. Naperjena je proti našemu kolegu Janku Jenku, naperjena proti našemu ministru Samu Omerzelu, naperjena je proti vodji poslanske skupine. Ja veliko je bilo očitkov, da je minister odgovoren za pogodbe, ki so v izključni pristojnosti vodje poslanske skupine. Izpostavljeni sta bili dve pogodbi, veliko je bilo govora o tem. Jaz sem že pojasnil, ne samo vam, tudi vsem inštitucijam, ki so se zvrstile v naši poslanski skupini, v moji pisarni glede teh pogodb.

Glede današnje pogodbe s Propiarjem lahko zagotovim, da je bila sklenjena transparentno, za zelo majhen znesek in seveda ne z namenom, da bi karkoli bilo v ozadju. Vse storitve so bile opravljene korektno. Finančna sredstva, ki so šla iz naše poslanske skupine, so

bila porabljena transparentno, racionalno. V letu 2012 smo kot edina poslanska skupina v Državnem zboru pustili v proračunu 72 tisoč evrov, ker smo s sredstvi ravnali gospodarno in tukaj ni prav nobene slabe vesti in nihče ni ugotovil, da bi bilo to drugače in za nič od tega ni vedel minister in ne vem, zakaj njemu očitata, da bi tukaj bil karkoli odgovoren.

O avionskih kartah ste govorili. Zakon o dostopu do informacij javnega značaja ta trenutek velja. Pojdite v Adrio Airways, pogledajte situacijo in boste našli tudi mogoče koga, za katerega ne bi želeli. Zadeve so transparentne, mi s tem nimamo težav.

Kot rečeno, interpelacije ne bomo podprli.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: V imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov bo obrazložil glas gospod Matjaž Han. Izvolite.

MATJAŽ HAN (PS SD): Hvala lepa. Spoštovani predsednik, spoštovani ministri, državni sekretarji, sekretarke!

V poslanski skupini Socialnih demokratov bomo glasovali proti interpelaciji, ker v politiki poleg dogovorov šteje tudi dostojanstvo. V stranki, v poslanski skupini smo se odločili, da spoštujemo interpelacijo, spoštujemo, da se vlaga interpelacije, ampak če želimo Državnemu zboru povrniti malo ugleda, je včasih treba biti tudi dostojanstven, pokončen in predvsem načelen. Slovenija je pred hudimi izzivi in nam ta moment ne bodo pomagali nobeni čustveni izlivi ali pa še kaj več, da ne bi še kaj več povedal. Vsi v tej dvorani smo naredili kakšno napako, vsem v tej dvorani se je kdaj tudi kaj zareklo, ampak če je to tista stvar, za katerega moraš biti pribit na križ, mislim, da ni v redu. Gospod Virant je verjetno v teh dveh interpelacijah dobil tudi svojo lekcijo. Pravijo, da se v življenju vsak dan učiš.

Vendar, kot sem že rekel, Poslanska skupina Socialnih demokratov ostaja stalnica v političnem prostoru in bo tudi zaradi politične stabilnosti v tej državi danes glasovala proti interpelaciji.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

V imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke bo obrazložil glas gospod Franc Pukšič. Izvolite.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Hvala lepa, gospod predsednik. Ministri, kolegice, kolegi, ostali predstavniki Vlade!

V Slovenski ljudski stranki bomo interpelacijo podprli. Razen v primeru, če tega ne bi bilo treba narediti, da bi minister stopil pred Državni zbor, poslanke in poslance in potegnil potezo, kot bi bilo korektno. To je za pričakovati, še vedno.

Gospod minister, danes ob razpravi žal niste bili tu, čeprav sem vas pričakoval in vas želel vprašati oziroma sem vas vprašal, pa na postavljeno vprašanje niste dali odgovora, ali ste pred slovensko javnostjo govorili resnico ali ste

se zlagali. Vprašal sem vas na osnovi odgovora na prvo interpelacijo, ko ste rekli, tudi za preteklo uporabo storitev te družbe ...

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Gospod Pukšič, minister ne more več odgovarjati, ne polemizirati, povejte, kako boste glasovali v poslanski skupini.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Gospod predsednik, res je, da se v mlinu pove dvakrat, norcem trikrat, tretjič ponavljam, da bomo interpelacijo podprli.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

V imenu Poslanske skupine DeSUS bo obrazložil glas gospod Franc Jurša. Izvolite.

FRANC JURŠA (PS DeSUS): Hvala lepa, gospod predsednik.

Že v moji razpravi sem povedal, da v naši poslanski skupini interpelacije ne bomo podprli.

Osnovni razlog nepodpori interpelacije pa sem navedel, da ni utemeljena. Če bi bila utemeljena in bi lahko ministru Gregorju Virantu utemeljeno očitali nepravilnosti, v takem primeru bi se znalo tudi to zgoditi. Glede na to, da pa smo podpisali tudi koalicijsko pogodbo in dogovor, s katerim smo se zavezali, da bomo skupaj nastopali, v tem primeru seveda te interpelacije ne bomo podprli.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo? Še v lastnem imenu želite obrazložiti glas, zato predlagam, da se prijavite k obrazložitvi. Prosim? Postopkovno, gospod Matjaž, torej, Matevž Frangež. Izvolite.

MATEVŽ FRANGEŽ (PS SD): Se zgodi večkrat, gospod predsednik. Spoštovane, Spoštovani!

Ura, sedaj je petek, četrť na devet zvečer, že dva tedna praktično poteka ta seja Državnega zbora. Jaz bi samo želel priporočati zato, da vendarle vidimo kaj tudi svoje družine, da opravimo zgolj en krog prijave. Prosil bi, če je mogoče, predsednik, da v prvem povabilu k prijavi k obrazložitvi glasu pozovete vse, ki želijo obrazložiti glas, in da to napravimo v enem krogu. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala, gospod Frangež.

Razumem vašo stisko, vendar žal ne morem upoštevati vašega postopkovnega predloga.

Besedo ima gospa Tina Komel.

TINA KOMEL (PS PS): Hvala za besedo. Lep pozdrav vsem prisotnim!

Se še spomnite, ko je bivši minister za gospodarstvo gospod Stanko Stepišnik odstopil? Se še spomnite, kdo je prvi zahteval njegov

odstop? Mislim, da se prav vsi dobro spominjamo njegove zgodbe, saj ni dolgo tega. Takrat smo bili vsi mnenja, da je s svojim odstopom postavil visoka merila in visoke standarde. In kdo je največji zagovornik le-teh? Prav vi, gospod minister Gregor Virant. Lahko je drugim govoriti, kaj morajo storiti oziroma kdaj je pravi čas, da odstopijo, ker njihovo delo ali ravnanje ni etično ali moralno. Vendar je čas, da postanemo kritični tudi do sebe in pometemo najprej pred svojimi pragom.

Glasovala bom za interpelacijo. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima gospod Jožef Kavtičnik.
Izvolite.

JOŽEF KAVTIČNIK (PS PS): Hvala lepa. Spoštovani!

Z bivšimi tesnimi sodelavci gospoda Viranta, ki so vložili interpelacijo, nisem v nobeni koaliciji ali dogovoru. Prav tako na mojo odločitev ni mogel vplivati nihče drug kot ravno gospod Gregor Virant z svojimi dejanji, početjem in dvojno moralno. Tisti, ki ste vložili interpelacijo proti gospodu Virantu, ga mnogo bolje poznate kot jaz, saj ste bili z njim v tesnem sodelovanju in dolgoletni podpornik stranke SDS. Je pa tudi kot predsednik stranke, iz katerega so izključili poslanca gospoda Vogrina, seveda dobro in dolgo sodeloval z njim, tako da ne oporekam njegovemu načinu tukaj v Državnem zboru. Pri moji nezaupnici gospodu Virantu gre za oceno moralno etičnih vrednot. Od vsakega ministra, ministrice pričakujem, da je načelen, da je pošten, da je pravičen, da je povezovalen, pripravljen za timsko delo, resnicoljuben, državotvoren in da bo z vsemi svojimi močmi deloval za dobrobit države, da interese države postavi pred lastne interese oziroma interese svoje stranke, da je strpen in takšen, da kar zahteva od drugih, tudi sam upošteva, da nima dvojnih meril. Gospod Virant je po mojem mišljenju prav nasproti tega, saj če bi imel le nekaj prej omenjenih lastnosti, bi sam ponudil odstop.

Ker tega nisem dočakal bom nezaupnico podprl.

Pa še to, če se izkaže, da ste pred državnim organom lagali, gospod Virant, bo to kaznivo dejanje krive izpovedi po 284. členu Kazenskega zakonika, verjetno se tega kot doktor prava še kako zavedate. Dobronameren nasvet, gospod Virant, še tako slaba resnica je boljša kot najboljša laž.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima gospod Stanko Stepišnik.
Izvolite.

MAG. STANKO STEPIŠNIK (PS PS): Hvala lepa za besedo.

Razlogi, zakaj bom podprl interpelacijo zoper vas, spoštovani gospod minister dr. Gregor Virant: nehygieničnost pri delu, letalske

karte, sprenevedanje, neupoštevanje integritete in neupoštevanje načel. Lahko je s prstom pokazati na drugega in govoriti o načelih, morali, vrednotah, integriteti, težko je pa priznati sam sebi in drugim, da delaš drugače, kot govoriš. Pregovor pravi: Težko je ptici, ki ji povedo, da slabo poje, še težje pa je, če ptica sama ne ve, da slabo poje.

Ker spoštovani minister niste odstopili, bom interpelacijo podprl.

Koalijska zaveza vam ne daje pravice, da lahko počnete, kar vas je volja. Ob mojem odstopu je spoštovana predsednica Vlade gospa Alenka Bratušek izjavila: "Minister za gospodarstvo tudi po mnenju Protikorupcijske komisije ni storil nič nezakonitega. Naj takšni standardi, ki so jih nekateri omenjali v zadnjih dveh dneh, postanejo praksa v politiki in naj jih spoštujejo tudi tisti, ki so dva dni obtoževali ministra Stepišnika." Spoštovani predsednik Državlanske liste in notranji minister dr. Gregor Virant, moj odstop ste ocenili kot korektno potezo, ki ohranja kredibilnost vlade. Takšno korektnost bi pričakoval tudi od vas. Nisem za interpelacijo zaradi veselja opozicije ali za to, da bi vlada razpadla, ampak zato, da se, spoštovani gospod Virant, držite visokih standardov, ničelne tolerance in integritete in da dajete kot moder mož, izkušen politik, dober zgled. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Besedo ima gospod Borut Ambrožič.

BORUT AMBROŽIČ (NeP): Hvala za besedo, predsedujoči. Pozdrav tudi vsem prisotnim!

Dovolite, da začnem s tem, da kognitivna stroka pozna veliko vrst inteligence. Večina ljudi nas jo povezuje s psihometrijo oziroma z merjenjem inteligenčnega kvocienta, ki ga poznamo kot IQ. Osebo pa mi je dosti bližje teorija Howarda Gardnerja, ki je mnenja, da je inteligenca sestavljena iz več komponent, kot so logična, lingvistična, prostorska, glasbena, telesno kinetična, naravna, osebna in medsebojna. Jaz bi jim dodal še politično, socialno ali pa tudi čustveno, seveda pa se mi ob tem zastavlja takoj vprašanje, ali jo sploh premoremo v naši družbeni stvarnosti. Gardner meni, da je družba osredotočena predvsem na logično in verbalno inteligenco, obe pa nam oporekajo mnogi sogovorniki na terenu, od koder smo bili poslanci izvoljeni v Državni zbor, ne zaradi opravljenega magisterija, ampak zaradi priznanega dela v lokalni skupnosti ali pa spleta srečnih okoliščin, kot je danes nekdo že dejal. To je samo potrditev teorije Gardnerja, da so različne inteligence relativno neodvisne med seboj, imajo pa vse enako težo. Najbolj idealen predsednik, minister, poslanec, direktor, zdravnik, pilot, bankir, veterinar, gospodinja, avtoprevoznik in še kdo bi bil tisti, ki bi v enaki meri imel zastopane vse vrste inteligenc. Verjemite mi, da takšnega ne bomo našli na tej strani Alp. Živi dokaz za to je tudi minister

Gregor, ki nikakor ni brez napak. Kdo pa je? Ni ga takšnega junaka. Ironija je, da je minister Gregor tudi v Levstikovem Martinu Krpanu imel ključke od cesarske kase in mu je Martin Krpan dejal: "Glej, da mi kdaj v prihodnje ne bo potrebno reči, minister Gregor, a veste kaj, enkrat sem bil vaš bebec, drugič pa ne bom." Kot miroljuben človek zato ne morem obrniti človeka, ki je že na tleh, to naj počnejo drugi, ki ne premorejo socialne ali kakšne od drugih naštetih inteligenc.

Zato interpelacije sicer ne bom podprl.

Pri tem pa ne verjamem v človeka, pač pa v boljši jutri za vse regije Slovenije, ki ga obljublja aktualna vlada. Pri tem pa bo treba seveda vsakemu nastaviti namesto ... / izklop mikrofona/

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima gospod Branko Ficko. Izvolite.

BRANKO FICKO (PS PS): Hvala.

Spoštovani minister, 23. člen koalicijske pogodbe trenutne vlade govori o tem, da koalicijski partnerji, se pravi tudi mi poslanci, nismo za interpelacijo. Imamo pa tudi 22. člen, ki govori o tem, da partnerji ne bodo javno nasprotovali drugim in se bodo o obveščanju javnosti predhodno dogovorili. Minister Virant seveda to dela po svoje. In s tem ne spoštuje tega člena dogovora. Kaj pravi Virant o nas? Govori o korupcijski navezi Janša–Jankovič, govori o poslancih iz banane republike. Kaj govori o ministrskih kolegih, o Stepišniku? Že dva dni pred znanim razpisom, da je to nehygienično in da seveda predsednica Vlade mora udariti po mizi. Pet mesecev kasneje se seveda zgodi tisti bumerang glede kart, ko več mesecev zavaja javnost in seveda KPK. KPK, ki je tesni sodelavec policije, ki seveda spada pod ministrov resor. Ali pa ko je G. G. M. odšel v Luko Koper, takoj govorijo o političnem kadrovanju, pomanjkanju formalne izobrazbe in vodstvenih izkušenj, ko pa Rok Praprotnik odide v NLB, pa seveda vse tiho je bilo. Kriteriji niso isti in merila so dvojna. Kar se glasovanja tiče. Po kriterijih si ga seveda ne zasluži.

Sam pa se bom držal 23. člena koalicijske pogodbe in tako bom tudi glasoval. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo? Obrazložitev glasu še Barbara Žgajner, izvolite.

MAG. BARBARA ŽGAJNER TAVŠ (PS PS):

Hvala lepa, predsednik, za besedo.

No danes v tem trenutku je pomemben pravzaprav samo interpeliranec. In tu se bom dotaknila tudi sama morale. Ta je v prvi vrsti stvar vrednostnega sistema posameznika ne zakona. Minister je znal izkoristiti pravzaprav vsako minuto medijskega prostora zato, da se je igral besednega heroja v deljenju moralnih naukov in pa težkih neutemeljenih obtožb tudi

na račun poslancev Državnega zbora, tudi na račun poslancev Pozitivne Slovenije. Pred tem pa je rad spregledal svoja lastna dejanja. Jaz se držim enega pregovora, da ne presojam ljudi po besedah. Če že, jih ocenjujem po dejanjih. In zato, spoštovani minister Gregor Virant, bi pričakovala vaš odstop kot vaš prispevek, korekten prispevek k ohranitvi integritete te vlade. Ker tega niste storili, enostavno nimam zaupanja v takega ministra in ne verjamem, da je njegov cilj ohranitev integritete Vlade Republike Slovenije.

Zato bom tudi sama podprla interpelacijo.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo? Preden odločimo, vas želim obvestiti, da je sicer Poslanska skupina Pozitivne Slovenije napovedala obstrukcijo pri tem glasovanju, vendar v skladu z 82. členom Ustave poslanci niso vezani na kakršnakoli navodila, tako da kolegice in kolegi, ki so ostali, iz Poslanske skupine Pozitivna Slovenija v dvorani, imajo pravico glasovanja.

Odločamo o naslednjem sklepu: Državni zbor Republike Slovenije na podlagi vložene interpelacije izreka nezaupnico ministru za notranje zadeve dr. Gregorju Virantu.

Glasujemo. Prekinjam glasovanje. Prosim vas, če preverite delovanje glasovalnih naprav. Kar počasi, bom počakal. Torej, ponovno odpiram glasovanje. Glasujemo. Prekinjam glasovanje. Je v redu?

Glasujemo o sklepu.

Navzočih je 64 poslank in poslancev, za je glasovalo 39, proti 23.

(Za je glasovalo 39.) (Proti 23.)

Ugotavljam, da ministru za notranje zadeve dr. Gregorju Virantu nezaupnica ni bila izglasovana.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda in zaključujem tudi 23. sejo zbora. Hvala in nasvidenje do naslednje seje.

Seja je bila končana 4. aprila 2014 ob 20.27.

INDEKS GOVORNIKOV

A

AMBROŽIČ, BORUT 478

B

BABIČ, MAG. BOJAN 290, 294, 298, 303
BEVK, SAMO 73, 81, 82, 270, 289, 292, 295, 296, 299, 303
BIKAR, ALENKA 337, 347, 350, 351
BITENC JAKA 290
BOGOVIČ, FRANC 24, 31, 32, 37, 38, 39, 110, 127, 155, 165, 173, 176, 183, 213
BOSNIČ, DRAGAN 381, 384
BRANISELJ, RIHARD 96, 248, 420, 437, 465, 476
BRATUŠEK, MAG. ALENKA 33, 34, 35, 36, 38, 39, 40, 226, 407
BRECELJ TINA 99, 100
BREZNIK, FRANC 58, 121, 138, 152, 153, 282, 312, 440, 442, 461, 462
BRULC, MIRKO 96, 160, 251, 279, 349, 357
BRUNSKOLE, RENATA 262, 264
BURGAR, MAG. JANKO 308

Č

ČEHOVIN, JERKO 280, 361, 366
ČERNAČ, ZVONKO 64, 66, 123, 126, 134, 141, 142, 146, 147, 179
ČRNAK MEGLIČ, DR. ANDREJA 264, 329, 334, 372, 377, 380, 381, 395, 399
ČUŠ, ANDREJ 120, 163, 164, 167

D

DIMIC, IVA 51, 52, 84, 85, 97, 118, 291, 298, 302, 306, 310, 328, 331, 359, 369, 374
DIMITROVSKI, MAJA 370
DRAGONJA, METOD 54, 55, 59, 60, 83, 84

F

FICKO, BRANKO 360, 479
FRANGEŽ, MATEVŽ 113, 116, 124, 159, 164, 166, 169, 174, 187, 208, 210, 318, 391, 477

G

GOLUBOVIČ, BRANE 133, 148, 150, 206, 208
GORENAK, DR. VINKO 72, 73, 74, 98, 100, 281
GRILC, DR. UROŠ 51, 52, 67, 68, 89, 90
GRILL, IVAN 195, 206, 262, 264, 317, 322
GRIMS, MAG. BRANKO 54, 55, 56, 99, 105, 106, 124, 133, 143, 170, 178, 194, 195, 248, 416, 440, 468, 473, 475

H

HAN, MATJAŽ 149, 169, 272, 402, 477
HOČEVAR, MAG. KATARINA 57, 58, 204, 205, 241, 305, 357, 373, 386, 453
HORVAT, JOŽEF 25, 71, 72, 86, 111, 118, 132, 159, 163, 169, 184, 188, 190, 192, 193, 197, 207, 221, 242, 261, 316, 325, 353, 365, 413, 476
HROVAT, ROBERT 41, 42, 75, 77, 122, 153, 176, 356
HRŠAK, IVAN 288, 306, 310, 328, 335, 364, 412

I

IRGL, EVA 449

J

JAKIČ, ROMAN	41, 42, 43, 44, 45
JAZBEC, DARKO	164, 329, 332, 399, 400
JELUŠIČ, DR. LJUBICA	243, 247, 284, 448
JENKO, MAG. JANA	359, 368, 390
JERAJ, ALENKA	56, 129, 195, 267, 270, 288, 327, 331, 447
JERIČ, ALJOŠA	291
JEROVŠEK, JOŽEF	67, 68, 69, 92, 93, 103, 106, 131, 180, 201, 202, 254, 256, 257, 258, 275, 276, 277, 283, 288, 289, 325, 342, 343, 345, 349, 350, 351, 353, 366
JURŠA, FRANC	39, 40, 144, 214, 467, 477

K

KAVTIČNIK, JOŽEF	101, 103, 105, 106, 204, 206, 231, 274, 275, 279, 337, 343, 346, 349, 350, 354, 355, 478
KOCIPER, MAŠA	98, 101, 142
KOMEL, TINA	477
KOPAČ MRAK, DR. ANJA	48, 49, 57, 58, 62, 63, 94, 95, 367, 384, 386, 389, 394, 403
KOS, SAŠA	316, 414
KOTNIK POROPAT, MARJANA	294, 297, 302
KRIVEC, DANIJEL	59, 60, 165, 167, 178, 292, 300, 308, 462
KURNJEK, BRANKO	74, 75, 235, 254, 274, 339, 343, 345, 349, 368, 438, 440

L

LAH, ZVONKO	69, 70, 123, 154, 180, 464
LEVANIČ, DEJAN	375, 379, 398
LISEC, TOMAŽ	128, 139, 144, 145, 338, 393, 399, 466

M

MAVKO, MAG. MITJA	193, 196, 198, 199, 200, 202, 203, 217, 220
MEH, SREČKO	31, 212, 213, 217, 222, 262, 265, 281, 288, 301, 304
MÖDERNDORFER, JANI	25, 29, 136, 140, 169

N

NOVAK, LJUDMILA	119, 205, 230, 341, 347, 373, 452
------------------------------	-----------------------------------

O

OMERZEL, SAMO	71, 72, 78, 79
OPEC, JASMINA	293, 315, 335, 364, 411
OSTERMAN, ALEKSANDRA	112, 169, 185, 194

P

PAVLIČ, ALENKA	49, 50, 309, 311
PAVLIŠIČ, MARKO	110, 135, 145, 146, 147, 187, 189, 191, 280, 281, 309, 318, 334, 382, 384, 396, 399, 459, 462
PERTINAČ, ALJUŠ	104, 106, 107, 336, 344, 346
PIKALO, DR. JERNEJ	49, 50, 53, 81, 82, 85, 227, 240, 247, 250, 257, 259, 261, 262, 264, 269, 271, 276, 285
PIRNAT NINA	327, 330
PLEVČAK, MARIJA	97, 111, 184, 216, 222, 229, 315, 340
POGAČNIK, MAG. MARKO	130, 161, 198, 199, 200, 201, 202, 204, 211, 215, 216, 217, 218, 220
POJBIČ, MARIJAN	62, 63, 64, 127, 147, 148, 149, 151, 179, 457, 458, 459, 461
POTRATA, MAG. MAJDA	52, 53, 88, 90, 103, 104, 106, 234, 253, 267, 283, 338, 342, 343, 344, 346, 350, 362, 376, 418
PRESEČNIK, JAKOB	114, 162, 166, 170, 193, 197, 200, 219, 221, 241, 286, 297, 305, 356, 358, 368, 377, 428
PREVC, MIHAEL	27, 120, 174, 236, 271
PUČNIK, MATEJA	102, 171, 231, 272

PUKŠIČ, FRANC 27, 28, 32, 117, 165, 168, 202, 321, 443, 444, 473, 477

R

RAMŠAK, SONJA45, 78, 79, 94, 95, 115, 153, 168, 177, 266, 267, 396, 455, 461

RIBIČ, JANEZ 43, 44, 61, 82, 83, 84, 97, 177, 310, 340

S

SIMČIČ, IVAN 165, 453, 454

STARMAN, BOJAN 109, 175, 183, 196

STEPIŠNIK, MAG. STANKO 131, 137, 138, 478

Š

ŠARABON, TANJA 56, 57, 69, 70, 73, 87, 88

ŠEFIC, BOŠTJAN 360

ŠIRCELJ, MAG. ANDREJ24, 35, 36, 37, 90, 91, 108, 136, 140, 149, 150, 157, 172, 175, 221, 260,
262, 313, 318, 324, 326, 352

T

TANKO, JOŽE23, 25, 26, 29, 30, 31, 70, 77, 86, 87, 88, 130, 140, 141, 150, 151, 160, 168, 173,
181, 222, 223, 229, 237, 245, 246, 258, 277, 278, 285, 287, 402, 429, 435, 436, 437, 438

TISEL, MAG. ŠTEFAN 80, 329, 333, 371, 378

TOMC, ROMANA47, 48, 112, 114, 158, 172, 186, 189, 191, 192, 196, 320, 323, 381, 387, 389, 390,
392, 402

TONIN, MAG. MATEJ 33, 34, 155, 173, 174, 175, 208, 270, 429, 435

V

VALENČIČ, KRISTINA 293, 297, 301, 363, 383, 400, 402, 426, 428, 451

VELIKONJA, JOŽE 296, 303, 307

VIRANT, DR. GREGOR 46, 408, 432, 435, 436, 438, 471

VIZJAK, MAG. ANDREJ 50, 125, 156, 212, 286

VOGRIN, IVAN 219, 221, 252, 320, 381, 390, 404, 422, 427, 451, 473

VRANIČAR, MATEJA 107, 115, 122, 139, 154, 158, 170, 182, 188, 314, 319, 323, 326

Z

ZANOŠKAR, MATJAŽ 166, 171, 287

Ž

ŽGAJNER TAVŠ, MAG. BARBARA 166, 479

ŽIDAN, MAG. DEJAN 61, 62, 65, 66, 74, 75, 76, 77, 355

ŽNIDAR, LJUBO 80, 107, 116, 135, 143, 296, 425

ŽUPEVC, MAG. MELITA 141

LEGENDA

- PS PS – Poslanska skupina Pozitivna Slovenija**
- PS SDS – Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke**
- PS SD – Poslanska skupina Socialnih demokratov**
- PS DL – Poslanska skupina Državljska lista**
- PS DeSUS – Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije**
- PS SLS – Poslanska skupina Slovenske ljudske stranke**
- PS NSi – Poslanska skupina Nove Slovenije**
- PS NS – Poslanska skupina italijanske in madžarske narodne skupnosti**
- NeP – Nepovezani poslanec**